

עַל נְהַלְכֵי נְהַלְכֵי מַאֲוָה

ספר לקוטי תפלות

"התפלה היא שער שדרוך שם

נבנסין לה' יתברך ומשם

מפירין אותו."

לקוטי מוהר"ן ח"ב, פד.

הוצאת "מלא וגדוש"

לעילוי נשמת הרה"ח

ישראל בער אודסר זצ"ל

תלמיד הרב ישראל קרדונר זצ"ל

תלמידו של הרב משה ברסלבר זצ"ל

תלמיד מוהרנ"ת זצ"ל

תלמידו של רביה"ק מוהר"ן מברסלב

נַחְמֵם נַחְמֵם נַחְמֵם נַחְמֵם זי"ע ועכי"א

ולעילוי נשמת

עמרם יוסף ב"ר משה נחום הלוי הורביץ זצ"ל

מאיר עקביא בן יעקב ימיני זצ"ל

אהרון בן יעקב פיץ זצ"ל

ת.נ.צ.ב.ה

הודעה ובקשה

במהדורה זו מושקעת יגיעה גדולה שיהיה הספר נקי מכל טעות ושגיאה. אבל כבר ידוע מאמר החכם "כשם שאי אפשר לבר בלי תבן, אי אפשר לספר בלי שגיאות".

נבקש שאם ימצא טעות או שגיאה יואילו בטובם להודיע לנו למען יתוקן הדבר בעוה"ת לטל' 058-5581489

הוצאת "מלא וגדיש"

להדפסת והפצת ספרי רבי נחמן מברסלב
ופרטום שם הצדיק

052-8371318 | 058-6147148 | 051-2626148

תשפ"ג

סֵפֶר לְקוּטֵי תְּפִלוֹת

לְנוֹרָא תְּהִלּוֹת, כְּלוּלִים מִכָּל טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל, תְּפִלוֹת תְּחִנּוֹת
וּבִקְשׁוֹת, וְרִצּוֹנִים וּפְיוּסִים וְוִדּוּיִים וְהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוּל לְנַפְשׁוֹ,
שְׁיַעֲזֹרֵר הָאֵדָם אֶת עֲצָמוֹ לְזִכֹּר אֶת אַחֲרִיתוֹ, וְכַסּוּפִים וְנִגְוָנוּעִים
גְּדוּלִים וְעֲצוּמוֹם לְהַשֵּׁם-יִתְבָּרֵךְ, וְהַשְׁתַּוְּקוֹת נִמְרָץ לְעִבּוֹדָתוֹ
וּלְתוֹרָתוֹ; יִתְבָּרֵךְ, כָּל תְּפִלָּה כָּל תְּחִנָּה כָּל בִּקְשָׁה מְכַרְחַח לְכָל
אִישׁ וְאִישׁ אֲשֶׁר יוֹדֵעַ אֶת נַגְעֵי לִבּוֹ וּמְכַאֲבָיו, הַכֹּל כְּאֲשֶׁר
לְכָל יִמְצָא בְּתוֹךְ תְּפִלוֹת וּבִקְשׁוֹת הַלְלוּ אֲשֶׁרֵי שְׂיֵאֱחֹז בָּהֶם,
לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּידָה, קִשְׁרֵם עַל לוּחַ לִבְךָ, לְמַעַן תִּחַפְּסֵם בְּאַחֲרִיתֶךָ:

מִיִּסְדִּים עַל אֲדָנֵי פִזּוּ הַמְּאֲמָרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁל הַסֵּפֶר הַקְּדוּשׁ
לְקוּטֵי מוֹהֲרֵ"ן, יִסְדָּם אֶחָד הַמְּיֻחָד שֶׁבְּתַלְמוּדֵי אֲשֶׁר יִצַק מִים
עַל-יָדָיו, הֵרֵב הַגְּאוּן הַחֲסִיד הַמְּפָרֵס מוֹרְנוֹ וְרַבְּנוּ מְאוֹר עֵינֵינוּ,
אֲשֶׁר נִשָּׂא אוֹתָנוּ כְּאֲשֶׁר יִשָּׂא הָאוֹמֵן אֶת הַיּוֹנֵק, מוֹהֲרֵ"ר נֶתָן
זְצוּק"ל, עַל-פִּי פְקֻדָתוֹ שֶׁל רַבְּנוּ הַגְּדוֹל בְּעַל הַמַּחְבֵּר הַלְקוּטֵי
מוֹהֲרֵ"ן זְצוּק"ל, כְּמִבְּאֵר בְּהַקְדָּמָה, לֵךְ נָא רֵאֵה שְׁמָה:

יִצְאוּ בְּרֵאשׁוֹנָה לְאוֹר עַל-יְדֵי מוֹ"ר מוֹהֲרֵ"ר נֶתָן זְצוּק"ל בְּעֲצָמוֹ
בְּשָׁנַת תַּקפ"ב לַפ"ק, וְכָתַב בְּעֲצָמוֹ לְפָרְט תַּחַת אֶהְבֵּתִי יִשְׁטַנּוּנֵי
וְאֵנִי תְּפִלָּה. וְאַחַר הַסְּתַלְקוֹתוֹ הַקְּדוּשָׁה נִדְפְּסוּ הֵרֵבָה פְּעָמִים:

הַקְדָּמָה

רַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה (הוא אֲדָמוֹ"ר הַגָּאוֹן הַקְדוֹשׁ אֹר הַגָּנוּז וְהַצָּפוּן מוֹהַר"ר נַחֲמָן זצ"ל בעל הַמַּחְבֵּר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן) הִזְהִיר אוֹתָנוּ כְּמֹה פְעָמִים, בְּכַמְּה מִיָּנִי לְשׁוֹנוֹת לַעֲשׂוֹת מִהַתּוֹרוֹת תְּפִלוֹת. וְאָמַר: שְׁנַעֲשֵׂה מִזֶּה שְׁעִשׂוּעִים גְּדוֹלִים לְמַעַלְה. וְאָמַר: שְׁעַדִּין לֹא עָלוּ שְׁעִשׂוּעִים כְּאֵלוּ לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כְּמוֹ אֵלוּ הַשְּׁעִשׂוּעִים שְׁנַעֲשִׂין מִתְּפִלוֹת אֵלוּ שְׁעִשׂוּעִים מִן הַתּוֹרוֹת. וְעוֹד דִּבֵּר מִזֶּה כְּמֹה וְכַמְּה פְעָמִים עִם כְּמֹה וְכַמְּה בְּנֵי אָדָם:

אֲמָנָם לֹא בָּאָר הַעֲנִין הַיִּטֵּב אִיךָ הֵיטָה בּוֹנְתוֹ הַקְדוֹשָׁה בְּנֹה, אִךְ מִכָּל דְּבָרֵי הַבְּנוּ, שְׁעַקֵּר בּוֹנְתוֹ הֵיטָה בְּפִשִּׁיטוֹת, שְׁנַשְׁתַּדֵּל לַעֲיִן בַּתּוֹרוֹת הַקְדוֹשׁוֹת וְהַנּוֹרָאוֹת שְׁגָלָה לָנוּ לְהַבִּין וְלִהְשִׁבִיל בּוֹנֵת אוֹתָהּ הַתּוֹרָה לְמַעֲשֵׂה, (כִּי זֶהוּ הָעֵקֶר, כִּי לֹא הַמְדַרְשׁ הוּא הָעֵקֶר אֲלֹא הַמַּעֲשֵׂה, כְּמִבְּאֵר אֲצִלְנוּ כְּמֹה פְעָמִים, שְׁכָל עֵקֶר בּוֹנֵת רַבְּנוּ הַקְדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה בְּכָל הַתּוֹרוֹת שְׁגָלָה, הֵיךָ הַכֹּל רַק בְּשִׁבִיל הַמַּעֲשֵׂה, שְׁנַשְׁתַּדֵּל וְנִתְאַמֵּץ וְנִתְחַזַּק בְּכָל עֵז לְשַׁמֵּר וְלַעֲשׂוֹת וְלִקְיָם כְּכֹל הַנֶּאֱמַר בְּכָל תּוֹרָה וְתוֹרָה), וְנִחְשֵׁב דְּרַבְּנוּ כְּמֹה אָנוּ רְחוּקִים מֵאֵלוּ הַדְּבָרִים הַמְּזוּפְרִים בְּכָל תּוֹרָה וְתוֹרָה, וְנִתְפַלֵּל וְנַעֲתִיר לֵה' בְּרַבּוֹי הַפְּצָרוֹת וּבִקְשׁוֹת וְתַחֲנוּגִים שִׁירְחַם עָלֵינוּ וְיִזְכְּנוּ וְיִקְרְבוּנוּ בְּרַחֲמֵי הַמְּרַבִּים, שְׁנִזְכָּה לְקִיָּם כָּל מַה שְׁנֶאֱמַר שֵׁם בְּאוֹתָהּ הַתּוֹרָה, וְנִשְׁפָּד שִׁיחֲנוּ לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל כָּל הַדְּבָרִים הַנֶּאֱמָרִים שֵׁם, שְׁנִזְכָּה לְקִיָּם וְלִהְיֵעַ אֲלֵיהֶם בְּשִׁלְמוֹת:

דְּמִי שְׁזוּכָה לְעַסֵּק בְּזֶה, לַעֲשׂוֹת מִהַתּוֹרוֹת תְּפִלוֹת בְּנוֹכַר לְעֵיל, בּוֹדָאי יוֹכֵל תְּמִיד לְפָרֵשׁ שִׁיחֲתוֹ לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְאֵת כָּל אֲשֶׁר עִם לְכָבוֹ יְשִׁיחַ עַל יָדֵי כָּל תּוֹרָה וְתוֹרָה, כִּי אִף עַל פִּי שְׁבַתְחָלָה יוֹכֵל לְהִיוֹת שִׁידְמָה לוֹ שֶׁהַתּוֹרָה הַזֹּאת אֵינָה מִדְּבַר מִהַכְּרָחִיּוֹת שְׁלוֹ, וּמִהַחֲסָרוֹנוֹת וְהַפְּגָמִים שְׁלוֹ בְּאוֹתוֹ הַעֵת, אִף עַל פִּי כֵּן בְּשִׁיתְחִיל לְדַבֵּר עַל יָדֵי אוֹתָהּ הַתּוֹרָה בּוֹדָאי יַעֲזֹרְהוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְיִכָּל לְהַכְנִים כָּל שִׁיחֲתוֹ שֵׁם, וְאֵת כָּל אֲשֶׁר עִם לְכָבוֹ יוֹכֵל לְפָרֵשׁ עַל יָדֵי כָּל תּוֹרָה וְתוֹרָה, כִּי דְבָרֵי רַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה הֵם כְּלָלִיּוֹת גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְכָל תּוֹרָה וְתוֹרָה כְּלוּלָה מִכָּל הַתּוֹרָה כְּלָה וּמִכָּל לִיּוֹת יִשְׂרָאֵל וּמִכָּל לִיּוֹת כָּל הַדְּבָרִים שְׁבַעוּלָם, וְכָל אָדָם כְּמוֹת שֶׁהוּא, בֵּין אִם הוּא בְּתַכְלִית מְדַרְגָּה הַעֲלִיּוֹנָה, בֵּין אִם הוּא בְּתַכְלִית דְּיוֹמָא הַתַּחְתּוֹנָה, הַכֹּל בְּאֲשֶׁר לְכָל, מְרִישׁ כָּל דְּרָגִין עַד סוֹף כָּל דְּרָגִין כְּלָם יוֹכֵלִים לְמַצֵּא עֲצָמָם עִם כָּל

בחינותיהם בתוך כל תורה ותורה של רבנו הקדוש והנורא זכרוננו לברכה, ועל בן על ידי כל תורה ותורה יוכל כל אדם שפעולם בכל עת ובכל זמן לפרש שיחתו יהיה איך שיהיה:

וגם על פי פשוטו יכולים להבין זאת, שיכולין לפרש שיחתו על ידי כל תורה ותורה, למשל, התורה בחצוצרות וקול שופר (בסימן ה' בלקוטי מותר"ן א'), שמתחלת כי חייב כל אדם לומר בשבילי נברא העולם, נמצא כשהעולם נברא בשבילי צריך אני לראות ולעין בכל עת בתקון העולם ולמלאות חסרון העולם ולהתפלל בעבורם וכו', וצריכים לידע אם הוא קדם גזר דין או אחר גזר דין כדי לידע איך להתפלל וכו' עין שם, והנה מהתורה הזאת דבר רבנו הקדוש זכרוננו לברכה בעצמו עם אנשים מאנשיו, לענין תפלה, שהזהיר אותם לעשות מהתורות תפלות, ולמד אותם סדר תפלה, ותפס להם לדוגמא תורה הזאת, והורה אותם בפשיטות, שיתחילו להסתכל על עצמם כמה הם רחוקים מכל זה, כי כל אחד מחייב לומר כל העולם לא נברא אלא בשבילי, ולהתפלל על חסרון העולם, ולידע אם הוא קדם גזר דין או לאחר גזר דין, ואם בן עתה יסתכל על עצמו כמה הוא רחוק מכל זה, ויתפלל ויעתיר להשם יתברך שיזכה להגיע לכל זה, ושאלו אותו אז, כי אין זה צריך לנו עכשיו כי אנו רחוקים עכשיו להתפלל על זה לפי מדרגתינו עכשיו, השיב להם, הלא ישמעו אזניכם מה שפיכם מדבר בתורה הזאת, כי הלא מבאר כאן, שכל אדם מחייב לומר כל העולם לא נברא אלא בשבילי, ואם בן החייב מטל על כל אחד ואחד בהכרח ואינו יכול לפטר עצמו מזה וכו', בדברים האלה נשמע מפיו הקדוש זכרוננו לברכה בעצמו:

והנה באמת אם יזכנו השם יתברך לקים דבריו בפשוטו, על פי הדרך המבאר כאן בפשיטות, בודאי יוכל כל אחד ואחד לפרש שיחתו, על פי דרך זה על ידי כל תורה ותורה. כי אפלו אם יהיה הפחות שבפחותים והקל שבקלים, ואפלו אם עבר מה שעבר חס ושלוש, אם יתעורר באמת לשוב אל השם, ויתחיל לשפך שיוחו לפני השם יתברך, יוכל לפרש על ידי זה דיקא כל אשר עם לבבו, כי יתחיל לומר במר נפשו, הלא בשבילי נברא העולם, כי כך הזהירו אותנו חכמינו זכרונם לברכה שהוא חייב על כל אדם לומר כך שכל העולם לא נברא אלא בשבילי, וכמה וכמה אני רחוק עכשיו מזה. ואף שידמה לפי דעתו שהוא רחוק מאד מאד מזה בלי שעור, עד אשר אין ראוי לו לדבר כלל מזה שבשבילי נברא העולם, לפי מדרגתו הפחותה והשפלה

לקוטי הקדמה תפלות

ז

ש'ודע בנפשו, אף על פי בן אדרבא על ידי זה דיקא יוכל לשפד שיחו ביותר, כי הלא באמת לאמתו בודאי החיוב עליו לומר כך שבשבילו נברא העולם, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה: חייב כל אדם לומר וכו', כל אדם דיקא יהיה מי שיהיה, רק שהוא נתרחק כל כך עד שקשה לו לדבר מזה, אם בן איפוא אדרבא על ידי זה דיקא ישפד לבו פנים נכח פני יי, כשיסתכל על עצמו כמה הוא רחוק מזה על ידי מעשיו וכו', ודיקא על ידי זה יבגם בדברים עד שיוכל לדבר ולפרש כל לבו, את כל נגעי לבו ומכאובי נפשו באותו העת, וכיוצא בזה בכל דבר ודבר מתורה הזאת, כי אחר כך יסתכל להלן בתורה הזאת, שמבאר שם איך לידע בין קדם גזר דין לאחר גזר דין, הוא על ידי שמחה של מצוה לעשות המצוה בשמחה גדולה מהמצוה בעצמה וכו' עין שם, ויתחיל להתפלל על זה, ולהסתכל על עצמו כמה הוא רחוק מזה, ויטעון טענות והפצרות לפני השם יתברך שיזכהו להגיע לזה וכמו בן להלן יותר, שמבאר שם איך לזכות לשמחה וכו' שהוא על ידי רעמים על ידי שמפשיטין עקמיוות שבלב וכו' ורעמים הם התפלה בכח וכו', ולזכות לזה צריכין לפנות המוח ממשכבות זרות מחמין שלא יחמיץ את מחו בתאוות והרהורים, ויגער במשכבות זרות כמו שכתוב: גער חית קנה וכו' שזה בחינת מצה וכו', וצריך לשמר עצמו מראות חיצוניות וכו', והעקר לשמר עצמו מחמין שלא יחמיץ מחשבתו בשום מחשבה חיצונה כלל וכו', וצריך שיהיה לו אמונת חכמים ולהאמין שכל המחלקת שיש בין הצדיקים השלמים הוא רק בשבילו, כדי שיקח לעצמו תוכחה ומוסר על שפגם בטפי מחו, שעל זה נאמר: כל באיך לא ישובין ולא ישיגו ארחות חיים, כדי שיזכה לשוב ממנות לחיים מחמין למצה וכו' ועל בן אסור לו שיהיה קשה לו שום קשיא על המחלקת שבין הצדיקים האמתים, רק להאמין בכלם באמונה שלמה וכו'. עין שם כל התורה הגזכר לעיל. והנה על כל הדברים האלה צריך לשפד שיחו בתחנות ובקשות הרבה שיזכה להגיע לכל זה, כי כמה וכמה תפלות ותחנות צריך האדם להתפלל שיזכה לפנות המוח ממשכבות זרות והרהורים, ושללא יחמיץ את מחו בתאוות ובחכמות חיצוניות והרהורים חס ושלום, כי כמעט כל אדם נלכד בזה מאד, וצריכין לבקש הרבה מהשם יתברך להנצל מזה ושיזכה למחשבות זכות וקדושות, ובן כמה צריכין להתפלל לזכות לתפלה בכונה ובכח וכו' וכיוצא בזה בכל הדברים הנאמרים שם בתורה הזאת, ובן בכל תורה ותורה, ומשכיל על דבר יוכל להבין מעצמו דברים הרבה מתוך דברים אלו, וגם כי הבא לטהר מסייעין לו מן השמים, ואם יבין לבו יהיה השם יתברך

בעזרו ויזמין וישלח לו דבורים הרבה בפיו, שיוכל לפרש כל לבבו בכל עת על ידי כל מאמר ומאמר:

על-כן מי שרוצה לחום על נפשו ולהסתפל על תכליתו הנצחי באמת לאמתו ורוצה להתקרב לשם יתברך באמת, וזה ידוע וברור שאי אפשר להתקרב להשם יתברך דהינו לשפר ולכטל כל המדות רעות ולזכות לכל המדות טובות, ולילך בדרך יתברך, זה אי אפשר כי אם על ידי תפלה ותחנונים ושועה וזעקה וזעקה להשם יתברך ימים ושנים הרבה, וכל הצדיקים והבשרים אמתים לא זכו למדרגתם כי אם על ידי זה, על ידי תפלה ותחנונים, כמבאר אצלנו כבר כמה פעמים, אבל גם זה בעצמו קשה וכבד להאדם, דהינו להרבות בתפלה ותחנונים, כי על פי רב אין מלה בלשונו לדבר ולפרש שיחתו, אבל על פי הדרך הנזכר לעיל, לעשות מהתורות תפלות כנזכר לעיל, על ידי זה בקל יוכל לפרש כל אשר עם לבבו כנזכר לעיל. אך גם על זה יש מניעות וכבוד הרבה, כי לאו כל אדם בקי כל כך בדברי רבנו זכרנו לברכה, עד שיוכל לעשות מהתורות תפלות וכיוצא בזה שאר מניעות רבות. על כן שמתי אל לבי להעתיק מהתפלות שרשמתי לעצמי כאשר פקד עלי רבנו זכרנו לברכה, שטוב לכתוב לעצמו התפלות כשזוכין לאיזה תפלה סדורה, כדי שיוכל לאמרה גם בפעם אחר, וכן עשיתי, אחר כך ראיתי שטוב להעתיקם בלשון כלליות באפן שיהיו שוין לכל נפש, ולמוסרם לאנשי שלומנו לבל אמנע הטוב מבעליו, כי ראיתי כי הם כלליות גדול מאד, והם דברים הצריכים לכל נפש, לכל אחד ואחד לפי מדרגתו, בלם צריכים להם למגדול ועד קטן, ואין שום דבר שחסר לאדם בענין עבודת השם שלא ימצא בתפלות הללו. וכאשר העתקתי קצתם ומסרתים לקצת אנשים, הוטבו בעיניהם מאד מאד והפצירו בי להעתיק להם כלם, אם אמנם לבי הלך אנה ואנה בזה, עם כל זה מסרתי עצמי להשם יתברך לברך וסמכתי עליו לברך, כרצונו יתברך וכרצון רבנו זכרנו לברכה כן אעשה:

והנה מעלת אלו התפלות יבין כל משכיל החפץ באמת ובתמימות, כי תפלות כאלו עדין לא היו בעולם, והם מלאים כל טוב לבית ישראל, תפלות תחנונות ובקשות והפצרות ורצויים ופיוסים וודוים וטענות ואמתלאות וזעקות ושועות וזעקות גדולות להשם יתברך, לעורר רחמיו המרבים עלינו שיקרבנו לעבודתו יתברך חיש קל מהרה, וגם כלול בהם התעוררות גדול שיאמר האדם לנפשו, שיעורר את

עצמו לבל יעבר עולמו בשנה חס ושלום, כי הדבור יש לו כח גדול לעורר את האדם, ועל כן אפלו הדברים שהאדם בעצמו יודע אותם, אף על פי כן כשיאמרם בפיו ויעורר את עצמו, על ידי זה יתחזק ויתגבר וישתוקק ביותר להתקרב להשם ויתברך, עד שיזכה לתשובה שלמה באמת, ומי שיהיה רגיל בתפלות אלו באמת ובתמימות, בודאי יזכה לחיי עולם:

אך טוב אשר תאחו בזה וגם מזה אל תנח ידך, דהינו לעסק בכל יום בהתבודדות ולפרש שיחתו לפני השם ויתברך את כל אשר עם לבבו בלשון אשכנז (כמבאר בספריו הקדושים כמה פעמים), ולעשות בעצמו מהתורות תפלות בנוזר לעיל, כי אי אפשר לבאר בכתב כל הצטרכות האדם בפרטיות, ובפרט לפי השנויים שנעשים באדם בכל עת וזמן, וכבר הזהיר רבנו זכרנו לברכה כמה פעמים לומר תחנות ובקשות הרבה בכל יום, כל מיני תחנות הנמצאים באיזה סדור מסדורים הגדולים או בשערי ציון ובשאר מקומות, מכל שכן וכל שכן לעסק בספר תהלים, ומי שרוצה לקים דבריו הקדושים ולעסק בתפלות לזכות לחיי עולם, בודאי יערב לנפשו מאד מאד אלו התפלות כי אין שום תפלות בעולם שיוכל האדם למצוא את עצמו בהם כמו באלו התפלות המדברים מכל המדות ומכל הדברים שבועולם, וכאשר יראה הרוצה בעיניו, אשרי שיאחו בהם:

והנה לא נפלאת היא לחבר תפלות חדשות, כי כבר קדמוני בזה כמה גדולים וקטנים, אשר חברו ויסדו כמה תפלות, כמו בספר שערי ציון, שנמצאים כמה תפלות שחברו האחרונים, וכן בסדורים הגדולים ובשאר ספרים. וגם בימינו נתחברו כמה וכמה תפלות חדשות, וגם יש כמה וכמה ספרים שלמים של תפלות, רק שאינם מצויים בינינו, כמוכא בסוף סדר הדורות בתוך שמות הספרים, שמביא שם ספרים הרבה של תפלות שאינם מצויים כל כך בינינו, וגם כל הפיוטים והסליחות וזמירות רבם ככלם לא יצאו מפי הקדמונים מנביאים ותנאים ובעלי רוח הקדש, כי אם מפי האחרונים שהיו זמן רב אחר שפסקה רוח הקדש מישראל, כי מוכן לכל משכיל שאין אסור לחבר תפלות מי שאינו במדרגת בני עליה בעלי רוח הקדש, כמו בשאר מחברי ספרים, אין חיוב שיהיו בעלי רוח הקדש, כי לא בשמים היא, אדרבא בחבורי תפלות אין שום אחריות ואין בו חשש סכנה כמו בשארי ספרים שמחברים, כמו בענין הוראת אסור והתר ודיני ממונות, שיש בהם סכנה גדולה למחברם, שלא

לקוטי הקדמה תפלות

יבשל בדבר הלכה חס ושלום, שלא יאמר על טמא טהור חס ושלום וכו', וכן בספרי מפרשים ומבארים יש גם בן חשש שלא יאמר שלא בהלכה, ולא יכון הפרוש והבאור האמת, ואף על פי בן החיוב על כל בעל תורה לחבר ספרים, כפי אשר תשיג ידו, כאשר האריכו בזה בכמה ספרי קדש, ואסור למנוע עצמו מחמת חשש סכנות הנזכרים לעיל, כי לא בשמים היא, ואנחנו מחיבים לעשות המטל עלינו, לברר וללבן ההלכה כפי יכלתנו, ולהטות דעתנו ושכלנו אל נקדת האמת תמיד, וה' הטוב בעיניו יעשה, ואת כל אשר יזמין לנו השם יתברך בשכלנו איזה חדוש ובאור, אנו מחיבים לבאר על ספר, ולהפיץ מעינותינו חוצה, ולהיטיב מטובנו לאחרים, ולכלי למנוע הטוב מבעליו מחמת חששות ומרות שחורות כאלו, כי אין הקדוש ברוך הוא בא בטרוניא עם בריותיו ולא נתנה תורה למלאכי השרת, מפל שפן וכל שפן בעיני חבורי תפלות שאין יוצא מהם הוראה ודין ולא באור ופרוש, בודאי אין למנוע מלחברם, אף מי שאינו גדול במעלה, בפרט תפלות כאלו שנתסדו על יסוד חזק וקיים, יסוד מוסד, ויש להם על מה שישמוכו, תהלה לאל, כי כלם בנויים ומיסדים על אדני פו, על דברי תורתו הקדושה של רבנו הגדול והקדוש והנורא וזכר צדיק וקדוש לברכה, אשר כל דבריו כלם נאמרו ברוח הקדש, במדרגה גבוהה מאד מאד, ומי שיעין בספריו הקדושים ובשיחותיו הקדושות, יבין מעט מה מאד עמקו מחשבותיו, ועד היכן דבריו מגיעים, ואין להאריך בזה. על בן כל תפלות אלו, ממקום קדוש יתהלכו, נובעים ויוצאים ממעין הקדוש היוצא מבית יי, המלא על כל גדותיו עצות עמוקות נפלאות ונוראות לעבודת הבורא יתברך, מים עמוקים עצה בלב איש, הן על כל אלה הוכרתי למלאות רצון חברי החרדים לדברי ה', המתאווים ומשתוקקים לתפלות אלו, להעתיקם ולהדפיסם, להאירם על פני תבל, לחלקם ביעקב ולהפיצם בישראל. ודי בהתנצלות זאת לכל חפץ באמת, וה' אלהים אמת יתן אמת ליעקב, ויורנו וידריכנו בדרך האמת תמיד, ויטה לבבנו אליו לעבדו באמת עד יוכן בחסד כסא דוד וישב עליו באמת במהרה בימינו אמן:

והשם יתברך ישמע שועתינו ויאזין קולנו ויקשיב תפלותינו, ויזכנו לעסק בתפלות ותחנונים תמיד, הן בתפלות הפתובות וסדרות לפנינו, הן בתפלות ותחנונות שהאדם צריך לדבר בעצמו מלבו בלשון אשכנז בכל יום ויום, כאשר הזהירנו רבנו זכרנו לברכה כמה פעמים, כי זה העקר כמבאר בספריו הקדושים כמה פעמים, עד

שְׁנוּזָה לְשׁוּב אֱלֹהֵינוּ בְּאֵמֶת בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה כְּרִצּוֹנוֹ הַטּוֹב. עַד שְׁנוּזָה לְעֹלֹת וּלְהַכְלִיל
 בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּאוֹר הָאֵין סוּף לְחִזּוֹת בְּנַעַם ה' וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ, וּבְזִכּוֹת זֶה יָבִיא לָנוּ אֶת
 מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, כִּי עַקֵּר כְּלֵי זֵין שֶׁל מְשִׁיחַ הוּא הַתְּפִלָּה, כְּמִבְאֵר בְּתוֹרָה
 אָמַר אֵל הַכֹּהֲנִים (בְּסִימָן ב.). וְצָרִיכִין לְחֻזַּק עֲצָמוֹ בְּתְפִלָּה וְתַחֲנוּנִים מְאֹד מְאֹד, אֲפִלוּ אִם
 יַעֲבֹר עָלֵינוּ מָה עַד יִשְׁקִיף וַיֵּרָא ה' מִשָּׁמַיִם, יַחֲיִינוּ מִיּוֹמַיִם, בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יְקִימֵנוּ וְנַחֲמֵהּ
 לְפָנָיו לְהַתְּהַלֵּךְ לְפָנָיו ה' בְּאוֹר הַחַיִּים, אָמֵן וְאָמֵן:

קבר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זצוק"ל
בבית העלמין הישן באומן, אוקראינה

ספר לקוטי תפלות

חלק ראשון

[על-פי תורה א' - אשרי תמימי דרך]

א לחדש
א תשרי

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתתהיה בעזרנו, ותזכה אותנו ברחמיך הרבים וחסדיך העצומים ללמד וללמד ולעסק בתורתך הקדושה לשמיה תמיד, ולהגות בה יומם ולילה. ובזכות וכח למוד התורה הקדושה, תזכה אותנו ברחמיך הרבים, ותתן לנו כח להכניע ולשבר ולגרש את היצר הרע מקרבנו, ונזכה לגרש ולכפל את הרוח שטות וכל מיני שגעון שנתדבק בנו על ידי מעשינו הרעים, הכל נזכה לגרש ולכפל על ידי למוד ועסק התורה הקדושה אשר היא כלה שמותיך הקדושים, שלא יהיה שום כח להרוח שטות ושגעון לבלבל דעתנו כלל, רק נזכה לגרשו ולסלקו מעלינו ומעל גבולנו:

אנא יהוה אתה ידעת את רבוי המחשבות הטורדות המבלבלים ומטרידים אותנו מעבודתך באמת, בכל עת ובכל שעה, וכלם באים על ידי הרוח שטות ושגעון שנתדבק בנו על ידי מעשינו הרעים, על ידי חטאינו ועוונותינו ופשעינו המרבים, עד אשר נתבלבל דעתנו ונתעפר שכלנו מאד מאד בלי שעור וערך אבינו שבשמים, טוב לבל ורחמיו על כל מעשיו, תן לנו חנינה ולא נאבד, זכנו ברחמיך הרבים להכניע ולגרש ולכפל את הרוח שטות והשגעון ממנו על ידי עסק התורה הקדושה:

ובכן תזכני ברחמיך הרבים שלא יהיה שום כח להיצר הרע והרוח שטות לבלבל את דעתי לכפל אותי חס ושלום מעבודתך באמת על ידי המצות שלו שהוא מתלבש עצמו במצות, כאלו הוא מסית אותי לאיזה דבר מצוה, והוא טומן בזה רשת לרגלי חס ושלום, על ידי אלו המצות שלו שהוא מתלבש בהם, כאשר אתה לבד ידעת כל זה; אנא יהוה חוס וחמל על נפשי האמללה, והצילני ממנו, מעצותיו הרעות האלו, לבל יהיה לו כח להטעות אותי חס ושלום בבלבולים הללו. והגני משליך את

כָּל יְהִי עֲלֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, וְאֲנִי סוֹמֵךְ עֲצָמוֹ עֲלֶיךָ לְבַד, שְׂאֵתָה תוֹלִיכֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּדַרְדֵּךְ הַיָּשָׁר וְהָאֱמֶת, בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, בְּכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה, שְׁבֹלָם יִהְיוּ בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וְלֹא אֶסוּר מִרִצּוֹנְךָ יְמִין וּשְׂמָאל. כִּי אַתָּה יַדְעֵת כִּי בְּשָׂר וָדָם אֲנִיחֵנוּ, וְאִי אֶפְשֶׁר לָנוּ לְכוֹן בְּכָל עֵת רִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ. עַל כֵּן עֲזֹרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שֶׁלֹּא יִהְיֶה שׁוּם כַּח לְהִיצֵר הָרַע וְהַרוּחַ שְׂמוֹת וְהַשְׁגָּעוֹן לְבַלְבַּל אֶת דַּעְתִּי עוֹד בְּשׁוּם בְּלִבּוֹל בְּעוֹלָם כָּלֵל, רַק אֲזַכֶּה לְסִמּוּךְ עֲלֶיךָ לְבַד, וְאַתָּה תִּרְחַם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתוֹלִיכֵנִי וְתִדְרִיכֵנִי בְּדַרְדֵּךְ הָאֱמֶת תָּמִיד בְּכָל עֵת וּבְכָל רֵגַע, בְּאִפְנֵי שְׁבֹל מַעֲשֵׂי וְעַסְקֵי וְתְנוּעוֹתַי בְּלָם, וְכָל הַתְּנוּעוֹת שֶׁל בְּנֵי וְיוֹצְאֵי חֲלָצֵי וְשָׁל כָּל הַתְּלוּוִיִּים בִּי, בְּלָם יִהְיוּ בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב לְבַד תָּמִיד מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

וּבְכֵן תְּעֹזְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׂאֲזַכֶּה לְתֵן כַּח לְמַלְכוּת דְּקִדְשָׁה, שְׂיִתְגַּבֵּר עַל מַלְכוּת הַרְשָׁעָה, וְאֲזַכֶּה לְהַגְבִּיר הַיִּצֵּר הַטּוֹב עַל יִצֵּר הָרַע. וְתַחֲנֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתַשְׁפִּיעַ עָלַי חֶכְמָה וּשְׂכָל דְּקִדְשָׁה, שְׂאֲזַכֶּה לְהַסְתַּכֵּל בְּכָל דְּבַר בְּאוֹר הַשְׂכָּל דְּקִדְשָׁה שְׂיִישׁ בּוֹ, לְדַבֵּק עֲצָמִי לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל יְדֵי כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְּעוֹלָם, שְׂאֲזַכֶּה לְהַבִּין מִכֻּל אֵת הַרְמוּזִים שְׂאֵתָה מְרִמּוֹ אֵלַי בְּכָל עֵת לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ. וּבְכֵן יִהְיֶה רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ מְלֵא רִצּוֹן מְלֵא רַחֲמִים מְלֵא חֶסֶד מְלֵא טוֹב, בְּכָל עֵת וּבְכָל רֵגַע תָּמִיד, שְׂתַּחַס וְתַחֲמַל עָלַי, וְתַשְׁפִּיעַ עָלַי חֵן וְחֶסֶד, וְתַתֵּן לִי חֵן בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינַי כָּל רוּאִי, וְתַשְׁפִּיעַ לִי דְבָרֵי חֵן וְתַחֲנוּנִים, בְּאִפְנֵי שְׂיִכַנְסוּ דְבָרֵי בְּלִבְךָ, וְתִקַּבֵּל אֶת תְּפִלָּתִי וּבִקְשָׁתִי תָּמִיד, וְתַקִּים מִקְרָא שְׂכַתּוֹב: וְשַׁפְּתַי עַל בֵּית דָּוִד וְעַל יוֹשֵׁב יְרוּשָׁלַיִם רוּחַ חֵן וְתַחֲנוּנִים. שְׂנִזְכֶּה שְׂיִהְיוּ דְבָרֵינוּ לְפָנֶיךָ דְבָרֵי חֵן וְתַחֲנוּנִים, בְּאִפְנֵי שְׂתַתֵּן לָהֶם מְקוֹם לְכַנֵּס בְּלִבְךָ, וְיִהְיוּ אֲמָרֵנוּ לְרִצּוֹן וּלְנַחַת לְפָנֵי כֶּסֶף כְּבוֹדְךָ:

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, הַבִּיטָה בְּעֵינֵינוּ וּרְאֵה בְּשִׁפְלוּתֵנוּ וּבְזִיוֹנֵנוּ. כִּי כָּל הַחֵן וְהַחֲשִׁיבוּת שֶׁל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ הִקְדוּשׁ נָפֵל בְּגִלוּת הַמֶּרֶץ הַזֶּה, וְעִמָּךְ יִשְׂרָאֵל נְבוֹזִים וּשְׂפִלִים בְּעֵינֵי הָעַכּוּ"ם וְהַרְשָׁעִים. וְכָל הַחֵן וְהַחֲשִׁיבוּת נָפֵל אֲלֵיהֶם. עַל כֵּן חוֹסֶה נָא כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ עַל כְּבוֹדְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוּשׁ, וְתַעֲלֶה וְתִרְוֹמֵם וְתַגְדֵּל אֶת הַחֵן וְהַחֲשִׁיבוּת שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְתִכְבָּטֵל וְתַכְנִיעַ אֶת הַחֵן וְהַחֲשִׁיבוּת שֶׁל הָעַכּוּ"ם וְהַסְמָרָא אַחֲרָא וְהַרְשָׁעִים, שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָהֶם שׁוּם חֵן וְחֲשִׁיבוּת לֹא לְמַעֲלָה וְלֹא לְמַטָּה, וְתִרְוֹמֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל, וְתַשְׁמַע וְתִקַּבֵּל אֶת תְּפִלָּתֵנוּ וְאַנְקָתֵנוּ בְּכָל עֵת, וְתַבִּישׁ בְּעַמְלָנוּ וְתַשׁוּר בְּעֵינֵינוּ וְדוּחֲקֵנוּ. וְתַקִּים מִקְרָא שְׂכַתּוֹב:

כי לא בזה ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע. חננו ועננו ושמע תפלתנו, כי אתה שומע תפלת כל פה עמך ישראל ברחמים. ברוך אתה שומע תפלה:

ב

[על־פי תורה ב' - אמר אל הכהנים]

ב תשרי

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שומע תפלת עמו ישראל ברחמים, שיעוררו רחמך וחסדיך עלינו למענה, ותכין לבבנו להתפלל לפניך בכל לב ונפש, ותהיה תפלתנו שגורה בפניו תמיד, ולא יהיה לנו שום מונע ועכוב ובלבול בתפלתנו. רבוננו של עולם, נוהג בצאן יוסף יושב הפרוכים הופיעה עלינו ברחמך הרבים אור קדשתך שימשך עלינו קדשה וטהרה, באפן שנוכל לכוף ולהכניע ולשבר את יצרנו הרע, ונופה ברחמך הרבים וחסדיך הגדולים, שנהיה בלנו אנחנו וזרענו שומרים את הברית קודש, ותעזר לנו תמיד, ותציל אותנו ברחמך העצומים וחסדיך הגדולים מכל מיני פגם הברית חס ושלום, הן במחשבה הן בדבור הן במעשה, בין בשוגג בין במזיד, בין באונס בין ברצון, הן בחוש הראות הן בחוש השמיעה הן בשאר חושים. בכלם נהיה קדושים וטהורים בקדשת הברית בלי שום פגם והרהור כלל. כי ברחמך הרבים בחרת בנו מכל האמות, ורוממתנו מכל הלשונות, והבדלת אותנו מכל טמאותיהם ומכל תועבותיהם, כאשר כתבת לנו בתורתך: ואבדל אתכם מן העמים להיות לי. וקראת אותנו בלנו בשם צדיקים. כמו שנאמר: ועמך (ישראל) כלם צדיקים:

אנא ברחמך הרבים, אל תעשה תורתך הקדושה פלסתר חס ושלום, כי דברך אמת וקיים לעד. על כן עשה עמנו בחסדך, ועזור לנו שנהיה באמת בכלל צדיקים על ידי שתזכנו להיות משומרי הברית, אשר על ידי זה לבד יאות לנו להיות נקרא בשם צדיק, כמו שהודעתנו על ידי חכמך הקדושים, שאין נקרא בשם צדיק כי אם מאן דנטיר ברית. ובכן בשם שעזרת את יוסף צדיקך בשעה שבא לידי נסיון והצלת אותו ונתת לו כח להתגבר על יצרו, בן יהמו נא מעיד ורחמך עלינו, ותזכנו בזכות וכח יוסף הצדיק, ותתן לנו שכל חכמה ובינה ודעת וכח וגבורה דקדשה, באפן שנוכל להנצל מכל מיני פגם הברית, ונוכל להתגבר על יצרנו. ונופה שתהיה

מחשבתנו קשורה ודבוקה בקדשתך תמיד בלי הפסק רגע, למען יהיה לנו כח על ידי זה לסדר תפלתנו לפניך כראוי בלי שום מוגע ועכוב ובלבול, באפן שתתקבל תפלתנו לפניך, ויכמרו רחמיך עלינו ותשיב פניך אלינו. ותמהר ותחיש לגאלנו ותביא לנו את משיח צדקנו, ולמענד עשה ולא לנו. ועזרנו שתהיה תפלתנו מסדרת פראוי, ותתן בנו שכל ודעת שנוכל לכלכל דברנו במשפט, ולא נכשל באמרי פינו, ולא נטה בתפלתנו לימין ולשמאל מן הדרך הישר והאמת. ותזכה אותנו ברחמיך הרבים לתן צדקה לעניים מהגנים, ותזמין לנו ממון ברוח ועניים הגונים לזכות בהם. ועזו מלך משפט אהב אתה כוננת מישרים משפט וצדקה ביעקב אתה עשית. כי ממך הכל ומידך נתנו לך. עושה צדקות עם כל בשר עשה עמנו צדקה, ותזכה אותנו ברחמיך להיות בכלל עושי צדקה, ותסיר רוע לבבנו, למען נזכה לתן צדקה בשמחה בסכר פנים יפות, ולא ירע לבבנו בתתנו לו. פתוח נפתח את ידנו לו לתת לעני ואביון די מחסורו אשר יחסר לו. ונפק לרעב נפשנו וערם נכסה בגד. ובגלל הדבר הזה תברכנו יהוה אלהינו, ותעזרנו לסדר תפלתנו לפניך בתכלית השלמות. ותהיה תפלתנו זכה ונכונה בלי שום מחשבות זרות, למען לא יהיה שום מסך המכדיל בין תפלתנו ובניך:

והננו מכונים בתפלתנו ומקשרים את כל תפלותינו לכל הצדיקים שבדורנו. ואתה ברחמיך הרבים תעזר את לב צדיקי אמת שבדורנו, ותתן להם כח שיקבלו את תפלתנו ויעלו אותם לפניך. ואף אם תפלתנו אינה כראוי והיא מעורבת בפסולת הרבה, ואין בתפלתנו אפלו דבור אחד או אות אחת שתהיה זכה ונקיה, ודברי מגמגם מאד ולשוני מלא פגם, כי לא בדעת אדבר והדבור רחוק מן המחשבה. הן על כל אלה גברו רחמיך וחסדיך, ותתן כח בצדיקיך האמתיים שיוכלו להעלות ולהרים ולהגביה כל תפלותינו לזכותם ולנקותם מפל סיג ופגם, באפן שיוכלו לעלות לפניך לרצון, ויבנו מהם את קומת השכינה, להכינה ולסעדה ולהקימה מגלותה, ותקים את סבת דוד הנפלת, על ידי תפלותינו. ותשיב שכניתך לציון, ותאיר פניך אלינו, פנה אלי וחנני. כי לא בקשתי אכטח וחרבי לא תושיעני. רק בשמך לבד בטחנו. באלהים הללנו כל היום ושמך לעולם נודה סלה. ותעזר את משיח צדקנו שיקבל את תפלתנו ויעלה אותם לפניך, וכל תפלותינו ותפלות עמך בית ישראל, יהיו בידו לחרב פיפיות, למחסה ולמגן וצנה, ללחום את לוחמנו ולרוב את ריבנו. יחס על דל ואביון ונפשות אביונים וישעי. החזק מגן וצנה וקומה בעזרתך. חגור חרפך על ירך גבור הודך והדרך. ולמענד עשה ולא לנו. כי גם מעט דמעט מעשינו הטובים וכל צדקותינו ותפלתנו

הכל מאתך, כי ממך הכל ומיך נתנו לך. וכמו שכתוב, מי הקדימני ואשלם. לא לנו יהוה לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך ועל אמתך. כחסדך חייני ואשמרה עדות פיה. וקים לנו מקרא שכתוב, למען שמי אאריך אפי ותהלתי אחטם לך. למעני למעני אעשה כי איד יחל וכבודי לאחר לא אתן. מגדיל ישועות מלכו ועושה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם. אמן סלה:

ג

[על-פי תורה ג' - אקרוקטא]

ג תשרי

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, הבוחר בך עבדו ובזרעו אחריו, והבוחר בשירי זמרה, שתזכור ברחמיך וחסדיך הגדולים את שכנית עזר, אשר נדדה ממקומה בצפור נודדת מן קנה, אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד. ותקים ותגביה את כנסת ישראל מפילתה. ותעזר אותנו ברחמיך הרבים, שנוכח להרים קול זמרה, למען יהיה לנו כח לסדר לפניך זמירות שירות ותשבחות בקול גילה ורגון, ונגינותינו ננגן כל ימי חיינו בקול געים וערב כאשר אהבת. ותעזר לנו לעסק בתורתך הקדושה לשמיה תמיד יומם ולילה. וכשם שמסרת תורתך הקדושה למשה עבדך, וביום למדת עמו תורה שבכתב, ובלילה תורה שבעל-פה, כן תעזרנו ברחמיך הרבים ללמוד ולהגות בתורתך הקדושה תמיד. שנוכח ללמוד תורה שבכתב ותורה שבעל-פה יומם ולילה:

רבנו של עולם, זכנו ברחמיך הרבים שיהיה לנו כח להתגבר על השנה, שנוכל לנדד שנה מעינינו ללמוד בכל לילה תמיד ששים מסכתות עם הגמרא הקדושה, ללמוד וללמוד לשמור ולעשות ולקיים לעסק בהם לשמיה. קומי רני בלילה לראש אשמרות. ועל ידי זה ימשך עלינו חוט של חסד. יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי. ותעזר לנו על ידי זה שלא יזיק לנו לעבודתנו שמיעת קול זמרה ונגון משום אדם שבעולם, ואפלו הקולות הפגומים הפאים מצפריים האחוזות בפת, אל יהא להם כח להזיק אותנו לבלבל אותנו מעבודתנו חס ושלו, רק תתן לנו כח להעלותם ולבררם ולהקימם להחזירם אל הקדושה, ותקים את סבת דוד הנפלת. וברחמיך הרבים תעורר חכצלת השרון לשיר בקול געים גילה ורגון, ותמלך אתה יהוה מהרה לבדך על כל מעשיך. ויקים מקרא שכתוב, זמרו

אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו. כי מלך כל הארץ אלהים זמרו משביל. ותזכר את עמך ישראל אשר נפוצו בגוים, ואת בית מקדשך החרב מאין יושב. גם צפור מצאה בית ודרור קן לה אשר שתה אפרוחיה את מזבחותיה יהוה צבאות מלכי ואלהי. והשב כהנים לעבודתם, ולוים בדוכנם לשירים ולזמרים, והשב ישראל לגויהם. ותן לנו שכל וחכמה דקדשה, שנופה להמשיך עלינו עול מלכותך תמיד, ולגלות מלכותך ואדנותך לכל באי עולם, וכסא דוד מהרה תכין, חיש קל מהרה תביא לנו את משיח בן דוד נעים זמירות ישראל. אז ימלא שחוק פינו ולשונונו רנה. ואז נשיר ונזמר ונרגן לפניך כל ימינו. ויקים מקרא שכתוב, יהוה להושיענו ונגינותי ננגן כל ימי חיינו על בית יהוה במהרה בימינו אמן:

ד

[על-פי תורה ד' - אנכי]

רבנו של עולם, אתה עשית עמנו חסד גדול, והוצאת אותנו ממצרים בכח גדול וביד חזקה, והבדלתנו מחמשים שערי טמאה, והכנסתנו בחמשים שערי קדשה. ותתן לנו יהוה אלהינו ברחמיך ובחסדיך הגדולים את תורתך הקדושה על ידי משה נביאך נאמן ביתך. אלו פינו מלא שירה כים, ולשונונו רנה כהמון גליו, ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע וכו'. לא נוכל להודות ולהלל לפניך על כל הטובות אשר עשית עמנו, אשר נתת לנו את תורתך הקדושה והתמימה, ובחרת בנו מכל האמות, וקדשתנו במצותיך היקרות, הנחמדים מזוהב ומפז רב. וכמה אזהרות הזהרתנו, וכמה הוכחות הוכחתנו, לבלי לעבור על מצותיך, למען ייטב לנו ולבנינו עד עולם. ועתה אחרי כל הטובות והחסדים הגדולים והנוראים אשר עשית עמנו, וגם אותי השפל והנבזה בתכלית השפלות, אשר אין שפלות למטה ממני, זכית גם כן בחסדיך הגדולים והעצומים אשר אתה מרחם על כל בשר, ובראת אותי בין זרע ישראל עבדיך, וקראת שמך עלי להיות בכלל ישראל עם קדוש, אשר שמך משתף בשמנו. ועתה אחרי כל אלה, מה אמר לפניך יושב מרום, ומה אספר לפניך שוכן שחקים, ואיך יוכל עבד אדוני זה, עבד נבזה ושפל כמוני, לדבר ולפרש שיחתי לפניך יהוה אלהי. ואיך אפתח פי לעמוד לפניך, אחרי אשר לא נזהרתי לעמוד במצותי, ודחיתי בידים טובותיך וחסדיך הגדולים, ולא שמרתי את מצותיך היקרות והחביבות, אשר הם הטובה הגדולה שבכל הטובות, והחסד הגדול שבכל החסדים:

ד תשרי

אָנָא יהוה. אָמְנָה חֲטָאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, חֲטָאתִי עִוִּיתִי וּפְשַׁעֲתִי, וְהִרַע בְּעֵינַיִךְ
 עֲשִׂיתִי, וְכֹזֶאת וְכֹזֶאת עֲשִׂיתִי. וּבִפְרָט (וּפְרָט אֶת חֲטָאוֹי, כִּי צָרִיךְ לְפָרֵט אֶת
 הַחֲטָא) לָךְ יְהוָה הִצְדָּקָה וְלָנוּ בִשֶׁת הַפָּנִים כִּיּוֹם הַזֶּה. מָה אָמַר מָה אֲדַבֵּר מָה אֶצְטַדֵּק.
 הִרְעוּתִי אֶת מַעֲשֵׂי וְקַפְחָתִי אֶת טוֹבָתִי וְקִדְשָׁתִי, וּפְגַמְתִּי הִרְבָּה מְאֹד, גָּדוֹל עֲוֹנֵי
 מִנְשׂוֹא. עֲצַמוּ חֲטָאֵי מִסְפֵּר. וְהִנְנִי עִתָּהּ בַּעֲוֹנוֹתַי הִרְבִּים כְּאִישׁ שְׂפוֹר וּכְגֹבֵר עֲבָרוּ יוּן.
 כִּי עֲוֹנוֹתַי עֲבָרוּ רֵאשִׁי כְּמִשְׂא כְּבֹד יִכְבְּדוּ מִמֶּנִּי. וְאִם זָכַרְתִּי וְנִבְהַלְתִּי, תַּעֲהָ לְכַבִּי
 פְּלִצוֹת בַּעֲתָתְנִי, רַחֲפוּ כָּל עֲצַמְתִּי. כִּי אֵין שְׁלוֹם בַּעֲצַמִּי מִפְּנֵי חֲטָאתִי. וְתִהְיֶי עֲוֹנוֹתַי
 חֲקוּקִים עַל עֲצַמוֹתַי. מִכֶּפֶר רָגַל וְעַד רֵאשׁ אֵין מְתוּם בַּעֲצָם מַעֲצַמִּי מִפְּנֵי חֲטָאֵי וּפְשַׁעֵי
 הַמְּרָבִים. כִּי כָּל עֲצַמוֹתַי נִשְׁבְּרוּ וְנִגְסְרוּ עַל יְדֵי עֲוֹנוֹתַי הַמְּרָבִים אֲשֶׁר נִחְקְקוּ עָלֵיהֶם.
 אוֹי לִי וַי לִי, אוֹי לִי וַי לִי, מֵר לִי מְאֹד, מֵר לִי מְאֹד, מֵר מִפְּנוֹת, מֵר מִכָּל מִינֵי מְרִירוֹת
 שְׂבַעֲוֹלָם. וּבְאֵמֶת עֲדִין לֹא הִתְחַלַּתִּי לְהִרְגִישׁ כָּלֵל כְּאֵב אֶחָד מֵעֲוֹנוֹתַי, אֶפְלוּ חֵלֶק אֶחָד
 מֵאֶלֶף אֶלְפִי אֶלְפִים וְרַבִּי רַבְבוֹת. כִּי עַל יְדֵי עֲוֹנוֹתַי הַמְּרָבִים נִטְמַמְטִים לְבִי וְנִתְבַּלְבַּל
 דַּעְתִּי, עַד אֲשֶׁר אֵין אֲנִי יוֹדַע כָּלֵל מִמֶּנִּי וּמַעֲצָמִי. וְאֵלוּ זְכִיתִי לִידַע וּלְהִרְגִישׁ קִצַּת מַעַט
 דְּמַעַט מַעֲצָם כְּאֵב אֶחָד מִחֲטָאֵי וְעֲוֹנוֹתַי הַמְּרָבִים, אֲשֶׁר קִלְקַלְתִּי וּפְגַמְתִּי בְּשׂוֹרֵשׁ
 נַפְשִׁי וְרוּחִי וּנְשַׁמְתִּי וּבַעֲוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים, וּמְרַדְתִּי נֶגֶד אֲדוֹן כָּל, אֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם וּשְׁמֵי
 הַשָּׁמַיִם לֹא יִכְלְבוּהוּ, אֲשֶׁר כָּל מְלֹאכְיוֹ גְבוּרֵי כַח וּשְׂרָפִים וְאוֹפָנִים וְחַיּוֹת הַקּוֹדֵשׁ
 וְעוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים וְעוֹלָמוֹת לְמַעְלָה מִהָעוֹלָמוֹת גְּבוּהָ מֵעַל גְּבוּהָ עַד אֵין שִׁיעוֹר וְעָרָה,
 כָּלֵם יִרְעֵדוּן וּפְחָדוּן מְאִימַת שְׁמוֹ, וְכָלֵם עוֹשִׂים רְצוּנוֹ בְּאִימָה בִּירְאָה וְאִהְבָה. וְאֲנִי
 בְּרִיָּה קְלָה וּשְׂפֵלָה שְׂבַכְכָּל הַנִּבְרָאִים, טָפָה סְרוּחָה, גּוֹשׁ עָפָר, אֶבֶק פּוֹרַח, מְרַדְתִּי נֶגֶד
 אֵל עוֹלָם יִתְבַּרַךְ שְׁמוֹ לְעַד. וְהִנְנִי מְאֵמִין בּוֹהָ שְׂאֵם הַיִּיתִי מִתְחִיל לְהִרְגִישׁ חֵלֶק אֶחָד
 מֵאֶלְפִים וְרַבְבוֹת מַעֲצָם מְרִירוֹת וּכְאֵב אֶחָד מִחֲטָאֵי וְעֲוֹנוֹתַי הַמְּרָבִים, בּוֹדְאִי לֹא הָיָה
 מְקוֹם שְׂיוֹכֵל לְסַבּוֹל אֶת קוֹל זַעֲקָתִי, וְלֹא הָיִיתִי יוֹכֵל לְסַבּוֹל אֶת קוֹל זַעֲקָתִי וְעוֹצָם
 כְּאֵבִי וּמְרִירַת לְבִי אֶפְלוּ רַגַע קְלָה, וְכָל הָעוֹלָם כָּלוּ לֹא הָיָה יוֹכֵל לְסַבּוֹל אֶת קוֹל
 זַעֲקָתִי, אוֹי, אוֹי, אוֹי, אוֹיָה עַל נַפְשִׁי, נַעוּתִי מִשְׂמוּעַ גְּבַהְלָתִי מְרָאוֹת, וְהַסְפַּלְתִּי הִרְבָּה
 מְאֹד. וְעַל יְדֵי מַעֲשֵׂי הָרָעִים וּפְשַׁעֵי הַמְּרָבִים פְּגַמְתִּי בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה וְהַטְהוֹרָה
 וְהַתְּמִימָה, וְקִלְקַלְתִּי וְהַפְכַּתִּי צְרוּפֵי אוֹתִיוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשִׁים, וְהַכְנַסְתִּי אוֹתָם
 בְּמְקוֹמוֹת אֲשֶׁר לֹא נִתְּן לְהִזְכֵּר. וְהַצְרוּפִים הֵהֵם אֲשֶׁר הַפְכַּתִּי דְבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים,
 נִחְקְקוּ עַל עֲצַמוֹתַי. וְעַל יְדֵי זֶה נִתְּתִי חֵם וְשְׁלוֹם כַּח לְהַעֲכוּ"ם, וְנִתְּתִי לָהֶם מִמְשַׁלָּה,

והארבתי את הגלות על ידי עונותי המרבים. ועתה מה יש לי עוד צדקה ולזעוק עוד אל המלך, אבל אף על פי כן, עדן לא אבדה תקותי ותוחלתי מיהוה, כי חפץ חסד הוא. כי אתה רוצה בתשובת רשעים ואין אתה חפץ במיתתם. וברחמיך הרבים למדתנו להתודות לפניך על כל חטאתינו ועונותינו ופשעינו, והורית לנו על ידי חכמיך הקדושים אשר בארץ המה, להתודות ודוי דברים לפני התלמיד חכם והצדיק האמת שבדור, למען על ידי זה תכפר לנו על כל עונותינו ופשעינו. כמו שכתוב, חמת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה. וכמו שכתוב, ועובר על פשע לשארית, למי שמשים עצמו בשירים, שהוא הצדיק האמת החכם שבדור, שהוא עניו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה. ועל ידי זה הוא יכול להעלות ודוי דברנו לפניך ולכפר כל עונותינו, ולהוציא כל הצרופים רעים שנחלקו על עצמותינו על ידי עונותינו, ולהפוך כל הצרופים רעים מרע לטוב, שיהיו נעשים מהם צרופים קדושים כבתחלה, על ידי ודוי דברנו לפניך. ואז יתחברו ויתרפאו שברי עצמותינו, וישונו כל אחד למקום בשלום, ועל ידי זה נזכה להכלל בך יהוה אלהינו באורך האין סוף:

אנא יהוה רחמן מלא רחמים, חושב מחשבות לכל ירח ממך נדה. זכור רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם המה. וראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב. מה נעשה עתה יהוה אלהינו כי נשארנו יתומים ואין אב, ואין מי יעמוד בעדנו. אבד חסיד מן הארץ, וצדיקי אמת וחסדי הדור שהיה להם כל הכח הזה שהזכרתי לפניך ויותר ויותר מזה, הלא נסתלקו בעונותינו הרבים, עד אשר נשארנו רקים וחסרים מכל טוב, ונשארנו פתורן בראש ההר וכנס על הגבעה. ואם אמנם בודאי אין דור יתום, ובודאי יש צדיקים אמתיים גם בדור הזה, אך הם בהעלם ובהסתתר מעינינו, ואין אנו זוכים לידע מהם ולהתקרב אליהם. ועתה יהוה אלהינו להיכן נפנה לבקש תרופה וצרי למכתנו, ואיה איפה הרופא נפשות לחבוש ולרפאת מכותינו וכאבנו האנושה מאד. אוי לנו כי שדדנו, ונמס כל לב וכשלו כל ברכים, בבוא השמש בצהרים, ונלקח ממנו מחמד עינינו, משיב נפשנו, חיינו וארך ימינו, תפארת ראשנו, גאון עינו, נפשנו ורוחנו ונשמתנו קדשתנו וטהרתנו, הן המה צדיקי אמת קדושי עליון אשר נסתלקו בעונותינו, סעו המה למנוחות עזבו אותנו לאנחות, וראה את עמך מרודים מאד בתכלית הירידה. ואתה יהוה אלהים אמת, בוחן לבות וכליות, ואתה יודע צפון לבבנו ועוצם תשוקתנו ותשוקת כל עמך בית ישראל אשר נכספה וגם כלתה נפשם, למצוא מזור ותרופה למכתם. כל איש יודע את נגעי לבבו, כלם פאחד תאכים ומשתוקקים

ומצפים ומחכים להתקרב לצדיק האמת למען ישיב אותם מעונותיהם ויתקן פשעיהם, ויורה לנו את הדרך אשר נלך בה ואת המעשה אשר נעשה. ועתה יהוה אלהינו איה חסדיך הראשונים, אשר מעולם היו בכל דור ודור צדיקי אמת רועי ישראל, אשר נשאו אותם בחיקם כאשר ישא האמן את היונק, עד אשר הורו אותם דרכי יהוה וקרבו אותם אליך. ועתה למה זנחת אותנו, והכית אותנו מפה אשר לא כתובה בתורה זו מיתת הצדיקים, אשר היא קשה מחרבן בית המקדש. ולמה תהיה עדת יהוה כצאן אשר אין להם רועה. ואנן יתמי דיתמי, עוללים לא ראו אור, מלכלכים בכל מיני שטויות, מלאים חטא ועון ופשע, מה נעשה ומה נפעל, ולהיכן נלך ונשויט לבקש תרופה ותחבולה ועצה, לצאת מכסילות דעתנו ורוע לבבנו וכעור מעשינו:

ה תשרי

אנא יהוה תן לנו חנינה ולא נאבד, בקש צאן אוכדות, צאן נדח ואין מקבץ, קרב אתה אותנו ברחמיך הרבים וחסדיך העצומים. כי באמת לפי דעתי, ידעתי גם ידעתי, כי בודאי לא היה ראוי לקרבני לפי מעשי המכוערים, ופעולתי המגנות ומחשבותי המערבבות. וכל מעשי הרעים שגיתי ושלשתי עליהם עד אין מספר, וכמה וכמה פעמים הבטחתיך וקבלתי עלי שלא אשוב עוד לאולתי, ושלא אכעיסך עוד לעולם, ולא יכולתי לעמוד בהבטחתי אפלו זמן מועט, ומהרתי לקלקל את מעשי כמה וכמה פעמים עד אין מספר. ואיך יעלה על דעתי לבוא לפניך, לבקש ולרצות ולפייס אותך. אבל ידענו יהוה אלהינו כי גבהו מחשבותיך ממחשבותינו, ורחמיך וחסדיך גברו ועמקו ועצמו מאוד מאוד למעלה מתפיסת דעתנו. ואי אפשר לדעת ולהשיג כלל עד היכן עצמו וגבהו רחמיך וחסדיך. חסדי יהוה כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו לעולם. תשב אנוש עד דכא עד דכרוכה של נפש. על פן על רחמיך הרבים אני בוטח, ועל חסדיך אני נשען, כי גם אותי לא תעזוב ברחמיך. ואם פגמתי מה שפגמתי כמו שאתה יודע עד היכן מגיעים הפגמים שלי, כי אנכי אי אפשר לי לדעת ולהשיג כלל, חלק אחד מאלפים ורבבות מפגם עונותי. וגם עדין איני יודע כלל נגד מי מרדתי ונגד מי חטאתי, כי השגת רוממותך נעלמה ממני בעונותי. אבל אתה לבד יודע מה שעשיתי ומה שפגמתי. איך ומה וכמה ונגד מי פגמתי, כי אין מי שיודע ממך כי אם אתה לבד יתברך שמו לעד. ועל כל אלה גברו רחמיך וחסדיך, כי אתה יודע יצרנו, ואתה חפץ חסד. כי לא תחפוץ במות המת כי אם בשובו מדרךיו וחיה. ועד יום מותו תחכה לו אם ישוב מיד תקבלו:

על כן באתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, בלב נדבה ושפל רוח נשברה, שתחם ותרחם עלי ועל כל חברתינו ועל כל עמך בית ישראל. ותשלח לנו צדיקי אמת שיהיה להם כח לתקן אותנו להחזיר אותנו בתשובה שלמה, ולתקן נפשנו ולכפר עונותינו. ונזכה ברחמיך וחסדיך הרבים להתקרב לצדיקי אמת ולראות אור פניהם המאירות, ועל ידי זה תזכנו ברחמיך הרבים להציל נפשנו האמללה מן הקוצים ומן הפחיתים שהם התאוות רעות ועצבות ועצלות ותולדותיהם. ועל ידי שתזכנו לראות פנים המאירות של צדיקי אמת ולהתקרב אליהם, על ידי זה תנצל נפשתינו מן המדות רעות האלו. ונזכה בחסדיך לסלק ולשבר כל התאוות מאתנו, שלא יהיה לנו שום תאוה ותשוקה לשום דבר שבעולם כי אם אליך, וכל תאוותנו ותשוקתנו וחספצנו ורצינונו יהיה רק בך ובעבודתך. ונזכה להיות זריזים בעבודתך בתכלית הזריזות, ולהיות שמחים וטובי לב תמיד, שלא תפול עלינו שום עצלות ועצבות לעולם, רק נגילה ונשמחה בך. ונזכה לעבוד את יהוה בשמחה ובטוב לבב מרב כל, ולהיות בשמחה תמיד:

ובכן תזכנו ברחמיך הרבים לתן צדקה לצדיקי אמת. למען נזכה על ידי זה להנצל מחיה רעה ומלסטים, שהם לשון הרע ודברים בטלים ונאווה ותולדותיהם. ותעזרנו ברחמיך יהוה אלהינו שיהיה כל דבורנו לשמך ולעבודתך, ולא נדבר דברים בטלים לעולם, רק כל דבורנו יהיה בתורה ועבודה ויראת שמים. ובפרט מחטא ועון הגדול מאד שהוא עון לשון הרע ורכילות שהוא חמור ביותר, תציל אותי וכל עמך בית ישראל שלא יצא מפי לעולם שום דבור רע על שום ישראל שבעולם. אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה. ותצילני מלשון הרע ומאבק לשון הרע ומרכילות ומאבק רכילות מעתה ועד עולם. ותזכני למדת ענה באמת לאמתו, ונפשי בעפר לכל תהיה, ואזכה לידע שפלותי באמת. ותצילני ברחמיך הרבים מן הכעס, שלא אכעוס לעולם על שום דבר, ולא אהיה קפדן כלל, ולא יהא בלבי שום כעס ותקפדה בעולם כלל, רק אזכה לדבק במדותיך להיות טוב לכל, ולמקללי נפשי תדום. והצילנו ברחמיך הרבים מן העניות ומן החוסר, ותזמין פרנסתנו קודם שנגטרך להם ברוח ולא בצמצום, בהתר ולא באסור, בכבוד ולא בכזוי, בנחת ולא בצער, מתחת ידך הרחבה והמלאה, באפן שאוכל לעשות רצונך באמת כל ימי חיי מעתה ועד עולם:

ו תשרי

ועל כל אלה, תזכנו ברחמיך, להתודות ודוי דברים לפני הצדיק האמת והחכם שבדור, על כל חטאתינו ועונותינו ופשעינו, שחטאנו ושעינו ושפשענו לפניך מנעורנו עד היום הזה, למען יכפר עלינו על ידי חכמתו וענותנותו, ויזרה לנו הדרך הישר והאמת, את הדרך אשר נלך בה ואת המעשה אשר נעשה, ועל ידו תזכה אותנו להיות נכלל באין סוף. ונזכה לבטל עצמנו באמת, עד אשר נבוא להתפשטות הגשמיות. ונזכה לשוב ולעלות אל המקום אשר נחצבנו משם. ותפתח לנו את אורך הגדול אשר אין לו סוף, ונזכה להכלל בו ברצוא ושוב. ובפרט בשעת תפלתנו תזכה אותנו שבכל התפלה נהיה דבוקים בך באמת ובטלים אליך. ונבטל עצמנו לגמרי בעת התפלה שתהיה התפלה בהתפשטות הגשמיות, כי אין מעצור ליהוה להושיע. ואף לפי עבינו וגשמיותנו ותוקף גלותנו בתאוות הגוף ומדותיו הרעים, אשר נתקשרנו בו מאד פאסירי עני וברזל, אף על פי כן אתה גבור ורב להושיע, וממך לא יפלא כל דבר ואין דבר נמנע ממך. ואנו בטוחים ומחכים ומקוים ומצפים אליך, שתרחם עלינו ברחמיך הרבים, ותזכה אותנו לכל מה שפקשנו מלפניך, שנזכה לבטל לגמרי כל תאוות הגוף ומדותיו הרעים, עד שנזכה לבוא להתפשטות הגשמיות, להכלל בך באמת ברצוא ושוב כל ימי חיינו, עד היום אשר תאספנו אליך, ואז תזכנו ברחמיך להכלל בך לעולם ועד, ולא יעכב אותנו שום חטא ועון ופשע, כי על הכל תמחול ותסלח לנו ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים והנוראים. ותעזר לנו ברחמיך הרבים לבטל רצוננו מפני רצונך, שלא יהיה לנו שום רצון אחר בעולם, רק רצוננו יהיה כרצונך תמיד. ונזכה לדעת כי יהוה הוא האלהים ולידע כי כל מאורעותינו כלם הם למוכתנו, ולברך על הכל הטוב והמטיב, כמו שיהיה לעתיד לבוא. כמו שכתוב, ביהוה אהלל דבר באלהים אהלל דבר. ונזכה להעלות המלכות למקומה, שיתגלה מלכותך בעולם, ולבטל מלכות הרשעה, ולשבר ולבטל מלכות וממשלת כל העכו"ם מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל, ותמלוך אתה יהוה לבדך על כל מעשיך:

רבוננו של עולם, יהוה אלהים אתה ידעת כי לכל המעלות האלה היינו יכולים לזכות על ידי צדיקי אמת. ובכן תחננו ברחמיך הרבים, לגלות לנו ולהראות לנו את צדיקי האמת שבדור הזה, ולזכות אותנו להתקרב אליהם, למען תזכה אותנו על ידם לכל אשר בקשנו מלפניך. ואם חס ושלום חטאתינו המרבים גרמו לעשות מן המכבדיל בינינו ובין הצדיקי אמת, שיהיו געלמים ונסתרים מעינינו חס ושלום,

ואין אנו יכולים להוציא לאור תעלומות והסתרת צדיקי האמת, יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שאתה בעצמך ברחמיך הרבים, תזכה אותנו ותעזר לנו לזכות ולהגיע לכל מה שבקשנו מלפניך. וודוי דברים שהתנדתי לפניך יהיה חשוב ומקבל לפניך כאלו התנדיתי לפני החכם והצדיק האמת שבדור. וכל המעלות ומדות טובות, ובטול תאוות ומדות רעות, וכל שאר המעלות טובות שהיינו יכולים לזכות על ידי צדיקי האמת, הן מה שבקשנו מלפניך, והן מה שלא הזכרנו לפניך, על הכל תעזר לנו יהוה אלהינו ברחמיך הרבים, כי אתה אבינו, ואין לנו על מי להשען כי אם עליך אבינו שבשמים. כי גלוי וידוע לפניך שרצוני וכוספי חזק מאוד להתקרב לצדיק האמת, אך בעונותי הרבים איני זוכה לדעת מי הוא ואיפה הוא, מי יתן ידעתי ואמצאהו, הייתי מדלג על ההרים מקפיץ על הגבעות לבוא להתקרב אליו. מספר צעדי אנידנו:

מלא רחמים, ראה עני ועמלו, ראה עני ומרודי לענה וראש, שקדתי ואהיה כצפור בודד על גג. כי אין לי למי לפנות להושע, רק לך לבד עיני תלויות. חוס וחמל נא עלי, וסלח נא ומחל נא וכפר נא על חטאי ועוני ופשעי המרבים. ליהוה אלהינו הרחמים והסליחות כי מרדנו בו. למען שמך יהוה וסלחת לעוני כי רב הוא. כי עמך הסליחה למען תנא. ועזרנו וזכנו ותתן לנו במתנת חנם ונדבת חסד כל מה שבקשנו מלפניך. ואם שגיתי בלשוני אתה יהוה תכפר בעדי. ותזכנו גם בעולם הזה למעום מעין העולם הבא, להתבטל אליך, ולדעת שכל מאורעותינו הכל לטובתנו, כי טוב יהוה לכל. ותזכנו לגלות מלכותך בעולם. למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד. והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

[על-פי תורה ה' - בחצוצרות]

ז תשרי

אתה נגלית בענן כבודך על עם קדשך לדבר עמם. בקולות וברקים עליהם נגלית ובקול שופר עליהם הופעת בהגלותך מלכנו על הר סיני ללמד לעמך תורה ומצות. ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתעזרנו ברחמיך הרבים לקיים מצותיך בשמחה גדולה, ותזכנו ברחמיך הרבים להתפלל לפניך בכל פחי, וכל

מיני פח שנמצא בי ברמ"ח אברי ושם"ה גידי, בבשר וגידין ועצמות ועורקים בחלב ובדם, וכל הפח שיש במח שבראש, ובמח שמתפשט בכל הגוף, וכל הפח שיש במחשה חושים. וכל שאר מיני פחות בלם יכללו בתוך התפלה, שאזכה להוציא הקול והדבור של התפלה בכח גדול. ואזכה שיהיה קולי נשמע כמו רעם גבורותיך, והקול הזה יעורר פונת לבי, שלבי יהיה שומע ומבין היטב מה שאני מתפלל לפניך, שאזכה להתפלל בכונת הלב. וזכני שיהיה לי יראת שמים יראת הרוממות, ואהיה נשמר שלא יהיה לי שום יראה חיצונה כלל, שלא אירא ולא אפחד משום דבר שבעולם, לא משר ואדון, ולא משום אדם שבעולם, ולא מחיה רעה ולסטים, ולא משום דבר שבעולם, ולא יהיה לי שום פחד ויראה חיצונה כלל, כי אם ממך לבד אירא ואפחד תמיד, ואזכה ברחמיך ליראה עלאה יראת הרוממות:

וְזַכְנִי ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים, לפנות את מוחי ומחשבתי מחכמות חיצוניות ומחשבות זרות, שלא אטמטם את מוחי ומחשבתי בתאוות והרהורים חס ושלום. ולא אחמיץ את מוחי ומחשבתי בחכמות חיצוניות ובתאוות חס ושלום, ולא אהרהר בהרהורים רעים, שלא יהיה לי שום הרהור ומחשבת חוץ בעולם כלל, רק יהיה מוחי ומחשבתי נקי ונדב וצח, שלא יכנס במחשבתי שום מחשבה חיצונה כלל. ותתן לי פח להתגבר על כל המחשבות רעות, מחשבות חיצוניות והרהורים הבאים עלי לבלבל את דעתי, שלא אתן להם שום מקום לכנוס במוחי כלל, ואזכה לגעור בהם ולריב עמהם לגרשם מעלי ומעל גבולי, שלא יהיה להם שום פח לכנוס בדעתי כלל, ואזכה לקדש את מחשבתי תמיד:

אָנָּה יהוה רחמן מלא רחמים. טוב ומטיב לכל. אתה ידעת את גדל עצם הפגם הגדול והנורא הנוגע בעולמות עליונים מאד על ידי כל מחשבה רעה, מכל שפן וכל שפן על ידי הרהור רע חס ושלום, שהוא פוגם ומקלקל מאד בכל העולמות, ועוקר את האדם חס ושלום ממקור החיים, עד אשר קשה לו עוד לשוב ולהשיג ארחות חיים, וכל שאר הפגמים העצומים והנוראים עד גבהי מרומים, הנוגעים במקום שנוגעים, שנעשים על ידי כל מחשבה רעה והרהור הנכנס במוח חס ושלום. וגם אתה ידעת את גדל עצם ההתגברות שמתגברים עלינו בכל פעם, לבלבל את דעתנו במחשבות רעות והרהורים רעים. ובעונותי הרבים לא נוהרתי להשמר מהם ולהתגבר עליהם, עד אשר פגמתי את מוחי מאד על ידי מחשבותי הרעות שהכנסתי

במוחי, עד שכל מוחי הוא מלא מחשבות חיצוניות, ועברתי על אסור חמץ שהייתי מחמיץ את מוחי בתאוות והרהורים ובלבולים ובכל מיני שמוותים. ולא די שלא הייתי מתגבר על המחשבות רעות, אף גם נתתי להם פח לכנוס במוחי, ולא השתדלתי לגרשם כלל, ולא קימתי עצותיך הקדושות אשר גלית לי ברחמיך הרבים לגרשם ממני בשב ואל תעשה, ולא שמעתי לקול מורי. אוי לי וי לי על הימים שעברו בבלבול הדעת ומחשבות רעות. טבעתי ביון מצולה ואין מעמד באתי במעמקי מים ושכולת שמפחתי, כל דעתי ומוחי נתערבב כל כך במחשבות רעות ובלבולים, עד אשר אפלו בשעה שאני חפץ להתגבר עליהם ולברוח מהם, קשה עלי מאד. יהוה אלהים אתה ידעת לאולתי ואשמותי ממך לא נכחדו. הן על כל אלה באתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, בלב נשבר ונדדה, בקידה ובכריעה ובהשתחויה, בתחנה ובקשה, פעני בפתח, נאנח ונדדה, שואל ומבקש מתנת חנם ונדבת חסד, שתחנני ברחמיך העצומים וחסדיך הנפלאים, ותוציאני מאפלה לאורה, ותעזר לי מהיום לקדש את מחשבתי תמיד מעתה ועד עולם:

רבנו של עולם, צופה בעלבון אנוחים, תיקר נא נפשי האמללה בעיניך, וחמל עלי בחמלתך וחנינותיך, ועזרני וסייעני וחזקני ואמצני, וקדשני בקדשך העליונה, שימשך עלי קדשה וטהרה מאתך, באפן שאזכה מעתה לשמור עצמי שלא אניח לכנוס כלל לתוך מחשבתי שום מחשבת חוץ שבועולם, ולא שום בלבול הדעת. ומכל שכן וכל שפן, שלא אהרהר בשום הרהור בעולם כלל, רק מחשבתי תהיה קדושה תמיד, זכה ונקיה מכל סיג ופסולת. ובכן תזכני ברחמיך הרבים, להאמין בצדיקי אמת, ולא יכנס במחשבתי ודעתי שום הרהור ומחשבה כלל על המחלוקת שיש בין הצדיקי אמת. רק אזכה להאמין בצדיקי אמת באמונה שלמה ולא יהיה לי שום הרהור וקשיא עליהם ועל המחלוקת שביניהם כלל. רבנו של עולם, אם אמנם פגמתי בטפי מוחי, אשר על ידי זה איני ראוי וכדאי להתקרב לצדיקי אמת, ולזכות להאמין בהם באמת, אשר מחמת זה באים עלי מחשבות חוץ והרהורים להרהר אחריהם חס ושלום. אנא יהוה אל תעשה עמי כחמאי ואל תדינני כמפעלי, ועשה למענך ולא למעני, ומלא בקשתי ברחמים. וזכני שלא יכנס בלבי שום קשיא והרהור כלל על הצדיקי אמת ועל המחלוקת שביניהם, רק אזכה להאמין בהם תמיד באמונה שלמה באמת. וחמל עלי ברחמיך הרבים, וזכני לשוב אליך באמת ולהשיג ארחות

חיים, ובמקום שקלקלתי שם אתתקון. ותשיב אותי ברחמיך וחסדיך הגדולים, ממות לחיים, מחמין למצה, מיראה רעה ליראה טובה, מקול פגום מחכמה פגומה לקול טוב לחכמה טובה, תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעימות בימיך נצח. כי עמך מקור חיים באורך נראה אור. אבינו שבשמים חותך חיים לכל חי. אל חי חלקנו צורנו, גאלנו ממות פדנו משחת. והצל אותי ואת כל עמך בית ישראל, מפל מיני מחשבות רעות והרהורים שהם נקראים סטרא דמותא. וחנני מאתך ברחמיך הרבים, ותן לי חיים טובים, חיים ארוכים, חיים אמתיים, חיים נצחיים. ועזרני שאזכה לקדש את המוחין שלי הנקראים באר מים חיים:

ח תשרי

וזכני לאהבה את שמך הגדול באמת אהבת המישור, ויחד לכבי לאהבה וליראה את שמך. ותציל אותי מיראות הנפולות שלא אתירא משום דבר שבעולם, כי אם ממך לבד אירא ואפחד תמיד, לבעבור תהיה יראתך על פני לבתי אחטא לעולם. ועזרני להתפלל לפניך בכל כחי, שאכניס כל כחי בדבורי התפלה, ואוציא את הקול והדבור של התפלה בכח גדול, עד שיהיה קולי פוגע במוחי ויהיה נשמע ללבי כמו קול רעמים, עד שהלב ישמע היטב דבורי התפלה ויתעורר לעבודתך באמת, ויהיו נעשים מקולי ודבורי בחינת רעמים. וזכני שיהיה לי יראת שמים באמת, עד שיהיו דברי נשמעים לבריות לעבודתך וליראתך, וקול תפלתנו יעלה לפניך לרצון כמו שבעה קולות שאמר דוד על המים, כמו שכתוב, קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים יהוה על מים רבים. קול יהוה בכח. וזכני שיתפשט עקמימותי שבלבי שלא יהיה בלבי שום עקמימות ועקשות כלל. ללב עקש יסור ממני רע לא אדע. רק אזכה ליושר ללב באמת, שיהיה לבי ישר עם יהוה תמיד:

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתעזרני ותושיעני ברחמיך הרבים לזכות לשמחה גדולה באמת בעבודתך, כמו שכתוב, עבדו את יהוה בשמחה, וגילו ברעדה. ותזכני ברחמיך הרבים לעשות כל המצות בשמחה גדולה באמת, שיהיה לי שמחה גדולה מהמצוה בעצמה, שאגיל ואשמח מאד בשעת עשית כל מצוה ומצוה, בפה שזכיתי ברחמיך לעשות המצוה, וכל שמחתי יהיה רק המצוה לבד, לא בשביל שכר עולם הבא, מכל שכן וכל שכן שלא יעלה בדעתי חס ושלום פניות של שמות בשביל בני אדם, או בשביל עסקי עולם הזה חס ושלום. רק שאזכה

לעשות כל המצות בשמחה גדולה מהמצוה בעצמה. ויהיה כל העולם הבא שלי בהמצוה בעצמה עד שלא ארצה שום שכר עולם הבא בשביל המצוה, רק שכל שכרי יהיה שתזכני לעשות מצוה אחרת בשכר מצוה זאת, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, ששכר מצוה מצוה. ואזכה להפיל בך על ידי מצותיך הקדושים אשר הם אחדותך. ויקים בנו מקרא שפתוב, ישמח יהוה במעשיו, ישמח ישראל בעושיו. שאתה תשמח בנו על ידי שתזכני לעשות מעשים טובים בעיניך, ואנחנו נגילה ונשמחה בך. ותעזרנו ברחמיך הרבים להמשיך חיות ושפע טובה וברכה על ידי עשיית מצותינו בשמחה גדולה, לרמ"ח אברינו ושם"ה גידנו, ולכל העולם כלו, ולכל השנה בלה. וכל השלשה קומות, הן קומת עולם, הן קומת שנה, הן קומת נפש, כלם יתברכו ויקבלו חיים וטובה וברכה וקדשה וטהרה, על ידי קיום מצותינו בשמחה גדולה:

ותעזרנו ברחמיך הרבים, שנוכל להתפלל עבור כל העולם ולמלאת חסרון העולם. וכל מיני גזרות שנגזרו על העולם, כלם נזכה לבטל על ידי תפלתנו. ונזכה לדעת ולהשיג אם הוא קודם גזר דין, או לאחר גזר דין. ותזכני לידע איך להתפלל לפניך, ולהלביש את תפלתנו בספורי דברים, בזמן שהשעה צריכה לך. ואם אמנם בעת הזאת אנו רחוקים מאד מדעת והשגה זאת, עם כל זה בידך הבל, וממך לא יבצר כל דבר, אתה יהוה לא תכלא רחמיך ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני. ותעזרני ותזכני להגיע ולבא לכל מה שבקשתי מלפניך. קדשנו במצותיך ושמח נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעבודתך באמת, עבודה שפלב זו תפלה, לזכות להתפלל לפניך בכל בחי באמת, ולעשות מצותיך בשמחה תמיד, יערב עליו שיחי אנכי אשמח ביהוה. ונפשי תגיל ביהוה תשיש בישועתו. כל עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך, מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגוזלו. אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה. ברוך יהוה לעולם אמן ואמן:

[על-פי תורה ו' - קרא את יהושע]

ט תשרי

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחמנו ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים, וחוס וחסד נא עלי ועל נפשי האמללה, הצמאה והרעבה והתאבה לשוב אליך באמת. ועזרני ברחמיך הרבים לשוב בתשובה שלמה לפניך, על כל

חטאי ועונותי ופשעי, וזכני שאהיה בכלל, הבא לטהר. ואתה תסיעני מן השמים לטהרני מעונותי, שאזכה לשוב בתשובה שלמה באמת על כל עונותי. מלא רחמים, חוסה נא עלי ברחמיך הרבים, וראה דלותי ושללותי, ועל מה שוא בראתני, כי עתה אין אני נחשב בשם בריה כלל, וכאלו עדין אין לי שום הויה בעולם כלל, כי טוב לי שלא נבראתי, מאחר שהרעותי את מעשי. ובכן באתי לפניך יהוה אלהי שתעזרני בכח שמך הגדול "אהיה" אשר בו נקראת בעת שהתחלת לגאול את בניך ממצרים לעשות אותם לך לעם, ולהשיבם אליך מטמאת מצרים, כמו שהודעת למושה בסנה, כמו שכתוב, כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני אליכם. ובכן בכח השם הקדוש הזה, תזכני ברחמיך הרבים שאתחיל להכין עצמי שיהיה לי הויה בעולם, על ידי שתזכני ברחמיך הרבים לשוב אליך באמת, שאזכה להרגיש כאב חטאי ועונותי המרבים, ולשוב בתשובה שלמה לפניך. וזכני להיות מן הנעלבים ואינם עולבים שומעים חרפתם ואינם משיבים. ולמקללי נפשי תדום. ועל כל מיני בזיונות וחרופים וגדופים שאשמע מאיזה אדם שיבזה אותי, אדום ואשתוק לו. כמו שכתוב, דם ליהוה והתחולל לו. ואהי כאיש אשר לא שומע ואין בפיו תכחות. פחדש לא אשמע וכאלם לא יפתח פיו. כי באמת ידעתי יהוה כי כל מיני בזיונות שבעולם אינם מספיקים לי לפי גדל חטאי המרבים, כי אני נבזה יותר ויותר מכל מיני בזיונות שבעולם מה שהפה יכול לדבר, כי בעונותי הרבים פגמתי בכבודך הגדול והקדוש, ולא כבדתי את שמך הגדול, וכייתי את נפשי מאד על ידי עונותי, ונתתי תוקף להדם שבתלל השמאלי שבלב. על כן בודאי חובה עלי לסבול בזיונות גדולות ושפיכות דמים. לכן עזרני יהוה אלהי שלא אשיב דבר למחרפי ולמבזי נפשי, למען יהיה לי לכפרה על כל עונותי:

יהוה אלהי נפשי יודעת מאד כי אני רחוק מאד מתשובה באמת, כי עונותי עברו ראשי, ובבלבתי את דעתי, עד שאין אני יודע כלל איך לשוב אליך. והדעת נסתלק ממני ולבי עזבני, ואני הולך בעולם נע ונד בלא דעת ובלא לב:

יהוה אלהים אתה ידעת לאולתי ואשמותי מן לא נכחדו. ועתה אבי אבי מלא רחמים, מה אעשה, אנא אנוס לעזרה, ואיך אבקש תרופה ותחבולה ועצה להמלט על נפשי להציל נפשי מני שחת. אשא עיני אל ההרים מאין יבוא עזרי. עזרני עזרני, חנני חנני, הושיעני ברחמיך הרבים וחסדיך העצומים, והופיעה עלי ממועון

קדשתך, רוח חכמה ובינה, רוח קדשה וטהרה, שאזכה להתקדש ולהטהר באמת, ולשוב אליך באמת בתשובה שלמה, ואדום ואשתוק למחרפי ולמבוי נפשי. ואזכה לקים מקרא שכתוב, דם ליהוה והתחולל לו. ולסבול בזיונות ובושות ושפיכות דמים על עונותי, ולקבל הכל באהבה:

וְזַכְּנִי להיות כל ימי בתשובה תמיד. כי מי יאמר זכיתי לבי טהרתי מחטאתי. כי אתה ידעת את לבבנו, כי הלב מערבב בפסולת ובפניות הרבה ואפלו בשעה שאני מתודה ואומר חטאתי לפניך, גם אז באים בלבי מחשבות זרות ופניות גדולות, עד שאי אפשר לי לדבר דבור אחד באמת פראוי. ואפלו להתודות על חטאתי מה שחטאתי ופשעתי באמת לפניך, גם זה נמנע ממני. על כן זכני ברחמיך הרבים להיות בתשובה תמיד, שאזכה לעשות תמיד תשובה על תשובה הראשונה. ואזכה לתקן בכל פעם פגם תשובה הראשונה, עד שאזכה ברחמיך הרבים לתשובה שלמה תשובה עלאה באמת פראוי, ואז תפתח את לבי ודעתי לדעת את שמך, ואז אדע באמת כי עדין לא התחלתי לעשות תשובה כפי עוצם גדלתך ורוממותך שתזכני להשיג אז. ואז תזכני באמת לעשות תשובה על תשובה, שאזכה לעשות תשובה בכל פעם על השגה הראשונה, על שהייתי מגשם את רוממות אלהותך, לפי עצם רוממותך שאזכה להשיג אחר כך בכל פעם, באפן שאזכה להיות כל ימי בתשובה תמיד, עד היום אשר תאספני אליך. ותזכני לעולם הבא, ליום שפלו שבת, בלוי תשובה. וזכני לזכות את יצרי, ואזכה לקים מקרא שכתוב, זוכח תודה וכפרדני. שאזכה לכבד אותך בשני עולמות, בעולם הזה ובעולם הבא. ועזרני שאהיה בורח מן הכבוד באמת, ואזכה למעט בכבוד עצמי ולהרבות בכבוד המקום, ותשפיע עלי מכבודך הגדול, ותזכני ברחמיך הרבים לכבוד אלהים שאזכה לכבוד דקדשה למענך לבד, ולא אהנה מן הכבוד כלל למעני, ולא אשתמש עם הכבוד כי אם לשמך ולעבודתך באמת, ועזרני שלא ישאול ולא יחקור שום ברִיה על כבודי:

י תשרי

וְעִזְרֵנִי יהוה אלהי להיות תקיף ואמיץ וחזק בעבודתך תמיד. ואל תניחני לפול חס ושלום לעולם. אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני. וזכני להיות עייל ונפיק. ואזכה להיות בקי בהלכה בקי ברצוא בקי בשוב. בקי בעייל בקי בנפיק. ובכל מקום אוכל למצוא אותך בין בעליה בין בירידה. כמו שכתוב, אם אסק שמים

שם אתה ואציעה שאול הגד. ואזכה לאחוז בך ולהתדבק בך תמיד. ויקים בי מקרא שפתוב, אני לדודי ודודי לי:

אנא יהוה יהמו ויכמרו מעיד ורחמיך וחינותיך עלי, ויעלה ויבא זכרוני לפניך לטובה, ורחם עלי ברחמיך הרבים, ואל תניחני ואל תטושני להשתקע חס ושלום באלו המקומות הנמוכים והשפלים אשר באתי עד הנה. אל תעזבני יהוה אלהי ואל תרחק ממני. אל תבלעני מצולה ואל תאמר עלי באר פיה. חנני והקימני, ומעפר דלותי ומעצם שפלותי תרוממני. ויקים מקרא שפתוב, אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלה גם עלה. והירידה יהיה תכלית העליה. חוס וחמל עלי, ושלח ישועתך ותתמכני בימין צדקך, ותסעדני בעוצם חמלתך. ותהיה תמיד עמי. ותתן לי כח ושכל לאחוז בך תמיד, ואל תניחני לפול חס ושלום לעולם. ויקים מקרא שפתוב, כי יפול לא יוטל כי יהוה סומך ידו. ותמהר ותחיש לגאולנו גאלת הנפש. ותוציאני ותעלני מהיום ומעתה, מכל מיני נפילות וירידות והתרחקות ממך שנתרחקתי עד הנה. מקים מעפר דל מאשפות ירים אביון. חמל על דל ואביון כמני. חנני והקימני, חנני והקימני שמחתי אליך כפי. מקצה הארץ אליך אקרא בעמף לפני בצור ירום ממני תנחני:

רבוננו של עולם, רבוננו של עולם, חוס וחמל עלי אבי שבשמים, ותגעור בהרודפים ומפילים אותי, ואמור לצרותי די ותאמר עד פה תבא. ומעתה תרחם עלי ותעזרני ותושיעני ותתחיל להעלות אותי מעלה מעלה חיש קל מהרה, וכל הירידות יתהפכו לעליות, וכל ההתרחקות יתהפך להתקרבות. כי אתה החלות לקרבנו ברחמיך, והתחלת להשפיע עלינו המון קדשתך ותוקף חמלתך, על ידי צדיקי אמת שבכל דור ודור, על פן אין נאה לך לעזבנו יהוה אלהינו יהמו מעיד עלינו, וכאשר החלות להראות גדלך וטובך עלינו, ונתת לנו תורתך הקדושה על ידי משה נביאך נאמן ביתך, ושלחת לנו ברחמיך הרבים, צדיקי אמת בכל דור ודור, אשר על ידם נמסרה התורה לנו, ממושה ליהושע, ומיהושע לזקנים, ומזקנים לזקנים וצדיקים שבכל דור ודור, עד אשר הגיע אלינו השתלשלות קבלת התורה, ועדין לא כלו רחמיך ממנו. הקיצותי ועודי עמך. בן וכמרו מעיד עלינו, ותעזרני לקים באמת את כל דברי תורתך באהבה. חוסה עלינו ברחמיך ועזרני להיות דבוק בך ובצדיקי אמת לעולם ועד, בעולם הזה ובעולם הבא:

אָנָא יְהוָה, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, זַכְנֵי שִׁיפְקָחוּ עֵינַי וּלְבִי וְאֹזְנֵי לְרֵאוֹת וּלְהִבִּין וּלְשִׁמּוֹעַ גְּדֻלַּתְךָ וְרוֹמְמוֹתְךָ, וְלָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת, וְחַנְּנֵי מֵאֲתָךְ דַּעַה בִּינָה וְהַשְׁכֵּל לְהִבִּין וּלְהַשִּׁיג דְּרָכֵי הַתְּשׁוּבָה בְּאֵמֶת, וְתַעֲזָרְנִי לִילְךָ בְּהֵם תְּמִיד. וְאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת בְּכֻלָּל בְּעַלְי תְּשׁוּבָה בְּאֵמֶת, כִּי יִמְיָנְךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׂבִים, וְרוּצָה אֶתָּה בְּתְשׁוּבָה, וְאִם לֹא עֲכָשׁוּי אִימָתִי וְתַעֲזָרְנִי שְׂאֲזַכֶּה לְתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת. לְתְשׁוּבָה עֲלֵאָה. בְּאִפְנֵי שְׂאֲזַכֶּה שְׁוִיתִיחַד עַל יָדֶי, נִקְדָּה הַתְּחַתּוֹנָה בְּנִקְדָּה הָעֲלִיוֹנָה, וְיִתְתַּקֵּן וְיִשְׁלַם עַל יָדֶי, אָדָם הָעֲלִיּוֹן לְשִׁבְתָּ עַל הַכֶּסֶף, וְשֵׁם יִהְיֶה נְכֻלָּל נִפְשֵׁי וְרוּחֵי וְנִשְׁמָתֵי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וְתִמְלֵא פְּגִימַת הַלְבָנָה, וְיִהְיֶה אֹר הַלְבָנָה כְּאֹר הַחֲמָה, כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב, וְיִהְיֶה אֹר הַלְבָנָה כְּאֹר הַחֲמָה וְאֹר הַחֲמָה יִהְיֶה שְׂבַעַתִּים כְּאֹר שְׂבַעַת הַיָּמִים. כִּי מִלְכוּתְךָ כְּכֹל מוֹשְׁלָה בְּשָׂמַיִם וּבָאָרֶץ. וְאֶתָּה עוֹשֶׂה גְּדוּלוֹת וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין חֶקֶר, וְאֶתָּה חוֹשֵׁב מַחֲשָׁבוֹת לְכֹל יַדַּח מִמְּךָ נִדְּח. מִמִּית וּמַחֲיָה מוֹרִיד שָׁאוֹל וְיַעַל. וְאֶתָּה מְקַשֵּׁר וּמַחֲבֵר וּמְיַחַד שְׁנֵי הַפְּכִים יַחַד, תְּכֻלִּית קִצָּה הַתְּחַתּוֹן מִעַמְקֵי שָׁאוֹל, עַד רוּם גְּבַהֵי מְרוֹמִים עַד תְּכֻלִּית קִצָּה הָעֲלִיּוֹן, מִנִּקְדָּה הַתְּחַתּוֹנָה עַד נִקְדָּה הָעֲלִיוֹנָה, כִּי מִי יֹאמֵר לָךְ מַה תַּעֲשֶׂה. עַל כֵּן יִגִּיעוּ רַחֲמֶיךָ גַּם עָלַי, וְתַחֲתוֹר חֲתִירָה מִתַּחַת כֶּסֶף כְּבוֹדְךָ, חוֹמֵל דְּלִים שׁוֹמַע אֲנִקְת אֲבִיוֹנִים, וְתַעֲזָרְנִי לְהַתְּעוֹרֵר בְּאֵמֶת וּלְשׁוּב בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת, וְתִזְכְּנִי לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּאֵמֶת בְּצַדִּיקֵי אֵמֶת מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. כִּי לֹא תַחֲפֹץ בְּמוֹת הַמֵּת כִּי אִם בְּשׁוּבוֹ מְדַרְכָּיו וְחַיָּה, תִּשָּׁב אֲנֹשׁ עַד דְּכָא וְתֹאמֵר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם, שׁוּבָה יְהוָה עַד מָתִי וְהִנַּחֵם עַל עַבְדְּךָ, הִשְׁיִבְנוּ יְהוָה אֵלֶיךָ וְנִשְׁוֹבָה חֲדָשׁ יְמֵינוּ בְּקָדָם:

[על-פי תורה ז' - ואלה המשפטים "אמונה"]

יא תשרי

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּרְחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתַטַּע אֲמוּנָתְךָ בְּלִבֵּנוּ, וְנִזְכֶּה לְהֵאֱמִין בְּךָ וּבְצַדִּיקֶיךָ הָאֱמֵתִים, בְּאֵמוּנָה שְׁלֵמָה, וְתִהְיֶה הָאֲמוּנָה זָכָה וְנִכְוֶנָה צַחָה וְנִקְיָה, בְּלִי שׁוּם פְּגָם וּבְלִי שׁוּם בְּלָבוּל בְּעוֹלָם חֵם וְשְׁלוֹם כָּלָל. וְנִזְכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שֶׁתִּהְיֶה אֲמוּנָתְנוּ חֲזָקָה כָּל כָּךְ, כְּאֵלּוֹ אָנוּ רוֹאִין בְּעֵינֵינוּ אֱלֹהוּתְךָ וְהַשְׁגָּחַתְךָ וּכְבוֹדְךָ אֲשֶׁר מְלֵא כָּל הָעוֹלָם. וְנִהְיֶה דְּבָקִים בְּךָ תְּמִיד בְּאֵמֶת וּבְתַמִּימוֹת וּבְדַעַה נְכוֹנָה וּמִישְׁבֵּת בְּלִי שׁוּם תַּעֲרוּכַת פְּסוּלַת כָּלָל. כִּי אֶתָּה הַחֲלוֹת לְהֵרָאוֹת אֶת עַבְדְּךָ אֶת גְּדֻלַּתְךָ וְאֶת יָדְךָ הַחֲזָקָה אֲשֶׁר מִי אֵל בְּשָׂמַיִם

ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורותיך. וגלית אלהותך ומלכותך עלינו, כי הוצאתנו
 ממצרים, ופדיתנו מתוקף גלותם מתוך כור הפרזל. מעמקי הקלפות, והוצאת אותנו
 מנון שערי טומאה, והכנסת אותנו בנון שערי קדשה. ועשית נסים ונפלאות במצרים
 ועל ים סוף, ושברת והכנעת כל אלילי מצרים, ושדדת המערכות ושנית הטבע,
 ועקרת ובטלת כל מיני כפירות וכל מיני אמונות כזביות של פרעה ומצרים, שרצו
 שישתקעו בני ישראל ביניהם חס ושלום, שיתגברו על ישראל חס ושלום, במיני
 כפירות ואמונות כזביות שלהם, אשר זה היה תוקף גלותם. ואתה ברחמיך הרבים
 לא עזבת אותנו ביניהם, ומהרת להוציא אותנו מתוכם, והכנעת ושברת ועקרת כל
 מיני כפירות שלהם, על ידי הנסים והמופתים הגדולים והנוראים שעשית בהם,
 וגלית אלהותך ואדנותך לכל באי עולם, ומאז נדבקו ישראל בך לעולם, והאמינו
 ביהוה ובמשה עבדו. כן ברחמיך הרבים תזכנו להאמין בך ובצדיקיך האמתיים תמיד,
 באמונה שלמה וחזקה ונכונה. וכאשר אתה אלהים אמת, כן נזכה להאמין בך באמת,
 עד שנוזכה להרגיש אלהותך עלינו, ונהיה דבקים בך תמיד, ולא נפרד ממך לעולם
 אפלו ברגע קלה. ויהיה לנו בוישה ופחד ואימה ויראה ממך תמיד בכל עת ובכל רגע.
 ובלעדיך לא נרים את ידינו ואת רגלנו לעשות שום עובדה בעולם. ובכל עסקינו
 ועשייתנו אפלו בעבודות חיצוניות שהם אכילה ושתייה וכיוצא בהם, בכלם נהיה
 דבקים בך תמיד, וכלם יהיו לשמך ולעבודתך באמת. ולא נשכח אותך לעולם,
 בשכבנו ובקומנו בשבתנו בביתנו ובכלכתנו בדרך, בדבורנו ובשתיקתנו, בעמידתנו
 ובישיבתנו, בין בעסקינו בתורה ומצות ובין בעסקינו בדרך ארץ, בכלם נהיה דבקים
 בך ולא נשכח אותך לעולם. ותעזרני לקיים באמת מקרא שכתוב, שויתי יהוה לנגדי
 תמיד כי מימיני כל אמוט. ונזכה להרגיש אלהותך עלינו תמיד כי מלא כל הארץ
 כבודך ומלכותך בכל משלה, כמו שכתוב, אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו
 נאם יהוה הלא את השמים ואת הארץ אני מלא. מלא רחמים חפץ להיטיב, אשר
 בשביל זה לבד בראת עולמך, את השמים ואת הארץ וכל צבאם, וכל העולמות
 עליונים ותחתונים אלפי אלפים ורבי רבבות עד אין שיעור ומספר, כדי לגלות
 אלהותך בעולם, כדי שנוזכה ברחמיך להכיר אותך בעולם השפל הזה. כי אתה טוב
 ומטיב לכל, ורצית להטיב מטובך לנו, ולהראות לנו רחמנותיך וחנינותיך. על כן
 בראת עולמך ברצונך הטוב, כדי שנוזכה לידע ולהכיר אותך, ולחזות בנועם ויוך,
 אשר זאת [היא] הטובה הגדולה שבכל הטובות, טובות האמתיות והנצחיות, ואין

שום טובה אחרת בעולם כלל. וכל הטובות וכל הנסים ונפלאות שעשית עם אבותינו ועמנו, ואשר אתה עושה עתה עמנו בכל יום ובכל שעה, כלם הם רק בשביל תכלית הטוב הזה כדי שנוכח לידע ממך, אשר זאת היא התכלית של כל הטובות שבעולם. על כן רחם עלינו אדון כל, ותקבע אמונתך בלבנו לעולם ועד, ושבענו מטובך, ותזכנו לחזות בנועם זיוך. ותעזר לנו ברחמיך להתפלל לפניך תפלותינו בכל לב ונפש, עד שיהיה לנו כח על ידי תפלותינו לשנות הטבע, ולעשות נסים ומופתים בעולם, ותשמע תפלותינו תמיד. ותזכנו לבוא לארץ ישראל, הארץ אשר בחרת בה מכל הארצות, ונתת אותה לישראל לעולם, ומיום אשר סרנו מאחריך ופגמנו באמונתך הקדושה, גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו, עד אשר ארד עלינו הגלות. על כן חוס וחמל נא עלינו, וזכנו ברחמיך הרבים להכניע ולשבר ולכפול כל מיני כפירות ובלבולים שלא יעלו בלבנו ובלב כל עמך ישראל לעולם, ונוכח להאמין בנסיך הקדושים אשר אתה עושה עמנו בכל דור ודור מעולם, ואשר אתה עושה עמנו עדין בכל יום ובכל שעה, ולא נכסה שום גם בדרך הטבע חס ושלוה, רק גרע ונאמין שהכל מאתך לבד, על ידי השגחתך אשר אתה משגיח תמיד בהשגחה פרטית על כל דבר שבעולם. ונוכח להאמין בך ובצדיקי האמת תמיד, ועל ידי זה נוכח לבוא לארץ ישראל חיש קל מהרה, ותמהר ותחיש לגאלנו גאלה שלמה, ותביא לנו את משיח צדקנו:

יב תשרי

רבנו של עולם, יהוה אלהים אמת, אשר נטעת בנו בכל דור ודור צדיקי אמת. הושיענו ורחמנו ברחמיך הרבים, וזכנו להתקרב לצדיקי אמת לקבל מהם עצות אמתיות ולא נסור מדבריהם ימין ושמאל, רק נוכח לילך בדרך עצתם האמתית, ותרם עלינו ותציל אותנו ואת כל חברתנו ואת כל עמך בית ישראל, מעצת רשעים שהם עצת הנחש הקדמוני, ולא נטה און לדבריהם כלל, ולא נאבה ולא נשמע להם, ולא יכנסו דבריהם ועצתם בלבנו כלל. ותבדילנו מן התועים, ולא יהיה להם שום כח להטעות אותנו חס ושלוה בעצות רעות שלהם, ולא תעשינה ידיהם תושיה. והצילנו ברחמיך הרבים מכל מיני שקר וטעות שבעולם, ולא נלך אחר עצות רעות של אלו המחפים את השקר באמת, ומהפכים דברי אלהים חיים, ואומרים לרע טוב ולטוב רע, ומונעים את ישראל מדרך האמת והנכון, על ידי עצותם המהפכות מן האמת, את אשר החמרת הקלו, ואת אשר הקלת החמירו, את אשר רחקת הם מקרבים,

ואשר קרבתם הם מרחקים. ויש מהם אשר טעו בעצמן, ואינם יודעים בעצמם את האמת לאמתו, והם מדברים לפי תמם, ועצתם הפוכה ומזקת לנו מאד לעבודתך. רבונו של עולם, אתה ידעת האמת, ולפניך נגלו כל תעלומות, אתה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל חי. קומה בעזרתנו והצל אותנו מהם, שלא ידבקו ויכנסו דבריהם בלבנו כלל, לא מהם ולא מהמונם ולא מהמהם. גדול העצה ורב העלילה, זכנו ברחמיך הרבים שיתגלו לנו צדיקי האמת, ונזכה להתקרב אליהם באמת, ולקבל מהם עצות נכונות וברורות וישרות, עצות טובות הנמשכים מתרי"ג עיני דאורייתא, שנוכה לקבל אור האמת על ידי עצתם האמתית. ועל ידי זה נזכה לאמונה שלמה באמת לעולם ועד:

ועזרנו ברחמיך הרבים לשמור את הברית קדש. ורחם עלינו והצילנו אותנו ואת כל עמך בית ישראל, מכל מיני פגם של נאוף חס ושלום, הן בראיה הן במחשבה בדבור ובמעשה, ובכל החמשה חושים, בכלם תשמרנו ותצילנו מכל מיני פגם הברית. רק תעזרנו להיות קדושים וטהורים בכלם, ונזכה לקדשת הברית באמת כרצונך הטוב, ובצל כנפיך תסתירנו. ותזכנו לקיים מצות ציצית פראוי בכל פרטיה ודקדוקיה וכונותיה ותרי"ג מצות התלויות בה. ועל ידי כנפי הציצית הקדושים תגן עלינו ותציל אותנו מכל מיני פגם הברית, ותזכנו להתקדש בקדשתך תמיד, ועל ידי זה תציל אותנו מעצת הנחש, מעצת המפתים והמסיתים והמדיחים מדרך האמת, בכונה להרע או שלא בכונה. ונזכה לקבל ולהמשיך עלינו אור השכל האמת של צדיקי אמת, על ידי שנוכה לקבל ולקיים עצות טובות ואמתיות שלהם, ועל ידי זה נזכה לאמת ולא יצא דבר שקר מפינו לעולם:

רבונו של עולם. הצילנו ברחמיך הרבים מכל מיני שקר וטעות שבעולם, הן מדברי שקר שלא יצא מפינו לעולם שום דבר שקר חס ושלום, והן מדרכי שקר שלא נלך בדרכי שקר חלילה. ותציל אותנו ברחמיך מדרכים נבוכים מדרכי תועים, רק תהיה בעזרתנו תמיד לילך בדרך האמת לאמתו, באפן שנוכה על ידי האמת לאמונה שלמה, ונזכה לחבר וליחד אמת ואמונה תמיד. ועזרנו שתהיה תפלתנו נכונה וסדורה וישגורה בפנינו ובלבבנו, ותגלה נסים ומופתים בעולם למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד. ותזכור את עמך ישראל להוציאם מתוקף גלותם, אשר גלית אותנו זה כמה שנים, ותמהר ותחיש לגאולנו ונזכה לשוב לארצנו,

וּתְבִיא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ בְּמַהֲרָה, וְיָקִים מִקְרָא שְׁכָתוֹב, וְהָיָה צְדָק אֲזוֹר מִתְּנִי
וְהָאֲמוּנָה אֲזוֹר חֲלָצִיו. אָמֵת מֵאַרְצֵי תִצְמַח וְצְדָק מִשְׁמַיִם נִשְׁקֶף. וְקוּם לָנוּ מִקְרָא
שְׁכָתוֹב, תְּבוֹאֵי תְּשׁוּרֵי מְרָאשׁ אֲמָנָה. בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן:

[על-פי תורה ח' - ראיתי מנורת זהב]

יג תשרי

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרָךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד
וְאָמֵת. שְׁתַּעֲרַר רַחֲמֶיךָ וְחֶסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים עָלֵינוּ, וְתִזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהֵאֱמִין
וְלְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים שְׂבֻדוֹרְנוּ אֲשֶׁר בָּהֶם בְּחִרְתָּ, לְהַחֲיוֹת אֶת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
עַל יָדָם, כִּי מֵהֶם תּוֹצְאוֹת חַיִּים לָנוּ וְלְכָל יִשְׂרָאֵל. וּבְכֵן עֲזָרְנִי יְהוָה שְׁנוּזָכָה לְהַמְשִׁיךְ
מֵהֶם רוּחַ חַיִּים לְמִלֵּאת כָּל מַחְסוֹרֵנוּ, וְתִשְׁמַע קוֹל אֲנַחֲוֹתֵינוּ תָּמִיד, וְיִהְיֶה לָנוּ כַח
לְהַמְשִׁיךְ עַל יְדֵי אֲנַחֲוֹתֵינוּ רוּחַ חַיִּים רוּחַ טוֹבָה מֵהַצַּדִּיקֵי אָמֵת, לְהַשְׁלִים כָּל הַחֲסָרוֹנוֹת
שֶׁחָסַר לָנוּ, הֵן בְּגוֹף, הֵן בְּנֶפֶשׁ, הֵן בְּמִמּוֹן, בְּנִשְׁמֵי וּבְרוּחָנוּ, כֻּלָּם יִתְמַלְאוּ וְיִוָּשְׁלְמוּ
לְטוֹבָה, כִּי עַמְּךָ מְקוֹר חַיִּים, וְאַתָּה מְשַׁפֵּיעַ רוּחַ הַחַיִּים לְכָל חַי וְלְכָל דְּבָר שֶׁבְעוֹלָם עַל
יְדֵי צַדִּיקֵיךָ הָאֲמִתִּיִּים הַדְּבָקִים בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד, אֲשֶׁר הֵיא חַיֵּינוּ וְאַרְךָ יַמֵּינוּ.
עַל כֵּן חִמַּל עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְתִגְלֶה לָנוּ צַדִּיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים, וְתִזְכְּנוּ לְהַמְשִׁיךְ מֵהֶם רוּחַ
הַחַיִּים, עַד שְׂיִהְיֶה לָנוּ כַח עַל יְדֵי אֲנַחֲוֹתֵינוּ לְבַד שְׂאֲנוּ מְאֻנָּחִים עַל מַה שֶׁחָסַר לָנוּ,
שְׂיִהְיֶה נִשְׁלָם הַחֲסָרוֹן תְּכַף, וְתִמְלֵא כָּל מִשְׁאָלוֹת לְבָנוּ לְטוֹבָה. וְכָל הָעוֹנוֹת וְהַחֲטָאִים
וְהַפְּשָׁעִים שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ, אֲשֶׁר עַל יָדָם סָלְקָנוּ וְהִרְחַקְנוּ הָרוּחַ חַיִּים, וְעַל יָדָם בָּאוּ לָנוּ
כָּל הַחֲסָרוֹנוֹת שֶׁחָסַר לָנוּ, עַל כֻּלָּם תִּמְחֹל וְתִסְלַח בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עַל יְדֵי צַדִּיקֵי הַדּוֹר
הָאֲמִתִּיִּים אֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹהִים בְּקִרְבָּם, אֲשֶׁר עַל יָדָם אַתָּה מִתְּרַצֶּה וּמִתְּפַיִם לְיִשְׂרָאֵל
בְּרַחֲמִים, וְעַל יָדָם אַתָּה מְכַפֵּר וּמוֹחֵל לְעוֹנוֹתֵינוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב, וְאִישׁ
חָכֵם יְכַפְּרָנָה. וְתִכְטַל וְתִשְׁבֵּר וְתִכְנִיעַ כָּל אוֹיְבֵינוּ, וְכָל הַקָּמִים עָלֵינוּ לְרַעַה מְהֵרָה הַפֵּר
עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחֲשַׁבָתָם:

ב לחדש

יְהוָה אֱלֹהִים אַתָּה יְדַעְתָּ שְׁפָלוּתֵנוּ וְחִלְשׁוֹתֵנוּ בְּעַת הַזֹּאת, אֲשֶׁר יִרְדְּנוּ מִמָּה מִמָּה כִּי
אֲזַלְתָּ יָד וְאַפָּס עֲצוֹר וְעִזּוֹב, כִּי סָר בְּחַנּוּ. וּבְכָל יוֹם וְיוֹם מִתְּגַבְּרִים עָלֵינוּ מְאֹד
מְאֹד עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְרַחֲקָנוּ מֵעֲבוֹדָתְךָ בְּאָמֵת חַס וְשְׁלוֹם, וְלִגְרָשְׁנוּ מִן הַחַיִּים

האמתיים חלילה. ולא די לנו בצרותינו ודוחקנו ועמלנו שיש לנו מעצמנו, מה שתאזות הגוף ומדותיו הרעים מתגברים עלינו, בכל יום ובכל שעה, עד אשר כשל כח הסבל. כי בעונותינו לא השתדלנו לגרש האורח מקרבנו עד אשר נעשה חס ושלום פאלו הוא בעל הבית, עד אשר תש כחנו ומטה ידנו מאד. ולא די לנו בכל זה, כי אם עוד רבים קמים עלינו, רבים מאד, יהוה מה רבו צרינו, כאשר לפניך נגלה הכל, כמה וכמה מיני שונאים ומקטרגים שעומדים עלינו בכל עת, הן למעלה הן למטה, אשר הגדילו עלינו בפיהם, ויאריכו עלינו לשונם, פצו עלינו פיהם אמרו בלענו, כי חפצים לבלענו חנם חס ושלום. מרא דעלמא כולא, רחמן אמתו, מלא רחמים רבים וחסדים עצומים, אתה ידעת מי ומי עומדים עלינו בכל יום ובכל שעה. למה תביט בוגדים תחריש בבלע רשע צדיק ממנו. יהמו נא רחמיך עלינו, ויגולו רחמיך על מדותיך. כי אתה יודע שאין בנו כח לעמוד נגד אחד משונאינו שיש לנו בגשמיות וברוחניות, אף כי נגד כלם. ולמה לא תרחם על תולעת נמאס נרפס ונדוש מאד כמונו היום, ואיך יוכלו חלושי כח כמונו לעמוד בפי אריות. בוחן לבות וכליות, יודע תעלומות, יהוה אלהים אתה ידעת כי כל פונתי רצויה לשמך באמת. ואם אמנם מעשי אינם עולים יפה, ופעולתי סותרים את דברי, ואיני זוכה לרחם על עצמי למלאת משאלות לבי להיות כרצונך הטוב באמת, אשר בזה לבד חפצתי. הן על כל אלה גברו רחמיך וחסדיך, ומחשבה הטובה אתה מצרף למעשה. כי אתה ידעת את לבבי, אשר זה כמה אני כוסף ומשתוקק ומקנה ומיחל בכל עת ובכל שעה לזכות לישועתך באמת, שתעזרני לכנוס בעבודתך באמת. ולמה תתענו יהוה מדרכיך. ולמה תתן כח להעומדים עלינו הרוצים להסתיר האמת, ולהגביר השקר חלילה, כי אין בנו כח לעמוד כנגדם, כי אם עליך לבד אנו נשענים ולישועתך אנו מצפים ומקווים:

יד תשרי

ויבנו יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתעזרנו ברחמיך הרבים להנצל מפל שונאינו ורודפינו הקמים עלינו בכל יום בגשמיות וברוחניות. ותתן לנו כח ורוח חיים דקדשה להתגבר עליהם להכניעם ולהשפילם עד עפר, ותסיר מהם הרוח חיים שהם מקבלים מהסטרא אחרא מהרב דקלפה לכל יהיה להם שום כח להתגבר עלינו, ותצילנו מפייהם, ותושע מחרב מפייהם ומיד חזק אביון. אנא יהוה עזרני ברחמיך הרבים לזכות להתפלל לפניך בכל לב באמת ובאמונה שלמה, שתהא תפלתנו זכה ונכונה ומסדרת פראוי ובכונה שלמה באמת, שתהיה מחשבותי

קשורה בדבורי התפלה, שאזכה לבון היטב בדבורי התפלה, ואזכה לשפך כמים לבי נוכח פניך יהוה בתפלתי. ותהיה בעזרי שאוכל לפרש שיחתי לפניך תמיד, ואת כל אשר עם לבבי אשיחה לפניך. כי אתה ידעת פי צרכי המה מרבים מאד, כי צרות לבבי הרחיבו מאד, ודעתי קצרה לבאר ולפרש לפניך את צרכי בקשותי המרבים. על כן חוס וחמל נא על נפשי האמלה, ועזרני שאוכל לדבר את כל אשר עם לבבי לפניך, ותשלח בפי דבורים כשרים דבורי חן ותחנונים, באפן שאוכל לעורר רחמיך שתקבל תפלתי לפניך ברחמים. ותעלה תפלתי לפניך למעלה למעלה, ויהיה לנו כח על ידי תפלותינו לעורר את העדן העליון לפתח שם התעוררות שפע רחמים ודעת עליון, עד שיהיה נמשך עלינו הנהר היוצא משם להשקות את הגן דא אורייתא, אשר שם שורש גשמותינו, ועל ידי זה ירבו ויגדלו ויצמחו גשמותינו הגדלים שם בגן הזה. ועל ידי זה יהיה נפתח לנו שבילי השכל האמת. ונזכה לחכמה בינה ודעת. ויהיה לנו כח לעסק בתורתך באמת. ותעזרנו ברחמיך לברר דיני התורה באמת, לזכות להלכה ברורה, ונזכה ללמוד ספרי הפוסקים, ותשפיע לנו חכמה בינה ודעת אמת, שיהיה לנו כח לברר פסקי ההלכה באמת, לברר המתר מן האסור, הטהור מן הטמא, הפשר מן הפסול, למען יהיה לנו כח על ידי זה לתקן ולברר כל הפגמים שפגמנו בכל העולמות על ידי חטאינו ופשעינו המרבים מאד, אשר על ידם נתערב הטוב והרע בכל העולמות ופגמנו הרבה מאד. על כן תעזרנו ברחמיך לזכות לתפלה באמת, אשר על ידי זה נזכה שיפתח לנו אור השכל האמת באפן שנוזכה לברר פסק ההלכה על מכונו באמת. ועל ידי זה יהיה לנו כח לברר הטוב מן הרע בכל העולמות שפגמנו בהם בחטאינו, הן בגלגול זה והן בגלגול אחר. ותמלא כל משאלות לבנו לטובה, ונזכה להוציא מכח אל הפועל, את כל צרכי בקשתינו. ובכך תעזרנו ברחמיך, שנוזכה על ידי למוד ההלכות לברר ולזכר ולתקן כל הארבע יסודות שבגופנו, להכניע ולשבר כל המדות רעות וכל התאוות רעות הפאים מהם, ולברר הטוב שבהם, לזכות לכל המדות טובות באמת, באפן שיתבררו ויודככו כל הארבע יסודות, ויהיה רק בלז טוב, בלי שום אחיזת הרע כלל, עד שיהיו נכללים כל הארבע יסודות בארבע אותיות שמך המיוחד, אשר משם הוא שרשם למעלה בקדשה:

אנא יהוה, רחם עלינו ברחמיך, להגיע לכל מה שבקשנו מלפניך. אם אמנם ידענו כמה אנו רחוקים עתה מנקדה אחת מכל מה שבקשנו. עם כל זה אין מעצור

ליהוה להושיע, וממך לא יפלא כל דבר, ועמך הישועה לעזרנו ולחזקנו להגיע לכל מה שבקשנו מלפניך. עשה עמנו למען שמך, ולמען הצדיקים האמתיים אשר זכו להגיע לכל אלה ויותר מזה. ותמשיך עלינו כח וגבורה מהם ברחמיך. לחיותינו ולאמצנו לזכות אותנו לבוא גם בן לכל אלה. ולזכות בכח הצדיק האמת להתגבר על כל השונאים המתנגדים על האמת. ותשבר ותכניע את כל הצנורות של הרשעים, שהם המדות רעות שהתגברו עליהם, ועל ידי זה תשפיל הרשעים עדי ארץ, ולא יהיה להם שום כח להתגבר עלינו חס ושלום, ולא תעשינה ידיהם תושיה, יבשו ויבהלו מאד כל אויבי ישובו יבשו רגע:

ותעזרנו לקיים מצות ציצית בתקונה בשלמות, בכל פרטיה ודקדוקיה ותר"ג מצות התלויים בה. ובכונה שלמה כראוי ובלב טוב ובשמחה גדולה, באפן שנופה להמשיך הרוח חיים דקדשה על ידי מצות ציצית, למלאת כל החסרונות שחסר לנו בגשמיות וברוחניות, בגוף ונפש. ותאחו בכנפות הארץ ותנער רשעים ממנה. ותשבר ותמגר ותכניע ותשפיל את איש צר ואויב, הוא עשו איש שעיר, ותוציא בלעז מפיו. חומל דלים שומע אנקת אביונים, חושב מחשבות לבל ידח ממך נדח, רחם עלי והוציאני מבין שני הרשעים הקמים עלינו לבלענו חנם חס ושלום, אל תבלעני מצולה ואל תאטר עלי באר פיה. וכשם שענית ליונה במעי הדגה, בן תענני ברחמיך הרבים להוציאני מבין שני הכפירים, כאשר הבטחת לנו, כמו שכתוב, אמר אדני מבשן אשיב אשיב ממצלות ים. ודרשו רבותינו זכרונם לברכה, מבין שני אריות הבטיחנו השם יתברך להשיבנו מהם. אבינו אב הרחמן, חמל עלינו בעת צרה הזאת, חוס וחמל על נרדף כמוני, על ממשך וממורט כמוני, על נאנח ונדדף כמוני, על מרוחק ומגורש ממך כמוני. אל תתן לחית נפש תורף חית ענייך אל תשפח לנצה. מחיה מתים ברחמים רבים החיינו וקימנו באור פניך, ותן לנו כח להמשיך הרוח חיים דקדשה על ידי אנחותינו למלאת כל משאלות לבנו לטובה, שנופה לעשות רצונך תמיד כל ימי חיינו. ונזכה להיות סור מרע באמת, ולעשות הטוב בעיניך תמיד, אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל מעתה ועד עולם, אמן סלה:

[על-פי תורה ט' - תהומות יבסימו]

טו תשרי

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הַבּוֹחֵר בַּתְּפִלַּת עַבְדָּיו, שֶׁתְּרַחֵם עָלַי וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתִזְכְּנוּנוּ בְּחֶסֶדְךָ הָעֲצוּמִים לְהַתְּפִלֵּל וְלְהַתְּחַנֵּן תְּפִלוֹתֵינוּ וְתַחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, בְּאַמַּת וּבְלֵב שָׁלֵם. הוֹרְנוּ מִה שֶׁנִּדְבַר, הַבִּינֵנוּ מִה שֶׁנִּשְׁאַל. וְזַכְּנֵנוּ שְׂאוּצִיא דְבוּרֵי הַתְּפִלָּה לְפָנֶיךָ בְּאַמַּת לְאַמַּתוֹ. בְּאִפֵּן שְׂיֵאִיר לִי אֹרֶחַ הָאֲמַת, לִיִּצֵא מִתּוֹךְ עִמְקַת הַחֲשֵׁךְ וְהַמְּחֻשְׁבוֹת זְרוֹת וְהַקְּלָפוֹת הָעוֹמְדִים עָלַי וּמְסַבְּבִים אוֹתִי בְּכָל עֵת, וּבְפֶרֶט בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה שֶׁכֵּלֵם בְּאִים עָלַי וּמְסַבְּבִים אוֹתִי מִכָּל צַד וּמִכָּל פֶּנֶה, בְּכִמְהָ מִיָּנִי סְבוּכִים וּבְלִבּוּלִים הִרְבֵּה מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר וְעָרָךְ וּמְסָפֵר, עַד שְׂאִינִי יָכוֹל לִפְתַּח פִּי בַתְּפִלָּה, וְאִינִי יָכוֹל לְהוֹצִיא אִפְלוּ דְבוּר אֶחָד בַּתְּפִלָּתִי פְּרָאוּי, מְגֹדֵל הַחֲשֵׁךְ וְהַמְּחֻשְׁבוֹת זְרוֹת וְהַבְּלִבּוּלִים וְהַמְּנִיעוֹת וְהַמְּסַכִּים הַמְּסַבְּבִים אוֹתִי מִכָּל צַד בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה. וְאִין לִי שׁוּם פֶּתַח תְּקוּנָה וְהַצְלָה לְהַנְצִל מֵהֶם כִּי אִם עַל יְדֵי דְבוּר הָאֲמַת, כַּאֲשֶׁר גִּלִּיתָ לָנוּ עַל יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוּשִׁים אֲשֶׁר עַל יְדֵי דְבוּר הָאֲמַת תֵּאִיר לָנוּ בַתּוֹךְ עִמְקַת הַחֲשֵׁךְ וְהָאֲפֵלָה לְצֵאת מִחֲשֵׁךְ לְאוֹר גְּדוֹל, כִּי אַתָּה חֲפִיץ בְּאַמַּת וְקָרוֹב אַתָּה לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאוּךָ בְּאַמַּת. וְעַל-כֵּן בְּאִתִּי לְחַלוֹת פְּנִיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי, וְלְהַשְׁתַּטַּח לְפָנֶיךָ וּלְפָרוּשׁ כְּפִי אֵלֶיךָ, שֶׁתְּעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ הָאֲמִתִּים עָלַי, עַל עֲנִי וְאִבּוֹן כְּמוֹנִי. וְתִשְׁפִיעַ עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֹרֶחַ הָאֲמַת, שְׂאוּכָה לְדַבֵּר לְפָנֶיךָ דְבוּרֵי הַתְּפִלָּה בְּאַמַּת לְאַמַּתוֹ. וְאִזְכֶּה לְהוֹצִיא כָּל דְבוּרֵי הַתְּפִלָּה מִפִּי, בְּאַמַּת בְּרוּר וְזָד וְצִלּוּל, לְמַעַן אֲזַכֶּה שְׂיֵאִיר לִי אֹרֶחַ הָאֲמַת לְמִצּוֹת הַפְּתוּחִים בַּתּוֹךְ הַחֲשֵׁךְ הַגְּדוֹל הַמְּתַגַּבֵּר עָלֵינוּ בְּכָל עֵת, הַרוֹצֵה לְהַחֲשִׁיד וְלְהַסְתִּיר מִמֶּנּוּ חַס וְשָׁלוֹם אוֹרֶךְ הַגְּדוֹל. וְאִם חָטָאתִי עוֹיִתִי וּפְשָׁעֹתִי לְפָנֶיךָ מִנְּעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וּפְגַמְתִּי לְפָנֶיךָ פְּגָמִים הִרְבֵּה מְאֹד, וְשִׁנִּיתִי וְשִׁלַּשְׁתִּי עֲלֵיהֶם פְּעָמִים אִין מְסָפֵר, וּבְכָל פַּעַם עַל יְדֵי כָּל חָטָא וּפְגָם, הוֹסַפְתִּי עָלַי חַס וְשָׁלוֹם חֲשֵׁךְ עַל חֲשֵׁךְ, וּמְסָגֵר עַל מְסָגֵר, וּמְסַכִּים וּמְחִיצוֹת עַל מְסַכִּים וּמְחִיצוֹת, וּמְנִיעוֹת עַל מְנִיעוֹת, וּבְלִבּוּלִים עַל בְּלִבּוּלִים, עַד אֲשֶׁר בְּאִתִּי בַתּוֹךְ עִמְקַת הַחֲשֵׁךְ וְאֲפֵלָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְנִחַשְׁכוּ וְנִסְתְּרוּ מֵעֵינַי כָּל מִינֵי פְתָחִים שְׁנֵישׁ שָׁם, לְצֵאת עַל יָדֶם מֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה, טִבְעֵתִי בְּיוֹן מְצוּלָה וְאִין מְעֻמָּד בְּאִתִּי בְּמַעַמְקֵי מַיִם וְשִׁבּוֹלַת שְׂמִטָּתִי:

הֵן עַל זֶה בְּאִתִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי, חֲמַל חֲמַל, חוּם חוּם, רַחֵם רַחֵם, הַצֵּל הַצֵּל. וּכְשֶׁם שֶׁנִּבְרָאוּ עָלֵינוּ רַחֲמֶיךָ וְחֶסֶדְךָ הָעֲצוּמִים, וְגִלִּיתָ לָנוּ עֲצָה הַקְּדוּשָׁה

הזאת, בן יהמו נא מעיד ורחמיך עלינו יהוה אלהינו, ותעזרנו ותושיענו בחסדיך הנוראים והנפלאים שנוזבה לקים עצה הקדושה הזאת, שנוזבה להוציא מפינו דבורי אמת לפניך בתפלותינו ותחנונותינו ובקשתינו, עד אשר לא יהיה שום פח לשום חשך ואפלה למנוע אותנו חס ושלום מתפלתנו ועבודתנו. ובכל מיני חשך ואפלה הרוצים להתגבר עלינו בכל עת ובפרט בשעת התפלה, בכלם נוכל למצוא הפתחים על ידי דבור האמת שנוציא מפינו, לצאת על ידו מאפלה לאורה, מחשך לאור גדול. כי אתה תאיר גרי יהוה אלהי יגיע חשפי. ויקים מקרא שכתוב, יהוה אורי וישעי ממי אירא יהוה מעוז חיי ממי אפחד. כי אתה ידעת יהוה אלהי, אשר אין לי שום פתח הצלה אחרת כי אם על ידי זה, על ידי שתזכה אותי לדבר דבורי אמת לפניך כראוי. ותעזרני ברחמיך הרבים לילך בדרך אמת תמיד, ואזכה שלא יצא דבר שקר מפי לעולם, ותשמרני ברחמיך הרבים שלא יצא שום שקר מפי אפלו בטעות שלא בכונה, רק כל דבורי יהיו דבורי אמת תמיד. ותיחד את לבבי אליך, שאזכה תמיד להטות דעתי ומחשבותי אל האמת לאמתו, ואתה תסיעני מן השמים לדרך ולילך בנתיב האמת תמיד, ולא אטה מדרך האמת ימין ושמאל. הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום. שלח אורך ואמתך המה ינחוני ביאוני אל הר קדשך ואל משכנותיך, ואל תצל מפי דבר אמת עד מאד כי למשפטיך יחלתי. ואזכה תמיד לשפוך שיחי ותפלתי ותחנותי לפניך באמת לאמתו, ותעזרני שאוכל לפרש כל שיחתי לפניך באמת. ואת כל אשר עם לבבי אשיחה לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי. כי אתה ידעת את לבבנו, כי צרכי המה מרבים מאד, ודעתי קצרה לבאר ולפרש. אלו כל הימים דיו וכל אנשים קולמסין, אי אפשר לבאר ולפרש אפס קצה מצרכינו המרבים מאד. כי עדין לא התחלנו להכניע ולבטל שום מדה רעה ושום תאוה רעה מאתנו, ואנחנו רחוקים ממך בתכלית הרחוק. ואף על פי כן בכל עת שאנחנו באים לפרש שיחתנו לפניך, נסתם פינו ולשונינו, ואין אנו יכולים לדבר שום דבור כראוי לפניך. יהוה אלהים אתה ידעת את לבבינו, ולפניך נגלו כל תעלומות. חננו ועננו, והכן לבבינו, וזכנו ברחמיך הרבים לדבורי אמת לפניך באפן שיפתח לנו אורך הגדול על ידי זה, שהוא עצם האמת. ונוזבה על ידי זה לפרש שיחתנו ותחנונותינו לפניך תמיד באמת כראוי, ונוזבה להוציא מפינו באמת כל צרכינו, וכל מה שחסר לנו בגוף ונפש, הכל נוכל לפרש ולבאר לפניך באמרי פינו, עד שנוזבה לשפוך לבנו כמים נוכח פניך יהוה בתפלותינו ותחנונותינו, ויתעוררו רחמיך עלינו ותאזין שועתנו ותקשיב

תחנותינו, ותמלא כל משאלות לבנו לטובה ברחמים, באפן שנופה להתקרב אליך באמת מעתה ועד עולם, ולעשות רצונך כל ימי חיינו, אנהנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל. וזכני ברחמיך הרבים שאתפלל בכונה שלמה כראוי באמת עם כל הכחות שיש בי, ואזכה להכניס כל כחי באותיות התפלה עד שיתחדש כל כחי בתוך התפלה, ואזכה לקבל חיות חדש וקדושה מן התפלה הקדושה אשר משם נמשך כל החיות, כמו שנאמר, תפלה לאל חיי. וזכני ברחמיך הרבים לאמונה שלמה באמת:

טו תשרי

ובכן תחנונו ברחמיך הרבים, ותעזרנו להעלות תפלתנו לפניך, דרך השער והשכט השקף לשמש נשמתינו, אשר משם נחצבנו, כדי שתעלה תפלתנו דרך השער ההוא השקף לתפלתנו השמימה, דרך ארץ ישראל וירושלים ובית המקדש וקדשי קדשים, עד שתעלה תפלתנו למכון שבתך. ויהיה פח לתפלתנו לעורר את המזל העליון השקף לשער ושכט של כל אחד ואחד מאתנו, וישפיע עלינו טובה וברכה, לברך את כל פרי האדמה ולהצליח את מעשי ידינו. ותזמין לנו ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים את פרנסותינו קודם שנצטרך להם, ברוח ולא בצמצום, בהתר ולא באסור, בנחת ולא בצער, בכבוד ולא בכזי, מתחת ידך הרחבה והמלאה. ואל תצריכנו לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואאתם, באפן שנופה לעשות רצונך ולעסק בתורתך תמיד יומם ולילה, ונזכה ברחמיך הרבים לתורה וגדלה במקום אחד. וחמל נא עלינו ועזרנו שיהיה זוגנו בקדושה גדולה כרצונך הטוב. ותעזר לכל עמך בית ישראל ולכל יוצאי חלצינו, לכל מי שצריך למצוא זוגו, שתזמין לו זוגו ההגון לו מן השמים, ולא יתחלפו הזוגים חס ושלום בעונותינו, רק תעזר לכל בני עמך ישראל, שכל אחד ימצא מהרה זוגו הראוי לו מן השמים באמת כפי שרשי הנשמות:

וזכנו ברחמיך הרבים לקשר כל תפלתנו לצדיקי אמת שבדור, אשר יש להם פח להעלות תפלתנו לפניך דרך השער והשכט השקף לכל תפלה ותפלה:

אנא יהוה, עיניך הלא לאמונה, חננו וזכנו ועזרנו ברחמיך הרבים, ותשפיע עלינו אמונתך הקדושה תמיד, בלי הפסק רגע. ותזכה אותי ואת כל עמך בית ישראל לאמונה שלימה באמת. ונזכה להאמין בך ובצדיקיך האמתיים באמת תמיד, בלי שום מחשבת חוץ חס ושלום, ובלי שום בלבול ונטיה כלל חס ושלום. ואזכה להאמין בנסיך הקדושים אשר עשית עמנו מעולם, נסים ונפלאות גדולות, ואשר

אתה עושה עמנו בכל דור ודור עד עתה, נסים עלאין ונסים תתאין נסים נגלים ונסים נסתרים. נסים על פי דרך הטבע ונסים שלא על פי דרך הטבע, נסים בכלל ונסים בפרט, לכל אחד ואחד מישׂראל בכל יום ובכל עת ובכל שעה. בכלם אזכה אני וכל עמך בית ישׂראל להאמין בהם באמונה שלמה בלי שום דופי ובלבול כלל חס ושלום. ותסתום ותספור פי כל דוברי שקר הרוצים להכניס בלב ולכפות נסים בתוך דרך הטבע חס ושלום, מלא פניהם קלון ויבקשו שמך יהוה, ועוזר אותנו ברחמיך הרבים להנצל מהם שלא נאבה ולא נשמע להם כלל, רק תתן לנו פח להכניעם ולשפרם ולעקור ולכפול מחשבתם הרעה מן העולם, ולמלשינים אל תהי תקוה, וכל המינים והזדים והאפיקורסים כרגע יאבדו, ותן בלבם שישבו ויתחרטו בלם מדעתם הרעה והנבוכה, וישבו בלם אליך באמת, ויכירו כח מלכותך. אל אמונה, עזרנו ברחמיך העצומים שנזכה לאמונה שלמה באמת פראוי. וזכנו לבוא לארץ ישׂראל מקום קדשתינו, מקור האמונה והתפלה והנסים, מקור החיים, מקור התקרות ישׂראל לאביהם שבשמים, מקום קדשנו ותפארתנו, מקום חיינו וארץ ימינו. אבינו שבשמים, חמל עלינו במתנת חנם ונדבת חסד, וזכנו בחסדיך העצומים לעלות מהרה לארץ ישׂראל, ונזכה לעבדך שם באמת ביראה ובאהבה, ומהר להוציאנו מתוך עמק גלותינו אשר גלינו מארצנו זה כמה וכמה שנים, והביאנו לשלום מארבע כנפות הארץ ותולכנו מהרה קוממיות לארצנו. רבנו של עולם, אתה ידעת אשר כל אריכות גלותנו זה, הוא רק מחמת פגם חלישות האמונה, אשר בשביל זה גלינו מארצנו, ועדין לא זכינו לתקן פגם האמונה, ומחמת זה ארץ עלינו הגלות המר הזה עד הנה. על כן חמל על עמך ישׂראל, כי אין מי יעמוד בעדינו, כי אם שמך הגדול יעמוד לנו, שתפטע ותקבע אמונתך הקדושה בלבנו באמת מעתה ועד עולם. ותסיר עקמימיות שבלבנו, שלא יעלה בלבנו שום עקמימיות ושום קושיא חס ושלום על הנהגותיך. ונזכה להאמין תמיד כי צדיק וישר אתה. כי ישר דבר יהוה וכל מעשהו באמונה. כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני. חננו ועננו וזכנו לאמונה שלמה באמת תמיד, ועל ידי זה נזכה לשוב לארצנו בקרוב, כמו שנאמר, תבואי תשורי מראש אמונה, במהרה בימינו אמן:

[על-פי תורה י' - ואלה המשפטים, רקודים והמחצת פה]

לפורים

יז תשרי

רבוזן כל העולמים, אדון כל, אשר גלית אלהותך ואדנותך בעולם על ידי אבותינו אברהם יצחק ויעקב, ועל ידם נתגדלת ונתקדשת מדור לדור, עד אשר זכינו לקבל תורתך הקדושה על ידי משה נביאך נאמן ביתך. ואז ראו כל העמים וכל הגוים את גדלתך וגבורותיך, אשר הרבית לעשות עמנו נסים נפלאים ונוראים ביציאת מצרים וקריעת ים סוף ומלחמת עמלק, עד אשר נתגלה אלהותך לכל באי עולם, וראו רחוקים את גבורתיך, עד שבא יתרו ונתגיר, ואמר עתה ידעתי כי גדול יהוה מכל האלהים, ואז נתעלה ונתגדל ונתקדש שמך למעלה ולמטה. כי זה עקר גדלתך ורוממותך, כשהרחוקים ממך מאד מכירים את אלהותך ואדנותך, כי אז נתגדל ונתקדש ונתעלה שמך הגדול יתברך וישתבח לעד. על כן באתי לפניה יהוה אלהי ואלהי אבותי להפיל תחנתי לפניה, מקצה הארץ אליך אקרא, שתרחם עלי ברחמיך הרבים, על מרוחק ומגורש כמוני, ותקרב אותי ברחמיך וחסדיך העצומים, ותאמר לצרותי די. ותתחיל מעתה לקרבני ברחמיך הרבים, כי זה עקר גדלתך כשהמרחקים ביותר מתקרבים לעבודתך באמת, כאשר גלית לנו על ידי חכמיך הקדושים. ואם אמנם אני רחוק מאד ממך בתכלית הריחוק, אל תעשה עמי כחטאי ואל תדינני כמפעלי, כי קרוב אתה לרחוקים, כי הלא ממני דיקא, יתעלה וישתבח ויתגדל שמך יתברך לעד ולנצח נצחים, על ידי שתקרב מרוחק כמוני לשמך הגדול, כי זה עקר גדלתך כשהמרוחקים ביותר מתקרבים אליך באמת:

אנא יהוה, למדני לסדר תפילתי לפניה כראוי בלשון צח ונקי, בלשון רחמים ותחנונים. ותשלח ותזמין לי דבורים פשרים ויפים, ותהיה תפילתי שגורה בפי, באפן שאוכל לרצות ולפייס אותך, שתעורר רחמיך הגנוזים עלי, לקרבני אליך ממקום שנתרחקתי בכמה וכמה מיני הרחקות בלי שיעור וערך, ומכל ההרחקות תקרבני אליך ברחמיך העצומים, ברחמיך הרבים, ברחמיך הגדולים, ברחמים נוראים שיש להם גנוזים באוצרותיך, שאין בהם שום אחיזת דין וקטרוג כלל, ברחמים שיש להם כח לקרב אפלו המרוחקים בתכלית הרחוק שאין רחוק יותר מהם. ועשה למענך

ולא למעננו, עשה למענך והושיענו, קרבנו אליך, אמצנו בעבודתך, חזקנו ביראתך, אחוז בידינו והוצא אותנו מכל התאוות רעות ומכל המדות רעות הקשורים בגופנו, המרחיקים אותנו ממך בכל עת. כי אתה לבד ידעת את גודל הרחמנות שיש עלינו ועל נפשנו ורוחנו ונשמותינו, אשר נשמתנו ירדה מרום גבהי מרומים, מחיק אביה שבשמים, ובאתה בזה העולם בגוף עכור כזה, בגוף מגשם כזה. אוי לבן שגלה מעל שלחן אביו. וכונתך הקדושה היתה לטובתינו, כדי שיהיה לנו נסיון ובחירה בעולם השפל הזה, למען נפוף ונשבר ונכניע נשמיות גופנו, ותאוות לבנו, למען נזכה להכיר אותך בעולם השפל הזה דיקא הרחוק מקדשתך בתכלית הרחוק. אבל מה נעשה אבינו שבשמים, כי לא יכולנו לקבל טובתך הגדולה, ולא חסנו על נפשנו, ולא נתגברנו להכניע תאוותינו. צרפתנו כל תמצא. וכבר כלינו שנינו להכל ולריק, על ידי תאוות גופנו הקשורים וצוררים בנו מנעורנו עד היום הזה, ובכל יום אנו מצפים ומחכים לגאלת הנפש באמת, ותהי תוחלתנו נכזבה. ובכל יום ויום יצרנו מתגבר עלינו ביותר, ואין לנו על מי להשען כי אם עליך אבינו שבשמים. חמל עלינו בחמלתך, רחם עלינו ברחמך, חסד חנם עשה עמנו. ברחם אב על בנים רחם עלינו. עננו אבינו עננו, עננו בוראנו עננו, עננו גואלנו עננו, ועשה את אשר בחקותיך נלך ואת משפטיך נשמור, ועזרנו והושיענו:

אנא יהוה מלטה נפשי, מכל התאוות ומכל המדות רעות הקשורים בגופי עדן, הן התאוות והמדות רעות שיש בי מצד ההולדה, כי בעון חוללתי ובחטאי יחמתיני אמי, והן התאוות והמדות רעות שמשכתי עלי בעצמי, מחמת שלא הייתי מתגבר ומתחזק להכניע ולשבר ולכבול כל התאוות רעות ומדות רעות. מכלם תציל אותי ברחמך הרבים מעתה ועד עולם, ותזכני מעתה ותתן לי חכמה ושכל ועצות וקדושה, וכח וגבורה מאתך, באפן שאזכה למלט נפשי מני שחת, למשוך את עצמי ולהרחיק את עצמי מכל התאוות ומכל המדות רעות, עד שאזכה לגרש ולכבול ממני כל מיני תאוות ומדות רעות, עד שיהיה גופי זך וצח ונקי מכל מיני תאוות ומכל מיני מדות רעות, ואזכה להיות קדוש וטהור באמת כראוי לאיש ישראל:

יח תשרי

וזכני שאוכל לתקן בחיי את כל מיני קלקולים ופגמים שפגמתי עד הנה, מנעורי עד היום הזה. ואזכה ברחמך להעביר ולכבול מנפשי, את כל מיני חרפות

ובזיונות שהטלתי בנפשי על ידי חטאי ועונותי ופשעי המרבים. אתה ידעת חרפתי ובשתי וכלמתי נגדך כל צררי. חרפה שכרה לבי ואנושה ואקוה לגוד ואין ולמנחמים ולא מצאתי. העבר חרפתי אשר יגורתי כי משפטיו טובים. תיקר נא נפשי בעיניך, יגוללו רחמיך על מדותיך. הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך. כי מה בצע בדמי ברדתי אל שחת היוודך עפר היגיד אמתך. קומה יהוה חלצה נפשי מכל מיני חרפות ובזיונות, מכל מיני תאוות ומדות רעות, מכל מיני פגמים וקלקולים. וסלח ומחול לי על כל מה שפגמתי עד הנה, ואסוף את חרפתי, ותשליך במצולות ים כל חטאתי, במקום אשר לא יזכרו ולא יפקדו ולא יעלו על לב לעולם. ועזור לי מעתה לנקות ולטהר נפשי וגופי מכל מיני תאוות ומדות רעות, באפן שאזכה מעתה להיות קדוש וטהור באמת פרוצנד הטוב. ועזרני שאזכה להחזיר אחרים בתשובה, כי אתה לכד ידעת גדל הרחמנות שיש על הרחוקים משמך, הפלואים במאסר התאוות הלכודים ברשתי ההבלים. זכני שאוכל לדבר על לבם דברים המתישבין על הלב, דבורים אמתיים דבורים קדושים, ויכנסו דברי באזניהם, ויתעזרר לבכם באמת, באפן שישובו אליך באמת. ויקים מקרא שכתוב, יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את יהוה הללויה:

וזכני ברחמיך הרבים, לשבר ולסלק מעלי את מדת הגאווה, ולא יהיה בלבי שום גאות וגבהות בעולם כלל. אנא יהוה, מלא רחמים אתה ידעת את שפלותנו ודלותנו וענייתנו בעת הזאת, על ידי חטאינו ועונותינו ופשעינו המרבים, אשר על ידם נתרחקנו ממך מאד, ואין לנו שום צד זכות לפעול בקשתינו על ידו, כי אם במתנת חנם לגמרי, כי דרךך להטיב לבריותיך, ואתה מרחם על כל מעשיך ברחמים רבים ובמתנת חנם. על כן מלא רחמים, תרחם עלינו לבל יעלה בדעתנו חס ושלוש שום מחשבת חויץ למטעות חס ושלוש, ולא יכנס בלבי שום נדנוד גאות וגבהות ופניית בעולם כלל, לבל תאבד תקותי לגמרי חס ושלוש, כי מעט הטוב שיש בנו הכל מאתך, כי ממך הכל ומיודך נתנו לך. וגם זה המעט דמעט טוב מערבב בפסולת הרבה מאד, עד שגם מעט הטוב צריך תקונים גדולים רבים ברחמיך הרבים, שיוכל להתברר ולעלות לפניך, ואיך יוכל מגשם ומרוחק בזה, לזכות על ידי מעט טוב פחות מטפה מן הים, ואין לי שום משען ומשענה כי אם על רחמיך הרבים. ואם חס ושלוש נכנס בלבי חלילה הטעות של צד גבהות וגאות, אז אבדתי בעיני חס ושלוש, כי במה

יזכה נער מנוער מכל טוב כמוני. יהוה אלהים, דעתי קצרה לבאר ולפרש שיחתי
 לפניה, חוס וחמול עלי ותצילני מגאות וגבהות, כי באמת שפל וגבוה כמוני, לא היה
 צריך להתפלל כלל להנצל מגאות, כי איך יעלה על דעת גבוה ונמאס ומלא פגמים
 מכף רגל ועד ראש, שיכנס בלבו שטות ושגעון הזה, שיעלה על דעתו שום נדנד
 גאות. ואלמלא לא הייתי פוגם נגדה כל ימי אלא פגם אחד לבד קל שבקלים, גם כן
 לא היה לי יכולת עוד להרים ראש, להתגאות על שום בריה קלה שפעולם, לפי עוצם
 גודלתו ורוממותו, ולפי עוצם רבוי הטובות הגדולות והנוראות, אשר אתה עושה
 עמנו בכל עת ובכל שעה. אשר לפי התנוצצות רוממותו וגודלתו אפלו בדבר קל
 בעלמא, כשאין אנו זוכים חס ושלום לעשות איזה דבר פראוי בתכלית השלמות
 באמת, שוב אין אנו יכולים להרים פנינו כלל לפניה, ובודאי לא הייתי צריך לבקש
 כלל על בטול הגאות:

יט תשרי

אך הלא אתה ידעת יהוה אלהינו, כי בשר ודם אנחנו, ודעתנו מערפב ומבלבל מאד
 בכמה מיני שטותים ושגעון, עד שאורכים עלינו גם במחשבות שטות של פניות
 וגבהות, כאשר אתה ידעת כי רבים קמים עלינו, ומכל צד אורכים עלינו בכל עת
 ומצדי צדדים, עד שאיני יכול לפתוח פי לדבר איזה דבור הגון לפניה באמת פראוי.
 ואיני יודע מה לעשות, להיכן אנו להיכן אפנה, מאין יבוא עזרי, צר לי מאד, גם כי
 אעק ואשוע שאתם תפלתו, מחמת רבוי המחשבות זרות והפניות המתגברים לבלבל
 את תפלתו חס ושלום. מה אמר מה אדבר מה אצטדק, האלהים מצא את עוני, עשה
 עמי מה שתרצה, הנני בידך בחומר ביד היוצר. רחם רחם, הצל הצל, הושיעה
 הושיעה. הצל לקוחים לפנות ומטים להרג תחשוך, ותציל ותמלט ברחמיך הרבים
 והגדולים ממות לחיים, מיגון לשמחה מאפלה לאור גדול. רחם עלי ברחמיך הרבים,
 שיגן עלי זכות וכח צדיקי אמת, ואזכה על ידם לישבר ולבטל מעלי לגמרי מדת
 הגאות עד שאזכה להרגיש שפלותי בכל אבר ואבר באמת לאמתו, ולא יכנס בלבי
 ודעתי שום צד מחשבה של גאות וגבהות פעולם כלל, ואזכה לענוה אמתית,
 ולאמונה שלמה באמת. וכני לבטל ולשבר כל מיני בפירות וקשיות ובלבולים
 ועקמימיות שבלב, שלא יעלה בלבי ובלב כל עמך ישראל לעולם, ותעזרני להתקשר
 באמת עם רוח הקדש של צדיקי אמת, ואזכה לשאוב ולהמשיך לתוך לבי את רוח
 הקדש של צדיקי אמת, ועל ידי זה אזכה ליושר ללב באמת, שיהיה לבי נכון עם יהוה

תמיד באמת ובאמונה שלמה ובענוה אמתית. ואזכה ברחמיך שיהיה נמשך הרוח הקדוש הזה לתוך ידי ורגלי, עד שאזכה לתקן פגם הידים והרגלים, לגלות ולהאיר הארת הידים והרגלים, עד שיתעורר לבי בשמחה גדולה לשמך הגדול באמת, עד שתתפשט השמחה הקדושה לתוך ידי ורגלי עד שאזכה להמחאת כף ורקודין דקדשה, באפן שנוכח להמתיק דינים מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל, על ידי מחאת כף ורקודין דקדשה, ואזכה ברחמיך לנשא ולהרים ולהעלות את ידי ורגלי לנקותם מכל פגם. רבנו של עולם, חזק ידיים רפות וברכים כושלות תאמין. ותרחם עלי ותטהר ותקדש את ידי ורגלי, ותאמר לאסורים צאו, ואל תתן למוט רגלי, ותוציא את רגלי ממאסר, ורגלים אשר ירדו למות, תוציאם לבטח מהרה ברחמיך הרבים, ממות לחיים. ויקים בי מקרא שפתוב, רגלי עמדה כמישור. ויודים פגומים המלכלכים בכמה מיני כלוכים ופגמים רבים מאד, תרחם עליהם לנקותם ולטהרם, ותוציאם מטמאה לטהרה, ותמחול ותסלח לי ברחמיך הרבים, על כל מיני פגמים שפגמתי בידי וברגלי, ותזכה אותי מעתה שיהיו ידי ורגלי קדושים וטהורים מכל מיני פגמים שבעולם. ותהיה בעזרי שאזכה לעשות מצות רבות בידי וברגלי בכל-עת ובכל שעה, באפן שאזכה להרים את ידי ואת רגלי לשרשם שבקדשה, ותתגלה הארתם הגדולה, ואזכה להמחאת כף ורקודין דקדשה:

לימי הספירה

וְזַבְנֵי ברחמיך הרבים, לקים מצות ספירת העומר בקדשה ובטהרה, ובלב טוב ובשמחה גדולה, עם כל פרטיה ודקדוקיה וכוונותיה ותרי"ג מצות התלויות בה. ועל ידי זה נזכה להכניע ולשבר ולעקור ולכבול קלפת הקן עמלק מן העולם. ותעזרני ברחמיך לקים ולקבל את ימי הפורים בשמחה גדולה, ונזכה שימשך קדשת הארת פורים, קדשת מרדכי ואסתר, עלינו ועל זרענו ועל כל עמך בית ישראל. ונזכה לקים כל המצות הנוהגות בפורים בקדשה ובטהרה ובלב טוב ובשמחה גדולה. ותתן שמחה בלבנו עד שתתפשט השמחה בידינו ורגלינו, ונזכה אז להמחאת כף ורקודין דקדשה בשמחה גדולה לשמך באמת. ועזרנו ברחמיך הרבים שנקבל על עצמנו מחדש לקים את כל דברי תורתך באהבה, ונזכה ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקום, ותאיר עינינו בתורתך. ונזכה ללמוד ולהבין ולהשכיל בנגלה ובנסתר באמת, ותזכנו להשיג נסתרות יהוה בכל פעם, ולא ניעול בכסופא קמך:

לראש־חדש

כ תשרי

וּתְעַזְרֵנִי לחזור בתשובה שלמה לפניך באמת, ולא אצא מן העולם הזה עד שאשוב מעונותי, ואתקן את כל אשר פגמתי נגדך, במחשבה דבור ומעשה. ותהיה בעזרנו שנוכח להמשיך עלינו הארת התשובה השלמה משרשה, שהוא ראש חודש, כאשר גלית לנו על ידי צדיקיך האמתיים. ונוכח לקבל ראשי חודשים בקדשה גדולה. ונוכח להמשיך עלינו שרש התשובה בכל שנים עשר ראשי חודשים אשר נתת לעמך ישראל זמן כפרה לכל תולדותם, באפן שנוכח לשוב אליך בתשובה שלמה באמת:

וְזַכְּנִי ברחמיך הרבים, להאמין בצדיקי אמת, ואזכה להתקרב אליהם באמת. ותהיה בעזרי שאוכל לעזר רחמים תמיד אצל הצדיקי אמת, שיתפללו עלי ויעתירו בעדי ויעוררו רחמים אצלך לקרבני אליך באמת. וימשיכו עלי ועל זרעי ועל כל עמך בית ישראל כל טוב, וכל מה שחסר לנו הן בגשמיות הן ברוחניות, הכל יתמלא לטובה על ידי תפלות הצדיקים האמתיים שיתפללו עלי ועל כל עמך בית ישראל. כי אתה ידעת, כי אין לנו כח לסדר תפלותינו לפניך כראוי, ודברנו מגמגם מאד, ולשוננו מלא פגם. על כן אין לנו שום סמיכה ותקנה, כי אם על תפלת הצדיקים האמתיים. הן הצדיקים האמתיים אשר הם בחיים חיותם לארך ימים ושנים, הן הצדיקים אמתיים שזכני עפר, עליהם לכד תמכתי יתדותי, עליהם לכד אשים תקנותי, עליהם אשען. ובזכותם וכחם הגדול באתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, חוס וחמל עלינו, שיגנו תפלתם בעדנו שנוכח על ידי תפלתם להתקרב אליך באמת. ונוכח לסור מרע באמת ולעשות הטוב בעיניך תמיד, מעתה ועד עולם, אמן סלה:

[על־פי תורה י"א - אני ה' הוא שמי]

אָנָּה השם הנכבד והנורא, מלך הכבוד, אשר בראת כל העולם בלו בשביל כבודך יתברך כמו שכתוב, כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו. ובכן תעזרני ברחמיך הרבים, שאזכה שיתגדל וישתבח ויתעלה כבודך על ידי. ותהיה בעזרי שאוכל לבטל עצמי לגמרי ולמעט בכבודי, שיהיה כבודי לאין ואפס, ולא אשגיח על כבוד עצמי כלל, רק להרבות כבוד המקום, ויהיו כל עסקי ועשיתי

ומחשבותי ורצוני כלם, רק בשביל כבודך הגדול יתברך. ותעורני ברחמיך הרבים לשבר ולסלק מעלי מדת הגאווה, שאזכה שלא יעלה בלבי שום צד ונדנוד גאות בעולם, ואזכה לענוה באמת. ותתן לי שכל וחכמה אמתית מאתך באפן שאוכל להפיק דרכי הענוה, ואנצל מענוה פסולה, מענוה שהיא בשביל כבוד, שזאת הענוה היא תכלית הגדלות, שלא תהיה פונתי חס ושלום להיות עניו כדי להתכבד ולהתיקר על ידי זה, רק תזכני ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים האמתיים שאזכה לתכלית הענוה באמת לאמתו:

אנא יהוה, מלא רחמים רבים, הרחמן באמת, יעוררו רחמיך וחסדיך, על נבזה וחדל אישים כמוני, שאזכה להרגיש שפלותי באמת, ואל יגרמו עונותי לךחות אותי חס ושלום, לבלבל את דעתי ומחשבותי במחשבות של שמות שהם המחשבות של פניות ונבהות. רחם עלי למענה, והצילני ברחמיך הרבים משום צד גאות ונבהות בעולם כלל, כי באמת ידעתי כי איני ראוי וכדאי להתקרב אליך, כי פגמתי בכבודך מאד כאשר אתה ידעת יהוה אלהי, אך נשענתי על רחמיך הרבים, שתהיה בעזרי ותשתדל בהצלתי. על כן עורני יהוה אלהי, שלא יתבלבל דעתי בשום צד פניות וגאות כלל. ותרחם עלי ברחמיך הרבים ולא תניחני לתעות בדרךים נבוכים חס ושלום. ותעשה ברחמיך את אשר בחקיך אלה, ואת משפטיך אשמור באמת, בתכלית הענוה באמת לאמתו. ותעורני שאפלו בשעה שתזכני לעשות טוב שלא אדע מעצמי כלל לעולם:

כא תשרי

אנא יהוה, רחמן האמת, מלא רחמים, חמל על מעשיך, ותפתח פי ולבי שאוכל לפרש שיחתי לפניה. ואזכה לעורר רחמיך האמתיים עלי, שתרחם עלי מעתה, ותעזר לי שאזכה לקדש ולטהר עצמי בקדשת הברית, ואנצל מעתה מכל מיני פגם הברית שבעולם, העבר עיני מראות שוא בדרךיך חוני. וכל מה שפגמתי עד עתה בברית קדש, על הכל תמחול ותסלח לי מוחל וסולח ברחמיך הרבים וחסדיך העצומים. הן מה שפגמתי במחשבה או בדבור או במעשה, הן מה שפגמתי בראית העין ובשמיעת האזן ובחוש הריח, בין בשוגג בין במזיד בין באונס בין ברצון, וכל מיני פגמים שפגמתי בפגם הברית, על הכל תמחול ותסלח לי חנון המרבה לסלוח. למען שמך יהוה וסלחת לעוני כי רב הוא. ותרחם עלי, ותשבר ותמגר ותכניע ותבטל את

כל מיני קשרים ועבדות ושלשלת דסטרא אחרא שנקשרו ונגדלו על ידי עונותי
 המרבים, אשר הם מתגברים עלי בכל עת, ורוצים למשכני חס ושלום מפגם לפגם,
 ואין מניחים אותי לקדש ולטהר עצמי באמת כראוי, ומחמת זה אני רחוק מקדשת
 הברית באמת, כראוי לאיש ישראלי לזרע אברהם יצחק ויעקב אשר בהם בחרת.
 רבוננו של עולם אתה ידעת את לבבי, חוס וחמל עלי, ותפסוק ותקרע ותשבר ותכטל
 את כל הקשרים והשלשלת דסטרא אחרא, עד שלא יהיה להם שום כח להתגבר
 עלי כלל. ותכטלם בכטול גמור שלא ישאר מהם שום זכר ורשימה בעולם כלל, רק
 כל העונות יתהפכו לזכויות. ואם אמנם לא זכיתי עדין לתשובה זו, כי עדין לא
 התחלתי לעשות תשובה באמת כלל, אף על פי כן, תתן לי במתנת חנם ונדבת חסד.
 ותרחם עלי בחסדך הגדול, ותראה בעניי ועמלי, אשר הם אורכים עלי בכל עת ובכל
 שעה, ומענים את נפשי ורוחי ונשמתי בכל מיני ענויים, ורודפים אחרי בכל מיני
 רדיפות שבעולם, ורוצים לנרשני חס ושלום מארץ החיים, והם צודים את נפשי
 לקחתה חס ושלום. ואם אמנם אני בעצמי רודף אותי יותר מכלם, כי בודאי הבחירה
 חפשית, ומי יוכל להכריח אותי להטות לדרךם חס ושלום. הנני מודה ומתודה כי
 באמת אני בעצמי החיב, בי אני אדני העון. אבל מה אעשה יהוה אלהי, כי מטה ידינו
 מאד, ואיני יודע לבקש איזה דרך מנום לנום מהם, ולהתגבר על כל התאוות
 והרהורים רעים שהם מתגברים עלי בכל עת, ואין לי שום תקנה כי אם על רחמיך
 הרבים וחסדיך הגדולים, שתעזור לי ותתן לי כח להתגבר על כל מיני תאוות
 והרהורים רעים, להכניעם ולהשפילם ולשברם ולסלקם מעלי ומעל גבולי מעתה
 ועד עולם, שלא יכנס בדעתי ומחשבתי שום צד הרהור בעולם כלל, רק מוחי
 ומחשבתי יהיו קדושים וטהורים תמיד בתכלית הקדשה בשלמות. ותעזרני ברחמיך
 הרבים שאזכה לקדשה וטהרה, שאזכה לקדש עצמי במתן לי. ואזכה בכל פעם
 להוסיף קדשה על קדשה, עד שאזכה לקדשה ופרישות באמת, עד שאזכה שיתיחד
 על ידי יחודא עלאה ויחודא תתאה:

אנא יהוה, עזרני ברחמיך הרבים שלא אאבד את עולמי חס ושלום על ידי טרדת
 הפרנסה. ותצילני ברחמיך הרבים מפגם הל"ט מלאכות דסטרא אחרא שהם
 ל"ט מלקיות, שהם מטרידים את רוב העולם ביגיעות וטרדות העולם הזה, אשר הם
 רצים כל ימיהם אחר פרנסתם ביגיעות וטרדות גדולות מאד, והם אוכלי לחם

בעצבון, בזעת אפם יאכלו לחם עד שובם אל האדמה, ומאומה לא ישאו בעמלם, כי טרדת הפרנסה מבלבלת אותם כל ימיהם, ומונעת אותם מלזכור ולשום אל לבם את תכליתם, מה יעשו ליום פקדה:

אָנָּא יהוה, מלא רחמים רבים. רחם עלי ועל כל חברתנו ועל כל עמך בית ישראל, ותציל אותנו מכל זה, ותזכה אותנו שלא נהיה טרודים כלל בטרדת הפרנסה. ואפלו בעת שאנו מכרחים לעשות איזה עסק או משא ומתן בשביל פרנסה, תעזרנו ברחמיך הרבים שיהיה הכל בקדושה ובטהרה, באמת ובאמונה פרצונה הטוב, בלי טרדא ובלי בלבול הדעת כלל. ונדע ונאמין כי הכל מאתך ולא על ידינו כלל, וכל עסקנו ועשייתנו במשא ובמתן ועסקי פרנסה, יהיה הכל מזכך ומזקק, עד שיהיו מאירים כל הל"ט מלאכות ויוכללו בטל אורות הנמשכים משמך הגדול. וכל הל"ט מלאכות יהיו בקדושה ובטהרה, בבחינות מלאכת המשכן. ותברך את מעשה ידינו, ותשלח ברכה והצלחה בכל עסקינו ועשייתנו, ותזמין פרנסתנו קודם שנצטרך להם, ברוח ולא בצמצום בהתר ולא באסור, מתחת ידך הרחבה והמלאה. ויהי נועם יהוה אלהינו עלינו ומעשה ידינו בוננה עלינו ומעשה ידינו בוננהו. ועזרנו יהוה, שנהיה שמחים בחלקנו תמיד, ותהיה תורתנו קבע ומלאכתנו עראי. ואפלו באותה השעה המעוטה שנצטרך לעסק באיזה עסק או משא ומתן בשביל הכרחיות פרנסתנו, גם אז נהיה דבוקים בך ובתורתך הקדושה, ולא נשכח אותך אפלו רגע קלה:

כב תשרי

אָנָּא יהוה, זכני להגיע לכל מה שבקשתי מלפניך, ועזור לי מעתה שאזכה לקדש את עצמי בקדשת הברית. ואזכה לבטל עצמי נגדך באמת, ולא יעלה בלבי ודעתי שום צד גאות וגבהות ופניות בעולם, ואזכה לענוה באמת לאמתו. ותעזרני ותזכני שיתגדל ויתקדש וישתבח כבודך הגדול על ידי. ותזכני לדבורים המאירים בתורה, ויאירו לי דבורי התורה לצאת מפחיתות ושפלות מדרגתי הפחותה ושפלה מאד. ואזכה שיאירו לי דבורי התורה בכל פעם, לכל המקומות שאני צריך לעשות תשובה, באפן שאזכה לעשות תשובת המשקל ממש, על כל חטאי ועונותי ופשעי המרבים, ועל כל הפגמים שפגמתי בכבודך הגדול ותברך מגעורי עד עתה. ותזכני לתקן הכל בחיי. ותעזרני בכל פעם לעלות מדרגא לדרגא, עד שאזכה לבוא לתבונות התורה לעמקה, ותזכני לידע ולהבין ולהשיג הלכה וקבלה, רזין, ורזין דרזין. יהוה

אלהים, נפשי יודעת מאד כמה אני רחוק בעת מכל אלה, עד אשר מסוה הבושה על פני לבקש על כל אלה, כי איך יוכל נבזה ונמאס כמוני לבקש גדולות כאלה. אך על רחמיך הגדולים נשענתי, ועל ענותנותך וטובך תמכתי יתדותי, כי אתה טוב לכל ואין דבר נמנע ממך. ואתה עושה גדולות ונפלאות עד אין חקר בכל עת ובכל שעה, ומי יאמר לך מה תעשה. על כן עיני לך תלויות עד שתחנני ברחמיך הרבים, לזכות להגיע לכל מה שבקשתי מלפניך חיש קל מהרה, ואם לא עכשיו אימתי, כי כבר כליתי שנותי בהבל וריק. עזרני מעתה ברחמיך, שאזכה להתעורר מהיום להמשיך עלי קדשה וטהרה באמת, עד שאזכה להגיע לכל מה שבקשתי מלפניך. עשה למען שמך, עשה למען כבודך, עשה למען קדשך, עשה למען תורתך, כי שמך וכבודך עלינו נקרא, וכבר הבטחתנו שלא תתן כבודך לאחר, כמו שכתוב, אני יהוה הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים. עזרנו יהוה, שיתגדל כבודך על ידינו, וכבודך ימלא כל הארץ, תאיר ארץ מכבודך, יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו. ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עושה נפלאות לבדו. וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

יב

[על-פי תורה יב - תהלה לדרוד]

במה נקדם יהוה בעל כל אשר גמלנו ברחמי ורוב חסדיו, אשר נתן לנו תורת אמת וחי עולם נטע בתוכנו. ועתה יהוה אלהינו אשר חסדיך מעולם ועד עולם עלינו, יהמו מעיך עלינו. וכשם שחמלת עלינו, ונתת לנו ברחמיך הרבים תורתך הקדושה, חמדה גנוזה שעשוע יום יום כן תזכנו ברחמיך הרבים, ותחננו בחסדיך הגדולים, ותהיה בעזרנו שנוכה בלנו ללמד ולעסוק בתורתך הקדושה לשמה תמיד, ונהפוך פנינו מהכלי העולם הזה לגמרי, כי אם בתורת יהוה תהיה חפצנו, ובתורתך נהגה יומם ולילה וכל לפודנו יהיה בקדשה ובטהרה, וכל פונתנו תהיה רק בשביל שמך הגדול והקדוש באמת, לעשות נחת רוח לפניך בלמודנו. ונוכה ללמד וללמוד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה. ותעזרנו שיאיר לנו אור התורה הקדושה שנוכה ללמד ולהגות בה, להוציאנו מאפלה לאורה, להחזירנו בתשובה שלמה לפניך כמו שאמרנו רבותינו זכרונם לברכה, המאור שבה מחזיר למוטב:

אָנָּא יְהוָה, עֲזֹרְנוּ שִׁיְהִיָּה נַעֲשֶׂה אֲצִלְנוּ מִלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה סֵם חַיִּים, שְׁנוּכָה עַל יְדֵי לְמוּדְנוּ לַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמְתָּ, וּלְחַדֵּשׁ כְּנֶשֶׁר נַעֲזֹרְנוּ, לְחַדֵּשׁ יָמֵינוּ שֶׁעָבְרוּ בְּחֶשֶׁךְ גְּדוֹל. וְזָכוּת וְכַח הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה יִגַּן עָלֵינוּ, לְהַצִּילְנוּ מֵעַתָּה מִכָּל מִינֵי חַטָּאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים, וּמִכָּל מִינֵי פְגָמִים שֶׁבְּעוֹלָם בֵּין בְּעַת שְׁנַעֲסוּךָ בָּהּ, וּבֵין בְּעַת שְׁאֲנוּ מְכַרְחִים שְׁלֵא לַעֲסֹק בָּהּ, תָּמִיד יִגַּן עָלֵינוּ זָכוּת וְכַח הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, לְהַצִּילְנוּ מִכָּל מִינֵי חַטָּאִים וּפְגָמִים שֶׁבְּעוֹלָם כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לָנוּ עַל יְדֵי חֲכֻמְךָ הַקְדוּשִׁים שְׁאֲמָרוּ, אֲוִרִיתָא מְגַנָּא וּמְצַלָּא בֵּין בְּעַדְנָא דְעָסִיק בָּהּ וּבֵין בְּעַדְנָא דְלֹא עָסִיק בָּהּ. וְנוֹכַח שִׁימְשֹׁךְ עָלֵינוּ קִדְשָׁה וְטַהֲרָה עַל יְדֵי לְמוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, שְׁנוּכָה מֵעַתָּה לְקַדֵּשׁ וּלְטַהֵר עֲצָמֵנוּ בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה כְּרַצוֹנְךָ הַטּוֹב:

כג תשרי

אָנָּא יְהוָה, רַחֲמֵנוּ מְלֵא רַחֲמִים, חֲמַל עָלַי וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַת הַזּוֹאת, אֲשֶׁר יִרְדְּנוּ מְאֹד בְּאֵין עֲזוֹר וְסוּמָךְ, וְרֵאֵה כִּי אֲזַלְתָּ יָד וְאַפָּס עֲצוֹר וְעֹזֹב. וְאֵין לָנוּ שׁוּם חַיּוֹת וּמְשִׁיבַת נֶפֶשׁ לְהַחַיּוֹת נַפְשׁוֹתֵינוּ הָאֲמֻלְלוֹת מְאֹד, כִּי אִם עַל יְדֵי לְמוּד תּוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה וְהַטְּהוֹרָה וְהַתְּמִימָה, הַמְּאִירַת עֵינַיִם וּמְשִׁיבַת נֶפֶשׁ, כְּאֲשֶׁר הִבְטַחְתָּ לָנוּ בְּתוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה אֲשֶׁר גַּם בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים הָאֵלֶּה, בְּתוֹקֶף הַהִסְתַּרְתָּה שֶׁבְּתוֹךְ הַסְתַּרְתָּה, גַּם אִזְלָא תִשְׁכַּח הַתּוֹרָה מִפִּינוּ וּמִפִּי זֶרְעֵנוּ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב, וְאַנְכִי הִסְתַּר אֶסְתִּיר פְּנֵי מַהֵם וְכוּ' וְעָנְתָה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו לְעַד כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זֶרְעוֹ. וְהִנֵּה עָתָה בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְפִּים, כְּבָר נִתְקַיֵּם בָּנוּ, וְאַנְכִי הִסְתַּר אֶסְתִּיר, כִּי גַם נִסְתַּרְתָּ מִמֶּנּוּ מְאֹד מְאֹד בְּהִסְתַּרְתָּה שֶׁבְּתוֹךְ הַסְתַּרְתָּה בְּאֵלֶּפִים וּרְכֻבוֹת הַסְתַּרְוֹת, כְּאֲשֶׁר אָתָּה יָדַעְתָּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. וּבְכֵן יַעֲזֹרְרוּ רַחֲמֶיךָ וְחֶסֶדְךָ הָעֲצוּמִים עָלֵינוּ וְאֵל תּוֹסִיף לְהִסְתִּיר פָּנֶיךָ עוֹד מִמֶּנּוּ, פְּנֵה אֵלֵינוּ וְחַנְּנוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ בָּנוּ, וְקִים לָנוּ הַבְּטַחְתְּךָ הַקְדוּשָׁה שֶׁהִבְטַחְתָּ לָנוּ, וְעָנְתָה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו לְעַד כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זֶרְעוֹ. וְעֲזֹרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ שְׁנוּכָה לְלַמֵּד וּלְהַגִּיד וּלְהַתְמִיד בְּתוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה יוֹמָם וְלַיְלָה בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה, אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ, וְלֹא תִשְׁכַּח הַתּוֹרָה מִפִּינוּ וּמִפִּי זֶרְעֵנוּ לְעוֹלָם. וְיִקָּים מִקְרָא שֶׁכְּתוּב, וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם אָמַר יְהוָה, רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרִי אֲשֶׁר שִׁמְתִּי בְּפִיךָ, לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּרְעֶךָ וּמִפִּי זֶרַע וּרְעֶךָ אָמַר יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְנוֹכַח עַל יְדֵי לְמוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמְתָּ, וּלְחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ עַל כָּל חַטָּאֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ הַמְרַבִּים. וְנוֹכַח מֵעַתָּה לְקִים אֵת כָּל דְּבָרֵי תּוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה. וְתַעֲזֹרֵר רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ, וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ קִדְשָׁתְךָ. וְתַזְכְּנוּ שְׁנִלְמַד בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה תּוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה תּוֹרָה שֶׁבְּכַתָּב וְתּוֹרָה שֶׁבְּעַל

פה, עד שנוזפה בעת הלמוד לקשר רוחנו עם רוח הצדיק שחדש זאת התורה וההלכה שאנו לומדים אותה, עד שנוזפה לבחינת גשיקין דקדושה לאדבקא רוחנו ברוח הצדיק. ויהיה דומה כאלו אנו מנשקין עצמנו עם הצדיק והתנא שחדש התורה הזאת. ונוזפה שיהיה למודנו לנחת רוח להצדיק והתנא שחדש זאת התורה וההלכה שאנו לומדים אותה, ונגרום תענוג גדול להתנא והצדיק הזה, שיהיו שפתותיו דוכבות בקבר על ידי למודנו בקדושה גדולה את דבריו הקדושים. ונוזפה לאקמא שכונתא מעפרא, להעלות השכינה מהגלות על ידי למודנו בקדושה ובטהרה גדולה:

אנא יהוה מלא רחמים, חמל על נפשותינו האמללות, והצל אותי ואת זרעי ואת כל עמך בית ישראל, ותבדילנו מן התועים מדרך האמת. ותציל אותנו ברחמיך הרבים שלא יהיה נעשה אצלנו חס ושלום מלמוד התורה סם מות, חס ושלום. שלא יהיה נכנס בלבנו חס ושלום שום צד התנגדות על צדיקי אמת על ידי למודנו, ולא יהיה למודנו להתיהר ולקנטר חס ושלום, ובפרט בעת למודנו בתורה שבעל פה בגמרא ותוספות ופוסקים. אנא יהוה, תציל ותמלט אותנו ברחמיך הרבים, שלא יכנס בלבנו שום צד גאות וגבהות בעולם כלל, ולא יכנס בלבנו שום צד ערמימיות כלל, ולא יהיה בלבנו שום הרהורים וקשיות על צדיקי הדור האמתיים, ומכל שבן וכל שבן שלא יצא עתק מפינו חס ושלום לדבר עליהם שום דבור כנגד כבודם חלילה. רק אדרבא תזכנו ברחמיך הרבים על ידי למודנו, להתקשר ולהתקרב לצדיקי אמת להיות נכנע אצלם, ולהאמין בם ולהתבטל אליהם, ולהתאפק בעפר רגליהם, ולשתות בצמא את דבריהם הקדושים של הצדיקי אמת כל ימי חיי, אני וזרעי וזרע זרעי וכל עמך בית ישראל מעתה ועד עולם, ותזכנו להתקשר ולהתקרב לצדיקי אמת הגדולים במעלה מאד, אשר יש להם כח להעלות ולהפוך כל הדבורים והצורפים רעים שמדברים על הצדיקי אמת להפכם אל הקדושה, ולעשות מהדבורים רעים שלהם צרופי הלכות, אשר משם נשתלשלו אלו הדבורים רעים של המתנגדים אל האמת, אשר הפכו דברי אלהים חיים ונעשה להם פה לדבר על הצדיק עתק בנאוה וכוז על ידי למודם תורה שבעל פה. ותזכה אותנו ברחמיך הרבים על ידי כח הצדיקי אמת, להתקדש ולהטהר באמת עד שנוזפה גם אנחנו לבוא לדעת זה, שנדע לברר ולהעלות ולהפוך כל הצורפים רעים אל הקדושה, לבררם ולהעלותם לשרשם שבקדושה לעשות מהם צרופי הלכות קדושות. ונוזפה להעלות השכינה מהגלות ולחברה עם דודה

בְּאַהֲבָה וְאַחֻזָּה וְרַעוּת, בְּבַחֲיִנַת חֲבוּק וְנִשְׁוֹק וְזוּוּג, וְלְהוֹצִיא בְּלֵעָם מִפִּיהֶם. וְתִכְנִיעַ וְתִשְׁבַּר וְתִכְפַּל אֶת כָּל הַחֻלְקִים עַל הָאֲמֵת, וְתִתֵּן בְּלִבְכֶם אֲמֵת וְאִמוּנָה שְׂיִתְגַּלֶּה לָהֶם הָאֲמֵת, וְיִשׁוּבוּ בְּלֶם אֵלֶיךָ בְּאֲמֵת וּבְלֵב שָׁלֵם, וְתִתְגַּלֶּה וְתִפְרָסֶם אֶת הָאֲמֵת בְּעוֹלָם. וְתִקְוֶים מִקְרָא שְׁכֵתוֹב, אֲמֵת מֵאַרְץ תִּצְמַח וְצִדֵק מִשָּׁמַיִם נִשְׁקָף. וְתִשִּׁים שָׁלוֹם בֵּין כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם. וְזִכְנִי לְעִבּוֹד אוֹתְךָ בְּשִׂמְחָה תָּמִיד. וְעֲזֹרְנִי לְהִיּוֹת מִן הַנְּעֻלְבִים וְאִינָם עוֹלְבִים, שׁוֹמְעִים חֲרָפְתָם וְאִינָם מְשִׁיבִים, עוֹשִׂים מֵאַהֲבָה וּשְׂמֵחִים בְּיִסּוּרִים. וְחַנּוּנוּ מֵאוֹתְךָ חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת, וְנִזְכָּה בְּלִנּוּ לְלַמֵּד תּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה לְשִׁמְחָה תָּמִיד, וְנִשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֲמֵת. וְתִשְׁפִיעַ עָלֵינוּ רַב בְּרָכוֹת מִמְּקוֹר הַבְּרָכוֹת. וְנִזְכָּה לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאֲמֵת כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, אֲנַחְנוּ וְזַרְעֵנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן סָלָה:

יג

[על-פי תורה י"ג - אשרי העם ידעי תרועה, השגחה]

כד תשרי

יושב הַמְרוֹמִים וּמְשֻׁנֵּי הַתַּחְתּוֹנִים, עֵינֵי עַמְּךָ בְּךָ תְּלוּיּוֹת כְּעֵינֵי עֲבָדִים אֵל יָד אֲדוֹנִים, מִשְׁתַּטְּחִים לְפָנֶיךָ וּפּוֹרְשִׁים כַּפֵּם מוֹל שׁוֹכֵן מְעוֹנִים, שֶׁתִּשְׁפִיעַ עֲלֵיהֶם מִמְּעוֹן קִדְשְׁתֶּךָ, שְׂיִזְכּוּ בְּלֶם לַעֲשׂוֹת בְּאִימָה וּבִירָאָה רְצוֹן קוֹנֵם, וְתִשְׁנִיחַ עֲלֵיהֶם בְּהַשְׁגָּחָתְךָ הַשְּׁלֵמָה לְהַשִּׁיבֵם לְאַרְץ הַקְּדוּשָׁה אֵל אֲרֻבוֹתֵיהֶם בְּיָוִם. רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מֵאֲזוֹן חַנּוּנִים וּמִקְשִׁיב רְנָנִים, הַנוֹטָה אֲזוֹן לְשׁוֹעַת אֲבִיוֹנִים. מְרָא דְעֲלָמָא כְּלָא, אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת לִבֵּינּוּ כִּי אֵין בָּנוּ בַּח לְסִדְר תְּפִלַּתְנוּ לְפָנֶיךָ כְּרָאוּי בְּאֲמֵת, כִּי אָפְפוּ עָלֵי רַעוּת עַד אֵין מִסְפָּר, הַשִּׁיגּוּנֵי עוֹנוֹתֵי וְלֹא יִכְלַתִּי לְרַאוֹת עֲצָמוֹ מִשְׁעָרוֹת רֵאשִׁי וְלִבִּי עֲזוּבִי. וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי, מְלֵא רַחֲמִים, מָה אַעֲשֶׂה וּמָה אֶפְעַל, וּמַה יִּכֶן אֲבִקֵּשׁ מִנוּחַ אֲשֶׁר יִיטֵב לִי, כִּי אֲנִי יְדַעְתִּי גַם יְדַעְתִּי גוֹדֵל הַתְּרַחֲקוּתִי מִמְּךָ בְּתַכְלִית הַרְחוּק, כִּי הִרַעוּתִי אֶת מַעֲשֵׂי מִנְעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, מִדֵּי יוֹם יוֹם הַשְּׂכֵם וְחִטּוֹא, וְאֵין מְלֵא חֲטָאִים וּפְגָמִים, מִכַּף רְגֵל וְעַד רֵאשׁ אֵין בִּי מֵתֵם, וְלֹא דִי שְׁלֵא זְכִיתִי עֲדוּן לְצֵאת מִן הַחוּל אֵל הַקְּדוּשׁ אֶפְלוּ כְּחוֹט הַשְּׁעָרָה, אַף גַּם לֹא חֲסִיתִי עַל נַפְשִׁי וְהוֹסַפְתִּי חֲטָא עַל פֶּשַׁע, חֲטָאִים עַל חֲטָאִים, פְּגָמִים עַל פְּגָמִים, עַד אֲשֶׁר אֵי אֶפְשֶׁר לְבָאֵר וּלְפָרַט כָּלֵל חֶלֶק אֶחָד מֵאַלְפֵי אֲלָפִים וְרַבֵּי רִבּוּת חֲטָאִים וְעוֹנוֹת וּפְגָמִים גְּדוּלִים וְנוֹרָאִים מְאֹד שְׁגַרְמַתִּי עַל יְדֵי מַעֲשֵׂי הָרָעִים. מָה אֲמַר מָה אֲדַבֵּר, מָה אֲמַר מָה אֲדַבֵּר, יְהוָה אֱלֹהִים אַתָּה יְדַעְתָּ, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְהַכְנִים כָּלֵל בְּתוֹךְ צְרוּפֵי אוֹתִיּוֹת וְדַבּוּרִים אֶת רַבּוּי הַפְּגָמִים וְהַקְּלֻקּוּלִים

שָׁלֵנוּ, כִּי פָגַמְנוּ וְקִלְקַלְנוּ מְאֹד מְאֹד, וְאָפְלוּ מֵעַט דְּמֵעַט מַעֲשִׂים הַטּוֹבִים, שֶׁהֵם בְּעֶרְכָּנוּ מְכֻנָּים בְּשֵׁם מַעֲשִׂים טוֹבִים, הֵם גַּם בֵּן פְּגוּמִים מְאֹד. וְאִיךָ יוּכַל פָּגוּם כְּזֶה, מְלַכְלֵךְ כְּזֶה, מְעַרְבֵב כְּזֶה, לְבַקֵּשׁ עֲזֹר וְתִרְוּפָה וְהַצְלָה וּמְנוּס לְמַלְט נַפְשׁוֹ מִנִּי שַׁחַת לְהִתְדַבֵּק בְּאוֹר הַחַיִּים. וְאִם אָמַר חֵם וְשָׁלוֹם אֲבָדָה תְּקַנְתִּי וְתוֹחַלְתִּי מִיְהוָה, זֶה קִשְׁיָה מִן הָרֵאוּנוֹת, כִּי כָּבַד הִזְהַרְתָּנוּ עַל יְדֵי נְבִיאֶיךָ וְצַדִּיקֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים הָאֱמֵתִים, כִּי אָסוּר לְאָדָם לִיאֹשׁ עֲצָמוֹ מִהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְעוֹלָם. אִיךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים חֲשַׁבְתָּ מְרַחוֹק לְהַטִּיב אַחֲרֵיתָנוּ, וְהַקְדַּמְתָּ רְפוּאָה לְמַכְתִּינוּ, וְשַׁלַּחְתָּ לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, צַדִּיקֶיךָ הָאֱמֵתִים הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאַרְץ הַמֶּה, אֲשֶׁר הֵם הָיוּ לְמִשְׁעָן וּלְמְנוּס לָנוּ, כִּי עַל יְדֵי מַעֲשֵׂיהֶם הַטּוֹבִים הֶעֱצוּמִים וְהַנּוֹדָאִים זָכוּ, אֲשֶׁר נָתַתָּ לָהֶם כַּח לְהַעֲלוֹת וּלְהַרִים אֶת כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר זָכוּ לְהִתְקַרֵב אֵלֵיהֶם בְּאֱמֵת, לְהַחְזִירֵם בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וּבְכַחֵם הַגְּדוֹל הָיוּ יְכוּלִים לְהַרִים וּלְהַגְבִּיחַ גַּם אֶת נַפְשֵׁי הָאֲמֵלֵלָה מְאֹד, לְקַחַת וּלְקַבֵּץ גַּם פְּזוּר נַפְשֵׁי הַמְפֹּרֶת בְּפִזּוּר גְּדוֹל מְאֹד, הָעֵיפָה וְהָרַעֲבָה וְהַצְמָאָה, הַמְּרָה בְּמִרְרוֹת גְּדוֹל מְאֹד, לְכַנֵּס וּלְקַבֵּץ וּלְהַעֲלוֹת גַּם אֶת נַפְשֵׁי בְּתוֹךְ כְּלָלִיּוֹת נַפְשׁוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשִׁים בְּכַחֲנֵי עֵבוֹר, לְחַדֵּשׁ אֶת נַפְשֵׁי לְטוֹבָה עִמָּהֶם יַחַד, וְתִהְיֶה לְדַל תְּקוּנָה, וְעֵלְתָה קִפְצָה פִּיהָ. אֲשֶׁר עֵין רְאֵתָה צַדִּיקִים אֱמֵתִים אֲשֶׁר הָיָה לָהֶם כָּל הַכַּח הַזֶּה וְיֹתֵר מִזֶּה, אֲשֶׁרִי הַנְּפֹשׁוֹת אֲשֶׁר הָיוּ עוֹלִים וְנִכְלָלִים וְנִתְחַדְּשִׁים לְטוֹבָה עַל יְדֵי צַדִּיקֵי אֱמֵת:

וְעַתָּה הִנֵּה בָאתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׂתַחַמּוּל וְתַחֲוֹם עַל נַפְשֵׁי הָאֲמֵלֵלָה מְאֹד, וְתוֹרְנִי וְתוֹדִיעֵנִי עֲצָה וְתַחֲבֹלָה מֵה לַעֲשׂוֹת עִכְשָׁיו בְּעַת הַזֹּאת אֲשֶׁר נִשְׁאַרְנוּ בְּתוֹרֵן בְּרֵאשׁ הַהֵר, כִּי הַצַּדִּיקֵי אֱמֵת נִסְתַּלְקוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, הַצַּדִּיק אֲבָד וְאִין אִישׁ שָׁם עַל לֵב, וְאִנְשֵׁי חֶסֶד נְאֻסְפִים בְּאִין מְבִין כִּי מִפְּנֵי הָרַעָה נְאֻסְפִי הַצַּדִּיק. וְעַתָּה עֲתָה אֲבִי שְׂבִשְׂמִים, אָב הַרְחֲמֵן, אָב הַחֶסֶד, הַחֹמֶל בְּאֱמֵת, רֵאָה נָא בְּעֵינֵינוּ בְּעַת הַזֹּאת כִּי בְּצָרָה גְּדוֹלָה אֲנַחְנוּ, וְנִתְקַיֵּם בָּנוּ עִכְשָׁיו, וְהִיְתָה עַת צָרָה לִיעֲקֹב אֲשֶׁר כְּמוֹהוּ לֹא נִהְיֵתָה, כִּי הִכִּיתָ אוֹתָנוּ מִכָּה אֲשֶׁר לֹא כְּתוּבָה בְּתוֹרָה, זֶה מִיתַת הַצַּדִּיקִים, אֲשֶׁר הָיוּ נוֹשְׂאִים אוֹתָנוּ כְּאֲשֶׁר יִשָּׂא הָאוֹמֵן אֶת הַיּוֹנֵק, וְהָיוּ חֲסִים עַל נַפְשׁוֹתֵינוּ, וְהָיוּ מְסַתְּפָלִים תָּמִיד בְּכָל עַת עַל תְּקוּן נַפְשׁוֹתֵינוּ לְחַדֵּשׁ נַפְשׁוֹתֵינוּ לְטוֹבָה, לְחַדֵּשׁ בְּנִשְׁר יְמֵינוּ שְׁעֵבְרוּ בַחֲשֵׁךְ. וְעַתָּה לְהִיכֵן נִפְנֵה, לְהִיכֵן נָנוּס, מֵאִין נְבַקֵּשׁ עֲזֹר לָנוּ. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הַבִּיטָה בְּעֵינֵינוּ כִּי רַבּוּ מְכַאוּבֵינוּ וְצָרוֹת לְכַבֵּינוּ. מְרָא דְעֲלָמָא כְּלָא, רַעָה אֶת צֵאן הַהֲרָגָה. וְהִנֵּה אֲנִכִי בְּעֵינֵי הוֹלֵךְ נֵע וְנָד, כְּגוֹף בְּלֹא נִשְׁמָה, כְּגֹלָם בְּלֹא

דעת, כפפינה תועה בלב ים בלי מנהיג, והרוח סערה הולך וסוער מאד מאד בכל עת ובכל רגע, להתקרב אליך איני יכול מחמת עונותי המרבים, ודרכי התשובה נעלמו ממני, ואיני יודע עצה ותחבולה איך לבקש דעת ושכל ופח וגבורה, להתגבר על יצרי הרע, להכניעו ולשברו, לכפו להשתעבד לך, להטות לבבי אליך באמת, כי תעיתי מאד מאד מקדשתך האמתית. תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי. יהוה אלהי, אתה ידעת, כי כל מה שאני מוסיף ומרבה לדבר ולהתודות לפניך, עדין לא התחלתי כלל לפרש שיחתי לספר התרחקותי ממך, כי התרחקותי ממך ופגמי המרבים, אי אפשר להכניס כלל בתוך דבורים וצורפי אותיות. וגם אני בעצמי איני יודע כלל היכן אני בעולם, רק אני רואה התרחקותי ממך ופגמי המרבים, כמו מי שמיט מרחוק מאד, כי מנעורי עד היום הזה לא עבר עלי עדין יום אחד שיהיה שלם בלי פגמים:

כה תשרי

וגם בעת אשר גוברים רחמיך וחסדיך הרבים עלי, ואתה עוזר לי מעט להתעורר אליך, ולהתחיל לכנוס בעבודתך, איני זוכה להתגבר ולהתחזק בעבודתך שימשך דרך הקודש אצלי וזמן רב לעולם ועד. כי בכל פעם ופעם שעזרת לי ברחמיך, לא חסתי על נפשי ולא השתדלתי לעמוד בטובתי אפלו יום אחד בשלמות, עד שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו. ואף על פי כן רחמיך גוברים עלינו תמיד ואתה עוזר לנו בכל עת, אתה גמלתנו הטובות ואנחנו גמלנוך הרעות. ובעוצם דוחקינו ועמלינו וחלישותינו בעת הזאת, אנו צריכים שתתן לנו מנהיג אמת, שישגיח עלינו בכל יום ובכל עת ובכל שעה. יחס על דל ואביון ונפשות אביונים וישעי. אשר יאחו בדינו ויעלה אותנו ויוציאנו מאפלה לאורה, ויורה לנו את הדרך אשר נלך בה ואת המעשה אשר נעשה. ועתה עתה, רבנו של עולם, מרא דעלמא כללא, מלא רחמים, אלהי ישראל, אוהב ישראל באמת, הנידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה איכה תרביץ בצהררים, כי נתקיים עתה בנו בעונותינו הרבים מקרא שכתוב, כי מי יחמול עליך ירושלים ומי יגוד לך ומי יסור לשאול לשלום לך:

רבנו של עולם כבר הבטחתנו כי אין דור יתום, ובודאי גם עכשיו בדור הזה נמצאים צדיקים אמתים בעולם, אשר יש להם זה הכח לקבץ את נפשותינו לחדש אותנו לטובה ולהוריד ולהמשיך לנו חדושי תורה, להחזירנו בתשובה שלמה לפניך. ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתמלא עלינו רחמים,

ואל תסתר פניך ממנו. ותזכה אותנו בחסדיך הגדולים, לגלות לנו ולהראות לנו את הצדיקי אמת שבודד הוה, ותזכה אותנו להתקרב אליהם, כי אין לנו על מי להשען כי אם עליך אבינו שבשמים, ועל צדיקיך האמתיים, אשר על ידם אתה עוזר וסומך לעמך ישראל ברחמים:

אנא יהוה, זכנו בחסדיך הגדולים, שנוזפה להתגבר על תאוותינו ומחשבותינו הרעות. ותעזרנו שנוזפה לבטל ולשבר את תאות מומן מאתנו, ואהיה שמח בחלקי אשר נתת לי יהוה, ולא אהיה אין להעשיר, ולא ארדוף אחר מותרות להרבות הון מהבל. ואפלו ההכרחיות מה שאני מכרח לעסק באיזה עסק או משא ומתן בשביל פרנסה, תזכני ברחמיך הרבים שיהיה העסק בקדושה ובטהרה לשמך הגדול. ותזכני לעשות משא ומתן באמונה, ותהיה תורתך קבע ומלאכתי עראי, ולא אמריר את דעתי ומחשבותי כלל בהמשא ומתן. ואפלו בעת עשית המשא ומתן, אזכה ברחמיך שתהיה מחשבותי קשורה ודבוקה בך ובתורתך הקדושה, המלכשת ונעלמת בכל עסקי משא ומתן ומלאכות ועסקים שבעולם, וזכני שיהיה לי מדת הבטחון באמת בשלמות, ואהיה בוחט ביהוה תמיד, ואזכה להשליך את כל יהבי עליך ואתה תכלכלני שתתן לי עצה טובה בכל פעם בכל עניני המשא ומתן, שאזכה לידע איך להתנהג בהמשא ומתן, לדעת מה ומתי לקנות ולמכור, באפן שתצליח את מעשי ידי. ותזמין לי פרנסתי ברוח בספה קלה בלי שום מרדא ובבלבול כלל, למען אוכל לעשות רצונך ולעסק בתורתך ובעבודתך תמיד:

אנא יהוה, חוס וחמל על נפשי האמללה, ועל נפשות כל בית ישראל עמך, ותבדילנו מן התועים האובדים את עולמם על ידי תאות מומן, הטרודים כל ימיהם בעסקי פרנסתם, ואוכלי לחם בעצבון, בזעת אפם יאכלו לחם עד שובם אל האדמה, ומאומה לא ישאו בעמלם. מלא רחמים, רחם עלינו והצילנו מהם. רחם רחם, הצל הצל אותי ואת כל חברתינו ואת כל עמך בית ישראל מתאות מומן, אשר זאת התאוה הרעה נתגברה ונתפשטה מאד מאד עכשיו בדורות הללו, עד שאי אפשר לנו כלל להסתכל על עצמנו לישוב דעתנו, לחשוב היטב מה יהא בסופנו, בהאיך אנפין ניעול קדם מלפא, מחמת מרדת דעתנו ומחשבותינו בכל עת על עסקי פרנסותינו. ואפלו ההכרחיות מבלבלין אותנו מאד מאד. יהוה אלהים, חוסה עלינו ברחמיך, והצל אותנו מתאוה הרעה הזאת של מומן. וזכנו ברחמיך הרבים, רב חסד

ומרבה להטיב, ותהיה בעזרנו שנופה לתן צדקה הרבה לעניים מהגנים, וכל עקר פונות עסקנו בהמשא ומתן יהיה רק בשביל הצדקה, ונופה לתן צדקה יותר מכפי פחנו, ותזמין לנו ברחמיך עניים מהגנים לזכות בהם. ותעזרנו לקיים מצות צדקה כראוי באמת בתכלית השלמות, בשמחה ובטוב לבב, ובסבר פנים יפות. ותזכנו לתן צדקה באופן שלא יתביש העני בקבלתו, ואזכה לדבר על לב עניים ומרודים לפיכך ולהרחיב דעתם ולשמח את לבם. השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני, שאזכה שיתנדב לבי תמיד לעזור לעניים הגונים בכל כחי, הן לפזר משלי לעניים הגונים, להעניק להם ולתן להם בשתי ידיים מברכת יהוה אשר אתה נותן לי בכל-עת, הן להשתדל עבורם בכל כחי לילך ולסבב עבורם ולקבץ על יד נדבת לב אחינו בני ישראל, לתמכם ולסעדם למלאת ידי עניים הגונים די מחסורם אשר יחסר להם, הן מזונות הן מלבושים וכל מה שהם צריכים. ותשפיע עלי בחסדך, ותתנני לחן ולחסד בעיני עמך בית ישראל, שאזכה שיהיו נשמעים דברי אצלם, ויכנסו דברי באזניהם שיתנדבו לזככם לתן צדקה הרבה, ואזכה לקבל מהם מכל אחד ואחד מנה יפה אפים. ותעזרני שיהיה לי כח להפוך בדברי לב אכזר ללב נדיבה, ואזכה להרבות בצדקה באמת תמיד כל ימי חיי:

כו תשרי

ובזכות וכח הצדקה של כל עמך בית ישראל, תזכה אותנו לשבר תאות ממון מאתנו. והרוח נדיבה של הצדקה הקדושה ימשך עלינו וישפך חמימות תאות ממון, תאות הנגידות והעשירות, מה שהלב בוער ומתאוה לממון הרבה, להתעשר בעולם שאינו שלו. ונופה להשליך אלילי כסף וזהב, שלא יהיה בלבנו שום תאוה וחמימות והתלהבות לממון כלל, רק נהיה שמחים בחלקנו תמיד, ונהיה מסתפקים במה שאתה חונן אותנו ברחמיך בכל עת את כל אחד ואחד כפי רצונך הטוב, ולא נתן עינינו כלל במה שאינו שלנו, ולא נחמוד ולא נתאוה כלל לכל אשר לרעינו, רק נופה להיות שמחים בחלקנו תמיד באמת. ותזכנו ברחמיך הרבים להכלל ולהתדבק לצדיקי הדור האמתיים אשר זכו לבלל ולשבר תאות ממון בתכלית, ועל ידי זה יהיה נמשך עלינו חסד, ועל ידי חסדך הגדול תפתח לנו אור הדעת. ותזכה אותנו להתקרב לצדיק אמת כזה, שיש לו כח הזה ודעת הזה, שיוכל לקבץ ולקח את נפשותינו, כמו שנאמר, ולקח נפשות חכם. ויהיו כל נפשותינו כלולות יחד, והחכם האמת יקח הנפשות שלנו ויעלה עמהם ויחדש אותם כלם יחד למוצה, ויוריד לנו

חדושי תורה מפי עתיק יומין, כמו שנאמר עיר גבורים עלה חכם ויורד עוז מבטחה. ותגלה לנו ברחמיך הרבים, סתרי תורה, אורייתא דעתיקא סתימאה:

ג לחדש

אנא יהוה, עשה למען שמך, ומלא בקשתינו ברחמים, שנזכה ברחמיך הרבים וחסדיך העצומים, להתקרב לצדיק האמת שבדור הזה, שיש לו כח הזה ודעת הזה, שיוכל לקבץ נפשותינו ולהעלות אותם ולגרום על ידם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, ולחדשם לטובה בבחינת עבור, ולהמשיך לנו חדושי תורה אמתיים. כי אתה ידעת מרירות נפשי ופזור נפשי, כי נפשי מרה לי מאד מאד, עד אשר כשל כח הסבל, ואי אפשר לסבול עוד כלל פזור נפשי ומרירות נפשי המפזרת בפזור גדול ובמרירות עצום מאד, כאשר אתה ידעת עצם מרירותי. ואין מי שיעמוד בעדי להיות בעזרי להושיעני ולהצילני מן הפזור הגדול והמרירות של נפשי האמללה מאד, כי אם הצדיקי אמת שיש להם כח ודעת לקבץ גם פזור נפשי, וללקט ולהעלות גם הנפשות והרצונות הרעים והמרים שיש לי, לבררם ולהעלותם עם כל הרצונות והנפשות הטובות שימצא בי, ללקטם ולקבצם ולהעלותם כלם יחד ולחדשם לטובה, להאיר אור חדש על נפשי המנחת בחשך גדול, וישביע בצחצחות נפשי, ונפשי הרעבה ומלא טוב, ויחדש כנשר נעורי. ותהיה נפשי נכללת עם נפשות כל חברתינו ונפשות כל עמך בית ישראל, ויכללו כל הנפשות יחד גדולות עם קטנות. על כן זכנו ברחמיך הרבים וחננותיך הגדולים, שנזכה להתקרב לצדיק האמת שיש לו כח הזה ודעת הזה, ויקבץ כל נפשותינו ויעלה עמהם לפני כסא כבודך. ותמלא רחמים עלינו, בזכות וכח הצדיק האמת, ויעלו נפשותינו לנחת רוח ולרצון לפניך, ותשעשע עם כל נפשותינו, ויהיה נעשה יחוד גדול על ידי נפשותינו יחודא דקודשא בריך הוא ושכינתיה, ויתחדשו נפשותינו כלם יחד לטובה בבחינת עבור, ויוריד לנו הצדיק האמת על ידי זה חדושי תורה אמתיים, ויתגלו לנו סתרי תורה, אורייתא דעתיקא סתימאה, ונזכה שיתקן הצדיק האמת על ידי נפשותינו, תקווא דמרכבתא עלאה ומרכבתא תתאה:

ותזכנו ברחמיך הרבים שיהיה אהבה ושלוש גדול בינינו תמיד, עד שנהיה כלנו נכללים זה בזה, ונעורר זה את זה, ונזכיר זה את זה לשוב אליך באמת, לשבר ולבטל את כל התאוות רעות ומדות רעות מאתנו, ולזכות לכל המדות טובות

לעשות הטוב והישר בעיניך כל ימי חיינו. וכל מה שחסר לאחד מאתנו מכל עמך בית ישראל איזה מדה טובה או תקון ובטול איזה מדה רעה, גזפה תמיד להזכיר אחד את חברו לעוררו ולחזקו ולאמצו לתקן הכל, בחיים חיותינו. ונזכה כלנו לשוב אליך בתשובה שלמה באמת, לתקן את כל אשר פגמנו מנעורינו עד היום הזה. ומעתה תהיה בעזרנו שנהיה כלנו כרצונך הטוב באמת, ולא נסור מן רצונך לימין ולשמאל מעתה ועד עולם, ותמשיך עלינו השגחתך בשלמות. רבנו של עולם, הטא אלהי אונך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו, ואל תעלים עיניך מאתנו, וחמל עלינו ברחמיך הרבים, ותשגיח עלינו בעין החמלה והחנינה, בעינא חד דרחמי, עינא פקיחא דלא נאים תדיר. ותמשיך עלינו השגחה שלמה ברחמיך הרבים, שנוכה שימשך כח הראות מעיניך עלינו, על ידי תורתך הקדושה אשר אתה משפיע עלינו על ידי צדיקי אמת. ונהיה סמוכים וקרובים מאד אל כח הראות והשגחתך הקדושה, עד שנוכה לשוב ולהצטיר בעיניך ונהיה נכללים בך. ותמשיך עלינו ברחמיך השגחה שלמה תמיד, ועל ידי זה תשפיע עלינו כל טוב, שפע טובה וברכה וקדושה וטהרה אמתית. ותשגיח ותראה בעינינו ועמלנו ודחקנו בגוף ונפש ומזון בגשמיות ורוחניות. ותרחם על עמך ישראל הנפוצים כצאן אשר אין להם רועה, ותשוב ותקבץ נפוצותינו ונדחינו מארבע כנפות הארץ, ותמהר ותחיש לנאלינו, ותביא לנו את משיח צדקנו. כי ארץ עלינו הגלות מאד בגוף ונפש, עד אשר כשל כח הסבל כאשר אתה ידעת יהוה אלהינו. חוס וחמל עלינו, ותשפיע חסדיך עלינו, ותביא לנו מהרה את משיח צדקנו, ותבנה את בית המקדש במהרה בימינו. ויקים מקרא שכתוב, ואני ברוב חסדיך אבוא ביתך אשתתחוה אל היכל קדשך ביראתך. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

יד

[על-פי תורה י"ד - להמשיך שלום בעולם]

כו תשרי

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחם עלי ברחמיך הרבים ותכטל מעלי מדת הגאווה בכטול גמור, שלא יהא בלבי שום צד גאות וגבהות בעולם כלל. ואזכה לידע שפלותי באמת לאמתו, ואזכה לכטל עצמי לגמרי, עד שאהיה קטן בעיני יותר ממדרגתי השפלה מאד:

אָנָּא יְהוָה, עֲזֹרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ לְבַל יוּכְלוּ לְבַלְבֵּל אֶת דַּעְתִּי, לְבַל יוּכְלוּ לְהַטְעוֹת אוֹתִי חֵם וְשָׁלוֹם, בְּמַחְשְׁבוֹת שְׁטוֹת שֶׁל שׁוֹם צַד גְּאוֹת וְגִבְהוֹת בְּעוֹלָם כָּלֵל, כִּי אֲנִי בְּעֵינַי בְּעֵצִים דּוֹחֲקִי וְלַחְצִי וְגַדְל הַתְּרַחֲקוּתִי מִמֶּךָ, וְצָרוֹת נַפְשִׁי גָדְלוּ וְשָׁגְבוּ מְאֹד מְאֹד זֶה זְמַן רַב מְאֹד, וְאֵבִיט וְאִין עוֹזֵר וְאִשְׁתּוֹמֵם כִּי אִין סוֹמֵךְ. וְאִין לִי שׁוֹם מְנוּס כִּי אִם לְצַעֲק אֱלֹהֶיךָ תְּמִיד, וְלַצַּפּוֹת לְרַחֲמֶיךָ, וְלַקּוֹנוֹת לִישׁוּעָתְךָ, וְלַיַּחַל לַחֲסֵדֶיךָ. וְאִם חֵם וְשָׁלוֹם, בְּעֵצִים הַתְּרַחֲקוּתִי הַזֹּאת, עוֹלָה חֵם וְשָׁלוֹם עַל דַּעְתִּי הַמְּכּוּלְבֵּלֶת גַּם הַשְׁטוֹת הַזֹּאת וְהַבְּלִבּוּל הַזֶּה שֶׁל צַד גְּאוֹת וְגִבְהוֹת חֵם וְשָׁלוֹם, אֲבָדָה תַקְנוּתִי חֲלִילָה. כִּי בְּמִה יִזְכֶּה נַעַר הַמְּנוּעָר מִכָּל טוֹב כְּמוֹנִי, הַמֵּלֵא חֲטָאִים וְעוֹנוֹנוֹת וּפְשָׁעִים, שֶׁחֲטָאתִי וְעוֹיְתִי וּפְשָׁעֵתִי לְפָנֶיךָ, בְּמַחְשְׁבֵה דְבוּר וּמַעֲשֵׂה, בְּשׁוּגֵג וּבְמִזִּיד, בְּאוֹנֵם וּבְרָצוֹן, מְנוּעָרִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה:

אָנָּא יְהוָה חֲמַל עַל נַפְשִׁי הָאֲמַלְלָה מְאֹד, חוּס וְחֲמַל נָא עָלַי, עֲזֹרְנִי עֲזֹרְנִי, הַצִּילֵנִי הַצִּילֵנִי. כִּי בְּאַמַּת לֹא יָדַעְתִּי מַה לְבַקֵּשׁ קִדְּם, כִּי צָרְכִי הֵמָּה מְרַבִּים מְאֹד מְאֹד וְדַעְתִּי קֶצֶרָה לְבָאָר וּלְפָרֵשׁ, וְגַם אִי אֶפְשָׁר לְבָאָר וּלְפָרֵשׁ כָּלֵל אֶת עֵצִים רַבּוּי צָרְכִי בְּקִשׁוֹתִי, כִּי נַעֲנִיתִי עַד מְאֹד וְחִבַּלְתִּי אֶת נַפְשִׁי וְקַלְקַלְתִּי אֶת קַדְשֵׁתִי הַרְבֵּה מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ, וְאִין לִי שׁוֹם מְנוּחָה מְרוֹדְפִי, כִּי אוֹרְכִים וְרוֹדְפִים עָלַי בְּכָל עַת וּבְכָל שְׁעָה וּבְכָל רֵגַע מִמָּשׁ. וּבְעוֹנוֹנוֹתִי הַרְבִּים מְאֹד, בַּחֲי חָלֵשׁ וְדַל מְאֹד, וְאִינִי יוֹדַע שׁוֹם עֵצָה וְתַחֲבִילָה לַעֲמֹד כְּנִגְדָּם:

אָנָּא יְהוָה, הוֹרְנִי מַה שֶׁאֲצַעֲק אֱלֹהֶיךָ, הוֹדִיעֵנִי אֵיךְ לְהַתְּחַנֵּן לְפָנֶיךָ בְּאַמַּת וּבְלֵב שְׁלֵם, בְּאַפֵּן שְׂאוּכַל לְפַעַל בְּקִשְׁתִּי בְּרַחֲמִים אֲצִלְךָ, שֶׁתְּחַנְּנֵנִי וְתוֹכְנֵנִי לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֱלֹהֶיךָ, וְלִהְיוֹת כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, שֶׁאֲזַכֶּה לְבָלִי לְסוּר מְרָצוֹנְךָ וּמְמִצּוֹתֶיךָ יְמִין וּשְׂמֹאל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְאֲזַכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְשִׁבֵר וּלְכַפֵּל מִדַּת הַגְּאוּהַ בְּתַכְלִית מַעְלִי וּמַעַל גְּבוּלִי, וְלֹא יַעֲלֶה בְּלִבִּי שׁוֹם צַד גְּאוֹת וְגִבְהוֹת בְּעוֹלָם כָּלֵל, מִכָּל הַדְּבָרִים שֶׁדָּרָךְ בְּנִי אָדָם לְהַתְּגַדֵּל בָּהֶם, הֵן בְּחֻכְמָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים וְהֵן בְּגִבּוּרָה וְהֵן בְּעִשְׂרִירוֹת, בְּכָלֵם אֲזַכֶּה לִהְיוֹת עֲנוּ וְשִׁפֵּל בְּאַמַּת, לְבַל אֶתְנַאֵה וְאֶתְגַּדֵּל בָּהֶם כָּלֵל. אִם אֲמַנֵּם יְדַעְתִּי יְהוָה כִּי בַעַר אֲנֹכִי, וְאִנִּי רַק וְחָסֵר מִכָּל אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים, כִּי בַעַר אֲנֹכִי מֵאִישׁ וְלֹא בִּינַת אָדָם לִי. וְאִין לִי שׁוֹם כַּח וּגְבוּרָה בְּגוּף וּנְפֶשׁ, וּבֵיתִי רִיקוֹן מַעֲשִׂירוֹת, וְאִין בְּיָדִי לֹא חֻכְמָה וְלֹא גְבוּרָה וְלֹא עִשְׂרִירוֹת גְּשָׁמִית וְלֹא עִשְׂרִירוֹת רוּחָנִית שֶׁל מַעֲשִׂים טוֹבִים. וּלְפִי גַדְל שְׁפָלוּתִי וְקִטְנוּתִי כְּעַת, וְשְׁפָלוּת מְדַרְגָּתִי הַקְּטַמָּה

והשפלה מאד, ועצם התרחקותי ממך, בודאי לא הייתי צריך כלל להתפלל על בטול הגאווה. אך הלא אתה ידעת את רוע לבבנו ועכירת דעתנו ובלבול מחשבתנו, עד שגם אפלו בעצם התרחקותנו הם מבלבלים ומערבבים את דעתנו מאד גם בשטות ובלבול הזה של פניות וגאות, עד אשר היתה המלחמה עלינו פנים ואחור, ומכל צד אורבים עלינו ומצדי צדדים, ואין מניחים לנו שום מנוס אליך, באשר אתה ידעת, יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. אך אף על פי כן, עדיין אני עומד ומצפה ומקווה ומייחל בכל עת לישועתך באמת ולרחמיך הרבים. כי ידענו, כי אתה מלא רחמים בכל עת, ואתה בוחן לבות וכליות ויודע כל התעלומות. ואתה יודע, שבפנימיות עמק לבנו אנו חפצים ומשתוקקים מאד להתקרב אליך באמת, ולעשות רצונך באמת תמיד בלי שום פניות ובלבולים. על כן חמל עלינו למענה, אבינו שבשמים, אדון כל. ופנו ברחמיך הרבים, שנבטל וגם לק מעלינו מדת הגאווה בתכלית הבטול, עד שאזכה לכל בחינות שפלות באמת לאמתו, להיות ענו ושפל באמת לפני כל אדם שבועולם, לפני גדולים ובינונים וקטנים ולפני קטן שבקטנים, כי בעוונותי הרבים קטנתי מאד מקטן שבקטנים. ותזכני לידע ולהרגיש שפלותי באמת, בכל האברים, עד שאזכה להיות ענו ושפל וקטן בעיני באמת יותר ממדרגתי הקטנה והשפלה. ואזכה לבוא לתכלית הבטול באמת ברצונך הטוב:

אנא יהוה, ידעתי כי דברי מגמגם מאד, ולשוני מלא פגם, ואיני יודע כלל איך לסדר תפילתי ותחנתי לפניך, אך תמכתי יתדותי, כי אתה שומע תפלת כל-פה. מלא רחמים חמל עלי ועזרני וזכני להיות ברצונך הטוב מעתה ועד עולם, ועזרני שאזכה לענוה אמתית:

כח תשרי

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתזכני אותי ואת כל עמך בית ישראל, לעסק בתורתך הקדושה תמיד יומם ולילה בקדושה ובטהרה, עד שנזכה על ידי למוד התורה הקדושה, לעורר שרשי נשמות ישראל שעלו במחשבה תחלה, וכלם משרשים באותיות התורה הקדושה. עזרני יהוה שיאיר עסק התורה שלנו, עד שנזכה לעורר על ידי למוד תורתנו, שרשי נשמות ישראל. ויאירו ויתנוצצו הנשמות זה לזה, עד שיתעוררו ויתנוצצו בתוכם נפשות כל הרשעים וכל הפושעי ישראל, עד שייגיע אליהם הארה משרש נשמותיהם, ויתעוררו כלם בתשובה שלמה

וישובו אליך באמת. ועל ידי התנוצצות הנשמות, נזכה שיהיו נולדים ונבראים נשמות הגרים, עד שיבואו רחוקים ויתגירו ויפירו פח מלכותך ויעבדוך כלם באמת. ואם אמנם אנכי בעניי רחוק מאד מעסק התורה בקדשה כזו לעורר נפשות אחרים בתשובה, על-פל-פנים תרחם עלי ברחמיך העצומים ותזכני בחסדיך הגדולים, שאזכה על ידי למוד התורה הקדושה להכלל בתוך נשמת הצדיק הדור האמתי, אשר הוא עוסק בתורה בקדשה כזו, עד שאזכה להתעורר על ידי התורה של הצדיק האמת שתאיר ותתנוצץ נשמתי בשרשה, במחשבה עליונה דקודשא בריך הוא, בתוך שאר נשמות הקדושים של בני ישראל עמך, עד שייגע אלי הארה משרש נשמתי, באפן שאזכה לשוב בתשובה שלמה אליך באמת:

אנא יהוה, צר לי מאד, פדני וחנני, חוס וחמל על נפשי האמללה והפגומה, המטרפת ונדכאת, כמו בין שני אריות, המלאה חטאים ועונות ופשעים, הרחוקה מך בכמה וכמה הרחקות. ומתי אעשה גם אנכי לביתי, להכין לי צדה לדרך, באשר הכינו להם כל הצדיקים הנראים והכשרים, שהיו מלפני בכל דור ודור, ומה אעשה ליום פקדה, אנה אוליך את חרפתי הגדולה, ואיך אוכל להטמן. ומה אעשה כי יקום אל וכי יפקד מה אשיבנו. וכבר הודעתנו על ידי חכמיך הקדושים, שאין אתה ותרו כלל בעולם הבא, ואתה פוקד על כל אדם בדרךיו וכפרי מעלליו, ועקר רחמנותך וחנינותך הוא על השבים אליך באמת בעולם הזה, אשר עליהם אתה מלא רחמים ומוחל לעוונותיהם וסולח לכל פשעיהם, אפלו אם הרבו מאד לפשע נגדך, כמו שהודעת למשה עבדך, כמו שכתוב, ונקח לא ינקה. ודרשו חכמינו זכרונם לברכה ונקח לשבים, לא ינקה לשאינן שבים. על-כן באתי להתנפל ולהתחנן לפניך, ולהשתטח מול הדרת קדשך, מלא רחמים טוב ומטיב לרעים ולטובים, הצופה לרשע וחפץ בהצדקו, חוס וחנני ורחם עלי ברחמיך הגדולים, ועזרני בעולם הזה, שאזכה לשוב בתשובה שלמה אליך, ואזכה לתקן כל מה שפגמתי קדם שאסתלק מן העולם. ועזרני מעתה לעזוב דרכי הרע ומחשבותי הרעות והמבולבלות המבלבלים אותי ומונעים אותי מדרך הטוב והישר. עזרני לשוב מאלו המחשבות הרעות, ותן לי פח לגרש ולסלק ולבטל מעלי כל אלו המחשבות המטרידים את דעתי, אשר הם היו בעוכרי וגרמו להרחיק אותי מך. קומה בעזרתי ותטהר ותקדש את מחשבותי, ותזכני מעתה לדבק את מחשבותי אליך באמת ובתמימות מעתה ועד עולם:

אָנָּא יְהוָה, חִמַּל עַל נַפְשִׁי, וַצוּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהַסִּיר וּלְהַפְשִׁיט מֵעָלַי אֶת הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים שֶׁהִלְבַּשְׁתָּ אֶת נַפְשִׁי עַל-יְדֵי מַעֲשֵׂי הָרָעִים, עַל-יְדֵי חַטָּאֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ, שֶׁחַטָּאנוּ וְשָׁעוּנוּ וְשִׁפְשַׁעְנוּ לְפָנֶיךָ, אֲשֶׁר אֱלוֹ הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים שֶׁנַּעֲשׂוּ מִחַטָּאֵינוּ, הֵם מוֹנְעִים וּמַעַכְבִּים אוֹתָנוּ מְאֹד מִלְּשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וְלִלְךָ בְּדַרְכֶיךָ הַקְּדוּשִׁים וְהַטּוֹבִים. וְאַתָּה יְדַעְתָּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת גְּדֹל עֲצָם הַיְגִיעוֹת הַרְבּוֹת מְאֹד, שֶׁאֵנוּ צָרִיכִים לְהַתְיַגֵּעַ וּלְמַרְחֵחַ מְאֹד בְּכַמָּה וּכְמָה יְגִיעוֹת רְבוֹת וְעֲצוּמוֹת כְּדֵי לְהַפְשִׁיטֵם מֵעָלֵינוּ, עַד אֲשֶׁר כִּשְׁל כַח הַסֶּבֶל לְסֶבֶל עֲצָם הַמְרִירוֹת וְהַיְגִיעוֹת הַקְּשׁוֹת וְהַכְּבֹדוֹת, שֶׁצָּרִיכִים לְסֶבֶל קֹדֶם שֶׁמִּשְׁבְּרִין מְנִיעוֹת וּמְסַכִּים וּמַחְצוֹת בְּרוּל כְּאֵלוֹ, הַמִּפְסִיקִים בִּינֵינוּ וּבֵין הַקְּדוּשָׁה. כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים נִתְרַבּוּ מְאֹד הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים, וְאַתָּה לְכַד יְדַעְתָּ גְּדֹל רַחֲמֶיךָ מִמֶּךָ עַל-יְדֵי זֶה. עַל-כֵּן יִהְיוּ נָא מֵעִדָּה וּרְחַמֶיךָ עָלֵינוּ, וְחוּם וְחִמַּל עַל נַפְשֵׁנוּ וְרוּחָנוּ וְנִשְׁמָתָנוּ, וַצוּה לְמַלְאֲכֶיךָ הַקְּדוּשִׁים לְהַסִּיר מֵעָלַי אֶת הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים וְלְהַלְבִּישׁ אוֹתִי מִחֻלְצוֹת, בְּאִפְּן שֶׁאֲזַכֶּה שִׁיתְּבַטְּלוּ מֵעָלַי וּמֵעַל גְּבוּלִי, כָּל הַמוֹנְעִים וְהַמְּכַדִּילִים וְהַמְּסַכִּים וְהַמִּפְסִיקִים וּמַחְצוֹת הַבְּרוּל שֶׁיֵּשׁ בִּינֵינוּ לְבֵין הַקְּדוּשָׁה, עַד שֶׁאֵי אֶפְשָׁר לָנוּ עֵתָה לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר שֶׁבִקְדוּשָׁה בְּשִׁלְמוֹת כְּרָאוּי, כְּאֲשֶׁר אַתָּה יְדַעְתָּ. וְכֵן אֱלוֹ הַמְּסַכִּים וְהַמְנִיעוֹת כֻּלָּם יִתְּבַטְּלוּ לְגַמְרִי, לְמַעַן אֲזַכֶּה לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וְאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת מֵעַתָּה סוּר מֵרַע בְּאַמֶּת, וְלַעֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ תָּמִיד:

כט תשרי

וּבְכֵן תַּעֲזֹרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ, שֶׁנֹּזֶכֶה שִׁיְהִיָּה זְוִיגֵינוּ בְּקְדוּשָׁה גְּדוּלָּה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל בְּאַמֶּת, וְנוֹזֶכֶה לְהַמְשִׁיךְ נִשְׁמוֹת קְדוּשׁוֹת וְטָהוֹרוֹת לְבִנֵּינוּ, נִשְׁמוֹת בְּהִירוֹת וְזָכוֹת, הַנִּמְשָׁכִין מִשְׂרָשֵׁי נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשִׁים, הַמְּשַׁרְשִׁים בְּאוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, בְּמַחֲשָׁבָה עֲלִיוֹנָה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּאִפְּן שֶׁנֹּזֶכֶה שִׁיְהִיּוּ בִּינֵנוּ תְּלִמְדֵי חֻכְמַיִם אֱמִתִּיִּים, וְיִהְיוּ כֻּלָּם יְרֵאִים וְשִׁלְמִים, עוֹסְקֵי תוֹרָתְךָ לְשִׁמְהָ וּמְקִימֵי מִצְוֹתֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם. וְיִתְגַּדֵּל וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ הַגְּדוֹל עַל-יְדֵי בִּינֵנוּ וְיוֹצֵאֵי חֻלְצֵינוּ, וְיִהְיֶה נֶאֱמָר עֲלֵיהֶם, בֶּן חָכֵם יִשְׁמַח אָבִי. וְיִקָּים בָּהֶם, יִשְׁמַח אָבִיךָ וְאִמְךָ וְתִגַּל יוֹלְדֶתְךָ. וְתִאֲרִיךְ יְמֵיהֶם וְיִשְׁנֹתֵיהֶם בְּטוֹב וּבְנֻעִימִים, וְיַעֲשׂוּ רְצוֹנְךָ כָּל יְמֵיהֶם לְעוֹלָם:

אָנָּא יְהוָה, חִמַּל עָלַי רַחֵם עָלַי, וּמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵי בְּרַחֲמִים. וּמַחֵל לִי עַל-כָּל עוֹנוֹתַי. וַצוּה לְהַפְשִׁיט מֵעָלַי כָּל הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים וְלְהַלְבִּישְׁנִי בְּבִגְדֵי נְקִיּוּם, בְּבִגְדֵי טָהוֹרִים וְקְדוּשִׁים, וְהִיָּה בְּעֵזְרִי וְזַכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקַיֵּם מִצְוֹת צִיצִית כְּרָאוּי בְּתַכְלִית

השלמות. וכשם שאני מתכסה בטלית בעולם הזה, בן תלביש למעלה את נפשי ורוחי ונשמתי בטלית נאה ובחלוקא דרבנן, בבגדים נקיים ולבנים. ויקים בי מקרא שכתוב, בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחסר. קומה בעזרתי ותן בלבי שאחוס על כבודך הגדול והקדוש, ועל כבוד נפשי ורוחי ונשמתי, כי בעוונותינו הרבים דל כבודנו, כי לא חסנו על כבודך ועל כבודנו וכינונו את נפשינו מאד, עד אשר נפלו חלקי כבודנו בעמק ולזול הגלות מאד. דל כבודנו בגוים ושקצונו כממאת הנדה. וראה את עמך ישראל מרודים מאד בכלל ובפרט. חוסה על כבודך הגדול והקדוש, אשר בשביל זה בראת כל העולמות כלם, כדי שיתגדל ויתעלה כבודך על ידי עמך ישראל כמו שכתוב, כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו. ולמה נהפך כל הכבוד לזרים ונטל כל הכבוד מישראל ונפל הכבוד בגלות בין העכו"ם והרשעים, אשר יש להם כל הכבוד, ועמך ישראל לחרפה ולבזיון, אשר מחרפים ומבזים אותנו בכל עת:

ובכן רחם עלינו למענה ולמען כבודך, ושלח עזרך מקדש, וסעדני והושיעני שאזכה להתעורר מעתה באמת ובלב שלם לעבודתך וליראתך, ואזכה מעתה לשוב בתשובה שלמה לפניך. ואזכה לקשט עצמי וגם לקשט אחרים, לדבר על לבם ולגלות להם האמת, ולהשיבם בתשובה שלמה לפניך, כדי שישתבח ויתעלה כבודך הגדול והקדוש על ידי. כי זה עקר כבודך בשהמרחקים ביותר מתקרבים אליך באמת, כי אז אסתלק ואתניקר שמא דקודשא בריך הוא עלא ותתא. על-כן רחם עלי וקרב אליך מרחק כמוני, וגלגל זכות על-ידי, שתקרב עוד שאר מרחקים ממך על-ידי, ותגדל ותקדש כבודך הגדול על ידי דיקא, על-ידי מרחק כמוני. ועורני וסיעני וחזקני ואמצני, שאזכה להעלות הכבוד דקדשה מולותא דגלותא, ואזכה תמיד להעלות ולגדל כבודך הגדול והקדוש. ועורני שאזכה להעלות הכבוד לשרשו שהוא היראה. ותשפיע עלי יראתך הקדושה שאזכה ליראה מפניך תמיד, ליראה את השם הנכבד והנורא הזה. ותעזרני להגיע ליראה בשלמות, ליראת הרוממות באמת. ותזכני ברחמיך הרבים לכבד יראי יהוה באמת ובלב שלם, שגזכה לבטל עצמנו באמת נגדם, ולתן להם כל הכבוד באמת ובלב שלם, באפן שיתקן על ידינו פגמי היראה, וגזכה ליראה בשלמות בלי פגם כלל. ויקיים בנו מקרא שכתוב, יראו את יהוה קדושו כי אין מחסור ליראיו. וגזכה על-ידי זה לשלמות אמת, ואזכה שיהיה שלום בעצמי, ותראני

רפואת הנפש ורפואת הגוף, באפן שאזכה להיות שלם בשלמות אמת בלי שום מום
 ופגם. רבוננו של עולם, ידעתי, כי עכשיו אני רחוק מאד משלמות, כי אני מלא מומים
 ופגמים הרבה מאד, מכף רגל ועד ראש אין בי מתם. אין מתם בכשרי מפני ועמד אין
 שלום בעצמי מפני חטאתי. וכל אברי מלאים מומים שהטלתי בנפשי על ידי עוונותי
 ופשעי המרבים. מחמת זה אני רחוק מעבודתך באמת ואיני יכול לעבד עבודה תמה,
 ואיני זוכה להתפלל שום תפלה בשלמות כראוי, כי כל אשר בו מום לא יקרב, ומאחר
 שאני רחוק מתפלה, במה אזכה להתקרב אליך, אבי שבשמים, רבוננו דעלמא כלא,
 מלא רחמים, אמנם ידעתי, כי אף על פי כן אתה שומע קול שועתי ממרחקים, על-
 בן הרימותי קולי ואקרא אליך, אבי אבי, אדוני אדוני, מלפי ואלהי אליך אתפלל,
 אליך אזעק, אליך אשוע, אליך אתחנן, לפניך אשתפח, לפניך אשתחנה ואכרעה,
 אליך שטחתי כפי. חוס וחנני וחמל עלי בחמלתך וברחמיך הגדולים, יהמו נא מעיך
 עלי, ותשיגח עלי ממעון קדשך באהבה ובחמלה גדולה ויתרה, ותרפא את מכאובי
 נפשי האמללה מאד, ותסיר מעלי כל המומים שהטלתי בנפשי מכל אבר ואבר, כי
 דרפק להשתמש בכלים נשברים, ואתה עושה גדולות ונפלאות עד אין חקר ואין
 מספר, ואתה מחיה מתים ברחמים רבים. ובכחך הגדול אתה מעלה ומקבץ שכרי
 בלים נשברים, שכרי שברים, ואתה מחבר ומתקן אותם בחסדיך ואתה מחדש אותם
 כבראשונה ביתר שאת וביתר עז, ואין שום נצוץ נאבד ונדרחה ממך חלילה, כי בידך
 כח וגבורה ובידך לגדל ולחזק לכל. רופא חנם, יכמרו רחמיך עלי ותרפאני ותסיר
 ממני כל המומים והפגמים מגופי ונפשי ורוחי ונשמת, ושלח רפואה שלמה לחולי
 עמך (ובפרט וכו'). רופא נאמן ורחמן אתה, הרופא לשבורי לב ומחפש לעצבותם.
 רפאני יהוה וארפא הושיעני ואושעה בי תהלתי אתה. ואזכה להיות שלם בשלמות
 גמור בלי שום מום ופגם, וזכני שיהיה שלום בעצמי, שאזכה להכניע ולשבר ולכבול
 את גופי, שיתבטלו ממני לגמרי כל תאוות הגוף ומדותיו הרעים, עד שיתבטל גופי
 לגמרי אצל הנשמה, עד שלא יהיה להגוף שום תאוה ורצון אחר כלל, חוץ מרצון
 הנשמה הקדושה, שהוא רצונך הטוב. ויהיה שלום בין נשמתי וגופי, שגופי יתקדש
 ויודבק עד שיהיה נכלל בתוך הנשמה הקדושה. ואזכה לעשות כל המצוות וכל
 הדברים שיש בהם רצונך בשמחה גדולה וברצון טוב בגוף ונפש, ושניהם יהיו נכללים
 כאחד באהבה ובשלום גדול באמת, לעשות רצונך באמת, בשמחה גדולה תמיד, עד
 שאזכה לשלמות גמורה וקדשה באמת, עד שאהיה מוכן וראוי לסדר תפילתי לפניך

בתכלית השלמות. ותבון תפלתי לפניך כמו קמרת וקרננות שלמים, העולים לפניך
על-ידי איש תמים ושלם:

ל תשרי

רבונו של עולם, פתח פיה לאלם כמוני, וזכני לסדר תפלתי ותחננתי ובקשתי לפניך
כראוי באמת בכל עת, שאוכל לפרש שיחתי לפניך תמיד, ואת כל אשר עם
לבבי אשיחה באמת ברחמים ותחנונים, באפן שאזכה לעורר רחמיה עלי, ותמלא
בקשתי ברחמים תמיד:

אנא יהוה, רחם עלינו ברחמיה הרבים, ועזרנו שנופה להגיע לכל מה שבקשנו
מלפניך. שנופה בכח וזכות עסק התורה של צדיקי אמת, שימשך עלינו הארה
גדולה והתנוצצות חזק משרש נשמתינו, עד שנופה להתעורר באמת אליך ולשוב
בתשובה שלמה לפניך באמת על כל עוונותינו, עד שנופה להעלות הכבוד דקדשה
מעמק הגלות, מעמקי הקליפות, מזילותא דגלותא. ונופה שיתגדל ויתקדש ויתעלה
ויתרומם כבודך הגדול והקדוש על ידינו תמיד, ויתגלה כבודך בכל העולם בלוי,
תאיר ארץ מכבודך, כמו שכתוב, והארץ האירה מכבודו. ויקיים מקרא שכתוב,
ונגלה כבוד יהוה וראו כל בשר יחדו כי פי יהוה דבר. ונופה להעלות הכבוד לשרש
היראה, ויהיו נשלמים פגמי היראה, ונופה ליראה בשלמות, ליראה את השם הנכבד
והנורא הזה את יהוה אלהינו. ונופה ליראה עלאה יראת הרוממות, ולא יהיה לנו
שום יראה ופחד משום דבר שבעולם, כי אם ממך לבד נירא ונפחד תמיד, ותהיה
יראתך על פנינו לבתני נחמא כלל מעתה ועד עולם. ועל-ידי היראה תזכנו לשלום,
שיהיה שלום בעצמינו, והגוף יתבטל ויהיה נכלל בתוך הגשמה הקדושה לעשות
רצונך באמת תמיד, ונופה לתפלה בשלמות, ותשמע תפלתנו תמיד, ותמשיך שלום
בעולם, וברחמיה הרבים תשים שלום בפמליא של מעלה ובפמליא של מטה, ותבטל
את כל מיני מחלוקת מן העולם. כי אתה יהוה לבדך ידעת כמה רעות וקלקולים
גורמים, חס ושלום, המחלוקת שיש עכשיו, ובפרט עצם המחלוקת שיש עכשיו בין
הצדיקים ובין הכפשים שבדור, עד אשר חלק לב כל אחד ואחד מחברו. אנא יהוה,
רחם עלינו ברחמיה הרבים, ותגלה האמת בעולם, ותשים שלום בין עמך ישראל
לעולם, ותשפיע שלום בכל העולמות, עד שימשך השלום גם בעולם הזה הגשמי,
וכל הברואים ירחמו זה על זה, ויהיה השלום גדול בין כל הברואים שבעולם:

לחנכה

ועזרנו ברחמיך הרבים, שנוכח לקיים מצות הדלקת נר חנכה בזמנו בשלמות כראוי, בקדשה ובטהרה ובכונה גדולה ועצומה כראוי. ונוכח לתקן כל התקונים האלה שהזכרנו לפניך על-ידי מצות נר חנכה, ויחשב לפניך קיום מצותנו כאלו קיימנוה בכל פרטיה ודקדוקיה וכונותיה ותרתי"ג מצות התלוים בה, ויאירו לפניך אור קדשת מצותינו בכל העולמות בלם. ונוכח לתקן כל העולמות בלם על-ידי קיום מצוה זו, ועל-ידי קיום כל המצות דאורייתא ודרבנן, שתזכנו ברחמיך לקיים בלם באהבה וביראה ובשמחה גדולה ובשלמות גדולה, עד שנוכח להמשיך שלום מאתך בכל העולמות בלם. ויקיים מקרא שכתוב, יהוה עוז לעמו יתן יהוה יכרך את עמו בשלום. עושה שלום במרומו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

טו

[על-פי תורה ט"ו - מי שרוצה לטעם טעם אור הגנוז]

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, האל הגדול הגבור והנורא, אשר יראתך ואימתך על כל שנאני שחק, ועל כל השרפים ואופנים וחיות הקדש, ועל כל העולמות בלם, ועל כל בראי מעלה ומטה, בלם ירעדון ויפחדון מאימת שמך. ובכן רחם עלי ברחמיך, על עצב נבזה ונמאס כמוני. שתמשיך עלי יראתך הקדושה תמיד, ותהיה יראתך על-פני לבלתי אחטא, ואזכה להרגיש יראתך הקדושה בכל אברי:

אנא יהוה, זכני ברחמיך הרבים וחסדיך העצומים, לכל אאבד את עולמי, חס ושלום, ולא איגע לריק ולא אלד לבהלה. ואזכה להסתכל על עצמי תמיד, ולישב דעתי היטב היטב, מה אני עושה בעולם הזה, עולם העובר כהרף עין. ולחשוב דרבי, ולשפוט בעצמי את כל המעשים, אשר אני עושה בכל עת ובכל יום ובכל שעה, להשפט בעצמי עליהם בכל עת, אם אני עושה כהוגן, אם לאו חס ושלום. למען אזכה על-ידי זה לרחם על עצמי, ולשוב ממעשי הרעים וממחשבותי המגנות, להיות סור מרע באמת, הן במחשבה הן בדבור הן במעשה. ולעשות רק הטוב בעיניך תמיד:

א חֲשׁוֹן

אָנָּה יְהוָה, חָמַל עָלַי בְּחַמְלַתְךָ, חוּם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים, חוּם וְחַנּוּנִי, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְרֵאָה שְׁפִלוּתֵינוּ וְעִנְיֹתֵנוּ, כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ, יוֹתֵר וְיוֹתֵר מִתּוֹעָה בְּלִבִּי יָם וּמִשׁוֹכֵב בְּרֹאשׁ חֵבֶל. לֹא יָדַעְתִּי נַפְשִׁי, לְהִיכֵן אָנוּס, לְהִיכֵן אֶבְרָחָה, לְהִיכֵן אַעֲזָרָה לְשִׁכּוֹן לְהַנְצִיל מִצָּרוֹת נַפְשִׁי הַמְרַבִּים מְאֹד מְאֹד. וְלֹא יָדַעְתִּי כָּלֵל לְמִצְוֹת אִיזֵה דֶרֶךְ, אֵיךְ לְצַעֲקוֹק וְלִזְעוֹק אֵלֶיךָ, כִּי זֶה יָמִים וְשָׁנִים אֲשֶׁר אֲנִי עוֹסֵק לְקַרְא אֵלֶיךָ לְעוֹרֵר חֲסָדֶיךָ לְגִלוֹת רַחֲמֶיךָ, שְׁתַּזְכְּנִי לְצִאת מֵרַע לְטוֹב, מִחֲשָׁד לְאֹר, שְׁתַּעֲזֹרְנִי לְעֻזּוֹב דְּרַכֵּי הָרַע וּמִחֲשׁוֹבוֹתֵי הַמַּגְנוֹת מְאֹד, כְּאֲשֶׁר לְמַדְתָּנוּ עַל-יְדֵי צִדִּיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים, שֶׁהַתּפִּלָּה מוֹעִילָה לְכָל-דְּבָר, וְעַקֵּר הַהֲתַקְרָבוֹת אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת הוּא עַל-יְדֵי תּפִּלָּה, וְאַתָּה שׁוֹמֵעַ תּפִּלַּת כָּל-פֶּה. וְאַפְלוּ קוֹל צַעֲקָה מִבֶּטֶן שְׂאוֹל, מֵעַמְקֵי עַמְקִים, אֵתָּה שׁוֹמֵעַ בְּרַחֲמֶיךָ, וְלִמָּה לֹא תִשָּׂא אֶזֶן לְשִׁמְעַת אֶת דְּבָרֵי עַבְדְּךָ הָעוֹמֵד לְפָנֶיךָ, הַצּוֹעֵק אֵלֶיךָ זֶה וְזֶמַן רַב. וְלֹא דִי שְׂאִינִי זֹכֶה לְהִיטִיב מַעֲשֵׂי בְּכָל יוֹם, אִם גַּם בְּכָל יוֹם וְיוֹם צָרַת נַפְשִׁי מֵרַבָּה מִחֲבֵרוֹ, וְאִינִי יוֹדַע כָּלֵל מַה אַעֲשֶׂה, אִיזֵה עֲצָה וְתַחֲבוּלָה אֲבַקֵּשׁ, לְהַמְשִׁיךְ עָלַי בַּח הַקְּדוּשָׁה, שְׂאֲזַכֶּה לְהַתְגַּבֵּר וּלְכַבֵּשׁ אֶת יִצְרֵי הָרַע, וְלִכּוֹף וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל אֶת תַּאוּוֹתַי, כִּי אֵין לִי שׁוּם דֶּרֶךְ לְגוֹם מִמָּה שְׂאֲנִי צָרִיךְ לְגוֹם, לְהַצִּיל אֶת נַפְשִׁי מִדִּינָה שֶׁל גִּיהֶנֶם, כִּי אִם עַל-יְדֵי תּפִּלָּה וְתַחֲנוּנִים וְצַעֲקָה וְשׁוּעָה וְזַעֲקָה אֵלֶיךָ, וְגַם זֶה נִמְנַע מִמֶּנִּי, כִּי אֵיךְ זֹכֶה נִרְדָּף וּמִכָּה, מִמִּשְׁךְ וּמִמֵּרַט כְּמוֹנִי, לְתּפִּלָּה וְצַעֲקָה בְּאֵמֶת כְּרֹאוֹי. רַק אֲנִי מַחֲיֵב לְצַעֲקוֹק וּלְהַתּפַּלֵּל כְּפִי בַּחֵי. וְאִם גַּם זֶה אֵינוֹ מוֹעִיל לִי חֵם וְשָׁלוֹם, לֹא יָדַעְתִּי מַה לַעֲשׂוֹת, אֵיךְ לְבַקֵּשׁ לִי מְנוּחָה וּמְבֹטָח:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵמֶת יָדַעְתִּי, כִּי אֲנִי בְּעַצְמִי הַחַיִּב וְכִי אֲדוּנִי הָעוֹן, כִּי אֵינוֹ מִתְגַּבֵּר עַל תַּאוּוֹתַי אֲפֹלוּ שְׁעָה קַמְנָה, וּבְעוֹוֹנוֹתַי הַרְבִּים הֵייתִי כְּמִי שְׂמוֹשֵׁךְ עַל עֲצֻמוֹ אֶת הַתַּאוּוֹת חֵם וְשָׁלוֹם, וְלֹא דִי שְׂלֵא הַשְׁתַּדְּלִיתִי לְגַרְשֵׁם וּלְהַתְגַּבֵּר עֲלֵיהֶם, אִם גַּם מִשְׁכַּתִּים עָלַי, רַחֲמָנָא לְצִלּוֹן מַעֲתָה. אֵךְ הֲלֹא גַם עַל זֶה כָּבַר בְּקִשְׁתִּי מִלְּפָנֶיךָ וְהַפְּלִיתִי תַחֲנַנְתִּי לְפָנֶיךָ חֲסָדֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים, שֶׁתִּמְלֵא רַחֲמִים עָלַי, וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי בְּעַצְמִי, לְכַל אֵהִיָּה עוֹד אֲכֹרֵר עַל נַפְשִׁי הָאֲמֻלָּה מְאֹד, וְאֲזַכֶּה לְרַחֵם עַל עֲצָמִי. כִּי אֵין רַחֲמֵנוֹת בְּעוֹלָם כְּמוֹ הַרַחֲמֵנוֹת שֵׁישׁ עַל מִי שֶׁנִּתְרַחַק מִמֶּךָ, וְעַדִּין אֵינוֹ זֹכֶה לְהַתְקַרֵּב בְּאֵמֶת, כְּאֲשֶׁר אֵתָּה יָדַעְתָּ בְּאֵמֶת, יְהוָה אֱלֹהֵי, רוּפָא חוֹלִים, מַתִּיר אֲסוּרִים, סוּמֵךְ נוֹפְלִים, שׁוֹמֵעַ אֲנָקַת אֲבִיוֹנִים, חָמַל עָלַי וְאֵל תַּעֲזֹבֵנִי וְאֵל תַּפְּשֵׁנִי, רֵאָה עֵנִי וּמְרוּדִי לַעֲנֵה וּרְאֵשׁ, וְאֲנִי יָדַעְתִּי גּוֹאֲלִי חֵי, וְאַתָּה חוֹשֵׁב מִרְחוֹק לְהַטִּיב אַחֲרֵיתִי, וּלְהַשִּׁיב אֶת שְׁבוּתִי,

ענני יהוה ענני, עזרני עזרני, חנני חנני, הושיעני הושיעני, תן לי חנינה ולא אבד, זכני ועזרני לשוב אליך באמת בתשובה שלמה, ועשה את אשר בחקיך אלך ואת משפטיך אשמר. וזכני למשפט דקדשה באמת, שאזכה לישוב דעתי בכל יום תמיד, ואשפט את עצמי היטב, ואדון בעצמי את כל העסקים והענינים והמעשים אשר אני עושה אם כן ראוי לי לעשות, לבלות ימים במעשים כאלה חס ושלום. ואזכה לאחז את דעתי היטב זמן מסים בשוב הדעת הזה ובמשפט הזה, ולא אניח את דעתי ומחשבותי לברח מזה מהרה, רק אזכה לכנוס בשוב הדעת הזה ובמשפט הזה היטב היטב, עד שאזכה שיתחזק ישוב דעתי באמת בתקף גדול ובהתגברות חזקה, באפן שאזכה לסוד ולשוב מעתה תכף ומיד, מכל המעשים הרעים ומכל המחשבות הרעות, ולאחז רק במעשים טובים תמיד:

ועל יד־זה תזכני ברחמיך ליראה שלמה, ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהינו. ותהיה יראתי ברה ונקה בלי שום פסלת, ויהיה לי רק יראת יהוה לבד, ותגדל חסדך עמי ותמתיק ותבטל מעלי ומעל זרעי ומעל כל עמך בית־ישראל כל־מיני דינים שבעולם. ואל תדינני במעשי ואל תשפטיני במפעלי. אל תבוא במשפט עמי כי לא יצדק לפניך כל חי. רק תגור בחסדיך הגדולים והמרבים לבטל מעלי כל המשפטים וכל הדינים שבעולם, שלא יהיה להם שום פתחון־פה לעורר דין ומשפט חס ושלום, רק תזכני שאני בעצמי אשפט עצמי היטב בכל עת, לעורר עצמי לתשובה שלמה באמת תמיד, עד שאזכה להיות פרצונך הטוב באמת לאמתו. ותצילנו ברחמיך הרבים מכל מיני יראות חזוניות, מיראות נפולות, שלא אירא ואפחד משום שר ואדון, ולא משום מין חיה רעה ולסטים, ולא משום דבר שבעולם, כי אם ממך לבד אירא ואפחד, ותהיה יראתך על־פני תמיד לבלתי אחטא. ואזכה להעלות היראה לשרשה לדעת הקדוש. ואזכה ברחמיך העצומים להשלים דעתי בשלמות בקדשה ובטהרה, למען אדע מפי אתירא, ליראה את שמך הגדול לבד. וימשך היראה הקדושה בכל אברי ברמ"ח אברי ובשם"ה גידי, ואזכה להיות מלא אימה ופחד ויראה גדולה באמת משמך הגדול והקדוש בכל עת ובכל שעה תמיד, ותזכני ברחמיך הרבים לדעת שלם באמת בקדשה ובטהרה:

ב חֲשׁוֹן

יְהוָה אֱלֹהִים, אַתָּה יַדְעֵת אֵת גְּדֹל פְּחִיתוֹת וְשִׁפְלוֹת וּפְגָם דַּעְתָּנוּ, כִּי דַעְתָּנוּ נִפְגְּמָה וְנִתְקַלְקְלָה מְאֹד עַל-יְדֵי מַעֲשֵׂינוּ הָרָעִים וּמַחְשְׁבוֹתֵינוּ הַמְגַנּוֹת וְדַעְוֹתֵינוּ הַמְבַלְבְּלוֹת מְאֹד, עַד אֲשֶׁר אִין אָנוּ יוֹדְעִים כָּלֵל לְתַת עֲצָה בְּנַפְשֵׁנוּ, אִיךְ לְהַתְנַהֵג בְּשׁוֹם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם. אָנָּא יְהוָה, מְלֵא רַחֲמִים, חֲמֹל עָלַי וְחַנּוּנֵי מֵאֲתָךְ דַּעַה שְׁלָמָה, שְׂאֻכָּה לְדַעַת שְׁלָם דְקַדְוֶשָׁה, לְמַעַן אֲדַע אֵת שְׂמֹךְ בְּאַמְתִּי, וְאִירָא מִמְּךָ תְּמִיד, וְאֻכָּה לִירָאָה עַלְאָה יִרְאֵת הַרוּמָמוֹת:

וּבְכֹן תּוֹכְנֵי בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, שְׂאֻכָּה לְעַסֵּק בְּתוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה תְּמִיד יוֹמָם וּלְיָלָה, וְתַפְתַּח אֵת דַּעְתִּי וְתֵאִיר עֵינַי בְּתוֹרַתְךָ, וְאֻכָּה לְלַמֵּד תּוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה בְּשִׁכְלִי צַח וְזָךְ. וְאֻכָּה לִידַע וּלְהַבִּין בְּמַהִירוֹת גְּדוֹלָה בְּכָל מְקוֹם שְׂאֵנִי לֹמֵד, וְלֹא יִהְיֶה כַח לְשׁוֹם מְבַלְבֵּל לְבַלְבֵּל אֵת דַּעְתִּי חֵס וְשְׁלוֹם בְּשַׁעַת לְמוֹדֵי בְשׁוֹם בְּלַבּוּל שֶׁבְּעוֹלָם, הֵן מַחְשְׁבוֹת חוּץ מִחְשְׁבוֹת זְרוֹת מֵהַבְּלִי עוֹלָם, הֵן בְּלַבּוּלִים וְהַעֲרַבּוּבִים וְעַקְמוּמִיּוֹת בְּעַנְיָן הַלְמוּד בְּעַצְמוֹ. מְכַלֵּם תַּצִּיל אוֹתִי אָבִי שֶׁבְּשָׂמִים בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, רַק אֻכָּה לְהַתְנַבֵּר בְּרַחֲמֵיךָ לְסַלֵּק וּלְבַטֵּל מַעֲלֵי כָּל מִינֵי בְּלַבּוּלִים וְעַקְמוּמִיּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם בְּשַׁעַת הַלְמוּד. וְאֻכָּה לְלַמֵּד הַרְבֵּה בְּמַהִירוֹת גְּדוֹלָה, בְּשִׁכְלִי צַח וְזָךְ בְּאַמְתִּי, וְאֻכָּה לְהַתְחִיל וּלְגַמֵּר כָּל סִפְרֵי הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה שֶׁבְּכַתְבִּי וּבַעֲלִי-פִי וּלְלַמֵּד אוֹתָם כְּפָה פְּעָמִים. אָנָּא יְהוָה, מְלֵא רַחֲמִים, אַתָּה יַדְעֵת אֵת עֲצָם הַבְּלַבּוּלִים וְהַעֲרַבּוּבִים שֶׁמַּעֲרַבְבִים וּמְסַבְּבִים וּמְבַלְבְּלִים אֵת דַּעְתִּי תְּמִיד, וּבְכַפְרֵת בְּעַת לְמוֹדֵי, עַד שְׁלֹא זְכִיתִי עַד הַנָּה לְלַמֵּד שְׁעָה קְלָה בְּמַחְשְׁבָה זָכָה וְנִכּוֹנָה. וְכָל הַיּוֹם בְּלוֹ אֶפְלוּ בְּעַת לְמוֹדֵי, דַּעְתִּי מְבַלְבֵּלֶת וּמְטַרְפֶּת מְאֹד, בְּכַמָּה מִינֵי בְּלַבּוּלִים וְהַעֲרַבּוּבִים וּמַחְשְׁבוֹת שֶׁל שְׂטוּת וְעַקְמוּמִיּוֹת הַלֵּב, אֶלְפֵי אֶלְפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת, בְּלִי שְׁעוֹר וְעַרְךָ בְּכָל עַת וּבְכָל שְׁעָה, וְאִין אָנִי יוֹדַע לְהִיכֵן אֶבְרַח לְהַצִּיל אֵת נַפְשִׁי מֵהֶם, יְהוָה אֱלֹהִים אַתָּה יַדְעֵת, אַתָּה יַדְעֵת אֵת פּוֹזֵר דַּעְתָּנוּ כִּי פְּגַמְנוּ וְקַלְקַלְנוּ אֵת דַּעְתָּנוּ מְאֹד, וְזֶה יָמִים וְשָׁנִים אֲשֶׁר דַּעְתִּי מְפֹזֶרֶת מְאֹד, וּמְשׁוֹטְטֶת בְּכָל עַת בְּשִׁטְתִּים וּבְלַבּוּלִים וּבְהַרְהוּרִים רָעִים וּבְכַמָּה מִינֵי פְּגָמִים, אֲשֶׁר אִי אֶפְשֵׁר לְבָאֵר וּלְפָרֵשׁ כָּלֵל. אִם אִמְרַתִּי אִסְפְּרָה כְּמוֹ אָפֶס קֶצֶה מַעֲצָם בְּלַבּוּל עֲכִירַת הַדַּעַת, יִכְלָה הַזְּמַן, וְכָל הַעֲצוֹת טוֹבוֹת שְׁגָלִית לָנוּ עַל-יְדֵי צַדִּיקֵי אֲמַתִּי, אִיךְ לְהַנְצִיל מֵהֶם בְּשֵׁב וְאֵל תַּעֲשֶׂה, מְרַדְּנוּ בָהֶם וְלֹא קִיַּמְנוּם. עַד שֶׁבְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים קַלְקַלְנוּ וּפְגַמְנוּ מְאֹד בְּכָל הַעֲצוֹת טוֹבוֹת שְׁגָלִית לָנוּ כְּבָר, וְאֲשֶׁר אַתָּה מְגַלָּה לָנוּ וּמְרַמֵּז לָנוּ בְּכָל עַת עֲצוֹת יִשְׁרוּת, אִיךְ לְהַנְצִיל מִבְּלַבּוּל וּפּוֹזֵר דַּעְתָּנוּ, כִּי לֹא הִיִּיתִי מְתַנַּבֵּר כָּלֵל לְקִיַּמָם, עַד אֲשֶׁר

נתבלבלה ונתפזרה דעתנו כל כך, שאפלו בשעה שאנחנו רוצים להתגבר ולעזב מחשבותינו הרעות ולאחזו בדרך עזותיך הטובות, שוב אין אנו יכולים כלל להחזיק מחשבותינו במנוחה בקדשה ובטהרה אפלו זמן מועט. יהוה אלהים, אבינו שבשמים, רחמן האמת, מלא רחמים בכל עת ובכל רגע תמיד, אתה ידעת כמה אנחנו רחוקים עכשיו מקדשת המחשבה ומשלמות הדעת, וכבר פלינו שנותינו בהבל וריק, בבלבול הדעת ובמחשבות רעות ופגומות מאד, בכל עת ובכל שעה. ועדין לא זכינו לשוב הדעת פראוי באמת אפלו שעה אחת מנעורינו עד היום הזה, כי חטאנו עוינו ופשענו מאד ופגמנו בהברית קדש, אשר על ידי זה נטרף ונתבלבל דעתנו מאד, ואין אנו יודעים כלל איך להחיות את עצמנו, ובאיזה דרך נזכה לשוב אל הדעת דקדשה בשלמות פראוי באמת, כי קלקלנו ופגמנו בכל הדרכים והשבילים של הדעת דקדשה:

אנא יהוה, חמל עלי ברחמיך הרבים, חוס וחמל נא על נפשי האמללה מאד, היגעה מאד, החלושה מאד, הרעבה וצמאה מאד, המנחת במקום שמנחת, באשר אתה לבד ידעת גדל עצם הרחמנות אשר עלינו בעת הזאת, בעוקבא דמשיחא בעמק הגלות. צרות נפשנו הרחיבו מאד בלי שעור וערך, אשר אי אפשר לבאר ולספר כלל חלק אחד מאלף ורבבה מהם. אבינו שבשמים עזרנו, אבינו שבשמים חננו, אבינו שבשמים, אין אנו יודעים כלל מה לדבר, ובאיזה דרך נזכה לרצות ולפייס אותך, אחר שנאצנו עצותיך העליונות ומרדנו נגדך הרבה מאד:

רבנו של עולם, אתה ידעת, כי כל דבורי ובקשותי ותחנותי וכל מה שאני מצפה ומקוה ומיחל עדין לישועתך באמת בהרף עין, בכלם אין לי שום סמיכה ומבטח ומנוס, כי אם בכח הצדיקי אמת אשר זכית אותנו בכל הדורות. וגם בדור הזה זכית אותנו לצדיקים אמתיים גדולים ונוראים אשר נקרא שמם עלינו, ועל פתח הגדול לבד נשעננו. ובכן יהמו נא מעיד עלינו, יהמו ויכמרו רחמיך העצומים עלינו, על מרדך בלי חשך כמונו, על עני וכואב, נכאה לכב כמונו, ועזרנו ברחמיך הרבים, בכח זכות הצדיקי אמת, שאזכה להתגבר על כל מחשבותי הרעות, ואזכה להשלים דעתי בקדשה ובטהרה ברחמיך הרבים. ותזכני ללמוד ולהגות בתורתך הקדושה תמיד יומם ולילה, ואזכה ללמוד במהירות גדול בלי שום בלבולים כלל, ואזכה שיוודך מוחי, ויהיה מוחי ושכלי נד וצח ונקי בלי שום פסלת כלל, ויהיה מוחי ושכלי מהיר וחרף להבין הדבר על בוריו באמת לאמתו במהירות גדול בלי עיון כלל. ותרחם עלי,

שְׁאֲזֹכָה לְעֲנֹה וְשִׁפְלוֹת אֲמַתִּי, שְׁלֵא יַעֲלֶה בְּלִבִּי שׁוֹם צַד גְּאוֹת וּפְנִיּוֹת כָּלֵל. וְגַם כְּאִשֶּׁר תִּזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ לְלַמֵּד תּוֹרָה הַרְבֵּה אֲזֹכָה לְכָל אַחֲזִיק טוֹבָה לְעַצְמִי כָּלֵל, וְלֹא יַעֲלֶה בְּלִבִּי חֶסֶם וְשָׁלוֹם, עַל-יְדֵי לְמוֹד הַתּוֹרָה, שׁוֹם פְּנִיּוֹת וְגַסּוֹת הָרוּחַ כָּלֵל. וְאֲזֹכָה לְלַמֵּד תּוֹרָה הַרְבֵּה לְשִׁמּוֹה בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה, בְּעֲנֹה וְשִׁפְלוֹת בְּאֲמַת, וְאֲזֹכָה לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה:

ג חשון

וּבְכֹן תִּזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְתַפְלָה בְּאֲמַת בְּשִׁלְמוֹת פְּרֵאוֹי וְאֲזֹכָה לְהַתְּפַלֵּל כָּל הַיּוֹם כְּלוֹ בְּאֲמַת, וּתְעוֹרֵר אֶת לִבִּי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁאֲזֹכָה לְשַׁפֵּךְ שִׁיחִי לְפָנֶיךָ, לְפָרֵשׁ שִׁיחִתִּי לְפָנֶיךָ תָּמִיד בְּתַפְלָה וּתְחַנּוּגִים. וְאֵת כָּל הַטּוֹב אֲשֶׁר נִסְתָּר וְנִצָּפֵן בְּנִקְדְּתֵי הַטּוֹבָה, אוֹכַל לְהוֹצִיא לְאוֹר עַל-יְדֵי דְבוּרֵי הַתַּפְלָה וּתְחִנּוֹת וּבִקְשׁוֹת בְּאֲמַת מְעוֹמְקָא דְלְבָא, עַד שְׁאֲזֹכָה שְׁיִתְגַּלֶּה הַטּוֹב הַנֶּעְלָם וְהַנִּסְתָּר אֲצִלִּי, וּתְגַבֵּר הַטּוֹב עַל הָרַע, עַד שְׁאֲכַנִּיעַ וְאֲבַטֵּל אֶת הָרַע לְגַמְרִי, עַד שְׁאֲזֹכָה לְצַאת מֵרַע לְטוֹב, מִחֲשֶׁךְ לְאוֹר גָּדוֹל. וּתְזַכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ לְהַתְּפַלֵּל בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ בְּאֲמַת, וְאֲזֹכָה לְבַטֵּל כָּל יִשׁוּתֵי וּנְשִׁמְיוּתֵי וְלֹא אֶתְפַּלֵּל בְּשִׁבִיל תוֹעֵלַת עַצְמִי כָּלֵל, רַק אֲזֹכָה לְהַתְּבַטֵּל לְגַמְרֵי בְּשַׁעַת הַתַּפְלָה כְּאִלוֹ אֵינִי בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְכָל פְּנִינֵי בְּתַפְלָה יְהִיֶּה רַק לְשִׁמּוֹךְ בְּאֲמַת, לְהַעֲלוֹת הַשְּׂכִינָה מֵהַגְּלוּת, לְגַלוּת אֱלֹהוּתְךָ בְּעוֹלָם. וְכַאֲשֶׁר כָּבַר הַתְּחִלָּתָ בְּרַחֲמֶיךָ וּחְסִדֶיךָ הַרְבִּים לְגַלוּת אֱלֹהוּתְךָ בְּעוֹלָם, וּלְמַדְתָּנוּ עַל-יְדֵי צְדִיקוֹךָ הָאֲמִתִּים לְסִדֵּר שִׁירוֹת וּתְשֻׁבָחוֹת וּתַפְלוֹת וּתְחַנּוּגִים לְפָנֶיךָ, וְהוֹרִיתָ לָנוּ שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים, וְגוֹרַת בְּחִסְדְּךָ לְסִמּוֹךְ אוֹתָנוּ בְּתֵאָרֶיךָ וּשְׁבַחֶיךָ, שִׁיְהִיֶּה לָנוּ רְשׁוֹת וְכֹחַ לְכַנּוֹת וּלְקַרּוֹת אוֹתְךָ בְּתֵאָרִים וּשְׁבַחִים, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי זֶה לְבַד יֵשׁ לָנוּ סְמִיכָה וְתִקּוּנָה לְהַתְּקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאֲמַת וּלְדַעַת אוֹתְךָ בְּלֵב שָׁלֵם. כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּזְכְּנֵנוּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, וּבְכָלֵל יִשְׂרָאֵל תִּזְכְּנֵנוּ אוֹתִי גַם-כֵּן, וְתִתֵּן לִי דַעַת אֲמַתִּי דְקִדְשָׁה עַל-יְדֵי תוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, שְׁאֲזֹכָה לְסִדֵּר שִׁירוֹת וּתְשֻׁבָחוֹת וּתַפְלוֹת וּתְחַנּוּגִים לְפָנֶיךָ תָּמִיד כָּל יְמֵי חַיִּי, בְּאֲמַת בְּאֲמוּנָה וּבְדַעָה נְכוֹנָה וּמִשְׁבֶּתָה. וְאֲזֹכָה לְכוֹן אֶל הָאֲמַת וּלְכַנּוֹת וּלְקַרּוֹת אוֹתְךָ בְּתֵאָרִים וּשְׁבַחִים הַגּוֹנִים הָרְאוּיִם לְקַרּוֹת אוֹתְךָ בָּהֶם, בְּאִפְּן שִׁיעֲלוּ דְבָרֵי תְחִנּוֹתִי וּבִקְשׁוֹתֵי וּשִׁירוֹת וּתְשֻׁבָחוֹת שְׁאֵנִי מְסִדֵּר לְפָנֶיךָ, לְרִצּוֹן. וַיַּעֲזְרוּ רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָלַי, וְתִתְרַצֶּה וְתִתְפָּיֵם אֲלֵינוּ. וְתִזְכְּנֵנוּ מֵעַתָּה לְהַתְּקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאֲמַת, וּמֵאוֹצֵר מִתְּנַת חֲנֹם חֲנִנִי, כִּי עֵינֵי לִךְ תְּלוּיּוֹת וּמְחַכּוֹת, שְׁתִּזְכְּנֵנִי לְבוֹא לְתַפְלָה בְּאֲמַת, וְאֲזֹכָה לְעַסֵּק בְּתַפְלָה תָּמִיד, עַד שְׁאֲזֹכָה עַל-יְדֵי הַתַּפְלָה לְבוֹא וּלְהַגִּיעַ וּלְהַשִּׁיג סוּדוֹת הַתּוֹרָה הָאֲמִתִּים. וְאֲזֹכָה לְטַעַם טַעַם אוֹר

הגנוז, אשר אתה עתיד לגלות לצדיקו האמתיים, שהוא פנימיות סתרי תורה. ותזכני לחזות בנועם יהוה ולבקר בהיכלו. ארון כל, מלא רחמים, חנני וזכני ברחמיך הרבים לתורה ותפלה באמת במסירת נפש, עד שאזכה ברחמיך למעם גם בעולם הזה טעם אור הגנוז אשר גנוז וצפון ליראיך, כמו שכתוב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים כך נגד בני אדם. כי אתה טוב ומטיב לכל, ואתה ידעת כי אין טוב אמתי בעולם, כי אם להיות סור מרע באמת ולעשות מעשים טובים, להיות משעבד וכטל אל התורה ואל העבודה באמת תמיד, עד שנופה למעם טעם אור הגנוז גם בעולם הזה, אשר זאת היא הטובה האמתית והנצחית, עשה עמי כחסדך, וזכני למעם מטובך האמתי. מקום מעפר דל, מאשפות ירים אביון. חנני והקימני ומטובך תשביעני, ומזיו כבודך תראני, ולחיים נצחיים תזכני, מעתה ועד עולם, אמן סלה:

טז

[על־פי תורה ט"ז - ר' יוחנן משתעי האי פורא צדיק]

רבון העולמים, אתה בראת אותנו ברצונך הטוב בעולם השפל הזה, וגזרת על נשמתנו שתתן מעולם העליון, מהיכלא דמלכא מקדשי קדשים, ותכנס בגוף הגשמי בעולם הזה, וכונתך הקדושה היתה לטובתנו, כדי שנופה לדבק עצמנו כך בעולם השפל הזה. על־כן בודאי חובה עלינו להיות דבקים כך תמיד בלי הפסק רגע, ולעסוק בתורתך הקדושה יומם ולילה, בלי שום הפסק ובטול כלל, כי היא חיינו וארץ ימינו, ואין לנו שום חיות כי אם כשאנו דבקים כך ובתורתך הקדושה, אבל מה געשה, יהוה אלהינו, כי אתה ידעת, כי מחמת עכירת גשמיות גופנו, ומעצם גלותנו בין העכו"ם בעונותינו הרבים, אי אפשר לנו עכשיו בשום אופן להיות תמיד דבוקים כך ובתורתך הקדושה בלי שום הפסק כמטל עלינו, ובתורה אנו מוכרחים לפעמים לבטל קצת מעט מדברי תורה, מלשוטט בחכמתך הקדושה, כי מעצם הבלבולים הבאים על המח על־ידי הענגין דמכסיין על עינינו, המתגברים עתה בתקף גלותנו, מחמת זה, ההכרח אפלו להצדיק האמתי, שיתבטל לפעמים מדבקותו ומחכמתו העליונה, כדי לתת נוחא להמוחין, שלא יתגברו הבלבולים חס ושלום, לבלבל ולבטל לגמרי. ואנכי העני בדעת, הרש בחכמה, לא ידעתי נפשי, איך להתנהג בענגין הלמוד והבטול, איך לפלם דרכי, שיהיה הבטול בעת ההכרח לברר במועדו ובזמנו שלא להתבטל יותר מדי.

ד חֲשׁוֹן

וּבְכֹן בָּאתִי לִפְנֵיךָ לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים מִלִּפְנֵיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתּוֹכְנֵנִי וְתִדְרִיכֵנִי בְּדֶרֶךְ הַנְּכוֹן וְהָאֲמֵת, וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי מִמְעוֹן קִדְשֶׁתְּךָ חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת. וְתַעְזֹרֵנִי שְׂאֲדַע אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּעֵגְזֵךָ זֶה, בְּעֵגְזֵךָ בִּטּוּלָה שֶׁל תּוֹרָה זֶהוּ קִיּוּמָה. וְתִדְרִיכֵנִי וְתִלְמְדֵנִי בְּאִפְסָן שְׂאֲזוּכָה לְהִתְנַהֵג תָּמִיד בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, לַעֲשׂוֹת הַכֹּל יָפֵה בְּעֵתוֹ, לַעֲסֹק בְּתוֹרָה וְתִפְלָה וּבִמְעֻשִׁים טוֹבִים לְשִׁמּוֹךְ תָּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה בְּהִתְמַדָּה גְּדוּלָה וּבְזִרְיוֹת גְּדוּלָה, וְאֲזוּכָה לְהִרְבוֹת בְּכֹל יוֹם בְּעִבּוּדַת יְהוָה בְּאֲמֵת. וְתַחַנְנֵנִי לְדַעַת מְתִי אֲנִי מִכְרַח לְבַטֵּל קִצָּת, וְאֲזוּכָה שְׂלֹא יִהְיֶה לִי שׁוּם בִּטּוּל כִּי אִם בְּעֵת הַהִכְרַח לְכַד. וְאִפְלוּ בְּעֵת שְׂאֲנִי מִכְרַח לְהִתְבַּטֵּל קִצָּת מִדְּבָרֵי תּוֹרָה, תַּעְזֹרֵנִי וְתוֹכְנֵנִי שְׂלֹא אֶתְבַּטֵּל חֵם וְשְׁלוֹם לְגִמְרֵי מִכָּל וְכֹל. רַק תַּחַנְנֵנִי דַּעַה בִּינָה וְהַשְׁכָּל, וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי שִׁכֹּל מֵאֲתָנְךָ, שְׂאוּכַל לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּהַעֲלֵם אֶל הַשֵּׁם וְתִתְבָּרַךְ וְאֶל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אִפְלוּ בְּעֵת בִּטּוּלָה שֶׁל תּוֹרָה. וְיִהְיוּ מְאִירִין עֵינַי שְׂכָלִי בְּעֵת הַבִּטּוּל, עַל-יְדֵי הַרְשִׁימוֹ שֶׁנִּשְׁאָר מְאֹר הַחֲכָמָה שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁהֵייתִי עוֹסֵק בָּהּ. וְיִהְיוּ עֵינַי מְאִירוֹת בְּשִׁמּוֹשׁ וּבְכִרַח. לַפְעָמִים בְּשִׁמּוֹשׁ, בְּשִׁאֲנוּ דְּבָקִים בְּחֲכָמָה הַעֲלִיוֹנָה בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה. וְלַפְעָמִים בְּכִרַח, בְּשִׁאֲנוּ מִכְרַחִין לְהִתְבַּטֵּל מִן הַחֲכָמָה וּמֵעֲסֹק הַתּוֹרָה, שְׂאֲזוּ יְאִירוּ עֵינַי בְּכִרַח יָקָר הוֹלֵךְ, בְּאִפְסָן שְׂאֲזוּכָה לְהִתְדַבֵּק בְּךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. וְתִהְיֶה בְּעִזּוֹרֵי תָּמִיד, וְתוֹשִׁיעֵנִי לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֲמֵת בְּתִשׁוּבָה שְׂלָמָה לִפְנֵיךָ, וְאֲזוּכָה מַעֲתָה לְהִתְדַבֵּק בְּךָ בְּאֲמֵת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וְאֲזוּכָה לְבָלוֹת כָּל יָמַי בְּתוֹרָה וְתִפְלָה וּבִמְעֻשִׁים טוֹבִים, בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה בְּאֲמֵת וּבְאִמּוּנָה וּבְיִרְאָה וּבְאֲהָבָה, בְּשִׁמְחָה וּבְטוֹב לְכַב מְרַב כֹּל. עִזּוֹרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׂלֹא אֶאֱבֹד מַעֲתָה שׁוּם שְׁעָה וְשׁוּם רֵגַע מִיָּמַי חַיִּי הַמוֹעֲטִים בְּחַנָּם, כִּי מַעֲט יָמַי, וְאִם לֹא עֲכָשְׁיוּ אִימְתִי. כִּי הֲלֹא אֲתָה עֲתִיד לְקַבֵּל דִּין וְחֶשְׁבוֹן מֵאֲתָנְךָ, עַל כָּל שְׁעָה וְרֵגַע מִיָּמַי חַיִּינוּ. עִזּוֹרֵנִי שְׂאִפְלוּ בְּעֵת שְׂאֲנִי מִכְרַח לְהִתְבַּטֵּל מִדְּבָרֵי תּוֹרָה, שֶׁתּוֹמִין לִי אֲזוּ אִיזָה עֲסָקִים מֵעִבּוּדְתְּךָ וּרְצוֹנְךָ שְׂאוּכַל עַל יָדֶם לִפְקַח אֶת דַּעַתִּי וְלִתֵּת נִיּוּחָא לְמוֹחֵי, וְאֶף-עַל-פִּי כֹן אֶעֱסֹק אֲזוּ בְּדָרְכִים קְדוּשִׁים שֶׁהֵם רְצוֹנְךָ בְּאֲמֵת, חוּם וְחִמּוּל עָלַי וְעִזּוֹרֵנִי מַעֲתָה לְהִיּוֹת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב תָּמִיד בְּאֲמֵת:

וְתַעְזֹרֵנִי רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָלֵינוּ, וְתַמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְגִנָּאלָנוּ וְתִשְׁלַח לָנוּ מְהֵרָה אֶת מְשִׁיחֵינוּ, מְשִׁיחַ בְּנֵי-דָוִד וּמְשִׁיחַ בְּנֵי-יוֹסֵף, וְשִׁנְיָהֵם יִתְחַבְּרוּ וְיִכְלְלוּ יַחַד, וְיִכְנָעוּ וְיִשְׁפִּילוּ אֶת כָּל הַשִּׁבְעִין עִבּוּ"ם וְכָל הַסְּטָרָא אַחֲרָא עַד עַפְרָא, וְיִגְלוּ חֲכָמָתָם בְּעוֹלָם, וְיִפְצְאוּ מַעֲיִנוֹתֵיהֶם חוּצָה. וְתִמְלֵא הָאָרֶץ דַּעַה לְדַעַת אֶת יְהוָה כַּמִּים לַיָּם

מכסים. וידע כל פעול כי אתה פעלתו, ויבין כל יצור כי אתה יצרתו, וישובו כל העמים על-ידי חכמתם של התרין משיחין לעבודתך וליראתך. ויקוים מקרא שכתוב, כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם יהוה לעבדו שכם אחד. ותעביר ממשלת זדון מן הארץ, ומלכות הרשעה מהרה תעקר ותשבר ותמגר ותכלם ותכניעם ותשפילם במהרה בימינו. ותבטל ותבער כל הענגין דמכסיין על עינינו, ואז נזכה להיות דבקים בך ובתורתך הקדושה תמיד, בלי שום הפסק ובטויל כלל ולא יהיה כח לשום מונע ולשום מבלבל לבלב את דעתנו כלל, רק נזכה להיות דבקים בך תמיד כל ימי חיינו לעולמי עד ולנצח נצחים ויקוים מקרא שכתוב, והיה אור הלכנה כאור החמה, במהרה בימינו אמן:

[על-פי תורה י"ז - ויהי הם מריקים שקיהם]

רבון כל העולמים, אדון כל הנשמות, אתה בראת עולמך ברצונך הטוב בשביל ישראל עמך, כמו שכתוב, בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ. ואמרו רבותינו זכרונם לברכה, בשביל ישראל שנקראו ראשית. כי ישראל עלה במחשבה תחלה, ובשבילנו בראת כל העולמות כלם, מן תחילת האצילות עד עולם הגשמי הזה, הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם והכל בראת ברצונך הטוב, למען אשר תתפאר בנו בכל דור ודור. ובכן, תרחם עלינו, אבינו אב הרחמן, ותזכנו לעשות הטוב בעיניך תמיד, ונזכה להיות ברצונך הטוב באמת, לסור מרע ולעשות טוב תמיד, למען יתגלה ההתפארות והשעשועים שלך בנו, לעולמי עד ולנצח נצחים:

וזבני ברחמיך הרבים, לתן צדקה הרבה לעניים מהגנים הרבה ולצדיקי אמת, למען נזכה להכלל בנפשות רבים של בני ישראל עמך, ועל-ידי זה תזכנו ברחמיך הרבים, שנוזכה לגלות ולהאיר את הטוב הכבוש בנו. כי אתה ידעת את עצם יפי קדשת הטוב הכבוש אצלי בגלות גדולה ומרה מאד זה כמה שנים מיום היותי על האדמה עד היום הזה, ואיני זוכה עדין לרחם על עצמי להוציא לאור תעלומות והסתרת הטוב שבי הכבוש בגלות, ואיני זוכה להזכיר את עצמי היטב, היכן אני בעולם, ואיני יודע מה לעשות, באיזה דרך ומנום אזכה לגלות הטוב שיש בי:

ה חֲשׁוֹן

אָנָּה יְהוָה, תַּן לִי עֲצָה, תַּן לִי חֲנִינָה, תַּן לִי יְשׁוּעָה שְׁלֵמָה, עֲשֵׂה עִמִּי פְּלֵא לַחַיִּים, לְכָל אֲהִיָּה חֵם וְשָׁלוֹם פְּמַת בְּחַיִּי. עֲשֵׂה עִמִּי חֶסֶד חֲנֹם כַּאֲשֶׁר נָאָה לְךָ, לֹא כַמַּעֲשֵׂי הָרָעִים וּפְעֻלוֹתַי הַמְּגַנּוֹת וְדַעוֹתַי הַמְּעַרְבּוֹת. חוּם וְחֶמֶל נָא עַל נַפְשִׁי הָאֲמֻלָּה מְאֹד, יִהְיוּ נָא מַעֲיָד וְרַחֲמֶיךָ עַל עַצְמִי הַטּוֹב שֵׁשׁ בִּי, שְׂיֻכַּל לְהִתְנַבֵּר לְכַבֵּשׂ אֶת הַגּוֹף וְתַאֲוֹתָיו תַּחֲתָיו, שְׂיִהְיֶה הָרַע כַּפּוֹף וּבִטָּל תַּחַת הַטּוֹב, עַד שְׂיִתְבַּטְּלוּ מִמֶּנִּי כָּל תַּאֲוֹת הַגּוֹף וּמִדּוֹתָיו הָרָעוֹת, בְּאִפְנֵי שְׂאֻזְבָּה לְהִיּוֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֵמֶת תָּמִיד. אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם, אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם, אָבִי הַחֶסֶד, אָבִי הַרַחֲמָן בְּאֵמֶת, הַחוּמֵל דְּלִים, הַשּׁוֹמֵעַ אֲנָקַת אֲבִיוֹנִים, הַרוֹאֶה בְּעֵלְבוֹן עֲלוֹכִים, הַשּׁוֹמֵעַ וּמֵאֲזִין צְעָקָה מֵעַמְקֵי הַשְּׂאוּל תַּחֲתִיּוֹת וּמִתַּחֲתָיו, עַד אֲשֶׁר אֵין מְקוֹם אֲשֶׁר לֹא תִשְׁמַע מִמֶּנּוּ קוֹל אֲנָחָה וְאֲנָקָה. לְמַדְּנִי מִה לְדַבֵּר לְפָנֶיךָ, הוֹרְנִי מִה שְׂאוֹמֵר לְפָנֶיךָ, הוֹדִיעֵנִי מִה שְׂאֲצַעֵק אֵלֶיךָ. חֶמֶל נָא עַל עֲלוֹב נַפְשִׁי כְּמוֹנִי, עַל נְכֵאָה לְכָב כְּמוֹנִי, עַל חֶסֶד דְּעָה חֶסֶד לֵב כְּמוֹנִי. עַל חֲלוּשׁ כַּח כְּמוֹנִי, עַל מְבוֹלְבָל וּמְטָרָף וּמְעַרְבָב בְּכָל מִינֵי עֲרֻבִים כְּמוֹנִי. אֲשֶׁר הַטּוֹב שְׂבִי הוּא כְּבוֹשׁ כְּמוֹ בְּבֵית הַסֵּהר מִמַּשׁ וּבְגָלוֹת גְּדוּלָה וּמְרָה מְאֹד, וּכְמָה אֶלְפִי אֶלְפִים מְחִיצוֹת וְחוּמוֹת בְּרוּל וּמְסֻגָּר עַל מְסֻגָּר הַמְּסַבְּבִים אוֹתִי, וּכְמָה וּכְמָה אֶלְפִים שׁוֹמְרִים וְאוֹרְכִים עוֹמְדִים עָלַי בְּכָל עֵת וּבְכָל רֶגַע, לֹא יִתְנוּנִי הֵשֵׁב רוּחִי, וְאִינִי יָכוֹל לַעֲשׂוֹת שׁוֹם תְּנוּעָה שְׂיִהְיֶה כְּרֵאוֹי. אִפְלוּ בַעַת שְׂאֵנִי מִתְעוֹרֵר לַעֲשׂוֹת אִיזָה דְּבָר שֶׁבִקְדָּשָׁה, אִינִי זוֹכֵה לַעֲשׂוֹת תְּנוּעָה קְלָה שְׂיִהְיֶה לָּהּ יָפִי וְהַדּוֹר כְּרֵאוֹי לְאִישׁ יִשְׂרָאֵלִי כַּאֲשֶׁר אַתָּה יַדְעָתָ. אוֹי לִי מְאֹד, אוֹי וּמֵר לִי מְאֹד מְאֹד, אֲהֵה עָלַי, מֵר לִי מְאֹד, אוֹיָה עַל נַפְשִׁי, אוֹי לְהִנְפֵּשׁ אֲשֶׁר עֲשִׂתָּה מַעֲשִׂים כְּאֵלֶּה, אוֹי לְהִימִים וְהַשְּׁנִים אֲשֶׁר כְּלִיתִי בְּהַכְּלִים וּבִלְבוּלִים רָעִים מְאֹד כְּאֵלֶּה. אֲדוֹן כָּל, אֵלֶיךָ זַעֲקָתִי וְשׁוּעָתִי, מְלֵא רַחֲמִים, הַטָּה אֵלַי אֲנֹנְךָ וְשִׁמְעֵה, פָּקַח עֵינֶיךָ וְרֵאֵה שׁוֹמְמוֹתַי, רֵאֵה נָא בְּעֵינַי וְעַמְלִי:

רְבוּנוּ שֵׁל עוֹלָם, אַתָּה זְכִיתָנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהִיּוֹת בְּכֻלָּל זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ וְקִרְבָּתְךָ אוֹתִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְצַדִּיקֵי אֲמֶת, לְהֵאֱמִין בָּהֶם וּלְהַשְׁתַּוְּקָק לָהֶם. עֲשֵׂה עִמִּי כַחֲסִדֶיךָ, בְּזֻכּוֹת הַקְּדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאַרְצְךָ הַמְּהֵרָה, וְעוֹרְנִי וּסְיַעֲנִי, שְׂיִנְיַע לִי הָאָרֶז וְהַתְּעוֹרְרוֹת אֲמֶתִי, שְׂיִזְכֹּר וְיִתְעוֹרֵר אֶת עַצְמוֹ בְּאֵמֶת, הַטּוֹב שְׂבִי, וְיִתְדוּעַ לְהַטּוֹב שְׂבִי מַעֲלָתוֹ הַגְּדוּלָה, מִהִיכָן הוּא נִלְקַח וְנִמְשָׁךְ, מִמַּחֲשָׁבָה עֲלִיוֹנָה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲשֶׁר שָׁם עָלִיתִי בְּמַחֲשָׁבָה תַּחֲלָה בְּתוֹךְ כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאִנִּי בְּרִיָּה קְלָה שְׂבִים, לְמַעַלָּה מִכָּל הָאַרְבַּע עוֹלָמוֹת שְׁהֵם, אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יִצִּירָה, עֲשִׂיָּה. וְאִנִּי

בְּשֵׁרְשֵׁי לְמַעַלְהָ מִבְּלֶם, כִּי אֲנֹכִי מִזְרַע יִשְׂרָאֵל שֶׁעָלוּ בְּמַחְשְׁבָהּ תַּחֲלָה, וּבְנוּ נִמְלֶךְ
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְנִתְיַעַץ עִמָּנוּ לִבְרֹא אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת כְּלֶם וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם, עַד תִּכְלִית
הָעֲשִׂיָּה שֶׁהוּא הָעוֹלָם הַזֶּה וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ בַשְּׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם. וְעַתָּה
עַתָּה, עֲזֹרְנִי נָא, חֲזַקְנִי נָא, אִמְצָנִי נָא, הַקִּיצָנִי נָא, עוֹרְרִנִי נָא, שְׂאֻזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ וְחֲסָדֶיךָ
הָאֱמִתִּיִּים, לְהַזְכִּיר אֶת עֲצָמֵי הַיָּטִב הַיָּטִב, הַיְכֵן אֲנִי, לְהַיְכֵן נִשְׁלַכְתִּי, לְהַיְכֵן נִתְרַחַקְתִּי
מִמָּךְ עַד הַנְּהָ, הַיְאֻמָּן כִּי יִסְפֵּר, שְׂטוֹב אֱמִתִּי כֹּהֵה הַמְשֻׁרֵשׁ בִּי, יִהְיֶה מְשֻׁלָּךְ בְּמָקוֹם
אֶפֶל וְחֲשֻׁךְ כֹּהֵה, בְּמָקוֹם שְׂפֵל כֹּהֵה, בְּאֶפְלָה מְגֻדָּח כֹּהֵה, בְּמָקוֹמוֹת פְּגוּמִים כְּאֵלֶּה,
בְּמָקוֹמוֹת גְּמוּזִים וְרַחוּקִים מִן הַקִּדְשָׁה כְּאֵלֶּה, בְּמָקוֹמוֹת שְׂאִינָם רְאוּיִם לְהִקְרָא בְּשֵׁם
מָקוֹם כָּלָל:

ו' חשון

אָנָּה יְהוָה, חִמַּל עָלַי, חוֹסֶה עָלַי, כִּי בְּכָל עֵת שְׂאֲנִי רוֹצֵה לְדַבֵּר וּלְפָרֵשׁ שִׁיחֲתִי לְפָנֶיךָ,
אֵינִי יוֹדֵעַ מַהֵיכֵן אֶתְחִיל לְבַקֵּשׁ וְאֵיךְ אֶסְיִים. וּמֵרַב דוֹחֲקִי וְעָנְיִי, אֲשֶׁר צָרְכִי מְרַבִּים
מְאֹד, אֲשֶׁר לֹא יִסְפִּיקוּ אֱלֹפִים וְרַבּוֹת יְרִיעוֹת לְבְאָרֶם, מִחֲמַת זֶה אֵינִי יוֹכֵל לְפַתַּח פִּי
כָּלָל. וְאֶפְלוּ בַּעַת שְׂאֲנִי מִתְחִיל לְדַבֵּר קֶצֶת, דְּבָרֵי מְבַלְבְּלִים מְאֹד מַעֲצֵם רַבּוּי צָרְכִי, אֲשֶׁר
הֵם מְרַבִּים בְּיוֹתֵר, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשֶׁר לְבְאָר וּלְפָרֵשׁ כָּלָל בְּשׂוּם אֶפֶן, כִּי אִם לְפָנֶיךָ אֲדוֹן כָּל
נִגְלוֹ כָּל הַתְּעוֹלוֹמוֹת וְהַמּוֹן נִסְתָּרוֹת שְׂמִבְרָאשִׁית. וְאַתָּה יוֹדֵעַ צְפוֹן לְבַבִּינוּ וְעִמְק
מַחְשְׁבוֹתֵינוּ, אֲשֶׁר בְּתוֹךְ פְּנִימִיּוֹת פְּנִימִיּוֹת מַחְשְׁבֹתֵי צוּעַק הַטּוֹב שְׂבִי, בְּקוֹל עֲצוּם וְמֵר
מְאֹד וְעֵקֶה גְּדוֹלָה וּמְרָה מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשֶׁר לְסַבֵּל עֲצֵם מְרִירוֹת צַעֲקַת הַטּוֹב
הַכְּבוֹשׁ בְּקֶרְבִי, וְגִדְל הַרְחַמְנוֹת שִׁישׁ עָלַי בְּלִי שְׁעוֹר וְעֵרֶךְ וּמִסְפָּר כָּלָל. וְלָמָּה תַּעֲלֵם אֲזַנְךָ
וְתִסְתִּיר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי זֶה זְמַן רַב מְאֹד, וְהַמּוֹן מַעֲיָד וְרַחֲמֶיךָ עָלַי הַתְּאֶפְקוּ:

וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, כְּשֵׁם שֶׁנִּבְרָו רַחֲמֶיךָ וְחֲסָדֶיךָ
הָעֲצוּמִים עָלַי וּבְרֵאת אוֹתִי בֵּין זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ, כֵּן יִהְיוּ מַעֲיָד וְחֲנִינוּתֶיךָ
וְחֲסָדֶיךָ הַגְּדוֹלִים עָלַי, שְׂאֻזְכָּה לְשִׁמְעַ עִמָּנוּ אֶת קוֹל דְּבָרֵי הַצְּדִיקִים אֱמִתִּיִּים, וְיִפְקְחוּ
עֵינַי, וְיִשְׁמְעוּ אֲזַנִּי, וְלִכְבִּי יִבֵּן הַיָּטִב אֶת קוֹל דְּבָרֵי הַצְּדִיקִים אֱמִתִּיִּים, אֲשֶׁר עוֹסְקִים
תְּמִיד לְעוֹרֵר וּלְהַעֲלוֹת אֶת הַטּוֹב הַנִּמְשָׁךְ מִנְּשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הַכְּבוֹשׁ בְּגִלוֹת, וְלַעֲשׂוֹת
בְּעָלֵי תְשׁוּבָה וְגֵרִים. הֵן קוֹל דְּבָרֵי הַצְּדִיקִים אֱמִתִּיִּים שֶׁבְּדוֹר הַזֶּה, הֵן דְּבָרֵי צְדִיקִים
אֱמִתִּיִּים שׁוֹכְנֵי עִפְר הַכְּתוּבִים בְּסִפְרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים, עַד שְׂאֻשְׁמַע וְאַרְאֶה וְאִבִּין הַיָּטִב
אֶת דְּבָרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים, עַד שֶׁהַטּוֹב שְׂבִי יִתְעוֹרֵר בְּתַקְּפָה גְּדוֹלָה וּבְכֹחַ וּגְבוּרָה גְּדוֹלָה
דְּקִדְשָׁה, עַד שְׂאֻזְכָּה לְהִתְגַּבֵּר בְּאֱמַת עַל הָרַע לְשַׁבְּרוֹ וּלְגַרְשׁוֹ וּלְכַפְּלוֹ מִמֶּנִּי בְּכַפּוּל

גמור, באפן שאזכה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת ובלב שלם, ואזכה להיות
כרצונך הטוב באמת בקדשה ובטהרה, בשמחה ובטוב לבב:

אנא יהוה, חמל עלי, ומלא בקשתי ברחמים, ובכן תעזרנו יהוה אלהינו ברחמיך
הרבים, שיתגלה האמת בעולם, עד שיתעוררו כל ישראל בתשובה שלמה
לפניך באמת, וישמעו רחוקים ויבואו ויכירו פת מלכותך. ותמלא רחמים על עמך
ישראל ואפלו על הטוב הכבוש בין האמות, ותעשה בגדל נפלאותיך הנודאות,
באפן שתודיע להטוב הכבוש ביניהם, המפזר ומפרד בין העמים, במקומות הרחוקים
מהקדשה מאד מאד, ותודיע להם היטב היכן הם בעולם, ולהיכן הם מוכנים לילך
אם לא ישובו חס ושלום, עד שיתעוררו היטב וירחמו על עצמם, ויזכרו את יהוה
וישובו אליך, ויתגירו באמת. כי אתה יהוה לבד ידעת, את גדל עצם הרחמנות שיש
על הטוב הכבוש במקומות כאלו. ואתה ידעת באמת, כי אין רחמנות בעולם יותר
מזה, ואין שום צער ויסורים שבעולם נחשבים כלל כנגד הצער והיסורים והענויים
הקשים והמרים שיש להטוב הזה, אשר אי אפשר לסבל כלל את גדל הרחמנות שיש
על זה הטוב הכבוש במקום שהוא כבוש, אשר נרחק מאביו שבשמים. ומה לו לאב
שהגלה את בניו, ואוי לבן שגלה מעל שלחן אביו. אוי ואבוי לבן הזה, אוי ומר, אוי
ומר מפל מיני מרירות להבן הזה, שהיה במקום שהיה, ועכשיו נפל למקום שנפל.
ואם אתה בעצמך לא תרחם עלינו, חס ושלום, מי ירחם עלינו ומי יעמד בעדנו, כי
עתה אין לנו על מי להשען, כי אם עליך אבינו שבשמים. כי הצדיקי אמת שהיה להם
זה הפח להודיע האמת להטוב הכבוש, הלא המה נסתלקו בעוונותינו הרבים. ומה
נעשה עכשיו בעת צרה הזאת, אשר כמהו לא נהייתה, אשר נשארנו פתחן בראש
ההר וכנס על הגבעה, באין משען ומשענה. וראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב, ואין
עוזר ואין סומך. הביטה בעניינינו כי רבו מכאובינו וצרות לכבנו, עזרנו כי עליך נשעננו.
טוב ומטיב לכל, עשה למען טובך, עשה למען כבודך, ועשה את אשר תעשה, באפן
שיחזר כל הטוב המפזר ומפרד בין העמים אל הקדשה, ויתוספו ויתרבו בכל פעם
גרים ובעלי תשובה אמתיים, עד שישובו כל ישראל וכל באי עולם אליך באמת.
ונזכה לראות מהרה בתפארת עזך, להעביר גלולים מן הארץ והאלילים פרות ופרתון,
לתקן עולם במלכות שדי, וכל בני בשר יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ,
יכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברוך תשבע כל לשון:

ובכן תעזרנו ברחמיך הרבים, שנוכח לשבר את תאוות אכילה בתכלית באמת, עד שלא יהיה לנו שום תאוה גשמית לאכל ולשבע בשביל תאוות והנאות הגוף חס ושלום, רק כל אכילתנו ושתייתנו יהיה הכל לשמך באמת, כדי שיהיה לנו כח לעסק בתורתך באמת, ונוכח לאכל בקדשה ובטהרה למען שמך לבר. ותהיה בעזרנו ותשמרנו ברחמיך הגדולים, ותצילנו מכל מיני מאכלות אסורות, הן מאסורין דאורייתא, הן מאסורין דרבנן. ותשמר אותנו תמיד, שלא יארע לנו שום מכשול לעולם חס ושלום, ולא יבוא לתוך פינו שום מאכל האסור לנו. כי אתה ידעת רבוננו דעלמא בלא, שאי אפשר לבשר ודם להזהר ולהשמר בעצמו מכל מיני מאכלות אסורות ומתערובותיהם, אשר פרטיהם ודקדוקיהם רבים מאד ועצמו מספר, ואתה יודע גדל הפגם העצום הפוגם בגופש ישראל על-ידי מאכלות אסורות חס ושלום. על כן רחם עלינו למענה, ועזרנו והושיענו ושמר את נפשנו, שנוכח להיות נצולים ופרושים ומבדלים לגמרי מכל מיני מאכלות אסורות, מנבלות וטרפות, משקצים ומרמשים, מבשר בחלב ומיין נסך, מחלב ודם, מגיד הנשה ואבר מן החי, ומפת של עבו"ם ומבשולי עבו"ם, ומשאר כל מיני מאכלות אסורות, מהם ומתערובותיהם, וממשהו חמץ בפסח. מכלם תשמרנו ותצילנו ברחמיך העצומים, שלא יכנסו לתוך פינו, ולא יטמאו את נפשותינו, ונהיה אנהנו וצאצאינו נקיים וטהורים ומבדלים מהם לגמרי, ותקדשנו בקדשתך העליונה. ותקיים בנו מקרא שכתוב, והייתם לי קדושים, כי קדוש אני. חוס וחמל עלינו, ופרנו והצילנו ומלטנו מכל מיני טומאות ומכל הדברים המשקצין את הנפש, וקדשנו בכל מיני קדשות. ועזרנו וזכנו לאכילה דקדשה בשלמות באמת כראוי לאיש ישראלי, ונוכח להשלים פגמי המזבח דקדשה, על-ידי אכילתנו בקדשה ובטהרה, עד שיהיה השלחן שלנו מכפר כמזבח. ותזכנו ברחמיך הרבים לאמונה שלמה באמת, ותתן לנו כח ושכל דקדשה להכניע ולכמל כל מיני אמונות כזביות, ולהשיב ולהחזיר את כל התועים באמונות כזביות שישבו בלם לאמונתך הקדושה:

אנא יהוה, עזרנו לצאת מתאות גופנו ומעכירת מעשנו ומכסילות דעתנו. וזכנו ברחמיך הרבים, לתן צדקה הרבה לעניים מהגנים הרבה, ולצדיקים אמתיים שבדורנו, למען נזכה על-ידיה להשלים ולתקן פגם המזבח שנפגם על-ידי עוונותינו, עד אשר אין לנו לא אישים ולא קרבן ולא כהן שיכפר בעדינו:

י חֲשׁוֹן

וּבְכֵן תרחם עלינו, שְׁנוּזָה לְתַקֵּן אֶת פְּגָם תַּאֲוֹת אֲכִילָה, וְנוּזָה מֵעֵתָה לֵאכֹל בְּקִדְשָׁה וּבִמְהֵרָה, עַד שִׁיְהִיֶה הַשְּׁלֶחַן שְׁלָנוּ מְכַפֵּר בְּמִזְבֵּחַ. וְנוּזָה לְהַכְנִים אוֹרְחִים הַגּוֹנִים עַל שְׁלַחֲנֵנוּ, וְלִתֵּן חֵלֶק מִסְעוּדֵתֵנוּ לְעֲנִיִּים הַגּוֹנִים. וְזַכְּנוּ לְלַמֵּד תּוֹרָה עַל-הַשְּׁלֶחַן, וְיִהְיֶה הַשְּׁלֶחַן שְׁלָנוּ שָׁלֵם בְּכָל מִינֵי שְׁלֵמוֹת דְּקִדְשָׁה, בְּלֵי שׁוּם פְּגָם כָּלֵל, עַד שְׁנוּזָה שֶׁהַשְּׁלֶחַן שְׁלָנוּ יִטְהַר אוֹתָנוּ מִכָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְיִזְכֶּה אוֹתָנוּ לְעֵלְמָא דְאַתִּי, וּלְפְרָנְסָה טוֹבָה, וְנִהְיֶה רְשׁוּמִים לְטוֹב לְעֵלְא וְלְעֵלְא. וְנוּזָה שִׁיתוּסֵף לָנוּ כַּח וּגְבוּרָה בְּשַׁעַה שְׁנִצְטָרֵד, וְנוּזָה שְׁלֵא יִהְיֶה שׁוּם כַּח לְהַסְטָרָא אַחֲרָא לִינֵק כָּלֵל מִשְׁלַחֲנֵנוּ וְאֲכִילְתָנוּ, כִּי אִם מַעַט דְּמַעַט חַיּוֹת הַמְּכַרְח לִתֵּן לָהֶם בְּצַמְצוּם גְּדוֹל כְּפִי רְצוֹנָךְ הַטּוֹב, וְלֹא יוֹתֵר מִהֶהְכָּרַח כָּלֵל. וְנוּזָה לְקַיֵּם מִצְוֹת נְטִילַת-יָדִים, בְּמִים רְאוּשׁוּנִים וְאַחֲרוֹנִים כְּרֵאוּי בְּשְׁלֵמוֹת, וְנוּזָה לְקַדֵּשׁ יָדֵינוּ עַל-יְדֵי נְטִילַת-יָדִים, וְיִמְשֵׁךְ עֲלֵינוּ קִדְשָׁה וְטְהָרָה שְׁלֵמָה עַל-יְדֵי נְטִילַת-יָדִים רְאוּשׁוּנִים וְאַחֲרוֹנִים. וְיִקָּים בְּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב, וְהִתְקַדְשְׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים, כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה, וְתַעֲזֹרְנוּ לְבָרֵךְ בְּרַבְת־הַמּוֹצִיא וּבְרַבְת־הַמְּזוֹן וְכָל בְּרַבְת־הַנְּהַגִּין תַּחֲלָה וְסוֹף בְּכוּנָה גְּדוּלָה כְּרֵאוּי בְּקִדְשָׁה וּבִמְהֵרָה. וְנוּזָה שִׁיְקָים בְּשְׁלֶחַן שְׁלָנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב, וְיִדְבֵּר אֵלַי זֶה הַשְּׁלֶחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה. וְנוּזָה עַל-יְדֵי אֲכִילְתָנוּ בְּקִדְשָׁה, לְהַכְנִיעַ וּלְכַפֵּל כְּסִילוֹת דַּעֲתָנוּ וְכַעוּר מַעֲשֵׂינוּ, וְתַעֲזֹרְנוּ שִׁיְהִיֶה נִשְׁלָם דַּעֲתָנוּ עַל-יְדֵי אֲכִילְתָנוּ בְּקִדְשָׁה וּבִמְהֵרָה כְּרֵצוֹנָךְ הַטּוֹב:

אָנָּה יְהוָה, אַתָּה יַדְעָתָ אֶת עַצְם בְּלָבוֹל וְכְסִילוֹת דַּעֲתִי שְׁמַתְגַּבֵּר עָלַי בְּכָל-עֵת וּבְכָל-שַׁעַה, עַד אֲשֶׁר כָּשַׁל כַּח הַסְּבָל וְאִינִי יוֹדַע מַה לַּעֲשׂוֹת, וְאִיזָה תַּחֲבוּלָה אֲבַקֵּשׁ לְתַקֵּן אֶת דַּעֲתִי לְהַכְנִיעַ כְּסִילוֹת דַּעֲתִי, אֲשֶׁר מָזָה כָּאוּ מַעֲשֵׂי הַמְּכַעְרִים, וְלֹא דִי שְׁלֵא זְכִיתִי לְתַקֵּן דַּעֲתִי וּמַעֲשֵׂי, אִף גַּם הוֹסַפְתִּי בְּכָל פַּעַם קְלָקוּלִים עַל קְלָקוּלִים, וּפְגָמִים עַל פְּגָמִים, וְעִכְרוֹת עַל עִכְרוֹת, וְכְסִילוֹת עַל כְּסִילוֹת, וּבְלָבוּלִים רַבִּים עַל בְּלָבוּלִים. דְּלוּ עֵינַי לְמָרוֹם יְהוָה עֲשֵׂקָה לִי עֲרַבְנִי. עֲרַב עַבְדְּךָ לְטוֹב אֵל יַעֲשִׂקוּנִי זָדִים. הוֹצִיאָה מִמְּסַגֵּר נַפְשִׁי. חַנְּנוּ מֵאַתָּךְ דַּעָה בִּינָה וְהַשְׁבֵּל. וְעֲזֹרְנִי שְׁאוּזָה לְשׁוּב מִמַּחְשְׁבוֹתֵי הָרַעוֹת, וְאוּזָה לְעֵזוֹב דְּרַפִּי הָרַע וּמַחְשְׁבוֹתֵי הַפְּגוּמוֹת וְהַמְּבַלְבְּלוֹת, הַמְּבַלְבְּלִים אוֹתִי וּמוֹנְעִים אוֹתִי מֵאֵד מְלָשׁוֹב אֱלִיךְ בְּאַמְתָּ. חוּם נָא עָלַי, חוּם וְחַמֵּל נָא עָלַי, יְהִמוּ מַעֲיָד וְחַסְדִּיךָ עָלַי, וְתֵן לִי תַקּוּה טוֹבָה שְׁאוּזָה מֵעֵתָה לְרַחֵק וּלְגַרֵּשׁ מֵעָלַי כָּל מִינֵי מַחְשְׁבוֹת רַעוֹת וְכָל מִינֵי בְּלָבוּל הַדַּעַת שְׁבַעוּלָם, עַד שְׁאוּזָה חֵישׁ קַל מִהֲרָה לְהַשְׁלִים אֶת דַּעֲתִי, וְאוּזָה לְשְׁלֵמוֹת הַדַּעַת דְּקִדְשָׁה. וְעַל-יְדֵי-זֶה תּוֹכְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְעֵזוֹב מֵעֵתָה אֶת

כל מעשי הרעים. ואזכה מעתה להיות סור מרע באמת, ותעזרני לתקן את מעשי, ותחת מעשי המכערים אזכה מעתה לעשות תחתם מעשים נאים, מעשים הגונים, מעשים טובים, שיהיו לנחת ולרצון לפני כסא כבודך:

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שיפקח לי אור השכל דקדשה, ויתגלה לי אור הצדיקי אמת המאירים בכל-העולמות בלם, ומכל שכן בעולם השפל הזה. ומעצם עכירת מעשינו וכסילות דעתנו, נסתם ונסתר ממנו אורם הגדול, עד אשר אפלו פשאנו זוכים להתקרב אליהם ולעסק בספריהם הקדושים, אין אנו זוכים להרגיש ולראות כלל אורם הצח והמצחצח, ואין אנו מרגישים נעימות קדשת דבריהם, מעצם חשבת שכלנו וכסילות דעתנו ועכירת מעשינו. ומחמת זה נחשף אור היראה והאהבה הקדושה מאתנו, עד אשר בעוונותינו, אנו רחוקים מאד מיראה ואהבה אמיתית:

ד לחדש

אנא יהוה, חמל עלינו ואל תזניחנו ואל תפשינו, ותעזרנו להשלים את דעתנו ולתקן את מעשינו, ותפתח לנו את אור הדעת דקדשה שיתגלה לנו האמת. ונזכה לראות בעיני שכלנו את אור צדיקי האמת, ונזכה להפיל בהם ולהתדבק בדרכיהם ובמעשיהם הטובים אשר הורו אותנו, ועל-ידי-זה נזכה ליראה ואהבה דקדשה בשלמות באמת. ונזכה להתקרב לצדיקי אמת שיש להם כח לגלות את גדל ההתפארות שאתה מתפאר עם עמך ישראל בכל דור ודור, כמו שכתוב, ישראל אשר בך אתפאר. הן בכלל, מה שאתה מתפאר עם כלליות ישראל עמך הקדוש, אשר בחרת בנו מכל העמים ורוממתנו מכל הלשונות. הן בפרטיות, מה שאתה מתפאר עם כל אחד ואחד מישראל בפרט, אפלו עם הפחות שבפחותים ואפלו עם פושעי ישראל כל זמן ששם ישראל נקרא עליו, אתה מתפאר ומתגדל ומתרוםם בו. והן בפרטי פרטיות, מה שאתה מתפאר ומתנשא בפרטי המעשים והתנועות טובות של כל אחד מישראל. כל אלו ההתפארות יתגלו על-ידי צדיקי האמת, ועל-ידי-זה יתגלו לנו כל הרצונות שהיו לך בבריאת עולמך בכלליות הבריאה, ובפרטיות כל נברא ונברא, ובפרטי פרטיות. אשר הכל היה רק בשביל ישראל עמך, כדי שתתפאר ותתגדל ותתרוםם ותתנשא על-ידי ישראל עמך, ועל-ידי-זה תזכנו ברחמך הרבים שימשך עלינו יראה ואהבה בשלמות באמת, שנזכה ליראה את שמך הגדול והנורא ולהאבה אותך באמת, בכל לבבנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו:

ח חֲשׁוֹן

אָנָּה יְהוָה, שׁוֹמֵעַ תּפִּלָּה, שׁוֹמֵעַ צַעֲקָה, שׁוֹמֵעַ אֲנָחָה, שְׁמַע קוֹל תּפִּלָּתֵנוּ בְּרַחֲמִים וּמִלֵּא בְּקִשְׁתְּנוּ לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעַנְנוּ, שְׁנוּכָה לְתַן צַדִּיקָה הַרְבֵּה לַעֲנִיִּים הַגּוֹנִים וְלַצַּדִּיקִים אֲמִתִּיִּים שְׁבִדּוֹר הַזֶּה, וְעַל־יְדִי־זֶה נִזְכָּה לְהַזְכִּיר אֶת הַטּוֹב הַכְּבוֹשׁ בְּגָלוֹת, וּבְפָרֵט הַטּוֹב הַכְּבוֹשׁ אֲצִלִּי בְּגָלוֹת גָּדוֹל, שְׁיִזְכֹּר אֶת מַעֲלָתוֹ הַגְּדוֹלָה וַיִּתְעוֹרֶר בְּאַמֶּת וַיִּתְגַּבֵּר עַל הָרָע, עַד שֶׁאֲזַכָּה לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְגַרֵּשׁ אֶת הָרָע מִמֶּנִּי לְגַמְרִי, וְאֲזַכָּה לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת חַיֵּשׁ קַל מֵהָרָה. וְנִזְכָּה לְתַקֵּן אֶת פְּגָם תַּאֲוֹת אֲכִלְיָה, וְתַעֲזָרְנוּ לְאַכֵּל בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה לְמַעַן שִׂמְךָ לְבַד בְּאַמֶּת, וְנִזְכָּה לְהַכְנִיעַ וּלְכַבֵּל כְּסִילוֹת הַדַּעַת וְעִכְרִית הַמַּעֲשִׂים. וְתִזְכְּנוּ בַּחֲסִדֶיךָ הַרְבִּים לְשִׁלְמוֹת הַדַּעַת דַּקְדְּשָׁה וְלַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים וְהַגּוֹנִים בְּעֵינֶיךָ, וְתַפְתַּח לָנוּ אוֹר הַשֶּׁכֶל בְּאַמֶּת, בְּאִפֶּן שְׁנוּכָה שְׁיִתְגַּלֵּה לָנוּ הַיָּטִב בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ אוֹר הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים הַמְּאִירִים בְּכָל הָעוֹלָמוֹת בָּלָם, וְנִזְכָּה עַל־יְדִי־זֶה לִירְאָה וְאֶהְבֶּה בְּשִׁלְמוֹת, וְתִיחַד לְבַכְּנוּ לְאַהֲבָה וּלִירְאָה אֶת שְׂמֶךְ בְּאַמֶּת בְּתַכְלִית הַשִּׁלְמוֹת מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, אֲמֵן סְלָה:

יח

[על־פי תורה י"ח - רבי יוחנן משתעי קרטליתא]

רְבוּן עֲלְמִיּוֹן, טוֹב וּמְטִיב לְכָל, אֶתְּהָ בְּרֵאתָ עוֹלָמְךָ בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב כְּפִי מַה שֶּׁעָלָה בְּמַחְשַׁבְתְּךָ הַקְּדוּמָה, וְתַכְלִית בְּוַנְתְּךָ הַטּוֹבָה הִיְתָה לְטוֹבְתֵינוּ, כְּדִי שְׁנוּכָה עַל־יְדִי־זֶה לְהַשִּׁיג הַתַּכְלִית הַטּוֹב, תַּכְלִית הָאֲמִתִּי, תַּכְלִית הַטּוֹב שֶׁל כָּל הַתַּכְלִיתִין. וּבִשְׁבִיל זֶה בְּרֵאתָ כָּל הָעוֹלָמוֹת בָּלָם בְּחֻכְמָה נִפְלְאָה, מֵרֵאשִׁית הָאֲצִילוֹת עַד סוּף הָעֲשִׂיָּה, כְּדִי שְׁנוּכָה מִסוּף הַמַּעֲשִׂה, לְבֹא וּלְהַכְלִל בְּמַחְשַׁבָּה תַּחֲלָה, לְהַשִּׁיג הַתַּכְלִית הָאֲחֵרוֹן, טוֹב הַנִּצְחִי:

וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּעֲזָרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׁנוּכָה לְמִלֵּאת רְצוֹנְךָ הַטּוֹב, וְנִזְכָּה לְעַסֵּק בְּעִבּוּדְתְּךָ תָּמִיד בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם. וְנִזְכָּה לְסוּר מֵרָע לְגַמְרִי בְּאַמֶּת וְלַעֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ תָּמִיד, לְמַעַן נִזְכָּה עַל־יְדִי־זֶה לְהַשִּׁיג הַתַּכְלִית הָאֲמִתִּי. וּבְכָל עֲשִׂיתְנוּ וְעַסְקָנוּ שְׁנַעֲשֵׂה וְנַעֲסֵק בְּזֶה הָעוֹלָם, בְּכָלֵם יְהִיוּ בְּוַנְתְּנוּ רַק בִּשְׁבִיל תַּכְלִית הַטּוֹב הָאֲחֵרוֹן, כְּדִי שְׁיִתְגַּלֵּל מִזֶּה הַדְּבָר הַשֶּׁנֶּת תַּכְלִית הָאֲמִתִּי, וְלֹא נַעֲשֵׂה שׁוּם דְּבָר, וְלֹא נַעֲסֵק בְּשׁוּם עַסֵּק, וְלֹא נְדַבֵּר שׁוּם דְּבוּר, שְׂאִין

בהם השגת התכלית האחרון, ונופה לקיים מקרא שכתוב, בכל דרכיך דעהו והוא יישר אורחותיך, וכל מעשינו יהיו לשם שמים:

רבנו של עולם, אתה ידעת כמה אני רחוק מתכלית האמתי, ולא די שלא נזהרתי בכל מעשי שלא לעשות דבר שאין בו השגת התכלית האחרון, אף גם עשיתי מהפך אל הפך, ועשיתי מעשים הגורמים להתרחק מאד חס ושלום מן התכלית, ופגמתי הרבה ונתרחקתי מן התכלית האמתי בתכלית הרחוק. ועתה, אבי שבשמים, למה לי חיים כאלה, חיי צער כאלה, חיים מרים ומרורים כאלה, האם זה נקרא חיים, הלא אלה מיתות טובים מחיים מרים כאלה, מאחר שאיני זוכה בחיים האלה להשגת התכלית האמתי:

רבנו של עולם, מרא דעלמא כלא, מחיה מתים ברחמים רבים, חי החיים, תן לי חיים ואחיה ולא אמות, תן לי חיים אמתיים חיים נצחיים חיים טובים חיים ארפים חיים שיש בהם יראת שמים, חיים שנופה על ידם בכל עת ובכל רגע להשגת התכלית האחרון האמתי אשר בשביל זה בראת כל העולמות כלם, ובשביל זה באנו מעולם העליון מרום המעלות לעולם השפל הזה, חוס וחמל עלי ותן לי תקנה ולא אובר, וחזקני ואמצני שאזכה מעתה לרחם עלי, להתרחק ולסור מרע לגמרי, ולא אעשה עוד שום דבר שאין בו השגת התכלית האחרון האמתי. חמל על מעשה ידיך וזכני לשוב אליך באמת, עד שאזכה אל התכלית האמתי, להרים ולהגביה ולהכלל סוף המעשה במחשבה תחלה:

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, מלא טוב מלא רחמים מלא רצון, שתהיה בעזרי ותשמרני ותצילני מן הפעם ומן הרגז ומכל מיני קפידות, ותגן עלי ברחמיך ותשמרני תמיד. ואפלו בשעה שיבוא חס ושלום לידי איזה פעם, תחמול עלי ברחמיך ותשמרני ותצילני שלא אפעול בכעסי שום אכזריות כלל, רק אזכה לשבר ולהפר הפעם ברחמנות. ואזכה להתגבר על יצרי לשבר הפעם ולהפך הפעם לרחמנות, לרחם דייקא ברחמנות גדולה במקום שהייתי רוצה לכעס חס ושלום, ולא יהיה בי אל זר ולא אשתחוה לאל נכר, שזה נאמר על הכועס שנחשב כאלו עובר עבודה זרה. רבנו של עולם, אתה ידעת כמה קשה לנו לשבר ולכחל מדה רעה זו של כעס וקפידות, כי בשמתחיל הפעם לבער בנו חס ושלום, כמעט אין

אָנוּ בְּרַעַתְנוּ וְקָשָׁה עָלֵינוּ לְכַבּוֹת אֵשׁ הַכַּעַס וּלְכַבּוֹשׁוֹ, עַל כֵּן רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְהִיָּה בְּעֶזְרֵנוּ וּשְׂמֵרָנוּ וְהִצִּילֵנוּ תָּמִיד בְּרַחֲמֶיךָ וּבְחַסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים, וְעֶזְרֵנוּ לְשֹׁכֵר וּלְכַפָּל מִדַּת הַכַּעַס וּקְפִידוֹת מְעַלְיָנוּ וּמַעַל גְּבוּלֵנוּ, וְלֹא נִכְעַס לְעוֹלָם וְלֹא אֶהְיֶה שׁוֹם קַפְדָּן כָּלֵל, רַק אֲזַכֶּה לְהִיּוֹת טוֹב לְכָל תָּמִיד מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

ט חשון

וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ וּבְחַסְדֶּיךָ הָאֱמֵתִיִּים עָלֵינוּ, עַל עֲנִי וְאֶבְיוֹן כְּמוֹנוּ הַיּוֹם, עַל עִם מְמוֹשֵׁךְ וּמְמַרְט, הַנְּפוּצִים עַל הַהָרִים כְּצֵאן אֲשֶׁר אִין לָהֶם רוּעָה, צֵאן נִדַּח וְאִין מְקַבֵּץ. וְתַפֵּר כַּעֲסֶךָ מֵעַמּוֹנוּ, וְתַמְתִּיק וּתְכַבֵּל חֲרוֹן אַפֶּךָ מֵעָלֵינוּ, וַיְגוּלוֹ רַחֲמֶיךָ עַל מַדּוּתֶיךָ וְתַשִּׁיב פְּנִיֶךָ אֵלֵינוּ. וְתַחַמֵּל עָלֵינוּ בְּחַמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה, וְתִשְׁלַח לָנוּ צַדִּיקֵי אֱמֶת מְנַהֲיָגִים אֱמֵתִיִּים דְּקַדְשָׁה, שְׂיִנְהִיגוּ אוֹתָנוּ בְּרַחֲמִים, וַיְכַנְּסוּ הַשְּׂגָת הַתְּכֵלִית הָאֲחֵרוֹן בְּלִבָּנוּ וּבְשִׁכְלָנוּ, עַד שֶׁנִּזְכָּה עַל יָדָם לְרַדֵּף וְלַרוּץ כָּל יְמֵינוּ לְהַשִּׁיג הַתְּכֵלִית הָאֱמֵתִי, וְנִשְׁלִיךְ כָּל תַּאֲוֹת עוֹלָם הַזֶּה אַחֲרֵי גְּיוֹנוֹ, וְנָשִׁים כָּל מַגְמוֹתֵינוּ וְכָל חֲפָצֵנוּ וְכָל תַּשְׁוֹקֵתָנוּ וְכָל יַגִּיעוֹתֵינוּ וְכָל טְרַחְוֹתֵינוּ רַק בְּשִׁבִיל הַתְּכֵלִית הָאֲחֵרוֹן הָאֱמֵתִי, כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֱמֶת:

ל'ז אָדָר הִילּוּלָא דְמֹשֶׁה רַבֵּנוּ ע"ה

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה לְכַד יָדַעְתָּ עֲצָם הַרַחֲמָנוּת שֵׁשׁ עָלֵינוּ עַכְשָׁיו בְּדוֹר הַזֶּה, עַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכִלְלִיּוֹת וּבְפִרְטִיּוֹת, עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, כִּי הַכֹּל חֲפָצִים לִירְאֶה אֶת שְׂמֹךְ, וְהַכֹּל תֹּאבִים וּמִשְׁתַּוִּקְקִים וּמִצְפִּים וּמִחֲכִים לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאֱמֶת. וְכֹל אִישׁ אֲשֶׁר יוֹדֵעַ אֶת נִגְעֵי לְבָבוֹ, מִצְפָּה וּמִחֲפָה לְרוּפֵא נַאֲמָן, מְנַהֲיֵג אֱמֵתִי, שִׁיקְרָב אוֹתוֹ וִירְפֵא תַחֲלוּאֵי נַפְשׁוֹ וּמְכַאֲבוּיוֹ. וְאִין מִי שִׁיעַמַד בְּעַדְנוּ, כִּי לִקְחַת מְמוֹנוֹ מִחֲמַד עֵינֵינוּ, כָּל הַצַּדִּיקֵי אֱמֶת וּמְנַהֲיָגִים אֱמֵתִיִּים. וְהִסְתַּרְתָּ פְּנִיֶךָ מִמּוֹנוּ, וְאִין לָנוּ לֹא מְנַהֲיֵג וְלֹא מְנַהֵל אֱמֵתִי, שְׂיִוִּכַל לְהַנְהִיג אוֹתָנוּ לְקַרְבָּנוּ לְעַבּוֹדְתְךָ בְּאֱמֶת. מְרִיחַ דְּעֵלְמָא כְּלֵא, אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת מְכַאֲבוֹנוּ, וְאֶת צַעֲקוֹתָנוּ שְׂמַעְתָּ מִפְּנֵי נִגְשֵׁינוּ. קוּמָה בְּעֶזְרֵתָנוּ בְּעַת צָרָה הַזֹּאת, בְּעוֹקְבָא דְּמִשְׁיחָא, בְּתַקְפָּה מְרִירוֹת גְּלוֹת הַנַּפְשׁ וְהַגּוּף, כִּי אִין לָנוּ שׁוֹם שְׂכָל וְדַעַת אֵיךְ לְרַצוֹת וּלְפִיִּים אוֹתְךָ, וְאֵיךְ לְקַרֵּא אוֹתְךָ שֶׁתַּשִּׁיב פְּנִיֶךָ אֵלֵינוּ. אֲבִינוּ שְׂבִשְׂמִים חֲמַל עָלֵינוּ, אֲבִינוּ שְׂבִשְׂמִים אַל תִּסְתֵּר פְּנִיֶךָ מִמּוֹנוּ, מוֹשֵׁל בְּכָל מַלְאָךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, שְׁלַח לָנוּ מְנַהֲיֵג וּמוֹשֵׁל אֱמֵתִי דְּקַדְשָׁה, שְׂיִוִּכַל לְהַנְהִיג אוֹתָנוּ בְּרַחֲמִים, כְּאֲשֶׁר יִשָּׂא הָאוֹמֵן אֶת הַיּוֹנֵק לְקַרְבָּנוּ לְעַבּוֹדְתְךָ בְּאֱמֶת. תֵּן לָנוּ מְנַהֲיֵג אֱמֵתִי כְּמוֹ מֹשֶׁה רַבֵּנוּ

עליו השלום, כי ישראל היו שקועים במצרים במ"ט (בארבעים ותשעה) שערי ממאזה, ולא היה אפשר שיצאו משם כי אם על ידי משה רבנו. וחמלת עליהם, וגזרת על משה שילך משה ויגאלם, אף על פי שמושה רבנו מגדל ענותנותו היה מסתיר פניו, ולא רצה לקבל הממשלה והמנהיגות. אבל אתה חמלת על עמך ישראל וגזרת שילך בעל פרחו, והיית עמו תמיד עד שזכה לגאלם. והנה עכשיו בעוונותינו אנו שקועים בגלות יותר מגלות מצרים, ואתה יודע שאין מי שיוכל לעזור אותנו, כי אם מנהיג אמת שיהיה בכחנות משה רבנו עליו השלום. על כן רחם עלינו למען שמך, ושבור והפר בעסך מעלינו, ושלח רחמנות בלב המנהיג האמת שיחמל עלינו וישיב פניו אלינו, ויקבל המנהיגות והממשלה, וינהיג אותנו ברחמיו, ויקרבנו לעבודתך באמת:

וזכנו ברחמיך הרבים לאמונה שלמה באמת, לאמונה הקדושה, להאמין בך ובצדיקיך האמתיים, באמונה שלמה באמת, ותצילנו ברחמיך הרבים מאמונות כזביות מאמונות של שטות והבל, ולא יהיה לנו שום אמונה כזבית, ולא נאמין בשום דבר שהוא מדרכי האמורי, ולא נלך בדרכיהם וחקותיהם, ולא נטה לבבנו אחר שטותיהם ושקריותם, רק נזכה לאמונה דקדשה בשלמות, לאמונה זכה ונקיה בך יהוה אלהינו, ובצדיקיך האמתיים, ובתורתך הקדושה, בתורה שבכתב ותורה שבעל פה, ובכלליות עמך ישראל הקדוש, באמת ובלב שלם:

ובכן רחם עלינו ושמרנו והצילנו ברחמיך הרבים ממנהיגי שקר, ממנהיגים אכזרים, מפרנסים המתנאים על הצבור שלא לשם שמים, הרודפים אחר הכבוד להנאתם ותולין רדיפתם ברחמנות, כאלו הם רוצים לרחם על העולם להנהיגם, אשר באמת הם רחוקים מזה, ואינם יכולים להנהיג את עצמן מפל שפן אחרים, ולא נתן להם הגדלה מן השמים כלל. רחם עלינו ברחמיך הרבים והצילנו מהם וממהומם, ותבטל ותשבר ותכניע גדלתם וממשלתם מן העולם:

ועזרנו ברחמיך הרבים. והצל אותי ואת זרעי וכל עמך בית ישראל מתאוה רעה הזאת של פרנסות ומנהיגות. שמרני והצילני ומלטני שלא יעלה על לבי שום תאוה וחסדה, ושום מחשבה כלל של פרנסות ומנהיגות וראשות והתנשאות, ולא ארדף אחר הכבוד לעולם. ועזרני ברחמיך הרבים למענך, וזכני לשוב בתשובה שלמה לפניך מהרה באמת ובלב שלם. ותן בלבי לעשות רצונך, וכופ את יצרי

להשתעבד לך, ותתן לי כח וגבורה דקדושה לכבש את יצרי ולשבר תאוותי הרעות, ולהמשיך עצמי רק אל התכלית האמתית, ואזכה לקשט עצמי ולקשט אחרים הרבה, לקרבם ולהכניסם לתוך הקדושה, לקרבם אל התורה ואל העבודה האמתית כרצונך הטוב. וזכני ברחמיך הרבים לאהבת-חכמים אמתיים, ואזכה לכבד אותם בכל מיני כבוד ופאר, ולמסור נפשי עבורם. ותתן לי כח לסכר פי כל דוברי שקר, המכזיזים ומחרפים אותם, ותעזרני להתגבר עליהם לנצחם ולשפרם ולהשפילם ולהכניעם עד עפר. חוס וחמל עלי וזכני לבוא מהרה לכל מה שבקשתי מלפניך, ואזכה לבוא חיש קל מהרה אל התכלית האמתית, לתכלית הטוב הנצחי. ומעתה תהיה בעזרי, שלא אעשה עוד שום דבר שאין בו השגת התכלית האמתית, ואבלה כל ימי ושנותי רק בשביל השגת התכלית האחרון האמתית. ותזכני להשיגו באמת, בחיים חיותי בגופי הזה, קדם שאסתלק מן העולם הזה. ותצילני שלא אצטרך להתנגלגל חס ושלום בגוף אחר בשביל השגת התכלית הזה, רק אזכה להשיגו בעצמי בעולם הזה בחיים חיותי, ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים למענך ולמען הצדיקים האמתיים, ולא למעני כלל. ואזכה ברחמיך לחיי עולם הבא, בלי שום צער גהינם וחרבוט הקבר. ותחנני ברחמיך לחיים טובים וארכים לחיים נצחיים, לעולם שכלו טוב וכלו ארוך. כחסדיך חניני ואשמרה עדות פיה. תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעימות בימינך נצח. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

י ט

[על-פי תורה י"ט - תפלה לחבקוק]

י' חשוון

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך. פתח פיה לאלם. וזכני לסדר תפילתי לפניך, בלשון רחמים ותחנונים, בלשון צח ונד בלשון שמלאכי השרת משתמשין בו, בלשון שאוכל לעורר רחמיך האמתיים עלי, בשלמות לשון הקדש:

רבנו של עולם, מלא רחמים, זכני ברחמיך הרבים לשלמות לשון הקדש, למען אזכה על-ידי-זה להפיל ולהכניע ולשבר כל התאוות רעות וכל המדות רעות הנמשכין משבעין עממין, אשר כל התאוות והמדות רעות שיכים להם ולא לנו, ובפרט תבערת המדורה של תאות נאוף החפצה להתגבר עלינו בכל עת. חוס וחמל עלינו, וזכנו להפיל ולהכניע ולכבול תבערת המדורה הזאת מעלינו ומעל

גבולנו, כי אתה ברחמיך בחרת בנו מכל העמים ורוממתנו מכל הלשונות. ונתת לנו לחלקנו שלמות לשון הקדש, אשר בו בראת עולמך, כמו שכתוב, בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם. ונתת לנו תורתך הקדושה על-ידי משה נביאך בלשון הקדש, ובו נדברת עם כל נביאך הנאמנים המדברים בשמך ברוח נבואה ורוח הקדש, אשר עם כלם דברת בלשון הקדש, אשר היא כלילת יפי משוש לכל הארץ. על כן באתי להפיל תחנתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, יהמו נא מעיך עלי, תיקר נא נפשי בעיניך, שתעורר חסדיך האמתיים עלי, ותשפיע עלי ברחמיך הגדולים שלמות לשון הקדש, באפן שאזכה ברחמיך להתגבר על יצרי הרע, להכניע ולשבר ולבטל מעלי תבערת המדורה של תאוות נאוף. כי אתה ידעת יהוה אלהינו, כי תאוה זו היא עקר הנסיון והמתקלא, אשר רק בשביל זה באנו לעולם הזה כדי להתנסות ולהצטרף בתאוה זו. כי רצונך הטוב היה לנסות אותנו בתאוה הזאת, אם יהא לנו כח להתגבר על יצרנו להכניע ולשבר תאוות גופנו, ולדבק עצמנו לשמך הגדול באמת כל ימי חיינו כדי להטיב אחריתנו, למען תתפאר בנו בכל העולמות, כשנזכה להכניע ולשבר ולבטל תאוה הזאת. ובעוונותינו הרבים, לא נוהרנו לעמד בנסיון וצרוף הזה כראוי, כמו שאמר דוד המלך עליו השלום, בחנת לבי פקדת לילה צרפתיני כל תמצא זמתי כל יעבר פי. עד אשר כלו ביגון חיינו ושנותינו באנחה, כי רק על-ידי-זה סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים, ובכל יום ויום יצרו של אדם מתגבר עליו ביותר. וברחמיך הרבים גלית לנו על-ידי צדיקי הדור האמתיים, עצות טובות להמלט מזה בשב ואל תעשה, במעשה ובמחשבה, אבל לא נוהרנו לקיים עצותיך הטובות באמת, ולא שמרנו את המחשבה מבבלולים והרהורים ושמוותים. אבל אף-על-פי-כן אתה מלא רחמים, ועדין לא כלו רחמיך ממני, ואתה גדול העצה פלא יועץ, חמל עלי ותשפיע לי עצה טובה עצה אמתית, באפן שאזכה לקיים עצותיך הטובות, באפן שאזכה מעתה להמלט ולהנצל מאש המדורה הזאת. ותצילני ברחמיך הרבים מרוח שמוות של תאוה רעה הזאת, כי בעוונותינו הרבים אין אנו יודעים להשיג עצותיך הקדושות איך להנצל מתאוה הזאת, כי אתה גלית לנו על-ידי צדיקיך האמתיים, שעל-ידי שלמות לשון הקדש זוכין להכניע תאוה רעה זו. וגם אתה הודעת לנו, שאי אפשר לזכות לשלמות לשון הקדש, כי אם על-ידי שמשברים תאוה זו וזוכין לשמירת הברית. ואני בער ולא אדע, מהיכן אתחיל לזכות למעלות קדושות האלו שהם שלמות לשון הקדש ושמירת הברית, מאחר ששניהם תלויים זה בזה. על כן באתי

לְשַׁחַר פְּנֵיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי, הוֹדִיעֵנִי נָא אֶת דְּרָכֶיךָ וְאֲדַעַה בְּאִיזָה דְרָךְ אֲזַכֶּה לְמַעֲלוֹת
הָאֵלוֹ, לְשִׁלְמוֹת לְשׁוֹן הַקִּדְּשׁ וְלִשְׁמִירַת הַבְּרִית, בְּאִפְנֵי שְׁאֲזֻכָּה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמְתָּ,
כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ כִּי אִי אֶפְשֶׁר לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמְתָּ, כִּי אִם עַל-יְדֵי שְׁמִשְׁבְּרֵינִי תֵּאָוֶה
הַזֹּאת לְגַמְרִי, אֲשֶׁר הִיא הֵרַע הַכּוֹלֵל שֶׁל כָּל הַשְּׂבָעִין אַמּוֹת. וְאַנְחֵנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עִם
קְדוּשָׁתְךָ, אֲנַחְנוּ בְּשִׁרְשֵׁנוּ אֲנוּ רְחוּקִים לְגַמְרֵי מִתְּאֵוֶה רַעְיָה הַזֹּאת, וְאִין הַתְּאֵוֶה הַזֹּאת
שְׂיֻכַת לָנוּ כָּלֵל, כִּי אִם לָהֶם וּלְחֻלְקָם, וְלֹא לָנוּ:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, חוֹסֶה עַל כְּבוֹדְךָ, וְרֹאֵה שְׁפִלוּתֵנוּ וּבִזְיוֹנֵנוּ אֲשֶׁר יִרְדְּנוּ מִמֶּנּוּ מִמֶּנּוּ,
וְנִפְלְנוּ בְּגָלוּת שֶׁל שְׂבָעִין אַמּוֹת עַל-יְדֵי תְּאֵוֶה רַעְיָה הַזֹּאת, אֲשֶׁר הִיא גְרָמָה
לָנוּ כָּל הַצָּרוֹת וְכָל הַגְּלוּיֹת בְּכָלֵל וּבְפִרְטָה, שְׂעָבְרוּ עָלֵינוּ כְּכָר וְאֲשֶׁר עָדִין לֹא נִצְלָנוּ
מֵהֶם. וְאִם אַמְנָם אֲנַחְנוּ בְּעִצְמוֹנוּ יוֹדְעִים מְכַל זֶה, וְאִף-עַל-פִּי-כֵן לֹא הֵיינוּ נִשְׁמָרִים
לְגִרְשׁ הַרוּחַ שְׁטוֹת שֶׁל תְּאֵוֶה זֶה מִקְרַבְנוּ. הֲלֹא אַתָּה יָדַעְתָּ כִּי בְּשֶׁר וְדָם אֲנַחְנוּ, וְאַתָּה
יָדַעְתָּ יִצְרָנוּ כִּי מִחֹמֶר קִרְצָנוּ. הֵן בְּעוֹן חוֹלְלָתִי וּבַחֲטָא יַחֲמַתִּי אִמִּי. אֲבָל אַתָּה גְבוּר
וְרַב לְהוֹשִׁיעַ. גְּדוֹל הַעֲצָה וְרַב הַעֲלִילָיָה. וְאַתָּה 'מְסַבּוֹת מִתְּהַפֵּד', וּבִיָּדְךָ כַּח וּגְבוּרָה
וּבִיָּדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לְכָל וְאַתָּה יָכוֹל לְמַצֵּא בִּי גַם בֵּן נִקְדוֹת טוֹבוֹת, וְלְהַאִיר וְלְהַשְׁפִּיעַ
עָלֵיהֶם בְּאִפְנֵי שְׂיִתְגַּבֵּר הַטּוֹב שְׂבִי עַל הֵרַע שְׂבִי, עַד שֶׁכָּל הֵרַע הַנִּצָּחִי וְהַנִּדְבָּק בִּי יִפֹּל
וְיִתְבַּטֵּל לְגַמְרִי, וְהַטּוֹב יִתְבַּרֵּר וְיִתְנַשֵּׂא וְיַעֲלֶה וְיִשְׁלִים אֶת הַלְּשׁוֹן הַקִּדְּשׁ, עַד שְׁאֲזַכֶּה
בְּרַחֲמֶיךָ לְבָרֵךְ כָּל הַטּוֹב שְׂבָעִין הַדַּעַת טוֹב וְרַע שֶׁהוּא לְשׁוֹן תְּרַגּוּם, וְלְהַכְנִיעַ וְלְהַפִּיל
וְלְכַבֵּל אֶת הֵרַע שְׂבִי, עַד שֶׁלֹּא יִהְיֶה שׁוּם כַּח לְהַסְטֵרָא אַחֲרָא וּלְכָל הַקְּלָפוֹת הַנִּמְשָׁכִין
מִזְהַמַּת הַנִּחַשׁ הַקְּדֻמוֹנִי, לְעֵלוֹת דְרָךְ לְשׁוֹן תְּרַגּוּם לְהַסִּית וּלְפַתּוֹת אוֹתֵנוּ חֵם וְשָׁלוֹם.
רַק תִּהְיֶה בְּעִזְרוֹנוּ תְּמִיד, וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ חֲכָמָה וְדַעַת וְשִׁכְל דְקַדְשָׁה, בְּאִפְנֵי
שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָהֶם שׁוּם כַּח לְפַתּוֹת אוֹתֵנוּ חֵם וְשָׁלוֹם, וְנִזְכֶּה לְגִרְשׁ לְגַמְרֵי רוּחַ שְׁטוֹת שֶׁל
תְּאֵוֶה הַזֹּאת מִקְרַבְנוּ. וְנִזְכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְשִׁלְמוֹת לְשׁוֹן הַקִּדְּשׁ עַל-יְדֵי לְשׁוֹן
תְּרַגּוּם, וְתִמְשִׁיד עָלֵינוּ קִדְשָׁה וְטָהֳרָה, וְנִזְכֶּה תְּמִיד לְקַדְּשׁ אֶת הַלְּשׁוֹן שֶׁלֹּא נִדְבָר שׁוּם
דְּבוּר הַפּוֹגֵם אֶת הַלְּשׁוֹן, רַק כָּל דְּבוּרֵנוּ יִהְיֶה תְּמִיד בְּתוֹרָה וּבְתַפְלָה וּבְקִשּׁוֹת וּתְחִנוּגִים
וּבִירָאֵת שְׂמִים, וּבְכָל עֲגִינֵי הַקִּדְּשׁ הַמְּקַדְּשִׁין אֶת הַלְּשׁוֹן, עַד שְׁנִזְכֶּה מְהֵרָה לְשִׁלְמוֹת
לְשׁוֹן הַקִּדְּשׁ וְלִשְׁמִירַת הַבְּרִית בְּאַמְתָּ:

יא חשון

וְזַכְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקַרֵּר כָּל חַמְיֹמוֹתַי בְּהַדְבּוּר שֶׁל לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב, חֵם לְפִי בְּקִרְבִי בְּהִגְיֵי תַבְעֵר אֵשׁ דְּבַרְתִּי בְּלִשׁוֹנִי. שֶׁתְּהִיָּה בְּעֶזְרִי וּתְזַכְנֵי לְדַבֵּר כָּל דְּבוּרִים הַקְדוּשִׁים בְּחַמְיֹמוֹת גְּדוֹל דְּקִדְשָׁה וְהַתְּלַהֲבוֹת הַלֵּב בְּאַמֶּת. וְאַזְכֶּה לְעוֹרֵר רִשְׁפֵי שְׁלֵהֶבֶת יְהִי, הַמְזַרְשׁ בְּקִרְבִי בְּשֶׁרֶשׁ נַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי, הַבוֹעֵר וְלוֹהֵט לְהַתְקַרֵּב לְהַנְשֵׁם יִתְפַּרֵּךְ, עַד שְׁאַזְכֶּה לְעַסֵּק תְּמִיד בַּתּוֹרָה וּבִירְאַת שָׁמַיִם וּבַתְּפִלוֹת וּתְחִנּוֹת וּבִקְשׁוֹת וְשִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחוֹת לְהַשֵּׁם יִתְפַּרֵּךְ, וּבְכֵלֵם יִהְיוּ בְּדְבוּרִים חַמִּים מְעַמֵּק הַלֵּב, בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה, בְּדְבוּרִים בּוֹעֲרִים כְּאֵשׁ לוֹהֵט, וְכָל דְּבָרֵי יִהְיוּ כְּגַחְלֵי אֵשׁ בְּאֵימָה וּבִירְאָה גְדוֹלָה מִפְּנֵיךָ. וְנִזְכֶּה לְהַמְלִיכֶךָ עָלֵינוּ עַל כָּל רַמ"ח אֲבָרֵינוּ וְשֵׁם"ה גִּידֵינוּ, כְּפֶחֶד וּבְרַעַד בְּרַתְתָּ וְזִיעַ, עַד שְׁאַזְכֶּה שֶׁיִּהְיוּ כָּל דְּבוּרֵי הַיּוֹצֵאִים מִפִּי, בְּכַחֲנִית שְׁלֵמוֹת לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, וְיִתְקַרֵּר כָּל חַמְיֹמוֹתַי בְּהַדְבּוּר שֶׁל לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ. וְעַל-יְדֵי אֵשׁ הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת שֶׁל לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, אֲזַכֶּה לְשַׂרְף וְלַהֲכַנִּיעַ וְלַהֲפִיל אֶת כָּל הָאֵשׁ הָרַע שֶׁל תַּבְעֵרֶת הַמְדוּרָה שֶׁל שְׂבָעִין בּוֹכְבִין, שֶׁהוּא הָאֵשׁ הָרַע שֶׁל חַמְיֹמוֹת הַאֲוֵת נְאוּף, בְּאִפְּן שִׁיתְּכַפֵּל מִמֶּנִּי תְּאוּהָ רָעָה הַזֹּאת לְגַמְרֵי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וְיָקִים מִקְרָא שְׁכַתּוֹב, מֵהָאֵשׁ יֵצְאוּ וְהָאֵשׁ תֹּאכְלֵם. רֹאשׁ מִסְבֵּי עֲמַל שְׁפָתַימוּ יִכְסְמוּ. יִמּוּטוּ עַלֵיהֶם גַּחְלִים כְּאֵשׁ יִפִּילֵם בְּמַהֲמָרוֹת בְּלִ-יָקוּמוּ. וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת קְדוּשׁ וּפְרוּשׁ לְגַמְרֵי, וְאַזְכֶּה לְכָלִי לְהִזְדַּקֵּק לְזֶה, כִּי אִם בְּשִׁבִיל קִיּוּם הָעוֹלָם לְבַד, בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה בְּאַמֶּת כְּרַצוֹנְךָ הַטּוֹב:

וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מֵהִרְהוּרִים רָעִים וּמַחְלוּמוֹת רָעִים, וְתֵהָא מִפְּתֵי שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וּתְזַכְנֵי לְמַעַט בְּשֵׁנָה וְתִרְדָּמָה. וְאַפְלוּ מַעַט הַשְּׁנָה שְׁאַנִּי מִכְרַח לִישׁוֹן בְּשִׁבִיל קִיּוּם הַגּוּף, אֲזַכֶּה שֶׁיִּהְיֶה בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה, וּשְׁנָתִי תִעְרַב לִי, וְאַזְכֶּה לִישׁוֹן תְּמִיד מִתּוֹךְ מַחְשְׁבוֹת וְהִרְהוּרֵי תּוֹרָה וּמִתּוֹךְ שְׂמִחָה, וְאַזְכֶּה לְקִרְאוֹת קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמַּטָּה בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה וּבְמִסִּירַת נַפְשׁ וּבְכֻנּוּת הַלֵּב בְּאַמֶּת כְּרִאוּי, בְּאִפְּן שְׁאַזְכֶּה לְהִרְג כָּל הַמַּחְבְּלִים וּמְזִיקֵי וְכָל הַסְטְרִין אוֹחֲרֵנִין עַל-יְדֵי קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמַּטָּה. וְאַזְכֶּה שֶׁתְּכַלֵּל נַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי בַּתּוֹךְ כְּלָלִיּוֹת נְפִשׁוֹת הַקְדוּשִׁים שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּבְתוֹכֶם תַּעֲלֶה נַפְשִׁי עִמָּהֶם אֵלֶיךָ בְּשַׁעַת שְׁנָתִי, וְתִהְיֶה נַפְשִׁי פְּקוּדָה וּמְסוּרָה בְּיָדֶךָ לְבַד כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב, בְּיָדֶךָ אֶפְקִיד רוּחִי פְּדִיתָה אוֹתִי יְהוָה אֵל אֱמֶת. וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּגְרֹשׁ מִנַּפְשִׁי כָּל מִינֵי מַחְבְּלִים וּסְטְרִין אוֹחֲרֵנִין הַחֲפָצִים לְהַתְאַחֵז בָּהֶם חֵם וְשָׁלוֹם. וְתַחַמֵּל עַל נַפְשִׁי הָאֲמֻלָּה וְהָעֲלוּבָה וְתִהְיֶה בְּעֶזְרָה שְׂתוּכַל לְעֲלוֹת בְּשָׁלוֹם אֵלֶיךָ בְּשַׁעַת שְׁנָה, וְלָשׁוּב בְּשָׁלוֹם לְתוֹךְ גּוּפִי בְּעַת הַתְּעוֹרְרוֹת הַשְּׁנָה, בְּאִפְּן שְׁאַזְכֶּה לְשֵׁנָה דְּקִדְשָׁה, שְׁנָה

טובה ומתוקה וערבה, שנה של חיים. ותזכני לחלומות טובים, חלומות צודקים ואמתיים, חלומות קדושים הבאים על-ידי מלאכים קדושים אמתיים. ותצילני ברחמיך הרבים מחלומות של שקר, מחלומות הבאים על-ידי שדים חס ושלום, מחלומות מערבים, מחלומות של שוא והבל:

ובכן תרחם עלי בחמלתך הגדולה, ותשמרני ותצילני בחסדיך הגדולים ממקרה לילה חס ושלום, שלא יארע לי שום מקרה לא ביום ולא בלילה, רק אזכה לישן בקדשה ובטהרה, בטוב אליון אקוין ברחמים:

אבינו אב הרחמן, מלא רחמים רבים וחסדים גדולים ועצומים תמיד, צופה מרחוק להטיב אחריתנו. חוס וחמל נא עלינו, המון מעיד ורחמיך יעוררו עלינו, חמל עלינו ועל עוללנו וטפינו, והצל אותי ואת כל עמך בית ישראל ממקרה לילה. כי אתה ידעת את עצם הפגם הגדול והנורא הנוגע בכל העולמות למעלה למעלה על-ידי מקרה לילה חס ושלום, אשר על-ידי-זה חרבה עירנו ושמים בית מקדשנו ונטל כבוד מבית חיינו, ונתרחקנו מעל אדמתנו ונתפזרנו בין הגוים ונדחנו בארבע כנפות הארץ. חמל על שארית עמך בית ישראל, חמל על עניי הצאן, צאן נדח ואין מקבץ. מלך רחמן, רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו, שובה אלינו בהמון רחמיך בגלל אבות שעשו רצונך, ואמר לצרותינו די. וזכנו ברחמיך הרבים, ותשמרנו ותצילנו מעתה ממקרה לילה, ושמו צאתנו ובואנו לחיים ולשלום מעתה ועד עולם, ונזכה להיות נשמרים מפל דבר רע, שלא נהרהר ביום, ולא נבוא לידי טמאה בלילה חס ושלום, ונזכה שתהיה מחשבתנו קדושה וטהורה תמיד:

יב חשון

ובכן תזכני ברחמיך הרבים, שתהיה אכילתנו בקדשה ובטהרה בלי שום תאוה גשמית כלל, ותתן לנו פח לעורר התנוצצות האותיות הקדושים של כ"ח אתון דמעשה בראשית שמלבש בכל דבר שבעולם, עד שכל אכילתנו ושתיתנו וכל סעודתנו ותענוגנו יהיה רק מהתנוצצות האותיות הקדושים לכד, שיש באותו הדבר שאנו אוכלים ושותים או מתענגים ממנו. ועל-ידי-זה נזכה ללב טוב, שלבי יהיה מאיר בקדשה גדולה, על-ידי שיוזכה להנות ולזון רק מהתנוצצות האותיות של פח מעשה בראשית שיש בכל דבר. ותהיה בעזרי ותשמרני ותצילני תמיד, שלא אהנה מהעולם הזה בלא ברכה, ונזכה לברך על כל דבר שנאכל ונהנה, ברכה תחלה וסוף

בְּכוֹנָה עֲצוּמָה, בְּכוֹנָה קְדוּשָׁה וּמְהוֹרָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוּשׁ יִתְבָּרַךְ לְעַד. וְכָל
הַבְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת וְשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת שְׁלָנוּ, כֻּלָּם יִהְיוּ בְּשִׁלְמוֹת בְּכַחֲיוֹת שְׁלָמוֹת לְשׁוֹן
הַקִּדְשׁ עַל-יְדֵי לְשׁוֹן תְּרַגּוּם, בְּאִפְנֵי שְׁנוּפָה לְעוֹרֵר כַּח מַעֲשֵׂי יְהוָה שֶׁהֵם הַלֵּב אֱלֹהִים
שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, שֶׁהֵם הָאוֹתִיּוֹת הַמְּלַבְּשִׁין בְּכָל דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם, אֲשֶׁר עַל יָדָם
בְּרֵאתָ בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְּעוֹלָם מִגְּדוֹל וְעַד קָטָן. וּבְרֵאתָ כָּל דְּבַר מִשְׁנֵה
מִחֲבָרוֹ בְּמֵרָאָה וְטַעַם וְתִמּוּנָה אַחֲרָתָּה, כְּפִי אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה שֶׁהַכְּנֶסֶת בְּכָל
דְּבַר כְּפִי רִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, כְּאֲשֶׁר שְׁעַרְתָּ וּמְדַדְתָּ וְשִׁקְלַתָּ בְּחֻכְמַתְךָ הַקְדוּשָׁה. מִה רַבּוּ
מַעֲשֵׂיֶיךָ יְהוָה כֻּלָּם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ מְלֵאָה הָאָרֶץ קִנְיָנְךָ. וְעַתָּה יִגְדַל נָא כַּח אֲדָנִי כְּאֲשֶׁר
דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר. עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וּלְמַעַן כְּבוֹדְךָ וּלְמַעַן אוֹתִיּוֹת הַקְדוּשִׁים שֶׁלְּךָ הַמְּלַבְּשִׁין
בְּכָל דְּבַר, שֶׁתִּתֵּן לָנוּ כַּח בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְעוֹרֵר תְּמִיד כַּח הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל מַעֲשֵׂה
בְּרֵאשִׁית שֶׁמְּלַבֵּשׁ בְּכָל דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם, וְלֹא גִלְךָ אַחַר שְׁרִירוֹת לְבָנוּ, וְנִמְעַט תֵּאֵוֹת
טַבְּעֵנוּ, שְׁלֹא יִהְיֶה לָנוּ שׁוּם תֵּאֵוָה גִּשְׁמִית שֶׁל הַגּוֹף לְשׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם כֻּלָּל, וְכָל
אֲכִילְתָנוּ וְשִׁתִּיתָנוּ וְכָל הַנְּאֻתָנוּ וְתַעֲנוּגָנוּ, יִהְיֶה רַק מִהַתְּנוּצְצוֹת הָאוֹתִיּוֹת שֵׁישׁ בְּכָל
דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם בְּלִי שׁוּם תֵּאֵוֹת הַגּוֹף כֻּלָּל. וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּשְׁלַח בְּרַכָּה בְּמוֹזְנוֹנוּ, וְנוֹפֶה
לְשִׁבְעֵיךָ דְקִדְשֵׁה שִׁיְהִי שְׁבִיעָה בְּמַעֲיָנוּ לְאֵכֵל מַעֲט וּלְשִׁבֵעַ רַק מִהַתְּנוּצְצוֹת הָאוֹתִיּוֹת
הַקְדוּשִׁים שֶׁל אוֹתוֹ הַדְּבַר שֶׁאוֹכֵל וְאֲשֶׁתָּה בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה גְדוֹלָה. וַיִּקִּים בְּנוּ מִקְרָא
שְׁכָתוֹב, וְאֲכַלְתֶּם אֶכּוֹל וְשִׁבְעוּ וְהִלַּלְתֶּם אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּכֶם
לְהַפְּלִיא וְלֹא יִבְשׂוּ עַמִּי לְעוֹלָם. עַד שְׁנוּפָה לְלֵב טוֹב וּמְאִיר, לְלֵב שְׂמֵחַ, עַל-יְדֵי
אֲכִילְתָנוּ וְשִׁתִּיתָנוּ, וְעַל-יְדֵי הָאֵרֶת הַלֵּב נוֹפֶה לְפָנִים מְאִירוֹת דְקִדְשָׁה, בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ
כְּלָנוּ יַחַד בְּאוֹר פְּנִיךָ. שְׁנוּפָה לְפָנִים דְקִדְשָׁה, פָּנִים מְאִירוֹת, פָּנִים שֶׁל שְׂמֵחָה, שִׁיְהִי
אוֹר פְּנֵי יְהוָה חוֹפֵף עַל פְּנֵינוּ תְּמִיד. וַיִּקִּים בְּנוּ וּבֹרְעֵנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב, זֶה דוֹר דּוֹרְשֵׁיו
מִבְּקֵשֵׁי פְּנִיךָ יַעֲקֹב סֵלָה. וְתוֹכְנוּ שִׁיְהִי פְּנֵינוּ מְאִירוֹת כָּל כֶּף, עַד שִׁיְהִי לָנוּ כַּח
לְהַחְזוֹר כָּל הָעוֹלָם בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה עַל-יְדֵי רְאִית פְּנֵינוּ לְכָד, שִׁיְהִיו פְּנֵינוּ מְאִירוֹת
בְּאוֹר פְּנֵי יְהוָה כְּמוֹ אֶסְפַּקְלָרִיא הַמְּאִירָה, עַד שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד יִסְתַּכֵּל אֶת עֲצָמוֹ
וְיִרְאֶה אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ פְּנֵינוּ הַמְּאִירוֹת כְּמוֹ בְּמֵרָאָה וְאֶסְפַּקְלָרִיא. וְיִרְאֶה אִיךָ פְּנֵינוּ
מְשַׁקֵּעַ בַּחשֶׁךְ, וַיַּחֲדֵשׁ בְּנֶשֶׁר נְעוּרָיו, וַיִּשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה בְּאֵמֶת לְפָנֶיךָ:

וְחַנְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שֶׁאֲזַכֶּה לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיק הָאֵמֶת שֶׁבְּדוֹר הַזֶּה, וְאֲזַכֶּה לְשָׁמַע
מִפִּיו הַקְדוּשׁ בְּעֲצָמוֹ דְבַרֵי אֱלֹהִים חַיִּים, אֲשֶׁר הוּא זוֹכֶה עַל-יְדֵי מַעֲשָׂיו

הטובים לשמע מפיך, ותשפיע עלי יראתך הקדושה יראה עלאה יראת הרוממות. ואזכה לשמע הדבור הקדוש מפי הצדיק האמת באימה וכיראה גדולה, באפן שאקבל דבור לשון הקדש בשלמות גמור. ואזכה לשמירת הברית באמת בקדשה גדולה כראוי לזרע ישראל עבדיך אשר בהם בחרת. וחנני ברחמיך הרבים, שאזכה לתקן בחיי את כל החטאים ועוונות ופשעים, וכל הפגמים שפגמתי לפניך מנעורי עד היום הזה, ואפלו כל החטאים שחטאתי בשוגג או באנס, בלם אזכה לתקן בחיי חיש קל מהרה. ומעתה תזכני להתקרב אליך באמת בקדשה ובטהרה, ואזכה לשלמות לשון הקדש ולקדשת הברית:

לשבת קודש

ויבכו יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, מלא רחמים מלא רצון, עזרני והושיעני וזכני ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, לקבל שבתות בשמחה גדולה ובחדוה רבה ועצומה וכיראה ואהבה. ותזכני לטרח בעצמי לעשות צרכי שבת בעצמי בכח גדול ובזריות נמרץ, ותעזרני תמיד להשלים כל פרשיותינו עם הצבור, שנוזכה לקרות הפרשה של השבוע בכל ערב שבת שנים מקרא ואחד תרגום בכונה גדולה ועצומה בקדשה ובטהרה, באפן שנוזכה על-ידי זה לשלמות לשון הקדש על-ידי לשון תרגום. ונוזכה ברחמיך הרבים, שיהיה נמשך עלינו קדשת שבת קדש על-ידי רחיצת חמין והטבילה של ערב שבת קדש, ותהיה בעזרי שלא אבטל לעולם הרחיצה והטבילה של ערב שבת. וכשם שאני רוחץ וטובל עצמי בעולם הזה, בן תטהר ותקדש את גופי ונפשי ורוחי ונשמתו בקדשתך העליונה, ותמשיך רשפי שלהבת-יה מאש הקדושה שלמעלה האוכלת ושורפת כל מיני אש. ועל-ידי זה תבער ותשרף ותבטל ממני ומכל עמך בית ישראל, את כל תערוכות הרע שנתערב ונאחז בנו על-ידי פגם עץ הדעת טוב ורע, ועל-ידי חטאינו ועוונותינו ופשעינו. באפן שישרף ויפול ויתבטל כל הרע שנתאחז בנו, והטוב יתברר ויעלה ויכלל למעלה למעלה בטוב העליון בטובך הגדול שהוא טוב הנצחי:

יג חֲשׁוֹן

אנא יהוה, אתה ידעת, כי אין בי כח להמשיך עלי בעצמי קדשת שבת קדש, חוס וחמול עלי, יהמו נא ויכמרו רחמיך עלי, כי אתה ידעת, כמה אני רחוק מקדשת שבת באמת, חוס וחנני במתנת חנם, ותשפיע עלי ברחמיך קדשת שבת באמת,

ואזכה להוסיף מחל על הקדש בכניסתו וביציאתו. ותעזרנו להמשיך קדשת שבת על ימי החל, עד שכל ששת ימי המעשה יהיו מהורים וקדושים בקדשה גדולה, בקדשת שבת קדש, עד שיהיו נכללים כל ששת ימי המעשה בשורש חיותם שבקדשה, שהוא שבת קדש, שהוא מוחיה ומקום כל ששת הימים, וכל הנאצלים וכל הנבראים והנוצרים והנעשים, וכל העולמות בלם מראשית נקדת הבריאה עד סוף נקדת המרכז של עולם הנשמי, אשר כל חיותם וקיומם הוא שבת קדש:

רבנו של עולם, אתה ברחמך נתת לנו מתנה טובה הזאת, שהייתה בבית גניןך, ושבת שמה. על כן באתי להפיל תפילתי ותחנותי ובקשתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, בשם שגברו רחמך וחסדיך לתן לנו מתנה טובה קדושה הזאת, כן תעניקנו מטובך הגדול ותשפיע עלינו ממועון קדשתך, ותעזרנו לקבל מתנה טובה קדושה הזאת, שנוזבה לקבל שבת בקדשה גדולה ובשמחה וחדוה רבה ועצומה, ונמשיך עלינו קדשת שבת תמיד. ונוזבה לשבר ולכטל הרע הנאחז בנו, ולברר ולהעלות הטוב שבנו, בבחינת שלימות לשון הקדש על ידי לשון תרגום. ונוזבה לקדשת הברית באמת, ונשוב אליך באמת, ונוזבה תמיד לילך ולעלות מדרגא לדרגא וממעלה למעלה בקדשה גדולה פרצונך הטוב באמת, עד שנוזבה לעלות להכלל בשבת העליון, ותחנונו בחסדיך ליום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

[על-פי תורה כ' - תשעה תקונין]

מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה, מקצה הארץ אליך אקרא בעטף לבי בצור ירום ממני תנחני. חום וחמל עלי, ועוררו רחמך וחסדיך הגדולים עלי, ועזרני וזכני לילך ולבוא מהרה לארץ הקדושה, אשר היא מקור קדשתנו, כאשר אתה ידעת יהוה אלהינו, שכל קדשתנו וטהרתנו וכל יהדותנו תלוי בארץ ישראל, ואי אפשר להיות איש ישראלי באמת ולילך ולעלות מדרגא לדרגא, כי אם על ידי שזוכין לבוא לארץ ישראל מקום קדשתנו, הארץ אשר בחרת בה מכל הארצות, ונתת אותה לעמך ישראל הנבחר מכל העמים לנחלה, ארץ אשר אתה דורש אותה תמיד, כמה שכתוב, ארץ אשר יהוה אליהך דרש אותה תמיד עיני יהוה אליהך בה מראשית השנה ועד

אחרית שנה. ואתה ידעת עצם רבוי המניעות והערבובים והבלבולים המונעים אותנו מזה, אשר על-ידם אין אנו יכולים לילך ולבוא לארץ ישראל, וכבר בלינו ימינו ושנותינו בחוץ לארץ, ואנו מגרשים מארץ החיים, מארץ הקדושה, מהסתפח בנחלת יהוה, אשר היא חיינו וארץ ימינו לשבת על-האדמה אשר נתן לנו יהוה. רבונו של עולם, רחם עלינו ברחמיך הרבים, ותעזר את לבבנו ואת לבב זרענו ולבב כל עמך בית ישראל, שיהיו לנו פסופין ונגעגועים גדולים והשתוקקות נמרץ לארץ ישראל. ונכסף ונשתוקק תמיד באמת לבוא לארץ ישראל, עד אשר תזכנו ברחמיך לבוא לארץ הקדושה במהרה, למען נזכה על-ידי-זה להתעזר באמת לעבודתך וליראתך. חוס וחס נא עלינו מלא רחמים, שלא נבלה ימינו חס ושלום בחוץ לארץ. כי אתה ידעת את כל תלאותינו וחלישותנו בעת הזאת, ואין אנו יכולים לשפר רבוי המניעות העצומות המונעים מארץ ישראל, אלפי אלפים ורכבות מניעות ועבובים אשר קצרה ידינו לשברם, כי אם בכחך הגדול ובחסדיך העצומים, ואין לנו על מי להשען כי אם עליך אבינו שבשמים, חמול על עמך ישראל, ומהר להביאנו לארץ ישראל חיש קל מהרה, ותתן לנו כח ברחמיך הרבים לנצח את המלחמה, לשבר ולגרש ולבטל את כל מוציא דבת הארץ רעה, אשר מהם נמשכים כל מיני מניעות ובלבולים מלבא לארץ ישראל, באפן שנוכה לשבר ולבטל כל המונעים והמעכבים, ונוכה לבוא לשלום לארץ ישראל חיש קל מהרה:

ותשפיע עלינו ברחמיך הרבים, ותפתח את לבנו שנוכל להתפלל לפניך יהוה אלהינו בכל לב ונפש, ונוכה לשפך את לבנו פנים נוכח פני יהוה, שנשפך שיהנו ותפלתנו לפניך תמיד באמת, ברחמים ותחנונים, עד שנעזר רחמיך עלינו ויהמו ויכמרו רחמי לבך עלינו, עד אשר נזכה שתשפיע עלינו מלב העליון דבורים חמים פגחלי אש, כמו שכתוב, חס לפי בקרבי בהגיגי תבער אש דברתי בלשוני. ונוכה לדבר תמיד דבורים קדושים בחמימות ובהתלהבות גדול דקדושה, וכל דברינו יהיו פגחלי אש, ועל-ידי-זה נזכה להמשיך באורי התורה מלב העליון. ותזכנו לחדש בתורה תמיד חדושין דאורייתא חדושין אמתיים דקדושה, חדושין שיהיו לך לנחת ולרצון לפני כסא כבודך, חדושין שתתפאר בהם בכל העולמות:

יד חשון

רבוננו של עולם, רבוננו דעלמא כלא. ארוזן כל, אתה ידעת את גדל יקר תפארת
 קדשת נשמתנו בשרשנו, אשר לפי עצם קדשת נשמתנו בשרשה, היה ראוי
 לנו לחדש תמיד חדושין דאורייתא אמתיים, כי לכך נוצרנו. ובעוונותי הרבים,
 נתרחקתי ממך כל כך, עד אשר כבד עלי אפלו לבקש על זה, כי מסוה הבושה על
 פני להתפלל לזכות לחדושי תורה אמתיים, כי איני יודע על מה לבקש קדם, כי
 פגמתי בהדעת מאד על ידי פגם הברית, עד אשר איני יודע איך להתחיל ולבקש על
 תקון פגם הברית, אם לבקש על העבר לתקן מה שכבר פגמתי מנעורי עד היום הזה,
 במחשבה דבור ומעשה, בראית העין ובשמיעת האזן ובשאר חושים, בשוגג ובמזיד
 באנס ובכרזון. אם לבקש על העתיד שאזכה מעתה לבלי לפגם עוד כלל, אפלו
 במחשבה בעלמא. מלא רחמים, חמל על מלא בושה וכלמה, על לב עקש ופתלתל.
 כי אתה ידעת את כל התלאה אשר מצאתני, כי רשתות פרוסים עלינו מכל צד
 ומצדי צדדים, ואיני יודע איך לברח מהם, ואפלו לצעק אליך נמנע מפני, כי אין לי
 עוד דבורים וקול לצעק אליך, כי פגמנו בקול ודבור, ובכל הרמ"ח אברים ושם"ה
 גידים, וקלקלנו כל שבילי הדעת, ופגמנו בכל הנתיבות של הקדשה, עד אשר נעלם
 מדעתנו ואין אנו יודעין שום דרך ונתיב, איך לזכות להתקרב אליך באמת לאמתו.
 אבל עדן לא כלו רחמיה, ואנו סמוכים ובטוחים על פחם של זקנים דקדשה, שהם
 הצדיקים אמתיים, אשר עליהם כל בית ישראל נשען, ועל פחם לבר אנו נשענים,
 אשר יש להם פח למשך ולהוציא את כל ישראל מרשות דסטרא אחרא, ולהכניסם
 ברשות דקדשה. על כן באתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, בלב נשבר ונדכה, בלב
 נאנח ממשך וממרט, שואל ומבקש פעני בפתח. דל ורש ואכזיון, פורש בפיו נשא עיניו
 לשמים פעני עבדים אל יד אדוניהם, פעין החיב והמורד הפא לרצות ולפיס את
 אדוניו, שואל ומבקש ומתחנן מתנת חנם, חנני חנני. ותמשיך עלי דעת דקדשה
 מזקנים שבקדשה, ותזכני מעתה להנצל מכל מיני פגם הברית, ותשמרני ותצילני
 ברחמיה הרבים מכל מיני מחשבות רעות והרהורים רעים, ומכל מיני פגם הדעת,
 ואזכה לתקן מהרה את כל מיני פגם הברית שפגמתי עד עתה, באפן שאזכה לתקן
 הברית בשלמות כרצונך הטוב:

ועזרני והושיעני שאזכה לעורר קולי בקדשה גדולה, ותקול יעורר הפגנה, עד
 שאזכה לתקן דעתי בשלמות על ידי זה. אנא יהוה חוס וחמל עלינו, ונפנו

לתקן הברית שהוא תקון הדעת, בשלמות בקדשה ובטהרה בלי שום פגם כלל. וכשם שהוצאת את אבותינו מגלות מצרים בגשמיות וברוחניות, והוצאת אותם מחמשים שערי טמאה, מפגם הברית, מפגם הדעת, אשר זה היה עקר גלות מצרים. והכנסתם בחמשים שערי קדשה, וזכית אותם לתקון הברית, לתקון הדעת, ונתת להם תורתך הקדושה, והכנסת אותם לארץ ישראל, כן תעשה עמנו נסים ונפלאות גדולות ונוראות, ותוציא אותנו מן הגלות המר הזה בגשמיות וברוחניות, מגלות הגוף ומגלות הנפש. ותמהר להוציאני מכל החמשים שערי טמאה, ותפדנו ותגאלנו ותצילנו מכל מיני פגם הברית, מפגם הדעת, ותכניסנו ברחמיך מהרה לכל החמשים שערי קדשה. ותזכנו ברחמיך הרבים חיש קל מהרה לתקון הברית לתקון הדעת באמת פראוי לישראל עם קדשך. וקים לנו מקרא שפתיב, כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות:

לפסח

ותהיה בעזרנו, שנוזה לקבל עלינו קדשת חג הפסח בקדשה נוראה ועצומה ובשמחה וחדוה גדולה. ונוזה לקים מצות ארבע כוסות של יין של פסח בשלמות הראוי, בקדשה ובטהרה גדולה. ותפתח לנו אור הדעת, ותשפיע עלינו אור קדשת המוחין העליונים, שנוזה שיהיו נמשכין עלינו בפסח כל המוחין הקדושים, מוחין דגדלות ומוחין דקטנות. ונוזה לסדר הסדר של פסח בקדשה גדולה פראוי, ותעזרנו לומר ההגדה בקול רם, בכונה גדולה ונוראה, ובשמחה וחדוה רבה ועצומה, ובהתעוררות גדול ובהתלהבות נמרץ, בקדשה ובטהרה גדולה, עד שהקול יעורר הכונה, עד שאזכה על-ידי זה לתקון הברית ולתקון הדעת בשלמות באמת, עד שאזכה לבוא לחדושי תורה אמתיים, ואזכה להמשיך תמיד דבורים חמים כגחלי אש על-ידי תפלה ותחנונים. ותזכני להתפלל אליך בהתקשרות גשמות ישראל, שתהיה תפלתנו תפלת רבים ולא תמאס את תפלתנו, כמו שפתיב, הן אל כביר ולא ימאס. ויתוסף ויתגדל למעלה תוספות קדשה רבה ועצומה על-ידי תפלתנו, ועל-ידי זה נוזה להמשיך באורי התורה מלב העליון אשר שם כתובים כל באורי התורה. ותזכנו שגלך בדרך של תורה, ונוזה לקים דברי רבותינו וזכרונם לכרכה, אשר גלו לנו דרכה של תורה, לאכל פת במלח, ומים במשורה נשתה, ובתורה נהיה עמלים תמיד. ועל-ידי זה נוזה להמשיך באורי התורה מהנשמה הקדושה הסוכלת מרירות על

שעבוד התורה, אשר משם נמשכין כל החדושים וכל הבאורים של התורה. ונזכה להמשיך באורי התורה משם ברחמים ותחנונים, עד שאזכה לחדש תמיד חדושין דאורייתא אמתיים, חדושין דקדושה, חדושין הנמשכין מתליסר תקוני דיקנא קדישא, שהם שלש עשרה מדות שהתורה נדרשת בהן. ותשמרנו ותצילנו מכל מיני מריבות ומחלקת, ותבטל שנאת חנם מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל. ותן בלב כל החולקים עלינו שישובו משנאתם וממחלקותם, והט לבכם אל האמת, ולא יעוררו עוד מריבה עלינו בחנם, ותשים שלום בין עמך ישראל לעולם:

טו חשון

רבנו של עולם, חוס וחמל עלינו וזכנו לבוא לכל מה שבקשנו מלפניך, שנוזכה לרבורים חמים דקדושה ולחדושין דאורייתא אמתיים, ונזכה שיהיו נבראין מלאכים קדושים מכל דבור ודבור של חדושי תורתנו בקדושה ובטהרה. ואלו המלאכים הקדושים יצטרפו ויתחברו עם כל המלאכים הנבראים תמיד על ידי חדושי תורה של צדיקים אמתיים. וכל אלו המלאכים הקדושים יקבלו כח מאדום הממנה על החרב לעגוש את הרשעים בחרבא וקטלא, כדי להכניע ולשבר ולבער את כל מוצאי דבת הארץ רעה, שהם כלל כל המונעים והמעכבים מלבא לארץ ישראל, או שתביא מרד בלבכם לכל יהיה להם כח לעכב ולמנע אותנו חס ושלום מארץ ישראל, או משאר כל הדברים שבקדושה. מלא רחמים, חוס וחמל עלינו, ותן לנו כח ברחמיך הרבים להכניע ולשבר ולבטל כל המעכבים והמונעים מן הקדושה, הקמים עלינו בכל עת, ורוצים להתנגב חס ושלום, לבלבל אותנו חס ושלום מעבודתך באמת. רבנו של עולם, אתה ידעת את לבכם, חוסה עלינו ברחמיך הרבים, והיה בעורנו והושיענו והצילנו מהם, ושבור זרועם וכחם שלא יהיה להם שום כח למנע אותנו חס ושלום משום דבר שבקדושה, ולא יוכלו לבלבל אותנו וכל הנלוים אלינו כלל. ועורנו אותנו ואת כל עמך בית ישראל החפצים בעבודתך, להתקרב אליך באמת, שיהיה לנו כח להכניע את הרשעים המתנגדים וחולקים על האמת, הרוצים לרחק אותנו מעבודתך באמת. ותתן לנו כח לעורר עליהם משפטי האמות, ונזכה לדון אותם ולהכניע אותם במשפטיהם, ועורנו שנצליח במשפטם, וכל החולקים והמונעים מדרבי הקדושה האמתיים, בלם יצאו חיבים בדיניהם, ונשפיל אותם עדי ארץ על ידי משפטיהם, ונוציא בלעם מפייהם, כי אתה ידעת את לבבנו שפונתנו לטובה כדי להעמיד הדת הקדוש על תלו, כדי שנוזכה לילך בדרך הקדש בדרך מלכו

של עולם, ואין לנו כח לעגש את הרשעים, כי אם בדיניהם, על בן חמל עלינו ועל כל עמך בית ישראל, המקנאים קנאת יהוה צבאות ועומדים לדין ובאים במשפטי העכו"ם כדי להכניע הרשעים החולקים על האמת, ותתן לנו כח שנצליח במשפטם, באפן שנוכח להשפילם ולשברם ולהכניעם עד עפר, בלם יכרעו ויפולו במשפטם, יפלו ולא יקומו, ולא יהיה להם עוד שום כח לבטל ולמנע או לבלבל אותנו חס ושלוש מעבודת הבורא יתברך שמו, ונוכח על-ידי-זה, להעלות משפט דקדשה מבין הקלפות. ועורנו ברחמיה, שלא יהיה להם פה לדבר עתק על צדיקי האמת ועל אנשים כשרים באמת. ותסבר את פיהם שלא ידברו סרה בפני ההמון עם, ולא יחלישו דעתם חס ושלוש, כי יסבר פי כל דוברי שקר, באפן שתזכר אותנו לבטל ולשבר כל מיני מניעות ומסכים ומפסיקים המונעים אותנו מלבא לארץ ישראל ומשאר כל הדברים שבקדשה, ונוכח לבוא לארץ ישראל מהרה ולהתקרב אליך באמת:

רבונו של עולם, אתה ידעת את חלישות כחנו בעת הזאת, שאין לנו שום כח לשבר המונעים והמעכבים מארץ ישראל ומכל הדברים שבקדשה בשום דרך מכל הדרכים האלו שהזכרתי לפניך, כי אם בשמך הגדול לבד במחננו, ועל חסדך אנו נשענים, שתושיענו בגדל רחמיה וחנוניותך ובעצם חמלתך, ובזכות וכח צדיקי אמת, שכבר זכו לשבר כל המניעות ועברו בשלוש ובאו לארץ ישראל בזכותם וכחם לבד נשענתי, ובחסדך הגדול תמכתי יתדותי, שתחנני גם כן לנסע ולבא לארץ ישראל מהרה. אף-על-פי שאיני פדאי והגון להזכיר בפי שם ארץ ישראל הקדושה, ואני רחוק מאד מאד מקדשת ארץ ישראל בתכלית הרחוק, אף-על-פי-כן, אתה מקרב רחוקים. חוס וחמל עלי, חוס וחמל עלי, חוס וחנני במתנת חנם, שאזכה לבוא לארץ ישראל מהרה למען אזכה לכנס בדרכי הקדשה באמת, ואזכה לעלות בכל פעם מדרגא לדרגא בקדשה ובמהרה באמת חיש קל מהרה, באפן שאזכה להתקרב אליך באמת ובתמים מעתה ועד עולם, ולא אבוש בעולם הזה, ולא אפלים לעולם הבא. ואתהלך לפני יהוה בארצות החיים. אעברה נא ואראה את הארץ הטובה הזאת, החר הטוב הזה והלבנון. תיקר נא נפשי האמללה בעיניך, ומלא משאלותי ברחמים, והביאנו לשלוש לארץ ישראל במהירות גדול מיד. ואזכה לדרך ולהשתטח על עפר אדמת הקדש ולרצות את אבניה ולנשק רגבותיה. יגלו רחמיה על מדותיה ותעשה עמי לפני משורת הדין, ואל תבוא במשפט עמי כלל, כי לא על צדקותי אני

מפיל תחנתי לפניך, כי אם על רחמיך הרבים. מתרצה ברחמים ומתפנים בתחנונים, עזרני והושיעני, שלא אתן דמי לך, ולא אחריש ולא אשקט ולא אפסיק מלהתפלל על זה תמיד. רק אזכה להעתיר ולהרבות בתפלה ותחנונים על זה תמיד, עד שאזכה לפעל בקשתי ברחמים אצלך, שאזכה לבוא בחיים חיותי חיש קל מהרה לארץ ישראל. ויקים בי מקרא שפתוב, כי הצלת נפשי ממות הלא רגלי מדחי להתהלך לפני אלהים באור החיים, אמן ואמן:

כא

[על-פי תורה כ"א - עתיק טמיר וסתים]

טו חשון

קולי אל יהוה אזעק קולי אל יהוה אתחנן. קולי אל יהוה ואצעקה קולי אל יהוה והאזין אלי, מבטן שאול שועתי שמעת קולי. ותבוא שועתי אליך אל היכל קדשך, קולי שמעת אל תעלם אנך לרוחתי לשועתי. שמע יהוה קולי אקרא וחנני וענני. שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות. רבנו של עולם, שומע קול שועת עמו ישראל ברחמים. חוס וחננו ורחם עלינו והיה בעזרנו, והבן לבבנו שנוזעק ונצעק אליך באמת עד שתעננו, גשוע ותאמר הנני. ויהיה קול צעקתנו הולך וחזק מאד, ולא נתן דמי לך, עד שתחננו ותאזין קולנו ותקשיב שועתנו ותרחם עלינו ברחמיך, ונזכה לגלות ולהאיר ולהוליד המוחין הקדושים הנעלמים עכשיו מאתנו בעונותינו בהעלם גדול ובהסתרה גדולה, עד אשר בעונותינו, אין לנו עתה שום דעת להכיר אותך ולעבד אותך באמת, ואין אנו זוכים לחדש דבר בתורה הקדושה באמת לאמתו:

רבנו של עולם, לפניך נגלו כל תעלומות ואתה יודע את לבבנו, כי אנו רחוקים ממך עכשיו כל כך, עד אשר כסתה כלמה פנינו ואנו בושים לשאל ולבקש ממך זאת, שתגלה לנו תעלומות ונסתרות שבתורה, כי אין אנו יודעים על מה לבקש קדם, כי עדין לא התחלנו לטהר ולקדש עצמנו כלל. אבל אתה יודע גדל יקרת קדשת גשמותנו בשרשנו, כי אתה בחרת בנו מכל העמים וקראת אותנו עם קדוש עם סגלה, כמו שפתוב, והייתם לי סגלה מכל העמים. וכמו שפתוב, כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו. חוס וחמל על סגלתך ורעייתך, על עמך ונחלתך, על צבי צבאות חמדתך, אשר בכל לשונות של חבה קראת אותנו באהבתך ובחמלתך, אהבת אותנו ורציית בנו ורוממתנו מכל הלשונות וקרבתנו מלבנו לעבודתך. יהמו מעיד עלינו, וכמרו

רַחֲמֶיךָ עַל שְׂפִלוֹתֵנוּ וּבְזִיווֹנֵנוּ, קוֹמָה בְּעִזְרַתְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, וְתֵן בְּלַבְנוּ לְצַעַק אֱלֹהֶיךָ תָּמִיד, עַד שֶׁתִּרְחַם עָלֵינוּ וְתִשָּׁיב פָּנֶיךָ אֵלֵינוּ וְתִקְרַבְנוּ. אִם אֲמַנָּם יִדְעֵתִי, כִּי לְפִי גִדֵּל הִתְרַחֲקוּתִי מִמְּךָ בְּאֲלָפִים וּרְבֻבֹת הִרְחַקוֹת, אִין כַּח בְּקוֹל צַעֲקָתִי לְעוֹרֵר וְלִהְיוֹלִיד תַּעֲלוּמוֹת הַמּוֹחִין, וְאִפְלוּ אִם הִיָּה לִי כַח לְצַעַק וְלִזְעַק כָּל הַקּוֹלוֹת שֶׁל כָּל בְּרוּאֵי עוֹלָם, לֹא יִסְפִּיקוּ לִי, אִפְלוּ מִה שְׂאֵנִי צָרִיךְ לְצַעַק עַל הִתְרַחֲקוֹת אֶחָד שֶׁל יוֹם אֶחָד. וְאִין שׁוֹם קוֹל בְּעוֹלָם שִׁישׁ לוֹ כַח לְהוֹעִיל לִי לְפִי גִדֵּל הִתְרַחֲקוּתִי מִמְּךָ, גַּם כִּי אֲזַעַק וְאֲשׁוּעַ שְׂתֵם תְּפִלָּתִי. מִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן שְׂעָדִין לֹא הִתְחַלֵּתִי לִזְעַק אִפְלוּ לְפִי כַחִי. אֲבָל כְּכֵר הוֹדַעְתָּנוּ, שְׂאֵתָה מְלֵא רַחֲמִים בְּכָל עֵת וּבְכָל רֵגַע עָלֵינוּ, וּבְרַחֲמֶיךָ הֶרְבִּים אֵתָה שׁוֹמֵעַ וּמֵאֲזִין כָּל הַקּוֹלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם מַעֲמִקֵי עַמְקִים, כְּמוֹ שֶׁכִּתּוּב, מִכְּמֵן שְׂאוֹל שׁוֹעֵתִי שְׂמַעְתָּ קוֹלִי. עַל כֵּן תִּמְכָּתִי יִתְדוּתִי בְּטוֹבוֹתֶיךָ וְחֲנִינוֹתֶיךָ הַגְּדוֹלִים, כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הֶרְבִּים אֲנִי בּוֹטָח, וְעַל חֶסֶדְךָ אֲנִי נִשְׁעָן, וְלֹסְלִיחוֹתֶיךָ אֲנִי מְקוּהָ, וְלִישׁוּעָתְךָ אֲנִי מִצְפָּה. וּבֵאתִי לְפָרֵשׁ כִּפִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, עֲזֹרְנִי וְחַנּוּנִי וְעוֹרֵר אֶת לִבִּי בְּאַמֶּת, שְׂאֲזַכֶּה לְהַרְגִישׁ כְּאִבֵי הַעֲצוּם בְּאַמֶּת, כְּאִב נִפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי, וְאֲזַכֶּה לְרֹאוֹת וְלִהְיוֹת עֵצֶם הִתְרַחֲקוּתִי מִמְּךָ, וְתִזְכְּנִי לְצַעַק אֱלֹהֶיךָ תָּמִיד בְּכָל כַּחִי, וְאֵתָה תִּמְלֵא רַחֲמִים עָלַי וְתֵאֲזִין קוֹלִי הַפְּגוּם וְתִקְשִׁיב שׁוֹעֵתִי הַמְקַלְקֶלֶת. וְתִרְחַם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ וְתַעֲזֹרְנִי לְתַקֵּן אֶת קוֹלִי, וְתַעֲלֵנִי מִקּוֹל פְּגוּם לְקוֹל טוֹב. וְתִזְכְּנִי לְצַעַק בֵּין בְּתוֹרָה בֵּין בְּתַפְלָה, עַד שְׂאֲזַכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ הֶרְבִּים, לְעוֹרֵר וְלִהְיוֹלִיד בְּקוֹלִי אֶת תַּעֲלוּמוֹת הַמּוֹחִין שְׁנַתְעַלְמוּ מִמֶּנּוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ. וּמִרַב עֲוֹנוֹתֵינוּ הִחְלַשְׁנוּ כְּבִיכּוֹל כַּח שֶׁל מַעְלָה, עַד אֲשֶׁר כְּבִיכּוֹל תֵּשׁ כַּח הַשְּׂכִינָה לְהוֹלִיד הַמּוֹחִין, כְּמוֹ שֶׁכִּתּוּב, צוֹר יִלְדֶּךָ תִּשִׁי, כִּי בָּאוּ בָנִים עַד מִשְׁבֵּר, וְכַח אִין לְלַדָּה:

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעַנְנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂכִינְתְּךָ, וְעֲזֹרְנוּ לְצַעַק אֱלֹהֶיךָ בְּאַמֶּת בְּתוֹרָה וּבְתַפְלָה, וְיַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ קוֹלֵנוּ אֵלֶיךָ, וְתִקַּבֵּל קוֹל צַעֲקָתְנוּ בְּמָקוֹם צַעֲקַת הַשְּׂכִינָה, עַד שֶׁנִּזְכֶּה לְעוֹרֵר וְלִהְיוֹלִיד תַּעֲלוּמוֹת הַמּוֹחִין הַקְּדוּשִׁים שֶׁלָּנוּ שְׁנַתְעַלְמוּ מֵאֵתָנוּ. כִּי אֵתָה לְבַד יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת, וְלְפָנֶיךָ נִגְלוּ תַּעֲלוּמוֹת הַמּוֹחִין שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֵתָנוּ, לְהִיכֵן נִתְעַלְמוּ וְנִסְתְּרוּ מֵאֵתָנוּ. עֲזֹרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לָנוּ וּלְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שְׁנִזְכֶּה כָּל אֶחָד לְעוֹרֵר עַל-יְדֵי קוֹל צַעֲקָתְנוּ אֶת הַמּוֹחִין הַקְּדוּשִׁים שְׁנַתְעַלְמוּ מִכָּל אֶחָד וְאֶחָד לְמָקוֹם שְׁנַתְעַלְמוּ, עַד שֶׁכָּל אֶחָד יִזְכֶּה בְּכָל פֶּעַם לְהוֹלִיד וּלְגַלּוֹת וּלְהַשִּׁיג מוֹחִין חֲדָשִׁים הַשְּׂיָכִים אֵלָיו כִּפִּי שֶׁרַשׁ נִפְשׁוֹ וְרוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ. וְנִזְכֶּה לְהַכִּיר אוֹתְךָ בְּאַמֶּת וְלַדַּעַת אוֹתְךָ בְּכָל פֶּעַם בְּהִבְנָה יִתִּירָה, וְנִזְכֶּה לְגַלּוֹת אֱלֹהוּתְךָ בְּעוֹלָם:

י"ח קטן

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, מלא רחמים, שתרחם עלינו ותעזרנו ותושיענו מהרה שנתחיל מעתה לקדש את שבעת הגרות המאירין אל מול פני המנורה הקדושה שהם העינים והאזנים והפה והחטם. ותזכני לקדש את פי שלא יצא דבר שקר מפיו לעולם, ולא שום דבור הפוגם את הפה חס ושלום, רק כל דבורי יהיו דברי אמת תמיד בקדושה ובטהרה, ואזכה לקדש את פי בתורה ובתפלה ובכל מיני דבורים המקדשין את הפה. ותזכני לקדש את עיני, ותעזרני להעצים את עיני מראות ברע, ותהיה בעזרי שלא יהיה לי שום הסתכלות על שום דבר שבְעוֹלָם הזה כָּלֵל, ובפרט תעזרני ותצילני ותמלטני, שלא אסתכל חס ושלום, על שום דבר המביא לידי הרהור חס ושלום, חוס וחגני ורחם עלי והצילני, ומלט נפשי מעתה מפגם הראות, ולא אתור אחר לבבי ואחר עיני, העבר עיני מראות שוא בדרךך חייני, וזכני לקדש את אזני, ואזכה לשמע תמיד דברי חכמים אמתיים ולהאמין בהם, ויהיה לי אמונת חכמים בשלמות, ותהיה בעזרי שאטה אזני תמיד לשמע דברי חכמים אמתיים ויפגסו דבריהם באזני, ויעוררו את לבבי באמת לשוב אליך ולעשות רצונך תמיד. ותשמרני ותצילני שלא אשמע לעולם ולא יפגם באזני שום דבור הפגום, ולא אשמע ולא אקבל שום דבור לשון הרע ורכילות, ולא אשמע דבורי נבול פה לעולם ולא שום דבור פגום, רק אזכה לשמע תמיד דבורים קדושים מפי צדיקים וכשרים אמתיים, דבורים המקדשים את און השומעים. וזכני שיהיה לי יראת שמים באמת, ועל-ידי-זה אזכה לקדש את חוטימי, ויקים בי מקרא שכתוב, והריחו ביראת יהוה:

ובל מה שפגמתי עד הנה בשבעת הגרות האלו על-ידי עונותי ופגמי המרבים, שחטאתי עויתי ופשעתי לפניך ופגמתי בפי ובעיני ובאזני ובחוטמי מנעורי עד היום הזה, בשוגג ובמזיד באנס ובצרזון, על כלם תמחל ותסלח לי מלא רחמים חנון המרבה לסלח, ותתקן ברחמיך כל הפגמים האלו ולא יהיה נשאר מהם שום רשם כָּלֵל, כי אתה ידעת כי אין בנו כח לתקן הפגמים האלו, כי הרבינו לפשע ולפגם בהם, כי מי יוכל לשער ולהעריך ולספר כל החטאים והפגמים באמרי פינו מיום היותינו על האדמה עד היום הזה, וכמה שקרים יצאו מפיו כמעט בכל יום ויום, וכמו כן שאר חטאים ופגמים גדולים שפגמתי באמרי פי, בדבורי לשון הרע ורכילות וליצנות ודברים בטלים בלי שיעור וערך ומספר, ובפרט רבוי ועצם הפגמים המרבים והגדולים

שפגמתי בעיני, מי יוכל לשערם ולספרם, מי יוכל לפורטם בפה, ונמנע ממני אפלו להתודות עליהם, מפל שפן לעשות תקונים הרבה כפי רבוי הפגמים האלה לתקנם, כי עדין לא עבר עלי יום אחד מימי שלא פגמתי בו בעיני, בשוגג ובמזיד באנס ובצרזון. ואתה לבד יודע, עד היכן מגיע פגם העינים, אשר כל התורה בלה תלויה בהם, אוי לי וי לו, מה אומר מה אדבר, אם אמרתי אספרה כמו אפס קצה מפגם העינים שפגמתי בכל יום ויום, יכלה הזמן והמה לא יכלו אספרם מחול ירביון. ואם אתה בעצמך לא תעשה למענה חס ושלום, ותתקן כל הפגמים העצומים האלה ברחמך, אין בידינו לתקן פגם אחד מהם, מפל שפן בלם. אם עונות תשמר-יה אדני מי יעמד. כי עמך הסליחה למען תורא. חוס וחמל עלינו, חוס ורחם עלינו, כי אין לנו שכל ודעת איך לרצות ולפס אותך על כל הפגמים הגדולים והנוראים האלה, שפגמנו עד הנה בשבעת הנרות הקדושים האלו הנמשכין מן המוח הקדוש. ומעצם רבוי הפגמים האלו שפגמנו בשבעת הנרות הקדושים האלו, על-ידי-זה נפגם דעתנו ונתעפר שכלנו ונתבלבל מחנו ודעתנו, ומחמת זה באים עלי קשיות ובלבולים ועקמימות שבלב ומבלבלים ומעקמים את דעתי ולפי מאד, עד שאיני יכול להתקרב לשום דבר שבקדשה כראוי, ורוצים לרחק אותנו לגמרי חס ושלום מעבודתך באמת:

רבוננו של עולם, אתה ידעת את מרירות לבבי, אתה ידעת את העקמימות המר שבלבי. אתה ידעת, מי ומי העומדים עלינו בכל עת ובכל שעה, יהוה מה רבו צרי רבים קמים עלי. ולא די לנו בצרות נפשנו המרבים שיש לנו על-ידי תאוותינו הרעות, שחטאנו ושעונו ושפשענו לפניה הרבה מאד, על-ידי שהלכנו אחרי שרירות לבנו הרע ופגמנו בשמך הגדול, וכמה עולמות נחרבו על-ידי עונותינו המרבים, באשר אתה לבד יודע, כמה פגמים גרמנו על-ידי פשעינו המרבים. ולא די לנו בכל זה, כי אם עוד השתרנו עלו על צוארינו, ומבלבלים דעתנו מאד ומעקמים את לבנו מאד בכמה קשיות של שטות, על השם יתברך ועל צדיקי אמת, ורוצים לרחקנו מנקדת האמת חס ושלום. רבוננו של עולם, חוס וחמל עלינו, ואל תדיננו כמפעלנו ואל תעשה עמנו כחטאינו. ורחם עלינו וגער בהרודפים אותנו, ורחק וגרש מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל, כל מיני מחשבות רעות והרהורים ועקמימות שבלב, וקשיות הנכוכות וחקירות של שטות, שרוצים לעלות על הלב לבלבל חס ושלום מעבודתך האמתית. ועשה ברחמך שלא יעלה עוד בלבנו שום צד הרהור ומחשבה

כָּלֵל מַעֲיֵן זֶה, מַעֲנֵן הַמְּבֻכּוֹת וְהַבְּלוּיִם הָאֵלֶּיךָ, כִּי בַעַר אֲנֹכִי מֵאִישׁ וְלֹא בִּינַת אָדָם לִי. וְאֲנִי בַעַר וְלֹא אֲדַע בְּהִמּוֹת הַיִּיְתִי עִמָּךְ:

יח חשון

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, חוּס וְחַמֵּל עָלֵינוּ וְזַכְנוּ לְאִמּוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת, שְׁנוּכָה לְהֶאֱמִין בְּךָ וּבְצִדִיקֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים בְּאֵמֶת וּבִלְבַב שְׁלָם. וְלֹא נָטָה לְבַבְנוּ לְשׁוּם קִשְׁיָא וְשׁוּם מְבוּכָה בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְלֹא יַעֲלוּ וְלֹא יִכְנְסוּ בְּלַבְנוּ וּבְדַעְתָּנוּ כָּלֵל, רַק נִשְׁלִיךְ שְׁכַלְנוּ הַנְּבוּךְ וְהַמְּבֻלָּל, וְנִסְמָךְ רַק עַל אִמּוּנָה לְכָר. כִּי בָשָׂר וְדָם אֲנַחְנוּ, גּוֹשׁ עִפְרָה, קְרוֹיְצֵי מַחְמֶר, מִיַּחְמִים בְּחֶטְא, מְלַכְלָכִים בְּעוֹן, וְאִיךְ אֶפְשָׁר לִילּוֹד אִשָּׁה, טַפָּה סְרוּחָה, לְהַשִּׁיג וּלְהִבִּין דְּבַר מְאֹרְחוּתֶיךָ וְהַנְּהַגוּתֶיךָ. וְנוֹכָה שְׁלֵא נִשְׁתַּמֵּשׁ עִם שְׁכַלְנוּ, כִּי אִם לְעַבּוֹדְתֶךָ וּלְתוֹרַתֶךָ וּלְיִרְאַתֶךָ בְּאֵמֶת, וְלֹא נִתְחִיל לְחַקֵּר בְּדַעְתָּנוּ שׁוּם חֻקִּיךָ בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְגַדַע וְנֶאֱמִין בְּאֵמֶת וּבְאִמּוּנָה שְׁלֵמָה, כִּי צְדִיק וְיִשָּׁר אַתָּה, כְּמוֹ שְׁפִתוֹב, הַצּוֹר תָּמִיד פִּעֲלוֹ כִּי כָל דְּרָכָיו מִשְׁפָּט אֵל אִמּוּנָה וְאִין עוֹל צְדִיק וְיִשָּׁר הוּא. וְנֶאֱמַר, לְהַגִּיד כִּי יִשָּׁר יְהוָה צוּרֵי וְלֹא עוֹלָתָהּ בּוֹ. וְתִשְׁמְרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּוֹם וְתִצִּיל אוֹתָנוּ וְאֵת זֶרְעֵנוּ וְאֵת כָּל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שְׁלֵא נִלְמַד וְלֹא נָשִׂים עֵינֵינוּ כָּלֵל בְּסַפְרֵי הַמְּחַקְרִים, הֵן בְּסַפְרֵי חֻקִּיךָ שֶׁל הַעֲבוּרִים, הֵן בְּסַפְרֵי חֻקִּיךָ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְלֹא נֶאֱבָה וְלֹא נִשְׁמַע לָהֶם כָּלֵל, וְלֹא נִלְךְ בְּאֹרְחוֹתָם, וְלֹא נִדְרַךְ בְּנִתְיֻבוֹתָם, וְלֹא נָשִׂים לֵב לְדַבְרֵיהֶם, וְלֹא יִכְנְסוּ דְבָרֵיהֶם וְחֻקִּיךָ הַמְּטֻעוֹת וְקִשְׁיוֹתֵיהֶם וּמְבֻכּוֹתֵיהֶם בְּאִזְנוֹנוּ וּבְדַעְתָּנוּ כָּלֵל. כִּי אַתָּה יוֹדַע, כְּמָה רַעוּת גְּדוּלוֹת, וְכְמָה חֲרָפְנוּת גְּרַמּוֹ לָנוּ הַמְּחַקְרִים עַל-יְדֵי חֻקִּיךָ הַמְּטֻעוֹתֵיהֶם, כִּי הֵם רוֹצִים לְהַרְחִיק אוֹתָנוּ חֵם וְשְׁלוֹם מִעַבְדוּתֶךָ בְּאֵמֶת. חוּס וְחַמֵּל עַל כְּבוֹדֶךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוּשׁ, וְעִשָׂה לָמַעַן יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ, וְלָמַעַן אֲבוֹתֵיהֶם אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וְלָמַעַן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן דָּוִד וְשְׁלֵמָה, וְלָמַעַן שְׁנַיִם-עָשָׂר שְׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל, וְלָמַעַן כָּל הַזְּקֵנִים הַקְּדוּשִׁים וְהַנְּבִיאִים הָאֱמִתִּיִּים רֵאשִׁוּנִים וְאַחֲרוּנִים, וְלָמַעַן כָּל הַתְּנָאִים וְאַמְרָאִים, וְלָמַעַן כָּל הַצְּדִיקִים וְכַשְׂרִים אֱמִתִּיִּים שֶׁהָיוּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר. וְרַחֵם עַל פְּלִיטַת עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּעֵת צָרָה הַזֹּאת אֲשֶׁר כְּמָהוּ לֹא נִהְיָתָה, שֶׁהֵם רוֹצִים חֵם וְשְׁלוֹם עִכְשָׁיו בְּעוֹקְבָא רְמִישִׁחָא, שֶׁתִּתְפַּשֵּׁט חֵם וְשְׁלוֹם חֻקִּיךָ הַפְּלוּסוֹפִיא בְּעוֹלָם, וְרוֹצִים לְצוֹרֵד נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵיהֶם וּבְסִבּוֹתֵיהֶם, וְהֵם מִתְחִילִים לְחַנְּךְ גְּעָרִים קַמְנִים אֲשֶׁר אִין יוֹדְעִים בֵּין יְמִינָם לְשִׂמְאַלָם, לְחַנְּכֶם בְּלִמּוּד סִפְרֵיהֶם וּבְלִשׁוֹנוֹת הַעֲבוּרִים, לְהַכְנִיסֶם חֵם וְשְׁלוֹם בְּדַרְכֵיהֶם וּבְסִבּוֹתֵיהֶם. וְאִין אִישׁ שָׂם עַל לֵב לְהַרְגִישׁ צָרָה הַגְּדוּלָה הַזֹּאת כְּלָבוּ, אֲשֶׁר כְּמָהוּ לֹא נִהְיָתָה מִימּוֹת עוֹלָם, אֲשֶׁר זֶהוּ עֶקֶר חֲבָלוֹ שֶׁל מִשִּׁיחָא, וְעַל צָרָה

הגדולה הזאת התנבאו כל נביאינו וחכמינו האמתיים מקדם, כמו שכתוב, והיתה עת צרה ליעקב, אשר כמוהו לא נהיתה. וכמו שהתנבא דניאל ברוח קדשו כמו שכתוב, יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים ולא יבינו כל רשעים, והמשפילים יבינו. מרא דעלמא בלא, אתה לכד יודע גדל הצרה הזאת אשר אין כמוה, מעוף צוקה ואפלה מנדה ואין מי יעמד בעדנו, כי הצדיקי אמת נסתלקו בעונותינו. חוס וחמל עלינו, יעוררו רחמיך על בניך, והגן בעדנו ושמרנו והצילנו ומלט נפשנו, והצילנו ברחמיך אותנו ואת כל חברתינו ואת כל עמך בית ישראל, מן כל דעות וסכרות הרעות והזרות של כל המחקרים והפלוסופים, הן ממחקרי עכו"ם, והן ממחקרי ישראל אשר נתפסו גם בן ברשת ומצודה רעה הזאת של חקירות ופילוסופיא, ותלבש קנאתך ותחגר גבורתך, ותעקר ותשבר ותמגר ותכטל מחשבתם הרעה מן העולם, וכל המינים וכל הזדים וכל הכופרים וכל האפיקורסים כרגע יאבדו, ולא יזכר ולא יפקד עוד שום סכרא מסברותיהם, ולא שום דעה מדעותיהם. חוס ורחם עלינו, חוס וחסנו והצל ומלט אותנו ואת זרענו ואת כל עמך בית ישראל, מכל ספריהם ומכל דעותיהם ומכל סברותיהם, כי לא באלה חלק יעקב, לא באלה חלקנו, לא באלה גורלנו, כי אנחנו מזרע אברהם יצחק וישראל עבדיך, מאמינים בני מאמינים, ואנו מאמינים בך יהוה אלהינו, ובצדיקיך האמתיים באמונה שלמה באמת בלי שום חקירות פלל, כי צדיק וישר אתה, ואתה מנהיג כל העולם במדת החסד והרחמים, כמו שכתוב, טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו:

י"ט חשוון

אנא יהוה, יהמו מעיך עלינו האוינה קולי בקראי לך. ותהיה בעזרנו, שנוכה לעורר ולהוליד תמיד תעלומות המוחין על-ידי קול צעקתנו. ותרחם עלינו ותושיענו ותזכנו לקדש ולטהר באמת את שבעת הנרות היוצאים מן המוח שבראשינו, שהם הפה, ותרין עינינו, ותרין אוזנינו, ותרין נוקבי חוטמא. ועל-ידי-זה נוכה להמשיך אלינו אור הפנים שהוא שפע אלהי, שהוא השגת המקיפים הקדושים של השכל, ותשפיע עלינו רוח קדשך. ונוכה ברחמיך להבין ולהשיג בכל פעם מקיפים חדשים דקדשה, ונוכה להבין ולהשכיל עמקי סודותיך. ותעזרנו שנוכה בכל פעם לקדשה יתרה, למען נזכה בכל פעם להשיג מקיפים חדשים, להכניסם לפנינו לתוך שכלנו, להבין ולהשיג בכל פעם הבנות והשגות חדשות דקדשה, מה שלא היינו יודעים להבין ולהשיג מקדם. ונוכה להפיר אותך גם בעולם הזה, ולהשיג גדלתך ורוממותך כל מה שאפשר

להשיג בעולם הזה, כי לכך נוצרנו לידע ולהשיג אותך. ואתה עתיד לקבל דין וחשבון מאתנו על זה, על מי שלא השתדל לקדש עצמו באמת בזה העולם, עד שישגי השגת אלהותך וידיעת רוממותך ותברך ויתעלה שמך לעד. חוס וחמל נא עלינו, ועזרנו ברחמיך להשגות גבוהות יותר בכל פעם בקדשה ובטהרה, באמת ובאמונה שלמה. האמת ידעתי, רבנו דעלמא בלא, כי אני רחוק עכשיו מזה כל כך, עד שאיני יכול עתה אפלו לבקש ולהעתיר ולהפציר אותך על זה, אבל מה אעשה ואבי שבשמים גור. כי אתה בעצמך גזרת עלינו בתורתך על ידי צדיקיך האמתיים, שגששתדל ונתאמן תמיד להכיר ולהשיג ולדעת אותך באמת ובלב שלם. חוס וחנני במתנת חנם, שנוזכה לקדש עצמנו באמת בקדשה יתרה, ותשפיע בלבנו התחזקות והתאמצות, שנהיה חזקים בדתנו להעתיר ולהפציר אותך על זה. כי אתה אבינו ואתה חפץ להטיב עמנו בטובך האמת בכל מיני טובות אמתיות, ואתה צופה תמיד לגלות לנו ולהודיע לנו טובך הננו והשגותיך הגבוהות, ואין המניעה כי אם מצדנו. קומה בעזרתנו והושיענו לצעק אליך תמיד באמת ובלב שלם, ולטהר ולקדש עצמנו בכל מיני טהרות וקדשות, ולהרבות תפלה ותחנונים ודברי רצויים ופיוסים לפניך תמיד, עד שנוזכה בכל פעם להשיג ולהכניס מקיפים חדשים דקדשה לתוך מחנו ושכלנו. ותזכנו לעולם הבא, לעולם שכלו טוב, ושם תזכנו ברחמיך להכליל בך, ולהשיג כל המקיפים הקדושים של השכל שלא היה אפשר להשיגם בזה העולם בשום אופן. ונוזכה ברחמיך לחיים נצחיים, לחיים טובים וארבים מעתה ועד עולם, לעולמי עד ולנצח נצחים. ותזכנו לדעת שלם דקדשה, ונוזכה לידע שהכל לטובתנו, וימשכו לנו כל השפעות טובות באין מחסור דבר:

ה' לחדש

ותרחם עלינו ברחמיך הרבים, ותזכה אותנו וכל עמך בית ישראל, שיהיה נשאר מאתנו שארית בארץ בעולם הזה אחר הסתלקותנו מן העולם לארך ימים ושנים, שנוזכה שיתקומו זרענו וזרע זרענו לעד ולדורות עד סוף כל הדורות. ויתקום שמנו וזכרנו לעולם על ידי זרענו שישארו אחרינו, ותזכנו בכנים ובכנות הרבה בקדשה ובטהרה, ונוזכה לראות בנים לבנינו, ולא יהיה בנו ובזרענו עקר ועקרה, ותרחם עליהם ותשפיע עליהם חיים ואריכות ימים ושנים, שיהיו כל יוצאי חלצינו מאריכים ימים ושנים, וכלם יהיו עוסקי תורתך לשמה ומקמי מצותיך, ויהיו בלם קדושים וטהורים מכל חטא ועון, ויעשו רצונך ויעסקו בעבודתך באמת כל ימיהם

לְעוֹלָם, בְּאִפֶּן שֶׁבְּנֵינוּ אַחֲרֵינוּ יִמְשִׁיכוּ שֶׁכֵּל הַפְּנִים בְּעוֹלָם אַחַר הַסֵּתֵלְקוּתֵנוּ, וַיִּגְלוּ וַיִּפְרְסְמוּ אֱלֹהוּתְךָ וְאֲדֹנוּתְךָ בְּעוֹלָם, וַיְהִי נִשְׁאָר זְכָרְנוּ לְדוּרֵי דוּרוֹת לְעוֹלָם וָעֶד:

מִלֵּא רַחֲמִים, חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת לְכָל יָדָה מִמֶּךָ נְדָח, יִהְמוּ רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ וְקוּמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ, וְהַצֵּל אוֹתֵנוּ וְאֵת זְרַעֵנוּ וְאֵת כָּל זֶרַע עִמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שְׁלֵא יִצְטָרְכוּ כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְבוֹא, לֹא לִידֵי חֲלִיצָה וְלֹא לִידֵי יְבוּם. וַיִּקִּים בְּנוֹ מִקְרָא שְׁכֵתוֹב, וַרְאֵה בָנִים לְבָנֶיךָ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל. כִּי אַתָּה לְבַד יַדְעָתָ עֵצֶם הַרְחַמְנוֹת שִׁישׁ עַל נִשְׁמַת הַנִּכְפָּר בְּלֹא זֶרַע שֶׁל קִימָא חֲלִילָה, אֲשֶׁר הַנִּשְׁמָה אֵזוֹלַת עֲרֻטְלָאָה וְאִין לָהּ וּכְלַת לְעֵלּוֹת אֶל מְקוּמָה הִרְאִישׁוֹן, וְאִינָהּ יוֹכֵלָה לְשׁוּב לְבֵית אָבִיהָ, וְהִיא הוֹלֶכֶת נַע וְנָד וּמִטְרַפֶּת, וְאִין לָהּ מְנוּחָ לְכַף רַגְלָהּ. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחֶסֶדֶיךָ הָעֲצוּמִים, וְהַצֵּל אוֹתֵנוּ וְאֵת זְרַעֵנוּ וְאֵת כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שְׁלֵא יִלְךְ אֶחָד מֵהֶם מִן הָעוֹלָם בְּלֹא זֶרַע שֶׁל קִימָא, רַק בְּלִים יִשְׁאִירוּ אַחֲרֵיהֶם בָּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקִימִים, עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּמִצְוֹת, וְכֻלָּם יַעֲשׂוּ פְרוֹת הַרְבֵּה, יִלְכוּ וַיִּנְקוּתֶם תִּאֲרַכְנָה פֶּאֶרְתֶּם, עוֹד יִגּוּבוּן בְּשִׁיבָה דְשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ. וַיִּתְרַבֶּה גְבוּל הַקִּדְשָׁה עַל־יְדֵי זֶרַע יִשְׂרָאֵל, שִׁיתְרַבּוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, וַיְהִי נִשְׁאָר מִכָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל דוּרוֹת וְדוּרֵי דוּרוֹת עַד סוּף כָּל הַדוּרוֹת, וְתִפְקוּד לְכָל חֲשׁוּכֵי בָּנִים בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא לְעַבּוּדְתְּךָ וּלְיִרְאַתְךָ. וְכָל אוֹתָן הַנִּשְׁמוֹת מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר כָּבַד הֵלְכוּ לְעוֹלָמָם וְלֹא הִשְׁאִירוּ אַחֲרֵיהֶם זֶרַע שֶׁל קִימָא, תִּרְחַם עֲלֵיהֶם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִתֵּן אוֹתָם בְּחֶסֶדֶיךָ הָעֲצוּמִים. וְתַעֲזֹר לְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם, שִׁיזְכוּ לְקִימָתָם יְבוּם וְחֲלִיצָה בְּשִׁלְמוֹת הָרְאוּי בְּאַמְתָּה, בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה גְדוּלָה, וַיִּזְכוּ לַעֲשׂוֹת בְּשִׁלְמוֹת תִּתְקוֹן הַצְּרִיךְ לְנִשְׁמַת הַמֵּת, בְּאִפֶּן שֶׁתַּעֲלֶה נִשְׁמַתוֹ לְאוֹר הַפְּנִים, וַיִּשׁוּב לְמְקוּמוֹ וְלִמְנוּחָתוֹ לְהַתְהַלֵּךְ לִפְנֵי אֱלֹהִים בְּאוֹר הַחַיִּים. וּמַעֲתָה תִּרְחַם עָלֵינוּ וְעַל זְרַעֵנוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שְׁלֵא יִצְטָרְךָ שׁוּם אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְבוֹא, לֹא לִידֵי חֲלִיצָה וְלֹא לִידֵי יְבוּם:

כ חשון

וּתְמִלֵּא רַחֲמִים עַל כָּל שְׁבוּרֵי לֵב שִׁישׁ לָהֶם צַעַר גְּדוֹל בָּנִים, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְתַעֲזֹר לָהֶם מַעֲתָה שִׁיזְכוּ לְגַדֵּל בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם לְתוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים לְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים (וּבְפֶרֶט וְכו'). רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מִלֵּא רַחֲמִים, אַתָּה יַדְעָתָ אֵת לְבָבְךָ הַמּוֹר וְהַנְּמָהֵר, לְבָבְךָ הַנִּשְׁבֵּר וְהַנִּדְבָּה, אֲשֶׁר כִּשַׁל כַּח הַסֶּבֶל, רְאֵה עֵינַי וְעַמְלָם, רְאֵה דְמַעְתָּם וְשִׁמְעֵם אֲנַקְתָּם, וְאֵל תַּעֲלִים אֲזַנְךָ מִצַּעֲקָתָם, כִּי מִי יוֹכֵל לְסַבֵּל אֵת קוֹל בְּכִיתָם

וצעקתם ואנקתם, מגדל הצרות שכבר עברו עליהם. רבונו דעלמא בלא, הרופא לשבורי לב ומחבש לעצבותם רפא שכרם ושמח נפשם ואמר לצרותיהם די, ורחם עליהם מעתה ותאמר למלאך הרף ידי. ותעורר רחמיך העצומים עליהם, ותשלח חיים טובים ואריכות ימים ושנים להבנים הנולדים להם כבר, שיזכו לגדלם לתורה ולחפה ולמעשים טובים, ויאריכו ימים ושנים בזה העולם, ויזכו לראות מהם בנים ובני בנים, ויצאו מהם דורות הרבה, ויזכו להוליד עוד בנים ובנות הרבה חיים וקמים, ויצאו מכלם דורות הרבה ודורי דורות עד סוף כל הדורות, ירבו ויגדלו ויצמחו עד ביאת הגואל עד סוף כל הדורות, וכלם יהיו עושי רצונך באמת, ויקים בהם ובזרעם, הקמן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני יהיה בעתה אחישנה. רבונו של עולם, עשה למענך, עשה למען זכות אבותם הקדושים, וחמל עליהם מעתה, שיתקומו זרעם לארך ימים ושנים, שמיחם כימות עניתם, נחמם מיגונם, והכן לכבם ועזר להם מעתה, שיזכו לשמח תמיד בבנים אשר נולד להם כבר, ואשר הם עתידים להוליד עוד, בלם יאריכו ימים ושנים בתורה וגדלה, עד כי יבוא שילה:

לסבות

וְזַבְנֵי ברחמיך הגדולים ובחסדיך המרבים, לקיים מצות ספה פראוי, בכל פרטיה ודקדוקיה וכונותיה ותרי"ג מצות התלויים בה, בשמחה ובטוב לבב ובכונה שלמה פראוי. ונזכה שימשך עלינו על ידי מצות ישיבת ספה, כל השבעת ענני כבוד שהקיפו את ישראל במדבר, ופרס עלינו סבת שלומך. ונזכה להשיג השגת המקיפים הקדושים השגת רוח הקדש, על ידי מצות ספה פראוי בקדשה ובטהרה ובשמחה, ועל ידיה תגן עלינו ובעדנו ותצילנו מכל אויב ואורב ומכל מיני שונאים, שיש לנו בגשמיות ורוחניות, והסר שטן מלפנינו ומאחרינו ובצל כנפיך תסתירנו:

רבונו של עולם, חוס וחנונו ושמע קול תפלתנו ברחמים, ותשפיע עלינו שפע אלהי, שפע השכל האמת, שפע המקיפים הקדושים, שפע רוח הקדש. ויפתח לנו אור השכל וימהר תנועת שכלנו להשיג במהירות גדול השגת המקיפים הקדושים, ונזכה להשיג שכל הנקרא קדם שהוא אור הפנים, עד שלא נצטרך להשתמש בשום הקדמה. ועל ידי מהירות תנועת השכל הזה, נזכה שתהא שלהבת לבנו עולה תמיד מאליה. ותעזרנו תמיד שיתלהב לבנו בהתלהבות גדול באמת לעבודתך וליראתך ברשפי שלהבת יה, ועל ידי התלהבות דקדשה של הלב, נזכה

לתקן את כל הפגמים שפגמנו על-ידי התלהבות הלב דסטרא אחרא. ונזכה לתקן
 מהרה את כל פגם החמימות וההתלהבות, שהיה לנו לדברים גשמיים, לתאוות
 רעות ומדות רעות, עד אשר באנו לידי חטאים ועונות גדולים, על-ידי התלהבות
 הלב לתאוות עולם הזה. על כן באתי לשחר פניך, אדוננו אלהינו, יכמרו רחמיך עלינו
 ותשתדל בהצלותינו ותתאמץ בתקון נפשותינו, ותעזרנו מעתה שלא יהיה לנו עוד
 שום התלהבות בלבנו לשום תאוה שבעולם, אפלו לדברים המותרים, מפל שכן וכל
 שכן שלא יעלה בלבנו שום התלהבות חס ושלום, לשום דבר האסור לנו. ותעזרנו
 ותחננו ותשפיע עלינו בחמלתך, שנוכה שיהיה לנו התלהבות הלב דקדושה, להתלהב
 בשלהובין דרחימותא לשמך ולעבודתך באמת, להתפלל ולהתחנן, ללמוד וללמד
 ולקיים את כל מצותיך בהתלהבות גדול בקדושה ובטהרה פרצונך הטוב באמת. ועל-
 ידי זה נזכה לתקן כל פגם ההתלהבות דסטרא אחרא שהיה בלבנו מנעורינו עד היום
 הזה, באפן שנוכה שיטהר לבנו באמת. ועל-ידי זה נזכה לפרש שיתתנו לפניך
 תמיד, ונזכה לרצות ולפנים אותך ולהתחנן לפניך בכל פעם בדבורים חדשים אמתיים,
 שיהיה נחת ולרצון לפני כסא כבודך. ונזכה להתקרב אליך בהתקרבות גדול באמת
 ובלב שלם, כאשר נאה לעם סגלתך. לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי,
 אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני. ותעזרני שאזכה לחדש בתורה
 חדושים אמתיים בקדושה ובטהרה, ואזכה להמשיך תמיד חדושי תורה, שיהיה לי
 רשות מן השמים לגלות אותם לעמך בית ישראל לעם סגלה, ויגלגל זכות על-ידי,
 ואזכה להטיב מטובך אשר תחנני לכל עמך בית ישראל, לגלות הסגלה לעם סגלה,
 לגלות להם מה שתזכני להשיג בשכלי חדושי תורה אמתיים בקדושה ובטהרה, באפן
 שיחזרו בתשובה שלמה על-ידי דבורי, ולא אכשל באמרי פי, ולא אומר דבר שלא
 פרצונך. מקים מעפר דל מאשפות ירים אביון, חוס וחנני ומלא משאלותי ברחמים,
 ועשה למענך ולא למעננו, עשה למענך והושיענו, ומלפניך מלבנו ריקם אל תשיבנו
 חננו ועננו ושמע קול תפלתנו, כי אתה שומע תפלה ומאזין קולנו ממעמקים, אשר
 יצעקו אליך בית ישראל מארץ מרחקים, הנאנחים והנאנקים. לא תוכל להתעלם
 מאחיד האביון, עזב תעזוב והקם תקים. רוכב שמים בעזרנו ובגאותו שחקים: (ויאמר
 "מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים" וכו' עד גמירא).

כב

[על-פי תורה כ"ב - חותם בתוך חותם]

כא חשון

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רְבוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל הַנְּשֻׁמוֹת שֶׁתִּשְׁפִיעַ עָלֵינוּ מִמְּעוֹן קִדְשְׁךָ וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ יְרֻאָתְךָ וְאִימַתְךָ, וְנִזְכֶּה לְמִדַּת הַבוֹשָׁה הַקְּדוּשָׁה, וְתִלְכִּישׁ אוֹתָנוּ בְּלְבוּשׁ הַיְרָאָה וּבְמַעֲטָה הַבוֹשָׁה מִשְׁמֶךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוּשָׁה, וְנִתְבַּיֵּשׁ מִמֶּךָ תְּמִיד בְּאֵמֶת לְבַלְתִּי לְסוּר מִרְצוֹנְךָ הַטּוֹב יְמִין וּשְׂמֹאל, וְתִהְיֶה יְרֻאָתְךָ עַל-פְּנֵי לְבַלְתִּי אַחְמָא, זוּ הַבוֹשָׁה. רְבוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, חוֹסֶה עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ וְהִיא בְּעֶזְרִי, שִׁיְהִי לִי בּוֹשָׁה גְּדוֹלָה בְּעוֹלָם הַזֶּה מִפְּנֵיךָ שֶׁלֹּא לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבַר נֶגֶד רְצוֹנְךָ חֵם וְשָׁלוֹם, מִכָּל-שֶׁפֶן וְכָל-שֶׁפֶן שֶׁלֹּא לַעֲשׂוֹת חֵם וְשָׁלוֹם שׁוּם נִדְּנוּד עֲבָרָה חֲלִילָה, וְלֹא אֲבוּשׁ וְלֹא אֶכְלֵם לְעוֹלָם הַבָּא. וְזַכֵּנִי שִׁיְהִי מוֹרָא שָׁמַיִם עָלַי כְּמוֹרָא בְּשָׂר וָדָם, שִׁיְהִי לִי יְרֻאָה וּבוֹשָׁה מִפְּנֵיךָ, כְּמוֹ מִפְּנֵי בְּשָׂר וָדָם מִמֶּשֶׁ:

רְבוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֶכֶךְ הַכְּבוֹד, צוֹפֶה בְּעֵלְבוֹן עֲלוּבִים, הֶחֱם עַל-כְּבוֹד הַבְּרִיּוֹת, הַמְּרַחֵם עַל-כָּל מַעֲשָׂיו, חוֹס וְרַחֵם וְחַמֵּל בְּחַמְלַתְךָ וְרַחֲמֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים, עַל עֵצִים חֲרַפְתִּי וּכְלַמְתִּי וּבִשְׁתִּי הַגְּדוֹל בְּיוֹתֵר בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ וּמִסְפָּר, כְּאֲשֶׁר אַתָּה לְכַד יְדַעְתָּ. אַתָּה יְדַעְתָּ חֲרַפְתִּי וּבִשְׁתִּי וּכְלַמְתִּי, מָה אוֹמֵר וּמָה אֲדַבֵּר, בְּהֵאֵיךְ אֲנִפִּין אִיעוּל קֶדֶם מְלֶכָא. אֵיךְ אוֹכֵל לְהַטְמִין מִפְּנֵי בִשְׁתִּי. אֵיךְ אוֹכֵל לְהַסְתִּיר פְּנֵי בְּעֵלְמוֹא דְקִשׁוּט מִפְּנֵי כְלַמְתִּי. אֵיךְ אוֹכֵל לְהָרִים פְּנֵי הַמְּשַׁחְרִים יוֹתֵר מִשׁוּלֵי קִדְרָה בְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי. אֵיךְ אָרִים פְּנֵי בְּפָנֵי אֲבוֹתַי אֲשֶׁר יִצְאֵתִי עַל-יְדֵם לְעוֹלָם. אֵיךְ אָרִים פְּנֵי בְּפָנֵי מוֹרֵי וּרְבוֹתַי אֲשֶׁר הוֹרוּנִי בְּדֶרֶךְ הַיִּשָּׁר וְהָאֱמֶת, וְאֲנֹכִי לֹא חֲסִתִּי עַל כְּבוֹדֶם הַגְּדוֹל וְהַקְּדוּשָׁה, וּבְזִיתִי אֶת עֵצְמִי וְגַם אוֹתָם, כְּבִיכּוֹל. אֵיךְ אָרִים פְּנֵי בְּפָנֵי כָּל הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִּים וּבְפָנֵי כָּל הַבְּשָׂרִים שֶׁבְּכָל דוֹר וָדוֹר. אֵיךְ אָרִים פְּנֵי בְּפָנֵי חֲבָרִי. מִי יוֹכֵל לְהַצִּילֵנִי אִם מִבִּשְׁתִּי הַגְּדוֹל, מִי יוֹכֵל לְעַמּוֹד בְּפָנֵי כְלַמְתִּי הָעֲצוּמָה. אֵיךְ אוֹכֵל לְמַצֵּא לִי מְקוֹם לְכַרֵּחַ וּלְהַטְמִין שֵׁם מִפְּנֵי כְלַמְתִּי וּבִשְׁתִּי וְחֲרַפְתִּי. וּמָה אֲשִׁיב שׁוּלְחֵי דְבָר. פִּי אַתָּה גְּמַלְתָּ עִמִּי כְּמָה וְכְמָה טוֹבוֹת בְּכָל-עֵת וּבְכָל-שְׁעָה וּבְכָל רִגַע בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְהִיִּית מְרַמֵּז לִי בְכַמָּה מִיַּנִּי רְמִזִּים, וְקִרְאֵת אוֹתִי אֶצְלָךְ יִתְבָּרַךְ בְּכַמָּה מִיַּנִּי כְּרוּזִים, וְנִטִּית יְדֶךָ אֵלַי וְרַמְזֵת לִי מְקָרוֹב וּמְרַחוּק לְקָרְבִּנִי בְּרַחֲמֶיךָ בְּהַתְּקַרְבוֹת גְּדוֹל מְאֹד, בְּכַמָּה מִיַּנִּי רְמִזִּים וּכְרוּזִים שׁוֹנִים בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ בְּכָל יוֹם וּבְכָל שְׁעָה מִמֶּשֶׁ, אֲשֶׁר לְפִי הַתְּנוּצָצוֹת אֶחָד, שֶׁהִיא מִתְנוּצֵץ לִי אֱלֹהוּתְךָ יִתְבָּרַךְ וּרְמִזֵּיךָ וּכְרוּזֵיךָ

הַקְדוּשִׁים, הִיָּה רְאוּי לִי לְבִלִי לַעֲבֹר עַל רְצוֹנְךָ אֲפֹלו תְנוּעָה קְלָה שֶׁבְקִלּוֹת. וְאֲפֹלו עַל תְּנוּעָה קְלָה בְּעֵלְמָא, אִם לֹא הִיָּה כְּרְאוּי חִס וְשְׁלוֹם כְּרְצוֹנְךָ בְּשִׁלְמוֹת, הִיָּה רְאוּי לִי לְפֹלו עַל פְּנֵי וְלִשְׁכַּב בְּבִשְׁתִּי וְלִהְתַּכְסֹּת בְּכִלְמָתִי, עַד שֶׁכִּמְעַט תִּצָּא נַפְשִׁי חִס וְשְׁלוֹם, וְשֵׁלֵא אוּכַל לְהָרִים פְּנֵי כָּלֵל, מִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן שְׂאֵתָה הַיִּית מִתְנוּצֵץ לִי הַרְבֵּה הַתְּנוּצִצוֹת בְּלִי שְׁעוֹר בְּכִמְהַ בְּחִינּוֹת, וּבְכִמְהַ גְּלִגּוּלִים גְּלִגּוּלַת עַמִּי, וְכִמְהַ סְבוֹת סְבִבְתָּ עַמִּי סְבוֹת טוֹבוֹת וְשְׂאִינָן טוֹבוֹת וְהַכֵּל הָיוּ לְטוֹבָתִי, כְּדִי לְרַמֵּז לִי עַל יָדָם לְשׁוֹב אֵלֶיךָ. בְּכִמְהַ לְשׁוֹנוֹת שֶׁל חֶבֶה קְרָאתָ אוֹתִי, וּבְכִמְהַ רְמִזִּים שׁוֹנִים רְמִזָּת אֵלֶי לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ, וְלֹא דִי שֵׁלֵא חֲסִתִּי עָלַי לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת וְלִהְיוֹת כְּרְצוֹנְךָ הַטוֹב בְּשִׁלְמוֹת, אֶף-גַּם הַיִּיתִי כְּמִסְלַק הַבוּשָׁה מֵעַל פְּנֵיו, וּמִרְדֵּי נִגְדֵךְ בְּשִׂאֵט בְּנַפֶּשׁ בְּמִרְדּוֹ וּבְמַעַל, וּפְגַמְתִּי פְּגָמִים הַרְבֵּה מְאֹד, לֹא יוֹם אֶחָד וְלֹא יוֹמִים וְלֹא עֶשְׂרֵה יָמִים וְלֹא חֹדֶשׁ וְלֹא שָׁנָה אַחַת, כִּי אִם הַרְבִּיתִי לְפִשְׁעִי וְלַפְגָּם יָמִים וְשָׁנִים הַרְבֵּה, הוֹסַפְתִּי יָמִים עַל יָמִים, שָׁנִים עַל שָׁנִים, מְלֵאִים חֲטָא וְעוֹן וּפְשַׁע, מְלֵאִים חֲרָפוֹת וּבוּשׁוֹת גְּדוּלוֹת וְנוֹרְאוֹת, אֲשֶׁר אִי-אֶפְשֶׁר לְסוּבְּלָם:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵתָה לְבַד יַדְעָתָ צַעַר הַבוּשָׁה בְּעֵלְמָא דְאַתָּה, בְּעֵלְמָא דְקִשׁוּט. אֵתָה לְבַד יַדְעָתָ אוֹתוֹ הָעֲנוּי וְהַצַּעַר הַגְּדוֹל וְהַנוֹרָא שֶׁל הַבוּשָׁה שֶׁל מִי שֵׁלֵא קִשְׁט עֲצָמוֹ לְהַלּוּלָא דְבֵי מִלְכָּא. מִכָּל-שֶׁכֵּן מִי שֶׁקְלַקֵּל וְלִכְלַךְ עֲצָמוֹ בְּכִמְהַ מִינֵי פְּגָמִים וְלִכְלוּכִים. מִכָּל שֶׁכֵּן וְכו' (וּפִרְט כָּל אֶחָד מֵהַ שְׁעֵשָׂה אֶת נִגְעֵי לְבָבוֹ). אֵתָה לְבַד יַדְעָתָ, שְׂאִין צַעַר וְעֲנוּי וְיִסוּרִין בְּעוֹלָם נְחֻשְׁבִים כָּלֵל כְּנֶגֶד הַצַּעַר שֶׁל הַבוּשָׁה הַזֹּאת חִס וְשְׁלוֹם, וְאֲפֹלו צַעַר גִּיהִנָּם הַקִּשְׁשָׁה וְכוּר מִכָּל מִינֵי יִסוּרִין קִשְׁשִׁים וְכוּרִים שֶׁבְּעוֹלָם הַזֶּה, אֲשֶׁר אִם יִתְקַבְּצוּ יַחַד כָּל מִינֵי יִסוּרִים וְעֲנוּיִם קִשְׁשִׁים וְכוּרִים שֶׁבְּעוֹלָם עַל אֶדָם אֶחָד חִס וְשְׁלוֹם, כָּל יְמֵי חַיָּיו חֲלִילָה, לֹא יִהְיוּ נְחֻשְׁבִים מְאוּמָה כְּנֶגֶד שְׁעָה אַחַת וְאֲפֹלו כְּנֶגֶד רַגַע אַחַת שֶׁל צַעַר שֶׁל גִּיהִנָּם. וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן אֲפֹלו צַעַר שֶׁל גִּיהִנָּם הַקִּשְׁשָׁה, אֵינוֹ נְחֻשְׁבִי כָּלֵל כְּנֶגֶד צַעַר הַבוּשָׁה, שֶׁהוּא צַעַר גְּדוֹל מִכָּל מִינֵי צַעַר וְיִסוּרִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֲפֹלו מִצַּעַר גִּיהִנָּם, כְּאֲשֶׁר גָּלוּ לָנוּ צִדִיקִיךָ הָאֲמִתִּיִּים. וְאִי-אֶפְשֶׁר לָנוּ לְצִיר כָּלֵל בְּזֶה הָעוֹלָם, כְּשֶׂאֵנוּ מְלַבְּשִׁים בְּגִשְׁמִיּוֹת גּוֹפְנוֹ לְצִיר בְּשִׁכְלָנוּ צַעַר הַבוּשָׁה שֶׁל עֵלְמָא דְאַתָּה. אוּי לְאוֹתָהּ בּוּשָׁה אוּי לְאוֹתָהּ כְּלָמָה. וְאִם חֲכָמִינוּ וְכוּרָנָם לְכַרְכָּה אֲמָרוּ כָּל צִדִיק נִכְוֶה מִחֲפָתוֹ שֶׁל חֲבָרוֹ, אוּי לְאוֹתָהּ בּוּשָׁה. וְגַם אֲמָרוּ, פְּנֵי מוֹשֶׁה כְּפָנֵי חֲמָה פְּנֵי יְהוֹשֻׁעַ כְּפָנֵי לְבָנָה, אוּי לְאוֹתָהּ בּוּשָׁה אוּי לְאוֹתָהּ כְּלָמָה. וְאִם כָּל צִדִיק וְצִדִיק יִתְבַּיֵּשׁ כְּדִ בְּפָנֵי חֲבָרוֹ

הגדול ממנו, אנו מה נעני אבתריהו, אנחנו מה נאמר ומה נדבר, באיזה לשון נדבר מבשתנו וכלמתנו. ואיה המליץ שיוכל לארג מליצות על עצם כלמתנו וחרפתנו. ואיה המקונן שיוכל לקונן על עצם צער בשתנו. ואיה המעטיר היודע לרצות ולפנים, שיוכל להעטיר ולרצות ולפנים אותך שתאסף את חרפתנו ותכסה על כלמתנו:

כב חשון

ואחרי כל אלה, אם כבר הייתי זוכה על כל פנים למדת הבושה דקדשה, להתבייש מעתה מפניך באמת לכלי לסור מרצונך חלילה, החרשתי. אבל מה אעשה אבי שבשמים, מה אומר מה אדבר, כי עדין אני רחוק מבושה, ועדין לא שכרתי עזות הגוף כלל, על בן דברי לעו ואיני יודע כלל מהיכן להתחיל לדבר, מהיכן אתחיל לפרש שיחתי, נשכבה בבשתנו ותכסנו כלמתנו כי ליהוה אלהינו חטאנו. על בן אין לי פה לדבר ולא מצח להרים ראש, רק באתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, ואני פורש כפי אלוך ונושא עיני למעון קדשתך. אלוך נשאתי את עיני היושבי בשמים, שתזמין ותשלח לי דבורים אמתיים כפי ובלשוני, שאוכל לרצותך ולפתותך בהם, שתשיב פניך אלי, ותחנני ותצילני מבושות וחרפות ובזיונות מעתה ועד עולם, ותהיה בעזרי ותשפיע עלי אור היראה והבושה דקדשה. אבי שבשמים, רחם עלי כרחמי האב על הבן, ותמשוך עלי מדת היראה והבושה דקדשה משרשה מקדם הבריאה, ממאמר השלם שהוא, בראשית, ירא בשת, מחכמה עלאה, מעדן עלאה דסתים ונגיו. מי לא יירא בפני אורות הצחצחות האלו, מי לא יתבייש בפניהם, מי לא יפחד, מי לא ירעד, כשיזכר רחוקו הגדול מהשגת אורות האלו, אפלו אם היה נקי מן החטא לגמרי, מכל שכן מי שפגם איזה פגם כל שהוא בכל ימי חייו, מכל שכן וכל שכן מלא חטא ועון ופשע. חוס וחמל עלי, חוס וחמל על נפשי ורוחי ונשמת, חוס וחמל על גופי המגשם הרחוק מקדשתך בתכלית ההרחקה, הפגום בכמה מיני פגמים, המקלקל בכמה מיני קלקולים:

רבוננו של עולם, רבוננו של עולם, ארון הרחמים והסליחות, ראה עני ועמלי, ראה עני ומרודי לענה וראש. אתה יודע עצם הרחמנות שיש על בשר גופי, שהוא עז וחזק כל כך בתאות עולם הזה, עד שנתרחק הגוף מן הנשמה בתכלית הרחוק, עד שאי אפשר להנשמה להתקרב כלל להגוף לגלות לו ולהאיר בו מכל הארה ומכל השגה שהנשמה משגת בכל עת תמיד בעולמות העליונים, אשר כוננתך

הטובה היתה בביראתי וביציאתי לזה העולם, כדי שאזכה להשיג אותך בעולם הזה בגוף ונפש ביחד. ולא חסתי על כבודך הגדול והקדוש ועל כבוד הנשמה הקדושה, ולא נתחזקתי להתגבר על תאות הגוף ומדותיו הרעים, עד שאין הנשמה יכולה להתקרב להגוף כלל, מחמת שהוא עז וחזק בהתאוות מאד. וכל כך נתגבר עזות הגוף בלי שום בושה כלל מהשם יתברך, עד שאיני יודע כלל באיזה דרך באיזה עצה ותחבולה אזכה להכניע ולשבר עזות הגוף, כי כל דרך וכל עצה וכל תחבולה שגלו צדיקי אמת, אשר על ידם יכולים לשבר עזות הגוף ולהתקרב אליך, קשה וכבד עלי לקיים העצה בעצמה, ואיני יודע באיזה דרך אזכה להתחיל לקיים עצותיך הקדושות, אשר גלית עלי על ידי צדיקי אמת, כי מרדתי בכל עצותיך הטובות:

רבוננו של עולם, רבוננו דעלמא פלא, חמל עלי, פי עכשיו איני יודע שום עצה ותחבולה כי אם לצעק אליך תמיד, שתחנני במתנת חנם לגמרי בכל המדות טובות, ותצילני בחסדיך הגדולים מכל התאוות ומדות רעות. וגם לזה איני זוכה, כי חולפים ועוברים ימים ושנים, אשר איני זוכה אפלו לצעק אליך באמת פראוי, ואפלו אם היו עוברים בלי פגמים, הייתי צריך גם כן לצעק מאד על אבדת הזמן היקר מכל הון, אשר הייתי יכול להרויח ולהשתפר בו חיי עולם בלי שעור וערך. אך הלואי מי יתן והיו הימים עוברים על-כל-פנים, בלי פגמים כלל. אבל אחר שהימים והשנים עברו בצל עובר כהרף עין, והם מלאים פגמים פאלו, חמאים ועונות ופשעים, והפגמים והעונות מתגברים כל כך, עד שאיני יכול אפלו לצעק אליך פראוי כמו שאני צריך לצעק. ועתה עתה, אבי שבשמים, אבי שבשמים, מה אעשה, מה אפעל, להיכן אברח, להיכן אעוף לשכון, מי יתנני במדבר מלון אורחים, לברח מגשמינות ועזות הגוף. אך אתה יודע, כי אין מקום לברח מן הגוף, אהפכה ואתהפכה כאופן במלי, וכלם שבים למקום אחד, אליך לבד עיני תלויות, אליך לבד רעיוני צופיות, אליך לבד עיני נשואות, לתשועת יהוה עיני מנוחלות ודומיות. אין לי על מי להשען כי אם על אבי שבשמים, אין לי שום תקנה כי אם עליך אב הרחמן, אין לי שום מבטח ומנוח כי אם על חסדיך העצומים:

כג חשון

רבוננו של עולם, יהמו מעיד עלי, וכמרו חנינותיך על עלוב כמוני, על מלא חרפות ובושות כמוני, יך תכון עמי אף זרועך תאמצני. קומה בעזרתי והושיעני, כי

אתה כל יכול ולא יבצר ממך מזמה. ואתה ברחמיך וחסדיך הרבים ובכחך הגדול אתה מעלה מתכלית הירידה לעליה גדולה, עד שהירידה היא תכלית העליה, ואתה מהפך ברחמיך העונות לזכיות, כי מי יאמר לך מה תעשה. חוס וחמל עלינו ועשה את אשר תעשה ברחמיך וחסדיך העצומים, באפן שתעלה אותנו מירידתנו ותאמר לצרותינו די, ותתחיל מעתה להעלות אותנו מעלה מעלה ויתהפכו כל הירידות לעליות גדולות, ותזכנו לתשובה שלמה באמת, ואתה ברחמיך תהפך כל העונות לזכיות. ותעזרנו ברחמיך שנופה לעסק כל ימינו בתורה ומעשים טובים ובתפלה, באמת ובאמונה ובענוה אמתית ובמסירות נפש ובדבקות גדול אליך בכטול גמור. ונזכה ברחמיך הרבים להמשיך עלינו בכל פעם אור העדים והכתרים הקדושים, שהכתרת אותנו בחורב בשעת קבלת התורה, בעת שאמרנו לפניך נעשה ונשמע, שאז נכתרו שני כתרים בראש כל אחד ואחד מיישראל, ועל ידי חטאינו נלקחו ונסתלקו ממנו, ואתה עתיד להחזירם לנו, כמו שכתוב, ושמתח עולם על ראשם. רחם עלינו ועזרנו שנופה לקדש ולטהר עצמנו, ונזכה לסור מרע באמת ולעשות הטוב בעיניך תמיד. ונזכה לעסק בתורה ותפלה תמיד באמת ובמסירות נפש, באפן שנופה שיחזירו לנו לכל אחד ואחד את שני כתרים האלו הנעשים מנעשה ונשמע, שהם תורה ותפלה, שהם נגלות ונסתרות שבתורה, ותזכני בכל פעם להשיג נסתרות שבתורה להשיג תורת יהוה. ונזכה לעסק וליגע ולטרח תמיד בעבודתך בדבקות גדול ובמסירות נפש באמת, עד שנופה לילך ולעלות במהירות גדול בכל פעם מדרגא לדרגא וממעלה למעלה, עד שנופה להשיג ולהבין בכל פעם נסתרות התורה הגבוהים יותר ויותר, ובכל פעם נזכה להשגת נעשה ונשמע הגבוה יותר, ונזכה תמיד שיהיה נעשה אצלנו בכל פעם מהנסתר נגלה, מהנשמע נעשה, מתפלה תורה, מתורת יהוה תורתנו, כמו שכתוב, כי אם בתורת יהוה חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה. ונזכה להשיג ולהבין את העבודה הגבוה שיש בדברי התורה שהם סתרי תורתך, שמלבש בדברי התורה שהם הפסוקים שפכיבות כל מצוה ומצוה, אשר עצם גדלת העבודה הקדושה שיש באלו הפסוקים אין אנו זוכים להשיג כלל. חוס וחננו ברחמיך הרבים, וזכנו להשיג ולהבין העבודה הגבוה הזאת, שנופה לדעת איך לעבד אותך ולעשות רצונך הנעלם והנסתר בדברי התורה הזאת, ונזכה לעלות בכל פעם מדרגא לדרגא, ומעולם לעולם הגבוה יותר, מנעשה ונשמע זה לנעשה ונשמע גבוה יותר, וכן בכל פעם ופעם לעולם ועד, כמו שכתוב, הנסתרות ליהוה אלהינו והנגלות לנו ולבנינו עד

עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת, עד שנופה לעלות בעליה גדולה להבין ולהשיג תורת יהוה באמת לאמתו, ונופה לעלות ולהפיל בך באור האין-סוף, ונופה להפיל באחדותך עד שנופה לתורת יהוה ולתפלת יהוה באמת:

ויבכו יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתחמל עלינו ותהיה בעזרנו ותזכנו לשמחה וחדוה דקדושה, ונופה להיות בשמחה תמיד וחדות יהוה יהיה מעוננו. ונופה על-ידי-זה לעזות דקדושה, ותעזרנו בכל עת לזכות לקולות דקדושה, ותתן בלבנו התחזקות והתאמצות לצעק ולזעק אליך תמיד. ותחמל עלינו ותושיענו שנמה אונינו ולבנו לשמע היטב כל הקולות דקדושה, ויכנסו בלבנו היטב, הן קול מוכיחי אמת, הן קול נגון וזמרה ושירות ותשבחות לשמך ולעבודתך, הן קול הקדוש של השופר, הן קול אנחותינו וצעקתנו ותפלותינו מה שאנחנו בעצמנו מתאנחים וצועקים ומתחננים ומתפללים אליך יהוה אלהינו, הן שאר כל הקולות שבקדושה, כלם נזכה לעוררם ולשמעם היטב, ויכנסו בלבנו ובאזנינו ויטו ללבנו אליך באמת, ונופה לקבל על-ידם עזות דקדושה, להתגבר על עזות הגוף, באפן שאוכל לשבר ולהכניע ולבטל עזות הגוף לגמרי ויתבטלו כל תאוות הגוף ומדותיו הרעים, ויתבטל הגוף לגבי הנשמה הקדושה, ואזכה להיות עז פנמר בעבודתך ובתורתך וביראתך, עד שאזכה שתוכל הנשמה לרחם על בשר גופי, שתתקרב הנשמה להגוף ותגלה לו ותאיר בו מכל הארה ומכל השגה שהנשמה משגת תמיד בכל עת, עד שתגיע גם להנשמה טובה על-ידי-זה שתוכל הנשמה לחזר למעלתה תמיד, על-ידי הרשימות של ההארות שהאירה בבשר הגוף, ונופה להיות דבקים בך תמיד, בגוף ונפש באמת, בתכלית השלמות:

כד חֲשׁוֹן

כי אתה לבד ידעת גדל הרחמנות שיש עכשיו על גופי הרחוק מהנשמה בתכלית הרחוק, וגם להנשמה מגיע פנים גדול חס ושלוש על-ידי רחוק הגוף מהנשמה, באשר אתה ידעת. חוס וחמל עלי, ותן בלבי רחמנות באמת, שאזכה לרחם על בשר גופי, ואזכה להתגבר בעזות דקדושה בקולות דקדושה, להכניע ולשבר ולבטל על-ידי-זה עזות גופי, עד שגופי יתבטל לגבי נשמתי לגמרי, עד שתוכל הנשמה להאיר בו, עד שגם הגוף ידע מכל הארה ומכל השגה שהנשמה שלי משגת למעלה תמיד בכל-עת:

וְזַכְנִי לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקֵי אֲמַת, וְלְמוֹכִיחֵי אֲמַת. וְאִזְכֶּה שִׁיחִיהָ לִי עֲזוֹת דְּקַדְשָׁה, לְהִיּוֹת עִז כַּנְּמֹר לְעֵמֶד כַּנְּגֵד עֵזִי פָּנִים שְׂבִדוֹר הַרוֹצִים לְהַרְחִיק מִצַּדִּיקֵי אֲמַת. וְתִצְלַנִּי וְתִבְדִּילַנִי מִן הַתּוֹעִים וּמִן מְנַהֲיְגֵי שִׁקֵּר, אֲשֶׁר כָּל מַלְכוּתָם וְהַתְּנַשְׂאוֹת שֶׁלָּהֶם הוּא רַק עַל-יְדֵי עֲזוֹת דְּסִטְרָא אַחְרָא לְבַד, שֶׁהִיא מַלְכוּתָא בְּלֹא תְנָא, וְהֵם מִשְׁתַּרְרִים וּמִתְנַגְּאִים עַל עַם דַּל בְּחַנְסָא, אֲשֶׁר אִתָּהּ לְבַד יִדְעַת פְּמָה רְעוּתָהּ הֵם גּוֹרְמִים חַס וְשְׁלוֹם, וְלֹא דִי שְׂאִינָם יְכוּלִים לְקַרֵּב אוֹתָנוּ אֵלֶיךָ בְּאֲמַת, כִּי אִם שְׂרוֹצִים לְרַחֵקנוּ חַס וְשְׁלוֹם מִנְקֻדַת הָאֲמַת, מִצַּדִּיקֵי-אֲמַת, מִכְּשָׁרִים אֲמַתִּים. רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ וְתִבְדִּילַנּוּ מִן הַצְּבוּעִים וְהַשְׁקֵרְנִים, מִמְּנַהֲיְגֵי שִׁקֵּר, וְתֵן לָנוּ עֲזוֹת דְּקַדְשָׁה שְׂנוּכָל לְעֵמֶד כַּנְּגֵד עֲזוֹתָם. וְתַעֲזָרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שִׁיחִיהָ לָנוּ כַח עַל-יְדֵי עֲזוֹת דְּקַדְשָׁה לְהוֹסִיף עִז וְתַעֲצוּמוֹת בְּקַדְשָׁה שְׁלִמְעָלָה, וְאִתָּהּ תִּשְׁפִּיעַ וְתִתֵּן עָלֵינוּ תּוֹסְפוֹת עִז וְתַעֲצוּמוֹת מֵאִתְךָ לְהַתְּנַבֵּר וּלְהַתְּאֵמֵן בְּעִבּוּדְתֶךָ וּבִתְוֹרַתֶךָ וּבִירְאָתֶךָ, בְּכַח וּגְבוּרָה גְדוּלָה וּבְעֲזוֹת גְּדוּל דְּקַדְשָׁה. וְלֹא נִתְבַּיֵּשׂ מִפְּנֵי הַמַּלְעִינִים, וְלֹא יִפֹּל עָלֵינוּ שׁוֹם מוֹרָא וּפְחָד וּבּוֹשָׁה, וְלֹא שׁוֹם חֲלִישׁוֹת הַדְּעַת מִשׁוֹם אָדָם וּמִשׁוֹם נִבְרָא שְׂבַעוּלָם, כִּי אִם מִמֶּךָ לְבַד נִירָא וְנִפְחָד וְנִתְבַּיֵּשׂ תְּמִיד לְבָלִי לְסוּר מִרְצוֹנְךָ יְמִין וּשְׂמָאל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וַיְקִים כְּנוֹ מִקְרָא שְׂפָתוֹב, תֵּנוּ עִז לְאֱלֹהִים עַל יִשְׂרָאֵל גְּאֻתּוֹ וְעִזוֹ בְּשִׁחְקִים, נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נוֹתֵן עִז וְתַעֲצוּמוֹת לְעַם בְּרוּךְ אֱלֹהִים:

וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים דַּעַת דְּקַדְשָׁה, שְׂאִזְכֶּה לִידַע אֵיךְ לְהַתְּנַהֵג עִם הָעֲזוֹת, בְּאִפְסָא שְׂלֵא יִהְיֶה לִי שׁוֹם עֲזוֹת דְּסִטְרָא אַחְרָא כְּלָל, וְלֹא אֲשַׁתְּמַשׁ עִם הָעֲזוֹת כִּי אִם לְשִׂמְךָ וְלְעִבּוּדְתֶךָ בְּאֲמַת. וְתִצְלַנִּי וְתִמְלַטְנִי מִדִּינָהּ שֶׁל גִּיְהִנָּם הַקָּשָׁה וּמִרַחֲמֵי מְאֹד הַמְּגִיעַ לְהַעֲזִי פָּנִים, אֲשֶׁר הֵם נוֹפְלִים בְּגִיְהִנָּם בְּאִין סוּמְךָ וּמִצִּיל, חוּס וְחִמְל עָלִי בְּחִמְלַתֶךָ הָאֲמַתִּית, חוּס וְחִמְל עָלִי וְתִצְלַנִּי מִכָּל מִינֵי עֲזוֹת דְּסִטְרָא אַחְרָא, מִכָּל מִינֵי עֲזוֹת הַגּוֹף. וְתִזְכְּנִי לְעֲזוֹת דְּקַדְשָׁה בְּאֲמַת לְעֵמֶד כַּנְּגֵד הָעֲזוֹת פָּנִים שְׂבִדוֹר, הַרוֹצִים לְרַחֵק מִדְּרָכֵי אֲמַת, אוֹ לְהַחְלִישׁ דַּעַתָּם חַס וְשְׁלוֹם שֶׁל הַרוֹצִים לְהִתְקַרֵּב לְדְרָכֵי הַקַּדְשָׁה בְּאֲמַת, וְתַעֲזָרְנוּ שְׁנַחֲיָה עִז כַּנְּמֹר נִגְדָם, לְנִצְחָם וּלְהַשְׁפִּילָם עַד עֶפֶר לְשִׁבְרָם וּלְכַבְּלָם לְגַמְרִי. וְתִזְכְּנִי שְׂאִחִיָּה עִז וְחִזֵּק בְּעִבּוּדְתֶךָ תְּמִיד, וְאִזְכֶּה לְכָל הַקּוּלוֹת דְּקַדְשָׁה וּלְהַתְּנַבֵּר עַל יָדָם עַל כָּל מִינֵי עֲזוֹת שֶׁל הַגּוֹף, עַד שִׁיתְּבַטְּלוּ כָּל תְּאֻוֹת הַגּוֹף וּמְדוּתוֹ הַרְעִים. וְאִזְכֶּה לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקֵי אֲמַת בְּאֲמַת, וּלְהַתְּחַבֵּר תְּמִיד עִם אֲנָשִׁים כְּשָׂרִים וִירָאִים בְּאֲמַת, הַהוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ הָאֲמַת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב. יְהוּה עִזוֹ וּגְבוּרָה, יְהוּה אִישׁ מַלְחָמָה, תְּנֵה עֶזְךָ לְעִבְדְּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבֵן אֲמַתֶּךָ. וְזַכְנִי לְעֲזוֹת דְּקַדְשָׁה, הַנִּמְשָׁךְ מִבְּשַׁת

פְּנִים דְקַדְשָׁה, מַעֲדָן עֲלָאָה דְסִתִּים וְגַנְיֹז, מִחֲכֻמָּה עֲלָאָה, מִמַּאֲמַר הַשְּׁלָם שֶׁהוּא בְּרֵאשִׁית, אֲשֶׁר עַל־יַד־יְהוָה תִּבְנֶה יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, קִרְיָה נְאֻמָּנָה, נִהְלָנוּ בְּעֶזְרְךָ אֵל נֹה קְדֻשָּׁךְ. וְתוֹכְנֵנוּ עַל־יַד־יְהוָה לְאֻמוֹנָה שְׁלָמָה, וְלַהֲתַקְרַב וְלַהֲפַלֵּל בְּצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים הַכְּלוּלִים מִשְׁבַּעַה רוּעִים, שֶׁהֵם כְּלָלִיּוֹת הַקְּדוּשָׁה, וַיִּמְשֶׁךְ עַל יָדָם עָלַי וְעַל זְרַעִי וְעַל כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל אֻמוֹנָה שְׁלָמָה בְּאֻמָּת. וְאַזְכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיבִים, לְהֵאֱמִין בְּךָ וּבְצַדִּיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים וּבְמוֹכִיחֵי אֻמָּת שֶׁהָיוּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר וְשִׁבְדוֹר הַזֶּה, בְּאֻמָּת וּבְאֻמוֹנָה שְׁלָמָה כְּלֵי שׁוֹם בְּלִבּוֹל וְנִמְיָה כְּלָל. וְאַזְכֶּה עַל־יַדֵּי הָאֻמוֹנָה לְקַבֵּל מוֹסֵר מִמוֹכִיחֵי אֻמָּת, וְאַשְׁמַע בְּקוֹלָם וַיִּכְנָסוּ דְבָרֵיהֶם הָאֲמִתִּיִּים בְּאָזְנִי וּבְלִבִּי, וְאַטָּה לְכִבִּי אֱלֹהֵיךָ, וְאַבְטַל עֲצָמִי לְגַמְרֵי אֱלֹהֵיךָ, עַד שְׁאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת כְּרִצּוֹן הַצַּדִּיקִי אֻמָּת, וְלֹא אֶסוּר מִדְּבָרֵיהֶם וּמִרְצוֹנָם יָמִין וּשְׂמָאל:

וְתִזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיבִים לְשִׁמּוּשׁ דְקַדְשָׁה, שְׁאֲזַכֶּה לְשִׁמּוּשׁ צַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים וּמוֹכִיחֵי אֻמָּת, וְאַזְכֶּה לְעַמְד לְפָנֶיהֶם וּלְשִׁמּוּשָׁם וְלַהֲטַפֵּל בָּהֶם וְלַעֲשׂוֹת כָּל צְרִכֵיהֶם וּרְצוֹנָם, לְמַעַן אֲזַכֶּה עַל־יַד־יְהוָה שִׁיְהִיָּה לִי אִיזָה שְׂיִכּוֹת וְהִתְקַרְבוּת לָהֶם. כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ גְדֹל רַחוּקִי מִצַּדִּיקֵי אֻמָּת, עַד שְׁאִין לִי שׁוֹם שְׂיִכּוֹת וְהִתְקַרְבוּת לָהֶם, עַד שְׁאֲפִלוּ כִּשְׂאֵנִי זֹכָה לְשִׁמּוּעַ דְבוֹר הַקְּדוֹשׁ מֵהֶם, אִינֹו נִשְׁמַע לְאָזְנִי עֲצָם קוֹל הַדְּבוֹר, כִּי אִם קוֹל הַבְּרָה הַנִּנְאָחֹו וּמִתְדַבֵּק בְּקוֹל דְקַדְשָׁה, עַל־יַדֵּי חֲטָאֵי וְעוֹנוֹתֵי הַמְּרַבִּים, וְגַם אֲפִלוּ קוֹל אֲנַחְתִּי וְזַעֲקָתִי בְּעֲצָמֵי אִינִי זֹכָה לְשִׁמּוּעַ הַיָּטִב, כִּי אִם קוֹל הַבְּרָה. אֲנָא יְהוָה, חֲמַל עָלַי וְזַכְנִי לְשִׁמּוּשׁ דְקַדְשָׁה, שְׁאֲזַכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ לַעֲשׂוֹת מִצְוֹת הַרְבֵּה בְּגוֹפִי, שְׂיִזְכֶּה גּוֹפִי לְשִׁמּוּשׁ אֵת הַנִּשְׁמָה בְּעִשִׂית מִצְוֹת מַעֲשִׂוֹת הַרְבֵּה תְּמִיד, וְכֵן אֲזַכֶּה לְשִׁמּוּשׁ הַרְבֵּה תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים וְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים, בְּאִפְּן שְׁאֲזַכֶּה לְשִׁמּוּעַ כָּל הַקּוֹלוֹת דְקַדְשָׁה בְּעֲצָמָם, כְּלֵי שׁוֹם אַחִיּוֹת קוֹל הַבְּרָה כְּלָל. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ תִּמְחַל וְתִסְלַח לִי עַל כָּל עוֹנוֹתֵי וּפְשָׁעֵי וְחֲטָאֵי, וְתִסִּיר וְתִבְטַל כָּל הַמְּקַטְרָגִים שֶׁנַּעֲשׂוּ עַל־יַדֵּי עוֹנוֹתֵי הַמְּרַבִּים, וְתִכְנִיעֵם וְתִשְׁפִּילֵם וְתִבְטַלֵם בְּכַטּוֹל גְּמוּר. וְתִהְיֶה בְּעֶזְרִי, שְׁאֲתִגְבֵּר בְּעִזּוֹת דְקַדְשָׁה עַל עִזּוֹת גּוֹפִי, עַד שְׁאֲזַכֶּה לְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל כָּל תְּאוֹוֹת הַגּוֹף וּמִדּוֹתָיו הָרָעִים, עַד שְׂיִתְבַּטַּל גּוֹפִי לְגַמְרֵי גּוֹפִי הַנִּשְׁמָה הַקְּדוּשָׁה, וַיִּכְלַל וַיִּתְאַחַד הַגּוֹף עִם הַנִּשְׁמָה בְּתַכְלִית הַהִתְאַחְדוֹת, וְתִאִיר וְתִגְלֶה הַנִּשְׁמָה לְהַגּוֹף כָּל הַהֲאָרוֹת וְכָל הַהִשְׁגוֹת שֶׁהִיא מִשְׁגָּת תְּמִיד לְמַעְלָה. וְאַנְכִי בְּכָלֵל גּוֹפִי וּנְפִשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי אֶתְקַרַב וְאֶתְאַחַד עִם צַדִּיקֵי אֻמָּת, וְאַהִיָּה נְכַלֵּל בָּהֶם בְּאֻמָּת, עַד שְׁאֲזַכֶּה לְהַפְלִל בְּךָ בְּאֻמָּת מַעְתָּה וְעַד עוֹלָם:

כה חשון

וְהַתְעוֹרָר רַחֲמֵיךָ עָלֵינוּ, וְתִשְׁלַח לָנוּ מִנְהִיג אֲמָתִי רוּעָה נְאֻמָּן, שִׁיְהִיָּה לֹא בַח לְקַרְבְּנוּ אֵלֶיךָ בְּאַמַּת, וְנִזְכָּה לְהַפְלֵל בְּשִׁבְעָה רוּעִים דִּקְדוּשָׁה שֶׁהֵם כְּלָלוֹת הַקְדוּשָׁה, כְּלָלוֹת אֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה שֶׁל יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשָׁה, וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ אֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה עַל יָדֶם. וְעֵשָׂה לְמַעַנְךָ, וְלִמְעַן הַשְׁבְּעָה רוּעִים שֶׁהֵם אֲבָרָהִם יִצְחָק וְיַעֲקֹב מִשָּׂה אֶהְרֵן יוֹסֵף דָּוִד, וְלִמְעַן כָּל הַצְּדִיקִים שֶׁהָיוּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר עַד עַתָּה, וְלִמְעַן הַצְּדִיקִים אֲמָתִיִּים שְׂבָדוֹר הַזֶּה, וְלִמְעַן כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ מִמְּעוֹן קְדוּשָׁתְךָ וְתַטִּיב לָנוּ בְּטוֹבְךָ הָאֲמַת, וְתַחַנְנֵנוּ בַּחֲסִדֶיךָ הַגְּדוֹלִים וְתַמְלֵא רַחֲמִים עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיבִים, וְתַשִּׁיב פְּנֵיךָ אֵלֵינוּ, וְתִקְבַּע וְתַטַּע בְּלִבְנוּ אֲמוּנַתְךָ הַקְדוּשָׁה בְּשִׁלְמוֹת, שְׁנִזְכָּה לְהֶאֱמִין בְּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, וּבְצְדִיקוֹת הָאֲמָתִיִּים, הֵן בְּצְדִיקוֹת אֲמָתִיִּים שׁוֹכְנֵי עִיר קְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאַרְצְךָ הַקְּדוּשָׁה, הֵן בְּצְדִיקוֹת מוֹכִיחֵי אֲמַת וּבְשָׂרִים אֲמָתִיִּים שְׂבָדוֹר הַזֶּה, בְּכֻלָּם אִזְכָּה לְהֶאֱמִין בְּאַמַּת וּבְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה, בְּלִי שׁוּם בְּלִבּוֹל וְנִמְיָה כְּלָל חֶסֶד וְשָׁלוֹם, וְלֹא יִהְיֶה לִּי שׁוּם הִרְהוֹר אַחֲרֵיהֶם כְּלָל. וְאִזְכָּה עַל-יְדֵי הָאֲמוּנָה הַשְּׁלֵמָה לְמִלַּאת הָאֲרֶת הַיְדִים הַקְדוּשִׁים, וְאִזְכָּה לְמִלַּאת יְדֵי הַיּוֹם לַיהוָה. וְתַתֵּן לִּי כַח לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל כָּל מִינֵי אֲמוּנוֹת פּוֹזְבוֹת מִן הָעוֹלָם, וּבְכֵלם יִשׁוּבוּ לְאֲמוּנַתְךָ הַקְדוּשָׁה. וְאִזְכָּה עַל-יְדֵי הָאֲמוּנָה הַשְּׁלֵמָה לְקַבֵּל מוֹסֵר וְתוֹכְחָה מִמוֹכִיחֵי אֲמַת, וְיִוָּכְסוּ דְבָרֵיהֶם בְּלִבְנוּ בְּאַמַּת, וְנִזְכָּה לְשׁוּב עַל-יְדֵי-זֶה בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלֶיךָ בְּאַמַּת. וְתִקְבַּץ נְדָחֵי יִשְׂרָאֵל, וְתִבְטַל בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיבִים כָּל מִינֵי גְרוּשׁ וּמַחֲלַקַת מִן הָעוֹלָם, שְׁלֹא יִגְרְשׁוּ עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִמְּקוֹמָם לְעוֹלָם, וְכֹל אוֹתָן שֶׁכָּבַר נִתְגַּרְשׁוּ וְנִדְחוּ מִמְּקוֹמָם, מִעַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכֻלָּל וּבְפָרֵט, כֻּלָּם תַּחֲזִירוּם וְתַשִּׁיבֵם לְמְקוֹמָם בְּשָׁלוֹם, וְתַשִּׁיב שָׁלוֹם בְּעוֹלָם וְתִבְטַל כָּל מִינֵי מַחֲלַקַת מִן הָעוֹלָם. וְתַרְחֵם עָלֵינוּ וְתַמְהַר עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלִלְנוּ תְּמִיד מִפְּנֵם טְמֵאת נְדָה חֶסֶד וְשָׁלוֹם, וְתִבְדִּיל וְתַפְרִישׁ אוֹתָנוּ וְכֹל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵם טְמֵאָה זוֹ לְגַמְרֵי, שְׁלֹא יֵאָרַע לָנוּ וְלֹא יִזְדַּמֵּן לָנוּ שׁוּם מַכְשׁוֹל וּפְגַם חֶסֶד וְשָׁלוֹם, מִפְּנֵם עוֹן נְדָה חֶסֶד וְשָׁלוֹם, רַק נִזְכָּה לְהִיּוֹת קְדוֹשִׁים וּמְהוֹרִים תְּמִיד:

וְהוֹשִׁיעֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיבִים, וְשִׁלַּח לָנוּ צְדִיקֵי אֲמַת מוֹכִיחֵי אֲמַת, שִׁיְהִיָּה לָהֶם כַּח וְחֻכְמָה לַעֲשׂוֹת שָׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאֲבִיהֶם שְׂבִשְׂמִים, שִׁיעֲסִקוּ לְהוֹכִיחַ אֶת יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכְחָה הַרְאוּי, וְיִהְיוּ יוֹדְעִים אֵיךְ לְהוֹכִיחַ אוֹתָם, וְיִוָּדְעוּ לָנוּ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד אֶת גְּדֹל עֵצֶם הַפְּנֵם שֶׁל כָּל חַטָּא וְעוֹן, בְּאִפְּן שְׁנִשׁוּב מֵהֶם, וְיַחֲזִירוּ כָּל יִשְׂרָאֵל בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְיִהְיוּ יוֹכֵלִים לְרַצּוֹת אוֹתְךָ וּלְפַתּוֹתְךָ בְּעֵתָּה, וּלְהַקְטִין לְפָנֶיךָ

מאד כל חטאינו ועונותינו ופשעינו, עד שתמלא רחמים עלינו ועל כל עמך בית ישראל, ותסלח לכל עונותינו ותמחל לכל פשעינו וחמאתנו, שחטאנו ושעונו ושפשענו לפניך בכלל ובפרט, בדור הזה ובדורות הקודמים, בגלגול זה ובגלגול אחר, על כלם תמחל ותסלח אלוה סליחות, ותשיב פניך אלינו ותרחם עלינו תמיד, ותבנה עירך ירושלים קריה נאמנה, במהרה בימינו, ותשים שלום בעולם. ונזכה ברחמיך על ידי צדיקיך האמתיים לתקן בשלמות שני החותמות דקדושה, חותם בתוך חותם, חותם הידון וחותם הרגלון, ותמתיק ותבטל כל מיני דינים מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל לעולם:

לראש השנה ויום כפור

ותעזר לנו ברחמיך הרבים להתפלל בכונה גדולה תמיד, ובפרט בירח האיתנים בראש השנה ויום הכפורים והושענא רבא, עזרנו להתפלל אז בכח גדול ובכונה גדולה ועצומה. ותזמין לנו ברחמיך, בראש השנה ויום כפור, מתפללים ותוקעים הגונים וכשרים, שיהיה להם כח לרצותך ולפתותך ולעורר רחמיך. ותעזרנו לשמע קול שופר בראש השנה בכונה שלמה פראוי, ונזכה לקיים מצות שמיעת קול שופר בשלמות עם כל פרטיה ודקדוקיה וכונותיה ותרג"ג מצות התלווים בה ובלב טוב ובשמחה גדולה. ונזכה לשמע קול השופר בעצמו ולא שום קול הכרה ויכנס קול השופר הקדוש בלבנו היטב, וימשך עלינו קדושה גדולה על ידי כל הקולות הקדושים של השופר, ויתגבר ויתחזק קול השופר הקדוש בראש השנה, הן יתן בקולו קול עז, ויפל עלינו פחד וחרדה ואימה ויראה ובושה גדולה ועצומה מפניך על ידי קול השופר, כמו שכתוב, אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו, וקול השופר יהיה הולך וחזק מאד, עד שיקניע וישבר ויבטל כל מיני עזות דסטרא אחרא, הן עזות הגוף, הן עזות של העזי פנים שבדור, ונזכה לשמע כל הקולות הקדושים של השופר הקדוש בשלמות, הן קול תקיעה, הן קול שברים, הן קול תרועה, ונשמע היטב ונקבל בלבנו קדושת כל הקולות הללו, עד שיהיה נשבר עזות גופנו על ידי זה, ויתעורר לבנו בתשובה שלמה לפניך. ונזכה להיות שמחים וטובי לב בראש השנה בכל היום בלוי, עד שנתעורר בבכייה גדולה מתוך השמחה העצומה בשמך הגדול, ויקים בנו מקרא שכתוב, בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירמו, כי תפארת עזמו אֶתָהּ ובְרִצוֹנְךָ תְרוּם קַרְנֵנוּ:

כ"ח

רבנו של עולם, אתה ידעת שכל קדשתנו תלויה בימי ראש השנה הקדושים, שהיא התחלת השנה יום ראשון בשנה, זה היום תחלת מעשיך זכרון ליום ראשון, אשר משם נמשך הקדשה על כל השנה בלה. חום וחמל עלינו ועזרנו וזכנו לקבל ראש השנה בקדשה גדולה ובשמחה גדולה, ותעזרנו שנופה לטהר ולקדש מחשבתנו מאד בראש השנה, בקדשה ובטהרה גדולה ועצומה מאד באמת פראוי בראש השנה, כאשר אתה ידעת, איך צריכים להזהר לשמור את המחשבה בקדשה בראש השנה. ונופה בזכות וכח צדיקי אמת שיהיה נשלם על ידינו כל התקונים והיחודים והקדשות, שצריכים לתקן וליחד למעלה בראש השנה ויום הכפורים, ולהמשיך קדשה עלינו ועל כל עמך בית ישראל מראש השנה על כל השנה בלה, מראשית השנה ועד אחרית שנה. כי אתה ידעת, כי בגלותנו המור הזה, בעוקבא דמשיחא, אין לנו שום כח והתחזקות דקדשה כי אם על-ידי ראש השנה הקדוש, אשר נתת לנו ברחמיך מתנה טובה ויקרה, ואנחנו בענינו אין לנו שום שכל ודעת איך ובאיזה אופן להמשיך עלינו קדשת ראש השנה פראוי. אתה ידעת את לכבנו, קומה בעזרתנו בעת צרה הזאת, באחרית הימים, ועזרנו והושיענו וחמל נא עלינו אדונינו אלהינו אבינו מלכנו צורנו וגואלנו, ורחם עלינו בזכות צדיקי אמת שבדור הזה, ובזכות צדיקי אמת הקדושים אשר בארץ המה, אשר אנו וכל עמך בית ישראל הולכים וסובכים ומשתפחים על קבריהם וציון שלהם בכל ערב ראש השנה, ופורשים פנינו לפניך ומתפללים ומתחננים אליך, בקידה בכריעה בהשתחויה בלב נשבר ונדבא. חוסה עלינו ברחמיך הרבים, ותעזר לב נשמת כל הצדיקים אמתיים אשר נשמתם בגבהי מרומים ברום המעלות בעולמות העליונים הקדושים, שכל נשמות הצדיקים הקדושים האמתיים ירדו למטה בראש השנה ויהיו עמנו בקרב עמך ישראל ויעזרו אותנו להתפלל ולהתחנן בראש השנה, ולהכניע ולגרש השטן בראש השנה, ולשבר ולבטל כל מיני עזות דסמרא אחרא מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל על-ידי התפלות והתקיעות של ראש השנה הקדוש, עד שנופה להמשיך עלינו ועל כל עמך בית ישראל קדשה וטהרה מראש השנה על כל השנה בלה. ונופה לתקן שני החותמות דקדשה חותם בתוך חותם בירח האיתנים, בראש השנה ויום הכפורים וסכות והושענא רבא ושמיני עצרת, ויעלו קולינו לפניך לרצון, ונופה לשמחה דקדשה בשלמות תמיד. ותכתב ותחתם אותנו ואת כל עמך בית ישראל, לחיים טובים

ואַרְכִּיבִים וְלִשְׁלוֹם, חַיִּים שֶׁל יְרֵאת שָׁמַיִם, חַיִּים אֲמִתִּיִּים, חַיִּים שֶׁנִּזְכָּר בָּהֶם לְחַיֵּי עוֹלָם,
לְחַיִּים נִצְחִיִּים:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת לְבַבְנוּ, כִּי צָרְכֵינוּ מְרַבִּים לְהֵאמֹר, עַד אֲשֶׁר לֹא
יִסְפְּקוּ כָּל יְמֵינוּ לְפֹרְטָם, אֲבָל אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבַבְנוּ, עֲשֵׂה
עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמֹד, וּלְמַעַן כָּל הַצְּדִיקִים אֲמִתִּיִּים, וְחַמֵּל עָלֵינוּ וּמִלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה
בְּרַחֲמִים, הֵן מַה שֶׁהִזְכַּרְנוּ לְפָנֶיךָ, הֵן מַה שֶׁקָּצְרָה יְדֵינוּ וְלִשְׁנֵינוּ לְהִזְכִּיר לְפָנֶיךָ, וְעֲשֵׂה
מַה שֶׁתַּעֲשֶׂה בְּאִפְּן שֶׁנִּזְכָּר כְּלָנוּ לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שֶׁלֵם בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וְלֹא נִסּוּר מְרִצּוֹנְךָ יְמִין וּשְׂמָאל כָּל יְמֵינוּ לְעוֹלָם. וְנִזְכָּר לִילְךָ וְלַעֲלוֹת
מִהָרָה מִדְּרָגָא לְדְרָגָא וּמִמַּעַלָּה לְמַעַלָּה בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה, עַד שֶׁנִּזְכָּר בְּחַיֵּינוּ לְהַכְלִיל בְּךָ
בְּאַמֶּת בְּאוֹר הָאֵין סוּף, כְּרִצּוֹנְךָ וְכְרִצּוֹן צְדִיקוֹךָ הָאֲמִתִּיִּים, עַד שֶׁנִּזְכָּר לְתוֹרַת יְהוָה
וְלַתְּפִלַּת יְהוָה בְּאַמֶּת, וְלֹא גְבוּשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא נִפְלָם לְעוֹלָם הַבָּא. יְהוָה עֵז לְעַמּוֹ
יִתֵּן יְהוָה יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּבַנֶּה
עִירְךָ בְּמַהְרָה בְּיְמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ:

כג

[על-פי תורה כ"ג - צוית צדק עדותיך ואמונה מאד]

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלֶכֶךְ עוֹלָם, אֵל חַי חֶלְקֵנוּ צוּרֵנוּ, צוּה לְהַצִּיל
יְדִידוֹת שְׂאֲרֵינוּ מִשְׁחַת לְמַעַן בְּרִיתְךָ אֲשֶׁר שָׁמַת בְּבִשְׂרָנוּ. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם,
מָה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ, אֲשֶׁר חִמַּלְתָּ עַל נַפְשֵׁנוּ וְחִשְׁבַּת מִרְחוּק לְהַטִּיב
אֲחֵרֵיתֵנוּ, וְנָתַתָּ בְּרִיתְךָ בֵּינָךְ וּבֵין אֲבֹרָהֶם אוֹהֶבְךָ, וְהִקְמוֹתָ בְּרִיתְךָ אֶת יִצְחָק וְאֶת זְרַעוֹ
יִשְׂרָאֵל וְאֶת זְרַע זְרַעוֹ לְדוֹרוֹתָם, וְחִסַּתָּ עַל תְּקוּן נַפְשׁוֹתֵינוּ וְנַפְשׁ זְרַעֲנוּ, וְצוּיַת אוֹתֵנוּ
לְכַנֵּם בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אֲבֹרָהֶם אֲבֵינוּ לְמוֹל אֶת בֶּשֶׂר עֶרְלַתֵנוּ בְּיוֹם הַשְּׂמִינִי, מִי יִמְלָל
גְּבוּרוֹת יְהוָה יִשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ, מִי יִפְאַר מִי יְהַדֵּר מִי יְהַלֵּל מִי יִשְׁבַּח, מִי יִכַּל לְהוֹדוֹת
לְךָ וּלְבָרְכְךָ וּלְשַׁבַּחְךָ וּלְפָאֲרְךָ עַל כָּל הַחֶסֶד וְהַטּוֹבָה הַגְּדוֹלָה וְהַנּוֹרָאָה הַזֹּאת אֲשֶׁר
עָשִׂיתָ עִמָּנוּ, אֲשֶׁר קִדַּשְׁתָּ יְדִיד מִבְּטָן וְצִאֲצֵאֵיו חֲתַמְתָּ בְּאוֹת בְּרִית קִדְשׁ:

כ"ו חשוון

עַל-יָבֵן בְּאֵתִי לְהַפִּיל תְּחִנָּתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתִי, אֵב הַחֶסֶד אֵב הַרְחָמֵן,
הַגּוֹאֵל מִמָּוֶת וּפְדוּתָה מִשְׁחַת, עֲשֵׂה לְמַעַן בְּרִיתְךָ אֲשֶׁר חֲתַמְתָּ בְּבִשְׂרָנוּ, וְחַמֵּל

על נפשותינו וקומה בעזרתנו והושיענו למען חסדך, שנוזכה לקדש ולטהר עצמנו בקדשת הברית, בתכלית השלמות באמת פרצונך הטוב, ותגן עלינו ותעזרנו שנהיה נשמרים מכל דבר רע, שלא נהרהר ביום שום הרהור בעולם ולא נבוא לידי טמאה בלילה. ותצילנו ברחמיך הרבים מכל מיני פגם הברית שבעולם, ועשה למענך ולא למעננו. עשה למען כל הצדיקים והחסידים האמתיים הקדושים והטהורים, אשר התגברו על יצריהם למען כבודך, ועמדו בנסיונות גדולות ונוראות, וכפו את יצרם וקדשו את שמך, עד שזכו לקדשת הברית בתכלית השלמות פרצונך. ולמענם ולמען אבותינו אברהם יצחק ויעקב עשה, וחוסה עלינו ועזרנו והושיענו וקדשנו וטהרנו בקדשתך העליונה, באפן שנוזכה גם כן לשמירת הברית באמת פרצונך הטוב. רבוננו של עולם, מה אומר מה אדבר מה אצטדק, ובאיזה דרך ובאיזה עצה ובאיזה תחבולה אוכל להתחיל לפרש את לבבי לפניך, ובאיזה דרך ובאיזה זכות אוכל לרצות ולפייס אותך על כל החטאים ועונות ופשעים, שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך מנעורי עד היום הזה, במחשבה דבור ומעשה, בראית העין ובשמיעת האזן ובשאר חושים. מי יוכל לספרם, מי יוכל לפורטם אפלו בדרך כלל. ועל איזה מהן אבקש קדם, על החדשות או על הישנות, על הנגלות או על הנסתרות, על הכלל או על הפרט, על הגדולות או על הקטנות, כי גם הפגמים הקטנים שבקטנים בערכי, הם פגמים עצומים ונוראים לפי עצם גדלתך ורוממותך:

רבוננו של עולם, פתח פיך לאלם כמוני, למרחק כמוני, לגדף כמוני, עזרני לפרש את לבבי המר לפניך, כי נפשי מרה לי מאוד מאד, עד אשר איני יודע איך אני יכול לחיות ולהתקיים אפלו שעשה אחת מעצם מרירות לבי, כי פגמתי בהברית קדש, במקור החיים. רבוננו של עולם, אתה ידעת כי כל ימינו וישנותינו לא יספיקו להתודות ולהתחנן ולעשות תקונים לתקן אפלו פגם מחשבה והרהור אחד, כי אתה לבד ידעת עד היכן עד היכן מגיע פגם ההרהור חס ושלום, מכל שכן וכל שכן פגם טפת קרי אחת לבטלה חס ושלום, מי יוכל לתקן זאת, מי יוכל לעשות תקונים על זה, ולרצות ולפייס אותך על זה אשר על-ידי-זה הארכנו (את) הגלות ועדין לא שבנו לארצנו. ועתה מה אומר ומה אדבר, ובאיזה לשון ובאיזה דבורים ובאיזה אפן אתחיל להתודות לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, ואיך אקבל דבורים קדושים וטהורים לפרש שיחתי לפניך, נאלמתי דומיה החשיתי מטוב וכאבי נעבר. נאלמתי לא אפתח

פִּי כִי אַתָּה עֲשִׂיתָ. כִּי הִשְׁחַרוּ פְּנֵינוּ מִפְּנֵי חַטָּאתֵנוּ וְנִחַשְׁכוּ עֵינֵינוּ מִפְּנֵי עֲוֹנוֹתֵינוּ, עַד
 אֲשֶׁר בְּעֹנוּתֵי הַרְבִּים מִתְגַּבֵּר עָלַי הַעֲצָבוֹת וְהַמָּרָה שְׁחֹרָה בְּכָל עֵת, וְאִין לִי שׁוֹם
 שְׂמֵחָה אֲמַתִּית אֲפֹלוּ בְּעַת שְׂאֵנִי זֹכֶה לַעֲשׂוֹת אִיזָה דְבָר שְׁבַקְדָּשָׁה בְּעַבְדֻתְךָ וּבִירְאָתְךָ
 וּבַתּוֹרָתְךָ, וְאֵנִי רְחוֹק מִשְׂמֵחָה אֲמַתִּית בְּתַכְלִית הַרְחוּק, כִּי פִגְמָתִי בְּאוֹר פְּנֵי מֶלֶךְ
 חַיִּים, פִּגְמָתִי בְּכָל מִינֵי שְׂמֵחָה דְקָדְשָׁה, פִּגְמָתִי בְּאַנְפִּין נְהִירִין, עַד אֲשֶׁר עַל-יַדֵּי עֲוֹנוֹתֵי
 הַרְבִּים מִתְעוֹרְרִים בְּכָל עֵת הָאֲנִפִּין חֲשׂוֹכִין עָלֵינוּ חֶסֶם וְשְׁלוֹם, שֶׁהֵם עֲצָבוֹת וּמְרָה
 שְׁחֹרָה, שֶׁהֵמָּה הָיוּ בְּעוֹכְרֵינוּ, וְהֵמָּה הֵם רַב עֶקֶר הַמְּנִיעוֹת וְהַבְּטוּלִים מִעַבְדֻתְךָ
 בְּאֲמַת, וְעַל יָדָם בָּאוּ לָנוּ כָּל הַפְּגָמִים וְכָל הַמְּכַשׁוּלוֹת וְכָל הַחַטָּאִים שֶׁחַטָּאנוּ וְשָׁעוּנוּ
 וְשִׁפְשָׁענוּ נִגְדָּךְ, כְּאֲשֶׁר אַתָּה יְדַעְתָּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְכֹאֲשֶׁר גָּלִיתָ לָנוּ עַל-יַדֵּי חֲכָמְיָךְ
 הָאֲמַתִּיִּים, שֶׁעֶקֶר כָּל הָעֲוֹנוֹת וּבִפְרָט פָּגַם הַבְּרִית, בְּאִין עַל-יַדֵּי עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחֹרָה
 חֶסֶם וְשְׁלוֹם. וְעַתָּה אָבִי שִׁבְשָׁמוּם, אֵל חַי וְקַיִם, מֵאִין אֲבַקֵּשׁ עֶזְרְךָ וְתִרְוֵפָה לְמַכּוֹתֵי
 הָאֲנוּשׁוֹת מֵאֵד, אֲשֶׁא עֵינֵי אֵל הַהָרִים מֵאִין יָבֹוא עֲזָרִי. מֵאִין אֲבַקֵּשׁ הַצֵּלָה וּמְנוּם,
 מֵאַחַר שֶׁכָּל אֶחָד תְּלוּי בַחֲבֵרוֹ, שְׂמֵחָה וְשִׂמְרֵת הַבְּרִית. וּמֵאַחַר שֶׁלֹּא זָכִיתִי עֲדִין
 לְשִׂמְרֵת הַבְּרִית בְּשְׁלֵמוֹת בְּאֲמַת פְּרָאוֹי, מֵהֵיכָן אֲקַבֵּל שְׂמֵחָה, וּמֵאַחַר שֶׁאֵנִי רְחוֹק
 מִשְׂמֵחָה דְקָדְשָׁה, אִם בֶּן אִיפּוֹא מֵהֵיכָן אֲקַבֵּל כַּח וּגְבוּרָה לְזִכּוֹת לְשִׂמְרֵת הַבְּרִית. עַל
 בֶּן אֲזַעַק וְאֲשׁוּעַ, בְּקוֹל מֵר אֲצַעַק אֵלֶיךָ, בְּקוֹל צַעֲקָה בְּקוֹל אֲנַחָה בְּקוֹל דְּמָעָה אֲתַחַנֵּן
 לְפָנֶיךָ, בְּכָל מִינֵי תַחֲנוּגִים אֲנִי מִפִּיל תַּחֲנָתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אָבוֹתַי, בְּכָל מִינֵי
 בְּקִשׁוֹת אֲנִי מְבַקֵּשׁ לְפָנֶי כִּסֵּא כְבוֹדְךָ, בְּכָל מִינֵי קוֹלוֹת אֲנִי קוֹרֵא אֵלֶיךָ, חוּם וְחַמֵּל עָלַי,
 חוּם וְרַחֵם עָלַי, חוּם וְחַנּוּנִי, חַנּוּנִי וּפְדוּנִי, פּוֹדֵה וּמַצִּיל הַצִּילֵנִי, גּוֹאֵל חֲזֹק לְמַעַנְךָ פְּדוּנִי,
 שׁוֹמֵעַ אֲנִי אֲבִיוֹנִים שְׁמַע צַעֲקוֹתֵי וְאֲנַחְתִּי, מְרַא דְעֲלָמָא כְּלָא, אֵל תַּתֵּן לְשַׁחַת נַפְשִׁי,
 כִּי מֵה בְּצַע בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֵל שַׁחַת הַיּוֹדֵךְ עֶפְר הַיּוֹגֵד אֲמַתְךָ. הַצִּילֵנִי מִטֵּיט וְאֵל
 אֲטַבְעָה אֲנַצֵּלָה מִשׁוֹנָאֵי וּמִפְּעֻמְקֵי מָיִם. כִּי אִין שׁוֹם לְשׁוֹן בְּעוֹלָם שְׂאוּכַל לְפָרֵשׁ שִׁיחְתִּי
 עַל יָדוֹ, כִּי צָרוֹת נַפְשִׁי נִדְּלוּ וְשָׁגְבוּ יוֹתֵר מִמְּטַבֵּעַ בֵּינָן מִצוּלָה וְאִין מַעֲמֵד, יוֹתֵר מִיּוֹרֵד
 בְּעַמְקֵי מָיִם. וְאִם כָּל לְשׁוֹנוֹת כָּאֵלוֹ דְּבֵרוּ הַמְּשׁוֹרְרִים דְּוֹד הַמֶּלֶךְ וְשֶׁאֵר צַדִּיקִים אֲמַתִּיִּים
 עַל עֲצָמָם, עַל פָּגַם קַל אֶחָד שֶׁהוּא פָּגַם קַל שְׁבַקְלִים, דִּק מִן הַדִּק, שְׂאִין פָּגַם כְּזֶה
 נִתְפַּס בְּדַעַתְנוּ כְּלָל, אֲנִכִּי מֵה אֲעִנָּה אֲבַתְרִיהוּ, אֲנִכִּי מֵה אוֹמֵר וּמֵה אֲדַבֵּר. וְהִלְוִאֵי
 הַיִּיתִי זֹכֶה עַל כָּל פָּגַם לְדַבֵּר דְּבוּרִים הַקְדוּשִׁים כְּלָב גִּשְׁבֵּר בְּאֲמַת, כְּמוֹ שֶׁיִּצְאוּ
 דְּבַרְיָהֶם מִפִּיהֶם בְּאֲמַת לְאֲמַתּוֹ, אַף עַל פִּי שְׁבַאֲמַת לֹא פִּגְמּוּ כְּלָל, וְאֲנִכִּי פִּגְמָתִי
 בְּאֲמַת הַרְבֵּה מֵאֵד בְּלִי שְׁעוֹר וְעַרְךָ. עַל בֶּן אִין לִי שׁוֹם תְּקוּהָ וּמְבַטְחָ וּמְשַׁעַן, כִּי אִם

על זכות צדיקי אמת צדיקי יסודי עולם אשר עליהם כל בית ישראל נשען, אשר עצם קדשתם וזכותם מספקת להרים ולהגביה ולקרב אפלו אותי אליך. ועל כחם הגדול לבד נשענתי, ועל תקפם וחזקם אני נסמך אפלו בגלות הגדול והמר הזה, ועליהם תמכתי יתדותי לקרא אליך ולצעק אליך ממקום שאני שם, ובאתי לפניך לשטח את כפי אליך ולהרים עיני למעון קדשתך ולהסתפל וליחל להמון חסדיך, שתחום ותרחם עלי ותעלה אותי מטיט הינון, ממצולות ים, מפל המקומות והענינים שירדתי לתוכם על-ידי מעשי הרעים ומחשבותי המגנות. מתהו ובהו וחשך ותהום תעלה נפשי, ומכל מיני טמאות תטהרני, ומכל מיני קלפות וסטרין אחרנין תפדני ותצילני ברחמיך הרבים, ובכל מיני קדשות תקדשני, ובכל מיני ישועות והצללות תושיעני ותצילני, ותהיה עמי תמיד, ותעזרני שאקשר עצמי בקשר אמיץ וחזק אליך באמת, ואקשר יחד כל רמ"ח אברי ושם"ה גידי, ונפשי ורוחי ונשמתו, בקשר אמיץ וחזק, שיהיו כלם מקשרים יחד ואחוזים ודבוקים במחשבה קדושה אחת לעבודתך וליראתך באמת, באפן שאזכה להיות סור מרע באמת, שאזכה להנצל מפל מיני חטאים ועונות ופשעים, ומכל מיני הרהורים ומחשבות רעות, ומכל מיני בלבולים, ומכל מיני פגם הברית חס ושלום, ומכל מיני פגמים שבעולם. ותמהל ותסלח לי על כל חטאי ועונותי ופשעי שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך מנעורי עד היום הזה, ותתקן כל הפגמים שפגמתי עד הנה. ומעתה תעזרני ותזכני להיות קדוש וטהור באמת ברצונך הטוב, ותזכני לקדש עצמי במתן לי. ואזכה לפרישות בקדשה גדולה באמת ברצונך הטוב, עד שאזכה חיש קל מהרה לקדשת הברית באמת. ותשפיע עלי ממעון קדשתך שמחה וחדוה תמיד, ואזכה להיות בשמחה תמיד, שוש איש ביהוה תגל נפשי באלהי. ואזכה לגיל ולשמח בישועתך תמיד, ותאיר עלי באור פניך, ותזכני לפנים מאירות, לאנפין נהירין, לפנים של שמחה דקדשה, לאור פני מלך חיים. משמח נפשות עגומים, שלח עלי שמחה ממעונך ושמח נפשי האמללה והעלובה מאד, שמח נפש עבדך כי אליך יהוה נפשי אשא. תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך

נעימות בימינך נצח:

כח חשון

וזכנו אבינו אב הרחמן, יהוה אלהים אמת, והיה בעזרנו שנוזב ברחמיך העצומים לאמת ואמונה. חוסה עלי ברחמיך הרבים והצל אותי מפל מיני כפירות ומכל מיני פגם ואמונה, שלא יעלה בלבי שום הרהור ושום קשיא ושום עקמומיות

שבלב עליך יתברך, ועל הנהגותיך, ועל צדיקיך האמתיים, ועל כשרי הדור האמתיים, ועל כל ספרי תורתך הקדושים והטהורים, ועל כל הדברים שבקדושה. רק אזכה להאמין בך ובצדיקיך האמתיים ובתורתך הקדושה ובכלליות עמך ישראל הקדוש, באמונה שלמה באמת בלי שום בלבול ונטיה כלל, ולא יעלה על דעתי שום הרהור עליהם כלל, ואזכה לעבד אותך תמיד באמת ובאמונה שלמה, עד שאזכה שיתגלה לי השגת אלהותך וידיעת רוממותך יתברך. ואזכה לחזות באור פני יהוה לחזות בגעם יהוה ולבקר בהיכלו, ויקים בי מקרא שפתוב, ומבשרי אחזה אלוה, שאזכה לחזות אלהותך ולהשיג גדולתך יתברך, ולהכיר אותך בעולם הזה ובעולם הבא באמת ובאמונה שלמה כרצונך הטוב:

ובכן תעזרנו ברחמיך הרבים וחסדיך העצומים, ותזכנו לשפר תאות מומן מאתנו, שלא יהיה לי שום תאוה ושום חמדה ושום השתוקקות לממון, ונזכה להיות שזנא בצע לשנא את הממון בתכלית השנאה. ותעזרנו בעת שאנו מכרחים לעסק באיזה עסק ומשא ומתן, שנזכה לעשות המשא ומתן באמונה שלמה, ונקים דברינו תמיד ולא נחליף ולא נשנה דבורנו לעולם אפלו בשביל הון רב, וכל הון דעלמא לא יוכל להטות לבבנו חס ושלום מן האמת והאמונה לשנות או להחליף איזה דבור מדברינו חס ושלום, וככל היוצא מפינו בשעת המשא ומתן כן נעשה ונקים תמיד בלי שום שנוי בעולם. ותצילני ברחמיך הרבים, שלא אהיה נבהל להון, ולא אמריד את דעתי לרדף אחר הפרנסה חס ושלום, ביגיעות גדולות ובמרחות עצומות חס ושלום, רק תשפיע עלי ברחמיך ותטע ותקבע בלבי אמונה ובטחון שלם באמת, ואהיה בוטח ביהוה לבד. ואדע ואאמין באמת, כי לא ממוצא וממערב וממדבר הרים כי לא בכחו יגבר איש, ואין יכולת כלל בכחי ועצם ידי לעשות חיל ועשירות כלל, רק הכל מאתך לבד והעשר והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל. ואאמין באמת ובאמונה שלמה, שאתה יכול להזמין לי פרנסתי בשלמות בסבה קלה, בלי שום יגיעות ומרחות ומרדות כלל, ולא אבלבל את מחשבותי בשביל מרדת הפרנסה כלל, רק אזכה להיות חזק במדת האמונה והבטחון בך יתברך תמיד:

רבוננו של עולם, חוס וחנני והיה בעזרי ומלטני והצילני מתאות מומן שהיא עבודה זרה ממש, ולא עבודה זרה אחת לבד כי אם שבעים עבודות זרות של כל השבעין אמות, באשר גלית לנו על-ידי חכמיך האמתיים, שכל מי שנופל לתאות

ממון חס ושלום, כאלו עובד כל העבודות זרות של כל השבעין אמות, והוא מפרש ומבדל מאמת ואמונה הקדושה, מאור פני מלך חיים, מאנפין נהירין, ונתקשר בפנים חשוכין, בסמרא דמותא חס ושלום, בעצבות ומרה שחורה, והוא מלא דאגות ויגונות תמיד, וכל ימיו פעם ומכאובים, ואין לו שום חיות לא בעולם הזה ולא בעולם הבא:

חוס וחמל עלי ועל זרעי ועל כל עמך בית ישראל, והצל ומלט אותנו מתאווה רעה הזאת של ממון, אשר נתפשטה עכשיו מאד בעולם בעונותינו, ותגן עלינו בזכות צדיקי-אמת, ברית מלח עולם, ותצילני בזכותם מתאווה זאת של ממון, ותמשיך עלינו חכמה ובינה ודעת מאתך שלא יבלה הממון חס ושלום את ימי חיינו. חוס וחמל עלינו ושמע קול צעקתנו ברחמים, ועשה למענך ולמען שכנית עך אשר נדדה בגוים בעונותינו, ולמען הצדיקים אמתיים שזכו לשמירת הברית באמת ולשמירת תאות ממון בתכלית. ושמע קול צעקת השכינה וכנסת ישראל, אשר צועקת ק"ם (מאה וארבעים) קלון, קלני מראשי קלני מזרעי, על אלו הנופלים לעבודה זרה זאת של תאות ממון חס ושלום, אשר שם תחובים כל העבודות זרות. שומע תפלה שומע אנחה שומע צעקה שומע קולנו ברחמים, מעמקי עמקים, אשר אנו מתאנחים וצועקים אליך, שתעזרנו ותצילנו ברחמיך הרבים מתאות ממון. אדני שמעה בקולי תהינה אוניה קשבות לקול תחנוני, שתעלה ותקים אותי להיות חזק ואמיץ לעמד על מעמד האמונה והבטחון להאמין בך באמת ובאמונה שלמה, עד שאזכה לשבר תאות ממון לגמרי, ולא אטרוד את דעתי כלל בפרנסתי, ולא אסמך על שום סבה ועל שום עסק כלל, רק אשים בטחוני עליך, ואסמך ואתחזק בבטחון בהשם יתברך לבר. ואתה תרחם עלי ותשפיע עלי בטובך הגדול שפע טובה וברכה ממקור ושרש ההשפעות שבקדשה, ותזמין לי פרנסתי קדם שאצטרך לה בסבה קלה בלי שום יגיעה ועצבות כלל. ואזכה לשפע עשירות דקדשה להיות שמח בחלקי תמיד, ואל תצריכני לא לידי מתנת פשר ודם ולא לידי הלואתם, ותצילני ברחמיך שלא אהיה בעל חוב כלל לעולם, ולא אצטרך ללוות מאחרים כלל, ולא ארדה אחר מותרות חס ושלום, ללות מאחרים חס ושלום, בשביל להנהיג משא ומתן גדול, רק תרחם עלי ותשפיע עלי ברחמיך ותזמין לי פרנסתי בסבה קלה בלי שום הלואה מאחרים כלל, ותשלח ברכה והצלחה והרוחה בכל מעשי ידי. ותזכני להיות ממעט בעסק, רק לעסק בתורה ועבודת יהוה באמת כל ימי חיי, אני וזרעי וזרע זרעי וכל עמך בית ישראל מעתה ועד עולם:

כט חשון

וְחַנּוּנוֹ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, וְזָכְנוּ לְקַיֵּם מִצְוֹת מְזוּזָה בְּשִׁלְמוֹת הָרְאוּי בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, עִם כָּל פְּרִמְיָהּ וְדִקְדוּקֶיהָ וְכוּנּוֹתֶיהָ וְתַרְוִי"ג מִצְוֹת הַתְּלוּיִים בָּהּ, וּבְלֵב טוֹב וּבְשִׂמְחָה גְדוֹלָה, וְתַעֲזְרֵנוּ וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִגְן בְּעַדְנוּ עַל-יְדֵי מִצְוֹת מְזוּזָה הַקְדוּשָׁה, שֶׁנִּזְכָּה עַל-יְדֵי-זֶה לְשִׁבֵּר לְגַמְרֵי תַּאֲוֹת וְחֻמּוֹת הַמָּמוֹן, שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָנוּ שׁוּם חֻמָּדָה וְתַאֲוָה לְשׁוּם מָמוֹן וּלְשׁוּם חֻפְזֵן שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, מִכָּל שִׁפְן וְכָל שִׁפְן שֶׁלֹּא יַעֲלֶה עַל דַּעְתָּנוּ שׁוּם חֻמָּדָה חֵם וְשִׁלּוּם לְמָמוֹן וְחֻפְצֵי חֲבֵרָנוּ, וְלֹא נַחְמֵד וְלֹא נִתְאַוֶּה בֵּית רַעְנוּ, שֶׁדָּהוּ עֲבָדוֹ וְאַמְתּוֹ שׁוּרוֹ וְחֻמּוֹרוֹ וְכָל אֲשֶׁר לְרַעְנוּ. וְנִזְכָּה לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמְתּוֹ עַל כָּל הַמַּחְשְׁבוֹת וְהַחֻמּוֹת שֶׁהָיָה בְּלִבְנוּ עַד עַתָּה לְמָמוֹן וְחֻפְצֵי חֲבֵרָנוּ, וְנִזְכָּה לְתַקֵּן בְּאַמְתּוֹ כָּל הַפְּגָמִים, שֶׁפָּגַמְנוּ עַל-יְדֵי הָעוֹן הַגָּדוֹל הַזֶּה שֶׁל לֹא תַחְמֵד. וּמַעַתָּה נִזְכָּה לְשִׁבֵּר וּלְבַטֵּל כָּל אֱלוֹ הַמַּחְשְׁבוֹת וְהַחֻמּוֹת וְהַתַּאֲוֹת שֶׁל מָמוֹן וְחֻפְצִים וְלֹא יַעֲלוּ עוֹד בְּלִבְנוּ כְּלָל, וְנִזְכָּה לְאַמְתּוֹ וְאַמּוֹנָה בְּשִׁלְמוֹת. וּבְרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים תִּקְדֵּשׁ אוֹתָנוּ בְּקִדְשֵׁי מִצְוֹת מְזוּזָה הַקְדוּשָׁה וְהַנּוֹרָאָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּשְׁמֹר צִאתָנוּ וּבִיאָנוּ לְחַיִּים וּלְשִׁלּוּם מַעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְתִמְשָׁק עֲלֵינוּ קִדְשָׁה וְטַהֲרָה, שֶׁנִּזְכָּה לְקִדְשֵׁי הַבְּרִית וְלְשִׁבִירַת תַּאֲוֹת מָמוֹן בְּאַמְתּוֹ, וְנִזְכָּה לְחַיִּים טוֹבִים וְאַרְכִּים וּלְשִׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה עַל-יְדֵי הַמְּזוּזָה הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר זָכִיתָ אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֵיךָ, וְתִבְרַךְ אֶת כָּל מַעֲשֵׂי יְדֵינוּ וְתִשְׁמֹר אוֹתָנוּ וְאֶת נַפְשֵׁנוּ וְאֶת מְמוֹנָנוּ דִּקְדָּשָׁה וְאֶת כָּל חֻפְצֵינוּ אֲשֶׁר אֵתָּה מִשְׁפִּיעַ לָנוּ בְּרַחֲמֵיךָ בְּכָל עֵת, וְתִשְׁמֹר וְתִצִּיל אוֹתָם מִכָּל מִינֵי הַזֶּק שֶׁבְּעוֹלָם, וְתִצִּילָנוּ מִגְּנֻבוֹת וְאַבְדוֹת וּמִכָּל מִינֵי הַפֶּסֶד שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמִצִּילָנוּ אַתָּה. וְקוֹמָה בְּעִזְרָתָנוּ וְהִצֵּל אוֹתָנוּ מִכָּל מִינֵי שׁוֹנְאִים וּמַחְלָקַת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת, וְתִבְטֵל בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים אֶת כָּל מִינֵי מַחְלָקַת מִן הָעוֹלָם, וְתִשִּׁים שְׁלֹום בֵּין עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם, וְתִגְלֶה הָאֲמֶת בְּעוֹלָם. וְתִצִּיל אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל חֲבֵרָתָנוּ וְאֶת כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַחֻפְצִים לְעִבְדֶּךָ בְּאַמְתּוֹ, שֶׁלֹּא יִהְיֶה כַּח לְשׁוּם חוֹלְקִים וּמַתְנַגְדִּים אֶל נִקְדַּת הָאֲמֶת לְהַפִּיל אוֹתָנוּ חֵם וְשִׁלּוּם:

רְבוּנוֹ דַּעֲלָמָא בְּלֹא, יוֹדַע כָּל סְתְרֵי יְצוּרִים, אַתָּה יַדְעַת כְּמָה וּכְמָה מִינֵי שׁוֹנְאִים וְאוֹיְבִים עוֹמְדִים עֲלֵינוּ בְּכָל עֵת, אַתָּה לְבַד יַדְעַת אוֹתָם וְאֶת מַחְשְׁבוֹתָם, וְהֵם חֻפְצִים לְגַרֵּשׁ וּלְהַפִּיל אוֹתָנוּ חֵם וְשִׁלּוּם מִעֲבֹדְתֶךָ בְּאַמְתּוֹ כִּי אֲשֶׁר אַתָּה לְבַד יַדְעַת. וּלְפִי גְדֹל חֵלְשׁוֹתָנוּ עַל-יְדֵי עוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, אִין לָנוּ שׁוּם כַּח לְעַמֵּד בְּנִגְדָם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת, כִּי רַבִּים קָמִים עֲלֵינוּ, רַבִּים מְאֹד, גְּדוֹלִים בְּתוֹרָה, גְּדוֹלִים בְּעֵשֶׂר, גְּדוֹלִים בְּמַעֲשִׂים טוֹבִים הַרְבֵּה יוֹתֵר מֵאַתָּנוּ, וְאִיךָ יוֹכְלוּ חֵלְשֵׁי כַּח כְּמֵנו לְעַמֵּד

בפניהם, ומאין נבקש עזר להנצל מהם, כי כָּבֵר הפילו אותנו הרבה על-ידי מחלקתם, כאשר לפניך נגלה הכל. ועתה מה אעשה אבי שבשמים, כי באמת אני יודע בנפשי, שאיני כדאי וראוי להתקרב אליך באמת, כי פגמתי נגדך הרבה מאד, ומחמת זה הם נתעוררים עלי להלשין ולקטרג חס ושלום. אבל לפניך נגלה תעלומת לבי, כי אף-על-פיר-כן אני חפץ ומתגעגע לשוב אליך באמת, ואם אמנם פגמתי בכבודך, אתה חנון המרבה לסלח. אבל מה חטאתי נגדם ומה פגמתי בכבודם, לא נשיתי ולא נשו בי, ומדוע הם חולקים על חלושי פה, נכאי לכב כמונו, כי אתה אשר הכית רדפו ואל מכאוב חלליך יספרו:

רבונו של עולם, דרכך אלהינו לבקש את הנרדפים ולרחם על החלולים והעיופים, חוס וחמל עלינו, חוס ורחם עלינו, יהמו מעיד וחגינותיך עלינו, כי נשארנו יתומים ואין אב ואין מי יקום בעדנו, ואין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים, ועל זכות וכח הצדיקי אמת שזכו לשלמות הברית בתכלית השלמות, בתכלית המעלה, בתכלית הקדשה כרצונך הטוב, ולמענך ולמענם עשה ולא לנו. ותעזר את הצדיקי אמת שימליצו טוב בעדנו, והם ילחמו לפנינו, וימשיכו אור קדשת פניהם הקדושים אלינו, ותגרש מפניהם ומפנינו כל מיני שונאים ומתנגדים אל האמת, ותכניעם ותשפילם עד עפר, ותתן בלביהם שישובו אל האמת, ותגלה להם האמת בכל מקום שהם, באפן שיזכו גם בן לידע ממועלת וגדלת קדשת הצדיקים האמתיים, ולהתדבק ולהתקרב לדרכיהם, ולהתאבק בעפר רגליהם, ולשתות בצמא את דבריהם, ולעסוק בספריהם הקדושים, שהניחו אחריהם ברכה כל הצדיקים האמתיים, למען נזכה בלנו לשוב אליך באמת ובלב שלם כרצונך הטוב. חוס וחנונו ורחם עלינו והושיענו ומלא משאלותינו ברחמים, והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב ויגון והסר שטן מלפנינו ומאחרינו:

ועזרנו שנוזפה לפזר ממוזן בשביל עשית כל מצוה ומצוה, ולא יהיה שום ממוזן חשוב אצלנו נגד שום מצוה, ונוזכה להוציא ממוזן הרבה בשביל כל מצוה ומצוה ובשביל כל דבר ודבר שהוא רצונך הטוב באמת, ולא נרגיש בלבנו בכל הפסד הממוזן בשביל שום מצוה ודבר שבקדשה שפעולם. ונקנה אותם בדמים יקרים ונפזר עליהם ממוזן הרבה בשמחה וחדוה גדולה, ונוזכה לקיים מצותיך ורצונך תמיד בגוף ונפש וממוזן, ונוזכה לאמת ואמונה שלמה, ולפנים דקדשה, לאנפין נהירין, לפנים של

עלינו ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, ותשמרני ותצילני מעצבות ומרה שחורה, שלא יעלה ולא יבוא ולא יגיע ללבי שום עצבות ומרה שחורה כלל, והסר ממני יגון ואנחה ברחמיך הרבים. ותהיה בעזרי ותושיעני ותזכני לפרש שיחתי לפניך בכל יום ויום, ואת כל אשר עם לבבי אשיחה לפניך, ואזכה להתודות בכל יום על כל חטאתי ועונותי ופשעי שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך, ולשוב עליהם באמת בכל לב ונפש בתשובה שלמה, ולבקש ולהתחנן מלפניך מחילה וסליחה וכפרה בלב נשבר ונדכה באמת ברצונך הטוב, ולקבל עלי קבלה חזקה ונכונה באמת שלא אחטא עוד ולא אשוב לאולתי, אם און פעלתי לא אוסוף. ואתה תעורר חסדיך ותמלא עלי רחמים, ותמחל ותסלח לי על כל חטאי ועונותי ופשעי, ותסיר העצבות והדאגות והמרה שחורה ממני, ותעזרני לבוא אחר כך לשמחה גדולה ועצומה באמת, באפן שאזכה להיות בשמחה גדולה תמיד. ובפרט בשעת עסק התורה והתפלה ובשעת עשית כל מצוה ומצוה, אזכה שלא יעלה על לבי שום עצבות ודאגה משום חטא ועון, מפל שבן שלא יעלה על לבי שום דאגה ועצבות מעסקי פרנסה וענייני עולם הזה חס ושלום, רק אסלק אז מדעתי ואשכח אז לגמרי כל מה שעבר עלי, עד אותה השעה שאני זוכה לעסק בתורתך ולעשות איזה מצוה. ואזכה להמשיך עלי שמחה שלמה בשעת עשית כל מצוה. שוש אשיש ביהוה תגל נפשי באלהי, עד שאזכה לעשות כל מצוה ומצוה וכל דבר שהוא רצונך, בשמחה שלמה וחדוה רבה באמת ברצונך הטוב, עד שאזכה על ידי עשית המצות בשמחה, לברר ולהעלות כל נצוצות הקדשה שנפלו בין הקלפות על ידי, על ידי עונותי ופשעי המרבים שחטאתי לפניך בין בגלגול זה בין בגלגול אחר, לברר כלם על ידי שמחת המצוה בסוד אחד עשר סממני הקמרת, ונזכה להוציא כל החיות מן הקלפות, עד שיתבטלו כלם לגמרי ויהיו כאין וכאפס. ונזכה להעלות כל נצוצות הקדשה לשרשם, להשלים על ידם קומת השכינה. ותרחה עלינו ותהיה בעזרנו, שנזכה להעלות השכינה מהגלות על ידי עשית המצות בשמחה גדולה, ויתגלה מלכותך על כל באי עולם, ויקבלו כלם את עול מלכותך ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד:

ובכן תרחם עלינו אבינו מלכנו, ותמשיך עלינו קדשה וטהרה, ותתן כח וגבורה בכל מצוה ומצוה שאנו זוכין לעשות, שתתעורר המצוה ותלך בכל העולמות בלם, ותעורר את כלם לעבודתך וליראתך, עד שיתעוררו כל העולמות בלם וכל

אֲשֶׁר בָּהֶם לְעִבּוּדְתְךָ בְּאֵמֶת, דּוֹמֵם, צוֹמֵחַ, חַי, מְדַבֵּר, אִשׁ, רוּחַ, מַיִם, עֶפֶר, מִן הָאָרֶז
אֲשֶׁר בְּלִבְנוֹן עַד הָאֵזוֹב אֲשֶׁר בְּקִיר, מִשְׁלֵשׁוּל קִטָּן שְׁבִיבִים עַד קִרְנֵי רְאֵמִים, מַלְכֵי אֶרֶץ
וְכָל לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל שׁוֹפְטֵי אֶרֶץ, גְּדוֹלִים וְקִטְנִים, בָּנִים וּבָנוֹת, זְקֵנִים וְנְעָרִים, הָאֶרֶץ
וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ, הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם, הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַיִם הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאָם, עוֹלָם
הָעֲשִׂיָּה וְהַיְצִירָה וְהַבְּרִיאָה וְהָאֲצִילוֹת וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם, שְׁפָלִים, גְּלָגְלִים, מְלֹאכִים,
זִיקִים, חֲשָׁמְלִים, שְׂרָפִים וְאוֹפְנִים, וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ, מִן תְּכֵלֶת נִקְדַּת הַמֶּרְכָּז שֶׁל עוֹלָם
הָעֲשִׂיָּה עַד רֵאשִׁית נִקְדַּת הַבְּרִיאָה שֶׁהוּא תַחֲלַת הָאֲצִילוֹת. בְּכֹלם תִּלְךָ הַמְצִיָּה שְׁאֵנוּ
זוֹכִין לַעֲשׂוֹת בְּכָל עֵת, וְתַעֲוֹרֵר וְתַקְיֵן בָּלָם לְעִבּוּדְתְךָ בְּאֵמֶת, וַיִּשׁוּבוּ כָל הָעוֹלָמוֹת וְכָל
אֲשֶׁר בָּהֶם אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְעוֹרֵר בְּרַכָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת בָּלָם, וְתַקִּים מִקְרָא
שְׁפָתוֹב, פּוֹתַח אֶת יְדֶיךָ וּמְשַׁבֵּעַ לְכָל חַי רְצוֹן. וְתִשְׁפִּיעַ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִמְשָׁךְ
שְׁפַע טוֹבָה וּבְרַכָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת בָּלָם, וַיִּמְיָנֶךָ תִּסְעֲדֵנִי וְתִסְעִיעֵנִי מִן הַשָּׁמַיִם, וְתִתֵּן
בְּלִבִּי שְׂאֵכּוֹן אֶת לִבִּי וְדַעְתִּי וְרְצוֹנִי לְהַמְשִׁיךְ עָלַי בְּרַכַּת שְׁכָל מֵאֲתָךְ, שֶׁתִּשְׁפִּיעַ עָלַי
קִדְשְׁתֶּךָ, וְתַחַנְנֵנִי מֵאֲתָךְ דַּעַה בִּינָה וְהַשְׁכָּל, וְתוֹצְבֵנִי לְגֵרֶשׁ וּלְבַטָּל מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי שְׁמוֹתַיִם
וּבְלִבּוֹלִים וְעַרְבוֹב הַדַּעַת, רַק אֲזַכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחִסְדֶּיךָ הָעֲצוּמִים לְשִׁכַּל הַקְּדוּשָׁה
וְדַעַת שְׁלֹם דְקִדְשֶׁךָ הַטוֹב. וְתַעֲוֹרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׂאֵזְכָּה לְאַמוּנָה שְׁלָמָה
בְּאֵמֶת, שְׁלֹא אֶסְמָךְ עַל שְׁכָלִי כָּלֵל, וְאַפְלוּ בַּעַת שֶׁתִּסְעִיעֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי שְׁכָל
שְׁלֹם וְדַעַת נְכוֹן דְקִדְשֶׁךָ בְּאֵמֶת, לֹא אֶסְמָךְ עַל הַשְׁכָּל לְבַד, רַק אֲזַכֶּה תְּמִיד לְהוֹמֵךְ
אֲמוּנָה לְתוֹךְ בְּרַכַּת הַשְׁכָּל. וְכָל מֵה שְׂאֵזְכָּה לְהוֹסִיף חֲכָמָה וְשְׁכָל, אֲזַכֶּה לְהוֹסִיף
אֲמוּנָה. וְעַקֵּר תְּבוֹנַת שְׁכָלִי יִהְיֶה לְהֵאֱמִין בְּךָ בְּאֲמוּנָה שְׁלָמָה, וְאוֹסִיף לְהִתְחַזֵּק בְּכָל
פַּעַם בְּאֲמוּנָה חֲזָקָה בְּיוֹתֵר, וְאַזְכֶּה תְּמִיד לְהֵאֱמִין בְּךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים וּבְצִדִיקֶיךָ
הָאֱמֵתִיִּים, בְּאֲמוּנָה שְׁלָמָה בְּאֵמֶת בְּפִשְׁטוּת וּבְתַמִּימוּת:

וּבְכֵן תִּרְחַם עָלֵינוּ בְּרַחֲמִים רַבִּים, בְּרַחֲמִים גְּדוֹלִים. וְתוֹצְבֵנִי לְיֵשֵׁב וּלְסַדֵּר אֶת דַּעְתִּי
הַיָּטִב, וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי קִדְשָׁה וְטַהֲרָה וְשַׁפַּע עֲלִיוֹנָה מִכְּתֵר עֲלִיּוֹן, לְמַעַן אֲזַכֶּה
עַל-יְדֵי-זֶה לְהַמְשִׁיךְ עָלַי כַּח הַמְּסַדֵּר וְהַמְיֹשֵׁב אֶת הַמַּחְזִין דְקִדְשָׁה, וְאַזְכֶּה תְּמִיד לְיֵשׁוּב
הַדַּעַת הַיָּטִב בְּאֵמֶת וּבְאֲמוּנָה שְׁלָמָה, בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה בְּרְצוֹנְךָ הַטוֹב. מְלֵא רַחֲמִים,
קוֹמָה בְּעֲזָרְתִּי וְהוֹשִׁיעֵנִי, שְׁלֹא תִרְדֹּף מִחֲשַׁבְתִּי חֵם וְשָׁלוֹם, אַחַר תְּאוֹוֹת וְהַרְהוּרִים
וּמְחַשְׁבוֹת זָרוֹת וְחֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת, רַק אֲזַכֶּה לְאַחֵז אֶת חֲכָמְתִּי וּבִינְתִי וְדַעְתִּי, לְבָלִי
לְהַנִּיחַ אֶת הַמַּחַ לְחֹשֵׁב כָּלֵל שׁוֹם מִחֲשַׁבָּה חִיצוֹנָה כָּלֵל, וְיִהְיֶה מַחִי נָקִי וְזָךְ וְצַח

בקדשה וטהרה תמיד. ותעזרני שאזכה לעלות תמיד ממעלה למעלה ומדרגא לדרגא
 על-ידי עשית מצותיך הקדושים בשמחה, עד שאזכה שתתן לי מחשבתי תמיד להשיג
 אותך בקדשה ובטהרה ובישוב הדעת באמת ובאמונה שלמה, ותעשה עמי נפלאות
 פלאי פלאות. ותושיעני ותזכני שתתן לי מחשבתי תמיד להשיג האור האין סוף שהוא
 למעלה מנפשי רוחי ונשמתני, ותשביע בצחצחות נפשי, אחת שאלתי מאת יהוה
 אותה אבקש שבתי בבית יהוה כל ימי חיי לחיות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו. ותמשיך
 עלי אור קדשת כח המסדר והמיישב את המחין שהוא כתר עליון, ואזכה על-ידי-זה
 לבלי לצאת חוץ מן הגבול חס ושלום, רק אזכה שתתן לי מחשבתי להשיג אור האין
 סוף ברצוא ושוב, בבחינת מטי ולא מטי, בבחינת רדיפה ומעפב, על-ידי כח המסדר
 והמיישב את המחין, באמת ובאמונה שלמה, עד שאזכה שיעלה ויכלל שכלי בתוך
 תשעה היכלין על-אין דלאו אנון נהורין ולא רוחין ולא נשמתין ולית מאן דקיימא בהו
 ולא מתדבקין ולא מתדעין, כי אתה יהוה לכד ידעת עצם רדיפת השתוקקות נפשי
 ורוחי ונשמתני בשרשם העליון להשיג השגות אלו אשר לכך נוצרתי. צמאה נפשי
 לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים. מה ידודת משפנותיך יהוה צבאות.
 נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות יהוה לבי ובשרי ירננו אל אל חי, אכל ועונותי הטו
 אלה וחטאתי הסתירו פניך ממני, כי מחשבתי היתה רודפת אחר תאוות רעות
 והרהורים רעים ומחשבות חיצוניות, עד שפגמתי בכל חדרי השכל ובכל נתיבות
 ושבילי הדעת, עד שהחרבתי את בית החכמה ופרצתי גדרי התבונה והרסתי את
 היכלי הדעת, ופגמתי הרבה בחכמה ובינה ודעת, ובכח המעכב והמסדר והמיישב
 את השכל שהוא כתר עליון, בכלם פגמתי הרבה מאד על-ידי חטאי ועונותי ופשעי
 המרבים שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך יהוה אלהי. על כן הנני מפיל תחנתי
 לפניך אדון הרחמים והסליחות, שתמחל ותסלח ותכפר לי על כל חטאי ועונותי
 ופשעי המרבים, ותעשה עמי נפלאות גדולות נפלאותיך הנוראות, ותוציאני ותעלני ממצולות
 ים, ותשוב ותתקן את שכלי, ותרחם עלי ותצילני מעתה מפל מיני מחשבות חיצוניות,
 ומפל מיני הרהורים רעים, ומפל מיני רדיפת המחשבה אחר תאוות ועסקי העולם
 הזה חס ושלום, ותטהרני ותקדשני בקדשתך העליונה. ותסיר ממני יגון ואנחה
 ותכטל העצבות ממני בכטול גמור, ותזכני לשמחה שלמה שאזכה לעשות מצותיך
 בשמחה רבה וחדוה גדולה ועצומה. ותשוב ותבנה חרבותי, ותחזר ותבנה היכלי
 שכלי על מכוני, וארמוני דעתי על משפטו ישב בקדשה ובטהרה גדולה, באמת

ובאמונה שלמה. ואזכה לעלות חיש קל מהרה ממעלה למעלה ומדרגא לדרגא, עד שאזכה ברחמיך לתשעה היכלין עלאין האלו שהזכרתי לפניך. ואזכה גם בעולם הזה לדעת ולהכיר אותך באמת, ואזכה לעלות לכל המדרגות העליונות של הקדשה, עד תכלית מדרגה העליונה, כל מה שאפשר לאיש ישראלי לעלות ולהשיג בעולם הזה, אשר לכך ירדה הנשמה בזה העולם מרום המעלות, כדי שתזכה על-ידי מעשיה הטובים לשוב ולעלות למקור חצבה, למעלה למעלה ביתר שאת ויתר עז:

ב פסלו

חוס וחמל עלי כרחמי האב על הבן, וזכני לטובך הגדול באמת, כי אתה טוב ומטיב לכל ואתה חפץ להטיב לבריותיך ולגלות להם אלהותך, אשר זאת היא תכלית הטובה שבכל הטובות. חוס וחגני ותן בלבי ועורני לשוב אליך באמת, באפן שאזכה לשבע מטובך האמתי, שאזכה לדעת ולהכיר אותך באמת, ורדיפת מחשבותי תהיה תמיד להשיג אור האין סוף בקדשה ובטהרה גדולה, באמת ובאמונה שלמה, בתכלית מדרגה העליונה דקדשה שבכל המדרגות. ותעורר רחמיך עלינו ותמהר ותחיש לנואלנו גאלת עולם, ותשוב ותבנה חרבותינו והריסותינו, ותבנה בית קדשנו ותפארתנו, ותחזור ותתקן כל הבנינים וההיכלות של הקדשה בגשמיות וברוחניות. ותמשיך עלינו שמחה גדולה תמיד, ותקים ותעלה את השכינה מגלותה מבין הקלפות והסמרא אחרא, ותוציא כל הנצוצות הקדושים מביניהם, ותשפיל ותכניע ותכלה ותבטל כל הקלפות וסמריין אחרניין, בלם יכרעו ויפלו ולכבוד שמך יקר יתנו. ונזכה לצאת מהרה מן הגלות בשמחה גדולה, מגלות הגשמי ומגלות הרוחני, וכל העכו"ם יתבטלו אל ישראל, ויכירו כלם מעלת וקדשת עמך ישראל הקדושים אשר בהם בחרת. ויקים מקרא שכתוב, והביאו את כל אחיכם מכל הגוים מנחה ליהוה בסוסיים וברכב ובצבים ובפָּרָדִים ובכַּרְפוֹת על הר קדשי ירושלים אמר יהוה כאשר יביאו בני ישראל את המנחה בכלי טהור בית יהוה. ותתגדל השמחה בכל העולם כמו שכתוב, אז יאמרו בגוים הגדיל יהוה לעשות עם אלה, הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים. ויקים מקרא שכתוב, כי בשמחה תצאו ובשלוש תובלון החרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה ימחאו כף. ונאמר, כי נחם יהוה ציון נחם כל חרבותיה וישם מדרבה כעדן וערבתה כגן יהוה ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה:

כה

[על-פי תורה כ"ה - אחוה לן מנא]

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחם עלי ברחמיך הרבים, ותעזרני ותושיעני שאזכה לשבר ולבטל את הכח המדמה שבלב, ולא אלך עוד אחר שרירות לפי הרע, ולא אתור אחר לכבי ואחר עיני, רק אזכה להתגבר בכחך הגדול, לשבר ולהכניע ולבטל כל התאוות המדמיות וכל הבלבולים וכל המניעות הבאים מכח המדמה שהוא כח הבהמיות, ולא אעשה עוד מעשה בהמה, ויתבטלו ממני כל תאוות הבהמיות, ולא אהיה עוד כסוס כפרד אין הבין, ועיר פרא אדם יולד. ואזכה לצאת ולעלות מבחינת בהמה לבחינת אדם דקדשה, ותעלני מהרה מן המדמה אל השכל דקדשה:

חוס וחנני ורחם עלי, שאזכה מהרה לשבר את כח המדמה ולעלות אל השכל דקדשה, ויקום ויתרום ויתעלה תכונת שכלי למעלה למעלה, ויפתח לי אור החכמה והבינה והדעת דקדשה, ואזכה להתבונן בשכלי, עד שאזכה להוציא מתיקות שכלי מכח אל הפעל, ואזכה להבין דבר מתוך דבר, ולחדש חדושים אמתיים בתורה הקדושה, ולהשיג השגת אלהותך, עד שאזכה לקנות בשכלי חדושים ובנינים שלמים בתורה הקדושה ובעבודת יהוה ובהשגות אלהות. ותזכני מהרה לכל השלשה בחינות של השכל דקדשה, שהם, שכל בכח, ושכל הפעל, ושכל הנקנה. ותרחם עלי ותושיעני ותעזרני שיהיה נשאר ממני שארית בארץ לאחר הסתלקותי מן העולם, שישאר ויתקיים שכלי הנקנה דקדשה בעולם, ויתקיים השארותי לאחר מיתתי, על-ידי שכל הנקנה דקדשה שתזכני ברחמיך הרבים:

כי אתה ידעת רבוננו דעלמא כלא, שאין קיומו של אדם לאחר מיתתו, אלא על-ידי שכל הנקנה שזוכה להשיג ולקנות בדעתו, כפי מה שזוכה לשבר ולבטל תאוות עולם הזה והבליו שנמשכין מכח המדמה. ובעונותי הרבים, כבר כליתי ימים ושנים ברדיפת התאוות ובשרירות לפי, וחטאתי עויתי ופשעתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, על-ידי לב האבן שהוא הכח המדמה שבלב. אנא יהוה, רחם עלי ברחמיך הרבים וחנני בחסדיך הגדולים, ומחל לי על כל חטאי ועונותי ופשעי העצומים, ועזרני מעתה לשבר ולבטל את הכח המדמה שבלבי שהוא שרירות לפי, ואזכה מעתה לשבר ולבטל כל התאוות הבהמיות. ואזכה לעלות אל השכל דקדשה חיש

קל מהרה, ותעזרני להבין ולהשכיל בתורתך ובעבודתך באמת, ולהוציא מתיקות
שכלי מכח אל הפעל, עד שאזכה להשיג שכל הנקנה בקדשה ובטהרה, ואזכה
להשיג חרושין דאורייתא אמתיים והשגות חדשות דקדשה בכל-עת ועת:

ג פסלו

ובכן תעזרני ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, שאזכה לעלות בכל פעם מדרגא
לדרגא וממעלה למעלה בקדשה ובטהרה גדולה. ותהיה בעזרי לבער ולשבר
ולכטל בכל פעם, כל הקלפות הקודמין לפני שבכל דרגא ודרגא, שהם התאוות
והדמיונות והמניעות והבלבולים, שמתגברים בכל פעם כשהאדם רוצה לעלות
מדרגא לדרגא, והם מתפשטים ומשתפחים לפני האדם, ומונעים אותו ומבלבלים
אותו ומעכבים אותו מלעלות מדרגא לדרגא. אנא יהוה, מלא רחמים, חוס וחמל עלי
והושיעני ועזרני וסיעני וחקני ואמצני, ותן לי כח ועצה וגבורה וחקמה ושכל דקדשה,
וזכני לשברם ולכטלם בכל פעם בכל מדרגה ומדרגה דקדשה:

רבנו של עולם, יהוה אלהים, אתה ידעת את כל מה שעבר עלי מנעורי עד היום
הזה, כי זה כפיה נכסוף נכספתי לראות בתפארת עזך, ובכל פעם שאני
מתעורר ורוצה לחתור ולעלות ולהעתיק ממקומי איזה העתקה בעלמא, לעלות
ממדרגתי השפלה למדרגות שבקדשה כחוט השערה, אזי תכף הדמיונות והתאוות
והמניעות והבלבולים, מתגברים עלי בכל פעם יותר ויותר מבתחלה, בהתגברות
גדול ובהתפשטות עצום מאד, כאשר אתה ידעת, עד שלא הניחו אותי לעלות
למקום שהייתי צריך לעלות עד הנה. ולא די שלא הניחו אותי לעלות למדרגה
הגבוהה יותר, אף גם מגדל ההתגברות וההתפשטות שהתפשטו עלי בכל פעם, כאשר
אתה ידעת, על-ידי-זה הפילו אותי בכל פעם יותר. וכן היה כפיה פעמים בלי שעור
וערך ומספר, שבכל פעם שאנו חותרים ורוצים לצאת ולעלות מדרגא לדרגא
בערבנו, הם מתגברים ומתגרים בנו יותר ויותר, עד אשר כלו בנינו חיי ושנותי
באנחה, עד אשר איני יודע מה לעשות, ובאמת אני מודה ומתודה לפניך יהוה אלהי
ואלהי אבותי, כי אני בעצמי החיב, כי בודאי היה לי כח להתגבר עליהם בכל פעם
לנצחם ולשברם ולכטלם, כי אין אתה בא בטרוניא ובעלילה על בריותיך. וכשם
שנתת בהם כח למנוע ולבלבל אותי חס ושלום, כן נתת לי כח יותר ויותר להתגבר
עליהם לשברם ולכטלם לגמרי, אך בעונותי הרבים לא חסתי על נפשי, ולא נתגברתי
בכחך לשברם ולכטלם, ולא קימתי עצותיך הקדושות. ואתה חנון ומרבה להטיב,

חוס וחסני ורחם עלי, חמל עלי בחסד חנם ונדבת חסד, ועזרני והושיעני בכל פעם לשבר ולבער ולבטל כל הקלפות וכל הדמיונות וכל התאוות וכל המניעות והעפובים והבלבולים שבכל מדרגה ומדרגה, באפן שאזכה לעלות חיש קל מהרה ממדרגה למדרגה בכל עת ובכל שעה בקדשה ובטהרה גדולה, עד שאזכה מהרה למדרגה עליונה לרום המעלות כנאה לאיש הישראלי:

וזפני ברחמיך הרבים, לתן צדקה הרבה לעניים מהגנים, ותחמל עלי בחמלתך הגדולה, ותזמין לי תמיד עניים מהגנים צדיקים וכשרים באמת לזכות בהם. ותשפיע לי שפע טובה וברכה, ותעזר לי ותזמין לי ממוזן הרבה לצדקה, ואזכה לעזר ולהושיע ולהחזיק ידי לומדי-תורה ועובדי יהוה באמת. ותצילני ברחמיך ותשמרני, שלא אכשל לעולם בעניים שאינם מהגנים חס ושלוים. כי אתה ידעת יהוה אלהינו, כי בשר ודם אנחנו, והאדם יראה לעינים, ואיני זוכה לידע ולהבחין בין ההגונים לשאינם הגונים. על כן שטחתי אליך כפי, שתרחם בטובך ותזמין לי תמיד עניים הגונים וכשרים באמת לזכות בהם. ותעזרני שאזכה להחזיקם בכל עז לתן להם צדקה הרבה בשמחה ובטוב לכב בסבר פנים יפות, עד שאזכה שיתעורר על-ידי הצדקה שלי, כל הגונים על-אין המלבשין בממוזן של ישראל, גונים עליונים שאתה מתפאר בהם, ויכללו הגונים הקדושים זה בזה, ויאירו באור גדול, עד שיתגלה על-ידי-זה גדלת הבורא יתברך. ותתפאר ותתנשא ותתגדל ותתרום על-ידי התגלות הגונים הקדושים, שיתגלו ויכללו ויאירו על-ידי הצדקה שלנו. ונזכה שיהיו נעשים על-ידי-זה בגדי ישע מעיל צדקה. ותעזרני ברחמיך לגיל ולשוש ביהוה, שאזכה לששון ולשמחה וקדשה, ואהיה בשמחה תמיד על אשר זכיתני ברחמיך הרבים להיות בכלל זרע ישראל עבדיך, ולהתקרב לעבודתך, ולהתחבר ליראיך ותמימיך ולצדיקים אמתיים, ויקים בי מקרא שכתוב, שוש אשיש ביהוה תגל נפשי באלהי כי הלבישני בגדי ישע מעיל צדקה ועמני. ותעזרני על-ידי-זה לשבר ולבטל כל הקלפות והדמיונות והתאוות והבלבולים והמניעות שבכל דרגא ודרגא, ולקדש ולטהר כל המדרגות מן הקלפות, ואזכה לקדש ולטהר עצמי תמיד ולעלות בכל פעם חיש קל מהרה ממדרגה למדרגה עליונה הימנה בקדשה ובטהרה גדולה, עד שאזכה למדרגה העליונה למדרגת צדיקים אמתיים:

ד פסלו

וְעִזְרָנִי וְאִמְצָנִי וְחֻזְקִי וְסִיעֻנִי, שְׁאֲזוּכָה לְטַהֵר וּלְקַדֵּשׁ עַצְמִי גַם בְּמִתְר לִי, עַד שְׁאֲזוּכָה
לְעַבֵּד אוֹתָךְ גַּם בְּדַבְרֵי הַרְשׁוֹת, שֶׁהֵם אֲכִילָה וְשִׁתְיָה וְכִיּוֹצֵא. וְאֲזוּכָה לְהִיּוֹת
שְׁלֵם בְּשִׁלְמוֹת גְּדוֹל בְּשִׁתֵּי הָעֲבוֹדוֹת, בְּעֲבוּדָה פְּנִימִית שֶׁהוּא תוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים
טוֹבִים, וּבְעֲבוּדָה חִיצוֹנִית שֶׁהוּא אֲכִילָה וְשִׁתְיָה וְשִׁאֵר צְרִכֵי הַגּוֹף. וְאֲזוּכָה לְהִיּוֹת קְדוֹשׁ
וְטַהוֹר בְּשִׁתֵּי עֲבוֹדוֹת הָאֵלוֹ בְּשִׁלְמוֹת, וְשִׁתֵּי הָעֲבוֹדוֹת הָאֵלוֹ יִתְבַּרְרוּ וְיִזְדַּכְּכוּ בְּכֹל
פַּעַם בְּקִדְשָׁה גְבוּהַ בְּיוֹתֵר, עַד שִׁיְהִיו נֶעֱשִׂין בְּכֹל פַּעַם מִהַחִיצוֹנִיּוֹת פְּנִימִיּוֹת, עַד
שִׁתְהִיָּה אֲכִילָתִי וְשִׁתְיָתִי וְשִׁאֵר צְרִכֵי הַגּוֹף בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה בְּקִדְשַׁת תּוֹרָה וּמִצְוֹת.
וְקִדְשַׁת הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת שְׁלִי יִזְדַּכְּכוּ בְּקִדְשָׁה גְבוּהַ וּבְשִׁלְמוֹת גְּדוֹל בְּיוֹתֵר. וְאֲזוּכָה
לְעֵלוֹת בְּכֹל פַּעַם מִדְּרָגָא לְדְרָגָא, וּבְכֹל פַּעַם יִהְיוּ נֶעֱשִׂין מִהַחִיצוֹנִיּוֹת פְּנִימִיּוֹת,
וְהַפְּנִימִיּוֹת יַעֲלֶה לְמַעְלָה יוֹתֵר. וְנִזְכָּה שְׂכַל יִשְׂרָאֵל יִכְלְלוּ זֶה בְּזֶה בְּאַהֲבָה וְאַחֻוּהַ
וְרַעוּת וּבְשָׁלוֹם גְּדוֹל, עַד שְׂכַל יִשְׂרָאֵל יִגְבִּיהוּ וְיִרְיֻמוּ זֶה אֶת זֶה מִמְדְּרָגָה לְמִדְּרָגָה
וּמִמַּעְלָה לְמַעְלָה בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה, עַד שְׁנִזְכָּה לְעֵלוֹת לְרוּם הַמַּעְלָה הָעֵלְיוֹנָה שֶׁל
הַקִּדְשָׁה, עַד שְׁנִזְכָּה לְהַפְּלֵל בְּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָמֵינוּ עַד וּלְנִצְחַ
נְצָחִים. וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְתִהְיֶה בְּעִזְרָנוּ, שְׁנִזְכָּה לֹמַר וּלְסַדֵּר לְפָנֶיךָ תּוֹרַת כָּל הַקְּרִבָּנוֹת
בְּלֵם וּקְטָרֵת וּמִנְחוֹת בְּכוּנָה עֲצוּמָה וּבְקִדְשָׁה גְּדוֹלָה וְנוֹרָאָה, עַד שִׁתְעַלֶּה אֲמִירַתְנוּ
לְפָנֶיךָ בְּאֵלוֹ הַקְּרִבָּנוֹת כָּל הַקְּרִבָּנוֹת בְּלֵם בְּמוֹעֵדָם וּבְזִמְנָם וּבְמִקְוָמָם כִּהְלַכְתָּן, וּנְשַׁלְמָה
פְּרִים שְׁפָתֵינוּ כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב, זֹאת הַתּוֹרָה לְעוֹלָה לְמִנְחָה וְלַחֲטָאֵת וְלֶאֱשָׁם וּלְמִלּוּאִים
וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים. וְנִזְכָּה עַל-יְדֵי-זֶה לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל כַּח הַמְדוּמָה, לְגַרְשׁוֹ וּלְסַלְקוֹ
וּלְבַטְלוֹ לְגַמְרֵי מַעְלֵינוּ וּמַעַל גְּבוּלָנוּ. וְתִמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְגַאֲלָנוּ וְתִבְנֶה בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ
וְתִפְאָרְתְּנוּ, וְשֵׁם נִקְרִיב לְפָנֶיךָ כָּל הַקְּרִבָּנוֹת שִׁיכְפְּרוּ בְּעֵדְנוּ, וְיַחֲזִירוּ לָנוּ שְׁלִשָׁה דְבָרִים
שֶׁנִּתְבַּטְּלוּ מִשְׁחָרֵב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שֶׁהֵם הַשְּׁמִיר, וְנִפְתַּ צוּפִים, וְאַמְנָה. וְנִזְכָּה (לְעֵלוֹת)
אֶל הַשְּׂכַל דְּקִדְשָׁה לְמַעַן הַחֲכֵמָה הַיּוֹצֵא מִבֵּית יְהוָה כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב, וּמַעַן מִבֵּית יְהוָה
יֵצֵא. וְנִזְכָּה לְעַבֵּד אוֹתָךְ תָּמִיד בְּחֻכְמָה וּבִינָה וְדַעַת דְּקִדְשָׁה, וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמַּת

כָּל יְמֵינוּ לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן:

כו

[על-פי תורה כ"ו - רציצא א']

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתעזרני ותזכני להתפלל תפילתי לפניך בכונה גדולה, ואזכה שלא יצא שום דבור של התפלה מפי בלא כונה, ואשמע באזני ובלבי היטב מה שאני מוציא מפי, שאשמע מה שאני מדבר, ואכון היטב בכל דבור ודבור של התפלה. ותעזרני שאזכה להתפלל ולהתחנן תמיד במסירת נפש, ותשמרני ותצילני ממשכבות זרות שבתפלה, ותתן לי כח וגבורה להתגבר על כל המשכבות זרות שבתפלה, להכניעם ולשברם ולגרשם ולבטלם, שלא יתקרבו לתפילתי כלל:

וקומה בעזרתי, ותן בלבי בינה ודעת ועצה וגבורה דקדשה, שאזכה להתגבר ביותר בכל מקום בתפלה שבאים שם עלי מחשבות זרות לכלכל חס ושלו, שאתגבר באלו המקומות דייקא בהתגברות גדול ועצום מאד, ובמסירת נפש ביותר, ואזכה להתגבר אז בכל עז ותעצומות, ואמסר נפשי אז יותר ויותר, עד שאזכה לשברם ולנצחם ולטהר את התפלה מכל מיני מחשבות זרות ובלבולים. ואזכה לברר ולהעלות נצוצי הקדשה המלבשין בהמשכבות זרות, ותתן בי כח לבררם ולתקנם ולהעלותם למקור חוצבם להשיבם אל הקדשה, ותרחם עלי ותושיעני תמיד שתהיה תפילתי זכה ונקיה בלי שום פסלת וכלי שום מחשבות זרות, באפן שתוכל תפילתי לעלות לנחת ולרצון לפני כסא כבודך, ותעלה ותנשא להיות כתר לראשך, ותתפאר ותתענג בתפלתנו, ויהיו לך שעשועים גדולים מתפלתנו ותחנותנו תמיד, ותמלא רחמים עלינו ותשיב פניך אלינו, ותביא לנו את משיח צדקנו במהרה בימינו, אמן:

כו

[על-פי תורה כ"ו - רציצא ב']

ה פסלו

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אדון השלום, מלך שהשלום שלו, שתשים שלום בין עמך ישראל, ויתרבה השלום, עד שימשך השלום בין כל באי עולם, ולא יהיה שום שנאה וקנאה ותחרות ונצחון וקנטור בין אחד לחברו, רק יהיה אהבה ושלום גדול בין כלם, וכל אחד ידע באהבת חברו, שחברו דורש טובתו

ומבקש אהבתו וחסדו בהצלחתו הנצחית, עד שיכלו להתועד ולהתקבץ יחד כל אחד עם חבריו, וידברו זה עם זה, ויסבירו זה לזה האמת, עד שיכלו לעורר זה את זה, ולהזכיר זה את זה, להסתכל על עצמו היטב היטב בעולם הזה, עולם העובר בהרף עין, צל עובר, לא כצלו של דקל, ולא כצלו של כתל, אלא כצלו של עוף הפורח, וידבר וישיח כל אחד עם חברו, מהו התכלית מפל תאוות עולם הזה והבליו, ועל מה אתינן להאי עלמא שפלה. וירבו לדבר זה עם זה באהבה ואהבה וחבה גדולה באמת לאמתו מעמקא דלבא, בלי שום נצחון וקנטור כלל, עד שיעורר כל אחד את חברו לשוב אל יהוה באמת, ולהשליך את אלילי כספו ואלילי זהבו, ולא ילכו עוד בשרירות לבם הרע, ולא יטו אחרי הבצע כל ימיהם, ולא ירדפו אחר המותרות להרבות הון מהבל, ויגרשו הרוח שטות מקרבם, ויתרבה ויתגדל השלום בעולם, עד שישבו כל ישראל אליך באמת, בתשובה שלמה פרצונך הטוב, עד שיתעוררו גם כל אמן דעלמא, ויכירו האמת לאמתו וישבו כלם אליך, ויקבלו כלם את עול מלכותך עליהם, ויקים מקרא שפתוב, כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם יהוה לעבדו שכם אחד:

ויבנו יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, מלא רחמים חומל דלים, שומר הברית והחסד, הגומל לחיבים טובות, גמול על עבדך ואחיה, וזכני בחסדיך הרבים וברחמיך האמתיים, ועזרני והושיעני, שאזכה מעתה לשמירת הברית קדש באמת פרצונך הטוב, ותצילני מעתה מפל מיני פגם הברית ומפל מיני הרהורים רעים, ותהיה בעזרי ותתן לי חכמה ובינה ודעת, ועצה ונבונה, שאזכה להתגבר על כל המחשבות רעות והרהורים רעים, להמלט מהם ולהנצל מהם לגמרי בכחך הגדול, לגרשם ולשברם ולבטלם מעלי ומעל גבולי. ואזכה ברחמיך לגרש כל הרוח שטות מקרבי, שלא יהיה שום אחיזה להרוח שטות אצלי, רק אשברו ואגרשו ואבטלו מעלי ומעל גבולי מעתה ועד עולם. ותעזרני ותזכני להוציא כל נצוצות הקדשה שנפלו על ידי בקלפות בין הרוח שטות והסמרא אחרא על-ידי פגם הברית. ותעזרני ברחמיך העצומים שאזכה לתשובת המשקל ממש, ובמקום שקלקלתי שם אתקן ברחמיך. ובכל-עת ובכל מקום שירצו להתגבר עלי חס ושלום, מחשבות רעות והרהורים רעים, שם דייקא אזכה לשבר תאותי ולגרש הרוח שטות מקרבי, לגרש ולסלק ולבער ולבטל כל המחשבות והרהורים רעים ממני, עד שאזכה על-ידי-זה

לְבָרַר וּלְהַעֲלוֹת כָּל נְצוּצֵי הַקִּדְשָׁה שֶׁנִּפְּלוּ וְנִתְעַרְבְּבוּ עַל יְדֵי בֵּין הַקְּלָפוֹת, לְבָרַרם וּלְהַעֲלוֹתָם בְּלֶם וּלְהַשִּׁיבָם אֶל הַקִּדְשָׁה, וְאֵל יְדַח מִמֶּךָ שׁוֹם נְדַח כָּלֵל, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים, וּבְזִכּוֹת וּכְחַ צְדִיקֵי אַמֶּת זְקֵנִים שֶׁבְקִדְשָׁה אֲשֶׁר זָכוּ לְשִׁמִּירַת הַבְּרִית בְּאַמֶּת בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת. וְאִזְכֶּה מֵעַתָּה לְהַמְשִׁיךְ עָלַי בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה רוּחַ קִדְשָׁה וְטָהָרָה, וְיִקָּים בִּי מִקְרָא שְׁכָתוּב, וְנַחֵה עָלָיו רוּחַ יְהוָה רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה רוּחַ יְדַעַת וְיִרְאֵת יְהוָה:

אָנָּה יְהוָה, מְלֵא רַחֲמִים, אֲדוֹן כָּל, חוֹשֵׁב מַחְשְׁבוֹת לְכָל יְדַח מִמֶּךָ נְדַח, אֲשֶׁר אַתָּה גּוֹמֵל עִמִּי טוֹבוֹת וְחַסְדִּים רַבִּים וְעֲצוּמִים בְּכָל עֵת וּבְכָל רֵגַע, מִמֶּשׁ. מָה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ עִמָּו, מָה רַב חַסְדֶּךָ אֲשֶׁר הִפְלֵאתָ עִם עַבְדְּךָ, רַבּוֹת עֲשִׂיתָ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ וּמַחְשְׁבוֹתֶיךָ אֵלֵינוּ אֵין עֲרוּךְ אֵלֶיךָ אֲנִידָה וְאֲדַבְּרָה עֲצוּמוֹ מִסְפָּר. וְאַחֲרֵי כָּל הַחַסְדִּים וְהַטּוֹבוֹת הַגְּדוֹלוֹת וְהַנּוֹרְאוֹת וְהַעֲצוּמוֹת וְהַמְּפִלְגוֹת מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁר גָּמַלְתָּ עִמִּי בְּלִי שְׁעוֹר וְעֲרֹךְ וּמִסְפָּר, מָה אוֹמֵר וּמָה אֲדַבֵּר, וְאֵיךְ יוּכַל עַבְדְּךָ אֲדוֹנִי זֶה לְדַבֵּר עִם אֲדוֹנִי זֶה, וּבְאִיזָה לְשׁוֹן אֲכַנֶּה אֶת שְׂרִיזֵן צַרְעַת נִגְעֵי נַפְשִׁי וּמַכְאוּבֵי הַמְּרַבִּים, עַל-יְדֵי חַטָּאֵי וְעוֹנוֹתֵי וּפְשָׁעֵי שְׁחָטָאתִי וְשַׁעֲוִיתִי וְשִׁפְשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, אֲשֶׁר עַל-יְדָם נִמְשָׁכִים וּבָאִים עָלֵינוּ בְּכָל עֵת, הַרְהוּרִים וּמַחְשְׁבוֹת זְרוֹת וּמִגְנוֹת. טַבַּעְתִּי בִּיּוֹן מְצוּלָה וְאֵין מַעְמָד, בְּאֵתִי כְּמַעֲמֵקֵי מַיִם וְשִׁבְלַת שְׁטַפְתָּנִי, כִּי לְפִי קִדְשַׁת אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי בְּשִׁרְשׁוֹ, כְּשֶׁבֵא עָלָיו הַרְהוּר אֶחָד בְּזִמְנֵי רַחוּק, נִקְרָא מִטְבָּע בִּיּוֹן מְצוּלָה, בְּמְצוּלוֹת יָם. וְעַתָּה אֵיךְ נִכְנֶה צְרוּתֵינוּ וְאֵיךְ נִפְרַשׁ שִׁיחַתְנוּ, וּבְאִיזָה לְשׁוֹן אֲנִי יְכוּל לְסַפֵּר נִגְעֵי לְבָבִי וּמַכְאוּבֵי, אֲשֶׁר הִמְצוּלוֹת יָם מִתְנַבְּרִים בְּכָל עֵת עָלֵינוּ, לֹא יִתְנוּנִי הֵשֵׁב רוּחִי, מָה אוֹמֵר וּמָה אֲדַבֵּר, אִוִּילֵת אָדָם תְּסַלֵּף דְּרַכּוֹ וְעַל יְהוָה יִזְעַף לְבוֹ, כִּי אֲנִי בְּעֲצָמֵי גְרַמְתִּי לִי כָּל זֶה עַל-יְדֵי מַעֲשֵׂי הָרָעִים וּמַחְשְׁבוֹתֵי הַמְּבַלְבְּלוֹת, שֶׁהִלְכְתִּי אַחֲרֵיהֶם וְלֹא נִתְגַּבַּרְתִּי לְשַׁבֵּרם וּלְגַרְשָׁם מֵעָלַי, עַד שֶׁבָּאתִי לְמָה שֶׁבָּאתִי וְנִתְרַחַקְתִּי כְּמוֹ שֶׁנִּתְרַחַקְתִּי. אוֹי לִי וְיִ לִי, אוֹי לְנַפְשִׁי. וְאַתָּה יְדַעַת כִּי אֵין לִי שׁוֹם עֲצָה וְתַחְבּוּלָה, כִּי אִם לְצַעַק וּלְהַתְחַנֵּן אֵלֶיךָ וּלְהַסְתַּכֵּל וּלְצַפּוֹת לְרַחֲמֶיךָ, וְאִשְׁבּ וְאִיחַל וְאֲצַפֶּה לְחַסְדֶיךָ, שֶׁתְּחַנְּנֵי בְּמִתְנַת חַנּוּם לְגַמְרִי, וְתִקְדְּשֵׁנִי בְּקִדְשֶׁתְךָ הָעֲלִיוֹנָה, כִּי כָּל הָעֲצוֹת פְּגַמְתִּי בָהֶם, וְאִפְלוּ בְּשִׂאתָהּ מִשְׁפִּיעַ לִי עֲצָה טוֹבָה, קִשָּׂה לִי לְקִים הָעֲצָה בְּעֲצָמָה, כִּי קִשָּׂה לֵב אֲנִי, וְאִינִי יוֹדַע שׁוֹם תַּחְבּוּלָה וְעֲצָה וּמִשְׁעָן, כִּי אִם עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחַסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים, כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֲנִי בְּטוֹיחִים וְעַל חַסְדֶיךָ אֲנִי נִשְׁעָנִים וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ אֲנִי

מקוים ולישועתך אנו מצפים, שתרחם עלינו ותושיענו בזכות צדיקים אמתיים זקנים שפקדשה שהיו בכל דור מימי אבותינו עד עתה, ועל פחם לבד סמכנו לצעק ולזעק ולהתחנן אליך כבן המתחטא לפני אביו, ולצפות לרחמיך ולקות לישועתך, שתחזירנו בתשובה שלמה לפניך חיש קל מהרה:

1 בסלו

על-כן באתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב, ואלהי כל הצדיקים האמתיים, אלהי הראשונים והאחרונים, אלהי כל ישראל, וכפי פרושות מול ארון בריתך, ועיני מנחלות להמון חסדיך, ורעיוני צפיות למעון קדשתך, שתעורר רחמיך הרבים והגדולים עלי בזכות וכח הצדיקים האמתיים והזקנים דקדשה, ותמשיך ותשפיע עלי ועל כל עמך בית ישראל, רוח קדשה וטהרה רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת יהוה, באפן שאזכה להתגבר על כל ההרהורים ומחשבות רעות לשברם ולגרשם ולכבולם ממני. ובכל עת שיבוא עלי איזה הרהור לא טוב חס ושלוש, אזכה בכחך לשבר תאותי ולכוף את יצרי, לשברו ולגרשו ממני ולהסיח דעתי ממני לגמרי. ואזכה להוציא מהקלפות כל הניצוצות הקדשה שנפלו על ידי ביניהם, ולברר הרוח טובה מן הרוח שטות, ובמקום שקלקלתי שם אתקן, עד שאזכה ברחמיך לגרש ולכבול הרוח שטות ממני ומכל ישראל לגמרי, שלא יהיה שום שליטה ואחיזה להרוח שטות, לא בגופי ולא בנפשי ורוחי ונשמותי, מעתה ועד עולם, לא בעלמא הדין ולא בעלמא דאתי. ואזכה מעתה למחשבות קדושות וטהורות תמיד, ותצילני מעתה מכל מיני בלבול הדעת שבעולם, רק אזכה שתהיה מחשבתי קדושה וטהורה זכה ונקיה תמיד, ותעורני לקדש עצמי בקדשת הברית בכל מיני קדשות. ותמחל ותסלח לי כל מה שפגמתי עד הנה בפגם הברית, הן מה שפגמתי במחשבה דבור ומעשה, הן מה שפגמתי בראית העין ובשמיעת האזן ובשאר חושים, בשונג או במזיד, באנס או ברצון, מנעורי עד היום הזה. על כלם תמחל ותסלח ותכפר לי אלוה סליחות, ותמלא כל השמות שפגמתי בשמך הגדול. ומעתה תהיה בעזרי ותושיעני ותצליחני ותעורני בכל עת באפן שאזכה לקדשת הברית באמת:

רבוננו של עולם, רבוננו דעלמא בלא, רפאני יהוה וארפא הושיעני ואושעה כי תהלתי אתה. כי אתה ידעת את מרירות לבבי, את מרירות מבותי האנושות,

את מרירות נפשי האמללה, כי נפשי מרה לי מאד, ואל מה אדמה ואמשיל מרירותי. מר ממות, מר מלענה וראש, מר מכל מרירות שבעולם. ואתה ידעת רבוננו של עולם, אשר לפי עצם חלשות נפשי, לפי עצם ורבויו החולאת והמכאובים הרעים והמרים והפגמים העצומים, שהטלתי בנפשי על ידי מעשי הרעים, אין שום רפואה בעולם שתוכל להועיל לי, ואפלו אם תמצא ברחמיך איזה רפואה שיועיל לי, אי אפשר לי לסבל מרירות הרפואה לפי מכותי האנושות מאד, כי אי אפשר לי לסבל מרירות הרפואה והתשובה שצריכים לסבל לתקן פגם הרהור אחד, מכל שפן הרהורים ופגמים וחסאים רבים ועצומים כאלה. ואם אמרתי לספר אפס קצה מהפגמים של יום אחד, יכלה הזמן. אפלו הפגמים של היום שנקרא אצלנו טוב קצת, גם כן אי אפשר לשער ולהעריך הפגמים שבכל עת ובכל שעה, מכל שפן הימים רעים שהיה לי. אוי ואבוי, אוי אוי ומר, מה אומר ומה אדבר, מרירות נפשי עד שמום יגיע, כאב נשמתי מי יוכל לשער. רבוננו של עולם, אתה ידעת, ואם אפלו תשליך אחרי גוף כל חטאתי, כאשר אתה מתנהג עם בריותיך ברחמים, ולא תלביש את רפואתי כי אם במרירות מעט דמעט, גם כן אי אפשר לי לסבל כלל. כי לפי עצם רבויו המרירות המכרח לרפואתי, לפי עצם חלוי נפשי, אי אפשר לי לקבל ולסבל אפלו חלק אחד מאלפי אלפים ורבי רבבות, מהמרירות המכרח לרפואתי, לפי עצם חטאי ועונותי ופשעי המרבים, כי אתה חשקת נפשי משחת בלי, והשלכת אחרי גוף כל חטאתי, ולא הלבשת את השלום והרפואה שלי כי אם במרירות מעט דמעט כפי יכולתי. ואף על-פי-כן גם זה מעט המרירות קשה לי לקבל ולסבל, כי לפי עצם חלוי וחלשותי ומכות נפשי האנושות מאד ופזור דעתי, אי אפשר לי לסבול שום מרירות כלל:

ועל זאת באתי להפיל תחנותי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, גדול העצה ורב העלילה, עושה גדולות עד אין חקר נסים ונפלאות עד אין מספר. ואין דבר נמנע ממך, הן כל תוכל ולא יבצר ממך מזומה ואתה רופא נאמן ורחמן אמת, ובידך הכל ובידך כח וגבורה ובידך לגדל ולחזק לכל. ומי יאמר לך מה תעשה. על כן על משמתי אעמדה ואזעק ואשוע ואצעק אליך תמיד, עד שתחנני ותמתיק את מרירות רפואתי, ותורני ברחמיך את עין החיים להמתיק ולבטל מרירות המים הרעים, ותסיר ממני כל מיני מרירות ברחמיך. ותתן לי כח וגבורה והתחזקות לסבל ולקבל עלי באהבה מעט המרירות שאני מכרח לסבל בשביל רפואתי, ותמעט בחסדך את

המרירות של רפואתי בתכלית המעוט, ותמהר לרפאת אותי רפואה שלמה, רפואת הנפש ורפואת הגוף, כי אני רואה מרחוק חסדיך הגדולים, שאתה מגדיל עמי בכל עת ובכל שעה בלי שעור וערך ומספר. על כן אני משליך יהבי עליך לבד, שתרחם עלי ותגן בעדי ותפרס עלי את סבת שלומך, ותעלה רפואה שלמה לכל תחלואי ומכאובי נפשי וגופי. ותקיים בי מקרא שכתוב, בורא ניב שפתים שלום, שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו. ותזכני מעתה לקדשת הברית באמת, ותשפיע ותאיר עלי באור פניך, ותמשיך עלי הארת פנים, שאזכה להדרת פנים להארת פנים דקדשה. ותפתח את דעתי, ותשפיע עלי שפע החכמה והבינה והדעת מאתך, ותאיר עיני במאור תורתך, עד שאזכה לחדש בתורה בכל עת חדושים אמתיים, ואזכה לדרוש את התורה בשלש עשרה מדות שהתורה נדרשת בהן, ולגלות ולבאר על-ידי-הוה דרושים ובאורים וחדושים אמתיים בתורה. ותמשיך עלי ברחמיך וחסדיך האמתיים משח רבות קודשא, שפע הדעת והשכל דקדשה, מתליסר תקוני דיקנא קדישא, ותזכני להיות נכלל בכלל זקנים שבקדשה, עד שאזכה להארת פנים להדרת פנים:

ז כסלו

ותעזרני ותזכני שיזדכך קולי על-ידי-הוה, ואזכה לכבוד את יהוה מהוני ומגרוני, שתהיה בעזרי שאזכה לעבד אותך תמיד בשמחה, בקול רנה וזמרה ושירים ונגונים דקדשה, ונגינותי אנגן כל ימי חיי על בית יהוה. ואזכה שיזדכך קול רנתי כל כך, עד שעל-ידי הנגון לבד שנשיר ונרנן לפניך, על-ידי-הוה תראה בצרותינו שיש לנו מכל עם ולשון, ותראה בעניינו וצרותינו, ותסתכל ותשגיח ברחמיך, איזה אמה מצרה לנו, ותושיענו ותצילנו מהם. ותקים בנו מקרא שכתוב, וירא (יהוה) בצר להם בשמעו את רנתם:

רבוננו של עולם, אתה ידעת את המחשבות אשר חושבים ויועצים עלינו בכל עת, בין העכו"ם המושלים עלינו עכשיו, על עמך יערימו סוד ויתעצו על צפוניך. אתה ידעת את כל מחשבותם עלינו לרעה חס ושלום, אמרו לנו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד. ובצוק העתים הללו אין מי שיעמוד בעדנו, אבד חסיד מן הארץ וגודר בפרץ און, על מי לנו להשען, על אבינו שבשמים. מלא רחמים על עמך ישראל תמיד, הביטה בעניינו כי רבו מכאובינו וצרות לבבינו, וראה את עמך ישראל מרודים מאד, ואין עוזר ואין סומך ואפס עצור ועזוב. עשה למענך ולא למעננו, עשה למען

הצדיקים אמתיים שוכני עפר, לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי כם. עשה למענך והושיענו. ותטה לב המלכות והשרים והיועצים עלינו לטובה, ותגרש ותשבר ותבטל כל מחשבותם הרעות שיש להם על ישראל עמך הקדוש. ותבטל ברחמיך כל הגזרות רעות וכל הפקדות שאינן טובות לישראל, הן אותן הגזרות והפקדות שכבר נגזרו, והן אותם שרוצים לגזר עדין חס ושלום, בלם תשבר ותעקר ותבטל אותם בכפול גמור, ותהפך לב כל הקיסרים והמלכים והשרים עלינו לטובה תמיד. כי אתה ידעת יהוה אלהינו, כי אין מי שיעמד בעדנו עתה בעקבא דמשיחא בעת צרה הזאת, כי אם רחמיך הרבים לבד, שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך. זכנו ברחמיך הרבים שיזדכך קול רנתנו, עד שנוכח להמתיק כל הדינים ולבטל כל הצרות וכל הגזרות מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל, על ידי הנגונים לבד שתשמע קול רנתנו ויערב לך רנונו, ותרחם עלינו ותושיענו:

לשבת קודש

ונוזפה לשיר ולרנן ולנגן לפניך נגונים ושירות ותשבחות לשמך ולעבודתך באמת תמיד, עד שנוזפה לעורר ברחמיך שיר השירים אשר לשלמה, שיר המעלה על כל השירים, ונוזפה לכל עשרה מיני נגינה שנאמר בהם ספר תהלים. ותברך אותנו בשלומך הטוב, ותשפיע שלום על עמך ישראל לעולם, שיהיה שלום בין כל ישראל, בין אחד לחברו, ובין איש לאשתו. ולא יהיה שום שנאה וקנאה ותחרות וקנטור בין כל ישראל עמך לעולם, ויתרבה ויתגדל השלום עד שימשך שלום בין כל באי עולם, עד שיכלו כל אחד ואחד לעורר את חברו אל האמת, שישתכל על תכליתו הנצחי ולא יבלה ימיו להכל ולריק, עד שישליכו כל איש את אלילי כספו ואלילי זהבו וישוכו כלם אליך באמת, לעבדך באמת ביראה ובאהבה. ותפנו לקבל שבת שלום בשמחה וחדוה גדולה ועצומה תמיד, ותפרס עלינו סבת שלומך. ונוזפה שיהיה שלום בגופנו, ותרפאנו רפואת הנפש ורפואת הגוף, שלא יהיה מחלוקת בין הארבע יסודות שבגופנו, רק בלם יתנהגו במזג השווה בשלום גדול, ותסיר מחלה מקרבנו ותשלח רפואה שלמה לחולי עמך בית ישראל (ובפרט לפלוני בן פלונית וכי):

ותעזרנו שיהיה שלום בממונינו, ותשלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידינו, ולא יעלה שום קנאה בלב שום אחד מישראל על ממון וחפצי חברו. ולא יהיה שום גולות ועשק בינינו, ולא תעלה קנאת אדם עלי ולא קנאתי על אחרים.

ותזמין לנו פרנסותינו קדם שנצטרך להם, ואל תצריכנו לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם:

ותזכנו שיהיה שלום בתורתנו בלא קשיות, ונזכה להבין היטב במהירות גדול בכל מקום שנלמד שם, ונזכה להבין כל דברי תורתך על בורין בלי שום קשיות כלל. ותעזרנו ותזכנו לחדש תמיד באורים וחדושים אמתיים בתורתך הקדושה, בקדושה ובטהרה באמת ובאמונה פרצונך הטוב, ונזכה לכל בחינות שלום בתכלית השלמות, עד שנזכה לעורר כל העולם לנו לעבודתך באמת, וישובו כלם אליך ויעבדוך באימה וביראה ובאהבה. חוס וחמל עלינו ומלא משאלותינו ברחמים, ברכנו בשלום אל רם ונשא. יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום. וקים לנו מקרא שפתוב, כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון ההרים והגבעות ופצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה ימחאו כף. שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול. עושה שלום במרומי הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

כח

[על-פי תורה כ"ח - בני לן ביתא]

ח כסלו

רבנו של עולם, אב הרחמן והחסד, זכני ברחמיך הרבים שאזכה למדת החסד דקדושה, ואזכה לאחו ולהתדבק במדתו של אברהם אבינו עליו השלום שהיה עושה חסד כל ימיו. ותזכני ברחמיך הרבים להכניס אורחים הגונים בתוך ביתי ויהיה ביתי בית ועד לחכמים, שאזכה להכניס אורחים תלמידי חכמים וצדיקים אמתיים לתוך ביתי, ואזכה לקבלם באהבה גדולה ובכבוד גדול ובשמחה רבה, ותזכני לעמוד לפניהם ולשרתם ולשמשם בעצמי בכל מיני שרות ושמוש. ואהיה תמיד כבוש תחת יד תלמידי חכמים צדיקים אמתיים ולשמש אותם תמיד, עד שאזכה להיות נכלל במדתו של אברהם אבינו עליו השלום, להיות שלם במדת החסד באמת. ותזכני ברחמיך לאמונה שלמה ולענוה אמתית, ואזכה להרגיש שפלותי באמת, ואדע באמת כי אנכי תולעת ולא איש. ותצילני ברחמיך מכל מיני חרפות ובזיונות, ותתן לי כח להתגבר על כל השונאים והחולקים על האמת לנצח אותם ולהשפילם עד עפר:

וּתְזַכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחַסְדֶיךָ הָעֲצוּמִים לְאִמּוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת, וְאִזְכָּה לְהֵאמִין בְּךָ וּבְצַדִּיקֶיךָ הָאֱמֵתִיִּים וּבִירְאֵי הַשֵּׁם הָאֱמֵתִיִּים, וְלֹא יָבוֹא בְּדַעְתִּי שׁוֹם הִרְהוּר וּמַחְשְׁבָה לְהִרְהוּר אַחֲרֵיהֶם חֵס וְשְׁלוֹם, מִכָּל שֶׁפֶן שְׂלֵא יֵצֵא עֵתָק מִפִּי עֲלֵיהֶם חֵס וְשְׁלוֹם, וְלֹא אֲדַבֵּר עֲלֵיהֶם שׁוֹם דְּבוּר כְּנֶגֶד כְּבוֹדֶם, רַק אִזְכָּה לְכַבְּדֶם וּלְפָאֲרֶם תְּמִיד בְּאֵמֶת, בְּגוּפִי וּנְפִשִׁי וּמְאֹדִי, בְּכָל מִינֵי כְבוֹד וְיִקָּר וּתְפָאֲרַת. וּתְזַכְּנִי וּתְעוֹרְנִי וּתְצִילֵנִי שְׂלֵא יִהְיֶה נִשְׁמַע לְאִזְנֵי שׁוֹם דְּבָרֵי תוֹרָה הַיּוֹצֵאִים מִפִּי תְלַמִּידֵי חֲכָמִים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים וּבִשְׂרִים, שֶׁהֵם נִקְרְאוּ תְלַמִּידֵי חֲכָמִים שְׂדִיךְ יְהוּדָאִין, וְתִרְחִיקֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ מֵהֶם, וְלֹא אֲשַׁמַּע וְלֹא אֶקְבֵּל תוֹרָה מֵהֶם, וְתִרְחִיקֵנִי וּתְבַדִּילֵנִי וּתְפָרִישֵׁנִי מִגּוֹבְלוֹם, מֵהֶם וּמִתְלַמִּידֵיהֶם. וּתְצִיל אוֹתִי וְאֵת זְרַעִי וְאֵת זְרַעִי וְאֵת כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, מִכָּל מִינֵי הַתְּנַגְּדוֹת חֵס וְשְׁלוֹם כְּנֶגֶד יְרְאֵי הַשֵּׁם, שְׂלֵא יִמְצֵא בְנוֹ שׁוֹם מִתְנַגֵּד וְחוֹלֵק עַל יְרְאֵי הַשֵּׁם הָאֱמֵתִיִּים, וְלֹא יִתְנַגֵּל עַל יְדִינוֹ חֵס וְשְׁלוֹם שׁוֹם חֲרוּף וּבְזִיוֹן כָּלֵל לִירְאֵי הַשֵּׁם בְּאֵמֶת, רַק נִזְכָּה לְכַבְּדֶם בְּכָל מִינֵי כְבוֹד, לְהַחְזִיקֶם וּלְסוּמְכֶם בְּכָל מִינֵי סְמוּכָה, וְנִזְכָּה לְמַסַּר נַפְשֵׁנוֹ וּמְאֹדְנוֹ עֲבוּר יְרְאֵי הַשֵּׁם בְּאֵמֶת:

וּתְרַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וּתְצִילֵנִי מִכָּל מִינֵי חֲדוּשֵׁי וּבְאוּרֵי תוֹרָה הַנִּמְשָׁכִין דְּרַךְ הַקְּלָפוֹת עַל-יְדֵי הַשְּׂדִיךְ, שֵׁישׁ לָהֶם תוֹרָה נְפוּלָה מֵאֵלֶּיךָ הַנְּפוּלִין, וּתְשַׁמְרֵנִי תְּמִיד שְׂלֵא אֲשַׁמַּע לְעוֹלָם שׁוֹם בְּאוּרֵי וְחֲדוּשֵׁי תוֹרָה מֵאֵלֶּיךָ הַתּוֹרוֹת הַנְּפוּלוֹת הַנִּמְשָׁכִין דְּרַךְ הַקְּלָפוֹת, וְלֹא יִכְנָסוּ דְבָרֵיהֶם בְּאִזְנֵי וּבְלִבִּי כָּלֵל, וְתִגַּן עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ וּבְחַסְדֶיךָ, וּתְעוֹרְנִי שִׁיְהִיוּ נִמְשָׁכִין לִי חֲדוּשֵׁי תוֹרָה אֱמֵתִיִּים דְּרַךְ הַקְּדֻשָּׁה, וְאִזְכָּה תְּמִיד לְהַמְשִׁיךְ בְּדַעְתִּי וּלְקַבֵּל חֲדוּשֵׁי דְאוּרֵיתָא אֱמֵתִיִּים מִשְׂרָשֵׁם הָעֲלִיּוֹן דְּרַךְ הַקְּדֻשָּׁה, בְּלִי שׁוֹם אַחֲזִית הַקְּלָפוֹת וְהַסְטָרָא אַחְרָא כָּלֵל:

אֲנָא יְהוָה, מְלֵא רַחֲמִים, אַתָּה יַדְעָתָ אֶת לִבִּי, כִּי אֲנִי יוֹדַע בְּעַצְמִי כַּמָּה אֲנִי רַחוּק מִחֲדוּשֵׁי-תוֹרָה אֱמֵתִיִּים דְּקְדֻשָּׁה, כִּי הִרְעוּתִי אֶת מַעֲשֵׂי מְאֹד. אֲבָל אַף-עַל-פִּי-כֵן כְּבָר גּוֹרַת עֲלֵינוּ עַל-יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוּשִׁים, שְׂאִסוּר לְהֵאָדָם שִׁיְהִיהַ עֵץ יָבֵשׁ חֵס וְשְׁלוֹם, וְחִזְכָּה עַל כָּל יוֹדְעֵי הַתּוֹרָה לְהִתְאַמֵּץ בְּכָל עוֹ, לְקַדֵּשׁ וּלְטַהַר עַצְמוֹ בְּאֵמֶת, עַד שִׁזְכָּה לְהִיּוֹת עֵץ עוֹשֶׂה פְרִי בְאוּרֵיתָא, לְפַלְפֵּל בְּחֲכָמָה אֱמֵתִית, וּלְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁי דְאוּרֵיתָא אֱמֵתִיִּים. עַל כֵּן מְצֵא עַבְדְּךָ אֶת לְבוֹ לְהִתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ עַל זֶה, שֶׁתְּחַמֵּל וְתַחֲוֹס עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים וּבְחַסְדֶיךָ הַנּוֹרָאִים, וּתְעוֹרְנִי וּתוֹשִׁיעֵנִי וּתְחַזְרֵנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְתִהְיֶה עִמִּי תְּמִיד שְׂאִזְכָּה לְקַדֵּשׁ וּלְטַהַר עַצְמִי בְּאֵמֶת, עַד שֶׁתְּפַתַּח

את דעתי ולבבי ותאיר עיני במאור תורתך, ותפתח לי שבילי השכל דקדושה, ותשפיע לי תמיד בכל עת חדושי ובאורי תורה משרשי התורה הקדושה, מקדשתך העליונה, ותצילני ברחמיך הרבים מכל מיני חדושים ובאורים הנמשכין דרך הקלפות חס ושלום, רק אזכה תמיד שיהיו נמשכין לי חדושי תורה אמתיים דרך הקדושה. ותזכני ברחמיך ובחסדיך הרבים, לבנות תמיד בנינים דקדושה בתורתך הקדושה על יסוד אמיץ וחזק, יסוד מוסד על הקדמות נכונות וישרות, שגלו צדיקים אמתיים בני עליה, הגדולים במעלה והשגה עצומה מאד, אשר זכו לרוח הקדש בתכלית השלמות והמעלה, לרום המעלות, עליהם אסמך עליהם אשען. ואזכה להגות ולחשב ולהשתעשע בדבריהם הקדושים הנאמרים באמת וצדק, עד שיפתח לי אור הדעת, ואזכה להשיג דבריהם באמת ולירד לעמק דעתם ולהבין ולהשכיל דבר מתוך דבר, עד שאזכה לבאר דבריהם באמת ולחדש בהם חדושים אמתיים, ולבנות על יסודם החזק בנינים אמתיים ושלמים בתורתך ובעבודתך באמת ובאמונה, בקדושה ובטהרה גדולה, באפן שאזכה על-ידי החדושי תורה דקדושה, שתשפיע לי לתקן על ידם כל הפגמים וכל החטאים והעונות ופשעים שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך מנעורי עד היום הזה. ותעזרני ותשמרני ברחמיך הרבים שלא אחטא עוד, ותצילני מעתה מכל מיני חטאים ועונות ופשעים, ומכל מיני פגמים שבעולם. ותזמין לי תמיד בכל יום ויום חדושין דאורייתא אמתיים דרך הקדושה שיהיו תקון גדול לנפשי, ותקדשני בקדשתך העליונה, באפן שיהיה לי רשות לגלות החדושין שתשפיע עלי, לגלותם לעמך ישראל. ותתן לי כח לעזור ולהתמיד (עמך) ישראל לעבודתך באמת על-ידי חדושי תורה שתזמין לי, ולהשיכם בתשובה שלמה לפניך, ואזכה לאומרם בקדושה ובטהרה גדולה כרצונך הטוב, ולא אומר דבר שלא כרצונך. ותרחם עלינו ותהיה בעזרנו בעת שאנו מכרחים לשמע איזה דבר תורה מפי תלמיד חכם שאינו הגון, שאזכה בכחך הגדול לברר הטוב הגנוז בדבריו, לברר הטוב מן הרע, להשליך ולזרק הרע והקלפה החופה על דברי תורתו, ולברר וללבן וללקט רק מעט הטוב הגנוז בגויה:

ט בסלו

ועזרני אותי ואת כל חברתינו ואת כל עמך בית ישראל החפצים להתקרב אליך באמת, ותצילנו מכל מיני מתנגדים וחולקים על האמת, ותצילנו מכל מיני חרפות ובושות ובויונות שלהם, שלא יהיה להם שום כח לחרף ולבייש ולבזות אותנו

חס ושְלוֹם, לֹא בְדַבְרִים וְלֹא בְמַעֲשֵׂה. שְׁמֶרָה נִפְשִׁי וְהִצִּילֵנִי אֵל אֲבוֹשׁ כִּי חֲסִיתִי בָךְ.
 בָּךְ יִהְיֶה חֲסִיתִי אֵל אֲבוֹשָׁה לְעוֹלָם, כִּי אַתָּה יַדְעֵת גְּדֹל הַחֲרָפוֹת וְהַבְּוִיּוֹנוֹת שְׁמִבּוֹיֵן
 וּמְחַרְפִּין עֲכָשְׂוּ אֶת יְרֵאֵי הַשֵּׁם, עַד אֲשֶׁר כָּשַׁל כַּח הַסֶּבֶל. כָּל הַיּוֹם כָּלְמַתִּי נִגְדִי וּבִשְׁת
 פְּנֵי כִסְתָנִי, מִקּוֹל מְחַרֵּף וּמְגַדֵּף מִפְּנֵי אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם, וְאֲנֹכִי תוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ חֲרַפַּת
 אָדָם וּבְזוּי־עַם, כָּל רוֹאֵי יִלְעִיגוּ לִי וַיִּפְטִירוּ בְשִׁפְהָ יִנְיֵעוּ רֹאשׁ. חוּם וְחַמּוֹל וְרַחֵם וְהִצֵּל
 תוֹלַעַת נִמְאָם וְנִרְפָּס וְנִגְדֵּשׁ כְּמוֹנוֹ הַיּוֹם, וְהִצִּילֵנוּ מִפִּיהֶם, כִּי דִרְכָּךְ לִבְקֹשׁ אֶת הַנִּרְדָּפִים,
 וְאַתָּה יַדְעֵת כִּי אֵין נִרְדָּפִים בְּעוֹלָם כְּמוֹ הַחֲלוּשִׁי בַּח שְׁבִישָׁרְאֵל, הַחֲפָצִים וּמִתְאַוִּים
 וּמִשְׁתַּקְקִים לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ, וּבְחֵם חָלַשׁ וְדַעַתְם קָטָן לְהִתְנַבֵּר עַל תְּאוֹתֶם וּלְכוּף אֶת
 יִצְרָם, אֲשֶׁר עֲלִיהֶם מִתְנַבֵּר הַקְּמָרוֹג וְהַשְּׁנָאָה מֵאֵד, אֲבָל בְּאַמַּת אַתָּה מְלֵא רַחֲמִים גַּם
 עֲלֵיהֶם, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ יִצְרָנוּ כִּי עֶפְרָ אֲנַחְנוּ, וְתִשׁוּקְתָנוּ אֵלֶיךָ וּבִטְחוֹנֵנוּ עַל רַחֲמֶיךָ
 וְחֲסָדֶיךָ, וְאַתָּה חֲפֵץ חֶסֶד וְאַתָּה אוֹהֵב וּמְרַחֵם עַל הַמִּיחֲלִים אֵלֶיךָ וּמִצְפִּים לְרַחֲמֶיךָ,
 וּפּוֹרְשִׁים כְּפִיהֶם וּמְפִילִים תְּחִנָּתָם לִפְנֶיךָ, אֶף-עַל-פִּי שְׂאִינָם כְּדָאִים וְהַגּוֹנִים לְהִתְקַרֵּב
 אֵלֶיךָ, וְהֵם עֲנִיִּים וְאֲבִיוֹנִים בְּדַעַת וּבְמַעֲשִׂים. אֶף-עַל-פִּי-כֵן אֵין אַתָּה מְשַׁקֵּץ וּמְמַאֵם
 אוֹתָם חֲלִילָה, כְּמוֹ שְׂכַתּוֹב, כִּי לֹא בִזָּה וְלֹא שִׁקֵּץ עֲנוּת עֲנִי וְלֹא הַסְתִּיר פְּנֵיו מִמֶּנּוּ
 וּבִשְׂוֵעוֹ אֵלָיו שָׁמַע. עֲזָרְנוּ כִּי עֲלִיךָ נִשְׁעֲנֵנוּ, כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעֵן כִּי אִם עַל אֲבִינוּ
 שְׁבִשְׂמִים. חוּם וְחַמּוֹל עֲלֵינוּ וּמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים, וְעֵשֶׂה לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעַנְנוּ,
 וּנְכַנּוּ לְנִצְחָת אֶת אוֹיְבֵנוּ וְלְהִתְנַבֵּר עֲלֵיהֶם וְלְהַכְנִיעֵם וְלְהַשְׁפִּילֵם עַד עֶפְרָ, וְלֹא יִהְיֶה
 לָהֶם שׁוֹם בַּח לְמַנַּע אוֹ לְבַטֵּל אוֹתָנוּ חֵם וְשְׁלוֹם מִשׁוֹם דְּבָר שְׁבִקְדָשָׁה, וְלֹא מִשׁוֹם דְּבָר
 שֶׁהוּא רְצוֹנָךְ הַטּוֹב. וְתִהְיֶה בְּעֲזָרְנוּ וּתְזַכֵּנוּ לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאַמַּת בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה לִפְנֶיךָ
 וְלִהְיוֹת בְּרְצוֹנָךְ הַטּוֹב תְּמִיד מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, כַּחֲסָדֶךָ חַיִּינִי וְאַשְׁמְרָה עֲדוּת פִּיךָ.
 חֲסָדֶךָ יִהְיֶה מְלָאָה הָאָרֶץ חֲקוּךָ לְמַדְנִי. אָמֵן וְאָמֵן:

כט

[על-פי תורה כ"ט - האי גברא דאזל בעי אתתא]

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ חוּם וְרַחֵם עֲלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתָנוּ. אֲבִינוּ
 אָב הַרַחֲמָן, אֵל תְּסַתֵּר פְּנֶיךָ מִמֶּנִּי וְאֵל תַּעֲלֵם אֲזַנֶּיךָ מִשְׂוֹעָתִי. לֹא תֵאֲמַץ אֶת
 לְבָבְךָ מֵאַחִיד הָאֲבִיוֹן, וְלֹא תִסָּתֵם אֲזַנְךָ מִצַּעֲקָתִי. הַמּוֹן מַעִיד וְרַחֲמֶיךָ יַעֲזָרְרוּ עָלַי, כִּי
 זֶה כְּמֵה נִכְסוּף וְנִכְסַפְתִּי לְרֹאוֹת בַּתְּפָאֲרַת עֲזָךְ, וְאֲנוּ צוֹעֲקִים וּמִתְחַנְּנִים
 אֵלֶיךָ זֶה כְּמֵה יָמִים וְשָׁנִים, עָרַב וּבִקֵּר וְצָהָרִים אֲשִׁיחָה וְאַהֲמָה. וְאֲנוּ מְחֲלִים פְּנֶיךָ

תמיד שתשיב פניך אלינו ותקרבנו ברחמיך לעבודתך באמת, ועדין לא נושענו ורחוק
 ממונו ישועה, כי ארך עלינו הגלות מאד מאד בגוף ונפש, ובכל יום צרותינו מרבה
 מחברו. ובאמת ידענו, כי לא מקצר ירך לא הושעת אותנו, ולא מכבד אנכי לא
 שמעת תפלותינו, כי אם עונותינו הבדילו בינינו ובינך, כי בעונותי הרבים נתרחקתי
 מן הטוב בתכלית הרחוק, עד אשר כל דברי תחנוני ובקשותי הם רחוקים משוב
 אמתי, כי לא ברעת אדבר, ומחמת זה איני זוכה לדבר שום דבור הנשמע ונתקבל,
 עד אשר כל דבורי אינם נקראים בשם דבור כלל, מאחר שאינם נמשכין מהדעת
 דקדשה ואין בהם טוב. ועתה מה אעשה אבי שבשמים, ומאין אבקש עזר לי, לזכות
 להמשיך טוב לתוך דבורי, לזכות על-ידי-זה לדבור הנשמע ונתקבל, כי אתה ידעת
 יהוה אלהי ואלהי אבותי, שעכשיו אין לי שום סמיכה בכל מה שאני צריך בגשמיות
 וברוחניות דבר גדול ודבר קטן, כי אם לבקש ממך מתנת חנם ונדבת חסד שתחנני
 בחסד חנם, ותתן לי כל מה שאני צריך לעבודת יהוה, ותקרבני אליך ברחמים באפן
 שאזכה לתשובה שלמה לפניך באמת, כי אין שום דבר קטן בעולם הנוגע לעבודת
 יהוה שיהיה נקל אצלי לעשותו, ואין לי שום עצה ותחבולה, כי העצה בעצמה קשה
 לי לקים כמו גוף הדבר שאני צריך. ועל כן אין לי עתה שום תקנה כי אם על רחמיך
 הרבים. ואם חס ושלום אתה עושה עמי אפלו חלק אחד מאלפים ורבבות כפי ערך
 מעשי הרעים, ותרצה לחפש בתפילתי ותחנתי אם יש בהם איזה טוב, כדי שיהיה
 הדבור שלי נשמע ונתקבל, לא ידעתי נפשי מאין יבוא עזרי, כי אני יודע באמת שכל
 דברי הם רחוקים משוב אמתי בתכלית הרחוק:

י בסלו

רבוננו של עולם, צר לי מאד מר לי מאד, אמרתי ויהי מה, ארוצה דברי לפניך,
 אשיחה וירוח לי, אולי יחוס אולי ירחם. אולי ירא יהוה בעניי. ומארץ אדבר
 ומעפר אמרתי אצפצף, אולי יש תקנה, אולי יחוס עם עני ואביון אולי ירחם. כי אתה
 טוב ומטיב לכל לרעים ולטובים, ובנדאי אתה יכול למצוא בדברי גם כן איזה נקודת
 טובות, אף-על-פי שהם בהעלם ובהסתר גדול ובתכלית המעוטה ובהעלמה גדולה,
 עד שאינן ראויים דבורי להיותם נשמעים ונתקבלים על-ידי הסתרת מעט הטוב הזה
 שנעלמו בהם. אף-על-פי-כן אתה רב חסד ומרבה להטיב, ולפניך נגלו כל תעלומות
 והמון נסתרות שמבראשית, ואתה יכול בחסדך הגדול לגלות גם מעט הטוב שיש
 בדברי, כי אתה ידעת רבוננו דעלמא כללא, שאף-על-פי שפגמתי נגדך הרבה, חטאתי

עויתי ופשעתי לפניך מנעורי עד היום הזה והרע בעיניך עשיתי, אף-על-פירכן בונתי בדברי לטובה, כי אני כוסף ומשתוקק וחפץ ומתגעגע באמת לעבודתך באמת, שאזכה ברחמיך לסור מרע לגמרי ולעשות הטוב בעיניך תמיד. ואם אמנם מעשי אינם נאים כלל, עם כל זה דברי בקשותי ותחנותי הם באמת לאמתו, ואתה למדתנו על-ידי צדיקיך האמתיים להתפלל ולהתחנן לפניך תמיד על כל מה שאנו צריכין להתקרבות לעבודת יהוה באמת, כי אף-על-פי שנתת לנו בחירה לבחור בטוב ולמאם ברע, אף-על-פירכן מועיל תפלה ותחנונים על זה בעצמו, שתטה לבבנו אליך באמת ותכופ את יצרנו להשתעבד לך, ותעזר לנו ותכריח אותנו לעזב דרך רשע ולאחז בדרך הטוב והישר בדרך החיים. ובאמת אין לי שום תקנה כי אם על זה, על תפלה ותחנונים ושועה וצעקה וזעקה אליך שתקרבני ברחמיך לעבודתך באמת, ותכופ את יצרי ותכניע ותשבר את תאותי, ותעשה עמי כחסדיך באפן שאזכה לסור מרע לגמרי, ולעשות הטוב בעיניך תמיד מעתה ועד עולם:

רבוננו של עולם, דעתי קצרה ולבי אטום וידי כבדות לפרש ולכאר כל שיחתי לפניך. חוס וחמל עלי, חוסה עלי כרכ רחמיך, ועורני שאזכה תמיד לשבח ולפאר את הצדיקים האמתיים בכל מיני שבח ועז ופאר וכבוד ותפארת, עד שאזכה על-ידי שבח הצדיקים לרומם את הדעת, עד שיהיה נמשך על-ידי הדעת הקדוש, טוב אמתי לתוך הדבור שלי. ויהיו כל דבורי דבורים טובים באמת, עד שאזכה מעתה שיהיו כל דבורי דבורים הנשמעים ונתקבלים בעיניך ובעיני כל באי עולם, וזכות וכח הצדיקים אמתיים שנוזכה לשבח ולפאר אותם, יגנו עלינו כגשר יעיר קנו על גזליו ירחף, עד שנוזכה לעורר על ידם קנה חכמה קנה בינה דקדשה, ונוזכה שישוכו לנו מחינו ודעתנו שנגזלו מאתנו על-ידי מעשינו הרעים, ואזכה להשלים דעתי בקדשה גדולה, עד שאזכה לקבל כל דבורי מהדעת הקדוש ולהמשיך טוב אמתי לתוך דבורי, עד שיהיו כל דבורי דבורים הנשמעים ונתקבלים תמיד, ולא יצא מפי שום דבור שאינו נשמע ונתקבל, רק תזכני ברחמיך הרבים ותהיה תמיד עם פי בעת דבורי, ותמשיך תמיד טוב אמתי לתוך כל הדבורים שלי, עד שכל דבורי יהיו דבורים הנשמעים ונתקבלים בעיני כל, הן כשאני צריך לפרש שיחתי לפניך ולהתפלל ולהתחנן ולהעתיר ולהפציר אותך יהוה אלהי ואלהי אבותי על כל מה שחסר לי, אזכה תמיד לדבר לפניך דבורים טובים דברי חן ותחנונים, דבורים הנשמעים

ונתקבלים אצלך, ויתקבלו ויכנסו דברי בלבך, באפן שתמלא כל משאלותי ברחמים ויתקרבי אליך באמת, כי צרכי המה מרבים מאד מאד בנשמויות וברוחניות בלי שעור וערך, ואין לי שום משען ומבטח, כי אם על רחמיך הרבים וחסדיך הגדולים. והן בשאני רוצה לדבר לעצמי דברי כבושין ולהוכיח את עצמי, לבל אהיה עוד אכזר על גופי ונפשי ורוחי ונשמת, ואני רוצה לעזור רחמים על עצמי, ואזכה תמיד לדבר לעצמי דבורים הנשמעים ונתקבלים באפן שיכנסו דברי בלבי, ואזכה לעזור את עצמי לשוב אליך באמת, ולעזוב מעתה דרכי הרע ופעלותי המגנות ומחשבותי המבלבלות מאד מאד. ואזכה מעתה לצמצם את דעתי ולקשר עצמי בקשר אמיץ וחקק אליך תמיד, ולא אניח את דעתי ולבבי להתחיל להטות לשום דבר תאוה חס ושלו, ולא לשום בלבול שבעולם ואזכה לסור מרע באמת, במחשבה ובדבור ובמעשה, ולכסף ולהשתוקק אליך תמיד באמונה שלמה, ולהרגיל עצמי בעבודתך באמת בכל לב, בגוף ונפש ומזון, למסר הכל אליך ולהפקיר הכל בשביל רצונך הטוב. והן בשאני צריך ומכרח כפי רצונך הטוב, לדבר דבורים עם בני אדם לעוררם לעבודתך, או בשביל איזה חפץ וענין שהוא רצונך, תזכני ברחמיך תמיד ותמשיך טוב מאתך לכל דברי, באפן שיהיו דברי תמיד דבורים הנשמעים ונתקבלים בעיני כל, ולא אדבר דברים בטלים לעולם, רק כל דבורי יהיו דבורים טובים, דבורים שיבוא מהם תועלת גדול לשמך ולעבודתך באמת, דבורים הנשמעים ונתקבלים, שאזכה לפעל על ידם דברים שהם רצונך הטוב באמת:

יא כסלו

ובכן תרחם עלי אבי אב הרחמן, אב החסד, ותושיעני ותעזורני מהרה ותחמל עלי בחמלתך הגדולה ובחנינותיך האמתיים, ותזכני מעתה לתקון הפללי שהוא תקון הברית. ותמחל ותסלח לי על כל עונותי וחטאי ופשעי שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך, ובפרט מה שפגמתי לפניך בפגם הברית קדש מנעורי עד היום הזה, במחשבה דבור ומעשה, בראית העין ובשמיעת האזן ובשאר חושים, בשוגג ובמזיד באנס ובצרזון, הן הפגמים שפגמתי בהתר, הן הפגמים של אסור, על הכל תמחל ותסלח לי אלוה סליחות, חנון המרבה לסלח. ותעזורני ותושיעני ותצילני מעתה מכל מיני פגם הברית, ותקדשני בקדשתך העליונה, עד שאזכה מהרה חושה לתקון הברית בשלמות. עזורני והושיעני אבי שבשמים, כי איני יודע כלל מה לדבר, כי אין שום לשון בעולם שאוכל לפרש שיחתי על ידו, רק אני צועק אליך לבד בקול

מר, זעקה גדולה ומרה, באנחה ואנקה, בשועה וזעקה וזעקה, בכל מיני קולות וזעקות ואנחות שבעולם. קולי אל יהוה ואזעקה, קולי אל יהוה והאזין אלי. קולי אל יהוה אזעק קולי אל יהוה אתחנן. אליך יהוה אקרא ואל יהוה אתחנן. מה בצע בדמי בדרתי אל שחת היודך עפר היגיד אמתך. חוס וחמל עלי חוס ורחם עלי, עזרני והושיעני וזכני לתקון הברית באמת, כי עיני צופיות לרחמיך וחסדיך האמתיים לחסד חנם, וידי פרושות לחגיגותיך. וכל עוד נפשי בי, אזעק ואשוע אליך ואשב ואיחל ואצפה לרחמיך, אם פגמים אם פעבדים, אם פגמים רחם עלי פרחם אב על פגמים, ואם פעבדים עיני לך תלויות, עד שתחנני ותוציאני ממצור ותחלצני מפגם הברית ותמלט נפשי מני שחת. ותשמרני ותצילני מעתה מכל מיני פגם הברית שבעולם, בידים וברגלים ובעינים ובשאר חושים, במחשבה דבור ומעשה, בכלם אזכה להיות קדוש וטהור מכל מיני פגם הברית שבעולם. ותזכני מהרה לתקון הברית באמת, בתכלית השלמות, במדרגת צדיקים אמתיים, עד שאזכה על-ידי תקון הברית לתקן כל החטאים והעונות והפשעים שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך. וכל מיני פגמים שפגמתי בשם"ה לאוין שבתורה שהם כנגד שם"ה גידין, בלם אזכה לתקן על-ידי תקון הברית שהוא כלליות הגידין שהוא תקון הכללי, ואזכה לתקן ולזכך כל הדמים של כל השם"ה גידי. ותעביר ותבטל ותסיר מכל הדמים שלי כל מיני פגמים ועכירות ולכלוכים, שהפלטתי בהם על-ידי הפגמים שפגמתי בשם"ה לאוין שבתורה. וברחמיך הרבים תסיר ותבטל כל מיני פגמים, שגרמתי להשכינה בכיכול, על-ידי תגברת הדמים הרעים שהתגברו על-ידי עונותי המרבים, עד אשר גרמתי להשכינה בכיכול, בחינת דם נדות הרבה מאד, עד אשר בעונותי ירדה השכינה בגלות גדול מאד, וגרמתי בעונותי הרבים אפרשותא בין קודשא בריך הוא ושכינתיה. היא ישבה בגוים לא מצאה מנוח, כמו שכתוב, חטא חטאה ירושלים על בן לגדה היתה:

רבנו של עולם, מה אומר מה אדבר, האלהים מצא את עוני. נאלמתי דומיה החשיתי מטוב וכאבי נעפר. חוס ורחם עלי ועשה למענך, ולמען הצדיקים אמתיים, ולמען שמך הגדול, ולמען צעקת ושאת קודשא בריך הוא ושכינתיה, כמו שכתוב, יהוה ממרום ישאג וממעון קדשו יתן קולו שאג ישאג על נוהו, על נוה דיליה. אנכי חטאתי והוא אסור באזקים. והיא גם היא כמר תזעק בגלותה הגדול אשר נפרדה מדודה, והיא צועקת בקול מר נהי בכי תמוררים, קלני מראשי קלני מזרועי,

אוי לנו כי שָׁדַדְנוּ, אוי לנו על נַפְשֵׁנוּ, אוי נָא לָנוּ כִּי חָטְאנוּ, אוי עַל קְמִינוּ וְשִׁנוּתֵינוּ, אוי אוי לנו, כִּי אֲנַחְנוּ גִרְמָנוּ כָּל זֶה עַל-יְדֵי חָטְאֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ הַמְרִיבִים, וְהִיא מְגַעֶלֶת בְּחוּבֵינָא דִּידָן, וְלְבוּשִׁיהָ וּבְגָדֶיהָ מְלַכְלָכִים בְּכַתְמִים מְעוֹנוֹתֵינוּ. מַה נֹּאמֵר וּמַה נִּדְבַר, מֵלֹא רַחֲמִים, מֵהוֹר עֵינַיִם, טוֹב וּמְטִיב לְכָל, חַנוּן וְרַחוּם, עֲשֵׂה מַה שֶׁתַּעֲשֶׂה, בְּאַפְּנוּ שֶׁתּוֹכְנוּ לְתַקֵּן כָּל זֶה חֵישׁ קַל מֵהֵרָה. וְזַכְּנִי לְתַקֵּן הַבְּרִית בְּשָׁלוֹמוֹת, בְּאַפְּנוּ שֶׁאֲזַכֶּה עַל-יְדֵי-זֶה לְתַקֵּן כָּל הַפְּגָמִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְתִמְחַל וְתִסְלַח וְתִכַּפֵּר לִי עַל כָּל חָטְאֵי וְעוֹנוֹתַי וּפְשָׁעַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּוֹת. וְתַעֲזָרְךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּוֹת, וְתִתְעַזְרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתַתְּחִיל עִמִּי תְּמִיד, וְתִשְׁמַר אֶת לְבוּשִׁי וּבְגָדֵי שְׂלֵמָה יָבֹוא עֲלֵיהֶם שׁוֹם לְכָלֹךְ וְשׁוֹם כְּתָם וְשׁוֹם רֶכֶב, כִּי אַתָּה לְבַד יַדְעָתָ גְּדֹל הַפָּנִים הַנוֹגַע בְּהַשְׁכִּינָה בְּעַצְמָהּ, וּבְעוֹלָמוֹת עֲלוּיוֹנִים עַל-יְדֵי פָּגַם הַבְּגָדִים כְּשֶׁאֵין שׁוֹמְרִים אוֹתָם מִכְּתָמִים וְלְכַלּוּכִים, וְהַבְּגָדִים בְּעַצְמָן דְּנִין אֶת הָאָדָם עַל זֶה כְּשֶׁאֵין שׁוֹמְרִים אוֹתָם מִכְּתָמִים. וּבְעוֹנוֹתַי הַרְבִּיּוֹת קִשָּׁה וְכַבֵּד עָלַי מְאֹד גַּם דְּבַר הַזֶּה לְשִׁמּוֹר אֶת הַבְּגָדִים מִכְּתָמִים, כִּי אֵי אֶפְשָׁר שְׂלֵמָה אֶסִּיחַ דַּעְתִּי מֵהֶם, וּבִפְרָט בְּשַׁעַת עֶסֶק הַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה וְשֶׁאֵר עֶסְקִים, וְאֵז בָּאִים חַס וְשָׁלוֹם עֲלֵיהֶם כְּתָמִים בְּהַסַּח הַדַּעַת. וְכָל זֶה גִּרְמַתִּי עַל-יְדֵי עוֹנוֹתַי הַמְרִיבִים וּמַחְשַׁבוֹתַי הַמְּבַלְבְּלוֹת מְאֹד, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה אֵינִי זוֹכֵה לְשִׁמּוֹר אֶת הַבְּגָדִים וְלִהְיוֹתִי בְּנִקְיוֹן וְלִהְיוֹתִי מִכְּתָמִים וְלְכַלּוּכִים:

יב כסלו

הַן עַל כָּל אֵלֶּה בְּאֵתִי לְפָרֵשׁ שִׁיחֲתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, מֵלֹא רַחֲמִים, גּוֹמֵל לְחַיִּיבִים טוֹבוֹת, נוֹרְאוֹת בְּצַדֵּק תַּעֲנֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ מִכְּטַח כָּל קִצּוֹי אֶרֶץ וְיָם רַחוּקִים, נוֹרְאוֹת הַפְּלֵא לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְעֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי שֶׁאֲזַכֶּה לְתַקֵּן בְּחַיִּי כָּל זֶה חֵישׁ קַל מֵהֵרָה, שֶׁאֲזַכֶּה מַעֲתָה לְתַקֵּן תַּקֵּן הַבְּרִית בְּשָׁלוֹמוֹת. וְאֲזַכֶּה לְהָרִים וּלְעוֹרֵר אֶת הַדַּעַת דְּקַדְשָׁה וְלְהַמְשִׁיךְ לְבַנוּתִי דְּקַדְשָׁה מֵהַדַּעַת הַקְּדוּשָׁה, לְתַקֵּן פָּגַם כָּל הַדְּמִים שֶׁל כָּל הַשֵּׁם"ה גִּידוֹן, שֶׁהֵם בְּנִגְדַת שֵׁם"ה לְאוֹיֵן שֶׁבַתְּוֹרָה, וְתּוֹכְנִי לְתַקֵּן פָּגַם כָּל הַכְּתָמִים שֶׁל הַבְּגָדִים שְׂלֵמָה שְׁמַרְתִּי אוֹתָם עַד הַנְּהַ, וְתִמְחַל וְתִסְלַח לִי עַל כָּל הַפְּגָמִים הָאֵלֶּה. וְתַעֲזָרְנִי מַעֲתָה וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלֵנִי מִכָּל חָטָא וְעוֹן וּמִכְשׁוֹל, וְתַעֲזָרְנִי מַעֲתָה לְשִׁמּוֹר אֶת

הבגדים והלבושים שלי לכבדן ולהחזיקן בנקיות, ותזכני שלא ימצא על כל בגדי ולבושי שום פתם ושום לכלוך ורכב כלל. ותגן בעדי ותשמרני אותי ואת בגדי תמיד, ויהיו גופי ונפשי ובגדי ולבושי כלם נקיים וטהורים וקדושים תמיד מעתה ועד עולם. ותמשיך ברחמיך מים חיים ממקור החיים, ויהיה נמשך באר מים חיים ונוזלים מן לבנון מן לבונא דמוחא קדישא, ושם תטהר את השכינה מנדתה, ותעלה אותה מגלותה ותשיב אל דודה באהבה ואחווה וריעות. וברחמיך הרבים תמשיך ותזרק עלינו מים טהורים האלה ותטהר אותנו ואת בגדינו מכל טמאותינו, ותקים בנו מקרא שכתוב, וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם. ותלבין חטאינו בשלג וכצמר כמו שכתוב, לכו נא ונכחה יאמר יהוה אם יהיו חטאיכם כשנים בשלג ילבינו אם יאדימו כתולע כצמר יהיו. ונזכה לקים מקרא שכתוב, בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחסר:

ובכן תרחם עלי ברחמיך הרבים, ותהיה עמי תמיד ותורני ותלמדני בכל עת, איך להתנהג בענין דבורי עם בני אדם, שלא יצא מפי דבור שלא כרצונה, ולא אנגלה שום סוד שאין צריכין לגלות, ותשמרני תמיד שלא אהיה חס ושלום בכלל הולך רכיל מגלה סוד. כי אין אתנו יודע עד מה, איזה דברי תורה צריכין לדבר בהם ולגלותם, ואיזה דברי תורה שאסור לאומרם ולגלותם, אשר עליהם נאמר, הולך רכיל מגלה סוד. עזרני תמיד ברחמיך שלא אעבר על לא תלך רכיל לעולם, הן בדברי תורה, הן בדברי חול בדברים שבין אדם לחברו, חוס וחגני והיה עם פי בעת הטיפי, ולא אומר דבר שלא כרצונה מעתה ועד עולם:

ז לחדש

ורחם עלי והושיעני ותן לי פרנסתי מן השמים קדם שאצטרך לה. ותתן לי ולביתי לחם לאכל ובגד ללבוש, לאכל לשבעה ולמכסה עתיק. ותזמין לי פרנסתי בלי שום טרחא ויגיעה כלל, בכבוד ולא בכזוי, בהתר ולא באסור, בנחת ולא בצער, מתחת ידך הרחבה והמלאה, ואל תצריכני לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם. וכשם שנתת מזון ופרנסה לעמו ישראל במדבר ארבעים שנה, והורדת להם את המן מן השמים, ושמלתם לא בלתה מעליהם, בן תרחם עלינו ותפתח לנו את אוצרך הטוב מן השמים, ותזמין לנו פרנסותינו בנקל בלי שום טרח, ברוח גדול. ותציל אותנו תמיד מכל מיני דאגות פרנסה, ותשפיע לנו שכל ודעת מאתך לבטח

בְּךָ תְּמִיד, וְאַתָּה תְּכַלְכְּלֵנִי מִן הַשָּׁמַיִם אוֹתִי וְאַתָּה בֵּיתִי וְאַתָּה זֶרְעִי וְאַתָּה כָּל אֲשֶׁר לִי. וְתִשְׁפִּיעַ לִי כָּל מַחְסוּרֵי קֶדֶם שְׂאֲצַמְרֶךָ לָהֶם, בְּאִפְּן שְׂאוּכַל לַעֲסֵק בְּתוֹרָתְךָ וּבְעוֹדוֹתְךָ תְּמִיד בְּאַמֶּת בְּכָל לֵב וְנִפְשׁ, וְלֹא יָבוֹא עָלַי שׁוּם בְּלִבּוֹל בְּעוֹלָם מִתּוֹרַת הַפְּרָנְסָה כְּלָל, כִּי אֲנִי מִשְׁלִיךְ יְהִי עָלֶיךָ לְבַד וְאַתָּה תְּכַלְכְּלֵנִי, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב, הַשֵּׁלֶךְ עַל יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה וְהוּא יְכַלְכְּלֶךָ:

וְעִזְרָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׁנוּזָה לַעֲשׂוֹת מִשָּׂא וּמִתֵּן בְּאַמוּנָה, וְתִצְלֵנוּ תְּמִיד מִכָּל מִינֵי גְזוּלוֹת, וְלֹא נִגְזַל וְלֹא נַעֲשׂוּק אֶת חֲבֵרֵינוּ לְעוֹלָם אִפְלוּ שׁוּה פְּרוּטָה, וְלֹא נִגַּע בְּמִמּוֹן וְחִפְצֵי חֲבֵרֵנוּ כְּלָל, וְלֹא נִחְמַד שׁוּם דְּבַר אֲשֶׁר לְרַעְנוּ. וְתַעֲזֹרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ, שֶׁבְּכָל עֵת שְׁנַעֲסֵק בְּמִשָּׂא וּמִתֵּן, יִהְיֶה כָּל בּוֹנֵתֵינוּ בְּעֵסֵק הַמִּשָּׂא וּמִתֵּן רַק לְשִׁמְךָ וְלַעֲבוֹדוֹתְךָ בְּאַמֶּת, וְנוּזָה לְכוֹן בְּכָל דְּבוּר וּדְבוּר וּבְכָל הַלוּךְ וְהַלוּךְ שֶׁנִּדְבַר וְנִלְךָ בְּשַׁעַת הַמִּשָּׂא וּמִתֵּן, בְּכֵלֵם נְכוֹן תְּמִיד בְּכָל עֵת, שֶׁכָּל בּוֹנֵתֵנוּ בְּעִשִׂית הַמִּשָּׂא וּמִתֵּן כִּדֵּי שְׁנוּזָה לָתֵן צְדָקָה עַל-יְדֵי הָרוּחַ שְׁנַרְוִיחַ בְּזֶה הַמִּשָּׂא וּמִתֵּן, וְכָל עַסְקָנוּ וְחִפְצָנוּ בְּמִשָּׂא וּמִתֵּן יִהְיֶה רַק בְּשִׁבִיל זֶה לְבַד בְּאַמֶּת, בְּשִׁבִיל שְׁנוּזָה לָתֵן צְדָקָה מֵהָרוּחַ שֶׁל הַמִּשָּׂא וּמִתֵּן הַזֶּה. וְתַעֲזֹרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ, שְׁנוּזָה לְזַכֵּר זֹאת תְּמִיד וּלְכוֹן זֹאת בְּכָל עֵת, בְּכָל הַלוּךְ וְהַלוּךְ וּבְכָל דְּבוּר וּדְבוּר וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנוּעָה שֶׁל הַמִּשָּׂא וּמִתֵּן. וְתַפְתַּח אֶת לְבַבְנוּ וְתִזְכְּנוּ לְקַיֵּם זֹאת בְּאַמֶּת, שְׁנוּזָה לָתֵן צְדָקָה הַרְבֵּה בְּכָל עֵת לְעַנְיִים הַגּוֹנִים וּכְשָׁרִים בְּאַמֶּת, וְתִשְׁפִּיעַ לָנוּ שֶׁפַּע טוֹבָה וּבִרְכָה, וְנוּזָה לְהַחְזִיק יְדֵי לֹאֲמֵדֵי תוֹרָה וְעוֹבְדֵי יְהוָה בְּאַמֶּת. וְנוּזָה לְקַיֵּם מִצְוֹת צְדָקָה בְּשִׁלְמוֹת פְּרִצוֹנָה טוֹב, וּבְכִסֵּר פְּנִים יְפוֹת, וּבְשִׁמְחָה גְדוֹלָה וְחִדּוּה רַבָּה וְעִצּוּמָה, עַד שְׁנוּזָה עַל-יְדֵי הַצְדָקָה לְרוֹמֵם אֶת הַמּוֹחִין וְהַדַּעַת דְּקִדְשָׁה וּלְתַקֵּן תְּקוֹן הַכְּלָלִי שֶׁל הַמִּשָּׂא וּמִתֵּן. וְנוּזָה לְתַקֵּן עַל-יְדֵי זֶה כָּל הַחֲטָאִים וְהַפְּגָמִים בְּמִשָּׂא וּמִתֵּן, וּבְתַאֲוֹת וְחֲמֻדַת הַמְּמוֹן, מִנְּעוּרֵינוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְזִכּוֹת הַצְדָקָה יִגַּן עָלֵינוּ, בְּנִשְׂרָעֵיר קִנּוּ עַל גּוֹזְלָיו יִרְחַף. וְתִכַּפֵּר בְּעִדְנוּ, וְחֲטָאֵנוּ בַּצְדָקָה נִפְרַק, וְנוּזָה עַל-יְדֵי הַצְדָקָה לְתַקֵּן הַכְּלָלִי:

יג בסלו

וְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל פְּלִמְתָנוּ וְעַל פְּלִטַת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְעִזְרָנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ וְהַקִּימְנוּ מִהֲרָה מְגִפְלִתֵינוּ הַגְּדוֹלָה וְהַעֲמוּקָה מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁר יִרְדְּנוּ מִמֶּה מִמֶּה וְנִפְלְנוּ בְּגוֹלוֹת גְּדוֹל מְאֹד זֶה כְּמָה שְׁנַיִם, בְּגוֹף וְנִפְשׁ, בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנוֹת, בְּכִלְל וּבְכַפְרָט. מְרָא דְעִלְמָא כְּלָא, סוּמְךָ נוֹפְלִים, חוּם וְחַמַּל עָלֵינוּ וְסַמְךָ אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ

הרבים, ויקים בנו מקרא שכתוב, אל תשמחי אויבתי לי כי נפלת קמתי כי אשב
 בחשך יהיה אור לי. שלח ידך ממרום פצני והצילני ממים רבים מיד בני נכר. חנני
 והקימני. דלו עיני למרום. ידך תבון עמי אף ורועך תאמצני. והוציאני מהרה
 מכל הנפילות והירידות, שירדתי ונפלתי עד הנה ונתרחקתי ממך ומעבודתך מאד.
 חוסה עלי כרב רחמיה, כי אתה ידעת כי אין מי שיעמד בעדנו בנפילתנו הגדולה
 הזאת אשר ירדנו פלאים, כמו שכתוב, ותדד פלאים, אין עוזר לה. וכמו שכתוב,
 השליך משמים ארץ תפארת ישראל. מאגרא רמא לבירא עמיקתא. ואין מי שיעמד
 בעדנו ואין מי שיוכל להקים אותנו מנפילותינו כי אם אתה לבד. ותקים מקרא
 שכתוב, כמו שדרשו חכמינו זכרונם לברכה, נפלה ולא תוסיף לפול עוד. ותאמר
 אתה לישראל, קום בתולת ישראל. חוס וחמל עלינו ועזר לנו לתקן את מחנו ודעתנו
 על-ידי תקון הברית באמת בשלמות. ותצילני מעתה מכל מיני נפילות מעבודתך חס
 ושלום, ותעזר לנו מעתה לעלות ולקום מהרה מכל הנפילות שנפלנו עד הנה, ותקים
 את סבת דויד הנופלת:

רבנו של עולם, אליך שטחתי את כפי, הקימני ואחיה, לא תוכל להתעלם, מאחריך
 האביון, עזב תעזב, והקם תקים. והצילני אותי ואת זרעי ואת זרעי זרעי ואת
 כל עמך בית ישראל, ותשמרנו ותמלטנו שלא יבוא שום אחד מישראל לחלי נופל
 חס ושלום, ותרחם על עמך ישראל, על כל אותן שכבר באו לחולאת המרה הזאת,
 ותרפאם ברחמיה הרבים רפואה שלמה, ותקים אותם מנפילתם ותשיבם לאיתנם,
 ותשלח להם מהרה רפואה שלמה מן השמים רפואת הנפש ורפואת הגוף, כי אל
 מלך רופא נאמן ורחמן אתה:

ורחם עלינו, והצל אותי ואת זרעי וכל עמך בית ישראל, מכל מיני שכרות של זין
 ושאר משקים המשפריין, ולא אבוא לידי שכרות לעולם, כי אתה גלית על-
 ידי חכמיה הקדושים גדל הפגם הנורא של השכרות חס ושלום. חוס וחננו ורחם
 עלינו והצילנו משתיה מרבה המביאה לידי שכרות, ואפלו מעט השתיה המכרחת
 בשבתות וימים טובים, תזכני שתהיה השתיה בקדשה ובטהרה גדולה, ונזכה להרים
 את מחנו ודעתנו לשמך ולעבודתך על-ידי מעט השתיה בימים הקדושים. ונזכה
 שלא יצא מפינו שום דבור שלא פרצונך, על-ידי שתית הזין או משקה המשפר, ולא
 נדבר אז שום דבור שאין צריכין לגלות, רק נזכה לדבר בקדשה ובטהרה דבורים

שהם רצונך הטוב באמת, בשמחה ובטוב לבב, ולא נבוא לידי שכרות לעולם, ותצילני ברחמיך מיני המשכר, ותוכני ליון, המשמח אלהים ואנשים:

חוס וחנו ומלא משאלותינו ברחמים, וזכנו מהרה לתקון הכללי בשלמות בכל הבחינות. הן תקון הברית שהוא כלליות הגידין שהוא תקון הכללי של כל השם"ה לאוין שבתורה, הן תקון הכללי של הדבור על ידי שבח הצדיקים, הן תקון הכללי של המשא ומתן על ידי הצדקה, הן תקון הבגדים, לבלם תזכנו ברחמיך הרבים חיש קל מהרה. כי אתה ידעת, כי אי אפשר לנו לתקן כל דבר ודבר בפרטיות, כי הם רבים מאד, כי פגמנו הרבה מאד. רחם עלינו והושיענו מהרה למען שמך, וזכנו ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, לתקון הכללי באמת ובשלמות בכל הבחינות, ועשה למענך ולמען הצדיקי אמת ולא למעננו. ומעפך תקימינו ומאשפות דלותנו תרוממנו, ובכל התקונים הכלליים והפרטיים תתקננו, ובטובך הגדול תשביענו, ותשמע ותקבל צעקתנו ותפלתנו ותחנונינו, ובכל מיני טהרות וקדשות תטהרנו ותקדשנו, ותקים מהרה מקרא שכתוב, ועשיתי את אשר בחקי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם. חננו ועננו ושמע קול תפלותינו כי אתה שומע תפלת כל פה עמך ישראל ברחמים. ברוך אתה שומע תפלה:

[על-פי תורה ל' - מישראל דספינא]

לז' אדר הילולא דמשה רבנו ע"ה

יד בסלו

באיל תערג על אפיקי מים בן נפשי תערג אליך אלהים. צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים, כי אתה יהוה לבד ידעת גדלתך וגבורתך ותפארתך ורוממותך והתנשאותך, כי לגדלתך אין חקר והשגת אלהותך מרמם ומנשא מאד, כי לית מחשבה תפיסא כד כלל. אבל מעצם רחמנותך וחנינותך אשר אתה חפץ להטיב לבריותיך, עשית פעלות גדולות וסבבת סבות רבות, וצמצמת השגת אלהותך בכמה צמצומים שונים, מעלה לעלול, משכל עליון לשכל תחתון, ונתת כח לצדיקיך האמתיים להשיג השגת אלהותך וידעת רוממותך, וחינת אותם דעה בינה והשכל, אשר בעצם בינתם יש להם כח להכניס השגת אלהותך גם

בְּדַעַתְנוּ הַפְּחוּתָהּ, כְּאֲשֶׁר הִתְחַלַּת לְגַלוֹת הַשְּׁנֵת אֱלֹהוּתְךָ עַל-יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאְךָ נֶאֱמָן בֵּיתְךָ, אֲשֶׁר הוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם מִמִּצְרַיִם שְׁעָרֵי טְמֵאָה וְהִכְנִיסָנוּ בְּמִ"ט שְׁעָרֵי קִדְשָׁה, וְקָרַב אוֹתָנוּ אֵלֶיךָ וְלַעֲבוֹדְתְּךָ, וְנָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת הַקְּדוּשִׁים, שֶׁהֵם כָּלֵם שְׁעוּרִים וְצִמְצוּמִים לְהַשִּׁיג עַל יָדָם הַשְּׁנֵת אֱלֹהוּתְךָ, כִּי עַל-יְדֵי כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה וְעַל-יְדֵי כָּל אוֹת וְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה שֶׁבִּכְתָּב וּבְעַל פֶּה, כְּשֵׁאָנוּ זֹכִים לַעֲשׂוֹתָם בְּקִדְשָׁה וּבְמַהֲרָה כְּרָאוּי, יֵשׁ לָנוּ כַח לְהַמְשִׁיךְ לָנוּ דַעַת לְהַשִּׁיג אֱלֹהוּתְךָ עַל-יְדֵי כְּפֹה שְׁעוּרִים וְצִמְצוּמִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. מִה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ עִמָּנוּ עַל-יְדֵי מֹשֶׁה רַבְּנוּ עָלְיוֹ הַשְּׁלוֹם, אֲשֶׁר הוּא הָאִיר עֵינֵינוּ, וְהוֹצִיאָנוּ מֵאֶפְלָה לְאוֹרָה מִחֹשֶׁךְ לְאוֹר גְּדוֹל, מֵעִמְקֵי הַגְּלוּת בְּגוֹף וּנְפֹשׁ וּמְמוֹן, מִמִּצְרַיִם שְׁעָרֵי טְמֵאָה לְמִצְרַיִם שְׁעָרֵי קִדְשָׁה, כִּי מֵעַצְם גְּדַלְתָּ מֵעַלְתָּ מֹשֶׁה רַבְּנוּ עָלְיוֹ הַשְּׁלוֹם, הִיָּה יָכוֹל לְהַכְנִים הַשְּׁנֵת אֱלֹהוּתְךָ אֶפְלוֹ לְאִנְשֵׁים פְּחוּתִים בְּדִיּוּטָא הַתְּחַתּוֹנָה מְאֹד, כְּמִנּוּ הַיּוֹם:

וְעַתָּה בְּאֵתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, גְּדַל הַעֲצָה וְרַב הָעֲלִילָה, לְמַדְנִי וְהוֹרֵנִי, בְּאִיזָה דְרָךְ בְּאִיזָה אֶפֶן בְּאִיזָה זְכוּת בְּאִיזָה עֲצָה וְתַחֲבוּלָה, אֲזַכֶּה אֲנִי גַם כֵּן לְהַשִּׁיג הַשְּׁנֵת אֱלֹהוּתְךָ אֲשֶׁר לְךָ נּוֹצְרָתִי, כְּאֲשֶׁר אַתָּה יַדְעֵתָ כִּי לֹא נִבְרָאתִי בְּעוֹלָם הַשְּׁפָל הַזֶּה, אֶלָּא כְּדִי לְרַדֵּף אַחַר הַתְּכִלִּית הַטּוֹב הַזֶּה, לְהַשִּׁיג הַשְּׁנֵת אֱלֹהוּתְךָ יִתְבָּרַךְ:

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יַדְעֵתָ גְּדַל הַתְּרַחְקוּתִי מֵהַשְּׁנֵת אֱלֹהוּת, כִּי לֹא דִי שְׁלֵא נּוֹהַרְתִּי לְקַיִם כָּל דְּבָרֵי תּוֹרַתְךָ וּמִצְוֹתֶיךָ, אֲשֶׁר עַל יָדָם זֹכִינ׳ לְהַשִּׁיג אוֹתְךָ כָּל חַד לְפּוֹם מִה דְּמִשְׁעַר בְּלִבִּיהַ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב, נּוֹדַע בְּשְׁעָרִים בְּעֵלְהָ, כָּל חַד לְפּוֹם מִה דְּמִשְׁעַר בְּלִבִּיהַ, אִף גַּם עֲשִׂיתִי מַה שְׁעֲשִׂיתִי וּפְגַמְתִּי מַה שְׁפָגַמְתִּי וְקִלְקַלְתִּי מַה שְׁקִלְקַלְתִּי, חֲטָאתִי עוֹיְתִי וּפְשָׁעֵתִי וְהִרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי בְּשֵׂאֵט בְּנַפְשׁ בּוֹדוֹן וּבְמַעַל, עַד אֲשֶׁר נִתְרַחַקְתִּי מִמְּךָ כְּמוֹ שֶׁנִּתְרַחַקְתִּי בְּתַכְלִית תַּכְלִית הָרְחוֹק, כִּי עַל-יְדֵי כָּל חֲטָא וְעוֹן וּפְגַם, קִלְקַלְתִּי צְנוּר וְשִׁבִּיל שֶׁל הַחֲכֵמָה וְהַבִּינָה וְהַדַּעַת, אֲשֶׁר עַל יָדָם הֵייתִי יָכוֹל לְהַשִּׁיג הַשְּׁנֵת אֱלֹהוּתְךָ, עַד אֲשֶׁר בְּרַב עוֹנוֹתַי הַמְרַבִּים מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר וְעֵרָךְ וּמִסְפָּר, וְכִבְדּוֹ מְחוּל יָמִים וְרַבּוֹ מְעַפֵּר הָאָרֶץ וְעִצְמוֹ מִשְׁעֵרוֹת רֵאשִׁינוּ, עַל-יְדֵי-זֶה קִלְקַלְתִּי וְהִרַסְתִּי וְהִתְרַבֵּיתִי כָּל מִינֵי צְנוּרוֹת וְשִׁבִּילִים וּנְתִיבוֹת הַחֲכֵמָה הַקְּדוּשָׁה, וְהִתְרַבֵּיתִי הַדְּרָכִים אֲשֶׁר עַל יָדָם מְשִׁיגִין אוֹתְךָ, וּבְכָל פַּעַם הוֹסַפְתִּי חֲטָאִים עַל חֲטָאִים וְעוֹנוֹת עַל עוֹנוֹת וּפְשָׁעִים עַל פְּשָׁעִים רַבִּים וְעִצְמוּמִים מְאֹד מְאֹד, עַד אֲשֶׁר עוֹנוֹתַי

עברו ראשי כבוד וכבודו ממני, עד אשר על-ידי-זה עשיתי כמה וכמה אלפים ורבות מחצות ברזל ומסכים המבדילים ביני ובין השגתך:

מְרָא דַעֲלָמָא כְּלָא, אַתָּה יַדְעָתָּ כִּי אֵין מִי שְׂיוּכַל לְהַכְנִים בְּנוּ הַשְּׁנַת אֱלֹהוֹת, כִּי אִם צְדִיקֵי הַדּוֹר הָאֲמִתִּים הַגְּדוֹלִים בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, כִּי לְפִי עֵצָם יִרְדְּתָנוּ וְהִתְרַחֲקוּתָנוּ מִמֶּךָ מְאֹד, וְכִפִּי פְחִיתוֹת נַפְשָנוּ שְׁאֵנוּ יוֹדְעִים בְּעַצְמָנוּ, אָנוּ צְרִיכִים עֲכָשָׁיו מִנְהִיג אֲמִתִּי שְׂיִהְיֶה גְדוֹל בְּמַעֲלָה מִפְּלֶגֶת וְעִצּוּמָה מְאֹד מְאֹד, כִּי כָל מִה שְׂהַחֲלָה נְחַלֵּשׁ בְּיוֹתֵר, הוּא צְרִיךְ רוּפָא גְדוֹל בְּיוֹתֵר. וַיִּשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם שְׂהָיוּ בְּמִדְרַגָּה פְחִיתָה מְאֹד בְּמִ"ט שְׁעָרֵי טְמֵאָה, לֹא הָיָה מִי שְׂיוּכַל לְעֹזֵר לָהֶם כִּי אִם מֹשֶׁה רַבְּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם. וְעֲכָשָׁיו שֶׁנִּפְלְנוּ בְּגִלּוֹת גְּדוֹל בְּגוּף וּנְפֶשׁ יוֹתֵר וְיוֹתֵר מִגְּלוֹת מִצְרַיִם, בּוֹדָאֵי אֵין מִי שְׂיוּכַל לְעֹזֵר אוֹתָנוּ כִּי אִם הַצְּדִיק הַגְּדוֹל בְּמַעֲלָה מְאֹד שְׂיִהְיֶה בְּכַחֲנֵת מֹשֶׁה רַבְּנוּ. וְלֹא דֵי שְׂאֵין אָנוּ זֹכִין לְהִתְקַרֵּב לְצְדִיק אֲמִתִּי כֹּזֵה, אִף גַּם בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים שְׂפִכְתָּ חֲמַתְךָ עָלֵינוּ, וְלִקְחַתָּ מֵאֲתָנוּ כָּל מְאוּרֵי עֵינֵינוּ, כָּל צְדִיקֵינוּ הָאֲמִתִּים הַגְּדוֹלִים בְּמַעֲלָה מִפְּלֶגֶת וְעִצּוּמָה מְאֹד, וּמִה נַעֲשֶׂה עֲכָשָׁיו בְּעֵת הַזֹּאת, בְּפֶרֶט אִישׁ כְּמוֹנִי, חוֹלָה כְּמוֹנִי, מְדַבָּר וּמַעֲנֶה בִּיסוּרֵי הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף כְּמוֹנִי, נִגּוּעַ וּמְכַה וּמְטָרָף וּמְבַלְבֵּל, אִישׁ מְכַאֲבוֹת וַיְדוּעַ חֲלִי, מְלֵא פְּצָעִים רַבִּים וְעִצּוּמִים בְּלִי שְׁעוֹר, מְכַפֵּר רְגֵל וְעַד רֹאשׁ אֵין בִּי מִתּוֹם פְּצַע וְחַבּוּרָה וּמְכַה טְרִיָּה. מַה אוֹמֵר וּמַה אֲדַבֵּר וּמַה אֶצְטַדֵּק, מִי יַחְמַל עָלַי וּמִי יִקּוּם בְּעַדִּי. אָבִי שְׂבִשְׂמוּם, אַתָּה יַדְעָתָּ אֵת כָּל לִבִּי, רֵאֵה עֲנֵי וְחַלְצֵנִי, רוּאֵה בְּעֶלְבּוֹן עֲלוֹבִים רֵאֵה בְּעֶלְבוֹנִי, הַחֲמִל עַל דֵּל חֲמַל עַל דְּלוֹתָנוּ. מִצִּיל עֲנֵי מַחֲזֵק מִמֶּנּוּ וְעֲנֵי וְאֲבִיּוֹן מִגּוֹזְלוֹ. הִצַּל וְהוֹשִׁיעַ עֲנֵי וְאֲבִיּוֹן כְּמוֹנִי, הוֹצִיאֵנִי מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּפִירִים, הִצִּילָה מִחֲרֵב נַפְשִׁי מִיַּד כָּלֵב יַחֲדִיתִי, כִּי אָנִי מוֹדָה וּמִתְוַדֶּה לְפָנֶיךָ בְּכָל לֵב וּנְפֶשׁ, שְׂאֵנִי בְּעַצְמֵי הַחַיִּב בְּכָל אֵלֹה מִתְחַלָּה וְעַד סוּף. אֲבָל מַה אַעֲשֶׂה אָבִי שְׂבִשְׂמוּם, כִּי אָנִי דוֹמָה בְּעֵינֵי כְּאֵלוֹ הָיִיתִי תְּפוּם בְּרִשְׁתָּ, וּכְאִסּוֹר בְּכַבְלֵי בְּרִזָּל וְדִלְתוֹת נְחֹשֶׁת, וְאֵין לִי שׁוּם תְּקוּנָה כִּי אִם לְרַחֲמֶיךָ וְחֲסִדֶיךָ וְחֲנִינוּתֶיךָ הָאֲמִתִּים, כְּמוֹ שְׂהוֹדַעְתָּ לְמֹשֶׁה רַבְּנוּ שְׂאַתָּה חוֹנֵן וּמְרַחֵם אֶף-עַל-פִּי שְׂאֵינָם כְּדָאִים וְהַגּוֹנִים לְרַחֵם עֲלֵיהֶם כְּמוֹ שְׂכַתּוּב, וַיֹּאמֶר אָנִי אֶעֱבִיר כָּל טוֹבֵי עַל פָּנֶיךָ וּקְרָאתִי בְּשֵׁם יְהוָה לְפָנֶיךָ וְחֲנוּתִי אֵת אֲשֶׁר אֲחוֹן וְרַחֲמֵתִי אֵת אֲשֶׁר אֲרַחֵם, וְדַרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ וְזָכוּנָם לְבִרְכָה אֶף-עַל-פִּי שְׂאֵינִי כְּדָאֵי לְחוּן, אֶף-עַל-פִּי שְׂאֵינִי כְּדָאֵי לְרַחֵם. הוֹצִיאָה מִמֶּסְגֵּר נַפְשִׁי לְהוֹדוֹת אֵת שְׂמֶךָ בִּי יַכְתִּירוּ צְדִיקִים כִּי תִגְמַל עָלַי:

עֲזָרְנִי והושיעני ומחל לי על כל עונותי הרבים, ותקנני בעצה טובה מלפניך והושיעני מהרה למען שמך, וזכני להתקרב אליך באמת מעתה ועד עולם. ועשה מה שתעשה, באפן שאזכה להשיג השגת אלהותך, באמת ובאמונה שלמה בקדשה ובטהרה גדולה ובענוה אמיתית, כרצונך וכרצון צדיקיך האמתיים. והגן בעדי ושמרני והצילני מתאות ממוזן שלא יעלה על לבי שום חמדה ותאוה לממוזן כלל, ואזכה להיות שונא בצע לשנא את הממוזן בתכלית השנאה, ותצילני מטרדת הפרנסה ומגיעת ורדיפת העולם הזה, ולא אבלבל את דעתי ולא אמריד את מחשבותי בשום דבר מעסקי העולם הזה כלל, רק כל מחשבותי וחכמתי ובינתי ודעתי ולבי ונפשי וגופי יהיו תמיד חבוקים ודבוקים בך ותאבים אליך ומשתוקקים לרוממותך באמת ובאמונה שלמה, עד שאזכה לחכמה שלמה דקדושה, לחכמה תתאה ולחכמה עלאה, עד שאזכה להשיג תמיד השגת אלהותך באמת ובאמונה שלמה. ותזכני מיד להשגות חדשות אמיתיות בידיעת רוממותך ובתשוקת אמונתך הקדושה, ותחנני מאתך דעה בינה והשכל, עד שאזכה ברחמיך להכניס השגת אלהותך גם בשאר אנשים רבים, בקדשה ובטהרה גדולה כרצונך הטוב. ואזכה ברחמיך לגלות ולפרסם אלהותך ורוממותך ואדנותך לכל באי עולם, וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו. ויתברך וישתבח שמך מלכנו בפי כל, ויתגלה ויתרומם ויתפאר ויתנשא ויתעלה מלכותך לעולם ועד, ויאמר כל אשר נשמה באפו יהוה אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה:

ויבכו תחננו ברחמיך הרבים, ותוציאנו מגלות המר הזה, מגלות הגוף והנפש והממוזן דקדושה, אשר כלם הם משקעים בגלות גדול ומר מאד מאד. ותעלה את השכינה וכנסת ישראל מגלותם מבין הארבע מלכיות, אשר זה כמה ושנים אשר מלכות דקדושה המושלת בכל כלליות הארבע עולמות, ירדה מכסאה בעונותינו הרבים, ונתנה בידה ממשלה להארבע מלכיות. ועל-ידי-זה גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו בגשמיות וברוחניות, ומגולה אל גולה הלכנו ומפלי אל פלי הורקנו, עד אשר תש כחנו ומטה ידינו מאד. ועל-ידי-זה מתגבר הגלות הפרטי על כל אחד ואחד מישראל, שהוא גלות הנפש, על-ידי תאוות עולם הזה והבליו, שכל זה נמשך רק מן העפווים שאנו בנייהם, כמו שכתוב, ויתערבו בגוים וילמדו מעשהם. אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל. ושמע קול צעקתך וזעקתך, שאתה בעצמך

בכיבול צועק ושואג זעקה גדולה ומרה על גלות השכינה וכנסת ישראל, כמו שכתוב, יהוה ממרום ישאג וממעון קדשו יתן קולו שאג ישאג על נוהו. ושמע קול צעקת וזעקת השכינה וכנסת ישראל, אשר היא זועקת בקול מר על צרות נפשנו, אשר העבד"ם מתגברים עלינו בכל יום, ולא די שהם מושלים עלינו בגוף וממון, אף גם הם רוצים חס ושלוש, להתגבר בחכמתם החזונית המטעת והסכלה, אשר באמת כל חכמתם הוא כסילות ואולת גמור, וכבר נתפסו הרבה מאחינו בני ישראל ברשתם ובמצודתם הרעה, ועוד הם צודים לקחת ולטרף חס ושלוש עוד נפשות ישראל, ברשת חכמתם המטעת של פילוסופיא ואפיקורסות וכפירות אשר נתפשטה מאד בעונותינו, חוס וחמול עלינו והוציא את בלעם מפיהם. השג תשיג והצל תציל אותנו ואת אחינו ואת זרענו ואת כל זרע עמך בית ישראל מרשת ומצודה רעה הפרוסה עכשיו על כל החיים, אשר לא היתה כזאת מימי קדם. זכנו לאמונה שלמה, להמליך אותך עלינו ועל נפשנו ועל כל רמ"ח איברינו ושם"ה גידנו בכל עת ועת. יעזרו רחמי לך עליך ועל בניך, כי מי יוכל לסבל את קול צעקת וזעקת קודשא בריך הוא ושכינתיה, מי יוכל לאטם אזנו ולכבו מקול צעקתם ושועתם המרה, ותן בלבנו לצעק תמיד אליך עד שתרחמנו, נשוע ותאמר הנני. המזכירים את יהוה אל דמי לכם, ואל תתנו דמי לו עד יכונן ועד ישים את ירושלים תהלה בארץ:

רבונו של עולם, מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור. חוס וחמול ורחם על מלכותך המתפשטת בכל הארבע עולמות, ופדה והוצא והעלה את שכינת עזך ומלכותך מבין הגוים, ותעלה את המלכות דקדושה וכנסת ישראל מן גלות הארבע מלכויות, ומלכות הרשעה מהרה תעקר ותשבר ותמגר ותכלם ותכניעם ותשפילם במהרה בימינו, ותעקר ותשבר ותבטל כל הדעות הזרות של חכמות החיצוניות ופילוסופיא ואפיקורסות מן העולם, ותמסך בקרבם רוח עושים, ותערבב את דעתם ותסתם את פיהם, ותעקר ותשבר ותבטל דעתם ומחשבתם הרעה מן העולם:

טו בסלו

ועזרנו והושיענו, שנזכה להגיע למדת החסד באמת, בתכלית השלמות, כמו אברהם אבינו עליו השלום, שאחז במדת החסד בשלמות, ונזכה לעשות חסד ואמת עם כל בני אדם. ותזכנו ברחמיך הרבים, ותשלח לנו צדיקים אמתיים

מוכיחי אמת שיעסקו תמיד להוכיח אותנו בתוכחה מגלה מאהבה מסתרת. ותתן בלבנו שנטה אזנינו ולבנו לקבל תוכחתם הטובה, אף-על-פי שתהיה לפעמים בדרך בזיון, אף-על-פי-כן נזכה לקבל דברי תוכחתם באהבה ובשמחה גדולה, ונהיה בכלל אוהבי תוכחות. ונזכה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת, ויתגלה חסד גדול על-ידי תוכחתם הטובה, כמו שכתוב, פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה. ונזכה על-ידי-זה למדת החסד בשלמות בקדשה ובטהרה, ונהיה נכללים תמיד במדתו של אברהם אבינו עליו השלום שהיה מדתו חסד. ועל-ידי החסד הזה נזכה ברחמיך לחתך ולהבדיל ולהעלות את המלכות דקדשה מן הארבע מלכיות דסמרא אחרא, ונזכה להרג ולהכניע ולשבר ולעקר ולבטל קלפת מלכות עמלק הרשעה שכלול מפל הארבע מלכיות, ותעורנו למחות שמו וזכרו מן העולם, כמו שכתוב, תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשבח. ויקים מקרא שכתוב, האויב תמו חרבות לנצח וערים נתשת אבד זכרם המה. ויהיה לעולם ישב בזון למשפט פסאו. ותעקר ותשבר ותבטל כל החכמות חיצוניות וכל האפיקורסות והכפירות מן העולם, ויתגלה אמונה הקדושה בכל העולם בלו, ויקבלו כלם את עול מלכותך ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד. ונזכה להעלות את המלכות דקדשה אל אור הפנים המאיר בשלש רגלים: (למקשה לילד יאמר כאן ותמלא רחמים וכו'. עין לקמן).

לכלליות יום-טוב

והתרחם עלינו ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים, ותושיענו שנזכה לקבל את כל השלשה רגלים הקדושים שהם פסח שבועות סכות בקדשה גדולה ובחנה רבה ועצומה מאד. ונזכה לכבד את כל הרגלים והימים טובים בכל מיני כבוד ועז ופאר, במאכל ומשתה וכסות נקיה, ובשביתה מן המלאכה, ובלב טוב ובשמחה גדולה, ובתפלה בכונה עצומה והתעוררות נפלא, כראוי לאיש ישראלי להתפלל ולהתנהג ביום טוב קדש. ותזכנו ותעורנו לעשות מצות הרבה בכל השנה, בקדשה גדולה ובשמחה רבה. ונזכה שיתקבץ שמחת כל המצות של כל השנה, לתוך הלב הקדוש שהם השלש רגלים, ועל-ידי-זה נזכה לשמחת יום טוב באמת כרצונך הטוב כמו שכתוב, ושמחת בחגך. ונזכה לשמח מאד מאד בחנה רבה ועצומה בכל השלש רגלים נגילה ונשמחה בך, אשר בחרת בנו מפל העמים ורוממתנו

מכל הלשונות, עד שנופה לעלות לראות ולראות באור פני יהוה. ותעזרנו לקיים כל המצוות הנוהגות בכל רגל אשר על ידם מעלין את השכינה שהיא בחינת ד' לאור הפנים, שהם בפסח ארבע פוסות, בשבועות קבלת התורה שהוא סדר המשנה שהוא ארבע פעמים ביד כל אחד, בסכות ארבע מינים שבלולב. אנא יהוה, רחם עלינו וזכנו לקיים באמת ובשלמות כל המצוות הנוראות האלה במועדם ובזמנם בכל רגל ורגל, עם כלל שאר המצוות הקדושות והנוראות שבכל רגל ורגל. ונופה לקיים בתכלית השלמות, בשמחה ובחדוה רבה ועצומה וביראה ובאהבה, באפן שנופה להעלות את המלכות דקדשה אל אור הפנים המאיר בשלש רגלים. ותזכנו לשוב בתשובה שלמה לפניך מתוך שמחה בכל הימים טובים. ותחנני ברחמיך הרבים לעשות תשובה שלמה אפלו על העונות שאינם ידועים לי:

רבונו של עולם, אתה ידעת כמה אני רחוק מקדשת ושמחת יום טוב הקדוש. חוס וחמל עלי ברחמיך הרבים, וזכני בחסדיך העצומים, שאזכה לקבל הימים טובים בקדשה גדולה ובשמחה רבה, עד שאזכה על-ידי קדשת ושמחת יום טוב, להעלות את המלכות דקדשה מבין הארבע מלכיות ולהעלותה לאור פני יהוה, ויקים מקרא שכתוב, צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו. ונאמר, אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך. ותזכני להמשיך עלי קדשת ושמחת יום טוב תמיד בכל השנה בלה, ואזכה לשמחה דקדשה תמיד, עד שאזכה להשגת אלהותך וידיעת רוממותך ותשיקת אמונתך באמת ובלב שלם, בשמחה ובטוב לבב, בקדשה ובטהרה גדולה:

יז בסלו

ורחם עלי והושיעני וזכני לעזות דקדשה, כדי שאזכה לקבל ולהמשיך על-ידי זה חדושי תורה אמתיים, כי אתה גלית לנו על-ידי חכמיך הקדושים, אשר אי אפשר לזכות לתורה הקדושה כי אם על-ידי עזות דקדשה, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, הווי עז כנמר. וגם אתה הודעת לנו גדל עצם הפנים של עזות דסטרא אחרא, כי העזי פנים הם התתקע"ד דורות שאין להם שום חלק בתורת משה, על כן באתי לחלות פניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתחנני מאתך דעה בינה והשכל, ותורני ותלמדני תמיד בכל עת, שאזכה לידע תמיד איך להתנהג עם העזות, באפן שאנצל תמיד ברחמיך מכל מיני עזות דסטרא אחרא. ותצילני מעזי פנים ומעזות פנים, ותשמרני ותצילני ברחמיך האמתיים, מכל התורות והחדושים של הסטרא

אחר־א והקלפה הנקראים פסילים, הנמשכין מעזות דקלפה. ותחזקני ותאמציני בעבודתך ותמשוך עלי כח וגבורה דקדושה להתקרב לעבודתך ולתורתך וליראתך באמת. ואזכה תמיד לחדש חדושים אמתיים בהתורה הקדושה, חדושים הנכללים ונכנסים באמת בתורת משה, חדושים שיהיו לך לנחת ולרצון לפני כבודך:

ותשפיע עלי עזות דקדושה נגדך, שאזכה להתחזק ולהתאמץ מאד בתפלה בכל עז ותעצומות. ואחזק ואאמץ לבבי לקוות אליך ולצפות לרחמך. ואעזי פני נגדך לבקש ולהתפלל ולהתחנן לפניך תמיד, על כל מה שחסר לי בעבודת יהוה, ולא אבוש ולא אכלם נגדך לעולם, לבקש מלפניך גדולות וגוראות, שתעשה עמי פלאי פלאות:

רבוננו של עולם, לפניך נגלה הכל, ואתה יודע עצם הבלבולים הרבים וערוב הדעת המרבה והעצום מאד מאד, שבא עלי ביותר בשעה שאני עומד להתפלל ולהתחנן לפניך, עד שאיני יכול לדבר אפלו דבור אחד בתפלה כראוי, וכל הבלבולים והערבוב הדעת שיש לי באיזה פעם בכל היום כלו, כלם באים אלי בשעת התפלה ודיקא ורוצים לבטל תפילתי, ומחמת זה תפילתי מערבת מאד בכמה מיני פסלת וערוב הדעת ומחשבות זרות ובלבולים רבים מאד מאד בלי שיעור, ואיני יודע מה לעשות, כי מעצם הבלבול הדעת שבא עלי, איני יודע שום דרך איך לעמד נגד הבלבולים הרבים האלה, ואין לי על מי להשען כי אם על אבי שבשמים. חוס ורחם עלי והושיעני ומלטני, והצל את תפילתי מכל מיני ערוב הדעת, ומכל מיני מחשבות זרות והרהורים ובלבולים שבעולם. ועורני וזפני שאקשר את מחשבתי בדבורי התפלה בקשר אמין וחזק, עד שאזכה להתפלל בכונת הלב, ותהיה תפילתי ותחנתי ובקשתי זכה ונכונה ברה ונקיה מכל סיג ופסלת. חוס וחמל עלי ועשה למענך ולא למעני, כי אין לי שום תקוה כי אם על תפלה ותחנונים:

רבוננו של עולם, ראה נא בענינו וריבה ריבנו, והצל עשוקים מיד עושקיהם כח, ואל תניח לגול דל כי דל הוא, ותקים מקרא שכתוב, משד עניים מאנקת אביונים עתה אקום יאמר יהוה אשית בישע ופיוח לו. עורני והושיעני וחלצני ומלטני מכל מיני מחשבות רעות והרהורים רעים, ומכל מיני בלבולים וערוב הדעת מעתה ועד עולם, וזפני שתהיה מחשבתי זכה ונקיה, קדושה וטהורה תמיד, ובפרט בשעת

התפלה אֶזְכֶּה לְטַהֵר וּלְקַדֵּשׁ אֶת מַחְשַׁבְתִּי בְיוֹתֵר, עַד שֶׁלֹּא יַעֲלֶה וְלֹא יִגִּיעַ וְלֹא יִבּוֹא לְלִבִּי שׁוֹם בְּלִבּוֹל הַדַּעַת וְלֹא שׁוֹם מַחְשָׁבָה זָרָה וְלֹא שׁוֹם מַחְשָׁבָה שְׂאִינָה מֵעֵינַי הַתְּפִלָּה, אֲפִלוּ הִיא מַחְשָׁבָה קְדוֹשָׁה, לֹא תִבּוֹא וְלֹא תַעֲלֶה עַל לִבִּי בְשַׁעַת הַתְּפִלָּה, רַק אֶזְכֶּה לַעֲמֹד בְּכָל הַתְּפִלָּה בְּאִימָה וּבִירְאָה גְדוֹלָה, וְלֹא אֲשַׁמַּע אֶז שׁוֹם אָדָם וְשׁוֹם דְּבַר שֶׁבַעוֹלָם כִּי אִם אוֹתָךְ לְבַד, וְאֶזְכֶּה לְהַתְּפַלֵּל בְּכּוֹנֵה גְדוֹלָה בְּתַכְלִית הַשְּׁלָמוֹת. וְאֶזְכֶּה לְקַשֵּׁר תְּפִלְתִּי לְכָל הַצְּדִיקִים אֲמִתִּיִּם שֶׁבְדוֹרְנוּ וּלְכָל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּם שׁוֹכְנֵי עֵפְרָיִם, וְהֵם יִקְבְּלוּ אֶת תְּפִלְתִּי וְיִכְרְרוּ וְיִזְכְּכוּ אוֹתָהּ, וְיִצִּילוּ אוֹתָהּ מִכָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב וּמִסְטִין בְּדַרְדָּר, וְיַעֲלוּ אוֹתָהּ לְרִיחַ נִיחּוּחַ לְפָנַי כַּסָּא כְבוֹדְךָ, בְּתוֹךְ כְּלָלִיּוֹת תְּפִלוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתַעֲלֶה וְתִנְשָׂא לַהֲיוֹת כְּתֵר לְרֵאשִׁיךָ:

יח בסלו

חוס וְחַנּוּנִי, וְרַחֵם עָלַי וְהוֹשִׁיעֵנִי וְזַכֵּנִי לְעֻזּוֹת דְּקִדְשָׁה, שְׂאֶזְכֶּה תָּמִיד בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה לְהַתְּנַבֵּר לְסֵלֶק הַבּוֹשָׁה שֶׁלֹּא אֲבוֹשׁ מִלְּפָנֶיךָ, וְאֶעֱזֵב פָּנַי לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ כָּל מִינֵי בְקָשׁוֹת גְּדוֹלוֹת שֶׁבַעוֹלָם הַנוֹגְעִים לְעַבּוֹדָתְךָ בְּאֲמִת, שֶׁתִּקְרַבְנִי אֵלֶיךָ בְּכָל מִינֵי הַתְּקַרְבוֹת, וְתַעֲשֶׂה עִמִּי פְּלָאֵי פְּלָאוֹת לְהַעֲלוֹת אוֹתִי מִשְׁפָּל הַמְּדַרְגָּה הַתַּחְתּוֹנָה לְרוֹם הַמְּעֻלּוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת, וְאֶזְכֶּה לְבּוֹא וּלְהִגִּיעַ מְהֵרָה לְכָל הַמְּדַרְגּוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת שֶׁל הַקְּדוֹשָׁה, עַד שְׂאֶזְכֶּה לְהַשִּׁיג אֱלֹהוּתְךָ בְּתַכְלִית מְדַרְגָּה הָעֲלִיוֹנָה, בְּמְדַרְגַּת נְבִיאִים אֲמִתִּיִּם וְצְדִיקִים גְּדוֹלִים וְנוֹרָאִים, בְּמְדַרְגַּת בְּנֵי עֲלִיָּה. וְאֶזְכֶּה לְאַחֲזוֹ בְּדַרְכֵי אֲבוֹתֵינוּ אֲשֶׁר בְּטַחוֹ בְּךָ וְלֹא בּוֹשׁוּ לְשֵׂאל כָּל הַגְּדוֹלוֹת מִלְּפָנֶיךָ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב, בְּךָ בְּטַחוֹ אֲבוֹתֵינוּ בְּטַחוֹ וְתִפְלְטָמוּ. אֵלֶיךָ זָעְקוּ וְנִמְלָטוּ בְּךָ בְּטַחוֹ וְלֹא בּוֹשׁוּ. כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ שֶׁלְּפִי עֵצָם גְּדָלְתְּךָ וְרוֹמְמוֹתְךָ, וּלְפִי עֵצָם שֶׁפְּלוֹתֵינוּ וּפְחִיתוּתֵנוּ, לֹא הָיָה אֲפָשָׁר לָנוּ לְהַתְּחִיל לַעֲמֹד לְפָנֶיךָ וּלְבַקֵּשׁ מִלְּפָנֶיךָ עַל שׁוֹם דְּבַר קָטָן שֶׁבַעוֹלָם. כִּי מִי אֲנִכִּי שְׂאֶזְכֶּה לְהַתְּפַלֵּל לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, כִּי אַתָּה יְהוָה גְּדָלְתָּ מְאֹד וְשִׁמְךָ מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה, וְאֵיךְ נַעֲזִיב פְּנֵינוּ וְנִקְשָׁה עֲרַפְנוּ לְשֵׂאל מִמֶּךָ גְּדוֹלוֹת כְּאֵלֶּה, וּבִפְרָט אִישׁ כְּמוֹנֵי, פָּגוּם וְנִכְזֶה וְחַדַּל אִישִׁים כְּמוֹנֵי. אֵךְ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְמַדְתָּנוּ עַל-יְדֵי צְדִיקוֹךָ הָאֲמִתִּיִּים, וְהוֹדַעְתָּ לָנוּ דְּרִכֶּיךָ הַטּוֹבִים, אֲשֶׁר אַתָּה חָפֵץ חֶסֶד וּמְרֻבָּה לְהִטִּיב. וְאַתָּה מִשְׁפִּיעַ עֲלֵינוּ עֻזּוֹת דְּקִדְשָׁה מְאֹד, וְאַתָּה רוֹצֵה שְׁנַעֲזִיב פְּנֵינוּ נִגְדָּךְ לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ גְּדוֹלוֹת וְנוֹרָאוֹת, וְשֶׁנַּעֲתִיר וְנִפְצִיר אוֹתְךָ הַרְבֵּה מְאֹד יָמִים וְשָׁנִים, עַד שֶׁנִּזְכֶּה לְנִצַּח אוֹתְךָ כְּבִיכּוֹל, לְפַעַל בְּקִשְׁתָּנוּ בְּרַחֲמִים אֲצִלְךָ כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב, אֲנִכִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הַרְחֵב פִּיךָ וְאַמְלֵאֵהוּ. עַל כֵּן מִצָּא עִבְדְּךָ אֶת לְבוֹ לְהַתְּחַנֵּן מִלְּפָנֶיךָ עַל כָּל אֵלֶּה,

שֶׁתִּשְׁפִיעַ עָלַי עֲזוֹת דְּקַדְשָׁה מֵאֲתָךְ, וְיָקִים מִקְרָא שְׁכָתוֹב, תִּגְוֶנּוּ עוֹז יְאֱלֹהִים עַל יִשְׂרָאֵל וְגֵאוֹתָו וְעוֹז בְּשִׁחְקִים, נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשְׁךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נוֹתֵן עוֹז וְתַעֲצֻמוֹת לְעַם בְּרוּךְ אֱלֹהִים. וְנִזְכָּה לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ תְּמִיד גְּדוּלוֹת וְנוֹרָאוֹת, שֶׁתַּעֲשֶׂה עִמִּי פְּלָאֵי פְּלָאוֹת, וְתוֹצִיאֵנִי וְתַעֲלֵנִי מֵעֵתָה חַיֵּשׁ קָל מֵהֵרָה מִכָּל הַנְּפִילוֹת וְהִירִידוֹת שֶׁיִּרְדְּתִי עַד הַנְּהָ, וְתִקְרַבְנִי בְּכָל מִינֵי הַתְּקַרְבוֹת, וְתִרְחַם עָלַי בְּכָל מִינֵי רַחֲמָנוּת, וְתִקְרַבְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, לְצַדִּיק גְּדוֹל אֲמִתִּי, לְהֵרֵב הָאֱמֶת שֶׁבְדוֹר הַזֶּה, לְהֵרֵב דְּקַדְשָׁה הַגְּדוֹל בְּמַעֲלֵה שַׁיֵּשׁ לוֹ כַּח לְהַכְנִים הַשְּׁגוֹת אֱלֹהוֹת גַּם בְּשִׁפְלָה וּפְחוּת כְּמוֹנִי. וְתַצִּילֵנִי שְׂלֵא אֲטַעַה עֲצָמֵי חֵם וְשָׁלוֹם לְהַחֲלוֹף וּלְהַמִּיר טוֹב בְּרַע, וְתִשְׁמְרֵנִי מִן הַשִּׁקְרָנִים וְהַצְּבוּעִים מִמְּנַהֲיָנִים שֶׁל שִׁקְרָה, וְתִשְׁמְרֵנִי שְׂלֵא יַעֲלֶה עַל לְבִי הַפְּעוֹת שֶׁל כְּפָה בְּנֵי אָדָם, הָאוֹמְרִים שְׂדֵי לְפָנֶיהֶם אִם יִהְיוּ מְקַרְבִּים אֲפֹלוּ לְאִישׁ כְּשֶׁר פְּשׁוּט הַקָּטָן בְּמַעֲלָה, כִּי בְּאֱמֶת הַפְּחוּתִים כְּמוֹנֵי צְרִיכִים דּוֹקָא מְנַהֵיג אֲמִתִּי הַגְּדוֹל בְּמַעֲלָה מִפְּלֶגֶת מְאֹד מְאֹד. רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ, וְשַׁלַּח לָנוּ הַגּוֹאֵל צֶדֶק בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְיָקִים מִקְרָא שְׁכָתוֹב, כִּימִי צִיאָתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת. וְזַכְּנֵי מֵהֵרָה לְעֵלוֹת וּלְרָאוֹת וְלִהְשִׁתְּחוֹת לְפָנֶיךָ בְּבֵית בְּחִירְתְּךָ בְּשִׁלֵּשׁ פְּעָמֵי רְגְלֵינוּ:

חוס וְחַנּוּנִי, וְהַצִּילֵנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי בְּכָל מִינֵי הַצְּלוֹת וְיִשְׁעוֹת, וְהַעֲלֵנִי מֵהֵרָה מֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה מִשְׁעֶבֶד לְגֵאֵלָה מִיָּגוֹן לְשִׁמְחָה. וְתַטְהַרְנִי מֵהֵרָה מִכָּל מִינֵי טְמֵאוֹת, וְתִקְדְּשֵׁנִי בְּכָל מִינֵי קְדָשׁוֹת. וְאִזְכָּה לְעֵלוֹת וְלִהְפָּלֵל מֵהֵרָה בְּכָל הַחֲמִשִּׁים שְׁעָרֵי קְדָשָׁה, בְּאֱמֶת וּבְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה וּבַעֲנוּה אֲמִתִּית, עַד שְׂאִזְכָּה לַחֲזוֹת בְּנַעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ לְהַשִּׁיג הַשְּׁגַת אֱלֹהוֹתְךָ בְּתַכְלִית מְדֻרְגָּה הַעֲלִיּוֹנָה, וְלִהְכָנִים הַשְּׁגַת אֱלֹהוֹתְךָ בְּלֵב כָּל יִשְׂרָאֵל עַמּוֹךְ, בְּקַדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְּדוּלָה, בְּאֱמֶת וּבְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה וּבַעֲנוּה אֲמִתִּית בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, הָאִירָה פְּנִיךָ עַל עַבְדְּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְּחַסְדְּךָ. פְּנִיךָ הָאֵר בַּעֲבֹדְךָ וְלַמְדֵּנִי אֶת חֻקֶּיךָ. אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחֻזֶּה פְּנִיךָ אֲשַׁבְּעָה בְּחֻקֶּיךָ תְּמוֹנֶתְךָ. וְלֹא נִסּוּג מִמֶּךָ תַּחֲיִינוּ וּבְשִׁמְךָ נִקְרָא. יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת הַשִּׁיבֵנוּ הָאֵר פְּנִיךָ וְנוֹשְׁעָה. אָמֵן וְאָמֵן:

(לְמַקְשָׁה לְיֵלֵד יֵאֵמַר זֶה בְּתוֹךְ הַתְּפִלָּה, בְּנִרְשָׁם לְעִיל)

וְתַמְלֵא רַחֲמִים עַל כָּל הַיּוֹשְׁבוֹת עַל הַמְּשֻׁבְּרִים, וְתַצִּילֵם מִכָּל צַעַר וְנִזּוֹק (וּבְפֶרֶט לְפָלוֹנֵי בַת פְּלוֹנִית וְכוּ'). רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים רַבִּים תְּמִיד, אֲתָה יְדַעְתָּ אֶת צַעְרָהּ וּמְכַאֲבָהּ, אֲתָה יְדַעְתָּ אֶת לְבָבָהּ וּלְכַב אֲבִיהָ וְאִמָּהּ וְכָל הַמְּצַטְעָרִים בְּצַרְתָּהּ. רֵאָה עֲנִים וְעַמְלָם, וְהַבִּיטָה בְּמְכַאֲבֵם, יַעֲזְרוּ רַחֲמֶיךָ הַעֲצוּמִים, רַחֲמֶיךָ הַגְּנוּזִים, עַל

ענינה זאת היושבת על המשבר בלב נשבר ונדכה, ופתח לה שערי הרחמים והחסד והחמלה והחנינה, פתח לה שער ההולדה, וברחמיך הרבים, תחתך את המ"ם סתומה שהיא כנגד מ"ם יום של יצירת הולד, ששם מלבש הולד, ובחסדך הגדול תחתך את המ"ם סתומה הזאת, ותעשה ממנה שתי דלתי"ם, ועל-ידי-זה תפתח ברחמיך וחסדיך האמתיים, דלתי בטנה של הענינה הזאת היושבת על המשבר, ותהיה בעזרה שתלד מיד בנקל בלי קשוי הולדה עוד כלל, ותאמר למלאך הרף ידי, האומר לעולמו די אמור לצרתה די. רב חסד ומרבה להטיב, חוס וחמל ורחם, כחסדך הגדול עשה עמה, פתח לה דלתי ההולדה חיש קל מהרה, בלי שום אחור ועכוב עוד כלל, כי כבר סבלה מרירות צער ומכאוב הרבה, עד אשר כשל כח הסבל. גומל חסדים טובים, עשה עמנו חסד חנם, ואל תאחר לדתה עוד כלל, עזר והצל והושיעה כחסדך, שיפתח לה צירי ודלתי בטנה ברחמים גדולים תכף ומיד, ותלד מיד בקל, בלי שום צער ומכאוב עוד כלל, כי אם ברחמים ובחמלה, בחסד גדול. ותוציא הולד לשלום לאויר העולם, לחיים טובים ולשלום ולאורך ימים ושנים טובים, אמן:

(וירבו בצדקה מאד, כי העקר תלוי בחסד, שעל-ידי-זה חותכין את ה'דלת' מה'מם' וכו', כמבאר בתורה הנ"ל, שעל-ידי-זה נפתח הרחם של המקשה לילד (כמבאר בספר, עין לקוטי מוה"ר"ו חלק א' בסימן ל ובסימן קלה בסופו והכו')):

לא

[על-פי תורה ל"א - אית לן בירא]

לשבת-קודש

יט בסלו

חסדי יהוה עולם אשירה לדור ודור אודיע אמונתך בפי. והריני מאמין באמונה שלמה, ביחודך ואחדותך ובחדוש העולם, ובצדיקך האמתיים ובתורתך הקדושה, בתורה שבכתב ובתורה שבעל פה, ובכל ספרי צדיקים אמתיים, ובכלליות עמך ישראל, אשר בהם בחרת. כי אתה הוא יהוה האלהים בשמים ובארץ ובשמי השמים העליונים, אמת אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון ומבלעדך אין אלהים, ובראת את השמים ואת הארץ וכל צבאם, ואדם הראשון עליה בראת בששת ימי בראשית, וביום השביעי שבת ונחת והרגעת. ומאהבתך יהוה אלהינו, ומחמלתך הגדולה על ישראל עמך, נתת לנו את יום מנוחתך לנחלה, יום מנוחה וקדשה, יום

גדול וקדוש ונורא, יום שביתה ומנוחה ומרגוע להגופות והנפשות, בגשמיות וברוחניות, בעולם הזה ובכל העולמות כלם. יום עלית כל העולמות למעלה ממדרגתן עד תכלית מדרגה העליונה, עד תכלית הקדשה העליונה, עד רעוא דרעוין רצון שברצונות, יום שאין בו שום אחיזת דין ושום אחיזת הסטרא אחרא והקלפות כלל, יום שכלו שבת וטוב ורצון ואהבה וחסד ורחמים גדולים ופשוטים, יום שכלו קדוש ונורא, אשר מעצם קדשת עצומו של יום קדש, אנו יכולים להתדבק בך ולהכלל באחדותך, ולהמשיך עלינו אמונתך הקדושה בתכלית השלמות בכל ששת ימי המעשה:

ובכן באתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב, אל עליון, גומל חסדים טובים. שתחנני בחסדיך האמתיים ותזכני ברחמיך הרבים ותעזרני בכל עז, שאזכה ברחמיך הרבים לקבל שבתות בקדשה גדולה ובשמחה רבה וחדוה גדולה ועצומה מאד מאד, כראוי לאיש ישראל לגיל ולשוש ולשמח בכל עז ביום הגדול והקדוש והנורא הזה, ביום שבת-קדש, יום ששזון ושמחה וחדוה בכל העולמות כלם, יום הלולא רבא דמלכא ומטרוניתא, יום שאין בו שום עצבות ויגון ואנחה כלל, יום שאפלו חיבי גיהנם נייחין ביה, יום שכלו אור וטוב, יום שמאיר בו נהירו עלאה בכל העולמות כלם, אור פני מלך חיים, יום שנמשך בו נשמות יתרות קדושות ונוראות לכל אחד ואחד מבני ישראל עמך. אבינו מלכנו אדירנו בוראנו גואלנו יוצרנו קדושנו קדוש יעקב, קדשנו בקדשת שבת קדש תמיד, ועזרנו לקבל שבתות כראוי, ונזכה לכבוד ולענג את השבת בכל מיני כבוד וענג, הן במאכל ומשתה, שנזכה להרבות בשבת קדש מאכלים ומשקות טובים וכל מיני מעדנים וכל מיני תענוגים, ולא יהיה אצלנו שום קפידא על הוצאות שבתות וימים טובים, ונהיה בטוחים בך שתמלא לנו כל מה שנוציא על כבוד שבת ויום טוב קדש. והן במלבושי כבוד, שנזכה ברחמיך לבגדי שבת הרבה, לבגדים יקרים נקיים וקדושים ומהורים, ותזכני לדירה נאה לכבוד שבת קדש, ולהרבות בגרות בליל שבת קדש:

ותזכני ותשמרני ברחמיך הרבים, מכל הל"ט (השלושים ותשע) אבות מלאכות ומתולדותיהן, ותגן בעדנו ותצילנו שלא נפשל בשום מלאכה דאורייתא ובשום שבות דרבנן ביום שבת קדש. ותעזרנו לקדש את פינו ודבורנו ביום השבת, שלא יהא דבורנו של שבת בדבורנו של חול. רבנו של עולם, רחם עלינו וקדשנו בכל

מיני קדשות של שבת קדש, בשמחה וחדנה גדולה ועצומה מאד, וביראה ואהבה, עד שנופה להפלל בתוך קדשת שבת קדש, ולהמשיך קדשת שבת על ששת ימי החול, ונופה לזכר את השבת תמיד, כמו שכתוב, זכור את יום השבת לקדשו:

וּתְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, לְאִמּוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת תְּמִיד, שְׁנוּפָה לְהֶאֱמִין בְּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וּבְתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה שֶׁבְּכַתָּב וּבַעַל פֶּה, אֲשֶׁר נָתַתְּ לָנוּ עַל-יְדֵי מוֹשֶׁה נְבִיאְךָ נְאֻמָּן בִּיתְךָ, וּבְכָל צְדִיקוֹת הָאֱמִתִּיִּים שֶׁהָיוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, וּבְכָל צְדִיקוֹת הָאֱמִתִּיִּים וּבְשָׂרִים אֱמִתִּיִּים שֶׁבְּדוֹר הַזֶּה, וּבְכָל־לֵוִיֹּת עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשׁ אֲשֶׁר אַתָּה מִתְּפָאֵר בָּהֶם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, בְּכֻלָּם אֲזַכֶּה בְּרַחֲמֵיךָ לְהֶאֱמִין בְּאִמּוּנָה שְׁלֵמָה חֲזָקָה וְנִבְוִנָה, וְאֶעֱמֹד קַיָּם בְּאִמּוּנַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְאֶהְיֶה חֲזָק בְּאִמּוּנַתְךָ כְּרֵאֵי מוֹצֵק, בַּל אֲמוּט לְעוֹלָם:

כ פסלו

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יַדְעֵת אֶת לִבִּי הַמֵּר וְהַנְּמָהֵר, אַתָּה יַדְעֵת אֶת צְרוּת נַפְשֵׁנוּ הַמְּרַבִּים מְאֹד מְאֹד שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְסוּבְלָם, אַתָּה יַדְעֵת אֶת מְרִירוֹת אֲנַחְתֵּינוּ וְצְרוּתֵינוּ הַמְּרַבּוֹת מְאֹד, וְדַחַקְנוּ וְעֲנִינֵינוּ וְעִמְלָנוּ וְלַחְצָנוּ. אַתָּה יְהוָה, אַתָּה עַל נַפְשֵׁנוּ, אוֹי לְרוּחֵנוּ וְנִשְׁמוֹתֵינוּ, אוֹי וְמֵר לְגוּפֵנוּ, הָרִי אָנוּ צוֹעְקִים וְנִאֲנָחִים לְפָנֶיךָ מַעֲמָקֵי הַגְּלוּת, מַעֲמָקֵי עַמְקִים, כְּאִישׁ אֲשֶׁר עָבְרוּ בּוֹ כָּל מִינֵי חֲצִים וּרְמָחִים וְחַרְבּוֹת, וְכֻלָּם תְּחַוְּבִים עַדִּין בְּגוֹפוֹ, וּבְכָל אֶבֶר וְאֶבֶר תְּחַוְּבִים כְּמָה אֲלָפִים וּרְבָבוֹת חֲצִים וּרְמָחִים וּקְשָׁתוֹת, מִשׁוּחִים בְּכָל מִינֵי סַמִּים מְרִים וְאַרְסִיִּים קָשִׁים, וְכַמָּה חֵיוֹת רַעוֹת וְנַחֲשִׁים וְעַקְרָבִים סוּבְבִים אוֹתוֹ מְכָל צַד, וְהוּא מְסַגֵּר בְּמַסְגֵּר עַל מַסְגֵּר, וְאֲלָפֵי אֲלָפִים וּרְבָבוֹת שׁוֹמְרִים וְאוֹרְבִים עוֹמְדִים עָלָיו וְשׁוֹמְרִים אֶת עַקְבוֹ, וְאֵינִם מְנִיחִים אוֹתוֹ לְהָרִים רֹאשׁוֹ אֶפְלוֹ כְּחוֹט הַשְּׁעָרָה, אֶפְלוֹ רַגַע קָלָה, וְסוֹתְמִין אֶת פִּיו וּמַעֲרַבְבִין אֶת דַּעְתּוֹ וּמַעֲקָמִין אֶת לִבּוֹ בְּכָל עֵת וּבְכָל רַגַע לְבַל יִצְעַק אֵלֶיךָ, וּלְבַל יִסְתַּפֵּל לְרַחֲמֵיךָ וּלְבַל יִצְפֶּה לִישׁוּעָתְךָ. וְאֲנִי עָנִי וְכוּאֵב גְּרוּעַ הַרְבֵּה מְכָל זֶה שֶׁהוֹצַרְתִּי לְפָנֶיךָ, וְצְרוּתִי וְכַאֲבִי נַפְשִׁי וְנִגְעֵי לִבִּי מְרַבִּים הַרְבֵּה הַרְבֵּה מְאֹד מְכָל זֶה, כִּי אֵין שׁוּם לְשׁוֹן בְּעוֹלָם שְׂאוּכַל לְפָרֵשׁ שִׁיחְתִּי עַל יְדוֹ. מֵר לִי מְאֹד, רְבוּנוּ דַּעֲלָמָא כְּלָא, מֵר לִי מְאֹד, אָבִי שְׁבַשְׁמִים, מֵר לִי מְאֹד מְכָל מִינֵי מְרִירוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, נַפְשִׁי מְרָה לִי, הוֹמָה עָלַי לְפִי מְעִי מְעִי אוֹחִילָה, יְהוָה מָה רְבוּ צָרֵי רַבִּים קָמִים עָלַי. וְאַף-עַל-פִּי שְׂאֵנִי יוֹדַע קֶצֶת מְכָל זֶה, אֵיךְ הִתְרַחַקוּתִי וּנְפִילְתִּי עֲמוּקָה מַעֲמָקֵי תְהוֹם יוֹתֵר וְיוֹתֵר, מַה שְׂאֵנִי יוֹכֵל לְדַעַת כְּלָל. אַף-עַל-פִּי-כֵן,

בכל עת שאני רוצה לדבר מצרותי המרבות, באים עלי פניות וגסות הרוח ובלבולים, עד שאיני יכול לדבר אפלו דבור אחד בלי פניות ושקרים הרבה, ועתה מאין יבוא עזרי מאין אבקש מנוח לי אשר ייטב לי לעד מאין אבקש הצלה ומנוס, הביטה בעניי כי רבו מכאובי וצרות לבבי. ראה עניי וחלצני, ובחסדך לבר תחיני. עד אנה יהיה תשפחני נצח עד אנה תסתיר את פניך ממני, עד אנה אשית עצות בנפשי יגון בלבבי וזמם עד אנה ירום אויבי עלי:

והנה בעניי המר ודחקי ולחצי וערבובי ובלבולי, אשר נתרחקתי בעונותי הרבים כמו שנתרחקתי, ואפלו כשאני זוכה לפעמים לעשות איזה דבר שבקדשה, הוא מלא פצעים, עצבות ובלבולים ופניות ושגעון וטרופ הדעת הרבה מאד. ובעצם גלותי המר אין לי שום חיות ונחמה ותקנה כי אם על אמונתך הקדושה והטהורה והתמימה, זאת נחמתי בעניי מה שזכיתי על-כל-פנים להיות מזרע ישראל עבדיך, מאמינים בני מאמינים. על כן באתי לשטח כפי לרחמיך וחסדיך האמתיים, אל תעזבני ואל תפשיני. גמל על עבדיך ואחיה גמל עלי בחסדיך האמתיים, וחגני באמונתך הקדושה תמיד, שאזכה להיות קיים וחזק באמונתך הקדושה תמיד, בלי שום בלבול ונטיה כלל, כי אין לנו שום חיות ותקנה כי אם על אמונתך הקדושה כמו שכתוב וצדיק באמונתו יחיה:

רבנו של עולם, אתה ידעת את עצם רבוי הכפירות והאפיקורסות שמתגבר עכשיו בעת הזאת בדורות הללו בעוקבא דמשיחא, אשר כמוהו לא נהיתה מימות עולם, ואין מי שיעמוד בעדנו, ואתה הבטחת אותנו, אבדה עצה מבנים נסרחה חכמתם, שכשארין בישראל מי שיעמד וישיב לאפיקורסים, אזי נסרחה חכמתם של המינים והאפיקורסים גם כן. ועכשיו בעונותינו הרבים הפית אותנו מכה אשר לא כתובה בתורה, והפלת את מכותינו מכל הצדדים, כי הצדיקי אמת שהיו יכולים להמשיך לנו אמונה שלמה דקדשה נסתלקו בעונותינו, וכת האפיקורסים והפילוסופים מתגברים עכשיו ביותר, עד שהם זורקים חציהם הרעות, ופורשים רשתות ומכמורות גם על הכשרים והתמימים, הקרואים והולכים לתמם. כי הם ממעים אותם ומראין עצמן לפניהם ככשרים, וכאלו רוצים בטובת ותקנת ישראל, עד שנאחזין גם כמה נשמות כשרות ברשתות שלהם, ומכניסים כפירות ופילוסופיא ואפיקורסות בלב ישראל עמך הקדוש, ומתגברים להרגיל את ישראל בדרכי העבו"ם להתלבש

במלבושיהם וללכת בדרכיהם וללמוד ספריהם ולשונותיהם. אוי לנו כי שדדנו, כי צרה כזאת לא היתה עדין לישראל מימות עולם, ועל מי לנו להשען, אל מי ננום לעזרה, ואיה המקום להתחבא מפניהם ולהציל את בנינו וזרענו וכל זרע עמך בית ישראל מרשותותיהם ומחציהם. מי יגור לנו איש אוכלה, מי יגור לנו מוקדי עולם, מי יחוס עלינו, מי ירחם עלינו, מאין יבוא עזרנו:

רבוננו של עולם, אתה לכד ידעת עצם הצרה הזאת, עזרנו כי עליך נשעננו, כי אין כחנו אלא בפה. חוס ורחם עלינו ועזרנו להיות חזק וקים באמונתך הקדושה תמיד כרצונך הטוב. ולא יעלה על לבי שום סברה מסברותיהם ושום קשיא מקשיותיהם ושום דרך מדרכיהם, רק אזכה אני וזרעי וכל חברתנו וכל עמך בית ישראל, לילך תמיד בדרכי אבותינו הקדושים, אברהם יצחק ויעקב, משה ואהרן, יוסף ודוד, ובדרכי כל הנביאים האמתיים ראשונים ואחרונים ותנאים ואמוראים, ובדרכי כל הצדיקים אמתיים והכשרים והתמימים שהיו בכל דור ודור. ובזכותם מלטנו והצילנו מכל מיני כפירות ובלבולים וספקות, וזכנו ברחמיך לאמונה שלמה וחזקה, באמת בקדשה ובטהרה תמיד לעולם ועד:

כא בסלו

וזכני ברחמיך הרבים לתן צדקה הרבה לעניים הגונים הרבה, ואזכה להרבות בצדקה מאד, בפזור גדול מאד, ותעזרני לקים מקרא שכתוב, פזר נתן לאביונים צדקתו עומדת לעד. ותזכני לצדקה של שבת, שאזכה לתן לעניים הגונים על צרכי שבת קדש, ולהכניס אורחים הגונים על שלחני בכל שבת קדש, ואזכה להמשיך עלי קדשת שבת תמיד, ועל-ידי-זה אזכה לאמונה שלמה להאמין ולבטח בך תמיד, ולפזר מוזן הרבה לצדקה, בלב טוב ובשמחה גדולה, עד שתהא חשוכה לפניך מאד מצות הצדקה שלי, על-ידי האמונה השלמה שתזכני, שהיא עקר החשיבות והשלמות של הצדקה ושל כל התורה בלה. ויקים בי מקרא שכתוב, והאמין ביהוה ויחשבה לו צדקה, ואזכה שתאיר אור הצדקה שלי באור גדול על-ידי קדשת שבת קדש, ויקים מקרא שכתוב, וזרחו לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה. ותמשיך עלינו ברכה ממקור הברכות, ותהיה נמשכת הברכה מהאמונה הקדושה הנמשכת בשבת קדש על כל ששת ימי המעשה, כי היא מקור הברכה. וימשך עלינו שפע טובה וברכה ורחמים ודעת וחיים ושלום וכל טוב, עלינו ועל כל

עמך ישראל תמיד, ותזמין לנו פרנסוטינו בהרחבה גדולה קדם שנצטרך להם, בנחת ולא בצער, בהתר ולא באסור, בכבוד ולא בכזוי, מתחת ידך הרחבה והמלאה, ואל תצרכני לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלאותם:

ועזרני וזכני לשמירת הברית באמת בתכלית השלמות פרצונך הטוב, והצילני מעתה ברחמיך העצומים, ותשמרני בחסדיך הגדולים והנוראים, מכל מיני פגם הברית שבעולם, שלא אפגם בטפי המוח חס ושלום, בין בשוגג בין במזיד בין באנס בין ברצון, ומחל לי וסלח לי וכפר לי על מה שפגמתי בברית קדש מגעורי עד היום הזה, וזכני מהרה לתקון הברית בשלמות, בקדשה ובטהרה פרצונך הטוב:

ותצילני ברחמיך הרבים מסכנת דרכים, ותשמרני ותצילני מכל מיני צער ויסורין ועכוב בדרך, ומכל אורב ואויב ומסמין, ותהיה תמיד עמי בשבתי בביתי ובכלכתי בדרך, בשמך אצא לדרך לשלום ובשמך אעבר הדרך בשלום, ואשוב לביתי לשלום, ותצילני מכל מיני הזיקות והפסד בדרך, בגשמיות וברוחניות, בגוף ונפש ומזון, ושמר צאתנו ובואנו לחיים טובים ולשלום מעתה ועד עולם, ותזכני לתן צדקה קדם צאתי לדרך, כמו שכתוב, צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו, ועל ידיה תכון לפני הדרך. ואתה ברחמיך הרבים, תלך לפני להנחותי הדרך אשר אלך בה, ותאיר לפני באורך הגדול, ותביאני ותגיעני למחוז חפצי לחיים ולשלום פרצונך הטוב:

ובכן תרחם עלי ברחמיך הרבים, ותחנני בחסדיך הגדולים, ותשמרני ותצילני מכל מיני אסורים דאורייתא ודרבנן. ותזכני לעסק בתורתך הקדושה תמיד יומם ולילה, ותעזרני ללמוד בהתמדה גדולה ספרי הפוסקים, ותהיה עמי תמיד, ותחנני מאתך דעה בינה והשכל, לברר כל דיני אסור והתר, ואזכה לידע בברור כל הדינים לאמתתן, עד שאזכה על ידיה לברר הטוב מן הרע, הפשר מן הפסול, הפהור מן הפמא, המתר מן האסור. ותזכני ללמוד בקדשה ובטהרה גדולה, ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה בקדשה גדולה, ואזכה להיות צדיק ולמדן באמת, ותזכני לשמירת ותקון הברית בכל הבחינות, בתכלית השלמות, לשמירת ברית עלאה ולשמירת ברית תתאה, בקדשה ובטהרה גדולה באמת:

וּבְכֵן תִּתְחַנֵּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיבִים, וְתַעְזֹרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי תָמִיד, וְתִזְכְּנִי לְכַסּוּפִין דְּקַדְשָׁהּ, שְׂאֵהֶיָה נִכְסֶף וּמִשְׁתַּוְקַק תָּמִיד אֵלֶיךָ וּמִתְנַעֲנַע לְעַבֹדְתֶךָ בְּאַמֶּת, לִירְאֶתְךָ וְאֶהְבֶּתְךָ, וְכֹל הַיּוֹם בְּלֹו תִהְיֶה תְּשׁוּקָתִי וְתַקְוָתִי וְכַסּוּפִי וְנִעְגוּעֵי רַק אֵלֶיךָ וְלְעַבֹדְתֶךָ בְּאַמֶּת, וְעֵינַי יִהְיוּ בְּלוֹת כָּל הַיּוֹם לְהַשִּׁיג עַבֹדְתֶךָ הָאֲמִתִּית, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, כָּל־תָּהָה לְתַשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי לְדַבְּרֶךָ יִחְלָתִי. כְּלוֹ עֵינַי לְאִמְרֶתְךָ לְאִמֹר מִתִּי תִנְחַמְנִי. נִכְסְפָה וְגַם כָּל־תָּהָה נַפְשִׁי לְחַצְרוֹת יְהוָה לְבִי וּבְשָׂרֵי יִרְגְנוּ אֶל אֵל חַי. כָּל־הָ שְׂאֵרֵי וּלְכַבִּי צוּר לְכַבִּי וְחֻלְקֵי אֱלֹהִים לְעוֹלָם. צְמָאָה לֵךְ נַפְשִׁי כְּמָה לֵךְ בְּשָׂרֵי בְּאַרְצְ צִיָּה וְעֵינַי בְּלֵי מַיִם. צְמָאָה נַפְשִׁי לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי מִתִּי אָבוֹא וְאַרְאֶה פָּנַי אֱלֹהִים:

אָבִי אָבִי רֶכֶב יִשְׂרָאֵל אָבִי אָדוֹנֵי מַלְכֵי וְאַלְהֵי, צוּר לְכַבִּי וְקַדוּשִׁי, אַתָּה יוֹדֵעַ עֲצָם רַחוּמֵינוּ מִמֶּךָ עֲכָשָׁיו, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְכַנּוֹת הַהִרְחָקָה בְּשׁוּם לְשׁוֹן שְׁבַע־עוֹלָם, וְאִין לָנוּ שׁוּם סְמִיכָה, כִּי אִם לְכַסּוּף וְלַהֲשַׁתְּוֹקֵק וְלַהֲתַנְעֲנַע אֵלֶיךָ וְלַצְּפוֹת לִישׁוּעָתְךָ וְלַקְוֹת לְרַחֲמֶיךָ, כְּאֲשֶׁר גָּלִית לָנוּ עַל־יְדֵי צַדִּיקוֹת הָאֲמִתִּיִּים, שֶׁהַכַּסּוּפִין וְהַהֲשַׁתְּוֹקוֹת דְּקַדְשָׁהּ הֵם בְּעֲצָמָם טוֹבִים מְאֹד, עַל כֵּן בְּאַתִּי לְבַקֵּשׁ מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאַלְהֵי אָבוֹתַי, הַחֲפִיץ בְּתַקּוּנִי וְהַמְשַׁתְּדֵל בְּהַצְּלָתִי, שֶׁתִּזְכְּנֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיבִים וְתִרְגְּלֵנִי לְכַסּוּף וְלַהֲשַׁתְּוֹקֵק וְלַהֲתַנְעֲנַע אֵלֶיךָ תָּמִיד בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם. וְתִצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיבִים וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִמְלֹט נַפְשִׁי מִכָּל מִינֵי כַּסּוּפִין רָעִים, וּמִכָּל מִינֵי הַשַּׁתְּוֹקוֹת וְנִעְגוּעֵים רָעִים, וּמִכָּל מִינֵי תַאֲוֹת וְהַרְהוּרִים רָעִים, וְלֹא יַעֲלֶה עַל לְבִי שׁוּם כַּסּוּפִין וְהַשַּׁתְּוֹקוֹת רָעִים כָּל־ל מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

כב פסלו

וְתַעְזֹרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיבִים שְׂאֹזְכָה לְדַבֵּר וְלַהּוֹצִיא בְּפִי אֶת הַכַּסּוּפִין וְהַנִּעְגוּעִים טוֹבִים שְׁלֵי, וְתַעְזֹרְנִי תָמִיד לְפָרֵשׁ כָּל שִׁיחָתִי לְפָנֶיךָ בְּכָל לֵב וּנְפֶשׁ, וְאַזְכָּה לְהִרְבוֹת בְּהַתְּבוֹדְרוֹת וּבְשִׁיחָה בֵּינִי לְבֵין קוֹנֵי תָמִיד, וְאַזְכָּה לְשַׁפּוֹךְ כָּל שִׁיחֵי לְפָנֶיךָ תָּמִיד, וְכֹל אֲשֶׁר עִם לְכַבִּי אֲשִׁיחָה לְפָנֶיךָ מְלֹא רַחֲמִים, בְּאַמֶּת וּבְתַמִּימוֹת, בְּכַסּוּפִין גְּדוֹלִים וְהַשַּׁתְּוֹקוֹת נִמְרָץ אֵלֶיךָ, עַד שְׂאֹזְכָה לַעֲשׂוֹת נִפְשׁוֹת רַבּוֹת דְּקַדְשָׁה עַל־יְדֵי הַכַּסּוּפִין הַקְּדוּשִׁים שְׁלֵי שְׂאֹזְכָה לַהּוֹצִיאָם וּלְפֹרְטָם בְּפִי בְּפִרוּשׁ בְּכָל יוֹם וְיוֹם חַק וְלֹא יַעֲבֹר. וְאַזְכָּה לַעֲשׂוֹת עַל־יְדֵי־זֶה נִקְדוֹת קְדוּשׁוֹת לְאוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה, וּלְצִיִּיר אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה לְטוֹב, וְיִהְיוּ נַעֲשִׂים אֲצִלִּי כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה סֵם חַיִּים, וְאַזְכָּה לְהַתְּדַבֵּק בָּךְ וּבְעַבֹדְתֶךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעַד. וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצִּילֵנִי תָּמִיד שְׁלֵם יִתְגַּלְגַּל וְלֹא יִתְדַבֵּק

בי ובזרעי שום נפש רעה חס ושלום, היוצאת ונעשית מכסופין רעים חס ושלום, ותעזרני שיצאו ממני תמיד נפשות קדושות ומזכות הרבה, על-ידי כסופין הטובים שלנו שנוציאם בפנינו ויתגברו אלו הנפשות, ויעזרו כל העולם בלוי בתשובה שלמה באמת, עד שישובו כלם אליך לעשות רצונך באמת:

ובכן תרחם עלינו ותושיענו ותזכנו לאכל בקדשה גדולה ונוראה, עד שתהיה אכילתנו בבחינת לחם הפנים, ותעזרנו שכל העפונים וכל הכולבים ומזלות, יהיו כלם טורחים בשביל פרנסותינו, ותסיר צלם מעליהם, ויקים מקרא שכתוב, סר צלם מעליהם ויהוה אתנו אל תיראם. ותבטל חכמת הטבע מן העולם, ותעקר ותשבר ותבטל דעותיהם המטעות מן העולם, ותתגלה מלכותך והשגחתך לכל באי עולם, וידעו הכל שאין שום טבע בעולם כלל, רק הכל מתנהג בהשגחתך לבד. ותאיר עלינו באור פניך ואל תסתר פניך ממנו. האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך. וידע כל פעיל כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו, וידעו הכל כי אתה משגיח בהשגחה פרטית על כל דבר שבעולם, בפרטי פרטיות בכל-עת ובכל רגע, ואין שום דרך הטבע בעולם כלל רק הכל מאתך לבד, פנה אלי וחנני תנה עין לעבדך והושיעה לבן אמתך. פניך האר בעבדך ולמדני את חקיך. נסה עלינו אור פניך יהוה. ותבטל חכמת הטבע חכמת הכולבים ומזלות מן העולם הנמשכין מהסתרת פני יהוה, ותגלה אמתת חכמת הנהגת פני השגחתך בעולם, איך אור פני יהוה חופף עלינו כל היום ומנהיג עולמו בהשגחה פרטית, בחכמה גפלאה ונוראה אשר אי-אפשר להשיג, ומסתיר עכשיו הנהגתו בדרך הטבע. וידעו הכל שגם הטבע בעצמה, אתה מנהיג בהשגחתך לבד וגם הטבע היא השגחה. ותמלא רחמים עלינו, ותמשוך גם עכשיו ההנהגה שתהיה לעתיד, שאז תבטל הטבע לגמרי ותנהיג את עולמך בהשגחתך לבד, ונזכה שגם עכשיו תנהיג אותנו בהשגחתך לבד בלי שום דרך הטבע כלל:

ותעזרנו שתהיה אכילתנו בקדשה גדולה כל-כך, עד שיהיה השלחן שלנו מכפר כפונת, ויהיה נאמר על השלחן שלנו: זה השלחן אשר לפני יהוה:

ותמיהר ותחיש לגאולנו גאלת עולם, ותביא לנו את משיח צדקנו, ותבנה לנו בית קדשנו ותפארתנו, ושם נעלה ונראה ונשתחוה לפניך בשלש פעמי רגלנו

בכתוב בתורתך שלש פעמים בשנה יראה כל-זכורך את-פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות ולא יראה את-פני יהוה ריקם. איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך אשר נתן-לך. ונופה לסדר בבית-המקדש לחם הפנים לפניך תמיד. ותוציא חמה מנרתיקה ותתגלה השמש בתקפה, ותקדשנו בקדשתך העליונה, ותתן לנו כח לקבל עצם אור החמה שתתגלה לעתיד בתקפה ובגבורתה, ותרפאנו על-ידיה מכל תחלואינו ומכל מכאובינו רפואת הנפש ורפואת הגוף, ותתקן ברחמיך כל הפגמים שפגמנו לפניך בכל העולמות בלם, ויקים מקרא שפתוב, וזרחת לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה. ותכניס את השפע והפרנסה מן החוץ לפניך לתוך הקדשה, ולא תלך עוד רבוי השפע והפרנסה להעפום והרשעים חס ושלום, רק כל השפע טובה והפרנסה והעשירות יהיה נמשך לנו מאתך. ותקים לנו מקרא שפתוב, יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב את השמים לתת מטר ארצך בעתו ולברך את כל מעשה ידך, והלוית גוים רבים ואתה לא תלוה, כי-יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר-לך, והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט, ומשללת בגוים רבים ובך לא ימשלו:

חוס וחמל עלינו ומלא משאלותינו ברחמים, וזכנו לקדשת שבת-קדש, ולשמירת הברית באמת, ולשמירת אסור והתר, ולאמונה שלמה דקדשה באמת, ותחננו מאתך חכמה בינה ודעת, ותשפיע עלינו מדת הרחמנות תמיד, ונופה לרחם על הבריות לתן צדקה הרבה בשמחה גדולה לעניים הגונים הרבה. ועורנו וזכנו לכסופין דקדשה ולהשתוקקות נמרץ לשמך ולעבודתך באמת תמיד, ותן לנו פרנסותינו בהרחבה גדולה מיך המלאה והרחבה, למען נופה לעסק בתורתך ובעבודתך ולעשות רצונך באמת כל ימי חיינו, אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית-ישראל מעתה ועד עולם, עד אשר נופה להתדבק ולהכלל בך תמיד לעלות ולראות באור פניך, אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה. ותשמר לנו חסדי דוד הנאמנים, ותקים לנו מקרא שפתוב, לעולם אשמר לו חסדי ובריתי נאמנת לו. ונראה עין בעין בשובו אל גוהו בפתוב, כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון, ונאמר, ונגלה כבוד יהוה וראו כל-בשר יחדו כי-פי יהוה דבר. ונאמר, ולא יכנף עוד מוריד והיו עיניך ראות את מוריד. יהוה אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונושעה. יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

לב

[על-פי תורה ל"ב - ה' שפתי תפתח]

כג בסלו

אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲדוֹן הַשְּׁמַחָה וְהַחֲדוּדָה אֲשֶׁר הַשְּׁמַחָה בְּמַעֲוֹנֶךָ, וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּרֹאת שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה, חֶתֶן וְכֹלָה, גִּילָה וְרִנָּה, דִּיצָה וְחֲדוּדָה. זַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׂאוּכָה לְקַיֵּם מִצְוֹת הַכְּנָסֶת כְּלָה לְחַפָּה בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה גְּדוּלָה, וְאַזְכָּה בְּכָל עֵת לְשִׁמְחַח חֶתֶן וְכֹלָה, לְשִׁמְחָם בְּכָל עֵז וְחֲדוּדָה, לְהַרְבוֹת בְּכָל מִינֵי שִׁמְחָה לְפָנֶיהֶם, וְלִרְקֹד לְפָנֶיהֶם בְּכָל כַּחַי בְּשִׁמְחָה וְחֲדוּדָה גְּדוּלָה, וְאַזְכָּה עַל-יְדֵי הַרְקוּדִין לְהַמְתִּיק כָּל הַדִּינִים מֵעֲלִינוּ וּמַעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְתַתֵּן שִׁמְחָה בְּלִבִּי עַד שִׁיתְנַשְׂאוּ רַגְלֵי עַל-יְדֵי שִׁמְחַח הַלֵּב, לִרְקֹד הַרְבֵּה לְפָנֵי חֶתֶן וְכֹלָה, וּלְפָזוּ וּלְכַרְכֵּר בְּכָל עֵז לְפָנֶיהֶם, וְאַזְכָּה עַל-יְדֵי הַרְקוּדִין לְהַמְשִׁיךְ ה' (חַמֶּשֶׁ) אֶלְפִין שְׁבַבִּינָה, לְהַמְתִּיק עַל-יְדֵי-זוֹה כָּל הַשֶּׁדֶד דִּינִים, וְיִתְהַפֵּךְ הַדִּין לְרַחֲמִים פְּשׁוּטִים, וְנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ כָּל הַה' (הַחֲמִשָּׁה) קוֹלוֹת הַקְּדוּשִׁים, וְיִקְיָם מִהֲרָה מִקְרָא שְׁכַתוֹב, עוֹד יִשְׁמַע, בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחִצּוֹת יְרוּשָׁלַיִם, קוֹל שִׁשׁוֹן וְקוֹל שִׁמְחָה קוֹל חֶתֶן וְקוֹל כְּלָה קוֹל אוֹמְרִים הוֹדוּ אֶת יְהוָה צְבָאוֹת כִּי טוֹב יְהוָה כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד. וְאַזְכָּה תָּמִיד לְעַסֵּק בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה וְצַדִּיקָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּשִׁמְחָה וְחֲדוּדָה גְּדוּלָה, עַד שְׂאוּכָה לִיחַד וּלְחַבֵּר חֶתֶן וְכֹלָה הַעֲלִינִים. וְתַרְחֵם עַל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל עִם קִדְשֶׁךָ, רַעֲיִתְךָ הַמְּשׁוּכָה אַחֲרֶיךָ, כְּלָה קְרוּאָה בְּנִיעִימָה בְּאַהֲבָתְךָ וּבְחֶמְלָתְךָ, וְתַמְתִּיק וְתַכְפֹּל כָּל הַדִּינִים מֵעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית-יִשְׂרָאֵל בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת, וְתִשְׁמַחְנוּ בִּישׁוּעָתְךָ תָּמִיד וְתִמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְגַאֲלוֹנוּ, וְתַעֲלֵנוּ בְּשִׁמְחָה לְאַרְצֵנוּ וְתַבְּנֶה בֵּית-קְדֻשָׁנוּ וְתַפְאֲרַתְנוּ, וְיִקְיָם מִהֲרָה מִקְרָא שְׁכַתוֹב, אִז תִּשְׁמַח בְּתוֹלָה בְּמַחֹל וּבְחָרִים וּזְקִנִים יַחְדוּ. וְהַפְּכֵתִי אֶבְלָם לְשִׁשׁוֹן וְנַחֲמָתִים וְשִׁמְחָתִים מִיּוֹגָם. וְנִזְכָּה לְרֹאוֹת בְּנַעַם זִיּוֹן, בְּעֵת שִׁתְּתַעַפֵּר בְּעִטְרַת תְּפִאֲרַת עַל-יְדֵי מַעֲשִׂים טוֹבִים שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, כְּאִמּוֹר, צִאֲיָנָה וְרִאֲיָנָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמִלְךָ שְׁלֹמֹה בְּעִטְרָה שְׁעִטְרָה לוֹ אִמּוֹ בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ וּבְיוֹם שִׁמְחַח לְבוֹ, בְּמִהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן:

לג

[על-פי תורה ל"ג - מי האיש ההפץ חיים]

רְבוּנוּ עֲלֵמִין אַנְתָּ חַד וְלֹא בְּחֻשְׁבוֹ, אַנְתָּ הוּא עֲלָאָה עַל-כָּל עֲלָאִין סְתִימָא דְכָל סְתִימִין, לִיֵּת מַחְשָׁבָה תְּפִיסָה בְּךָ כְּלָל, אַנְתָּ הוּא מְמַלָּא כָּל עֲלָמִין וְסוֹכֵב כָּל

עֲלֵמִין וְלִית אַתְר פְּנוּי מִנְּךָ בְּלָל, כִּי מְלֵא כָּל הָאָרֶץ בְּבוֹדְךָ וּמְלֻכוֹתְךָ בְּכֹל מִשְׁלָה וְאַתָּה
מְחִיָּה אֶת כָּלָם, כָּל צָבָא מַעְלָה וְכָל צָבָא מִטָּה, כָּל הַהִיכָלִין וְהַמְדַרְגּוֹת הַקְדוּשׁוֹת, וְכָל
הַמְדַרְגּוֹת וְהַהִיכָלִין שֶׁל הַמַּמְאָה וְהַסְטָרָא אַחֲרָא, וְאַפְלוּ בַעֲשֵׁר כְּתָרִין דְּמִסְאָבוּתָא
מְלַבֵּשׁ חַיִּיתְךָ יִתְבָּרַךְ לְעַד וּלְנֹצַח נְצָחִים, וְאִין שׁוּם סְטָרָא אַחֲרָא וּקְלָפָה וּמַמְאָה
בְּעוֹלָם שְׂלֵא יִהְיֶה מְלַבֵּשׁ בְּהֵם חַיִּיתְךָ יִתְבָּרַךְ, כִּי אַתָּה מְחִיָּה אֶת כָּלָם, וּמְבַלְעֵדְךָ אִין
לְהֵם שׁוּם חַיּוֹת וְקִיּוּם כָּלָל. וְאַפְלוּ בְּכָל לְשׁוֹנוֹת הַגּוֹיִם וּבְכָל הַמְדוּת רְעוֹת וּבְכָל
הַתְּאֵאוֹת רְעוֹת, וְאַפְלוּ בְּכָל הָעֵבְרוֹת וְהָאֶסְוִרִים שֶׁבַתְּוֹרָה מְלַבֵּשׁ וּמְסַתֵּר חַיִּיתְךָ
יִתְבָּרַךְ, כִּי מְלֻכוֹתְךָ בְּכֹל מִשְׁלָה. עַל כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי אֲדוֹן־
כָּל, לְחַלּוֹת וּלְחַנּוּן פְּנִיךָ וּלְשִׁמּוּחַ כְּפִי לְרַחֲמֶיךָ וּחְנִינוּתֶיךָ, שְׂתַחֲנַנִּי בְּחֶסֶדֶיךָ הַגְּדוֹלִים,
וְתִשְׁפִיעַ עָלַי שִׁכְל וְרַעַת דְּקַדְשָׁה וְכַח וּגְבוּרָה מֵאַתָּה, שְׂאֻזְבָּה לְהַתְּנַבֵּר עַל יְצִרֵי הָרַע
וּלְכוּפּוֹ לְהַשְׁתַּעֲבֵד לָךְ בְּאַמְתָּ, וְאַזְבָּה לְהַכִּיר אוֹתְךָ וּלְהַתְּקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּכָל מְקוֹם, בֵּין
בְּטִיבוֹ בֵּין בְּעָקוֹ חֵם וְשָׁלוֹם, תְּמִיד אֶתְקַרֵּב אֵלֶיךָ, וְאַזְבָּה לְקַיֵּם מִקְרָא שְׂכַתוּב, בִּיהוּה
אַהֲלֵל דְּבַר, בְּאֱלֹהִים אַהֲלֵל דְּבַר וּלְהַתְּדַבֵּק בְּךָ תְּמִיד, וְתוֹכְנִי וְתַעֲזָרְנִי לְהַכִּיר אוֹתְךָ
וּלְהַתְּקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמְתָּ, וּלְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ מִמְּקוֹם שְׂאֵנִי שֵׁם עַכְשָׁיו בְּעַת
הַזֹּאת, וְאִם בְּעוֹנוֹתַי הִרְבִּים נִפְלְתִי לְמְקוֹם שְׂנִפְלְתִי וַיְרַדְתִּי לְמְקוֹם שְׂיִרְדְתִי, אַף־עַל־
פִּי־כֵן אֲנִי מֵאַמִּין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שְׁגַם בְּמְקוֹמִי שְׂאֵנִי שֵׁם עַכְשָׁיו בְּעַת הַזֹּאת, גַּם שֵׁם
אַתָּה נִמְצָא, כִּי לִית אַתְר פְּנוּי מִנְּךָ וּבְכָל הַמְּקוֹמוֹת מְמִשְׁלְתְּךָ. עַל כֵּן חוּם וְחֶמֶל עָלַי,
וְאַל תְּסַתֵּר פְּנִיךָ מִמֶּנִּי אֲפְלוּ בְּמְקוֹמוֹת הַלָּלוּ הַמְּגַנִּים מְאֹד, גַּם שֵׁם יְדֶךָ תַּנְחֵנִי וְתִאֲחַזְנֵי
יְמִינֶךָ. מְלֵא רַחֲמִים, מַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֵל תִּרְפֵּ אַחֲזוּ בִי וְהוֹצִיאֵנִי מִהַרָּה מִכָּל אֱלוֹ הַמְּקוֹמוֹת
הַשְּׂפֵלִים וְהַמְּגַנִּים, וְתַעֲזָרְנִי לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ תְּמִיד בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת שְׂאֵנִי שֵׁם, וְאַזְבָּה לְקַיֵּם
מִקְרָא שְׂכַתוּב, וּבְקִשְׁתֶּם מִשֵּׁם אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִצָּאתָ כִּי תִדְרָשְׁנוּ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל
נַפְשֶׁךָ. וְתִהְיֶה נִמְצָא עִמִּי תְּמִיד בְּכָל עַת, וְתִקְרַבְנִי אֵלֶיךָ בְּרַחֲמֶיךָ אַף־עַל־פִּי שְׂאֵנִי
זוֹכָה לְדַרְשׁ וּלְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ בְּרָאוּי. וְתַקִּים מִקְרָא שְׂכַתוּב, נִדְרַשְׁתִּי לְלֹא שְׂאֵלוֹ נִמְצָאתִי
לְלֹא בְקִשְׁנִי אֲמַרְתִּי הִנֵּנִי אֶל־גּוֹי לֹא־קְרָא בְּשִׁמִּי, שִׁטְחֹתִי אֵלֶיךָ כְּפִי, פִּרְשֹׁתִי יְדֵי
כָּל־הַיּוֹם, נִפְשִׁי בְּאָרֶץ עֵיפָה לָךְ סְלָה. אֵלֶיךָ נִשְׂאֵתִי אֶת עֵינֵי הַיֹּשְׁבִי בְּשָׂמִים. חֲנִנֵּנוּ יְהוָה
חֲנִנֵּנוּ כִּי רַב שָׂבַעְנוּ בוּז. כִּי שָׁחָה לְעַפְרָה נִפְשֵׁנוּ דְּבַקָּה לְאָרֶץ בְּטַנְנֵנוּ. דְּבַקָּה לְעַפְרָה נִפְשִׁי
חֲנִינִי בְּדַבְרֶיךָ. קוּמָה עֲזָרְתָה לָנוּ וּפְדָנוּ לְמַעַן חֲסִדְךָ. חוּשָׁה לְעֲזָרְתִּי אֲדֹנָי תִּשְׁעֵתִי.
וּמִהַר לְחַלְצֵנִי וְהוֹצִיאֵנִי מִכָּל אֱלוֹ הַמְּקוֹמוֹת הַמְּגַנִּים וְהַמְּטַנְפִים וְהַנְּמוּכִים וְהַמְּגַשְׂמִים
מְאֹד. אֵל תְּבַלְעֵנִי מְצוּלָה וְאַל תִּאֲטַר עָלַי בְּאֵר פִּיהָ וּמִהַר לְגַאֲלֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ, וּלְהוֹצִיאֵנִי

וְלִהְיוֹתִי וְלִטְהַרְנִי מִכָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְתִּי לְפָנֶיךָ, עַל-יְדֵי כָּל הַחַטָּאִים וְהָעוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים שֶׁחַטָּאתִי וְשַׁעוֹתַי וְשִׁפְשָׁעְתִּי לְפָנֶיךָ מִנְּעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, בְּשׂוֹגֵג וּבְמִזִּיד בְּאַנֶּס וּבְרִצּוֹן. חוּס וְחַמַּל עָלַי וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי כַּחַ וּגְבוּרָה דְקָדְשָׁה מִן הַכַּח וְהַגְּבוּרָה שֶׁל הַצַּדִּיקִים הָאֱמֵתִיִּים אֲשֶׁר זָכוּ לְכַף אֶת יִצְרָם, אֲשֶׁר הֵם דּוֹמִים לְמִלְאָךְ יְהוָה צְבָאוֹת מִמֶּשׁ, וְעָמְדוּ בְּנִסְיוֹנוֹת רַבּוֹת אִין מִסְפָּר, וּכְבִּשׂוּ אֶת תְּאֻמֹּתָם וּכְפוּ אֶת יִצְרָם תַּחְתָּם, עַד אֲשֶׁר שָׁבְרוּ וּבִטְלוּ אֶת יִצְרָם לְגַמְרִי, וְזָכוּ לְהִתְדַבֵּק בְּךָ בְּאַמֶּת, בְּתַכְלִית הַמַּעֲלָה וְהַשְּׁלֵמוֹת שֶׁאִין שְׁלֵמוֹת אַחֲרָיו. וּבְזִכּוֹתֶם וּכְחֶם הַגְּדוֹל גִּשְׁעַנְתִּי, שֶׁתַּחַס וְתַחַמַּל עָלַי בְּזִכּוֹתֶם, וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי מִכְּחֶם וּגְבוּרָתֶם, וְתַעְזְרוּנִי שְׂאֻזָּכָה גַם-כֵּן לְכַף וְלַהֲכַנִּיעַ וְלִשְׁבֵר וּלְבַטֵּל אֶת יִצְרֵי הָרַע, שְׂאֻזָּכָה לְשִׁבְרֵי וּלְבַטְלֵי כָּל הַתְּאֻוֹת רָעוֹת וּמַדּוֹת רָעוֹת לְגַמְרֵי וְלֹא יִשָּׂאֵר בִּי שׁוּם רָע כְּלָל, וְאֻזָּכָה לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שְׁלֵם. וְתַעְזְרוּנִי שֶׁהָרַע שֶׁנֶּאֱחָז בִּי יִפֹּל וְיִתְבַּטֵּל לְגַמְרֵי, וְהַטּוֹב וְהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה הַנֶּעֱלָם וְנִסְתָּר בִּי וּבְמַדּוֹתַי, הַכֹּל יִתְפָּרַר וְיִתְגַּלֶּה וְיִתּוּסַף עָלָיו אֹזֶר רַב מְלֵעֵלָא, עַד שְׂאֻזָּכָה לְגַלּוֹת וְלַהֲאִיר כָּל הַטּוֹב שֶׁבִּי. וְתִזְכְּנִי לַעֲלוֹת מִדְּרָגָא לְדְרָגָא בְּקִדְשָׁה גְּדוּלָּה, עַד שְׂאֻזָּכָה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ, וְלַהֲתַדַּבֵּק בְּךָ וּבְהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּאַמֶּת וּבְתַמִּימוּת. וְתַפְתַּח לִּי אֹזֶר הַדַּעַת שְׂאֻזָּכָה לְהַכִּיר אוֹתְךָ וְלַהֲתַדַּבֵּק בְּךָ תְּמִיד בְּאַהֲבָה יִתְרָה, בְּאַהֲבָה רַבָּה וְאַהֲבַת עוֹלָם, בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה, בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה, וְתַמְעַט הַצְּמֻצוּמִים וְהַלְּבוּשִׁים וְהַמְּסַכִּים הַמְּבַדִּילִים, וְתִזְכְּנִי לִידַע וְלַהֲכִיר אוֹתְךָ בְּלֵי צְמֻצוּמִים וּלְבוּשִׁים רַבִּים, וְתַקְרַבְנִי אֵלֶיךָ בְּהִתְקַרְבוֹת גְּדוּלָּה וּבְהִתְגַּלּוֹת הַדַּעַת דְּקִדְשָׁה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

כד בסלו

אָנָּה יְהוָה, רַחֲמֵן מְלֵא רַחֲמִים, פּוֹדֶה וּמַצִּיל, גּוֹאֵל חָזֵק, חוֹשֵׁב מַחְשְׁבוֹת לְבַל יִדַּח מִמֶּךָ נִדָּח, עֹמֵד עַל יְמִינִי וְסִמְכָנִי, וְעֹזְרוֹנִי וְהוֹשִׁיעֲנִי, שְׂאֻזָּכָה לְכַף אֶת יִצְרֵי הַלְּשֶׁתְּעַבְדֵּךְ לְךָ, וְאֻזָּכָה לְשִׁבְרֵי וּלְבַטְלֵי כָּל הַתְּאֻוֹת וְכָל הַמַּדּוֹת רָעוֹת שֶׁנֶּתְאָחַזוּ בִּי. וְתִזְכְּנִי מֵעַתָּה לְיָמֵי טוֹב, וְאֻזָּכָה לְהַגְּבִיר הַיְמִי-טוֹב עַל-הַיְמִי-רָע, לְהַכְנִיעַ וְלַהֲשִׁפִּיל וּלְשִׁבֵר וּלְבַטֵּל כָּל הַיְמִי רָע תַּחַת הַיְמִי טוֹב, וְאֻזָּכָה לְהַכִּין וְלִרְאוֹת וּלְמַצֵּא וּלְגַלּוֹת הַטּוֹב הַמְּלַבֵּשׁ בְּיָמֵי רָע, וּלְכַרֵּר הַטּוֹב מִן הָרַע. וְתַחַס וְתַחַמַּל עָלַי מֵעַתָּה, וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ תְּמִיד מִיְמֵי רָע, שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָהֶם שׁוּם כַּח לְהִתְגַּבֵּר עָלַי חַס וְשָׁלוֹם, כִּי בְּעוֹנוֹתַי כָּבַר עָבְרוּ עָלַי יְמֵי רָע הַרְבֵּה יוֹתֵר מִדֵּי, עַד אֲשֶׁר כָּשַׁל כַּח הַסֶּבֶל. חוּס וְחַמַּל עָלַי מֵעַתָּה, וְהַצִּילֵנִי וּמְלַמְנִי וּפְדֵה נַפְשִׁי מִן הַיְמֵי רָע, וְעֹזְרוֹנִי וְזָכְנִי לְשִׁבֵר וְלַהֲכַנִּיעַ וּלְבַטֵּל כָּל הַיְמֵי רָע תַּחַת הַיְמֵי טוֹב, וְהַצִּילֵנִי מִכָּל רָע, מִכָּל מַכְשׁוֹל עוֹן, וּמִכָּל הַתְּאֻוֹת וּמַדּוֹת

רעות, ואזכה לקדש עצמי במתן לי, בקדשה גדולה, ואזכה מעתה שיהיו כל ימי טובים, ואכלה ימי בטוב האמת, ושנותי בנעם העליון, שאזכה לעסק כל ימי בעבודתך ובתורתך באמת, ולהתדבק ולהכלל בך ביראה ואהבה גדולה, באמת ובאמונה, בקדשה ובטהרה תמיד לעולם ועד, ואזכה לקיים מקרא שכתוב, סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו. ואזכה לבקש שלום תמיד, שיהיה לי שלום במדותי ובמאורעותי, שתמיד אמצא השם יתברך בכל מקום ובכל זמן ובכל אדם. ותזכני תמיד שאהיה רודף שלום, לעשות שלום בין ישראל עמך, בין אדם לחברו ובין איש לאשתו, בקדשה ובטהרה גדולה, ותעזרני שאהיה בכלל העושים שלום בין ישראל לאביהם שבשמים:

ח לחדש

ותזכני לעסק בתורתך הקדושה תמיד, ועל-ידי-זה תקרבני בכל פעם יותר אל השלום, כמו שכתוב, דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום. ותעזרני לקיים את כל דברי תורתך באהבה, ואזכה לקיים כל התרי"ג מצות דאורייתא וכל המצות הרבנו, עם כל ענפיהם היוצאים מהם ועם כל פריטיהם ודקדוקיהם. ואפלו המצות שאי אפשר לכל אדם לקיימם עכשיו, תזכני ללמד ולהגות בהם ולקיימם ברוחניות על-ידי עסק התורה, ועל-ידי כלליות של עמך ישראל, על-ידי עצם האהבה והשלום שיהיה בין כל ישראל עמך, ואהיה נכלל בתוכם בכלליות גדול, עד שנהיה אנחנו כולנו בני ישראל עמך הקדוש נחשבים פאיש אחד:

ותעלה אותי מעלה מעלה חיש קל מהרה, עד שאזכה להיות בלו (כלי) טוב באמת, עד שאזכה ברחמיך ובכחך הגדול ובכח הצדיקים האמתיים, לגלות ולהאיר ולמצא הטוב הכבוש ונסתר בין כל הרשעים ואפלו בין העכו"ם, עד שאפלו בשאדבר עם העכו"ם והרשעים, או בשאראה מדותיהם הרעות, או בשאהיה מכרח לעסק באיזה עסק או משא ומתן עם העכו"ם והרשעים, אזכה תמיד למצא ולגלות חיות אלהות השוכן ונסתר בקרבם בכל לשונות הגוים ובכל מדותיהם הרעות, ותעזרני שתכף בשאדבר או אהיה עוסק עמם יפל הרע לפני, והטוב והקדשה השוכן שם יתגלה ויאיר באור גדול, ויהיו נתגלין אותיות התורה המלכשין שם, שהם מחיין כל הדברים שבעולם, והאותיות יהיו בולטות ומצטרפות, ויתוסף עליהם אור רב מלעלא, עד שנוזכה ללקט ולברר אותיות התורה הקדושה מכל

לשונות העפוי"ם ומכל מדותיהם הרעות, ולכנות מהם בנינים שלמים דקדושה. ויקנים
מקרא שפתוב, ברכו יהוה מלאכיו גבורי כח עושי דברו לשמע בקול דברו. ברכו יהוה
כל-צבאיו משרתיו עושי רצונו. ברכו יהוה כל מעשיו בכל מקומות ממשלתו ברכי
נפשי את יהוה:

רבנו של עולם, אתה ידעת, כי לא היה עולה על דעתי לבקש כל אלה מלפניך,
כי אף-על-פי שאיני יודע כל התרחקותי ממך, אבל אפלו לפי מעט ידיעתי
מהתרחקותי ממך, גם-כן לא היה עולה על דעתי לבקש על מעט מאלה. אך אתה
יהוה, ידעת את לבבי, כי כל דברי תחנותי ובקשותי וכל תקותי ומבטחי עדין, הוא
רק על זכות וכח הצדיקים האמתיים אשר אנו חוסים בצל כנפיהם, על כן עליהם אני
גשען לבקש ממך כל אלה, כי כחם הגדול מספיק אפלו עלי, אפלו בהתרחקותי
העצום מאד בלי שעור וערך, אף-על-פי-כן בכחם הגדול אני בטוח וגשען ונסמך
ונאחז. שעדין יש לי תקנה לזכות לכל מה שבקשתי מלפניך ויותר ויותר מזה, כי
רחמיך לא כלים, וזכות וכח וגבורת כל הצדיקים האמתיים אינו נפסק לעולם, ואין
שום סטרא דמסאבא שתוכל לעמד נגד קדשתם ומעלתם וגבהם ותקפם וחזקם
וכחם וגבורתם. וזכותם וכחם הגדול יעזר ויגן ויושיע לנו ולכל החוסים בהם, כי
גדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם, והם נקראין חיים תמיד. ותזכני להיות רגיל
ביותר לבוא על ציון קבריהם הקדושים ולהשתטח שם ולפרש שיחתי לפניהם באמת,
כאלו היו בחיים חיותם ויותר ויותר, ואזפה לעורר רחמי לבם עלי, ויהמו ויכמרו
רחמיהם עלי, אשר אני בלוא וסגור כל כך שנים במקומות באלו הרחוקים ממך,
כאשר הם יודעים בברור כל עניינינו ומהותנו בזה העולם העובר, מתחלה ועד סוף,
והם יודעים עצם הרחמנות שיש על האדם העובר בעולם הזה כאורח נטה ללון,
ואינו חושב על אחריתו מה יעשה בעולם העומד והקים לעד ולנצח נצחים. מרא
דעלמא בלא, הגוף שלך והנשמה שלך חוסה על עמלך. ועשה למען שמך, ועורני
והושיעני ישועה שלמה ואמתית:

כה בסלו

וזכני להתדבק בך תמיד באמת, ולהפיר אהבתך הגדולה שאתה אוהב את עמך
ישראל הקדוש, אשר בחרת בנו מכל העמים ורוממתנו מכל הלשונות,
וקדשתנו במצותיך אשר בהם מלבש אהבתך הגדולה אשר אתה אוהב את עמך

ישראל אהבה אמתית, אהבה וחמלה שאין לה קץ ותכלית. אשר מאהבתך הגדולה ומחמלתך האמתית על עמך ישראל הקדוש צמצמת אלהותך כביכול, והלבשת אהבתך בהתורה ומצות הקדושים אשר נתת לנו באהבה על-ידי משה נביאך נאמן ביתך, אשר כל מצוה ומצוה היא שעור וצמצום הקדוש, כדי שנוכח על-ידי-זה להכיר אותך ולהשיג אותך ולעבדך באמת ביראה ואהבה. חום וחגני וזכני לקים כל מצותיך באהבה גדולה, ותעזרני ברחמיך הרבים שאזכר להשיג ולהבין אור האהבה שפדעת, שהוא סתרי תורה, שהיא אורייתא דעתיקא סתימאה, דעתידא לאתגליא לעתיד לבוא, שהיא האהבה הגדולה שהיה בינך ובין ישראל עמך קדם שבראת העולם, אשר האהבה הזאת היא למעלה מהזמן והמדות והימים, אשר אי-אפשר להשיג אור האהבה הזאת, כי אם על-ידי צדיקים אמתיים הכופים את יצרם, ומבטלים כל התאוות והמדות רעות בתכלית הבטול, ולבם ברשותם. אבינו מלכנו, עזרני ברחמיך להתקרב ולהתדבק ולהכלל בהצדיק האמת הזה אשר יש לו הכח הזה, להכניס ולהאיר גם בנו אור האהבה הזאת שפדעת. ותחנני ברחמיך הרבים, ותעזרני שאזכר גם פן בזכותו וכחו לכף ולהכניע ולשפר ולבטל את יצרי הרע, ולסלק ולבטל ממני כל התאוות וכל המדות רעות, ויהיה לבי ברשותי תמיד, ואקשר כל המדות והימים שבלב אל הדעת הקדוש, וכמו שפדעת הקדוש המשרש בנו, אנו יודעים שמלא כל הארץ כבודך, עד אשר כפי מעט התנוצצות הדעת שמתנוצץ בנו, מגדלתך ורוממותך ויחודך ואחדותך וממשלתך, היו מתבטלים לגמרי כל התאוות וכל המדות רעות כלם, ולא היה אפשר לנו להרים את ידנו ואת רגלינו בלעדך. פן תעזרנו שנוכח לקשר את הלב ומדותיו אל הדעת הקדוש הזה, ויהיה לבי ברשותי עד שאזכר ברחמיך לשפר ולסלק ולבטל ממני כל התאוות וכל המדות רעות, ויהיה נכלל הלב ומדותיו הטובים בהדעת הקדוש, ויקבל לבי ומדותי מאור האהבה שפדעת, עד שאזכר גם בזמן ובזמנים ובמדות, להשיג ולהבין ולטעם טעם אור הגנוז שהוא אור האהבה שפדעת, ואזכר להבין ולהשיג סתרי תורה אמתיים. ותזכני ותעזרני לעלות בכל פעם, להתקרב אליך ואל תורתך הקדושה ואל השלום, בהתקרבות גדול יותר ויותר, ואזכר תמיד להשיג סתרי תורה הגבוהים יותר:

וזכנו ברחמיך הרבים, שיתגלה לנו התורה הגנוזה והצדיקים הגנוזים, ואם אמנם אין העולם כדאי עכשיו להשתמש באור הגנוז הזה, שהיא התורה הגנוזה

והצדיקים הגנוזים. אף-על-פי-כן תעשה עמנו לפניך משורת הדין, ותעורר רחמיך וחסדיך האמתיים עלינו, ותעזרנו בטובותיך וחנינותיך הגדולים, שנופה שיתגלו לנו ברחמיך הרבים, הצדיקים הגנוזים והתורה הגנוזה, כי אתה ידעת יהוה אלהינו, שאין לנו עכשיו שום סמיכה ותקנה, כי אם על-ידי הצדיקים הגנוזים והתורה הגנוזה, כי הם לבדם מגינים עלינו עכשיו בעמק הגלות המר הזה, בעוקבא דמשיחא. חוסה עלינו ברחמיך, יהמו מעיך עלינו ועזרנו לכפש את יצרנו לסור מרע לגמרי פרצונך הטוב, ולעשות הטוב בעיניך תמיד, עד שנופה להנות ולטעם גם בעולם הזה מאור הגנוז וצפון וזרוע לצדיקים, כמו שכתוב, אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה. וכתיב, אמרו צדיק כי טוב כי פרי מעלליהם יאכלו. ותמשיך שלום על עמך ישראל לעולם, ותבטל כל מיני מחלקת מן העולם, עד אשר על-ידי רבוי השלום, ימשכו ויתקרבו כל הרחוקים לעבודתך וליראתך באמת, אפלו הרחוקים מן הקדושה מאד מאד בתכלית הרחוק, אפלו המשקעים והמלכלכים בכל מיני תועבות ומנופים ולכלוכים, כלם יתעוררו באמת וישובו אליך ממקום שהם, על-ידי כח הצדיקים האמתיים העוסקים תמיד לגלות אלהותך ולפרסם אדנותך על כל באי עולם, ולעשות שלום בין ישראל לאביהם שבשמים. ותמשיך גם עתה בעולם הזה, השלום הנפלא שאתה עתיד לגלות לעתיד לבוא, כמו שכתוב, וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי ירבע ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קמזן נהג בם. לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי, כי מלאה הארץ דעה את יהוה כמים לים מכסים. ותקים מקרא שכתוב, בורא ניב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו. שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול. יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום. אמן נצח סלה ועד:

לד

[על-פי תורה ל"ד - ואתם תהיו לי ממלכת כהנים]

כו בסלו

פי ידבר חכמות והגות לבי תבונות. אלהים שמע תפילתי האזינה לאמרי פי. נדבות פי רצה נא יהוה ומשפטיך למדני. האזינה יהוה תפילתי והקשיבה בקול תחנונותי. שמע יהוה קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל דביר קדשך. אל תמ לבי לדבר רע להתעולל עלילות ברשע את אישים פעלי און וכל אלחם במנעמיהם. לבב עקש יסור ממני רע לא אדע. הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע. לב טהור ברא לי אלהים ורוח

נכון חדש בקרבי. עזרני רבוננו של עולם, מרא דעלמא בלא, שאזכה לקשר את לבי
 לאמרי פי, ויהיה כפי כן לבי, ותצילני ברחמיך הרבים שלא אדבר לפניך שפתי מרמה,
 ולא יהיה חלק לבי מאמרי פי, ואזכה לשפך שיחי ותפילתי ותחנותי ובקשתי לפניך
 בפה מלא ובלב שלם, עד שיתקשר לבי לאמרי פי בתחנותי ובקשותי, ותהיה עמי
 תמיד ותושעני ותעזרני ותזכני לפרש כל שיחתי לפניך תמיד בכל לב, ואת כל אשר
 עם לכבי אשיחה לפניך תמיד באמת ובלב שלם, ואזכה להרבות מאד בהתבודדות
 ובשיחה ביני לבין קוני, עד שתתגלה ותאיר הנקדה הקדושה המשרשת בי שהיא
 בחינת צדיק מושל, כמו שכתוב, ועמד (ישראל) בלם צדיקים. והנקדה הקדושה
 הזאת תאיר ותמשל על ידי אמרי פי בתפלות ותחנות ובקשות. ואזכה לקשר לבי
 לנקדה הקדושה הזאת בקשר אמין וחזק, עד שתאיר הנקדה הקדושה הזאת מפי
 ללבי, עד שיתגלה אור האהבה הקדושה להשם יתברך, המשרשת בי, ועל ידי זה
 יתבטל ויפול מלבי חרפת לב, ערלת לב, שבירת לב, שהם כל התאוות רעות ומדות
 רעות ומחשבות רעות והרהורים רעים ובלבולים השורין על לבי, עד אשר כל לבי
 נשבר ונשחת ונתקלקל מאד מאד על ידי רבוי החרפות הללו. וכלם יתבטלו ממני
 לגמרי על ידי אור הנקדה הקדושה שבי, שתזכני שתתגלה ותאיר מפי ללבי, על ידי
 דברי תחנות ובקשות והתעוררות אליך ולעבודתך, שאזכה לאומרם באמת ובלב
 שלם מעומקא דלבא באמת לאמתו:

אנא יהוה, מלא רחמים רבים, חומל דלים, שומע אנקת אביונים, רואה בעלבון
 עלויים, החפץ בתשובתן של רשעים ואינו חפץ במיתתם, אתה ידעת חרפתי
 ובשתי וכלמתי נגדך כל צוררי. חרפה שברה לבי ואנושה ואקוה לגוד ואין ולמנחמים
 ולא מצאתי. הריני לפניך מלא בוש וכלמה, מלא חרפות ובזיונות, מה אומר מה
 אדבר ומה אצטדק, חוס וחמל עלי, העבר חרפתי אשר יגרת כי משפטיך טובים. זכני
 לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת, זכני לפרש שיחתי לפניך באמת ובלב שלם,
 באפן שאוכל לעורר הנקדה הטובה שיש בי ותאיר בי מפי ללבי, באפן שאזכה לתקן
 את לבי הפגום מאד. ואזכה להסיר ולבטל מלבי כל החרפות לב וכל הערלת לב וכל
 העקמימיות שבלבי, כי לבי מלא עקמימיות רע מאד בלי שעור וערך ומספר. עקב
 הלב מכל ואגש הוא מי ידענו, ואתה יהוה חוקר לב ובוחר בליות, רפא את שברי
 וחבש את מכאובי נפשי המרבים מאד, חוס וחמל עלי רבוננו של עולם, כי אתה ידעת

רע לְבָבִי וְהַעֲקִמֵמוֹת הָרַע שֶׁנֶּאֱחָזוּ וְנִתְעַרְבּ בְּלִבִּי, עַד שֶׁכָּל לִבִּי מָלֵא הִרְהוּרִים וְתַאֲוֹת וּבְלָבוּלִים הִרְבָּה מְאֹד מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ וּמִסְפָּר, עַד שֶׁקָּשָׁה לִי לְנוּחַ וּלְשַׁקֵּט שְׁעָה אַחַת, כִּי בְּכָל עֵת וְשְׁעָה רוֹדְפִין הַתַּאֲוֹת וְהַבְּלָבוּלִים אַחֲרַי, וּמְחַרְפִּין וּמְשַׁבְּרִין אֶת לְבָבִי, עַד אֲשֶׁר אֵינִי יוֹדֵעַ שׁוּם דְּרֶךְ וּנְתִיב וְעֵצָה וְתַחֲבוּלָה אִידָּהּ לְהַמְלִט מֵהֶם, וְאֶפְלוּ מֵהַ שְׂמִתְנוּצִץ לִי עֲדִין אִיזָה הַתְּנוּצָצוֹת עֲצוֹת טוֹבוֹת, אֵינִי מְקַיֵּם מֵעַצֵּם חֲלִישוֹת הַדַּעַת וּפְזוֹר הַלֵּב וְהַנֶּפֶשׁ:

כו בסלו

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מִר לִי מְאֹד, אֶתְּהָ יַדְעַת מְרִירוֹתֵי הָעֲצוּם, אֶתְּהָ יַדְעַת חֲרַפְתִּי וְרַע לְבָבִי בְּכָל בְּחִינוֹתֶיהָ, בְּכָל פְּרִטְיָהּ וְדִקְדוּקֶיהָ, וְאִין מִי שְׁיֻכַּל לְרַפְאוֹת אוֹתִי, כִּי אִם אֶתְּהָ לְבַד יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, בְּחֶסֶדֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים לְבַד, בְּחֶסֶד חֲנֻם לְבַד, אַף-עַל-פִּי שְׂאִינִי זֹכֵה לְדַבֵּר אֶפְלוּ דְבָרִים אֱלוֹ בְּאֵמֶת, כְּאֲשֶׁר אֶתְּהָ יַדְעַת, כִּי מְחַרְפִּים אוֹתִי בְּכָל מִינֵי חֲרָפוֹת וּבְזִיווֹנוֹת, כָּל רוּאֵי יַלְעִיגוּ לִי יַפְטִירוּ בְּשִׁפְהָ יַנִּיעוּ רֹאשׁ. כָּל הַיּוֹם בְּלִמְתִּי נִגְדִי וּבִשְׁתַּת פְּנֵי כְּסִתְנִי. מִקּוֹל מְחַרְרָף וּמְגַדֵּף מִפְּנֵי אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם. וּבְכָל עֵת וְרַנַּע מְעַרְבֵב בְּדַעְתִּי וְלִבִּי כָּל מִינֵי חֲרָפוֹת וּבְזִיווֹנוֹת. וְלֹא דִי שְׂמִחְרָפִים אוֹתִי וּמְשַׁבְּרִים אֶת לְבָבִי בְּכָל מִינֵי תַּאֲוֹת רָעוֹת וּמַדּוֹת רָעוֹת וְהִרְהוּרִים רָעִים וּמְגַנְיִם, אַף גַּם בְּתוֹךְ כָּךְ בְּשִׂאֵנִי רוּצָה לְשֵׂא עֵינֵי מַעֵט אֱלֹהֵיךָ, וְלִצְפָצֵף אִמְרֹתֵי לְרַחֲמֶיךָ וְחִנּוּתֶיךָ, בְּתוֹךְ כָּךְ מָלֵא לִבִּי בַּפְּנִיּוֹת וּבְלָבוּלִים גְּדוּלִים וְגַסוֹת הָרוּחַ, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה תִּפְלְתִי נִמְאָסֶת מֵאֶתְּךָ חֶסֶם וְשָׁלוֹם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב, תּוֹעֵבֶת יְהוָה כָּל גְּבוּהַ לֵב. וְעַתָּה מֵה אַעֲשֶׂה וּמֵה אַפְעֵל, לְהִיכֵן אֲנוּם לְעִזְרָה. הַבִּיטָה בְּעֵינֵי כִּי רְבוּ מִכְּאוּבֵי וְצָרוֹת לְבָבִי. אֵךְ אַף-עַל-פִּי כֵּן אֲנִי מְקוּהָ וּמְיַחַל לְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְלַחֲסִדֶיךָ הַגְּנוּזִים, כִּי אֶתְּהָ יוֹדֵעַ צָפוֹן לְבָבִי וְעֵצִים שְׂרֵשׁ נִקְדְּתִי הַטּוֹבָה, אֲשֶׁר בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ יֵשׁ בִּי שְׂרֵשׁ נִקְדְּהָ טוֹבָה וְקִדּוּשָׁה וְטַהוּרָה, כִּי אֲנִי מְזַרֵעַ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִשְׁמַתִּי מִשְׂרֵשֶׁת בְּנִשְׁמַת הַצַּדִּיק הָאֲמִתִּי שֶׁהוּא שְׂרֵשׁ כְּלָלוֹת נִשְׁמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. עַל כֵּן בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ בַּפְּנִיּוֹת שְׂרֵשׁ נִקְדְּתִי הַטּוֹבָה, אֲנִי צוֹעֵק אֱלֹהֵיךָ בְּאֵמֶת וּבְלֵב שָׁלוֹם, שְׂתַּחֲוֶם עָלַי וְתַרְחֵם עָלַי וְתַחַנְנֵנִי מֵאוֹצֵר מִתְּנַת חֲנֻם, וְתַעֲזֹרְנִי לְהִסִּיר מִמֶּנִּי עֲרָלֶת לִבִּי וּשְׁבִירַת לִבִּי וְחֲרַפַּת לִבִּי. וְאִזְכֶּה לְהַטּוֹת לְבָבִי אֱלֹהֵיךָ בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ, וְלִשְׁבֵר וּלְכַבֵּל מִלְּבִי כָּל הַתַּאֲוֹת רָעוֹת וּמַדּוֹת רָעוֹת וְעַקְמוּמִיּוֹת שֶׁבְּלֵב וְרַע הַלֵּב. וְתַחֲזִירְנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת וּבְלֵב שָׁלוֹם, וְאִזְכֶּה מְהֵרָה לְלֵב טַהוּר, לְלֵב טוֹב, לְלֵב קְדוּשׁ, לְלֵב שָׁלוֹם, כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב:

וּבְבֹן בָּאתִי לִפְנֵיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, מוֹשֵׁל בְּכָל, אֲשֶׁר בְּרֵאתָ עוֹלָמְךָ בְּרֵצוֹנְךָ הַטּוֹב, בְּשִׁבְלֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ, כְּדֵי שְׂיִקְבְּלוּ יִשְׂרָאֵל אֶת הַתּוֹרָה, וְעַל-יַד־יְהוָה יִזְכוּ לְמוֹשֵׁל בְּךָ בְּכִיכּוֹל, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, צְדִיק מוֹשֵׁל יִרְאֵת אֱלֹהִים. וְכַתִּיב, יִשְׂרָאֵל מִמְשָׁלוֹתָיו. עַל כֵּן אוֹתָךְ אֶדְרֹשׁ אוֹתָךְ אֲבִקֶשׁ, לִפְנֵיךָ אֶתְחַנֵּן לִפְנֵיךָ אֲשַׁתַּחֲוֶה, בְּקִידָה בְּכַרְיָעָה בְּהִשְׁתַּחֲוֶיָה בְּכַפִּיפַת רֹאשׁ בְּכַנְיַעַת חֵיל, בְּאֵימָה בִּירְאָה בְּרֵתֶת זוּיַע, בְּלֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְכָּה נֶאֱנַח וְנִדְכָּא, מִמְשָׁךְ וּמְמָרֵט. צוּר יִשְׂרָאֵל וְקְדוֹשׁוֹ, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל, רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ, וּזְכֵנוּ בְּחֶסֶדְךָ הַעֲצוּמִים לְהִתְקַרֵּב וּלְהִתְקַשֵּׁר לְצַדִּיקִים הַאֲמִתִּיִּים, שֶׁהֵם שְׂרֵשׁ כְּלָלִיּוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְתוֹצְנֵי לְדַבֵּר עִמָּם פֶּה אֶל פֶּה, וְלִשְׁמַע מִפִּיהֶם הַקְדוֹשׁ דְּבוּרִים קְדוּשִׁים, וּיְדַבְּרוּ עַל לְבֵי דְבָרִים הַמְתִּישְׁבִּין עַל הַלֵּב, וְאִזְכָּה לְקַשֵּׁר אֶת לְבֵי לְדַבְּרֵי פִיהֶם הַקְדוּשִׁים לְנִקְדָּתָם הַקְדוּשָׁה, וְתִמְשַׁל וְתֹאִיר נִקְדָּתָם הַקְדוּשָׁה מִפִּיהֶם לְלִבֵּי, וְעַל-יַד־יְהוָה יִתְבַטַּל מִלְּבֵי כָל הַחֲרָפוֹת לֵב וְכָל הָעֲרֻלַת לֵב וְכָל הָעֲקוּמִיּוֹת שֶׁבְלֵב, וַיְהִי לְבֵי יִשְׂרָאֵל עִם יְהוָה תָּמִיד:

וּבְבֹן תוֹצְנֵי לְדַבֵּר עִם כְּלָלִיּוֹת יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשָׁךְ, בְּתוֹרָה וְעִבּוּדָה וְיִרְאֵת שָׁמַיִם, עַד שְׂאִיזְכָּה לְקַבֵּל הָאֶרֶה טוֹבָה וְהִתְעוֹרְרוֹת לְהִשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מִכָּל הַנִּקְדוּת הַקְדוּשׁוֹת שֵׁשׁ בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל מֵהַשָּׂאִין בְּחִבְרוֹ. וְנִזְכָּה שִׁיְהִי אֶהְבֶּה וְשִׁלּוּם גְּדוֹל בֵּין כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד יְדַבֵּר עִם חֲבֵרוֹ בִּירְאֵת שָׁמַיִם, עַד שֶׁכְּלָנוּ עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, נִהְיֶה נִכְלָלִים זֶה בְּזֶה בְּאֶהְבָּה וְאֶחָד וְרַעוּת, וְכָל אֶחָד יִקְבַּל מִחֲבֵרוֹ הִתְעוֹרְרוֹת לְהִשָּׁם יִתְבָּרַךְ מִנִּקְדָּה הַקְדוּשָׁה שֵׁשׁ בְּחִבְרוֹ יוֹתֵר מִמֶּנּוּ, וְנִקְבַּל זֶה מִזֶּה וְנִעוֹרֵר זֶה אֶת זֶה לְעִבּוּדָתְךָ וְלִתְוֹרָתְךָ בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ:

וְתוֹצְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, אוֹתִי וְאֵת זְרַעִי וְאֵת זְרַע זְרַעִי וְאֵת כָּל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שְׁנִזְכָּה כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְדַבֵּר בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ, וְנִעוֹרֵר לְבָנוּ לִירְאֵת שָׁמַיִם, וְנִזְכָּה תָּמִיד לְפָרֵשׁ שִׁיְחַתְּנוּ לִפְנֵיךָ בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּלִשׁוֹן שְׁמֹדְרִים בּוֹ, בְּרַחֲמִים וְתַחֲנוּגִים גְּדוֹלִים, וּבְדַבְּרֵי רְצוּיִים וּפְיוּסִים הַרְבֵּה, וּבְטַעֲנוֹת וְאֲמִתְלָאוֹת נְכוֹנוֹת, וּבְהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל בְּאֵמֶת, וּבְדַבְּרֵי חֵן וְתַחֲנוּגִים, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְקַשֵּׁר לְבָנוּ אֶל הַנִּקְדָּה הַקְדוּשָׁה שֵׁשׁ בָּנוּ, שֶׁהִיא בְּחִינַת צְדִיק מוֹשֵׁל. וְנִזְכָּה לְהַעֲתִיר הַרְבֵּה לִפְנֵיךָ וּלְהַרְבּוֹת מְאֹד בְּכָל יוֹם בְּשִׁיחָה זֹאת תְּפִלָּה, וְנִזְכָּה לוֹמַר לִפְנֵיךָ בְּכָל יוֹם בְּמָה וּבְמָה תַּחֲנוּת וּבְקִשׁוֹת וּדְוִיּוֹם וְתַפְלוֹת וְהַפְצְרוֹת, וְנִתְחַזַּק וְנִתְאַמֵּץ בְּתַפְלָה וְתַחֲנוּגִים בְּכָל עֵז וְתַעֲצוּמוֹת. וְאֵל נָתַן דְּמֵי לֶךְ, עַד שֶׁתַּחֲנֵנוּ, נִקְרָא אֵלֶיךָ עַד שֶׁתַּעֲנֵנוּ, עַד שֶׁנִּעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ

האמתיים עלינו, ונזכה לנצח אותך בתפלתנו ותחנונתנו ושיחתנו, שתשיב פניך אלינו ותרחמנו, ותשיבנו בתשובה שלמה לפניך באמת בכל לב ונפש. ותזכנו שיאירו בנו כל השלשה נקודות הקדושות הללו שהם הארת הנקדה הקדושה של הצדיק הדור האמתי, והארת הנקדה הקדושה של כלליות ישראל עמו מאחד לחברו. שכל אחד יאיר בחברו הארת הנקדה הקדושה שיש בו מה שאין בחברו, והארת הנקדה הקדושה של כל אחד בעצמו, שכל אחד ואחד יקבל מגיה וביה מהנקדה הקדושה שיש בו, שתאיר מפיו ללבנו, על-ידי שידבר בינו לבין קונו בהתעוררות הלב, בתפלה ושיחה ותחנה ובקשה באמת ובכל שלם, ועל-ידי כל זה נזכה שיאיר הארת צדיק יסוד עולם בלבנו, ונזכה שיתקשר ללבנו באמת בקשר אמין וחזק לעולמי עד, לאור שלשה נקודות הקדושות הללו, אשר שם אור האהבה והחסד הקדוש שורה, עד שיתבטל על-ידי-זה כל החרפות השורין על הלב הנקראין ערלת לב, שבירת לב, שהם כל התאוות רעות והרהורים רעים, ואזכה שיטהר לבי באמת מכל העקמימיות שבלב, ומכל מיני כפירות שבלב, ומכל רע הלב. ותעזרני לשבר ולבטל כל התאוות רעות וכל הרהורים רעים וכל מיני מחשבות רעות וכל מיני בלבולים וכל מיני פסלת ועכירות שבלב, עד שאזכה ללב טהור, ללב קדוש, ללב טוב, לישרות לב, באמת לאמתו, כרצונך וכרצון הצדיקים האמתיים. ויהיה לבי ישר עם יהוה תמיד, עד שאזכה להתדבק בך ולהכלל כרצונך הטוב. ובאהבתך הגדולה תכסה על כל פשעינו כמו שכתוב, ועל כל פשעים תכסה אהבה. ותמחל ותסלח ותכפר לנו על כל חטאינו ועונותינו ופשעינו, ותאסף את חרפתנו, ומעתה תהיה בעזרנו שלא נחטא עוד לעולם, בין בשוגג בין במזיד, בין באנס בין כרצון, ותצילנו מכל מיני פגמים שבעולם, ונזכה להיות כרצונך הטוב באמת:

כח בסלו

ותזכני לקדש את פי בדבורים קדושים, ותעזר לי לתקן כל הפגמים שפגמתי בפי, עד שאזכה שיהיה פי מלא ברכת יהוה ומלא פי תהלתך. ויהיו כלי השפע שלי שהם אמרי פי בשלמות גדול, עד שאזכה להמשיך תמיד שפע טובה ובכרה ורחמים וחסים ושלוש על-ידי אמרי פי. ותשמע תפלתנו תמיד ותבטל רצונך מפני רצוננו ונגזר-אמר ויקום, ותקים מקרא שכתוב, אנכי יהוה אלהיך המעלה מארץ מצרים הרחב פיה ואמלאהו. ותעזרנו ברחמיך שנוזכה מהרה לקדשת הברית באמת, ונזכה לתקן כל מיני פגם הברית שפגמנו עד הנה. וזכות יוסף הצדיק שעמד בגסיון,

וזכות כל הצדיקים אמתיים שעמדו בנסיונות רבות אין מספר וכפו את יצרם למען שמוך, ונגנו עלינו. ובכותם וכחם תעזר לי מעתה, יהוה אלהי ואלהי אבותי, שאזכה גם בן לכף את יצרי ותאותי. ותצילני ברחמיך מכל מיני פגם הברית שבעולם, ולא אבוש ולא אכשל בשום מכשול והרהור רע כלל מעתה ועד עולם, ותזכני מהרה לתקון הברית באמת ובשלמות כרצונך הטוב, ואזכה לתקן בשלמות ברית הלשון וברית המעור. ותחננו מאתך חכמה ובינה ודעת ודקדשה, ואזכה ללמוד וללמד בהתמדה גדולה ולקיים את כל דברי תורתך באהבה. חוס וחננו ורחם עלינו ומלא משאלותינו ברחמים, חננו ועננו ושמע תפלתנו, כי אתה שומע תפלת כל פה עמוך ישראל ברחמים, ברוך אתה שומע תפלה. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

לה

[על-פי תורה ל"ה - אשרי העם - ורקא]

בראש הומיות אקרא בפתחי שערים בעיר אמרי אמר, בקול גדול בקול חזק בקול מר, ארים קולי ואקרא לאל עלי גומר, הנני בידך כמו ביד היוצר חמר, שומר מה מלילה מה מליל שומר, אשומטה בשוקים וברחובות אבקשה את שאהבה נפשי ואזעק בקול גדול ואתמרמר ואומר, קולי אל יהוה אקרא ויענני מהר קדשו סלה. אני שכבתי ואישנה הקיצותי פי יהוה יסמכני. אליך יהוה אקרא ואל יהוה אתחנן. רבנו של עולם, אדון הרחמים והסליחות, הצופה לרשע וחפץ בהצדקו, הפותח שער לדופקי בתשובה. זכני ברחמיך הרבים שאשוב בתשובה שלמה לפניך חיש קל מהרה על כל חטאי ועונותי ופשעי שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך מנעורי עד היום הזה, ואל תטרף עלי את השעה. שובה יהוה עד מתי והנחם על עבדך. השיבנו יהוה אליך ונשובה חדש ימינו כקדם. כי מראשית כזאת הודעת ומלפנים אותה גלית, כי קדם שבראת העולם בחכמתך הקדומה, הקדמת את התשובה תחלה, כי תשובה קדמה לעולם. פי ידעת, פי בשר ודם אנחנו ומחמר קרצנו, הן בעון חוללתי ובחטא יחמתני אמי. ואתה ידעת יצרנו כי עפר אנחנו, על בן הקדמת תעלה למכותינו וצרי למכאובנו, כי אתה חפץ בקיום העולם, ואין אתה חפץ בהשחתת העולם חס ושלום. על בן מתחלה עלתה זאת במחשבה לפניך, שתקבל תשובתנו לפניך בכל עת שנבוא אליך, אבל מה נאמר ומה נדבר, כי כבר נתאחזו

וּנְתַפְסוּ בְּנוּ כָּל כֶּדַּי וְיוֹן מִצּוֹלַת הַחֲטָאִים וְגִשְׁמִיּוֹת עֵכִירַת הַחֹמֶר, עַד אֲשֶׁר תֵּשׁ בַּחֲנוּ
 וּמִטָּה יְדִינּוּ מֵאֵד וְקִשָּׁה לָנוּ בְּעֲצָמֵנוּ לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וְאִין לִי שׁוּם תִּקְוָה כִּי אִם עַל
 רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׂאֵתָהּ בְּעֲצָמְךָ תִּשְׁיִבֵנוּ וְתַחְזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ. וַיַּעֲלֶה
 וַיִּרְאֶה לְפָנֶיךָ אֲנָקוֹתֵינוּ וְאִנְחוֹתֵינוּ וְתַפְלוֹתֵינוּ וְתַחֲנוּתֵינוּ, מִה שְׂאֵנוּ מִתְאַנְחִים וּמְצַפִּים
 וּמְחַכִּים וְזוֹעֵקִים בְּכָל עֵת אֵלֶיךָ שֶׁתִּשְׁיִבֵנוּ אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, בְּאֵלּוּ עֲשִׂינוּ כָּל מַה שְׁמוּטָל
 עָלֵינוּ, בְּאֵלּוּ נִתְעוֹרְרֵנוּ וְעֲשִׂינוּ תִשׁוּבָה שְׁלָמָה, תִּשׁוּבַת הַמִּשְׁקָל, עַל כָּל חֲטָאֵינוּ
 וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ. כִּי אִין אָנוּ יוֹדְעִין מַה לַּעֲשׂוֹת, וְאִיךָ לְהִנְצֵל מִמָּה שְׂאֵנִי צָרִיךְ לְהִנְצֵל
 מֵעֲתָה, לְבַל אַעֲשֶׂה עוֹד מַה שֶׁעֲשִׂיתִי עַד הַנָּה, לְבַל אֶפְגַּם עוֹד מַה שְׁפָגַמְתִּי בְּמַחֲשָׁבָה
 דְּבוּר וּמַעֲשֶׂה, וְאִין לִי שׁוּם סְמִיכָה וְתִקְוָה כִּי אִם עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחַסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים,
 שְׂאֵתָהּ בְּעֲצָמְךָ תַעֲסַק בְּתַקוּנָנוּ, בְּזִכּוֹת צְדִיקֵי אֱמֶת קְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאַרְצֵן הַמָּה וְאִדְרִי
 כָּל חֲפָצֵי בָם. בְּזִכּוֹתֵם וּכְחֵם הַשִּׁיבֵנִי אֵלֶיךָ וְאִשׁוּבָה כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי. וְעוֹרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ
 שְׁלֵא אִשׁוּב עוֹד לְאוֹלָתִי, וְאַעֲזוֹב אֶת דְּרָכֵי הָרַע וּמַחֲשַׁבּוֹתֵי הַמְּגַנּוֹת וְדַעוֹתֵי הַמַּעֲרַבּוֹת,
 וְכָל בַּלְבוּלֵי הַדַּעַת הַמְּרַבִּים אֲשֶׁר עַל-יָדָם בָּאוּ לִי כָּל מַעֲשֵׂי הָרָעִים וּפְעֻלוֹתֵי הַזּוּרִים,
 כְּלָם אֲזַכֶּה לְעֹזב וְלִסְלַק מְעֻלֵי לְגַמְרֵי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

כט בסלו

עוֹרְנִי מַעֲתָה לְתַקֵּן אֶת חֲכָמְתִּי, וְאֲזַכֶּה לְשֹׁמֵר אֶת מַחֵי וּמַחֲשַׁבְתִּי וְחֲכָמְתִּי וְשִׁכְלִי
 מִכָּל מִינֵי מַחֲשַׁבּוֹת רָעוֹת וְשִׁכְלִיּוֹת חִיצוֹנִיִּים, וְלֹא אֲנִיחַ לְכַנֵּם בְּדַעְתִּי שׁוּם
 מַחֲשָׁבָה חִיצוֹנָה וְשׁוּם חֲכָמָה חִיצוֹנָה כְּלָל, הֵן חֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת שֶׁל חֲקִירוֹת
 הַפִּילוֹסוֹפִיָא, וְהֵן שְׂאָר עֲנִינֵי חֲקִירוֹת וְחֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת הָעוֹלָם עַל הַמּוֹחַ לְבַלְבַּל
 מַעֲבוֹדְתְךָ, לְחַקֵּר בְּעֲנִינֵי הַנְּהַגְוֹתֶיךָ וְדַרְכֶיךָ חֵם וְשְׁלוֹם, אוֹ לְהַרְהֵר חֵם וְשְׁלוֹם אַחַר
 צְדִיקִים אֱמֶתִיִּים וּבִשְׂרֵי הַדּוֹר הָאֱמֶתִיִּים, וְכֵן שְׂאָר כָּל עֲנִינֵי חֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וְלִצְנוּת
 הַנְּהוּגִים בְּעוֹלָם וּבִפְרָט בְּדוֹר הַזֶּה, אֲשֶׁר הֵם חֲכָמִים בְּעֵינֵיהֶם וְנִגְדַּ פְּנִיָהֶם נְבוֹנִים,
 וּבְאַמֶּת כָּל אֵלּוּ הַחֲכָמוֹת אֵינָם חֲכָמוֹת כְּלָל, כִּי בְּדַבֵּר יְהוָה מֵאִסּוֹ וְחֲכָמַת מַה לָּהֶם.
 וְכֵן מִשְׂאָר כָּל מִינֵי חֲכָמוֹת וְשִׁכְלִיּוֹת חִיצוֹנִיּוֹת שְׂאֵינָם צְרִיכִים לְעַבּוֹדְתְךָ הָאֱמֶתִית,
 וּמִכָּל מִינֵי מַחֲשַׁבּוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וּמִכָּל מִינֵי הַרְהוּרִים וּבַלְבוּלִים וְעַרְבּוּב הַדַּעַת, מִכָּל־
 תַּצִּילֵנִי וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַפְלִטֵנִי, וְתַהֲיֶה עִמִּי תְּמִיד בְּכָל עֵת וּבְכָל רִנֵּעַ, וְתִגַּן בְּעַדִּי וְתִשְׁמֹר
 אֶת מַחֵי וְחֲכָמְתִּי וּמַחֲשַׁבְתִּי, שְׁלֵא אֶתְחִיל לְהַנִּיחַ לְכַנֵּם חֵם וְשְׁלוֹם בְּדַעְתִּי וּמַחֵי
 וּמַחֲשַׁבְתִּי שׁוּם מַחֲשָׁבָה מֵאֵלּוּ הַמַּחֲשַׁבּוֹת רָעוֹת, וְלֹא שׁוּם מַחֲשָׁבָה זָרָה וְחִיצוֹנָה כְּלָל,
 וְאֲזַכֶּה לְקַדֵּשׁ אֶת מַחֵי וּמַחֲשַׁבְתִּי תְּמִיד בְּקַדְשָׁה גְּדוֹלָה:

כי לפְּנֵיךָ נִגְלָה יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁכַל מַעֲשֵׂי הָרַעִים וְכָל הַחַטָּאִים וְהַעֲוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים שֶׁחַטָּאתִי וְשַׁעֲוִיתִי וְשִׁפְשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ, כְּלָם בָּאוּ אֵלַי רַק עַל-יְדֵי-זֶה לְבַד, עַל-יְדֵי שְׁלֹא נִזְהַרְתִּי לְקַדֵּשׁ אֶת מִחְשַׁבְתִּי, לְאַחֵז אֶת מִחְשַׁבְתִּי לְתוֹפְסָה וּלְקוֹשֶׁרָה, לְבָלִי לְהַנִּיחַ לְכַנֵּס בָּהּ שׁוֹם בְּלִבּוֹל הַדַּעַת וְשׁוֹם הַרְהוּר שֶׁבְּעוֹלָם, וְלֹא שִׁמְרַתִּי הַמִּחְשָׁבָה שֶׁבַמֶּחֶ, עַד שֶׁהִנַּחְתִּי לְפִזּוֹר אֶת דַּעְתִּי וּמִחְשַׁבְתִּי בְּמִחְשָׁבוֹת זָרוֹת וְחֻכְמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת שֶׁל שְׁמוֹת וְהַבֵּל. וְכָל מִזֶּה שֶׁהִכְנַסְתִּי מִחְשָׁבָה זָרָה בְּמִחָ, כְּמוֹ-כֵן נִתְמַעַט קִדְשַׁת שְׁכָלִי, וְעַל זֶה נִבְנְה פֶל הַמִּדּוֹת רַעוֹת וְכָל הַתְּאֻוֹת רַעוֹת שֶׁנִּתְפַּסְתִּי בָּהֶם מִנְעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, עַד אֲשֶׁר אָנִי הוֹלֵךְ בְּעוֹלָם עֲכָשָׁיו, כְּאִישׁ אֲשֶׁר עָבְרוּ בּוֹ כָּל מִינֵי חַצִּים וּרְמָחִים, וְעַדִּין תְּחוּבִים בְּגוֹפּוֹ, וְעַדִּין כָּל הָאוֹרְכִים וְהַשּׁוֹנְאִים הוֹלְכִים אַחֲרָיו, וְסוֹכְבִים וְאוֹרְכִים אוֹתוֹ בְּכָל עֵת וְרַנֵּעַ, לְכָל יִבְרַח לְאִיזָה מְקוֹם הַצֵּלָה וּמְנוּסָה. גִּדְרָה בְּעַדִּי וְלֹא אֲצַא הַכְּבִיד נִחְשֶׁתִי. וְכָל זֶה עַל-יְדֵי פָּגַם הַמִּחְשָׁבָה שֶׁבַמֶּחֶ, אֲשֶׁר הִרְבִּיתִי לְפַשֵּׁעַ מְאֹד בְּזוֹה, עַד אֲשֶׁר נִתְפַזֵּר דַּעְתִּי מְאֹד מְאֹד, עַד שֶׁכְּמַעַט חֵם וְשָׁלוֹם נִתְמַלֵּא כָּל מַחִי וְדַעְתִּי מִבְּלִבּוֹלִים רַעִים וּמְגַנִּים וְזָרוֹים וּמִחְשָׁבוֹת חִיצוֹנִיּוֹת הַרְבֵּה מְאֹד. רְאֵה עֲנִי וְחַלְצֵנִי, כְּחֶסֶדְךָ חַיִּינִי. חַלְצֵנִי יְהוָה מֵאֲדָם רַע מֵאִישׁ חַמְסִים תִּנְצְרֵנִי. כִּי אֶתָּה יוֹדַע שְׂאִי-אֶפְשֶׁר לִי לְפָרֵשׁ כָּל שִׁיחָתִי, כִּי אֵין שׁוֹם לְשׁוֹן בְּעוֹלָם שְׂאוּכַל לְכַנּוֹת בּוֹ פְּגָמִי נִגְדָדָה וְהַתְּרַחֲקוֹתִי מִמָּוָה, וְאֵנִי דוֹמָה כְּתוֹעָה בְּעַמְקֵי מִצְלוֹת יָם, וְאֵנִי בְּעַצְמוֹ הַחַיִּב בְּכָל זֶה, אֲבָל עַל זֶה בָּאתִי לְבַקֵּשׁ וּלְשַׁאֵל וּלְהַתְחַנֵּן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתְּחַנְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ לְכָל אֶהְיֶה חַיִּב עוֹד, וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּעֲשֶׂה אוֹתִי וְכֹפֵאִי וְלֹא חַיִּב:

רַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ, וְעוֹז לִי מַעֲתָה לְקַדֵּשׁ אֶת מִחְשַׁבְתִּי תָמִיד, כִּי אֶפֶר-עַל-פִּי שְׁכַל מַחִי מְלֵא עֲרֻבּוֹכִים וּבְלִבּוֹלִים הַרְבֵּה מְאֹד, וְעוֹלִים עַל מִחְשַׁבְתִּי הַרְהוּרִים רַעִים וּמִחְשָׁבוֹת זָרוֹת וְשִׁכְלִיּוֹת חִיצוֹנִיִּים הַרְבֵּה מְאֹד, אֶפֶר-עַל-פִּי-כֵן עַדִּין יֵשׁ לִי תִקְוָה לְהַנְצִל מֵהֶם בְּכַחַךְ הַגָּדוֹל, לְגַרְשָׁם וּלְסַלְקָם מֵעָלַי וּמֵעַל גְּבוּלֵי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, עַל כֵּן בָּאתִי לְפָרֵשׁ שִׁיחָתִי וּלְשַׁטַּח כְּפִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, כִּי אֶתָּה טוֹב וּמְטִיב לְכָל, וּמְלֵא רַחֲמִים אֲמִתִּיִּים וְחֻסְדִּים עֲצוּמִים בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה וּבְכָל רַנֵּעַ, חוּם וְחִמּוּל עָלַי וְהִיָּה עִמִּי תָמִיד, וְעוֹרְנֵי וְשִׁמְרֵנִי לְקַדֵּשׁ אֶת מִחְשַׁבְתִּי וְחֻכְמַתִּי תָמִיד, וְאַזְכֶּה לְאַחֵז וּלְתַפֵּס אֶת מַחִי וְדַעְתִּי וּמִחְשַׁבְתִּי, וְלֹא אֲנִיחַ לְכַנֵּס בְּמִחְשַׁבְתִּי שׁוֹם חֻכְמָה חִיצוֹנָה וְשׁוֹם מִחְשָׁבָה חִיצוֹנָה כְּלָל, וְאַזְכֶּה לְגַעַר בָּהֶם וּלְגַרְשָׁם מֵעָלַי וּמֵעַל גְּבוּלֵי וּלְהַסִּיחַ דַּעְתִּי מֵהֶם לְגַמְרֵי, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב, גַּעַר חַיִּת קָנָה, בְּאִפְנֵי שְׂאוּכָה לְסַלְקָם

וְלִשְׁבְּרָם וְלִכְבֹּתָם מִמֶּנִּי בְּכַתוּב לְגִמּוּר מֵעֵתָה וְעַד עוֹלָם, וְאִזְכֶּה לְקִנְיַת חֲכָמָה קְנִיָּה
בִּינָה דְקִדְשָׁה:

וְתַעֲזְרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי שְׂאוּכָה לְשׁוֹב מֵהֲרָה לְמַקּוֹר אֲשֶׁר נִחְצַבְתִּי מִשָּׁם, וְתַשִּׁיב נַפְשִׁי
וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי אֶל מְקוֹם, אֲשֶׁר הָיָה שֵׁם אֱהֵלָה בְּתַחֲלָה, אֶל הַמְּנוּחָה וְאֶל
הַנְּחֻלָּה, לְאַתֵּר דְּאֵתְנִסִּילַת מִתְמוֹן, שֶׁהוּא חֲכָמָה עֲלֵאָה דְקִדְשָׁה, אֲשֶׁר מִשָּׁם נִחְצַבְנוּ,
כְּמוֹ שְׁפָתוֹב, בְּלָם בְּחֲכָמָה עֲשִׂית. וְתוֹכְנִי שְׁלֵא אֲשַׁתְּמַשׁ בְּשִׁכְלִי בְּשׁוֹם דְּבַר וְעַסְק
כְּלָל, לֹא בְּשׁוֹם חֲכָמָה חִיצוֹנָה וְלֹא בְּשׁוֹם מַחְשָׁבָה חִיצוֹנָה כְּלָל, כִּי אִם בְּהַתְּבוֹנְנוֹת
עֲבוֹדַת־הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוּלָּה, בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה. וְיִהְיֶה שִׁכְלִי
הוֹלֵךְ וְגִדְל, וְאִזְכֶּה לְקַדֵּשׁ אֶת שִׁכְלִי תְּמִיד, וְלִהְיוֹסִיף חֲכָמָה וּבִינָה וְדַעַת בְּקִדְשָׁה
גְדוּלָּה בְּכָל יוֹם וְיוֹם וּבְכָל עֵת וְעַת. וְאִזְכֶּה תְּמִיד לְצִאֵת וְלַעֲלוֹת מִמַּחֲזִין דְּקַמְנוֹת לְמַחֲזִין
דְּגִדְלוֹת בְּקִדְשָׁה גְדוּלָּה, בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה כְּרִצוֹנָה הַטּוֹב. וְאִזְכֶּה לְהַשִּׁיג בְּכָל פְּעַם
הַשְּׁגַת עֲבוֹדַתְךָ בְּאַמֶּת בְּמַדְרַגָּה גְבוּהָ יוֹתֵר וּבְקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה יִתְרָה, עַד שְׂאוּכָה לְהִיּוֹת
כְּרִצוֹנָה הַטּוֹב בְּאַמֶּת:

ל בסלו

וְעִזְרֵנִי לְחַדֵּשׁ אֶת מַחִי וְשִׁכְלִי וְנִשְׁמָתִי תְּמִיד, וְתוֹרְנִי וְתַלְמִידִי תְּמִיד אִיךְ לְהַתְּנַהֵג
בְּעִנְיַן הַשְּׁנָה, בְּאַפְן שְׂאוּכָל לְחַדֵּשׁ אֶת מַחִי תְּמִיד. כִּי אַתָּה יַדְעָתָ, כִּי אֲנַחְנוּ
מְכַרְחִים לְשִׁמּוֹר אֶת הַשְּׁנָה מְאֹד, כְּדִי לְחַדֵּשׁ אֶת מַחְנוּ וְשִׁכְלָנוּ כְּדִי שְׁלֵא יִתְבַּלְבַּל
דַּעַתְנוּ חֵם וְשְׁלוֹם, וְגַם אַתָּה יַדְעָתָ עֵצֶם הַהַפְסֵד שֶׁל רַבּוּי שְׁנָה חֵם וְשְׁלוֹם, שְׂמַפְסִידִין
הַזְּמַן הַיָּקָר מְכָל הוּן, אֲשֶׁר הַשְּׁעָה שְׁנֵאֲבֵד מֵהַזְּמַן בְּשְׁנָה אוֹ בְּהַבְלִי עוֹלָם הַזֶּה חֵם
וְשְׁלוֹם, אִין לָהּ תְּמוֹרָה בְּעוֹלָם, וְאִין שׁוֹם אֲבָדָה בְּעוֹלָם כְּמוֹ אֲבֵדַת הַזְּמַן, וְאִנִּי בַעַר
וְלֹא אֲדַע כְּלָל אִיךְ לְהַתְּנַהֵג בְּזוֹה, בְּעִנְיַן הַנְּהַגוֹת הַשְּׁנָה כְּלָל:

עַל־כֵּן אֲנִי מְפָרֵשׁ שִׁיחְתִּי לְפָנֶיךָ, וְאֲנִי מוֹסֵר עֲצָמִי עֲלֶיךָ לְבַד, בְּיָדְךָ אֶפְקִיד רוּחִי
פְּדִיתָה אוֹתִי יְהוָה אֶל אֶמֶת, שְׁתִּשְׁמֹר צֵאתִי וּבּוֹאִי, וְתִהְיֶה עִמִּי תְּמִיד
וְתִדְרִיכֵנִי בְּאַמֶּתְךָ וְתַלְמִידִי בְּכָל עֵת אִיךְ לְהַתְּנַהֵג בְּעִנְיַן הַשְּׁנָה. לִישֵׁן בְּמוֹעֵדוֹ וּבְזִמְנוֹ
בְּעַת הַהֲכָרַח לְבַד כְּרִצוֹנָה הַטּוֹב. וְתַעֲזְרֵנִי שְׂאוּכָה לְמַעַט בְּשְׁנָה וְתַקְדֵּשׁנִי בְּקִדְשָׁה
גְדוּלָּה, וְתִגְרַשׁ כָּל מִינֵי בְּלָבוּלִים מִמַּחִי וּמַחְשַׁבְתִּי עַד שְׂאוּכָה עַל־יְדֵי מַעַט שְׁנָה לְתַת
נִיחָא לְהַמְחִין שְׁלִי, וְיִתְחַדְּשׁוּ הַמַּחֲזִין וְהַנְּשָׁמָה שְׁלִי וְיִתְחַזְּקוּ מַעֲיֻפוֹתָם, עַל־יְדֵי מַעַט
שְׁנָה בְּתַכְלִית הַמַּעוּמָה. וְתוֹכְנִי לִישֵׁן בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוּלָּה, וְתִרְחַם עָלַי וְתַעֲזְרֵנִי

ותפתח לנשמתו שערי רחמים וחסד, ותצוה למלאכיו הקדושים שיניחו את נשמתו, שתכנס לשערי הקדשה בשעת שנתו, ותעלה ותכנס נשמתו ושכלי לתוך האמונה הקדושה בשעת שנתו, ואזכה לחדש את שכלי ונשמתו בתוך האמונה בשעת שנה. ויקים בנו מקרא שכתוב, חדשים לבקרים רבה אמונתך. ואזכה לקבל תמיד שכל חדש ונשמה חדשה מאור הפנים על ידי השנה בקדשה ובטהרה, ותזכני לקרות קריאת שמע שעל המטה בקדשה גדולה ונוראה ובמסירת נפש על קדוש השם באמת, ואזכה להתודות על כל חטאתי ועונותי ופשעי קדם השנה, ולשוב בתשובה שלמה על כל מה שפגמתי באותו היום, ואזכה לקבל עלי באמת שלא אשוב עוד לאולתי, ואזכה לקבל עלי קדם השנה תמיד ארבע מיתות בית דין באמת ובלב שלם. ואתה תרחם עלי ותמחל ותסלח לי ותכפר לי על-כל מה שפגמתי בך, ותטהר את נפשי ורוחי ונשמתו, ותצוה ברחמיך לפתח לנשמתו שערי הרחמים, שערי האמונה הקדושה, ותכנס נשמתו לתוך האמונה הקדושה בשעת שנה, עד שתעלה על-ידי האמונה לאור הפנים דקדשה, עד שאזכה לחדש את נשמתו ושכלי להמשיך עלי ולקבל בכל פעם שכל חדש ונשמה חדשה מאור פניך דרך האמונה הקדושה:

רבונו של עולם, רחם עלי ברחמיך הרבים, וזכני לכל זה בזכות צדיקי אמת אשר לפניך אין שום שער סגור, בזכותם וכחם תטהרני ותקדשני בקדשתך העליונה, ותפתח לי כל השערים של האמונה הקדושה וכל השערים של הקדשה, עד שתעלה נשמתו לאור הפנים. פתחו לי שערי צדק אבוא בם אודה יהוה. האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך. פניך האר בעבדך ולמדני את חקיך. וזכני להמשיך ולקבל נשמה חדשה ושכל חדש משבעים פנים של התורה הקדושה, ואזכה להשיג ולהבין השבעים פנים של התורה, ותאיר עיני במאור תורתך. ותזכני לראות תמיד בכל-עת אור פני הצדיקים האמתיים לקבל פניהם תמיד, ויאירו פניהם הקדושים עלי ברחמים וחסד גדול ובאהבה וחמלה גדולה בספר פנים יפות, עד שאזכה לקבל נשמה חדשה ושכל חדש מאור פני הצדיקים:

ורחם עלינו ברחמיך הרבים, וזכנו אותנו ואת כל עמך בית ישראל, שנוזכה להיות דבוקים בך תמיד באמת ובאמונה בתכלית השלמות, ונוזכה לקיים מצות וכו תדבק בשלמות כרצונך הטוב, בתכלית המעלה העליונה בקדשה ובטהרה גדולה. ונוזכה לתת גיחא למחננו ושכלנו, ובעת שיתנגע המח מחמת גדל הדבקות נוזכה

לעסק אז בפשטי אורייתא באמת ובאמונה שלמה. ונזכה להגות בתורתך תמיד וללמד הרבה ש"ס ופוסקים, ועל-ידי-זה יחזרו ויתחדשו מחנו ושכלנו ונשמותינו, ונזכה להמשיך ולקבל שכל חדש ונשמה חדשה מאור הפנים דקדשה, על-ידי למוד פשטי אורייתא באמת ובאמונה שלמה:

א טבת

ובכן תרחם עלינו ועל כל עמך בית ישראל, ותזכנו לעסק במשא ומתן באמונה גדולה, ולא נעבר ולא נשנה דבורנו לעולם אפלו בשביל הון רב, ונזכה ללמוד ולקיים כל הדינים השייכים ונוגעים למשא ומתן שהם כל דיני ממונות, ונזכה לקשר מחשבתנו אל התורה הקדושה בשעת המשא ומתן, ומחשבתנו תהיה קשורה בדיני התורה המלבשין בתוך המשא ומתן. ותצילנו שלא נפשל בעון מדות ומשקולות לעולם, בין בשוגג בין במזיד, בין באנס בין ברצון, ולא אטעה את חברי שום אונאת ממון ואונאת דברים לעולם. ואזכה לעשות המשא ומתן בקדשה גדולה ובאמונה שלמה באמת לאמתו, ותעזרנו שנוזכה לקיים בשעת המשא ומתן ודבר אמת בלבבו כרב ספרא, ולא נשנה לעולם מפפי מה שנגמר בלבבנו, רק נזכה לקיים המקח פפי מה שנגמר בלבבנו למוכרו או לקנותו. ועל-ידי-זה תזכנו ברחמיך הרבים, ותגן בעדנו ותפרס עלינו סבת שלומך, ותמשיך ברחמיך אור החשמל הקדוש מעולם הבינה, לשמר את האמונה הקדושה שלא יגע בה זר. ונזכה לאמונה שלמה באמת תמיד בקדשה גדולה, עד שנוזכה על-ידי עשיית המשא ומתן באמת ובאמונה, לקבל שכל חדש ונשמה חדשה מאור הפנים, ותזכה אותנו שנהיה כלנו אנחנו עמך בית ישראל נכללים זה בזה, עד שעשיית המשא ומתן באמונה של הסוחרים הכשרים, יהיה טובה להתלמידים חכמים אמתיים ולהצדיקים וכשרים אמתיים, הבטלים מפל עסקי משא ומתן ועוסקים בתורה ועבודה תמיד, שיתחדש שכלם על-ידי המשא ומתן של הסוחרים הכשרים העוסקים במשא ומתן באמת ובאמונה שלמה, עד שנוזכה כלנו להמשיך ולקבל בכל עת שכל חדש ונשמה חדשה מאור הפנים:

ותעזרנו שנוזכה לברר ולהעלות כל ניצוצי הקדשה שנפלו בין הקלפות בחטאינו ועונותינו המרבים, ונזכה לברר ולהעלות כלם אל הקדשה לחזר ולהכניסם לתוך האמונה הקדושה, על-ידי עשיית משא ומתן באמת ובאמונה שלמה. ותרחם על כל הנדחים, על כל הניצוצות הקדושות הנפוצים ומפזרים בין הקלפות

והעבו"ם, ותחזור ותקבצם ותכניסם בתוך הקדושה, בתוך האמונה הקדושה, ותטהרם ותקדשם בקדשתך העליונה, עד שיזכו לעלות ולראות לפניך, ולאור באור פניך. ותזכנו ברחמיך לקיים מצות תפלין כראוי עם כל פרטיה ודקדוקיה וכונותיה ותרי"ג מצות התלוים בה, ובלב טוב ובשמחה גדולה ובראה ואהבה עצומה. ותעזרני שלא אסיח את דעתי מן התפלין לעולם, ואזכה שיאיר עלי אור פניך על ידי קדשת מצות תפלין הקדושים, ויקים בי מקרא שפתוב, וראו כל עמי הארץ כי שם יהוה נקרא עליך ויראו ממך. ואזכה שימשך עלי אור החשמל הקדוש על ידי הרצועות הקדושות של התפלין, ועל ידי זה אזכה לאמונה שלמה באמת תמיד, ואזכה להתקשר ולהתדבק בך באמת על ידי קשירת התפלין בראשי ובזרועי, ותזכני להמשיך עלי תמיד קדשת אור התפלין הקדושים, ולקבל תמיד שכל חדש ונשמה חדשה מאור הפנים:

לראש השנה

וזכנו ברחמיך הרבים לשמע קול שופר בראש השנה מתוקע הגון וכשר, ויהיה לנו כח בשעת התקיעות לעורר אורות מפנים עליונים, עד שיאיר אור פני התוקע באור פניך. ונזכה להתעוררות השנה על ידי התקיעות ולחדש שכלנו ונשמותינו אז, ולהמשיך ולקבל עלינו שכל וחקמה חדשה ונשמה חדשה מאור הפנים, ויקים מקרא שפתוב, אשרי העם יודעי תרועה יהוה באור פניך יהלכון. אור פניך עלינו אדון נשא, והעלנו מהרה אל הבית נכון ונשא, ומהר לגאלנו גאלה שלמה, גאלת הנפש והגוף והממוץ, אשר בלם הם בנלות גדול עכשיו. חוס וחמל על פלטת עמך בית ישראל ומהר לגאלנו גאלת עולם בכלל ובפרט בנשמיות וברוחניות, ותביא לנו את משיח צדקנו, בן דוד יבוא ויגאלנו. ותבנה חרבות ירושלים, עיר הצדק קריה נאמנה, ותאיר עלינו באור פניך, ותמהר ותחיש לבנות בית קדשנו ותפארתנו, ושם נקריב לפניך את קרבנות חובותינו, ונזכה להקריב קרבן התמיד במועדו ובמקומו כהלכתו, ולהקטיר קמרת בזמנה, ועל ידי זה נזכה להכרית זרעו של עמלק, לבלות ולבער הקוצים מן הפרם, להכרית ולעקר ולכבול כל החוחים והקוצים הסכבים את השושנה העליונה, ולהעלות כל ניצוצי הקדשה מבין הקלפות והעבו"ם, ובלם יתדבקו ויתאחזו באמונה הקדושה, ויתבררו ויעלו מעלה מעלה, עד שישובו לעלות ולהתחדש באור הפנים, וכסא דוד מהרה תכין, ויהיה השם שלם והכפא שלם, ותתן לנו מלך אחד ורועה אחד כלבבך, הוא משיח בן דוד מלך ישראל. ותתגלה מלכותך על כל פאי

עולם, ותתגדל ותתנשא ותתרוםם אמונתך ומלכותך למעלה למעלה על כל יצורי
 עולם, וכלם יכספו וישתוקקו לאמונתך הקדושה. ותמלך אתה יהוה מהרה לבדך
 על-כל מעשיך, כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלך בכבוד ככתוב בתורתך,
 יהוה ימלך לעולם ועד. ונאמר, והיה יהוה למלך על-כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה
 אחד ושמו אחד:

לו

[על-פי תורה ל"ו - בקרב עלי מרעים]

ב טבת

שמע אלהים קולי בשחי מִפְּחַד אוֹיֵב תִּצַר חַיִּי. יהוה שמעה בקולי תהינה אנכי
 קשבות לקול תחנוני. יהוה קראתיך חושה לי האזינה קולי בקראי לך. מבטן
 שאול שועתי שמעת קולי, קולי שמעת אל תעלם אנך לרוחתי לשועתי. אמרתי
 ליהוה אלי אתה האזינה יהוה קול תחנוני. רבוננו של עולם, צירים אחזוני, פיולדה
 אפעה, כמו הרה תקריב ללדת תחיל תזעק בחכליה בן היינו מפניך יהוה, כי אתה
 ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו, כי מנעורינו עד היום הזה התגבר עלינו מאד
 על הגלות המר של כל השבעין אמות שהם תאוותיהם ומדותיהן הרעות, ובפרט
 תאוה הרעה ביותר שהוא הרע הכולל של כל השבעין אמין שהיא תאות המשגל,
 אשר זאת התאוה הרעה והמרה מאד התגברה והתפשטה עלינו מאד. ואתה ידעת
 את כל אשר עבר עלינו על-ידי זה, אם אמרתי אספרה כמו יכלו המון יריעות, וכמה
 פעמים צעקתי אליך בכמה מיני קולות ואנחות ותפלות ותחנונים, ועדין אין לי ישועה
 שלמה. הן אמת ידעתי שעדין לא התחלתי לצעק כלל חלק אחד מאלף ורכבה פראוי
 לי לצעק, אך מה אעשה אבי שבשמים, כי אתה יודע שאי אפשר לי כלל לזעק קול
 הראוי לי, כי כל הקולות שבעולם אינם מספיקים לי לצעק ולזעק על צרות נפשי
 המרבים מאד:

ועתה אשר באתי אליך יהוה אלהי ואלהי אבותי, אלהי הראשונים והאחרונים,
 שתחם ותחמל עלי כגדל חסדך, ותעשה עמי כגדל נפלאותיך, ותוציאני
 ותצילני ותעלני מן הגלות המר הזה של שבעין אמין, ותרחק ותגרש ותכבול ממני כל
 תאוותיהם ומדותיהם הרעות, ובפרט תאות נאוף תרחק ותגרש ותשבר ותכבול ממני
 בכבול גמור, ותאזין קולי הפגום, ותקשיב שועתי המקלקלת, ותשמע צעקתי ותחמל

על אַנְחָתִי, אֲשֶׁר אֲנִי נֶאֱנַח וְנִדְכָּא מְאֹד בְּשִׁבְרוֹן מְתָנִים, וְתַתֵּן בְּלִבִּי שְׂאֵזֶק וְאֶזְעַק
אֱלֹהֵי תְּמִיד בְּקוֹל גְּדוֹל וְלֹא יִסָּף, וְלֹא אֶתֵּן דָּמִי לְךָ עַד שֶׁתַּעֲנֵנִי וְתַחְמַל עָלַי וְתוֹשִׁיעֵנִי
וְתִצִּילֵנִי, וְתַתֵּן בְּלִבִּי חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת דְּקִדְשָׁה, וְעֵצָה וּגְבוּרָה לְמִלְחָמָה, בְּאִפְנֵי שְׂאֵזֶבָה
לְשִׁבֵר וּלְכַטֵּל מֵעָלַי לְגַמְרֵי תַּאֲוֹת נְאוּף עִם-כָּל הַתַּאֲוֹת וּמַדּוֹת רָעוֹת, וְאִזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ
לְהוֹצִיא וּלְמַלֵּט אֶת נַפְשִׁי מִגְּלוֹת שֶׁל שְׂבָעִים אַמּוֹת, לְמַהֲרָה וּלְקַדְשָׁה וּלְזַכְּכָה מִכָּל
תַּאֲוֹתֵיהֶן וּמַדּוֹתֵיהֶן הָרָעוֹת, וּבִפְרָט מִתַּאֲוַה הַכְּלָלִית שֶׁהִיא תַּאֲוַת הַמִּשְׁגָּל:

אָנָּה יְהוָה, שְׁמַע קוֹלִי הַפְּגוּם, הִטָּה אֶזְנֶךָ לְקוֹל צַעֲקוֹתִי, לְקוֹל אַנְחָתִי, לְקוֹל דְּמַעְתִּי,
לְקוֹל תַּחֲנוּנֵי, בְּכָל מִינֵי קוֹלוֹת אֲנִי צוֹעֵק אֱלֹהֵי, שׁוֹמֵעַ צַעֲקָה שְׁמַע קוֹל צַעֲקוֹתֵנוּ,
וַיַּעֲלֶה וַיִּרְאֶה קוֹלֵי הַמֵּר וְהַפְּגוּם וְהַמְקַלְקֵל לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי מְלֵא
רַחֲמִים תְּמִיד, כְּאִלוֹ אֲנִי צוֹעֵק לְפָנֶיךָ שְׂבָעִין קָלִין רְצוּפִים כְּמוֹ הַיּוֹלֶדֶת קֶדֶם הַלְדָּה.
קוֹלִי אֵל יְהוָה אֶזְעַק קוֹלִי אֵל יְהוָה אֶתְחַנֵּן. קוֹלִי אֵל אֱלֹהִים וְאֶצַּעֲקָה קוֹלִי אֵל אֱלֹהִים
וְהֶאֱזִין אֵלַי. הִצִּילָה מִחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד כָּלֵב יַחֲדָתִי. אֱלֹהֵי שִׂטְחָתִי אֶת כְּפִי, הִצֵּל הִצֵּל
הוֹשִׁיעָה הוֹשִׁיעָה, הוֹשִׁיעָה אֲדוֹנֵי הַמֶּלֶךְ, עֲזֹרֵנִי אֲבִי שְׂבָשְׂמוֹם, מְלַמְנִי אֲבִי אֵב הַרְחֲמֵן,
רְאֵה דְמַעַת הָעֲשׂוּקִים, רְאֵה בְּעֵלְבוֹן עֲלוּבִים, עֲזֹר וְהִצֵּל נִרְדָּף כְּמוֹנֵי עֲלוּב כְּמוֹנֵי, אֲשֶׁר
אֲנִי נִרְדָּף מִמֶּנִּי בְּעֲצָמִי, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן אֲנִי יוֹדֵעַ כֵּלָל אֵיךְ לְהִצִּיל אֶת עֲצָמֵי לְמַלְט
נַפְשִׁי מִנִּי שַׁחַת:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, דַּלּוֹ עֵינֵי לְמָרוֹם יְהוָה עֲשֵׂקָה לִי עֲרַבְנִי. עֲרַב
עֲבָדְךָ לְטוֹב אֵל יַעֲשִׂקוּנִי יְדִים. קוּמָה יְהוָה חֲלָצָה נַפְשִׁי מִגְּלוֹת הַמֵּר שֶׁל
שְׂבָעִין אַמּוֹת שֶׁהֵם מַדּוֹתֵיהֶם וְתַאֲוֹתֵיהֶם הָרָעוֹת, וּבִפְרָט מִתַּאֲוַה הַזֹּאת שֶׁהִיא תַּאֲוַה
הַכְּלָלִית שֶׁלָּהֶם. כִּי כּוֹנֵנְךָ הִתְהַלַּח לְטוֹכְתֵינוּ, וְהִכְנַסְתָּ אוֹתֵנוּ בְּגְלוֹת הַזֶּה שֶׁל תַּאֲוֹתֵיהֶן
וּמַדּוֹתֵיהֶן הָרָעוֹת, כְּדֵי לְנַסּוֹת וּלְצַרֵּף נַפְשֵׁנוּ עַל-יְדֵי הַגְּלוֹת הַזֶּה, כְּדֵי שְׁנוּפָה לְעַמּוֹד
בְּנַסְיוֹן וְצָרוּף הַזֶּה שֶׁל תַּאֲוֹתֵיהֶן וּמַדּוֹתֵיהֶן, וּבִפְרָט בַּתַּאֲוַה הַכְּלָלִית שֶׁהִיא עֵקֶר הַנַּסְיוֹן
וְהַצָּרוּף שֶׁל כָּל אָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאִי-אֶפְשָׁר לְזַכּוֹת לְשׁוּם הַתְּגָלוֹת בְּתוֹרָה וְעִבּוּדָה,
כִּי אִם עַל-יְדֵי שְׁנַתְנַסִּין וְנִצְטָרְפִין בַּתַּאֲוַה הַכְּלָלִית הַזֹּאת שֶׁהִיא תַּאֲוַת נְאוּף, אֲכַל מָה
אוֹמֵר מָה אֲדַבֵּר, כִּי בְּחִנְתָּ לִבִּי פְקַדְתָּ לִילָה צָרְפָתְנִי כֵל תִּמְצָא זְמַתִּי כֵל יַעֲבֹר-פִּי, וְהִנֵּה
בְּאֵתִי בְּעַמֵּק הַגְּלוֹת, וְלֹא דִי שְׁלֵא זְכִיתִי לְשִׁבֵר הַקַּלְפָּה הַקּוֹדֶמֶת לְפָרִי וּלְאֵכֵל הַפְּרִי
אַחֲרֵי-כֵן לְזַכּוֹת לְהַתְּגָלוֹת הַתּוֹרָה, אֵף גַּם פְּגַמְתִּי עַל-יְדֵי-זֶה מְאֹד, עַד אֲשֶׁר כָּלוּ בִּיגוֹן
חַי וְשִׁנּוּתִי בְּאַנְחָה, כִּשְׁל בְּעוֹנֵי כַחֵי וְעֲצָמֵי עֲשִׂשׁוּ:

אבל אני ידעתי גואלי חי ואחרון על עפר יקום. ועדין יש לי תקנה גם עכשיו, ואין שום יאוש בעולם כלל. על-כן כל עוד נפשי בי אצעק אליך, כל עוד רוחי בקרבי אצפצף לרחמיך, כל זמן שהנשמה בקרבי אצפה ואקנה ואיחל לתשועתך:

לז' אדר הילולא דמשה רבנו ע"ה

ג טבת

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב, ואלהי כל הצדיקים האמתיים, האל הגדול הגבור והגדול אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל, שתעזרני בזכות אבותינו, בזכות הצדיקים האמתיים גבורי-כח, אשר עמדו בנסיונות רבות אין מספר וכפו את יצרם וזכו להתגלות התורה, בזכותם וכחם עזרני והושיעני, שאזכה לשבר ולגרש ולבטל תאוה הכללית ממני שהיא תאות נאוף, ותהיה בעזרי תמיד בכל עת, באפן שאזכה לשבר ולגרש ולבטל תאוה זו ממני לגמרי בתכלית הפטול, ואזכה לקדשת הברית ולפרישות גדול באמת בקדשה ובטהרה גדולה כרצונך הטוב. ותרחם עלינו ותמשיך עלינו קדשת ופרישות משה רבנו עליו השלום שזכה לתכלית הפרישות בקדשה גדולה, כמו שכתוב, ואתה פה עמד עמדי. ותמשיך עלינו קדשתו הגדולה והגדולה, ותזכנו בזכותו ובזכות כל הצדיקים האמתיים לשבר ולגרש ולבטל מאתנו לגמרי תאות נאוף, ונזכה בלנו אנחנו וזרענו להיות קדושים וטהורים באמת בקדשת ופרישות משה רבנו עליו השלום:

ותחמל עלינו ותעזרנו ותושיענו ותזכנו, ותתן לנו כח וגבורה ברחמיך העצומים, ותגן בעדנו ותהיה עמנו תמיד, שנוזכה בכחך הגדול, בכח וזכות משה רבנו עליו השלום, ובכח וזכות כל הצדיקים האמתיים, לגרש ולשבר ולעקר ולכלות ולבטל קלפת בלעם הרשע מן העולם שהיא התגברות תאות נאוף, שהיה שטוף בזמה ביותר. ותמשיך עלינו תמיד קדשת משה רבנו וקדשת כל הצדיקים האמתיים, ותזכנו מהרה לצאת מגלות של השבעין אמות שהיא תאות נאוף וכל שארי התאוות רעות, ותעזרנו ותושיענו לשבר ולגרש ולבטל כלם מעלינו ומעל גבולנו חיש קל מהרה. ותזכנו ברחמיך הרבים שתחזר נפשנו לשרשה, ותהיה נפשנו נכללת ברחמיך, בתוך העין נפשות של בית-יעקב, בתוך שנים-עשר שבטיה, בתוך הארבעים ותשע אותיות של שמותיהם הקדושים אשר שם הוא שרש נפשנו ורוחנו ונשמותינו, ואזכה

על־ידי־זה להפיל בתוך העין פנים של התורה הקדושה. ותזכני לבוא מהרה להתגלות גדול בתורה ועבודה, בקדשה ובטהרה גדולה באמת ובאמונה שלמה, ותאיר עיני בתורתך, ותזכני לחדש בתורה תמיד חדושים אמתיים, חדושים הנמשכין מעין פנים של התורה הקדושה, חדושים המביאין לידי מעשים טובים, חדושים שיש להם כח להוציא את האדם מגלות של עין אמות מתאוותיהן ומדוותיהן הרעות, ולקרבו אל התורה ואל העבודה, חדושין שנמשכין על־ידם נשמות חדשות לכל השומעין את החדושין הללו:

ועזרני ברחמיך הרבים לקבל עלי תמיד על מלכות שמים באהבה, ואזכה להציל את נפשי מהרהורים רעים על־ידי אמירת שני פסוקים אלו של קבלת על מלכות שמים, שהם שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד. ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. ותזכני להיות רגיל תמיד לומר בכל פעם אלו הפסוקים בכונה גדולה ועצומה ובשמחה גדולה ובמסירת־נפש, ותעורר את לבבי באהבה ותשוקה וחפצה גדולה אליך, עד שאזכה להוריד דמעות בשעת קבלת על מלכות שמים בשני פסוקים האלו. ואזכה על־ידי־זה לקבל ולהמשיך עלי מלכות דקדשה, ולהכניע ולשבר ולעקר ולבטל מלכות הרשעה מן העולם שהיא תאות נאוף, שהיא שפחה בישא אשה זונה. ותברח השפחה מפני גברתה, כמו שכתוב, מפני שרי גברתי אנכי בורחת. ואזכה בכחה להגביר ולהמליך אשה יראת יהוה על האשה זונה, ותכנע ותפל השפחה לפני גברתה ותברח מפניה, באפן שאזכה לבטל ממני תאות נאוף ולהתגבר על כל ההרהורים רעים, לגרשם ולשברם ולבטלם מעלי בבטול גמור מעתה ועד עולם. ואזכה על־ידי אמירת שני פסוקים אלו שיש בהם שנים־עשר תבות, שתהיה נפשי נכללת על־ידי־זה בשנים־עשר שבטי יה שהם כלליות מלכות דקדשה, ועל־ידי המ"ט (הארבעים ותשע) אותיות שיש בשני פסוקים אלו, אזכה להיות נכלל בתוך מ"ט (הארבעים ותשע) אותיות שיש בשמות בני ישראל שהם שנים עשר שבטי יה:

ותעזרני לתקן פגם העיני, ולא אתור אחר לבכי ואחר עיני, ותשמר את עיני תמיד מכל מיני פגם הראות, ולא אסתפל בשום דבר המביא לידי הרהור חס ושלום, העבר עיני מראות שוא בדרךך חייני. גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך:

והתזכנו ברחמיך ותעזרנו ותושיענו, ותגער בהרוח שמוות וישגוען שנדבק בנו על ידי מעשינו הרעים, ותגרשו ותסלקו מאתנו ברחמיך הרבים מעתה ועד עולם. כי אתה ידעת שכל תאוותינו הרעות ובפרט תאוה הרעה של נאוף, בלם נמשכין רק על ידי הרוח שמוות והשגוען שנאחו בנו בעונותינו הרבים, עד אשר אנו דומים כאיש שולל וכמשגע ממש על ידי חטאינו המרבים. אנא יהוה, חונן לאדם דעת, חוס וחננו וזכנו לגרש ולשבר ולעקר ולכטל כל הרוח שמוות והשגוען מאתנו. וזכנו ברחמיך הרבים, לרוח חכמה ובינה, רוח עצה ויגבורה, רוח דעת ויראת יהוה, באפן שאזכה לתקון הברית באמת פרצונך הטוב חיש קל מהרה, ואזכה שיהיה נשלם דעתי באמת בשלמות גדול בקדושה גדולה. אנא יהוה, חוס וחמל עלי ומלא משאלותי ברחמים, ועזרני וזכני להגיע מהרה לכל מה שבקשתי מלפניך:

ד טבת

ועזרני ברחמיך שאזכה לשמע חדושי-תורה אמתיים, מפי צדיקים אמתיים הגדולים במעלה, שיש להם כח להמשיך נשמות חדשות לכל השומעים דברי תורתם הקדושה. ואזכה ברחמיך להמשיך עלי ולקבל נשמה חדשה קדושה בכל עת, על ידי חדושי תורה שאזכה לשמע מפיהם, וללמד בספרים קדושים של צדיקים אמתיים גדולים ונוראים, ותעזרני שיהיה נעשה אצלי מחדושי תורתם סם חיים. ואזכה לציר את האור הפשוט הבא מלמעלה, בכחינת ברכה וטובה, אף-על-פי שאיני כדאי לזה, כי אתה ידעת את עצם הפגמים והקלקולים שפגמתי וקלקלתי את כלי המחין שלי מאד, על ידי פגם הברית שהוא פגם הדעת, ומאין יבוא עזרי לציר את האור לברכה. אף-על-פי-כן, על רחמיך הרבים אני בוטח ועל חסדיך אני נשען ולישועתך אני מצפה ולסליחותיך אני מקנה, שתעשה עמי כחסדיך ונפלאותיך הגדולים והנוראים, ותמלא עלי רחמים, ותעשה עמי נסים ונפלאות גדולות ונוראות, ותציר בעצמך האור הבא מלמעלה בכחינת ברכה ושלוש וחיים וטוב, וימשך עלינו האור הקדוש מלמעלה לברכה ולא לקללה, כמו שכתוב, הנה ברך לקחתי וברך ולא אשיבנה. ויקים מקרא שכתוב, ולא אבה יהוה אלהיך לשמע אל בלעם ויהפך יהוה אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך יהוה אלהיך. כי אין לי שום תקנה ומנום ומבטח ומשען כי אם עליך לבר, ועל הצדיקים אמתיים אשר אנו נשענים עליהם תמיד, בכחם נשענתי לצעק אליך תמיד ולצפות לרחמיך ולישועתך. עשה עמי מה שתעשה באפן שאזכה בחיי חיש קל מהרה לשמירת הברית באמת מעתה ועד עולם

בקדשה גדולה, ואזכה להתקדש בקדשתך העליונה עד שאזכה לשבעים פנים של התורה הקדושה:

ענני יהוה ענני, ענני אלהי ענני, ענני אבי ענני, ענני בוראי ענני, ענני גואלי ענני (וכו'). מלכי ואלהי יוצרי וקדושי ענני, משמיעי צעקה השמיעו צעקתנו לפני שומע צעקה, מכניסי דמעה הכניסו דמעותינו לפני מלך מתרצה בדמעות, משמיעי אנחה השמיעו אנחותינו לפני שומע אנחות. החומל על דל חמל על דלותי, וראה שפלותי וארך גלותי, והטיבה אחריתי, והשב את שבותי חיש קל מהרה. ברכנו אבינו בלנו יחד באור פניך, האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך. אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה. פניך האר בעבדך ולמדני את חקיך. רחמנא דעני לענני ענינא, רחמנא דעני לתבירי לבא ענינא, רחמנא דעני למפיכי רוחא ענינא, רחמנא ענינא רחמנא ענינא, רחמנא חוס רחמנא פרק רחמנא שזיב, רחמנא רחם עלן רחמנא רחם עלן, השתא בעגלא ובזמן קריב, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

לז

[על-פי תורה ל"ז - דרשו יי געזו]

נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי, הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי, אל תער נפשי כי בך חסיתי. כי אתה תקותי ואתה אילותי. שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך, חישה לעזרתי יהוה תשוועתי. תיקר נא נפשי בעיניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, וגוללו רחמך על מדותיך, יהמו ויכמרו רחמי לך על נפשי האמללה והעלובה מאד מאד, על נפשי הרעבה והצמאה והעיפה מאד, על נפש מרה כזו, נפש הלכודה בכבלי עני וברזל באלפים ורכבות רשתות ומצודות בצפירים האחוזות בפה, נפש העשוקה מאד. מלא רחמים מלא רחמים, רואה בעלבון עלובים, הביטה נא וראה דמעת העשקים, הצועקים ובוכים ונאנקים ונאנחים ומיד עושקיהם כח ואין להם מנוחם. פכו יכפו הרבה בכה ודמעתם על לחים. רחמן אמתי, אל תסתור פניך משועתם, ואל תאטם אונך מצעקתם, ואל תעלים עיניך מדמעתם. רבונו של עולם, אליך יהוה נפשי אשא, פרשתי ידי אליך נפשי בארץ עיפה לך סלה, כי רדף אויב נפשי דכא לארץ חיתי הושיבני במחשכים כמתי עולם, ונפשי נבהלה מאד ואתה

יהוה עד מתי. שובה יהוה חלצה נפשי הושיעני למען חסדך. כסוס עגור בן אצפצף אהגה פיונה דלו עיני למרום יהוה עשקה לי ערבני. ערב עבדך לטוב אל יעשקני ודים. פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך. אנא יהוה מלטה נפשי מכל תאוות הגוף ומדותיו הרעים. עזר והושיעה ברחמיך הרבים ברחמיך האמתיים, את נפשי האמללה, ותן לה בח ונבורה מאתך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתוכל להתגבר על הגוף ותתגבר נפשי על גופי, צורתני על חומרי, עד שאזכה להכניע ולשפר ולכבול את הגוף והחמר לגמרי, ותתגלה הארת נפשי וצורתני הקדושה, וימשך עלי צלם אלהים, צלם דמות תבניתו. ותזכני לאור השכל דקדושה, לחכמה בינה ודעת, ואזכה להכניע ולכבול ממני כל מיני סכלות וכסילות של הגוף והחמר. ותוציאני מאפלה לאורה, מחשך לאור גדול, מכסילות וחשכת של חמרייות הגוף העכור והמגשם, להארת החכמה של הנפש הקדושה. ותן חלקי בתורתך, ואזכה ללמוד ולהגות בתורתך ובעבודתך יומם ולילה, ותן בלבי בינה להבין ולהשפיל לשמע ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה, והאר עיני בתורתך ודבק לבי במצותיך. ותפרישני ותבדילני מן התועים בחכמות חיצוניות, ותגן בעדי ובעד זרעי תמיד ובעד כל עמך בית ישראל, שלא נעסק לעולם בשום חכמה חיצונה כלל, ולא נשים עין ולא נלמד בשום ספר מספרי החקירות כלל, הן בספרי חקירות של ישראל, הן בספרי חקירות של העכו"ם. ותעזר לנו שלא יכנס בדעתנו ומחשבתנו שום חקירה מחקירותיהם, ולא שום סברה ודעה מסברותיהם ודעותיהם הזרות והמרות, הצדים ברשתם נפשות יקרות, אשר באמת כל חכמותיהם החיצוניות הם רק כסילות וסכלות ושמות והכל גמור באמת, ונמשכים רק מכסילות וחשכת חמרייות הגוף ומתאוותיהם ומדותיהם הרעות, אשר מחמת תקף התגברות תאוות גופם וחמרם העב והמגשם והמזהם והמשקץ מאד מאד בתכלית הזיהמה והטנוף והמאוס, משם נתעבר ונתקלקל ונשחת דעתם ולבם הערל, עד שנתעו ונבוכו מדעה לדעה ומסברא לסברא, עד שבאו לידי טעות ושמות חכמותיהם החיצוניות:

ה טבת

רבוננו של עולם, רחם עלינו ועל זרענו ועל פלטתנו, אשר נשארנו בתרן בראש הקהר באין עוזר וסומך, ואין מי שיעמד בעדינו. הצל הצל, והושיעה ומלט אותנו ואת זרענו ברחמיך הרבים מכל מיני חכמות חיצוניות שלא יהיה לנו שום חלק ועסק בהם, ותהיה ידינו ושכלנו ולבנו מסלקת מהם, כי לא באלה חלקנו ולא באלה

גורלנו. כי אִנְחֵנו מִזְרַע אֲבֹרָהֶם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב, מֵאֲמִינִים בְּנֵי מֵאֲמִינִים, וְאִנְחֵנו זְכִינוּ לַעֲמֹד עַל הַר סִינַי וּלְקַבֵּל תּוֹרַתְךָ הַקְדוֹשָׁה עַל-יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאֲךָ נֶאֱמַן בֵּיתְךָ. עֲזָרְנוּ שְׂיֵהִיָּה חֲלַקְנוּ בְּתוֹרַתְךָ הַקְדוֹשָׁה תְּמִיד, תּוֹרַת יְהוָה תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ עֲדוּת יְהוָה נֶאֱמָנָה מְחַכֶּמֶת פָּתִי. חוּס וְחַמֵּל עֲלֵינוּ, יְהִמוּ נָא מַעֲיָד עַל בְּנֵיךָ צֵאן מֵרַעֲיִתְךָ, וְשִׁמְרוּ אוֹתָנוּ בַּעַת צָרָה הַזֹּאת, בְּעַקְבוֹת מְשִׁיחָא, וְהַצֵּל וּמַלְט נַפְשֵׁנוּ וּנְפֹשׁ בְּנֵינוּ וּבְנֹתֵינוּ, שְׁלֵא נַעֲסַק לְעוֹלָם בְּשׁוּם חֲכָמָה חִיצוֹנָה כָּלָל. וְתֵן לָנוּ כַח שְׁנוּפָה לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְכַבֵּל וּלְעַקֵּר כָּל הָאֲפִיקוֹרְסִים וְהַכּוֹפְרִים מִן הָעוֹלָם. יִמְחוּ מִסַּפְרַ חַיִּים וְעַם צְדִיקִים אֵל יִפְתְּבוּ. וְכָל הָעוֹסְקִים בְּפִילוֹסוֹפִיא וְחֻקִּירוֹת שֶׁל חֲכָמוֹת הַחִיצוֹנִיּוֹת, יִהְיֶה נֶמַח שָׁמַם וְזָכָרִם מִן הָעוֹלָם, יִכְרַת יְהוָה לְאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲסַק בְּחֻקִּירוֹתֵיהֶם וּבְדַרְכֵיהֶם עַר וְעוֹנָה, יִהְיוּ בְּנָיו יְתוּמִים וְאִשְׁתּוֹ אֶלְמָנָה. יְהִי אַחֲרֵיתוֹ לְהַכְרִית בְּדוֹר אַחֵר יִמַּח שָׁמַם. יִזְכַּר עוֹן אֲבֹתָיו אֶל-יְהוָה וְחַטָּאת אִמּוֹ אֶל-תִּמְחָה. יִהְיוּ נֶגֶד יְהוָה תְּמִיד וְיִכְרַת מֵאַרְצָן זָכָרִם. וְיִתְבַּטְּלוּ סְבוֹרוֹתֵיהֶם וְדַעוֹתֵיהֶם מִן הָעוֹלָם, וְלֹא יַעֲלוּ עוֹד עַל לֵב וְלֹא יִזְכְּרוּ עוֹד בְּשָׁמַם. וְתִרְחַם עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְתַעֲלֶה וְתִנְשָׂא וְתִרְוַם וְתִגְלֶה וְתֵאִיר חֲכַמַת הַתּוֹרָה הַקְדוֹשָׁה בְּעוֹלָם, וְנִשׁוּב בְּלָנוּ לְתוֹרַתְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ בְּאִמַת וּבְאִמּוֹנָה, בְּקִדְשָׁה וּבְמִתְהַרְרָה גְדוּלָה. וְנִזְכָּה לְהַשְׁתַּקֵּק תְּמִיד לְאִמּוֹנָתְךָ הַקְדוֹשָׁה בְּאִמַת כְּרִצּוֹנָה הַטוֹב, וְנִזְכָּה לְהַכִּיר אוֹתְךָ בְּאִמַת גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּלְכַבֵּד אֶת שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל בְּכָל יְעַת, כִּי בְשִׁבִיל זֶה בְּרָאתָ כָּל הָעוֹלָמוֹת כָּלָם, בְּגִין דִּישְׁתַּמּוֹדְעִין לִיהִי, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב, כָּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי וּלְכַבּוּדִי בְּרֵאתִיו יִצְרַתִּיו אַף עֲשִׂיתִיו. עוֹד וְרַחֵם וְהוֹשִׁיעָה, וַעֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וּלְמַעַן כְּבוֹד תּוֹרַתְךָ הַקְדוֹשָׁה, שֶׁתִּתְגַּבֵּר חֲכַמַת הַתּוֹרָה הַקְדוֹשָׁה עַל חֲכַמַת הַפִּילוֹסוֹפִיא, עַל חֲכָמוֹת הַחִיצוֹנִיּוֹת, וְיִתְבַּטְּלוּ כָּל הַחֲכָמוֹת שֶׁבְּעוֹלָם כְּנֶגֶד אוֹת אֶחָד מֵתוֹרַתְךָ הַקְדוֹשָׁה וְהַתְּהוֹרָה וְהַתְּמִימָה, תּוֹרָה שֶׁבְּכַתָּב וְתוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה, וְיִשׁוּבוּ כָּלָם לְתוֹרַתְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ וּלְיִרְאָתְךָ בְּאִמַת בְּכָל לֵב וּנְפֹשׁ:

אָנָּה יְהוָה, רַחֲמֵן מְלֵא רַחֲמִים, חוֹסֶה עַל נַפְשֵׁי הָאֲמֻלָּה מְאֹד, וְהִיָּה בְּעֲזָרִי תְּמִיד, יִחַזַּק וְאִמְץ אֶת נַפְשִׁי בְּכָל מִינֵי עֵז וְתַעֲצוּמוֹת, בְּאִפְן שֶׁתִּתְגַּבֵּר נַפְשִׁי הַקְדוֹשָׁה וְהַטּוֹבָה עַל הַגּוֹף וְתֵאָוֹתָיו וּמַדּוּתָיו הָרָעִים, עַד שְׁאֲזָכָה לְהַפְשִׁיט אֶת נַפְשִׁי מִכָּל מִינֵי תֵּאוֹת הַגּוֹף וּמַדּוּתָיו, וְאֵטְהַר וְאֶקְדֵּשׁ אֶת נַפְשִׁי וְגוֹפִי בְּכָל מִינֵי טְהוֹרוֹת וְקִדְשׁוֹת, וְאֲזָכָה לְהוֹצִיא אֶת נַפְשִׁי מִכָּל הַתֵּאוֹת וּמַדּוּת רָעוֹת הַנִּמְשָׁכִים מֵאַרְבַּע יְסוּדוֹת חֲמַרִּים שֶׁל הַגּוֹף:

וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תּוֹצִיאֵנִי וְתַעֲלֵנִי מִבְּחִינַת בְּהֵמָה לְבְּחִינַת אָדָם, מִגּוֹף לְנֶפֶשׁ, מִחֹמֶר לְצוּרָה, מִחֶשֶׁךְ לְאוֹר, מִסְּכָלוֹת לְחֻכְמָה, מִחֻכְמוֹת וּמִחֻשְׁבוֹת חִיצוֹנִיּוֹת לְחֻכְמוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, מִשִּׁכְחָה לְזִכְרוֹן. וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי מֵאֲתֶךָ כַּח הַזְכָּרוֹן, וְאִזְכֶּה לְזִכּוֹר תְּמִיד הַיּוֹם אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ וְעִבּוּדְתְךָ, הֵן מֵה שְׁאֵנִי לֹמֵד בְּסִפְרִים הַקְּדוּשִׁים, הֵן מֵה שִׁשְׁמַעְתִּי אוֹ מֵה שְׁאֵנִי עֵתִיד לְשִׁמַּע מִפִּי רַבּוֹתֵי וּחְבֵרֵי כָּל הַדְּבָרִים הַקְּדוּשִׁים הַנּוֹגְעִים לִירְאָת יְהוָה וְלַעֲבוּדָתוֹ וְתוֹרָתוֹ, כִּלְמַם אִזְכֶּה לְזִכּוֹר תְּמִיד הַיּוֹם בְּכַח הַזְכָּרוֹן וְדִקְדָּשָׁה מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, וְלֹא אֶשְׁכַּח שׁוֹם דְּבָר מִמִּשְׁנַתִּי. וְאִזְכֶּה לְזִכּוֹר תְּמִיד הַיּוֹם הַיּוֹם בְּסוֹפֵי וְאֶחָדֵי יוֹסוּפִי, וְלִשׁוֹם לְכִי הַיּוֹם עַל מֵה אֶתִּינָא לְהֵאֵי עֲלָמָא שְׁפָלָה, וְמֵה יְהִיָּה בְּסוֹפֵי וְאֶחָדֵי יוֹסוּפִי, וְלֹא אֶשְׁכַּח זֹאת כָּל יְמֵי חַיִּי, וְאִזְכֶּה לְזִכּוֹר זֹאת הַיּוֹם בְּכָל יוֹם וְיוֹם, כִּי כָּל יְמֵינוּ וְשְׁנוֹתֵינוּ הֵם הַכֹּל, כִּי הַכֹּל יְעוּף, וְכִצֵּל עוֹבֵר, כִּי עֵנָן כֹּלָה, וְכִרְיֹחַ גּוֹשְׁבֵת, וְכִאֲבָק פּוֹרַח. וְאֵי אֶפְשָׁר לְהַמְלִיט מִן הַמִּיתָה בְּשׁוֹם אֶפֶן, וְאֵין מִשְׁלַחַת בְּמִלְחָמָה. וְמֵה נִחְשָׁב עַל יְהוָה וְמֵה נַעֲשֶׂה לְיוֹם פְּקָדָה, זְכוֹר תִּזְכֹּר וְתִשׁוּחַ עָלַי נֶפֶשִׁי. זְכוֹר אֵל תִּשְׁכַּח אֶת אֲשֶׁר הִקְצַפְתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִנְּעוּרֶיךָ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, כִּי אֵין שִׁכְחָה לְפָנַי כִּסָּא כְבוֹדוֹ וְאֵין נַעֲלָם מִנְּגַד עֵינָיו. עֲזֵרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי לְזִכּוֹר אֶת כָּל זֹאת תְּמִיד, בְּאֶפֶן שְׁאִזְכֶּה לְרַחֵם עָלַי מַעֲתָה לְמַלְט נֶפֶשִׁי מִנִּי שַׁחַת, וְלַהֲכִיֵּן צִדָּה לְדַרְכֵי, אֹרְחָא רַחֲקָא וְאֶפְלוּ זוֹרֵין קְלִילָא לִית לָן. וְעֲזֵרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁאִזְכֶּה לְשִׁכַּח אֶת כָּל מִינֵי מִחֻשְׁבוֹת זְרוֹת, מִחֻשְׁבוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וְחֻכְמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת, וְכָל מִינֵי הַרְהוּרִים רְעִים וְעַקְמִימוּיֹת שְׁפָלָב, שְׁנַדְבְּקוּ בְּלִבִּי וּבְדַעְתִּי בְּעוֹנוֹתֵי הַרְבִּים, וְכָל מִינֵי מִחֻשְׁבוֹת הַמְּבַלְבְּלִים מִעֲבוּדְתְךָ הָאֲמֵתִית. כִּלְמַם אִזְכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהַעֲבִירֵם מִדַּעְתִּי וְלִבִּי לְגַמְרֵי וְלִשְׁכַּחֵם מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, וּמַעֲתָה אִזְכֶּה לְזִכּוֹר אוֹתְךָ תְּמִיד בְּכָל עֵת, בְּשִׁבְתִּי בְּבֵיתִי וּבְלִבִּי בְּדֶרֶךְ בְּשִׁכְבִּי וּבְקוּמִי, וּלְדַבֵּק מִחֻשְׁבְּתִי אֵלֶיךָ תְּמִיד וְלַתּוֹרָתְךָ וְלַעֲבוּדְתְךָ בְּאֲמֵת, בִּירְאָה וְאֶהֱבָה בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה גְּדוּלָה בְּאֲמֵת וּבְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה. וְאִזְכֶּה שִׁיתְּדַבֵּק לְבִי וּמִחֻשְׁבְּתִי אֵלֶיךָ וְלַתּוֹרָתְךָ וְלַמִּצְוֹתֶיךָ בְּאֲמֵת, בְּדַבְּקוֹת גְּדוּל וּבַהֲתַקְשְׁרוֹת אֲמִיץ וְחֶזֶק מְאֹד, עַד שְׁאִזְכֶּה לְזִכּוֹר הַיּוֹם אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ וְעִבּוּדְתְךָ תְּמִיד לְעוֹלָם וְעַד, וְלֹא אֶשְׁכַּח שׁוֹם דְּבָר מִדְּבָרֵי תּוֹרָה וְעִבּוּדָה לְעוֹלָם, רַק אִזְכֶּה לְזִכְרֵם תְּמִיד בְּעֲלָמָא דִּין וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי:

וּבְכֹן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹרְהֵם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, וְאֱלֹהֵי כָּל הַצְּדִיקִים הָאֲמֵתִיִּים רֵאשׁוֹנִים וְאַחֲרוֹנִים, וְאֱלֹהֵי כָּל

עמך ישראל הקדוש, אבינו אב הרחמן היודע כל תעלומות לב, שתרחם עלי ברחמיך הרבים, ותחנני מאתך דעה בינה והשכל, ותורני ותדריכני באמתך תמיד, ותזכני בכל עת לדעת באמת הדרך הישר איך להתנהג בענייני תעניות נדבה, אם להתענות אם לחדל. ותזכני לידע האמת לאמתו ולהתנהג בדרך האמת כרצונך הטוב, כי לבי הולך אנה ואנה בענין זה. על פן הנני משליך עצמי עליך לכה, ותריני מוסר גופי ונפשי ורוחי ונשמתי אליך לכה, שתעשה עמי מה שתרצה וכרצונך אעשה, ותעזרני שלא אבלבל דעתי הרבה בענין זה, רק אזכה תמיד לעצה שלמה מהרה, ותשפיע לי עצה טובה מאתך כרצונך הטוב באמת. ואזכה לידע ולהבין איך להתנהג בענין התעניות ואיך להתנהג בכל הדברים שבעולם, באפן שאזכה לסור מרע ולהכניע הגוף והחמר לגבי הנפש והצורה, ולעסוק בתורתך ובעבודתך תמיד באמת כרצונך הטוב מעתה ועד עולם. השמיעני בבקר חסדך כי בך בטחתי. הודיעני דרך זו אלך כי אליך נשאתי נפשי:

ט לחדש

ויבנו יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתעזרני לתן צדקה הרבה לעניים הגונים הרבה, ותחמל עלי ברחמיך ובחסדיך הגדולים והעצומים, ותעזרני לתן צדקה הרבה לארץ ישראל, לתמוך ולסייע בסיוע שיש בו ממש לעניים הגונים הדרים בארץ ישראל, ואזכה להכלל על ידי זה באוירא דארץ ישראל, באויר הקדוש, בהאוויר וההכל שאין בו חטא, ונזכה על ידי זה להמתיק ולבטל כל מיני דינים מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל. ונזכה תמיד לדחות ולבטל הדין והחשך והסכלות וכל מיני חכמות חיצוניות מן העולם. ותעזרנו להגביר ולהעלות ולנשא הנפש הקדושה והתורה הקדושה, ותאיר עלינו אור החכמה הקדושה, ותמשך עלינו חסדים טובים מאתך תמיד, ונזכה לזכרון דקדושה. ותשפיע עלינו מאתך שפע טובה וברכה חיים חן וחסד ורחמים ושלוש וכל טוב. וברחמיך הרבים תזכר לנו את ברית אבותינו אברהם יצחק ויעקב, ותקים לנו מקרא שפתוב, וזכרתי את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר:

ותעזרנו שנזכה לגדל ולהעלות נפשנו לפניך, ונזכה לקדש ולקשט נפשנו באפן שתוכל נפשנו לעלות להשכינה בבחינת מנ (מיון נוקבין). ותתפאר השכינה לפניך עם נפשותינו, חזי במה ברא קאתינא לגבך. ונזכה שיהיה נעשה יחוד

קודשא בריך הוא ושכינתיה, על-ידי נפשותינו שיעלו למוכה לפניך לריח ניחוח
אשה ליהוה:

ותזכנו שתהיה אכילתנו בקדשה ובטהרה תמיד, ובפרט כשאנו אוכלין דבר מן
החי, תעזרנו להתקדש ביותר בשעת אכילתנו, עד שנזכה להעלות הנפש
המלבש פחי שאנו אוכלים, להעלות הנפש מחי למדבר, על-ידי הברכה שאנו מברכין
על אכילתנו, ונזכה לומר כל הברכות בכונה גדולה ועצומה לשמך הגדול באמת:

ותשמרנו ותצילנו ברחמיך הרבים ממאכלות אסורות, ולא יבוא לתוך פינו שום
דבר האסור לנו, ולא נכשל לעולם בנבלות וטרפות אפלו בשוגג
ובאנס. ותציל אותנו ברחמיך משוחטים שאינם הגונים, ותפריש אותנו ותבדיל אותנו
מכל מיני נבלות וטרפות דאורייתא ודרבנן. ותזמין לנו ברחמיך תמיד שוחטים הגונים
וכשרים ותהיה עמם תמיד, ותשמר אותם ואותנו שלא יפשו עמך ישראל על-ידם
לעולם בנבלות וטרפות חס ושלום, ותעזר להשוחטים שיכינו תמיד היטב בברכת
השחיטה, באפן שיזכו להעלות הנפש המלבש בהחי, מחי למדבר, עד שיעלו כל
הנפשות העשוקות המגלגלים בחיות ועופות ובהמות אל השכינה, ויהיה נעשה יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתיה על-ידם, ונזכה שיהיה נמשך על-ידיה עלינו שפע
טובה וברכה ורחמים וחיים ושלום, ונזכה לפרנסה טובה בכבוד בלי שום יגיעה
וטרחא וטרדא כלל. אבינו שבשמים, גומל לחיבים טובות, גומל חסדים טובים, אתה
יודע שאין בנו כח לשמר עצמנו משוחטים שאינם הגונים המצויים עכשיו הרבה
מאד, ואין מי שיעמוד בעדנו וישתדל בתקון נפשותינו, ויציל אותנו מפגם השוחטים
שאינם הגונים הגורמים מה שגורמים רחמנא לצלן:

רבוננו של עולם, רחם עלינו למען שמך, ולמען שכינת עך, ולמען אבותינו אברהם
יצחק ויעקב, ולמען כל הצדיקים אמתיים. ועזרנו והושיענו והצילנו ומלטנו
משוחטים רעים, משוחטים שאינם הגונים. ושמרנו תמיד שלא יבוא לתוך פינו שום
מכשול נבלה וטרפה, כי אתה כל תוכל ולא יבצר ממך מזומה ובידך הכל, ואתה יכול
לשמר אותנו גם עכשיו בדורות הללו מנבלות וטרפות ומשוחטים שאינם הגונים.
חוס וחמל עלינו למענה ולא למעננו, וקדשנו בקדשתך, והבדילנו מן מאכלות
אסורות, כמו שכתוב, ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי. ונזכה לקיים מקרא שכתוב,

ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה מרפה לא תאכלו לפלב תשלוכו אתו. ובתיב, והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני. ויקים מקרא שפתוב, מרף נתן ליראיו יזכר לעולם בריתו:

ז טבת

ועזרנו ברחמיך הרבים, ותזמין לנו מלמדים טובים והגונים לבנינו שיהיו עוסקים במלאכתם באמונה, ללמד הרבה עם בנינו בתכלית המועיל באמת. ויהיו כל המלמדי-תינוקות אנשים בשרים וצדיקים, שלא יקלקלו חס ושלום את ההבל הקדוש של התינוקות של בית רבן, שהוא הבל-פה שאין בו חטא, ויעלה ויראה וירצה וישמע לפניך ההבל הקדוש של התינוקות של בית רבן. ועל-ידי-זה תזכר את ברית אבותינו, ותמתיק ותבטל מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל, כל הדינים וכל הגזרות שאינם טובות שנגזרו על עמך ישראל בכלל או בפרט, בין שהוא קדם גזר-דין בין שהוא לאחר גזר-דין, כלם תמתיק ותבטל בזכות הבל פה שאין בו חטא של התינוקות של בית רבן. ותזכנו ברחמיך הרבים ותקדשנו בקדשתך העליונה, ותזכנו לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת בכל לב ונפש, ונזכה לתקן את כל אשר שחתנו, ונזכה להגביר הנפש על הגוף, עד שיתבטל הגוף לגמרי לגבי הנפש. ונזכה לתן צדקה הרבה לארץ-ישראל, עד שנהיה נכללים באוירא דארץ-ישראל, בהבל הקדוש שאין בו חטא, עד שנזכה כלנו עמך בית ישראל, שיהיה הבל פינו הבל שאין בו חטא כמו אוירא דארץ-ישראל, וכמו הבל פיהם של תינוקות של בית-רבן. ותעזר להשוחטים שיקדשו ויטהרו עצמן באמת, עד שיהיה הבל פיהם גם כן הבל שאין בו חטא, באפן שיוכלו להעלות הנפשות המגולגלות בהחי, להעלותם לשרשם שבקדשה על-ידי הבל פיהם של ברכת השחיטה, כי אתה יודע עצם הרחמנות שיש על נפשות המגולגלות בבעלי חיים, חוסה נא ברחמיך עליהם ועלינו, ועשה למענך ועזרנו והושיענו, שנזכה להעלות כל הנפשות המגולגלות לשרשן העליון שבקדשה:

רחמן מלא רחמים, חומל דלים שומע אנקת אביונים, רחם עלינו ועל נפשותינו העשוקות בצפרים האחוזות בפח, באשר נגלה לפניך יודע תעלומות, ועזרני למלט נפשי מני שחת, כי אתה ידעת את גדל יקר והדר תפארת נפשי בשרשה העליון, וגם אתה ידעת את רבוי הטנפת והלכלוכים שלכלכתי וטנפתי נפשי העלובה מאד מאד, ולפניך נגלה עצם הרחמנות שעל נפשי האמללה מאד, היגעה מאד,

הנדבאת והמטרפת מאד בין שני הכפירים. פצו עלינו פיהם אמרו בלענו. ואנו צועקים אליך זה זמן רב, ואין מי שיוכל להושיענו, כי אנחנו בעצמנו היינו אכזריים על נפשנו. אבל אתה יכול להציל את נפשנו בתקף חמלתך, שתהפך את לבנו לטובה ותטה את לבנו אליך באמת, ותתן לנו שכל ודעת דקדשה וכח וגבורה ועצה, באפן שנוכח להגביר הנפש על הגוף תמיד עד שיתבטל הגוף ותאווותיו לגמרי, ואזכה להעלות ולנשא נפשי תמיד בקדשתך העליונה באמת ובאמונה שלמה:

אבינו אב הרחמן, חמל על כבוד התורה הקדושה שהשפעת בנו, כי אתה יודע את עצם יפי קדשת התורה היקרה הנעלמת בנו. עזרנו ברחמיך הרבים שנוכח מעתה לטהר ולקדש עצמנו באמת. באפן שנוכח להוציא ולגלות התורה הנעלמת בנו, בקדשה גדולה. והצילנו מחרפות ובזיונות, ולא נבוש ולא נכלם ולא נפשל לעולם ועד. ונבנו לכבוד דקדשה, ונזכה לקבל את הכבוד בקדשה גדולה לשמך ולכבודך הגדול לבד, ולא נשתמש עם הכבוד בשבילנו כלל רק לשמך ולעבודתך לבד באמת ובתמימות, בלי שום פניה ומחשבה חיצונה כלל, ונזכה להחזיר ולהעלות הכבוד לשרשו. ותעזרנו על ידי הכבוד דקדשה שתחננו ברחמיך, שנוכח על ידי זה להוציא ולגלות חדושי תורה הרבה הנעלמים בנפשנו, בקדשה ובטהרה גדולה. ותהיה עמנו תמיד, ולא נאמר דבר שלא פרצונך, ותהיה עם פינו בעת הטיפנו ועם ידינו בעת מעבדנו:

רבנו של עולם, חוסה על נפשי העניה והדלה, הרעבה והצמאה והעיפה מאד. ומלא משאלותי ברחמים, שתתגבר נפשי על גופי מעתה ועד עולם, ותתעלה ותתנשא נפשי למעלה למעלה, בקדשה ובטהרה גדולה באמת ובאמונה שלמה, בחכמה ובינה ודעת דקדשה, בתורה ועבודה, ביראה ובאהבה ובתשובה שלמה לפניך, באמת ובכלב שלם פרצונך הטוב. שובי נפשי למנוחיכי כי יהוה גמל עליכי. כי חלצת נפשי ממוות את עיני מן דמעה את רגלי מדחי. אתהלך לפני יהוה בארצות החיים. כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת, נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק למען שמו. למען שמך יהוה תחניני בצדקתך תוציא מצרה נפשי. ובחסדך תצמיח אויבי והאבדת כל צוררי נפשי כי אני עבדך. ונפשי תגיל ביהוה תשיש בישועתו. הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך בי וכתירו צדיקים כי תגמל עלי:

לח

[על-פי תורה ל"ח - מרפבת פרעה וחילו ירה בים]

ח שבת

דְּבָקָה נִפְשֵׁי אַחֲרֵיךָ בִּי תִמְכָּה יְמִינֶךָ. דְּבַקְתִּי בְעֵדוּתֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי תַבְיִשְׁנִי. אָבִי אָב
הַרְחֵמוּ, עֲזְרוּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים, שְׂאֻזְכָּה לְדַבֵּק עֲצָמוֹ
אֵלֶיךָ תָּמִיד בְּכָל עֵת, בְּאַמֶּת וּבְאֱמוּנָה שְׁלָמָה וּבְדַעָה נְכוֹנָה וּמִיִּשְׁבֶּת, בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה
גְּדוֹלָה. וְאֻזְכָּה לְפַשְׁשׁ עֲצָמֵי בְּכָל עֵת, אִם אֲנִי דְבוּק בַּהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ בְּאַמֶּת, עַד שְׂאֻזְכָּה
לְקַיֵּם מִצְוֹת וּבוֹ תִדְבֵּק בְּאַמֶּת, בְּתַכְלִית הַשְּׁלָמוֹת כְּרִצוֹנֶךָ הַטּוֹב:

זִזְכָּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקַיֵּם מִצְוֹת תַּפְלִין כְּרָאוּי, בְּכָל פְּרִטְיָה וְדַקְדוּקִיָּה וּכְנוּתִיָּה
וְתַרְנִי"ג מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ, וְאֻזְכָּה לְהַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תַּפְלִין כְּשָׂרִים וּקְדוּשִׁים
מְסוּפָּר הֶגְוֵן וְצַדִּיק אֱמֶתִי, וַיְהִי נִכְתָּבִין בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה וּבְכֻנְיָה עֲצוּמָה וְנוֹרָאָה כְּרָאוּי
לְכוֹן בְּשַׁעַת כְּתִיבַת הַתַּפְלִין וְתַקוּנָן. וּכְתִיבַת הַפְּרָשִׁיּוֹת וְתַקוּן הַבְּתִים וְהַרְצוּעוֹת
וְתַפְיִרְתָּן בְּגִידִין וְכָל תַּקוּנֵי הַתַּפְלִין, הַכֹּל יִהְיֶה נַעֲשֶׂה עַל צַד הַיּוֹתֵר טוֹב וְנֹאוֹת כְּפִי
דִּינֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. וַיְהִי הַתַּפְלִין שְׁלֵי כְּשָׂרִים תָּמִיד בְּכָל פְּרִטְיָה דִּינִיָּהם, וְנֹאִים
בְּיּוֹתֵר בְּתַכְלִית הַנּוֹי וְהַיּוֹפִי, וּקְדוּשִׁים בְּתַכְלִית הַקְּדֻשָּׁה. וְאֻזְכָּה לְהַנִּיחַ תַּפְלִין דְּרִשׁ"י
וְתַפְלִין דְּרַבְנֹוֹתָם בְּכָל יוֹם וְיוֹם. וְאֻזְכָּה לְהַנִּיחֵם בְּמִקּוּמָם הָרָאוּי עַל הָרֹאשׁ וְעַל הָזֶרַע,
בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְחִדּוּה גְּדוֹלָה וְעֲצוּמָה מְאֹד מְאֹד, וּבְכֻנְיָה גְּדוֹלָה עֲצוּמָה וְנוֹרָאָה,
וּבְהַתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה, עַד שְׂאֻזְכָּה שִׂיְהִיָּה נִמְשָׁךְ עָלַי קִדְשָׁה גְּדוֹלָה
וְעֲצוּמָה, עַל-יְדֵי הַנְּחַת תַּפְלִין הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים מְאֹד מְאֹד. וַיְהִיָּה נִמְשָׁךְ עָלַי קִדְשַׁת
הַתַּפְלִין מִשְׂרָשָׁם הָעֲלִיּוֹן בְּקִדְשֶׁתְךָ הָעֲלִיּוֹנָה, עַד שְׂאֻזְכָּה לְדַבְּקוֹת גְּדוֹל אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת
עַל-יְדֵי מִצְוֹת תַּפְלִין. וְלֹא אֶסִּיחַ דַּעְתִּי מִן הַתַּפְלִין לְעוֹלָם, וְלֹא אֲדַבֵּר שׁוּם שִׂיחָה
בְּטָלָה, בְּעֵת שְׂאֲנִי מְכַתֵּר בְּתַפְלִין, בְּכַתְרֵי דְמַלְכָּא עֲלָאָה, בְּחִגְרִת זִינָא עֲלָאָה. וְאֻזְכָּה
לְהַתְעַפֵּר בְּגוֹר עֲטַרְת תַּפְאֶרֶת הַתַּפְלִין הַקְּדוּשִׁים, בְּאִימָה וּבִירָאָה גְּדוֹלָה וְעֲצוּמָה בְּלֵב
טוֹב וּבְשִׂמְחָה רַבָּה וְחִדּוּה גְּדוֹלָה, בְּאִפְּן שְׂאֻזְכָּה לְקַיֵּם מִצְוֹת תַּפְלִין בְּשְׁלָמוֹת הָרָאוּי
כְּרִצוֹנֶךָ הַטּוֹב, עַד שְׂאֻזְכָּה לְהַתְדַבֵּק בְּךָ יִתְבָּרַךְ תָּמִיד עַל-יְדֵי קִדְשַׁת הַתַּפְלִין הַנּוֹרָאִים.
אָבִינוּ שְׂבַשְׂמִים חוֹמֵל דְּלִים, חֵמֵל עָלֵינוּ וְעֲזָרוֹנוּ וְחֻנּוֹנוּ בְּקִדְשַׁת הַתַּפְלִין, וּכְשֵׁם שׁוֹכֵבֵת
אוֹתָנוּ וְנִתְתָּ לָנוּ עַל-יְדֵי מוֹשֶׁה עֲבָדְךָ מִצְוָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת, בֵּן תַּחֲנֻנוּ וְתוֹכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
לְקַיֵּם בְּאַמֶּת וּבְשְׁלָמוֹת גְּדוֹל מִצְוָה זֹאת שֶׁל תַּפְלִין. וְנֻזְכָּה לְהַתְדַבֵּק בְּךָ תָּמִיד וְאֵל
יִגְרָמוּ עוֹנֹתֵינוּ לְהַפְסִיק חֵם וְשָׁלוֹם בֵּינֵינוּ לְבִינֶךָ, כִּי אַתָּה אֱלוֹהֵי סְלִיחוֹת. וּבְרַחֲמֶיךָ

הרבים תזכנו לשוב בתשובה שלמה אליך באמת, ונזכה להתביש ממך תמיד באמת על עצם פשעינו וחטאתינו נגדך תתברך. ובחסדך הגדול תמחל לנו על כל עונותינו וחטאינו ופשעינו שחטאנו ופשעינו ופשעינו לפניך מיום היותנו על האדמה עד היום הזה. ותתקן ברחמיך כל הפגמים שפגמנו בשמך הגדול, עד שנזכה להמשיך עלינו תמיד קדשת התפלין באמת, עד שנזכה להתדבק בך תמיד בדבקות נפלא ועצום, בתשוקה וחסקה וחפצה וחסדה ואהבה גדולה אליך באמת פרצונך הטוב, כמו שכתוב, בלתי לתשועתך נפשי לדברך יחלתי. בלא שארי ולבבי צור לבבי וחלקי אלהים לעולם. אחת שאלתי מאת יהוה אותה אבקש שבתי בבית יהוה כל ימי חיי לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו:

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתעזרני ותשמרני ותצילני מדבורים רעים ולא אפגם את דבור פי לעולם, ולא יצא מפי שום דבור רע על שום ישראל שבועולם, ולא אחקר אחר חובות בני-אדם, רק תעזרני ותטה את לבבי שאזכה לחקר תמיד אחר כל זכות וטוב שאפשר למצא בכל אחד ואחד מישראל אפלו בהגרוע שבגרועים, ואזכה להתניע ולטרח אחר זה, לחתר למצא איזה זכות אפלו בהפחות שבפחותים. ותהיה עמי תמיד ותעזרני שיעלה בידי שאזכה למצא בהם תמיד צד זכות וטוב, ואזכה לדון את כל אדם לכף זכות תמיד. ותצילני ברחמיך הרבים מעון הגדול והחמור מאד, שהוא עון לשון הרע ורכילות החמור ביותר, השקול כנגד שלש העבירות הגדולים שבתורה שהם, עבודה זרה וגלוי עריות ושפיכות דמים, ועון לשון הרע שקול כנגד בלם. מרא דעלמא כלא, רחם עלי למענה, והיה עם פי תמיד בעת דבורי. וזכני שאשמר פתחי פי שלא יצא מפי שום דבור לשון הרע ואבק לשון הרע על שום ישראל שבועולם, ולא דבור שאינו הגון, ותצילני מכל מיני דבורים רעים, מלשון הרע ומרכילות ומדברים בטלים ומליצנות ומחניפות ומשקרים, ומלגלות סוד שאין צריכים לגלות, ומנבול פה, ומלגלות ולומר דברי תורה ויראת שמים במקום ובזמן שאין ראוי לאמרם ולגלותם, ומכל מיני דבורים שאינם טובים, ומכל מיני הבלפה הפוגמין את הדבור הקדוש שהוא רוח פיו של הקדוש ברוך הוא. אבינו שבשמים, מה נאמר לפניך יושב מרום, ומה נספר לפניך שוכן שחקים, כי מרב רגילותנו בדבורים פגומים אין אנו יודעים שום דרך איד להרחיק עצמנו מהם מעתה. על כן באתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתעזרני ברחמיך

ותדריכני ותורני דרך ישרה, באפן שאזכה לשמר עצמי ברחמיה, שלא אפשל בשום דבור שאינו טוב, ולא אומר דבר שלא ברצונך. ותזכני להיות טוב לכל תמיד, ולא אחקר לעולם אחר חובות בני אדם חס ושלום, רק אדרבא אזהרה להשתדל תמיד בכל כח ועז וגבורה למצא תמיד זכות וטוב בכל אחד ואחד מבני ישראל עמך הקדוש, אפלו בהפחות שבפחותים, ואפלו בהקל שבקלים, אפלו בהחולקים והרודפים אותי, כלם אזהרה ברחמיה לדונם לכף זכות תמיד, ותתן לי שכל ודעת מאתך איך לחפש ולמצא בהם זכות ונקדות טובות תמיד:

ט טבת

ותצילני ברחמיה מסטרא דקץ כל בשר, מכל בני אדם הרעים שהם עזי פנים שפדור, החוקרים ומחפשים תמיד אחר חובות בני אדם, ומבקשים תמיד למצא חוב ופגם בכל אחד ואחד. רבונו של עולם, הצילנו ברחמיה מהם ומחמונם, ואל תשמע דבריהם ואל יעלה קטרוגם לפניך כלל, ותסתם הפרגוד בפני דבריהם הרעים, ואל יכנסו דבריהם באזנה כלל. כי אתה ידעת את לבכם הרע, והם עומדים עלינו בכל עת ומקטרגים עלינו ורוצים לרחקנו חס ושלום מעבודתך באמת, ומהם נמשכו ובאו עלינו כל הקטרוגים והנסיונות והבלבולים, אשר על-ידם נתרחקנו מעבודתך באמת. רבונו של עולם, רבונו של עולם, אתה ידעת את כל מה שעבר עלינו עד הנה, וכל מה שעובר עלינו בכל עת בכל יום ובכל שעה, כי רבים קמו עלינו מאד. יהוה מה רבו צרי רבים קמים עלי. סבוני כמים עלי. יהוה ידעתי יהוה אלהי ואלהי אבותי, כי בי אני אדוני העון ואנכי סבותי בנפשי כל אלה, על-ידי שלא שמרתי את עצמי ופגמתי בבגרות הלשון ובבגרות המעור, אשר על-ידי הפגמים האלה נמשך להם דבורים שיש להם כח לדבר ולהלשין ולקטרג עלינו חס ושלום, אבל כבר הבטחתנו יהוה אלהינו, שאתה חפץ חסד ואתה מרבה להטיב ורוצה אתה בתשובתן של רשעים ואין אתה חפץ במיתתם, ואתה שונא וממאס בתכלית השנאה והמאוס את כל מי שרוצה לעורר דין ולהלשין ולקטרג חס ושלום על בני ישראל עמך, בפרט בשעה שהם גזופים מלפניך על-ידי חטאיהם ופשעיהם ועונותיהם, אף-על-פי שחטאו לפניך באמת, אף-על-פי-כן אין רצונך שיקטרגו על ישראל חס ושלום. ואתה בוחר ומקרב ומחבב את מי שמרחם אז על ישראל ועוסק ללמד זכות עליהם בעת ההיא, ומוסר נפשו להעתייר עבורם ולהפציר אותך בשבילם, כמו משה רבנו עליו השלום שמסר נפשו על ישראל והתפלל עליהם תמיד אפלו

בעת שעשׂו מה שעשׂו, ואתה ברחמיך שמעת תפלתו תמיד, וחבבת אותו בכל מיני חבה בשביל זה. והנה עתה בעונותינו אבד חסיד מן הארץ וישׁר באדם און, ואין מי שיעמד בעדנו. ולא די לנו בכל זה, כי אם עוד רבים קמים עלינו, רבים מאד, באשר אתה ידעת, על מי לנו להשען על אבינו שבשמים, החומל על כל חמל על דלותנו וראה שפלותנו וביוזנו, הבט משמים וראה כי היינו לעג וקלס, כל היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתי. מקול מחרף ומגדרף מפני אויב ומתנקם. הביטה בענינו כי רבו מכאובינו וצרות לבנו, חוסה עלינו בארץ שבוינו ואל תשפך חרונך עלינו כי עמך אנחנו בני בריתך, עזרנו כי עליך נשענו. מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגוזלו. הצילני נא מיד אויבי ומרודפי, הצילני אבי שבשמים, הצילני נא גואל חזק פודה ומציל, הצילנו ומלטנו ופדנו מכל מיני שונאים ומלשינים ומקטרנים בגשמיות וברוחניות, חוסה עלינו למענך ולמען אבותינו ולמען כל הצדיקים אמתים אשר אנו חוסים בהם תמיד. יודע תעלומות, רחם רחם הצל הצל, הושיענו והצילנו מחרב, מפייהם, ומיד חזק אביון. ותשפיע עלינו כח וגבורה מאתך בזכות הצדיקי אמת, ותעזרנו ותושיענו שנופה להכניע ולהשפיל עדי ארץ כל המתנגדים החולקים על האמת, ונופה לעקר ולשבר ולבטל כל המקטרנים והמלשינים על הרחוקים הבאים להתקרב אליך באמת, החפצים ליראה את שמך, אף על פי שאין אנו כדאים להתקרב אליך לפי מעשינו, אף על פיריבן רחמיך רבים יהוה, רחמיך רבים מאד, עשה אתה עמנו מה שתרצה וכרצונך עשה עמנו ומי יאמר לך מה תעשה, אבל מי שם אותם לדן ושופט, לדון אותנו חס ושלום, ולקטרג עלינו חלילה, מי בקש זאת מידם לרמס על הנרדפים חלילה, כי אתה אשר הבית רדפו ואל מכאוב חלליך יספרו. אפלה נא ביד יהוה כי רבים רחמיו וביד אדם אל אפלה:

רבנו של עולם, שומע צעקה מעמקי השאול-תחתיות ומתחתיו, שמע צעקתי ונאקתי ואנחתי המרה מאד, הכבדה מאד, העמוקה מאד. אי שמים, הקיצו לצערי ורדיפתי, מה שאני בעצמי רודף את עצמי ביותר, וגם אחרים רודפים אותי מאד מאד, ותהי המלחמה עלי פנים ואחור, שובה יהוה עד מתי והנחם על עבדיך, אהה יהוה, אהה יהוה, שטחתי אליך כפי מעמקי עמקי עמקי, מעמקי הסתרה שבתוך הסתרה, מאלפים ורכבות הסתרות, צר לי מאד אבי שבשמים, צר ומר לי מאד צר ומר לי מאד, ואין לי שום לשון בעולם לפרש בו שיחתי וצערי, קולי שמעת

אל תעלם אָנֹךָ לְרוּחְתִי לְשׁוּעָתִי. חַנּוּנִי וְעֲזֻרְנִי שְׁאֻכָּה לְאַכְפִּיּא הַסְטְרָא אַחֲרָא, סְטְרָא דְקִץ כָּל בְּשָׂר, תַּחַת הַדְּבּוּר שֶׁל הַקְּדוּשָׁה. וְאֻכָּה לְהוֹצִיא בְלָעַם מִפִּיהֶם, לְהוֹצִיא מִהַסְטְרָא אַחֲרָא כָּל הַדְּבּוּרִים רָעִים וְכָל הַדְּבּוּרִים פְּגוּמִים שִׁנְקוּ מֵהֶם עַל־יְדֵי פְגַם הַדְּבּוּר שֶׁפָּגַמְתִּי בּוֹ בְּשׁוּגָג וּבְמִזִּיד בְּאַנֶּס וּבְרִצּוֹן, וְכֵלֶם אֻכָּה לְתַקֵּן בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, עַד שְׁאֻכָּה לְהוֹצִיא כָּל הַדְּבּוּרִים מִן הַסְטְרָא אַחֲרָא, וּלְהַשִּׁיבֵם בְּלֶם לְשֵׁרֶשׁ שֶׁבְּקְדוּשָׁה, עַד אֲשֶׁר הִרְשָׁעָה בְּלָה כַּעֲשֵׂן תַכְלָה וְעוֹלָתָה תִקְפֹּץ פִּיהָ, כִּי יִסְכַּר פִּי כָּל דּוֹכְרֵי שְׁקֵר. וְתִמְלֵא פִיהֶם חֲצִץ וְתַעֲקֵם וְתַעֲקֹר אֶת פִּיהֶם וּלְשׁוֹנָם שֶׁל כָּל הַמְקַטְרָגִים וּמְלַשְׁיָנִים וְדוֹכְרִים רָעוֹת עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַכְּשָׁרִים הַחֲפָצִים לִירְאָה אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת, וְתַתֵּן בְּלִבָּם שְׁיִשׁוּבוּ מִדְרָכָם הִרְעָה, וַיִּשׁוּ לִבָּם בְּאַמֶּת אֶל הָאֱמֶת וַיִּתְגַּלֶּה הָאֱמֶת בְּעוֹלָם, וַיִּקְּיֵם מִקְרָא שְׁפָתוֹב, יַעֲזוֹב רָשָׁע דְרָכּוֹ וַאֲיִשׁ אֲוֹן מִחֲשֻׁבוֹתָיו וַיִּשְׁבּ אֶל יְהוָה וִירַחֲמֵהוּ וְאֵל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסִלַּח:

י טבת

וּבְכֵן תִּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֵיךָ אֲבִינוּ אֵב הַרְחֲמֵנוּ, וְתַעֲזֻרְנוּ לְעַסֵּק בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה, וְלֹא אוֹבֵד שׁוֹם לַיְלָה מִלִּילוֹתַי כְּלִי לְמוֹד וְעַסֵּק בְּתוֹרָה וְעֵבֹדָה כָּל יְמֵי חַיִּי. וְתַעֲזֻרְנִי לְגִידֵד שְׁנֵה מַעֲיִנִי, לְלַמֵּד הַרְבֵּה תוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְלְעַסֵּק בְּתַפְלוֹת וּתְחִנּוֹת וּבִקְשׁוֹת הַרְבֵּה בְּכָל לַיְלָה וְלַיְלָה וּבְכָל יוֹם וְיוֹם, וְתִהְיֶה בְּעֲזוּרֵי תָּמִיד, שְׁלֹא יִהְיֶה כַח לְשׁוֹם בְּפוּל בְּעוֹלָם לְבַטְלָנוּ חֵם וְשְׁלוֹם מִן הַתּוֹרָה וּמִן הָעֵבֹדָה, וְאַפְלוּ בָּעֵת כְּשֶׁצָּר לְאָדָם חֵם וְשְׁלוֹם, אֲפְלוּ כְּשִׁיּוֹשְׁבִים בְּעֵנִיּוֹת וּבְדַחְקוֹת חַלִּילָה, גִּזְכָּה גַם־כֵּן בְּרַחֲמֵיךָ לְעַסֵּק בְּתוֹרָה וְעֵבֹדָה תָּמִיד, וְלֹא נִהְיֶה בְּטָלִים מִדְּבָרֵי תּוֹרָה לְעוֹלָם. וְאַתָּה בְּרַחֲמֵיךָ תַרְחֵם עָלֵינוּ וְתִרְאֶה בְּעֵנֵינוּ וְדַחְקֵנוּ וְעַמְלָנוּ, וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ חוּטָא שֶׁל חֶסֶד בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים וּבְחֶסְדֵיךָ הַגְּדוֹלִים, וַיִּמְשֶׁךְ עָלֵינוּ אוֹר הַחֶסֶד מִבְּקַר דְּאַבְרָהָם, וְכֹאֹר בְּקַר יִזְרַח עָלֵינוּ אוֹר הַחֶסֶד וְהַרְחָמִים וְהַחֲמִלָּה וְהַחֲנִינָה. יוֹמָם יִצְוֶה יְהוָה חֶסֶד וּבְלַיְלָה שִׁירָה עִמִּי תִפְלָה לְאֵל חַיִּי, וְעַל־יְדֵי אוֹר הַחֶסֶד בְּקַר דְּאַבְרָהָם שֶׁתִּמְשִׁיךְ עָלֵינוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, עַל־יְדֵי־זֶה תִזְכְּנוּ לְהַכְנִיעַ וּלְאַכְפִּיּא סְטְרָא דְקִץ כָּל בְּשָׂר שֶׁהוּא הָרוּחַ סְעָרָה, תַּחַת הַדְּבּוּר דְקְדוּשָׁה, וַיִּקְּיֵם מִקְרָא שְׁפָתוֹב, רוּחַ סְעָרָה עוֹשֶׂה דְבָרוֹ. וַיִּתְבַּטְּלוּ מִן הָעוֹלָם מַעְלֵינוּ וּמַעַל גְּבוּלָנוּ כָּל הַדְּבּוּרִים רָעִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְנִזְכָּה לְדְבּוּר דְקְדוּשָׁה בְּשִׁלְמוֹת וּלְתַקֵּן פְּגַם־הַדְּבּוּר, וְנִזְכָּה שִׁיִּצֵּא הַדְּבּוּר בְּקְדוּשָׁה מִפִּינוּ בְּשִׁיר וּשְׁבַח וְרִנָּן וְהִלָּל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. וְתִזְכְּנוּ מַעֲתָה שְׁלֹא יִצֵּא מִפִּינוּ שׁוֹם דְּבוּר פְּגוּם כְּלָל, רַק כָּל דְּבוּרֵנוּ יִהְיוּ רַק דְּבוּרִים קְדוּשִׁים, בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה וּתְחִנּוֹת וּבִקְשׁוֹת וְשִׁירוֹת וְשִׁפְחוֹת

והודאות לשמך הגדול והקדוש, וביראת שמים ועבודת השם יתברך תמיד, באמת
 ובלב שלם בקדשה ובטהרה גדולה כרצונך הטוב, ימלא פי תהלתך כל היום
 תפארתך. תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד. אברכה את
 יהוה בכל עת תמיד תהלתו בפי. פי יספר צדקתך כל היום תשועתך. אודה יהוה
 מאד בפי ובתוך רבים אהללנו. כי יעמד לימין אביון להושיע משופטי נפשו:

ובכן תעורני ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים, וטובותיך העצומות וחנינותיך
 האמתיות, וחמלתך החזקה ואהבתך הגדולה עלינו תמיד, ותפני ותושיעני
 שאזכה להעלות את הדבור לשרשו שהוא חמשה אצבעות שבזרע שמאל, שהם
 כנגד חמשה מוצאות הפה. ותפני ברחמיך לפרש שיחתי לפניך תמיד בכל יום
 באמת ובלב שלם, ואת כל אשר עם לבבי אשיחה לפניך באמת ובתמימות
 ובהתעוררות הלב מאד מאד. ואזכה לדבר בחמימות גדול דקדשה לעורר לפי
 אליך, ולדבר ביני לבין קוני בשלהבת הגבורות, ולהתעורר לעבודתך באמת. ואזכה
 לדבר בחמימות שבלב דברי אמת שבלב, ולראות פחיתותי ושפלותי וכאבי העצום
 והמור, כאב עונותי וחטאי ופשעי שחמאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך מגעורי עד
 היום הזה. ותעורני ברחמיך הרבים שיהיה נמשך עלי בושה גדולה ועצומה מאתך,
 ואזכה להתבייש מפניך מאד מאד על רבוי ועצם פשעי ועונותי, כנגד רב ושליט
 עקרא ושרשא דכל עלמין, רב ושליט על בלא ולעלא מן בלא ולית לעלא מגיה.
 ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ובתוך כל עלמין ולית אתר פנוי מגיה, אשר כל
 ברואי מעלה וכל ברואי מטה בלם ירעדון ויפחדון מאימת שמו הגדול והקדוש
 יתברך, וכלם עושים רצונו באהבה באימה וביראה ובפחד גדול מי לא יירא מפניך
 מי לא ירעד משמך, ובעונותי הרבים הרביתי לפשע נגדך תתברך, עד אשר נטמטם
 לפי כל כך, עד שאיני יכול אפלו להתבייש ממך בראוי, גם בוש לא אבוש גם הכלים
 לא אדע, ועתה במה יכפרו עונותי המרבים, ובמה ארצה ואפנים אותך יהוה אלהי
 ואלהי אבותי:

חוס וחמל עלי, וחנני מאתך דעה בינה והשכל, באפן שאזכה להתבייש מפניך מאד
 על גדל פשעי נגדך, ואזכה לדבר ולפרש כל שיחתי לפניך בהתעוררות גדול
 ברשפי שלהבת אש לזהט, מעמק האמת שבלב, וכל דברי יהיו כגחלי אש, כמו

שְׁפֹתוֹב, חֵם לְבִי בְּקִרְבִי בְּהִיגְי תִבְעֵר אֵשׁ דִּבְרַתִּי בְּלִשׁוֹנִי. וְאַזְכֶּה לְעוֹרֵר לְבִי בְּאֵמֶת לְעִבּוֹדֶתְךָ וְלִירְאָתְךָ וְלִתּוֹרַתְךָ, וְלִדְבַר תְּמִיד בְּחַמִּימוֹת שְׁפֹלֶבֶת דְּבָרֵי אֵמֶת שְׁפֹלֶבֶת. וְתוֹכְנִי לְנִקְדַּת מִבְּחַר רֵאשׁ הָאֵמֶת, שִׁיְהִיו כָּל דְּבָרֵי בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ, בְּתַכְלִית נִקְדַּת הָאֵמֶת שְׂאֵתָה חֶפֶץ בּוֹ, כְּמוֹ שְׁפֹתוֹב, רֵאשׁ דְּבָרְךָ אֵמֶת וְלַעוֹלָם כָּל מִשְׁפַּט צְדָקָה. וְאַזְכֶּה לְהִרְבּוֹת בְּדַבּוּרֵי אֵמֶת בְּכָל יוֹם בְּשִׁלְהֶבֶת הַגְּבוּרוֹת דְּקִדְשָׁה בְּחַמִּימוֹת הַלֵּב, עַד שְׂאֵתֵעוֹרֵר בְּאֵמֶת לְעִבּוֹדֶתְךָ, וְיִמְשֹׁךְ עָלַי בּוֹשָׁה וְיִרְאָה גְדוּלָה בְּכָל עֵת מִפְּנֵיךָ. וְאַזְכֶּה מְהֵרָה לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל כָּל חַטָּאֵי וְעוֹנוֹתַי וּפְשָׁעֵי הַמְרִבִּים, וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּמְחַל וְתִסְלַח וְתִכַּפֵּר לִי עַל כָּל־עַל-פִּי שְׂאֵי אֶפְשֵׁר לִי בְּשׁוּם אֶפֶן לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה כְּרָאוּי עַל כָּל עוֹנוֹתַי הָעֲצוּמִים, כִּי כָּל יְמֵי לֹא יִסְפִּיקוּ לִי לְתַקֵּן חַטָּא אֶחָד וּפְגָם אֶחָד מֵעוֹנוֹתַי הַמְרִבִּים, אֶף-עַל-פִּי-כֵן תִּרְחַם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ, וְתוֹכְנִי שְׂאֵזְכֶּה עַל כָּל פְּנִים לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה כְּפִי כַּחַי. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּקְבַּל תְּשׁוּבָתִי לְפָנֶיךָ בְּרַחֲמִים וּבְרִצּוֹן, עַד שְׂאֵזְכֶּה שְׂתַעֲבִיר וְתִסֵּר וְתִגְרַשׁ וְתִכַּבֵּל מִמֶּנִּי כָּל הַרוּחַ שְׂמֹת שְׂגָדְבֶק בִּי עַל-יְדֵי מַעֲשֵׂי הָרָעִים, וְתַעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ הָאֵמֶתִּים עָלַי, וְתַגְעוֹר בְּהַרוּחַ שְׂמֹת שְׂבִקְרִבִי וְתִגְרַשׁוּ וְתִרְחַקוּ וְתִכַּבְּלוּ מִמֶּנִּי כְּכַטוּל גְּמוּר. וְתוֹכְנִי לְרוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה וְדַעַת דְּקִדְשָׁה, עַד שְׂאֵזְכֶּה לְהִכִּיר וְלִדַּעַת אוֹתְךָ בְּאֵמֶת וּבְלֵב שְׁלֵם, וְעַל-יְדֵי-זֶה אֵזְכֶּה שְׂתִתְגַּלֶּה הַבוֹשָׁה בְּפַעַל עַל פְּנֵי, כִּי עִכְשָׁיו נִטְמַמְטֵם לְבִי וְשִׁכְלִי כָּל כֶּךָ עַל-יְדֵי עוֹנוֹתַי הַמְרִבִּים, עַד שְׂאֵיֵן לִי שׁוּם דַּעַת וְשִׁכְלִי אֶפְלוּ לְהִתְבַּיֵּשׁ מִפְּנֵיךָ בְּאֵמֶת כְּרָאוּי לִי לְהִתְבַּיֵּשׁ, כְּאֶשֶׁר אֵתָּה יְדַעַת יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי. אֲנָא יְהוָה, אֵל תַּעֲשֶׂה עִמִּי כְּרַע מַעֲלָלִי. חוּם וְרַחֵם וְחַמֵּל עָלַי. וְזַכְּנִי מְהֵרָה לְתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת, עַד שְׂאֵזְכֶּה שְׂתִתְגַּלֶּה הַבוֹשָׁה דְּקִדְשָׁה בְּפַעַל עַל פְּנֵי, וְאַזְכֶּה לְהִתְבַּיֵּשׁ מִפְּנֵיךָ בְּאֵמֶת בְּבוֹשָׁה גְדוּלָה בְּתַכְלִית הַבוֹשָׁה, כְּאֶשֶׁר רָאוּי לִי לְהִתְבַּיֵּשׁ מִפְּנֵיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, רְבוּן כָּל הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל הַנְּשֻׁמוֹת, אֲשֶׁר גְּמַלְתִּנִּי טוֹבוֹת כְּאֵלָה בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה וְחֻשְׁבַּת מְרַחֵק לְהַטִּיב אַחֲרֵיתִי, וְאַנִּי גְּמַלְתִּיךָ הִרְעָה רַעוֹת רְבוֹת וְחַטָּאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וּפְגָמִים רְבִים עֲצוּמִים וְנוֹרָאִים בְּכָל עֵת וּבְכָל יוֹם מִמֶּשׁ. מָה אוֹמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם, וּמָה אֶסְפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים, הֲלֹא כָּל הַנְּסֻתוֹת וְהַנְּגֻלוֹת אֵתָּה יוֹדַע, צוּר עוֹלָמִים עוֹרְנֵי פְדַנִּי וְחַנּוּנִי, הַצִּילְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי, בְּאוֹר פְּנֵיךָ הַחַיִּינִי וְקִיְמוּנִי, וּבְנִי שִׁיְהִיָּה נִמְשָׁךְ עָלַי קִדְשֵׁת הַתְּפִלִּין הַקְּדוּשִׁים מִשְׁרָשָׁם הָעֲלִיּוֹן, וְאַזְכֶּה לְחַדֵּד שְׁכָלִי בְּהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה תְּמִיד, וְאַזְכֶּה תְּמִיד בְּכָל יוֹם וְיוֹם עַל-יְדֵי הַנְּחַת תְּפִלִּין לְמַחֲזִין חֲדָשִׁים וְלְהַכְרִיחַ חֲדָשָׁה בְּהַשְׁנַת אֱלֹהוֹתֶיךָ וַיְדַעַת רּוּמּוֹתֶיךָ וַיְתַפְּרֵךְ וַיְתַעַלֶּה שְׂמֶךָ לְעַד וּלְנִצְחָה וְנִצְחָה, וְתִמְשִׁיךְ עָלַי

בושה גדולה מפניך תמיד, ותהיה יראתך על פני זו הבושה לבלתי אחטא מעתה ועד עולם. ותאיר עלי באור פניך, ויהיו פני מאירות בקדשה גדולה על-ידי אור הבושה דקדשה שתמשיך עלי ברחמיך ובחסדיך הגדולים, עד שיבושו ויבהלו מפני כל רואי שיפל עליהם בושה ויראה גדולה מפני, על-ידי קדשת אור התפלין שתמשיך עלי ברחמיך, ויתוסף להם ידיעה גדולה והכרה חדשה דקדשה ויראה ובושה גדולה, על-ידי קדשת אור הפנים שתמשיך עלי בחמלתך הגדולה. ויקים פי מקרא שכתוב, וראו כל עמי הארץ כי שם יהוה נקרא עליך ויראו מכם:

ותצילני ברחמיך הרבים מעזי פנים, ותעזרני ותושיעני ותמלטני שלא יהיה לי שום עזות דסמרא אחרא כלל, ותזכני מהרה להכניע ולשבר ולכבול עזות הגוף ותאונותיו ומדותיו הרעים. ותרחם עלי ותושיעני ותצילני מכל מיני פגם הברית שבעולם, במחשבה דבור ומעשה, בראית העין ובשמיעת האזן ובשאר חושים, בכלם אזכה להיות קדוש וטהור בקדשת הברית בקדשה גדולה פרצונך הטוב באמת, כראוי לאיש ישראל, אשר בהם בחרת:

לשבת קודש

ותזכני ברחמיך לקבל שבתות בקדשה גדולה ובשמחה וחדוה רבה, בגילה רנה דיצה וחדוה אהבה ואהבה ושלוה ורעות ושלוה גדול. ותעזרני ברחמיך הרבים לשמר את השבת כהלכתו, ותצילני בשבת קדש מכל מכשול הל"ט (השלושים ותשע) אבות מלאכות ומתולדותיהם ומכל השבותים דרבנן, ויהיה אז בעיני פאלו כל מלאכתי עשויה, ולא אהרהר אז אחר שום מלאכה ועסק ומשא ומתן, ולא בשום חפצי חל כלל. ואזכה לקדש את דבורי בשבת קדש בקדשה יתרה ועצומה, ולא יהיה דבורי של שבת כדבורי של חל, ולא יצא מפי שום דבור כמל בשבת קדש. ותעזרני ותזכני לקדש את השבת בכל מיני קדשות, ולכבדו בכל מיני כבוד ועז ופאר, במאכל ומשתה וכסות נקי, ובדירה נאה וכלים נאים בגשמיות, ובדירה נאה וכלים נאים בלבי ואברי, ובשיר ושבח ורגן וזמרה בשמחה וחדוה גדולה, ביראה ואהבה רבה ועצומה ובדבקות נפלא ועצום לשמך הגדול והקדוש. עד שאזכה להמשיך הקדשה של שבת קדש על כל ששת ימי החל, עד שכל ששת ימי המעשה יהיו טהורים וקדושים בקדשת שבת קדש. ואזכה להכניע ולכבול זהמת הנחש מכל הל"ט (השלושים ותשע) מלאכות של ימי החל, עד שכל הל"ט (השלושים ותשע) מלאכות

וכל העסקים והמשא ומתן שלי, יהיו מזדככים בקדושה ובטהרה גדולה בקדושת שבת קדש. ותזכני שאזכר את השבת תמיד ולהכין מנה יפה לשבת מאחד בשבת, כמו שכתוב, זכור את יום השבת לקדשו, זכרהו מאחד בשבת. ואזפה לקיים מקרא שכתוב, אם תשיב משבת רגלך עשות חפצך ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש יהוה מכבד וכבודתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך ודבר דבר, אז תתענג על יהוה והרכבתיך על בגמתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי יהוה דבר. מלא רחמים חומל דלים, צור ישראל וקדושו. קומה בעזרתנו ומלא משאלותינו ברחמים, וזכנו להיות דבוקים בך תמיד בכל עת באמת ובאמונה שלמה בקדושה ובטהרה גדולה כרצונך הטוב באמת, ויקים בנו מקרא שכתוב, ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים בלכם היום. אמן נצח סלה ועד:

לט

[על-פי תורה ל"ט - ונתתי עשב בשדה לבהמתך]

יב טבת

עושה שלום במרומו, אדון השלום, מלך שהשלום שלו. יהי רצון מלפניך שתרחם עלינו ברחמיך הרבים, ותמשיך שלום בעולם, ותשים שלום בין כל עמך ישראל, ותבטל כל מיני מחלקות מן העולם. כי אתה ידעת רבונו דעלמא כלא, כמה רעות וצרות גרמו לנו המחלקות שבין ישראל, ובפרט המחלקת העצומה שנתפשטה עכשיו בעוקבא דמשיחא, בין כל הצדיקים והתלמידי-חכמים והכשרים שבדור, ונעשה קטגוריא בין תלמידי חכמים. רחם עלינו ברחמיך ותשפך בעסך מעלינו, ותמשיך רחמים וחיים ושלום עלינו ועל כל עמך ישראל לעולם, ותתן בלב כל אחד ואחד שירחם על חברו, ויאהב את חברו באמת אהבת נפש. ונזכה לקיים באמת מצות ואהבת לרעהך כמוך בכל לב, בגוף ונפש וממון, אשר מצוה זאת היא כלל גדול בתורה. ותבטל כל מיני שנאה וקנאה וקנטור ונצחון דסמרא אחרא מן העולם, ולא יעלה קנאת אדם עלי ולא קנאתי על אחרים, רק יהיה שלום גדול ואהבה ואחוה ורעות בין כל עמך ישראל תמיד לעולם ועד:

ובכן תרחם עלינו ותעזרנו ותושיענו שנוזכה לשבר מאתנו תאות אכילה, ונזכה שתהיה אכילתנו בצמצום רק כפי ההכרח לקיום האדם לבד, ונמעט תאות טבענו, ונזכה לאכל בקדושה ובטהרה גדולה לשמך לבד באמת לאמתו. ותסיר ממנו

חַרְפַּת רָעַב, וְלֹא נִרְגִישׁ שׁוּם רַעבוֹן בְּקַרְבְּנוֹ לְעוֹלָם, וְנוֹכַח לְשַׁדֵּד וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל כָּל תַּאֲוֹת הַבְּהֵמִיּוֹת שֶׁל גּוֹפְנוֹ, וְתַסִּיר מֵאֵתְנוּ כָּל מִינֵי חַרְפּוֹת וּבְזִיווֹנוֹת שֶׁהֵם תַּאֲוֹת הַגּוֹף, שֶׁמָּהֵם נִמְשָׁכִין כָּל הַחַרְפּוֹת, וְתִקְדְּשֵׁנוּ בְּכָל מִינֵי קִדְשוֹת:

וְתַעֲזְרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁנוֹכַח לְשַׁבֵּר תַּאֲוֹת הַמִּשְׁגָּל לְגַמְרֵי בְּאֵמַת, וְתַזְכְּנוּ לְהַתְקַדֵּשׁ בַּקְּדֻשַׁת הַבְּרִית בַּקְּדֻשָּׁה גְּדוֹלָה כְּרֵאוּי לְיִשְׂרָאֵל עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ, אֲשֶׁר בָּהֶם בְּחַרְתָּ בְּאַהֲבָה, וְתַהֲיֶה עִמָּנוּ תְּמִיד, וְתוֹשִׁיעֵנו וְתַעֲזְרֵנוּ שְׁנוֹכַח לְקַדֵּשׁ עַצְמָנוּ בְּמִתַּר לָנוּ, וְיַהֲיֶה זְוִיגְנוּ רַק מִשְׁבַּת לְשַׁבַּת בַּקְּדֻשָּׁה גְּדוֹלָה וְנוֹרָאָה, וְנוֹכַח לְשַׁבֵּר נֶפֶשׁ הַמִּתְאֵנָה שֶׁבְּקַרְבְּנוֹ שֶׁהוּא תַּאֲוֹת הַבְּהֵמִיּוֹת, וְיַהֲיֶה זְוִיגְנוּ בַּקְּדֻשָּׁה גְּדוֹלָה בְּלִי שׁוּם תַּאֲוֹת הַגּוֹף כָּלֵל, וְיַהֲיֶה דוֹמָה בְּעֵינֵינוּ כְּאֵלוֹ בּוֹכָה שֶׁד. וְנוֹכַח לְעֹלוֹת בְּכָל פַּעַם מִקְּדֻשָּׁה לְקַדֵּשׁה עֲלֵינוּ, עַד שְׁנוֹכַח לְהַפְלִיל בַּקְּדֻשָּׁתְךָ הָעֲלִיּוֹנָה כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֵמַת. וְנוֹכַח לְשַׁבֵּר כָּל תַּאֲוֹת הַבְּהֵמִיּוֹת, הֵן תַּאֲוֹת הַמִּשְׁגָּל, הֵן תַּאֲוֹת אֲכִילָה, הֵן כָּל הַתַּאֲוֹת, כֹּלֵם נּוֹכַח לְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּלֵם לְגַמְרֵי מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל גְּבוּלֵנוּ. וְתַמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ קִדְשָׁה וְטָהָרָה מִמְּקוֹר כָּל הַקְּדֻשּׁוֹת, וְנוֹכַח לְהַתְקַדֵּשׁ בַּקְּדֻשָּׁתְךָ הָעֲלִיּוֹנָה תְּמִיד, וְנִשׁוּב אֲלֶיךָ בְּאֵמַת, וְנוֹכַח לְסוּר מֵרַע לְגַמְרֵי וּלְעִשׂוֹת רִצוֹנְךָ הַטּוֹב תְּמִיד:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ, רַחֵם עֲלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְקַדְּשֵׁנוּ בַּקְּדֻשָּׁתְךָ הָעֲלִיּוֹנָה וְטַהַר לִפְנֵינוּ לְעַבְדְּךָ בְּאֵמַת, וּרַחֵם עֲלֵינוּ וְתַזְמִין לָנוּ פְּרִנְסָתֵינוּ בְּרוּחַ מֵאֵתְךָ, וְאֵל תַּצְרִיכֵנוּ לֹא לְיַדֵּי מַתְנַת בָּשָׂר וָדָם וְלֹא לְיַדֵּי הַלְּוָאָתָם, וְתַפְתַּח לָנוּ אוֹצְרֶךָ הַטּוֹב, וְתַשְׁפִּיעַ לָנוּ שֶׁפַע טוֹבָה וּבִרְכָה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם עַד עוֹלָם, וְתִבְרַךְ אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ וְאֶת פְּרֵי בִטְנֵנוּ, וְיַהֲיֶה כְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ חַיִּים וְקַיָּמִים בְּעַבְדוֹתֶיךָ וּבְתוֹרֹתֶיךָ וּבִירְאָתֶיךָ לְאֶרֶץ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים. וְתַרְחֵם עַל צְאֻצְאָנוּ וְצְאֻצְאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, (וּבְכַרְט עַל צְאֻצְאֵי פְּלוֹנֵי בֶן פְּלוֹנֵי וְכו'), וְתַמְשִׁיךְ עֲלֵיהֶם חַיִּים טוֹבִים וְאַרְכִּים, וְיַהֲיֶה כָּל יוֹצְאֵי חֲלָצֵינוּ מֵאֲרִיכִים יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים, יִלְכוּ יוֹנְקוֹתֶם וְיִרְכוּ פִּאֲרוֹתֶם, וְיַהֲיֶה צְאֻצְאֵיהֶם כְּעֶשֶׂב הָאָרֶץ. וְתַצִּילֵם בְּרַחֲמֶיךָ מִצַּעַר גְּדוֹל בְּנִים חָס וְשְׁלוֹם, רַק בְּלֵם יִזְכּוּ לְגַדֵּל בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם לְתוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים, הֵן הַגּוֹלְדִים כְּבָר, הֵן הַעֲתִידִים לְהוֹלֵד לָהֶם, בְּלֵם יֵאָרִיכוּ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים, וְכֹלֵם יִשְׁאִירוּ שְׁאֵרִית בְּאָרֶץ. וְיִתְרַבּוּ צְאֻצְאֵיהֶם כְּחוֹל הַיָּם וּכְכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרַב, לְעַד וּלְדוֹרוֹת עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת:

רבונו של עולם, הביטו בעיני וראה מכאובם, כי אתה ידעת את לבכם, אתה ידעת צערם וצרותיהם המרבות שסבלו עד הנה. מרא דעלמא כלא, אל שדי יתן להם רחמים, האומר לעולמו די יאמר לצרותיהם די. עשה למען זכות אבותיהם ושמח לבביהם ועזרם מעתה שירבו צאצאיהם, ויזכו לגדל כל בניהם ובנותיהם, ויאריכו ימיהם ושנותיהם, ירבו ויגדלו ויצמחו כל דורותיהם. ויקים בנו ובהם, והיה מספר בני ישראל כחול הים אשר לא ימד ולא יספר (מרב) והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי:

יג טבת

ותמשיך עלינו ברכה מאתך, ותשפיע שבע גדול בעולם, ותשלח שביעה במעינו שנוזה לאכל מעט ולשבע ממנו, כמו שכתוב, ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם. וקים לנו מקרא שכתוב, והושעתי אתכם מכל טמאותיכם וקראתי אל הדין והרפיתי אותו ולא אתן עליכם רעב, והרפיתי את פרי העץ ותנובת השדה למען אשר לא תקחו עוד חרפת רעב בגוים. אבינו שבשמים, חמול עלינו למען שמך, ועזרנו והושיענו בחמלתך הגדולה עלינו, שנוזה מהרה לבוא לכל מה שבקשנו מלפניך, שנוזה לשבר לגמרי תאות המשגל ותאות האכילה וכל תאוות הבהמיות, והיה זונגנו ואכילתנו וכל הנהגותינו בקדשה ובטהרה גדולה באמת כרצונך הטוב. ותאריך ימי בנינו ובנותינו וכל יוצאי חלצינו, כלם יאריכו ימים ושנים טובים, וכלו ימיהם בטוב ושנותיהם בנעימים, ויעסקו תמיד כל ימיהם ושנותיהם בתורה ועבודת יהוה באמת כרצונך הטוב, עוד ינוכחון בשיבה דשנים ורעננים יהיו. ותבטל כל מיני מחלקת מן העולם, ותמשיך רחמים וחיים ושלוש ושובע וברכה ושפע טובה עלינו ועל כל עמך בית ישראל מעתה ועד עולם. וקים לנו מקרא שכתוב, ואהבך וברכך והרפך וברך פרי בטןך ופרי אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך שגור אלפיד ועשתרות צאנך על האדמה אשר נשבע לאבותיך לתת לך. ונאמר, כי חזק בריחי שעריך ברוך בניך בקרבך. השם גבולך שלום חלב חטים ישביעה. ונאמר, ואכלתם אכול ושבוע והללתם את שם יהוה אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא ולא יבשו עמי לעולם. וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני יהוה אלהיכם ואין עוד ולא יבשו עמי לעולם. יהוה עז לעמו יתן יהוה וברך את עמו בשלום:

[על-פי תורה מ - אלה מסעי בני ישראל]

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחם עלי ותהיה עמי תמיד בשבתי בביתי, ובלכותי בדרך, בשכבי ובקומי, בצאתי ובבואי. ותורני ותדריכני באמתך ותלמדני תמיד בכל עת איך להתנהג בעניני הנסיעות לדרכים, אם אפע ואם אחדל, ואיך לפע ומתי לפע, ולהיכן ולאיזה מקום ועיר לנסע, וכמה אתעבב בדרכי, וכל פרטי הנסיעות לאיזה דרך גדול וקטן ארוך וקצר, הכל תודיעני ותלמדני ברחמיך האמתיים, ותוליכני בדרך הישר תמיד בכל עת. אדון כל, גדל העצה ורב העלילה אשר עיניך פקחות על כל דרכי בני-אדם ויודע ומבין מחשבותם וסודם, יעוררו רחמיך האמתיים עלי, וזכני ולמדני תמיד בכל עת איך להתנהג בעניני נסיעות לדרכים, וכשם שהיית עם ישראל במדבר והיו כל נסיעתם על פיך כרצונך כמו שקתוב, על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו, כן תרחם עלי ותהיה תמיד עמי, ואני מוסר עצמי עליך לבד באמת עם כל תנועותי תמיד, על פיך אחנה בביתי ועל פיך אפע, ותשמר צאתי ובאי לחיים טובים ולשלום מעתה ועד עולם, ותרחם עלי תמיד בכל עת שאני מוכרח לנסע לאיזה דרך על פי רצונך הטוב, שתהיה עמי תמיד, ותוליכני לשלום ותדריכני לשלום ותגיעני למחוז חפצי לחיים טובים ולשלום, ותצילני מפף כל אויב ואורב בדרך, ותתנני לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואי ותגמלני חסדים טובים תמיד, ותשיבני לשלום לביתי, שלום בגופי ובנפשי ובממוני ובתורתך, ותשמרני ברחמיך מפל מכשול חמא ועון, ומפל מיני הרהורים רעים ומחשבות רעות ומפל הסתכלות רעים תמיד, ובפרט בעת הלוכי בדרך. ותצילני ותשמרני ברחמיך מספנת דרכים לעולם, בגשמיות ורוחניות בגוף ונפש וממון:

הורני יהוה דרכך ונחני בארח מישור למען שוררי. הדריכני באמתך ולמדני פי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום. טוב וישר יהוה על כן יודה חמאים בדרך, ידרך עניים במשפט וילמד עניים דרכו. כל ארחות יהוה חסד ואמת לנוצרי בריתו ועדתיו. הורני יהוה דרכך אהלך באמתך יחד לכבי ליראה שמך. דבקה לעפר נפשי חני בדרךך. דרכי ספרתי ותעניני למדני חקיה. דרך פקודיך הבינני ואשיחה בגפלאותיך. דלפה נפשי מתונה קימני בדרךך. דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני. דרך אמונה בחרתי משפטך שויתי. דבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני. דרך מצותיך

ארוץ כי תרחיב לבי. הורני יהוה דרך חקיה ואצרנה עקב. הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב. הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי. הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע. העבר עיני מראות שוא בדרךיך חייני. הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך. העבר חרפתי אשר יגרתני כי משפטיו טובים. הנה תאבתי לפקודיך בצדקתך חייני:

יד שבת

חוסה עלי כרב רחמיה, חגנני יהוה ראה עניי משונאי מרוממי משערי מות, כי אתה ידעת את מרירות לבי ופזור נפשי, ואתה ידעת נתיבתי בארח זו אהלך טמנו פח לי. הבט ימין וראה ואין לי מכיר אבד מנום ממני אין דורש לנפשי. חוס וחמל עלי, חוס וחנני והצילני ממה שאני צריך להנצל, מלמני ממה שאני צריך להמלט, חלצני יהוה מאדם רע מאיש חמסים תנצנני. עזרני והושיעני והיה עמי תמיד, והצילני מיד אויבי ומרודפי, בשבתי בביתי ובלקתי בדרך. ותזכני בכל עת שאהיה מכרח לנסע ולילך בדרך על פי רצונך הטוב, שיהיה הלוכי ונסיעתי בקדשה ובטהרה גדולה ובמחשבות קדושות וטהורות, ואהיה נשמר מכל דבר רע. ותזכני ותעזרני שאזכה על ידי נסיעותי לתקן את פגם האמונה, והגלות והטלטול שלי בדרך יכפר על פגם האמונה שפגמתי לפניה אשר על ידי גרמתי טלטול למעלה חס ושלום. אנא יהוה, עיניך הלא לאמונה, כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני. עזרני וחנני ותשפיע עלי אמונתך הקדושה מעתה ועד עולם, ולא יבוא עלי שום כפירה ובלבול בדעתי כלל, ותעזרני מעתה לשוב בתשובה שלמה לפניה באמת ובלב שלם. וברחמיה הרבים תמחל ותכפר ותסלח אלוה סליחות חנון המרבה לסלח, על כל הפגמים שפגמתי באמונתך הקדושה, ותזכני לתקן בחיי כל הפגמים האלה, על כל מה שפגמתי באמונתך הקדושה מנעורי עד היום הזה, בין בגלגול זה בין בגלגול אחר, הכל אזכה לתקן בשלמות חיש קל מהרה, ואזכה מעתה לאמונה הקדושה באמת ובשלמות כרצונך הטוב:

ותרחם עליך ועל בניה הנעים ונדים בגלות גדול זה כמה מאות שנים, צאן נדח ואין מקבץ, והשכינה בכיכול עמהם בגלות, בצפור נודדת מן קנה פן איש נודד ממקומו, ובצוק העתים עמך ישראל נעים ונדים מטרפים ומבלבלים. מרא דעלמא כלא, ראה עניים ועמלם, וחמל על טלטולם, קבץ נדחינו מארבע כנפות הארץ, וקרב פזורינו מבין הגוים ונפוצותינו כגם מירפתי ארץ והביאנו לציון עירך

ברנה, וזכני לילך ולנסע ולבוא לארץ ישראל בחיי חיש קל מהרה. ועזרני וזכני לעסק בתורתך הקדושה לשמה תמיד יומם ולילה. ותעזרני לעשות תשובה שלמה ולתקן מהרה בחיי את כל הפגמים שפגמתי נגדך על ידי חטא ועון הגדול של בטול תורה, אשר הייתי בטל מדברי תורה ימים ושנים הרבה. רחם עלי לתקן כל הפגמים האלה, וזכני מעתה לעסק בתורתך ובעבודתך לשמה תמיד באמת ובלב שלם, ולא אתן שנה לעיני ולעפעפי תנומה כי אם בתכלית המעוט וההכרח הגדול בשביל קיום הגוף. הצילני מפח יוקשים, הצילני בצבי מיד וכצפור מיד יקוש עזרני כי עלך נשענתי, כי כבר התחלת להושיעני הרבה ואין נאה לך לעזבני. עשה למענך ולמען הצדיקים אמתיים קדושים אשר בארץ המה, אשר בזכותם לבר נשענתי ובכחם חסיתי:

ותעזרני שאהיה שלם באמונה ובבטחון בך תמיד, ולא אעשה שום פעלה ולא אעסק בשום עסק ולא אסע שום נסיעה בשביל פרנסה כלל, רק אזהר לידע ולהאמין בך באמונה שלמה ובבטחון חזק שאתה תכלכלני, ותזמין לי פרנסתי בשלמות בביתי בלי שום נסיעה וטלטול בעולם כלל, ובלי שום עשיה ועובדא ועסק כלל, וכל נסיעתי לאיזה דרך וכל עסקי ופעלתי לא יהיו כי אם לשמך ולעבודתך לבר באמת, וכרצונך אעשה, ולא אכונן בנסיעתי ועסקי שום תועלת עצמי כלל, כי הכל שלך, הנשמה שלך והגוף שלך, ובלעדך לא ארים את ידי ואת רגלי לעשות שום עסק ושום נסיעה בעולם, כי אתה אלוהי ריחך טובה תנחני בארץ מישור. ותזמין לי פרנסתי מאתך לבר בהרחבה גדולה קדם שאצטרך לה, באפן שאוכל לעסק בתורתך ועבודתך תמיד, ולא יהיה לי שום בלבול חס ושלום על ידי טרדת הפרנסה כלל. ותפתח לנו אוצרך הטוב, ותתן המטר בעתו לברכה ולחיים ולשבע, ותשפיע שבע וזול בעולם ולא יצטרכו עמך ישראל זה לזה ולא לעם אחר. ותמשוך שלום בעולם, ויקים מקרא שפתוב, השם גבולך שלום חלב חטים ושביעה. ותהיה בעזרנו תמיד, באפן שנוזהר לבלות ימינו בטוב האמתי בטוב הנצחי, לעסק כל ימינו בתורה ועבודת יהוה באמת כרצונך הטוב, ולא נסור מדברי התורה ימין ושמאל. ותורני ותלמדני תמיד את הדרך אשר אלך בה ואת המעשה אשר אעשה. אל תעזבני יהוה אלהי אל תרחק ממני. חושה לעזרתי יהוה תשועתי:

מא

[על-פי תורה מ"א - רקודין]

טו טבת

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחם עלי ותזכני להיות בשמחה
 תמיד, ואזכה להיות שמח תמיד בשמחה של מצוה, ואגיל ואשמח בך
 ובישועתך תמיד, על כל החסדים אשר עשית עמנו, אשר בחרת בנו מכל העמים
 ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך וקרבנתנו מלכנו לעבודתך, ושמוך הגדול
 והקדוש עלינו קראת. ואזכה ברחמיך לזכר הטובה והחסד הגדול הזה תמיד, ולשמח
 בזה מאד תמיד בכל יום ובכל עת ובכל שעה, וביותר בשבתות וימים טובים. כי אין
 שיעור וערך לרבותי החסדים והטובות אשר אתה גומל עמי בכל עת, מה רב טובך
 אשר עשית עמי, מה אשיב ליהוה כל תגמולוהי עלי. אלו כל הימים דיו וכל אנשים
 קלמוסין ובני אדם לבלרים ולשונות מקלסים, לא יספיקו לכאר ולספר אחת מני אלף
 ורכבות רבוי הטובות והחסדים וההצלחות והישועות הגדולות והנוראות, נסים רבים,
 ונפלאות פלאי פלאי פלאות, אשר הפליא חסדו עמנו אדון הצבאות, אשר הציל
 נפשנו מכל התלאות וההרפתקאות, רבות עשית אתה יהוה אלהי נפלאותיך
 ומחשבותיך אלינו אין ערך אליך אגידה ואדברה עצמו מספר. על בן בודאי חובה
 עלי בכל עת לזכר טובותיך וחסדיך התמידיות והמתחדשות עלי בכל עת תמיד,
 ולשמח בישועתך תמיד. נא אב הרחמן, עזרני וזכני שאהיה בשמחה תמיד, ואזכה
 לעורר עצמי תמיד לשמחה גדולה, בפרט בשבתות וימים טובים. ואזכה שיתלהב
 לבי מאד מאד על-ידי השמחה דקדשה בהתלהבות הלב ובהתעוררות גדולה,
 ובתשוקה וחסקה וחפצה וחסדה גדולה לשמוך ולעבודתך באמת ובאמונה בקדשה
 ובטהרה גדולה, עד שימשך התלהבות הלב לתוך רגלי, עד שאזכה להרים את רגלי
 בשמחה גדולה, ואזכה לרקודין דקדשה בשמחה גדולה, ובפרט בשבתות וימים
 טובים, וימים שעשית בהם נסים לישראל. ותצילני משכרות תמיד, ותשמרני ותצילני
 ברחמיך מיני המשכר ומהתלהבות הלב ורקודין הנמשכין מהסטרא אחרא חס
 ושלום, ולא יהיה לי שום התלהבות היצר לשום תאוה כלל, ותזכני ליין המשמח
 אלהים ואנשים, ובכל עת שיהיה ההכרח לשתות יין ושכר בשבתות וימים טובים
 ובכוס של ברכה, תזכני שתהיה שתיתי בצמצום גדול רק כדי להרחיב דעתי בקדשה
 גדולה ולבוא לשמחה של מצוה, לשמחה אמיתית דקדשה על-ידי-זה, להתלהבות

הלב דקדושה, שיתלהב לבי בקדושה גדולה לשמך ולעבודתך באמת כרצונך הטוב. ותשמרני ותצילני ברחמיך משתיה מרבה, ולא אבוא לידי שכרות לעולם. חום ורחם עלי ופני שיהיה לי כח לעורר שרש יין המשמח, כמו שכתוב, ויין ישמח לבב אנוש. ותשמח את לבבי תמיד בקדושה גדולה באמת עד שאזכה לרקודין דקדושה. ועל ידי הרקודין בהתלהבות הלב דקדושה על ידי יין המשמח, אזכה ברחמיך להמתיק ולכבול כל הדינים הנאחזין בעקבים וברגלין, ותתן לנו כח לכבולם ולשברם ולהמתיקם, ויתבטלו כל הדינים מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל מעתה ועד עולם. ותמשיך עלינו ברחמיך שרש הכורה והברכה, ויקים בנו מקרא שכתוב, בני בכורי ישראל. ונאמר, אף אני בכור אתנהו עליון למלכי ארץ. ותמשיך עלינו שפע טובה וברכה ורחמים וחסים ושלוש וכל טוב תמיד, ותמשיך שלום בעולם, ותבטל כל מיני מחלקת מן העולם:

ותזכני לתן תמיד מעות על פדיון לצדיקי הדור האמתיים, ותעורר ברחמיך שרש הידים הקדושים שפנינה שהם, יד הגדולה, ויד החזקה, ויד הרמה. ויתעורר ברחמיך שם של מ"ב שהוא, אנא בכח גדלת ימינך תתיר צרורה. קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נורא. נא גבור דורשי יחודך כבבת שמרם. ברכם טהרם רחמי צדקתך תמיד גמלם. חסין קדוש ברב טובך נהל עדתך. יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדשתך. שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות. ובכות כל השבעה שמות שכל אחד של ששה אותיות המצרפים בתפלה זו בראשי תבות שהוא שם של מ"ב, על ידי זה ימתקו הדינים בשרשן. ותעורר ברחמיך, רחמים העליונים מאור הפנים, ותעורר ש"ע נהורין של הפנים העליונים, וחית חורתא שהם מספר בשלוש, ועל ידי זה תמתיק ותבטל כל הדינים מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל תמיד לעולם ועד, ותמשיך ותחבר ותקשר הוויין של השבעה שמות אלו עם העמודים, ותחברו ויתקשרו יחד בסוד ווי העמודים וחשקיהם כסף, ועל ידי זה יהיה נמשך עלינו החסד העליון שהוא סוד הכסף הטהור והקדוש, ועל ידי זה יתבטלו כל הדינים מעלינו ומעל זרענו ומעל כל זרע עמך ישראל לעולם, ותשלח רפואה שלמה לחולי עמך (ובפרט לפלוגי בן פלוגית וכו'), אל נא רפא נא לו, והעלה ארוכה ומרפא לכל תחלואיהם ולכל מכאוביהם, ותשיבם לאיתניהם בקרוב, ותשלח להם מהרה רפואה שלמה מן השמים, רפואת הנפש ורפואת הגוף, כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה. ותרחם

עלינו ותעזר לנו ותקדשנו בקדשתך העליונה, ותזכנו ברחמיך ותתן לנו כח מאתך שיהיה לאל ידינו גם כן לעשות פדיון להמתיק דינים מכל ישראל בכלליות ובפרטיות, ולהמשיך חסד לכל הצרכים חסד על-ידי שאקבל בסף הפדיון לתוך ידי, או על-ידי שתית יין המשמח בקדשה גדולה, ואזכה להרים ידי ורגלי ליהוה אל עליון קנה שמים וארץ באמת ובאמונה שלמה ובהתלהבות הלב וקדשה, בשמחה גדולה כרצונך הטוב, ותמשיך עלי השמירה העליונה הנמשך מחשמל העליון, ותטהר אותי ואת לבושי ובגדי בגשמיית וברוחניות, ותשמר צאתי ובואי לחיים טובים ולשלום מעתה ועד עולם:

טו טבת

ותזכני ברחמיך שאזכה למלאת גרונם של תלמידי חכמים אמתיים יין המשמח, ואזכה שיבואו לשמחה גדולה על ידי, ותעזר לי ותושיעני ותרחיב את ידי שאזכה לתן לתלמידי חכמים וצדיקים אמתיים מעות הרבה על פדיון נפשי ונפש בני ובנותי וכל יוצאי חלצי בתוך נפשות כלליות עמך ישראל, עד שנופה ברחמיך שיהיו נמתקין כל הדינים בשרשן ויתגבר מדת החסד על מדת הדין. ותעזר ברחמיך החסד העליון עלינו, ומשם יהיו נמשכין עלינו חסדים טובים תמיד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום, וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך הטוב. ויתרבה השלום בעולם ויקים מקרא שפתוב, וכל בנך למודי יהוה ורב שלום בנך. שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול. וראה בנים לבניך שלום על ישראל. יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך. למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך. למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך. יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום:

מב

[על-פי תורה מ"ב - וירא בצר להם בשמעו את רנתם]

שמעה אלהים רנתי הקשיבה תפילתי. עזרני יהוה אלהי, שאזכה להתפלל בכונה גדולה ובשמחה רבה והתעוררות הלב באמת. ותזכני ברחמיך הרבים ותעזרני לסדר תפילתי לפניך בקול גילה ורגן, ואזכה לנגן אותיות התפלה, וקול הגנינה יהיה יפה ונך וצח בזכות ובבהירות גדול, עד שאזכה להלביש את שכינת עוז בלבושין דנהירין, ועל-ידי-זה תמלא רחמים על עמך ישראל ותראה בצרותינו ועניינו

ועמלנו ודחקנו בגוף ונפש ומזון, ותשיב חמתך מאתנו, ויקים מקרא שכתוב, וראיתיה לזכר ברית עולם. ותזכר ברית אבותינו אברהם יצחק יעקב, ותרחם עלינו בזכותם, ותאזין תפלתנו ותקשיב שועתנו ויראה לפניך רנונגנו, ויקים מקרא שכתוב, וירא בצר להם בשמעו את רנתם. ותמתיק ותבטל מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל כל הדינים שבועולם, ותמשיך עלינו שפע טובה וברכה ורחמים וחיים ושלום וכל טוב, ותגמלנו חסדים טובים תמיד. ובכן תזכרנו ברחמיך הרבים ותשפיע עלינו אמונתך הקדושה, ותזכרנו לאמונת חכמים בתכלית השלמות, ואזכה להאמין בחכמים וצדיקים אמתיים שכל דבריהם ומעשיהם אינו פשוט אלא יש בהם רזון, ואזכה על-ידיה לאנהרא למטרונותא ולהפשיט מנה לבושין הקדרנותא דפשטין, ולהלביש אותה בלבושין דגהירין דאנון רזון דאורייתא, ועל-ידיה אזכה להמתיק ולבטל כל הדינים מעלינו ומעל כל עמך ישראל מעתה ועד עולם:

לראש-השנה

ועזרני והושיעני שאזכה להלביש ערמים, לכסות ולהלביש עניים טובים והגונים, ותזכרני ותעזרני שאזכה לעשות לבושים נאים לצדיקים אמתיים. וזכרנו ברחמיך לשמע קול שופר בראש השנה מתוקע הגון וכשר וירא אלהים מרבים, ויעלה לפניך קול התקיעה והשברים והתרועה, ויעוררו את זכות אבותינו אברהם יצחק ויעקב, ותביט בזכותם, ועל-ידיה תשכך ותמתיק ותבטל חמתך מעלינו ותשוב אלינו ותאיר פניך בנו. אבינו מלכנו, חוס וחמל עלינו ועזרנו לבוא לכל מה שבקשנו מלפניך, עזרני עזרני חנני חנני, כי עליך לבד נשענת, אנא יהוה הושיעה נא אנא יהוה הצליחה נא. הצליחה נא לעבדך מהיום, ועזרני וזכרני לדלג ולקפץ על כל הבלי עולם הזה ותאוותיו חיש קל מהרה. ואזכה להתקשר אליך באמת בקשר אמין וחזק, ולהתדבק בעבודתך תמיד יומם ולילה. עשה למען שמך עשה למען ימינה, כי צרכינו המה מרבים ודעתנו קצרה לבאר ולפרש, וכל דבר גדול וקמן שאנחנו צריכים בעבודת יהוה, לא יספיקו ימינו לבאר ולפרש את עצם רבוי המניעות והעכובים שיש על זה, ולא יספיקו כל ימינו לבקש ולחנן ולהעתיר ולהפציר אותך על זה שתזכרנו לשבר כל המניעות ולזכות להוציאנו מבח אל הפעל. כי אני יודע באמת שאני רחוק מכל הדברים שבקדשה בעונותי הרבים, אך עליך לבד נשענתי, ועיני תלויות לרחמיך בכל עת ובכל רגע ורגע, דלו עיני למרום יהוה עשקה לי ערבני. ערב עבדך לטוב אל

יעשקוני זדים. עזרני בזכות אבותינו ובזכות כל הצדיקים אמתיים, בזכותם לבד
 נשענתי ובהם חסיתי, שפמו שאני רחוק מפל הדברים שבקדשה, כן תחנני ברחמיך
 ותקדשני בקדשתך העליונה, ותעזרני ותזכני להגיע מהרה לכל הדברים שבקדשה,
 שאזכה לסור מרע לגמרי באמת, ואזכה תמיד לעשות מצות הרבה בכל יום ויום
 לעסק בתורה ובתפלה ובגמילות חסדים תמיד כל ימי חיי. ותזכני ברחמיך הרבים
 שאזכה לדעת ולכון לעסק ביותר בהמצוה השייכה לשרש נשמותי, ונפשי תהיה
 נמשכת ביותר אחר אותה המצוה השייכה לשרשי העליון, ואזכה להרבות במצוה זו
 תמיד בכל עת, באפן שאזכה לתקן בחיי את כל אשר שחתתי. ותמלא רחמים עלי
 תמיד ותשכך חמתך מאתי, ואל תעשה עמי כחטאי ואל תדינני כמפעלי. שובנו
 אלהי ישענו והפר בעסק עמנו. הראנו יהוה חסדך וישעך תתן לנו. קומה עזרתה לנו
 ופדנו למען חסדך. אל תסתר פניך ממני ביום צר לי הטה אלי אוזןך ביום אקרא מהר
 ענני. ואני אשיר עזך וארנן לבקר חסדך כי היית משגב לי ומנוס ביום צר לי. אלהים
 שיר חדש אשירה לך בגבל עשור אומרה לך. אשירה ליהוה בחיי אומרה לאלהי
 בעודי. עזי אליך אומרה כי אלהים משגבי אלהי חסדי:

מג

[על-פי תורה מ"ג - להתרחק מדבורים של הרשע]

יז שבת

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתהיה בעזרנו ותשמרנו ברחמיך
 הרבים, ותרחיקנו מלהתחבר עם רשעים, ותשמר אותי שלא יהיה נשמע לאזני
 לעולם דבורים של רשעים שהם בני דעה, אשר דבוריהם הם אורדים ארסיים של
 נאוף ומולידים נאוף בהשומע דבריהם. אנא יהוה, רחם עלי והרחיקני מדבורים אלו,
 כי אתה ידעת כי בשר ודם אנכי, ואי אפשר לי בעצמי להיות נשמר מהם, וגם כי בער
 אנכי מאיש ואיני יודע להבחין ולידע מי הוא הצדיק ומי הוא הרשע להתרחק ממנו.
 על כן עליך אני משליך את יהבי, שאתה תשמרני ברחמיך הרבים ותרחיקני מן
 הרשעים, ולא אדבר עמהם לעולם ולא אשמע דבריהם בשום פעם. ואפלו כשיהיה
 ההכרח לדבר עמם, תגן בעדי בכחך הגדול ותפרם עלי סכת שלומך ותסתירני בצל
 כנפיך, באפן שאזכה להנצל מארס דבריהם, ותשמרני ותצילני שלא יכנס בי ארסיהם
 וחציהם, ולא יזיקו לי פגם דבריהם, ותקדשני בקדשתך העליונה:

שְׁנוּכָה לְקֹדֵשׁ הַמָּקוֹם שְׁאֵנוּ עוֹמְדִים עָלָיו לְהִתְפַּלֵּל בְּקִדְשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וְתַעֲוֹרֵר אֶת
לְבָבִי בְשַׁעַת הַתְּפִלָּה, וְאִזְכֶּה לְהִתְפַּלֵּל בְּהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל וְנוֹרָא עַד אֲשֶׁר יִתְעוֹרְרוּ יָדַי
בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, וְאִזְכֶּה לְהָרִים יָדַי לַיהוָה וּלְהַכּוֹת כַּף אֶל כַּף בְּהִתְלַהּבוֹת גְּדוֹל בְּשַׁעַת
הַתְּפִלָּה, בְּשִׂמְחָה רַבָּה וּבְהִתְעוֹרְרוֹת נִפְלָא לְשִׁמּוֹךְ לְכַד בְּאַמְתּוֹ. וְעַל-יָדַי הַמְּחַאֵת כַּף
אֶל כַּף אִזְכֶּה שְׂוִיתְעוֹרְרוּ כַח יָדָיו שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהֵם כ"ח פְּרָקִין דִּידֵיהֶם
הָעֲלִיּוֹנִים שֶׁהֵם כ"ח אֲתוֹן שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, וְעַל-יָדֵיהֶם נִזְכָּה לְמַהֵר וּלְזַכֵּךְ אֶת
אֲוִיר הַמָּקוֹם שְׁאֵנוּ מִתְפַּלְלִים בּוֹ בְּכַחֲנֵת אֲוִירָא דְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מַחֲכִים שֶׁהוּא אֲוִיר
הַקְּדוֹשׁ, לְגַרֵּשׁ אֲוִיר הַטָּמֵא שֶׁל חוּץ לְאֶרֶץ, וּלְהַמְשִׁיךְ אֶל הַמָּקוֹם שְׁאֵנוּ עוֹמְדִים עָלָיו
לְהִתְפַּלֵּל לְפָנָיִךְ, אֲוִיר הַקְּדוֹשׁ שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כִּי הִכַּל שְׁלֶךְ, וּבְכַחֲךָ בְּרֵאשִׁית עוֹלָמְךָ
בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, בְּכ"ח פְּרָקִין דִּידֵיהֶם הַקְּדוֹשִׁים שֶׁהֵם כ"ח אֲתוֹן דְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, כְּמוֹ
שְׁכַתּוֹב, אִף יָדַי יִסְדָּה אֶרֶץ וַיְמִינִי טַפְחָה שְׁמַיִם. וּכְתִיב, בְּדַבַּר יְהוָה שְׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ
פְּיוֹ כָל צִבְאָם, וּבְרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב נִתְּתָ כַח לְיִשְׂרָאֵל עֲמֹךְ לְכַבֵּשׁ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מִיַּד הַשְּׂבָעָה
עֲמֻמִּין, וּלְמַהֵר אֶת הָאֶרֶץ לְגַרֵּשׁ מִשָּׁם אֲוִיר הַטָּמֵא שֶׁל הָעַמִּים וּלְהַמְשִׁיךְ לְשֵׁם אֲוִיר
הַקְּדוֹשׁ, לְקֹדֵשׁ הָאֶרֶץ בְּקִדְשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב, כַּח מַעֲשִׂיו הַגִּיד לְעַמּוֹ לְתַת
לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם. בֶּן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּזְכְּנוּ וּתְחַנְּנוּ וּתְאֻמְצְנוּ וּתְתֵן לָנוּ כַח וּגְבוּרָה
מֵאֲתָךְ, שְׁנוּכָה בְּכָל מָקוֹם שְׁנַעֲמַד שָׁם לְהִתְפַּלֵּל לְפָנָיִךְ, לְמַהֵר אֶת הַמָּקוֹם הַהוּא עַל-
יָדֵי מְחַאֵת כַּפַּיִם, לְעוֹרֵר עַל-יָדֵיהֶם כַּח מַעֲשִׂיךָ, וּלְהַמְשִׁיךְ לְשֵׁם אֲוִיר הַקְּדוֹשׁ שֶׁל אֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל, וּלְגַרֵּשׁ מִשָּׁם אֲוִיר הַטָּמֵא שֶׁל חוּץ לְאֶרֶץ. וְעַל-יָדֵיהֶם נִזְכָּה לְזַכֵּךְ אֶת תְּפִלָּתֵנוּ
וּלְמַהֲרָה מִכָּל מִינֵי מַחֲשָׁבוֹת זְרוֹת, וּמִכָּל הַרְהוּרֵי עֲבוּדָה זָרָה וּכְפִירוֹת, מִכָּל־תְּצִילֵנוּ
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחֶסֶדְךָ הַגְּדוֹלִים. וּתְזַכְּנוּ לְתֵן צְדָקָה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְנוּכָה לְהַחֲזִיק
יָדַי עֲנִיִּים הַגּוֹנִים הַדְּרִים בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, עַד שְׁנוּכָה שְׁנֵהִיָּה נִכְלָלִים בְּאֲוִירָא דְאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל, וְעַל-יָדֵיהֶם נִזְכָּה לְגַרֵּשׁ מִי הַמְּבוּל מֵאֲתָנוּ שֶׁהֵם הַמַּחֲשָׁבוֹת זְרוֹת וְהַבְּלָבוּלִים
הַמְּבַלְבְּלִים אוֹתָנוּ תְּמִיד וּמוֹנְעִים אוֹתָנוּ מֵעֲבוֹדָתְךָ הָאֲמִתִּית, וּבְפֶרֶט בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה
שְׁכָלִם בָּאִים עָלֵינוּ וּמְבַלְבְּלִים אֶת תְּפִלָּתֵנוּ מְאֹד, עַד אֲשֶׁר כֶּשֶׁל כַּח הַסֶּבֶל. כִּי
בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים גָּבְרוּ הַמַּיִם מְאֹד עַל הָאֶרֶץ וַיִּכְסּוּ כָּל הַהָרִים הַגְּבוּהִים עַד אֲשֶׁר
קָשָׁה לְעַמֹּד נֶגֶד בְּלָבוּלִים וּמַחֲשָׁבוֹת זְרוֹת רַבּוֹת כְּאֵלֶּה, כִּי הַרְבִּינוּ לְפִשַׁע מְאֹד. רְבוּנוּ
שֶׁל עוֹלָם, מְרָא דְעֲלָמָא כְּלָא, אֲתָה יַדְעָתָ מִי וְכִי עוֹמְדִים עָלֵינוּ בְּפֶרֶט בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה,
אֲתָה יוֹדַע אֶת לְבַבְנוּ, רְאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ וּדְחַקְנוּ וְעַמְלָנוּ וּלְחַצְנוּ, הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהִים כִּי בָאוּ
מַיִם עַד נַפְשִׁי, טַבְעִתִּי בִּיּוֹן מְצוּלָה וְאִין מְעַמֵּד בְּאֲתִי בְּמַעֲמָקֵי מַיִם וְשַׁבְלַת שְׁטַפְתָּנִי:

יח טבת

רבוננו של עולם, אל תשטפני שבלת מים ואל תבלעני מצולה ואל תאטר עלי באר פיה. הצילני ממיט ואל אטבעה אנצלה משונאי וממעמקי מים. אנא יהוה, חוס ורחם עלי, חוסה עלי כרב רחמיה, הצילני נא מלמני נא פדני נא חנני נא, אהה יהוה, הצל הצל, שטחתי אליך כפי, כי בתהומות ובלבולים כאלה אשר גברו מאד על הארץ בימים האלה, איני יודע שום עצה ותחבולה להנצל, כי אם עליך לבד נשענתי, כשם שהצלת את אור ארץ ישראל ממי המבול כמו שכתוב, (ארץ) לא גשמה ביום זעם, בן ברחמיה הרבים תזכני שיהיה המקום שאתפלל עליו קדוש בקדשת ארץ ישראל, ותעביר ותסלק משם מי המבול, מים הזדונים, שהם המחשבות זרות והבלבולים המבלבלים את התפלה, ולא יהיה כח לשום בלבול ולא לשום מחשבות זרות וכפירות לבלבל את תפילתי חס ושלוש בשום בלבול שבעולם. ותהיה תפילתי זכה ונכונה צחה ונקיה, ותעלה לרחמים ולרצון לפני כסא כבודך, עד שאזכה על-ידי התפלה להשיג השגות עליונות סודות התורה, ותתפאר ותתנשא עם תפלותינו בכל העולמות, ויהיה לך שעשועים גדולים מתפלותינו ותחנותינו ובקשתנו, ויקים בנו מקרא שכתוב, והיית עטרת תפארת ביד יהוה וצניף מלוכה בכף אלהיך. שומע תפלה עדיך כל בשר יבואו. שמע תפלתנו ואנקותינו ואנחותינו מעמקי עמקים, ואל תסתיר פניך מאתנו ואל תעלם אונך משועתנו וצעקתנו. אל תעזבני יהוה אלהי אל תרחק ממני. חוישה לעזרתי יהוה תשועתי:

מה

[על-פי תורה מ"ה - מחאת כפים בתפלה]

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שנוזפה על-ידי מחאת כפים בתפלה לעורר על-ידי-זה בנפים הקדושים שהם בנפי ראה, להוציא דבורים שלמים וקדושים לפניך בתפילתי ותחנותי ובקשתי, ועל-ידי הכאת חמשה אצבעות יד ימין בחמשה אצבעות שביד שמאל, וחמשה אצבעות שביד שמאל בחמשה שביד ימין, על-ידי-זה נוזפה לעורר למעלה הכאת האורות זה בזה, עד שיהיו נכללים האורות יחד, ויתעוררו חמשים שערי בינה שהוא יוכל הגדול, ועל-ידי-זה נוזפה לגאולה שלמה בגשמיות ורוחניות, ולהוציא הדבור דקדשה מהגלות. ונוזפה על-ידי-זה לעשות ולהכין ולתקן פה קדוש לקבל הדבורים בתוכו, באפן שנוזפה להתפלל

וּלְהַתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ תָּמִיד בְּפֶה מָלֵא וּבְדַבְרוֹרִים קְדוּשִׁים וְשְׁלָמוֹם בְּקִדְשָׁה וּבְמַהֲרָה גְדוּלָּה.
וַיַּעֲלוּ אַמְרֵינוּ לְרָצוֹן לְפָנֶיךָ כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ, וּתְמַלֵּא כָל מִשְׁאָלוֹתֵינוּ לְמוֹכָה בְּרַחֲמִים:

מ״ו

[על-פי תורה מ"ו - מִחֲמַת כַּף בַּתְּפִלָּה]

וּתְזַכְּנוּ עַל-יְדֵי מִחֲמַת כַּפַּיִם לְהַמְתִּיק כָּל הַדֵּינִים שֶׁבְעוֹלָם, וְנִזְכֶּה לְעוֹרֵר שְׁלֹשָׁה
הַיָּדִים הַקְּדוּשִׁים שְׁלֹמֵעָלָה שֶׁהֵם, יַד הַגְּדוּלָּה, וַיַּד הַחֲזָקָה, וַיַּד הַרֻמָּה,
שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים יְקו"ק. וְעַל-יְדֵי-זוֹה נִזְכֶּה לְהַמְתִּיק וּלְכַפֵּל כָּל הַדֵּינִים
הַיּוֹצֵאִים מִשְׁלֵשׁ אֱלֹהִים שֶׁבְגָרוֹן, וְנִזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ שְׁלֹשָׁה הַשְּׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים יְקו"ק אֶל
הַשְּׁלֵשׁ אֱלֹהִים לְהַמְתִּיקֵם עַל-יְדֵי-זוֹה, וְעַל-יְדֵי-זוֹה יִמְתְּקוּ וְיִתְפַּטְּלוּ כָּל הַדֵּינִים מֵעַלְנוּ
וּמֵעַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְנִזְכֶּה לְדַחוֹת מַחֲזִין דְּקַטְנוֹת מֵאֲתָנוּ, וְתַעֲבִיר
וְתַסְלֵק הַשְּׂכָחָה מֵאֲתָנוּ, וְתִזְכְּנוּ לְמַחֲזִין קְדוּשִׁים דְּגִדְלוֹת וּלְזַכְרוֹן דְּקִדְשָׁה, לְזַכֵּר אֶת כָּל
דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד וְלֹא אֲשַׁכַּח דְּבַר מִמִּשְׁנַתִּי לְעוֹלָם:

וְנִזְכֶּה לְכַפֵּל כָּל מִינֵי מַחְלַקַת מִן הָעוֹלָם, וַיְהִיָּה נִכְלָל שְׂמַאל בְּיָמִין, וְתַמְשִׁיךְ שְׁלוֹם
גְּדוֹל בְּעוֹלָם, וְתַכַּפֵּל חֶרֶב וְהַרְגַּ וְאַבְדוֹן מִן הָעוֹלָם, וְתַקִּים מִקְרָא שְׂכַתוֹב,
וְנַתַּתִּי שְׁלוֹם בְּאָרֶץ, וְחֶרֶב לֹא תַעֲבֵר בְּאַרְצְכֶם. חוּם וְחַמַּל עָלֵינוּ וְזַכְּנוּ לְהַתְּפַלֵּל
תְּפִלָּתֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּכוֹנֵה גְדוּלָּה בְּלֵב וּנְפֶשׁ וּבַהֲתַעוֹרְרוֹת גְּדוֹל, בְּאִימָה וּבִירְאָה גְדוּלָּה
וּבְמִסִּירַת נְפֶשׁ מֵאַהֲבָה, וּבְשִׂמְחָה וְחֻדוּהַ רַבָּה וְעִצּוּמָה, וּבְמַחְשְׁבוֹת זְכוּת וּנְכוֹנוֹת,
וְתַנְעוּר כְּכֹל הַמַּחְשְׁבוֹת זְרוֹת שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָהֶם שׁוֹם שְׁלִיטָה לְבַלְבֵּל אֶת תְּפִלָּתֵנוּ חֵם
וְשְׁלוֹם. מָלֵא רַחֲמִים, זַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקַדְשֵׁת הַמַּחְשְׁבָה תָּמִיד, וּבִיּוֹתֵר בְּשַׁעַת
תְּפִלָּוֹתֵינוּ וְתַחֲנוּנוֹתֵינוּ וּבְקִשּׁוֹתֵינוּ, כִּי אֵין כַּחֲנוּ אֵלָּא בְּפֶה, וְאֵין לָנוּ עִכְשָׁיו שׁוֹם סְמִיכָה
כִּי אִם עַל תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים. עֲזֹרְנוּ לְהַתְּפַלֵּל לְפָנֶיךָ בַּהֲתַעוֹרְרוֹת גְּדוֹל וּבַהֲתַלְהֵבוֹת
הַלֵּב עַד שִׂיתַעוֹרְרוּ יְדֵי לִיהוָה וְנִזְכֶּה לְהַמְחַאֵת כַּף בְּקִדְשָׁה גְדוּלָּה בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה.
נִשְׂא לְכַבְּנוּ אֵל כַּפָּיִם אֵל אֵל בְּשָׂמִים. פְּרִשְׁתִּי יְדֵי אֱלֹהֶיךָ נְפִשִׁי בְּאָרֶץ עֵיפָה לָךְ סְלָה.
נְפִשִׁי כְּכַפִּי תָּמִיד וְתוֹרָתְךָ לֹא שְׂכַחְתִּי. וְזַכְּנוּ לְקַבֵּעַ מְקוֹם לְתַפִּלָּתֵנוּ, וְעַל-יְדֵי-זוֹה יִהְיֶה
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם בְּעֲזָרְנוּ, שְׁנִזְכֶּה בְּזַכוּתוֹ לְקַדֵּשׁ הַמְּקוֹם שְׂאֲנוּ עוֹמְדִים עָלָיו לְהַתְּפַלֵּל
בְּקִדְשֵׁת אָרֶץ יִשְׂרָאֵל, וַיְהִיָּה מַחֲנוּ וְשַׁכְּלָנוּ צַח וְזָךְ כַּפְסָף הַטְּהוֹר בְּלֵי שׁוֹם תַּעֲרַכְתָּ סִיג
וּפְסִלַת וּבְלֵי שׁוֹם מַחְשְׁבוֹת זְרוֹת וּבְלִבּוֹל הַדַּעַת כְּלָל, כִּי בִיְדֶךָ כַּח וּגְבוּרָה וּבִיְדֶךָ לְגִדֵּל

ולחזק לכל. ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר. חזקנו ואמצנו בכחך הגדול, שנזכה להתחזק ולהתגבר על מלכות אדום הרשעה, ותמהר ותחיש לגאולנו, ונזכה לבוא לארץ ישראל חיש קל מהרה בשלום בלי פגע, ותביא לנו את משיח צדקנו ויגאלנו גאלת עולם לחבר את האהל להיות אחד, במהרה בימינו אמן:

מז

[על-פי תורה מ"ו - ואכלתם אכול ושבוע]

יט שבת

אבינו מלכנו אדירנו בוראנו גואלנו יוצרנו קדושו קדוש יעקב רועה ישראל, עזרנו והושיענו ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים, שנזכה לבטל ולשבר תאות אכילה מאתנו לגמרי, ונסתפק במעט לאכל מעט כדי חיינו בצמצום ובדקדוק גדול ולשבע ממנו, ותסיר ותגרש ותבטל הרעבון מקרבנו. ותעזרנו להחיות עצמנו ולהשביע נפשנו באכילה מעטת, ואזכה לדקדק באכילתי מפזית ועד כביצה, ומעט אכילתי יהיה בקדשה ובטהרה גדולה באמת כרצונך הטוב. ותזכני שאמשיך מזונותי ופרנסתי וכל השפעות טובות מארץ ישראל, שהיא ארץ הקדושה ארץ החיים, ששם שרש כל ההשפעות וכל הברכות:

ובכן תעזרני ותזכני ברחמיך הרבים, שאזכה להיות נכלל במדתו של יעקב אבינו עליו השלום שמדתו אמת. ואזכה לדבר דברי אמת תמיד ולא יצא שום דבר שקר מפי לעולם, בין בשוגג בין במזיד בין באנס בין ברצון. ותשמרני ותצילני, שלא אהיה נכשל בשום דבר שקר אפלו בטעות, ואזכה להרחיק עצמי מדברי שקר בתכלית הרחוק, כמו שכתוב, מדבר שקר תרחק. ותזכני ברחמיך הרבים, להיות איש אמת בכל הענינים, להתנהג בדרך האמת ולדבר אמת בלבבי, ולא אטה ולא אסור ממרוב נקדת האמת ימין ושמאל. מלא רחמים חונן דלים, רב חסד ומרבה להטיב, תן לי במתנת חנם ונדבת חסד, מדת אמת, ויקים מקרא שכתוב, תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם. ועל-ידי-זה נזכה להתפלל בארץ ישראל בארץ החיים. ונזכה להמשיך השפע והברכה משם, שפע טובה וברכה ורחמים וחיים ושלום ופרנסה טובה וכל טוב מאתך, עלינו ועל כל עמך בית ישראל. ותזמין לנו פרנסתנו ברוח מאתך קדם שנצטרך להם, בהתר ובנחת ובכבוד, ואל תצריכנו לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם. אבינו אב הרחמן יהוה אלהים אמת,

אלהים חיים ומלך עולם מלא משאלותינו ברחמים, וזכנו מהרה לשבר תאות אכילה מקרבנו, כי לפניך נגלה הכל ואתה יודע תעלומות לבבי, וכמה אלפים מניעות ועכובים שיש לי על זה מכמה צדדים, עד אשר איני יודע לשית עצות בנפשי על זה כלל. עשה עמי כחסדך אבי שבשמים, ואל תגמלני כמפעלי, חנני חנני במתנת חנם וקדשני בקדשתך העליונה בנדבת חסד, וזכני מהרה לשבר תאות אכילה באמת כרצונך הטוב, ומעט אכילתי יהיה בקדשה ובטהרה גדולה לשמך הגדול לבד באמת לאמתו, בלי שום תאות הגוף כלל. ואזכה בכח אכילתי בקדשה גדולה להודות ולהלל ולשבח לשמך הגדול והקדוש תמיד ולדבר דברי אמת תמיד, ולפאר ליוצרי על שם כבוד מלכותו, עד שאזכה על-ידי דבורי באמת בקדשה גדולה להיות בכלל הצדיקים אמתיים אנשי מופת, הבוראים שמים חדשים וארץ חדשה בדבוריהם האמתיים, ועושים מופתים גדולים אמתיים בשמים ובארץ. ואזכה גם כן בכחך הגדול לעשות מופתים אמתיים בעולם, לגלות ולפרסם אלהותך ואדנותך וממשלתך וגדלך ותפארתך לכל באי עולם, וידעו בלם כי אתה לבד מנהיג עולמך ברצונך הטוב, ויכירו עצם אהבתך את עמך ישראל אשר נתת להם כח לכתוב ולשנות הטבע בתפלתם ולעשות מופתים גדולים בעולם. רבנו של עולם, שטחתי אליך כפי עשה עמי מה שתרצה ברחמך, באפן שתזכני לילך בחקך ולשמר משפטיך ולהיות כרצונך הטוב תמיד מעתה ועד עולם:

וזכני לילך ולבוא לארץ ישראל, לארץ החיים, לארץ הקדושה, חיש קל מהרה, להתגולל בעפרה ולנשק רגבותיה ולשאב מאוירא הקדוש ולהסתופף בצלה. חוס וחנני ורחם עלי וזכני לבוא מהרה לשלום לארץ ישראל, הארץ אשר בחרת בה מפל הארצות, ארץ הקדושה בעשרה קדשות, ארץ החיים, ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לא תחסר כל בה. ארץ אשר יהוה אלהיך דורש אותה תמיד עיני יהוה אלהיך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה:

חוס וחנני ורחם עלי והושיעני וזכני לבוא מהרה לכל מה שבקשתי מלפניך, לשבר תאות אכילה לגמרי ולזכות למדת אמת באמת ולבוא לשלום מהרה לארץ ישראל. ותצילני ברחמך מן העניות ומן החסר, ותמשיך תמיד לי ולבני ביתי, ולכל חברתנו, ולכל עמך בית ישראל, שפע טובה וברכה ופרנסה טובה ורחמים וחיים ושלום וכל טוב מעתה ועד עולם. ונזכה שתתפאר בנו בכל העולמות, ויקים בנו

מקרא שכתוב, ישראל אשר בך אתפאר. ותציל אותנו ברחמיך הרבים, מכל מיני חרפות ובושות, ואל תסתיר פניך מאתנו, ותמלא רחמים עלינו ועל כל עמוך ישראל תמיד, ותמתיק ותבטל כל הדינים מעלינו, ותצילנו ותמלטנו מכל מיני צרות ורעות, ותשיב פניך אלינו, ויקים בנו מקרא שכתוב, ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום. פניך האר בעבדך ולמדני את חקיך. האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך. אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה. וקים לנו מקרא שכתוב, ואכלתם אכול ושבוע והללתם את שם יהוה אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא ולא יבשו עמי לעולם. וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני יהוה אלהיכם ואין עוד ולא יבשו עמי לעולם. יהוה אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונושעה. אמן ואמן:

מח

[על-פי תורה מ"ח - על אשר מעלתם בי]

לסבות

כ טבת

שומע תפלה עדיך כל בשר יבואו. האזינה יהוה תפילתי והקשיבה בקול תחנונותי. שמע יהוה קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל דביר קדשך. צור עולמים, ויצר הכל, עזרנו והושיענו ברחמיך הרבים ובחסדיך האמתיים, שנוזכה תמיד להתפלל לפניך באמת בכל כחנו כמו שכתוב, כל עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך. ונוזכה להכניס כל הכחות שיש בנו בעצמות וגידיים ובשר וכל שאר הכחות שבגופי ונפשי, בלם אזכה ברחמיך להכניסם בתוך דבורי התפלה, שאזכה להוציא כל דבור ודבור של התפלה הקדושה בכח גדול באמת לאמתו, עד שאזכה להרגיש הדבור בכל עצמותי ואברי. חים וחנו ורחם עלי והושיעני וזכני לתפלה בכח ובכונה גדולה באמת, כי אתה אלהים אמת ודברך אמת וקים לעד, ואתה חפץ באמת, ואתה יודע כמה אני רחוק מדבור אחד של התפלה, ולא די שאיני יכול להתפלל בכח ובכונה באמת פראוי, אף גם בעונותי הרבים אני רחוק מתפלה בתכלית הרחוק. דלו עיני למרום רבנו של עולם, שמחתני אליך כפי, אליך יהוה נפשי אשא, ואיני יודע באיזה דרך באיזה אופן באיזה תחבולה לבקש ולרצות ולפנים אותך, ואיני יודע כלל לשית עצות בנפשי, באיזה אופן אזכה לחפש ולמצא הטוב הכבוש בי, ואיך למצא הטוב שנסתלק ממני בעונותי העצומים והרבים והגדולים מאוד במהות וכמות ואכות.

וּבְכַרְטָּ מִה שֶׁפָּגַמְתִּי בְּפָנֶיךָ הַדְּבוּר הַרְבֵּה מְאֹד, כִּי לֹא שָׁמַרְתִּי פֶתַחַי כִּי, וּדְבַרְתִּי כַּמָּה וְכַמָּה דְבוּרִים פְּגוּמִים מִיּוֹם הַיּוֹתֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, עַד אִין שְׁעוֹר וְעַרְךָ וּמִסְפָּר, דְּכָרִים בְּמִלִּים וּלְשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת וְלִיצְנוּת וּשְׁקָרִים וְנִבּוּל פֶּה, וְשִׂאָר דְּכָרִים פְּגוּמִים הַרְבֵּה מְאֹד. וְגַם אֶפְלוּ כָּל הַדְּבוּרִים דְּקַדְשָׁה שְׁלִי כֻלָּם פְּגוּמִים מְאֹד מְאֹד, עַד אֲשֶׁר חֲשַׁבְתִּי דְרָכֵי אֲשֶׁר מַעוֹלָם לֹא יֵצֵא מִפִּי עֲדִין דְּבוּר שְׁלָם כְּלֵי שׁוּם פְּנָם, וּמִחֲמַת זֶה הִתְנַבְּרוּ עָלַינִי מְאֹד רִיב לְשׁוֹנוֹת, אֲשֶׁר רַבִּים קָמִים עָלַינִי, רַבִּים מְאֹד, יִתְיַצְבוּ מִלְכֵי אֶרֶץ וְרוֹזְנִים נֹסְדוּ יַחַד עַל יְהוָה וְעַל מְשִׁיחוֹ. שִׁתּוּ בְּשָׁמַיִם פִּיהֶם וּלְשׁוֹנָם תִּהְלַךְ בְּאֶרֶץ. יֵצֵא עֲתָק מִפִּיהֶם וְדוֹכְרִים סָרָה עַל יְהוָה וְעַל צְדִיקִים אֲמִתִּיִּים וְעַל כְּלָלִיּוֹת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ, אֲשֶׁר בָּהֶם בְּחֶרֶת. מְרִיבָה דְעַלְמָא כְּלָא, שְׁלַח יְדֶיךָ מִמְרוֹם פְּצַנִּי וְהַצִּילְנִי מִמִּים רַבִּים מִיַּד בְּנֵי נָכַר, אֲשֶׁר פִּיהֶם דְּכָר שׁוֹא וּיְמִינָם יְמִין שְׁקָר. אוֹי לְנַפְשִׁי כִּי אֲנֹכִי גִרְמַתִּי כָּל זֶה בְּעוֹנוֹתֵי הַרְבִּים, וְהֶאֱרַכְתִּי אֶת הַגְּלוּת וּפְגַמְתִּי בְּסִכַּת דְּוֹד הַנוֹפְלֶת, וְלֹא דִי שְׁלֵא הִשְׁתַּדַּלְתִּי לְהַקִּים סִפַּת דְּוֹד, אַף גַּם בְּעוֹנוֹתֵי הַרְבִּים הוֹסַפְתִּי לְהַפִּילָה יוֹתֵר וְהִתְנַבְּרַתִּי סִפַּת נוֹצְרִים לְשׁוֹנוֹת הַעֲפוּ"ם, עַד אֲשֶׁר בְּעוֹנוֹתֵי הַרְבִּים הִשְׁכִּינָה וּכְנַסַּת יִשְׂרָאֵל הֵם בְּגָלוֹת גְּדוּל, וְהִיא רִיב בְּגִלוֹתָהּ עַל בְּנֵהָא, אֲשֶׁר גָּלוּ מִשְׁלַחַן אֲבִיהֶם וּמֵאֶרְצָם יֵצְאוּ:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְאֵה בְּצַרוּתֵינוּ הַמְרֻבּוֹת מְאֹד וְהַפְּבָדוֹת מְאֹד, הֶאֱרַכְוֹת מְאֹד, וּבְכָל יוֹם יוֹם אֲנִי צוֹעֲקִים וּמִתְחַנְּנִים לְפָנֶיךָ כַּסָּא כְּבוֹדְךָ שֶׁתְּחַזְרֵנוּ בְּתִשׁוּבָה וְשִׁלְמָה לְפָנֶיךָ, וְעֲדוֹן לֹא שָׁבְנוּ מִטְּעוּתֵינוּ וּשְׁטוּתֵנוּ. מְלֵא רַחֲמִים, עֲזֹר וְהוֹשִׁיעַ וְרַחֵם וְהַצֵּל, חוּם וְחַמַּל חוּם וְחַמַּל, עַל מִטְּבַע בִּיּוֹן מִצּוּלוֹת תַּאֲוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה, עַל מְגִרְשׁ מֵאֶרֶץ הַחַיִּים כְּמִנִּי, עַל פְּגוּם כְּמִנִּי, עַל לֵב עֲקָשׁ וּפְתִלְתֵּל כְּמִנִּי, הֲרִי אֲנִי לְפָנֶיךָ כְּלֵי מְלֵא בּוֹשָׁה וּכְלָמָה. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁלֵא אֲחַטָּא עוֹד. עֲזֹרְנִי עֲזֹרְנִי, הוֹשִׁיעֵנִי הוֹשִׁיעֵנִי, חַנּוּנִי וְהַקִּימֵנִי חַנּוּנִי וְהַקִּימֵנִי. מִצִּיל עֵנִי מִחֻזֵּק מִמְּנוּ וְעֵנִי וְאֲבִיּוֹן מִגּוֹזְלוֹ, הַצִּילְנִי וּמְלַטְנִי וּפְדֵנִי, יְהוָה עֲשֶׂקָה לִי עֲרַבְנִי. אָבִי שְׁבִשְׁמַיִם רַחֵם עָלַי, אָבִי שְׁבִשְׁמַיִם חַמַּל עָלַי, אָבִי שְׁבִשְׁמַיִם הִיָּה בְּעֲזָרִי וְחַזְקֵנִי וְאִמְצַנִּי, וַעֲשֵׂה אֶת אֲשֶׁר בְּחֻקְךָ אֵלֶּךְ וְאֶת מִשְׁפָּטֶיךָ אֲשַׁמֵּר, שְׁלֵא אוֹבֵד אֶת עוֹלְמֵי בְּחַנָּם חֵם וְשְׁלוֹם, כִּי כָּל יְמִינוּ הֵם הֶבֶל וְרִיק, כְּחֵלֶם יְעוֹף וְכִצֵּל עוֹבֵר וְכַעֲנָן פֶּלָה וְכָרוּחַ נוֹשֶׁבֶת וְכַאֲבָק פּוֹרֵחַ. אוֹי, אוֹי, אוֹי וְאֲבוֹי, אֶהְיֶה אֲדוֹנִי, אֶהְיֶה אָבִי, רַחֲמֵן אֲמַתִּי רַחֵם עָלַי, חַסְדֵּן אֲמַתִּי עֲשֵׂה עִמִּי חַסֵּד חַנּוּם, וְתֵן לִי חַנּוּנָה וְלֹא אוֹבֵד, גּוֹאֵל חֻזֵּק לְמַעַנְךָ גְּאֻלְנִי, חַנּוּנִי בְּקַדְשֶׁת יִשְׂרָאֵל, בְּמִתְנַת חַנּוּם וּנְדֻבַת חַסֵּד. כִּי אֶתָּה יוֹדַע שְׂאִין לִי שׁוּם תְּקוּהָ, כִּי אִם לְצַעֵק

אליך ולועק לחניגותיך. קרוב לכל קוראיו ענני, מרום לעולם יהוה עזרני, קדוש על כל הקדושות בקדושתך קדשני. יהוה אלהים אמת, זכני לקדושתך באמת, הקם סבתך הנופלת נפילה אחר נפילה בלי שעור וערך ומספר, עד אשר אין מי שיוכל להקימה כי אם אתה לבד ברחמיך הרבים ובחסדיך הגנוזים, הקימה מהרה תקומה אחר תקומה, מבירא עמיקתא לאגרא רמא. מלא רחמים, מרבה להטיב, הפך את לבבי מרע לטוב, הט לבי אליך באמת כרצונך הטוב, עזרני שאזכה לקדש עצמי בכל מיני קדושות, ובפרט בקדושת ברית הלשון וברית המעור. עזרני שלא יצא שום דבר שקר מפי לעולם ולא שום דבור פגום, ואזכה לשמור פתחי פי. וזכני להתפלל תפילתי לפניך בכל כחי ובכונה גדולה באמת לאמתו, ואהיה נכלל בך בשעת תפילתי, עד שכל דברי תפילתי יהיו דברי יהוה בעצמן, ויתעוררו על ידי תפילתי כ"ח אתון דמעשה בראשית, שהם עשרה מאמרות שבהם נברא העולם. ועל ידי זה תמשיך חסדך הגדול עלינו, ותפרס עלינו סבת שלומך ותחבק אותנו בימיך, ונזכה להסתופף בצלך הקדוש, ותגן בעדנו ותצילנו מכל אויבינו ושונאינו ורודפינו בגשמיות וברוחניות, ובצל כנפיך תסתירנו, ויקים בנו מקרא שכתוב, שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני. ותעזרני ברחמיך ובחסדיך הרבים, שנוזכה לקים מצות סכה בזמנה כראוי עם כל פרטיה ודקדוקיה וכונותיה ותרי"ג מצות התלויים בה, ובלב טוב ובשמחה גדולה. ותכניע ותשפיל ותמגר ותעקר ותכבול סבת נוצרים סבת עכו"ם, אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר. ותכבול השקר מן העולם, ותגביר האמת בעולם, ותקים את סבת דוד הנופלת, ויקים מקרא שכתוב, שפת אמת תכון לעד ועד ארגיעה לשון שקר. ותסתיר ותצפין אותנו בסבתך הקדושה ותסוכך עלינו בצלך הקדוש, ותצילני מריב לשונות שלא יהיה להם שום כח עלינו כלל, ותעקר השקר מן העולם ותגלה האמת בעולם, ותזכני מהרה לבוא לארץ ישראל, לארץ הקדושה, חיש קל מהרה:

כא טבת

וזכנו ברחמיך הרבים לבנים חיים וקיימים, לעבודתך וליראתך ולתורתך (בשורצה להתפלל על מי שיש לו צער גדול בגים רחמנא לצלן, וזכירו פאן ויאמר, ובפרט לפלוגי בן פלוגית וכו') חום וחמל ורחם ותן לבנינו ולבנותינו ולכל יוצאי חלצינו חיים טובים וארבים (ובפרט להילד פלוגי בן פלוגית וכו'). ולהילדה פלוגית בת פלוגית וכו'), רחם עליהם ועלינו בזכות אבותם, ותן להם חיים טובים וארבים, ותאריך ימיהם ושנותם, יהמו נא ויבמרו נא רחמיך עליהם ועלינו ותאמר די לצרותם. היטיבה יהוה

לטובים ולישרים בלבבותם. יהי שלום בחילם שלוה בארמנותם, אין פּרץ ואין יוצאת ואין צוּחה ברחובותם, לעד ולדורות ולדורות דורותם, ראשיתם מצער, ישגה מאד אחריתם, כאשר השמים החדשים והארץ החדשה בן יעמד זרעם ושמותם. ותציל אותם וכל ילדי עמך ישראל מעין הרע ומפגע רע ומכל מיני נגע ומחלה, ותשלח להם רפואה שלמה מן השמים לכל רמ"ח אבריהם ושם"ה גידיהם, וזכו להיות חיים בריאים וקיימים, יכלו ימיהם בטוב ושנותיהם בנעימים. ונזכה שיצאו מהם דורות הרבה ודורי דורות עד סוף כל הדורות, רחם עליהם ועלינו למען שמך, ותגדלם לתורה ולחפה ולמעשים טובים, לארך ימים ושנים, עוד ינוכח בשיבה דשנים ורעננים יהיו:

מלא רחמים, צרכינו מרבים ודעתנו קצרה לבאר ולפרש. אתה ידעת את כל מחסורינו, מלא משאלותינו לטובה ברחמים, למענך ולא למעננו. חוס וחמל עלי וזכני לשוב אליך באמת ובלב שלם, ולעשות רצונך באמת כל ימי חיי, ולא אשוב עוד לכסלה, אם און פעלתי לא אוסיף. רחם עלי ברחמיך האמתיים, וזכני להיות כרצונך באמת מעתה ועד עולם, ותגלה האמת בעולם, וישובו כל באי עולם אליך לעבדך באמת ביראה ואהבה, ויקים מהרה מקרא שפתוב, כי אז אהפך אל כל העמים שפה ברורה לקרא כלם בשם יהוה לעבדו שכם אחד. אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף. גם יהוה יתן הטוב וארצנו תתן יבולה. חסד ואמת נפגשו צדק ושלום נשקו. וברחמיך וחסדיך הגדולים תפיו ותרצה את שכנינו עזר וינסת ישראל שתשיב פניה אליך, ויהיה נעשה יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה פנים בפנים, ואל תסתור פניך מאתנו עוד. ותשלח לנו צדיקים ורבנים אמתיים שיורו לנו את הדרך הטוב והישר, את הדרך אשר גלך בה ואת המעשה אשר נעשה, ותציל אותנו מהמנהיג ורבי של שקר, קרבנו לישועתך, עזרנו ברחמיך, החיינו באור פניך, שבענו מטובך וחסדיך האמתיים, גמל עלינו חסדים טובים חסדי דוד הנאמנים, ומאוצר מתנת חנם חננו, וקים לנו מקרא שפתוב, ואשים דברי בפיך ובצל ידי כפיתך לנטע שמים וליסוד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. חננו ועננו ושמע תפלתנו ברחמים, כי אתה שומע תפלת כל פה, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. עושה שלום במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

מט

[על-פי תורה מ"ט - לשמש שם אהל בהם]

צור לְבָבִי וְקִדּוּשֵׁי, צוֹר עוֹלָמוֹם יוֹצֵר הַכֹּל, רְבוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל הַנְּשֻׁמוֹת, יוֹדֵעַ הַתַּעֲלוּמוֹת, אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת לְבָבִי, אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת עַצְמִי תַּבְעֵרַת קִדְשֵׁי אֹרֶךְ הָאֱלֹהִים הַשּׁוֹפֵעַ בְּלִבִּי, כִּי אֲנַחְנוּ חֵלֶק אֱלֹהִים מִמַּעַל וְשִׁכִּינַת אֱלֹהוּתְךָ בְּתוֹךְ לְבַבְנוּ. עַל כֵּן הוֹמָה עָלַי לִבִּי, לִבִּי כַּנּוֹר יִהְיֶה, כִּלְהַשִּׁי אֶת לְבָבִי וְחִלְקֵי אֱלֹהִים לְעוֹלָם. נִכְסְפָה וְגַם כָּלְתָה נַפְשִׁי לְחַצְרוֹת יְהוָה לִבִּי וּבִשְׂרֵי יִרְנְנוּ אֵל אֵל חַי. וְרִשְׁפֵי שְׁלֵהֶבֶת לְבָבִי הַבוֹעֵר וְנִכְסַף אֱלֹהִים, מִיָּם רַבִּים לֹא יוֹכְלוּ לְכַבּוֹתָהּ וְנִהְרֹת לֹא יִשְׁטַפּוּהָ, כִּי אֹרֶךְ לְבָבִי מְקַשֵּׁר וּמְחַבֵּר בְּאוֹרֶךְ הַגְּדוֹל הָאֵין סוּף, עַל כֵּן אֹרֶךְ לְהַבִּיּוֹת לְבָבִי הוּא עַד אֵין סוּף, כִּי אֵין סוּף וְאֵין תְּכֵלֶת לְתִשׁוּקָתִי אֱלֹהִים, וְנִעְגָוְעִי וְחִפְצִי וְכוֹסְפִי חֶזֶק וְאִמּוּן אֱלֹהִים בְּלִי שְׁעוֹר וְעֵרָד, עַד אֲשֶׁר לִפִּי עַצְמִי אֹרֶךְ לְהַבִּיּוֹת הֵלֵךְ עַד אֵין סוּף וְתְכֵלֶת לֹא הָיָה אֲפֹשֶׁר לַעֲשׂוֹת שׁוּם עֲבוּדָה כְּלָל, כִּי אֹרֶךְ קִדְשֵׁי לְבָבִי בּוֹעֵר וּמְתַלְהֵב אֱלֹהִים בְּחִשְׁקִי נִמְרָץ וְנִרְצוֹן חֶזֶק, לְהִיּוֹת דְּבוּק וְנִכְלָל בְּךָ תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. אֵךְ אַתָּה גְּלוֹיֹת לָנוּ עַל-יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקִּדּוּשִׁים, אֲשֶׁר אֵין רְצוֹנְךָ בְּזֶה, וְלֹא זֹאת הִיְתָה בְּנִתְךָ הַקִּדּוּשָׁה בְּכִרְיַתְנוּ, כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ כִּי בִשְׂרֵי וְדָם אֲנַחְנוּ, וְאֵי אֲפֹשֶׁר לָנוּ לְהִיּוֹת דְּבוּקִים בְּךָ תְּמִיד, וְאַתָּה חֲפִץ בְּעֲבוּדָתְנוּ בְּעוֹבְדוֹת וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים, אֲשֶׁר בְּשִׁבְלֵי זֶה בָּאנוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה הַשֶּׁפֶל לְעַבְדֹת אוֹתְךָ בְּתוֹרָה וּבְמִצְוֹת מַעֲשִׂיּוֹת. עַל כֵּן גְּזַרְתָּ עָלֵינוּ לְבָלִי לְהֵרֵם לְעֵלוֹת אֵל יְהוָה וּלְבָלִי לְבַעַר אֱלֹהִים יוֹתֵר מִהַמְדָּה, וְגִזַּרְתָּ עָלֵינוּ לְצַמְצֵם אֹרֶךְ הַתְּלַהֲבוֹת שֶׁבְּלְבַבְנוּ וְלַעֲשׂוֹת חָלָל פְּנּוּי בְּלֵב כְּמוֹ שְׁכֵתוֹב, וְלִבִּי חָלָל בְּקִרְבִּי. כְּדֵי שְׁעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכֶּה לְצִיֵּר בְּלְבַבְנוּ כָּל הַמַּדּוֹת טוֹבוֹת וְקִדּוּשׁוֹת, וְלְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ עַל עֲבוּדָתְךָ בְּאַמְתָּ, וְלִלְכַת בְּדַרְכֶיךָ הַטּוֹבִים וְלְהַתְדַבֵּק בְּמִדּוֹתֶיךָ הַקִּדּוּשׁוֹת וְלַעֲבֹד אוֹתְךָ בְּהַדְרָגָה וּבְמִדָּה, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכֶּה לְקַבֵּל עָלֵינוּ עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, וְלַגְלוֹת מַלְכוּתְךָ לְכָל בְּאֵי עוֹלָם, אֲשֶׁר זֶה הָיָה בְּנִתְךָ בְּכִרְיַת הָאָדָם כְּדֵי שִׁיתְגַּלָּה מַלְכוּתְךָ בְּעוֹלָם:

כב טבת

וּבְכֹן בְּאִתִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, אֱלֹהֵי אֲבֹתָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, וְאֱלֹהֵי כָּל הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִּם, אֱלֹהֵי הָרִאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים, וְאֱלֹהֵי כָּל יִשְׂרָאֵל יְהִמוּ נָא וְיִכְמְרוּ נָא רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ עָלַי, עַל פְּגוּם וּמְבַלְבָּל כְּמוֹנִי, וְתוֹרְנִי וְתַדְרִיכֵנִי בְּאַמְתְּךָ וְתַלְמִדְנִי, שְׂאִזְכֶּה לְדַעַת בְּאַמְתָּ אֵיךְ לְהַתְנַהֵג בְּעִנְיָן זֶה, בְּאִזְוֵה דְרָךְ בְּאִזְוֵה אַפֵּן לְצַמְצֵם הָאֹרֶךְ בְּהַדְרָגָה וּבְמִדָּה כְּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמְתָּ. כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ, כִּי

אני צריך לכסוף אליך תמיד ולהשתוקק אליך באמת, ולרוץ אליך כגבור לרוץ ארח הוזה שהייתי יכול לילך בזמן שהייתי גווף מלפניך, כי כבר כליתי ימים ושנים הרבה בהבל וריק. מה אומר לפניך יושב מרום, ומה אספר לפניך שוכן שחקים, אין לי פה להשיב ולא מצח להרים ראש. ובמקומות אלו שנתפסתי בהם בעונותי הרבים, בודאי אין שום דרך לצאת מהם בהדרגה כסדר, ובודאי ההכרח לברח משם מהרה ולרוץ משם במהירות ובזריזות גדול, למהר להמלט על נפשי, ולכלי להביט אחרי, כי לא אוכל להתמהמה עוד חס ושלום אפלו כרגע, ואתה צריך לעורר רחמיך האמתיים עלי, הגנוזים אצלך, ולהוציאני מהרה בזרוע עז, ולשא אותי על כנפי נשרים, ולהביא אותי אליך לקרבני לעבודתך חיש קל מהרה, כי עדין לא אבדה תקותי ותוחלתי מיהוה, כי חסדי יהוה כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו. אבל אף-על-פי-כן אני מקרח לצמצם אור התלהבות לבבי כאשר נגלה לפניך אבי שבשמים, כי גלוי וידוע לפניך, לכמה פגמים באתי על-ידי רבוי ההתלהבות חוץ מהמדה, ואני בער ולא אדע בהמות הייתי עמוך. על כן באתי לפניך אבי אבי אדוני אדוני, גואל ישראל וקדושי צור לבבי, הריני משליך עצמי עליך, הריני מוסר גופי ונפשי ורוחי ונשמתי אליך לבר. בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי יהוה אל אמת. אליך יהוה נפשי אשא. ואני מוסר כל לבבי עליך לבר. הורני יהוה דרכך אהלך באמתך יחד לבבי ליראה שמך. הורני ולמדני איך להתנהג בענין התשוקה וההתלהבות אליך, ואיך לצמצם את ההתלהבות, באפן שאזכה לתשובה שלמה באמת, ולילך בדרךך הקדושים ולהתדבק במדותיך הטובות, ולקבל עלי תמיד על מלכות שמים שלמה, באהבה וברצון, באימה וביראה, בקדושה ובטהרה גדולה, ולעבד אותך באמת לאמתו בהדרגה ובמדה כרצונך הטוב באמת:

רבונו של עולם, רבונו של עולם, אתה יודע כי אי אפשר לי לפרש שיחתי לפניך בשלמות בשום אפן, בפרט בענין זה, עזרני עזרני הושיעני הושיעני, חנני חנני, פדני, גאלני, מלמני, הצילני, הצילני נא ברחמיך מן היצר הרע, הצילני מטפשות לב מערלת לב, פדני וחנני ומלמני ברחמיך הרבים, ממחשבות רעות מחכמות רעות, שהם עקר היצר הרע שבלב, חוס וחמל עלי, חוס וחנני, גואל ממות ופודה משחת, פדני ממצולות ים, פדני ממחשבות רעות, מלטה נפשי מהרהורים רעים הפוגמים בנפש ישראל מאד מאד, כאשר אתה ידעת יהוה אלהי ואלהי אבותי, הצילני מלמני

מכל מיני מחשבות זרות ובלבולים, אשר הם הם עקר היצר הרע שבלב, אשר הם ערלת לב, שהם מטמטמין את הלב, ורק הם היו בעוכרי, כי על ידם נתפסתי ונלפדתי בעונותי ופשעי העצומים שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך מנעורי עד היום הזה, אשר בלם באו עלי רק על-ידי שלא נזהרתי לקדש את מחשבתי במחשבות קדושות וטהורות, והלכתי אחרי שרירות לבי, והרעותי את מעשי על-ידי רבוי המחשבות רעות ובלבולים רבים, אשר הנחתי לכנם בלבי, ולא התנבחרתי לגרשם ממני, עד אשר השתרנו עלו על צוארי הכשילו כחי. עד אשר על ידם פאתי לכל הפגמים שפגמתי נגדך, ולכל ההתרחקות אשר נתרחקתי ממך עד הנה, עד אשר דרכי התשובה באמת נעלמו ממני, ואיני יודע שום דרך איך לצאת ולהמלט מהם, ועתה מאין יבוא עזרי מאין תבא תשועתי, מאין אבקש מנוח אשר ייטב לי לעד. אהה יהוה, עזר עזר הצל הצל הושיעה הושיעה, הושיעני אלהים כי באו מים עד נפש. הושיעני טהרני קדשני, קדש את מחשבתי בקדשתך העצומה, בקדשתך הגדולה, בקדשתך הנוראה, אשר אין שום סטרא אחרא יכולה לעמוד נגד קדשתך הגדולה והנוראה. אבי שבשמים, גרש מפני קדשתך כל הטפשות שבלבי, כל ערלת לבבי, וקום לי ברחמיך מקרא שפתוב, וכל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך. זכני למחשבות קדושות וטהורות, הצילני ממחשבות רעות, הצילני נא מהרהורים רעים, הצילני הצילני, קדש את מחשבתי ברחמיך הרבים, ברחמיך הגדולים, ברחמיך העצומים, יודע תעלומות חמל עלי, מלא רחמים יהמו ויכמרו מעיך עלי, קדוש יעקב קדשני וטהרני, קדוש על כל הקדשות תן לי במתנת חנם ונדבת חסד קדשתך הנוראה באפן שאזכה לקבלה. זכני מהרה שיהיה לבי פנוי וחלל מפל מיני ערלת לב, מפל מיני טפשות הלב, מפל מיני מחשבות זרות והרהורים רעים וחקמות חיצוניות הנמשכין מהיצר הרע. ועזרני שאזכה להמשיך לתוך לבי בהדרגה ובמדה מחשבות קדושות וטהורות, מחשבות זכות ונכונות, מחשבות טובות שהם היצר הטוב, ותתן לי כח להגביר היצר הטוב על היצר הרע, להגביר המחשבות קדושות על המחשבות רעות, לגרש ולסלק מלבי כל המחשבות רעות ובלבולים, וכל המחשבות הטורדות שבעולם, ואזכה לחשב באמת פראוי איך לעבד אותך באמת במחשבה זכה וצחה בלי שום בלבול הדעת כלל, ואתה תהיה עמי תמיד. ותורני ותלמדני דרכיך הטובים, ותדבקני במדותיך הקדושות, עד שאזכה לקבל עלי על מלכותך בשלמות, באהבה ויבראה באמת ובאמונה,

בְּקִדְשָׁהּ וּבְמִתְהַרְהַר גְּדוּלָהּ, וְלָשׁוּב אֵלַיִךְ בְּתִשׁוּבָהּ שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, וְלִהְיוֹתֵךְ בְּךָ תָּמִיד
 לְעוֹלָם וָעֶד בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת. וְאַזְכֶּה לְרוּחַ מְהֵרָה כָּל הָאָרֶץ הַזֶּה שֶׁהֵייתִי יָכוֹל
 לֵילֵךְ בְּזִמְנוֹ שֶׁהֵייתִי נְזוּף מִלְּפָנֶיךָ, וְתַעֲזֹרֵנִי שְׂאֵזְבָה לְתַקֵּן מְהֵרָה בְּחַיֵּי כָּל הַפְּגָמִים
 שֶׁפָּגַמְתִּי לְפָנֶיךָ מִנְּעוּרַי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, עַל-יְדֵי חַטָּאִי וְעוֹנוֹתַי וּפְשָׁעַי הַרְבִּים וְהַעֲצוּמִים.
 חוּם וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלַי וְהוֹשִׁיעֵנִי חַיֵּשׁ קָל מְהֵרָה, יִשׁוּעָה שְׁלֵמָה וְאַמֶּתִיית, יִשׁוּעַת הַנֶּפֶשׁ
 וְהַגּוּף בְּאַמֶּת, יִשׁוּעָה הַנְּצַחִית לְעוֹלָמִי עַד וּלְנֶצַח נְצָחִים. עֲזֹרֵנִי כִּי עָלֶיךָ נִשְׁעַנְתִּי,
 הוֹשִׁיעֵנִי כִּי שָׁמַךְ נִקְרָא עָלֵינוּ, אֵל תְּנִיחָנוּ וְאֵל תַּפְשִׁנוּ וְאֵל תַּעֲזֹבֵנוּ, זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה
 וְחַסְדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה. וְזַכְּרֵנִי יְהוָה בְּרִצּוֹן עִמָּךְ פִּקְדֵנִי בִישׁוּעָתְךָ, טַהַר לִבִּי לְעַבְדְּךָ
 בְּאַמֶּת. עוֹרָה כְּבוֹדִי עוֹרָה הַנִּבֵּל וְכַנּוֹר אֶעִירָה שָׁחַר. עוֹרָה נָא, עוֹרְרֵי נָא, קוּמִי נָא,
 עַמְדִי נָא, חֲלִי נָא פְּנֵי אֵל בְּמִיטַב הַגִּיּוֹן, אוֹלֵי יְחוּם אוֹלֵי יְרַחֵם, אוֹלֵי יְחוּם עִם עֵנִי
 וְאַבְיוֹן אוֹלֵי יְרַחֵם, אוֹלֵי יְרַחֵם אוֹלֵי יְרַחֵם. דַּלּוֹ עֵינֵי לְמָרוֹם יְהוָה עֲשֵׂקָה לִי עֲרַבְנִי. מִרְא
 דַּעֲלָמָא כְּלָא, אִינִי יוֹדַע כְּלָל מַה לְדַבֵּר, כִּי אֵין מְלָה בְּלִשׁוֹנִי הֵן יְהוָה יֹדַעַת כְּלָה. רַק
 בָּאתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי מְלֵא רַחֲמִים, לְשַׂמַּח כִּפֵּי אֱלֹהֶיךָ וְלִשְׂאֵא עֵינֵי
 לְמַעוֹן קִדְשְׁתְּךָ, אוֹלֵי יֵשׁ תִּקְוָה. תֵּן לִי תִקְוָה טוֹבָה חַיֵּשׁ קָל מְהֵרָה, תֵּן לִי חַיִּים אֲמֶתִיִּים,
 הַסֵּר מִמֶּנִּי יְגוֹן וְאַנְחָה, שִׂמַּח נֶפֶשׁ עַבְדְּךָ כִּי אֱלֹהֶיךָ יְהוָה נֶפֶשִׁי אֲשָׂא. וְזַכְּרֵנִי מְהֵרָה
 לְתִשׁוּבָהּ שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, וְאַזְכֶּה לָשׁוּב לְמַקּוֹר שְׁנַחֲצַבְתִּי מִשָּׁם, וְאַזְכֶּה עַל-יְדֵי תִשׁוּבָתִי
 לְיַחַד יְחֻדָּא עֲלָאָה וְיַחֲוּדָא תַתָּאָה:

לְחֹדֶשׁ נִיסָן וְתִשְׁרֵי

כג טבת

וּתְזַכְּנִי לְקִדְשׁ עֲצֻמֵי בְּיוֹתֵר בְּשָׁנֵי הַחֲדָשִׁים הַקְּדוּשִׁים שֶׁהֵם שְׁנֵי רְאשֵׁי שָׁנָה שֶׁל הַשָּׁנָה,
 שֶׁהֵם נִיסָן וְתִשְׁרֵי, שֶׁהֵם יְמֵי תִשׁוּבָהּ, שְׂאֵזְבָה בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה לָשׁוּב בְּהֵם
 בְּתִשׁוּבָהּ שְׁלֵמָה וְלִהְיוֹתֵךְ בְּהֵם בְּקִדְשָׁהּ יְתָרָה וּבְשִׂמְחָה גְּדוּלָהּ. וְאַזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ עָלַי
 קִדְשָׁהּ גְּדוּלָהּ וְתִשׁוּבָהּ שְׁלֵמָה תָּמִיד מִשְׁנֵי הַחֲדָשִׁים הָאֵלֶּה עַל כָּל הַשָּׁנָה כְּלָה. וְתִזְכְּנִי
 לְעוֹרֵר וּלְגַלּוֹת עֲשָׂרָה מֵינֵי נְגִינָה, וְאַזְכֶּה מְהֵרָה לְסוֹדֵר לְפָנֶיךָ בְּכָל יוֹם תָּמִיד שִׁירוֹת
 וְתִשְׁבָּחוֹת הַרְבֵּה בְּקוֹל גִּילָה וְרִנָּן לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוּשׁ, בְּשִׁיר וְשִׁבְחָה וְנִגּוֹן וְזִמְרָה וְעוֹ
 וְחֲדוּהָ, בְּכָל עֲשָׂרָה מֵינֵי נְגִינָה הַקְּדוּשִׁים, עַד שְׁנֹזְבָה שִׁיתַּעַר עַל יְדֵינוּ הַשִּׁיר שִׁיתַּעַר
 לְעֵתִיד, שֶׁהוּא שִׁיר פְּשׁוּט כְּפּוֹל מִשְׁלֵשׁ מְרַבַּע, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב, הַשִּׁיר יִהְיֶה לְכֶם כְּלִיל
 הַתְּקִדְשׁ חָג. וְיִקָּים בָּנוּ מִקְרָא שְׁכַתּוּב, וְשָׂרִים כְּחֻלָּלִים כָּל מַעֲיַנֵי בְּךָ. וְתִזְכְּנֵנוּ לִידַע

וְלִהְיוּ סוּדוֹת הַקְּבֵלָה הַקְּדוּשָׁה, עַד שְׁאֲזַכֶּה לְהִשְׁיג וְלִידַע אֲוֵרֵיִיחָא דְעִתִּיקָא סְתִימָאָה
דְּעִתִּידָא לְאַתְגְּלִיא לְעִתִּיד לְבוֹא:

וְזַכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקַיֵּם מִצְוֹת צִיצִית בְּשִׁלְמוֹת בְּכָל פְּרִטְיָה וְדַקְדוּקְיָה וְכוּנְוִתִּיָּה
וְתַרְוִיג מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהֶן, וּבְכָל טוֹב וּבְשִׁמְחָה גְּדוֹלָה. וְיִהְיֶה רְצוֹן לְפָנֶיךָ שֶׁתְּהֵא
חֲשׂוּבָה מִצְוֹת צִיצִית שְׂאֵנִי עוֹשִׂין מִצְמָר לְבָן כְּאֵלוֹ קִימְנוּ גַם מִצְוֹת תְּכֵלֶת שֶׁבְּצִיצִית.
כִּי גְלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ שֶׁרְצוֹנֵנוּ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, וְאֵנִי חֲפִצִּים וּמְתַנַּעְנְעִים לְקַיֵּם מִצְוֹת
תְּכֵלֶת שֶׁבְּצִיצִית, וְאִם הֵינּוּ זֹכִים לְמַצֵּא תְּכֵלֶת לְצִיצִית הֵינּוּ מְפֹזְרִים הוּן רַב כְּדִי
לְקַיֵּם הַמִּצְוָה בְּשִׁלְמוֹת. אֵךְ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים חָרַב בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ וְנִתְעַלַּם הַחֲלוּזוֹן
בְּעוֹנוֹתֵינוּ, וּמָאֵז וְהָלְאָה אֵין אָנֹכִי זֹכִים לְקַיֵּם מִצְוֹתֶיךָ בְּשִׁלְמוֹת, עַל כֵּן יִהְיֶה רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
שֶׁתְּהֵא חֲשׂוּבָה מִצְוֹת צִיצִית לְבָן לְפָנֶיךָ כְּאֵלוֹ קִימְנוּ מִצְוֹת תְּכֵלֶת שֶׁבְּצִיצִית, וְרַחֵם
עָלֵינוּ וּבְנֵה עֵרֶךְ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְהַבִּיאֵנוּ לְשִׁלּוּם לְאַרְץ הַקְּדוּשָׁה, וְזַכְּנֵנוּ שְׁיִחֹזֵר וְיִתְגַּלֶּה
הַחֲלוּזוֹן וְנִזְכֶּה לְקַיֵּם מִצְוֹת תְּכֵלֶת שֶׁבְּצִיצִית, וְעַל־יְדֵי־זֶה תְּכַלֶּה וְתִשְׁפֹּר וְתַעֲקֹר וְתִמְגַּר
מִלְּכוֹת הַרְשָׁעָה מִן הָעוֹלָם, וְיִקְיָם מִקְרָא שְׁכָתוּב, כִּלָּה בַחֲמָה כִּלָּה וְאִינְמוּ וְיָדְעוּ כִּי
אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סְלָה:

וְתַזְכְּנֵנוּ אוֹתְנוּ וְאֵת כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְהִיּוֹת דְּבוּקִים בְּךָ תָּמִיד, וְלִקְבֹּל עָלֵינוּ אֵת
עַל מִלְּכוּתְךָ בְּאַהֲבָה. וְתַמְשִׁיךְ וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ חַיִּים אַרְבִּים טוֹבִים וְקַיִמִים,
וְיִקְיָם בָּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוּב, וְאַתֶּם הַדְּבֻקִים בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים בְּלַכֶּם הַיּוֹם. וְתַמְתִּיק
וְתַכַּפֵּל כָּל הַדִּינִים מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד, וְתַמְשִׁיךְ
עָלֵינוּ שְׁפַע טוֹבָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשִׁלּוּם וְעִשְׂרִירוֹת דַּקְדָּשָׁה, וְיִקְיָם בָּנוּ מִקְרָא
שְׁכָתוּב, וְהִרְיָקוּתִי לָכֶם בְּרָכָה עַד בְּלֵי דָי:

וְזַכְּנֵנוּ לְשִׁמְחָה שֶׁל מִצְוָה, וְעוֹזְרֵנוּ לְשִׁמַּח חֲתָן וְכֵלָה הַכְּשָׁרִים, לְשִׁמְחָה בְּכָל מִינֵי
שְׂמֵחוֹת וְלִמְר וְלִרְקֹד לְפָנֶיהֶם בְּשִׁמְחָה וְחִדּוּה רַבָּה, בְּקִדְשָׁה וּבְכֻתֶּהָ גְּדוֹלָה,
וְנִזְכֶּה עַל־יְדֵי־זֶה לִיְחִיד חֲתָן וְכֵלָה הָעֲלִיוֹנִים וְלַחֲבֵר אִשֶׁת גְּעוּרִים עִם דוּדָה בְּאַהֲבָה
וְאַחֲרָה וְרַעוּת, וְנִזְכֶּה לִיְחִיד יְחִידָא עֲלָאָה וְיְחִידָא תַתָּאָה, וְיִתְחַבְּרוּ יַחַד אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת
שֶׁל שִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוּשׁ, וְיִקְיָם מִקְרָא שְׁכָתוּב, בְּקִרְבְּךָ קְדוּשׁ וְלֹא אָבוֹא בְּעִיר:

וְזַכְּנֵנוּ לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים, וְתַעֲזֹר אוֹתִי וְאֵת כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שֶׁנִּזְכֶּה
לְצִאת מִחֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת שֶׁל הָעִבּוֹ"ם, וְלֹא נִטָּה מִחֲשַׁבְתָּנוּ לְשׁוּם חֲכָמָה

חיצונוה כלל, רק מחשבתנו תהיה דבוקה בך ובתורתך הקדושה תמיד לעולם ועד. ועל-ידי-זה יתגדל ויתעלה אור הצדיקים האמתיים וזכרו להשיג תמיד השגות עליונות חדשות, ותזכנו ברחמיך הרבים לקבל ולהגות מאורם הגדול והקדוש:

לשבת-קודש

זזכנו לקדשת שבת קדש, שנופה לקבל שפלות בשמחה גדולה ובחדוה רבה ועצומה, בשיר ושבח הלל וזמרה, בגילה רנה דיצה וחדוה, ביראה ואהבה באמת ובאמונה, בקדשה ובטהרה גדולה. ונופה בכח קדשת שבת לשבר ולכטל תאות ממון מאתנו, שלא יהיה לנו שום תאוה וחדוה לממון כלל, רק נזכה להתאוות ולכסוף תמיד לתכלית הנצחי, להיות מקשט ליום שפלו שבת ומנוחה לחיי העולמים:

מילא רחמים, רחם עלינו, ומלא משאלותינו ברחמים, שנופה מעתה לגרש ולבער ולכטל כל המחשבות רעות מלכבנו, ונמשיך עלינו מחשבות קדושות ומהורות זכות ונכונות. ונתחיל מעתה לעבדך באמת בהדרגה ובמדה פרצונך הטוב, באפן שנופה לבוא ולהגיע מהרה לתכלית השלמות, לתכלית האמת. אבינו שבשמים, הורנו דרכיך למדנו לעשות רצונך, קרבנו אליך, שימינו כחותם על לבך כחותם על זרועך, פי עזה כמות אהבה קשה כשאל קנאה, רשפיך רשפי אש שלהבתיה. מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה, אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו. חומל דלים חמל עלינו ותמהר ותחיש לגאלנו בכלליות ובפרטיות, בגשמיות וברוחניות, ותביא לנו את משיח צדקנו, ונופה ונחיה ונראה ונירש טובה וברכה לשני ימות המשיח ולחיי העולם הבא. השיבני ואשובה כי אתה אלהי. שובה יהוה עד מתי והנחם על עבדך. השיבני יהוה אלהי ונשובה חדש ימינו בקדם. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. אמן ואמן:

[על-פי תורה נ - הצילה מחרב נפשי מיד כלב]

כד שבת

הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי. הושיעני מפי אריה ומקרני רמים עניתני. כי סבבוני כלבים עדת מרעים הקיפוני פארי ידי ורגלי. רבוננו של עולם, הצילני מפגם הברית, הצילני מבאר שחת מטיט הין, הצילני מדין גהינם הקשה

המגיע על פגם הבְּרִית חס וְשָׁלוֹם. חוּם וְחַמּוֹל עָלַי, זְכוּר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחַסְדֶיךָ כִּי מְעוֹלָם הָמָּה. זְכוּר וְרַחֵם וְהַצֵּל וְהוֹשִׁיעָה אֶת נַפְשִׁי הָאֲמֻלָּה מִן הַשְּׂאוֹל תַּחְתִּיתוֹת, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ הַצַּעַר וְהַרְחַמְנוֹת שׁוֹשׁ עַל מִי שֶׁפָּגַם בְּבְרִיתוֹ חַס וְשָׁלוֹם וְלֹא זָכָה לְתַקֵּן בְּחַיּוֹ, שִׁיזְרַד לְמַדְרָגָה הַתַּחְתּוֹנָה שֶׁל שְׂאוֹל בְּאִין עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ, אֲשֶׁר אִי אֶפְשָׁר לָנוּ לְשַׁעַר בְּדַעַתְנוּ עֲצָם הַצַּעַר וְהַיְסוּרִים הַקָּשִׁים וְהַמְרִים מְאֹד מְאֹד וְעֲצָם הַרְחַמְנוֹת שֶׁעָלְיוֹ, רַק אַתָּה לְכַד יוֹדֵעַ זֹאת. וְאַתָּה יוֹדֵעַ שֶׁשָּׁם בְּעֶלְמָא דְאַתִּי אִין מוֹעִיל שׁוֹם רַחֲמָנוֹת בְּעוֹלָם, כִּי שָׁם אִין אַתָּה וְתַרְן כָּלֵל, וְעַקֵּר הַרְחַמְנוֹת שֶׁלָּךְ הוּא מַה שְּׂאַתָּה חוֹשֵׁב מַחְשְׁבוֹת לְכָל יוֹדֵחַ מִמֶּךָ נְדָח, וְאַתָּה שׁוֹלַח וּמְזַמֵּן הַרְהוּרֵי תְּשׁוּבָה בְּכָל יוֹם יוֹם לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, וְאַתָּה פּוֹשֵׁט יָד לְקַבֵּל שׁוֹבִים, וְאַתָּה מְסִיעַ וְעוֹזֵר לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאַמַּת לְכָל הַבָּאִים לְטָהֵר. עַל כֵּן בְּאַתִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, הַצּוֹפֶה לְרַשֵּׁעַ וְחַפֵּץ בְּהַצְדָּקוֹ, חוּם וְחַמּוֹל עַל נַפְשִׁי הַיְקָרָה, חוּם וְחַמּוֹל עָלַי, חוּם וְחֲנּוּנֵי וּפְדוּנֵי מִפָּגַם הַבְּרִית. הַצִּילֵנִי מִטּוֹט וְאֵל אֲטַבְּעָה אֲנַצְעָה מְשׁוֹנְאֵי וּמְמַעַמְקֵי מַיִם. אֵל תִּשְׁטַפְנֵי שְׁבוּלַת מַיִם וְאֵל תְּבַלְעֵנִי מְצוּלָה וְאֵל תֵּאָטֵר עָלַי בְּאֵר פִּיהָ. הַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ מִמְרִירוֹת חֲרָבוֹ שֶׁל מִלְּאֵךְ הַמְּנוֹת דָּאִית לָהּ תְּרֵי פִּיּוֹת, הַצִּילֵנִי מִן הַמִּלְּאָכֵי חַבְלָה הַקָּשִׁים וְהַאֲכוּרִיִּים הַנִּקְרָאִים כְּלָבִים, הַטּוֹרְפִים נִפְשׁוֹ שֶׁל הַפּוֹגֵם בְּבְרִית חַס וְשָׁלוֹם, וּמוֹלִיכִין אוֹתוֹ לְגִיחָנָם וְצוֹנְחִין הַבְּהֵב, הַצִּילֵנִי מִפְּחָדֵם הַקָּשָׁה, הַצִּילֵנִי מִדִּינָם הַקָּשָׁה, מִדִּינָם הַמֵּר בְּתַכְלִית הַמְרִירוֹת, הַצִּילֵנִי מִמִּיּוֹן מְרִירִין מִמִּיּוֹן מְסֻאָבִין. חוּם וְחַמּוֹל, חוּם וְרַחֵם, חוּם וְהַצֵּל, חוּם וּפְדָה נַפְשִׁי הַעֲשׂוּקָה מְאֹד, וְעוֹזְרֵנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי מֵעַתָּה שְׂלֵא אֶפְגַּם עוֹד בְּבְרִיתִי כָּלֵל, הֵן בְּמַחְשְׁבָה דְּבוּר וּמַעֲשֵׂהָ, הֵן בְּרֵאִיָּה וּבִשְׂמִיעָה וּבִשְׂאֵר חוֹשִׁים, בֵּין בְּשׁוּגָג בֵּין בְּמִזִּיד בֵּין בְּאִנָּם בֵּין בְּרָצוֹן, וְלֹא אֶתּוֹר אַחַר לְכָבִי וְאַחַר עֵינַי, וְלֹא אֵלֶיךָ עוֹד בְּשְׂרִירוֹת לְבִי, וְתַתֵּן לִי פֶחַ וּגְבוּרָה מֵאַתָּךְ לְשִׁבֵּר אֶת יְצָרֵי הָרַע וּלְכַבֵּשׁ אֶת תְּאוּתִי, וְתַתֵּן לִי יֵצֵר טוֹב, וְיִהְיֶה לְכָבִי בְּרִשׁוֹתֵי:

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, חוּם וְרַחֵם עָלַי, חוּם וְחֲנּוּנֵי, חֲנּוּנֵי יְהוָה חֲנּוּנֵי כִּי רַב שִׁבְעַתִּי בּוֹז, רַבַּת שִׁבְעָה לָּהּ נַפְשִׁי הַלְעַג הַשְּׂאֲנָנִים, רַבַּת שִׁבְעַתִּי מְרִירוֹת תְּאוּוֹת עוֹלָם הַזֶּה וְהַבְּלִיּוֹ. הֲשַׁע מִמֶּנִּי וְאַבְלִיגָה בְּטָרָם אֵלֶיךָ וְאִינְגִי הֲשַׁע מִמֶּנִּי וְאַבְלִיגָה מֵעַט, בְּעַמֵּל יָרֵךְ אֵל תִּבְעֵט. הֲרֵי אֲנִי עוֹמֵד לְפָנֶיךָ בְּעֵינֵי בְּפֶתַח, בְּעֵינֵי הָעֶבֶד אֵל אֲדוֹנָיו, בְּעֵינֵי הַשְּׁבוּי הַחַיִּב הַמְצַפֶּה לְמִתְנַת חָנָם, שׁוֹאֵל וּמְבַקֵּשׁ עַל נַפְשׁוֹ, וְעֵינָיו כְּלוֹת כָּל הַיּוֹם לְנִדְכַת חֶסֶד, כֵּן עֵינֵי תְּמוּד אֵל יְהוָה עַד שִׁיחֲנּוּנֵי וְיִשְׁבְּנֵי בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנָיו בְּאַמַּת. פְּרִשְׁתִּי

יְדֵי כָּל הַיּוֹם. נִפְשִׁי בְּאֶרֶץ עֵיפָה לֶךְ סֵלָה. וְאִם אָמַנְם גַּם דְּבָרֵי אֱלֹהִים מְעַרְבָּבִים בְּפָנִיּוֹת הַרְבֵּה, מִה אֶעֱשֶׂה אֲדוֹנָי, לְהִיכֵן אֶבְרַח. מְרִיבָה דְעֵלְמָא כְּלָא, אֱלִיָּד יְהוָה אֶקְרָא וְאֵל יְהוָה אֶתְחַנֵּן, מִה בְּצַע בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֵל שַׁחַת הַיּוֹדֵךְ עֶפְרַי הַיּוֹגֵד אֶמְתֵּךְ. עֲשֵׂה עִמִּי מִה שְׂתַעֲשֶׂה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, בְּאֶפְן שְׂתַצִּילֵנִי מֵעֵתָה מִכָּל מִינֵי פְגָם הַבְּרִית שְׂבַעֲוֹלָם. וְתִגְעוֹר בְּהַרוּחַ שְׁמוֹת וְהַשְׁגָּעוֹן וְתִגְרָשֶׁהוּ וְתִרְחִיקֵהוּ וְתִכְבָּלוּ מֵעַלְיָנוּ בְּכַסּוּל גָּמוּר מֵעֵתָה וְעַד עוֹלָם. וְכָל מִה שְׂחַטְמָתִי וְעוֹיְתִי וּפְשַׁעֲתִי לְפָנֶיךָ בְּפָגַם הַבְּרִית מִנְעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְכָל טָפָה וְטָפָה קָרִי שִׁיֵּצֵא מִמֶּנִּי לְכַטְלָה בְּשׂוֹגֵג וּבְמִזִּיד בְּאִנְס וּבְרָצוֹן, עַל הַכָּל תִּמְחַל וְתִסְלַח לִי אֵלּוּה סְלִיחוֹת חֲנוּן הַמְרַבֶּה לְסֵלָח, וְתִקַּבֵּץ נְדַחֵינוּ מֵאַרְבַּע כְּנָפֹת הָאֶרֶץ, וְתִחְזֹר וְתִקְבְּצֵם בְּקִדְשָׁה שְׁנִית. וְתִמְלֵא כָּל הַשְׁמוֹת שְׂפָגְמָתִי בְּשִׁמּוֹךְ הַגְּדוֹל, וְתִהְיֶה עִמִּי תְּמִיד בְּאֶפְן שְׂאֻזָּבָה לְתַקוּן הַבְּרִית בְּשִׁלְמוֹת בְּאַמַּת כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב, וְאֻזָּבָה מֵעֵתָה לְהַתְקַדֵּשׁ בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה גְדוֹלָה בְּאַמַּת, וְלֹא אֲשׁוּב עוֹד לְכַסְלָה וְלֹא אֶעֱשֶׂה עוֹד הָרַע בְּעֵינֶיךָ. וְאֻזָּבָה לְהוֹסִיף תְּמִיד קִדְשָׁה עַל קִדְשָׁה, וְלִקְדָשׁ עֲצָמֵי בְּמִתְרָ לִי, בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה גְדוֹלָה, כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמַּת מֵעֵתָה וְעַד עוֹלָם:

כה טבת

וּבְכוּן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּהְיֶה בְּעֵזְרֵי תְּמִיד, וְתִעֲזָרֵנִי לְהַתְפַּלֵּל תְּפִלָּתִי לְפָנֶיךָ בְּכוּנָה גְדוֹלָה וְעִצּוּמָה בְּכָל יָב וּנְפֶשׁ בְּאַמַּת לְאַמַּתוֹ. וְאֻזָּבָה לְכוּן הַיֵּטֵב בְּכָל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁל הַתְּפִלָּה הַקְּדוּשָׁה, וְלֹא יֵצֵא שׁוֹם דְּבוּר מִפִּי בְּתְפִלָּתִי שְׁלֵא בְּכוּנָה, וְאֲשַׁמִּיעַ לְאָזְנֵי הַיֵּטֵב מִה שְׂאֵנִי מוֹצִיא מִפִּי בְּתְפִלָּתִי וְתַחֲנִנְתִּי וּבִקְשַׁתִּי, וּבְכָל מִינֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת וְהוֹדָאוֹת שְׂאֻזָּבָה לְסִדֵּר לְפָנֶיךָ בְּכָל יוֹם תְּמִיד. וְתִזְכְּנֵי לְמִיִּין מְתִיקוֹן, עַד שְׂאֻזָּבָה לְהַרְגִּישׁ מְתִיקוֹת וְעִרְבוֹת וְנַעֲיִמוֹת דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה הַקְּדוּשָׁה, וְאֻזָּבָה לְהַרְגִּישׁ מְתִיקוֹת כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁל הַתְּפִלָּה בְּתוֹךְ כָּל עֲצָמוֹתִי, וְיִדְשְׁנוּ כָּל עֲצָמוֹתֵי עַל-יְדֵי דְבוּרֵי הַתְּפִלָּה הַקְּדוּשִׁים, וְאֻזָּבָה לְקַיֵּם בְּאַמַּת מְקַרָּא שְׂכְתוּב, כָּל עֲצָמוֹתֵי תְּאִמְרָנָה יְהוָה מִי כְמוֹךְ מְצִיל עֵנִי מִחֻזַּק מִמֶּנּוּ וְעֵנִי וְאֶבְיוֹן מִגּוֹזְלוֹ. וְתַעֲלֶה תְּפִלָּתִי לְפָנֶיךָ לְרַחֲמִים וּלְרָצוֹן לְפָנֵי כֶּסֶף כְּבוֹדֶךָ, וְיִרַד אֲרִיָּה שְׂבַמְרַכְבָּה הַעֲלִינָה הַקְּדוּשָׁה לְאַכֵּל אֶת תְּפִלָּתִי וְלַהֲעֲלוֹתָהּ לְפָנֵי כֶּסֶף כְּבוֹדֶךָ. וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּצִּיל אֶת תְּפִלָּתִי מִן הַכְּלָבִים עֵזִי נֶפֶשׁ, שְׁלֵא יִטְרְפוּ אֶת תְּפִלָּתִי חֶסֶם וְשָׁלוֹם, וְתִצִּילֵנִי מֵעֵזִי פָּנִים וּמַעֲזוֹת פָּנִים, שְׁלֵא יִתְגָּרוּ בְּתְפִלָּתִי עֵזִי פָּנִים שְׂבַדוֹר, וְלֹא יִחְלֻקוּ עַל תְּפִלָּתִי. וְתִתֵּן לָנוּ כַּח לְעַמֵּד כְּנֶגֶד הָעֵזִי פָּנִים שְׂבַדוֹר הַחֹלְקִים וּמְקַטְרְגִים עַל תְּפִלָּתֵנוּ וְרוֹצִים לְכַלְכֵּל אוֹתָנוּ מִתְּפִלָּתֵנוּ חֶסֶם וְשָׁלוֹם. וְתִעֲזָרֵנוּ לְהַכְנִיעַם וּלְשַׁבְּרָם וְלַהֲשִׁיפֵלָם עַד עֶפְרַי,

בלם יכרעו ויפולו לפנינו וישובו אליך באמת ויבירו כח מלכותך. כי אתה ידעת, כי אין בנו כח לעמד כנגדם כי אם ברחמיך הרבים ובכחך הגדול, ובכח וזכות הצדיקים האמתיים אשר עסקו בתפלה כל ימיהם, אשר כח קדשתם יכולה להגן גם עלינו שנוזה בזכותם לקדש ולטהר עצמנו בקדשה גדולה באמת, ולהתפלל בכונה גדולה ובמסירת נפש ובשמחה רבה, ולהציל את תפלתנו מן כל העוץ פנים שבדור, מקום מעפר דל מאשפות ירים אביון חוס ותגנו וחמל עלינו ומלא משאלותינו ברחמים למען שמך הגדול והקדוש שנקרא עלינו, כי שמך משתף בשמנו:

ובכן תרחם עלי ותזכני ותורני ותלמדני שאזכה לידע באמת איך להתנהג בענין התעניות שאני מחיב להתענות בשביל תשובה על עונותי הרבים, כי אתה לבר ידעת את כל המניעות וכל הספקות והבלבולים שיש לי על זה, עד שאיני יודע לתת עצות בנפשי כלל בענין זה של תעניות. ואתה יודע כמה אני צריך להתענות, עד אשר כל ימי לא יספיקו לי להתענות חלק אחד מאלף ורבבה כמה שאני צריך להתענות על תקון חטא ופגם אחד מחטאי ופשעי ופגמי המרבים מאד, ואין אתנו יודע עד מה לחשב מחשבות לישב דעתנו כלל בענין זה, כאשר נגלה לפניך אדון כל. חוס ותגני ורחם עלי, והדריכני באמתך ולמדני האמת לאמתו איך להתנהג בענין זה ובכל הענינים וההנהגות שבעולם, באפן שאזכה לצאת מרע לטוב, מחשך לאור גדול, ולשוב בתשובה שלמה לפניך באמת ובלב שלם, ואזכה להיות כל ימי בתשובה בקדשה ובטהרה גדולה באמת:

ותזכני שתהיה אכילתי בקדשה ובטהרה גדולה בלי שום תאות הגוף כלל, רק לאכל מעט בקדשה גדולה להשביע נפשי דקדשה, ואזכה להיות בכלל הצדיקים האוכלים לשבע נפשם דקדשה, כמו שכתוב, צדיק אוכל לשבע נפשו. רבוננו של עולם, מרא דעלמא כלא, שטחתי אליך כפי, לך לבר עיני תלויות לך לבר רעיוני צופיות, למתנת חנם לנדבת חסד, לתשועת יהוה עיני מיחלות ודומיות. צפו מים על ראשי אמרתי נגזרתי. קראתי שמך יהוה מבור תחתיות. מבטן שאול שועתי שמעת קולי. קולי שמעת אל תעלם אזנך לרוחתי לשועתי. ואשב ואיחל ואצפה לרחמיך עד ישקוף ורא יהוה משמים. עזרני כי עליך נשענתי, עיני תמיד אל יהוה כי הוא יוציא מרשת רגלי. ישלח עזרי מקדש ומציון יסעדני, ומכל מיני טמאות וזהמות מהרה יוציאני, ובכל מיני קדשות יקדשני, ולכל מיני תשובות באמת זכני, ולחיים

טובים חיים ארבים חיים נצחיים מהרה גיעני, ולאֶרץ הקדושה חושה מהרה יביאני, ובכל התקונים יתקנני, ומריב לשונות בסבו יצפנני, אל תשליכני לעת זקנה ככלות כחי אל תעזבני. אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני. אל תעזבני יהוה אלהי אל תרחק ממני. חושה לעזרתי יהוה תשועתי. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. אמן ואמן:

נא

[על-פי תורה נ"א - אמר רבי עקיבא]

יהוה אלהים אמת, עזרני ברחמיך הרבים והצילני מן השקר והיה עמי תמיד, ושמרני שלא יצא שום דבר שקר מפי לעולם, בין בשוגג בין במזיד בין באנס בין ברצון. ותעזרני שלא אהיה נכשל בשום דבר שקר אפלו בטעות, זכני לאמת ברחמיך הגדולים. חוס וחמל עלי והעלני מטמאה לטהרה מחל לקדש, קדשני בקדשתך העליונה באמת, חלצני יהוה מאדם רע מאיש חמסים תנצרני. כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני. יהוה הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמיה. דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני. לא ישב בקרב ביתי עשה רמיה דובר שקרים לא יפון לנגד עיני. חנני וענני ופדה נפשי האמללה מן הרע ומן הטמאה ומן השקר, ותן לי במתנת חנם אמת וחסד, ותשפיע עלי מאתך קדשה וטהרה אמת וטוב. החזירני בתשובה שלמה לפניך באמת, וזכני מעתה לצאת מהרה מרע לטוב, מטמאה לטהרה, משקר לאמת, ואזכה לעצם האמת לאמתו. ותמשיך השגחתך השלמה עלינו, ותשגיח עלינו בשלמות בעין החמלה והחנינה עד שנוכה להכלל בך באמת, ויתאחדו ויכללו אחר הבריאה בקדם הבריאה על-ידי השגחתך השלמה, ויהיה כלו אחד כלו טוב כלו קדש כלו אמת:

כו טבת

ותצילני מכל מיני התנגדות, שלא ימצא בי שום צד התנגדות חס ושלום לשום דבר שבקדשה ולא לשום אדם פשר שפעולם, רק אהיה נכלל באמת בכל הדברים הטובים והקדושים, ויהיה לי אהבה אמיתית ואחדות פשוט עם כל הכשרים אמתיים שבדור, ועם כל הצדיקים האמתיים, ועם כל הטוב שיש בכלליות עמך ישראל הקדוש, עד שבכללם אהיה נכלל בך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו,

ואזכה להתדבק בך באמת ולהלל באחדותך תמיד מעתה ועד עולם לעולמי עד
ולנצח נצחים:

ותעילני מפגם הראות, ותקדש את עיני תמיד, ולא אסתכל עוד בשום דבר
הפגם את הראות, רק אזכה להסתכל בעיני בתורתך, ולהסתכל על
צדיקך האמתיים, ועל כל הדברים המקדשין את העינים, עד שיהיו עיני קדושים
וטהורים תמיד באמת לאמתו, ואזכה לתקן מהרה את כל הפגמים שפגמתי בעיני.
ותעורני ברחמיך ותשמרני מקלקול חוש הראות חס ושלום, ולא יכהו מאור עיני
לעולם, וגם עד זקנה ושיבה, אל תעזבני, ותשמר את אור עיני תמיד, למען אזכה
להגות בתורתך יומם ולילה, ולגדד שנה מעיני, ולא יגיע לי על-ידיזה שום הזק
ומחוש לעיני, ויהיו עיני מאירות כשמש וכירח. יחיד ומיוחד, קרבנו אליך באמת,
ותדחה ותעביר ותכטל השקר והרע והטמאה מן העולם, ותקים מהרה מקרא
שכתוב, ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ. ותטהרנו ותקדשנו בכל מיני טהרות
וקדושות. ותקים בנו מקרא שכתוב, וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל
טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם. ותגלה האמת בעולם חיש קל מהרה ותקים
בימינו שפת אמת תבון לעד ועד ארגיעה לשון שקר. אמת מארץ תצמח וצדק משמים
נשקף. חסד ואמת נפגשו צדק ושלום נשקו. הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי
ישעי אותך קויתי כל היום. הורני יהוה דרכך אהלך באמתך יחד לבכי ליראה שמך.
שלח אורך ואמתך המה ינחוני יביאוני אל הר קדשך ואל משכנותיך. מי אל כמותך
נושא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא. ישוב
ירחמנו יכבש עונותינו ותשליך במצלות ים כל חטאתם. תתן אמת ליעקב חסד
לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם. השיבנו יהוה אליך ונשובה חדש ימינו
בקדם. אמן ואמן:

נב

[על-פי תורה נ"ב - הנער בלילה והמהלך בדרכי יחידני]

נפשי אויתך בלילה אף רוחי בקרבי אשחרך. זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה
תורתך. על משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי בקשתיו ולא מצאתיו.
אזכרה נגינתי בלילה עם לבכי אשיחה ויחפש רוחי. רבוננו של עולם, מריה דעלמא

בלא, אדון הכל, אחד יחיד ומיוחד ה'ה הוה ויהיה, אתה בראת עולמך ברצונך הטוב בשביל ישראל עמך הקדוש, אשר בשבילם בראת כל העולמות כלם, כדי להמשיך נשמות ישראל בעולם, כדי שיעשו רצונך באמת וימשלו בעולם, למען יוכלו על-ידי פעלתם הטובה להעלות ולנשא כל העולמות כלם, מן תכלית העשיה עד תחלת האצילות, להעלות ולהגביה כלם לשרשם העליון, שיכללו כל העולמות כלם באחדותך הפשוט יתברך ויתעלה לעד ולנצח נצחים, כי אתה הוא קדם שפראת העולם ואתה הוא לאחר שפראת העולם:

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחם עלי ותהיה בעזרי, ותזכני להרבות בהתבודדות תמיד עד שאזכה על-ידי ההתבודדות לבטל עצמי לגמרי, עד שיתבטל ישותי לגמרי ואהיה נכלל באחדותך באמת. ותזכני ברחמיך הרבים ותזמין לי מקום מיוחד וזמן מיוחד להתבודדות, ואזכה לבחור לי המקום המבוקר והזמן המבוקר להתבודדות, שהוא בלילה בעת שבני אדם ישנים, ובדרך יחיד, שאזכה בכל לילה ולילה להתבודד במקום מיוחד לילך בדרך יחיד במקום שאין בני אדם הולכים שם אפלו ביום, ושם אלך ואתבודד בלילה ואפרש כל שיחתי לפניך, ואת כל אשר עם לבבי אזכה לבאר ולפרש לפניך בפה מלא בפרוש, עד שיתעורר לבבי באמת אליך בתשוקה גדולה, ובכביה רבה ועצומה בדמעות שלישי, לבכות ולהתודות על עונותי ופשעי המרבים, ולהתחרט עליהם באמת ובלב שלם, ולקבל עלי קבלה גמורה בלב שלם באמת שלא אשוב עוד לכסלה, ולא יהיה ברוחי רמיה כלל, אם און פעלתי לא אוסיף. ואזכה לעורר רחמיך הרבים עלי, שתחנני מאתך במתנת חנם, ותהיה בעזרי מעתה תמיד, ותשמרני ותצילני ברחמיך מחטאים ועונות ופשעים ומכל התאוות רעות, ובפרט מפגם הבגרות שהוא כלל כל התורה בלה תצילני ותשמרני תמיד ברחמיך הרבים ברחמיך הגדולים ברחמיך העצומים, עד שאזכה על-ידי ההתבודדות בלילה לבטל עצמי לגמרי, לבטל כל מדה ומדה רעה וכל תאוה ותאוה רעה, עד שאהיה נקי לגמרי מכל התאוות ומכל המדות רעות, ואזכה לבטל כל מיני גאות וגבהות וגסות הרוח ממני, עד שאזכה לבוא לתכלית הבטול באמת לאמתו ברצונך הטוב, עד שאזכה להכלל באחדותך באמת. ועל-ידי זה יהיה נכלל כל העולם עם נפשי באחדותך הפשוט, ויתאחד ויכלל אחר הבריאה בקדם הבריאה, אפשרי המציאות בחיוב המציאות. ונהיה רבוקים ואחודים וכלולים

בְּךָ תָּמִיד בְּאַמְתּוֹ, וְלֹא נִפְרַד מִמֶּךָ אֶפְלוּ בְּרַגַע קִלְחָה, וַיִּתְגַּלֶּה אַחֲדוּתְךָ הַפְּשוּט בְּעוֹלָם, וַיִּדַע כָּל פֶּעוּל כִּי אַתָּה פִּעַלְתָּנוּ וַיִּבִין כָּל יְצוּר כִּי אַתָּה יִצְרָתוֹ וַיֹּאמֶר כָּל אִישׁ נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמְלֻכוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה. עֲזֵרְנִי עֲזֵרְנִי, חַנּוּנִי חַנּוּנִי, לְהַרְבוֹת בְּהַתְּבוּדוֹת וּבְשִׁיחָה בֵּינִי לְבֵין קוֹנֵי בְּלִילָה בְּדֶרֶךְ יַחֲדֵי, עַד שְׁאֲזַכֶּה לְתַכְלִית הַבְּטוּל בְּאַמְתּוֹ, עַד שְׁאֶהִיָּה נִכְלָל בְּךָ בְּאַמְתּוֹ עִם כָּל הָעוֹלָמוֹת בְּלָם, וְנָשׁוּב בְּלָנוּ אֵלֶיךָ בְּאַמְתּוֹ וּבְלָב שְׁלָם, וְנִדְעָה נִרְדְּפָה לְדַעַת אֵת יְהוָה יוֹמָם לֹא נִנוּחַ לִילָה לֹא נִשְׁקַט, עַד אֲשֶׁר נִזְכֶּה לְמִצְאָ אֹתְךָ בְּכָל־עַתָּה:

כז טבת

וְנִזְכֶּה לְקִים מִצְוֹת וְכוּ תִדְבֵק בְּאַמְתּוֹ בְּשִׁלְמוֹת כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב. חוּם וְחִמּוּל עָלֵינוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ, חוּם וְחַנּוּן וְזַכּוּנוֹ לְכָל מָה שֶׁבִקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ, שֶׁנִּזְכֶּה לְכַסֵּל עֲצֻמּוֹ בְּאַמְתּוֹ עַד שְׁנֵהִיָּה בְּלָנוּ נִכְלָלִים בְּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, כִּי בְּשִׁבִיל זֶה לְבַד בְּרָאָת כָּל הָעוֹלָמוֹת בְּלָם, כְּאֲשֶׁר גָּלִיתָ לָנוּ עַל־יְדֵי צְדִיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים. שׁוּבְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְהִפֵּר עִמָּךְ עִמָּנוּ, יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת הַשִּׁיבְנוּ הָאֵר פְּנֶיךָ וְנִשְׁעָתָה. הַשִּׁיבְנוּ וְאֲשׁוּבָה כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי. הַשִּׁיבְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵי וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יְמֵינוּ כְּקֶדֶם. יְהִיו לְרִצּוֹן אֲמָרֵי כִּי וְהִגִּיזוּן לְפִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:

נג

[על-פי תזורה נ"ג - הא הדעת]

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לְאֲנוּשׁ בֵּינָה, חַנּוּן מֵאַתָּה חֲכָמָה בֵּינָה וְדַעַת. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵל בְּרוּךְ גְּדוֹל דַּעַת, זָכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְדַעַת שְׁלָם וְאַמְתּוֹ, שְׁאֲזַכֶּה לְהַשְׁלִים אֵת דַּעַתִּי בְּתַכְלִית הַשְׁלָמוֹת, עַד שִׁיְהִיָּה דַעַתִּי קְרוּב וְסִמוּךְ לְדַעַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּתַכְלִית הַהִתְקַרְבוּת, וְלֹא יְהִיָּה הַפְּרִשׁ בֵּינֵיהֶם כִּי אִם בְּחִמּוּשָׁה דְּכָרִים שֶׁנִּבְדַּל דַּעַת הָאָדָם מִדַּעַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְאֲנוּשֵׁי לְהַשִּׁיגֵם, וְאֲזַכֶּה לִינֵק תְּמִיד מִדַּעַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּתַכְלִית הַשְׁלָמוֹת. וְתִזְכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שִׁיְהִיָּה לִי חֶמֶר מְמוּזָּג בְּמוּזָּג הַשְׁוֵה שִׁיְהִיָּה רְאוּי לְקַבֵּל שְׂכָל. וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי יְרֵאתְךָ הַקְדוּשָׁה, וְתִהְיֶה יְרֵאת יְהוָה עַל פְּנֵי לְבַלְתִּי אֲחֻטָּא, וְתִהְיֶה יְרֵאת חֲטָאֵי קוֹדֶמֶת לְחֲכָמְתִּי, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּתְקַים חֲכָמְתִּי וְדַעַתִּי בְּתַכְלִית הַשְׁלָמוֹת:

וּתְזַפְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחֶסְדֶיךָ הָעֲצוּמִים, לְהַעֲמִיד תַּלְמִידִים הַגּוֹנִים הַרְבֵּה לְהֵאִיר בָּהֶם דַּעַת קְדוֹשׁ וְאַמְתִּי, לְהַדְרִיכֶם בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל, לְהוֹדִיעֶם אֶת הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר יֵלְכוּ בָּהּ וְאֵת הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ, כְּפִי מִה שֶׁקִּבְּלֵנוּ מִרְבוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים זְכוּרֵנוּם לְבָרְכָהּ, בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר דָּרְכוּ בּוֹ אֲבוֹתֵינוּ מֵעוֹלָם, לְהֵאִיר בָּהֶם עֲצוֹת נְכוֹנוֹת וַיִּשְׁרֹת, וּלְעוֹרְרֵם וּלְהַקְיֵצֵם מִשְׁנַתֶּם לְהַכְנִים בָּהֶם דַּעַת וַיִּרְאֵת שָׁמַיִם, בְּאִפְנֵי שְׂיִזְכוּ לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת בְּכָל לִבָּם וּבְכָל נַפְשָׁם וּבְכָל מְאֹדָם. אֲלֹמְדָה פְּשָׁעִים דְּרַכִּיךָ וְחַטָּאִים אֵלֶיךָ יִשׁוּבוּ. וְתִצְלִנֵי וְתִשְׁמְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׁלֵא יַעֲלֶה בְּדַעְתִּי שׁוּם פְּנִיָּה וּמַחֲשֶׁבֶת חַיִּץ חֶסֶד וְשָׁלוֹם בְּעֵינַי הַתְּקַרְבוֹת בְּנֵי אָדָם בְּשִׁבִיל לְהַרְבוֹת כְּבוֹדֵי חֶסֶד וְשָׁלוֹם, רַק כֹּל כְּוִנְתִּי תִהְיֶה בְּאַמֶּת בְּשִׁבִיל כְּבוֹדֶךָ כְּדִי לְמַלְאֵת רְצוֹנְךָ. וְתִתֵּן כַּח לְיַעֲף כְּמוֹנֵי לְסַבֵּל וּלְקַבֵּל בְּאַהֲבָה כֹּל הַטְּרָחוֹת וְהִיגִיעוֹת שֶׁצָּרִיכִין בְּשִׁבִיל עֶסֶק זֶה לְקָרֵב בְּנֵי אָדָם לְעִבּוֹדֵת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ. וְאַזְכֶּה לְדֶרֶךְ אַחֲרֵיהֶם בְּכָל כַּחֵי לְקָרְבָם לְעִבּוֹדֶתְךָ, וְכֹל כְּוִנְתִּי יִהְיֶה לְשִׁמְךָ לְכַד בְּאַמֶּת, כְּדִי לְהַשְׁלִים דַּעְתִּי בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת כְּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכְּנֵי לְהוֹלִיד בְּנִים חַיִּים וְקַיָּמִים בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה לְשִׁמְךָ וּלְעִבּוֹדֶתְךָ, וְתִרְבֶּה זְרַעְנוּ כְּחוֹל הַיָּם וּכְכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרוֹב. וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְתִתֵּן לָנוּ כַח שְׁנוּכָה לְפָקֵד עֲקָרוֹת בְּתַפְלָתָנוּ, וְתִלְמְדֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֵיךְ לְהַתְּפַלֵּל בְּשִׁבִיל עֲקָרוֹת לְפָקֵדָם לְטוֹבָה בְּדַבֵּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. וְתִשְׁמַע תַּפְלָתָנוּ וְתִאֲזִין שׁוֹעֲתָנוּ, שִׂיְהִי כֹל הָעֲקָרוֹת נִפְקָדוֹת לְטוֹבָה חַיִּשׁ קַל מְהֵרָה, וְיִוָּלְדוּ בְּרַחֲמֶיךָ בְּנִים חַיִּים וְקַיָּמִים, וְיִתְרַבּוּ עִמָּךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא יִמַּד וְלֹא יִסָּפֵר. וּכְשֶׁם שֶׁגִּבְרָו רַחֲמֶיךָ עַל אֲבִינוּ הַרְאִשׁוֹן אַחַד הָיָה אֲבִרָהֶם אֲבִינוּ וְאִשְׁתּוֹ שָׂרָה אִמָּנוּ, אֲשֶׁר זָכַרְתָּם לְטוֹבָה וְתַפְקָדָם לְעַת זְקֻנָתָם וְנִתְּתָ לָהֶם אֶת יִצְחָק וְהִבְטַחְתָּם לְהַרְבוֹת זְרַעוֹ כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם, כֵּן יִהְיוּ נָא מַעֲיָד וְרַחֲמֶיךָ עַל כָּל עֲקָרוֹת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר עֵינֵיהֶם תּוֹלוֹת אֵלֶיךָ לְכַד, שִׂתֵּתֵן לָהֶם זֶרַע שֶׁל קַיָּמָא לְעִבּוֹדֶתְךָ וּלְיִרְאַתְךָ. רַחֵם עֲלֵיהֶם לְמַעַנְךָ וּפְקָדָם לְטוֹבָה וּמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתָם בְּרַחֲמִים, וְתַעֲתֵר לָהֶם וְתִשְׁמַע תַּפְלָתָם וְתִתֵּן לָהֶם הַרְיֹן חַיִּשׁ קַל מְהֵרָה, וְיִזְכּוּ לְהוֹלִיד זְרַע שֶׁל קַיָּמָא וְיִשְׁמְחוּ אֲבִיהֶם וְאִמָּם בָּהֶם, וְיִזְכּוּ לְגַדְלָם לְתוֹרָה וּלְחֶפֶה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים לְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים:

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהַתְּפַתָּה וְהַתְּרַצָּה וְהַתְּפִיִּים לְתַפְלָתָנוּ, וְשִׁמַּע קוֹל פְּגִיעַתָנוּ, וְהַשְׁלֵם אֶת דַּעְתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְנִזְכֶּה לְהַכִּיר אוֹתְךָ גַּם בְּזֶה הָעוֹלָם בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁאֵין שְׁלֵמוֹת אַחֲרָיו, וְלְהוֹדִיעַ גְּדֻלַּתְךָ וּגְבוּרַתְךָ לְכָל

באי עולם, להודיע לדורות הבאים את כל מעשה יהוה הגדול והנורא, אשר שמענו מאבותינו ורבותינו הקדושים. דור לדור ישבח מעשיך וגבורותיך וגידי. אב לבנים יודיע אל אמתך. ונזכה לקים באמת מקרא שכתוב, והודעתם לבניך ולבני בניך. למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד:

נד

[על-פי תורה נ"ד - ויהי מקץ - זכרון]

כח טבת

אזכרה נניחתי בלילה עם לכבי אשיחה ויחפש רוחי. זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך. אזכור מעללי יה כי אזכרה מקדם פלאך. זכרתי ימים מקדם הגיתי ככל פעלך במעשה ידיך אשוחח, בהתעטף עלי נפשי את יהוה זכרתי. זכור תזכור ותשוח עלי נפשי, ואען ואומר לנפשי, זכור אל תשכח שיש עלמא דאתי, ואין שום קביעות בזה העולם, כי העולם הזה עובר כהרף עין כצל עובר וכאבק פורח וכענן פלה וכרוח נושבת וכחלום ועוף, ועקר החיים ועקר הקביעות דירה של האדם הוא רק בעלמא דאתי. חוסה עליך ושמר את הזכרון היטב, שתזכר תמיד בכל יום בעלמא דאתי ולא תשכח, והדבק מחשבתך בעלמא דאתי ואל יוזו זכרון עלמא דאתי מרעיונה. הסתכל על עצמך היטב היטב וישב דעתך באמת לאמתו, וזכור ותן ללבך מה תעשה באחריתך, בעת יבוא קצף כהרף עין. צר לי עליך אחי, הקיצה אחי משנת פתייתך, וחמל על נפשך וזכר את בוראיך בימי בחורותיך:

ובכן באתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, להפיל תחנתי לפני רחמיך האמתיים, ולשא עיני לחסדיך העצומים, שתזכני לשמר את הזכרון הזה היטב, שאזכר תמיד בעלמא דאתי, ולאדבקא מחשבתי רק בעלמא דאתי בכלל ובפרט, ובכל יום ויום בהקיצתי משנתי, תכף ומיד כשאפתח את עיני, אזכה לזכר מיד בעולם הבא שהוא עולם העומד והקים לעד ולנצח נצחים, והעולם הזה הוא הכל וריק, הכל הכלים אין בו ממש, הכל נדף, הכל הכלים הכל הכל. ואין שום יתרון לאדם בכל עמלו שיעמל בעסקי העולם הזה, ואין שום תכלית וטוב בעולם כי אם לרדף תמיד להשיג העולם הבא. ותזכני שאזכר זאת היטב בכת הזכרון הקדשה, ואחר-כך אזכה לקים זאת בפרטיות, שאזכה להבין בכל עת ובכל שעה ובכל מקום שפעולם, את כל הרמזים שאתה מרמז לי בכל עת להתקרב לעבודתך באמת. כי בחסדך הגדול אתה

מִצְמָצֵם אֱלֹהוֹתָךְ מֵרֵאשִׁית נִקְדַּת הַבְּרִיאָה שֶׁהוּא תַחֲלַת הָאֲצִילוֹת עַד סוֹף נִקְדַּת הַמְּרָכָו שֶׁל עוֹלָם הָעֲשִׂיָה הַגִּשְׁמִי הַזֶּה, מֵאִין סוֹף עַד אִין תַּכְלִית. וְאַתָּה מִצְמָצֵם וּמְרָמוֹ רְמִזִּים לְכָל אָדָם בְּכָל מְקוֹם וּבְכָל עֵת לְקַרְבּוֹ לְעַבְדוֹתְךָ, לְפִי הַמְּקוֹם וּלְפִי הַשְּׁעָה וּלְפִי הָאָדָם. עֲזַרְנִי וּזְכַנִּי וּתְפַתַּח אֶת דַּעְתִּי, שְׁאֲזוּכָה לְהִבִּין הַיָּטֵב בְּאַמַּת אֶת הַרְמִזִּים הָאֵלֶּה, לְמַעַן אֲזוּכָה לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמַּת לֵהִיּוֹת כְּרִצּוֹנְךָ תָּמִיד מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְתוֹרְנִי וְתַלְמִדְנִי בַחֲסִדְךָ הַגָּדוֹל וּבְגִבּוֹרְתְךָ הַנּוֹרָאָה, שְׁאֲזוּכָה לִידַע וּלְהִבִּין בְּאַמַּת אֵיךְ לְהַגְדִּיל אֶת דַּעְתִּי בְּעֵינֵי הַרְמִזִּים הָאֵלֶּה, וְאֵיךְ לְצַמְצֵם אֶת דַּעְתִּי בְּקִדְשָׁה שְׁלֵא יֵצֵא חוּץ מִהַמְּדָה, שְׁלֵא אֲדַרֵּשׁ בְּמַפְלָא מִמֶּנִּי וְלֹא אֲחַקֵּר בְּמַכְסָה מִמֶּנִּי, רַק בְּמָה שֶׁהוֹרְשַׁתִּי אֲזוּכָה לְהִתְבּוֹנֵן וּלְהַגְדִּיל אֶת דַּעְתִּי בְּהַרְגָּה וּבְמִדָּה כְּפִי מְדַרְגְּתִי, לְהִבִּין תָּמִיד בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה אֶת כָּל הַרְמִזִּים שְׁאֵתָה מְרָמוֹ לִי תָּמִיד בְּרַחֲמֶיךָ, עַל-יְדֵי כָּל הַדְּבָרִים שֶׁפְּעוּלָם, וְעַל-יְדֵי כָּל הַמַּחֲשָׁבוֹת וְהַדְּבוּרִים וְהַעֲשִׂיּוֹת שְׁאֵתָה מְזַמֵּן לִי בְּכָל עֵת, אֲשֶׁר בְּכֵלָם אִין בְּנִתְךָ שׁוֹם דְּכַר כִּי אִם לְרַמּוֹ לִי עַל-יָדָם לְהִתְקַרֵּב לְעַבְדוֹתְךָ בְּאַמַּת:

יא לחנ"ש

וְתוֹזְכֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְמַדַּת הַהִסְתַּפְּקוֹת, שְׁאֲזוּכָה לֵהִיּוֹת מְסַתַּפֵּק בְּמוֹעֵט מִהָעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא אֲשַׁתְּמֵשׁ בְּעַסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה כִּי אִם מָה שֶׁמְכַרְךָ לְבַד בְּתַכְלִית הַצְּמָצוּם וְהַהִסְתַּפְּקוֹת, בְּקִדְשָׁה וּבְטַהְרָה גְּדוֹלָה לְשִׁמְךָ וּלְזוֹכְרְךָ לְבַד. וְאַפְלוּ כְּשֶׁתּוֹזְכֵנִי לְהַגְדִּיל הַדַּעַת בְּאַמַּת שְׁאֲזוּכָה לְהִבִּין מְכָל הַדְּבָרִים אֶת הַרְמִזִּים דְּקִדְשָׁה שִׁישׁ בָּהֶם, אֶף-עַל-פִּי-כֵן לֹא אֶהְיֶה נוֹטָה כָּלֵל לְהַרְבוֹת חַס וְשְׁלוֹם בְּעַסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, רַק לְהִסְתַּפֵּק בְּמוֹעֵט מְאֹד בְּצַמְצוּם גְּדוֹל בְּהַכְרַחֲיוֹת לְבַד, וּבְקִדְשָׁה וּבְטַהְרָה גְּדוֹלָה לְשִׁמְךָ לְבַד בְּאַמַּת, וְעַקֵּר עַסְקֵי יְהוָה רַק בְּעַבְדוֹת יְהוָה לְעַסֵּק כָּל יְמֵי בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים. וְתַעְזְרֵנִי שְׁאַפְלוּ מִזֶּה הַהִסְתַּפְּקוֹת וְהַהַכְרַחֲיוֹת שֶׁתִּשְׁפִּיעַ לִי אֲזוּכָה לְהַפְרִישׁ מִמֶּנּוּ לְצַדִּיקָה, וְאֲזוּכָה לְקַיֵּם מִקְרָא שְׁכַתּוֹב, טוֹב אִישׁ חוֹנֵן וּמְלוּה יִכְלַל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט. וְאֲזוּכָה לְהַרְבוֹת בְּצַדִּיקָה לְעֵנִים הַגּוֹנִים הַרְבֵּה, וְעַל-יְדֵי הַצַּדִּיקָה שְׁלִי אֲזוּכָה לְיַחַד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתִּיהָ בְּיַחְוָדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

רְבִינוּ שֶׁל עוֹלָם יְהוָה אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מְאֹד הוֹד וְהָדָר לְבָשֶׁת. עֲמָה אֹר כְּשֶׁלְמָה נוֹטָה שְׁמוֹם כִּירֵיעָה. אֵתָה יְדַעַת כִּי כַעַר אֲנֹכִי מֵאִישׁ וְלֹא בִינַת אָדָם לִי. וְאִין לִי שׁוֹם שְׁכָל לְהַגְדִּיל דַּעְתִּי בְּכָל זֶה. עַל כֵּן בְּאֵתִי לְפָרֵשׁ כְּפִי אֵלֶיךָ מְלָכִי וְאַלְהֵי, שְׁתּוֹזְכֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ שִׁיְהִיו נַעֲשִׂים אֲצִלְנוּ כָּל הַתְּקוּנִים הָאֵלֶּה מִמִּילָא עַל-יְדֵי הָעַסְקִים וְהַמְצוֹת

שאנו עוסקים בכל יום. ותהיה בעזרי ותזכני להמשיך עלי קדשה גדולה קדם השנה, עד שאזכה לישן בקדשה ובטהרה גדולה, וישנתי תערב לי, עד שאזכה על-ידי השנה שתעלה נשמתי ותתדבק בעלמא דאתי, עד שתהיה מחשבתני דבוקה בעלמא דאתי תמיד:

כט שבת

ותעזרני ותזכני לקים בכל יום מצות ציצית ותפלין וקריאת שמע ותפלה בתכלית השלמות, בלב טוב ובשמחה גדולה ובמסירת נפש, בקדשה ובטהרה ובכונה גדולה ועצומה, עם כל פרטיהם ודקדוקיהם ובנוניהם ותרי"ג מצות התלויים בהם. ותזכני לעסק בתורה בכל יום ויום בקדשה גדולה ובשמחה רבה, ואחר כך תנחני בצדקתך לעסק במשא ומתן באמונה שלמה, עד שאזכה לברר ברורים קדושים ולהשלים נפשי ורוחי ונשמתני על-ידי כל הדברים שאקנה ואמכר. ואזכה לידע ולכונן לקנות ולמכר כל דבר בעתו במועדו ובזמנו, בעת שהגיע השעה שיצא הדבר מרשותי לרשות אחר או להפך, כפי הנצוצות הקדושות שיש באותו הדבר, וכפי חלקי נפש רוח ונשמה שלי, באפן שישלמו חלקי נפש רוח ונשמה שלי על-ידי המשא ומתן, עד שאזכה לעשות יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה על-ידי המשא ומתן שלי ועל-ידי כל העסקים שלי. ונזכה שיהיו נעשין אצלנו ממילא כל התקונים והיחודים העליונים, באפן שנוזכה לזכרון דקדשה, לאדבקא מחשבתא בעלמא דאתי תמיד בכלליות ובפרטיות. ותשמרני ותצילני משכחה שהיא מיתת הלב, שלא אשפח את תכליתי וסופי, ולא אסיח דעתי לעולם מזכרון עלמא דאתי:

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתראה בענייני ודחקנו ועמלנו, ותשור בענייני ותביט בעמלנו. ותציץ עלינו ברחמיך, ותשיג עלינו בעין חמלתך, ותשמרנו ברחמיך הטובים ותצילנו תמיד מרע עין, שלא יהיה לנו שום עין רעה על שום אדם שבועלם, רק נסתכל תמיד על כל אחד בעין טובה, ונזכה להיות מתלמידיו של אברהם אבינו עליו השלום, שיש בהם שלשה מדות טובות שהם עין טובה ונפש שפלה ורוח נמוכה. ותשמרנו ותצילנו מתלמידיו של בלעם הרשע שיש להם שלש מדות רעות שהם, עין רעה ורוח גבוה ונפש רחבה. אבינו מלכנו אדירנו בוראנו גואלנו יוצרנו קדושנו קדוש יעקב רוענו רועה ישראל המלך הטוב והמטיב לכל, טוב עין באמת, זכני ברחמיך הרבים שאזכה להתדבק במדותיך הטובים להיות

טוב עין באמת תמיד. ותצילנו ברחמיך הרבים מעין רעה שלא ישלם בנו שום עין רעה משום אדם ומשום נברא שבעולם, ולא יהיה להרע עין שום כח ושום שליטה, ולא יוכל להזיק לנו כלל חס ושלום לא בגשמיות ולא ברוחניות:

רבונו של עולם, רבונו של עולם, מלא רחמים, טוב ומטיב לכל, טוב עין. אתה לבד יודע את עצם התגברות הרע עין שמתגבר עלינו מאד, שעינו רעה בקדשת ישראל עם קדוש, ובכל יום ויום מתגבר עלינו ביותר בכמה תחבולות להרחיקנו חס ושלום מעבודתך באמת, ורודף אותנו מאד. מלא רחמים מלא טוב, אתה ידעת את לבנו, אתה ידעת את כל אשר עבר עלינו על ידי הרע עין של האויבים והשונאים הרודפים אחר הבאים להתקרב באמת לעבודתך ולתורתך. וגם אתה ידעת גדל חלישותנו לעמד נגד עינם הרעה. ועתה הודיענו נא אבינו שבשמים, אנה מפניהם נברח, ואיה אפוא המקום להתחבא ולהטמן מפני עינם הרעה, הביטה בעניינו כי רבו מכאובינו וצרות לבנו. הטה אלהי אונך ושמע פקח עיניך וראה שוממונינו, כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים. כי ידענו באמת, כי אנחנו בעצמנו החיכים בכל זה, כי לולא חטאינו ופשעינו המרבים והעצומים, לא היינו צריכים להתירא מפניהם כלל. אבל מה נעשה אבינו, כי הסכלנו הרבה מאד, חטאנו העונו והרשענו וסרנו ממצותיך, פעמים רבות הצלתנו ואנחנו מרינו עצותיך, ותמוגנו ביד עוננו, ובכל זאת אנו חפצים ומשתוקקים ומחכים ומיחלים בכל עת להתקרב לעבודתך באמת, כי אתה רוצה בתשובה פי חנון ורחום אתה וקרוב לכל קוראיך באמת, ועתה הצילנו נא ברחמיך מן הרע עין, כי אין לנו שום כח לעמד נגד אחד משונאינו, אף כי נגד כלם. ואין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים. לך לבד עיני תלויות לך לבד עיני צופיות, דלו עיני למרום אולי יראה יהוה בעיני, אולי יחוס אולי ירחם. הבט נא רחם נא והושיעה נא צאן מרעיתך, ואל ימשל בנו הרע עין כלל, הבט משמים וראה כי היינו לעג וקלס, הבט משמים וראה מזבול קדשך ותפארתך איה קנאתך וגבורתך המון מעיד ורחמיך אלי התאפקו. מלא רחמים, טוב לכל, טוב ומטיב, טוב ומטיב לרעים ולטובים, טוב באמת תמיד, הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך. רחם עלינו ברחמיך הרבים, והצילנו מרע עין מפל הבחינות, הן שלא יהיה לנו שום עין רעה כלל, הן שלא ישלם בנו שום עין רעה משום אדם ומשום נברא שבעולם, ותביט עלי בעיניך הטוב, בעיניך חדא ורחמי,

ותמשיך ותשפיע עלי טוב עין, ותשמרני ותצילני שלא יהיה עיני רעה כלל בגדלת חברי ובגדלת כל העולם בלוי. ותצילני מפגם הראות, ותשמרני תמיד שלא אסתכל בשום דבר המביא לידי הרהורים חס ושלום, ולא בשום דבר הפוגם את העינים. העבר עיני מראות שוא בדרךך חייני. הצילני מעין גואפת, שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך. וכל מה שחטאתי עויתי ופשעתי לפניך ופגמתי בעיני, בשוגג ובמזיד באנס ובצרזון, והרע בעיניך עשיתי מנעורי ועד היום הזה. על הכל תמחל ותכפר לי אלוה סליחות, חנון המרבה לסלח. ותזכני מעתה להיות טוב עין בכל הבחינות בקדשה ובטהרה גדולה פרצונך הטוב באמת:

א שבט

ותצילני שלא ישלט בנו שום עין הרע משום רע עין שבועולם, ולא יזיק לנו עינים הרעה כלל, הן בגשמיות הן ברוחניות, בגוף ונפש וממון. ותשמר צאתנו ובואנו לחיים טובים ולשלום מעתה ועד עולם, כי אין לנו על מי להשען כי אם עליך לבר אבינו שבשמים, כי אשורנו עתה סכבנו עיניהם ישיתו לנמות בארץ. צרי ולמש עיניו לי. אשא עיני אל ההרים מאין יבוא עזרי. עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ. כי אליך אלהים יהוה עיני בכה חסיתי אל תער נפשי. עיני תמיד אל יהוה כי הוא יוציא מרשת רגלי. אליך נשאתי את עיני היושבי בשמים. הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעיני שפחה אל יד גבירתה בן עינינו אל יהוה אלהינו עד שיחננו. חננו יהוה חננו כי רב שבענו בו:

רבנו של עולם, ראה נא בענינו וריבה ריבנו, כי אתה ידעת את לבנו, כי צרכינו מרבים מאד ודעתנו קצרה לפרש, עזרנו כי עליך נשעננו, עננו יהוה עננו כי בצרה גדולה אנחנו, אל תסתר פניך ממנו היה נא קרוב לשועתנו. כי אתה יודע את כל תלאותינו, וראה את עניינו ואת עמלנו ואת לחצנו, וזכר יהוה מה היה לנו הביטה וראה את חרפתנו. חוס וחמל עלינו, שמרני מידי פח יקשו לי ומקשות פעלי און. שמרני באישון בת עין בצל כנפיך תסתירני, מפני רשעים זו שדוני אויבי בנפש יקיפו עלי. ואני עני וכואב, אין לי שום בית מנוס כי אם אליך לבר, אליך יהוה אקרא ואל יהוה אתחנן. מה בצע בדמי בדרתי אל שחת היוודך עפר היגיד אמתך. עיני נגרה ולא תדמה מאין הפגות, עד ישקיף וירא יהוה משמים. הושיענו מלא רחמים, הושיענו בעת צרה הזאת, וקיים בנו מקרא שכתוב, ועת צרה היא לייעקב וממנה יושע. הצילני

וְשִׁמְרָנִי מֵרַע עֵינַי הַמְבִיֵּא לְיָדַי שְׂכָחָה שֶׁהִיא מִיתַת הַלֵּב, שְׁבִירַת לֵב, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב, נִשְׁכַּחְתִּי כְּמַת מַלְבֵּ הַיִּיְתִי כְּכֹלִי אוֹבֵד. עֲזֹרָנִי שְׁלֵא אֲשַׁכַּח אֶת עוֹלְמֵי הַנִּצְחֵי וְהַקִּיּוֹם לְעַד, חוֹסֶה עָלַי כָּרַב רַחֲמִיךָ, כָּרַב יְשׁוּעָתְךָ, כָּרַב טוֹבוֹתֶיךָ, כָּרַב הַצְּלוֹתֶיךָ. יְהִמוּ מֵעִידֶךָ עָלַי, עַל גִּדְדֶךָ כְּמוֹנִי, עַל חֶסֶד דַּעְךָ, חֶסֶד עֲצָה כְּמוֹנִי. אֲמִץ וְחֹזֵק אֶת לִבִּי בִּירְאָתְךָ וְעִבּוֹדְתְךָ, וְזַכְּנִי שְׂאֵשִׁים אֶל לִבִּי וְאֶזְכֶּר הַיֵּטִב בְּלִבִּי וּבִדְעוּתִי תָּמִיד אֶת הַתְּכֵלִית הָאֲחֵרוֹן, וְאֶזְכֶּה לְדַבֵּק מִחֻשְׁבְּתִי וּלְכַבֵּי תָּמִיד בְּעֶלְמָא דְאַתִּי, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת גְּדֻלַּת הַצֶּעֶר וְהַבוֹשָׁה שֶׁיְהִיָּה בְּעֶלְמָא דְאַתִּי עַל מִי שְׁלֵא קִשַּׁט עֲצָמוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְהוּא אֲבָדָה שְׂאִינָה חוֹזֶרֶת לְעוֹלָם, כִּי שֵׁם אֵין מַעֲשֵׂה וְחֻשְׁבוֹן מוֹעִיל כָּלֵל, כִּי מִי שְׁלֵא טָרַח בְּעָרֵב שֶׁבֶת מִה יֵאָכֵל בְּשֶׁבֶת. מַעֲוֹת לֹא יוֹכֵל לְתַקֵּן וְחֶסְרוֹן לֹא יוֹכֵל לְהַמְנוֹת. וְאֵין מוֹעִיל שֵׁם שׁוֹם רַחֲמָנוֹת בְּעוֹלָם. וְזַכְּנִי עִתָּה בְּרַחֲמֶיךָ, שְׂאֶזְכֶּה לְזַכֵּר עִתָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה אֶת הָעוֹלָם הַבָּא תָּמִיד, וְאֵל יִלְיוּ מַעֲיִנִי וְלֹא אֶסּוֹר מִדְּעוּתִי וְזִכְרוֹן הָעוֹלָם הַבָּא תָּמִיד, בְּאֶפֶן שְׂאֶזְכֶּה לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלֶיךָ בְּאַמְתָּ, וְאֶזְכֶּה לְתַקֵּן בְּחַיֵּי אֶת כָּל אֲשֶׁר שִׁחַחְתִּי בְּשׁוּגָג וּבְמִזִּיד בְּאֵנָם וּבְרִצּוֹן. וְתוֹכְנוּ שִׁיגָן עֲלֵינוּ זְכוּת וְכַח הַצִּדִּיקִים אֲמַתִּיִּים שִׁישׁ לָהֶם כַּח לְהַצִּיל אוֹתָנוּ מִכָּל מִינֵי רַע עֵינַי שְׂבַעְעוֹלָם, וְהֵם יִלְחַמוּ לְפָנֵינוּ וְיִכְנָעוּ וְיִשְׁבְּרוּ וְיִבְטְלוּ אֶת כָּל מִין רַע עֵינַי בְּשֶׁרְשׁוֹ שְׁלֹמֵעֵלָה, וְיִמְתִּיקוּ וְיִבְטְלוּ אֶת הָרַע עֵינַי שֶׁל הַתְּנַשְׂאוֹת עַל-יְדֵי שֶׁרֶשׁ הַמַּלְכוּת שֶׁהוּא מַלְכוּת מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד יִפֶּה עֵינַיִם וְטוֹב רֵאִי, וְיִמְשִׁיכוּ עֲלֵינוּ אוֹרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ שְׂיָבֹא בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וּמִכָּל צָרוֹתֵינוּ יוֹשִׁיעֵנוּ וְיִגְאָלוּנוּ:

ב שבת

וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּצִילֵנִי מִלְּשׁוֹן הָרַע וּמֵאֲבָק לְשׁוֹן הָרַע, וְלֹא אוֹצִיא דָּבָר עַל שׁוֹם בֶּרֶ יִשְׂרָאֵל שְׂבַעְעוֹלָם, הֵן עַל גְּדוּלַיִם הֵן עַל קִטְנִיִּים, וְלֹא יֵצֵא מִפִּי שׁוֹם דְּבוּר רַע עַל שׁוֹם יִשְׂרָאֵל שְׂבַעְעוֹלָם. וְתִצְלֵנִי וְתִשְׁמְרָנִי שְׁלֵא אֶפְגַּם אֶת דְּעוּתִי כָּלֵל. וְתוֹכְנִי לְאַהֲבָה דְקַדְשָׁה וְתִצְלֵנִי מֵאֲהָבוֹת הַנְּפוּלוֹת, מֵאֲהָבוֹת רְעוּת. וְתִעֲזֹרָנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתוֹכְנִי וְתַתֵּן לִי כַח לְשַׁבֵּר אֶת הַכַּח הַמְדַמָּה שֶׁהוּא כַח הַבְּהֵמִיּוֹת, שְׂאֶזְכֶּה מְהֵרָה לְשַׁבֵּר אֶת כָּל הַתְּאוּוֹת הַבְּהֵמִיּוֹת מֵאַתִּי, וְתִשְׁמְרָנִי מִן הַטְּעוּתִים הַבָּאִים עַל-יְדֵי כַח הַמְדַמָּה, שְׁלֵא אֲטַעֶה מִן הָאֲמִתָּה לְעוֹלָם עַל-יְדֵי הַטְּעוּת שֶׁל כַח הַמְדַמָּה חֶסֶם וְשִׁלּוּם. וְזַכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּוֹם לְשִׁמְחָה דְקַדְשָׁה, שְׂאֶזְכֶּה לְהִזוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד. וְתַתֵּן כַּח בְּיָדִי לְלַקֵּט וּלְכַרֵּר אֶת הָרוּחַ טוֹבָה מִן הָרוּחַ נִכְאָה, מִן הָרוּחַ רָעָה, מֵעֲצָבוֹת רוּחַ. וְתוֹכְנִי לְעֲשֶׂרָה מִינֵי נְגִינָה דְקַדְשָׁה, עַד שְׂאֶזְכֶּה לְזַכֵּר וּלְכַרֵּר אֶת הַכַּח הַמְדַמָּה, לְהַכְנִיעַ וּלְבַטֵּל הָרַע שְׂבַמְדַמָּה, וּלְכַרֵּר וּלְהַעֲלוֹת הַטוֹב שְׂבוֹ אֶל

הקדשה, ואזכה להכניע ולשבר ולגרש ולבטל ממני הרוח רעה, רוח שטות, עצבות
רוח, רוח נכאה. ותוכני מהרה לרוח טובה דקדשה, כי אתה אלהי ריחך טובה תנחני
בארץ מישור. לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי. אל תשליכני מלפניך
ורוח קדשך אל תקח ממני. השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני. אל אלהי
הרוחות שליט בעליונים ובתחתונים, תן לי רוח טובה. יפקד יהוה אלהי הרוחות לכל
בשר להשפיע עלי רוח טובה, רוח הקדשה, רוח חכמה וכינה רוח עצה וגבורה רוח
דעת ויראת יהוה, רוח קדשה וטהרה, רוח שמחה וחדוה, ושמרני והצילני ברחמיך
הרבים, מלהתקרב ומלהתחבר לתלמידי חכמים שאינם הגונים במעשיהם, ולא
אשמע שום דבר תורה מהתלמידי חכמים שלא זכו עדין לברר הכח המדמה, אשר
כל חדושי תורתם נמשכין מכח המדמה המערב טוב ורע, והרע יותר מן הטוב, אשר
על-ידי חדושיהם נפסד הפרנסה והשפע דקדשה חס ושלום, וגורמים מה שגורמים
חס ושלום. הצילני מהם, שמרני מהם, זכני ברחמיך הרבים, להתקרב ולהתחבר
לצדיקים אמתיים, אשר כל חדושי תורתם נמשכין מן הקדשה, מן הרוח טובה, רוח
נבואה, רוח הקדש, בלי תערובת שום פסלת כלל. וחנני מאתך דעה בינה והשכל,
וקדשני בקדשתך העליונה, ועזרני שאזכה גם-כן לחדש בתורה חדושים אמתיים
הנמשכין מן הקדשה, ועזרני שיהיו כלם טוב בלי שום אחיזת הרע חס ושלום, ובלי
שום פסלת כלל. חנני ופדני וזכני מהרה שאזכה לטהר ולקדש עצמי באמת, ואזכה
לשבר את הכח המדמה ולבטלו ולגרשו מאתי, ותתן לי כח ועצה וגבורה לשבר
ולבטל ממני את כל תאוות המדמיות, תאוות הבהמיות. ותשמרני ותצילני מחטא
לשון הרע ומאבק לשון הרע, ומכל מיני פגם הדבור, ומכל מיני פגם הברית, באפן
שאזכה לקדשה וטהרה באמת, עד שאזכה לחדושי תורה אמתיים דקדשה ברצונך
הטוב. אבי שבשמים, הצילני מטוב המדמה, הפרה באחרונה פראש ולענה, זכני
לשובך האמתי, שבעני מטובך הנצחי. וזכני להיות בשמחה תמיד, נגילה ונשמחה
בישועתך, ונגינותי אנגן כל ימי חיי על בית יהוה. ואזכה להרים קול זמרה ונגון לשמך
ולעבודתך באמת ברצונך הטוב, ואזכה לעורר ולגלות תמיד כל העשרה מיני נגינה.
ותזכני לשמע קול נגון וזמרה בשמחה של מצוה ממנגן בשר וטוב, היודע נגן על
הכנור ועל כלי שיר, נגונים דקדשה הנמשכים מכנור של דוד, יפה קול ומטיב נגן,
באפן שיתברר על-ידי המנגן בכלי שיר הרוח טובה, רוח נבואה, רוח הקדש, רוח
שמחה וחדוה, מעצבות רוח, מרוח נכאה, מרוח רעה, עד שזוכה לרוח טובה באמת,

ולהיות בשמחה תמיד. ונזכה לשוב אליך בתשובה שלמה ובלב נשבר באמת, הבא מתוך שמחה ונגון דקדשה, עד שאזכה לשפך לבי כמים נוכח פני יהוה בתחנתי ובקשתי, ואזכה לפרש כל שיחתי לפניך בכל לב ונפש ובבכיה גדולה מתוך שמחה:

ותעזרני ותושיעני שאזכה לקום בכל לילה בחצות ממש, ולא יעבר עלי חצות לילה בשנה לעולם, רק אזכה להתעורר ולקום בכל לילה בחצות ממש כל ימי חיי לעולם, חק ולא יעבר, ואזכה אז להתגבר כארי לעסק בתורה ועבודה באמת, עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר:

וזכנו לבנים זכרים חיים וקיימים, ויהיו עוסקי תורתך ומקימי מצותיך ועושי רצונך כל ימיהם לעולם, הם ובניהם ובני בניהם עד עולם, ויהיה נשאר זכרנו לדורי דורות עד סוף כל הדורות, ותשמרם ותצילם מפל חמא ועון ואשמה, ותאריך ימיהם וישנותיהם ויגדילו שמך עד עולם:

ג שבט

אבינו שבשמים, מלא משאלותינו ברחמים, והצילנו מבח המדמה וממיתת הלב ומשכחה ומרע עין בכל הבחינות, וזכנו לזרון דקדשה שנופה תמיד לרבך מחשבתנו בעלמא דאתי בכל יום ויום ובכל מקום ומקום בכלל ובפרט, ולא נאבד את עולמנו חס ושלום בחנם. ונזכור את ימי החשך כי הרבה יהיו כל שבא הבל. ונזכר את בוראנו בימי בחורותינו, עד אשר לא תחשך השמש והאור והירח והכוכבים ושבו העבים אחר הגשם. ונזכה לזכר את כל דברי התורה הזאת, ולא נשכח דבר ממשנתנו. ולא נשכח את הדברים אשר ראו עינינו ואשר שמעו אזנינו מפי חכמך האמתיים. ונזכר בעלמא דאתי תמיד, עד אשר נזכה לשוב אליך באמת, ולהיות כרצונך הטוב תמיד. וזכר לנו יהוה אלהינו את ברית אבותינו, וקים לנו מקרא שפתוב, וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר, והארץ אזכר. ונאמר, וזכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה. ונאמר, וזכרתי לך חסד געורייך אהבת כלולותיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה. ונאמר, הבן יקור לי אפרים אם ילד שעשועים פי מדי דברי בו זכור אופרנו עוד על בן המו מעי לו רחם ארחמנו נאם יהוה. וזכר רחמך יהוה וחסדיך פי מעולם המה. חטאת געורי ופשעי אל תזכר כחסדיך וזכר לי אתה למען טובך יהוה:

רבוננו של עולם, זכרנו בזכרון טוב לפניך ופקדנו בפקדת ישועה ורחמים משמי שמי קדם, וזכר לנו יהוה אלהינו אהבת הצדיקים הקדמונים, בזכותם תעזר ותגן ותושיע את האחרונים, ותזכר את עמך ישראל הנפוצים על ההרים כצאן אשר אין להם רועה. זכרנו יהוה ברצון עמך פקדנו בישועתך לראות במוכת בחיריך לשמח בשמחת גויך להתהלל עם נחלתך. למה לנצח תשכחנו תעזובנו לארך ימים. השיבנו יהוה אליך ונשובה חדיש ימינו כקדם. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

נה

[על-פי תורה נ"ה - אבא שאול אומר, ארץ ישראל]

אשא עיני אל ההרים מאין יבוא עזרי. עזרי מעם יהוה עושה שמים וארץ. רבוננו של עולם, אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב, עשה למען זכות אבותינו וזכני לבוא לארץ ישראל חיש קל מהרה. ועזרנו והושיענו וזכנו שיתגלה קדשת ארץ ישראל גם עכשיו בגלות המר הזה, אשר בעונותינו הרבים, ארץ ישראל היא תחת יד הסטרא אחרא. אף-על-פי-כן בזכות אבותינו אברהם יצחק ויעקב, תגלה קדשתה העצומה גם עתה, ועל-ידי-זה נזכה להפיל את אויבינו תחתנו, ויקים בנו מקרא שכתוב, שב לימיני עד אשית אויביך הדום לרגליך. וזכר לנו ברית אבותינו כמו שכתוב, וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר. ונאמר, ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלותם להפך בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם:

רבוננו של עולם, אתה ידעת, מי ומי עומדים עלינו. שלא אחד בלבד עומד עלינו לכלותינו חס ושלום, אלא הרבה מאד עומדים עלינו, ובכל יום ובכל עת, יהוה מה רבו צרי רבים קמים עלי. רבים אומרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה. כל רואי ילעינו לי יפטירו בשפה ניעו ראש. שרקו ויחרקו שן אמרו בלענו. ועיניהם לטושים עלינו המה יביטו יראו כי ועיניהם רעה עלינו כל היום. רבוננו של עולם יודע התעלומות, אתה יודע את גדל עצם עינם הרעה מאד שרוצים להתגבר עלינו חלילה, אשר אין אנו יודעים איך להטמן ולהסתר מפני ארם עיניהם הרעות, צרי לטוש עיניו לי, ואנכי תולעת ולא איש, נבזה וחדל אישים, פגום ומקלקל, הרום

ונשחת, נגוע ומענה, מטורף ומבלבל, חלוש כח, חסר דעה, מרחק בתכלית הרחוק, להיכן אברח להיכן אנוס, איזה עצה, איזה תחבולה אבקש, לקבל כח לעמוד בקשרי המלחמה, מה אומר מה אדבר מה אצטרך האלהים מצא את עוני, לך יהוה הצדקה ולנו בשת הפנים כיום הזה. דלו עיני למרום, דלו עיני למרום. עיני לך תלויות, עיני לך מיללות, אליך נשאתי את עיני היושבי בשמים. דלו עיני למרום יהוה עשקה לי ערבני. עיני תמיד אל יהוה כי הוא יוציא מרשת רגלי. שמרה נפשי והצילני אל אבוש עיני חסיתי בך:

ד שבת

ובכן תעזרני ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, ותורני ותלמדני הדרך הישר והנכון, באפן שאזכה להנצל מארס עיניהם הרעה של האויבים והשונאים. ותזכננו ותלמדנו שנופה להתנדב במדותיך הקדושות, ונופה לדון את כל הרשעים וכל האויבים והשונאים כלם נופה לדונם לכף זכות תמיד, ולהשתדל בכל עז למצא בהם זכות תמיד. ותפשט ידך הגדולה ותאחז במשפט ידך, ותפלטם ממשפטם זמן כפיר, ועל-ידי צל ידך הקדושה תכסה עלינו ותצילנו מארס עיניהם הרעות, ובצל כנפיך תסתורנו. ותכהה ותחשיך מאור עיני הרשעים על-ידי צל ידך הקדושה, באפן שלא יהיה שום כח לארס עיניהם הרעות להזיק לנו כלל, ותשים פרגוד ומסך המבדיל בין עיניהם הרעות ובינינו, ותקים בנו מקרא שכתוב, ובצל ידי כפיתוך. ותחזק מאור עינינו ותקדש את עינינו בכל מיני קדשות, ותעזרני ותשמרני לכל אסתפל בשום דבר הפוגם את הראות, ואל תפשיני ואל תעזבני בידם חס ושלום, ותציל עני כמני מחזק ממונ, כמו שכתוב, מציל עני מחזק ממונ ועני ואביון מגוזלו. ותקים בנו מקרא שכתוב, צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו. יהוה לא יעזבנו בידו ולא ירשיענו בהשפטו. עזרנו שיתחזק מאור עינינו בקדשה ובטהרה גדולה, עד שיהיה לנו כח לראות למרחוק, ונופה ונחיה ונראה ונשיג צדקתך וישרת דרכך, ונדע ונבין כי יהוה הצדיק, אף-על-פי שהרשע זוכה בדיון. ועל-ידי-זה תתאמן ותתחזק אמונתנו, ונופה להאמין בך יהוה אלהינו בכל לב ונפש, ותפשיט לבנו מעקמימיות שבלבנו, ותסיר מאתנו כל מיני עקמימיות שבלבנו, ותישר את לבנו להאמין בך בשלמות אמונה בלי שום עקמימיות כלל. ואזכה לחזק את עצמי על-ידי שלמות האמונה הקדושה, להתפלל על כל צרכי לפניה יהוה אלהי ואלהי אבותי, ואת כל אשר עם לבבי אשיחה ואספר לפניה באמת ובתמימות וכישרת לבב בלי שום עקמימיות ועקמימיות כלל. ואזכה

להאמין כי הכל ברשותך אפלו לשנות הטבע, ואין אתה מקפח שכר כל בריה, כי צדיק וישר יהוה. ואזכה תמיד להתפלל ולהודות לך בישר לבב, באמת ובאמונה שלמה בקדשה ובטהרה גדולה:

רבנו של עולם, הנה נא הואלתי לדבר אל יהוה ואנכי עפר ואפר. עזרנו שתהיה תפלתנו בשלמות לפניך, ונזכה על-ידי תפלתנו להכניע הרע שבפרט ושכלל. ותעזרנו ותזכנו להתפלל לפניך במסירות נפש עצום מאד באמת לאמתו, עד שיתבטל כל חמרנו וישותנו וגופנו המגשם, הכל יתבטל לגמרי בשעת התפלה ותהיה תפלתנו בשלמות כמו תפלות החסידים הראשונים שהיה להם בשעת התפלה התפשטות הגשמיות. וגם נזכה בכחך הגדול, להכניע ולשבר ולבטל כל הרע של התפלות של הרשעים ופושעי ישראל שאנו מתפללין עמהם, ותתן לנו כח לבטל הרע שלהם ולעשות מהרע כסא לקדשה, עד שיהיה אפר תחת כפות רגלי הקדשה, ויקים מקרא שכתוב, ועסותם רשעים כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם:

ותושיענו ברחמיך הרבים, שנזכה בתפלתנו לקשר עצמנו בכלל ובפרט עם נפשינו רוחין ונשמותין של שוכני עפר, ונזכה לעזרר ולהקיץ אותם בתפלתנו, שיתפללו כלם עמנו יחד, כמו שכתוב, הקיצו ורננו שוכני עפר. ונקשר הדבור של התפלה עם שוכני עפר בכלל ובפרט, שנזכה לעזרר ולהקיץ בתפלותנו כל חלקי נפש רוח ונשמה שלנו שבאו כבר בגלגול ונתתקנו. וגם נזכה לעזרר ולהקיץ כל הנפשות והרוחות והנשמות הקדושות של כל הצדיקים שוכני עפר קדושים אשר בארץ המה, לעזרר את כלם שיתפללו עמנו, ובזכותם תשמע תפלתנו תמיד ותאזין קולנו ותקשיב שועתנו, ותרחם עלינו למענם ולא למעננו, כמו שכתוב, לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי כם:

ה שבט

ובכו תרחם עלינו, ותהיה בעזרי, ותזכנו בחסדיך העצומים ובכחך הגדול, בכח וזכות הצדיקים אמתיים, שנזכה לתקן בתפלותנו כל השלשה קולות הרעות של הרשעים, שהם, קול כסילות ושמותים של הנפלים באמונות פוזביות, וקול חרופים וגדופים של המחקרים והאפיקורסים, וקול הבזיונות של המחרפים והמבזים וראי יהוה האמתיים, שנזכה להכניע ולשבר ולבטל על-ידי תפלותינו, את כל מיני אמונות פוזביות אמונות של שטות והבל וכל דרכי האמורי, כלם נזכה לשבר ולבטל

על־ידי תפלותינו, ולהעלות את כל הנופלים באמונות בוזביות לאמונה אמתית דקדושה, ולקבץ בלבם אמונה שלמה על־ידי תפלותינו, ונזכה לשים כל לבנו על תפלותינו ולהתפלל לפניך בכונה גדולה ועצומה בכונת הלב באמת, עד שנזכה על־ידי פונת הלב שבתפלה לתקן את לב המחקרים והפילוסופים שיוכל לבם להכיל את שכלם, שלא יחטיא אותם שכלם. כי אתה ידעת יהוה אלהינו את עצם הפגמים והקלקולים והחרבנות הרבים שגורמים לנו המחקרים והפילוסופים שהם חכמים בעיניהם ונגד פניהם נבונים, וחכמתם ושכלם מרבה ממעשיהם, ומחמת זה הם מחטיאים על־ידי חכמתם ושכלם, והם חכמים להרע ולהיטיב לא ידעו, ומתחכמים הרבה עד שמגדפין כלפי מעלה בחכמתם, והם מזיקים לכלל ישראל מאד מאד בחכמתם הרעה. ובפרט שרבים ככלם הם נואפים גדולים, ועוסקים בחכמת הפילוסופיא, ולבם חסר וקטן מהכיל את חכמתם, אשר עליהם נאמר, לקנות חכמה ולב אין. ועל פן הם מחטיאים ביותר על־ידי חכמתם וחקירתם הרעה, ולא די שהם משיחיתים ומאבדים נפשותם עדי אובד, אף גם הם פורשים רשתות ומכמרות לשאר בני ישראל הקרואים והולכים לתמם, עד אשר פשתה הנגע והמספחת הרעה הזאת בדורותינו אלה בעונותינו הרבים, אוי לנו כי שדדנו. אשר אתה לבד ידעת עצם הצרה הזאת שבאה עלינו עכשיו בעוקבות משיחא, אשר כמהו לא נהייתה מימות עולם, ואין לנו על מי להשען כי אם עליך אבינו שפושמים. חוס וחמל עלינו והצל את שארית עמך ישראל מכל הכתות של המחקרים והפילוסופים הצדים נפשות לפרחות לבאר שחת, ולא יעלה ולא יבוא ולא יגיע ללבנו וללב כל עמך בית ישראל שום צד סברה מסברותיהם, ולא שום דעה ומבוכה מדעותיהם וממבוכותיהם, ולא שום בלבול וקשיא מקשיותיהם. רק תזכנו להרבנות בתורה ובמעשים טובים בתמימות ובפשיטות גמור כל ימינו לעולם, ונשליך כל החכמות אחרי גוננו, ונסמך על אמונה לבד כמו שקבלנו מאבותינו הקדושים. ויהיו מעשינו הטובים מרבים מחכמתנו. ותתן לנו כח להכניע ולשבר ולבטל ולעקר ולכלות את כל דעות הזרות של כל המחקרים והפילוסופים, ונזכה להפך את לבם אל האמת שישובו כלם לאמונתך הקדושה והטהורה והתמימה:

ותזכנו ותעזרנו לבטל כל הבזיונות והחרפות שיש לנו משונאינו ואויבינו בנשמיות וברוחניות, ונזכה על־ידי תפלותינו להפך כל החרפות והבזיונות לכבוד.

וּנְזַכָּה בְשַׁעַת הַתְּפִלָּה לְבַטֵּל עֲצֻמְנוּ מִכָּל וְכָל, וְלִכְנֵס וְלַעֲמֹד בְּהִיכַל הַמֶּלֶךְ, וּנְבַטֵּל אֶזְרוֹתֵינוּ לְגַמְרֵי עַד שֶׁלֹּא נִרְאֶה אֶזְרוֹתֵינוּ דְבָר, אֲלֵא אֶת הַמֶּלֶךְ יִתְבַּרְךָ לְבִדּוֹ נִרְאֶה, עַד שֶׁנִּזְכָּה עַל-יְדֵי-זֶה לְשַׁכַּל דְּקִדְשָׁה לְהַפְּךָ כָּל הַחֲרָפוֹת לְכַבּוֹד, וְלִהְיוֹת בְּכָל הַדְּבָרִים שֶׁל הַמְּחַרְפִּים וְהַמְּגַדְפִּים, לְצַרְפָּם וּלְפָרְשָׁם שִׁיתְהוּוּ מֵהֶם אִמְרֵי כְבוֹד לְהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב, וּבְהִיכָלוֹ כֵּלָּו אֹמֵר כְּבוֹד. וְתִהְיֶה תְּפִלָּתֵנוּ בְּשִׁלְמוֹת גְּדוֹל בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, עַד שִׁיתַתְקֵן עַל-יְדֵי תְּפִלוֹתֵינוּ כָּל הַתְּקוּנִים שֶׁנִּתְתַקְּנוּ עַל-יְדֵי הַפֶּרֶה אֲדָמָה שֶׁשָּׂרַף מִשָּׁה רַבְּנוּ בְּמִדְבָּר, עַד שֶׁתִּזְכַּר בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ עַל-יְדֵי תְּפִלוֹתֵינוּ, וְיִתְנוּצֵץ אֹרֶז זְכוֹת אָבוֹת עַל-יְדֵי תַחֲנוּנֵינוּ וְתְּפִלוֹתֵינוּ שֶׁאֵנוּ מְבַקְשִׁים וּמְחַלִּים פְּנִיךָ תְּמִיד. וְעַל-יְדֵי זְכוֹת אֲבוֹתֵינוּ תִזְכַּר אֶת שְׂכִינַת עֲזֶךָ, וְתִגְלֶה קִדְשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל גַּם בְּגִלוֹת הַמִּדְבָּר הַזֶּה. וְתִזְכְּנוּ לְכֶסֶף וְלִהְיוֹתוֹקֵק וְלִהְיוֹתֵנִי עַד שֶׁנִּזְכָּה לְגַמֵּר מִחֲשַׁבְתֵּנוּ וְלִהְיוֹצִיָּאָה מִכַּח אֵל הַפֶּעַל, לְנִסֵּעַ וְלַעֲלוֹת לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל חַיֵּשׁ קַל מְהֵרָה בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים וּבְחֶסֶדֶיךָ הַעֲצוּמִים. וְעַל-יְדֵי קִדְשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נִזְכָּה לְהַנְצִיל מִרַע עֵינַי שֶׁל שׁוֹנְאֵינוּ וְאוֹיְבֵינוּ וְרוֹדְפֵינוּ, וְגַם נִרְאֶה כְּהֵם מֵה שֶׁהֵם רוֹצִים לְרַאוֹת בְּנוֹ, וְיִקְוִים מִקְרָא שֶׁפְּתוּב, קוּה אֵל יְהוָה וְשָׁמֵר דְּרָכּוֹ וְיִרְוֹמְמֶךָ לְרִשְׁת אֶרֶץ בְּהַכְרַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה.

בְּטַח בִּיהוָה וְעֵשָׂה טוֹב שְׁכֵן אֶרֶץ וְרַעַה אֲמוּנָה:

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֶתָּה יַדְעֶתָ כִּי אֵין בְּנוֹ כַח לַעֲמֹד נֶגֶד אֶחָד מִשׁוֹנְאֵינוּ אִף כִּי נֶגֶד כָּלֵם, וְאֵין לָנוּ כַח לְהַכְנִיעַ שְׁלֹשׁ קוֹלוֹת הָאֵל. רַק בְּאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּזְכוֹת וּכְח צַדִּיקֵי אָמֶת שֶׁתִּזְכְּנוּ לְהַפְּלֵל בָּהֶם וְהֵם יִלְחַמוּ לְפָנֵינוּ, וְיִכְנָעוּ בְּכַחַם הַגְּדוֹל אֶת כָּל הַשְּׁלֵשָׁה קוֹלוֹת הָאֵל, וְיִפְּלוּ לְפָנֵינוּ אֶת כָּל שׁוֹנְאֵינוּ וְרוֹדְפֵינוּ, וְיִשְׁבְּרוּ וְיַעֲקְרוּ וְיִכְלוּ אֶת כָּל הַקָּמִים עֲלֵינוּ לְרַעַה, אֶת כָּל הַמְּתַנַּגְדִּים אֵל נִקְדַּת הָאָמֶת, וְכָל הַמּוֹנָעִים אוֹתֵנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִדְּרָךְ הַיִּשָּׁר וְהָאָמֶת בְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב, כָּלֵם יִכְרְעוּ וְיִפְּלוּ וְלִכְבוֹד שְׁמֶךָ יִקָּר יִתְנוּ, וְיִקְוִים מִקְרָא שֶׁפְּתוּב, צוּפָה רְשָׁע לְצַדִּיק וּמְבַקֵּשׁ לְהַמִּיתוֹ. יְהוָה לֹא יַעֲזֹבֵנוּ בִּידּוֹ וְלֹא יִרְשָׁעֵנוּ בְּהַשְׁפָּטוֹ:

ו שבט

וְתַעֲזְרֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ וְתִזְכְּנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאָמֶת חַיֵּשׁ קַל מְהֵרָה, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְהִיוֹת בְּכָלֵל צַדִּיקִים עוֹשֵׂי טוֹב. וְנִזְכָּה שִׁיתַגְּלֶה לָנוּ פְּנֵי יְהוָה עַל-יְדֵי קִדְשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְתִזְכְּנוּ לְקִים בְּאָמֶת מִקְרָא שֶׁפְּתוּב, דְּרִשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ בְּקִשׁוֹ פְּנֵי תְּמִיד:

וּנְזִיכָה לְקַיֵּם מִצְוֹת חֻלָּה בְּשִׁלְמוֹת, וְלֹא נִכְשַׁל לְעוֹלָם וְלֹא יָבוֹא לְתוֹךְ פִּינּוּ לְעוֹלָם עִפָּה שְׁלֹא הִרְמָה חֻלְתָּהּ. וְתִבְיֵא לָנוּ מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ מֵהֵרָה וְנָשׁוּב לְאַרְצֵנוּ בְּקִרְוֹב, וְשֵׁם נְזִיכָה לְקַיֵּם מִצְוֹת נְתִינֵת חֻלָּה מֵהוֹרָה לְכַהֵן, בְּשִׁלְמוֹת גָּמוּר בְּקִדְשָׁה גְדוּלָּה:

וְתִצְיִלְנוּ וְתִשְׁמְרֵנוּ אוֹתֵנוּ וְאֵת זִרְעֵנוּ תָּמִיד, שְׁלֹא יִשְׁלַט בָּנוּ שׁוּם עֵין הָרַע לְעוֹלָם, מִשׁוּם אָדָם וּמִשׁוּם נִבְרָא שְׁבַעֲוֹלָם. וְנִזְכָּה לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְכַרְכֵּךְ תָּמִיד וַיִּמָּלֵא פִי תְהִלָּתְךָ, וְנוֹדַה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תָּמִיד עַל כָּל נְשִׁימָה וְנִשְׁימָה. כָּל עֲצָמוֹתַי תֹּאמְרֵנָה יְהוָה מִי כְמוֹךָ מִצִּיל עֲנִי מִחֻזֶּק מִמֶּנּוּ וְעֲנִי וְאֲבִיוֹן מִגּוֹזְלוֹ. הִצִּילֵנִי מֵאוֹיְבֵי אֱלֹהֵי מַמְתְּקוֹמִי תִשְׁגָּבֵנִי. חִלְצֵנִי יְהוָה מֵאָדָם רָע מֵאִישׁ חַמְסִים תִּנְצְרֵנִי. כִּי אֵלֶיךָ אֱלֹהִים יְהוָה עֵינֵי בְכָה חֲסִיתִי אֵל תַּעַר נִפְשִׁי. יְהוָה אֱלֹהֵי בָדַח חֲסִיתִי הוֹשִׁיעֵנִי מִכָּל רוּדֵי פִי וְהִצִּילֵנִי. וַיִּקְיָם בָּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב, פָּדָה בְּשָׁלוֹם נִפְשִׁי מִקְרָב לִי כִּי בְרַבִּים הָיוּ עִמָּדִי. יִרְאֵי יְהוָה הִלְלוּהוּ כָּל זֶרַע יַעֲקֹב כְּבָרוּהוּ, כִּי לֹא בָזָה וְלֹא שִׁקֵּץ עֲנוֹת עֲנִי וּבִשְׁעוֹ אֵלָיו שְׁמַע. הִנֵּה אֱלֹהִים עוֹזֵר לִי יְהוָה בְּסוּמְכֵי נִפְשִׁי. יֵשִׁיב הָרַע לְשׁוּרְרֵי בְּאִמְתָּךְ הַצְּמִיתֵם. בְּנִדְבָכָה אֲזַבְּחָה לָךְ אוֹדָה שְׂמֵךְ יְהוָה כִּי טוֹב. כִּי מִכָּל צָרָה הִצִּילֵנִי וּבְאוֹיְבֵי רֵאתָה עֵינֵי. כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְהוָה הַלְלוּיָהּ. כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְהוָה הַלְלוּיָהּ:

נו

[על-פי תורה נו" - וביום הבכורים]

לְמָה פָּנִיךָ תִּסְתִּיר תִּשְׁכַּח עֵינֵינוּ וְלִחְצֵנוּ. לְמָה יְהוָה תִּזְנַח נִפְשִׁי תִּסְתִּיר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי. לְמָה יְהוָה תַּעֲמֹד בְּרֻחוֹךָ תַּעֲלִים לַעֲתוֹת בְּצָרָה. עַד מָה יְהוָה תִּסְתִּיר לְנִצַּח תִּבְעַר כְּמוֹ אֵשׁ חֲמָתְךָ. עַד אָנֹכִי יְהוָה תִּשְׁכַּחֲנִי נִצַּח עַד אָנֹכִי תִּסְתִּיר אֶת פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי. עַד אָנֹכִי אֲשִׁית עֲצוֹת בְּנִפְשִׁי יִגוֹן בְּלִבִּי יוֹמָם עַד אָנֹכִי יְרוּם אוֹיְבֵי עָלִי. אֵל תִּסְתִּיר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי כִּי־צָר לִי הִטָּה אֵלַי אֲזַנְךָ כִּי־צָר אֶקְרָא מִהֵרָה עֲנֵנִי. מִהֵרָה עֲנֵנִי יְהוָה כְּלָתָה רוּחִי אֵל תִּסְתִּיר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי, וּנְמַשְׁלֵתִי עִם יוֹרְדֵי בּוֹר. עֲנֵנִי יְהוָה עֲנֵנִי כִּי בְּצָרָה גְדוּלָּה אָנִי. אֵל תִּסְתִּיר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי, וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתְחַנְּתִי:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֶכֶךְ עוֹלָמִים, אֲדוֹן כָּל, מוֹשֵׁל בְּכָל, אֵל מְסַתֵּר, מְלֵא רַחֲמִים, אֶתְּךָ לְבַד יוֹדַע אֶת עֲצָם תַּקְוָה תַּעֲלוּמוֹת הַהִסְתָּרָה, שֶׁהַתְּגַבְּרָה עֲכָשָׁיו מְאֹד בְּעֵתִים הַלְלוּ בְּעוֹקְבָא דְמִשְׁיחָא, כִּי הִסְתַּרְתָּ פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ וּתְמוּגְנוּ בְּיַד עוֹנְנֵנוּ, וְנִתְקַיֵּם בָּנוּ

עבשיו בעונותינו הרבים, ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל אשר עשה. כי נסתרת מאתנו מאד מאד, עד אשר נעלם ונסתר מאתנו תקפך וגדלך ותפארתך ומלכותך וממשלתך הגדולה אשר בכל משלה. כי חטאתי עויתי ופשעתי לפניך והרע בעיניך עשיתי מנעורי עד היום הזה, ועברתי ושניתי כמה פעמים עד אשר נעשה לי כהתר, והפכתי דברי אלהים חיים וקלקלתי צרופי אותיות התורה הקדושה, עד אשר נעשה אצלי מאסור התר, ולא די לי בזה, כי אם עוד הוספתי לעשות תועבות גדולות מאלה, וכפלתי ושלשתי בהם כמה פעמים בלי שעור וערך, עד אשר נלאתי מלספר רב המון ימי חטאתי כמה וכמה פעמים הכעסתיך, עד אשר השתרנו עלו על צוארי על עונותי המרבים והעצומים מאד מאד עד כי חדל לספר כי אין מספר, עד אשר בעונותי הרבים התגברה עלי ההסתרה שבתוך הסתרה, כי נסתרת ממנו מאד בכמה וכמה הסתרות שבתוך הסתרות, כי גם ההסתרה בעצמה נסתרת מאתנו ואין אנו יודעים כלל אפלו זאת שאתה נסתר מאתנו, כי אין אנו יודעים ממך כלל, והעונות נתהפכו אצלנו למישור. אוי לנו כי שדדנו, מה נאמר לפניך יושב מרום ומה נספר לפניך שוכן שחקים הלא כל הנסתרות והנגלות אתה יודע. ועתה אבינו שבשמים, מה נעשה ומה נפעל, ובפרט אנכי הדל והאביון, מאין אבקש עזר לי לגלות עצם ההסתרה שבתוך הסתרה, אשר נסתרת ממני מאד מאד, עד אשר שכחתי את טובתי ונשיתי את קדשתי, והזנח משלום נפשי נשיתי טובה כי נשיתי ממקומו של עולם. וגם אם עדין אני זוכר לפעמים קצת מגדל אלהותך ותקפך וגדלך וממשלתך ורוממותך תתברך לעד ולנצח נצחים, ונפשי תערג אליך אלהים מאד מאד, וכוספי ותשוקתי ונעגועי חזק ואמיץ מאד מאד לשוב אליך באמת. אבל נשתה גבורתי ואין לאל ידי להתגבר על תאוותי הרעות והמרות מאד אשר פלו ביגון חיי ושנותי באנחה. ואיני יודע להיכן אברה, היכן אטמן מפני תאוותי הרעות ובלבול דעתי העצום. והעצבות והמרה שחורה שהתגברו בלם עלי יחד, לא יתנוני השב רוחי. אבי שבשמים, רחם עלי וראה עניי ועמלי, ראה עניי ומרודי לענה וראש. ראה יהוה כי צר לי מעי חמררו גהפך לבי בקרבי כי מרו מריתי. ראה יהוה, כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב. ספתה בענין לך מעבור תפלה. ספתה באף ותרדפנו. רבוננו של עולם, מלא רחמים, מלא חסדים רבים, חננני יהוה ראה עניי משונאי מרוממי משערי מות, זכרני נא ברצונך הטוב, זכר נא ברחמיך אחרי מי אתה רודף, אחרי מי יצא מלך ישראל, אחרי כלב מת, אחרי פרעוש אחד, העלה נדף תערוץ, ואת קש יבש תרדף:

ז שבת

רבונו של עולם, רבונו של עולם, רבונו של עולם. אין לי פה לדבר ולא מצח להרים ראש, כי אין מלה בלשוני הן יהוה ידעת כלה, כי נשאתני ותשליכני. יהוה ברצונך העמדת להררי עז הסתרת פניך הייתי נבהל. ענני יהוה כי טוב חסדך כרב רחמיך פנה אלי. ואל תסתר פניך מעבדך כי צר לי מהר ענני. אליך יהוה אקרא ואל יהוה אתחנן. מה בצע בדמי ברדתי אל שחת היוודך עפר הוגיד אמתך. שמע יהוה וחנני יהוה היה עוזר לי, כי אין אני יודע שום דרך איד לגלות עצם ההסתרה שבתוך הסתרה הזאת, הפלולה מאלפים ורכבות הספרות, עד אשר איני יודע איד להמלט מהם ואיד להציל נפשי מפח יוקשים:

אבל ברחמיך הרבים, חשבת מרחוק להטיב אחריתנו, והבטחתנו שעל-ידי עסק התורה הקדושה נזכה למצא אותך תמיד בכל עת, אפלו באחרית הימים האלה, בתקף ההסתרה שבתוך הסתרה, כמו שכתוב, ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים אחרים. וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו. על כן באתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, מלא רחמים מלא חנינות, טוב ומטיב לכל, המרחם על הבדיות, אשר רחמיך על כל מעשיך, שתוכני ברחמיך הרבים לעסק בתורתך הקדושה לשמה תמיד יומם ולילה בקדושה ובטהרה גדולה, באפן שאזכה על-ידי עסק התורה לגלות ההסתרה שבתוך הסתרה, ולמצא אלהותך תמיד בכל עת ובכל זמן ובכל מקום, ולא יהיה כח לשום דבר ולשום ענין שבעולם להסתיר ממני אלהותך והשגחתך ורוממותך ותבדך. ותעזר לי ותושיעני לעסק בהתורה הקדושה בפה מלא להוציא דברי תורה בפי בשלמות, ותתן לנו כח לקרות אותך חי החיים על-ידי התורה הקדושה אשר היא שמך. ועל-ידי-זה נזכה לקבל ולהמשיך עלינו חיים טובים וארפים מאתך, כי אתה חי החיים, ואתה מחיה כל העולמות מראש ועד סוף על-ידי התורה הקדושה אשר היא שמך, כי היא חיינו וארך ימינו. ותזכנו לקבל החיים בהדרגה ובמדה, על-ידי המדות והכלים הקדושים הנעשים על-ידי הפרשיות והפסוקים והסדרים והתבות והטעמים והנקודות והתנין והאותיות של התורה הקדושה, ונזכה על ידם לחיים טובים וארפים ורחמים ושלום ודעת דקדושה:

רבונו של עולם, קרוב לקוראיו באמת, זכנו לקרא אותך באמת באפן שתענונו
 מהרה, ונקראך ותענונו, נעתיר לך ותעתר לנו. חננו מאתך דעה בינה
 והשכל, זכנו להמשיך מאתך על-ידי עסק התורה הקדושה חיים טובים ואריכות
 ימים ושנים, וחכמה ובינה ודעת דקדשה, באפן שנוכה לדעת שאתה נמצא תמיד
 בכל זמן ובכל אדם ובכל מקום, ואפלו בתקף ההסתרה שבתוך הסתרה גם שם אתה
 נמצא, כי אתה בעצמך נסתר בתוך כל ההסתרות שבעולם, ואפלו בהסתרה שבתוך
 הסתרה, ואפלו באלפי אלפים ורבי רבבות הסתרות עד אין קץ, גם שם אתה נמצא,
 כי לית אתר פנוי מנך, ואתה מחיה את כלם, ובלעדך אין שום חיות לשום דבר
 שבעולם, ואפלו כל הקלפות וכל הטמאות שבעולם, וכל הסמין אחרנין, וכל
 ההסתרות שבעולם המסתירים אלהותך, כלם אין להם חיות וכח כי אם מה
 שמקבלים ממך בעצמך תתברך לנצח, ואתה מושל בכל ומלכותך בכל משלה,
 ובלעדך אין כח לשום הסתרה שבעולם להסתיר ולהעלים אותך תתברך. ותזכנו
 ברחמיך הרבים, לדעת כל זאת בידיעה שלמה באמת ובאמונה, עד שאזכה על-ידי
 זה לגלות ההסתרה שבתוך הסתרה ולהפכה לדעת, שיהיה נעשה מן כל ההסתרות,
 תורה הקדושה. ותתגלה התורה הקדושה הנעלמת שם בתוך תקף ההסתרה שבתוך
 הסתרה. ונוכה להתגלות סתרי תורה להבין ולהשיג רזין דאורייתא, עד שנוכה לשמע
 קול הכרוז הגדול של התורה הקדושה, אשר היא שואגת וקוראת תמיד בקול גדול
 ועצום מאד מאד, בראש הומיות תקרא, עד מתי פתים תאהבו פתי. ובעונינו הרבים
 אין אנו שומעים קול הכרוז הזה. על בן רחם עלינו למען שמך. וזכנו לעסק בהתורה
 הקדושה בפה מלא בקדשה גדולה, עד שנוכה לשמע קול הכרוז הגדול של התורה
 הקדושה, קול דברי אלהים חיים ומלך עולם, קול גדול ולא יסף, והתורה בעצמה
 תוכיחה אותנו בתוכחת מגלה מאהבה מסתרת, כמו שכתוב, פיה פתחה בחכמה
 ותורת חסד על לשונה, עד שנוכה על-ידי-זה לשוב אליך באמת חיש קל מהרה,
 ותקרבונו לעבודתך ותחזירנו בתשובה שלמה לפניך. ותעזרנו ותושיענו ותזכנו לגלות
 ולהעלות צרופי אותיות התורה הקדושה מתוך ההסתרות, ולחזר ולהפכם אל
 הקדשה, ולהשיכם על מקומם ומכונם הראשון ולצרפם בצרופים דקדשה, עד
 שיתגלה על ידם חדושי תורה אמתיים נפלאים ונוראים. ותגלה לנו סתרי אורייתא,
 נפלאות ונסתרות שבתורתך הקדושה אשר צפנת ונגנת ליראך. ונוכה לידע ולהבדיל
 בין אסור ומת, בין הקדש ובין החל, ובין הטמא ובין הטהור, ובין פשר לפסול.

ותעזרנו להפריש עצמנו מן הרע והאסור לגמרי, ולדבק עצמנו אל הקדושה באמת ובאמונה שלמה, לסור מרע ולעשות הטוב בעיניך תמיד כרצונך הטוב באמת. ותזכנו לדעת שלם דקדושה, עד שנוכח לקשט עצמנו ולקשט גם אחרים בתשובה שלמה לפניך באמת, שנוכח על-ידי עסקנו בתורה הקדושה לעזר גם אחרים בתשובה שלמה אפלו הרחוקים מאתנו מאד. להוציאם מאפלה לאורה, מחשך לאור, מחל לקדש. ותעזרנו שנוכח להמשיך חיים ואריכות ימים ושנים לתוך המלכות שלנו שיש לנו לכל אחד ואחד איזה חלק בבחינת מלכות באתגליא ובאתפסיא. ולא נשתמש עם המלכות שלנו לצורך עצמנו בלל, ולא תהיה המלכות אצלנו כעבד, רק נוכח שתהיה המלכות אצלנו בן חורין, ולא נשתמש עם המלוכה והממשלה שלנו שיש לכל אחד ואחד, כי אם לשמך ולעבודתך לבד באמת. ותחננו מאתך שכל ודעת דקדושה, שנוכח לידע איך להזהיר ולהוכיח את כל האנשים שהם תחת ממשלתנו, הן בנינו ובנותינו ואנשי ביתנו, הן אחינו ורעינו ושאר אנשים הסרים למשמעתנו, בלם נוכח להוכיחם ולהזהירם בתורת יהוה, שישובו אל יהוה באמת ולא ילכו אחרי שרירות לבם הרע, רק יסתכלו על עצמם ויחוסו על נפשם לדבק עצמם בדרך תורת יהוה תמיד, לסור מרע ולעשות טוב, ולבלתי סור מן המצוה ימין ושמאל. ותשמרנו ותצילנו ותגן בעדנו שלא יזיק לנו חס ושלום, המלכות והממשלה שלנו, רק נוכח להמשיך חיים טובים וארכים לתוך המלכות. ונוכח להשיב ולהחזיר כל המלוכה והממשלה להשם יתברך, לכלי להשתמש עם המלכות לצרכינו בלל, כי אם לשמך לבד באמת, כמו שכתוב, והיתה ליהוה המלוכה:

ח שבת

ובכן תרחם עלינו ברחמיך הרבים ותצילנו מתאות ממון, ותעזרנו לשבר תאות הנגידות והעשירות, ולא נחמד ולא נתאוה בלל לאסף הון בעולם שאינו שלנו, רק נוכח שכל תאותנו ותשוקתנו וכוספנו ועסקנו יהיה רק בהתורה הקדושה, לקנות חכמה ודעת שלם דקדושה, ולהתדבק במצותיך הקדושים. ותזכנו לתקן בחיינו כל הפגמים שפגמנו לפניך על-ידי תאות ממון, ונוכח להוציא כל ניצוצות הקדושים שבלעה הקלפה בעונותינו הרבים על-ידי תאוותינו הרעות, ובכפרט על-ידי תאות ממון, ויקים מהרה מקרא שכתוב, חיל בלע ויקאנו מבטנו יורישנו אל:

לפורים

וּנְזֻכָּה להכניע ולשבר ולכבול ולמחות ולכלות ולעקר קלפת המן עמלק מן העולם שהוא תאות ממון, ולהוציא כל חיות הקדשה ממנו ולהשיב ולהחזיר כל הניצוצות הקדושים וכל חיות הקדשה לשרשם העליון שבקדשה, ולחזר ולעשות מהם תורה הקדושה. וּנְזֻכָּה להמשיך עלינו תמיד קדשת מרדכי היהודי ואסתר המלכה, ותעזרנו ותזכנו לגלות ולהאיר כל הגונון עלאין שיש בכסף וזהב ונחשת, בקדשה ובטהרה גדולה כרצונך הטוב. ותחמל עלינו ברחמיך הרבים, ותשפיע עלינו מדת הרחמנות באמת, וּנְזֻכָּה לרחם על הבריות ולהרבות בצדקה, ואתה תרחם עלינו מן השמים, ותמשיך לנו פרנסה ושפע טובה וצדקה וברכה ורחמים וחייים ושלוש ודעת שלם דקדשה וכל טוב. ותבטל המחלקת מן העולם, ותעביר כל מיני שנאה וקנאה וקנטור ומריבות מכל עמך בית ישראל לעולם, ותמשיך רחמנות ושלוש בעולם, שיהיה שלום גדול באמת בין כל עמך בית ישראל ובכל העולם בלוי, וכל באי עולם פלם ירחמו זה על זה באהבה גדולה וברחמים גדולים באמת. ותתן לנו פרנסה טובה מן השמים, וכשם שכלכלת את עמך ישראל במדבר ארבעים שנה, ונתת להם מן לאכל וכל דבר לא חסרו כי הספקת להם כל צרכם, בן תחמל עלינו בחסדיך, ותשפיע לנו פרנסה טובה מן השמים, ותתן לנו כל מחסורינו בלי שום יגיעה וטרחא וטרדא כלל, באפן שנוכה לעשות רצונך ולשמר חקיך ומשפטיך ולעסוק בתורתך תמיד יומם ולילה בלי שום בטול כלל. כי כל ימי חיינו הבל וימינו כצל עובר ואם לא עכשיו אימתי:

לשבועות

וְעִזְרְנוּ וזכנו והושענו שנוכה לטהר ולקדש עצמנו בכל עת על-ידי טבילת מקוה, וּנְזֻכָּה להמשיך עלינו טהרה וקדשה גדולה על-ידי טבילת המקוה, לטהר עצמנו מכל הטמאות, מכל החטאים והעונות והפשעים שחטאנו ושעונו ושפשענו לפניך מנעורינו עד היום הזה, ולהמשיך עלינו קדשה גדולה על-ידי המקוה הקדושה. ותשפיע עלינו על-ידי זה דעת גדול ורחמים רבים. ותתן לנו כח ותעזרנו שנוכה להמתיק על-ידי טבילת המקוה, כל הדינים שבעולם מעלינו ומעל זרענו ומעל כל עמך בית ישראל, ולכבול כל הצרות וכל הגזרות רעות על-ידי זה, ותושיע לנו תמיד על-ידי טבילת המקוה הקדושה והנוראה מאד, ויקים מקרא שכתוב, מקוה ישראל

יְהוָה מוֹשִׁיעוֹ בַּעַת צָרָה. וּתְזַכְּנוּ לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קִדְשַׁת הַמִּקְוָה שֶׁל חַג הַשְּׁבוּעוֹת הַקָּדוֹשׁ שֶׁהוּא זְמַן מִתְּנַת תּוֹרַתְנוּ שְׂאֵז נִתְקַרְבוּ יִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ וְזָכוּ לִקְבַל אֶת הַתּוֹרָה הַקָּדוֹשָׁה עַל-יְדֵי מִבִּילַת הַמִּקְוָה. וְנִזְכֶּה כְּלָנוּ בְּחַג הַשְּׁבוּעוֹת לְטַבֵּל עֲצָמֵנוּ בַּמִּקְוָה הָעֲלוּיָנָה, בַּמִּקְוָה שֶׁל שַׁעַר הַחַמְשִׁים שֶׁל הַקִּדְשָׁה, שֶׁהוּא רַחֲמִים גְּדוּלִים וְרַבִּים, וְחֶסֶד עֲלוּיָן, וְדַעַת גְּדוּל מְאֹד. וְתַעֲזָרְנוּ שְׁנוֹכָה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קִדְשַׁת הַמִּקְוָה הַזֹּאת בְּכָל הַשָּׁנָה בְּלָהּ, וְנִזְכֶּה לְטַהַר וּלְקַדֵּשׁ עֲצָמֵנוּ תָּמִיד, וּלְצַאֵת מִהֶרָה מִחַמְשִׁים שַׁעֲרֵי טְמֵאָה וּלְכַנֵּס בְּתוֹךְ הַחַמְשִׁים שַׁעֲרֵי קִדְשָׁה. וַיִּקְיָם בְּנוּ מִהֶרָה מִקְרָא שְׁפָתוֹב, וְזוֹרְקֵי עֲלֵיכֶם מִים טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהַר אֶתְכֶם:

ט שָׁבַט

וְזַכְּנִי לְאִמּוֹנַת חַכְמִים בְּאֵמַת, וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי דַּעַת שְׁלָם שְׂאִזְכֶּה לִידַע וּלְהֶאֱמִין בְּאֵמַת בְּכָל הַצְּדִיקִים וְהַחַכְמִים אֲמִתִּיִּים. וְלֹא יִבְלַבֵּל אוֹתִי כָּלֵל הַמַּחְלֻקַּת הַגְּדוֹל שְׁבִינֵיהֶם. וְאִזְכֶּה לִידַע וּלְהֶאֱמִין כִּי בְּאֵמַת אֱלוֹ וְאֱלוֹ דְבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים, וְכָל דְּבָרֵיהֶם אֵמֶת וְצִדֵּק. וְלֹא אִבְזֶה חֵם וְשָׁלוֹם שׁוּם אֶחָד מֵהֶם, אֶפְלוּ הַחַכְמִים אֲמִתִּים שְׂאִין הַלְכָה כְּמוֹתָם, כִּי הֵם דְּרָבֵי יְהוָה נִפְלְאוֹת תָּמִים דַּעִים, וְאִי אֶפְשֵׁר לָנוּ לְהַשְׁיֵג זֹאת, וְלֹא אֶחְקֹר בְּזֶה כְּלָל, רַק לְהֶאֱמִין כִּי אֱלוֹ וְאֱלוֹ דְבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים. וְתַחֲמַל עָלַי וְתַצִּילֵנִי מֵעֲצָבוֹן יָדַים, וְתַכְּטֵל מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֲצָבוֹת וְדֹאגוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה, וּבִפְרָט עֲצָבוֹת וְדֹאגוֹת מִפְּרֻדַּת הַפְּרָנְסָה תְּסִיר וְתַכְּטֵל מִמֶּנִּי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. כִּי בַּעֲוֹנוֹתַי הַרְבִּים, מַעֲצָם הַפְּכָדוֹת וְהַעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה אֲשֶׁר הִתְגַּבְּרָה עָלַי לְפִי עַל-יְדֵי תַּאוּוֹתַי הָרָעוֹת, וְנוֹסַף לָזֶה עַל וְטְרַדַּת הַפְּרָנְסָה, עַל-יְדֵי כָּל זֶה נִטְמָטֵם רוּחַ לִבִּי, עַד אֲשֶׁר רוּחַ הַדַּפֵּק שֶׁבְּלִבִּי אֵינִי יָכוֹל לִילֵךְ תְּנוּעָה מִסְּדֵרַת כָּל הָאֲבָרִים כְּרֵאוּי. וּמִחֲמַת זֶה יְדִי וְאֲבָרֵי כְּבָדִים מְאֹד, וּמַעֲצָם הַפְּכָדוֹת נִחְלַשׁ רוּחַ הַדַּפֵּק יוֹתֵר, וְכֵן חוֹזֵרַת חֲלִילָה. עַד אֲשֶׁר מַעֲצָם הַפְּכָדוֹת וְהַחֲלִישוֹת וְאֵטֵם הַלֵּב מִגְּדֵל הַעֲצָבוֹת, כְּמַעַט שֶׁתִּצָּא נִפְשִׁי חֵם וְשָׁלוֹם, כִּי כִפְשַׁע בִּינִי וּבֵין הַמּוֹת. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲתָה יְדַעַת אֶת כָּל זֶה, אֲתָה יְדַעַת אֶת לִבִּי הַמֵּר וְהַנְּמָהֵר, מְרִירוֹת לִבִּי עַד גְּבַהֵי שָׁמַיִם יִגִּיעַ, עַד אֲשֶׁר כָּשַׁל כַּח הַסֶּפֶל, אוֹי לִי אֲמִי כִּי יִלְדַתְּנִי, אוֹי לִי עַל נִפְשִׁי, אוֹי וּמֵר לִי מְאֹד. אוֹי וְאֲבֹי אוֹי וְאֲבֹי, אֲתָה יְהוָה, אִי שָׁמַיִם הַפְּגִינוּ בְּעַדִּי, מָלֵא רַחֲמִים חֲמַל עָלַי, כִּי אֵינִי יוֹדַע כְּלָל אֵיךְ לְהַתְּחִיל וּלְדַבֵּר, כִּי אֵיכְכָה אֶפְצֶה פֶה וְאֵיךְ אֶשָּׂא עֵינַי, וְאֵיךְ יוּכַל עַבְדְּ אַדוֹנַי זֶה לְדַבֵּר עִם אַדוֹנַי זֶה, כִּי אֲמַנָּה, חֲטָאתִי לִיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, חֲטָאתִי עִוְתִי פִּשְׁעִי וְהָרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי. כַּחֲמִין לְשָׁנִים וְכַעֲשָׂן לְעֵינַיִם, בֵּן עֲשִׂיתִי לִי. כְּרוֹצֵחַ נִפְשׁוֹת בֵּן הֵייתִי

על נפשי, ולא חסתי עלי כלל, אוי על הימים אשר עברו עלי. אבי אב הרחמן, אבי אב החסד, אבי צורי פודי וגואלי, יוצרי ועושי ובוראי, אלהי מלכי וקדושי, אשר אתה חושב להיטיב אחריתי, למדני והורני עצה ותחבולה שאזכה לקימה, באפן שאזכה לתשובה שלמה לפניך באמת, ולא אשוב עוד לכסלה לעולם, כי איני יודע שום תחבולה כי אם לבקש אותך שתרחם עלי ותעזר לי ותכף את יצרי להשתעבד לך באמת:

זבני ברחמיך הרבים לאנחה אמתית מעמק לבבי באמת, באפן שאזכה על-ידי אנחתי לשוב להחיות ולהברות את הרוח הדפק דקדשה שבלבבי. וישוב הרוח הדפק וילך וינשב בכל האברים כסדר, ובפרט בהידיים, עד אשר יתקנו ויטהרו ידי על-ידי-זה. ואזכה מהרה לתקן פגם הידיים, את כל מה שפגמתי בידי מנעורי עד היום הזה, עד אשר אזכה להרים ולשא ידי ליהוה אל עליון קנה שמים וארץ. ואזכה לקיים מקרא שכתוב, נשא לבבנו אל פנים אל בשמים. ותזכני להיות בשמחה תמיד, ולא יבוא עלי שום עצבות ומרה שחורה כלל, ואזכה לקדשה וטהרה באמת, ולעלות בכל פעם מדרגא לדרגא בקדשה גדולה, עד אשר אזכה בכח הצדיקי אמת לקבל דבורים מן השמים. ואזכה לידע ולהבין ולהשיג את המחלקת דקדשה, לדעת אשר באמת אין זה מחלקת כלל, רק אהבה ואהוד ורעות ושלוש גדול ועצום מאד, כי אלו ואלו דברי אלהים חיים. ותודיעני את דרכיך, ותזכני להתקרב ולהתדבק ביותר להצדיקים אמתיים שהלכה פמותם בכל מקום:

אבינו מלכנו, אתה יודע שאי אפשר לי לפרש שיחתי לפניך בשלמות בשום אפן, אתה יודע את כל אשר אפדתי עד הנה בעונותי הרבים. מלא רחמים אמר לצרותי די, חמל עלי בחמלתך הגדולה, זכני נא לתשובה שלמה לפניך מהרה, ותן לי פרנסתי מאתך קדם שאצטרך, והצילני מחובות והלוואות:

רבנו של עולם, הצילני מעצבון ידים, הצילני נא מטורדת הפרנסה, נחמנו נא בזכות הצדיקים אמתיים, ותביא לנו את משיח צדקנו, ויקים מקרא שכתוב, זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו. עזרנו עזרנו חננו חננו, פנה אלינו והושיענו ואל תסתהר פניך ממנו, פנה אלי וחנני תנה עזך לעבדך והושיעה לבן אמתך. עשה עמי אות לטובה ויראו שונאי ויבושו כי אתה יהוה עזרתני ונחמתני, אמן ואמן:

[על-פי תורה נ"ז - שאלו תלמידיו את רבי יוסי בן קסמא]

י' שבט

יהוה אלהי אתה ארוממך אודה שמך כי עשית פלא עצות מרחוק אמונה אמן, כי ברחמיך הרבים בחרת בנו מכל העמים ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך וקרבנתנו מלפניו לעבודתך, ותתן לנו יהוה אלהינו את תורתך הקדושה, תורה שבכתב ותורה שבעל-פה, וצוית עלינו להאמין בצדיקיך וחכמיך האמתיים, ולהתקרב אליהם ולהתדבק בהם ולקיים דבריהם ככל היוצא מפייהם נעשה, כמו שכתוב, לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל:

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב, שתטע ותקבע אמונתך הקדושה בלבנו ובלב כל עמך בית ישראל, ותזכנו לאמונת חכמים בתכלית השלמות באמת לאמתו. ונזכה להאמין באמת בחכמים אמתיים דקדושה, ולהתקרב אליהם ולהתאבק בעפר רגליהם ולשתות בצמא את דבריהם, ולילך בכל הדרך אשר ירוו אותנו, ולא נסור מדבריהם ימין ושמאל. ותצילנו מהתנגדות, שלא ימצא בי ובזרעי ובכל זרע עמך בית ישראל, שום צד התנגדות לשום חכם אמתי דקדושה, ולא נגד שום אדם פשוט שבעולם. מכל שכן שלא אזול בהם חס ושלום, רק אזכה לקיים דברי הצדיקים והחכמים אמתיים, ולאחז בדרכיהם ולהאמין בהם באמונה שלמה באמת. וכל מה שפגמתי באמונת חכמים מנעורי עד היום הזה וזולתי בכבודם, ועל-ידי-זה פגמתי בכלליות תורתך הקדושה אשר בלה נמסרה ביד החכמים אמתיים לדורשה לכל חפציהם, ועל-ידי-זה פגמתי בהמלאכים הקדושים הנבראים בדבר יהוה על-ידי אותיות התורה הקדושה, ועברתי על לאו דלא תסור, והסרתי כח הידים מן המלאכים הקדושים, שהם יד ימין ויד שמאל, אשר על ידם היו המלאכים מקבלים השפע מלמעלה, והיו משפיעים לכל העשבים ולכל הדברים שבעולם. ועל-ידי פגם אמונת חכמים נסתלקו ידי המלאכים, עד אשר אין להם כח לקבל ולהשפיע, ועל-ידי-זה אי אפשר לקבל רפואה, וגרמנו חס ושלום מכה אשר לא כתובה בתורה, מכה שאין לה רפואה. אנא יהוה ברחמיך הרבים, תמחל ותסלח ותכפר לי ולכל עמך בית ישראל על כל הפגמים האלה שפגמנו באמונת חכמים הקדושים. כי אתה יודע את תעלומות לבבנו, כי לא במרד ובמעל פגמנו בזה, כי אם מחמת עבירת דעתנו ומעוט ידיעתנו. אנא יהוה, זכנו

מעֲתָה בְּרַחֲמֶיךָ לְתַקֵּן כָּל זֶה, בְּאִפְסָן שְׁנוּכָה מֵעֲתָה לְאַמוּנַת חֲכָמִים בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת בְּאַמֶּת פְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב. כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, גְּדֹל חַלִּישוֹתֵנוּ בְּעֵת הַזֹּאת, וְאִין לָנוּ שׁוּם סְמִיכָה כִּי אִם עַל הַחֲכָמִים וְהַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים. עַל כֵּן זָכְנוּ לְהֶאֱמִין בְּכָל הַחֲכָמִים וְהַצְדִּיקִים וְהַכְּשָׁרִים אֲמִתִּיִּים, וְלִבְלִי לְדַבֵּר שׁוּם דְּבוּר נֶגֶד כְּבוֹדֵם חֵס וְשְׁלוֹם, וְלִבְלִי לְבִזוֹת שׁוּם בֵּר יִשְׂרָאֵל שִׁבְעוֹלָם. חוּם וְחֲנֻנוּ וְחִמּוּל נָא עָלֵינוּ, וְנִצַּר לְשׁוֹנְנוּ מֵרַע וּשְׁפָתֵנוּ מִדְּבַר מְרָמָה. וְעִזְרֵנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנוּכָה לְהִקָּים אֶת הָאֲמוּנָה הַנְּפֹלָה, וְנִזְכֶּה לְתַקֵּן אֲמוּנַת חֲכָמִים בְּשְׁלֵמוֹת בְּאַמֶּת, וְעַל־יְדִי־זֶה תַּחֲזִיר וְתַתֵּן פֶּחַ הַיָּדַיִם לְהַפְלֵאֲכִים הַקְּדוֹשִׁים לְקַבֵּל וְלְהַשְׁפִּיעַ לְכָל הָעֹשֵׁבִים וְלְכָל הַדְּבָרִים שִׁבְעוֹלָם, וְתִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ בְּגוֹף וּנְפֶשׁ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּרוּחָנִיּוֹת, רְפָאוּנוּ יְהוָה וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִשְׁעָה כִּי תִהְלַתְנוּ אִתָּה:

וּבְכֵן תַּעֲזֹרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁאוּכָה לְהַתְקַדֵּשׁ בְּקִדְשְׁתָּךְ הָעֲלִיוֹנָה, וְתִגְעִינִי מִהֲרָה לְקַדְּשָׁה וּפְרִישׁוֹת בְּאַמֶּת, וְאִזְכֶּה לְאַחֵז בְּדַרְכֵי אֲבוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, לְדוֹר נְדָרִים וּלְקִמָּם מִיָּד בְּשִׁבְלֵי רְצוֹנְךָ הַטּוֹב, כְּדִי לְזַכּוֹת עַל־יְדֵי הַנְּדָרִים לְקַדְּשָׁה וּפְרִישׁוֹת בְּאַמֶּת. וְאִזְכֶּה לַעֲלוֹת לְמָקוֹם הַנָּדָר שֶׁהוּא פְּלִיאוֹת חֲכָמָה, וְעַל־יְדִי־זֶה תַּעֲזֹרֵנִי לְהַפִּיר מֵעֲלַת וּקְדִשַׁת הַחֲכָמִים הָאֲמִתִּיִּים, עַד שְׁאוּכָה לְאַמוּנַת חֲכָמִים בְּשְׁלֵמוֹת, וְעַל־יְדִי־זֶה תִּזְכְּנִי לַעֲלוֹת וְלְהַפְלִיל בְּאוֹר הָאֲבוֹת, וְיִתְנוּצְצוּ בִּי אוֹר הָאֲבוֹת אֲבָרָהִם יִצְחָק וְיַעֲקֹב:

לשבת קודש

יא שבט

וּבְכֵן יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתעזרני ותושיעני ותזכני לענג שבת בשלמות באמת, ואזכה לקבל שבתות בקדשה גדולה ובשמחה ויששון וחדוה רבה ועצומה. ולהתענג על יהוה בשבת קדש בכל מיני ענג, ולהרבות בסעדת שבת בכל מיני מעדנים בקדשה ובחדוה גדולה, ולא יהיה אצלי שום קפדא על הוצאות שבתות וימים טובים. תערוך לפני שלחן נגד צוררי דשנת בשמן ראשי בוסים רויה. ותחנני מאתך ברחמיך הרבים, ותעזרני ותושיעני ותזכני מהרה לאכילה וקדשה, שיהיה אכילתי תמיד בקדשה גדולה בבחינת ענג שבת, ועל־ידי־זֶה אוּכָה בְּרַחֲמֶיךָ לְהַכְנִיעַ וְלְהַשְׁפִּיל וּלְשַׁבֵּר וּלְכַפֵּל כָּל הַשּׁוֹנְאִים וְהָאוֹיְבִים לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם, וְכָל הַקָּמִים עָלֵינוּ לְרַעַה בְּלֵם יִכְרְעוּ וּפְלוּ, וְתַפֵּר עֲצָתְם וְתַקְלַקֵּל מִחֲשַׁבְתָּם מִהֲרָה. וְתִזְכְּנִי לְדַעַת בְּאַמֶּת אִיךָ לְהַתְנַהֵּג בְּעִנְיֵי תַעֲנוּיֹת, כִּי אֵינִי יוֹדֵעַ כָּלֵל אִיךָ

לְהִתְנַהֵג בְּזֶה כִּי אִם עָלֶיךָ לִבְדָּ אֲנִי סוֹמֵךְ עֲצָמִי בְּאַמְתָּ, שֶׁתִּדְרִיכֵנִי בְּאַמְתְּךָ וּתְלַמְּדֵנִי
אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּעִנְיֵי תַעֲנִיּוֹת, וְכַרְצוֹנְךָ אֶעֱשֶׂה:

וּבְכֵן תִּרְחַם עָלַי אָבִי אֲבִי אֲבִי הַרְחֵמוּן, טוֹב וּמְטִיב לְכָל, וְתַעֲזְרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי שְׂאֵזְפָה מִהֶרָה
לְשֹׁבֵר וּלְכַפָּל מִדַּת הַכַּעַס מִמֶּנִּי. וְתַצִּילֵנִי מִן הַכַּעַס וּמִן הָאֲכֻזָּרוּת וּמִן הַקְּפָדוֹת,
וְלֹא אֶכְעֹס לְעוֹלָם וְלֹא אֶקְפִּיד עַל שׁוֹם דְּבָר וְלֹא עַל שׁוֹם אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם, רַק אֶזְכֶּה
בְּרַחֲמֶיךָ לְהִיּוֹת טוֹב וּמְטִיב לְכָל. וְעַל-יְדֵי-זֶה תַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִכָּל מִינֵי שׁוֹנְאִים
וּמְקַטְרָגִים, שְׁלֵא יִהְיֶה לָהֶם שׁוֹם כַּח לְהַלְשִׁין וּלְקַטְרֵג עָלַי כָּלֵל:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הַצִּילֵנִי מִיַּד אוֹיְבֵי וּמְרוֹדְפֵי. הַצִּילֵנִי נָא מִיַּד אָחִי מִיַּד עֲשׂוּ כִּי יֵרָא
אֲנֹכִי אֶתוֹ פֶּן יָבוֹא וְהַכֵּנִי אִם עַל בְּנִים. וְאַתָּה אֲמַרְתָּ הֵיטֵב אֵיטִיב עִמָּךְ
וְשָׁמַתִּי אֶת זֶרְעֶךָ כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא יִסָּפֵר מֵרֵב. חוֹסֶה עָלַי כָּרֵב רַחֲמֶיךָ, חוֹסֶה עַל
נַפְשִׁי הָאֲמֻלָּה מָאֵד, הָעֵיפָה וְהַיִּגְעָה מָאֵד, אֲשֶׁר אֲבַד מְנוּס מִמֶּנִּי אֵין דּוֹרֵשׁ לְנַפְשִׁי.
כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ כִּמָּה שׁוֹנְאִים וְאוֹיְבִים וּמְקַטְרָגִים עוֹמְדִים עָלֵינוּ בְּכָל עֵת. וְהִנְנִי מוֹדָה
וּמִתְוַדֶּה כִּי אֲנִי בְּעֲצָמִי הַחַיִּב, וְאֲנֹכִי סְבוּתִי בְּנַפְשִׁי כָּל זֶה, וְעוֹרְרִתִּי אוֹתָם עַל-יְדֵי
מַעֲשֵׂי הַרְעִים וְחַטָּאִי וְעוֹנוֹתִי וּפְשָׁעֵי הָעֲצוּמִים מָאֵד. וְלֹא דִי לִי בְּכָל זֶה, כִּי אִם עוֹד
הוֹסַפְתִּי חַטָּא עַל פְּשָׁע, וְלֹא נִזְהַרְתִּי וְלֹא שָׁמַרְתִּי עֲצָמִי מֵאִשׁ הַרְעָה שֶׁל הַכַּעַס, עַד
אֲשֶׁר נִבְעַר בִּי אִשׁ הַכַּעַס כִּמָּה וְכִמָּה פְּעָמִים בְּלִי מִסָּפֵר. וְעַל-יְדֵי עוֹן הַגְּדוֹל הַזֶּה שֶׁל
הַכַּעַס עוֹרְרִתִּי הַמְקַטְרֵג וְהַשׁוֹנֵא הַגְּדוֹל שֶׁהוּא עֲשׂוּ אִישׁ שְׁעִיר, וְעַל יְדוֹ נִתְעוֹרְרוּ כִּמָּה
וְכִמָּה מְקַטְרָגִים וּמְלַשְׁיָנִים וְשׁוֹנְאִים עָלֵינוּ, עַד אֲשֶׁר רִבּוּ כְמוֹ רִבּוֹ הַשׁוֹנְאִים וְהָאוֹיְבִים
מָאֵד, עַד אֲשֶׁר אֵינִי יוֹדֵעַ כָּלֵל מַה לַעֲשׂוֹת, וְאֵינִי יוֹדֵעַ לְהִיכֵן לְבָרַח מִפְּנֵיהֶם, כִּי רַבִּים
קָמוּ עָלַי, רַבִּים מָאֵד, וּפְעָרוּ פִּיהֶם לְכָלִי חֵק. פָּצוּ עָלֵינוּ פִּיהֶם, אָמְרוּ בְּלַעֲנוּ. מִי יִתֵּן לִי
אֲבֵר כִּיּוֹנָה אֶעֱוֶפֶה וְאֶשְׁכַּנֶּה. הִנֵּה אֲרַחֵיק נִדָּד אֶלֶין בְּמִדְבַר סְלָה. אַחִישָׁה מִפְּלֹט לִי
מְרוּחַ סַעָה מִסָּעֵר. צַעַק לְבִי אֶל יְהוָה, אֵל אֶתֵּן פּוֹגֵת לִי אֵל תְּדוּם בֵּת עֵינָי:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, כָּבֵר סִדְרֹתֵי כִּמָּה תַחֲנוּת וּבִקְשׁוֹת, וּכְבֹר פְּרִשְׁתִּי כָּל שִׁיחַתִּי לְפָנֶיךָ
כָּל אֲשֶׁר מִצָּאָה יְדִי לְדַבֵּר. וְאִם אֲמַנֵּם לְפִי עֲצֵם פְּגָמֵי הַמְרַבִּים מָאֵד, עֲדִין לֹא
הִתְחַלְתִּי לְדַבֵּר כָּלֵל, אֲבָל אֵין אֶתִּי יוֹדֵעַ עַד מַה לְדַבֵּר יוֹתֵר, וְגַם אֵין לִי שׁוֹם עֲצָה
וְתַקְוָה אַחֲרַת כִּי אִם תְּפִלָּה וְתַחֲנוּגִים, עֲזֹרֵנִי כִּי עָלֶיךָ נִשְׁעֲנֹתִי, קִרְבָּה אֶל נַפְשִׁי גְּאֻלָּה
לְמַעַן אוֹיְבֵי פְדֵנִי. יְהוָה נַחֲנִי בְּצַדִּיקְתְּךָ לְמַעַן שׁוֹרְרֵי הַיָּשָׁר לְפָנַי דְּרַכְּךָ. חוּס וְחַמֵּל עָלַי

מלא רחמים, חוס ורחם עלי מלא חסד מלא טוב מלא רצון, יהמו ויכמרו המון מעיך ורחמיך עלי, על גדרך כמוני, על חסר דעה חסר עצה כמוני. הושיעה אדוני המלך, הושיעני מלא ישועות והצלחות, עשה מה שתעשה ברחמיך הגדולים, באפן שאזכה לשוב אליך באמת ובלב שלם. ותגער בכל המסטינים והמקטרגים עלי, ותצילני מיד כל אויבי ומרודפי, ותמלט נפשי מיד כל מיני שונאים ואויבים בגשמיות ורוחניות:

רבנו של עולם, אתה יודע את כל לבבי, מה אומר לפניך יושב מרום ומה אספר לפניך שוכן שחקים, הלא כל הנסתרות והנגלות אתה יודע. אתה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל חי, אתה חופש כל חדרי בטן ובוהן כליות ולב, אין דבר נעלם מך ואין נסתר מנגד עיניך. טוב ומטיב לכל, שבעני מטובך וזכני להיות טוב לכל. ותכפר ותמחל ותסלח לי על כל החטאים והעונות והפשעים, ועל כל הפגמים והקלקולים שגרמתי על-ידי עון הפעם. ותרחם עלי מעתה ותחמל עלי בחמלתך הגדולה, ותטיב לי מטובך האמת, ותהיה עמי תמיד. ותצילני מעתה מן הפעם ומן הקפדות, שלא אכעוס ולא אקפיד אפלו בלבי על שום אדם ולא על שום דבר שבעולם, ולא אבא לידי כעס וקפדות לעולם. ותאיר עלי באור פניך, ותצוה ברחמיך להחזיר לי המחזיר דקדשה שנסתלקו ממני על-ידי עון הפעם, ותמשיך עלי צלם אלהים אור פני מלך חיים. ותחנני מאתך במתנת חנם, ותשפיע עלי שפע החכמה והבינה והדעת דקדשה, עד אשר אזכה להארת פנים דקדשה. ותזכני שתהיה אכילתי בקדשה גדולה תמיד בבחינת ענג שבת, עד שלא יהיה להסמרא אחרא שום חלק מאכילתי. ואזכה להכניע הכבוד לפני המח, ויתגבר המח והשכל דקדשה על הכבוד הנועם, ולא יהיה שום שליטה וממשלה להכבוד כלל, רק כל הממשלה והשליטה יהיה להמח שלי, עד אשר אזכה שיאיר בפני צלם אלהים, ואזכה להיות בגדר האדם דקדשה. ותעזרני ותושיעני להכניע ולשבר ולבטל ממני מדת הבהמיות, ואזכה לצאת מבהמה לאדם, עד אשר על-ידי-יה יהיה מוראי על כל חית הארץ ועל כל השונאים, כמו שפתוב, ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ. ותגרש מפנינו כל האויבים וכל השונאים שבעולם, ותקים בנו מקרא שפתוב, וכתותי מפניו צריו ומשנאיו אגוף. האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך. פניך האר בעבדך ולמדני את חקיך:

יב שְׁבֹט

וּתְזַפְנֵי בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים לְהַרְבוֹת בְּצַדִּיקָה, וְאִזְכָּה לְפָנֶיךָ צְדָקָה הַרְבֵּה לְעַנְיִים הַגּוֹנִים הַרְבֵּה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְרַבֶּה הַשְּׁלוֹם בְּעוֹלָם. וְנִזְכָּה לְשְׁלוֹם בְּשִׁלְמוֹת בְּאַמֶּת, לְשְׁלוֹם שְׂיֵשׁ לוֹ פֶּה וְדַבּוּר, שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ, וְיִדְבְּרוּ יַחַד בְּאַהֲבָה וְשְׁלוֹם דְּבָרֵי אֱמֶת וְצַדִּיק, וְיַעֲזֹרֵר כָּל אֶחָד אֶת חֵבְרוֹ לְעַבְדוֹתֶיךָ וּלְיִרְאַתֶּךָ. וְתִמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְגַאֲלָנוּ וְתִבְיֵא לָנוּ אֶת מִשְׁיַח צְדִיקָנוּ, וְתִכְנִיעַ וְתִשְׁפַּר וְתִמְגַּר וְתִכְלֶה אֶת שַׁעַר שֶׁל אָרֶם נְפִילָה אַחֵר נְפִילָה וְיִפְלוּ וְלֹא יִקְוֹמוּ, הַמָּוָה יִכְרְעוּ וְיִפְלוּ וְאֲנַחְנוּ נִקְוִים וְנִתְעוֹדֵד, וְיִשְׁכַּן יִשְׂרָאֵל בְּטַח בְּדָד. וְתִשׁוּם שְׁלוֹם בֵּין כָּל עַמֻּד יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם, וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ לְכַרְכְּנוּ וּלְכַרְךָ אֶת כָּל עַמֻּד יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה בְּשִׁלְמוֹת הַטּוֹב. וְיִקָּם מִקְרָא שְׁכֵתוֹב, שְׁלוֹם רַב לְאוֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאִין לָמוּ מְכַשׁוֹל. יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילֶךָ שְׁלוֹהַ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ. וְכָל בְּנֵיךָ לְמוֹדֵי יְהוָה וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךָ. לְמַעַן אַחֵי וְרַעֵי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ. לְמַעַן בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לְךָ. יְהוָה עֲזֵ לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יִכְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם. יְהִיו לְרַצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגְיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:

נח

[על-פי תורה נ"ח - תלת נפקין מחד]

יב לַחֲדָשׁ

יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הַחוּנֵן לְאָדָם דַּעַת. שְׁתַּחֲנֵנִי בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת מֵאַתָּה, וְתִזְכְּנֵנִי לְדַעַת שְׁלֵם דְּקִדְשָׁה, עַד שְׂיִהְיֶה לִי כַח עַל-יְדֵי שְׁלֵמוֹת הַדַּעַת לְהַמְשִׁיךְ הַשְּׁלֵשָׁה הַשְּׁפָעוֹת, שֶׁהֵם, אֲכִילָה וְשִׁתְיָה וּמְלַבּוּשִׁים, שֶׁהֵם כְּלוּלִים בְּדַעַת הַתּוֹרָה. וְתַעֲזֹרְנִי וְתִזְכְּנֵנִי שְׂיִהְיֶה דַעַתִּי נְכֹלֵל בְּהַשְּׁלֵשָׁה אֲבוֹת, אֲבָרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב. וְאִזְכָּה לְתוֹרַת חֶסֶד לְלַמֵּד תּוֹרָה עַל מְנַת לְלַמְּדָה, וּלְהַכְנִים דַּעַת דְּקִדְשָׁה בְּחַבְרִים וְתַלְמִידִים, וְלִקְנוֹת נְפִשׁוֹת רַבּוֹת לְהַכְנִיסֶם תַּחַת כְּנָפֵי הַשְּׁכִינָה, וּלְקַרְבֶּם בְּאַמֶּת לְעַבְדוֹתֶיךָ. וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי יְרֵאת שָׁמַיִם יְרֵאת חֲטָא, וְאִזְכָּה שְׁתִּהְיֶה יְרֵאתִי קוֹדֶמֶת לְחֲכָמָתִי. וְתִמְשִׁיךְ עָלַי שְׁפַע חַן וְהַחֶסֶד, וְתִהְיֶה עִם פִּי בַּעַת הַטִּיפִי וְדַבּוּרִי עִם בְּנֵי אָדָם לְקַרְבֶּם אֵלַי. וְתַעֲזֹרְנִי שְׂאִזְכָּה לִידַע וּלְדַקֵּק אִידָּךְ לְהוֹצִיא חֲכָמָתִי, שְׂיִהְיוּ דַבּוּרֵי דְבָרֵי חֵן וְתַפְאֲרָתִי, וְלֹא יִהְיוּ נְבוּזִים, וְיִהְיוּ דְבָרֵי עֲרֻכִים לְשׁוֹמְעֵיהֶן בְּאִפְּן שְׂיִתְקַבְּלוּ דְבָרֵי בְּעֵינֵי כָל, וְיִתְעוֹרְרוּ כָלֶם לְעַבְדוֹתֶיךָ בְּאַמֶּת עַל-יְדֵי דַבּוּרֵי שְׁתִּזְכְּנֵנִי לְדַבֵּר בְּקִדְשָׁה גְדוּלָה, דַּבּוּרִים יְפִים וְנֵאִים בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ, דְּבַר דְּבַר עַל אִפְּנֵי כְּרַצוֹנֶךָ הַטּוֹב:

ובכן תזכני ברחמיך הרבים, בזכות שלשת אבותינו אברהם יצחק ויעקב, ובכח משה רבנו עליו השלום, ובזכות כל הצדיקים האמתיים. ותעזרני ותושיעני מעתה שאזכה לשמירת הברית באמת בקדשה ובטהרה גדולה. ותעזר רחמי הצדיקים האמתיים שירחמו עלינו על חלושי כח כמונו, וילחמו בעדנו ויכניעו וישברו ויפילו ויבטלו כל הצרים הרודפים אחרינו הנלחמים עמנו בכל עת, ויכניעו ויכלו ויבטלו קלפת עמלק שהוא פגם הברית, ממני ומעל כל עמך בית ישראל:

רבנו של עולם, עשה למען שמך, ועזרני מעתה שאזכה להתחכם בחכמה אמתית ולחוס על נפשי באמת, להציל את עצמי מבאר שחת מן השאול תחתיות. ותהיה לי נפשי לשלל למלטה מעונשים קשים ומרים חס ושלום, למלטה מחרפות ובושות גדולות. ולקשר עצמי בקשר אמין וחזק אלך באמת, ואמהר למלט נפשי. ואנצל כצבי מיד וכצפור מפח יקוש. מלא רחמים, חוסה עלי כרב רחמיך כרב חסדיך כרב חנינותיך כרב ישועתיך. וזכני לשמירת הברית באמת, וחנני מאתך חכמה בינה ודעת דקדשה, חכמה הטובה מפלי קרב, חכמה אמתית שאזכה להנצל על ידה מפח יוקשים. ואחמל ואחוס וארחם על עצמי מעתה, ולא אלך עוד אחרי שרירות לבי הרע. ואתה תהיה בעזרנו תמיד. והצדיקים אמתיים ילחמו לפנינו, עד שזוכה בכחם לבטל קלפת עמלק, למחות שמו וזכרו מן העולם, ולבטל פגם הברית, ממנו ומזרענו ומכל עמך בית ישראל מעתה ועד עולם:

לשבת קודש

יג שבט

ובכן תזכנו ברחמיך הרבים, לחדש חדושין דאורייתא בשבת על חד תרין, חדושין אמתיים דקדשה, חדושין שיהיו לנחת ולרצון לפניך. ונזכה להשפיע לחם משנה ביום השבת שהוא משנה תורה. ותזכנו לשפע כפולה, להמשיך שפע כפולה משנה תורה ביום השבת קדש, ועל ידי קדשת שבת יהיה נמשך השפע לכל העולמות. ותעזרני ותושיעני לקבל שבת קדש בשמחה גדולה, ביראה ואהבה ובקדשה וטהרה גדולה, ולענג את השבת בכל מיני ענג. ועל ידי קדשת שבת יהיה נמשך רפואת הנפש ורפואת הגוף לנו ולכל ישראל. ותרפאנו מכל מכאובינו ומכל תחלואינו ותעלה רפואה שלמה לכל מכותינו (ובפרט להחולה פלוני בן פלוני וכו'). אל נא רפא נא לנו, כי אתה ידעת את מכאובינו בגוף ונפש. רפאנו יהוה ונרפא

הוֹשִׁיעֵנו וְנִשְׁעָה כִּי תִהְלֹתֵנוּ אִתָּהּ. וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ עַל-יְדֵי קִדְשֵׁת שַׁבָּת, הָאֶרֶת
הַתְּשׁוּבָה עֲלֵיךָ, וְנִזְכָּה מִהֲרָה לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת, וְתִזְכְּנוּ לַתְּשׁוּבָה
מֵאַהֲבָה כִּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב:

וְתִמְשִׁיךְ חַן וְחֶסֶד וְהוֹד וְהַדָּר וְתִפְאַרֶת עַל כָּל בְּשָׂרֵי הַדּוֹר הָאֲמִתִּיִּים, וְתִתֵּן לָהֶם
חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָּל רוּאֵם, וְתִרְפָּאֵם מִכָּל תַּחֲלוּאֵיהֶם
וּמִכָּל מַכְאוּבֵיהֶם, וְיִהְיוּ מִכְבָּדִים בְּעֵינֵי הַבְּרִיּוֹת, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד לְפִי בְשָׂרוֹתוֹ כִּן יִקְבַּל
יְפִי וְהַדָּר וְיִתְגַּדֵּל בְּעֵינֵי הַבְּרִיּוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה נַעֲשֶׂה אֶצְלֶם כְּלִי וְצִיּוֹן לְקַבֵּל בְּתוֹכָם
מִשְׁנֵה תוֹרָה, חֲדוּשֵׁין דְּאוּרִייתָא לְחַדֵּשׁ בְּשַׁבַּת חֲדוּשֵׁי תוֹרָה בְּכַפְלָיִם:

וְתִרְחֵם עָלֵינוּ וְתַעְזֹר לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּוֹת, וְתִשְׁמְרֵנוּ שְׁלֵמָה נִכְשָׁלִים בְּגֵאוֹת חֵם
וְשָׁלוֹם, וְנִזְכָּה לְהִרְגִישׁ שְׁפִלוּתֵנוּ בְּכָל הָאֲבָרִים תָּמִיד, וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ
מֵאֲתֶךָ חֲכָמָה רַעֲיָה וְהַשְׁכָּל, בְּאִפְסֵי שְׂנוּכָל לְהַפִּיק דְּרָכֵי הָעֲנוּהָ בְּאַמֶּת כְּלִי שְׂמוֹתֵם
וּשְׁקָרִים, עַד שְׂנוּכָה לְעֲנוּהָ שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת לְאַמֶּתוֹ. וְתוֹשִׁיעֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּוֹת, וְתִשְׁמֹר
אֶת פִּינוּ מִלְּשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת וּמִכָּל מִינֵי דְבוּרִים פְּגוּמִים, שְׁלֵמָה יֵצֵא מִתּוֹךְ פִּינוּ שׁוֹם
דְּבוּר רַע עַל שׁוֹם בְּרִי יִשְׂרָאֵל שְׁבַע עוֹלָם, וְלֹא שׁוֹם דְּבוּר פְּגוּם כְּלָל:

אֱלֹהֵי, נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מְרַע וּשְׁפָתֵי מַדְבַּר מְרָמָה. וְתִהְיֶה בְּעֲזָרְנוּ שְׁלֵמָה יוֹיֵק לָנוּ פָּגָם
הַדְּבוּר וְהַלְּשׁוֹן הָרַע שֶׁל בְּנֵי הָעוֹלָם, שְׁלֵמָה נִהְיֶה נִלְכָּדִים בְּגֵאוֹנוֹם עַל-יְדֵי
חֲטָאֵת פִּיהֶם חֵם וְשָׁלוֹם. וּמַעֲתָה תַעְזֹר לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל שְׁנֵהִיָּה נִשְׁמָרִים מִפָּגָם
הַדְּבוּר, וְנִזְכָּה כְּלָנוּ לְקִדְשׁ אֶת פִּינוּ תָּמִיד בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה. וְתִשְׁמְרֵנוּ מִגֵּאוֹת וּגְדוּלוֹת,
וְתַעֲלֶה אֶת הַשְּׂכִינָה מִגְּלוּתָהּ אֲשֶׁר יָרְדָה בְּגִלוּת גְּדוֹל עַל-יְדֵי פָּגָם הַגְּאוּהָ הַכָּא עַל-יְדֵי
עוֹן לְשׁוֹן הָרַע חֵם וְשָׁלוֹם. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ וְעֲזָרְנוּ מַעֲתָה לְתַקֵּן כָּל זֶה, וְתִשְׁמְרֵנוּ
וְתַצִּילֵנוּ מַעֲתָה מִעוֹן לְשׁוֹן הָרַע הַחֲמוּר מְאֹד, וּמִכָּל מִינֵי פָּגָם הַדְּבוּר, וְנִזְכָּה לְקִדְשׁ אֶת
דְּבוּר פִּינוּ בְּכָל מִינֵי קִדְשׁוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְקַבֵּל הָאֶרֶת שַׁבָּת קִדְשׁ מִפְּקַחֵי הַדּוֹר
הָאֲמִתִּיִּים בְּשְׁלָמוֹת. וְתַצִּיל אוֹתֵנוּ מִכָּל מִינֵי גֵאוֹת וּגְבָהוֹת וּנְסוֹת הָרוּחַ, וְתִזְכְּנוּ לְעֲנוּהָ
אֲמִתִּית בְּשְׁלָמוֹת. וְנִזְכָּה לְחַיִּים אֲמִתִּיִּים, חַיִּים דְּקִדְשָׁה, וְלִרְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּגוּף וּנְפֶשׁ,
וְלַתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה מֵאַהֲבָה הַנִּמְשָׁךְ מִקִּדְשֵׁת שַׁבָּת קִדְשׁ. וְתִשְׁבַּעֵנוּ מִטּוֹבְךָ וְתִזְכְּנוּ
לְמַעַם טַעַם קִדְשֵׁת שַׁבָּת הַמְּחִיָּה אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, בְּאִמּוֹר, טוֹעֲמִיָּה חַיִּים זָכוּ. וְתִשְׁפִּיעַ
עָלֵינוּ חַיִּים אֲרָכִים חַיִּים טוֹבִים, חַיִּים שְׂיֵשׁ בָּהֶם יִרְאֵת שְׂמִים, חַיִּים שְׂנוּכָה בָּהֶם לְסוּר

מרע לגמרי. ולשוב בתשובה שלמה באמת. ולעבד אותך באמת ובלב שלם ובענוה
אמתית כל ימי חיינו אנהנו וזרענו מעתה ועד עולם, עד שנופה לחיים נצחיים, ליום
שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים, אמן נצח סלה ועד:

נט

[על-פי תורה נ"ט - היכל הקדוש]

יד שבט

אשרי שומרי משפט עושה צדקה בכל עת. צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת
יקדמו פניך. רבנו של עולם, מלא רחמים, אוהב משפט. זכני ברחמיך
הרבים למשפט דקדושה, שאזכה לשפט עצמי בכל עת על כל הדברים אשר אני
עושה, ולחשב דרכי ולישב דעתי היטב בכל יום ויום, להשפט בעצמי הן על העבר
הן על העתיד. עד שאזכה להוציא משפטי לאור, לברר לי דרך ישרה שאלך בה,
באפן שאזכה לעשות רצונך ולשמר חקיך ומשפטיך באמת, ולא איגע לריק ולא אלד
לבהלה. ולא אטה מן המשפט האמת והישר, ולא אטעה את עצמי חס ושלום, רק
אזכה לשפט ולדון את כל עסקי ומעשי באמת לאמתו, למען אזכה לשוב אליך
באמת כרצונך הטוב, כמשפטי חייני, ואשמרה עדות פיה. חום וחמל עלי בחסדיך
העצומים, ותזכני שיהיה יצר הטוב שופטי, ואזכה להתבודד בכל יום ולהסתפל על
עצמי היטב היטב, ולרחם עלי ולהשפט בעצמי על כל המעשים אשר עשיתי מעודי
עד היום הזה, ולחשב עצות ותחבולות, איך למלט נפשי מני שחת, ולקבל עלי קבלה
חזקה בלב שלם באמת, לשמר מצותיך וחקיך ומשפטיך תמיד, עד שיתלהב לפי
בהתלהבות גדול וחזק מאד אליך באמת כרצונך הטוב, עד שאזכה על-ידי התלהבות
הלב לכלות ולשרף ולבער כל הרע שנאחו בי, הן הרע שנאחו בי על-ידי מעשי
הרעים, הן הרע שנאחו בי על-ידי אחרים, שאני עוסק לדבר עמהם ביראת שמום
לקרבם לעבודתך, כאשר גזרת עלינו על-ידי חכמיך הקדושים, שכל אחד מישראל
מחייב להשתדל לקרב בני אדם לעבודתך, פי כל ישראל ערבים זה בזה. אבל אתה
יודע רבוי המניעות שיש על זה, וגדל התנרות הרע שמתגרה בזה האיש העוסק
לקרב רחוקים לעבודתך, פי הרע של אלו האנשים רוצה להתאחו בלב המקרבם חס
ושלום, להטות לבבו חס ושלום מהשם יתברך:

על-כן באתי לפניך להפיל תחנותי מול קדשתך, שתרחם עלינו ברחמיך הרבים, ותחמל עלינו בחמלתך הגדולה, ותשפיע עלינו חכמה ובינה ודעת ודקדשה, וימשך עלינו מען החכמה היוצא מבית יהוה. ותפנו למשפט דקדשה, ולכלכל דברינו במשפט, עד שיתעורר אש המשפט וישרף כל הרע של כל הרחוקים המתקרבים לעבודתך על ידינו, ויהיה לנו כח להחזיר אנשים רבים בתשובה שלמה לפניך, ולקרב נפשות רבות לעבודתך באמת ולבנות מהם היכל הקדש, לגדל ולרומם ולנשא ולהעלות פבודך הגדול על ידם, כי זה עקר פבודך פשהרחוקים מתקרבים לעבודתך, כמו שכתוב, רם על כל גוים יהוה על השמים פבודו. ולא יזיק לנו הרע שלהם כלל, רק נזכה להכניע ולשרף ולבער הרע מלבבנו על-ידי אש המשפט דקדשה, ויתלהב הלב בהתלהבות גדול וישיב על פסא המשפט, ויהיה נשרף כל הרע לגמרי, ולא יהיה שום כח להרע והקלפות להתאחז חס ושלום, לא בלבבנו ולא בלב הנפשות המתקרבים לעבודתך ורוצים לשוב בתשובה שלמה לפניך. ונזכה שיתעורר כל העולם בלעבודתך באמת, ויעשו כלם אגדה אחת לעשות רצונך בלב שלם. וישמעו רחוקים ויבואו ויכירו כח מלכותך, ויקים מקרא שכתוב, והיה (כל) הנשאר בציזון והנותר בירושלים קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלים. ויתבטל הרע לגמרי. ותשיב שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחלה, ותמלך אתה יהוה לבדך בחסד וברחמים בצדק ובמשפט. ויקים מקרא שכתוב, ויהוה לעולם ישב כונן למשפט פסאו. ותבטל כל הקלפות וכל הסמריז אחרנין מן העולם:

לשבת-קודש

ותזכנו לקדשת שבת בשלמות, ועל-ידי-זה תתן לנו יד ושם בביתך ובחומותיך, כמו שכתוב, ונתתי להם בביתי ובחומותי יד ושם טוב מבנים ומבנות שם עולם אתן לו אשר לא יפרת. ותזכנו להעמיד תלמידים הרבה, ותתן לנו חכמה ושכל דקדשה, שנזכה לידע איך לדבר עם כל אחד ואחד ולכלכל דברנו במשפט, באפן שלא יזיקו להם דברינו, רק יעוררו אותם לשמך ולעבודתך באמת, ויטו ללבכם אליך וישובו כלם בתשובה שלמה לפניך כרצונך הטוב:

טו שבת

ותזכנו לשם טוב ותגדיל שמנו עד עולם, ותרחם עלינו ותשמר אותנו תמיד מעון הפעם, ולא אכעזם על שום דבר ולא על שום אדם לעולם, ולא אטרף

נפשי באפי חס ושלום, ולא יהיה בידי אל זר ולא אשתחווה לאל נכר, שזה נאמר על
 הפועם שהוא כעובד עבודה זרה. ותשמרני מן הפעם ומן הרגז ומן הקפדנות בתכלית
 השמירה, ותמחל ותסלח לי ותכפר לי על כל מה שפגמתי נגדך על ידי עון הפעם
 מנעורי עד היום הזה, כי אתה יודע שמדה רעה זאת נתאחזה בנו מנעורינו, עד אשר
 אבדנו על ידה מה שאבדנו:

חוס וחמל עלי והטיבה עמדי בטובך הגדול, וזכני להיות טוב לכל, ולאחז במדותיך
 הקדושות אשר אתה חנון ורחום ארך אפים ורב חסד וטוב ומטיב לכל. ואהיה
 נשמר מכל מיני פעם וקפדות שלא יעלו ולא יבואו ולא יגיעו ללבבי כלל. ותשפיע
 עלינו שפע העשירות דקדשה, ויתגדל שמינו ונפשנו על ידיה, עד שיתאונו נפשות
 רבים להכלל בנפשנו ויתקרבו אליך באמת על ידיה, ותגדיל השם והנפש דקדשה
 עד עולם, ויקים מקרא שכתוב, לשמך ולזכרך תאות נפש:

ותשמרנו ברחמיך מהרשעים שאסור לקרבם תחת פני עבודתך, אשר הם
 יכולים להוריד חס ושלום את המקרבם ממדרגתו, ולא נעסק עמהם
 לקרבם כלל. כי אתה יודע כי אין בנו דעת לידע את מי לבחר ולקרב ואת מי לרחק,
 רק עליך לבד אנו סומכים ונשענים, בחסדך עשה עמנו וכרצונך נעשה:

אבי שבשמים, מלא משאלותי ברחמים, וזכני למשפט דקדשה, לשפט עצמי בכל
 עת כרצונך הטוב, עד שיתעורר איש המשפט וישרף כל הרע הנאחז בו, ואזכה
 להיות כלו טוב באמת. ותעזרני לקרב נפשות רבים אליך ולגדל כבודך תמיד, ויגדל
 שמך עד עולם. ואזכה שיהיה לי חלק טוב בהיכל הקדש הנבנה על ידי עושי רצונך
 המקרבים רחוקים לעבודתך באמת, ותבנה עירך ירושלים במהרה בימינו, תבנה
 ותכונן בגשמיות וברוחניות עיר הקדש קריה נאמנה מלאתי משפט. ותבער ותשרף
 ותכלה ותבטל כל הרע והטמאה מן העולם, ויקים מהרה מקרא שכתוב בעת ההיא
 יקראו לירושלים פסא יהוה ונקוו אליה כל הגוים לשם יהוה לירושלים ולא ילכו עוד
 אחרי שרירות לבם הרע. ונאמר, ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה. ונזכה לשוב
 אליך באמת ולהחזיר אחרים בתשובה, ולא יזיק לנו לעבודתנו כלל העסק שנעסק
 לקרב רחוקים לעבודתך באמת, כי אתה יודע כי כונתינו בזה לטובה, למען שמך
 לבד באמת:

חוס וְחַמַּל עָלַי, וְהִכֵּן צַעֲדֵי וּמַעֲגָלַי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבִי שְׁלֹם, תִּמְנָךְ אֲשׁוּרֵי
בְּמַעֲגָלוֹתֶיךָ כֹּל נִמְזוּמוֹ פְּעָמַי. נַפְשִׁי יִשׁוּבֵב יִנְחַנֵּי בְּמַעֲגָלַי צְדָק לְמַעַן שְׁמוֹ. יְהִי
חֶסֶדְךָ יְהוָה עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחַלְנוּ לָךְ. יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ אֵל
יַעֲזֹבֵנוּ וְאֵל יִשְׁאֲנֵנוּ. לְהַטּוֹת לְבַבְנוּ אֵלָיו לְלַכֵּת בְּכָל דְּרָכָיו וּלְשַׁמֵּר מִצְוֹתָיו וּחְקָיו
וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת אֲבוֹתֵינוּ. וַיְהִיו דְּבָרֵי אֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְהוָה קְרוֹכִים
אֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וְלַיְלָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עִבְדוֹ וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ.
לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד:

[על-פי תורה ט' - פתח רבי שמעון]

יהוה שִׁמְעָתִי שִׁמְעֵךְ יְרֵאתִי יְהוָה פְּעֻלְךָ בְּקֶרֶב שָׁנִים חִיִּיהוּ בְּקֶרֶב שָׁנִים תוֹדִיעַ בְּרָנֹו
רַחֵם תִּזְכּוֹר. יִרְאֵה וְרַעַד יָבֹוא כִּי וְתִכְסְּנִי פִּלְצוֹת, סִמֵּר מִפְּחָדְךָ בְּשָׂרֵי
וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יְרֵאתִי. מִי לֹא יִרְאֶךָ מְלֶכֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לָךְ יֵאָתֶה, כִּי בְּכָל חֲכָמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל
מַלְכוּתָם מֵאֵין כְּמוֹךָ. אֵל נַעֲרָךְ בְּסוֹד קְדוּשִׁים רַבָּה וְנוֹרָא עַל כָּל סִבִּיבָיו. עַל בֵּן מִפְּנֵי
אֲבָהָל אֲתַבּוֹנֵן וְאֶפְחַד מִמֶּנּוּ:

רבוננו שֶׁל עוֹלָם, אֵל גָּדוֹל וְנוֹרָא, קְדוּשׁ אֲתָה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ, אֲשֶׁר יִרְאָתְךָ וְאִימָתְךָ עַל
כָּל שְׂאֵנָי שַׁחַק וְעַל כָּל הַשְּׂרָפִים וְהָאוֹפְנִים וְחֵיות הַקִּדְשׁ, וְעַל כָּל הַעוֹלָמוֹת
עֲלִיזִים וְתַחַתּוֹנִים, וְעַל כָּל דְּרֵי מַעְלָה וְדְרֵי מַטָּה, בְּלֹם יִרְעֵדוּן וַיִּפְחָדוּן מֵאִימַת שְׁמֶךָ.
חוס וְחַמַּל עָלַי בְּחֶמְלָתְךָ הַגְּדוֹלָה, וְתִשְׁפִיעַ וְתִמְשִׁיךְ עָלַי יִרְאָתְךָ הַקְּדוּשָׁה, שְׂאֵזְבָה
לְהַתִּירָא וּלְפָחוֹד וּלְרַעַד מִמֶּךָ תָּמִיד בְּאֵמַת, בְּפָחַד וּבְרַעַד נְמַלִּיכְךָ עָלֵינוּ, וְנִזְכָּה
לְהַרְגִישׁ יִרְאָתְךָ הַקְּדוּשָׁה בְּכָל רַמ"ח אֲבָרֵינוּ וְשֵׁם"ה גִּידֵינוּ, וְתַהֲיֶה יִרְאָתְךָ עַל פְּנֵינוּ
לְבַלְתִּי נַחֲטָא שׁוּם חֲטָא וְעוֹן כְּלָל, לֹא כְּשׁוֹנֵג וְלֹא כְּמִזִּיד מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וַיִּרְאֵת
יְהוָה תַּהֲיֶה חוֹפֶפֶת עָלֵינוּ תָּמִיד בְּאֵמַת וּבְאִמּוֹנָה שְׁלָמָה, עַד שְׁנִזְכָּה עַל-יְדֵי יִרְאֵת
יְהוָה לְהַאֲרִיךְ וּלְהַגְדִּיל יְמֵינוּ לְהוֹסִיף בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה תוֹסְפוֹת קְדָשָׁה
יִתְרָה, וַיְהִיו נִתְרַחֲבִין וְנִתְאַרְכִּין וְנִתְגַּדְלִין כָּל יְמֵינוּ בְּכָל פְּעַם יוֹתֵר וַיּוֹתֵר בְּתוֹסְפַת
קְדָשָׁה בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, עַד שְׁנִזְכָּה לְאִרְכּוּת יָמִים וְשָׁנִים דְּקְדָשָׁה בְּאֵמַת
כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וְלֹא נִבְלָה יְמֵינוּ לְהִבָּל חֵם וְשָׁלוֹם, רַק נִזְכָּה לְשַׁמֵּר אֶת כָּל יְמֵינוּ
וְשַׁעוֹתֵינוּ וְעַתּוֹתֵינוּ וְרַגְעֵינוּ לְהוֹסִיף בְּכָל פְּעַם תוֹסְפוֹת קְדָשָׁה מְרַבָּה עַל-יְדֵי יִרְאֵת

יהוה, ויקים בנו מקרא שכתוב יראת יהוה תוסיף ימים. ותרחם עלינו ותראה בעניינו ודחקנו, ובצר תרחיב לנו. כי אתה יודע את עצם רבוי צרותינו ודחקנו וענינו ועמלנו שיש לנו בכל יום ויום בתחלתו, כי צר לנו מאד מאד, ואין אנו יכולים להתחיל בשום עבודה לא תורה ולא תפלה ולא צדקה ולא שום עובדא דקדשה. ובכל יום ויום יצרנו מתגבר עלינו חס ושלום, ומכביד עלינו על עבודתך מאד מאד בלי שעור וערך, ולוחץ אותנו בחזקה, ומבלבל את דעתנו ומיגע ומענה את נפשנו ורוחנו ונשמותינו, וסותם וסוגר כל השערים והשבילים של הקדשה מפנינו, ורוצה לאסרנו חס ושלום בכבלי עני וברזל, ויכנע בעמל לבנו עד אשר נכשלנו ואין עוזר:

טו שבט

מלא רחמים, אדון כל, אתה לכד ידעת את צרות לבבינו, כי רע ומר, כי נגע עד הנפש. אתה ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו, ראה נא בעניינו וריבה ריבנו, חוס ורחם וחמל נא עלינו. תפן אלינו ברחמים כי אתה הוא בעל הרחמים, ותן לנו כח וגבורה בכל יום ויום ובכל רגע ורגע ובכל שעה ושעה ובכל עת ועת, שנוזכה תמיד לדחות ולגרש ולבטל יצרנו הרע מקרבנו, ולקבל עלינו על מלכות שמים באהבה באמת בכל עת ובכל רגע. ולהאריך ימינו ושנותינו על-ידי יראת יהוה באמת, להוסיף קדשה וטהרה בכל שעה ושעה ובכל יום ויום, ובכל שבוע ושבוע ובכל חדש וחדש ובכל שנה ושנה, עד שנוזכה לאריכות ימים ושנים אמתיים, לזקנה ושיבה טובה דקדשה, ולא נאבד יום אחד ולא שעה אחת מכל ימינו לעולם. באפן שנוזכה בעת אשר תאספנו אליך בשלום, לבוא ולעלות ולראות לפניך עם כל ימינו ושנותינו, שיהיו כלם שלמים קדושים וטהורים בתוספת קדשה על קדשה, ולא נבוש ולא נכלם לעולם ועד:

ובכן תוכני ברחמיך הרבים, ותשמרני ותצילני תמיד מחן של שקר ומהבל היפי, ולא אחמד ולא אתאווה בלבבי הבל יפי הנשים, ולא אסתפל עליהם, ולא אתור אחר לבבי ואחר עיני כלל, כמו שכתוב, אל תחמד יפיה בלבבך, כי בעד אשה זונה עד כפר לחם:

אנא יהוה, חוס וחמל עלינו במתנת חנם ונדבת חסד, חמל עלינו ברחמיך הרבים ברחמיך הגדולים, ואל תעשה עמנו כחטאינו ואל תדיננו כמפעלינו. זכנו לסור מרע, הצילנו מרע כזה, זכנו מעתה להיות שב ואל תעשה באמת. חמל על

נִפְשָׁנוּ הַקְדוּשָׁה וְהַצִּילָנוּ מִנֵּי שְׁחַת, הַצִּילָנוּ מִטִּיט וְאֵל אֲמָבָעָה אֲנַצְלָה מִשׁוֹנְאֵי
 וּמִמְעַמְקֵי-מַיִם. אֵל תִּשְׁמָפְנֵי שְׂבֵלַת מַיִם וְאֵל תִּבְלַעְנֵי מְצוּלָה וְאֵל תֵּאָטֵר עָלַי בְּאֵר
 פִּיָּה. כִּי מָה בָּצַע בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֵל שְׁחַת הַיּוֹרֵךְ עִפְר הַיְגִיד אֲמַתְךָ. כִּי אֵינִי יוֹדֵעַ אִיךָ
 לְהִזְוֹר וּלְהַשְׁמֵר מִמָּה שְׂאֵנִי צָרִיךְ לְהַשְׁמֵר, כִּי אִם עָלֶיךָ לִבְדֹּ אֲנִי מִשְׁלִיךְ אֶת יְהוָה.
 הִנְנִי לְפָנֶיךָ מְלֵא בּוֹשָׁה וּבְלִמָּה, עֲשֵׂה עִמּוֹי מָה שֶׁתַּעֲשֶׂה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶּיךָ
 הַגְּדוֹלִים, וְהַחֲזִירֵנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת. וְהַצִּילָנִי מִפְּגַם הַכְּפִירִית וְלֹא יָבֹא
 עָלַי שׁוּם הַרְהוּר רָע וְלֹא שׁוּם מַחְשָׁבָה רָעָה כָּלֵל, וְתַקְדְּשֵׁנִי בְּקִדְשֶׁתְךָ הַעֲלִיזָנָה תְּמִיד.
 וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילָנִי תְּמִיד מִשְׁקֵר הַחַן וְהַכֵּל הַיְפִי, וְתִזְכְּנֵנִי שְׁלֵא אֲנִהוּג בַּעֲצָמַי שׁוּם חַן
 שֶׁל שְׁקֵר, לֹא בִישִׁיבָה וְלֹא בַעֲמִידָה וְלֹא בַהֲלִיכָה, וְלֹא בַאֲכִילָתִי וּבַדְּבוּרֵי עִם בְּנֵי אָדָם,
 וּבְכָל שְׂאֵר תְּנוּעוֹת וְעַסְקִים עִם בְּנֵי אָדָם, אֲשֶׁר בְּנֵי אָדָם גִּלְפָּדִים בְּאֵלוֹ הַחַנּוּת שֶׁל
 שְׁקֵר מְאֹד, וּמִתְנַהֲגִים בְּחַן מִיַּחַד לְכָל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה. אֲנִי יְהוָה, רַחֵם עָלַי וְשְׁמְרֵנִי
 וְהַצִּילָנִי מִכָּל אֵלוֹ מִיְנֵי חַן שֶׁל שְׁקֵר, וְלֹא אֶלְכֵד בְּהֵם כָּלֵל בְּשׁוּם תְּנוּעָה וּבְשׁוּם עַסְקָה,
 רַק כָּל מַעֲשֵׂי יְהוָה לְשֵׁם שְׁמַיִם, כָּלֵי שׁוּם פְּנִיָּה לְהַתְּפָאֵר לְמִצַּא חַן בְּעֵינַי בְּנֵי אָדָם חֵם
 וְשִׁלּוּם, וְכָל פְּנִיתִי בְּכָל תְּנוּעוֹתַי וְעַסְקֵי יְהוָה רַק לְשִׁמְךָ לִבְדֹּ, לִיהוָה לִבְדֹּ. וְאֲמַשִּׁיךְ עָלַי
 יְרֵאָה שְׁלֵמָה תְּמִיד מִפְּנֵיךָ בְּאַמֶּת, וְיִהְיֶה מוֹרָא שְׁמַיִם עָלַי כְּמוֹרָא בְּשֵׁר וְדָם, עַד
 שְׂאֻזְכָּה עַל-יְדֵי הִירֵאָה לְהֶאֱרִיךְ וּלְהֶרְחִיב וּלְהַגְדִּיל יְמֵי וּשְׁנוֹתַי בְּקִדְשֶׁתְךָ הַעֲלִיזָנָה.
 וְנִזְכָּה לְהֶאֱיֹר וּלְהִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל הָאֶרֶץ וּקְדָשָׁה גְּדוֹלָה מִתְקוּנֵי עֲתִיקָה,
 הַנֶּעֱשִׂין וְנִמְשָׁכִין עַל-יְדֵי הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים הַזִּקְנִים שֶׁבְּקִדְשָׁה, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה
 לַעֲשִׂירוֹת גְּדוֹל דְּקִדְשָׁה. וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילָנִי מִתְּאֹת נְאוּף תְּמִיד, וְתַעֲזָרְנֵנִי שְׁנוּכָה לְרַחֵם
 עַל עֲצָמָנוּ לְשִׁמְרֵ אֶת הַלְּחוֹת וְהַשְּׁמָנִים שֶׁבְּגוּפָנוּ שִׁיעֲלוּ אֵל הַמּוֹחַ לְהַשְׁלִים וּלְהַגְדִּיל
 אֶת דַּעֲתָנוּ בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה, וְלֹא יֵצְאוּ לַחוּץ חֵם וְשִׁלּוּם עַל-יְדֵי רַבּוֹי מִשְׁגָּל חֲלִילָה.
 וְתַצִּילָנוּ מִרוּחַ שְׁמוֹת וְשִׁגְעוֹן הַבָּא עַל-יְדֵי תְּאוֹת הַמִּשְׁגָּל חֵם וְשִׁלּוּם, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה
 נִתְּיָבְשִׁים חֵם וְשִׁלּוּם הַלְּחוֹת וְהַשְּׁמָנִים שֶׁל הַגּוּף, שְׁמוּזָה נַעֲשִׂים כָּל הַמִּשְׁגָּעִים שֶׁבְּעוֹלָם.
 רַחֵם עָלֵינוּ וְהַצִּילָנוּ מְזֵה, וְנַחֵם עַל גּוּפָנוּ וְנַפְשָׁנוּ וְרוּחָנוּ וְנִשְׁמוֹתֵינוּ, וְנִזְכָּה לְשִׁמְרֵ מְאֹד
 אֶת הַשְּׁמָנִים שֶׁבְּגוּפָנוּ. וְתַצִּילָנוּ מִקְצֵר רוּחַ וּמִהַפְּסֵק הַנְּשִׁימָה, וְתִזְכְּנֵנוּ לְאַרְיֵכַת
 הַנְּשִׁימָה, שְׁנוּכָה לְהִמְשִׁיךְ אֲלֵינוּ תְּמִיד רוּחַ חַיִּים דְּקִדְשָׁה בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה וּבְכָל
 רֵגַע וְרֵגַע. וְתִשְׁמֵר אֶת שְׁכָלָנוּ תְּמִיד, וְנִזְכָּה לְהִמְשִׁיךְ תְּמִיד בְּכָל עֵת שְׁמָנִים קְדוּשִׁים
 לְשִׁכְלָנוּ, עַד שִׁיְהִיָּה שְׁכָלָנוּ בּוֹעֵר בְּהַתְּבַוְּנוֹת גְּדוֹל דְּקִדְשָׁה, וְיִהְיֶה מִחַנּוּ וְשִׁכְלָנוּ הוֹלֵךְ
 וְגְדוֹל בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה בְּאַמֶּת. וְתִזְכְּנֵנוּ לַעֲשִׂירוֹת גְּדוֹל דְּקִדְשָׁה הַנִּמְשָׁךְ מִפְּסֵלַת שֶׁל

הלחת, אשר משם נתעשר משה, עד שנוכח על-ידי זה להתבוננות העליון הגדול והקדוש והנורא מאד, הנמשך על-ידי עשירות גדול דקדושה:

יז שבט

וּנְזֻכָּה ליראה בשלמות בכל הבחינות, בכל חלקיה ופרטיה ודקדוקיה. וימשך עלינו שלשה קני היראה הכלולים משלש שלש, שהם, מורא שמים, ומורא הרב, ומורא אב ואם, בכל חלקיהם ובחינותיהם. ותתן פחדך יהוה אלהינו על כל מעשיך ואימתך על כל מה שפראת וייראוך כל המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים, ויעשו כלם אגדה אחת לעשות רצונך בלבב שלם:

וּבְכֵן תרחם עלינו ברחמך הרבים ובחסדיך הגדולים הרבים והעצומים, ותעוררנו משנתנו, כי בעונותינו הרבים גברה עלינו השנה בהתגברות גדול מאד, עד אשר זה ימים ושנים רבים אשר עוסקים עמנו הצדיקים האמתיים לעוררנו ולהקיצנו משנתנו ותרדמתנו, ובכמה פנים ואפנים וסבות רבות ויגיעות גדולות ועצומות מרחו ויגעו בשבילנו וצמצמו אלהותו יתברך עלינו, והאירו לנו פני התורה הקדושה, והלבישו לנו פני התורה הקדושה בכמה וכמה פנים, בדרושי תורה ובספורי מעשיות של שנים קדמוניות, ככל אשר ראינו בספריהם הקדושים ושמענו מפייהם הקדוש, דברים גבוהים ועצומים ונוראים עד אין סוף דברים העומדים ברום רימו של עולם, דברים הנמשכים מאתך באמת, דברים שיש להם כח לעורר ולהקיץ כל בני העולם כלם משנתם הגדולה כגדול כקטן, ועדין לא נתעוררנו ולא שבנו מפעותנו עדין. ועתה מה יש לנו עוד צדקה ולזעק עוד אל המלך. מה לעשות לנו ולא עשה לנו על-ידי צדיקיו וחכמיו הקדושים והנוראים שהיו בכל דור ודור מיום מתן תורתנו הקדושה עד היום הזה, אשר כלם כ אחד מעוררים ומקיצים אותנו בהתעוררות גדול, ואין איש שם על לב. ואני עני וכואב וגוע, אין לי שום מנוח והצלחה כי אם אזעק ואשוע, קולי אל יהוה אקרא ויענני מהר קדשו סלה. אני שכבתי ואישנה הקיצותי כי יהוה יסמכני:

אָנָּה יהוה, אשר אין שנה ותנומה לפניך, כמו שכתוב, הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל. ואתה מעורר ישנים ומקיץ נרדמים, מחיה מתים ורופא חולים, פוקח עורים וזקף כפופים, משיח אלמים ומתיר אסורים. אָנָּה ברחמך הרבים, עוררני נא הקיצני נא הקימני נא ברחמך הרבים, פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני. צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני. ראה עני ועמלי ושא לכל חפאתי. ראה איכי כי רפו

ושנאת חמם שנאוני. שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך. עזרני וחנני מעתה שאזכה להתעורר משנתי הגדולה, אשר גברה עלי על ידי מעשי הרעים, וגם על ידי תאות אכילה ושתיה. עזרני להתעורר בהתעוררות גדול ולשוב אליך באמת לאמתו בזריות גדול. והצילני מעתה מכל מיני חטאים ועונות ופשעים, והיה עמדי תמיד, ושמרני והצילני מפגם תאות אכילה ושתיה, ואזכה שתהיה אכילתי תמיד בקדשה ובטהרה גדולה בלי שום תאות הגוף כלל. ותהיה אכילתי ושתיתי תמיד מאכל שנתברר למאכל אדם, ותגן בעדי ותשמרני ותצילני שלא יבוא לתוך פי שום מאכל ומשקה שלא נתברר עדין למאכל אדם, אשר יכולין לאבד חס ושלום את הפנים דקדשה על ידי מאכלים הללו, ולפל לתוך שנה חס ושלום. רק אזכה לאכל בקדשה גדולה מאכלים שנתבררו, מאכלים שהם בקדשת לחם הפנים, שאזכה על ידם ללב טוב ללב שמח ולפנים דקדשה, ותצילני ממאכלים המביאין רע אל הלב:

רבונו של עולם, הצילני מרע הלב, הצילני מעקמומיות שבלב, זכני לטוב ללב באמת, עשה עמי חסד חנם, וצוה בחסדיך הרבים להשיב ולהחזיר לי מהרה כל האברות שאבדתי עד הנה. ותמשוך עלי פנים דקדשה הנמשכין משנים קדמוניות, מהדרת פנים, אשר שם משרשים כל השבעים פנים של תורה. כחסדיך חניני ואשמרה עדות פיה. חנון ורחום יהוה, ארך אפים ורב חסד. לך אמר לבי בקשו פני את פניך יהוה אבקשו, אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי היית, אל תפושני ואל תעזבני אלהי ישעי. האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדיך. פניך האר בעבדך ולמדני את חקיך. פנה אלי וחנני תנה עזך לעבדך והושיעה לכן אמתך. יהוה אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונושעה. עזרה כבודי עזרה הנבל וכנור אעירה שחר:

יח שבט

ותרחם עלי ותושיעני ותזכני שאזכה להיות בכלל התלמידים הגונים וכשרים, שאזכה לשמע ולזכור היטב את קול דברי הצדיקים האמתיים, את כל אשר פעלו ועשו למעננו, את כל הדבורים הקדושים שזכינו לשמע מפייהם ומפי כתבם, את כל הגדולות והנוראות, את כל מעשה יהוה הגדול אשר עשו בשבילנו, אשר השאירו אחריהם ברכה ספריהם הקדושים, הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים. המאירין את העינים ומשיבין את הנפש מדרכי מיתה לדרכי

חיים. ואזכה שיכנסו דבריהם באזני ולבי, ואשמע היטב את דבריהם הקדושים ולא
אשכח דבר ממושנתי:

אנא חוסה על נפשי האמללה והעלובה מאד, וחמל עלי בחמלתך הגדולה, ותן לי
תקנה ולא אוכזר, ותן לי אחרית טוב. וחמל עלי מעתה שאזכה מהיום להזכיר
את עצמי את כל דברי יהוה ששמענו מרבותינו הקדושים וזכרונם לכרכה, באפן
שאזכה להתעורר באמת משנתי הגדולה, כי אני הולך נע ונד כצאן בלא רועה, פתרון
בראש ההר וכספינה בלב ים. שקדתי ואהיה כצפור בודד על גג. אנא פנה, עורה נא,
התעוררי נא הקיצה נא, עמדי נא קומי נא, חלי נא פני אל במיטב הגיון. נפשי נפשי
השתטחי לעפר והשתחוי לו, ותן בעפר פיד. ושפלת מארץ תדברי ומעפר תשח
אמרתך. אולי יש תקנה. אולי יחנן יהוה צבאות. אולי יעשה יהוה, ככל נפלאותיו
אשר עשה עם אבותינו. מה לך נרדם קום קרא אל אלהיך, אולי יתעשת האלהים לנו
ולא נאכזר, אולי יחוס עם עני ואביון אולי ירחם. הקיצה אחי משנת פתייתך, העירה
והקיצה, עד מתי עצל תשכב מתי תקום משנתך. מעט שנות מעט תנומות מעט חבק
ידיים לשכב. אל תתן שנה לעיניך ותנומה לעפעפיך. הנצל כצבי מיד, וכצפור מפח
יקוש. זכור אל תשכח את אשר הקצפת את יהוה אלהיך זה ימים ושנים, ואף-על-
פי-כן חסדי יהוה לא תמנו ממך, ובכל עת הוא עוסק לעוררך ולהקיצך משנתך
בחסדיו המרבים. זכור זה כמה מעוררים ומקיצים אותך בכמה מיני התעוררות בלי
שעור וערך ומספר, אשר לא יאמן כי יספר, שיהיה אפשר לישן מקול הצעקה
וההתעוררות והפרוים ורמזים והתנוצצות כאלו, באתגליא ובאתכפיא, פרוזא קרי
בחיל קול גדול ולא יסף, וקול שופר חזק מאד הולך ומתגבר בקולו בכל יום ובכל עת
ובכל שעה. הן יתן בקולו קול עז יען ויאמר, עורו ישנים מתרדמתכם ונרדמים הקיצו
מתנומתכם. ועדין לא שבת מטעותך, עודך מתגולל בתוך המסלה, בתוך עכירת
רפש וטיט, בתוך יון מצולת ההבלים, העודך לא תשוב, עודך מסתולל בנפשך
לבלתי שלחה חפשי, שתשוב לעשות רצון יוצרך ובוראך, אשר זה כל תשוקתה
וגעגועה וכוספה החזק והעצום:

ואל תאמרי נואש חס ושלום לאמר כי עונותיך אתך, ובהם אתה נמוק חס ושלום,
ואי אפשר לך עוד לשוב מכסילותך ושטיותיך, כי עונותיך עברו ראשך, עד
אשר חס ושלום אכזר נצחך ותחלתך. אהה אהה, חוס וחמל עליך ועל מעט ימך

הַחֲרוּצִים שֵׁישׁ לָךְ עוֹד לְהַתְמַהֵמָה מְעַט בְּזֶה הָעוֹלָם הָעוֹבֵר כְּהֶרֶף עֵינַי, וְאֵל תֹּאמְרוּ כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה חֲלִילָה, כִּי זֶה קִשָּׁה מִן הָרֵאשׁוֹנָה, כִּי מִחֲשׁוֹבוֹת וְרַעֲיוֹנִים וּבִלְבוּלִים כְּאֵלֶּה קִשִּׁים וּמִזִּיקִים, וּמְכַעֲסִים אֶת בּוֹרְאֵךְ יוֹתֵר מִכָּל הַחֲטָאִים וְהָעוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים שֶׁעָשִׂיתָ מֵעוֹדֶךָ עַד הַיּוֹם הַזֶּה. כִּי עַדִּין יֵשׁ לִי תִקְוָה גְּדוֹלָה בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגְעַנִּי, חֲסִדֵי יְהוָה כִּי לֹא תִמְנֹנֵנִי כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו לְעוֹלָם, וְנִעְלַם מִמֶּךָ וְלֹא תִדַּע עֵצָם רַבּוּי רַחֲמָנוֹתַי וְחֲסִדָּיו הַגְּדוֹלִים עַל כָּל הַחַפְּצִים לְשׁוּב בְּאַמְתִּי, אֶף-עַל-פִּי שֶׁלֹּא שָׁבוּ עַדִּין. וְכֵן יִשְׁעוּ וְכֵן חֲפָצוֹ יִתְבַּרֵךְ, לְשׁוּב וּלְרַחֵם עַל כָּל הַמְּחַכִּים וּמְצַפִּים וּמִתְנַעְנְעִים וְחוֹתְרִים בְּמַחְתָּרֵת לְמִצָּא הַצֵּלָה וּמְנוּס לְשׁוּב לְהִשָּׁם יִתְבַּרֵךְ. אֶף-עַל-פִּי שֶׁמִּתְנַבְּרִים עֲלֵיהֶם בְּכָל עֵת יוֹתֵר, וְאִין מְנִיחִים אוֹתָם יָמִים וְשָׁנִים הִרְבָּה לְשׁוּב אֶל בֵּית אֲבִיהֶם. אֶף-עַל-פִּי-כֵן חֲסִדוֹ גָּבַר עֲלֵיהֶם וְעֲלִינוּ מְאֹד מְאֹד בְּלִי שַׁעוֹר וְעֶרְךָ וּמְסָפֵר. מַה שָּׂאִין הַפֶּה יָכוֹל לְדַבֵּר וְהַלֵּב לְחַשֵּׁב. אֱלוֹ כָּל הַיָּמִים דִּינִי וְכָל אֲנָמִים קְלָמוּסִים וְכָל בְּנֵי אָדָם לְבָלְרִים וְלִשְׁוֹנוֹת מְקַלְסִים אִין מְסַפִּיקִים לְפָרֵשׁ וּלְבָאֵר אַחַת מִנֵּי אֵלֶּךָ וּרְבִבָּה מִחֲסִדָּיו הַמְּרַבִּים, אֲשֶׁר הוּא נוֹהֵג בְּחֲסִדוֹ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, וּבִפְרָט עַל הַנְּאֻנָּחִים וְנִדְכָּאִים וּמְחַכִּים וּמְצַפִּים לְשׁוּב אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ בְּאַמְתִּי, הֲלֹא מֵעַתָּה קְרָאת לִי, אָבִי אֱלוֹף נְעוּרֵי אֲתָה. הַיְנִטֵּר לְעוֹלָם, אִם יִשְׁמַר לְנִצְחָה, חֶזֶק וְהִתְחַזַּק וְחַדֵּשׁ עֲצָמְךָ בְּכָל עֵת, וְהִתְחַל מֵעַתָּה לְעַבֵּד אֶת בּוֹרְאֵךְ בְּאַמְתִּי, וְעֹזֵב דְּרָכֶיךָ הָרָעִים וּמִחֲשַׁבּוֹתֶיךָ הַמְּגַנְנוֹת, וְשֹׁכְחֵי הַבְּלִיָּה וְשִׁמְיּוֹתֶיךָ וְהִסֵּר כַּעַם מִלְּבָבְךָ וְהִעֲבֵר רַעַה מִבְּשָׂרְךָ, קִשֵּׁר עֲצָמְךָ בְּאַמְתִּי לְהִשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, וְאֵל תִּשׁוּב עוֹד לְכַסְלָה. דְּלוּ עֵינֶיךָ לְמָרוֹם וְזָכַר אֶהְבֶּתְךָ הַיְשָׁנָה. הַתְּעוֹרְרֵי הַתְּעוֹרְרֵי, עוֹרָה נַפְשֵׁי עוֹרָה, עוֹרֵי עוֹרֵי דְבָרֵי שִׁיר, אֵל תִּחַרְשׁ וְאֵל תִּשְׁקַט, הַרִימָה קוֹלְךָ הָעָרֵב וּפְתַח פִּיךָ וְתוֹצִיא דְבָרֶיךָ הַנְּעִימִים לְפָנַי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, פְּתַח פִּיךָ וַיֵּאִירוּ דְבָרֶיךָ:

יט שְׁבֻט

וּבְכֵן תּוֹכְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׂאֻזְבָּה עַל-יְדֵי הַתְּעוֹרְרוֹת הַשְּׁנָה לְדַבּוֹר חֶזֶק דְּקִדְשָׁה, שְׂאֻזְבָּה בְּרַחֲמֶיךָ לְדַבֵּר דְּבוּרִים קְדוּשִׁים תְּמִיד בְּכַח גְּדוֹל וּבְמִסִּירַת נַפְשׁ בְּאַמְתִּי וּבְלֵב שְׁלָם, וְאֻזְבָּה לְהַכְנִים כָּל כַּחֵי בְּדַבּוּרֵי הַתְּפִלָּה וּבְכָל הַדְּבוּרִים דְּקִדְשָׁה, וּיְקִים מְקָרָא שְׁפָתוֹב, בְּרָכוּ יְהוָה מְלֹאכְיוֹ גְּבוּרֵי כַח עוֹשֵׂי דְבָרוֹ לְשִׁמְעַת בְּקוֹל דְּבָרוֹ. וְתוֹכְנֵנוּ לְבַטְחוֹן גְּדוֹל דְּקִדְשָׁה, כִּי אַתָּה יוֹדַע עֵצָם חֲסִרוֹן הַפְּרָנְסָה בְּעֵת הַזֹּאת, כִּי אָפֶס כְּסָף, וְכֵלָה פְּרוּטָה מִן הַכֶּסֶם, וְצָרְכֵי עַמְּךָ מְרַבִּים מְאֹד, כִּי הִתְכַּרְחִיתָ לְבַד הֵם גַּם בְּן רַבִּים מְאֹד, צָרְכֵי אֲכִילָה וְשִׁתְיָה, וּמְלַבּוּשִׁים, וְדִירוֹת, וְשָׂאֵר הַצְּמָרְכוֹת הַמְּכַרְחִים. וְאַנְחֵנוּ לֹא נִדְעַ מַה נַּעֲשֶׂה כִּי עֲלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אִין אַתָּה יוֹדַע עַד מַה, מֵהֵיכָן לְבַקֵּשׁ פְּרָנְסָתְנוּ,

ואין לנו שום תקנה ומבטח כי אם עליך לבר, לך לבר עינינו תלויות. על כן באנו לבקש ממך מלא רחמים, שתחננו בחסדיך הגדולים, ותשפיע עלינו מדת הבטחון בשלמות, שנוזה לבטח בך באמת ובאמונה שלמה בבטחון חזק ואמין, שאתה תמלא כל מחסורינו, ותתן לנו פרנסתנו בשלמות. ואתה ברחמיך, תמלא עלינו רחמים בכל עת, ותתן לנו כל צרכינו וכל צרכי ביתנו בהרחבה גדולה, ותזמין לנו פרנסתנו קדם שנוצטרך להם, בהתר ולא באסור, בכבוד ולא בבזוי, ברוח ולא בצמצום, מתחת ידך הרחבה והמלאה, באפן שנוזה לעשות רצונך כל ימי חיינו לעולם:

ונוזה שיהיו דבורינו בקדשה גדולה, עד שיהיה לנו כח לפקד עקרות בדבורינו, ויהיו כלי הדבור סמוכים לכלי ההולדה. ונוזה לפעל על-ידי דבורינו בקדשה הולדות קדושות, ויתרבו עמך ישראל כחול אשר על שפת הים, וכבוכבי השמים לרב, ולא יהיה בנו עקר ועקרה, ותפקד לכל חשוכי בנים בזרע של קניא לעבודתך וליראתך. ועל-ידי-זה נוזה שיתגלה יראה שלמה, יראה גדולה בעולם, ותשפיע יראתך ופחדך על כל באי עולם, וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו. ונוזה לכל חלקי היראה בשלמות, ועל-ידי היראה נוזה להכניע ולשבר ולבטל שקר החזן והבל היפי כמו שכתוב, שקר החזן והבל היפי אשה יראת יהוה היא תתהלל. ונוזה להאריך ימינו ושנותינו בקדשה גדולה להוסיף קדשה ומטהרה בכל עת ועת, למען לא ניגע לריק ולא נלד לבהלה. ונוזה לתקון כל העולמות מחדש, ולהמשיך עלינו תמיד הארת תקוני עתיק הנמשכים על-ידי הצדיקים אמתיים הזקנים הקדושים. ובזכותם נוזה לשפע ועשירות גדול דקדשה, לכל הון דעלמא, באפן שנוזה על-ידי העשירות הזאת להתבוננות גדול ועליון מאד בתורתך ועבודתך, ובהשגת אלהותך בקדשה ובטהרה גדולה, באמת ובאמונה שלמה כרצונך הטוב באמת מעתה ועד עולם. אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה. נורא אלהים ממקדשיך אל ישראל הוא נותן עז ותעצמות לעם ברוך אלהים. יראי יהוה הללוהו כל זרע יעקב כבודו וגורו ממנו כל זרע ישראל. כי לא בזה ולא שקץ ענות עני, ולא הסתיר פניו ממנו, ובשועו אליו שמע. יברכנו אלהים וייראו אותו כל אפסי ארץ. ראשית חכמה יראה יהוה שכל טוב לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד. ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עושה נפלאות לברו. וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

סא

[על-פי תורה ס"א - חדי רבי שמעון]

גְּדֹל הַעֲצָה וְרֹב הַעֲלִילָה אֲשֶׁר עֵינֶיךָ פִּקְחוֹת עַל כָּל דְּרָכֵי בְּנֵי אָדָם, וְיֹדַע וּמְבִין מִחֲשֻׁבוֹתָם וְסוּדָם, וּמִיָּד כָּל לֹחֲצִיָּהֶם אֶתָּה גּוֹאֲלָם וּפּוֹדֶם. רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׁמֹךְ, וְעֲזֹרְנִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנִי מִהֲרָה, וְתִקְנֵנִי בַּעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְחַנּוּנִי מֵאֶתְךָ דַּעַה בִּינָה וְהַשְׁפֵּל, שְׂאֻזְבָּה לְדַעַת לְתַת עֲצָה לְנַפְשִׁי עַל כָּל דְּבָר שְׁבַעוּלָם, וְתִזְכְּנִי לַעֲצָה שְׁלֵמָה תְּמִיד, וְלֹא אֶהְיֶה מְסַפֵּק לְעוֹלָם עַל שׁוֹם דְּבָר, וְלֹא תִתְחַלֵּק עֲצָתִי לְשֵׁתִים חֵם וְשָׁלוֹם, וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת וְיִרְאֵת יְהוָה. וְתַרְחֵם עָלַי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתִזְכְּנִי לְאַמוּנַת חַכְמִים בְּאַמַּת כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב, וְאַזְכֶּה לְהֶאֱמִין בְּכָל הַחַכְמִים הָאֱמִתִּיִּים בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמַּת וּבְלֵב שָׁלֵם, וְלֹא אֶסוּר מִדְּבָרֵיהֶם יָמִין וּשְׂמָאל, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִזְכְּנִי לְמִשְׁפָּט דְּקִדְשָׁה שְׂאֻזְבָּה לְשִׁפְט עֲצָמִי בְּאַמַּת, וְתוֹצִיא מִשְׁפָּטִי לְאוּר. וְאַזְכֶּה לְלַמּוֹד תּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה לְשִׁמּוּה תְּמִיד, לְלַמּוֹד וּלְלַמּוֹד לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תּוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה, וְתֵאֵיר עֵינַי בְּתוֹרַתְךָ, וְתִתֵּן לִי חֲכָמָה וּבִינָה וְדַעַת דְּקִדְשָׁה לְהִבִּין וְלַהֲשִׁיבִיל מִכָּל הַלְמוּדִים שְׂאֻזְבָּה לְלַמּוֹד בְּכָל סְפָרֵי תּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, לְהִבִּין וְלַהוֹצִיא מִכָּלֶם מִשְׁפָּטִי הַנְּהַגוֹת יִשְׂרָאֵל בְּאַמַּת, וְלֹא אֶפְהָ וְלֹא אֶסוּר מִן הָאַמַּת יָמִין וּשְׂמָאל, רַק אֲזַכֶּה לְכוּן תְּמִיד רְצוֹנְךָ בְּאַמַּת, וְלִידַע תְּמִיד אֵיךְ לְהַתְנַהֵג בְּכָל דְּבָר עַל-יְדֵי לְמוּדֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה:

כ שבת

אֲנָא יְהוָה, מְלֵא רַחֲמִים, חוֹמַל דְּלִים, שׁוֹמֵעַ אֲנִקַּת אֲבִיוֹנִים, חוּם וְחַמֵּל עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ, לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, לְמַעַן חֲסִדֶיךָ הַעֲצוּמִים, לְמַעַן הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִּים. וְעֲזֹרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי וְזַכְּנֵנִי מִהֲרָה לְאַמוּנַת חַכְמִים בְּשְׁלֵמוֹת בְּאַמַּת, וְתִעֲזֹרְנִי לְתַקֵּן פְּגָם אֲמוּנַת חַכְמִים שְׁפָגְמִנוּ מִנְּעוּרֵינוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה. וְתַטְהֵרְנוּ מִכָּל הַגְּלוּלִים וּמִכָּל הַטְּנַפֹּת הַנְּמַשְׁכִּים וְעוֹלִים אֶל הַמּוֹחַ חֵם וְשָׁלוֹם עַל-יְדֵי פְּגָם אֲמוּנַת חַכְמִים. כִּי בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים נִפְגַּם דַּעַתֵּנוּ וְנִתְבַּלְבַּל מְאֹד עַל-יְדֵי פְּגָם אֲמוּנַת חַכְמִים, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה עוֹלִים בְּכָל-עַת עֲשָׂנוּם סְרוּחִים אֶל הַמּוֹחַ וּמְסַבְּבִין אֶת דַּעַתֵּנוּ וּמַעֲקֻמִּים וּמְבַלְבְּלִים אֶת דַּעַתֵּנוּ וְלִבְבֵנוּ מְאֹד, סְבוּנוּ גַם סְכָבוּנוּ, וְיִמְרְרוּ אֶת חַיֵּינוּ מְאֹד בְּקִשּׁוֹת וּבְלַבּוּלִים וּמִחֲשֻׁבוֹת זָרוֹת וְשִׁנְעוֹן וְטָרוּף הַדַּעַת וְעַקְמִימוּת הַלֵּב הַרְבֵּה מְאֹד. הַבִּיטָה בְּעֵינֵינוּ כִּי רַבּוּ מִכְּאוּבֵינוּ וְצָרוֹת לְבַבְנוּ. אֲבִינוּ מְלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם, רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, בְּרַחֲמֶיךָ הַעֲצוּמִים, בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים, בְּרַחֲמֶיךָ הַטּוֹבִים. כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ

מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים. רחמיך רבים יהוה כמשפטיך חיינו. ומהר רעיונינו ולבנו לעבודתך באמת, ותגרש ותרחק ותכטל מדעתנו ומלבנו כל מיני בלבולים רעים וכל מיני מחשבות רעות שהרגלנו בהם. ונזכה לטהר ולכבס ולרחץ את מחנו ומחשבתנו ולבבנו מכל מיני טנפות ולכלוכים ומכל העשנים סרוחים, ולא יעלו ולא יבואו על לבנו ודעתנו כלל, ונזכה לקדש את מחנו ומחשבתנו ולבבנו מעתה בקדשה ובטהרה גדולה, ונזכה למחשבות קדושות תמיד בלי שום בלבול הדעת כלל:

ויתרחם עלינו ותושיענו אבינו שבשמים, אדון כל, אדון השלום, מלך שהשלום שלו. ותמשוך עלינו ברכה וחיים ושלום, ותצילנו מכל מיני מריבות ומחלוקת, והגן בעדנו והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב ויגזון והסר שטן מלפנינו ומאחרינו. הצילנו נא מיד אויבינו ורודפינו בגשמיות ורוחניות, הצילנו מכל החולקים והשונאים ומכל המלשינים הדוברים רע על נפשנו ומכל המקטרגים, ותסכר את פיהם ולא תעשינה ידיהם תשיה, וכל הקמים עלינו לרעה, מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם, ויקים בהם מקרא שכתוב, עצו עצה ותפר דברו דבר ולא יקום פי עמנו אל. ונאמר, יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים, ושמרנו והצילנו ברחמיך הרבים, שלא יזיק לנו המחלוקת כלל, לא בגשמיות ולא ברוחניות, רק נזכה על ידי המחלוקת לשוב בתשובה שלמה על כל חטאינו ועוונותינו ופשעינו. ובפרט על פגם אמונת חכמים אשר פגמתי בכבוד חכמים אמתיים ובספריהם הקדושים, ולא האמנתי בהם בשלמות באמת, והיו דבריהם אצלי למותר, ולא היו יקרים וחשובים בעיני דבריהם וספריהם הקדושים:

אנא יהוה, זכני ברחמיך הרבים לתקן כל זה, שאזכה לחוס על נפשי ולהסתכל על עצמי היטב, ולהבין ולהשפיל מתוך המחלוקת שחולקים עלי, עד היכן פגמתי באמונת חכמים, ולשוב בתשובה שלמה על זה, ולתקן כל מעשי מעתה. ואזכה לקים דברי החכמים האמתיים ולבלי לסור מדבריהם ימין ושמאל. ואזכה שיחזרו ויחשבו בעיני כל ספריהם הקדושים, והיו יקרים בעיני מפז ומפנינים, וכל חפצים לא ישוו אצלי נגד כל ספר וספר מדברי החכמים האמתיים, ויתרבו מאד הספרים הקדושים בעולם עד אין קץ. ונזכה על ידי תשובתנו בשלמות, שיהיה נעשה על ידי זה ספר קדוש למעלה בעולם העליון, כמו שכתוב, אז נדברו יראי יהוה איש אל רעהו ויקשב

יהוה וישמע, ויפתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה ולחושבי שמו. ותזכנו מעתה לאמונת חכמים באמת בשלמות בכל הבחינות. ונזכה שיתחברו ספרים הרבה דקדושה, ויתחדשו בכל פעם ספרים הרבה בתורתנו הקדושה, ויהיה לנו אמונה שלמה בכלם, ולא יהיה אצלנו למותר שום ספר המדבר מעניני תורתנו הקדושה, הן המדברים בפשט, רמז, דרוש, סוד. הן ספרי המפרשים והמבארים. הן ספרי הפוסקים ושאלות ותשובות. הן ספרי מוסר. הן ספרי תפלות ותחנות ובקשות וודוים ושירות ותשבחות להשם יתברך, וכל מיני ספרים המדברים בעניני תורתנו הקדושה, כלם יהיו חשובים ויקרים בעינינו מאד כל ספר וספר. הן אותן שנתחברו כבר. הן העתידים להתחבר. כי כלם מכרחים להעולם, ואנו צריכים כלם, כי הם חיינו וארך ימינו, וכלם עומדים ברום עולם ומשמיעים ביראה יחד בקול דברי אלהים חיים ומלך עולם. כלם אהובים, כלם ברורים, כלם קדושים. וכלם מדברים מרצונך הטוב הגנוז בתורתך הקדושה, וכלם מעוררים לעבודתך וליראתך, וכלם נחמדים מזכה ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים:

כא שבט

רבונו של עולם, הצילני מפת לצים, ותשמרני תמיד ותצילני שלא אלעיג ולא אתלוציץ חס ושלום משום ספר מתורתך הקדושה, ותצילני מענש הקשה והמר המוגיע להמלעיג על דברי חכמים שהוא נדון בצואה רותחת רחמנא לצלן. הצילני נא שמרני נא שלא אכשל בעון זה חס ושלום לעולם, שמרני שלא אפיה בגחלתן של חכמים אמתיים דקדושה, ואזהר בכבודם תמיד, ולא יהיה עלי שום קפדא משום חכם אמת דקדושה, עזרני ברחמיך הרבים, הושיעני בחסדיך העצומים:

וזכני ברחמיך הרבים שאזכה להתנגע בתורתך הקדושה ביגיעה גדולה ולהגות בה יומם ולילה, עד שאזכה להבין ולהשפיל ולחדש חדושים אמתיים בתורתך הקדושה, חדושים שיהיו לך לנחת ולרצון לפני כסא כבודך. ואזכה להתחזק ולהתאמץ ולהזדרז בכל עז לחדש חדושים דאורייתא תמיד, ותהיה מחשבת קשורה ודבוקה ואחוזה תמיד בתורתך הקדושה. ואתה תרחם עלי ותשפיע לי בכל עת חדושים דאורייתא אמתיים, חדושים תקון לנפשי רוחי ונשמת, על כל הפגמים שפגמתי נגדך מעודי עד היום הזה. ותחזק אמונתי שאזכה להאמין בעצמי שהחדושים שלי יקרים בעיניך מאד, ויש לך שעשועים גדולים מכל דבור ודבור שאני זוכה לחדש

בתורה הקדושה, ואתה מתפאר ומתכבד ומתיקד בהם בכל העולמות. ותזבני לכתב כל החדושים שלי על ספר בזריות גדול כרצונך הטוב, ויתרבו ספרים הרבה בעולם על ידי, ספרים אמתיים וקדושים:

מלא רחמים, מלא משאלותי לטובה ברחמים, וזבני מהרה לאמונת חכמים בשלמות באמת בכל הבחינות. ותזרק עלינו מים טהורים ותטהרנו מכל טמאותינו ומכל גלוּלִינו, כאמור, וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוּלִיכם אטהר אתכם. ותשפיע עלי עצה שלמה תמיד, ויקים מקרא שפִתוב, ולא יחצו עוד לשתי ממלכות עוד, ולא יטמאו עוד בגלוּליהם:

חוס וחמל על נפשי העלובה מאד, ומלמני מעצות נבִעֵרות, מעצת נשים, מעצות חלושות, מעצה חלוקה לשתיים, ולא תעלים ממני עצתך האמתית, ולא תתחלק עצתי לשתיים לעולם. כי אתה יודע מריה דעלמא כלא, עצם רבוי הספקות והבלבולים שיש לי תמיד ועצתי חלוקה לשתיים, ואני מספק בכל עת, ואיני יודע לתת עצה שלמה לנפשי איך להתנהג בשום דבר. כי בכל פעם אני מתגעגע וחותר במחִתרת למצא עצה טובה איך להתקרב אליך באמת, ואינו עולה בידי. ומחמת זה עצתי חלוקה וספקותי רבים מאד, לפעמים עולה על דעתי לעשות כך ולהתנהג בדרך זה, ויש לי סברות והוכחות הרבה שאני מכרח להתנהג כך, ואחר כך פשוטני עצתי לעשות כך, בתוך כך עולה על מחשבתי סברא אחרת, וסותרת כל עצתי הראשונה, ונמשכים לי סברות והוכחות הרבה שאני צריך לעשות בהפך ממש, עד אשר עצתי נחלקת לשתיים ממש, ותלויה בכף מאזנים תמיד, ואיני יודע להכריע לא לכאן ולא לכאן. ואפלו אם לפעמים נסכם אצלי העצה לצד אחד לעשות כך, איני זוכה שתהיה העצה חזקה אצלי, ותמיד עצתי חלושה מאד, ועולים בלבבי בכל פעם ספקות ובלבולים ומחלישים עצתי ומהפכים את דעתי ולבבי בכל עת, שלא כך הייתי צריך לעשות, עד אשר כלו ביגון חיי ושנותי באנחה, כי כלו בעשן ימי ועצמותי כמוקד נחרו. כי העשנים סרוחים עולים תמיד אל המוח ומסבכים ומבלבלים ומעקמים את דעתי ולבבי מאד מאד, ומהפכים ומגלגלים את דעתי בכל פעם ממוחשבה למחשבה ומעצה לעצה, כאבן בתוך כף הקלע לא יתנוני השב רוחי, ולכמה פגמים ולכמה מכשולות ולכמה חטאים ועונות ופשעים רבים ועצומים באתי על-ידי-זה, על-ידי עצות נבִעֵרות וחלושות וחלוקות האלו:

כב שְׁבֵט

אָבִי שְׁבִשְׁמַיִם, רַחֵם עָלַי, אָבִי שְׁבִשְׁמַיִם, אִינִי יוֹדֵעַ בְּאִיזָה לְשׁוֹן שֶׁל רַחֲמִים, בְּאִיזָה לְשׁוֹן שֶׁל צַעֲקָה, בְּאִיזָה לְשׁוֹן שֶׁל אֲנַחָה וְאַנְקָה אֲזַעַק אֵלֶיךָ, בְּאִפְנֵי שְׁתַּעֲנֵנִי וְתַעֲמֵד בְּעֶזְרָתִי וְתִתְקַן כָּל זֶה בְּעֶצְמְךָ וּבִכְבוֹדְךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. כִּי אֵין לִי כֹחַ לְתַקֵּן כָּל זֶה, וְאַפְלוּ נִקְדָּה אַחַת מִכָּל אֱלֹהִים אִינִי יָכוֹל לְתַקֵּן, רַק עֲלֶיךָ לְבַד נִשְׁעָנְתִּי. עֲזָרְנִי מְלֵא רַחֲמִים, עֲזָרְנִי מְלֵא יִשׁוּעוֹת, מְלֵא הַצְלֹת, מְלֵא עֲצוֹת טוֹבוֹת, תִּקְנֵנִי בְּעֶזֶה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, זַכְּנִי לְעֶזֶה שְׁלָמָה שְׁאֲזֹכָה לְקִיּוּמָה, בְּאִפְנֵי שְׁאֲזֹכָה לְהַנְצִיל מֵעֵתָה מִכָּל מָה שְׁאֲנִי צָרִיךְ לְהַנְצִיל. וְאַזְכָּה מֵעֵתָה עַל-יָדֶי עֲצַתְךָ הַשְׁלָמָה לְשִׁמְרַת הַבְּרִית קְדֹשׁ בְּאַמַּת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וְלֹא אֶפְגַּם עוֹד כָּלֵל לֹא בְּמַחְשְׁבָה וְלֹא בְּדַבּוּר וְלֹא בְּמַעֲשֵׂה, וְלֹא בְּשׁוּם חוּשׁ מִחֲמֹשֶׁה חוּשִׁים, וְלֹא אֶתּוֹר אַחַר לִבִּי וְאַחַר עֵינַי, וְלֹא אֲבַלְבֵּל אֶת דַּעְתִּי עוֹד כָּלֵל. עֲזָרְנִי חֲנֻנִי חֲנֻנִי, לְמַעַנְךָ לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעַנִי, לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה וְלֹא לְנוֹ, רְאֵה עֲמִידַתְנוּ דְּלִים וְרַקִּים, רְאֵה יְהוָה כִּי צָר לִי מֵעַי חֲמַרְמְרוּ נִהַפְּדוּ לְבִי בְּקִרְבִּי כִּי מְרוּ מְרִיתִי. רְאֵה יְהוָה וְהִבִּיטָה לְמִי עוֹלָלָתְ כֹּה־. רְאֵה יְהוָה וְהִבִּיטָה כִּי הֵייתִי זוֹלָלָה. זָכֹר יְהוָה מָה הָיָה לְנוֹ, הִבִּיטָה וְרְאֵה אֶת חֲרַפְתָּנוּ. הִבִּיטָה בְּעֵינֵינוּ כִּי רַבּוּ מִכְּאוּבֵינוּ וְצָרוֹת לְבַבְנוּ. אֵל תִּשְׁשֵׁנִי וְאֵל תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. אֵל תַּעֲזֹבֵנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי, חוּשָׁה לְעֶזְרָתִי יְהוָה תִּשְׁוּעָתִי. הַצִּילֵנִי מִטִּיט וְאֵל אֶטְבְּעָה אֲנַצְלָה מִשׁוֹנְאֵי וּמִמַּעֲמָקֵי מַיִם. הֲרַב כְּבִסְנִי מַעוֹנֵי וּמִחַטָּאתֵי טְהַרְנִי. תַּחֲטָאֵנִי בְּאִזּוֹב וְאַטְהַר תְּכַבְּסֵנִי וּמִשְׁלֹג אֲלַבִּין. כִּי עָמַד עֲצָה וְתוֹשִׁיָה, עֲצַתְךָ אֲמוּנָה פְּעֻלָּתְךָ אֱמֶת, צַדִּיק וְיֹשֵׁר קְרוֹב לְקוֹרְאָיו בְּאַמַּת, רַחֵם עָלַי לְמַעַנְךָ וְחוּס וְחַמַּל עָלַי וְעַל נַפְשִׁי וְעַל עוֹלָלִי וְטַפִּי וְעַל כָּל הַתְּלוּיִם בִּי, וְתֵן לִי עֲצָה שְׁלָמָה אֲמִתִּית וּנְכוֹנָה שְׁאֲזֹכָה לְקִיּוּמָה, בְּאִפְנֵי שְׁאוּכַל לְמַלֵּט נַפְשִׁי מִנִּי שְׁחַת. בְּעֲצַתְךָ תִּנְחַנֵּי וְאַחַר כְּבוֹד תִּקְחֵנִי. וְאַזְכָּה לִילְךָ תְּמִיד בְּדַרְךָ הָאֱמֶת בְּלִי שׁוּם בְּלִבּוֹל הַדַּעַת כָּלֵל, וְלַעֲבֹד אוֹתְךָ תְּמִיד עֲבוּדָה תְּמָה בְּאַמַּת כָּל יְמֵי חַיִּי, אֲנִי וְזֹרְעֵי וְזֹרְעֵי זֹרְעֵי מֵעֵתָה וְעַד עוֹלָם. הוֹרְנִי יְהוָה דְּרַכְךָ וּנְחַנֵּי בְּאַרְחַ מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרִי. אֵל תִּתְנֵנִי בְּנִפְשׁ צָרִי כִּי קָמוּ כִּי עָדִי שְׁקַר וַיִּפַּח חָמָס. הִדְרִיכֵנִי בְּנִתִּיב מִצְוֹתֶיךָ כִּי בּוֹ חֲפָצְתִּי. הִדְרִיכֵנִי בְּאַמַּתְךָ וְלַמְדֵּנִי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אוֹתְךָ קוּיִתִּי כָּל הַיּוֹם. חוּס וְחַמַּל עָלַי אָבִי אֵב הַרְחֲמוּן, עֲשֵׂה עִמִּי פְּלֹאוֹת, נוֹרְאוֹת בְּצַדֵּק תַּעֲנֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִכְּטַח כָּל קַצְוֵי אֶרֶץ וַיִּם רַחוּקִים:

וְשִׁמְרֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִמְּנַהֲיָגִים שֶׁל שְׁקַר, וְתִשְׁמְרֵנוּ שְׁלֵא נִתְקַרַּב אֱלֹהֵינוּ, וְלֹא נִתֵּן לָהֶם תִּקְוָה, וְלֹא נִסְמָךְ אוֹתָם בְּשֵׁם רַבִּי, וְנִתְרַחַק מֵהֶם

בכל מיני התרחקות, ולא יזיקו לנו בשום דבר לא בגשמיות ולא ברוחניות. כי אתה יודע את עצם הפגמים והקלקולים שגורמים בעולם חס ושלום, אלו המפרסמים והמנהיגים של שקר הנקראים בשם רבי ונסמכו שלא כדיון. כי הם בעצמן אינם יכולים לתת עצה לנפשם, והעשנים סרוחים מבלבלים מהם ומסבכים דעתם, ואינם יודעים להוציא משפטי אמת והנהגות ישרות להם בעצמן, ואיך יוכלו להנהיג אחרים:

רבנו של עולם, זכנו לתקן כל זה, ותן לנו דעת שלם שנוכח לידע מי הם השקרנים והמנהיגים של שקר ולהתרחק מהם, ומי הם הצדיקים והחכמים האמתיים שצריכין להאמין בהם ולהתקרב אליהם. ונוכח שיהיו נסמכים בעולם מנהיגים ורבנים הגונים הראויים לסומכם, ועל-ידי-זה יתחזק כתב ידינו, ולא יצטרכו עמך ישראל ללמוד כתב ולשון אחר כי אם כתב ישראל לבד, כתב הקדוש והנורא, אותיות קדושות אותיות מחכימות המשרשים בתמונות אותיות תורתך הקדושה, אשר בהם בראת כל העולמות כלם בריצונך הטוב בחכמתך הגדולה. זכנו ברחמיך ועזרנו שנוכח להמשיך הארת השכל בהידים, ויקבלו ידי הכתיבה הארת סוד החכמה מידי הסמיכה, ויהיה כל התקף לכתב יד ישראל, וכל המשפטים והעסקים יהיו נעשים על-ידי כתב ישראל לבד, ויתחזק ביותר כתב ישראל, עד אשר אפלו כל משפטים והנהגתם יהיה על-ידי כתב ישראל, ונוכח לעשות בהם משפט כתוב. ותוכנו לקדש האויר על-ידי כתיבת ידינו, ויהיו האותיות מחכימות של קדשת כתב ישראל, נחקקים ונרשמים בהאויר, ועל-ידי-זה יתקדש אויר העולם בקדשת אויר ארץ ישראל, ויקים מקרא שכתוב, ואהי להם למקדש מעט. ויהיו כל מקומות מושבות בני ישראל קדושים בקדשת ארץ ישראל, ותשמרנו ותעזרנו שלא יגרשו אותנו ואת כל עמך ישראל ממקומנו לעולם. ותזכנו להוליד בנים חיים וקיימים לעבודתך וליראתך ולתורתך. ותעזרנו שתהיה אכילתנו וזווגנו בקדשה גדולה, עד שנוכח להוליד גופים זכים וקדושים שיהיו כלם ראויים לקבל נשמות גדולות, נשמות קדושות שיהיה להם השגה גדולה, שיזכו להשיג בעולם סוד העבור לדעת סוד תהלוכת הגלגלים וכל הדברים והשגות הפאים על ידם בריצונך הטוב, אשר אתה מנהיג אותם ברחמים על-ידי הנשמות והשכליים הנבזיים. ויקים מהרה מקרא שכתוב, ושמרתם ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה, ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה:

לראש־השנה

כג שבט

וְעִזְרֵנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, שְׁנוּכָה לְנַסֵּעַ לְצַדִּיקִים אֲמַתִּיִּים עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְשֵׁם יְהוָה
 נִכְלָלִים כָּל נַפְשוֹתֵינוּ יַחַד בְּכִלְלִיּוֹת גְּדוֹל וּבְאַהֲבָה רַבָּה, וְנוֹכָה לְאַהֲבַת
 הַחֲבֵרִים, שִׁיְהִיָּה בֵּינֵינוּ שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוֹלָה בְּאֵמֶת, עַד שֶׁנִּהְיֶה כְּלָנוּ נִכְלָלִים יַחַד
 בְּאַהֲבָה וְאַחֻוּה וְרַעוּת בְּתוֹךְ נַפְשוֹת הַצַּדִּיקִים הָאֲמַתִּיִּים תָּמִיד, וּבִפְרָט בִּימֵי רֹאשׁ
 הַשָּׁנָה הַקְּדוּשִׁים. וְנוֹכָה לְהַפְלִיל יַחַד בְּתוֹךְ הָאֶבֶן שְׁתִּיָּה, בְּתוֹךְ קִדְשֵׁי קִדְשִׁים, בְּתוֹךְ
 הַשֵּׁכֶל הַכּוֹלָל שֶׁהוּא חֲכָמָה עֲלֵאָה, וְעַל־יְדִיָּוָה יְהוָה נִמְתְּקִין כָּל הַדִּינִים וְכָל הַצְּמֻצוּמִים
 מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמּוּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְכָל מְקוֹם שֶׁנִּמְצָא אֵיזָה צְמֻצוּם וְדִין וְגִזְרָה שְׂאִינָה
 טוֹבָה עַל עַמּוּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָלֹל אוֹ בִּפְרָט, הַכֹּל יִהְיֶה נִמְתְּקָ וְנִתְפַטֵּל עַל־יְדֵי אוֹר הַשֵּׁכֶל
 הַכּוֹלָל, הַשֵּׁכֶל הָעֲלִיּוֹן הַיּוֹצֵא מִבֵּית יְהוָה, וְיִהְיֶה נִמְתְּקִין כָּל הַדִּינִים בְּשֶׁרֶשֶׁן. וְתַכְתְּבֵנוּ
 בִּימֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשִׁים לְחַיִּים טוֹבִים וְאַרְפִּים, לְשָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה, שְׁנוּכָה
 לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאֵמֶת, וְלִקְבֹּל עַל מַלְכוּתְךָ עֲלֵינוּ תָּמִיד. חוּם וְחֶמֶל עֲלֵינוּ וְעִזְרֵנוּ לְהִיּוֹת
 כְּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֵמֶת. וְכֵּן שִׁיְהִי נַפְשוֹתֵינוּ נִכְלָלוֹת יַחַד בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה בְּתוֹךְ נַפְשוֹת
 הַצַּדִּיקִים הָאֲמַתִּיִּים, עַד שְׁנוּכָה עַל־יְדִיָּוָה לְשַׁמְחָה גְּדוֹלָה וְחֲדוּדָה רַבָּה וְעִצּוּמָה, כְּמוֹ
 שְׁפָתוֹב, אוֹר צַדִּיקִים יִשְׁמַח. וּבִיּוֹתֵר בִּימֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשִׁים נוֹכָה לְשַׁמְחָה יִתְרָה
 וְעִצּוּמָה, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב, אֲכָלוּ מִשְׁמָנִים וּשְׁתוּ מִמִּתְקִים וּשְׁלְחוּ מְנוֹת לְאִין נְכוֹן לוֹ כִּי
 קְדוּשׁ הַיּוֹם לְאֵדְנֵינוּ וְאֵל תַּעֲצֹבוּ כִּי חֲדוֹת יְהוָה הִיא מְעוֹכֶם. וְנֹאמֶר, אֲשֶׁרֵי הָעַם יִדְעֵי
 תְּרוּעָה יְהוָה בְּאוֹר פְּנִיךָ יִהְלֹכוּ. בְּשִׁמְךָ יִגִּילוּ כָּל הַיּוֹם וּבְצַדִּיקְתְּךָ יְרוּמוּ. כִּי תִפְאָרֶת
 עֲזָמוּ אֶתָּה וּבְרְצוֹנְךָ תִּרְוִים קְרַנְנוּ. כִּי לִיהוָה מִגִּנְנוּ וְלִקְדוּשׁ יִשְׂרָאֵל מִלְכָּנוּ. וְתִכְטֹל כָּל
 מִינֵי מְרִיבוֹת וּמַחֲלָקֶת מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמּוּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. עִזְרֵנוּ כִּי
 עֲלִיד נִשְׁעֲנֵנוּ, הוֹרְנוּ דְרָכֶיךָ, הִדְרִיכֵנוּ בְּאֵמֶתְךָ וְלִמְדֵנוּ כִּי אֶתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אוֹתְךָ קִינֵנוּ
 כָּל הַיּוֹם. וְזַכֵּנוּ לְהִיּוֹת נְאֻמָּן רוּחַ מְכֻסֶּה דָּבָר, וְתִתֵּן לִי כַח מֵאֶתְךָ, וְתִשְׁפִיעַ עָלַי רוּחַ
 חֲכָמָה דְּקִדְשָׁה וְאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלִינִי שְׁלֵא אֶהְיֶה חֵס וּשְׁלוֹם הוֹלֵךְ
 רְכִיל מְגַלָּה סוּד, רַק תִּתֵּן לִי כַח לְהַעֲלִים וְלְהַצְפִּין אֶת כָּל הַדְּבָרִים שְׂאִין רִשְׁאִין
 לְגַלוֹתָם. חוּם וְחֶמֶל עֲלֵינוּ וּמֵלֵא מִשְׁאָלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים, כִּי צָרְכֵינוּ מְרַבִּים מְאֹד
 וְדַעַתְנוּ קְצָרָה לְבָאָרִם וּלְפָרְטֵם, עַל כֵּן יְהוָה בְּעֵינֶיךָ פְּאֵלוּ פְּרֻטָנוּם, כִּי לְפָנֶיךָ נִגְלוּ
 תְּעֻלוֹמוֹת לֵב וְהַמוֹן נִסְתָּרוֹת שְׁמִבְרָאשִׁית. וְתִמְלֵא עֲלֵינוּ רַחֲמִים, כִּי אֶתָּה הוּא בְּעַל
 הַרְחָמִים. וְתִזְכְּנוּ לְאַמוּנָת חֲכָמִים בְּשִׁלְמוֹת בְּאֵמֶת בְּכָל הַבְּחִינוֹת, וּלְעֲצָה שְׁלֵמָה

וישרה תמיד כרצונך הטוב באמת. ונזכה ללמד ולהגות בתורתך הקדושה תמיד, ולהוציא משפטי הנהגות ישרות מכל מה שנלמד בספרי תורתך הקדושה. ותזכנו מהרה לילך בכל הדרך אשר הורו אותנו רבותינו הקדושים בספריהם הקדושים, לקיים כל דבריהם הנאמרים באמת וצדק. ואת הכל נעשה יפה בעתו בכל עת ועת במועדו ובזמנו כרצונך וכרצון יראיך הקדושים והטהורים. ונזכה לבלות ימינו בטוב האמת וישנותינו בנעימים, לבלות כל ימינו על התורה ועל העבודה האמתית כרצונך הטוב. ותמשיך שלום בעולם, ותבטל כל הדינים וכל הגזרות שאינן טובות, מעלינו ומעל כל עמך ישראל מעתה ועד עולם, ויקים מקרא שפתוב, ישלח עזרך מקדש ומציון יסעדה. ותקננו בעצה טובה מלפניך ותושיענו מהרה למען שמך כאמור, רבות מחשבות בלב איש ועצת יהוה היא תקום. עצת יהוה לעולם תעמוד מחשבות לבו לדור ודור. כי יהוה צבאות יעץ ומי יפר וידו הנטויה ומי ישיבנה. מים עמקים עצה בלב איש, ואיש תבונה ידלנה. מחשבות בעצה תבון, ובתחבולות עשה מלחמה. ויקים מהרה מקרא שפתוב, יתן לך כלבבך וכל עצתך ימלא. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

ס ב

[על-פי תורה ס"ב - [יסב אלקים]

כד שבט

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתקבע ותטע אמונתך בלבנו ובכל כל עמך בית ישראל. ונזכה שתהיה אמונתנו חזקה ונכונה באמת ובלב שלם, בלי שום קשיא ובלבול בעולם כלל. ותהיה אמונתנו חזקה כל כך, כאלו אנו רואין בעינינו ממש את הדבר שאנו מאמינים בו:

רבנו של עולם, עיניך הלא לאמונה, עזרנו והושיענו וחנונו באמונתך הקדושה באמת ובלב שלם, ולא יהיה חלק לבנו חס ושלוה, ונזכה לעבד אותך תמיד בלב שלם בכל לבבנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו, ותהיה עבודתנו באמת ובשלמות גדול בשני יצרינו. ותסיר מלבבנו ומדעתנו כל מיני כפירות וקשיות ובלבולים, וכל מיני מחשבות זרות המבלבלים חס ושלוה את האמונה הקדושה, ולא יעלה ולא יבוא ולא יגיע ללבי שום קשיא ובלבול ולא שום כפירה כלל. ותפתח את דעתי ולבבי, ותחנני מאתך חכמה בינה ודעת, שאזכה לידע ולהבין על בוריו כל הדברים שאני

מחייב להבין ולהשיג כפי בחינתי, כפי מה שהגבלת לשכלי, מה שאני מחייב להבין ולהשפיל באמת, עד שאזכה לידע להשיב לאפיקורם, ולגרש ולדחות כל מיני כפירות ואפיקורסות מלבי ומדעתי. ותהיה בעזרי שלא ירדף שכלי לצאת חוץ מן הגבול חס ושלוש, ולא אתחיל לחקר ולעיין חס ושלוש, במה שאין לי רשות לחקר בו, ולא אסתפל כלל בהענינים הנקראים לפי בחינתי, מה למעלה, מה למטה, מה לפני, מה לאחור. ותשמרני שלא אתחיל לכנס בשום קשאי וחקירה בדרכי הנהגותיה הקדושים, מה שאי אפשר לשכל האנושי להבין, אשר על החוקרים בהם נאמר עליהם, כל באיה לא ישובון ולא ישיגו ארחות חיים. שמרה נפשי והצילני, שמרני והצילני ימונה תסעדי, ואל תתן למוט רגלי, כל מצותיה אמונה שקר רדפוני עזרני. עזרני וחנני, זכני לתמימות ופשיטות באמת ובאמונה שלמה ובלבב שלם, פלי שום חכמות וחקירות וערמומיות כלל. עזרני שאזכה להשליך את חכמתי ושכלי בענינים הללו לגמרי, רק אסמך על אמונה לבד, ולא אשתמש עם שכלי רק בעסק תורתך הקדושה, ולא אתחיל לכנס בשכלי בשום חקירה כלל במה שאין לי רשות לכנס. ובמפלא ממני לא אדרש ובמכסה ממני לא אחקר. רק במה שהרשתי אתבונן באמת ובתמימות ובאמונה שלמה ובקדשה ובטהרה גדולה ובלבב שלם, לשמך ולעבודתך באמת
ברצונך הטוב:

ובכן תעזרני ברחמיך הרבים, שאזכה לעסק בספרי הפוסקים בהתמדה גדולה, ותעזרני ותושיעני ללמד הרבה בכל יום ויום ספרי הפוסקים. ותפתח את דעתי ותכין את לבבי, שאזכה ללמוד במהירות גדול, ולהבין הדין על בוריו, ולברר וללבן הפסק הלכה בכל דיני התורה באמת לאמתו, ואזכה לידע ההכרעה באמת בין כל בעלי המחלוקת דקדשה שמחלקים בדיני התורה, ואזכה לעשות שלום והכרעה ביניהם, ועל-ידי השלום הזה ימשך וישתלשל שלום בכל העולמות, עד שיתפשט השלום גם בעולם הזה, ותשים שלום בין כל עמך ישראל לעולם, ותבטל כל מיני מחלוקת מן העולם ויתרבה השלום בעולם, עד שיכלו להתועד יחד כל אחד עם חבריו, ויסבירו זה לזה האמת לאמתו, ויזכירו זה את זה שלא יכלו ימיהם להקבל ולריק, עד שישובו כלם אל האמת ויעבדוך כלם באמת ובאמונה שלמה. ותזכנו שיהיה שלום בעצמנו, שלא יהיה חלק לבנו חס ושלוש מאתך, רק נזכה להאמין בך ובצדיקות האמתיים ולעבדך באמת ובלבב שלם בשני יצרינו. ונזכה לידע ידיעה

שְׁלֹמֶה בְּאֵמֶת וּבְלֵב שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ בְּבוּדָה, וְאֵתָה בְּעֶצְמָהּ וּבְכַבּוּדָה עוֹמֵד
 אֲצִלְנוּ בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, וְאֵתָה שׁוֹמֵעַ וּמֵאֲזִין וּמְקַשֵּׁיב כָּל דְּבוּר וּדְבוּר שֶׁל תְּפִלּוֹתֵינוּ.
 וְנִרְגִישׁ אֱלֹהוּתְךָ עָלֵינוּ תְּמִיד, וּבִפְרֵט בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, עַד שְׁנַתְעוֹרֵר עַל-יְדֵי-זֶה
 בְּהַתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל לְהַתְפַּלֵּל בְּהַתְלַבּוֹת גְּדוֹל וּבְכּוֹנֵה גְדוֹלָה וְעֲצוּמָה, וּלְדַקְדֵּק מְאֹד
 לְכוּן אֶת דְּבָרֵינוּ, וְלֹא יֵצֵא שׁוֹם דְּבוּר מִפִּינוּ בְּתְפִלָּה שְׁלֵא בְּכּוֹנֵה. אֲבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ מַחְסִינוּ,
 אֵל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כְּרַע מֵעַלְלֵינוּ. חוּם וְחֶמֶל עָלֵינוּ וְזַכְנוּ לְתְפִלָּה בְּכּוֹנֵה בְּשִׁלְמוֹת בְּאֵמֶת
 וּבְלֵב שְׁלֵם, וְנִזְכֶּה לְקִים מְקַרָּא שְׂכַתוֹב, אוֹרְךָ בִּישָׁר לְכָב בְּלִמְדֵי מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה.
 וְתוֹכְנוּ לִישָׁרֵת לְכָב שְׁלֵא יִהְיֶה בְּלִפְנֵינוּ שׁוֹם עַקְמוּמִיּוֹת וְעַרְמוּמִיּוֹת כָּלָל, וְלֹא יִהְיֶה בְּלִפְנֵי
 רְמִיָּה חֵם וְשָׁלוֹם:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲזָרְנֵנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ וְזַכְנוּ לִישָׁרֵת לְכָב בְּאֵמֶת כְּרַצוֹנְךָ הַטּוֹב. חוּם וְרַחֵם
 עָלַי בְּחִמְלָתְךָ הָאֱמֵתִיית, וְזַכְנוּ לְאֱמוּנָה שְׁלֹמָה בְּאֵמֶת, עַד שְׁאֲזַכֶּה עַל-יְדֵי
 הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה לְבָרֵר כָּל הַמַּאֲכָלִים וְלֵאכֹל בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה, שְׁיִהְיֶה כָּל אֲכִילָתִי
 וּסְעוּדָתִי מִמַּאֲכָלִים שְׁנַתְבָּרְרוּ בְּשִׁלְמוֹת מִן הָרַע, שְׁלֵא נִשְׁאָר בָּהֶם שׁוֹם אַחִיזַת הָרַע
 וְהַקְּלָפוֹת כָּלָל, עַד שְׁיִהְיֶה נַעֲשֶׂה עַל-יְדֵי אֲכִילָתֵנוּ יְחוּד קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ
 אִפִּין בְּאִפִּין:

כה שבט

אָנָּה יְהוָה, מְלֵא רַחֲמִים, עֲזָרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתֵן לָנוּ כַח מֵאֵתְךָ שְׁנִזְכֶּה לְקַרֵּב
 רַחוּקִים לְאֱמוּנָתְךָ הַקְדוּשָׁה וְלַעֲבוּדָתְךָ הָאֱמֵתִיית. וְעַל-יְדֵי-זֶה תִתְעַפֵּר
 וְתִתְקַשֵּׁט הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה בְּקִשׁוּטֵינָא נְאִים וְיָפִים, בְּקִשׁוּטֵינָא דְלֵא הוּוּ, בְּקִשׁוּטֵינָא
 קַדִּישֵׁינוּ, שְׁיִהְיֶה לְנַחַת וְלְרַצוֹן לְפָנֶיךָ:

וְזַכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְתַקֵּן פְּגָם הַדְּבוּר, וְתַעֲזָרְנוּ לְבָרֵר וְלַהֲעֵלוֹת כָּל נִיצוּצֵי אוֹתִיּוֹת
 הַדְּבוּר שְׁנִפְלוּ בְּגִלּוֹת גְּדוֹל בֵּין הַקְּלָפוֹת וְהַסְמָרָא אַחֲרָא בְּעוֹנוֹתֵינוּ, עַל-יְדֵי
 שְׁהִלְכְנוּ בְּשִׁרְיוֹת לְבָנוּ וְרַדְפָנוּ אַחַר תְּאוֹת אֲכִילָה וְשִׁתִּיה, וְהִינּוּ מִמְּלֵאִים כְּרַסְנוּ
 בְּמוֹתְרוֹת אֲכִילָה וְשִׁתִּיה שְׁאִינוּ מְכַרְח לְקִיּוֹם הַגּוֹף, עַד אֲשֶׁר בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים עַל-יְדֵי
 פְּגָם תְּאוֹת אֲכִילָה וְשִׁתִּיה, הַתְּגַבְּרוּ עָלֵינוּ שְׁלִשָּׁה שָׁרֵי פְרַעָה, שְׁהֵם שְׁלִשָּׁה קְלָפוֹת,
 שְׁהֵם שֶׁר הַמְּשָׁקִים, וְשֶׁר הָאוֹפִים, וְשֶׁר הַמְּבַחֲחִים, שְׁהֵם קְנָה, וְשֶׁט וּוְרִידִין. וְעַל-יְדֵי-זֶה
 גָּבַר עָלֵינוּ עַל גְּלוֹת פְּרַעָה וּמְצָרִים, שֶׁהוּא מְצַר הַגְּרוֹן, שְׁנִמְשַׁךְ הַדְּבוּר דְקִדְשָׁה לְהַעֲרֵף
 לְמְצַר הַגְּרוֹן, עַד אֲשֶׁר נַחַר גְּרוֹנֵנוּ וְאִינֵנוּ יָכוֹל לְדַבֵּר שׁוֹם דְּבוּר הַגּוֹן לְפָנֶיךָ:

יג לחדש

רבונו של עולם, רבונו של עולם, אתה ידעת את לבבי, אתה ידעת אותי מתחלה ועד סוף, אתה ידעת חרפתי ובשתי וכלמתי נגדך כל צוררי. ואיני יודע שום דרך ושום עצה איך להתנהג בענין אכילה בקדושה, באפן שאזכה להנצל באמת מפנים תאות אכילה ושתייה. רבונו של עולם, צרכי מרבים מאד בכל מדה ומדה, ובכל דבר ודבר, ובכל ענין וענין מעבודת יהוה, עד אשר מעצם רבוי צרכי ישועתי בכל דבר, על פן אין מלה בלשוני, ואיני יכול לדבר כלל, כי איני יודע מהיכן אתחיל לדבר ולפרש שייחתי. ובאמת אני יודע בעצמי, שאני בעצמי החיב מתחלה ועד סוף, וכמה פגמים פגמתי על-ידי תאות אכילה ושתייה שלא השתדלתי כלל לגרשם מעלי, עד אשר על-ידי-זה נפגם הדבור שלי מאד, ונפלו חלקי הדבור שלי בגלות גדול ועצום מאד, עד אשר איני זוכה לדבר שום דבור הגון וראוי, ועדין לא התחלתי לקרות אותך כלל פראוי באמת, וכבר יגעתי בקראי נחר גרוני כלו עיני מוחל לאלהי. מרא דעלמא בלא, צר לי מאד מאד בלי שעור וערך ומספר, ואיני יודע כלל באיזה דרך ועצה ותחבולה איך למלט נפשי האמללה והעלוכה מאד מני שחת, כי אין פחי אלא בפה לבד, וגם זה נמנע ממני, כי אין מלה בלשוני הן יהוה ידעת בלה, כי חלקי הדבור שלי ירדו בגלות עצום וכבד מאד. אהה יהוה, צר לי מאד, והגני קורא אליך מן המצר, ממצר הגרון מעמק הגלות, ממעמקים קראתיך יהוה, אדני שמעה בקולי תהיינה אזניך קשובות לקול תחנוני. קולי שמעת אל תעלם אונך לרוחתי לשועתי. עורני בכחך הגדול ובחסדיך העצומים שאזכה לשבר לגמרי באמת תאות אכילה ושתייה, ואזכה להסתפק במעט, לאכל מעט כדי חיוני בצמצום, בקדושה ובטהרה גדולה, בלי שום תאות והנאת הגוף כלל:

ויבן תעורני ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים, ותזכני להתענות תעניתים הרבה בקדושה ובטהרה גדולה, בשמחה ובטוב לבב כרצונך הטוב באמת, באפן שאזכה על-ידי התעניתים לתקן פגם הדבור ולחבר אחורי הקדושה ולהוציא הדבור מהגלות, מגלות פרעה ושריו ומצרים. אבי שבשמים, שפחתי אליך כפי. הורני יהוה דרכך ונחני בארח מישור למען שוררי. הורני יהוה דרכך אהלך באמתך יחד לבבי ליראה שמך. הדרכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום. עורני כי עליך נשענתי, ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו, ואני סומך עצמי עליך לכד באמת וכרצונך אעשה. חום וחגני ורחם עלי ולמדני לעשות רצונך באמת,

והורנו דרכיך באפן שנופה מהרה לשבר באמת תאות אכילה ושתייה. ונזכה לתקן פגם הדבור, להמשיך מימי החסדים ללחלח מצר הגרון, ותעזרנו לברר ולהעלות כל ניצוצי אותיות הדבור מן הגלות, ויקים בנו מקרא שפתוב, קרא בגרון אל תחשיך. ונזכה לשפה ברורה שיהיה דעת שפתותינו ברור מללו. וברחמיך הרבים, תתן כח להוד יפי הדבור המברך, שיהפך פניו אל העכו"ם והקלפות, ויברר מביניהם שארי ניצוצות הקדשה, עד שישארו הקלפות והעכו"ם בלי שום חיות, עד אשר על-ידי-זה ישליכו כל העמים את אלילי כספם ואלילי זהבם וידביקו את עצמם באמונת ישראל, ויתקרבו כל הרחוקים לעבודתך ולאמונתך הקדושה. ויקים מהרה מקרא שפתוב, כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם יהוה לעבדו שכם אחד:

כו שבט

ותעזרנו לעסק תמיד בעבודתך ובתורתך הקדושה באמת ובלב שלם. ונזכה שתהיה עבודתך אצלנו חדשה בכל יום ויום, ונתחיל בכל פעם מחדש באלו לא התחלנו עדין מעולם לעבדך, בפרט קטני ערך כמונו אשר באמת לא התחלתי עדין שום התחלה אמתיית בעבודתך. ואפלו בעת שתזכנו לעבד אותך באמת פראוי, תזכנו תמיד להתחיל בכל פעם מחדש, ונזכה לחדש בנשך נעורינו בתורתך ובעבודתך הקדושה, ולא נפול חס ושלום לזקנה ותשות כח כלל, רק בכל יום ויום יהיו מצותיך ועבודתך בעינינו כחדשים. ואזכה להיות עז כנמר וקל כנשר רץ כצבי ונבור כארי לעשות רצון אבינו שבשמים. אל תשליכני לעת זקנה בכלות כחי אל מעוזבני. ויקים בנו מקרא שפתוב, וקוי יהוה יחליפו כח יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא ייגעו ילכו ולא ייעפו. ותזכנו ברחמיך הרבים לאמונה ובטחון באמת ובלבב שלם, ונשליך כל יהבנו וכל מחסורנו עליך לבד. ונהיה חזקים במדת הבטחון בשלמות תמיד, ולא נתלה שום דבר בשום סבה ובשום אמצעי כלל, רק גדע ונאמין שהכל בהשגחתך לבד, הן פרנסה ובנים ורפואה וכל שאר הדברים שבעולם, בכלם לא נשתמש ולא נתלה בשום סבה כלל. ונדע ונאמין ונבטח באמת שאתה יכול להזמין לנו פרנסה בשלמות, בלי שום סבה של המשא ומתן וכיוצא בזה. וכן אתה יכול לשלח לנו רפואה שלמה בלי שום עסקי רפואות וסמים, כי אתה הוא יהוה אלהינו עלת כל העלות וסבת כל הסבות. ואפלו כשאנו מכרחים לפעמים כפי רצונך הטוב לעסק באיזה סבה בשביל פרנסה וכיוצא, נזכה להאמין בך לבד ולא לעשות מהסבות עקר חס ושלום. ותתן לנו כח בוכות צדיקי אמת, שנוכה לבלל בתפלתנו את חיוב

מֵעֶרְכַת הַמְזוֹלוֹת, לְשַׁדֵּד הַמַּעֲרָכוֹת וְלִשְׁנוֹת הַטֹּבֵעַ בְּתַפְלוֹתֵינוּ וְתַחֲנוּנֵינוּ, עַד שִׁירָאוּ הַכֹּל וַיֵּאֱמִינוּ בְּאַמֶּת, כִּי אֵין שׁוֹם דְּרֶךְ הַטֹּבֵעַ כָּלֵל, רַק הַכֹּל מִתְנַהֵג בְּהַשְׁגָּחַתְךָ לְבַד תְּמִיד, וַיִּקְּיֵם בְּנוֹ מִקְרָא שְׁכָתוֹב, וְתַגְזֹר אִמְרֵי וַיִּקְּם לְךָ וְעַל דְּרָכֶיךָ נִגְהָ אֹר. וְתִמְחַל וְתִסְלַח לָנוּ וּלְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עַל כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְנוּ עַד הַנְּהָ בְּאִמוּנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה, בְּמָה שֶׁהֵיִינוּ תּוֹלִים הַדְּבָרִים בְּסִבּוֹת שֶׁל דְּרֶךְ הַטֹּבֵעַ. וּמַעֲתָה תַחֲזֹק אֶת לְבַבְנוּ וּלְכַב כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְכָל בְּאֵי עוֹלָם, שִׁיזְכּוּ כָּלֵם לַיְדַע וְלְהֵאֱמִין כִּי אַתָּה הוּא יְהוָה הָאֱלֹהִים בְּשָׂמִים וּבְקָרְיָן, וְהַכֹּל מִתְנַהֵג בְּהַשְׁגָּחַתְךָ לְבַד, וְכָל הַסִּבּוֹת הַכֹּל מֵאַתָּה לְבַד:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מִלֵּא מִשְׁאֵלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים וְזַכּוּנוּ לְאִמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת וּבְלִבְב שְׁלָם, עַד שְׁנוּפָה עַל-יְדֵי הָאִמוּנָה שִׁיתְּבַרְרוּ כָּל הַמַּאֲכָלִים שֶׁבְּעוֹלָם, מִפְּגָם עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, עַד שִׁיְהִיו כָּל אֲכִילוֹתֵנוּ וְסַעוּדוֹתֵנוּ מִמַּאֲכָלִים שֶׁנִּתְבַּרְרוּ לְגַמְרֵי מִן הַרַע וְהַקְּלָפוֹת, מַאֲכָלִים שֶׁהֵם כָּלֵם טוֹב. וְנִזְכָּה לְהַסְתַּפֵּק בְּאֲכִילָה מַעֲטָה, וְתִהְיֶה אֲכִילַתְנוּ בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה גְדוֹלָה, עַד שִׁיְהִיָּה נַעֲשֶׂה עַל-יְדֵי אֲכִילַתְנוּ יַחֲוֹד קוֹדֶשׁ אֲבִיךָ הוּא וְשִׁכְנִיתֶיהָ אִפִּין בְּאִפִּין. וַיִּקְּיֵם מִקְרָא שְׁכָתוֹב, בְּטַח בִּיהוָה וַעֲשֵׂה טוֹב שְׁכֵן אֶרֶץ וְרַעַה אִמוּנָה. וְהַתְּעַנֵּג עַל יְהוָה וַיִּתֵּן לְךָ מִשְׁאֵלוֹת לְבָבְךָ. גוֹל עַל יְהוָה דְּרָכֶיךָ וּבְטַח עָלָיו וְהוּא יַעֲשֶׂה. הַאִירָה פְּנֶיךָ עַל עַבְדְּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְּחַסְדְּךָ. פְּנִיךָ הָאָר בְּעַבְדְּךָ וְלִמְדֵנִי אֶת חֻקֶּיךָ. אֱלֹהִים יַחֲנֵנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יָאֵר פְּנֵינוּ אֶתְנוּ סֵלָה. יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת הַשִּׁיבֵנוּ הָאָר פְּנִיךָ וְנִוְשָׁעָה. יְהִיו לְרַצוֹן אִמְרֵי כִּי וְהִגִּינוּ לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי. אָמֵן וְאָמֵן:

סג

[על-פי תורה ס"ג - סוד כננת המילה]

שׁוֹמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד, רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׁמֹךְ, וְזַכּוּנוּ מַעֲתָה לְשֹׁמֵר אֶת הַבְּרִית קֹדֶשׁ, שְׁלֵא אִפְגָּם עוֹד מַעֲתָה שׁוֹם פְּגָם בְּבְרִית קֹדֶשׁ, וְאִזְכָּה לְקֹדֶשׁ אֶת עַצְמִי בְּמִתָּר לִי, בְּתַכְלִית הַקְּדוּשָׁה וְהַפְּרִישׁוֹת בְּרַצוֹנְךָ הַטוֹב בְּאַמֶּת. וְתַעֲזֹרְנִי וְתַזְכֵּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, לְתַקֵּן בְּחַיֵּי כָּל הַפְּגָמִים הַרְבִּים וְהַעֲצוּמִים מְאֹד שֶׁפָּגַמְתִּי בְּבְרִית קֹדֶשׁ מַעוּדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. חוֹמַל דְּלִים, חוֹם וְחַמַּל עָלַי, כִּי מָה אַעֲשֶׂה לְיוֹם פְּקֻדָּה, וְכִי יִפְקֹד מָה אֲשִׁיבֵנוּ, אוֹי מִי יִגּוֹר לִי אִשׁ אוֹכְלָה, מִי יִגּוֹר לִי מוֹקְדֵי עוֹלָם, אָנָּה אֲבָרַח, אָנָּה אָנוּם לְעֹזְרָה, אָנָּה אוֹלֵיךְ אֶת חַרְפְּתִי, כָּל בְּעָלֵי חַמְלָה וְחַנִּינָה חַיִּים וְהַמְתִּים, בְּקִשׁוֹ רַחֲמִים

בעדי, חמלו על צריך לחמלה כמוני, כי אין רחמנות בעולם כאשר על הפוגם נגד השם יתברך, ובפרט בפגם הברית:

כו שבט

רבנו של עולם, רחם עלי ועל כל הרחוקים ממך הצריכים לרחמים רבים. רחם עלינו למען שמך למען הצדיקים אמתיים שומרי הברית, וזכנו מעתה לשוב בתשובה שלמה לפניך ולא נשוב עוד לכסלה. ונזכה שיתקנו הצדיקים כל מה שפגמנו בברית קדש, כי אין בידינו לתקן פגם אחד מפגם הברית, רק על זכות הצדיקים אנו נשענים ועל כחם הגדול אנו סמוכים. זכנו ברחמיך הרבים להתקרב לצדיקים אמתיים שומרי הברית בתכלית השלמות. רחם עלינו והודיענו מהם, ואל תסתיר אותם מלפנינו. זכנו לידע מהם ולהתקרב אליהם באמת, ולקבל מהם קדשה וטהרה באמת, באפן שנוזכה מעתה לשוב בתשובה שלמה לפניך, לסור מרע ולעשות הטוב בעיניך תמיד. ותרחם עלינו שנוזכה להאמין בהצדיקים אמתיים תמיד, ואל יתבלבל דעתנו ואל יתעקם שכלנו ולבנו, ולא יהיה קשה לנו עליהם כלל, אפלו בעת שהם מתרחקים מאתנו, ודרכיהם נפלאה מעינינו מאד, עד שנופלים עליהם קשיות ותמיהות, ונתעקם ונתבלבל המוח מרובי הפליאות שנופלים עליו בלבנו:

אנא יהוה, עשה למען שמך, ואל יגרמו עונותינו להתרחק מהם חס ושלום על ידי זה, רק נזכה להתחזק באמונה שלמה תמיד להאמין בהם תמיד, לידע ולהאמין באמונה שלמה שכל דרכיהם ישרים ונכונים מאד, והם צדיקים וישרים בכל דרכיהם ותנועותיהם, רק שאי אפשר לנו להשיג דרכיהם הנורא ונשגב מאד. ונזכה שירחמו עלינו הצדיקים, ויקרבו אותנו בכל פעם ויורידו עצמן אלינו, וילבישו ויכסו אורם הגדול באפן שנוזכה שיתגלה לנו אורם הנפלא על ידי זה, ויהיה לנו כח לינק ולשאב מחכמתם הגדולה. ויתקרבו עצמן אל העולם, וירחמו עלינו באהבה ובחמלה גדולה, וכל מחשבותיהם יהיו לקרבנו ולא לרחקנו חלילה. למען נזכה להיות דבוקים עמהם לעולם ועד:

ותזכנו בכחם וזכותם שנוזכה להביר אותך ולהתקרב אליך באמת, ונזכה לדעת ולהביר אותך גם בעולם הזה. וכל מה שנתקרב אליך יותר, נזכה לידע בכל פעם גדל רחוקנו ממך, ויתנוצץ לנו בכל פעם נפלאות גדלתך, אשר אי אפשר להשיג ולדעת ממך כלל, כמו שאמר אליהו, לית מאן דידע בך כלל. ותתן לנו שעור

בלבנו, שנוכח להתקרב אליך ולהשיג מרחוק ידיעת אלהותך, אשר אי אפשר לדבר מזה, כי אם כל חד כפום מה דמשער בלביה, כמו שכתוב, נודע בשערים בעלה, כל חד כפום מה דמשער בלביה:

ובנו תזכנו לבלי לבעט ביסורין המכרחים לקבל עלינו כרצונך הטוב, ונזכה להמשיך אור פני רצונך הטוב עלינו תמיד, ולהמשיך כל טוב להעולם תמיד. ונזכה שיגנו עלינו הצדיקים אמתיים שסבלו יסורים רבים בשביל ישראל, ובזכותם תמשיך עלינו כל טוב וחסד וישועה ורחמים גדולים, בני חיי ומזוני, ורב טוב לבית ישראל. ובפרט על בנייהם וזרעם של הצדיקים שסבלו יסורים רבים בשביל כלל ישראל, רחם עליהם ותן להם כל טוב, והצילם מכל מיני צער ויסורים ומכל מיני דאגות ופחדים. ותשלח להם רפואה שלמה מן השמים, לכל תחלואיהם ולכל מכאוביהם ולכל מכותיהם, ותסיר מהם כל מיני מחלה. אל נא רפא נא להם, ותחלימם ותחיים ותתפלל בעדם תמיד. ותתן להם חיים ארכים, חיים טובים בנשמותם וברוחניותם. ותצליחם בכל מעשה ידיהם, ותשפיע עליהם שפע טובה, עשר וכבוד וחיים, ויזכו לתורה ונגלה במקום אחד. ויעבדוך באמת באהבה וביראה ובשמחה, מתוך הרחבת הלב כל ימיהם לעולם, הם וצאצאיהם וצאצאי צאצאיהם עד סוף כל הדורות, כאשר כתבת לנו על ידי חכמיך הקדושים, שבזמן שאדם זוכה, זוכה לו ולדורותיו ולדורות דורותיו עד סוף כל הדורות. זכר אל תשכח כל היסורים שסבלו עד הנה, ואמר לצרותיהם די, ואל תוסיף עוד ליסרם. רחם עליהם מעתה ותושיעם בכל מיני ישועות, ותתן להם בני חיי ומזוני בשפע גדול, ותרום קרנם ומזלם למעלה למעלה, ותשמחם בכל מיני שמחות, ותגדל שמם עד עולם, ויקים מקרא שכתוב, ופרי הארץ לגאון ולתפארת. ותברכם בכל הברכות ותאריך ימיהם ושנותיהם, ולכו יונקותם יהי כזית הודם. עוד ינוכח בשיבה דשנים ורעננים יהיו:

ובנו תרחם עלינו ותושיענו ותזכנו שנגמור את פינו ולשוננו מכל מיני דבורים רעים שבעולם, שלא יצא מפינו לעולם שום דבור של שקר ולשון הרע ורכילות וליצנות וחיפזות ודברים בטלים ונבול פה, ולא שום דבור הגורם לביש פני חברנו או לצערו ולקנטרו חס ושלום, ולא שום דבור פגום שבעולם:

כח שבט

רבונו של עולם, מלא רחמים, רחם עלינו ושְׁמְרָנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִכָּל מַיְנוּ דְבוּרִים פְּגוּמִים
 שְׁבַעְעוֹלָם. אֱלֹהֵי, נֹצֵר לְשׁוֹנְנוּ מֵרַע וּשְׁפַתְנוּ מִדְּבַר מַרְמָה. שִׁיתָה יְהוָה שְׁמֶרָה
 לְפִינוּ נֹצֵרָה עַל דַּל שְׁפַתְנוּ. וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּכְנִיעַ וּתְשַׁבֵּר וּתְמַגֵּר וּתְכַלֶּה וּתַעֲקֹר וּתְבַטֵּל
 כָּל מַיְנוּ חֲכָמוֹת הָרַעוֹת שֶׁל הַפִּילוֹסוֹפִים וְהָאֶפִיקוֹרְסִים, אֲשֶׁר חֲכָמְתָם הִרְעָה מִזְקָת
 לְהַעוֹלָם מְאֹד מְאֹד כְּאֲשֶׁר אַתָּה יְדַעְתָּ. שְׁנַנּוּ לְשׁוֹנָם כְּמוֹ נֹחַשׁ חֲמַת עֵכְשׁוֹב תַּחַת
 שְׁפַתֵימוֹ סֵלָה. רַחֵם עַל הַנְּמָלָה הַמְּנַחֶת בְּתוֹךְ פִּי הַנְּחַשׁ בֵּין שְׁנֵיהֶ. מְלֵא רַחֲמִים,
 הַבִּיטָה בְּעֵינָיָה וּמְכַאֲבָה הַקֶּשֶׁה. אוֹי מִי יִכּוֹל לְסַבֵּל צַעַר וּמְכַאֲוֵב כְּזֶה. וְאַתָּה יְהוָה עַד
 מָתִי, מָתִי תִקּוּם וּתְרַחֵם עָלֵיהֶ. רֵאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ וּרְיִבָה רִיבֵנוּ וּמַהֲרָ לְגַאֲלָנוּ גְּאֹלָה שְׁלָמָה
 מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֹךְ. וְהַצִּילֵנוּ מִכָּל מַיְנוּ חֲכָמוֹת רָעוֹת שֶׁל הָאֶפִיקוֹרְסִים וְהַפִּילוֹסוֹפִים
 שְׁלֵא יִגְעוּ עָלֵינוּ, וּבְצֵל כְּנֶפֶד תְּסַתִּירֵנוּ, וּתְגַבִּיר כַּח הַכְּנָפִים דְּקִדְשָׁה, וּתַעֲקֹר וּתְסִיר
 וּתְבַטֵּל כְּנָפֵי הַנְּחַשׁ שֶׁהֵם הַחֲכָמִים לְהִרְעֵי הַחוֹקְרִים פִּילוֹסוֹפִיָא וְאֶפִיקוֹרְסוֹת, שְׁלֵא
 יְהִיָה לָהֶם שׁוֹם כַּח לְעוֹף בְּחֲכָמְתָם לְמַרְחֹק, וְלֵא תִתְפַּשֵּׁט חֲכָמְתָם בְּעוֹלָם, וְגַם לֹא
 תַעֲוֹפֵף חֲכָמְתָם בְּעַמְקַ לְתוֹךְ הַמַּחַ וְהַלֵּב, וְגַם לֹא תַעֲוֹפֵף חֲכָמְתָם בְּעַצְמוֹ, שְׁלֵא יוּכְלוּ
 לְעוֹף בְּחֲכָמְתָם לְחִקְרוֹת עֲמוּקוֹת, רַק תִּמְעַט וּתְחַלִּישׁ חֲכָמְתָם בְּכָל הַבְּחִינוֹת, עַד
 שֶׁתְּבַטֵּל חֲכָמְתָם הִרְעָה לְגַמְרֵי מִן הָעוֹלָם, וּתְתַנַּגֵּל חֲכָמָה הָאֲמִתִּיית שֶׁל חֲכָמֵי
 הָאֲמִת בְּעוֹלָם, עַד אֲשֶׁר יִפְּרוּ וַיִּדְעוּ כָּל בְּאֵי עוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא יְהוָה הָאֱלֹהִים לְבַדָּךְ
 עָלְיוֹן לְכָל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ, אַתָּה עֹשֵׂית אֶת הַשָּׁמַיִם, וְאַתָּה הָאָרֶץ, אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל
 אֲשֶׁר בָּם. וּתְהַפֵּד לְכָל הָעַמִּים שְׁפָה בְרוּרָה לְקִרְא כָּלֶם בְּשֵׁם יְהוָה לְעַבְדוֹ שְׁכֵם אַחַד.
 וּתַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כְּרוֹת יִכְרְתוּן, וְכָל חֲכָמוֹת רָעוֹת תְּבַטֵּל וּתַעֲקֹר מִן
 הָעוֹלָם. וּתְתַגְבֵּר וּתְתַחַזַק וּתְתַפַּשֵּׁט חֲכָמָה הָאֲמִתִּיית בְּעוֹלָם, הִיא חֲכָמַת תּוֹרַתְנוּ
 הַקְּדוּשָׁה, לִידַע וּלְהַפִּיר אוֹתָךְ בְּאִמוּנָה שְׁלָמָה בְּאִמַת, וְלַעֲבַד אוֹתָךְ בְּאִמַת וּבְתַמִּים
 כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ לְעוֹלָם, וַיְקִים מְהֵרָה מִקְרָא שְׁכֵתוֹב, וְהִיָה יְהוָה לְמִלְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם
 הַהוּא יְהִיָה יְהוָה אַחַד וְשֵׁמוֹ אַחַד. אָמֵן וְאָמֵן:

סד

[על-פי תורה ס"ד - בא אל פרעה]

עוֹשָׂה גְּדוּלוֹת עַד אֵין חֶקֶר וּנְפִלְאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר, אֲדוֹן כָּל, לְעֵלָא מִן כָּלָא וְלִית
 לְעֵלָא מִנְּךָ, מְמַלָא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין, וְלַעֲלָא מִכָּל עֲלָמִין וּתְחוֹת כָּל

עלמין ובין כל עלמין, ולית אתר פנוי מנך. אתה בראת עולמך מקדם ברצונך הטוב, ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים, כדי לגלות רחמנותך בעולם. ומאהבתך וחמלתך אשר חפצת לגלות טובך ורחמנותך בעולם, צמצמת אלהותך כביכול, ופנית אורך הגדול האין סוף, וצמצמת האור לצדדין ועשית חלל הפנוי, ובתוכו בראת כל הבריאה בלה מראש ועד סוף, בשביל להפיר אותך בזה העולם ולידע ממך תמיד. על כן יצאתי לקראתך לשחר פניך, מלכי ואלהי אליך אתפלל. חוס וחנני וחמל ורחם עלי ועל כל ישראל עמך, ושמרני והצילני מכל מיני אפיקורסות ופירות, שלא יבואו ולא יעלו על לבי ודעתי שום חקירה וקשיא ומבוכה ממבוכות החוקרים בחכמות חיצוניות, שנפלו בכמה מבוכות וקשיות ואפיקורסות גדולה, עד אשר נפלו בחכמות שאינם חכמות כלל, ונכנסו במבוכות גדולות, ונפלו בחקירות ואפיקורסות וקשיות הנמשכין מחלל הפנוי, אשר משם צמצמת ופנית אלהותך כביכול, ומחמת זה אי אפשר בשום אופן למצא שם תרוץ ותשובה באלו הקשיות והמבוכות, כי חכמתך וידיעתך סלקת ופנית משם, כדי שיהיה מקום לבריאת העולם:

אנא יהוה, זבני לאמונה שלמה, ושמרני והצילני מכל אלו החקירות והקשיות לגמרי, כי אתה יודע חלישותנו ומעוט דעתנו מרבוני עונותינו העצומים והרבים מאד עד שמי השמים, עד אשר אפלו החקירות והקשיות שאפשר למצא עליהם תשובה ותרוץ אין אנו יכולים להשיב עליהם דבר, מעצם עכירות ובלבול דעתנו וקטנות שכלנו, ומעוט חכמתנו ועצם העקמימיות שבלבבנו, פאשר אתה ידעת אבינו שבשמים. מכל שכן החקירות והמבוכות והקשיות הנמשכין מחלל הפנוי שאין שום אדם יכול לישבן. על כן יהמו מעיד ורחמיך עלי ועל כל ישראל, ותשמרנו ותצילנו מכל מיני חקירות וקשיות ובלבולים, הן אותן שאפשר לישבם, והן אותן שאי אפשר לישבם, כי בער אנכי מאיש ולא בינת אדם לי ואין אתי יודע עד מה, ואיני יודע לישב שום חקירה וקשיא כלל, כי מי יבין אורחותיך הקדושים, ומי הוא החצוף אשר יעזי פניו כפלב להרים ראשו ודעתו לחקר בדרךיך הקדושים, ולשאל שאלות וקשיות עליך ועל הנהגותיך האמתיות, או על צדיקיך האמתיים. אוי לאותה בוששה, אוי לאותה כלמה, חוס וחנני שאזכה אני וכל עמך בית ישראל לאמונה שלמה באמת, כי באמת לאמתו אין שום קשיא כלל, כי צדיק וישר אתה ואמת יהוה לעולם:

כט שָׁבֵט

רבונו של עולם, רבונו של עולם, רבונו דעלמא כלא. הורני ולמדני איך לסדר
 תפלה נאה ואמתיית לפניך מהתורה הנפלאה הזאת אשר זפיתנו ברחמיך
 הרבים, אשר אתה לבד יודע גבהה ועמקה וסודה, ועצם פלאות רחמיך, אשר זכינו
 ברחמיך הרבים, שיהיו צדיקים נוראים כאלו בעולם, חדושים כאלו, שיוכלו להלביש
 ולגלות לנו פלאי סודותיך הנפלאים והנוראים, ולהכניסם בדעתנו הפחותה והפגומה
 מאד, ולהורות לנו בזה דרך ישרה ואמתיית להתקרב אליך באמת, ולחזקנו באמונתך
 הקדושה לחיותינו כיום הזה, למען עשה כיום הזה להחיות עם רב. פליאה דעת ממני
 נשגבה לא אוכל לה. נוראות נפליתי נפלאים מעשיך ונפשי יודעת מאד. מאת יהוה
 היתה זאת היא נפלאות בעינינו. מה נאמר ומה נדבר. מה אשיב ליהוה כל תגמולוהי
 עלי. ואחרי אשר גמלתנו טובות כאלה, אשר הקדמת רפואה למכותינו והקדמת
 לשלח לנו צדיקים נוראים בעלי השגה כאלה, אשר היו יודעים להמשיך ולגלות
 תורות נפלאות כאלו להלביש גנזיא דמלכא עלאה, באפן שיהיו נמשכין מהם עצות
 ודרכים ישרים לקרב מרחקים כמוני אליך תתברך לנצח. וחסדם גבר עלינו לעסק
 בתקון שחיקת שכרי שלי כמונו היום, אשר נשברנו על ידי לבנו הזונה אשר סר
 מעליך, לשכרי שכרי שכרי שלי שעור וערך, אשר גם השכרי שכרי נשברו ונשחקו
 כאבק ועפר, ונתלכלכו בכמה מיני לכלוכים ומנופים, ונתפזרו ונפוצו בארבע בנפות
 הארץ וים רחוקים, ונפלו למטה למטה מן השאול תחתיות, כמו פלח ובקע פארץ
 נפזרו עצמינו לפי שאול, שתני כבוד תחתיות במחשכים במצלות. ונתפסתי בכמה
 אלפים ורכבות רשותות ומכמורות שלי שעור וערך ומספר. כמים נשפכתי והתפרדו
 כל עצמותי, היה לבי כדונג נמס בתוך מעי. רשת הכינו לפעמי כפף נפשי, כרו לפני
 שיחה נפלו בתוכה סלה. לולא רחמיך וחסדיך אז אבדנו בענינו, ואתה ברחמיך
 חשבת מרחוק להטיב אחריתנו, ועשית מה שעשית ופעלת מה שפעלת ברחמיך
 הטובים, והקדמת לשלח לנו צדיקים נפלאים כאלה, אשר השאירו אחריהם ברכה,
 ספרים קדושים ויקרים כאלה, אשר נתרבו עכשיו בעולם, אשר לא היתה כזאת
 מימות עולם, כי ידעת עצם חלישותנו בדורות האלה, על כן הכנת והרבית צרי
 ותרופה למכותינו לכל תאבד תקנתנו חלילה:

ובכן עזרנו ברחמיך הרבים, שנזכרה להרגיש ולמצא עצותיך הקדושים הגנוזים
 בחדושי תורתם הקדושה, וזכני להתפלל עליהם תפלה נאה ומסדרת, ולפעל

בקִשְׁתֵּנוּ בְּרַחֲמִים אֲצִלְךָ. כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ כַּמָּה אֲנִי צְרִיכִים לְצַעֵק וְלִזְעַק וּלְהִתְאַנַּח וּלְהִתְפַּלֵּל, וּלְהִסְתַּכֵּל לְרַחֲמֶיךָ וּלְיִשׁוּעָתְךָ, עַד שֶׁנִּזְכֶּה לְצִאת לַגְּמְרֵי מִכָּל הַכְּפִירוֹת וְהַאֲפִיקוֹרוֹסוֹת וְחֻקֵּירוֹת וְקִשְׁיוֹת וּמְבוּכוֹת, וּמִכָּל מִינֵי קְלָפוֹת וְתַאֲוֹת וְסִטְרֵינִי אוֹחֲרֵינִי הַנִּמְשָׁכִין מִתַּחֲלַת הַצְּמִצּוּם שֶׁל הַחֲלָל הַפְּנוּי, וּמִרְבוּי אוֹר, כִּי שְׁנִיָּהֶם בְּאֶחָד הַשְּׁתָּרְנוּ עָלֵינוּ יַחַד. וּבְעוֹנוֹתַי הַרְבִּים אֵינִי יוֹדֵעַ עַל מָה לְצַעֵק קִדָּם, כִּי גַם בְּשִׂמְתַּגְּבֵרִים הַתַּאֲוֹת וְהַקִּשְׁיוֹת וְהַבְּלוּלִים הַנִּמְשָׁכִים מִן הַקְּלָפוֹת, שֶׁנִּתְהוּוּ מִרְבוּי אוֹר, מִשְׁבִּירַת כְּלִים, גַּם כֵּן קִשְׂיָה עָלַי מְאֹד לְגַרְשֵׁם וּלְשַׁבְּרָם וּלְכַבֵּלָם, כִּי בְּעוֹנוֹתַי הַרְבִּים נִשְׁבַּרְתִּי מְאֹד מְאֹד, וּבְכָל זֹאת לֹא שָׁב אִפּוֹ מִמֶּנִּי, וְאֵינִי מְקַרֵּר דַּעְתּוֹ בְּזוֹה, כִּי אִם עוֹד רוֹצֵה לְהִתְגַּבֵּר עָלַי וּלְהִכְנִים בְּדַעְתִּי בְּלוּלִים וּמְבוּכוֹת וְקִשְׁיוֹת וְהִרְהוּרִים וְעַקְמוּמִיּוֹת שֶׁבְּלִבִּי, הַנִּמְשָׁכִין מִחֲלָל הַפְּנוּי, אֲשֶׁר שָׁם אִי אֶפְשָׁר לְמַצֵּא אוֹתְךָ בְּשׁוּם אַפֶּן בְּעוֹלָם עַל־יְדֵי שׁוּם שְׂכָל וְחֻכְמָה, כִּי אִם עַל־יְדֵי אֱמוּנָה לְבָר:

אָנָּה יְהוָה, רַחֲמָן מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֹךְ, הַבִּיטָה וְעִנְנוּ בַּעַת צָרָה, כִּי לֶךְ יְהוָה הַיִּשׁוּעָה בְּךָ תוֹחַלְתֵּנוּ אֱלוֹהֵי סְלִיחוֹת. פְּנֵה אֵלַי וְחַנְּנֵנִי כִּי יַחֲדִיד וְעִנִּי אֲנִי. זַכְּנֵי לְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמְתִּי, וְלֹא אֶתְחִיל לְכַנֵּם בְּשׁוּם חֻקִּירָה וְקִשְׁיָה כָּלֵל, רַק אֶזְכֶּה לְגַרְשֵׁם וּלְרַחֵק וּלְכַבֵּל מִדַּעְתִּי וּמִכָּל הָעוֹלָם, כֹּל מִינֵי חֻקֵּירוֹת וְקִשְׁיוֹת לְבָלִי לְהִסְתַּכֵּל עֲלֵיהֶם כָּלֵל, רַק לְהִתְחַזֵּק תָּמִיד בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמְתִּי. עַד שֶׁאֶזְכֶּה עַל־יְדֵי הָאֱמוּנָה הַשְּׁלֵמָה לְעַבֵּר עַל כָּל הַחֻכְמוֹת וְהַחֻקֵּירוֹת, וְעַל כָּל הַחֻכְמוֹת שֶׁאֵינֶן חֻכְמוֹת, שֶׁהֵם הַחֻקֵּירוֹת וְהַמְּבוּכוֹת וְהַבְּלוּלִים וְהִרְהוּרִים הַנִּמְשָׁכִין מִחֲלָל הַפְּנוּי. וְאֶזְכֶּה לִידַע וּלְהִאֲמִין כִּי אַתָּה הוּא יְהוָה לְבַדְּךָ, אַתָּה עֹשֵׂת אֵת הַשָּׁמַיִם שָׁמַי הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאָם, הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם, וְאַתָּה מַחִיָּה אֵת כָּלָם. וּמִלְכוּתְךָ בְּכָל מְשָׁלָה, וְאַתָּה מְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין, וְלַעֲלָא מִכָּל עֲלָמִין וְתַחֲתוֹת כָּל עֲלָמִין, וּבֵין כָּל עֲלָמִין וְתוֹךְ כָּל עֲלָמִין, וְלִית אַתָּר פְּנוּי מִנֶּךָ. וְאַתָּה אֶחָד יַחֲדִיד וּמִיַּחַד בְּתַכְלִית הָאֲחֻדוֹת, לַעֲלָא מִן כָּלָא וְלִית לַעֲלָא מִנֶּךָ, אֲנִתְּ הוּא עֲלָאָה עַל כָּל עֲלָאִין סְתִימָא דְכָל סְתִימִין וְלִית מַחְשְׁבָה תְּפִיסָא בְּךָ כָּלֵל:

ל שבת

וְתַרְחֵם עָלַי וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלֵנִי תָּמִיד, שְׁלֵא אֶסְתַּכֵּל וְלֹא אֶבִּיט בְּשׁוּם סֵפֶר הַמְּדַבֵּר מִחֻקֵּירוֹת, וְלֹא אֶדְבֵּר עִם שׁוּם אָדָם מִמַּחְקְרֵי אָרֶץ אֲשֶׁר נִפְלוּ בַּחֻקֵּירוֹת אֱלוֹ הַנִּמְשָׁכִין מִחֲלָל הַפְּנוּי, אֲשֶׁר עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר, כֹּל בְּאִיָּה לֹא יִשׁוּבוּן וְלֹא יִשְׁיִגּוּ אֲרַחֲתוֹת

חיים. אָנָּא נֹרָא קדוֹשׁ, הַצִּילֵנִי מֵהֶם שְׁמַרְנִי מֵהֶם, חוּם וְחַמֵּל עַל נַפְשִׁי וְרוּחִי וְנַשְׁמָתִי, וְשְׁמַרְנִי מֵהֶם תְּמִיד. חֲזַקְנִי בְּאִמּוּנַתְךָ הַקְדוּשָׁה תְּמִיד, עַד שְׁאֻזְכָּה עַל-יְדֵי הָאִמּוּנָה הַקְדוּשָׁה לַעֲבֹר עַל כָּל הַחֲכָמוֹת וְעַל כָּל הַחֲקִירוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, לְכַפֵּלְם וְלַעֲקָרְם וּלְגַרְשָׁם וּלְכַלּוֹתָם מִמְּנִי וּמִכָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, עַל-יְדֵי הָאִמּוּנָה הַקְדוּשָׁה בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּבְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים וּבַתּוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה, כִּי עֲבָרִי אֲנֹכִי וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אָנִי יֵרָא. וְאֲנִי מֵאֲמִין בְּאִמּוּנָה שְׁלֵמָה בִּיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי הָעֲבָרִיִּים. וְתַפְתַּח אֶת שְׂכָלִי וְתַרְחִיב אֶת דַּעְתִּי בְּקִדְשֵׁה גְדוּלָּה, שְׁאֻזְכָּה לִידַע מָה לְהַשִּׁיב לְאַפִּיקוֹרֶס. וְאֻזְכָּה לִידַע וּלְהַבְחִין בֵּין הַחֲקִירוֹת וְהַקְשִׁיּוֹת שְׁאֵפְשֵׁר לְהַשִּׁיב עֲלֵיהֶם, וּבֵין הַחֲקִירוֹת וְהַקְשִׁיּוֹת הַנִּמְשָׁכִין מִחֻלָּל הַפְּנוּי שְׂאֵי אֵפְשֵׁר לִישָׁבֵן בְּשׁוּם אִפְּן, אֲשֶׁר עֲלֵיהֶם נֹאמַר, כָּל בְּאִיָּה לֹא יִשׁוּבוּן וְלֹא יִשְׁיִנוּ אַרְחוֹת חַיִּים. וְאֻזְכָּה לְהַתְחַזֵּק בְּאִמּוּנָה שְׁלֵמָה וּבַדַּעַת שְׁלֵם דְּקִדְשָׁה, וּלְכַפֵּל כָּל מִינֵי כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת מִמְּנִי וּמִזֵּרְעֵי וּמִכָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וּלְגַלוֹת אֱלֹהוּתְךָ וְאַמְתָּךְ לְכָל בְּאִי עוֹלָם, וְיִדְעוּ כִּי אַתָּה שְׂמֹךְ יְהוָה לְבַדְּךָ עֲלוּיֹן עַל כָּל הָאָרֶץ:

לז' אָדָּר הִילולָא דְּמִשָּׁח רַבְּנּוּ ע"ה

וְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, וְשַׁלַּח לָנוּ צַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים הַמְּפַלְגִים בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, שִׁיְהִיוּ בְּבַחֲנֵיךָ מוֹשֶׁה רַבְּנּוּ עֲלֵיו הַשְּׁלוֹם, שִׁיְהִיָּה לָהֶם כַּח לְהַכְּנִס בְּאֵלוֹ הַחֲקִירוֹת הַנִּמְשָׁכִין מִחֻלָּל הַפְּנוּי, וּלְשַׁבְּרָם וּלְכַפֵּלְם וְלַעֲקָרְם וּלְכַלּוֹתָם לְגַמְרִי, וְלְהוֹצִיא מִשָּׁם כָּל הַנִּשְׁמוֹת שֶׁנִּפְּלוּ לָשֵׁם בְּעוֹנוֹתֵיהֶם, וְיִהְיֶה לוֹ כַּח לְעוֹרֵר וּלְגַלוֹת הַנִּגְנוֹן וְהַשִּׁיר הָעֲלוּיֹן וְהַמְּבַחֵר עַל כָּל הַשִּׁירִים וְהַנִּגְנוּנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְעַל-יְדֵי-זֶה יוֹצִיא לְשָׁלוֹם כָּל הַנִּשְׁמוֹת שֶׁנִּפְּלוּ בְּמַעֲוֵתִים וּמְבֻכּוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת הַנִּמְשָׁכִין מִחֻלָּל הַפְּנוּי, כִּי אַתָּה לְבַד יוֹדַע גְּדֹל הַרְחֻמְנוֹת שֶׁעֲלֵיהֶם:

וְהַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, מְרִיב וּמַחֲלֵקֵת וּמְרַבּוּי דְּבָרִים, רַק נֹזֶכֶה לְצַמְצֵם דְּבָרְנוּ בְּהַדְרָגָה וּבְמִדָּה כְּרַצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאִמְתָּה. חוּם וְחַנּוּן וּמִלֵּא מִשְׁאֵלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים, וְנֹזֶכֶה לְמִצָּא אוֹתְךָ בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, וּלְהֵאֲמִין בְּאִמּוּנָה שְׁלֵמָה, כִּי אַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל. וּבְכָל הַסְּמִרִין אוֹחֲרָנִין וּבְכָל הַטְּמָאוֹת וְהַקְּלָפוֹת גַּעְלָם וְנִסְתָּר אֱלֹהוּתְךָ יִתְבָּרַךְ. וְאַפְּלוּ בְּהַחֲלָל הַפְּנוּי מֵאֱלֹהוּתְךָ לְגַמְרִי, גַּם שֵׁם אַתָּה נִמְצָא בְּתַכְלִית הַהֶעָלֶם וְהַהֶסְתָּרָה נִפְלְאָה, שְׂאֵי אֵפְשֵׁר לְהַשִּׁיגָה כְּלָל בְּשׁוּם חֲכָמָה וְשִׁכָּל שֶׁבְּעוֹלָם כִּי אִם בְּאִמּוּנָה לְבַד. כִּי אַתָּה מְפַלֵּא לַעֲשׂוֹת, וּמִי יִשְׁיֵג פְּלֵאוֹתֶיךָ הַגְּדוּלוֹת, כִּי אַתָּה עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת לְבַדְּךָ הַנִּרְאִין לְדַעַתְנוּ הָאֲנוּשִׁית, כְּמוֹ שְׁנֵי הַפְּכִים בְּנוֹשָׂא אֶחָד.

ומי יעצר כח להשיג דרכי נפלאותיך הגדולות והנוראות, כאמור, פליאה דעת ממני נשגבה לא אוכל לה. ונאמר, כי גדול אתה ועושה נפלאות אתה אלהים לבדך. ונאמר, עושה גדולות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר. ונאמר, גבהי שמים מה תפעל עמקה משאול מה תדע. רחם עלינו ברחמיך הרבים המלאים בכל העולמות מראש ועד סוף, כי הכל בראת בשביל רחמיך לבד כדי לגלות רחמנותך בעולם, ואפלו בחלל הפנוי שהוא תכלית הצמצום והדין, גם שם מלבש ונסתר רחמנותך, כי עקר הצמצום של החלל הפנוי היה רק בשביל לגלות רחמנותך בעולם, פאשר ידעת בעצמך גדל רחמיך וחינינותיך וחסדיך הרבים והעצומים, שיש להם כח להגן ולרחם גם עלינו, ולהציאנו מכל המקומות המטנפים מכל מקומות הרעים, ולהעלותינו מהרה ולהכניסנו בתוך כל מדרגות ומקומות הקדושים באמת, ולהשיבנו בתשובה שלמה לפניך באמת ובלב שלם. אלהי עולם ברחמיך הרבים רחם עלינו אדון עזנו צור משגבנו מגן ישענו משגב בעדנו. פנה אדון בעצבון רוח, צפה בשכרון לב, קרוב אתה לרחוקים, רוצה אתה בתשובת רשעים, שדי המצא לדורשיך תאמר הנני למבקשיך. החיינו וקיימנו והשיבנו בכל מיני קדשות וטהרות המשיבין את הנפש דקדשה. זכנו לשיר ולרנן ולנגן לפניך שירים ונגונים קדושים, לנצח בשירים ונגונים הנמשכין מאמונתך הקדושה, אשר יש להם כח להמשיך עלינו אמונה הקדושה, ולבטל מן הלב כל מיני עקמימיות וכפירות ומבוכות שפלב, וכל מיני בלבול הדעת, ולעורר ולהמשיך הלב באמת אליך ולתורתך ולעבודתך האמתית. עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר. ותשפיע ותמשיך ותגלה לנו שירים וזמירות ונגונים קדושים הנמשכין מראש אמנה, מהנגון והשיר העליון של משה רבנו עליו השלום, אשר כל השירות והנגונים שבועולם נמשכין ממנו, ועל-ידיה נזכה לאמונה שלמה באמת, ויקים בנו מקרא שכתוב, תבואי תשורי מראש אמנה:

א אדר

וזכני להכלל בתוך נשמת משה רבנו עליו השלום שהוא בכחינת שתיקה. ואזכה להרגיל עצמי בשתיקה לקים דברי חכמינו זכרונם לברכה שאמרו, סגן לחכמה שתיקה. ואמרו, ולא מצאתי לגוף טוב משתיקה. ואזכה לשתק גם במחשבה בכל מקום שאני צריך לשתק, ובכל עת שבאים עלי מחשבות המבלבלים את המוח, ובפרט בלבולי אמונה, אזכה לחריש ולשתק. ואהי כאיש אשר לא שומע ואין בפיו תוכחות. בחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח פיו. ולא אתחיל להפך דעתי ולהטות

מחשבותי להשיב שום דבר במחשבה, על כל הפעויות והבלבולים והעקמומיות והמבוכות העולים על המוח והלב, רק אֶזְכֶּה לַחֲרִישׁ וְלַשְׁתַּק לַגְּמָרִי גַם בְּמַחְשְׁבֹתַי, וְלַעֲלוֹת וְלַהֲפִלֵּל בְּשִׁתְּיָקָה הָעֲלִיּוֹנָה שְׁלֹמֵעֵלָה שֶׁהִיא מְקוֹר הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה. וְעַל-יְדֵי־זֶה תִּתְחַזַּק אֱמוּנָתִי וְדַעְתִּי וְלִבִּי בְּשִׁלְמוֹת, בְּהִתְחַזְּקוֹת וְהִתְאַמְּצוֹת גְּדוֹל דַּקְדָּשָׁה. וְעַל-יְדֵי־זֶה יִתְבַּטְּלוּ מִמִּילָא כָּל הַמְּבֻכּוֹת וְכָל הַבְּלִבּוּלִים וְהַקְּשִׁיּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, וְיִתְרַחֲקוּ מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי מַחְשְׁבוֹת זְרוֹת וְהִרְהוּרִים שֶׁבְּעוֹלָם, עַל-יְדֵי הַשְׁתִּיקָה הַקְּדוּשָׁה לְבַד, הֵן הִרְהוּרִים שֶׁל פֶּגֶם אֱמוּנָה חֵס וְשְׁלוֹם, וְהֵן הִרְהוּרֵי נְאוּף וְשָׂאֵר תַּאֲוֹת, וְהֵן מַחְשְׁבוֹת זְרוֹת שֶׁבְּתַפְלָה וְעַסְק הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְהֵן שָׂאֵר כָּל הַמַּחְשְׁבוֹת רְעוֹת וְזָרוֹת וּבְלִבּוּלִים וְעַקְמוּמִיּוֹת שֶׁבְּלֵב, הַמוֹנְעִין מִן הַקְּדוּשָׁה בְּאֵמֶת, כְּלָם יִתְרַחֲקוּ וְיִתְבַּטְּלוּ מִמֶּנִּי לַגְּמָרִי כְּבִטּוֹל גְּמוּר עַל-יְדֵי הַשְׁתִּיקָה הָאֱמֵתִיית לְבַד. כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ חֲלִישוֹתֵנוּ כַּעַת שְׂאִין לָנוּ שׁוּם עֲצָה וְתַחְבּוּלָה נְגִידָם, וְאִין אָנוּ יְכוּלִים לְהִשִּׁיב שׁוּם תְּשׁוּבָה עַל כָּל הַבְּלִבּוּלִים הַרְבִּים הָאֵלֶּה, לְמַגְדוֹל וְעַד קָטָן שְׁעוֹמְדִים עֲלֵינוּ וּמַסְבִּיבִים אוֹתָנוּ בְּכָל עַת וְרִנֵּעַ, רַק עֲלֶיךָ לְבַד אָנוּ נִשְׁעָנִים וְנִסְמָכִים, וְעַל כֵּן וּזְכוֹת הַצְּדִיקֵי אֲמֵת שֶׁהֵם בְּבַחֲנֵינִת שְׁתִּיקָה. זְכַנּוּ שְׁנֹזְפָה לְהַפְלִל בָּהֶם וְלִלְךָ בְּרַכְיָהֶם בְּאֵמֶת, וְלַהֲמִשִּׁיךְ עֲלֵינוּ אוֹר קְדֻשַׁת הַשְׁתִּיקָה שְׁלָהֶם, כִּי עֵינֵינוּ תְלוּיוֹת אֵלֶיךָ לְבַד, וְנִשְׁבַּ וְנִחַח וְנִצְפָה לְרַחֲמֶיךָ אֲשֶׁר טָמוּן לְבְרִיּוֹתֶיךָ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב, טוֹב וְיַחִיל וְדוּמָם לַתְּשׁוּעַת יְהוָה. אֵךְ אֵל אֱלֹהִים דּוּמְיָה נִפְשֵׁי מִמֶּנּוּ יִשׁוּעָתִי. אֵךְ לֵאלֹהִים דּוּמֵי נִפְשֵׁי כִּי מִמֶּנּוּ תִקְוָתִי. כִּי אִין מְלָה בְּלִשׁוֹנִי הֵן יְהוָה יִדְעָתָ כְּלָה. אֵלֶיךָ נִשְׂאֵתִי אַת עֵינֵי הַיּוֹשֵׁבִי בְּשָׁמַיִם. אֵלֶיךָ יְהוָה נִפְשֵׁי אִשָּׁא. פִּרְשְׁתִּי יְדֵי כָּל הַיּוֹם, נִפְשֵׁי כְּאַרְץ עֵיפָה לֶךְ סְלָה. כִּי לֶךְ יְהוָה הוֹחֵלְתִי אַתָּה תַעֲנֶה יְהוָה אֱלֹהֵי. אִשָּׁא עֵינֵי אֵל הַהָרִים מֵאִין יְבוֹא עֲזָרִי. עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. וּיְקִים כְּנוֹ מִקְרָא שֶׁכְּתוּב, וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֵל הָעָם אֵל תִּירָאוּ, הַתִּיַצְבוּ וְרָאוּ אֶת יִשׁוּעַת יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם, כִּי אֲשֶׁר רָאִיתֶם אֶת מִצְרַיִם הַיּוֹם לֹא תוֹסִיפוּ לְרָאוֹתָם עוֹד עַד עוֹלָם. יְהוָה יִלְחֵם לָכֶם וְאַתֶּם תַּחֲרִישוּן. אֵל תַּעֲזֹבֵנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי. חוֹשָׁה לַעֲזֹרָתִי יְהוָה תְּשׁוּעָתִי. יְהִיו לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּינוּ לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי. אָמֵן וְאָמֵן:

☪ סה ☪

[על-פי תורה ס"ה - ויאמר בעז אל רות]

אָחָד יְחִיד וּמִיָּחָד, הִיָּה הַיְּהוָה וְיִהְיֶה, זְכַנּוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְפָלֵל בְּאַחֲדוּתְךָ בְּאֵמֶת. אָנָּה מְלֵא רַחֲמִים, זְכַנּוּ וְעֲזָרֵנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׂאֹזְכָה לְהַתְנַבֵּר בְּכָל עֵז וְתַעֲצוּמוֹת,

לסגור ולסתם עיני מחיזו דהאי עלמא לגמרי. להעצים ולסגר עיני בחזקה מאד, לבלי להסתכל כלל על הבלי עולם הזה ותאוותיו. ואהיה בזה העולם כעור וסומא ממש, שלא יהיה לי שום ראיה והסתכלות והבטה בזה העולם כלל, רק אזכה לבונן את עיני ודעתי ושכלי להסתכל תמיד על התכלית האמתית הנצחית, עד שאזכה לידע ולהבין באמת טובה האמתית. ואזכה לדעת באמת שאין שום רע בעולם כלל, רק כלו טוב וחסד, ואתה מרבה להטיב עם כל בשר בכל עת ובכל שעה, כי פונתך לטובה תמיד, כי אתה חפץ לזכות אותנו להביאנו לתכלית האמתית לחיים נצחיים, ואזכה להיות מלא שמחה תמיד:

אנא נורא קדוש תצילני מצרה, ותהיה עמי תמיד בכל עת, ותעזרני ותושיעני בכל עת שתשלח עלי יסורין חס ושלום על פי משפטיו ודרכיו הטובים, שתתן לי כח ושכל להסתכל על התכלית האמתית, על התכלית הטובה של היסורין. ואזכה להכליל בה באמת בשעת היסורין, ואכפול עצמי לגמרי ואסתם עיני מחיזו דהאי עלמא לגמרי, שאזכה לסגר ולהעצים עיני מתאות עולם הזה והבליו, בכח וגבורה גדולה, עד שאזכה לראות למרחוק להסתכל על התכלית הטובה הנצחית שיגיע לי על-ידי היסורין, עד שיתבטלו אצלי כל היסורין לגמרי על-ידי-זה:

ב אדר

אנא מלא רחמים, אתה ידעת את נגעי לבבי ומכאובי, אתה ידעת את נגעי נפשי, אתה ידעת את אשר פגמתי בעיני הרבה מאד בגשמיות וברוחניות, בעיני בשר ובעיני השכל, אשר הסתכלתי במה שאסור להסתכל ופגמתי עיני מאד, ועל-ידי-זה פגמתי את נפשי מאד, והרהרתי הרהורים רעים וחשבותי ועינתי בדעתי במחשבות זרות ורעות הרבה מאד, ויצאתי מגבול הקדשה לימין ולשמאל, כי הסתכלתי והצצתי בדעתי למעלה ממדרגתי במה שאסור להציץ. ולהפך הכנסתי בדעתי מחשבות רעות וזרות ועיונים רעים, והסתכלתי הרבה מן הצד, מגבול הקדשה ולחוץ, והפסקתי את דעתי ומחשבותי ממך ומתורתך הקדושה אלפים ורכבות פעמים עד אין מספר, עד אשר ההרגל געשה טבע אצלי להיות רגיל מאד במחשבות חוץ, שיוצאים מגבול הקדשה ולחוץ, עד אשר נפגם דעתי ונפשי כל כך, עד אשר איני יכול לדבר כלל, ואיני יודע איך לסדר תפילתי לפניך. ועדין לא שבתי מטעותי, ואיני יודע שום דרך איך לשוב אליך בחלישות כח כזה, בכלבול הדעת

בָּזָה, בְּרַחֵק בָּזָה, בְּסִכְנֹת וּרְדִיפֹת כְּאֵלֶּה, שִׁישׁ לִי מַעֲצָמִי וּמְשׁוֹנְאִים וְאוֹיְבִים וְרוֹצְחִים
 הִרְבָּה בְּלִי שְׁעוֹר, בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, בְּכַמָּה אֲפָנִים וּבְחִינּוֹת, מַצְדִּיקִים וּבִינּוּנִים
 וּרְשָׁעִים. יְהוָה מָה רַבּוֹ צָרִי רַבִּים קָמִים עָלַי. רַבִּים מְאֹד, גְּדוֹלִים בְּתוֹרָה, גְּדוֹלִים
 בְּעִשָׂר, גְּדוֹלִים בְּחֻכְמָה. חֲמַל עַל זְבוּב נִמְאָם כְּמוֹנִי, עַל פָּנוּס כְּמוֹנִי, שְׂאִין לוֹ שׁוֹם
 דְּמִיּוֹן לְכִנּוֹת וְלַהֲדַמּוֹת בּוֹ פָּגְמוֹ וְחֲלִישׁוֹתָו, וּרְפִיּוֹן יָדוֹ וּבְלִבּוֹל עֲכִירַת דַּעְתּוֹ, וְצַרוֹת
 לָבָבוֹ וּנְגַעֵי נַפְשׁוֹ וּמְכַאוּכָיו וְהַקְשִׁים וְהַמְרִים מְאֹד מְאֹד בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת. וְכִמוֹ
 שֶׁהוֹהֲרַת אֹתָנוּ לְסֵתֶם וְלִסְגָר עֵינֵינוּ מַחִיּוֹ דְהָאֵי עֲלֵמָא לְגַמְרִי, כֵּן מְרַדְנוּ וּפְגַמְנוּ בָּזָה
 מִהֲפָךְ אֶל הֲפָךְ, כִּי כָל יְמֵינוּ פָּנוּ בְּשִׁטּוֹתִים וְהִבְלִים דְהָאֵי עֲלֵמָא שְׁפֵלָה. וְיָמָם לֹא נְנוּחַ
 לִילָה לֹא נִשְׁקַט מִלְחָשֵׁב בְּכָל עֵת עֲנִינֵי הָעוֹלָם הַזֶּה וְתַאוּתָיו וְהִבְלָיו, עַד אֲשֶׁר הִרְגָלוּ
 מִחֲשָׁבוֹתֵינוּ לְחֲשֵׁב בְּכָל עֵת רַק בְּעִנְיֵי הַפְּרִנָּסָה וְהַהֲצַמְרָכּוֹת הַמְרַבָּה, וּבְעִנְיֵי תַאוּת
 וְהִבְלֵי עוֹלָם הַזֶּה, קִנְאָה וְתַאוּהָ וְכִבּוֹד וְתוֹלְדוּתֵיהֶן, עַד אֲשֶׁר עָקַר הַתְּכֵלִית הָאֲמִתִּי
 הַשְּׁלֵכְנוּ אַחֲרֵי גּוֹנוֹ, וְהִתְרַגְּל גָּבַר כָּל כּוֹ, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ כְּשִׂאֲנוּ רוֹצִים לְחֲשֵׁב עַל סוֹפְנוּ
 וְלַהֲסַתְּפֵל עַל הַתְּכֵלִית הָאֲמִתִּי, קִשָּׁה וְכַבֵּד עָלֵינוּ מְאֹד, וְאֵי אֲפֹשֶׁר לְצַמְצֵם וּלְכוּן
 דַּעְתָּנוּ אֶל הַתְּכֵלִית אֶפְלוּ שְׁעָה אַחַת. וְאֶפְלוּ בְּשַׁעַת הַעֶסֶק בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה וְעַבּוּדָה,
 גַּם אִזּוֹ מִחֲשָׁבוֹתֵינוּ מְשׁוֹטְטוֹת לְכָל צַד אֶל הַחוּץ, וְהֵם מְרַנְדִּים וּמְבַלְבְּלִים אִזּוֹ מִמִּחְשָׁבוֹת
 זְרוֹת וְעֶרְבוּב הַדַּעַת הִרְבָּה מְאֹד. אוֹי וְאִבּוֹי, הֵיכֵן אֲנַחְנוּ בְּעוֹלָם, אֵן חֲכַמְתָּנוּ, אֵן
 שְׂכַלְנוּ, אֵן דַּעְתָּנוּ, מַה נִּחְשָׁב עַל יְהוָה, וְעַל מָה אֲתִינֵן לְהָאֵי עֲלֵמָא שְׁפֵלָה. הֵיִתְכֵן
 שְׁבִאֲנוּ חֲלִילָה לָזֶה הָעוֹלָם בְּשִׁבִיל דְּבָרִים כְּאֵלֶּה, בְּשִׁבִיל מִחְשָׁבוֹת כְּאֵלֶּה חֲלִילָה,
 הֲלֹא לֹא בָּאֵנוּ לָזֶה הָעוֹלָם כִּי אִם לְשִׁבְר הַבְּחִירָה וְלַהֲפָךְ דַּעְתָּנוּ וְעֵינֵינוּ וּלְבַנּוּ מִזֶּה
 הָעוֹלָם לְגַמְרִי, וְלַהֲסַתְּפֵל רַק עַל הַתְּכֵלִית הָאֲמִתִּי וְלַהֲתַדַּבֵּק בָּךְ, כְּמוֹ שְׁכַתוּב, וְלֹא
 תַתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם זּוֹנִים אַחֲרֵיהֶם. וְכַתִּיב, אֵת יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ תִירָא, אוֹתוֹ תַעֲבֹד, וְבוֹ תִדְבַק, וּבְשִׁמּוֹ תִשָּׁבַע. וְכַתִּיב, אַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהֶיכֶם
 תִּלְכוּ וְאוֹתוֹ תִירָאוּ, וְאֵת מִצְוֹתָיו תִּשְׁמְרוּ וּבְקוֹלוֹ תִשְׁמְעוּ וְאוֹתוֹ תַעֲבֹדוּ וְבוֹ תִדְבַקוּן.
 וְכַתִּיב הַעֲדֵתִי בְכֶם הַיּוֹם אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ, הַחַיִּים וְהַמְּוֹת נִתְּתִי לְפָנֶיךָ הַבְּרָכָה
 וְהַקְּלָלָה, וּבְחֻרַת בְּחַיִּים לְמַעַן תַּחֲוֶה אֶתָּה וּנְרַעָה, לְאַהֲבָה אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמְעַ
 בְּקוֹלוֹ וּלְדַבְּקָה בּוֹ כִּי הוּא חַיִּיד וְאַרְךָ יְמִיד. וְעַתָּה עִתָּה, אִידָּךְ נִהַפְכְנוּ, הַיַּעֲזוּב מִצּוֹר
 שָׂרִי, מִיָּם קָרִים נוֹזְלִים, לְחֻצַּב לָהֶם בְּאֵרוֹת גִּשְׁבָּרִים אֲשֶׁר לֹא יָכִילוּ הַמַּיִם. הֵיִתְכֵן
 לַהֲפַסִּיק חֵם וְשִׁלּוּם הַמִּחְשָׁבָה מַחֵי הַחַיִּים וּמִתּוֹרַתוֹ הַקְּדוּשָׁה, מְקוֹר הַחַיִּים הָאֲמִתִּיִּים
 וְהַנְּצַחִיִּים, לְחֲשֵׁב בְּדְבָרִים כְּאֵלֶּה שְׂאֵנוּ רִגִּילִים בָּהֶם כָּל אֶחָד כְּפִי שְׁטוּתוֹ וְטַעוּתוֹ

ובסילותו. אֵתְּהָ יְהוָה, אֵתְּהָ אֲדוֹנֵנוּ מִלְּבָנוּ, מַה נַּעֲשֶׂה לְיוֹם פְּקֻדָּה, מַה נַּעֲשֶׂה לְעוֹלָם
הַנִּצְחִי, מַה נַּעֲשֶׂה לְיוֹם שְׁפָלוֹ שִׁבְתָּ וּמְנוּחָה, אֲשֶׁר אֵי אֲפָשֶׁר לְהַכְנִים וּלְהַפְלִל שָׁם כִּי
אִם מִי שִׁמְקֵשֵׁט עֲצָמוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּמִפְּשִׁיט דַּעְתּוֹ לְגַמְרֵי לְגַמְרֵי מַחִיזוֹ דְּהֵאֵי עֲלָמָא,
וּמְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ רַק בְּהַתְּכָלִית הָאֲמִתִּי וְהַנִּצְחִי. וּמַה נַּעֲשֶׂה, וְחַטְּאִינוּ עֲשׂוֹ לָנוּ מַה
שֶׁעָשׂוּ, עַד אֲשֶׁר טִבְעֵתִי בְּיוֹן מִצוּלָה וְאִין מַעְמֹד בְּאִתִּי בְּמַעֲמָקֵי מַיִם וּשְׂבַלַת שְׂמִפְתָּנִי.
אָבִי אָבִי אָבִי, אֲדוֹנֵי אֲדוֹנֵי אֲדוֹנֵי, מַלְכֵי וְאֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֲתַפְלֵל, אֱלֹהֵי אֲשַׁתְּפַח, אֱלֹהֵי
אֲתַנְפֵּל וְאֲתַחֲנֵן, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ לְבָד, עֲשֵׂה מַה שֶׁתּוּכַל בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְהַחֲזִירֵנוּ
בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֲמֵת, זַכְּנֵי מַעֲתָה עֲזָרְנִי מַעֲתָה הוֹשִׁיעֵנִי מַעֲתָה וְהִיָּה עִמִּי
תְּמִיד. וְעֲזָרְנִי וְזַכְּנֵי לְסַגֵּר וּלְהַעֲצִים וְלִסְתֵּם עֵינַי וּלְכַבֵּי וְדַעְתִּי וּמַחֲשַׁבְתִּי מַחִיזוֹ דְּהֵאֵי
עֲלָמָא שְׁפָלָה לְגַמְרֵי, וְלֹא אֶסְתַּפֵּל עַל הַבְּלִי עוֹלָם הַזֶּה וְתַאֲוֹתָיו וְטְרִדוֹתָיו כָּלֵל, כִּי כָּל
הָעוֹלָם הַזֶּה אֵינּוּ עוֹלָה כְּהַרְף עֵין, כִּי הַכֹּל הִבֵּל וְרַעוּת רוּחַ, וּמַה יִּתְרוֹן לְאָדָם, מִכָּל
עֲמָלוֹ וּמִכָּל תַּאֲוֹתָיו וְהַבְּלִי:

ג אדר

טוֹב וּמִטִּיב לְכָל, טוֹב וּמִטִּיב תְּמִיד, טוֹב וּמִטִּיב לְרַעִים וְלַטּוֹבִים, טוֹב וּמִטִּיב בְּאֲמֵת,
הַטִּיבָה בְּרִצּוֹנְךָ עִם רַחוּק מִטּוֹב כְּמוֹנִי, אֲשֶׁר מְרַדְתִּי בְּטוֹבְךָ בְּיָדַי, בְּמִזִּיד
וּבְשׁוּגָג בְּאִנְס וּבְרִצּוֹן אֱלֹפִים וּרְכֻבוֹת פְּעָמַי, אֲשֶׁר הִתְחַלַּתְּ לְהַטִּיב עִמִּי הַרְבֵּה טוֹב
הָאֲמִתִּי וְהַנִּצְחִי, וְאֲנֹכִי דְחִיתִי בְּיָדַי טוֹבְךָ הָאֲמִתִּי כְּמָה וְכְמָה פְּעָמַי, עַד כִּי חָדַל
לְסַפֵּר כִּי אִין מְסַפֵּר. אֲנָא הָאֵל הַטּוֹב אֲשֶׁר טוֹבְךָ אֵינּוּ נִפְסַק לְעוֹלָם, וְזַכְּנֵי מַעֲתָה
לְטוֹבְךָ הָאֲמִתִּי, שִׁבְעֵנִי מִטּוֹבְךָ הַנִּצְחִי. עֲזָרְנִי וְזַכְּנֵי לְכָל בְּאֶחָד בְּאֲמֵת, בְּתַכְלִית
הַכְּלָלִיּוֹת, בְּתַכְלִית הַבְּטוּל כְּרָאוּי, בְּרִצּוֹן וְשׁוֹב, בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב. עַד שְׂאֲזֻכָּה לְדַעַת
שְׁפָלוֹ טוֹב וְאִין שׁוּם רַע בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְכָל הַצְּרוֹת וְהַיְסוּרִין הַבְּאִין בְּעוֹלָם כָּלֵם הֵם
טוֹבוֹת גְּדוּלוֹת, עַד שְׂאֲזֻכָּה לְכַטֵּל כָּל הַצְּרוֹת וְהַיְסוּרִין שֶׁבְּעוֹלָם עַל-יְדֵי-זֶה. וְנִזְכָּה
לְקַבֵּל הַיְסוּרִים הַמְּכַרְחִים לְבּוֹא בְּאֵהָבָה וּבְשִׂמְחָה גְּדוּלָּה, וּלְכַטֵּל כָּל הַיְסוּרִין עַל-יְדֵי
הַבְּטוּל אֵל הַתְּכָלִית הַטּוֹב בְּאֲמֵת, עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה לְקַבֵּל וּלְהַמְשִׁיךְ מִימֵי הַתּוֹרָה עַל-
יְדֵי הַשִּׂמְחָה מְהֻרְשִׁימוֹ שֶׁל הַבְּטוּל שְׂתֵּאִיר אֵל הַמּוֹחִין. וְנִזְכָּה לְשָׂאֵב מַיִם בְּשִׁשׁוֹן
כְּמַעֲיָנִי הַיְשׁוּעָה. וְעַל-יְדֵי הַשְּׂגָת הַתּוֹרָה נִזְכָּה לְקַרֵּר הַיְסוּרִין וּלְכַבּוֹת צְמָאוֹן הַנִּפְשׁ גַּם
בְּעַת שְׂנֵשׁוּב מִהַבְּטוּל אֵל הַדַּעַת. וְלֹא יִהְיֶה שׁוּם כַּח לְהַיְסוּרִין לְהַתְּנַבֵּר עֲלֵינוּ חַס
וְשָׁלוֹם אַחֵר כֶּךָ, אַחֵר שְׂנֵשׁוּב מִהַבְּטוּל, רַק נִזְכָּה לְכַטֵּלֵם אִז עַל-יְדֵי הַשְּׂגָת הַתּוֹרָה
שֶׁתּוּכְנוּ לְקַבֵּל וּלְהַשִּׁיג עַל-יְדֵי הַשִּׂמְחָה מְאוּר וְרִיחַת הַרְשִׁימוֹ הַקְּדוּשָׁה שְׂנֵשׁוּר

מההסתכלות והבטול אל התכלית, שהוא בלוי טוב בלוי אחד, שתאיר הרשימו אל כלי המחין השגת סתרי אורייתא, ויקים בנו מקרא שפתוב, אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו:

ובכו תרחם עלינו ותושיענו שנוזכה לתפלה בשלמות, ונזכה לעשות אחד מכל התפלה, ותהיה כל תפלותינו ותחנותינו ובקשותינו כלולים יחד בתכלית האחדות, באפן שיהיה לנו כח לסדר לפניה בכל יום תמיד שירות ותשבחות ותפלות ותחנונות ובקשות הרבה בתכלית השלמות כרצונה הטוב. אנא הטוב והמטיב, הרוצה בתפלת עמו ישראל, אתה יודע את עצם יקר יפי הדרת קדשת דבורי התפלה הקדושה, שאנו זוכים להתפלל ולהתחנן לפניה. אתה יודע את הוד פאר יקרת קדשת כל אות ואות מדבורי התפלה, כי מי יהדר מי יפאר גדל פאר הלוקטים והקבוצים שאנו מלקטים ומקבצים שושנים ופרחים וצמחים נפלאים ונוראים מפארים ומהדרים, סגלות יקרות וחמודות גדולות, בשדות הקדושות העליונות, על-ידי כל אות ועל-ידי כל דבור ודבור, ומכל שבן על-ידי כל ברכה וברכה של התפלה הקדושה. ואם היינו זוכים להטות אזנינו לשמע מה שאנו מוציאים בפינו, מרגליות יקרות ואבנים טובות ויקרות פאלו, להבין ולהשכיל את יקר תפארת גדלת הוד יפי הדבור הקדוש והנורא של התפלה הקדושה, את עצם יקרת קדשת כל דבור ודבור, לא היינו יכולים להשלים לדבר אפלו ברכה אחת, ואפלו דבור אחד. כי היינו נקשרים ונכרכים ומהדקים באות הראשונה של הדבור, כי איך אפשר לילך מן אות הראשונה של הדבור, לגדל עצם יקר יפיה וזיוה והדרה, הדרא דלא אפשר למפרט בשפותא, ולגדל עצם תקף התקשרות הדבור עם הנפש, עד אשר אין הדבור מניח את הנפש לילך מאתו להלן יותר:

רבנו של עולם, מלא טוב וחסד, מלא רחמים רבים, אתה הודעתנו ברחמיך הרבים, שגם מי שזוכה לבחינה זאת לשמע הוד יפי הדבור, עד אשר אין הדבור מניח אותו לילך להלן יותר, גם זה אינו טוב, ואין זה שלמות התפלה. כי צריכין דיקא להתפלל כל הברכות וההודאות ולהשלים כל סדר התפלה בשלמות, וגם לומר עוד אחר כך הרבה תחנונות ובקשות, ומזמורי תהלים ושאר תפלות הרבה. על כן עקר שלמות התפלה הוא בשזוכין לכלל התפלה באחד, שהוא התכלית, שהוא בלוי טוב בלוי אחד. ואתה יהוה ידעת שפלותנו ופחתותנו, כמה אנו רחוקים

מכל וכל משני הבחינות האלה, כי אנו רחוקים מתפלה מאד מאד בתכלית הרחוק, בכמה הרחקות בלי שעור, ולבנו אטום מאד, עד אשר אין אנו זוכים להטות אָזְנֵנו ולשמע מה שאנו מדברים בפנינו בשעת התפלה, ובפי ובשפתי אני מתפלל ולבי רחוק מהדבורים הקדושים, ואיני מתגבר להשמיע לאזני מה שאני מוציא בפי. ואם לפעמים אֶתָּה עוזר לי, עד שאני מתחיל להטות אָזְנִי ולשמע מרחוק איזה אות ודבור של התפלה הקדושה, עדיו אני רחוק מהתכלית האמתית, מתכלית האחדות. ועל כן על פי רב אני נשאר כרוך מאד אחר איזה דבור שאני מתחיל לשומעו, ואיני יכול לפרוד ממנו ולילך להלן לדבר יותר, ואתה יודע שגם זה אינו שלמות, כי אני צריך לדבר הרבה, להתפלל כל סדר התפלה ולהוסיף עוד תחנונות ובקשות הרבה, כי צרכי המה מרבים מאד:

ד אדר

ובכן באתי לפניך מלא רחמים, רבון כל המעשים אדון כל הנשמות, שתמלא רחמים על נשמות ישראל, ובפרט על נשמות העניה והדלה על ידי מעשי הרעים, אשר הרביתי לפשע נגדך, הטאתי עויתי ופשעתי והרע בעיניך עשיתי. עד אשר זה ימים ושנים הרבה אשר נשמת הולכת נעה ונדה, ונתרחקה ונתגרשה מן השדה הקדושה ששם גדלים כל הנשמות הקדושות, ויצאה בגולה ואין לה מכיר, והיא הולכת ומטרפת ואין לה מגוח לכף רגלה. כל רודפיה השיגוה בין המצרים. ומה אעשה ועונותי גרמו כל אלה ויותר מזה, לולא רחמיך וחסדיך אז אבדתי בעניי חלילה. ועתה איך יוכל עבד אדוני זה לדבר עם אדוני זה, מאחר שאני רחוק מנשמותי כל כך, ואיך יוכל גלם סרוח מבלבל ומטרף לדבר דברי אלהים חיים. על כן אין לי שום תקוה לשוב ולהתחנן, כי אם על ידי בעל השדה האמתית. ועל זה באתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, להפיל תחינתי לפניך מלא רחמים, בלב נשבר ונדכה, בלב קרוע ומרתח, בלב חרד ונאנח, בלעני שפה ובלשון עלגים. צופה ומביט ומיחל ומחכה לרחמיך ותחינותיך האמתיות, יושב ודומם לתשועת יהוה כהרף עין, כי אין לי פה לדבר ולא מצח להרים ראש, כי קלקלתי ושחתתי בידים כל טובותיך ועצותיך הקדושות, אשר השפעת עלי בכל עת, ועתה מה יש לי עוד צדקה ולזעק עוד אל המלך:

רחמן מלא רחמים, רחם על נפשי ורוחי ונשמתי, כי אתה לבד יודע עצם הרחמנות שעליהם זה ימים ושנים הרבה. יהמו מעיך ורחמיך על נשמותי הפגומה מאד, ועל כל הנשמות הערמות דאזלין ערטלאין בעונותי הרבים. אוי אוי, מה אומר מה אדבר, אוי אוי אוי, מתי אזכה לתקן פגמים גדולים גבוהים ועצומים כאלה, אשר פגמתי וקלקלתי במקום שפגמתי. חמל ורחם על נשמותינו ועל כל עמך בית ישראל, על כל נשמות ורוחות ונפשות החיים והמתים, ותן לנו בעל שדה אמתתי שיוכל לעסק בתקון נפשנו ורוחנו ונשמותינו, שיהיה לו כח לתקן כל הנשמות של החיים והמתים, להכניס כל הנשמות מחוץ לפנים לתוך השדה הקדושה, ולעסק בכל תקוניהם וצרכיהם, לזרעם ולנוטעם ולהשקותם ולגדלם ולהצמיחם ולהרבות פירותיהם, ולתן הרחקה פראוי בין כל האילנות והעשבים שלא יכחישו אחד את חברו חס ושלום, ויקים מהרה מקרא שכתוב, ישם מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים. ויושב שם רעבים ויכוננו עיר מושב. ויזרעו שדות ויטעו כרמים ויעשו פרי תבואה. ויברכם וירבו מאד ובהמתם לא ימעיט:

ותרחם ברחמיך הרבים על הצדיקי אמת העוסקים בתקון השדה הקדושה הנקראים בעלי השדה, ועל כל יוצאי חלציהם ועל כל התלויים בהם, ותשמרם ותצילם מפל אויביהם ומפל שונאיהם ומפל רודפיהם. כי אתה יודע גדל ההתגרות שמתגרון בהם, וגדל השנאה והקנאה והיסורים והרדיפות שבאים עליהם על-ידי-זה. חוס וחמל עליהם ועלינו ואמר לצרותיהם די, ושמרם והצילם, החיים וקיימם וחזקם ואמצם וברכם, באפן שיוכלו לעסק בתקוננו ובתקון כל השדה בלה. רחם מלא רחמים, על נשמות עשוקות כאלו, על נשמות רחוקות מתקון זה כמה וכמה מאות שנים, וכמה גלגולים עברו עליהם וכמה יסורין וצרות והרפתקאות עברו עליהם בכל גלגול וגלגול. חמל על נשמות עיפות ונרדפות, ובפרט על נשמות הערמות דאזלין ערטלאין, שאינם יכולים להתלבש בשום גוף, אשר אתה ידעת עצם הרחמנות שעליהם. חמל על דמעתם וצעקתם, חמל על אנחתם וגניחתם ואנקתם, חמל על צערם המר, חמל על מלטולם הקשה והכבד מאד אשר כשל בך הסבל. חמל עליהם למען שמך למען רחמיך הרבים לבד, כי אין בנו כח ודעת להתפלל עליהם ועלינו, עשה למענך ולא למעננו, ואל תזכר להם ולנו עונותינו. מהר יקדמונו רחמיך כי דלוננו מאד. עזרנו כי עליך נשעננו. וזכנו לשוב בתשובה

שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת עַד שְׂיֵאִירוּ עֵינַי בְּעַל הַשָּׂדֶה, וְתִהְיֶה הַשָּׂדֶה נִקְרָאת שְׂדֵה-צוֹפִים וְלֹא תִהְיֶה נִקְרָאת חֶסֶם וְשָׁלוֹם שְׂדֵה-בּוֹכִים. שְׂתַעֲזוּר וְתוֹשִׁיעַ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶיךָ הָעֲצוּמִים, שִׁיְהִיָּה כַח לְהַבְעֵל הַשָּׂדֶה לְהִיּוֹת צוֹפֵה וּמְבִישׁ וּמְסַתְּפֵל עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל הַרְחוֹק מִן הַתְּכָלִית, לְהַבְיֹאוֹ אֶל הַתְּכָלִית הָאֲמִתִּי, שִׁיְזַכֶּה כָּל אֶחָד לְסַתֵּם עֵינָיו וְדַעְתּוֹ מַחִיזוֹ דְהָאֵי עֲלָמָא לְגַמְרִי, עַד שִׁיְהִיָּה נִכְלָל תָּמִיד בְּתְכָלִית הַפְּטוּל בְּרִצּוֹא וְיִשׁוּב בְּתוֹךְ הַתְּכָלִית הָאֲמִתִּי שֶׁהוּא כְּלוֹ אֶחָד כְּלוֹ מוֹב, בְּאִפְּן שִׁיְזַכֶּה כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְכַלֵּל תְּפִלָּתוֹ בְּאֶחָד. עוֹרְנוּ מוֹב לְכָל, שְׁזַכֶּה לְכַבֵּל כָּל גְּשָׁמִיּוֹתֵינוּ, עַד שְׁזַכֶּה לְכַבֵּל עֲצָמֵנוּ לְגַמְרִי לְכַלֵּל בְּאֶחָדוֹתֶיךָ בְּאֵמֶת, שֶׁהוּא כְּלוֹ מוֹב תָּמִיד, עַד שְׂתִּהְיֶה תְּפִלָּתֵנוּ בְּתְכָלִית הַשְּׁלָמוֹת כְּלוּלָה יַחַד מִתְּחִלָּתָהּ וְעַד סוּפָהּ בְּתְכָלִית הָאֶחָדוֹת, וְלֹא נִשְׁכַּח שׁוֹם אוֹת וְדְבוּר שֶׁל הַתְּפִלָּה לְעוֹלָם. וְאִפְּלוּ כְּשֶׁנִּעְמַד בְּסוּף הַתְּפִלָּה, נִזְכֵּר עַדוֹן אֵת אוֹת וְדְבוּר הָרֵאשׁוֹן שֶׁל הַתְּפִלָּה, וְלֹא נִלְךְ וְלֹא נַעֲבַר וְלֹא נִפְסַק לְעוֹלָם מֵאוֹת וְדְבוּר הָרֵאשׁוֹן שֶׁל הַתְּפִלָּה, אִפְּלוּ כְּשֶׁנִּבְּאוּ לְסוּף הַתְּפִלָּה, וְלֹא נַעֲשֶׂה שׁוֹם פְּרוּד וְהִבְדֵּל וְהִרְחַקָה בֵּין דְבוּרֵי הַתְּפִלָּה הַקְּדוּשָׁה, רַק כָּל הַתְּפִלָּה כְּלוּלָה תִּהְיֶה כְּלוּלָה וּמְחַבְּרֵת וּמְקַשֶּׁרֵת יַחַד מְרֵאשֶׁה לְסוּפָהּ, וּמְסוּפָה לְרֵאשֶׁה בְּתְכָלִית הָאֶחָדוֹת, בְּתְכָלִית הַשְּׁלָמוֹת, כִּי כְּלוֹ אֶחָד כְּלוֹ מוֹב. וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכֶּה לְסִדֵּר וְלוֹמַר לְפָנֶיךָ בְּכָל יוֹם וְיוֹם שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת וְתְפִלּוֹת וְתַחֲנוּנוֹת וּבִקְשׁוֹת וְוַדְוִיִּים וּפְיוּסִים הַרְבֵּה בְּפֶה מְלֵא, בְּכֹנֶנֶה גְּדוּלָה, בְּתְכָלִית כּוֹנֵת הַלֵּב בְּאֵמֶת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וְכֹלָם יִהְיוּ כְּלוּלִים יַחַד בְּשִׁמְךָ הַמְּיַחֵד בְּתְכָלִית הָאֶחָדוֹת, עַד אֲשֶׁר תִּשְׁמַע שׁוֹעֲתֵנוּ וְתִאֲזִין תְּפִלּוֹתֵינוּ וְתִקְשִׁיב תַּחֲנוּנוֹתֵינוּ, וְתִמְלֵא כָּל מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים, שְׁזַכֶּה חַיֵּשׁ קַל מְהֵרָה לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ וְלִהְיוֹת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֵמֶת. וְתִשִּׁים חֲלַקְנוּ עִם הַצַּדִּיקִים וְהַכְּשָׁרִים הַיּוֹשְׁבִים לְפָנֶיךָ בְּגִן-עֵדֶן, וְתִשְׁעָשַׁע עִם נַפְשֵׁנוּ לְעוֹלָמִי עַד וּלְנִצְחַת גַּנְצָחִים, וְנִזְכֶּה וְנִחְיֶה וְנִרְאֶה וְנִירֵשׁ מוֹבָה וּבְרָכָה לְשָׁנֵי יְמוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. וְתַעֲזְרֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ שְׁזַכֶּה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וְתִרְחַם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ וְחַנּוּנוֹתֶיךָ, וְתִזְכְּנוּנוּ בְּחַסְדֶיךָ הָעֲצוּמִים שְׁזַכֶּה לְעַמֵּד וּלְרֵאוֹת אֵת הַמַּחּוּל שְׂתַעֲשֶׂה לְצַדִּיקִים לְעֵתִיד לְבוֹא, וְכָל אֶחָד יִהְיֶה מְרֵאָה בְּאֲצַבְעוֹ וְאוֹמֵר, זֶה יִהְיֶה קוֹיְנוּ לּוֹ, כִּמוֹ שְׂפָתוֹב, וְאוֹמֵר בְּיוֹם הַהוּא הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קוֹיְנוּ לּוֹ וְיִוִּשְׁעֵנוּ, זֶה יִהְיֶה קוֹיְנוּ לּוֹ נִגְלִילָה וְנִשְׁמַחָה בְּיִשׁוּעָתוֹ. אֲשֶׁרֵי הַמַּחְכָּה לָזֶה, אֲשֶׁרֵי תִבְחַר וְתִקְרַב שִׁיְזַכֶּה לְהַצִּיץ מִן הַחֲרָבִים שְׂמַחַת הַמַּחּוּל הַזֶּה:

ה אדר

מלא רחמים, חפץ להטיב לכל בריותיך. רחם עלינו כל עוד נפשנו בנו, וחינו וזכנו ועזרנו והושיענו בישועתך האמתית, כמו שאתה יודע את כל הישועות שאנו צריכין, באפן שנוכח להגיע לכל מה שבקשנו מלפניך חיש קל מהרה, ולא געול בכסופא קמך. יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. שמחו ביהוה וגילו צדיקים ויהרגו כל ישרי לב. ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יהוה מלך. ויקים מקרא שפתוב, והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהוה אחד וישמו אחד. ובתורתך כתוב לאמר, שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

סו

[על-פי תורה ס"ו - ויהי נא פי שנים ברוחך]

אל אלהי הרוחות, שליט בעליונים ובתחתונים, אשר בידו נפשות החיים והמתים, אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש. רחם עלי ברחמיך הרבים, ותן לי רוח טובה, רוח נכון, רוח חיים דקדושה. זכני להמשיך עלי רוח חיים אמתיים דקדושה מהצדיקים אמתיים, אשר הם חיינו וארך ימינו. זכני ברחמיך הגדולים, להתקרב אליהם ולעמד לפניהם לשרתם ולשמשם ולעשות כל צרכיהם. ואהיה מקשר בהם באמת בהתקשרות גדול בתכלית השלמות, כמו ענפים באילן, עד שאזכה להרגיש בעצמי כל העלויות והירידות שיש להם בכל עת. ונוכח בעת שיגיע זמנם להסתלק מן העולם לארך ימים ושנים לעמד אצלם בעת יציאת נשמתם הקדושה למעלה למעלה, באפן שנוכח לקבל פי שנים, ויהי נא פי שנים ברוחם אלינו:

רבנו של עולם, הקשיתי לשאול, אבל אתה טוב ומטיב, וגלית אוננו על-ידי צדיקיך האמתיים להתפלל על זה. על כן מצא עבדך את לבו להתפלל לפניך על כל אלה, כי כבר הבטחתנו בכמה הבטחות שבודאי תגמור רצונך ותפצץ עמנו להביאנו לתכלית השלמות ולקרבתנו אליך באמת כאשר נאה לך, לא כמעשינו ולא כמפעלינו. על כן כל עוד נפשנו ורוחנו בקרבנו, נשתמח ונתחנן לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי כל הצדיקים עגנו, ועזרנו וזכנו להתחיל ולגמור ולהוציא מבח אל הפעל כל מה שאנו צריכים לעבודת יהוה באמת, עד שנוכח להיות כרצונך הטוב באמת כל ימינו לעולם:

וּבְכֵן תִּרְחַם עָלַי וּתְזַכְּנֵנִי לְאַמֶּת בְּתַכְלִית הַשְּׁלֹמֹת, וְתִשְׁפִּיעַ לִי כָּל פְּרִנְסָתִי מִיָּדְךָ הַרְחֵבָה וְהַמְלֵאָה. וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצִּילֵנִי שְׂלֵא אֶהְיֶה נֶצְרָךְ לְבְרִיּוֹת בְּשׁוּם דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם, שְׂלֵא אֶצְטַרְךָ לְפְרִנְסָתָם. וְלֹא יִהְיֶה לִי שׁוּם תַּאֲוָה לְשׁוּם כְּבוֹד וְהַתְּפָאֲרוֹת וְהַתְּנַשְׂאוֹת וְחִשְׁבוֹת וְהַתְּמַנּוֹת כָּלֵל. רַק כָּל בְּטַחוּנִי וְשִׁבְרִי וְתַקְנֹתֵי יְהוָה בְּךָ לְבַד, בְּךָ אֶבְטַח וְאֶשְׁעֵן תָּמִיד כִּי לֹא תַעֲזֹבֵנִי לְעוֹלָם. וְתִתֵּן לִי כָּל צְרִכֵי פְּרִנְסָתִי וְכָל מַחְסוּרֵי בְרוּחַ קָדֶם שֶׁאֶצְטַרְךָ לָהֶם מִתַּחַת יָדְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְאַל תִּצְרִיכֵנִי לֹא לְיָדִי מִתְּנַת בְּשֵׁר וְדָם וְלֹא לְיָדֵי הַלְּוָאֲתָם. וְתִרְחַם עָלַי עֲנִי וְאַבְיוֹן כְּמוֹנִי, הַרְחוּק מִפְּרִנְסָה כְּמוֹנִי, וְתַעֲזֹרֵנִי מֵהִרָה חוּשָׁה לְסַלֵּק וּלְשַׁלֵּם כָּל הַהֲלוֹאוֹת וְהַחֻבוֹת שֶׁאֲנִי חַיֵּב עַד הַנְּהַ. אָבִי רַחוּם צְדִיק, רוּעָה יִשְׂרָאֵל, נוֹתֵן לֶחֶם לְכָל בְּשֵׁר כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ. פְּתַח יָדְךָ לְעֲנִי וְאַבְיוֹן וְדַל כְּמוֹנִי, וְתַמְלֵא לִי כָּל מַחְסוּרֵי בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֹתֵינִי. וְתַעֲזֹרֵנִי מֵהִרָה לְסַלֵּק כָּל הַחֻבוֹת שֶׁאֲנִי חַיֵּב מִכְּבָר, כִּי הִשְׁתַּרְגְּנוּ עָלַי עַל צְוֹאֵרֵי הַכְּשִׁילוֹ כַּחֲ, וְאֵינִי יוֹדֵעַ מַה לַעֲשׂוֹת, וְתִצִּילֵנִי מֵעַתָּה מַחֻבוֹת וְהַלְּוָאוֹת. רַחֵם עָלַי לְמַעַן שִׁמְךָ וּמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתַי לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים, וְתֵן לִי פְּרִנְסָתִי מֵאֲתָךְ בְּרוּחַ וְלֹא בְּצַמְצוּם, בְּהִתֵּר וְלֹא בְּאִסּוּר, בְּנִחַת וְלֹא בְּצַעַר, בְּאִפְּן שֶׁאֵזְכָּה לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת. וְאַזְכָּה שֶׁתִּהְיֶה כָּל עֲבוֹדָתִי וְתַפְלָתִי בְּאַמֶּת לְאַמֶּת, בְּלִי שׁוּם שְׁקָרִים וּפְגִימוֹת כָּלֵל, וְלֹא אֶכְוֵן בְּשׁוּם קוֹל וְתַנּוּעָה בְּתַפְלָתִי בְּשִׁבְלֵי שׁוּם בֶּן אָדָם חֵם וְשָׁלוֹם, וְלֹא אֲחַפֵּה אֶת הַשְּׁקֵר בְּאַמֶּת וְלֹא אֲטַעֵה אֶת עֲצָמֵי חֵם וְשָׁלוֹם, רַק אֲזַכָּה לְהַתְּפַלֵּל כָּל תַּפְלָתִי בְּאַמֶּת לְאַמֶּת לְשִׁמְךָ לְבַד כְּרְצוֹנְךָ הַטוֹב בְּאַמֶּת:

ו אדר

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְהוָה אֱלֹהִים אֱמֶת, הַחֲפִיץ בְּאַמֶּת וְקָרוֹב לְקוֹרְאָיו בְּאַמֶּת, קוֹמָה בְּעֲזָרָתִי, וְתֵן לִי כַח וּגְבוּרָה וְחֻכְמָה וּבִינָה וְשִׁכְל וְעֵצָה, בְּאִפְּן שֶׁאֲזַכָּה לְשַׁבֵּר וּלְכַבֵּל וּלְסַלֵּק מֵעָלַי כָּל הַמַּחְשְׁבוֹת זְרוֹת, וְכָל הַשְּׁקָרִים וְכָל הַפְּגִימוֹת הַבָּאִים עַל הַמֶּחַ בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה לְכַבֵּל אֶת תַּפְלָתִי חֵם וְשָׁלוֹם. כִּי אִתָּה יוֹדֵעַ אֶת עֲצַם רְבוּי הַמְּנִיעוֹת בְּלִי שְׁעוֹר הַמּוֹנְעִים וּמַעֲכָבִים אֶת תַּפְלָתִי, וּבְכַרְט כְּשֶׁאֲנִי עוֹמֵד וּמִתְּפַלֵּל בֵּין הָעוֹלָם בְּתוֹךְ בְּנֵי אָדָם הַרְבֵּה, שֶׁאֵין נוֹפְלִים עָלַי פְּגִימוֹת וְשִׁקְרִים הַרְבֵּה בְּלִי שְׁעוֹר, וְאֵינִי יוֹדֵעַ מַה לַעֲשׂוֹת וּמַה לַּפְעֵל, כִּי רְצוֹנִי וְכוֹסְפִי חֹזֵק מְאֹד לְהַתְּפַלֵּל בְּאַמֶּת לְאַמֶּת בְּלָתִי לַיהוָה לְבַדוֹ. וּמַה אֶעֱשֶׂה וְעוֹנוֹתֵי גְרָמוֹ שֶׁבָּאִים עָלַי פְּגִימוֹת וּבְלָבוּלִים גְּדוּלִים וְרַבִּים מְאֹד, וּמְבַלְבְּלִים אֶת תַּפְלָתִי מְאֹד מְאֹד בְּכַמָּה וּבְכַמָּה מַחְשְׁבוֹת זְרוֹת וּבְלָבוּלִים שׁוֹנִים, אֲשֶׁר עֲצָמוֹ מִסְפֵּר. וּבַעַל פְּרָחֵי עוֹלָם עַל דַּעְתִּי כְּמֹה וְכְמֹה פְּגִימוֹת גְּסוֹת וְדַקּוֹת גְּלוּיּוֹת

ונסתרות, בכמה וכמה בחינות ובכמה אפנים שונים אשר אי אפשר לפורטם. ובכל יום ויום ובכל תפלה ותפלה מתחדשים ומתגברים פניות ובלבולים ומחשבות זרות אחרות, ואפלו כשאני מתפלל לבדי באים על דעתי פניות גדולות, ומכל שכן כשאני עומד ומתפלל בין אנשים רבים ובפרט בעיר אחרת ובמקום אחר, שאז מתגברים הפניות והבלבולים ביותר מאד מאד, עד אשר איני יכול לדבר אפלו דבור אחד בתפלה כראוי באמת לאמתו. חוס וחמל ורחם עלי ועזרני וזכני לאמת גמור, שלא אהיה בכלל נצרך לבריות כלל בשום אופן ובחינה בעולם, שלא יהיה לי שום רצון ותאוה לא לכבוד בני אדם ולא לשבחם והתפארותם, ולא לממונם ולא לשום דבר בעולם כלל. ולא אשים בטחוני חס ושלוים בשום בן אדם כלל, רק אדע ואאמין בהאמת לאמתו כי ממך הכל, והעשר והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל. כל הפשר חציר וכל חסדו כציץ השדה, ומה יעשה לי אדם. ואזכה לקים באמת מקרא שפתוב, אל תבטחו בנדיבים כבן אדם שאין לו תשועה, תצא רוחו ישוב לאדמתו ביום ההוא אבדו עשתונותיו. אשרי שאל יעקב בעזרו שברו על יהוה אלהיו. ונאמר, ברוך הגבר אשר יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו. בטחו ביהוה עדי עד כי ביה יהוה צור עולמים. ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת דורשיך יהוה:

עזרני והושיעני לכל אטעה את עצמי ולא אחפה את השקר באמת חס ושלוים, שלא יהיה שום כח להבעל דבר והקלפות לסבב מסבות בדעתי במזמותיהם ובנכליהם, ובדרכי העקמימיות שלהם, להתגולל ולהתנפל על דעתי לעשות איזה תנועה והמחאת כף וכיוצא בזה, או להוציא שום קול ודבור בשביל איזה פניה חס ושלוים, ולהטעות את עצמי חס ושלוים, כאלו באמת אני צריך לזה. חלילה לי מעשות כדבר הזה, יהוה הנה עוזר לי, וחדל ומנע אותי מכל מיני פניות ושקרים, הן מפניות של שקר גמור בשביל התפארות בני אדם ממש או בשביל ממונם חס ושלוים, והן מפניות שקרים המצפים באמת. לא אשית לנגד עיני דבר בליעל עשה סמים שנאתי לא ידבק בי. לכב עקש יסור ממני רע לא אדע. לא ישב בקרב ביתי עשה רמיה דובר שקרים לא יפון לנגד עיני. רק אזכה שכל פונתי ותנועותי בתפלתי יהיה רק לשמך הגדול לבד באמת לאמתו כרצונך הטוב, עד שאזכה לאמת שאתה חפץ בו. ועל ידי זה נזכה להמשיך הארה מעלמא דאתי לעולם הזה, שיתגלה האמת בזה העולם, כמו שיתגלה לעתיד לבוא ביום הדין הגדול והנורא אשר אתה עתיד לדון בו את עולמך,

קמץ וגדול שם הוא, כי תבוא במשפט עם כל בשר, ואתה עתיד לקח דין והשבון מאתנו, ולדון אותנו על כל דבר ודבר, על כל פרט ופרט, על כל דבר גדול וקטן, כי אין אתה ותתן כלל, ואז לא תותר שום דבר קטן, כי האלהים יבא במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע, והכל יהיה נזכר להאדם אז. כי אתה זוכר כל מעשי עולם ופוקד כל יצורי קדם, לפניך נגלו כל תעלומות והמון נסתרות שמבראשית, אין שכתה לפני כסא כבודך ואין נסתר מנגד עיניך, אתה זוכר את כל המפעל וגם כל היצור לא נכחד ממך, הכל גלוי וידוע לפניך יהוה אלהינו, צופה ומביט עד סוף כל הדורות, כי תביא חק וזרון להפקד כל רוח ונפש, להזכר מעשים רבים והמון בריות לאין תכלית, מראשית בואת הודעת ומלפנים אותה גלית, מי לא יהיה נפקד אז ביום הגדול והנורא ההוא, כי גדול יום יהוה ונורא מאד מאין כמהו, ומי יכילנו, כי זכר כל היצור יהיה נזכר לפניך אז, מעשה איש ותחבולותיו ויצרי מעללי איש, אשרי איש שלא ישכחה וכן אדם יתאמץ בך, כי דורשיך לעולם לא יבשלו, ולא יכלמו לנצח כל החוסים בך, כי זכר כל המעשים לפניך בא ואתה דורש מעשה כלם. ואז יראו הכל את גדלת הצדיקים והבשרים האמתיים וכל הגלויים עליהם, את הודם וזיום ותפארתם ואת יקר תפארת גדלתם, אשריהם אשרי חלקם, מה רב טובך אשר צפנת להם, עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחבה לו. כי עקר גדלת מעלת תפארת בני ישראל הצדיקים והבשרים באמת, יראו אז ביומא דדינא רבא, כמו שכתוב, ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עובד אלהים לאשר לא עבדו. ואז יתגלה עצם האמת בעולם, ותשלם לכל אחד במשפטו על ידי מדת האמת שאינה יכולה לסבל את הרשעים ואת השונאים והרודפים את עמך ישראל יראיך ותמימך, ואז ישובו על ידי זה כל באי עולם אליך ולעבודתך, וכל בני בשר יקראו בשמך, כמו שכתוב, כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם יהוה לעבדו שכם אחד:

ז אדר

זכנו מלא רחמים גם עתה למדת האמת בשלמות, ונזכה לאמת לאמתו כרצונך הטוב, ויתגלה האמת בעולם הזה, עד שיהיה מפלה להרשעים גם בעולם הזה, כמו שיהיה לעתיד לבוא על ידי התגלות האמת, עד אשר ישובו כלם לעבודתך, ויקראו כלם בשמך באמת, ויהיה נשלם הדבור הקדוש בתכלית השלמות, ונזכה להמשיך שלמות הדבור מעלמא דאתי לעולם הזה:

ובכן תזכורנו ותעזרנו שנוזכה לעשות נקודות קדושות להדבור הקדוש, ונזכה להוציא הדבור ממצר הגרון, עד שנוזכה על-ידי קדשת הדבור השלם להוציא מבח אל הפעל כל העבודות וכל הדברים שבקדשה שאנו צריכים לעשות. כי אתה ידעת עצם רבוי המניעות שיש לנו מכל הדברים שבקדשה שאנו צריכים לעשות, ואין שום דבר שבקדשה שלא יהיה לנו מניעות רבות עליו, ובפרט כשאנו צריכים לעשות דבר גדול שכל יהדותנו תלוי בו, שהוא להתקרב באמת להצדיקים אמתיים, ומכל שכן כשרוצים להתקרב לנקדת האמת שבין הצדיקים, שאז מתגברים ומתרבים המניעות והעכובים עלינו מאד מאד בלי שעור וערה, ומשתפחים ומפסיקים בפנינו מאד, ואין רוצים להניח אותנו להתקרב לנקדת האמת. אבל כבר הודעתנו כי באמת אין שום מניעה בעולם כלל, וכל המניעות הם רק בשביל החשק, כדי שיתגבר החשק והכסופין והגעגועים יותר לעשות רצונך. וכל מה שהמניעות מתגברין יותר, צריכין להתגבר שיהיה החשק גדול ביותר ויותר, כדי שעל-ידי התגברות החשק ישברו כל המניעות, ויזכו להשיג הנחשק הקדוש. ועל זה באתי לבקש ממך יהוה אלהי, החפץ בטובתנו, קומה בעזרתנו וזכור לחשק דקדשה, שנוזכה להתגעגע ולהשתוקק ולחשק ולכסף לך ולעבודתך הקדושה בחשק נמרץ וכסופין גדולים באמת. ויהיה החשק והכסופין הולכים ומתגברים ומתחזקים בכל יום ובכל עת ובכל שעה. עד שיתגבר החשק כפי תקף המניעות שאנו צריכים לשברם, עד שיתגבר החשק על המניעות, ויתבטלו כל המניעות מפני החשק החזק והכסופין הגדולים. ועל-ידי-זה נוזכה לעשות נקודות קדושות להאותיות להשלים הדבור הקדוש, עד שנוזכה להוציא מבח אל הפעל כל הדברים שבקדשה שאנו צריכים לעשות בזה העולם כפי רצונך הטוב והקדוש. ותעזרנו ותזכורנו לחשק וכסופין גדולים וחזקים כל כך, עד שלא נרצה לפטר עצמנו עם טענת האנס והמניעה שיש לנו, ולא נקרר את דעתנו במה שנחשב כאלו עשינו, מאחר שהיינו חפצים לעשות רק שיש לנו אנס:

אנא יהוה, עזרנו וזכורנו שלא נפטר עצמנו בזה, כי אין אנו רוצים ליצאת עם טענת האנס שנחשב על-ידי-זה כאלו עשינו, כי אין אנו חפצים לפטר עצמנו בשום מניעה ואנס, רק זכורנו ועזרנו שיהיה לנו חשק וכסופין חזקין כאלו, שנוזכה על ידם תמיד להוציא מבח אל הפעל כל הדברים שבקדשה, ובכל פעם שנוזכה להתעורר לעשות איזה דבר גדול וקטן שבקדשה, תהיה עמנו ותעזרנו ותזכורנו לחשק וכסופין

חזקים וחדשים בכל פעם, ולא נרפה את החשק והכסופין והגעגועים כלל, רק נזכה להתחזק ולהתאמץ בכל עת להתגעגע ולכסף ולחשק ולהשתוקק בתשוקה נפלאה ובחשק נמרץ בכלות הנפש, וכפי תקף המניעה והאנס, בן יתגבר החשק והכסופין יותר, עד שנוכה לשבר כל המניעות והעכובים מכל הדברים שבקדשה שבועולם, עד שנוכה להוציא מכח אל הפעל ממש כל חפצינו בעסקי שמים, ובכל מעשה אשר נרצה להחל בעבודת יהוה, בכל לכבנו נעשה ונצליח, עד שנוכה לעשות בפעל ממש כל מה שהוא רצונך הטוב באמת:

יד להדיש
ח אדר

ועזרנו וזכנו ונחנו שנוכה להמתיק ולשכך חרון אפך מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל. ותעזרנו ברחמיך וחסדיך הרבים, שנוכה לשבר מהרה מדת הפעם מאתנו, ואל יחר אפנו על שום דבר שבועולם, רק נזכה לשבר ולכבול ולהמתיק כל מיני חרון אף מעלינו ומעל כל ישראל, ואל יעשן אפך בנו, רק נזכה לברר ולהמתיק ולזכך העשן של החרון אף, עד שיהיה נעשה ממנו רוח נוחא, רוח אוירי, רוח דקדשה. ועל-ידי-זה יהיה נמשך רוחו של משיח עלינו, ותביא לנו את משיח צדקנו, וימהר ויחיש לגאלנו גאלת עולם. ועל-ידי-זה יהיה נמשך עלינו חיות גדול דקדשה, רוח חיים דלעלא ורוח חיים דלתתא. ותפתח את ידך ותשביענו ברצונך, ותחיינו ברחמיך, ותתן לנו פרנסותנו ברוח, קדם שנצטרך להם, כי עינינו אליך ישברו, לך לכד עינינו תלויות, חוס וזכנו ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו, ויקים בנו מקרא שכתוב, פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון. ושמרנו והצילנו ברחמיך הרבים, מכל מיני פגמים ועברות שבועולם. ונוכה להסתכל בשלשה דברים ולא נבוא לידי עברה, שהם, מאין באנו מטפה סרוחה, ולאן אנו הולכים למקום עפר רמה ותולעה, ולפני מי אנו עתידין לתן דין וחשבון לפני מלך המלכים הקדוש ברוך הוא. ותהיה בעזרנו שנוכה מהרה להתחרט ולשוב באמת על כל העברות והפגמים שעברנו עד הנה בשוגג ובמזיד באנס ובכרצון, במחשבה דבור ומעשה, בכח ובפעל. על הפל תמחל ותכפר ותסלח לנו חנון המרבה לסלח, למען שמך יהוה וסלחת לעינינו כי רב הוא. ותהיה עמנו מעתה ותעזרנו שנוכה לסור מרע, לבלי לעבר עוד על דבריך ועל רצונך אפלו תנועה קלה, ותעזרנו לקים כל מצותיך באהבה, ולהוציא מכח אל הפעל כל הדברים שבקדשה שהם רצונך באמת. ועל-ידי-זה נזכה להמשיך שפע וחיות חדש בכל עת מלמעלה למטה מן הכח אל הפעל. ויתחדשו ויתקיימו כל העולמות על ידינו,

על-ידי החיות החדש שנוכח להמשיך בכל עת משני היודין של שני שמוטיך הקדושים שהם שם העצם ושם הפנוי (פזו: יאהרונהי). ונוכח להמשיך פי שנים ברוחם של הצדיקים אמתיים עלינו. לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי. אל תשליכני מלפניך ורוח קדושך אל תקח ממני. השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני. כי אתה אלהי ישעי. רוחך טובה תנחני בארץ מישור:

אבינו אב הרחמן, עשה למען אבותינו אברהם יצחק ויעקב, אשר התחילו לגלות אלהותך בעולם. ויגעו וטרחו כל ימיהם להשיב רבים מעון ולקרב כל העולם לעבודתך, אשר בזכותם בחרת בזרעם אחריהם מכל העמים ורוממתנו מכל הלשונות, ונתת לנו תורתך הקדושה על-ידי משה נביאך נאמן ביתך. עשה למענם ולמען כל הצדיקים הגדולים האמתיים שהיו אחריהם, אשר כלם יגעו וטרחו כל ימיהם ושמו כל מגמת פניהם להשיב אליך את בניך שנתרחקו ממך בעונותיהם, להשיבם אליך ולקרובם לעבודתך באמת, כאשר אתה ידעת את לבבם באמת ויגיעתם וטרחם ועגנם וצרתם ועמלם שפכלו כל ימיהם בשבילנו:

אנא יהוה, זוכר חסדי אבות, עשה למענם ומלא חפצם ורצונם, ועזרם והושיעם שיזכו לגמר עמנו ולהוציא מכח אל הפעל, כל אשר התחילו ורצו וחשקו לעשות עמנו. לא למעננו כי אם למענך ולמענם עשה מה שתעשה ברחמיך וחסדיך העצומים, באפן שנוכח להגיע מהרה לכל מה שבקשנו מלפניך. ומלפניך מלפנו ריקם אל תשיבנו חננו ועננו ושמע קול תפלתנו, כי אתה שומע תפלת כל פה עמך ישראל ברחמים, ברוך אתה שומע תפלה:

[על-פי תורה ס"ז - ויבן ה' אלקים את הצלע]

ט אדר

תיקור נא נפשי בעיניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, חוס וחמל נא על נפשות עמך ישראל ברחמים רבים ובחמלה גדולה, חוס ורחם וחמל על נפשות ישראל היקרות מפז ומפנינים, נפשות החצובות מתחת פסא כבודך, נפשות קדושות הפולאים בשמך הנקראים חלק אלוה ממעל, נפשות עליונות אשר היית משתעשע בהם מקדם, נפשות אשר עלו במחשבה תחלה, נפשות שהם למעלה מכל העולמות

בלם, אשר בהם נמלכת ובראת את העולם. יהמו נא מעיד, יכמרו רחמיך על יוצאי חלצריך, על בניך הנאהבים והנעימים, העמסים מני בטן הנשאים מני רחם, הנקראים בכל לשונות של חבה, בנים, אחים, רעים ואהובים. נפשות היקרות אשר לא היית זו מחבבם עד שקראתם בתי ואחותי ואמי. כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, לא זו מחבבה עד שקראה בתי, שנאמר, שמעי בת וראי והפי אונך ושכחי עמך ובית אביך. לא זו מחבבה עד שקראה אחותי, שנאמר, פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי. לא זו מחבבה עד שקראה אמי, שנאמר, שמעו אלי עמי ולאומי אלי האזינו. רחם נא על הוד יקרת תפארת קדשת נפשינו בשרשינו העליון, באשר אתה לבד ידעת מהיכן נמשכות נפשותינו היקרות העולות למעלה למעלה על כל העולמות ועל כל הקדשות בלם. ועזרנו וזכנו והושיענו בחנינותיך האמתיות, שנופה להתגבר בכל עז לשמר את נפשותינו בשמירה גדולה ומעלה בכל עת, להחזיקה אצלנו לארך ימים ושנים בקדשה ובטהרה גדולה, בנריות ונקיות וטהרה ופרישות וקדשה וענוה ויראת חטא וחסידות. ותעזר לנו ותושיענו שנופה להתרחק ולברח מן הכבוד באמת בתכלית הרחוק, ולא יעלה על דעתנו שום רצון ותאוה וחמדה לשום כבוד כלל. ותרחם עלינו ותושיענו תמיד, בכל עת שתשלח לנו ברחמיך ובחסדיך הרבים איזה כבוד, שנופה אז לשמר את עצמנו ואת נפשותינו מאד מאד לבל נהיה נלכדים חס ושלום כלל על-ידי הכבוד, ולא נקבל את הכבוד בשבילנו כלל, ולא נשתמש בו לצורך עצמנו כלל, ולא יגיע לנו שום הנאה כלל מהכבוד, רק נזכה להעלות כל הכבוד אליך לבד, ונחזיר כל הכבוד למלך הכבוד, למי שכל הכבוד שלו לבד, ותעזרנו ותשמרנו בשמירה עליונה שלא נפגם בקדשת הכבוד כלל, רק נזכה לקבל את הכבוד בקדשה ובטהרה גדולה לשמך ולעבודתך לבד בלי שום פגם תאותנו כלל. ותחמל עלינו בכל עת שתשלח לנו כבוד חדש שלא יבוא הכבוד בשביל הסתלקות נפש חס ושלום, רק נזכה שייבא הכבוד אלינו לטובה ולא לרעה חס ושלום, שנופה על-ידי הכבוד לקבל בכל עת נפשות חדשות בקדשה ובטהרה גדולה, ויתוסף ויתגדל נפשותינו בכל עת בתוספות אור קדשה וטהרה, ותשלח לנו בכל עת נפשות חדשות קדושות ויקרות לארך ימים ושנים טובים בתורתך ועבודתך ויראתך:

ויבנו תרחם עלינו ותושיענו ותהיה בעזרנו מעתה שנופה לשבר באמת תאות אכילה ושתיה, ונזכה להסתפק במעט, לאכל מעט בקדשה גדולה

וְלִהְיוֹתֶנּוּ מִמֶּנּוּ, וְיִגְדְּקוּךָ עַל עֲצֻמְנוּ מִכּוֹזוֹת וְעַד כְּבִיזָה, לְכָלִי לֵאמֹכֵל אֶפְלוּ מִשְׁהוּ
 יוֹתֵר מִהַמְכַרְחָ לָנוּ בְּשִׁבְלֵי קִיּוֹם הַגּוֹף, וְנֹאכַל לְבַד לְקִיּוֹם גּוֹפְנוּ וְנִמְעַט תַּאֲוֹת מִבְּעֻנּוּ.
 וְנִזְכָּה לְהִיּוֹת בְּכֻלָּל הַצְּדִיקִים הָאוֹכְלִים לְשִׁבְעַת נַפְשָׁם דְּקִדְשָׁה, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב, צְדִיק
 אוֹכֵל לְשִׁבְעַת נַפְשׁוֹ. עַד שְׁנִזְכָּה שֶׁתִּשָּׂא לָנוּ פָּנִים וְתַחַנְנֵנוּ, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב, יֵשׂא יְהוָה
 פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּישֵׁם לָךְ שְׁלוֹם. וְנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ הָאֶרֶת פָּנִים אֶל הַכְּבוֹד דְּקִדְשָׁה, וְתִצִּיל
 אוֹתָנוּ וְאֵת כָּל עַמְּךָ בֵּית-יִשְׂרָאֵל מֵעֵזִי פָּנִים וּמַעֲזוֹת פָּנִים, וְתַעֲלֶה וְתַסְלֵק אֶת
 הַכְּבוֹד מִן הָעֵזִי פָּנִים שְׁבַדוֹר, וְלֹא יִהְיֶה לָהֶם שׁוֹם כְּבוֹד וְהַתְנַשְּׂאוֹת וּפְקִידוֹת
 וְהַתְּמַנּוֹת וְשִׁרְרָה כְּלָל. וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית-יִשְׂרָאֵל, וְתִצִּיל אוֹתָנוּ מִכָּל
 הַמְּנַהֲיָגִים וְהַמְּפַרְסְמִים שֶׁל שְׁקֵר הַגּוֹרְמִים לָנוּ מִזֶּה שְׁגוֹרְמִים, כְּאֲשֶׁר אֵתָּה לְבַד
 יִדְעָתָ, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים נָפַל וַיִּרַד הַכְּבוֹד דְּקִדְשָׁה מֵאֵד, דֵּל כְּבוֹדְנוּ בְּגוֹיִם
 וְשִׁקְצוֹנוּ כְּמַמָּאת הַנִּגְדָּה. וְנִפְּל הַכְּבוֹד בֵּין הָעֵפְוִ"ם וְהָרְשָׁעִים וְהַשְּׁקֵרָנִים וְהָעֵזִי פָּנִים
 שְׁבַדוֹר, שֶׁהֵם מְקַבְּלִין לְעֲצֻמָּן כָּל הַכְּבוֹד וְחוֹלְקִין כְּבוֹד לְעֲצֻמָּן, וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 הַבְּשָׂרִים וְהַצְּדִיקִים בְּאֵמֶת לְחִרְפָּה וּלְבִזְיוֹן וּלְלַעַג וְקָלָם. אֲנֵא יְהוָה, מֵלֹא רַחֲמִים,
 מִלֵּךְ הַכְּבוֹד סֵלָה, חוּם וְחַמֵּל עַל כְּבוֹדְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוּשָׁה, וְהִצֵּל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ מֵהֶם
 וּמִהַמוֹנָם, וְתוֹצִיא אֶת הַכְּבוֹד מִבִּינֵיהֶם, וְתַעֲלֶה אֶת הַכְּבוֹד מִבֵּין הַקְּלָפוֹת, וְתִרְחַם
 עַל שְׂכִינַת עֲזֻךְ אֲשֶׁר הוֹרֵד כְּבוֹדָהּ וְגֵאוּנָהּ וַיִּרְדָּה וְנִגְדְּלָהּ. כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים
 הִסְתַּרְתָּ פָּנֶיךָ מִכְּבוֹדְךָ הַגְּדוֹל, וּכְבוֹדְךָ וּמַלְכוּתְךָ נִתְרַחַק מֵאֵתָּה כְּבִיכּוֹל. וַיִּרַד וְנָפַל
 עַד שֶׁהִגִּיעַ כָּל הַכְּבוֹד לְהָעֵפְוִ"ם וְהָרְשָׁעִים וְהָעֵזִי פָּנִים שְׁבַדוֹר, וַיִּדַּל יִשְׂרָאֵל מֵאֵד.
 וְנִהַפֵּךְ כָּל הַכְּבוֹד לְזָרִים, אֲשֶׁר אֵין לָהֶם חֵלֶק בְּשִׁכְלָה וּפָנִים דְּקִדְשָׁה, שֶׁהֵם הָעֵזִי
 פָּנִים שְׁבַדוֹר, שֶׁהֵם דּוֹמִין כְּקוֹף בְּפָנָי אָדָם:

י אדר

רַחֲמֵנוּ מֵלֹא רַחֲמִים, רַחֲמֵנוּ מֵלֹא רַחֲמִים, רַחֵם עַל כְּבוֹדְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוּשָׁה. וְזַכְּנוּ וְעֲזְרוּנוּ
 שְׁנִזְכָּה לְהַעֲלוֹת וְלִהְיוֹת כָּל הַכְּבוֹד אֶל הַקְּדוּשָׁה. וְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים
 לְהַרְבּוֹת בְּצַדִּיקָה תְּמִיד, לִתֵּן צְדָקָה הַרְבֵּה לְעֲנִיִּים הַגּוֹנִים הַרְבֵּה בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לְכַב
 בְּאֵמֶת וּבְשִׁלְמוֹת גְּדוֹל כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, בְּאִפְּן שְׁנִזְכָּה עַל-יְדֵי הַצְּדָקָה לְהַמְשִׁיךְ אוֹר
 הַפָּנִים אֶל הַכְּבוֹד. וְתִכְרַךְ אוֹתָנוּ בְּלָנוּ יַחַד בְּאוֹר פָּנֶיךָ, וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ חֶסֶדֶךָ הָרַבִּים
 הַכְּלוּלִים בְּשִׁמְךָ הַגְּדוֹל, וְתִאִיר עָלֵינוּ כָּל הַחֶסֶדִים הַכְּלוּלִים בְּחַמְשָׁה חֶסֶדִים כְּנִגְד
 חַמְשָׁה פְּעָמִים צְדָקָה שְׁנִזְכָּר בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וַיִּקְּם בָּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב, אֲנִי בְּצַדִּיק
 אֶחָזֶה פָּנֶיךָ אֲשַׁבְּעָה בְּהִקְיִן תְּמוֹנָתְךָ. וְנִזְכָּה לְהַעֲלוֹת אֶת הַכְּבוֹד וְהַמַּלְכוּת מִצְדִּיק

לצדקה. ותעזרנו ותושיענו להוציא כל הכבוד מן העזי פנים ולהחזיר כל הכבוד אל המביני מדע דקדושה. ויחזר לנו כל הגדלה והכבוד לצדיקי הדור וכשרי הדור האמתיים הנקראים פני הדור באמת:

ובכן תרחם עלינו ועל כל עמך ישראל, ותשים שלום בין כל עמך ישראל לעולם. ותבטל כל מיני מחלוקת מעמך ישראל, ולא יהיה שום קנאה ושנאה וקנטור, ולא שום מריבה ומחלוקת על עמך ישראל הכשרים החפצים ומשתוקקים ומתגעגעים לעבדך באמת, ובפרט על הצדיקים והחכמים האמתיים. כי בעונותינו הרבים נתרבה עכשיו המחלוקת והקטגוריא בין התלמידי חכמים, וליוצא ולבא אין שלום וכל העולם מלא מחלוקת, אשר זאת המחלוקת מזקת לנו הרבה לעבודתך באמת כאשר אתה ידעת. ובפרט עצם המחלוקת שמתגבר בכל עת על הרחוקים הבאים לשוב אליך ולהתקרב לשמך הגדול ולעבדך באמת, אשר רבו החולקים עליהם ועל העוסקים לקרבם, חנם על לא דבר:

אנא יהוה, מלא רחמים אדון השלום, מלך שהשלום שלו, הצילנו מריב ומחלוקת, וזכנו למח ודעת ושכל צח ונוך בלי פסלת כלל. ותזכנו שיהיה מחנו שקיט ושכיף, ולא יהיה מחנו מבלבל כלל. ויתבטלו כל הפסלת והמותרות שבמח, עד שנוכה שיתבטלו ויכלו ויפלו האויבים והשונאים היונקים מן מחנו, כי אין בנו שום דעת איך ללחם עם שונאינו ורודפינו חנם ואיך להתנהג עמהם, כי כוננתנו רצויה לשם שמים ואנו חפצים לעבדך באמת ולשוב אליך בתשובה שלמה מהרה, ואין אנו חפצים שום מחלוקת כלל. מלא רחמים, חמל על עניי הצאן, על עם ממשך וממרט, עם עני ואביון, ורחם והושיע והצל חלושי כח כאלה מריב ומחלוקת, כי אין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים, עליך לבד השלכנו את יבנו, עליך לבד אנו נשענים, אליך תלויות עינינו עד שתחננו:

ובכן תרחם עלינו אדון מלא רחמים, ותעזר ותושיע לנו עמך בית ישראל, שנוכה בלנו להוליד ולגדל את הנפשות הקדושות הנמשכות לנו בכל עת על-ידי הכבוד דקדושה, שנוכה להוליד הנפשות בנקל בלי קשוי הולדה כלל, ונוכה לגדלם בנחת ובשלום בלי שום צער גדול בנים כלל. ותשפיע עלינו ברחמך הרבים יראה ואהבה ונוכה ליראה ולאהבה את שמך באמת. ועל-ידי-זה תמשיך עלינו כח הידים

העליונים הקדושים, יד החזקה ויד הגדולה. ועל-ידי-זה נזכה להוליד ולגדל את הנפש בנחת ושלווה, בלי שום קשוי הולדה ובלי שום צער גדול בנים כלל:

על אלו שיש להם צער ויסורים מגדול בנים, ר"ל

יא אדר

אָנָא יהוה, רחמן מלא רחמים, אתה יודע את צרותם ומכאובם של עמך ישראל שיש להם צער גדול בנים רחמנא לצלן, אשר כבר הפלאת את מכותם ולקחת מהם מחמד עיניהם ומשא נפשם, בנים ובנות היקרים המסלמים בפז, נפשות יקרות וחביבות, יונקי שדים שלא חטאו, גמולי חלב שלא פשעו, תינוקות של בית רבן אשר הם מקימין את העולם בהכל פיהם שאין בו חטא, רק בעונותינו ובעונות אבותם פנעת בהם:

רבנו של עולם, רבנו של עולם, אתה ידעת את צערם ומכאובם הקשה של הילדים הרפים האלה, וצער ומכאוב של אביהם ואמם וכל קרוביהם וכל המצטערים בצרתם, כי רע ומר, כי נגע עד הנפש, בכה יבכו הרבה בכה, ודמעתם על לחים. אתה אל ראי הרוואה את דמעת העשוקים האלה ומיד עושקיהם כח ואין להם מנחם. חמל על רתיחת דמעתם ואנקתם ואמר לצרותם די. ואל תעשה להם כחטאם ולא כעונותיהם תגמל להם, כי אתה יהוה טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך. ואתה מקים את העולם בחסדיך. וכמה עכו"ם ורשעים גמורים מגדלים את בניהם, כי אתה חפץ בקיום העולם, ואין אתה חפץ בהשחתת העולם. חוס ורחם וחמל על נפשות עמך ישראל ותאמר למלאך הרף ידי, וישוב חרבו אל נדנה. יעזרו רחמיך וחנינותיך באהבה ובחמלה יתרה על עמך ישראל הקדוש ותעזר ותושיע ותגן עליהם שיוזכו כלם לגדל את כל בניהם ובנותיהם בנחת ובשלום ושלווה בלי שום צער כלל, לתורה ולחפה ולמעשים טובים לארך ימים ושנים טובים, ותמשיך עליהם חיים ואריכות ימים ושנים מאתך ממקור החיים. (ובפרט על פלוני בן פלונית וכו'). רחם נא קהל עדת ישראל, סלח ומחל עונם, והושיענו אלהי ישענו, שנוכה כלנו אנחנו וכל עמך בית-ישראל, לגדל את כל בנינו ובנותינו בנחת לחיים טובים ארפים ושלום. ועשה למען אבותינו ולמען כל הצדיקים אמתיים שבכל דור ודור ושפדור הזה, ותחמול ותרחם ותושיע ותציל את יתר הפלטה, את הילדים שגולדו כבר ואשר עתידין להולד. ותצילם מחלי המאזלין (חצבת, אדמת) והפאקין (אבעבועות רוח) ומכל

מיני מחלה וכאב ומחוש שבעולם, ותחזקם ותבריאם ותחיים ותחלימם. ותעזר
 לאביהם ואמם שיוכו לגדלם בנחת ולחנכם בעבודתך ויראתך לארץ ימים ושנים
 טובים, ויזכו לראות מהם בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצות לדורי דורות עד
 סוף כל הדורות ויתרבו עמך בית ישראל כחול הים אשר לא ימד ולא יספר מרב.
 רחם רחם אב הרחמן, אב החמלה, אב החנינה, אב החסד. רחם נא על יונה אלמת
 פמונו היום, כי אין מי יעמד בעדנו אלא שמך הגדול יעמד לנו בעת צרה. חוסה עלינו
 ועל כל ישראל ברחמיך הרבים, ואל תשפך חרונו עלינו, כי שמך נקרא עלינו, אל
 תניחנו ואל תעזבנו ואל תפשינו. יהמו נא מעיד ורחמיך עלינו, ואל תפן אל רשענו,
 ואל תסתהר פניך ממנו, ואל תתעלם מתחנתנו, יהי נא חסדך לנחמנו, טרם נקרא
 אריך ענו, טרם נדבר אתה תשמע, רחמנא דעני לעני ענינא, רחמנא דעני לתבירי
 לבא ענינא, רחמנא דעני למפיכי רוחא ענינא, רחמנא ענינא, רחמנא חוס, רחמנא
 פרק, רחמנא שזיב, רחמנא רחם עלן, השתא בעגלה ובזמן קריב:

חוס וחמל ורחם עלינו ומלא משאלותינו לטובה ברחמים, וזכנו להרבות בצדקה
 תמיד לעניים הגונים באמת פרונוך הטוב, ונזכה לתן צדקה בשעת התפלה,
 בעת שאנו אומרים פסוק, ואתה מושל בכל, עד שנוזכה להעלות הממשלה והכבוד
 והמלכות מן הקלפה, להעלות ולהוציא ולסלק כל הכבוד והגדלה והממשלה מן
 העפ"ם והרשעים והעזי פנים שבדור, ולהחזיר כל הכבוד והמלכות אל הקדשה,
 וישוב הכבוד אל המביני מדע, אל הצדיקים והחכמים האמתיים דקדשה. ונזכה
 לשפר תאות אכילה ולהמשיך פנים אל הכבוד. ותצילנו מריב ומחלקת תמיד. ותעזר
 לנו שייבאו לנו נפשות רבות חדשות דקדשה על ידי הכבוד דקדשה. ונזכה ליראה
 ואהבה בשלמות. ועל ידי זה נזכה להוליד ולגדל את הנפש בלי שום קשוי הולדה
 ובלי שום צער גדול בנים כלל. רבונו של עולם, אל הכבוד, לך יהוה הממלכה
 והמתנשא לכל לראש. והעשר והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל, ובך פח וגבורה
 ובך לגדל ולחזק לכל. זכנו להעלות כל הכבוד לשרשו שבקדשה:

ובכן תרחם על נפשי העיפה מאד, היגעה מאד. ותשפיע עלי מים קרים להחיות
 ולהשיב ולהבריא את נפשי העיפה והיגעה מאד מאד. כי זה ימים ושנים
 אשר אני מתפלל בלא לב, ואיני זוכה להכניס כל פונת לבי לתוך התפלה, ולבי רחוק
 מדבורי התפלה, אשר בגלל הדבר הזה נפשי עיפה מאד:

אָנָא בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, זַכְּנִי לְתַקֵּן זֹאת. עֲזֹרְנִי לְהִתְפַּלֵּל בְּכּוֹנֵת הַלֵּב, שִׁיְהִיָּה פִי וּלְבָבִי שְׂוִיין בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, שְׂאֻזְכָּה לְהִכְנִים כָּל כּוֹנֹת לְבָבִי וְדַעֲתִי בְּתוֹךְ דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה. וְתִהְיֶה תְּפִלָּתִי בְּכּוֹנֵה גְדוּלָּה, וְלֹא יֵצֵא שׁוֹם דְּבוּר מִפִּי בְּלִי כּוֹנֵת הַלֵּב, וְלֹא תִתְרַחַק הַנֶּפֶשׁ מִן הַכְּבוֹד כָּלֵל לְעוֹלָם:

יב אדר

וְהַזְכֵּנִי לְהִזְהַר בְּכְבוֹד הַזְקֵן שֶׁשָּׂכַח תְּלֻמוּדוֹ, לְכַבְּדוֹ וּלְהַדְרֹו בְּכָל מִינֵי כְבוֹד, עַד שְׁנוּזָכָה עַל-יַד־יְהוָה לְהַמְשִׁיךְ רַעְמִים דְּקַדְשָׁה, וְעַל-יַד־יְהוָה יִתְפַּקְעוּ וַיִּשְׁתַּבְּרוּ כָּל הָעֲנָנִין דְּמִכְסִין עַל עֵינָיו. וְיִתְגַּלֶּה דַעַת הַזְקֵנִים דְּקַדְשָׁה, וַיֵּצְאוּ מִים רַבִּים מִימֵי הַדַּעַת, וְתִמְלֵא הָאָרֶץ דַּעַה אֶת יְהוָה כַּמִּים לַיָּם מְכַסִּים. וְתִמְשָׁךְ עָלֵינוּ מִימֵי הַדַּעַת מִהַזְקֵנִים דְּקַדְשָׁה, וְיִתְחַלְקוּ מִימֵי הַדַּעַת לְכָל אֶחָד וְאֶחָד לְפִי בְחִינַתוֹ כְּפֶאֱוִי לוֹ בְּאַמְתָּה. וְנֻזָּכָה לְקַבֵּל וּלְשֹׂאב מִימֵי הַדַּעַת מִפִּי הַזְקֵנִים דְּקַדְשָׁה בְּעֶצְמָן, עַד שְׁנוּזָכָה עַל-יַד־יְהוָה לְהַמְשִׁיךְ מִים קְרִים עַל נַפְשׁוֹתֵינוּ הָעֵיפוֹת וְהַיְגָעוֹת מְאֹד מְאֹד. וְנֻזָּכָה לְתַקֵּן פְּגָם הַתְּפִלָּה, וְתִעֲזָרְנוּ בְּכָל עֵת לְהִתְפַּלֵּל תְּמִיד בְּכּוֹנֹת הַלֵּב בְּשִׁלְמוֹת, בְּכָל לְבַבְנוּ וּבְכָל נַפְשָׁנוּ וּבְכָל מְאֹדְנוּ בְּלִי שׁוֹם פְּגִיזוֹת וּמַחְשְׁבוֹת זְרוֹת כָּלֵל, עַד שְׁנוּזָכָה לְהַרְגִּישׁ כָּל דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה בְּכָל עֲצֻמוֹתֵינוּ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב, כָּל עֲצָמוֹתַי תֹּאמְרֶנָּה יְהוָה מִי כְמוֹךָ. וְיִדְשָׁנוּ כָּל עֲצָמוֹתֵינוּ עַל-יַד־יְהוָה דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה בְּשִׁלְמוֹת בְּכּוֹנֵת הַלֵּב בְּאַמְתָּה:

חֹדֶס וְחֹמֶל וְרַחֵם עָלַי, תִּנְתֵּן לִי נַפְשִׁי בְּשִׂאלָתִי וְעַמִּי בְּבִקְשָׁתִי. חֲנִנִי יְהוָה כִּי אִמְלֵל אֲנִי, רַפְּאֵנִי יְהוָה כִּי נִבְהַלְוִי עֲצָמִי, וְנַפְשִׁי נִבְהַלָּה מְאֹד, וְאַתָּה יְהוָה עַד מָתַי. שׁוּבָה יְהוָה חֲלֹצָה נַפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חֲסִדְךָ. נַפְשִׁי יִשׁוּבָב יִנְחֵנִי בְּמַעְגְלֵי צְדָק לְמַעַן שְׂמוֹ. שׁוּבִי נַפְשִׁי לְמִנוּחֶיכִי כִּי יְהוָה גָּמַל עָלַיְכִי. כִּי חֲלֹצָתָ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת עֵינַי מִן דְּמָעָה אֶת רַגְלֵי מִדְּחִי. אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים. כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשִׂאֵל לֹא תִתֵּן חֲסִדְךָ לְרֵאוֹת שָׁחַת. אֲךָ אֱלֹהִים יַפְדֶּה נַפְשִׁי מִיַּד שְׂאוּל כִּי יִקְחֵנִי סֵלָה. צוּר הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל הַבְּרִיּוֹת אֱלֹהֵי כָּל הַנְּפֻשׁוֹת, זַכְּנִי לְהַשִּׁיב וּלְהַחְיֹוֹת וּלְהַבְרִיא אֶת נַפְשִׁי הָעֵיפָה וְהַיְגָעָה מְאֹד, הֲרַחֲקָה מִתְּפִלָּה בְּכּוֹנֵה מְאֹד. עֲזֹרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי וּזְכְּנִי לְהִתְעוֹרֵר וּלְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְאַמֵּץ בְּכָל עֵז מַעֲתָה לְהִתְפַּלֵּל בְּכּוֹנֵה גְדוּלָּה בְּכָל נַפְשִׁי וּלְבָבִי בְּאַמְתָּה. אֱלֹיךָ יְהוָה נַפְשִׁי אֲשָׂא. אֱלֹיךָ יְהוָה נַפְשִׁי אֲשָׂא. אֱלֹיךָ נִשְׂאֵתִי אֶת עֵינַי הַיּוֹשְׁבִי בְּשָׁמַיִם. אֱלֹיךָ שִׁמַּחְתִּי אֶת כְּפִי. פִּרְשֵׁתִי יָדַי כָּל הַיּוֹם, נַפְשִׁי כְּאֶרֶץ עֵיפָה לְךָ סֵלָה. שִׂמַּח נַפְשִׁי עֲבָדְךָ כִּי אֱלֹיךָ יְהוָה נַפְשִׁי אֲשָׂא. שְׂבַעְנִי מִטּוֹבְךָ וְשִׂמַּח נַפְשִׁי

בישועתך, וטהר לבי לעבדך באמת. ויקים בי מקרא שכתוב, ונפשי תגיל ביהוה
 תשיש בישועתו. כל עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון
 מגולו. מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי, הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות
 פני ואלהי. יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. ברוך יהוה אלהים
 אלהי ישראל עושה נפלאות לבדו. וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל
 הארץ אמן ואמן:

סח"ט

[על-פי תורה ט"ח-ט"ט - חמר אסור בעס וגזלה]

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחם עלי ברחמיך הרבים, ותטיב
 עמי בטובך האמתי, ותצילני ותשמרני תמיד מעון הפעם החמור מאד. כי אתה
 ידעת כי מדה הרעה הזאת של פעם וקפדות נחאחזה בנו מנעורינו, וכבר הרגלתי
 בעון זה מאד, ועברתי ושניתי ושלשתי בו כמה פעמים אין מספר, עד שנעשה לי
 כהתר. ואתה יודע גדל עצם הפגמים שפגמתי על-ידי העון החמור הזה של הפעם,
 שהוא אל זר עבודה זרה ממש, כמו שכתוב, לא יהיה כף אל זר ולא תשתחוו לאל
 נכר. ועל-ידי-זה טורפים הנפש ממש, כמו שכתוב, טורף נפשו באפו. ושאר כל
 הפגמים העצומים הנעשים על-ידי-זה בכל העולמות. יהוה אלהים אתה ידעת,
 ובעונותי הרבים איני יודע שום דרך איך להציל נפשי מעון החמור הזה, אשר
 הרגלתי בו מאד מאד. רבוננו של עולם, טוב ומטיב לכל, חוס וחמל עלי, ולמדני דרכי
 טובך, באפן שאזכה לאחז במדותיך הקדושים להיות טוב לכל תמיד, ולשבר מדת
 הפעם והחרון אף והקפדות לגמרי שלא יהיה בלבי שום צד פעם כלל. ובכל עת
 שירצה היצר להסית אותי לכעס חס ושלום, אזכה לדעת ולהאמין באמונה שלמה,
 שבשעה זו רוצים להשפיע לי עשירות גדול, והיצר הרע רוצה לקלקל חס ושלום
 זאת ההשפעה של העשירות, ולעשות ממנה פעם, ולטרף את נפשי חס ושלום על-
 ידי-זה, ועל-ידי-זה אזכה להתחזק ולהתגבר לשבר ולבטל הפעם לגמרי ולהפך
 הפעם לרחמנות. ואזכה על-ידי-זה לעשירות גדול דקדשה, שהוא שרש הנפשות,
 ולא יהיה שום כח להבעל דבר לקלקל השפעת העשירות חס ושלום, על-ידי הפעם
 והחמה חס ושלום, רק נזכה שימשך עלינו החומה של עשירות, כמו שכתוב, הון
 עשיר קרית עזו וכחומה נשגבה במשכיתו. והחומה של עשירות תגן עלינו ותשמרנו

מכל מיני פעם וחמה, שהיא עיר פרוצה אין חומה, כמו שכתוב, עיר פרוצה אין חומה איש אשר אין מעצר לרוחו:

יג אדר

רבנו של עולם, אתה יודע כמה וכמה אבדתי בלי שעור על-ידי הפעם, כמה נפשות אבדתי, כמה עשירות דקדשה אבדתי, בכמה וכמה עולמות פגמתי על-ידי-זה. רבנו של עולם, רבנו של עולם, מחמת בלבול עכירת דעתי, מתעורר ומתגבר הפעם והקפדות בכל פעם, עד אשר יתחמץ לבבי בעקמימיות גדול, ומבלבל אותי מאד מאד ואיני יודע מה לעשות. ובעונותי הרבים, דעתי קצרה לסדר תפילתי לפנדל להצילני מעון החמור והנורא הזה, אשר על ידו נמרדו כמה אנשים משני עולמות, רחמנא לצלן, באשר אתה ידעת, ואיני יודע מה לדבר כי אם הושיעני, הושיעה המלך, הושיעה אבי אדוני, מלכי ואלהי. זכני לשבר ולבטל מדת הפעם לגמרי מאתי, זכני לעשירות דקדשה שהוא שרש הנפשות. עזרני לשבר תאות ממון בשלמות ולא אכסף ולא אחמד הממון כלל, מכל שבן שלא אחמד ממון אחרים כלל, רק אזכה לכסף לשרש הנפשות דקדשה. ואזכה לכבוד עשירים פרצונד הטוב, וכל אהבתי להעשירים וכל הכבוד שאחלק להם הכל יהיה לשם שמים באמת, בשביל קדשת שרש הנפשות אשר אתה משפיע עליהם, אשר משם מקבלים עשירותם. ולא יהיה לי שום תאוה לממון הגשמי כלל, רק לשמך ולזכרך תתאוה נפשי תמיד:

ובכן תרחם עלי ברחמיך הרבים, ותשמרני ותצילני תמיד מעון החמור של גזלה, שלא אגזל את חברי אפלו שנה פרוטה. ולא אחמד ולא אתאוה את בית רעי, שורו וחמורו ועבדו ואמתו, בלי כסף וזקבו, תכשיטיו ובגדיו וכלי ביתו וכל אשר לרעי, הכל כאשר לכל, אהיה נשמר תמיד לבלי להתאוות להם, לא מהם ולא מקצתם. רבנו של עולם, אתה יודע כמה נפשות שקעו בעון זה של תאות ממון אשר על-ידי-זה נופלים קצתם בגזלות ממש וקצתם בחמדות ותאוות גדולות לממון חבריהם, שגם זה נחשב לגזלה ממש. רבנו של עולם, שמרני והצילני מזה, שמרה נפשי והצילני מכל מיני גזלות, הן מגזלות ממש, שלא אגזל את חברי אפלו שנה פרוטה, אפלו בשוגג ובטעות, ואזכה לותר משלי, והן מגזלות על-ידי חמדה ותאוה חס ושלום, שגם על-ידי-זה יכולין לגזל חס ושלום, באשר הודעתנו על-ידי חכמיך הקדושים. זכני להנצל מכל זה, זכני שאהיה נקי מכל מיני גזל שבעולם. עזרני שלא

אסתכל כלל על מה שיש לחברי, ולא אכסף ולא אחמד את שלו כלל. ותצילני ותשמרני ברחמיך הרבים, שגם לא יהיה כח לשום אדם שבועולם לגזול אותי כלל, לא בידים ולא על-ידי חמדה. מפל שפן שלא יהיה לו כח לגע בנפשי חס ושלו, או בנפש אשתי ובני ובנותי ויוצאי חלצי, רק תתן כח לנפשי ולכל הנפשות התלויים בי, שנופה להתגבר כנגד כל הגזלנים העומדים עלינו כרוצחי נפשות חס ושלו, להכניעם ולהשפילם עד עפר, ולהוציא בלעם מפיחם, ולא יהיה להם שום כח לגע בנו ובממונינו כלל:

וְזַכְנוּ להרבות בצדקה תמיד, ועל-ידי-זה תרויח לנו בכל עסקינו, ותזמין לנו פרנסותינו קדם שנוצמרך להם, ותתן לנו עשירות גדול דקדשה, עשר וכבוד וחיים. רבוננו של עולם, אתה יודע חסרון הפרנסה בעת הזאת אשר פשל כח הסבל, כי חיינו תלויים מנגד, ואין אנו יודעים שום דרך איד להשיג פרנסה, כי אם עליך לבד אנו נשענים, כי ממי אשאל לחמי ופרנסתי וכל צרכי המרבים מאד, הלא ממך לבר, אשר אתה מפרנס ומכלכל מקרני ראמים עד ביצי כנים. חמל עלי והושיעני, ותן לי פרנסה ברוח מתחת ירך הרחבה והמלאה, ואל תצריכני לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלוואתם. ועזרני לסלק כל החובות שאני חייב מכבר, ומעתה תצילני שלא אבוא לידי שום חוב והלוואה כלל. ותהיה בעזרי שאזכה מהרה לתקן פגם כל הגזלות שבדי מעודי עד היום הזה. ואזכה להשיב את כל הגזלות אשר גזלתי, או את העשק אשר עשקתי, בין בשוגג בין במזיד בין באנס בין ברצון. וכל מיני סכסוכים בעסקי ממון, שגשאר בידי איזה ממון של חברי על-ידי איזה טעות והעלמה מאיזה משא ומתן וחוב וכדומה, הן מה שאני זוכר עדין, הן מה שנשבח ממני, הבל אזכה לסלק ולשלם לבעליהם חיש קל מהרה. ותשפיע לי ברחמיך ממון הרבה, באפן שאזכה לצאת ידי חובתי לסלק לכל מי שנגעתי בממונו וחפציו שום צד נגיעה בעולם. ואם חס ושלו יש בידי איזה גזלה וחוב שאיני יודע בעצמי למי גזלתי, תעזרני ברחמיך הרבים, שאזכה לעשות מהם צרכי רבים, באשר צויתנו על-ידי חכמיך הקדושים, באפן שאזכה מהרה בחיי לתקן ולהחזיר כל הגזלות והחובות שבדי. כי אתה יודע חמור אסור גזלה שנחשב פאלו גזול נפשו ונפש בניו ובנותיו, וכאלו בא על אשת איש. מלא רחמים, חוס וחמל על נפשי, ועזרני לתקן פגם כל הגזלות והחובות שבדי, ותרחיב את ידי, ותעזרני ותזכני לתן צדקה הרבה לעניים הגונים הרבה, באפן שאזכה

לתקן על-ידי-זה פגם הגזלות שבני על-ידי חמדה, מה שהייתי חומד ומתאוה את של חברי, עד שגזלתי אותו על-ידי-זה. אנא יהוה, זכני לתקן זאת על-ידי צדקה:

יד אדר

ובכן יהי רצון מלפניך מלא רחמים, שאזכה לתקון הברית בשלמות, ואזכה לקדש את עצמי במתן לי. ותצילני ותשמרני מתאות המשגל ומתאות מזון, ותתן לי כח לשבר אלו התאוות לגמרי. ותשמרני ברחמיך הרבים, ותצילני מהרהורים רעים ומחשבות רעות, ואזכה שיהיה מחי ודעתי נד ונקי מפל מיני הרהורים ומכל מיני פסלת. ותכניע ותשפיל ותכבטל את כל אויבי ושונאי הקמים עלי חנם, כי אתה יודע כי רבו משערות ראשי שנאי חנם עצמו מצמית אויבי שקר אשר לא גזלתי אז אשיב. רבנו של עולם, הצילני מהם. הצילני מאויבי אלהי ממתקוממי תשגבני. רואה בעלבון עלובים, ראה עגני ועמלי, ראה אויבי כי רבו ושנאת חמם שנאוני. יהוה מה רבו צרי רבים קמים עלי. רבים אומרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה. שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך. עזרני שמרני והצילני, הצילני תמיד מריב ומחלקת, תן לי רחמים וחנינה. זכני שאמצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם, ויהיו דברי נשמעים לעבודתך וליראתך:

ורחם עלינו וזכנו שנוזפה למצא ולהשיג שערי החכמה והמדע שפתחו הצדיקים בעולם על-ידי טובם הגדול, שצמצמו את עצמן והורידו את עצמן, והלבישו שכלם הנורא בכמה לבושים וצמצומים, עד אשר פתחו לנו שערי אורה, שערי החכמה והמדע, על-ידי תורתם ושיחתם שגלו לנו בספריהם הקדושים והנוראים מאד. זכנו שנוזפה לעסק בהם כל ימי חיינו באפן שנוזפה לקיים באמת, ונוזפה ללמד וללמד לשמור ולעשות ולקיים, את כל דברי תורתם באהבה:

וזכנו לקיים מצות תפלין בשלמות כראוי בכל פרטיה ודקדוקיה וכונותיה ותרי"ג מצות התלויות בה, בשמחה גדולה ובחדוה רבה ועצומה. ותשפיע ותאיר עלינו אור התפלין והרצועות הקדושים משרשם העליון, באפן שנוזפה לתקן פגם כל הגזלות ופגם כל תאות מזון וכל מיני פגם הדעת והמח, שהוא כלל התורה הקדושה. הכל נוזפה לתקן על-ידי קדשת המחין וקדשת המותרים מחין שישמשו עלינו על-ידי קדשת התפלין והרצועות הקדושים והנוראים, שתזכנו לקיים בשלמות בשמחה פרצונך הטוב. ותשמרנו מפל מיני הרהורים רעים ומפל מיני מחשבות רעות, ומפל

מיני פגם הדעת. ונזכה ללמוד תורה בטהרה, במחשבות זכות ונכונות, בלי שום תערובות פסלת ועכירת הדעת כלל. ותביא לנו את משיח צדקנו, ותשלח לנו מהרה את אליהו הנביא לבשרנו, ומפי אריות יצילנו, ואבות על בנים ישמחנו, במהרה בימינו, אמן בן יהי רצון:

[על-פי תורה ע' - ויהי ביום השמיני]

לראש-חודש ניסן

משיבני אחריו נרוצה. כבודך הגדול והקדוש העירה והקיצה. רבנו של עולם, מלך הכבוד, אשר מלא כל הארץ כבודך ובחסדך הגדול נתת לנו צדיקים אמתיים בכל דור ודור, אשר כבודך הגדול והקדוש שוכן אצלם. וברחמיך הרבים, הודעת לנו כי אין דור יתום. וגם בדורות הללו הפלאת חסדך עמנו ונתת לנו צדיקים אמתיים גדולים ונוראים, קדוש ונורא שמו, אשר כל הכבוד דקדשה שוכן אצלם. כי הם בחינת משפן כבודך, אשר קדשת שכינת אלהותך נמשך ושוכן אצלם תמיד. כי הם ענוים באמת שמימים עצמם כעפר, אשר כל הבריאה עם כל פרטיה, הכל כאשר לכל עומד עליהם, והכל נמשך מהם. כי הם צדיקי יסודי עולם שהם יסוד כל הבריאה, והכל צריכים למשך אליהם לקבל חיות וקיום מהם. כי עליהם עומד הכל, וכל ישראל בלם הם ענפים מהם, ונמשכים אליהם ומקבלים כל החיות והשפע מהם, כי הם מחיין את כלם, ויש להם כח המושך להמשיך אלהות אצלם ולהמשיך כל בני העולם אצלם, לקרבם בלם אליך תתברך לנצח:

רבנו של עולם, רבנו של עולם, יהוה אלהים אמת. אתה ידעת את הצדיקים האמתיים האלה שיש להם זה הכח. אתה ידעת גדלתם וגבורתם ותפארתם ותקפם לנצח. ועצם כחם שיש להם להמשיך אליהם ולתורתם הקדושה ולדרכיהם ועצותיהם הנפלאות, כל העולם בלו. וכמה טובות היו נצמחים על-ידי-זה לנצח, כי תקון כל העולמות ונאלה השלמה המעדת לבוא, הכל תלוי בזה, כי ביאת המשיח תלוי בקרבת הצדיקים. אבל אתה ידעת רבנו דעלמא בלא, גדל עצם ורבו הכחות המכריחים המרחיקים בכל הכחות מלהתקרב לצדיקים, כי הכח המכריח מתגבר בכל-עת להפסיק ולהרחיק מהצדיקים:

טו אדר

רבוננו של עולם, יהוה איש מלחמה, מרום וקדוש פועל גבורות עושה חדשות בעל מלחמות, אתה יודע את כל תקף המלחמה הגדולה והנוראה הזאת שיש בכל-עת בכל דור ודור, בין כח המושף של צדיקי אמת שיש להם כח להמשיך כל העולם אצלם לקרבם להבורא יתברך שמו לנצח, ובין הכח המכריח המתגבר בכל-עת נגד הכח המושף, להפסיק ולהרחיק מהצדיקים ומהשם יתברך, וכמה וכמה נפשות שקעו במלחמה הזאת, אשר נטרדו משני עולמות, על-ידי הכח המכריח המפסיק שהרחיקם מן הצדיקים האמתיים. ואנן יתמי דיתמי, מה נעשה ומה נפעל, מי ילחום בעדנו להכניע ולשבר ולכבול כל הכח המכריח, כנגד כח המושף של הצדיקים:

רבוננו של עולם, יהוה עזוז וגבור יהוה גבור מלחמה. עליך השלכנו את יהבינו שאתה תלחום בעדנו, יהוה יריב את ריבנו וילחום את לוחמינו, כי אתה מרום לעולם יהוה. ולעולם ידך על העליונה. חום וחנו ורחם עלינו ועזרנו והושיענו בזכות הצדיקים האמתיים שיש להם כח המושף באמת, שיתגבר בהתגברות גדול ונורא הכח המושף על הכח המכריח המפסיק, עד שיפיל ויתבטל הכח המכריח הרוצה להפסיק מהצדיקים ומהשם יתברך חס ושלום, שהם כלל כל המניעות וההרחקות וההסתות והפתוים והספקות וכל מיני מחלקת וקשיות וכל התאוות ומדות רעות וכל מיני מניעות שבעולם, שכלם נמשכים מכח המכריח הרוצה להפסיק מהצדיקים ומהשם יתברך. וכלם יפלו ויתבטלו כבטול גמור כנגד הכח המושף של הצדיקים האמתיים, עד אשר נזכה אנחנו וזרענו וכל זרע עמך בית-ישראל וכל העולם בלו להיות נמשכים וכוזבים תמיד אחרי צדיקי אמת, וישליכו בלם את אלילי כספם ואלילי זהבם וכל תאוותם, וילכו וירוצו אחרי צדיקים אמתיים. ונזכה כלנו להתקרב להצדיקים אמתיים בהתקרבות גדול, ולשמע תורתם הקדושה וללמד ספריהם הקדושים, ולקיים את כל דבריהם ועצותיהם ושיחותיהם הקדושות בשלמות באמת ובתמימות כרצונך וכרצונם הקדוש, עד אשר נזכה על-ידי-זה לשוב אליך בתשובה שלמה מהרה באמת ובלב שלם, בשמחה ובטוב ללב מרב כל:

ותזכנו לשבר ולכבול כל התאוות רעות וכל המדות רעות, ונזכה לכבול עצמנו לגמרי, עד אשר נזכה לענוה אמתית בבחינת עפר ממש, עד שנזכה שיהיה לנו גם-כן כח המושף. ונזכה להמשיך אלהותך וקדשתך אלינו ולהמשיך כל

העולם בלוי לאמונתך הקדושה ולצדיקים האמתיים ולעבודתך ולתורתך הקדושה, אשר גלית לנו על-ידי משה נביאך ועל-ידי כל צדיקי הדור האמתיים:

וזכנו ברחמיך הרבים, לתן צדקה הרבה לעניים הגונים, ובפרט להצדיקים אמתיים ולבני הצדיקים. ועזרנו והושיענו שנופה לתן להם בכבוד גדול ולהספיק להם כל צרכיהם בכבוד. ותצליח אותנו שנופה לתן כל הצדקות שלנו להצדיקים אמתיים שהם עניים באמת בבחינת עפר, ועל-ידי-זה נזכה שהצדקה שלנו תעשה פרות מיד, כמו שכתוב, זרעו לכם לצדקה קצרו לפי חסד. ותצמיח לנו על-ידי הצדקה כל טוב, שפע טובה וברכה ורחמים וחיים ושלוש, בני חיי ומזוני וכל טוב לנצח. וברחמיך הרבים, תשמרנו ותצילנו שלא נכשל לעולם בעניים שאינם מהגנים. ותסבב ברחמיך באפן שלא יגיעו הצדקות שלנו לשום עני שאינו הגון, רק נזכה להרבות בצדקה לעניים הגונים ולצדיקים אמתיים. עזרנו למען שמך, חוסה עלינו כרב רחמיך וזכנו לבוא לכל זה מהרה:

ועזרנו וזכנו לברח מן הכבוד בתכלית האמת, ותמשיך עלינו כבוד דקדשה למען שמך באמת, כבוד הנמשך מהצדיק האמת שיש לו כח המושך, אשר הוא מקים את המשכן תמיד, ואצלו שוכן כל הכבוד האמת דקדשה, אשר כל זקני ישראל וראשיו ושוטריו ושופטיו מקטן ועד גדול כלם מקבלים כל כבודם ונדלתם ממנו. זכנו לכבוד דקדשה כזה אשר על-ידו יתגלה ויתגדל ויתקדש כבודך הגדול בעולם תמיד, ותמלך על כל העולם בלוי בכבודך מהרה, וכבודך ימלא כל הארץ, ויקים מקרא שכתוב, אני יהוה הוא שמי וכבודי לא אחר לא אתן ותהלתי לפסילים. ונאמר, ספרו בגוים את כבודו בכל העמים נפלאותיו. כבוד מלכותך יאמרו ונבחרתך ידברו. כבוד יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו. וכבוד שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

עא

[על-פי תורה ק"ה - עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה]

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחם עלינו ותעזרנו שנופה לעסק בתורתך הקדושה תמיד יומם ולילה, לא ימוש ספר התורה הזה מפינו ומפי

זרענו עד עולם. ונזכה להבין ולהשכיל את כל דברי תורתך, להבין כל דברי התורה הקדושה על בורין ואמתתן במהירות גדול. ונזכה להבין דבר מתוך דבר, ולחדש תמיד חדושים אמתיים בתורתך הקדושה, חדושים שיהיו לך לנחת ולרצון לפני כסא כבודך. ותזכנו על ידי עסק התורה, שנוכה על ידי זה לתשובה שלמה באמת, על כל חטאינו ועונותינו ופשעינו, שחטאנו ושעונו ושפשענו לפניך מיום היוותינו על האדמה עד היום הזה, והמאור שבתורה יחזירנו למוטב באמת לאמתו. ונזכה על ידי עסק התורה הקדושה, לברר וללקט ולהעלות כל ניצוצות הקדושים וכל הצרופים מכלליות כל העולמות שנפלו על ידינו בין הקלפות, ונתפזרו למקום שנתפזרו, ונפלו למקום שנפלו:

אנא יהוה, מלא רחמים, חושב מחשבות לכל ידח ממך נדה. אתה ידעת כי אי אפשר לנו לבררם ולהעלותם בעצמנו, רחמיך רבים יהוה, רחמיך רבים מאד, רחם עלינו ועל הניצוצות הקדושות ועל האותיות הקדושים המפזרים ומפזרים בין הגוים והקלפות. ועזרנו לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת. ותמהר ותחיש לברר וללקט ולגאל את כל הניצוצות הקדושות מן הגלות, ותשיבם למקומם בשלום. ותחזר ותשלים פגם כל העולמות בלם, וכל השמות הקדושים שפגמנו בעונותינו, וישיב המלך את נדחיו, ותחזר ותקבצם בקדשה שנית. ויקים מקרא שכתוב, ושב יהוה אלהיך את שביתך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה. אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך. ותעלה את השכינה מגלותה ותקימה מעפרה. ותשלים את הדעת הקדוש, ותמשיך דעת הקדשה ורחמים גדולים בעולם, ותבטל פעם ואכזריות מן העולם, ויקים מקרא שכתוב, לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי, כי מלאה הארץ דעה את יהוה כמים לים מכסים. וברחמיך הרבים תרחם עלינו ותתפלל בעצמך עלינו, ותעזר ברחמיך הפשוטים את רחמיך הגדולים, רחמיך הרבים, ויקים מקרא שכתוב, וברחמים גדולים אקבצך, כי אתה ידעת יהוה אלהינו, כי אין מי שיעמד בעדנו שיוכל לעזר רחמים עלינו בעת הזאת, אשר נתרחקנו ממך מאד כמו שנתרחקנו כאשר אתה ידעת, ואין מי שידע עכשיו לעזר רחמים עלינו כי אם אתה לבד. אבינו מלפנו, התפלל נא בעדנו, ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם. ויקים מקרא שכתוב, ויתפלל בעדו תמיד כל היום יברכנהו. ותעזר ברחמיך הפשוטים את רחמיך הרבים, רחמיך הגדולים,

רחמים גדולים ועצומים כל־כָּף, שִׁישׁ לָהֶם כַּח לְרַחֵם וּלְקַרֵב אֶפְלוֹ אוֹתִי אֱלֹהִי, רַחֲמִים שְׂאִין בָּהֶם שׁוֹם אַחִיזֵת דִּין כָּלֵל, כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעֵן כִּי אִם עַל אֲבִינוּ שֶׁבְשָׁמַיִם. חוּם וְחַנּוּנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִהֲרָה לְמַעַן שְׂמֵךְ. רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חֲנִינִי. רַחֵם וְחַנּוּן יְהוָה אֶרְךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד. טוֹב יְהוָה לְכֹל וְרַחֲמוּ עַל כָּל מַעֲשָׂיו. כְּחֶסֶדְךָ חֲנִינִי וְאַשְׁמְרָה עֲדוֹת פִּיךָ. חֶסֶדְךָ יְהוָה מְלֹאָה הָאָרֶץ חֲקִיךָ לְמִדְנִי. וְקוּם לָנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב, וְהִבִּיאֹתִים אֶל הַר קָדְשִׁי וְשִׁמְחָתִים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלוֹתֵיהֶם וּבְחִיָּהֶם לְרַצוֹן עַל מִזְבְּחִי, כִּי בֵיתִי בֵית תְּפִלָּה יִקְרָא לְכֹל הָעַמִּים. יְהִי לְרַצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגְיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

עב

[על־פי תורה ק"ט - יש הבל אשר נעשה על הארץ]

יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּעֲזְרֵנִי לְשׁוֹב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יַדְעֵת גְּדֹל הַתְּרַחֲקוֹתֵי מִמֶּךָ עַל־יְדֵי עוֹנוֹתֵי וּפְשָׁעֵי הָרַבִּים וְהַעֲצוּמוֹים מְאֹד עַד גְּבַהֵי שָׁמַיִם, עַד אֲשֶׁר אֵינִי יוֹדֵעַ שׁוֹם דְּרֶךְ אִיךָ לְשׁוֹב אֱלֹהִי, כִּי גְשָׁמִיּוֹת עֲכִירַת הַחֶמֶר וְתַאֲוֹתָיו הָרָעִים נֶאֱחָז וְנִדְבַק בִּי מְאֹד, וְדַעֲתִי נִתְעַרְבַב וְנִתְגַּעַר וְנִתְגַּשְׁם מְאֹד. מְרָא דְעֵלְמָא כְּלָא, חוּם וְחַמּוֹל עָלַי, וְתַן לִי עֲצָה טוֹבָה אִיךָ לְחַפֵּשׁ וּלְכַקֵּשׁ וּלְחַתֵּר וּלְמַצֵּא אִיזוּה דְרֶךְ וְנִתִּיב וּשְׂכִיל, בְּאַפְּן שְׂאֻזְבָּה לְשׁוֹב אֱלֹהִי מַעֲתָה. וּזְכֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, לְהִיּוֹת רְגִיל לְהִתְאַנֵּחַ לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת מַעֲמַק הַלֵּב עַל גְּדֹל הַתְּרַחֲקוֹתֵי מִמֶּךָ, וּשְׁתַּזְכְּנִי לְהִתְקַרֵּב אֱלֹהִי בְּאַמֶּת. וְאַהֲיָה מִתְאַנֵּחַ עַל זֶה בְּאַמֶּת בְּכָל עַתָּה, עַד שִׁיְהִיָּה נִשְׁבָּר כָּל גּוֹפִי עַל־יְדֵי כָּל אֲנַחָה וְאַנְחָה. וְאַזְכָּה עַל־יְדֵי אֲנַחֹתִי לְהוֹצִיא מִמְּנִי הָרוּחַ וְהַהֲבֵל דְסַטְרָא אַחְרָא, וּלְהַכְנִים בְּקִרְבִּי רוּחַ וְהַבֵּל דְקַדְשָׁה. וְעַל־יְדֵי־זֶה אֲזַכָּה לְעַקֵּר וּלְהַפְסִיק חֲבַל הַטְּמֵאָה שֶׁנִּקְשָׁר בִּי בְּעוֹנוֹתֵי הָרַבִּים. וְתַעֲזְרֵנִי מִהֲרָה, שְׂאֻזְבָּה לְהַפְסִיק וּלְנַתֵּק עֲצָמִי לְגַמְרֵי מַחְבַּל הַטְּמֵאָה, וְאַדְבַּק וְאַקְשֵׁר עֲצָמִי בְּקִשְׁרֵי אִמְיִן וְחֹזֶק לְחַבֵּל הַקְּדוּשָׁה לְעוֹלָמִי עַד וּלְנִצְחַת נְצִחִים. וְתַפְסִיק וְתַגְרֵשׁ וְתַכַּבֵּל מִמְּנִי מִגּוֹפִי וּנְפִשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי כָּל מִינֵי טְמֵאוֹת וְסַטְרִין אֲחֻרָנִין. וְתַקְרְבֵנִי וְתַקְשֵׁרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ, לְחַבֵּל הַקְּדוּשָׁה בְּאַמֶּת, בְּקִשְׁרֵי אִמְיִן וְחֹזֶק מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וּמַעֲתָה תִּמְשִׁיךְ עָלַי חַיִּים טוֹבִים וְאַרְפִּים דְרֶךְ הַחֲבַל שֶׁבְקַדְשָׁה. וְתַחַנְּנוּ מֵאַתָּה שְׁפַע טוֹבָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְכָל טוֹב, חַיִּים אֲמֵתִיִּים, חַיִּים דְקַדְשָׁה, חַיִּים שִׁישׁ בָּהֶם יֵרָאֵת שָׁמַיִם, חַיִּים שְׁנֻזְבָּה בָּהֶם לְתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, וְלַעֲבֹד אוֹתָךְ תָּמִיד וּלְהִתְדַבֵּק בָּהֶם

בחי החיים. אל חי חלקנו צורנו, החיינו באור פניך, הקימני ואחיה חיים דקדושה, עזרני וחיני ודבק לבי במצותיך, זכני להיות דבוק בך תמיד לעולם ועד. ותשמרני ותצילני ברחמיך, מאנחות דסמרא אחרא שלא יצא ממני הכל ואנחה לתאוות עולם הזה והקליו חס ושלום, רק כל אנחותי ונגעגועי ותשוקתי, יהיו רק לשמך ולעבודתך, להתקרב אליך באמת. ואזכה להתדבק בך תמיד, ויקים בי מקרא שכתוב, ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים בלכם היום. אמן ואמן:

עג

[על-פי תורה קכ"ט - ארץ אכלת יושביה]

יו אדר

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אל אמונה, שתזכנו ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, לאמונה שלמה באמת ובלב שלם, שאזכה להאמין בך ובצדיקיך האמתיים באמונה שלמה באמת. ואזכה לכנס ולהתדבק ולהפיל בתוך שלמות האמונה הקדושה. ואהיה חזק ואמיץ בהאמונה הקדושה, עד אשר אזכה להתהפך מגשמיות גופי למהות האמונה הקדושה, והאמונה הקדושה תאכל אותי, עד שיהיה נאכל ונתבטל כל הרע הנאחו בי. ואזכה להתהפך מרע לטוב, על-ידי שלמות האמונה שתזכני להפיל ולהתבטל בתוך האמונה הקדושה בבטול גמור. ותזכני מהרה לבוא לארץ-ישראל בשלום בלי פגע, ולהתקרב ולהתדבק בצדיקים האמתיים בדבקות גדול ובאמונה שלמה באמת. ותחמול עלי בחמלתך הגדולה, ואל תעשה עמי כחטאי ואל תדינני כמפעלי. ותזכני ברחמיך ותפתח לי שערי האמונה הקדושה, ותעזרני לכנס לתוך האמונה באמת, ולהפיל בתוכה בכלליות גדול, עד שאזכה להיות נאכל להאמונה ולהתהפך למהותה הקדושה, למהות קדשת ארץ-ישראל הקדושה, ולמהות קדשת הצדיקים האמתיים. ולא תקיא אותי הארץ והאמונה הקדושה כאשר קאה את הגוי אשר מלפני. ואף-על-פי שאיני כדאי וראוי לגע בהאמונה הקדושה ובארץ-ישראל הקדושה, ולהתקרב להצדיקים האמתיים, פי הרעותי את מעשי מאוד וקפחתי את קדשתי, אף-על-פי-כן, רחמיך רבים יהוה, רחמיך רבים מאד. זכני ברחמיך, ועזרני והושיעני, שתוכל האמונה הקדושה לסבל אותי בתוכה, ולהחזיק אותי תמיד, עד אשר אהיה נאכל ונתהפך למהות קדשת האמונה באמת:

מִלֵּא רַחֲמִים, וּבְנֵי לְאֻמוֹנָה שְׁלֵמָה בְּכָל הַבְּחִינֹת, כִּי אֵין לָנוּ שׁוּם תְּקוּהָ וּסְמִיכָה עֲכָשׂוּ כִּי אִם עַל הָאֻמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, וְצַדִּיק בְּאֻמוֹנָתוֹ יִחְיֶה. כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ עֵצֶם הַתְּגַבְרוֹת עַל גְּלוֹת הַנֶּפֶשׁ עַל־יְדֵי תַאֲוֹת הַגּוֹף הַמְתַּגְּבְּרִים בְּכָל־עַתָּה. וּבְעוֹנֹתֵינוּ הַרְבִּים, תֵּשׁ בַּחֲנוּ וּמָטָה יְדֵינוּ מֵאֵד לַעֲמֹד כְּנֶגְדְּךָ לְשַׁבְּרָם וּלְכַפֵּלָם לְגַמְרֵי, כִּי אִם בְּכַח הָאֻמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁתּוֹצִיָנוּ לְכַנֵּס וּלְהַכְלִיל בְּתוֹךְ הָאֻמוֹנָה בְּכָל־לֵוִית גְּדוּלָה, עַד שְׁנוּכָה לְהִיּוֹת נֶאֱכָל לְהָאֻמוֹנָה וּלְהַתְּהַפֵּךְ לְמַהוּת הָאֻמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה. וְנִזְכָּה לְקִים מִקְרָא שֶׁכָּתוּב, בְּטַח בִּיהוָה וַעֲשֵׂה טוֹב שְׁכֵן אֶרֶץ יִרְעָה אֻמוֹנָה. יְהוָה, עֵינֶיךָ הֲלֹא לְאֻמוֹנָה, זְבַנִּי בְּרַחֲמֶיךָ לְאֻמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה בְּשִׁלְמוֹת בְּאֵמֶת כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב. כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֻמוֹנָה שֶׁקָּרַדְפוּנִי עֲזַרְנִי. יְהוָה שָׁמַע תְּפִלָּתִי הַאֲזִינָה אֶל תַּחֲנוּנֵי בְּאֻמְנָתְךָ עֲנֵנִי בְּצַדִּיקְתְּךָ. וַיִּקְּרָא מִקְרָא שֶׁכָּתוּב, וַיִּזְדוּ שָׁמַיִם פְּלֹאֵךְ יְהוָה אֵף אֻמוֹנָתְךָ בְּקֹהֵל קְדוּשִׁים. וְנֶאֱמַר, וְאֻמוֹנָתִי וְחֲסִדֵי עַמּוֹ וּבִשְׁמֵי תְרוּם קִרְנוֹ. וְנֶאֱמַר, לְעוֹלָם אֲשַׁמְרֵ לֹא חֲסִדֵי וּבְרִיתִי נֶאֱמַנְתָּ לֹא. וְחֲסִדֵי לֹא אֶפִיר מֵעַמּוֹ וְלֹא אֲשַׁקֵּר בְּאֻמוֹנָתִי. חֲסִדֵי יְהוָה עוֹלָם אֲשִׁירָה לְדוֹר וָדוֹר אֹדִיעַ אֻמוֹנָתְךָ בְּפִי. כִּי אִמְרָתִי עוֹלָם חֲסֵד יִבְנֶה שָׁמַיִם תִּכְיֶן אֻמוֹנָתְךָ בְּהֵם. יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי כְמוֹךָ חֲסִין יְהִי וְאֻמוֹנָתְךָ סְבִיבוֹתֶיךָ. וְקִים לָנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב, וְאֲרַשְׁתִּיךָ לִי לְעוֹלָם וְאֲרַשְׁתִּיךָ לִי בְּצַדִּק וּבְמִשְׁפָּט בְּחֲסֵד וּבְרַחֲמִים. וְאֲרַשְׁתִּיךָ לִי בְּאֻמוֹנָה וַיִּדְעַתְּ אֵת יְהוָה. אֵל תַּעֲזֹבֵנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי. חוֹשָׁה לְעֲזַרְתִּי אֲדַנִּי תִשׁוּעָתִי. בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

עֵד

[על־פי תוֹרַה ר"ט - תפלות כְּנֶגֶד תְּמִידִין תְּקוּנוֹם]

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּעֲזֹרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וּתְצַנֵּנִי לְהַכְנִים אֹרְחִים תְּלִמִּידֵי חֲכָמִים בְּתוֹךְ בֵּיתִי, וְאִזְכָּה לְקַבֵּלְךָ בְּכַבּוֹד גְּדוּלָה וּלְכַבְּדְךָ בְּכָל עֵז וּפְאָר, עַד שִׁיעֲלָה לְפָנֶיךָ מִצְוֶה זֶה שֶׁל הַכְּנַסַת אֹרְחִים תְּלִמִּידֵי־חֲכָמִים כְּאֵלוֹ הַקְּרַבְתִּי תְּמִידִין כְּסִדְרָן. וּבִזְכוּת זֶה תַּעֲזֹרְנִי שְׂאִזְכָּה לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלָּתִי לְפָנֶיךָ בְּכּוֹנֶה גְדוּלָה בְּכָל לֵב וּנְפֶשׁ וּבְמַחְשָׁבָה זָכָה וּנְכוֹנָה לְשִׁמּוֹךְ הַגְּדוּלָה לְכַד בְּאֵמֶת, וּבְלֵי שׁוּם בְּלִבּוֹל וְעַרְבוּב הַדַּעַת, וּבְלֵי שׁוּם מַחְשְׁבוֹת זְרוֹת כָּלֵל. וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצִּילֵנִי מִתְּפִלוֹת רְעוֹת, וְלֹא יִכְלְבוּ הַתְּפִלוֹת רְעוֹת אֵת תְּפִלָּתִי הַקְּדוּשָׁה. וְתִתְקַן וְתִזְכָּךְ אֵת תְּפִלָּתִי, וְתִהְיֶה תְּפִלָּתִי שְׁלֵמָה וּסְדוּרָה בְּפִי, וְיִהְיוּ נָא אֲמָרֵי לְרִצּוֹן לְפָנֶי אֲדוֹן כָּל. וְתַעֲלֶה תְּפִלָּתִי לְפָנֶיךָ לְרִצּוֹן לְמַעְלָה לְמַעְלָה, וְתַעֲלֶה וְתִנְשָׂא לְהִיּוֹת כְּתָר לְרִאשָׁךְ.

ותמלא כל משאלותי לטובה ברחמים, האזינה יהוה תפילתי והקשיבה בקול תחנונותי. ואני תפילתי לך יהוה עת רצון אלהים ברכ חסדך עניי באמת ישעך. יערב עליו שיחי אנכי אשמח ביהוה. יתמו חפאים מן הארץ ורשעים עוד אינם ברכי אנשי את יהוה הללויה:

עה

[על-פי תורה ר"י - משא ומתן באמונה]

יח אדר

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחם עלי ותעזרני ותושיעני שאזכה לסוד מרע ולעשות הטוב בעיניך תמיד, ותתנני לאהבה לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואי ותגמלני חסדים טובים. ואזכה לקים בשלמות מצות ואהבת את יהוה אלהיך שיהיה שם שמים מתאהב עלידי, שיהיה משאי ומתני באמונה, ודבורי בנחת עם הבריות, ויהיה רוח המקום ורוח הבריות נוחה הימני, ואהיה אהוב למעלה ונחמד למטה, ואמצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם. ותרחם עלי ותזמין לי פרנסתי ברוח, ותתן לי כל צרכי וכל צרכי אנשי ביתי קדם שאצטרך להם, בלי יגיעה וטרח ועמל כלל:

רבנו של עולם, אתה ידעת, כי קשין מזונותינו בקריעת ים-סוף, אבל גדול אתה ורב כח, ובכחך הגדול ובחסדיך הרבים, גם קריעת ים-סוף קל לפניך, כי מי יאמר לך מה תעשה, ואין דבר נמנע ממך, על כן רחם עלינו בזכות אבינו הראשון אברהם איש החסד, ועשה למען אהבתו, ותן לנו פרנסותינו בהרחבה גדולה, בלי יגיעה וטרח ובלי שום טרדא כלל. ואל תצריכני לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם, באפן שאזכה לשמור מצותיך ולעשות רצונך ולעסק בתורתך תמיד כל ימי חיי, אני וזרעי וזרעי וזרעי וכל זרע עמך בית-ישראל מעתה ועד עולם. ויקים בי מקרא שכתוב השלף על יהוה יהבך והוא יכלכלך לא יתן לעולם מוט לצדיק. עיני כל אלקי ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו. פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון. אבי אב הרחמן פרנסני וכלכלני ברחמיך הרבים לבר, לא כמעשי וכרע מעללי, רק בחסדך עשה עמי, כמו שכתוב, נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו. ואל תעזבני ואל תפשיני, עזרני כי עליך נשענתי. אל תעזבני יהוה אלהי אל תרחק ממני. חושה לעזרתי אדני תשועתי:

עו

[על-פי תורה רי"א - מה שהעולם נוסעין על ראש-השנה לצדיקים]

לראש-השנה

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתזכני ברחמיך הרבים לילך ולנסע לצדיקים אמתים על ראש השנה, ולהיות מקשר תמיד לצדיקים אמתים, ועל-ידי זה אזכה לקדש את דעתי ומחשבותי בקדשה גדולה. ותחמל עלי בחמלתך הגדולה, ותהיה בעזרי ותצילני מכל מיני מחשבות זרות ומכל מיני פגם הדעת שבעולם, ותחנני מאתך חכמה דעה בינה והשכל, ותזכני מהרה לקדשת המחשבה בשלמות באמת. וברחמיך הרבים תמתיק ותכביל כל הדינים מעלינו ומעל כל עמך בית-ישראל מעתה ועד עולם. ונזכה לקבל קדשת ראש השנה על-ידי הצדיקים אמתים, ולתקן כל התקונים שצריכין לתקן בראש השנה שהוא מקור הדינים של כל השנה. ותהיה מחשבתנו קדושה וטהורה תמיד, ובפרט בראש השנה הקדוש. אנא רחום, ברחמיך הרבים תרחם עלינו, ותזכנו ותחננו אז לקדשת המחשבה ביותר, ותשמרנו ותצילנו שלא יעלה אז על מחשבתנו שום מחשבה זרה וחיצונה כלל, רק בשמך נגיל כל היום באימה וביראה בקדשה ובטהרה גדולה, במחשבות קדושות וזכות וצחות בתכלית הזכות והבהירות, עד שנזכה בכח התקשרות הצדיקים האמתים לתקן ולברר כל הברורים בראש השנה, לברר כל ניצוצות הקדשה מעמקי הקלפות, ולהמתיק ולכביל כל הדינים שבעולם מעלינו ומעל כל עמך בית-ישראל, ומשך עלינו אף טוב וחסד וישועה ורחמים גדולים מראשית השנה ועד אחרית שנה. ותכתבנו ותחתמנו אז לחיים טובים ארפים ושלום, לחיים אמתים, חיים שיש בהם יראת שמים, חיים שנזכה בהם לשמור מצותיך ולעשות רצונך באמת ובלב שלם, ולתקן כל מה שפגמנו מעודנו עד היום הזה, ותשפיע עלינו פרנסה טובה ורחמים וחיים ושלום וכל טוב:

יט אדר

רבוננו של עולם, אתה יודע גדל החיוב לנסע על ראש השנה לצדיקים אמתים, וגם אתה יודע את עצם רבוי המגיעות שמתגברים על זה מכל הצדדים. חומל דלים, חוס וחמל עלינו ועזרנו וזכנו לשבר כל המגיעות, והורנו דרכיך והדריכנו באמתך ולמדנו, שנזכה לילך ולנסע לצדיקים אמתים על ראש השנה, באפן שנזכה

על-ידם לקדשת המחשבה באמת. כי אתה יודע שעכשיו בעקבתא המשיחא, עקר סמיכתנו וישועתנו הוא רק על ימי ראש השנה הקדושים, אשר בהם אנו נשענים להתקרב אליך, ולהמשיך אלהותך ומלכותך עלינו מראש השנה על כל השנה בלה. ואנחנו לא נדע מה נעשה בימי ראש השנה הקדושים, ואיך לרצות אותך אז כראוי, שנוזכה להמליכך עלינו באימה וביראה, ואיך לעמוד כנגד כל השונאים והמקטרגים לסתם פי מסטינגו ומקטרינגו, פי אם בזכות וכח הצדיקים אמתיים, עליהם אנו נשענים ובהם אנו סמוכים, פי הם ילחמו לפנינו ויכניעו ויפילו כל שונאינו ורודפינו, וימשיכו עלינו קדשת ראש השנה בשלמות, על בן רחם עלינו למען שמך, והיה בעזרנו שנוזכה לשבר כל המניעות ונוזכה לבוא לצדיקים אמתיים על ראש השנה, ולהתקשר אליהם באמת ולזכות לקדשת המחשבה בשלמות על-ידם, ונוזכה להמתיק ולבטל כל הדינים ולהמשיך עלינו חסדים טובים, ותזכנו להפיר ולדעת רוממותך וממשלתך עלינו, ותמלך עלינו בכבודך מהרה, וידע כל פעול כי אתה פעלתו, ויבין כל יצור כי אתה יצרתו, ויאמר כל אשר נשמה באפו, יהוה אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה, ותטהרנו ותקדשנו בקדשתך העליונה מעתה ועד עולם, אמן סלה:

עז

[על-פי תורה רכ"א - על-ידי שנותנין מעשר נצול משונאים]

רבנו של עולם, זכני ברחמיך הרבים, ועזרני והושיעני ותן לי לב טוב שאזכה להרבות בצדקה. ותזכני לתן מעשר מפעוטי ומכל מה שתחנני ברחמיך, ותזמין לי עניים הגונים לזכות בהם, ועל-ידיה תצילני משונאי ומרודפי, כי דרךך לבקש את הנדף, אפלו צדיק רודף את הרשע. חוס וחמל ורחם עלי למען שמך, והיה בעזרי והושיעני וחזק את לבבי, שאזכה לתן תמיד מעשר מכל מה שתחנני ברחמיך הרבים, ותפשט ידך הגדולה עלי, ותזמין לי פרנסתי מאתך, ותספיק לי כל צרפי וכל צרכי ביתי בהרחבה גדולה, קדם שאצטרך להם, מתחת ידך הרחבה והמלאה, וקנים פנו מקרא שכתוב, והריקותי לכם ברכה עד בלי די. ואזכה להיות שמח בחלקי תמיד ולהסתפק במה שתחנני. ולא אהיה נבהל להון, חס ושלום, ובצל בנפיך תסתירני, ותגן עלי בצל ידך הגדולה, ותכסה עלי ותצילני מכל שונאי ורודפי בגשמיות ורוחניות. ויקים פנו מקרא שכתוב, ואשים דברי בפיך ובצל ידי כסיתך לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. ותשים שלום בעולם, ויקים מקרא

שְׁפָתוֹב, אָמַת מֵאֲרֵץ תִּצְמַח וְצִדֵק מִשְׁמַיִם נִשְׁקָף. חֶסֶד וְאֵמֶת נִפְגְּשׁוּ צִדֵק וְשְׁלוֹם
נִשְׁקוּ, וְנֹאמַר, בְּצִדְקָה תִכּוֹנְנֵי, רַחֲמֵי מַעֲשֶׂק פִּי לֹא תִירָא, וּמִמַּחֲתָה פִּי לֹא תִקְרַב
אֵלָיךְ. עֲזֹרֵנִי כִּי עָלֶיךָ נִשְׁעַנְתִּי, קִרְבָּה אֶל נַפְשִׁי גְאֹלָה לְמַעַן אוֹיְבֵי פְדֵנִי, יְהִי לְרִצּוֹן
אֱמִרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:

עח

[על-פי תורה רמ"ב - 'אריך אנפין של הקלפה' וצדקה מצלת מזה]

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֵל אֲרֶךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאֵמֶת,
שֶׁתְּחַוֶּה וְתַחְמַל עָלַי כְּגֹדֶל חַיְנוּתֶיךָ, וְתִעְזָרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתוֹכְנֵנִי לְתֵן צִדְקָה הַרְבֵּה
לְעַנְיִים הַגּוֹנִים הַרְבֵּה לְשִׁמְךָ לְכַד בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ, בְּלִי שׁוֹם פְּנוּת וּבְלִי שׁוֹם שְׁקָרִים
כָּלֵל. וְתַהֲיֶה יָדִי פְתוּחָה לְפֹזֵר וְלְתֵן לְאֲבִיוֹנִים הַגּוֹנִים צִדְקָה הַרְבֵּה, כֹּל מִה שִׁיחַסֵּר
לָהֶם, בְּשִׁמְחָה רַבָּה וּבְחֶדְוָה גְדוֹלָה וּבְלֵב מֵזִב וּבְסֶכֶר פְּנִים יְפוֹת, וְאִזְכָּה לְהַרְבּוֹת
בְּצִדְקָה תְּמִיד לְשִׁמְךָ לְכַד כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, עַד שְׂאִזְכָּה בְּכַח הַצִּדְקָה הַקְּדוּשָׁה לְהַכְנִיעַ
וּלְשַׁבֵּר וּלְכַבֵּל כַּח הַצִּדְקָה שֶׁל הַרְשָׁעִים הַמַּתְנַגְּדִים אֶל הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֶתָּה מְכַשִּׁילָם
בְּעַנְיִים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים, וְלֹא תַעֲשִׂינָה יְדֵיהֶם תְּשִׁיחָה, וְלֹא יְהִיָּה לָהֶם שׁוֹם כַּח נֶגֶד עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל הַחַפְצִים לְעַבְדְּךָ בְּאֵמֶת. וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קִדְשְׁתָּךְ הַגְּדוֹלָה, וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ כַּח
וְאִמְוֶן מִהַצְדִּיקִים הָאֱמֶתִיִּים זְקֵנִים שֶׁבְּקִדְשָׁה. וּבְזִכְרוֹתָם וּכְחֵם נִזְכָּה לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר
וּלְכַבֵּל מְלֶךְ זָקֵן וּכְסִיל, לְגַרֵּשׁ אוֹתוֹ וְאֵת חִילוֹתָיו מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל גְּבוּלֵנוּ, וְאֵת רוּחַ
הַטְּמָאָה תִּבְעַר מִן הָאָרֶץ, וְתַכַּבֵּל מֵעָלֵינוּ כֹּל מִינֵי הַרְהוּרִים רָעִים הַרוֹדְפִים אַחֲרֵינוּ
בְּכָל-עֵת, וּבִיּוֹתֵר אַחֲרֵי הַחַפְצִים בְּאֵמֶת לְהַתְקַרֵּב אֵלָיךְ, כְּאֲשֶׁר נִגְלָה לְפָנֶיךָ אֲדוֹן כֹּל
מְלֵא רַחֲמִים. וְנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ אוֹר פְּנֵי מְלֶךְ חַיִּים, אוֹר הַפְּנִים דְּקִדְשָׁה הַנִּמְשָׁךְ
מֵאֲרִיךְ אֲנַפִּין דְּקִדְשָׁה. וְתִעְזָרֵנוּ לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְגַרֵּשׁ וּלְכַבֵּל מֵאֲתָנוּ כֹּל הַהַרְהוּרִים
רָעִים הַנִּמְשָׁכִין מֵאֲרִיךְ אֲנַפִּין דְּקִלְפָּה. וְתִגֵּן בְּעַדְנוּ שְׂלֵא תִפְגַּע בְּנוּ שׁוֹם אִשָּׁה רָעָה
אֲשֶׁר שָׂרְשָׁה נִמְשָׁכֵת מִשָּׁם, וְלֹא שׁוֹם הַרְהוּר רָע הַנִּמְשָׁךְ מִשָּׁם מֵאֲרִיךְ אֲנַפִּין דְּקִלְפָּה,
אֲשֶׁר אֵי אֲפִשֵׁר לְהַתְחַבֵּא וּלְכַרֵּחַ מִהַרְהוּרִים הָאֵלֶּה הַנִּמְשָׁכִין מִשָּׁם, כִּי בְּכָל צַד
שְׂפוּנִים, הֵם מְזַדְמָנִים וּבָאִים לְשָׁם:

כ אדר

אָנָּה הַשָּׁם, מְלֵא רַחֲמִים, וְרַב חֶסֶד וְאֵמֶת, חִמַּל עָלֵינוּ וְהִצִּילֵנוּ מִסְּמָרָא דְמוֹתָא,
מִהַרְהוּרֵי גֵאוּף, שְׁהֵם נִקְרְאִים סְמָרָא דְמוֹתָא וְהֵם כְּרִים מְמוֹת, וְהֵם נִקְרְאִים

אָבִי אֲבוֹת הַמַּמְאָה. חוֹמַל דְּלִים, חוֹשֵׁב מִחֲשֻׁבוֹת לְכָל יְדַח מִמֶּךָ נְדַח. הִצִּילֵנוּ מֵהֶם, שְׁמֵרְנוּ מֵהֶם, רַחֵם עַל חַלוּשֵׁי כַח כְּמוֹנוּ הַיּוֹם בְּדוֹר הַזֶּה, בְּעַקְבוֹת מְשִׁיחָא, אֲשֶׁר יִרְדְּנוּ מִמֶּה מִטָּה בְּאֵין עוֹזֵר וְסוּמֶךָ, טַבְעֵנוּ בִּיּוֹן מִצִּילָה וְאֵין מַעֲמֵד בְּאֵינוּ בְּמַעֲמְקֵי מַיִם וְשִׁבְלַת שְׁטַפְתָּנוּ. חוֹסֶה עָלֵינוּ כְּרַב רַחֲמֶיךָ, וְתַן לָנוּ חֲנִינָה וְלֹא נֹאכֵד, וְתַן לָנוּ כַח לְהַכְנִיעַ וְלִשְׁבֵר וְלִגְרֵשׁ וְלִכְבֹּט אַרְיָךְ אֲנַפִּין דְּקַלְפָּה מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל גְּבוּלָנוּ, וְלֹא יָבוֹא עָלֵינוּ שׁוֹם הַרְהוּר רַע הַנְּמָשֵׁךְ מִשָּׁם. בְּצַדִּיקְתְּךָ תַּחֲוִינוּ וְתוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשָׁנוּ, כִּי אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ מִי וּמִי עוֹמְדִים עָלֵינוּ בְּכָל-עַתָּה וּבְכָל יוֹם וּבְכָל שְׁעָה, עַל כָּל הַחֲפָצִים לְשׁוֹב אֵלֶיךָ וְלִהְתַּקְרֵב אֵלֶיךָ, שְׁמַתְגַּבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בִּיחּוּד בְּהַתְגַּבְרוֹת גְּדוֹל מְאֹד, וְרוֹדְפִים אַחֲרֵינוּ כְּאֲשֶׁר יִרְדֹּף הַקָּרָא בְּהָרִים. גְּדוֹל הָעֶצֶה וְרַב הָעֲלִילָה רַחֵם עַל פְּלִטָּה הַנִּשְׁאָרָת וְהִצִּילֵנוּ מִמּוֹת וּפְדוּנוּ מִשַּׁחַת, הִצִּילָה מִחֲרַב נַפְשֵׁי מִיד כָּלֵב יַחֲדָתִי וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ עֲצוֹת קְדוּשׁוֹת אֱמִתִּיּוֹת בְּכָל-עַתָּה, בְּאִפֵּן שְׁנוֹכָה לְהַנְצִל בְּאַמַּת מִכָּל מִיּוֹנֵי הַרְהוּרִים שְׁבָעוּלָם, וְלֹא יַעֲלוּ וְלֹא יָבוֹאוּ עַל לַבְנוּ כָּלֵל, וְנוֹכָה לְקִדְשַׁת הַמַּחֲשָׁבָה בְּאַמַּת. מַחֲוִיהַ מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, הַקִּימְנוּ וְנַחֲוִיהַ בְּאוֹר פְּנִיךָ, וְנַחֲוִיהַ וְלֹא נִמוֹת מִיתַת עוֹלָם חֵם וְשְׁלוֹם:

זַבְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, לְהַרְבוֹת בְּצַדִּיקָה לְשִׁמּוֹךְ לְבַד בְּאַמַּת, וּבְזִכוֹת הַצַּדִּיקָה דְּקִדְשָׁה תִּצְלֵנוּ מִמּוֹת, שְׁהֵם הַהַרְהוּרִים רָעִים שְׁנוֹקְרָאִים טְמֵאֵת מַת, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב, וְצַדִּיקָה תִּצְלֵנוּ מִמּוֹת. וְתִשְׁמְרֵנִי תְּמִיד שְׁלֹא אֶהְיֶה מְעַרְבֵּי בֵּין הַנָּשִׁים וְלֹא אֶרְבֶּה שִׁיחָה עִמָּהֶם, וְאִפְלוּ עִם אִשְׁתִּי אֲמַעֲט בְּשִׁיחָה בְּכָל מָה דְּאִפְשָׁר. וּמָה שְׁמַכְרַח לְדַבֵּר עִמָּהֶם לְפַעֲמִים, תִּגַּן בְּעַדִּי וְתִשְׁמְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ שְׁלֹא אֶהְיֶה נִלְכָּד עַל-יְדֵי-זֶה חֵם וְשְׁלוֹם, בְּשׁוֹם הַרְהוּר רַע חֵם וְשְׁלוֹם. וְתִצְלֵנִי מֵהַסְּתַבְּלוֹת רָעִים וּמֵהַרְהוּרִים רָעִים, וְלֹא אֶתוֹר אַחַר לְבָבִי וְאַחַר עֵינֵי. עֲזָרְנוּ כִּי עָלֶיךָ נִשְׁעָנָנוּ, כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעֵן כִּי אִם עַל אָבִינוּ שְׁבִשְׁמִים. הִצִּילֵנִי מִמַּיִט וְאֵל אֲטַבְּעָה אֲנַצֵּלָה מִשְׁנָאִי וּמִמַּעֲמְקֵי מַיִם. אֵל תִּשְׁטַפְּנִי שְׁבַלַת מַיִם וְאֵל תִּבְלַעֲנִי מִצִּילָה וְאֵל תִּאֲטַר עָלַי בְּאֵר פִּיהַ. פְּנֵה אֵלַי וְחַנְּנֵי תִנְהַ עוֹךְ לְעַבְדְּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבָן אֲמַתְךָ. עֲשֵׂה עִמּוֹ אוֹת לְטוֹבָה וִירָאוּ שׁוֹנְאֵי וִיבוֹשׁוּ כִּי אַתָּה יְהוָה עֲזַרְתָּנִי וְנַחַמְתָּנִי. אֲנִי בְּצַדִּיק אֲחִזָּה פְּנִיךָ אֲשַׁבְּעָה בְּהַקִּיץ תִּמוֹנְתְּךָ:

עט

[על-פי תורה רנ"א - דע שעל-ידי מלחמות]

חלצני יהוה מאדם רע מאיש חמסים תנצנני. אשר חשבו רעות בלב כל יום יגורו מלחמות. כל היום דברי יעצבו עלי כל מחשבותם לרע. רבוננו של עולם, מריה דעלמא בלא, אתה יודע את עצם רבוי המחלקת שהתגברה בעולם עכשיו, ומחמת זה נופלים עלינו מחשבות רעות רבות מאד בלי שעור וערף. ובפונותינו הרבים, על-ידי עצם המחלקת באים מחשבות של כפירות על הכשרים שפדור, כאשר גלית לנו על-ידי חקמיה הקדושים. ובגדל דלותנו וחלישותנו אין אנו יודעין שום עצה ותחבולה לעמד נגד המחשבות רעות והבלבולים הרבים השוטפים עלינו בכל-עת, ואין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים. והננו משליכים עצמנו עליך לבר, בידך נפקיד רוחנו, ואנו מוסרים כל המלחמה עליך לבר, ואתה תלחום בעדנו, כי אתה הוא איש מלחמה, כמו שכתוב, יהוה איש מלחמה יהוה שמו. ומי יעמד נגדך. מלא רחמים, חומל דלים, קרוב לקוראיו באמת, חוס וחמל עלינו וראה נא בענינו וריבה ריבנו, ריבה יהוה את יריבי לחם את לוחמי, החזק מגן וצנה וקומה בעזרתי. והלחם בעדנו נגד צורנו, ויקים בנו מקרא שכתוב, יהוה ילחם לכם ואתם תחרישון. עזרנו כי עליך נשעננו, דלו עינינו למרום יהוה עשקה לנו ערבנו. ראה כי אולת יד ואפס עצור ועזוב. חננו אלהים כי שאפנו אנוש כל היום לחם ילחצנו. ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו, עשה למענך ולא למעננו:

טו לחודש
כא אדר

וזכנו ברחמיה הרבים, לתן צדקה הרבה לעניים הגונים לשמך לבר, בלי שום שקרים ובלי שום פניות. ותעזרנו תמיד לקים מצות צדקה כראוי כרצונך הטוב, בקדשה וטהרה גדולה בשמחה ובטוב לבב. ותציל את נפשותינו שלא נפשל לעולם בעניים שאינם הגונים, ותשמרנו מצדקות הרעות שאינם כרצונך. ותחמל עלינו בחמלתך, ותגן בעדנו ותצילנו שלא יזיקו לנו כלל הצדקות הרעות שאינם כרצונך באמת, הגורמים מה שגורמים. אנא רחום, ברחמיה הרבים הצילנו ושמרנו מהם, ותתן כח להצדיקים אמתיים אנשי אמת שימשיכו לעצמם כל הצדקות שבעולם, העומדים מרחוק מעדורי אמת. ותעזרנו ברחמיה הרבים, שנופה להכלל במדתו של יעקב אבינו עליו השלום, שהיה מדתו אמת, ונופה למדת אמת בשלמות.

ותזכנו לעשות כל המצות לפני יהוה אלהינו כאשר צונו עם כל פרטיהם ודקדוקיהם, לשמך לבד באמת בלי שום פניה ובלי שום מחשבה זרה בשביל בני אדם חס ושלום, ונזכה להיות הצנע לכת באמת, לדקדק בכל המצות בינינו לבין קוננו, לעשותם בתכלית השלמות לשמך לבד באמת לאמתו. ותעזרנו להתדבק ולהפיל בצדיקים אמתיים ובאנשים בשרים אנשי אמת. ויקים בנו מקרא שכתוב, וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו. ונאמר, וזרח לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה. ונאמר, תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם. עזרנו עזרנו, חננו חננו, הצילנו מריב לשונות, הצילנו ושמרנו שלא יזיק לנו כלל לעבודתנו המחלקת הגדולה שיש עכשיו בעולם, ובפרט הקטגוריא שיש עתה בין התלמידי חכמים והבשרים שפדור. חוס וחמל עלינו שלא יזיקו לנו שום מחלקת לא בגשמיות ולא ברוחניות. ותגרש ותבטל כל המחשבות רעות מעלינו ומעל גבולנו, כי אין לנו שום עצה ותחבולה נגדם, כי אם עליך לבד אנו משליכים כל יחיבנו ואתה תלחום בעדנו, כמו שכתוב, יום אירא אני אליך אבטח. כי רבו משערות ראשי שונאי חנם. יהוה מה רבו צרי רבים קמים עלי. רבת צרוני מנעורי גם לא יכלו לי. על גבי חרשו חורשים האריכו למעניתם. יהוה צדיק קצין עבות רשעים. יבשו ויבלמו מבקשי נפשי יסוגו אחור ויחפרו חושבי רעתי. ונפשי תגיל ביהוה תשיש בישועתו. כל עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגוזלו. ראה דמעתו ואנחתי ואנקתי ומרירות לבבי וכליון עיני לישועתך האמתית. אל תעזבני יהוה אלהי אל תרחק ממני. חושה לעזרתי אדני תשועתי. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

[על-פי תורה ע"ח - ויתן עז למלכו]

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתעזרני ברחמך הרבים, ותזכני לקדש את דבור פי תמיד. ואזכה לדבר תמיד דבורים קדושים הרבה בכל יום ויום, שאזכה להרבות בלמוד התורה הקדושה ובתפלות ותחנונות ובקשות הרבה בכל יום ויום, ולא אפסיק פי מגרסא ולמוד ותפלות ובקשות ושירות ותשבחות לשמך הגדול והקדוש, וכל היום תהיה שיחתי ודבורי בתורה ותפלה. ואזכה להתנדות ודוי דברים לפניך בכל יום על כל מה שפגמתי נגדך, ולפרש חטאי לפניך בפה מלא

בפרוש. ואזכה להרבות בהתבודדות תמיד, עד שהדבור דקדשה זכור יזכרני לטובה וישיבני אליך באמת ובלב שלם, בתשובה שלמה לפניך. ואל תשפחני חלילה באלו המקומות המגנים שנלפדתי בהם בעונותי הרבים, ותמהר לזכרני ולהוציאני מהם חיש קל מהרה. ותקיים בי מקרא שכתוב, הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשועים, כי מדי דברי בו זכור אזכרנו עוד, על פן המו מעי לו, רחם ארחמנו נאם יהוה. וברחמך הרבים תרחם על שכינת עזך אשר היא שוכנת עמנו בגלות גדול, והדבור דקדשה בגלות, ותעזרנו שנופה להוציא הדבור מהגלות. ותגן בעדנו ותשמרנו תמיד שלא יצא מפינו לעולם שום דבור שאינו כרצונך, ולא נפגם דבור פינו לעולם, רק נזכה לקדש את דבור פינו תמיד, ולהרבות בדבורי תורה ותפלה ושאר דבורים קדושים:

כב אדר

אבי אב הרחמן, קרבני לתורתך הקדושה, וזפני להגות בתורתך יומם ולילה, עד שאזכה לקרר כל חמימותי על ידי דבור פי בתורה ותפלה. כי אתה יודע עצם תבערת מדורת לבבי, אשר לבבי בוער מאד ברשפי שלהבת, לפעמים לבבי בוער מאד אליך ביקוד יקוד אש, כי עזה כמות אהבה קשה כשאל קנאה רשפיה רשפי אש שלהבת-יה, אבל הוא יותר מהמדה, עד שיכול לאוקיד כל גופי חס ושלום, ובתוך כך נתבלבל דעתי וחוזר ובוזר לבי חס ושלום, אל התאוות עולם הזה כלפיך אש, כמו תנור בוערה מאפה, עד אשר רוצים חס ושלום, לאכל ולשרף את גופי ונפשי חס ושלום, ואיני יודע להיכן לברח ולהטמן מפני האש הגדולה הזאת, ואני הולך נע ונד בארץ הנשמה הזאת, ואין לי שום מנוחה מרודפי, שקדתי ואהיה בצפור בודד על גג, כספינה המטרפת בלב ימים, עולה שמים ויורד תהומות, כי העליה היא שלא כסדר והירידה שלא כסדר, כאיש שפור וכגבר עברו יין. ודעתי עכורה וכל חכמתי תתבלע, כי כל מה שרציתי להתחכם בתחבולות ועצות כנגד אויבי נפשי לא עלתה בידי מאומה. אנא יהוה, אתה ידעת את כל אשר נעשה עמי מעודי עד היום הזה, ועתה יהוה אלהינו, אבינו אתה, אנחנו החמר ואתה יוצרנו ומעשה ידך בלנו. הנני בידך כחמר ביד היוצר, כי עתה אין לי שום חכמה ואין תבונה ואין עצה, כי אם לזעק ולצעק אליך לבד עד שתחנני ברחמך הרבים ובחמלתך הגדולה, ותקרבני אליך למענך לבד:

מלא רחמים, תן לי בית מגום לתוך דבורי תורה ותפלה, שאזכה להרבות בדבורי תורה ותפלה בכל יום ויום, ורוח אלהים של הדבור הקדוש ירחף עלי ויגן

בעדי ויצילני, וינשב על לבי ויכבה אש התאוות, עד שיתבטלו כל התאוות ממני מעתה ועד עולם. ואזכה על-ידי התורה הקדושה לצמצם גם את ההתלהבות דקדושה אליך, שיהיה ההתלהבות אליך בהדרגה ובמדה פרצונך הטוב באמת לאמתו, ולא אצא חוץ מהמדה כלל. ותצילני בזכות הדבור הקדוש, בזכות התורה הקדושה, מכל מיני חמאים ועונות ופשעים ומכל התאוות הרעות, ותגרש הרוח שמות ממני. ותזכני להמשיך עלי רוח חיים, רוח הקדש, דרך החכל דקדושה על-ידי הדבור דקדושה. ותקנים בנני מקרא שכתוב, ונתתי לכם לב חדש ורוח חדש אתן בקרבכם, והסירותי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר, ואת רוחי אתן בקרבכם, ועשיתי את אשר בחקי תלכו ומשפטני תשמרו ועשיתם. ונזכה להעלות המלכות דקדושה מהגלות. ותזכה אותנו ואת כל עמך בית-ישראל שזוכה כל אחד ואחד לגלות חלקי קדשת משיח המשרש בקרב כל אחד ואחד מישראל. ותמשיך עלינו חיים טובים וארפים, ותזכנו לחיים נצחיים, ותחמל עלינו ותושיענו ותזכנו לעמד ולקום בתחית המתים לחיי עולם, עם שאר הצדיקים והחסידים והתמימים והבשרים:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שגשמו חקיך ומצותיך בעולם הזה, ונזכה ונחיה ונראה ונירש טובה וברכה לשני ימות המשיח ולחיי העולם הבא, ונזכה להגדיל ולגשא ולפאר ולרומם מלכותך בעולם, ולגלות ולפרסם מלכותך לכל באי עולם, ולהעלות המלכות דקדושה לשרשה, ותשיב אל הודיה באהבה ואהבה ורעות. ויהיה נעשה יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה ביחודא שלים על ידינו תמיד. ומלא פי תהלתך כל היום תפארתך. אברכה את יהוה בכל-עת תמיד תהלתו בפי, תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד, ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה. ואזכה לקים מקרא שכתוב, לא ימוש ספר התורה הזה מפיו והגית בו יומם ולילה. ונאמר, ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה, רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתני בפיו, לא ימוש מפיו ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יהוה מעתה ועד עולם. ונזכה להכיר אותך באמת למעלה מכל העולמות, ויקים מהרה מקרא שכתוב, ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו. כי ליהוה המלוכה ומושל בגוים. ועלו מושיעים בהר ציון לשפט את הר עשו, והיתה ליהוה המלוכה, והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד:

פא

[על-פי תורה ע"ט - בטח בה']

כג אדר

ביהוה חסיתי איך תאמרו לנפשי גודי הרכם צפור. שקדתי ואהיה כצפור בודד על גג. כל היום חרפוני אויבי מהוללי בי נשבעו. כי אפר כלחם אכלתי ושקווי בכבי מסכתי. מפני זעמך וקצףך כי נשאתני ותשליכני. כי אני הולך בעולם נע ונד בארץ, ואין לי שום מנוחה והשקט, כי הרוח סערה הולך וסוער, ואני מבלבל ומטרף מאד יותר מספינה התועה בלב ים. את מרירות עין הדעת טוב ורע טעמתי ונתערב בי מאד הטוב והרע יחד, ואין לי שום מנוחה והשקט. לפעמים מתעורר בי הטוב ומגיע לי הרהור תשובה, ואני מתחיל להרגיל עצמי בדרךי יהוה, בדרךי התורה הקדושה, ולכסף לתשובה שלמה באמת, אך הוא למצער מאד. ובתוך כך מתעורר חס ושלום אש התאוות, ואני הולך ותועה עולה ויורד, יורד ועולה, והשקט לא אוכל. אוי לי מיצרי, אוי לי מיוצרי, באבן הנתון בתוך כף הקלע, כן נפשי מטרפת בין מצולות טיט עבירת תאוות עולם הזה והבלי, ובאמת אין לי שום משל ודמיון לכנות ולדמות עצם הרחמנות שעלי מיום היותי על האדמה עד היום הזה, לא שלותי ולא שקמתי ולא נחתי ויבא רוני:

על-כן באתי להפיל תחנתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, מלא רחמים, שתמציא לי ברחמך מנוחה והשקט, ותזכני בתשובה שלמה לפניך באמת. אל שדי יתן לי רחמים, האומר לעולמו די יאמר לצרותי די. האומר לים עד פה תבוא, הוא יגוער בהיצר הרע שלי ובכל הרודפים אותי שישתלקו ממני ויתבטלו ממני, ויניחוני לעבדו בקביעות באמת ובלב שלם, בשובה ונחת אושע, בהשקט ובבטחה תהיה גבורתי. ולא אלך עוד עמך בקרי ובמקרה חס ושלום, ולא אהיה בגלגל החוזר חס ושלום, כמטה המתהפך פעם כשר ופעם פסול, פעם מהור ופעם טמא חס ושלום. רק אזכה ברחמך לעשות תורתך קבע, ולקבע עצמי בקביעות גמור בתוך קדשתך באמת מעתה ועד עולם, ולעשות תשובה שלמה באמת, ולעבד אותך תמיד יומם ולילה בכל לב ונפש בשני יצרי באמת:

לשבת-קודש

והעלני מהרה מטמאה לטהרה, מחל לקדש, מששת ימי החל לקדשת שבת-קדש. ותזכני לקבל שבת-קדש בשמחה גדולה ובחדוה רבה ועצומה, ובכל מיני כבוד וענג שבת וקדשה וטהרה גדולה כרצונך הטוב באמת. ואזכה להכלל בקדשת שבת תמיד לעולם ועד, ולהמשיך הקדשה של שבת לששת ימי החל. ואזכה לתשובה של שבת-קדש, ולנוח מעתה מפל עניני חל, ולהפך פני לגמרי מתאוות עולם הזה והכליו, ולקבע עצמי באמת בתוך הקדשה, במנוחה והשקט, במנוחת אהבה ונדבה, מנוחת אמת ואמונה, מנוחת שלום ושלחה והשקט ובטח, מנוחה שלמה שאתה רוצה בה, ולא יהיה ברוחי רמיה כלל ולא אשוב עוד לכסלה לעולם:

ואם הרביתי אשמה, עד אשר חטאי לא ימדו ולא יספרו, וכבדו מחול ימים, ואין שום לשון בעולם לכנות בו רבוי ועצם פשעי ופגמי נגדך. אוי לי כי חטאתי, אוי מה עשיתי, אוי לי, איך לא חסתי על נפשי הנקרה מאד, איך הייתי אכזר על נפשי יותר מפל מיני רוצחים ואכזרים שבעולם. ואלו היו מתקבצים עלי יחד כל הרוצחים והגזלנים והאכזרים שבעולם, לא היו יכולים לעשות לי באלף שנים, מה שאנכי עשיתי לי בעצמי על-ידי חטא ופגם אחד שחטאתי נגדך, מפל שכן כי חטאי רבו מספר. אוי אוי ואבוי, אוי לי, וי ואללי, מי יתן ראשי מים ועיני מקור דמעה, ואכבה יומם ולילה על חללי, כי חללתי את קדשתי, וטרפתי את נפשי באפי ועניתי את נפשי בכל מיני ענוים מרים וקשים שבעולם. הריני לפניך מלא רחמים, אני מלא עון ואתה מלא רחמים, אני מלא בלבולים ומחשבות רעות ועקמימיות שבלב, ואתה מלא טוב וישר ואמת וחסד ורחמים וחיים ושלום. רבנו של עולם, עשה עמי פלא לחיים לבל אהיה כמות בחיי חס ושלום, עשה מה שתעשה ברחמיך הרבים, באפן שאזכה לתשובה שלמה לפניך באמת, לתשובה של שבת-קדש. ואזכה לקבע עצמי על התורה ועל העבודה, ולהיות כל ימי בתשובה שלמה בקביעות גדול, ולהכלל תמיד גם בששת ימי המעשה בקדשת שבת-קדש. ואזכה על-ידי קדשת שבת-קדש לראות שפלותי באמת, ותזכני לענוה אמתית, ואהיה שפל בעיני למטה ממדרגתי השפלה מאד, ועל כל פנים לא אצא ממקומי ולא אטעה חס ושלום בעצמי. ואהיה מכיר את מקומי השפל ונמוך מאד, בלי שעור וערך ומספר, ולא יהיה בלבי גאווה טמונה חס ושלום, ותצילני מגאות וגבהות ומגסות הרוח תמיד. אבי שבשמים, זכני לעין של

שָׁבַת, עַד שְׁאֲזִכָּה לְרֵאוֹת שְׁפִלוּתִי בְּאַמֶּת תָּמִיד, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ עֵצֶם שְׁפִלוּתִי בְּלִי שְׁעוֹר, וְאַף-עַל-פִּי-כֵן מְבַלְבְּלִים דַּעְתִּי מִיַּד בְּפִנְיֹת וְגֵאוֹת בְּלִי שְׁעוֹר, וְאֵינִי יוֹדֵעַ שׁוֹם דְּרֹךְ מַדְרָכֵי הָעֲנוּהָ. יְהוָה אֱלֹהִים, אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת לִבִּי, אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת חֲרַפְתִּי וּבִשְׁתִּי וּכְלַמְתִּי נִגְדָד כָּל צוּרְרֵי. הַחֲזִירְנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת, וְהַצִּילְנִי מִגֵּאוֹת וּגְבוּהוֹת וּמְרָמוֹת רוּחָא. וְזַכְּנִי לְעֲנוּהָ אֲמִתִּיית, עַד שְׁאֲזִכָּה לְרֵאוֹת שְׁפִלוּתִי, וְגִדְלוֹת וְחִשְׁבוֹת יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשָׁה, וְלִמְסַר נַפְשִׁי עֲבוּרָם תָּמִיד:

ל'ז אדר היולולא דמשיח רבנו ע"ה

כד אדר

וְתִשְׁמְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִזְכְּנֵנִי שְׁמַצְדֵי לֹא יִהְיֶה עֲפוּב בִּיאַת מְשִׁיחַ חֵם וְשָׁלוֹם. כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ, אֲשֶׁר כָּבֵד גְּרַמְנוּ בְּמַעֲשֵׂינֵנו הַרְבִּים. אָמַר לְצָרוֹתֵינוּ דִּי, וְשִׁמְרֵנוּ וְהַצִּילְנוּ מֵעַתָּה מִחַטָּאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים, וּמִהַרְהוּרִים רָעִים וּמִמַּחְשְׁבוֹת רְעוֹת, וּמִכָּל מִינֵי בְּלָבוּל הַדַּעַת, וְזַכְּנֵנו לְמַחְשְׁבוֹת זְכוֹת, לְמַחְשְׁבוֹת קְדוּשׁוֹת צְחוֹת וּגְבוּהוֹת. מְלֵא רַחֲמִים, קָרְבֵנִי אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וְזַכְּנֵנִי לְלַכֵּת בְּדַרְכֵי יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. הִפְכֵנִי מֵרַע לְטוֹב גָּמוּר, הֵט לִבִּי אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, זַכְּנֵנִי לְטוֹב אֲמִתִּי, לְטוֹב הַנְּצַחִי. הִקֵּם עַל סֵלַע רַגְלֵי כּוֹנֵן אֲשׁוּרֵי, שְׁאֲזִכָּה לְהִיּוֹת קְבוּעַ לְנֶצַח בְּעַבְדוּתְךָ וּבְתוֹרַתְךָ וּבִירְאָתְךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם. בְּנֵאוֹת דְּשֵׁא יִרְבִּיצֵנִי עַל מִי מְנוּחֹת וְנִהְלֵנִי. נַפְשִׁי יִשׁוּבְכָה וְנִחְנֵי בְּמַעֲגְלֵי צָדֵק לְמַעַן שְׁמוֹ. וְזַכְּנֵנִי לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים וְלִתְמִימִים וְיִשְׂרָאֵל בְּלִבּוֹתָם בְּאַמֶּת. וְתֵן לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ, מְנַהִיג רוּעָה נְאֻמָּן, כְּמוֹ מוֹשֶׁה רַבְּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם רַעֲיָא מְהִימָנָא, אֲשֶׁר יִשָּׂא אוֹתָנוּ כְּאֲשֶׁר יִשָּׂא הָאֲמֵן אֶת הַיִּנֵּק עַד אֲשֶׁר יִבְיָאנוּ לְתוֹךְ הַקְּדוּשָׁה וְהַתְּשׁוּבָה בְּאַמֶּת. וְתִמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְגַאֲלָנוּ וְתִבְיָא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ. וְתַעֲזֹרְנוּ לְהִיּוֹת כְּרֻצֻנְךָ הַטוֹב כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, וְנִזְכָּה לְקַיֵּם מִקְרָא שְׁכַתוּב, בְּטַח בִּיהוָה וַעֲשֵׂה טוֹב שְׂכָן אֶרֶץ וְרַעַה אֲמוּנָה. הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֵלֶיךָ וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יְמֵינוּ פְּקָדָם:

פב

[על-פי תורה ע"ו - ויהי אחר הדברים האלה]

צְמָאָה נַפְשִׁי לֵאלֹהִים לְאֵל חַי מְתִי אָבוּא וְאַרְאָה פְּנֵי אֱלֹהִים. רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה כְּמַשְׁפָּטֶיךָ חַיְנִי. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנֵנִי לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב

שלם, ואזכה לתשובה מאהבה באמת, למען תמחול לי על כל עונותי ולא יהיה נשאר מהם שום רשם כלל, ויהיו כל עונותי נתהפכין לזכיות. ותזכני למחין ושכל דקדושה, לשכל צח ונדף ונקי מכל סיג ופסלת ככסף טהור, ככסף צרוף מזקק שבעתים. ואזכה לחדש מחי בכל-עת בקדושה ובטהרה גדולה, ותעזרני ותושיעני תמיד שאזכה ללמד וללמד בשכל צח ונדף. ואזכה להבין תמיד במהירות גדול בכל מקום שאלמד, ולא אצטרף לעין כלל, ויהיה שכלי הולך וגדול בקדושה גדולה ובזריות גדול בצחות ובבהירות. ואזכה להיות מהיר במלאכת שמים, ולהבין כל דבר לאשרו ולאמתתו בדברי תורתך הקדושה במהירות גדול בלי שום בלבול כלל:

ובכן תזכני ברחמיך הרבים, ותורני ותלמדני בכל-עת, שאזכה לידע באמת איך להתנהג בכל דבר ובכלמוד התורה הקדושה, איך לתת קצבה וגבול ללמודי שאדע מתי ללמד ומתי לבטל בעת ההכרח, באפן שיתקיים מחי ושכלי בשלמות גדול בקדושה גדולה כרצונך הטוב. ולא יזיק לי חס ושלום רבוי הלמוד והעסק חוץ מהגבול, כמו שכתוב, עת לעשות ליהוה הפרו תורתך, ואמרו רבותינו זכרונם לברכה, פעמים בטולה של תורה זהו קיומה. כי בער אנכי מאיש ולא בינת אדם לי, ואיני יודע כלל איך להתנהג בזה כרצונך הטוב באמת, כי לפעמים אני מתבטל לגמרי מלמודי יותר מהראוי, ולפעמים נפשי בוער ומתלהב ומשתוקק מאד ללמד תמיד בלי הפסק ובטול כלל, ובאמת גם זה אינו טוב, כי רצונך לתת גבול לכל דבר. על כן אני מפיל תחנותי לפניך ופורש פני אליך אבי אב הרחמן, הרואה ומביט וצופה ויודע סתרי תעלומות לבי, שתרחם עלי ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים והנוראים והגדולים מאד, ותשפיע עלי שכל דקדושה, ותדריכני באמתך ותלמדני בכל-עת איך להתנהג בענין הלמוד ובכל הדברים שבקדושה, איך ומתי וכמה ללמד וללמד ולעשות ולעסק בעבודתך הקדושה, ומתי לפסק ולבטל קצת פני ההכרח כרצונך הטוב, כדי לתת נייחא להמחין, כדי שלא להתבטל לגמרי חס ושלום על-ידי רבוי העסק חוץ מהמדה כאשר אתה ידעת. חוס וחמול עלי, כי אתה יודע כמה בלבולים וספיקות יש לנו בענין זה, לכל אחד לפי מדרגתו, ואין אתנו יודע עד מה לשית עצות בנפשנו בענין זה כלל. רחם עלי למען שמך והורני דרפך שאזכה תמיד לכון בכל עניני הנהגותי האמת לאמתו, הורני יהוה דרפך ונחני בארח מישור למען שוררי. הורני יהוה דרפך אהלך באמתך יחד לכבי ליראה שמך. הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום:

כה אדר

וּבְכֵן תִּרְחַם עָלַי מְלֵא רַחֲמִים, וּתְזַכְּנֵנִי לְמִדַּת הַבְּטָחוֹן בְּאַמֶּת בְּשִׁלְמוֹת גְּדוֹל. וְאַתָּה הָיָה חֶזֶק וְאִמּוּן בְּבִטְחוֹן לְבָטַח בְּאַמֶּת בַּחֲסֵדֶיךָ הַרְבִּים, שֶׁתָּשׁוּב וּתִרְחַם עָלַי וּתְשַׁפִּיעַ וְתִתֵּן לִי כָּל צְרָכֵי בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת. וְתִתֵּן לִי פְּרִנְסָתִי בְּשִׁלְמוֹת, פְּרִנְסַת הַנֶּפֶשׁ וּפְרִנְסַת הַגּוּף בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְּדוֹלָה, וְתִתֵּן לִי כָּל צְרָכֵי בְּמוֹעֵדוֹ וּבְזִמְנוֹ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, עֵינַי כָּל אֶלְיָךְ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכֹלָם בְּעֵתוֹ. וְאַף-עַל-פִּי שֶׁעֲשִׂיתִי מִה שֶׁעֲשִׂיתִי, וְקִלְקַלְתִּי מִה שֶׁקִּלְקַלְתִּי, וּפְגַמְתִּי מִה שֶׁפְּגַמְתִּי, וְהִרְעוֹתִי אֶת מַעֲשֵׂי וּקְפַחְתִּי אֶת פְּרִנְסָתִי, אֲשֶׁר לִפִּי מַעֲשֵׂי הָרַעִים אֲנִי רְחוֹק מְאֹד מִפְּרִנְסָה, אַף-עַל-פִּי כֵּן אֲבָטַח בְּךָ כִּי לֹא תִעְזָבֵנִי לְעוֹלָם בַּחֲסֵדֶיךָ, כִּי רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוּה, רַחֲמֶיךָ רַבִּים מְאֹד. וְאַתָּה טוֹב וּמְטִיב לָרַעִים וְלַטּוֹבִים, טוֹב לְכָל, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, טוֹב יְהוָה לְכָל וּרְחֻמָּיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו. וּבְטוֹבְךָ הַגְּדוֹל אַתָּה זֶן אֶת כָּל הָעוֹלָם בְּלוֹ בְּחֵן וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, אַתָּה נֹתֵן לֶחֶם לְכָל בֶּשֶׂר כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדֶךָ. אֲנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, אֵל תַּעֲשֶׂה עִמִּי כַּחֲטָאֵי וְאֵל תִּגְמַלְנִי כַּמַּפְעֵלִי, וְאֵל יִהְיוּ עֲוֹנוֹתַי מְכַדִּילִים בֵּינִי וּבֵין טוֹבְךָ וְשִׁפְעֶךָ הַטּוֹב הַיּוֹרֵד עָלֵינוּ תְּמִיד, מְלֵא רַחֲמִים, חֶזֶק וְאִמּוּן לְבָטַח בְּךָ בְּאַמֶּת. וְאֵל יְבַהֲלוּנִי רַעִיוֹנֵי וְאֵל יְבַלְבְּלוּ דַעְתִּי רַבּוֹי חֲטָאֵי הָעַצוּמִים, מְלֵא תְּחִינָה בְּבִטְחוֹן חֶזֶק וְאִמּוּן בְּךָ תְּמִיד, וְאַזְכֶּה לְקַיָּם מִקְרָא שֶׁכָּתוּב, בְּטַחוּ בִיהוָה עַד־כִּי בִּיהוָה יִהְיֶה צוּר עוֹלָמִים. וְנִאֶמֶר, בְּרוּךְ הַגֹּבֵר אֲשֶׁר יְבָטַח בִּיהוָה וְהָיָה יְהוָה מְבִטְחוֹ. וְאַזְכֶּה עַל-יַדִּי הַבְּטָחוֹן לַעֲשׂוֹת כְּלֵי וְצַנּוֹר עַל-יְדוֹ לְקַבֵּל הַשִּׁפְעַת טוֹבָה וְהַפְּרִנְסָה וְכָל צְרָכֵי, בְּמוֹעֵדָם וּבְזִמְנָם קִדְּם שֶׁאֲצַטְרֵךְ לָהֶם. אֱלֹהֵינוּ אֲבִינוּ רַעֲנוּ זִוְנֵנוּ, הֵזֵן וּמְפַרְנֵם וּמְכַלְכֵּל מִקְרָנֵי רֵאמִים עַד בִּיצֵי כְּנִים, פְּרִנְסֵנוּ וְכַלְכַּלְנֵנוּ בְּגִדְכֵת חֶסֶד וּמִתְנַת חֵן אֹתִי וְאֶת כָּל בְּנֵי בֵּיתִי וְאֶת כָּל הַתְּלוּיִם בִּי וְאֶת כָּל הַגְּלוּיִם אֵלַי, וְתֵן לִי כָּל צְרָכֵי בְּכַבּוֹד וּבְהַתֵּר וּבְהִרְחָבָה גְּדוֹלָה, בְּאִפְּן שְׁלֵא תְבַלְבֵּל אֹתִי הַפְּרִנְסָה מִתּוֹרְתְךָ וְעַבְדוֹתְךָ כָּלֵל. וְאֵל תִּצְרִיכֵנִי לֹא לִידֵי מִתְנַת בֶּשֶׂר וְדָם וְלֹא לִידֵי הַלּוֹאֲתָם, כִּי אִם לִידֵי הַמְּלֵאָה הַפְּתוּחָה הַקְּדוּשָׁה וְהִרְחָבָה, שְׁלֵא יִבּוֹשׁ וְלֹא נִכְלָם וְלֹא נִכְשַׁל לְעוֹלָם וָעַד. וְאַזְכֶּה לְעַסֵּק תְּמִיד בְּתּוֹרְתְךָ וּבְעַבְדוֹתְךָ בְּאַמֶּת כָּל יְמֵי חַיִּי, אֲנִי וְזֵרְעִי וְזֵרַע וְרַעִי וְכָל יוֹצְאֵי חַלְצֵינוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית-יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן סְלָה:

פג

[על-פי תורה ר"ו - תעיתי כְּשֶׁה אבד בקש עבְדְךָ]

תְּעִיתִי כְּשֶׁה אֹבֵד בְּקֶשׁ עֲבָדְךָ כִּי מִצְוֹתֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי. תְּעִיתִי כְּשֶׁה אֹבֵד בְּקֶשׁ עֲבָדְךָ. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, אִם אִמְרַתִּי אֶסְפְּרָה כְּמוֹ שֶׁתְּעִיתִי וְנִתְעִיתִי זֶה יָמִים וְשָׁנִים רַבִּים מִיּוֹם הָיִיתִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, יִקְצְרוּ הַמּוֹן יְרִיעוֹת, וְלֹא תֹכַל הָאָרֶץ לְהַכִּיל אֶת כָּל דְּבָרֶי, וְלֹא יִסְפְּקוּ כָּל עֹרוֹת אֵילֵי נְבוֹת וְכָל הַלְּשׁוֹנוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְבָאֵר וְלִסְפֹּר אֶת עֵצֶם רַבּוּי הַתְּעוֹת וְהַנְּבוּכָה שֶׁתְּעִיתִי לְדַרְכִּים נְבוּכִים וּמְקַלְקְלִים וּפְגוּמִים וּמִתּוֹעֲבִים מְאֹד מְאֹד, לְדַרְכִּים רָעִים וּמְבַלְבְּלִים מְאֹד, כִּי הִרְעוֹתִי אֶת מַעֲשֵׂי מְאֹד, חֲטָאתִי עֹוִיתִי וּפְשַׁעְתִּי, וְהִמְשַׁכְתִּי עָלַי אֶת הַיֵּצֶר הָרָע, עַד שֶׁבָאתִי לְמָה שֶׁבָאתִי, וְקַלְקַלְתִּי מָה שֶׁקַּלְקַלְתִּי. וּבְכָל פֶּעַם וּפֶעַם עַל-יְדֵי כָּל עֲבָרָה וְעֲבָרָה, וְעַל-יְדֵי כָּל הִרְהוּר וְהִרְהוּר, וְעַל-יְדֵי כָּל פָּגַם וּפָגַם, תְּעִיתִי וְנִתְעִיתִי לְדַרְכִּים נְבוּכִים וּמְקַלְקְלִים הַרְבֵּה מְאֹד, וּמְכַל אֵלּוֹ הַדַּרְכִּים הַנְּבוּכִים יוֹצֵאִין עוֹד דַּרְכִּים נְבוּכִים וְתוֹעִים וּמְקַלְקְלִים הַרְבֵּה. וְהֵייתִי הוֹלֵךְ וְתוֹעָה, הוֹלֵךְ וְתוֹעָה, יָמִים וְשָׁנִים הַרְבֵּה, וְלֹא הָיָה דִי לִי מָה שֶׁכָּבֵד נִתְעִיתִי הַרְבֵּה עַל-יְדֵי הָעוֹנוֹת הַרְאֻשׁוֹנִים שֶׁעָשִׂיתִי, כִּי אִם עוֹד הוֹסַפְתִּי עֲלֵיהֶם בְּכָל יוֹם וְיוֹם חֲדָשִׁים, עוֹנוֹת עַל עוֹנוֹת, וּפְשָׁעִים עַל פְּשָׁעִים, וְחֲטָאִים עַל חֲטָאִים, וְהִרְהוּרִים עַל הִרְהוּרִים, וּמְחַשְׁבוֹת זָרוֹת עַל מְחַשְׁבוֹת זָרוֹת, בְּלִבּוֹלִים וְרַעֲיוֹנִים רָעִים עַל בְּלִבּוֹלִים וְרַעֲיוֹנִים רָעִים, עַד אֲשֶׁר הִשְׁתַּרְגְּנוּ עָלַי עַל צְוֹאֵרֵי הַכְּשִׁילוֹ כְּחִי. מָה אֹמֵר מָה אֲדַבֵּר מָה אֶצְטַדֵּק, שִׁטְחֹתִי אֵלֶיךָ כְּפִי, עֲזֹרְנִי הוֹשִׁיעֵנִי, וְכָל כֶּף תְּעִיתִי זֶה יָמִים וְשָׁנִים הַרְבֵּה לְדַרְכִּים מְבַלְבְּלִים וְנְבוּכִים מְאֹד, עַד אֲשֶׁר אָפְלוּ אִם אַתָּה מְרַחֵם עָלַי, וְאַתָּה קוֹרָא וּמְכַרִּיז וּמְרַמֵּז אֵלַי, אֵינִי שׁוֹמֵעַ וּמְכִיר הַיֵּטֵב קוֹל קְרִיאָתְךָ, וְעַדֵּן לֹא שָׁבִיתִי מִטְּעוֹתַי. אוֹי לִי וְיִ לִי, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, כָּל הַלְּשׁוֹנוֹת שֶׁל תְּחַנְּנָה וּבְקִשָּׁה וְצַעֲקָה וְחֲרָטָה שֶׁבְּעוֹלָם, בְּלֶם הָיִיתִי צָרִיךְ לְצַעֵק כְּבָר לִפְנֵי כְּמָה שָׁנִים. וְעַתָּה אַחַר שֶׁהוֹסַפְתִּי בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה כְּמָה וְכְמָה חֲטָאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים בְּמַחְשְׁבָה דְּבוּר וּמַעֲשֵׂה, מָה אוֹסִיף לְדַבֵּר עוֹד, וּמִי יוֹכַל לְחַדֵּשׁ דְּבוּרִים יוֹתֵר, מִי וְשׁוּם לִי פֶה לְדַבֵּר עוֹד כְּפִי מָה שֶׁאֵינִי צָרִיךְ לְדַבֵּר עִתָּה. וּבְפִרְטָה שֶׁבָאָמַת אֵינִי זוֹכֵה לְדַבֵּר בְּשִׁלְמוֹת בָּאָמַת אָפְלוּ הַדְּבוּרִים שֶׁהֵייתִי צָרִיךְ לְדַבֵּר, אִם לֹא הָיִיתִי עוֹשֶׂה כִּי אִם חֶלֶק מֵאֵלֶיךָ וּרְבִבָה מִמָּה שֶׁעָשִׂיתִי. אוֹי אוֹי אוֹי, מָה אֹמֵר וּמָה אֲדַבֵּר וּמָה חִילִים אֲגַבֵּר. כְּכֹלֵב מֵת אֲנִי מִנְּחָ לִפְנֵיךָ, כְּטִיט הַגְּרוּק אֲנִי נִשְׁפָּךְ לִפְנֵיךָ. הֲרֵי אֲנִי לִפְנֵיךָ מְלֵא בּוֹשָׁה וּבְלָמָה, מְלֵא חֲטָאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים מִכָּף רַגְלִי וְעַד רֹאשׁ, מִיּוֹם עֲמַדִּי עַל דַּעְתִּי עַד

היום הזה. עזר לתועה ונתעה בדרכים נבוכים ומקלקלים ומחשבות מבלבלות כמוני היום. הורני הדרך האמת והעצה הנכונה, באפן שאזכה להגיע מהרה להדרך הישר כרצונך הטוב באמת. ואזכה מעתה לשוב אליך באמת ולעבדך באמת ביראה ואהבה. חנני ופדני, כחסדך חניני ואשמרה עדות פיה. הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קוייתי כל היום. הורני יהוה דרך חקיד ואצרנה עקב. חסדך יהוה מלאה הארץ חקיד למדני:

פד

[על-פי תורה קנ"ה - ארץ אפים זוכין על-ידי ארץ-ישראל]

כו אדר

יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב-חסד ואמת. זכני ברחמיך הרבים שיהיה לי ולכל ישראל כסופין וגעגועים והשתוקקות וחשק אמתי לבוא לארץ ישראל, עד שאזכה ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, להוציא מפח אל הפעל חשקי ורצוני, לילך ולנסע ולבוא לשלום לארץ ישראל חיש קל מהרה. כי אתה יודע גדל ההכרח שלי, כמה אני צריך ומכרח להיות בארץ ישראל, בארץ הקדושה, לגדל עצם רחוקי ממך, ולעצם עביות גשמיותי ועקמומיות שבלבי ובלבול דעתי, אשר על כל זה אני צריך להיות בארץ ישראל, אשר שם עקר יסוד מקור האמונה הקדושה, שם שרש כלליות קדשת ישראל. היא הארץ אשר יהוה בחר בה בשביל עמו ישראל הנבחר, היא הארץ אשר יהוה דורש אותה תמיד, ארץ החיים האמיתיים והנצחיים, ארץ חמדה טובה ורחבה שרצית והנחלת לאבותינו, ארץ אשר בה עיר אלהינו הר קדשו, יפה נוף משוש כל הארץ:

אנא יהוה, רחמן מלא רחמים, חסדן מלא חסדים, טוב מלא טובות, צדיק מלא צדקות, מושיע מלא ישועות, הטיבה ברצונך עמי ותן לי ברחמים וחסד ובמתנת חנם, שאזכה מהרה לבוא לארץ ישראל, לארץ הקדושה, הארץ אשר ירשו אבותינו, הארץ אשר כל הצדיקים אמתיים נכספה וגם כלתה נפשם להיות שם, ורבים באו לשם ותקנו שם מה שפעלו וזכו שם למה שזכו, הכל על-ידי קדשת ארץ ישראל, שהיא נקדה הקדושה של כל העולם, אשר טרח ויגע אברהם אבינו עליו השלום, ימים ושנים הרבה מאד, והביט וראה והבין וחקר וחקק וחצב ומדד ושקל ומנה, עד שגלה לו השם יתברך את הארץ הקדושה הזאת שהיא יסוד נקדת הקדושה

יסוד האמונה, והבטיחו להנחיל אותה לזרעו אחריו לדורותם. על כן רחם עלי למען
 שמך, וזכני בזכותו וכחו ובזכות כל הצדיקים שזכו לבוא לשם, שאזכה גם אנכי
 הנבזה והפחות בתכלית שאין פחיתות אחריו, לדלג ולקפץ מהרה על כל המניעות
 והעוכבים והסכסוכים המונעים מלנסע לארץ ישראל, לשבר הכל מהרה ולבוא
 בזריות גדול לארץ ישראל הקדושה. נא אבי אב הרחמן, המרחם רחם עלי, רחם על
 עני ואביון כמני הפורש כפיו נגדה, מבקש ושואל צדקה ומתנת חנם לבד. וגם זה איני
 זוכה לומר באמת, מעצם בלבול ועבירת דעתי, פאשר נגלה לפניך אדון מלא רחמים.
 ואף-על-פי-כן, אני מצפה לישועתך וטובתך וחסדיך הרבים וצדקותיך הנוראות
 והנפלאות. חוס ורחם עלי והביאני לשלום מהרה לארץ ישראל, וחזק ואמץ דעתי
 ולבבי, שאזכה לעבר על כל המניעות והעוכבים והבלבולים, ועל כל מניעות המח.
 ותשפיע לי ממון בשפע על הוצאות וכל הצטרכות הדרך. ואזכה לנסע בשלום ולבוא
 בשלום לארץ ישראל, שלום בגופי ובתורתו ובממוני, שלום בלי פגע. ותצילני מכל
 מיני הרהורים רעים ומכל מיני פגמים. ולא יגיע לי חג חס ושלום, על-ידי הדרך
 הרחוק הזה בשום דבר שפעולם, בגוף ונפש וממון, לא בגשמיות ולא ברוחניות,
 ואצא בשלום ואבוא בשלום. ואזכה לפעל שם בארץ ישראל כל צרכי, לזכות להתקרב
 אליך באמת על-ידי קדשת ארץ ישראל, ולידך ולעלות מדרגא לדרגא בקדשה
 ובטהרה גדולה ברצונך הטוב:

ותזכני על-ידי קדשת ארץ ישראל לשבר מדת הפעם בתכלית. ואזכה לאריכת
 אפים בכל הבחינות, שאזכה לכבש בעסי תמיד, ולא אכעוס ולא אקפיד
 שום פעם והקפדה כלל על שום דבר שפעולם. ואזכה לעבוד אותך באמת ובאמונה
 שלמה ובתמימות גדול, ולעסם בתורה ותפלה בכונה גדולה ועצומה, ולהכניס כל
 כחי וכל מחשבות לבי ודעתי בתוך כל דבור ודבור של התפלה הקדושה והנוראה
 מאד מאד. ואדע ואאמין באמונה שלמה כי מלא כל הארץ כבודך, ואתה עומד עלינו
 בשעת התפלה, ואתה שומע ומביט ומאזין ומקשיב כל דבור ודבור של התפלה.
 ואדע לפני מי אני עומד לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, ועל-ידי-זה
 ימשך עלי יראה ואימה גדולה מפניך. ואזכה לכוון היטב היטב בכל דבור ודבור של
 התפלה, ולא אסיח דעתי כלל משום דבור של התפלה, ולא אתחיל להטות דעתי
 כלל מפונת פרוש המלות של התפלה. ולא אחשב חס ושלום שום מחשבה חיצונה

זורה כלל בשעת התפלה, רק אזכה לקשר מחשבתי בדבורי התפלה בקשר אמין וחזק אשר לא ינתק ולא יהרס לעולם. ואזכה להתגבר בעבודת יהוה בתורה ובתפלה ובמעשים טובים, בזריוות גדול ובשמחה רבה ועצומה, ולא אשגיח בדעתי על שום בטויל ובלבול ומונע ומעכב, ולא אבלבל דעתי עליהם כלל, ולא אחוש ולא אסתפל עליהם כלל, ולא תפל עלי שום עצלות ועצבות וכבודות וחלישות הדעת כלל. רק אזכה ברחמיך הרבים להתגבר על ידי האמונה הקדושה, לשבר ולכחל לגמרי כל מיני עצלות וכבודות ומניעות המח ומניעות גשמיים, ועצבות ומרה שחורה ומחשבות זרות ובלבולים ועקמימיות שבלב, הכל אזכה לשבר ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים והעצומים. ואזכה למדת ארך אפים באמת, שאזכה להאריך אפי על כל המניעות והבלבולים לבלי להסתפל ולבלי לחוש עליהם כלל, ולא יכפת לי שום דבר כלל. רק אזכה לעשות את שלי בתורה ותפלה ומעשים טובים בזריוות ובשמחה, ולא תקצר רוחי חס ושלום משום דבר שבעולם. ותשפיע עלי כח הגדל וכח הצומח וקדושה, הנמשך מן האמונה הקדושה, שאזכה להיות הולך וגדול וצומח בעבודתך, ולא יזיק לי שום דבר שבעולם. ובכל מעשה אשר אחל בעבודת יהוה ובתורה ובמצות, בכל לבבי אעשה ואצליח:

כו אדר

אנא מלא רחמים, נותן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה. אתה לבר ידעת רבוי חלישותי ובלבול דעתי ועקמימיות לבבי שיש לי בכל דבר שבעולם, ובפרט בדברים שבקדושה, אשר כל דבר שבקדושה שאני רוצה לעשות יש לי מניעות ועוכבים ובלבולים רבים בלי שעור קדם שאני מתחיל לעשותו. ואפלו בעת שאני זוכה לעסק בו לעשותו, מבלבלים ומעקמים את לבבי ודעתי בכמה וכמה עקמימיות על עקמימיות, ובכמה וכמה מיני עצבות ומרה שחורה ועצלות וכבודות ובלבול הדעת ומחשבות זרות ופניות בלי שעור וערך ומספר, עד אשר בשל כח הסבל, עד אשר קצתי בחיי, כאשר אתה ידעת יהוה אלהי ואלהי אבותי מלא רחמים. ומה אעשה ועונותי עשו כל זאת. רחם עלי למען שמך, שאזכה לאריכת אפים באמת, באפן שאעבר על כל המניעות והבלבולים והמעכבים מן הקדושה, הן מניעות שיש לי ממני בעצמי מחמת תאוות ובלבול הדעת ומחשבות זרות וכיוצא בזה, הן מניעות מאנשי העולם הקרובים והרחוקים, כי רבים קמים עלינו בכל עת כאשר אתה ידעת, הכל אזכה לכחל, ואאריך אפי ורוחי ולא אשגיח ולא אסתפל ולא אחוש עליהם

בלל, ואל יבהלוגי רעיוני ואל יקצרו רוחי חס ושלום, אל ירד לכבי, ולא אירא ולא אחפו ולא אערץ מפניהם, כי יהוה אלהינו ההולך עמנו להלחם לנו עם אויבינו להושיע אותנו:

רבנו של עולם, אמיץ ידיים וברפים כושלות תאמיץ, אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי. זכני לבוא לארץ ישראל חיש קל מהרה, ולזכות שם לכל מה שיכולין לזכות בארץ ישראל, מקום אשר משה ואהרן מסרו נפשם לבוא לשם. ואזכה לאריכת אפים בכל הבחינות, ולאמונה שלמה באמת, ולכטל הפעם והקפדות בתכלית. ואזכה להיות טוב לכל, שלא יהיה בלבי שום צד קנאה ושנאה והקפדה וכעס על שום אדם שבעולם, אפלו על השונאים והרודפים אותי, רק אזכה להיות טוב לכל באמת כרצונך הטוב. ואזכה להודרו בעבודתך מאד בשמחה וחיות והתלהבות גדול דקדשה, ותחזקני ותאמיצני תמיד עד שאזכה לעבר בשלום ולדלג ולקפץ על כל המניעות והעכובים מן הקדשה. ואזכה מהרה להתקרב אליך באמת כרצונך הטוב. ואהיה חזק ואמיץ ותקוף בעבודתך תמיד, ואזכה להיות גבור לכפש את יצרי ורוחי לסור מרע ולעשות הטוב בעיניך תמיד. אדיר איום וגורא, חזק ואמיץ, חזקני ואמיצני באמונתך ובעבודתך הקדושה, ותשפיע עלינו עז ותעצומות וגבורה דקדשה בלב, באפן שלא יוכל לכלכל דעתנו שום דבר שבעולם. ונזכה לקיים כמו שהזהרתנו בתורתך הקדושה כמו שכתוב, חזקו ואמיצו אל תיראו ואל תערצו מפניהם כי יהוה אלהיך הוא ההולך עמך לא ירפך ולא יעזבך. ונאמר, קנה אל יהוה חזק ויאמיץ לך וקנה אל יהוה. וקיים לנו מקרא שכתוב, וקני יהוה יחליפו כח יעלו אבר בנשרים ירצו ולא ייגעו ילכו ולא ייעפו. חזקו ויאמיץ לבבכם כל המיחלים ליהוה:

פה

[על-פי תורה קמ"א - אם יזכה שירגיש באמת כאב חטאיו]

לחדש אלול

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתעזרני ותזכני ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, שאזכה מהרה להרגיש באמת כאב חטאי ועונותי ופשעי הרבים והגדולים והעצומים מאד מאד עד גבתי שמי שמים, ועמקו מתהום רבה וכבדו מחול ימים, ורבו מעפר הארץ ועצמו משערות ראשינו וגבהו מנשמת רוח

אֶפְנוּ, וּבִפְרֹט הַחֲטָאִים שֶׁל פָּנֶם הַבְּרִית, פָּנֶם טַפֵּי הַמוֹחַ, שִׁינְאָו מִמֶּנִּי לְבַטְלָה בְּשׁוּגָג
וּבְמִזִּיד בְּאַנֶּם וּבְרָצוֹן, אֲשֶׁר אִם הֵייתִי מִתְחִיל לְהִרְגִישׁ עֲצֵם הַכָּאֵב שֶׁל הַפָּנֶם הַגְּדוֹל
וְהַגּוֹרָא הַזֶּה, אֵינִי יוֹדֵעַ אִם הֵייתִי יָכוֹל לְחַיּוֹת אֶפְלוּ שְׁעָה אַחַת, כִּאֲשֶׁר הוֹדַעְתָּ לָנוּ
עַל־יְדֵי צְדִיקוֹת הָאֲמִתִּיִּים עֲצֵם הַפָּנֶם הַזֶּה, אֲשֶׁר עַל־יְדִידוֹה מְאָרִיכִין חֲרַבֵּן בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ וּמַעֲכָבִין הַגְּאֻלָּה וּמְזַרְזִין אֶת הַשְּׂכִינָה בְּגִלוּת חֶסֶם וְשָׁלוֹם, וּמְמַשִּׁיכִין גִּשְׁמוֹת
עֲרֻמְלָאִין בְּמְדוּר הַקְּלָפוֹת וְנִבְרָאִין מִכָּל טַפָּה וּמִטַּפָּה מְזִיקֵי עֲלָמָא רַחֲמָנָא לְצִלָּן, רַחֲמָנָא
לְצִלָּן. וְשֶׁאֵר פְּנָמִים עֲצוּמִים וְגוֹרָאִים הַנְּעֻשִׂים עַל־יְדִידוֹה, כִּי כָּל הַתּוֹרָה תְּלוּיָה בְּתַקּוֹן
הַבְּרִית שֶׁהוּא יְסוּד הַכָּל. וּבַעֲוֹן זֶה פּוֹגְמִין בְּכָל הַכ"ב אֲתוֹן דְּאוֹרִייתָא שֶׁהִטְפָּה כְּלוּלָה
מֵהֶם וְכוּ' וְכוּ'. וּבְאֻמַּת לְבֵי אָטוּם וּמְבַלְבֵּל וּמַעֲקָם כָּל־כֶּהָ, עַד שְׂאִינִי מְרַגִּישׁ כָּלֵל כָּאֵב
עוֹנוֹתֵי הַעֲצוּמִים וְהַרְבִּים וְהַגְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד, אֶפְלוּ בְּשֹׁאֲנֵי מְדַבֵּר מֵהֶם. אוֹי לִי וְי לִי,
אוֹי לִי וְי לִי, וְאִם אוֹמֵר אֶלְפֵּי פְּעָמִים אוֹי לִי וְי לִי, עֲדִין אֵינִי מְרַגִּישׁ כָּלֵל. מָה אוֹמֵר מָה
אֲדַבֵּר מָה אֲתֹאנֶנּוּ, מָה אוֹמֵר מָה אֲדַבֵּר מָה אֲצַטְדֵּק. אִךְ אַתָּה מְרַחֵם עַל כָּל בְּשָׂר
וְאַתָּה צוֹפֵה וּמַבִּיט עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת, וְאַתָּה עֲתִיד לְתַקֵּן אוֹתְנוּ כְּלָנוּ כִּאֲשֶׁר
הַבְּטַחְתָּנוּ. עַל כֵּן שִׁטְחֵתִי אֶלְיָךְ כִּפִּי, גּוֹאֵל חֲזָק הִיָּה בְּעוֹרִי, וּלְמַדְנִי וְהוֹרֵנִי בְּכָל־עַת,
בְּאִיזָה דְרָךְ בְּאִיזָה אֶפֶן אִזְכָּה לְשׁוּב אֶלְיָךְ בְּאֻמַּת מְרַע לְטוֹב מִמּוֹת לְחַיִּים, כִּי מִר לִי
מְאֹד, אָבִי יוֹצְרִי וְגוֹאֲלִי וּפוֹדִי, עוֹזְרִי וְהוֹשִׁיעֵנִי חַיֵּשׁ קַל מְהֵרָה שְׂאֻכָּה לְשׁוּב אֶלְיָךְ
בְּאֻמַּת וּבְלֵב שְׁלֵם, וּמֹל אֶת עָרְלַת לְבֵי הָרַע, וְתַפְתַּח אֶת לְבֵי בְּאֶפֶן שְׂאֻכָּה לְהִרְגִישׁ
כָּאֵב וּמְכֹאֹב עוֹנוֹתֵי הַעֲצוּמִים, עַד שְׂאֻכָּה לְצַעַק מִן הַלֵּב זַעֲקָה גְּדוֹלָה וּמְרָה כְּמוֹ
שְׂרָאוּי לִי לְזַעַק וּלְצַעַק עַל עוֹנוֹת רַבִּים וּגְדוֹלִים כְּאֻלָּה, אוֹי אוֹי אוֹי, וְאַזְעַק וְאַצְעַק
וְאַשׁוּעַ אֶלְיָךְ בְּאֻמַּת וּבְלֵב שְׁלֵם, בְּלֵב גִּשְׁבֵּר וְנִדְכָּה מִקִּירוֹת הַלֵּב, עַד שִׁירְגִישׁוּ גַם כָּל
הַלְּבָבוֹת שֶׁל כָּל הַטְּפוֹת שְׂגַמְשִׁכּוּ מִמֶּנִּי לְכָל מְקוֹם שְׂגַמְשִׁכּוּ, הֵן אוֹתָן הַטְּפוֹת שְׂגַמְשִׁכּוּ
בְּהֵתֵר וְנִתְהוּוּ מֵהֶם בְּנֵי שִׁיחִיו לְאַרְךְ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים, הֵן לְהַבְדִּיל אוֹתָן הַטְּפוֹת
שִׁינְאָו מִמֶּנִּי לְבַטְלָה בְּשׁוּגָג אוֹ בְּמִזִּיד, וְנַעֲשֶׂה מִכָּל טַפָּה וּמִטַּפָּה מַה שְׂנַעֲשֶׂה, אוֹי לִי וְי
לִי, וְכֹלֶם יְהִיָּה נְמוּל לְבָבְכֶם וְיִרְגִישׁוּ כֹלֶם בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם אֶת עֲצֵם כְּאַכְסֵם וְצַעֲרֵם,
וְהִיכֵן הֵם מְנַחִים בְּשְׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת, בְּמִקּוֹמוֹת הַמְּטַנְפִּים שֶׁלֹּא נִתֵּן לְהַזְכֵּר, וְיִהְיֶה נַעֲשֶׂה
רַעֲשׂ גְּדוֹל בִּינֵיהֶם, וְיִתְעוֹרְרוּ כֹלֶם לְשׁוּב לְהֵשֵׁם יְתַבְרַךְ בְּאֻמַּת, וְיִתְחִילוּ לְהַתְנַעֲנַע
וּלְהִצְטַעַר וּלְכַסֵּף בְּאֻמַּת לְהַתְתַּקֵּן וּלְשׁוּב אֶל יְהוָה בְּאֻמַּת, עַד שִׁתְעוֹרֵר רַחֲמִיךָ
הַטּוֹבִים, רַחֲמִיךָ הַגְּנוּזִים, רַחֲמִיךָ הַפְּשׁוּטִים, רַחֲמִיךָ הַרַבִּים, עָלֵי וְעַלֵּיהֶם. וְתַעֲסֵק
בְּתַקּוֹנֵנוּ וְתַגְּאֵלְנוּ מְהֵרָה מִבְּאֵר שַׁחַת, מִטַּיִט הַיָּוֹן, וּמִכָּל מְקוֹמוֹת הַמְּטַנְפִּים וְהַמְּקַלְקָלִים,

מבֹּלֵם תִּגְאָלְנוּ וְתִפְדְּנוּ וְתוֹצִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתִתְקַנְנֵנוּ, וַיֵּשִׁיב הַמֶּלֶךְ אֶת נִדְחָיו מִהֶרֶה, כִּי אַתָּה חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת לְבַל יִדַּח מִמֶּךָ גֵּדַח, וּמֵל אֶת לִבְבֵינוּ לְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ כְּמֵה שְׁכֵתוֹב, וּמֵל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת לִבְכָךָ וְאֶת לִבְבִי זֶרַעַךָ לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְכָךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ:

כח אדר

אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ, אֵל חַי חַלְקֵנוּ צוּרֵנוּ, צוּה לְהַצִּיל יְיָדוֹת שְׁאֲרֵינוּ מִשַּׁחַת לְמַעַן בְּרִיתְךָ אֲשֶׁר שָׁמַת בְּבִשְׁרֵנוּ. זַפְנֵי מִהֶרֶה לְמוּל אֶת עַרְלַת לִבְבִי וּלְכַב זֶרַעִי, וּבִפְרֹט בִּימֵי אֱלוֹל הַקְּדוּשִׁים, זַכְנֵי מַעֲתָה שְׁאִזְכָּה לְהַכִּין עֲצָמֵי בְּאֵמַת, בְּאִפְן שְׁאִזְכָּה בִּימֵי אֱלוֹל הַקְּדוּשִׁים שִׁיְהִיָּה נְמוּל בְּשִׁלְמוֹת לִבְבִי וּלְכַב זֶרַעִי בְּאֵמַת, עַד שְׁאִזְכָּה בְּחַיִּים חַיִּיתִי שִׁיתְקַנְנוּ אוֹתִי הַצְּדִיקִים אֲמַתִּיִּים בְּשִׁלְמוֹת, אוֹתִי וְאֶת זֶרַעִי וְאֶת כָּל הַתְּלוּיִם כִּי לְמַעַן לֹא אֲבוּשׁ וְלֹא אֶכְלֵם וְלֹא אֶפְשֵׁל לְעוֹלָם וָעֶד, וְלֹא אֵעוּל בְּכַסּוּפָא קַמְךָ. וְלֹא יְהִיָּה כַח לְהַחֲטֹאת לְרַבֵּץ עַל פֶּתַח קַבְרֵי חַס וְשָׁלוֹם, רַק אִזְכָּה לְתַקֵּן הַכָּל בְּחַיִּים חַיִּיתִי, בְּכַח וּזְכוּת הַצְּדִיקִים אֲמַתִּיִּים, כִּי אֵין לִי שׁוּם תַּקְוָה וּסְמוּכָה כִּי אִם עֲלֵיהֶם לְבַד, וּבְכַחֶם וְהַבְּטַחְתָּם אֲנִי מְצַפִּים עַדִּין לְכָל טוֹב. מְלֵא רַחֲמִים, חוּס וְרַחֵם עָלַי וְהַצִּילֵנִי מִחֲרָפוֹת וּבְיוֹנוּת, שְׁלֵא יְהִיָּה כַח לְשׁוּם מְזִיק וּמִשְׁחִית לְהַתְקַרֵּב אֵלַי בְּעַת מִיתַתִּי, וְלֹא יִלְכוּ אַחַר מִטְתִּי חַס וְשָׁלוֹם, רַק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּגְרָשֶׁם מִמֶּנִּי וְתִכְבָּלֶם בְּבִטּוֹל גְּמוּר מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וְתַחוּס עָלַי בְּחַמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה וּבְחַנּוּנֵינוּתְךָ הַעֲצוּמִים, שְׁאִזְכָּה לְתַקֵּן בְּחַיִּי אֶת כָּל אֲשֶׁר שַׁחַתְתִּי. וְתַחוּס וְתַמְחַל וְתַסְלַח לִי עַל הַכָּל בְּחַיִּים חַיִּיתִי, בְּאִפְן שְׁלֵא יְהִיָּה עָלַי שׁוּם דִּין וּמִשְׁפָּט אַחַר כֶּךָ. אִם אֲמַנֵּם יִדְעִיתִי בְּאֵמַת כִּי אֲנִי רַחוּק מִישׁוּעָה כְּזֹאת, כִּי בְּמֵה יִזְכָּה נַעַר כְּמִנִּי לִזְהָ, אֲךָ עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֲנִי בּוֹטַח וְעַל חֶסֶדְךָ אֲנִי גֹשֶׁעַן, וְלִסְלִיחוֹתְךָ אֲנִי מְקוּהָ וְלִישׁוּעַתְךָ אֲנִי מְצַפֶּה, בְּכַח וּזְכוּת הַצְּדִיקִים אֲמַתִּיִּים שְׁבִדוֹרְנוּ, וּזְכוּת כָּל הַצְּדִיקִים אֲמַתִּיִּים שׁוֹכְנֵי עִפְרָי, עֲלֵיהֶם אֲנִי גֹשֶׁעַנִּים, בְּהֵם תִּמְכַּתִּי יִתְדוֹתֵי לְשֹׂאֵל כָּל אֱלֹהֵי מִלְּפָנֶיךָ. עַל בֶּן עַדִּין אֲנִי עוֹמֵד וּמְצַפֶּה וּמְקוּהָ וּמוֹחַל לִישׁוּעַתְךָ הַגְּדוֹלָה, שְׁאִזְכָּה מִהֶרֶה לְכָל מֵה שְׁבַקְשִׁיתִי מִלְּפָנֶיךָ, כִּי אַתָּה צוּפֵה לְרָשָׁע וְחַפֵּץ בְּהַצְּדָקוֹ. וְאִם אֲנִי מִתְמַהֲמֵה הַרְבֵּה לְשׁוּב, וְעוֹד הוֹסַפְתִּי קַלְקוּלִים וְעוֹנוֹת הַרְבֵּה גְדוּלִים וְעֲצוּמִים בְּכָל יוֹם, אֶפֶר-עַל-פִּי-כֵן עַדִּין אֲנִי מַחֲכֶה בְּכָל יוֹם שִׁיְבוֹא גְּאֻלְתִּי וּפְדוּת נַפְשִׁי, שְׁאִזְכָּה מִהֶרֶה לְהַתְעוֹרֵר מִשְׁנַתִּי וְלָקוּם מִנְּפִילְתִּי וְלַעֲמֵד מִיְרִידְתִּי וְלַחַיּוֹת מִמִּיתַתִּי, וְלְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֵמַת וּבְלֵב שָׁלֵם לְהִיּוֹת כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֵמַת, אֲנִי וְזֶרַעִי וְזֶרַע זֶרַעִי וְכָל זֶרַע עִמְךָ בֵּית-יִשְׂרָאֵל מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, אֲמֵן סְלָה:

פו

[על-פי תורה קנ"ב - כשבא נשמה קדושה לעולם]

פִּתְחוּ לִי שְׁעָרֵי צְדָק אֲבֵא בָּם אוֹדָה יְהוָה. פִּתְחוּ שְׁעָרִים וַיָּבֵא גוֹי צַדִּיק שׁוֹמֵר אֱמֻנִים. שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאִישֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֵא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, סֶלַח וּמַחֵל לְעוֹנוֹתֵינוּ, וְתֵן לָנוּ בְּמִתְנַת חַנּוּן וְנִדְבַת חֶסֶד אֱמוּנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה. וּזְכֵנוּ לְאֱמוּנַת חַכְמִים בְּאֵמֶת, שְׁנוּכָה לְהֵאֱמִין בְּאֵמֶת בְּכָל הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים. וְהוֹשִׁיעֵנוּ וּזְכֵנוּ שְׁנוּכָה לְכַנֵּס לְתוֹךְ פִּתְחֵי וְשְׁעָרֵי הַקְּדוּשָׁה, שְׁנוּכָה לְהִתְקַרֵּב בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ לְנִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים, אֲשֶׁר בָּהֶם בָּלָנוּ תְלוּיִם וְאַחוּזִים, כִּי הֵם שָׂרְשׁ נִשְׁמוֹתֵינוּ חַיֵּינוּ וְאַרְךְ יְמֵינוּ. חוֹסֶה עָלֵינוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, וְתֵן לָנוּ אֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ, בְּאֵפֶן שְׁנוּכָה לְהִתְקַרֵּב אֵלֵיהֶם בְּאֵמֶת וְלִלְךָ בְּדַרְכֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים, וְלָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת עַל-יָדֶם, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ כִּי אֵין לָנוּ שׁוֹם תְּקוּהָ וְזוֹלָתָם, וּבִלְעָדָם לֹא נָרִים אֶת יְדֵינוּ וְאֶת רַגְלֵינוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֹךְ וְאֵל תִּגְמַל לָנוּ כַּחֲטָאתֵינוּ וְכַעֲוֹנוֹתֵינוּ, וְאֵל תִּשְׁלִיכֵנוּ לְעוֹלָם מִן הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְאֵל תִּסְתֵּם הַפֶּתַח וְאֵל תִּגְעוֹל הַדֵּלֶת בְּפָנֵינוּ חֵם וְשָׁלוֹם. רַחֵם עַל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָט עָלֵי הָעָנִי וְהָאֲבִיוֹן, הַחֹסֵר מִמַּעֲשִׂים טוֹבִים, הַמְּלַכְלֵךְ בְּמַעֲשִׂים רָעִים, אֲשֶׁר מַחְמַת זֶה גַם מַעַט הַמַּעֲשִׂים טוֹבִים הַנַּעֲשִׂים בְּגוֹף פָּגוּם כְּזֶה, הֵם גַּם בֶּן פְּגוּמִים הַרְבֵּה, וּבְמִה וְזִכָּה נֵעַר הַמְּנַעֵר מִכָּל טוֹב כְּמוֹנֵי לְכַנֵּס בְּפִתְחֵי הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהִיא הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, לְהִתְקַרֵּב לְהַצְּדִיק הָאֵמֶת הַשֵּׁיף לִי כְּפִי שָׂרְשׁ נִשְׁמָתִי. אִם עוֹנוֹת תִּשְׁמֹר יְהוָה אֲדַנִּי מִיַּעֲמֹד. אֲדוֹן מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עָלַי, וּפִתְחֵ לִי בְּרַחֲמֵיךָ פִּתְחֵי הַקְּדוּשָׁה. וְתִשְׁפִּיעַ לִי בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים אֱמוּנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה, שְׁאִזְכָּה לְהִיּוֹת אֲמִיץ וְחֹזֵק וְקַיָּם בְּאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה תְּמִיד, לְהֵאֱמִין בְּךָ וּבְצְדִיקוֹת הָאֱמֵתִיִּים וּלְהִתְקַרֵּב אֵלֵיהֶם בְּאֵמֶת, וְלִינֹק וּלְשָׂאב מִחֲכָמְתֶּם הַקְּדוּשָׁה. וְתִשְׁבֵּר וְתַעֲקֹר וְתִבְטֹל אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת וְהַסְטָרִין וְהַמְּסַבֵּבִין אוֹתָם, שְׂמַהֵם נִמְשָׁכִין כָּל הַחוֹלְקִים וְהַמְתַּנְגְּדִים עַל הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים, וְכָל הַקְּשׁוּיֹת וְהַסְּפָקוֹת וְהַבְּלָבוּלִים שְׁנוּכְפָלִים עָלֵיהֶם בְּמַחְשָׁבָה לְהַרְהֵר אַחֲרֵיהֶם חֵם וְשָׁלוֹם. אֲנִי יְהוָה, בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים חוּס וְחַמֵּל עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְתֵן לָנוּ עֲצוֹת שְׁלֵמוֹת וְנִכּוֹנוֹת וְאֱמֵתִיּוֹת, בְּאֵפֶן שְׁנוּכָה שִׁיתְנַגֵּל לָנוּ הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ. וְתִפְתַּח לָנוּ שְׁעָרֵי הָאֱמוּנָה, בְּאֵפֶן שֶׁלֹּא יִהְיֶה כַח לְשׁוֹם קְלָפָה וְסִטְרָא אַחֲרָא לְהַעֲלִים הָאֵמֶת וְלַסְגֵּר הַשְּׁעָרִים חֵם וְשָׁלוֹם:

רבונו של עולם, אתה יודע כל מה שגורם המחלוקת בעולם. וכבר כשל בח הספול, כי גם מצד עצמי אני חלוש כח מאד כאשר אתה ידעת, ונוסף לזה התגברות המחלוקת, ובפרט הקטגוריא שבין הצדיקים והתלמידי חכמים בעצמם, עד אשר אין יודעים מהצדיק האמת השיך לשרש נשמתנו שנוכל לקבל תועלת על-ידו לנצח.

כט אדר

רבונו של עולם, יהוה אלהים אמת, בוחן לבות וכליות. אתה יודע את צפון לבי, אשר בפנימיות הנקדה שבלבי, מאד נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות יהוה, לזכות להתקרב להצדיק האמת שיוכל להושיעני מצרות נפשי, להוציאני מעונותי ולהשיבני אלך באמת. מי יתן ידעתי ואמצאהו הייתי מודלג על ההרים מקפיץ על הגבעות להתקרב אליו, מספר צעדי אנידנו. על כן רחם עלי בחסדיך העצומים, וזכני לבלות ימים ושנים על זה, לבקשו ולחפשו ככסף וכמטמונים, עד שאזכה למצא את שאהבה נפשי, שאזכה מהרה שיתגלה לי באמת הצדיק האמת השיך לשרש נשמתו, ואזכה להתקרב אליו באמת. ואל ימנעני שום מונע ואל יעכבני שום עכוב, רק אזכה לילך ולרוץ אחריו בכל כחי. ואזכה לאמונה שלמה וחזקה ונכונה, עד שאזכה לשאב על-ידה מחכמתו הקדושה ולהטיב מטובו לאחרים להפיץ מעינותיו חוצה. מלא רחמים רחם עלינו, וצוה ברחמיך לכתל ולגרש כל הנטורי תרעא וכל השומרים העומדים על הפתח, ותסלק גם הפרוכתא קלישא מן הפתח, באפן שיוכל לכנס כל הרוצה לכנס. ותתן בלב כל הצדיקים והכשרים ויראי שמים, שלא יהיה ביניהם שום מחלוקת כלל, ולא יהיה נמשך מהם חס ושלום, שום מניעה ועכוב ובלבול מלהתקרב לנקדת האמת, שהוא הצדיק האמת השיך לנו כפי שרש נשמותינו. ועזרני וזכני אותי ואת זרעי ואת כל זרע בית-ישראל, שזוכה שיהיה לנו מסירת נפש באמת, למסור גופנו ונפשנו ומאדנו בשביל להתקרב להצדיק האמת, באפן שזוכה לינק ולשאב ולקבל חכמה מחכמתו הקדושה. ותמהר הגאולה בכלל ובפרט. ותביא אותנו מהרה לארץ ישראל, ארץ הקדושה, ארץ החיים, מקום האמונה, בכליות הקדושה, כי כבר הגיע העת והעונה שתושיע לעמך ישראל, כי אם לא עכשיו אימתי, כי כבר ארך עלינו הגלות מאד מאד בגוף ונפש בגשמי ורוחני בכלל ובפרט. רחם נא קהל עדת ישראל, סלח ומחל עונם והושיענו למען שמך. רחם עלינו למען בריתך. הביטה ועננו בעת צרה, כי לך יהוה הישועה. אל תשליכנו מאמונתך הקדושה לעולם, לא כחמאינו תעשה לנו ולא כעונותינו תגמל עלינו. אל תשליכנו מלפניך ורוח קדשך אל תקח

מִמֶּנּוּ. אֵל תִּשְׁלִיכֵנוּ לְעֵת זְקֵנָה בְּכָלוֹת בָּחֲנוּ אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ. פָּתַח לָנוּ שַׁעַר בְּעֵת נְעִילַת שַׁעַר. כִּי כָּבֵד עָבְרוּ הַרְבֵּה מִיָּמֵינוּ וּשְׁנוֹתֵינוּ, וְעַדֵּן שַׁעְרֵי הַקִּדְשָׁה נְעוּלִים וּסְגוּרִים בְּפָנֵינוּ בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים וּפְשָׁעֵינוּ הָעֲצוּמִים. יַעֲזֹרְרוּ רַחֲמֶיךָ וְחַיְנוּתֶיךָ עַל עֲלוּב כְּמוֹנִי, הָעוֹמֵד אֲצֵל הַפֶּתַח זֶה יָמִים וְשָׁנִים הַרְבֵּה, וְצוּהָ לְמַלְאָכֶיךָ לִפְתּוֹחַ לִי שַׁעְרֵי הַקִּדְשָׁה וּלְהַכְנִיסֵנִי בָּהֶם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחַסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים, עַד אֲשֶׁר לֹא תַחֲשֶׁךְ הַשֶּׁמֶשׁ וְהָאוֹר וְהַיָּרֵחַ וְכוּ'. הַיּוֹם יִפְנֶה הַשֶּׁמֶשׁ יָבוֹא וְיִפְנֶה נְבוֹאָה שְׁעָרֶיךָ. אֵל תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בְּיוֹם צָר לִי הַמָּה אֵלֵי אֲזַנְּךָ בְּיוֹם אֶקְרָא מִהַר עֲנֵנִי. יְהוָה שָׁמַע תַּפְלִיתִי הַאֲזִינָה אֵל תַּחֲנוּנֵי בְּאִמְנַתְךָ עֲנֵנִי בְּצַדִּיקְתְּךָ. כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֲמוּנָה שֶׁקָּר רַדְפוּנִי עֲזֹרְנִי. הוֹרְנִי יְהוָה דַּרְכְּךָ וּנְחַנֵּנִי בְּאֵרַח מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹדְרֵי. הִדְרִיכֵנִי בְּאִמְתְּךָ וּלְמַדְנִי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אוֹתְךָ קוֹיֵתִי כָּל הַיּוֹם. יְהִי לְרַצּוֹן אִמְרֵי כִּי וְהִגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

פז

[על-פי תורה קצ"ג - דע שהמחשבה יש לה תקף גדול]

אֱלֹהֵיךָ יְהוָה נִפְשִׁי אֶשָּׂא. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ לְמַסַּר נַפְשִׁי עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם בְּאִמַּת בְּכָל־עֵת תְּמוּד, וּבִפְרָט בְּשַׁעַת קְרִיאַת שְׁמַע, בְּעֵת קְבֻלַּת עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם, שְׁאֲזֹכָה לַיְחָד שְׁמֶךָ בְּכָל יוֹם תְּמוּד בְּעָרֵב וּבִבְקָר בְּמַסִּירַת נַפְשׁ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם בְּאִמַּת בְּכָל לַב, בְּשִׁמְחָה וְחִדּוּהַ גְּדוֹלָה. וְאֲזֹכָה לְקַבֵּל עָלַי בְּאִמַּת כָּל הָאֲרַבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין, סְקִילָה שְׂרִפָּה הַרְגַּ וְחֲנֻקָּה, בְּעֵת שְׁאֲנִי מִיְחָד שְׁמֶךָ בְּכָל יוֹם, שְׁאֲהִיָּה מְרַצָּה בְּאִמַּת וּבְלֵב שְׁלֵם לְמוֹת בְּכָל הַמִּיתוֹת וְלִסְבֹּל כָּל הַיְסוּרִים וְהַעֲנוּיִים בְּשִׁבִיל קְדֻשַׁת שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל. וְתַעֲזֹרְנִי בְּכַחַד הַגְּדוֹל וּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׁאֲזֹכָה לְחֹזֵק אֶת מַחְשַׁבְתִּי בְּעֲנִין הַמַּסִּירַת נַפְשׁ בְּאִמַּת, בְּמַחְשַׁבָּה חֹזְקָה וְתַקִּיפָה בְּכָל הַכּוֹחוֹת שִׁישׁ בְּמַחְשַׁבָּה בְּפָנִימִיּוֹת וְחִיצוֹנִיּוֹת, וְלִצְיֵר בְּמַחְשַׁבְתִּי כָּל הַמִּיתוֹת וְהַעֲנוּיִים בְּצִיּוּר גְּמוּר בְּמַחְשַׁבָּה חֹזְקָה וְתַקִּיפָה בְּכַטּוּל כָּל הַהֲרַגְשׁוֹת עַד שְׁאֲרָגִישׁ בְּמַחְשַׁבְתִּי וּמַחִי צַעַר הַמִּיתָה וְהַעֲנוּיִים מִמֶּשׁ כְּאִלוּ מְמִיתִים וּמְיַסְרִים אוֹתִי בְּמִיתוֹת וְיִסּוּרִים אִלוּ מִמֶּשׁ בְּשִׁבִיל קְדֻשַׁת שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוּשׁ, עַד שֶׁכְּמַעַט תִּצָּא נַפְשִׁי חַס וְשְׁלוֹם. וְלֹא יְהִיָּה שׁוּם חִלּוּק אֲצִלִּי בֵּין יְסוּרֵי הַמִּיתָה מִמֶּשׁ, וּבֵין יְסוּרֵי הַצִּיּוּר בְּמַחְשַׁבָּה וְהַקְּבֵלָה בְּלֵב, עַד שְׁאֲהִיָּה מְכַרְח לְהַתְגַּבֵּר לְהַפְסִיק הַמַּחְשַׁבָּה מֵעַט, בְּעֵת שְׁאֲרָאָה וְאִבְחִין שְׁקֻרֹב שֶׁתִּצָּא נַפְשִׁי מִמֶּשׁ חַס וְשְׁלוֹם, כְּדִי שְׁלֹא אָמוֹת בְּלֹא עֵתִי חַס וְשְׁלוֹם. וְאַתָּה תַּעֲזֹר וְתוֹשִׁיעַ לִי וְתוֹרְנִי וְתִלְמְדֵנִי לְהַתְנַהֵּג בְּזֶה כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאִמַּת, לְקַבֵּל הַמַּסִּירַת נַפְשׁ בְּאַהֲבָה בְּאִמַּת

בשביל קדוש השם, ולציר במחשבותי המיתה והיסורים במחשבה חזקה כל כף, עד שארגיש צער המיתה והיסורים ממשי, ולהניח בסוף המחשבה להפסיקה מעט מציור החזק של יסורי המיתה בעת שיהיה הדבר קרוב שתצא נפשי לגמרי, כי אין זה רצונך לסלק הנפש קדם הזמן חס ושלום:

א ניסן

רבנו של עולם, מלא רחמים, אדון כל, קדוש על כל הקדשות. אתה יודע אשר בעצם תקף גלותנו עתה בכלל ובפרט, אין לנו שום סמיכה כי אם על פח וזכות הצדיקים האמתיים המוסרים נפשם על קדוש השם באמת, כאשר גלית לנו על-ידי חכמיך הקדושים. ובכן רחם עלינו למען שמך, וזכנו להכלל בצדיקים הקדושים האלו, כי לפניך נגלו כל תעלומות לב, ואתה יודע שאנחנו בלנו עמך בית-ישראל, כל אחד ואחד מרצה באמת למסר נפשו על קדוש השם, כאשר שמענו באזנינו מכמה וכמה אנשים פשוטים וקלי עולם שמתו על קדוש השם וסבלו ענויים ויסורים קשים בשביל קדשת שמך הגדול. וגם אנכי הדל במעשים, הריש והגבוה בעצם גשמיותי ותקף תאותי ורבוני עונותי, אף-על-פי-כן, אני מרצה באמת למות מיד על קדוש השם, והנני מקבל עלי באמת בכל לב ונפש, סקילה שרפה הרג וחנוק, בשביל קדשת שמך הגדול. ואם איני זוכה עדין למחשבה זכה וחזקה כל כף, עד שארגיש צער המיתה ממשי על-ידי הקבלה והציור במחשבה, אף-על-פי-כן, אני מרצה באמת ובכלב שלם למות מיד על קדוש השם. על פן חוס וחננו ורחם עלינו שיהיה גם מסירת נפשנו חשוב ומקבל ומרצה לפניך בתוך כלליות נפשות הצדיקים והקדושים שמסרו נפשם על קדשת השם באמת, ועל-ידי-זה תעלה אותנו מנפלתנו וירידתנו וגלותנו בכלליות ובפרטיות, בגשמיות ורוחניות, ותקרבו אליך באהבה ותחזירונו בתשובה שלמה לפניך באמת חיש קל מהרה. ותעלה אותנו מעלה מעלה, עד שנוכח להגיע לכל מה שבקשנו מלפניך, שנוכח לחזק המחשבה כל כף בשעת המסירת נפש על קדוש השם, עד שארגיש צער המיתה ממשי בעת הקבלה והציור במחשבה. ונוכח לבון תמיד בכל יום בשעת קריאת שמע ערב ובקר, שאנו מוסרים נפשנו על קדוש השם באמת, במחשבה חזקה ותקיפה, בכל אשר בקשנו מלפניך אדון מלא רחמים. עד שנוכח בעת שיגיע קצנו להפטר מן העולם, שנוכח אז למות ממשי על קדוש השם באמת בכל לב, באהבה ובשמחה גדולה. ותהיה מיתתנו כפרה על כל עונותינו ותעלה נשמתנו

אלֵךְ זָכָה וּנְקִיָּה, וַיְהִי נִפְשׁוֹתֵינוּ וְרוּחֹתֵינוּ וְנִשְׁמוֹתֵינוּ צְרוּרִים בְּצִרוּר הַחַיִּים אֵת
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְלֹא נִיעוּל בְּכִסּוּפֵא קִמְךָ:

וְאִם בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים וּבִפְשָׁעֵינוּ הַעֲצוּמִים, אִין כַּח בְּמִסִּירַת נִפְשָׁנוּ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם
לְהַעֲלוֹת אוֹתָנוּ מִנִּפְלוֹתֵינוּ וִירִידוֹתֵינוּ וְגִלוֹתֵנוּ, אֲשֶׁר יִרְדְּנוּ מִטָּה מִטָּה בְּנִשְׁמֵי
וְרוּחֵנוֹת בְּכִלְיֹת וּבִפְרִטֵי כְמוֹ שְׂכֵתוֹב, וְתִרְדַּ פְּלָאִים, אִין מִנְחָם לָהּ. כֹּאֲשֶׁר אָתָּה
יֹדֵעַ מַעֲמֹד וּמִצֵּב שֶׁל יִשְׂרָאֵל עִתָּה בְּסוֹף הַגְּלוּת הַמִּרְהוּ, וּמָה שֶׁעוֹבֵר בְּכָל יוֹם עַל
כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּפִרְטוֹ. אֲנֵא זָכַר נֵא בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, אֵת כָּל הַצְּדִיקִים וְהַקְּדוֹשִׁים
הָאֲמֵתִיִּים שֶׁהָיוּ מִימֹת עוֹלָם מִן אֲבֹרָהּ אֲבִינוּ עָלְיוֹ הַשְּׁלוֹם עַד עִתָּה, שֶׁמָּסְרוּ נִפְשָׁם
עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, וְסָבְלוּ בְּמָה מִיתוֹת וְעֲנוּיִים מְשֻׁנִּים וְצָרוֹת וִיסוּרִים קָשִׁים וּמְרִים
בְּשִׁבִיל קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל. וּבִפְרִט זְכוּת הַצְּדִיק הַתָּנֵא הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא רַבִּי
עֲקִיבָא וְכוּרָנוּ לְבִרְכָה, אֲשֶׁר סָרְקוּ אֵת בְּשָׂרוֹ בְּמִסְרָקוֹת שֶׁל בְּרִזָּל, עַד שֶׁיִּצְתָה נִשְׁמָתוֹ
בְּאֶחָד. וּזְכוּת חֲבָרְיוֹ כָּל הַעֲשָׂרָה הַרוּגֵי מַלְכוּת, אֲשֶׁר בָּלָם סָבְלוּ עֲנוּיִים קָשִׁים וּמְרִים,
עַד שֶׁיִּצְתָה נִשְׁמָתָם עַל קִדְשַׁת הַשֵּׁם בְּקִדְשָׁהּ וּבְמִתְהַרְהַר גְּדוֹלָהּ, אֲשֶׁרִי לָהֶם. וּבְצָרוּף
זְכוּת כָּל הַקְּדוֹשִׁים שֶׁהָיוּ בְּכָל הַדּוֹרוֹת, שֶׁמָּתוּ בְּמָה וּבְמָה נִפְשׁוֹת, אֲלָפִים וּרְבָבוֹת,
רְבָבוֹת רְבָבוֹת, וּכְמָה וּכְמָה קְהִילוֹת קְדוּשׁוֹת עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, וְסָבְלוּ בְּמָה וּכְמָה מִיָּנִי
יְסוּרִים וְצָרוֹת קָשׁוֹת וְעֲנוּיִים מְעֲנוּיִים שׁוֹנִים, עַד שֶׁיִּצְאָה נִשְׁמָתָם עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם. אֵת
אֱלֹה מִזְבֵּחוֹת תִּזְכֹּר, וְאֵת אֱלֹה עֲקִדוֹת תִּרְאֶה. וְתִשְׁכַּח חֲרוֹן אַפָּי מֵעֲלֵינוּ וְתִמְתִּיק
וְתִכַּבֵּל כָּל הַדֵּינִים וְכָל הַגְּזֵרוֹת קָשׁוֹת מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל כָּל בֵּית-יִשְׂרָאֵל. וְתִסְבַּב בְּרַחֲמֶיךָ
לְטוֹבָה, בְּאִפְן שְׁנִזְכָּה לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת, וְלֹא נָשׁוּב עוֹד לְכִסְלָהּ, רַק נִזְכָּה לַעֲשׂוֹת
רְצוֹנְךָ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ לְעוֹלָם. כִּי אָתָּה יוֹדֵעַ שֶׁעִתָּה בְּתַקְפָּה גְּלוּתֵנוּ בְּכִלְל וּבִפְרִט, אִין לָנוּ
שׁוֹם כַּח וְתִקְוָה וּסְמִיכָה, כִּי אִם בּוֹכוֹת הַקְּדוֹשִׁים הָאֵלוֹ שֶׁמָּסְרוּ נִפְשָׁם עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם,
כְּמוֹ שֶׁאָמַר דּוֹד הַמְּלֶכֶךְ עָלְיוֹ הַשְּׁלוֹם, אֲמַרְתָּ לִיהוָה אֲדִנִּי אָתָּה טוֹבְתִי כָּל עֲלִיךָ.
לְקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה וְאֲדִירִי כָּל חֲפְצֵי כֶּם. עֲזָרְנוּ בּוֹכוֹתֵם, זְכַנּוּ בְּכַח קִדְשָׁתֵם
שֶׁל כָּל הַקְּדוֹשִׁים שֶׁהָיוּ מִימֹת עוֹלָם עַד הַנְּהָ, אֲשֶׁר קִדְּשׁוּ אֵת שְׁמֶךָ בְּלִי מִסְפָּר
בְּמִסִּירַת נִפְשָׁם עֲצוּם מְאֹד. בּוֹכוֹתֵם וְכַחֵם עֲזָרְנוּ שְׁנִזְכָּה גַם כֵּן לְמַסֵּר נִפְשָׁנוּ עַל קְדוּשַׁת
הַשֵּׁם בְּאֵמֶת, בְּאַהֲבָה וּבִירְאָה, בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב, כְּכֹל אֲשֶׁר בְּקִשְׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ אֲדוֹנֵינוּ
מִלְּכָנוּ. וְתִחַזְרֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת חִישׁ קַל מְהֵרָה, בְּכַחֵם וּזְכוּתֵם שֶׁל כָּל
אֱלֹה הַקְּדוֹשִׁים, זְכוּתֵם יִגַּן עֲלֵינוּ, לְהוֹצִיאֵנוּ מִהֲרָה מִכָּל הָעוֹנוֹת וּמִכָּל הַפְּגָמִים

והקלקולים שנפלונו בהם כל אחד ואחד לפי ענינו, באשר אתה לבד יודע. רבנו של עולם, רבנו של עולם, מה נאמר ומה נדבר ומה נצמדק. עליך השלכנו את יהבנו, אליך שטחנו כפינו, עזרנו וזכנו בזכות הקדושים לשוב אליך באמת מהרה. חנני יהוה כי אליך אקרא כל היום שמח נפש עבדך כי אליך יהוה נפשי אשא. ותרחם על כבודך הגדול והקדוש ותנקם בימינו לעינינו נקמת דם עבדיך השפוף כמו שכתוב, אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע. הנשא שופט הארץ השב גמול על גאים. ותמהר ותחיש לגאלנו ותשיב נדחנו ותקבצנו יחד מהרה מארבע פנות הארץ לארצנו. אבינו שבשמים, קדש את שמך בעולמך על עם מקדשי שמך, ובישועתך מלפנו תשוב ותרם ותגביה קרננו למעלה למעלה, והושיענו בקרוב למען שמך, ברוך המקדש שמו ברבים:

פח

[על-פי תורה קמ"ט - חצות לילה אקום להודות לך]

ב ניסן

חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך. מלא רחמים, המעורר ישנים והמקיץ נרדמים, חום וחמל עלי, וזכני ברחמיך הרבים שאזכה לקום בכל לילה ולילה בחצות ממש כל ימי חיי, ואזכה להתעורר משנתי בחצות לילה בזרזות גדול בלי שום עצלות וכבודות כלל. ולא תתגבר עלי השנה והתרדמה חס ושלום, ולא יוכל שום דבר למנוע אותי מזה. וברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים, תעורר הרוח צפונית המנשבת בכנור של דוד בחצות לילה, ומשם ימשך עלי התעוררות להתעורר תמיד משנתי בעת חצות לילה ממש. עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר:

רבנו של עולם, אתה הוזהרתנו בכמה אזהרות לקום תמיד בחצות לילה ממש, כמו שכתוב בזהר הקדוש אזהרות נוראות על זה. אך אתה יודע, כי רבו המניעות שמתגברים עלינו על כל אחד ואחד להטרידנו מזה, עד אשר אבדנו רב הלילות אשר בטלנו מלקום בחצות. על כן באתי לפניך אדון כל רב להושיע, תן לי עצה איך לזכות לזה לקום תמיד בכל לילה בחצות ממש, שהוא תכף אחר ששה שעות מתחלת הלילה, בין בחרף בין בקיץ. ואזכה להתעורר אז בזרזות גדול, ולסדר תקון חצות, לאונן ולקונן על הרפן בית-המקדש, ועל גלות התורה שנמסרו רייה לחיצונים, ועל חטאי ועונותי ופשעי העצומים והרבים שגרמו כל זה, והאריכו את

הגלות ביותר, באשר נגלה לפניך יוצר הכל, כמה וכמה הארכת את הגלות בעונותי הרבים, בכלל ובפרט:

אוי לי וי לי, מה אומר מה אדבר מה אצטדק, הנני לפניך באשמה רבה, ומה שעבר עבר. זכני מעתה לשוב לדרך הישר באמת, ולא אוכד שום לילה מלילותי מקימת חצות. ותהיה עמי תמיד, ותעזרני ותשמרני שלא יזיק לי כלל קימת חצות בשום דבר, ולא יארע לי שום חלי ראש ושום גזק מזה. אבי שבשמים, הקימני ואחיה, זכני מעתה לקום בכל לילה ולילה תמיד בחצות ממש, בין בחל בין בשבת ויום טוב, בשבתי בביתי ובלכתי בדרך, ולסדר תקון חצות ולעסוק אז בתורה הרבה. ותעזרני ותושיעני שאזכה על-ידי סדר תקון חצות, להמתיק ולבטל כל הדינים מעלי ומעל כל בני ביתי ומעל כל בני ישראל עמך. ואזכה בכל בקר להסתפל על השמים, ותעזרני להמשיך עלי דעת דקדושה על-ידי-זה, דעת זך וצח, דעת אמת, שאזכה על-ידו לשוב אליך באמת, ולהיות פרצונך הטוב באמת מעתה ועד עולם. ויהיה נמשך עלי בכל בקר חוט של חסד מבקר דאברהם, ויקים מקרא שפתוב, יזמם יצוה יהוה חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי. ונאמר, יהוה בהשמים חסדך אמונתך עד שחקים. ונאמר, חדשים לבקרים רבה אמונתך. יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. **אמן ואמן:**

פ ט

[על-פי תורה קע"ח - ודוי דברים]

אודה יהוה מאד בפי ובתוך רבים אהללנו. כי יעמד לימין אביון להושיע משופטי נפשו. רבנו של עולם, חנון המרבה לסלח, הרוצה בתשובה, למדני איך להודות לך עתה, ואיך לשמח נפשי עתה, באפן שאזכה על-ידי השמחה להתודות לפניך ולפרט את כל חטאי לפניך, שעשיתי מעודי עד היום הזה, באפן שאזכה לשוב אליך באמת. רבנו של עולם, אב הרחמים, אתה יודע כי חדוה תקועה בלבי מסטרא חדא ועציבו מסטרא חדא, וגדל השמחה והחדוה שיש לי לשמח על חלקי הוא בלי שעור וערך ומספר, אשר זכיתני ברחמיך הרבים להיות מזרע ישראל, עם הנבחר מכל העמים, ומרמזים מכל הלשונות, אשר אתה מחבב אותנו בכל לשונות של חבה, ואתה אוהב עמך ישראל אהבה רבה ואהבת עולם לעולמי עד ולצח נצחים.

ומאהבתך ומחמלתך את עמך ישראל, הרבית לנו תורה ומצות, אשר אין קץ להשמחה שיש לנו לשמח ולשיש ולגיל מאד בכל מצוה ומצוה, המשיבין את הנפש ומשמחין את הלב כמו שכתוב, פקודי יהוה ישירים משמחי לב. אבל מרבוי עונותי ופשעי העצומים נופלים עלי בכל-עת עצבות ודאגות ומרה שחורה, כי עוני אגיד אדאג מחטאתי. ואתה יודע, כי זאת העצבות והמרה שחורה מזיק מאד לעבודתך, כי מחמת העצבות נטמטם לבי ונתבלבל דעתי, עד שאיני יכול להתעורר לשוב אליך באמת. ואפלו להתודות לפניך ולפרט חטאי ולפרש שיחתי לפניך, קשה מאד וכבד עלי, מחמת שנטמטם לבי על-ידי העצבות והמרה שחורה:

ג ניסן

על-כן באתי לפניך מלא רחמים, אדון השמחה והחידוה, שתרחם עלי ותלמדני איך לשמח נפשי בכל-עת, כי כבר למדתנו ברחמיך הרבים על-ידי צדיקים הקדושים, שאפלו אם האדם הוא כמו שהוא, אפלו אם עשה מה שעשה, וגם עתה הוא כמו שהוא. אף-על-פי-כן באשר הוא שם, הוא מחיב להכריח עצמו בכל הכחות להרחיק העצבות ולשמח את נפשו בכל-עת, על אשר זכה על כל פנים להיות מזרע ישראל. וגם צריך לחפש ולבקש ולמצא בעצמו נקודות טובות מכל המצות הרבות שזכה לעשות מעודו. כי כל אחד ואחד מישראל יש לו מצות רבות, כי אפלו פושעי ישראל מלאים מצות ברמז. ובוה ראוי לשמח ולשוש הרבה כל אחד מישראל, אפלו הפחות שבפחותים והגרוע שבגרועים:

מרא דעלמא כלא, אדון הנפלאות, אבי אב הרחמן, אשר עז וחדוה במקומך. היה בעזרי והושיעני, שאזכה לאספ ולקבץ כל חלקי השמחה מכל המצות והנקודות טובות שזכיתי ברחמיך מעודי עד היום הזה, ויתקבצו אלי כל חלקי השמחות האלו יחד, ויתגברו בכל עז על העצבות והמרה שחורה של עונותי הרבים, עד שאזכה על-ידי-זה לשמח בכל עז תמיד. ואזכה להתגבר ולהתחזק בשמחה וחדוה תמיד, בכל מיני דרכים ועצות, אשר למדתנו על-ידי צדיקיך הקדושים. ותעזרני להתגבר בשמחה גדולה כל כך, עד שאזכה לרקוד מחמת שמחה. ותזכני לשמחה של מצוה תמיד, הן לשמח בשמחת חתנה של מצוה לשמח חתן וכלה הכשרים, הן לשמח בשאר שמחות של מצוה. ותהיה בעזרי ותושיעני תמיד להיות שמח בכל-עת בשמחה של מצוה, בחדוה גדולה ובשמחה רבה כל כך, עד שאזכה

לרקד הרבה מחמת שמחה. ואזכה לשמח ולרקד כל כך, עד שאזכה לילך ולעבר בכל קומת השמחה והרקודין, שכלולה מרמ"ח אברים ושס"ה גידין, כי השמחה היא שרש נקדת כל התרין מצות שבתורה כמו שכתוב, פקודי יהוה ישרים משמחי לב. זכני ברחמיך הרבים, שיתלהב בי השמחה של כל הנקודות טובות האמתיות שבי, מכיל המצות אשר זכיתני מעודי בחסדיך הגדולים עד אשר תאיר השמחה באור גדול ונפלא, עד אשר יתבטלו על-ידי-זה החשך והמניעה והדאגה והעצבות של רבוי החטאים והעונות והפשעים העצומים שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך מנעורי עד היום הזה. ואם הם רבים ועצומים מאד מאד, עם כל זה מדה טובה מרבה, ובכחך הגדול אתה יכול להוסיף אור גדול בהשמחה של המצות והנקודות טובות שבי, עד אשר יתגברו על החשך והדאגות והעצבות של רבוי העונות שלי, עד שיתבטל הרע לגבי הטוב, שיתבטלו עצבות העונות כנגד שמחת המצות. ואזכה לשמח ולרקד הרבה בשמחה של מצוה תמיד, עד שאזכה לשמחה שלמה באמת, ולהשלים כל קומת השמחה והרקודין בשלמות באמת. ועל-ידי-זה תזכני ברחמיך הרבים, להתודות לפניך בכל-עת ולפרט את כל חטאי בפרוש, בפה מלא. ואל ימנעני מזה שום מונע ועוב, ואל יעבירני השכחה לשכח איזה חטא מלפרטו לפניך, ואל יבלבל אותי מזה שום בלבול, רק אזכה להתודות לפניך באמת ולפרט את החטא בפרוש. ואתה מלא רחמים, תהיה בעזרי, שאזכה על-ידי ודוי דברים לבנות ולהשלים את הדבור בתכלית השלמות. ועל-ידי-זה יתעורר הקול העליון ויתחד עם הדבור ביחוד שלם, באפן שיתתקנו על-ידי-זה כל חטאי ועוני ופשעי שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך מיום היותי עד היום הזה, ותמלא כל השמות שפגמתי בשמך הגדול:

טו להודש

רבוננו של עולם, רבוננו של עולם, מי ישום לי פה לדבר עתה, לפרש עתה כל שיחתי לפניך, איך לוקחין כח עתה לשפך לבי כמים נוכח פניך יהוה. רבוננו של עולם, מלא רחמים, מלכי ואלהי, אליך אתפלל. למדני איך לניצח אותך, שתחזירני בתשובה שלמה לפניך באמת. אבי צורי גואלי ופודי, הצופה להטיב אחריתי, עזרני ברחמיך העצומים ובישועתך הגדולה ובדרכי עצותיך הנפלאות, שאזכה להיות בשמחה תמיד. שמח נפש עבדך כי אליך יהוה נפשי אשא. חזקני ואמצני להתגבר בכל פעם על העצבות, להגביר השמחה על העצבות. ותחזק אותי בכל מיני שמחות, ותשמח את נפשי בכל דרכי השמחה אשר למדו אותנו רבותינו הקדושים, באפן

שאזכה להיות בשמחה תמיד, ולא אניח את העצבות להתקרב אלי בשום אופן, ולא יהיה שום כח להעצבות והמרה שחורה לממטם את לבי חס ושלום, ולא לבלבל את דעתי. רק אזכה להתגבר בכל-עת בשמחה גדולה וחדוה רבה, עד שאזכה מתוך השמחה להתודות לפניך בפה מלא, ולשפך לבי כמים נוכח פניך יהוה, ולפרש כל שיחתי לפניך בכל יום בלב נשבר ונדכה פראוי לי, ואחר כך תכף אחזר אל השמחה ביתר שאת ויתר עז, ולהרבות בשמחה יתרה בכל פעם בכל עז ותעצומות, עד שאזכה לשוב אליך באמת ולעבד אותך תמיד בשמחה ובטוב לבב מרב כל, כי בשם קדשך הגדול הגבור והנורא בטחתי, שאתה יכול לעזר לי גם עתה להתגבר בשמחה תמיד, אגילה ואשמחה בישועתך. אשמחה ואעלצה בך אומרה שמך עליון. ותמשיך עלינו השמחה ממקור השמחה, מהשמחה העתידה והמוכנת לבוא עלינו בקרוב על-ידי משיח צדקנו כמו שכתוב, כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון, ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה, וכל עצי השדה ימחאו כף. ותמהר ותחיש לגאלנו, ותנחם ותשמח אותנו ואת כל עמך ישראל במהרה בימינו. ויקים מהרה מקרא שכתוב, כי נחם יהוה ציון נחם כל חרבותיה, וישם מדברה כעדן וערבתה כגן יהוה, ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה. אמן ואמן:

[על-פי תורה רפ"ב - אומרה לאלקי בעודי]

ד ניסן

אהללה יהוה בחיי אומרה לאלהי בעודי. רבוננו של עולם, עשה עמי בדרךך הנפלאים וחסדיך העצומים, והיה נא בעזרי והושיעני שאזכה בכל עת לשמח נפשי האמללה והעלובה מאד מאד בלי שעור, באופן שאזכה להיות בשמחה תמיד. כי אתה לבד יודע את כל המעשה אשר נעשה תחת השמש מיום בריאת אדם הראשון עד היום הזה, ואשר נעשה עתה בדור הזה, את כל אשר נעשה בכלליות העולם עם כלל נשמות ישראל. ואת כל אשר נעשה עמי והאביון, הדל והנשחת, החוטא והפגום, הפושע והחייב מאד, האכזר על עצמו כזה, את כל אשר נעשה עם נשמתי ורוחי ונפשי מיום שנאצלו ונבראו ונוצרו ונעשו, עד אשר נמשכו לתוך הגופים שנתגלגלו בהם בכל הגלגולים שעברו עליהם, עד אשר באו בתוך גופי הזה המגושם, החוטא והפגום מאד, את כל אשר עבר עלי מיום הזכרון של הזקן העליון

שזוכר לאו כלום, וכל אשר עבר עלי בימי הזכרון של שאר הזקנים הקדושים הזוכרים המראה והטעם והריח, והחכמים שהמציאו את הגרעין, ובעת שהולכו הגרעין לטע הפרי, ובעת שהתחילה הפרי להתהוות ולהתרקם, ובעת שהיה הגר דולק, ובעת שחתכו הפרי מן האילן, אשר אתה לבד יודע הפרוש של אלו הדברים, ואת כל אשר נעשה עמי בימים ההם, ואת כל אשר נעשה עמי אחר כך עד היום הזה, ואת כל אשר עשיתי טוב ורע, את כל אשר עברתי ופגמתי בשונג ובמזיד באנס ובכרצון בכל יום ויום. ואת כל מה שזופיתי ברחמיך, לחטף איזה נקודת טובות בימים הרעים האלה שעברו עלי מעודי עד היום הזה. ועתה אחרי כל הבא עלי, ואחרי כל מה שעשיתי אם טוב ואם רע, הורני ולמדני עתה הדרך והנתיב והשביל האמת, באפן שאזכה לשוב בתשובה שלמה באמת מעתה על כל פנים:

רבוננו של עולם, חפץ חסד, מלא רחמים, הצופה לרשע וחפץ בהצדקו, הן את כל אדם לכף זכות תמיד רב חסד ומרבה להטיב, המנהיג עולמו בחסד ובריותיו ברחמים. עזרני וזכני הדרך האמת, באפן שאזכה גם עתה לחפש ולבקש ולמצא בי זכות ונקודות טובות ולדון את עצמי לכף זכות תמיד, באפן שאזכה לשמח את עצמי בכל-עצת ולכנס בכף זכות באמת, ולזכות על-ידי-זה לתשובה שלמה באמת, ולהתפלל על-ידי-זה בכונה גדולה בחיות והתלהבות ובשמחה רבה וחדוה גדולה ועצומה, ואזכה לקים באמת מקרא שכתוב, אומרה לאלהי בעודי:

רבוננו של עולם, אתה יודע שאין לי שום חיות וכח ותקוה ופתחון פה לדבר לפניך, כי אם על-ידי הדרך הקדוש והנורא והנשגב והנפלא הזה, שגלו רבותינו וזכרונם לכרכה בפסוק: אומרה לאלהי בעודי. כי אתה יודע את גדל עצם ורבויו קלקולי, את מרירות דמרירות כאבים אנושים של עונותי העצומים והכבדים מאד במהות וכמות ואיכות, אשר כמעט כמעט לא היה תקנה חס ושלום, כי מכף רגל ועד ראש אין בי מתם, פצע וחבורה ומכה טרִיה. אבל אתה הוזהרתנו שצריך האדם לחפש ולבקש ולמצא בעצמו נקודות טובות, ולשמח את נפשו ולכלי לפל בדעתו, מכל שכן שלא ליאש את עצמו חס ושלום בשום אפן בעולם, על כן עזרני וזכני והורני הדרך לזכות לזה באמת, שאזכה בכל-עת אשר ירצו להתגבר עלי חס ושלום עצבות ומרה שחורה ויגון ואנחה, על-ידי עונותי ופשעי הרבים והעצומים מאד, וירצו להחליש את דעתי ולרשל את ידי כאלו אפס תקנה חס ושלום, שתעזרני

ותושיעני בחסדיך הרבים והגדולים, להתגבר עליהם בכל עז ותעצומות, ולבלי לפל
 בדעתי בשום אפן בעולם, רק להתחזק ולהתגבר בכל הכחות לחפש ולעין ולבקש
 ולמצא בי זכות ונקדות טובות שזכיתי לעשות מעודי עד היום הזה, כי באמת גם
 בעצם פחיתותנו ושפלותנו ובעצם רבוי פגמנו, אף-על-פי-כן חסדיך גבר עלינו,
 וזכיתנו ברחמיך בכל-עת לחטף בכל פעם איזה מצות ומעשים טובים. וכאשר אתה
 משבח ומפאר ומחבב את כנסת ישראל בגלותם ושפלותם, כפלח הרמון רקתך,
 אפלו פושעי ישראל מלאים מצות פרמון. ואם גם המצות בעצמן שאנו עושין הם
 מלאים פסלת, פניזות ומחשבות זרות ובלבולים, ועדין לא עשינו מעולם שום מצוה
 בשלמות, אף-על-פי-כן, אי אפשר שלא יהיה בהם איזה נקדות טובות, כי בכל מצוה
 ומצוה שזכינו כל אחד ואחד לעשות לפעמים, הן ציצית או תפלין, או קבלת שבתות
 וימים טובים, או איזה צדקה וגמילות חסד, והרחקות מאכלות אסורות, וכו' וכו',
 בודאי יש בכל מצוה ומעשה טוב איזה נקדה טובה על כל פנים. ועל-ידי אלו הנקדות
 טובות ראוי לנו לשמח כל ימינו לעולם, אפלו בעצם גריעותינו, מה שזכינו לגרם
 נחת-רוח לפניך באיזה נקדות טובות שזכינו כל ימי חיינו. ועל-ידי-זה נזכה לכנס לכף
 זכות באמת, ולשמח את נפשנו תמיד, באפן שנוזכה לשוב בתשובה שלמה באמת
 על-ידי-זה. כי אני מאמין באמונה שלמה שעל-ידי הדרך וצנור החסד הנפלא הזה,
 יש תקוה גם לי, ואפלו לכל פושעי ישראל הגרועים מאד, לזכות מעתה לתשובה
 שלמה באמת ולהיות בשמחה תמיד:

ה ניסן

וְזַכְנִי ברחמיך הרבים לדון את כל בני אדם לכף זכות תמיד, ואפלו כשאני רואה
 רשע גמור, אף-על-פי-כן אחפש ואבקש, עד שאמצא בו גם כן נקדות
 טובות, עד שאזכה לדונו לכף זכות ולהכניסו בכף זכות באמת, ולהשיבו בתשובה
 שלמה באמת על-ידי-זה. רבונו של עולם, בזכות וכח הצדיקים האמתיים המליצים
 טוב על ישראל תמיד, העוסקים ומזרחים בכל כחם לחפש ולחתר ולמצא זכות
 וטוב בכל אחד מ'ישראל, אפלו בהגורע שבגורועים, בזכותם וכחם זכנו גם כן לבוא
 לזה באמת:

וּתְזַכְּנֵנו להתקרב להצדיקים האמתיים האלו, העוסקים בזה תמיד, לחפש ולבקש
 ולמצא נקדות טובות בכל אחד ואחד מ'ישראל, אפלו ב'פושעי ישראל,

בכלם מחפשים ומוציאים בחכמתם נקודות טובות, ומלקטים ומקבצים אותם אחת לאחת למצא חשבון ומכניסים גם אותם בכף זכות, ובונים מהם בנינים דקדושה נפלאים ונוראים, ומעלים לפניך שעשועים גדולים שלא עלו לפניך מימות עולם, וזוכין לעשות זמירות ונגונים קדושים על ידי קבוץ הטוב הזה ממקומות האלה. רבונו של עולם, מלא רחמים, זכנו להתקרב לצדיקים האלו, וזכנו להכליל בהם ולשמע תפלתם הקדושה של צדיקים נוראים האלו, אשר רק הם יודעים להתפלל בשביל כלל ישראל, ולירד לפני התבה להוציא את הרבים ידי חובתן, לקבץ כל הטוב וכל הנקודות טובות מכל אחד ואחד מהמתפללים, ולהתפלל עם כל הטוב הזה לפניך מלא רחמים, ולהפך מדת הדין למדת הרחמים. זכנו בחסדיך הגדולים ורחמיך העצומים, שנהיה נכללים בתפלות הצדיקים האלו, והם יתפללו בעדנו תמיד. ואל יתנו דמי לך, עד אשר תרחם גם עלינו על כל אחד ואחד, ותאספנו אליך הביתה, ותכניסנו לכף זכות באמת, ותשמח את נפשנו תמיד, ותחזירנו בתשובה שלמה לפניך באמת, מעתה ועד עולם:

ובכן תרחם עלינו ועל זרענו ועל כל זרע עמך בית-ישראל, ותגן ותשמר ותציל את כל ילדי עמך בית-ישראל מן כל הכתות הרעות של החכמים להרע, המתפשטים עתה בעולם בעונותינו הרבים, כאשר אתה ידעת. הן מכתות האפיקורסים העוסקים בחכמות חיצוניות ולשון עלגים של העכו"ם, המתגברים בכל-עת לחנך גברי בני ישראל בדרכיהם הרעים והמרים, להרחיקם מלמוד תורה שבעל פה, ולבלי ללמד כי אם תנ"ך עם חכמת הדקדוק, וגם זה רק שעה מועטת ביום, ולבלות עקר הזמן על למוד חכמות חיצוניות ולשונות העוקרים את האדם משיני עולמות. אוי לעינים שפך רואות, אוי לאזנים שפך שומעות. והן משאר כתות של חכמים בעיניהם, המתלוצצים מהתמימים בדרכיהם, העוסקים בעבודת יהוה ובתורתו בפשיטות בתמימות בלי חכמות של הכל, כאשר הורו לנו אבותינו ורבבותינו הקדושים, אשר רבים קמים נגדם ופורשים רשת להגלם, להפאות אותם מני דרך הישר והכבוש מכבר, לבדות מלכם חכמות של שטות וליצנות, לבלבל ולהחליש חם ושלו, דעת התמימים והישרים בלבותם. יהוה אלהים, אתה ידעת את כל זה, כפיה וכמה מזיקים לעבודתך חכמות כאלו. רחם עלינו ועל זרענו ועל כל זרע עמך בית-ישראל, ושמר והצל כל ילדי עמך בית-ישראל מכל הכתות הרעות האלה, שלא

יתפסו ברשתם בימי נעוריהם. ותעזר ותגן ותושיע לנו בכל־עת, ותורנו ותלמדנו
 תמיד שנופה לידע איך להתנהג עם בנינו וזרענו מקטנותם, איך לשמרם ולמלט
 נפשם מן הכתות הרעות האלה, ולחנכם לטובה בדרך־יך הקדושים והאמתיים,
 שילכו בדרך הישר והאמת, בתמימות ופשיטות כרצונך הטוב באמת, כאשר קבלנו
 מאבותינו ורבותינו הקדושים. ונופה להודיע לכל בנינו ודורותינו הבאים אחרינו,
 ולכל דורות זרע ישראל, את כל מעשי יהוה הגדול, אשר עשית עמנו מימי אבותינו
 עד הנה בכל דור ודור, למען ידעו דור אחרון בנים יולדו יקמו ויספרו לבניהם. ונופה
 לקיים בשלמות מקרא שפתוב, והודעתם לבניך ולבני בנך, להודיע להם קדשת
 אמונתנו הקדושה והטהורה והתמימה. ותרחם על כל ילדי עמך בית־ישראל
 מקטנותם, שיוזבו לקבל הכל פיהם שאין בו חטא מהמשפנות הקדושים של הצדיקים
 האמתיים, אשר כל אחד ואחד בונה משכן קדוש, אשר משם מקבלים התינוקות של
 בית רבן הכל פיהם הקדוש שאין בו חטא. רבנו של עולם, אתה יודע את כל המעשה
 אשר נעשה עכשיו בעולם בדורות הללו בעגון התינוקות של בית רבן, אשר כל
 העולם אינו מתקיים אלא על הכל פיהם הקדוש שאין בו חטא, ורבים קמים עליהם
 לבלבל ולקלקל חס ושלום הכל פיהם הקדוש מנעוריהם על־ידי חכמתם הרעות.
 רחם עליהם ועלינו למענך, והגן בעדיהם ושמרם והצילם מפל מיני חנוכים הרעים
 של כל מיני דרכים שאינם ישרים בעיניך. אתה יהוה תשמרם תצננו מן הדור זו
 לעולם. חמל על פלמט ילדי עמך בית־ישראל, אשר אין לנו על מה להשען כי אם על
 זכות הכל פיהם הקדוש שאין בו חטא. רחם עליהם ועלינו, שיוזבו כל ילדי עמך בית־
 ישראל, שכל אחד ואחד יקבל הכל פיו שאין בו חטא, מהמשפן הקדוש של הצדיק
 האמת השניך אליו כפי שרש נשמתו, באפן שיוזבו על־ידו לילך ולהתחנך בעבודת
 השם יתברך, ולכנס בתורת יהוה באמת, שיוזבו ללמוד תורה לשמה ולהגות בה יומם
 ולילה. ותפתח את לבם בתלמוד תורתך, ותתן להם בינה בלבם להבין ולהשכיל,
 לשמוע ללמוד וללמוד לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה, והאר
 עיניהם בתורתך ודבק לביהם במצותיך. ותאריך ימיהם ושנותיהם בטוב ובנעימים,
 ותהיה עמם תמיד, ותעזרם ותושיעם שיוזבו לעבדך באמת כל ימיהם לעולם:

רבנו של עולם, מלא רחמים, יודע תעלומות, זכנו לפעל בקשתנו ברחמים אצלך,
 בזכות וכח הצדיקי־אמת הגדולים במעלה, העוסקים לדון את כל העולם

לכף זכות תמיד, ולחפש ולבקש ולמצא נקודות טובות בכל אחד ואחד מישראל אפלו בהגורע שבגורעים, ולקבץ כל הטוב הזה ולהתפלל עם כל הטוב הזה לפניך להמתיק ולכמול כל הדינים שבעולם, אשר אלו הצדיקים רואים ומבינים כל הבחינות בכלל ובפרט שיש בענין התינוקות של בית רבן, כי הם רואין היכן התינוקות קורין, ומאיזה צדיק מקבל כל תינוק ותינוק הכל פיו שאין בו חטא, וכמה וכמה מקבלים ממנו, וכל הבחינות שיש בזה, והדור שיצא מהם עד הסוף. בזכות וכח אלו הצדיקים עוד והושיע לנו ולכל ילדי עמך בית-ישראל, וזכנו לפעול כל מה שבקשנו מלפניך, ומלא משאלותינו לטובה ברחמים:

מִרְאָה דְעֵלְמָא כְּלָא, זכני לכנס באמת לכף זכות, באפן שאזכה מעתה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת. זכני בזכות כל הצדיקים האמתיים שהיו בכל דור ודור, ובזכות כל הצדיקים האמתיים שבדור הזה, ועורני והושיעני ולמדני והורני בכל-עת עצות אמתיות, באפן שאזכה לשמח את נפשי בכל-עת על-ידי דרכי התורה הזאת, ולכלי להניח את העצבות והמרה שחורה לכנס בי ולא לגע בי כלל, רק אזכה להיות בשמחה תמיד באמת בכל לב ונפש, ותתן שמחה בלבי על-ידי דרכי התורה הזאת. ואזכה להיות אף שמח תמיד על-ידי כל נקדה ונקדה טובה שזכיתי מעודי עד היום הזה לגרם איזה נחת רוח לפניך. ותעזרני ותושיעני שאזכה גם לשמח אחרים. ותורני ותלמדני דעת ותבונה, באפן שאזכה לזה לשמח נפשות עמך ישראל בכל-עת ולדונם לכף זכות תמיד, עד שיוכו בלם לשוב אליך באמת ובשמחה, ויקים מהרה מקרא שכתוב, ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתם בקרבכם, והסירותי את לב האבן מבשרכם, ונתתי לכם לב בשר, ועשיתי את אשר בחקי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם. ונזכה לעבד את יהוה בשמחה ולבוא לפניו ברננה, ויקים מקרא שכתוב ישמח ישראל בעשיו בני ציון יגילו במלכם. ונאמר, אשירה ליהוה בחיי אומרה לאלהי בעודי. יערב עליו שיחי אנכי אשמח ביהוה. יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם, ברכי נפשי את יהוה הללויה:

ע א

[על-פי תורה קנ"ז - כל הנהגה מדברי תורה נוטל חייו מן העולם]

לז' אדר הילולא דמשה רבנו ע"ה

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתַּזְכְּנֵנִי לְהַתְדַבֵּק בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְתַפְתַּח אֶת לְבִי וְדַעְתִּי עַד שְׁאוּזְכָּה לְשִׁמְעַת וּלְהַבִּין הַיָּטִב בְּלִבִּי אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה וְהַמְּהוֹרָה וְהַתְּמִימָה, הַמְּשִׁיבַת נֶפֶשׁ וּמַחְכִּימַת פִּתִּי וּמְשַׁמַּחַת לֵב וּמְאִירַת עֵינַיִם וְעוֹמְדַת לְעַד וְצַדִּיקוֹ יַחְדּוֹ. וְאוּזְכָּה לְהַרְגִּישׁ הַיָּטִב בְּנִפְלְאוֹת גְּעִימַת עֲרֶבֶת מְתִיקַת חֲדוּשֵׁי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרְאִים מְאֹד שֶׁגָּלוּ כָּל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים, הַמְּחִיִּין כָּל הָעוֹלָמוֹת. וְאוּזְכָּה לְהַגִּיחַ עַל יְהוָה בְּדַבְּרֵי תוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, עַד אֲשֶׁר אֶקְוֶה וְאֶמְאֵם בְּחַיֵּי עוֹלָם הַזֶּה וּבְתַאוּוֹתָיו וְהַבְּלִיּוֹ, וְיִתְבַּטְּלוּ כָּל חַיֵּי עוֹלָם הַזֶּה אֲצִלִּי לְגַמְרֵי עַל-יְדֵי עֵצֶם הַהֲנָאָה וְהַתְּעִנוּג וְהַשְּׁעִשׂוּעַ שְׁאוּזְכָּה לְהַגִּיחַ וּלְהַתְּעַנֵּג מִדְּבָרֵי תוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה וְהַנּוֹרְאָה, אֲשֶׁר כָּל דְּבָרֶיהָ חַיִּים וְקַיָּמִים נְאֻמִּים וְנַחֲמָדִים לְעַד, וְנַחֲמָדִים מְזֻהָב וּמְפֹזָר רַב וּמְתוֹקִים מְדַבֵּשׁ וְנִפְתַּח צִיפִים, כִּי בְּאֵמַת מְרַחֵק נִרְאָה לִי בְּדַעְתִּי גְעִימַת עֲמֻקּוֹת דְּבָרֵי תוֹרַתְךָ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר עוֹלָה עַד אֵין סוּף וְיוֹרֵד עַד אֵין תְּכֵלִית, וּמְקַשֵּׁר וּמְחַבֵּר וְכוּלֵל כָּל הָעוֹלָמוֹת יַחַד, וְנוֹתֵן עֲצוֹת נִפְלְאוֹת לְכָל דָּרִי מֵעֵלְיָה וְדָרִי מִמָּטָה אֵיךְ לְזַכֵּר אוֹתְךָ תַּתְּבַרְךָ, וּלְהַתְּדַבֵּק בְּךָ בְּאֵמַת. מֵה גָּדְלוֹ מֵעֲשִׂיךָ יְהוָה מְאֹד עֲמָקוֹ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ. וְאִם הֵייוֹנוּ זוֹכִים לְשִׁמְעַת וּלְהַפְתּוֹת אֲזַנֵּינוּ וּלְבַנּוֹ הַיָּטִב לְדְבוּר אֶחָד מִתּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר גְּלִיתָ לָנוּ עַל-יְדֵי מִשְׁחַת עֲבָדֶיךָ, וְעַל-יְדֵי כָּל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים שֶׁהָיוּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר עַד הַיּוֹם הַזֶּה, הֵייוֹנוּ מִתְּבַטְּלִים לְגַמְרֵי. אֵךְ בְּעוֹנֵתֵינוּ הַרְבִּיבִים, אֵין אָנוּ זוֹכִים לְהִכְנִים הַדַּעַת בְּלֵב וּלְבַטֵּל תַּאוּוֹת הַלֵּב עַל-יְדֵי-זֶה, כִּי לְבַנּוֹ מְלֵא מַחְשְׁבוֹת חוּץ, תַּאוּוֹת וּבְלִבּוֹלִים וְהַרְהוּרִים וְעַקְמִימִיּוֹת שְׁבַלְבָב, עַד אֲשֶׁר לְבַנּוֹ רַחוּק מְאֹד מִדְּבָרֵי תוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, עַל כֵּן אֵין אָנוּ מְרַגְּשִׁין גְעִימוֹת מְתִיקוֹת אֲמִרוֹתֶיהָ הַמְּהוֹרָסִים. אָנָּה אֲדוֹן יַחִיד, הַמְּלַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְתַפְתַּח לְבַנּוֹ בְּתַלְמוּד תּוֹרַתְךָ. וְזַכְּנוּ שְׁנַדְבַק לְבַנּוֹ בְּאֵמַת בְּדַבְּרֵי תוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, עַד שְׁאוּזְכָּה לְהַגִּיחַ וּלְהַתְּעַנֵּג מְאֹד מִדְּבָרֵי תוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, עַד שִׁיְהִיָּה נְמָאֵם אֲצִלְנוּ עַל-יְדֵי-זֶה כָּל חַיֵּי עוֹלָם הַזֶּה וּתַאוּוֹתָיו וְהַבְּלִיּוֹ. וְנִפְתַּח לְחַיִּים טוֹבִים וְאַרְפִּים בְּאֵמַת לְהַתְּדַבֵּק בְּךָ וּבְתוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים לְעוֹלָם וָעֶד, וְלֹא נְסוּר מִרְצוֹנְךָ יָמִין וּשְׂמָאל. הַעֲרַב נָא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת דְּבָרֵי תוֹרַתְךָ בְּפִינוּ, וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצָאֵינוּ

וְצִאֲצֵאי עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּלָנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ לְשִׁמְחָה, עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה
לְחַזוֹת בְּנַעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן סְלָה:

עב

[על-פי תורה ע"ב - להתחזק בכל פעם נגד היצר הרע]

ז ניסן

טוב ומטיב לכל, אֲשֶׁר בְּרֵאתָ הָעוֹלָם בְּשִׁבִיל לְגִלּוֹת טוֹבָךְ וּרְחֻמְנוּתְךָ, וּמֵרַב טוֹבָךְ
הָאֱמִתִּי וְהַנְּצָחִי אֲשֶׁר חֲפָצָתָ לְגִלּוֹת לְבְרִיּוֹתֶיךָ, נִתַּתְּ בָנוּ אֶת הַיֵּצֵר הָרָע כְּדֵי
לְהַכְנִיעוֹ וּלְשַׁבְּרוֹ, כְּדֵי לִזְכּוֹת עַל-יְדֵי־זֶה לְכָל טוֹב אֱמִתִּי וְנִצָּחִי. כִּי דַעְתְּךָ שְׂגָבָה מְאֹד,
וַיְדַעַתְּ אֲשֶׁר אֵי אֶפְשֶׁר לְגִלּוֹת טוֹבָךְ לְבְרִיּוֹתֶיךָ כִּי אִם עַל-יְדֵי שְׂיֵהִיָּה פַח הַבְּחִירָה
לְאָדָם עַל-יְדֵי שְׁנֵי הַיֵּצֵרִין שֶׁנִּתְּתָ בּוֹ, יֵצֵר טוֹב וַיֵּצֵר הָרָע. וְלֹאֲשֶׁר טוֹבָךְ וְהַשְּׂגָת אֱמִתְּךָ
עוֹלָה עַד אֵין סוּף, וְאַתָּה חֲפִיץ שְׂנַשְׁיֹג אוֹתְךָ בְּתַכְלִית מִדְּרָגָה הָעֲלִיּוֹנָה, עַל פֶּן הַגְּדֻלַּת
וְהַרְבִּיבֵת בְּכַחוֹת הַיֵּצֵר הָרָע כְּמַעֲט בְּלִי שַׁעוֹר. וְנִתְּתָ לוֹ כַּח לְהַסִּית וּלְמַנְע וּלְפַתּוֹת בְּכָל
דְּרָגָא וְדְרָגָא, כְּדֵי שֶׁנִּתְּגַבֵּר בְּכָל פְּעַם לְשׁוֹכְרוֹ בְּכָל דְּרָגָא וְדְרָגָא וּבְכָל בַּחֲיָנָה וּבַחֲיָנָה,
כְּדֵי לְהַשְׁיֹג אֱמִתַּת אֱלֹהוֹתְךָ בְּשִׁלְמוֹת גְּדוֹל בְּיֹתֵר בְּכָל פְּעַם, בְּמִדְרָגָה לְמַעְלָה
מִמִּדְרָגָה, כִּי גְבוּהַ מַעַל גְּבוּהַ שׁוֹמֵר וּגְבוּהִים עֲלֵיהֶם. כִּי מַעֲצֵם טוֹבָךְ הַנַּעֲלָה וְהַנְּשָׁגָב,
אַתָּה חֲפִיץ לְהִיטִיב עִמָּנוּ בְּכָל הַטּוֹב שֶׁבְּכָל הָעוֹלָמוֹת בְּתַכְלִית הַמַּעְלָה שְׂאִין מַעְלָה
אַחֲרָיו. וְאַתָּה יוֹדֵעַ שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְהַשְׁיֹג הַטּוֹב הָאֱמִתִּי שֶׁבְּכָל מִדְרָגָה וּמִדְרָגָה, כִּי אִם
עַל-יְדֵי שְׁבִירַת הַכַּח הַמוֹנֵעַ וְהַמְסִית וְהַמְדִּידִח שֶׁהוּא הַיֵּצֵר הָרָע שֶׁבְּכָל מִדְרָגָא וּמִדְרָגָא,
וּכְמוֹ שְׂאֵמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ וְזָכוּרָם לְבִרְכָה, כָּל הַגְּדוֹל מִחֲבָרוֹ יֵצֵרוֹ גְּדוֹל מִמֶּנּוּ. וּבַעֲוֹנוֹתֵי
הַרְבִּים וּבִשְׁטוֹת דַּעְתִּי הַפְּחוּתָה, לֹא דִי שְׂלֵא הַתְּגַבְּרַתִּי לְשַׁבְּרוֹ בְּכָל מִדְרָגָה וּמִדְרָגָה,
אַף גַּם הַתְּגַרָּה כִּי בְיֹתֵר מִנְּעוּרֵי, עַד אֲשֶׁר נִתְּפַסְתִּי כְּתוֹא מַכְמָר, נִתְּנֵנִי יְהוָה בְּיַדִּי לֹא
אוּכַל קוּם. וְכָל מָה שְׂאֵנִי רוֹצֵה לְפַעֲמִים לְחַתֵּר לְצֵאת כַּחוֹט הַשַּׁעֲרָה מִתַּחַת יָדוֹ, הוּא
מִתְּגַרָּה וּמִתְּגַבֵּר כִּי בְיֹתֵר, וְכֵן הָיָה כְּמָה פְּעָמִים בְּלִי שַׁעוֹר, עַד אֲשֶׁר כָּשַׁל כַּח הַסְּבָל,
צָמְתוּ בְּבוֹר חַיִּי וַיְדוּ אֲבָן בִּי. מָה אוֹמֵר מָה אֶתְאוּנֶנּוּ, מָה אוֹמֵר מָה אֲדַבֵּר מָה אֲצַמְדֵּק.
אֵיכָכָה אֶפְצָה פֶּה וְאֵיךְ אֶשָּׂא עֵין עֵתָה עִתָּה, אֲשֶׁר הַמְּשַׁכְּתִי עָלַי אֶת הַיֵּצֵר הָרָע
בְּעוֹנוֹתֵי הַרְבִּים וּבַפְּשָׁעֵי הַעֲצוּמִים, אוֹי מָה הָיָה לִי, אוֹי מָה הָיָה לִי, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם,
רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, טוֹב וּמְטִיב לְכָל תְּמִיד בְּכָל-עַת וְרַגַע, אֲשֶׁר טוֹבָךְ וּרְחֻמְיֶךָ אֵינָם
נִפְסָקִים לְעוֹלָם בְּשׁוּם עַת וְרַגַע. אַתָּה יוֹדֵעַ גְּדוֹל תְּקֵף הַדִּינִים הַרוֹצִים לְהַתְּגַבֵּר עָלַי

בְּכֹל פְּעַם חַס וְשְׁלוֹם, כִּי כָל־מִתְנַגְּרִים וּמִתְקַנְּאִים בְּאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, עַל אֲשֶׁר לָבוּ בּוֹעֵר תְּמִיד לְהִשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ, וְחוֹתֵר חֲתִירָה בְּכֹל פְּעַם לְשׁוּב אֵלָיְךָ וּלְהַכִּיר אוֹתְךָ בְּאַמֶּת. וּבְכֹל פְּעַם וּבְכֹל-עֵת וּרְנַע שֶׁהוּא מִתְעוֹרֵר אֶת עֲצֻמוֹ בְּאִיזָה תְנוּעָה לְעִסְק בְּזֶה, הֵם מוֹסְפִים שְׂנֵא אוֹתוֹ, וּמִתְנַגְּרִים וּמִתְגַּבְּרִים וּמְקַטְרְגִים כְּנִגְדּוֹ, כְּאֲשֶׁר אֶתָּה יְדַעְתָּ, לוֹלֵא רַחֲמֶיךָ וְחֶסְדֶיךָ וְלוֹלֵי כַח אֲבוֹתֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ הַצַּדִּיקִים הַנּוֹרָאִים הַמְּגִינִים עֲלֵינוּ, כְּכֹר אֲבֹדְנוּ כְּעִנְיָנוּ. וְאַתָּה יוֹדֵעַ חֲלִישׁוֹת כַּחֵי וְקִשְׁיוֹת עָרְפֵי וְשִׁטּוֹת דַּעְתִּי. וְעַתָּה אָבִי שְׂפִשְׁמִים, חוֹמֵל דְּלִים, הַמְּבַקֵּשׁ אֶת הַנְּרָדְפִים, לְמַדְנִי וְהוֹרְנִי בְּמָה יִזְכֶּה גַּעַר כְּמוֹנִי, מְלֵא עוֹנוֹת כְּמוֹנִי, חֲלוּשׁ כַּח כְּמוֹנִי, לְמִצַּא דְרֶךְ וּנְתִיב וְעֲצֵה אֵיךְ לְהִתְחַזֵּק כְּנִגְדׁ כָּל מִינֵי הַיְצָרִים רָעִים בְּכֹל פְּעַם, וְאֵיךְ לְהִתְחַכֵּם בְּחֻכְמָה אֱמִתִּית וּלְהִתְגַּבֵּר בְּכֹל מִינֵי הַתְּגַבְּרוֹת, בְּכֹל-עֵת וְעַת וּבְכֹל דְרָגָא וְדְרָגָא, בְּכֹל מִינֵי עֲלִיּוֹת וְיִרִידוֹת שְׂבַעְעוֹלָם, לְהֶאֱרִיךְ אִפִּי וּלְמַשֵּׁל בְּרוּחִי וּלְכַבֵּשׁ אֶת יְצָרִי, בְּאִפְּן שְׂאִזְכֶּה לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְכַבֵּל כָּל מִינֵי יְצָרֵי רָעִים וְכָל מִינֵי כַחוֹת הַמוֹנְעִים מִעֲבוֹדְתְּךָ וְאַמֶּתְךָ, לְמַעַן אֲזַכֶּה לֵילֶךְ בְּדַרְכֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים, לְסוּר מִרָע וּלְעֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעִנְיֶיךָ תְּמִיד. רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, רְבוֹנוֹ דַּעֲלָמָא כִּלְא, לְעֵלָא מִן כִּלְא וְלִית לְעֵלָא מְנַךְ, אֲשֶׁר אֲפִלוּ כְּתֵר עֲלִיּוֹן אוֹכְמָא הוּא לְגַבְךָ. וְטוֹבְךָ הַגְּדוֹל מְרוֹמָם וּמְנַשָּׂא עַל כָּל רוּם מְדַרְגּוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת, וְאַתָּה כְּלוֹ טוֹב בְּעֲצֻמְךָ בְּלֵי שׁוּם אַחִיּוֹת הַדִּין כִּלְא, אֲפִלוּ הַדִּין הַקְּדוֹשׁ וְהַטְּהוֹר, אֶתָּה מְרָמָם וּמְנַשָּׂא מִמֶּנּוּ בְּתַכְלִית הַהִתְרוֹמְמוֹת בְּדֶרֶךְ גַּפְלָא וְנוֹרָא, אֲשֶׁר אִי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיגוֹ, אֵיךְ אֶתָּה בְּעֲצֻמְךָ מְחִיָּה אֶת כָּל הַדִּינִים, מִתַּכְלִית שְׂרֵשׁ הָעֲלִיּוֹן שֶׁל הַדִּין הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא עַד סוֹף הַשְּׂתַלְשְׁלוֹת הַדִּינִים, עַד שְׂמִשְׂתַּלְשֵׁל וְנֶאֱחָז מֵהֶם הַסִּיגִים וְהַפְּסִלַת הַגְּמוּר וְכוּ'. וְאַתָּה מְחִיָּה אֶת כָּל־מֵאֵלֹ הַדִּינִים נֶאֱחָזִים כָּל הַיְצָרִים הָרָעִים שְׂבַכְכֵּל הַמְּדַרְגּוֹת, מִתַּכְלִית דְּיוֹטָא הַתְּחַתּוֹנָה עַד תַּכְלִית מְדַרְגָּה הָעֲלִיּוֹנָה עַד כְּתֵר עֲלִיּוֹן, שֶׁהוּא סוּד שְׂרֵשׁ הַיְצָר הָרָע שֶׁל הַצַּדִּיקִים הַגְּדוֹלִים מְאֹד הַקְּדוֹשִׁים וְהַנּוֹרָאִים. וּבְכֹל מְקַבְּלִים חִיּוֹת מְמָךְ, וּבְלַעֲדֶיךָ לֹא יְרִימוּ אֶת יָדָם וְאֶת רִגְלָם, וְאִין לָהֶם שׁוּם כַּח וְחִיּוֹת כָּל שֶׁהוּא כִּי אִם מְמָךְ לְבַד, כִּי אֶתָּה מְחִיָּה אֶת כָּל־מֵאֵלֹ עַל-פִּי-כֵן אֶתָּה מְרָמָם וּמְנַשָּׂא בְּתַכְלִית הַהִתְרוֹמְמוֹת וְהַהִבְדֵּל מִכָּל שְׂרֵשׁ הַדִּינִים הַקְּדוֹשִׁים שְׂבַכְכֵּל הָעוֹלְמוֹת הַקְּדוֹשִׁים בְּתַכְלִית הַקְּדוּשָׁה, כִּי אֶתָּה טוֹב בְּאַמֶּת בְּתַכְלִית הַטּוֹב בְּלֵי שׁוּם אַחִיּוֹת הַדִּין כִּלְא, וְכִי יְבִין דְרַכֵּי פְּלֹאוֹתֶיךָ:

ח ניסן

וּבְכֵן כְּכַח טוֹבְךָ הָעֲלִיּוֹן הָאֱמִתִּי, וּבְכַח הַצַּדִּיקִים הַגְּדוֹלִים הַקְּדוֹשִׁים וְהַנּוֹרָאִים אֲשֶׁר זָכוּ לְהַשִּׁיג טוֹבְךָ הָאֱמִתִּי, וּלְהוֹדִיעַ וּלְגַלּוֹת טוֹבְךָ לְבְרִיּוֹתֶיךָ שְׂאִינוּ נְפִסְק לְעוֹלָם

אֶפְלוּ אִם עָשִׂינוּ מָה שֶׁעָשִׂינוּ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, חֲסִדֵי יְהוָה כִּי לֹא תִמְנֹנוּ כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו. בְּכַחַם הַגְּדוֹל אֲנִי נִשְׁעַן עֲדוֹן לְהַקְהוֹת אֶת שְׁנֵי וּלְסַמֵּא אֶת עֵינַי וּלְקַשֵּׁר אֶת גּוּפֵי וְאֶבְרֵי, וּלְפַתַּח אֶת פִּי לְקַרְא אֱלֹהִי עֲדוֹן מִמְקוֹם שְׁאֲנִי שֵׁם עֲתָה, וּלְצַפּוֹת לִישׁוּעַתְךָ עֲדוֹן, וּלְבַלִּי לְיֵאֵשׁ אֶת עֲצְמִי מִשּׁוּם דְּרָגָא קְדוּשָׁה שֶׁבְּעוֹלָם בְּשׁוּם אִפְּן, וּלְפָרוּשׁ כְּפִי וּלְשַׁטַּח יְדֵי אֱלֹהִי עֲדוֹן, אוֹלֵי יַעֲתֵר לִי יְהוָה וְלֹא אוֹבֵד, אוֹלֵי יְחוּס אוֹלֵי יִרְחַם:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, לְמַדְנֵי עֲתָה מָה לוֹמֵר לְפָנֶיךָ, לְמַדְנֵי עֲתָה דְרָךְ הַחַיִּים, דְּרָךְ הַתְּשׁוּבָה הָאֲמִתִּית לְסִכּל חַלוּשׁ-כַּח, חַלוּשׁ עֲצָה כְּמוֹנִי, לְמַדְנֵי עֲתָה עֲצָה אֲמִתִּית, שְׁאֲזֹכָה לְקִיּוּמָה בְּאִפְּן שְׁאֲשׁוּב אֱלֹהִי מֵהֲרָה בְּאֲמֵת. לְמַדְנֵי עֲתָה הַדְּרָךְ וְהַנְּתִיב וְהַשְּׁבִיל בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת, בְּאִפְּן שְׁאֲזֹכָה בְּכָל-עַתָּה וְעַתָּה לְהַתְּגַבֵּר כְּנֶגֶד הַיָּצֵר הָרָע וְהַמְּנִיעָה וְהַמְּעַכֵּב וְהַמְּכַלְכֵּל בְּאוֹתָהּ הָעַתָּה, בְּאוֹתָהּ הַמְּדַרְגָּה כְּפִי מָה שֶׁהוּא בְּעֲלִיָּה אוֹ בִּירִידָה, כְּאֲשֶׁר אֲתָה לְבַד יוֹדֵעַ בְּכַמָּה וּבְכַמָּה אֲלָפִים וּרְבֻבוֹת עֲנִינֵי מְנִיעוֹת וְהַכְּבָדוֹת וּפְתוּיִם וְהַסְתּוֹת וְהַתְּגָרוֹת שֶׁמְתַגָּרָה וּמְתַגָּבֵר כְּנֶגְדִי בְּכָל יוֹם וּבְכָל-עַתָּה מִחֲדָשׁ, כְּמוֹ שְׁאֲמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנִם לְבִרְכָּהּ, בְּכָל יוֹם יִצְרוּ שֶׁל אָדָם מְתַגָּבֵר עָלָיו, וְאֵלְמָלָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזְרוֹ הָיָה נוֹפֵל בִּידוֹ. רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֹךְ, כִּי רַבּוֹ מְכֻאֲבֵי וְצָרוֹת לְכִבֵּי, צָרוֹת לְכִבֵּי הִרְחִיבוּ מְאֹד מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר:

עֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי וּזְכֵנִי לְהִיּוֹת עֹקֶשֶׁן גְּדוֹל בְּעַבְדֶּיךָ יְהוָה, וְאֵל יִבְהַלּוּנֵי רַעִיוֹנֵי, וְלֹא יוּכַל שׁוּם דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לְהַפִּיל אוֹתִי בְּדַעְתִּי חֵם וְשָׁלוֹם, אוֹ לְהַרְחִיק אוֹתִי חֵם וְשָׁלוֹם מֵאֲתָךְ, אֶפְלוּ אִם יִהְיֶה מָה שִׁיְהִיָּה חֵם וְשָׁלוֹם, אֶפְלוּ אִם יַעֲבֵר עָלַי מָה חֵם וְשָׁלוֹם. וְאִתְּיָה חֹזֵק וְאִמּוּיָן בְּדַעְתִּי לְבַלִּי לְהַסְתַּכֵּל כְּלָל עַל הַמַּחְשְׁבוֹת הַטּוֹרְדוֹת הַרוֹצִים לְהַחֲלִישׁ דַּעְתִּי וְלַהֲפִיל אוֹתִי בְּדַעְתִּי חֵם וְשָׁלוֹם, כְּאֵלּוּ אִפְּס תִּקְנֶה חֲלִילָה, מִחֲמַת שְׁאֲנִי רוֹאֶה שֶׁעוֹבְרִים יָמִים וְשָׁנִים וְעֲדוֹן אֲנִי רַחוּק מֵהַקְּדוּשָׁה מְאֹד מְאֹד, וְחַטָּאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים נְתוּסָפִים בְּכָל פֶּעַם רַחֲמָנָא לְצַלּוֹ מֵעַתָּה. הֵן עַל כָּל אֵלֶּה לֹא אֶסְתַּכֵּל וְלֹא אֶבִּיט כְּלָל לְשׁוּב וְלִסּוּג מֵאֲחֲרֶיךָ חֵם וְשָׁלוֹם מִחֲמַת זֶה חֲלִילָה, רַק אֲזֹכָה לְהַחֲזִיק עֲצְמִי בְּךָ וּבְתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה בְּכָל-עַתָּה תָּמִיד בְּכָל מָה שְׁאוּכַל, בְּכָל נִקְדָּה וּנְקָדָה טוֹבָה שְׁנִמְצָא בִּי. וְלִשְׁמַח אֶת עֲצְמִי בְּכָל-עַתָּה וּבְכָל יוֹם וּבְכָל שְׁעָה בְּמָה שְׁזִכִּיתִי לְהִיּוֹת מְזוֹרַע יִשְׂרָאֵל וְלֹא עָשִׂנוּ גּוֹי. וְלַחֲפֹשׁ וּלְבַקֵּשׁ לְמִצָּא בִּי תָּמִיד נְקָדוֹת טוֹבוֹת מִקְדָּשֵׁת מִצּוֹתֵינוּ שִׁישׁ כְּנוֹ בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד אֶפְלוּ בִּי הַפְּחוֹת וְהַגְּרוּעַ, וְלִילֵךְ בְּדְרָךְ הַזֶּה בְּכָל-עַתָּה, וְלַחֲזֹק עֲצְמִי וְלִשְׁמַח נְפָשִׁי בְּזֶה תָּמִיד כְּאֲשֶׁר הִזְהִירוּנוּ וְחִזְקוּנוּ צְדִיקֶיךָ

האמתיים בכמה לשונות בלי שעור, לבלי לפל משום דבר שבועולם. כי כאלה וכאלה עברו על כל הצדיקים והכשרים שהיו בדורות שלפנינו, מכל שכן וכל שכן בדורות הללו החלושים והעייפים מאד מאד, בעקבות משיחא, אשר הסטרא אחרא מתפשטת לארצה ולרחבה מחמת שקרוב לבוא עתה, וימיה לא ימשכו, כי בא יבוא משיח צדקנו לא יאחר, ויעביר רוח הטמאה מן הארץ. על בן עתה סמוך אל הקץ מתגבר ומתפשט היצר הרע והסטרא אחרא מאד מאד, ומתגבר מאד להחליש דעת של כל הרוצים וחפצים לכנס בדרך הכשרים האמתיים. מלא רחמים, חומל דלים, אתה יודע כל זה, ואתה יודע שלגדל התגבורתם והתפשטותם אין בידינו לעמוד כנגדם, כי אם אתה לבד תעמוד בעדנו ותלחום מלחמותינו, ברחמיך וחסדיך ובטובך הגדול שאינו נפסק לעולם, ובכח וזכות צדיקיך האמתיים העומדים ומתפללים עלינו תמיד. יהמו נא ויכמרו מעיד עלינו, וזכנו וחקנו ואמצנו לבל נסתפל כלל על כל המחשבות הטורדות והמבלבלות, רק נתחזק לעשות את שלנו לעסק בתורה ותפלה, ולא נטה את ראשנו להסתפל ולהשיב על כל הבלבולים הרבים כלל. ונהיה חזקים ועקשנים להחזיק את מחשבתנו כמה שאנו עוסקים ברצונך, ולא נביט אחרי הבלבולים כלל עד אשר יסתלקו ממילא על-ידי-זה. ותעזרנו מעתה לקדש ולטהר עצמנו פראוי, עד אשר נזכה שלא יבואו ולא יעלו עוד על לבנו שום בלבול ומחשבה רעה וחיצונה כלל. מלא רחמים, אלהי הראשונים והאחרונים, אלהי כל הצדיקים, תקנני בעצה טובה מלפניך שאזכה לקימה באפן שאזכה לשוב אליך באמת מעתה ועד עולם. שמוחני בישועתך האמתית, ותמתיק ותכטל כל הדינים מעלי ומעל כל ישראל, ותשבר ותמגר ותכניע ותשפיל ותכלה ותכטל את כל מיני יצרים רעים ממני ומכל ישראל בכל-עת ועת בכל דרגא ודרגא, הן היצרין רעים של רב העולם שהוא עכירת הדמים ממש, רוח שטות ממש, הן היצרין רעים של הכשרים ביותר שהוא בחינת איזה דבוק רחמנא לצלן, הן היצר הרע של הצדיקים שהוא מלאך הקדוש ממש, הן שאר מיני יצרים רעים והסתות ופתוים ומניעות ועפובים ובלבולים, מכלם תצילני אותי ואת כל חברתנו ואת כל ישראל בכל-עת ועת בכל דרגא ודרגא, שאזכה תמיד לשבר ולכטל את היצר הרע והמניעה שבאותה הדרגא כפי אותה העת והשעה, ואתחזק ואתאמץ ואתגבר בכל-עת ובכל יום מחדש להתחיל להתקרב אליך, ולהשתוקק ולהתגעגע לאמתתך, ולהרגיל עצמי בתורתך ועבודתך באמת בשמחה:

ט ניסן

מִלֵּא רַחֲמִים, עֲשֵׂה אֶת אֲשֶׁר בְּחֻקֶיךָ גִלְדָּה וְאֵת מִשְׁפָּטֶיךָ נִשְׁמֹר וְקִים לָנוּ מִקָּרָא שְׂכַתּוֹב, וְנִתְּתִי לָכֶם לֵב חֲדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֶתְּךָ בְּקִרְבְּכֶם, וְהִסִּירוּתִי לֵב הָאָבֶן מִבְּשָׂרְכֶם, וְנִתְּתִי לָכֶם לֵב בָּשָׂר, וְאֵת רוּחִי אֶתְּךָ בְּקִרְבְּכֶם, וְעֲשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר בְּחֻקֵי תִלְכוּ וּמִשְׁפָּטֵי תִשְׁמְרוּ וְעֲשִׂיתֶם. וַיִּשְׁבַּתֶּם בְּאַרְצְךָ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְוֹתֵיכֶם וְהִיִּיתֶם לִי לְעָם וְאֶנְכִּי אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים. וְהוֹשַׁעְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל טְמְאוֹתֵיכֶם, וְקִרְאתִי אֶל הַדָּגָן וְהַרְבִּיתִי אוֹתוֹ וְלֹא אֶתֶן עֲלֵיכֶם רָעַב. וְנֹאמֶר, וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִיּוֹם טְהוּרִים וּמְהֻרָּתִם מִכָּל טְמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲמַהֵר אֶתְכֶם. הַשִּׁיבָה לִּי שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִסְמְכֵנִי. לֵב טְהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן חֲדָשׁ בְּקִרְבִּי. אֵל תַּעֲזֹבֵנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי. חוֹשָׁה לְעֹזְרֹתֵי אֲדָנִי תִשׁוּעָתִי. יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמַרְי־פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

עג

[על-פי תורה ע"ד - רומה על השמים]

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּעֲזֹרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַעֲצוּמִים, שְׂאוּכָה מְהֵרָה לְרַפְּאוֹת אֶת נַפְשִׁי רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְלַהֲעֵלוֹתָהּ לְמָקוֹם שְׂרָשָׁה בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוּלָה. וְתוֹכְנֵנִי לְעֵסֶק בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה לְשִׁמְרָה תָּמִיד יוֹמָם וּלְיָלָה. וְאֲזַכֶּה לְהִתְנַגֵּעַ בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, עַד שְׂאוּכָה לִידַע וּלְהִבִּין אוֹתָהּ עַל בּוֹרֵיהָ וְאֲמַתְתָּהּ. וְאֲזַכֶּה לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד, לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֶיךָ תוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה:

וְתִרְחַם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים, וְתִכְפַּל מַעְלֵי כָּל מִינֵי דִינִים שֶׁבְּעוֹלָם. וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצִּילֵנִי תָּמִיד מִכָּל הַדִּינִים הַקָּשִׁים הַנִּמְשָׁכִין מִסְּטָרָא דְּמִסְּאָבָא מִזְהַמַּת הַנְּחָשׁ. אֲנִי יְהוָה, רַחֲמֶיךָ רַבִּים מְאֹד, אֵל תַּעֲשֵׂה עִמִּי כַחֲטָאֵי וְלֹא תִגְמַל עִמִּי כְּעוֹנוֹתַי. וְעֲשֵׂה אֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֵׂה, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְשִׁמְרָה נַפְשִׁי וְהִצִּילֵנִי מִדִּינִים הַקָּשִׁים הָאֵלוּ הַנִּמְשָׁכִין דְּרַךְ הַסְּטָרָא אַחֲרָא. וְתִרְחַם עָלַי וְתַהֲיֶה בְּעֹזְרִי, וְתִתֵּן לִי דַעַת וְשִׁכְל דְּקִדְשָׁה, לְעֵסֶק בְּתוֹרַתְךָ בְּאַמַּת, בְּאַפְּן שְׂאוּכָה לְהַמְתִּיק גַּם כָּל הַדִּינִים הַקְּדוּשִׁים הַנִּמְשָׁכִין דְּרַךְ הַקְּדוּשָׁה שֶׁהֵם בְּחִינוֹת גְּבוּרוֹת יִצְחָק, אֲשֶׁר כָּל אֵלוּ הַדִּינִים הַקְּדוּשִׁים הֵם לְטוֹבָה, גַּם אוֹתָם אֲזַכֶּה לְהַמְתִּיק שְׂוִיתֵהֶפְכוּ לְחֻסְדִּים גְּמוּרִים, מִכָּל שְׂכָן שְׂלֵא יִשְׁתַּלְשַׁל מֵהֶם חֶסֶם וְשָׁלוֹם, שׁוּם דִּינִים קָשִׁים רַחֲמָנָא לְצַלָּן:

רבנו של עולם, ידעתי ואני מאמין שכל הדינים והיסורים העוברים עלינו בכלליות ישראל ובפרטיות מה שעובר על כל אחד ואחד בכל-עת ובכל זמן, וכל המניעות והבלבולים המונעים ומבלבלים אותנו מעבודתך, בלם נשלחים מאתך לטובתנו. ואם אנחנו חושבים אותם לרעות חס ושלום, אלהים חשבה לטובה, כי כוננת תמיד לטובה, כי ההתרחקות הוא עקר ההתקרבות, ואתה מוכיח ומסר ומנסה ומצרף אותנו לטובתנו, כמו שכתוב, כי כאשר ייסר איש את בנו יהיה אלהיך מוסר. אבל מרובי חלישות נפשנו, מרובי עונותינו, ומעצם עכירת ונשמיית גופנו, אין אנו יכולים לקבל אפילו דיניך הקדושים, כי היסורים והמניעות מבלבלים ומטרידים אותנו מאד מאד, עד אשר כשל כח הסבל, עד אשר על-ידי-זה נתרחקנו מןך כמו שנתרחקנו, ובפרט אנכי הדל והאכזב, אשר אתה לבד יודע כל מה שעבר עלי מילדותי, מעודי עד היום הזה וכו' (ויפרש כל שיחתו כל המניעות והבלבולים והיסורים וההסתות והנסיגות והצורפים שעברו עליו מעודו, וכל המכשולות והחטאים והפשעים שנכשל בהם וכו' וכו'. כל אחד ואחד כפי מה שיודע בנפשו את נגעי לבבו ומכאוביו ובודאי בכל מה שעבר עלי, בכלם כוננת ה' לטובה, לנסותני ולצרפני על-ידי אלו הענינים דיקא. אבל מעצם קטנות ושמטות דעתי ועכירת גופי, לא יכלתי לעמד בשום בחינה דקה ונסיון קל וצרוף כל שהוא. בחנת לבי פקדת לילה צרפתי כל תמצא זמותי כל יעבר פי:

י ניסן

רבנו של עולם, האומר לעולמו די יאמר לצרותי די. וירחם עלי ברחמי המרבים, ברחמי הגדולים, בכח הרחמים שחתרו והשיגו כל הצדיקים האמתיים, וימתיק ויבטל כל הדינים מעלי ומעל כל בני ביתי ומעל כל הנלוים אלי ומעל כל ישראל, כי אין מי שיעמד בעדנו עתה בדור הזה בעוקבות משיחא, באחרית הימים האלה, בעת צרה הזאת, כי אם כח וזכות כל השבעה רועים וכל הצדיקים שוכני עפר, כחם וזכותם הגדול יגנו עלינו וימליצו טוב בעדנו, ויעשו כחכמתם הגדולה וכרחמיהם המרבים, וימתיקו ויבטלו מעלינו כל מיני דינים שבעולם, באפן שנופה מעתה להתקרב להשם יתברך באמת. ויהיה נמשך עלי ועל כל ישראל לב חדש ורוח חדשה דקדשה. ואשכח לגמרי דרכי הרע ומחשבותי הרעות והמבלבלות מאד. ואזכה מעתה לחשב רק בתורה ועבודה, בקדשה ובטהרה גדולה, ולהיות דבוק בך ובצדיקיך האמתיים ובתורתך הקדושה תמיד, באפן שאזכה לידע ולהבין תורתך

הקדושה על בוריה ואמתתה. ועל-ידי-זה אוכה לרפאות את נפשי מכל מכאוביה ותחלואיה ומכופתיה האנושות והרבות והעצומות מאד מאד בלי שעור וערך ומספר, אשר הרביתי להחלותה ולהכותה ליסרה ולהכאיבה על-ידי רבוי עונותי ופשעי העצומים והרבים מאד, אשר אין שום דרך לרפאתה כי אם ברחמיך הרבים לבד ובישועתך הגדולה והעצומה, כי ממך לא יפלא כל דבר. רופא אמת, רופא חנם, רופא נאמן ורחמן, רחם עלי והעלה מהרה ארוכה ומרפא לכל תחלואי ומכאובי נפשי וגופי ברוחניות וגשמיות, ושלח מהרה רפואה שלמה לכל חולי עמך בית-ישראל (ובפרט וכו'). אל נא רפא נא להם ולנו חיש קל מהרה, רפאנו יהוה ונרפא הושיענו וגושעה פי תהלתנו אתה. כי אין לנו שום סמיכה ותקנה כי אם עליך לבד, על רחמיך העצומים לבד, וכרצונך עשה עמנו כי בצרה גדולה אנחנו, על מי לנו להשען על אבינו שבשמים, ורחם עלינו והושיענו לעסק בתפלה תמיד, ולהרבות בתפלות ותחנונות ובקשות בכל יום ויום, ולא תשלח עלינו יסורים שיש בהם בטול תפלה חס ושלום, ולא שום יסורים שבעולם, ולא תסיר תפלתנו וחסדך מאתנו כמו שכתוב, ברוך אלהים אשר לא הסיר תפלתי וחסדו מאתי:

להושיעה רבה ולשמחת תורה

ורחם עלינו והושיענו וזכנו לקדשת הושענא רבא ושמחת תורה שהם בחינת דבור בלא דעה ודבור בדעה. שנוכה ללמוד ולהגות בתורתך הקדושה תמיד. ואפלו בעת ובמקום שאין אנו זוכין להבין דברי תורתך על בורין, נוכה להתנגע ולעסק ולהגות בהם וללמוד אפלו בלי הבנה. ואתה ברחמיך, תקבל גם את עסק התורה הזה ותשמח בדברי תורתנו אפלו כשהם בלא הבנה. ותטע מהם אילנין רכרבין סחרנין דההוא נחלא הנקראין ערבי נחל. ותעורר רחמיך הגדולים עלינו, ותהיה בעזרנו ותפקח את עיני שכלנו שנוכה לצאת מחשך לאור. ותאיר עינינו במאור תורתך שנוכה לידע ולהבין ולהשפיל את כל דברי תורתך על בורין ואמתתך, ולידע כל דיני ומשפטי התורה וכל דרכי התורה, ולהשתדל בה בארח מישור, עד שנוכה לנטע אילנא דחיי לעלא דכלא אסותא. ותזכנו בכל שנה ושנה לקיים כל המצות הקדושות הנזהרות בימים הקדושים האלה, שהם הושענה רבא ושמחת תורה. ונוכה לשמח בהם בשמחה רבה וחדוה גדולה ועצומה בתכלית השמחה בשלמות באמת, ולהתקדש בהם בקדשה גדולה, באפן שנוכה לתקן כל התקונים

האלה ויותר מזה בימים הקדושים הנוראים האלו, שהם גמר החתימה והתקון של ראש השנה ויום כפור. ותעורנו ותושיענו שנוזה לקיים השבעה הקפות של יום הושענא רבא הקדוש עם הארבע מינים הקדושים ונוראים בתכלית השלמות פרוצונד הטוב. ונוזה לצעק ולזעק אליך ולהתפלל תפלות ההושענות בלב שלם מעומקא דלבא פראוי לצעק לישועתך, ביום הנורא ההוא, יום גמר הדין הקדוש והנורא והאים מאד מאד. ונוזה לקיים מצות חכמת הערכה מנהג נביאך הקדושים בקדשה גדולה, בשמחה רבה. ולהמתיק על ידי זה כל הדינים בתכלית ההמתקה, באפן שיהיה נעשה יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה ביחודא שלים על ידינו ביום שמיני עצרת ושמחת תורה הקדושים:

יא ניסן

ונוזה לשמח בשמיני עצרת ושמחת תורה בחדוה רבה ושמחה גדולה ועצומה עד אין סוף, שזכינו להיות מורע ישראל ולקבל את התורה הקדושה על ידי משה נביאך, נאמן ביתך. אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו ומה יפה ירשתנו. אשרינו שזכינו לכל הטוב הגדול והנורא הזה, זכנו ועורנו שנוזה להמשיך עלינו השמחה הזאת בלבנו בכל השנה בלה, ובפרט ביום שמחת תורה הקדוש. ונוזה לשמח תמיד בשמחה הגדולה הזאת פראוי לשמח בזה באמת, ונוזה לקיים ההקפות עם הספרי תורה בימים הקדושים האלו בשמחה רבה ועצומה עד אין סוף, ולא יתערב זר בשמחתנו, ולא יהיה כח לשום מונע ומעכב לבלבל ולעכב חס ושלום שמחתנו העצומה בימים הקדושים האלו, נגילה ונשמחה בך בדבקות נפלא ובהתקרבות גדול, באהבה רבה ואהבת עולם, בשמחה שאין לה קץ ותכלית. ונוזה לסים אז את התורה הקדושה ולהתחילה מחדש באהבה וביראה ובשמחה גדולה. ולקבל עלינו מחדש לעסק בתורתך יומם ולילה לשמה, ולקיים את כל דברי תורתך באהבה. מלא רחמים, רחם עלינו ומלא משאלותינו לטובה ברחמים, באפן שנוזה להעלות נפשנו לשרשה שבקדשה שהוא חכמה הקדושה על ידי עסק התורה בקדשה ובטהרה, עד שנוזה להבינה באמת. ונוזה להפיר אותך באמת ולגלות אלהותך בעולם, ויתגדל ויתקדש כבודך הגדול על ידינו תמיד, וכבודך ימלא כל הארץ, יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו. רומה על שמים אלהים על כל הארץ כבודך. ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבהו. וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

עַד

[על-פי תורה ע"ה - יברכנו אלקים]

רבונו של עולם, זכני ברחמיך הרבים למדת השלום, ואזכה להיות אוהב שלום ורודף שלום תמיד, כמו שפתוב, סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפו. ואזכה בכל-עת לעשות שלום בין אדם לחברו ובין איש לאשתו. ותשמרני ותצילני ברחמיך הרבים, ממתת הנצחון ומחלקת דסטרא אחרא, שלא יהיה בלבי שום נצחון ומחלקת דסטרא אחרא הנמשכין מהדמים של הגוף, שעדין לא עבדו בהם את השם יתברך, ותרחם עלי ותושיעני ותזכני מעתה לעסק הרבה בתורה ותפלה, שאזכה לדבר הרבה בתורה ותפלה בכל יום תמיד, עד שאכניס כל טפי הדמים שיש בי בתוך הדבורים הקדושים של תורה ותפלה, ויהיו נעשין מכל הטפי דמים שבקרבי דבורים קדושים של תורה ותפלה, ולא יהיה נשאר בי שום טפה דם שלא עבדה את השם יתברך, רק אזכה לעבד את השם יתברך, בכל כחי כל ימי חיי בכל טפי הדמים שיש בי. ואזכה לדבר הרבה בתורה ותפלה, עד שיהיה הגוף בטל לגמרי כאין ואפס ממש. ותזכני ברחמיך הרבים, ליראה שלמה מפניך תמיד. ותמשיך ותשפיע בלבי יראה ובושה ופחד ואימה גדולה מפניך תמיד, עד אשר יתבטל הגוף לגמרי כאין ואפס המחלט על-ידי עצם היראה הגדולה שתשפיע בלבי, ובפרט בעת עוסקי בדבורי תורה ותפלה שלא אשמע אז את הגוף כלל, רק את הדבורים הקדושים של תורה ותפלה, ויתבטל הגוף לגמרי לגבי הדבורים הקדושים של תורה ותפלה, ועל-ידי-זה אזכה לברר וללקט ולהעלות ולצרף כל האותיות והניצוצות שנפלו למטה בבחינת שכרי בלים, על-ידי עונותי וחסאי ופשעי העצומים בגלגול זה ובגלגול אחר, אשר הם גורמים מחלקת וקשיות ובלבולים ומניעות מעבודתך הקדושה, ומהם באים כל התאוות שבעולם, והכל אזכה לברר ולהעלות לשמך הגדול והקדוש, ולצרפם ולחברם ולבנות מהם בנינים ועולמות דקדשה. ותתן לי כח ברחמיך הרבים, להעלות את כל הניצוצין הנפולין אליך בבחינת העלאת מג (מיין נוקבין). ועל-ידי-זה יהיה נעשה יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, ועל-ידי-זה יהיה נמשך שלום גדול ונפלא למעלה ולמטה בכל העולמות בלם, ויתבטל כל מיני נצחון דסטרא אחרא וקנאה ושנאה וקנטור ומחלקת ממני ומכל ישראל ומכל בני עולם, רק יהיה אהבה ושלום גדול בין כל עמך ישראל, ובין כל הנבראים והנוצרים והנעשים שבכל העולמות בלם, ועל-ידי-זה תמשיך ותשפיע ברכה גדולה לנו ולכל ישראל ולכל העולמות

בלם. ותמהר ותחיש לגאלינו ותקים אותנו מנפלתנו, ותעלה ותקים את כל בחינת הרגלין אשר ירדו למטה בעונותינו, עזב תעזוב והקם תקים. הקם על סלע רגלי ותכוין אשרי. ויקים מהרה מקרא שכתוב, ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזיתים. ותוליכנו מהרה קוממיות לארצנו, ותבנה בית קדשנו ותפארתנו, ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות:

יב ניסן

מלא רחמים, מלא משאלותינו לטובה ברחמים, כי צרכינו מרבים מאד מאד ודעתנו קצרה לבאר, ואתה בוחן לבות וכליות, ולפניך נגלו כל תעלומות לב, ואתה יודע שבפנימיות לבנו אנו משתוקקים מאד לשוב אליך באמת, ואנו מתגעגעים ומצפים בכל-עת למצא פתח תקוה לשוב ולהתקרב אליך באמת. עזרנו למען שמך, זכנו לכל מה שבקשנו מלפניך. יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. עושה שלום במרומו הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

עֵה

[על-פי תורה פ' - ה' עז לעמו יתן]

אֲדוֹן השלום, מלך שהשלום שלו, עושה שלום ובורא את הכל. עזרנו והושיענו בלנו שנזכה תמיד לאחז במדת השלום, ויהיה שלום גדול באמת בין כל אדם לחברו ובין איש ואשתו, ולא יהיה שום מחלוקת אפלו בלב, בין כל בני אדם, כי אתה עושה שלום במרומך, ואתה מחבר שני הפכים יחד, אש ומים, ובנפלאותך העצומים אתה עושה שלום ביניהם. פן תמשיך שלום גדול עלינו ועל כל העולם בלו, באפן שיתחברו כל ההפכים יחד בשלום גדול ובאהבה גדולה, ויכללו כלם בדרך אחת ולב אחד להתקרב אליך ולתורתך באמת, ויעשו כלם אגדה אחת לעשות רצונך בלבב שלם, יהוה שלום, ברכנו בשלום, ועל-ידי-זה תמשיך עלינו כל הברכות וכל ההשפעות וכל הישועות:

וְעִזְרָנִי והושיעני ברחמך הרבים, שאזכה תמיד למסר נפשי על קדוש השם באמת, ובפרט בשעת קריאת שמע ותפלה, שאזכה תמיד להתפלל ולומר קריאת שמע במסירת נפש באמת. ואזכה לקבל בדעתי ברצון חזק באמת למסר נפשי

למות על קדוש השם, להתלהב בשלהובין דרחימותא, ולהתגבר על יצרו, למסר כל גופי ונפשי ומאדי בשביל לקדש שמך הגדול והקדוש והנורא, ועל-ידי-זה אִזְכָּה תמיד להתפלל בכונה גדולה בקדשה ובטהרה באמת, להכניס כל מחי ומחשבתתי ודעתי לתוך דבורי התפלה, ולקשר המחשבה אל הדבור בקשר אמיץ וחזק, ולא אוציא שום דבור של התפלה בלא כונה חס ושלום, באפן שגובה שתשתעשע עם תפלותיניו תמיד, ויהיה לך נחת רוח ושעשועים גדולים מתפלותיניו, ויעלו וירצו תפלותיניו לפניך להיות פתח על ראשך. ותשפיע עלינו חכמה ובינה ודעת, ותושיענו בכל מיני ישועות, ותפתח את לבנו בתלמוד תורתך, ונזכה להבין היטב בכל מקום שנלמד שם, ותאיר עינינו במאור תורתך. ותעזרנו ותושיענו לחדש חדושים אמתיים בתורתך הקדושה, ותמשיך עלינו הארה נפלאה מהתורה אשר אתה עתיד לגלות על-ידי משיח צדקנו, כמו שכתוב, ושאתם מים בששון ממעיני הישועה. ותרגומו, ותקבלון אולפן חדת:

רבוננו של עולם, מלא רחמים, שלח לי ישועות רבות בכל-עת ורגע ממעיני הישועה, כי אתה גלית לנו שייש לך מעינות של ישועה שאינם נפקות לעולם כמען הנובע שאינו פוסק, עזרני והושיעני ישועות שלמות ואמתיות ממעינות הקדושים האלה. זכני והושיעני בכח וזכות הצדיקים האמתיים שהם בחינת מעיני הישועה, שזכו להשיג ולגלות ולשאב מימי התורה בששון ממעיני הישועה, שייש להם כח גדול לנצח, לעזר ולהגן ולהושיע לכל החוסים בהם, להצילם משאול תחתיות ומתחתיו ולזכותם לחיי עולם לעד ולנצח, כאשר נגלה לפניך אדון האמת והשלום. עזרני והושיעני וזכני בזכותם, שאזכה להתחדש מעתה, להתחיל מעתה להמשיך עלי חכמה וישועה אמתית לעזב דרכי הרע ומחשבותי המגנות, ולא אשוב לאולתי, רק אזכה להכניס כל חכמתי ודעתי בתורתך הקדושה, ולקשר מחשבתתי אל התורה והתפלה תמיד בקשר אמיץ וחזק, ולכלי להניח את המחשבה לצאת חוץ כלל אפלו כחוט השערה. ותמהר להוציאני ולהצילני ממים הזדונים, ממצולות ים, מיון מצולה ואין מעמד, מתהו ובהו וחשך ותהום. ותושיעני בכל-עת ורגע בישועות נפלאות ממעיני הישועה, כי גלוי וידוע לפניך בעל הישועות, שבעצם רחוקי מקדך בלי שעור, והיצר הרע מתגבר בכל-עת בכמה מיני התגברות ומניעות ועכובים ובלבולים ועקמומיות שבלב עד אין מספר, אני צריך ישועות רבות ונפלאות בכל-עת

ורגע, שתפתח לנו ברחמיך העצומים, מעיני הישועה, שתהיה הישועה נובעת ומתחדשת לנו בכל-עת ורגע, באפן שנוכח להנצל בכל-עת ממה שאנו צריכין להנצל, בדרכי ישועותיך הנפלאות המתחדשים ונוכעים בכל-עת ורגע ממעיני הישועה, ותקדישנו ותטהרנו על-ידם מכל הטמאות ומכל הגלולים ומכל הכתמים ומכל הפגמים שבעולם. וקיים לנו מקרא שכתוב, וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם:

יג ניסן

רבנו של עולם, מצמיח ישועות, מלא משאלותינו לטובה ברחמים, והושיעני מהרה בכל מה שאני צריך להישע בגשמיות ורוחניות, באפן שאזכה מעתה לשוב אליך ולהתקרב אליך באמת, ויקיים בנו מהרה מקרא שכתוב, הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יהוה ויהי לי לישועה. ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה. ונאמר, ליהוה הישועה על עמך ברכתך סלה. יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו. וטוב יהוה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל-עת ובכל שעה בשלומך הטוב, וקיים לנו מקרא שכתוב, יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום. יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. עושה שלום במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

❦ צו ❦

[על-פי תורה פ"ב - הנעלבים ואינם עולבים]

רבנו של עולם, עזרני והושיעני שאזכה לשתק ולדם למחרפי ולמבוי נפשי, ולמקללי נפשי תדום, ואהיה מן הנעלבים ואינם עולבים, שומעים חרפתם ואינם משיבים, עושים מאהבה ושמים ביסורים. ותזכני שלא אכזבן לצערם על-ידי שתיקתי שאשתק להם, רק כל כונתי בשתיקתי יהיה מאהבה באמת, ותהיה בעזרי תמיד שאהיה נזהר בזהירות גדול שלא לביש ולחרף פני חברי ולא שום אדם שבעולם, אפלו המחרפין ומבישין אותי, מכל שפן אותם שאינם מבישין אותי. אגא יהוה, שמרני והצילני מעון החמור הזה של המלבין פני חברי ברבים, שאין לו חלק לעולם הבא, ושמרני והצילני בכל-עת שלא אביש שום אדם שבעולם מגדול ועד קטן, כי כבר נלפדתי בזה כמה פעמים, בשוגג ובמזיד באנס ובצרון. אמנה חטאתי ליהוה אלהי ישראל ולכמה אנשים מישראל, אשר כלם כשרים וצדיקים בנגדי,

וביִשְׁתִּי אוֹתָם כְּמֵה פְעָמִים וְהִלְפַנְתִּי פְּנִיָהֶם בְּרַבִּים וְשִׁפְכְתִי דָמָם כְּמִים. אָבִי שֶׁבְשָׁמַיִם, שְׁמַרְנִי מֵעַתָּה, הִצִּילְנִי מֵעַתָּה מֵעֹן הַחֲמוּר הַזֶּה וּמְכַל הָעוֹנוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, וְעֲזָרְנִי וְזַכְּנִי לְתַקֵּן כָּל מַה שֶׁפָּגַמְתִּי בְּעֹן זֶה מֵעוֹדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְתִסְבַּב סְבוֹת לְטוֹבָה בְּרַחֲמֶיךָ, בְּאִפְן שְׂאֻזְכָּה לְהִתְעַד יַחַד עִם הָאֲנָשִׁים שֶׁבִּישְׁתִּי אוֹתָם וּלְפִיסָם בְּאֵמֶת, עַד אֲשֶׁר כֻּלָּם יִמְחְלוּ לִי בְּמַחִילָה גְמוּרָה בְּאֵמֶת, בְּרָצוֹן טוֹב וּבְלֵב שָׁלֵם וּבִנְפֶשׁ חַפְצָה, וְלֹא יִשָּׂאֵר עָלַי שׁוּם שְׂנְאָה וּקְפָדָא מִשׁוּם אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם, וְלֹא שׁוּם מֵינָא בְּלֵב. וּמֵעַתָּה תִּשְׁמַרְנִי וְתִצִּילְנִי תָמִיד שְׁלֹא אֶלְבִּין וְלֹא אֲבִישׁ שׁוּם אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם, אֶפְלוּ בִּינִי לְבִינוּ מְכַל שֶׁפֶן בְּרַבִּים, וְלֹא אֲזוּלֹל בְּכַבּוֹד שֶׁל שׁוּם בַּר יִשְׂרָאֵל שֶׁבְּעוֹלָם, וְלֹא אֶהְיֶה בְּזוּ לְכָל אָדָם, רַק אֲזַכָּה לְהַכְלִיל בְּכֻלָּיוֹת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ לְאַהֲבֶךָ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל כְּנַפְשִׁי וּמְאֵדִי בְּכָל לְבָבִי בְּאֵמֶת, וּלְקַיֵּם מִצְוֹת וְאֶהְבֶּךָ לְרַעַךְ כְּמוֹךְ בְּאֵמֶת בְּשִׁלְמוֹת בְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב:

וּבְכֵן תִּזְכְּנִי וְתִעֲזָרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי לְהִתְגַּבֵּר בְּכָל עֵז לְשִׁבֵּר וּלְכַבֵּל אֶת יְצִרֵי הָרַע וְכָל תַּאֲוֹתַי וּמִדּוֹתַי הָרָעוֹת, וְתַכַּף אֶת יְצִרֵי לְהַשְׁתַּעֲבֵד לָךְ, עַד שְׂאֻזְכָּה לְגַרֵּשׁ וּלְשִׁבֵּר וּלְהַכְנִיעַ מֵעַלֵּי כָּל הַקְּלָפוֹת וְהַסְטֵרִין אוֹחֲרִינִין שֶׁבְּכָל הָעוֹלָמוֹת, הֵן שְׁלֹשׁ הַקְּלָפוֹת הַטְּמָאוֹת לְגַמְרֵי שְׁהֵם רוּחַ סְעָרָה, וְעֵנָן גְּדוֹל, וְאִשׁ מִתְּלַקַּחַת, הֵן הָרַע שֶׁבִּנְגָה, הַכָּל אֲזַכָּה לְכַלּוֹת וּלְשִׁבֵּר וּלְכַבֵּל לְגַמְרֵי, עַד שְׂאֻזְכָּה לְכַרֵּר בְּחִינַת נְגָה, לְכַרֵּר הַטּוֹב שָׁבָה וּלְהַעֲלוֹתָהּ אֶל הַקִּדְשָׁה, בְּאִפְן שֶׁנְּגָה יְכַלֵּל בְּקִדְשָׁה הָעֲלִיוֹנָה בְּאֵמֶת, וְכָל הַקְּלָפוֹת הַטְּמָאוֹת יִסְתַּלְקוּ וְיִתְכַבְּלוּ מִמֶּנִּי בְּכַבּוֹד גְּמוּר וְלֹא יִהְיֶה לָהֶם שׁוּם שְׁלִיטָה וְאַחִיזָה בִּי חֵס וְשְׁלוֹם, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְתִעֲזָרְנִי וְתִזְכְּנִי לְשִׁמֵּרֶת הַבְּרִית בְּאֵמֶת, וְתַכַּבֵּל וְתַסִּיר מִמֶּנִּי קְלַפַּת הָעֲרָלָה, עֲרַלְת לֵב וְעֲרַלְת בֶּשֶׁר, וְאֲזַכָּה לְהַכְלִיל בְּאֵמֶת בְּקִדְשְׁתֶּךָ הָעֲלִיוֹנָה:

יד ניסן

וְתִרְחַם עַל כָּל יְלָדֵי עִמָּךְ בֵּית-יִשְׂרָאֵל הַנִּכְנָסִין לְבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אֲבִינוּ, וְתִזְמִין לְכֻלָּם תָּמִיד מוֹהֲלִים בְּשָׂרִים וְהַגּוֹנִים וְאֲמָנִים וּזְרוֹיִים בְּאֵמֶת, בְּאִפְן שִׁיקְיָמוּ מִצְוֹת מִיָּלָה וּפְרִיעָה בְּתַכְלִית הַשְּׁלָמוֹת כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב, כִּי אַתָּה קִדְשָׁתָּ יְדִיד מִבְּטָן וְצִאָצְאָיו חֲתַמְתָּ בְּאוֹת בְּרִית קִדְשׁ, וְצוּיַתְנּוּ בְּרַחֲמֶיךָ, לְמוֹל אֶת בְּנֵינוּ בֶּן שְׁמוֹנֶת יָמִים, לְהַכְנִיסָם בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אֲבִינוּ. עַל כֵּן זַכְּנֵנוּ וְעֲזָרְנוּ וְתִזְמִין תָּמִיד מוֹהֲלִים בְּשָׂרִים וְהַגּוֹנִים וְאֲמָנִים וְרְאוּיִים לְעַסֵּק בְּמִצְוֵה נּוֹרָאָה הַזֹּאת. וְתַעֲמֹד עַל יְמִינָם וְתִסְמְכֵם, שִׁיזְכוּ לְקַיֵּם מִצְוֵה זֹאת בְּשִׁלְמוֹת הִרְאוּי, בְּאִפְן שְׁלֹא יִקְלָקְלוּ חֵס וְשְׁלוֹם לְהַתִּינּוֹךְ

הנמול על-ידם, רק יתקנו אותו בכל התקונים והקדשות שצריכין לתקן ולקדש את התינוק על-ידי מצות מילה. ויהיה נמשך עליו צלם אלהים, צלם דמות תבניתו. ויזכה להיות שומר הברית באמת ולא יפגם בכריתו לעולם. וילכו יונקותיו, ויזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים לעבודתך וליראתך, ויצאו מכל אחד מישראל דורות הרבה עד סוף כל הדורות, וכלם יכירו וידעו את שמך הגדול, ויעשו רצונך באמת כל ימיהם לעולם, למען יתגלה אלהותך בכל העולמות על-ידי ישראל עמך אשר בחרת:

לשבת-קודש

והתזכני לקבל שבת קדש בקדשה גדולה באהבה וברצון ובשמחה וחדוה בלב, ולא יעלה על לבי שום דאגה ועצבות כלל, רק אזכה לגיל ולשיש בכל עז ביום שבת קדש מבואו ועד צאתו. ותזכני לקיים מצות רחיצת מים חמין ונטילת הצפרנים בכל ערב שבת בשלמות כראוי, באפן שאזכה על-ידי-זה לדחות ולבטל מעלי כל השלשה קלפות הטמאות שלא יתאחזו בי כלל. ואזכה להפריש ולברר בחינת נגה מכל רע, ותעלה ותכלל נגה בקדשתך העליונה, וכל הקלפות ירדו ויפלו לנוקבא דתהומא רבא ויבטלו לגמרי ולא יהיה להם שום אחיזה בהקדשה כלל. ואזכה לקבל תוספות שבת, ותתן לי נשמה יתרה קדושה וטהורה בכל שבת ושבת. ואזכה בתוך כלל עמך ישראל הפשרים, להעלות כל העולמות למעלה למעלה עד רעוא דרעוין, עד שזוכה לכלל עמכם בקדשתך העליונה באור האין סוף ברצונך הטוב:

אנא יהוה, קדוש על כל הקדשות, תקיף על כל המקיפים, חזק על כל החזקים, נצחן על כל הנצחנים, עזרני והושיעני שאזכה לנצח המלחמה ברצונך הטוב באמת. זכני להתחיל מעתה לכנס בקדשתך באמת, ותעזר ללא כח כמוני, להכניע ולגרש ולשבר ולבטל ממני כל הקלפות וסטרין אחרנין שנתאחזו בי בעונותי הרבים, רחם עלי וגעור בהם וגרשם מעלי ומעל גבולי. כחסדך חניני ואשמרה עדות פיה. עזרני כי עליך נשענתי. יהוה אל אבושה כי קראתיך יבשו רשעים ידמו לשאול. אני קראתיך כי תענני אל הט אונך לי שמע אמרתי. יהוה קראתיך חושה לי האזינה קולי בקראי לך. למען שמך יהוה תחניני בצדקתך תוציא מצרה נפשי. ובחסדך תצמיח אויבי והאבדת כל צוררי נפשי כי אני עבדך. יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

❦ צו ❦

[על-פי תורה צ"ז - אלקים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל]

טו ניסן

אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל. כי הנה אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש. על עמך יערימו סוד ויתעצו על צפוניך. אמרו לכו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד. כי נועצו לב יחדו עליך ברית יכרתו. רבנו של עולם, אתה יודע מעמד ומצב של ישראל כעת בגשמיות ורוחניות, בכלל ובפרט, כי באו בנים עד משבר וכח אין ללדה. ועל ימינו ועל דורותינו אלה נבאו כל נביאנו וחקמינו מימות עולם עד הנה, כי תכפו עלינו צרות, הן מעל הנתניות וחסרון הפרנסה ורבוי החולאת והמכאובים ומחויבים השכחים בעולם, רחמנא לצלן, ושאר מיני צרות ויסורין בפרטיות שיש לרב העולם. יש חשוכי בנים, ויש שיש להם צער גדול בנים, רחמנא לצלן, ויש שיש להם בנים ובנות ואין להם במה לפרנסם ובפרט להשיאם לההגון להם, וכהנה וכהנה, השם יתברך ירחם על כל אחד ויזשיעו בכל מה שצריך להישע. ונוסף לזה מה שנשמע בכל-עת שמתעצים עלינו וחושבים מחשבות לגור גזרות על עמך ישראל חלילה, אשר אי אפשר לסובלם, ובפרט כי רבם נוגעים בדת ישראל פאשר נגלה לפניך אדון כל, נותן התורה. ועל כל אלה קשה מכלם צרות הנפש מה שאנו בעצמנו עושים לעצמנו, מה שאנו מתרפים במלאכת שמים, וגם עשינו בהפך, כי הרבינו לפשע נגדה, והרע בעיניך עשינו, ובפרט אנכי אשר כבר נלאתי להתודות ולספר מהותי ועניני והנהגותי ומחשבותי ומעשי המגנים והזרים, השם יתברך יצילני מעתה. ואיני יודע שום עצה ותחבולה כי אם לצעק ולזעק ולשאג ולהתחנן אליך, כי מר לי מאד, כי טבעתי ביון מצולה ואין מעמד באתי במעמקי מים ושבלת שטפתי. ואיני יודע שום מנוס והצלה, ואין לי שום פתח תקנה, כי אם להתפלל ולהתחנן לפניך מלא רחמים בעל הישועות, הן על צרות נפשי, הן על צרות כלל ישראל שמחייב כל אחד להשתתף בצרתם, ועל כלם אין לנו שום משען ומשענה כי אם על תפלה ותחנונים, פאשר צונו חכמיך הקדושים זכותם יגן עלינו. אבל אתה יודע כמה אני רחוק מתפלה ותחנונים, והעקר מחמת מחשבות המורדות קדם התפלה ובשעת התפלה, הן מחשבות של גדלות ופניות, הן רבוי מחשבות זרות ורעות ובלבולים והרהורים ורעיונות הרעים הבאים עלי בשעת התפלה ביותר, אשר איני יודע שום דרך איד להתגבר עליהם ולמלט נפשי מהם, כי התפשטו עלי מאד

מאד, השתרגו עלו על צוארי הכשילו כחי. לא ידעתי נפשי אנה אני בא. אנה אברח, אנה אנוס, אנה אמלט מפניהם, כי כתרוני והדריכוני, סבוני גם סכבוני, סבוני גם סכבוני, סבוני כדבורים, סבוני כמים כל היום הקיפו עלי יחד וכיותר בשעת התפלה, אשר עד הנה לא עלתה מאתי תפלה אחת בלי רבוי בלבולים ומחשבות זרות ורעות בלי שעור וערף ומספר, מלכד הרבה תפלות שהיו מערבכים לגמרי לגמרי, אשר לא ידעתי כלל אם דברתי הדבורים של התפלה, אשר הרבה דבורים וברכות דלגתי לגמרי, ואפלו מה שאמרתי כאלו לא אמרתי, כי היה פי חלוק לגמרי מלבי, בפי ובשפתי אמרתי בלשון עלגים חצי מאמרים פגומים מאד, ולפי היה רחוק מהם מאד, כי לבי היה מלא מחשבות רבות רעות וזרות ומבלבלות מאד. אוי לי וי אוי לי וי לי, מה אעשה ליום פקדה, ומה אעשה כי יקום אל וכי יפקד מה אשיכנו אנה אוליד את חרפתי, אנה אוליד את בלמתי, איה, אפוא אתחבא ואטמן מפני בשתי וכלמתי העצומה והמרה והגדולה כל כך, מה שאין הפה יכול לדבר והלב לחשב:

טו ניסן

ובכן באתי לפניה שומע תפלה, הבוחר בתפלת עמו ישראל ברחמים ומתאנה לתפלתן של ישראל, אשר רק בשביל זה בראת עולמך יש מאין המחלט בעשרה מאמרות, לפי שצפית וראית שאמה עתיד להתעדן ולהתענג ולהשתעשע בתפלתן של עמך ישראל. על כן, רחם עלי ועל חברתנו ועל כל עמך בית ישראל, ותעמד לימין צדקנו ותהיה בעזרנו בכל-עת, שנוזכה לגרש מאתנו כל המחשבות הטורדות וכל הרעיונות המבלבלים ובפרט בשעת התפלה, באפן שנוזכה להתפלל תפלותינו לפניה, בכל לב בכונה גדולה מעומקא דלבא באמת, במחשבות קדושות וזכות, שתהיה המחשבה קשורה אל כל דבורי התפלה בקשר אמיץ וחזק באחדות גמור, ולא יעלה על לבנו שום פניה ומחשבה זרה בשעת התפלה, רק נוזכה בשעת התפלה להעביר מדעתנו כל הפניות וכל המחשבות הטורדות, ולא יעלה על דעתי שום מחשבה של שטות של איזה צד גדלות של הכל לחשב שאני מיחס ובעל משפחה, או להדמות בעיני שכבר היה לי יגיעה ועמל בעבודת הבורא יתברך שמו. אך אכיר חסרוני ואדע שפלותי באמת, ואשכח את כל משפחתי ובית אבי, ואת כל מיני מחשבות שמגיע מהם איזה צד פניה של גדלות והתנשאות, רק אעמד ברש וכאביון, ואדע פחיתותי וגריעותי ושפלותי באמת לאמתו, אבל אהיה בטוח בחסדך הגדול שאתה שוכן את דבא ושפל רוח, ואתה קרוב לגשברי לב, ובחסדך הגדול לכד

ארחיב את לבי להתפלל לפניך בשמחה אמתית, אגילה ואשמחה בישועתך, באפן שתהיה תפילתי בתכלית השלמות זכה וצחה ונכונה ושגורה בפי, באפן שתשמע ותקבל את תפלותינו ותחנותינו ובקשתינו. ונזכה למשל בתפלותינו שיהיה לנו כח לפעל בתפלתנו כל מה שנרצה אפלו לשנות הטבע, ותמלא כל משאלות לבנו לטובה ברחמים, ותתעדן ותשתעשע עם תפלותינו תמיד, ועל ידי זה תקים את עולמך וכל אשר בה בכח העשרה מאמרות, ותמשיך עלינו חסדים טובים תמיד, ותמתיק ותבטל מעלינו ומעל כל ישראל כל הדינים שבעולם. ותשבר ותבטל מעלינו כל הגזרות קשות שבעולם, בין אותם שכבר נגזרו, ובין אותם שרוצים לגזר חס ושלום:

רבוננו של עולם, מלא רחמים, עזרת אבותינו אתה הוא מעולם, מגן ומושיע להם ולבניהם אחריהם בכל דור ודור. ראה נא בענינו וריבה ריבנו ומהר לגאלנו גאלה שלמה מהרה למען שמך. ובפרט מכל הגזרות קשות אשר נשמעו בימינו שרוצים לגזר חס ושלום חס ושלום, חמל על שארית עמך בית ישראל ובטל אותם מעלינו בבטול גמור, כי אין מי שיעמד בעדנו, שמך הגדול יעמד לנו בעת צרה, כי לא דבר יהיה למחות את שם ישראל חלילה:

רבוננו של עולם, כפי עמך ירדתנו עתה בסוף הגלות הארוך המר הזה, אשר ירדנו פלאים, כמו שכתוב, ותרד פלאים אין מנחם לה. ואנו רחוקים ממך כמו שאנו רחוקים, כפי אשר יודע כל אחד ואחד מעט בנפשו, ובכל יום ויום נאמר מה יהא בסופנו, ואנו מתחזקים ומצפים בכל יום לישועה, אולי יחוס עתה, אולי ירחם עתה, אולי נתחיל להתעורר מעתה לעזב דרכנו הרע ומחשבותינו המגנות וכו'. ואם חס ושלום, חס ושלום, לא יעלה, שיתוסף על ישראל חלילה, עוד גזרה אחת מהגזרות שנשמעו שחפצים לגזר חלילה, כמעט אפס תקוה חלילה, כי גם עתה קשה וכבד עלינו על הגלות, ורבים מעמך ישראל נתרחקו ממך מחמת על מרירת הגלות בגשמיות ורוחניות, כי מכל צד אורבים עלינו מלמעלה ומלמטה בגוף ונפש ומזון, באשר נגלה לפניך יודע נסתרות. ועתה יהוה אלהינו אבינו אתה אנחנו החמר ואתה יצרנו ומעשה ידך בלנו. אל תקצר יהוה עד מאד ואל לעד תזכר עון הן הכט נא עמך בלנו. ראה את עמך מרודים מאד, ראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב בישראל. אבינו שבשמים, זכר נא את כל התפלות ותחנונות ובקשות שהתפללו והתחנונו הצדיקים האמתיים לבטל אלו הגזרות שהתחילו לצמח בימיהם. זכר נא את כל מיני ההמתקות

שְׁעֶסְקוּ הַצַּדִּיקִים בָּהֶם לְהַמְתִּיק הַדִּינִים וּלְכַפֵּל כָּל הַגְּזֵרוֹת. זָכַר וְהִבֵּט עַל כָּל הַדְּמָעוֹת שֶׁשָּׁפְכוּ לְפָנֶיךָ כַּמַּיִם עַל זֶה. וְכַמָּה תוֹרוֹת נִפְלְאוֹת וְנוֹרָאוֹת אָמְרוּ בְּשִׁבְלֵי זֶה. וְכַמָּה וְכַמָּה הַמִּתְקוֹת הַמְתִּיקוּ עַל-יְדֵי הַשְּׂמֵחוֹת וְהַמְחָאֵת כִּף וְרוֹדֵיִן בְּשִׂמְחָה שֶׁל מִצְוָה. וְכַל אֲשֶׁר פָּעְלוּ וְעָשׂוּ וּמָסְרוּ נַפְשָׁם עַל זֶה לְכַפֵּל כָּל הַגְּזֵרוֹת שֶׁחִפְצִים לְגֹזֵר חַס וְשְׁלוֹם. וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, בְּכַחַם הַגְּדוֹל נִתְעַכְּבוּ עַד הַנְּהָ. עָשִׂה לַמַּעַן שְׂמֵךְ, וּלְמַעַן תִּפְלְתָם וּלְמַעַן הַמְתַּקְתָּם שֶׁל כָּל הַצַּדִּיקִים שׁוֹכְנֵי עִפְרָיִם שֶׁעֲסָקוּ בְּחַיֵּיהֶם הַקְּדוּשִׁים, וּלְמַעַן תִּפְלְתָם שְׂמַת־פְּלָלִים עֲדוּיִן עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְעָשִׂה אֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחַסְדֶּיךָ הַעֲצוּמִים וְנִפְלְאוֹתֶיךָ הַנוֹרָאוֹת, וְתִשְׁבֵּר וְתִמְגַּר וְתַעֲקֹר וְתִכְלֶה וְתִכְפֵּל כָּל הַגְּזֵרוֹת שְׂרוּצִים לְגֹזֵר חַס וְשְׁלוֹם. וְתַטֵּה לֵב הַקִּיסָרִים וְהַמְלָכִים וְהַשָּׂרִים עֲלֵינוּ לְטוֹבָה, וְכָל הַקָּמִים עֲלֵינוּ לְרָעָה, מְהֵרָה הִפֵּר עֲצָתָם וּקְלַקֵּל מַחְשַׁבְתָּם. וַיִּקָּם בְּנוֹ מִקְרָא שְׂכֵתוֹב, מִפֶּר מַחְשְׁבוֹת עֲרוּמִים וְלֹא תַעֲשִׂינָה יְדֵיהֶם תְּשִׂינָה. וְכַתִּיב, רַבּוֹת מַחְשְׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ וְעֲצַת יְהוָה הִיא תְקוּם. וְכַתִּיב, יְהוָה הִפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הִנֵּיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים. עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת לְבוֹ לְדוֹר וָדוֹר:

זי לחדש
זי ניסן

מַרְיָה דַּעֲלָמָא כְּלָא, הַבּוֹחֵר בַּעֲמֹי יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה, הִבֵּט מִשְׁמַיִם וְרָאָה כִּי הֵיִינוּ לַעֲגָ וְקַלְסָ, הַבִּיטָה וְרָאָה שְׂפָלוֹת יִשְׂרָאֵל כְּעַתָּה. מָלֵא רַחֲמִים, בַּעַל הַיְשׁוּעוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, מְלֶכֶךְ יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ, צוֹר יִשְׂרָאֵל וְקְדוֹשׁוֹ קוּמָה בְּעֲזֵרַת יִשְׂרָאֵל, קוּמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בַּעַת צָרָה. יַעֲזְרוּנו רַחֲמֶיךָ עַל בְּנֵיךָ לְמַעַנְךָ, לְמַעַנְךָ לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ, רָאָה עֲמִידַתְנוּ דְלִים וְרָקִים. רַחֵם עֲלֵינוּ בַּעַל הַרַחֲמִים, וְאֵל תִּשְׁפָּךְ חֲרוֹנְךָ עֲלֵינוּ, וּכְפֹל מַעֲלֵינוּ מַחְשְׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ, כְּפֹל מַעֲלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קִשׁוֹת, וְעָשִׂה כְּנִפְלְאוֹתֶיךָ שִׂיתִּהֲפֹךְ הַכֹּל לְטוֹבָה. וְתֵרוּם קֶרֶן וּמְזֹלָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְתִתֵּן לָהֶם חֵן וְחִשְׁבִּיּוֹת לְמַעֲלָה וְלִמְטָה. וְהַקֵּל מַעֲלֵינוּ עַל הַנְּתִינּוֹת וְהַמַּסִּים, וְתִתֵּן לָנוּ פִּרְנָסָה בְּכַבּוֹד וּבְרוּחַ וּבְהִתֵּר בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה, בְּאִפְן שְׁנוֹבָה לְהִיּוֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמַּת תְּמִיד. וְעֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ בְּכָל יוֹם וּבְכָל-עֵת לְהַתְּפִלֵּל תְּפִלוֹתֵינוּ וְתַחֲנוּתֵינוּ לְפָנֶיךָ בְּלֵב שְׁלֵם, וְלִשְׁבֵּר כָּל הַמַּחְשְׁבוֹת זְרוֹת וּפְנִיּוֹת הָעוֹלָיִם עַל דַּעֲתָנוּ וְלְהַפְּכֵם לְטוֹבָה. וְתִתֵּן לָנוּ כֹחַ וּגְבוּרָה בְּכָל-עֵת לְמִשְׁךָ וְלְהַפְּךָ הַמַּחְשְׁבָה מֵרַע לְטוֹב, מַחֲוִיץ לְפָנִים, בְּזִרְיוֹת גְּדוֹל בְּאַמַּת. וְנִזְכֶּה לְהַכְנִים כָּל הַמַּחְשְׁבוֹת בְּפָנִימוֹת וְחִיצוֹנִיּוֹת לְתוֹךְ דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה הַקְּדוּשָׁה. עַד שִׂיתִּבְטְלוּ כָּל הַמַּחְשְׁבוֹת זְרוֹת וּפְנִיּוֹת לְגַמְרִי, וְלֹא יִבֹּאוּ וְלֹא יַעֲלוּ עוֹד עַל דַּעֲתִי וּמַחְשְׁבִּי כְּלָל. וְתִהְיֶה תְּפִלְתָּנוּ שְׁלֵמָה וְשִׁגְוֵרָה וְסְדוּרָה בְּפִינוּ תְּמִיד בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, בַּעֲנוּהָ בְּאִימָה

ויראה ורתת וזיע, עד שיהיה לנו כח למשל בתפלותינו לבטל כל הגזרות וכל הדינים על-ידי תפלותינו, הן מפלל ישראל, הן מפל אחד ואחד מישראל בפרטיות, באפן ששתעשע ותתעדן עם תפלותינו תמיד, ויתגלו ויאירו כל העשרה מאמרות המקימין את העולם, וימשך חסד גדול ונפלא בעולם על עמך ישראל. ויקים מקרא שפתוב, כי אמרתי עולם חסד יבנה שמים תכין אמונתך בהם. ובתיב, חסד אל כל היום. ועל-ידי-זה תמשיך עלינו שפע טובה וברכה ורחמים וחיים ושלוה וכל טוב בכל-עת ובכל שעה. ותמהר ותחיש לגאלנו ותביא לנו את משיח צדקנו במהרה בימינו, אמן סלה:

צח

[על-פי תורה ק"ח - זבחי אלקים רוח נשברה]

זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא תבוה. רבנו של עולם, מלא רחמים, הרופא לשבורי לב ומחפש לעצבותם. אתה יודע את לכבי הנשבר, הנדכא והנכאה. הבט משמים וראה למי עוללת פה, ראה נא בעניי, מלא רחמים, חוס על שכירת לכבי הנשבר לשברי שברים, כפטיש יפוצץ סלע בן נתפוצץ ונשבר לכבי, כי מחשבות לכבי מפזרים ונדחים בקצה ארץ. האמת, כי אני החיב מפל הצדדים, אבל אתה יודע, כי לא להכעיסך נתפונתי חלילה, כי רצוני לעשות רצונה, אך שאור שבעסה מעכב אותי, וכבר כתבת על עצמך שכל פחות היצר הרע וחילותיו המחטיאים את בני אדם הכל ממך, ואתה מתחרט עליהם בכל יום על שבראתם ונתת להם כח פוה, כמו שפתוב, ואשר הרעותי. כמו שדרשו רבותינו זכרונם לברכה, ובתיב, למה תתענו יהוה מדרכיה תקשיח לפנינו מיראתך:

יח ניסן

רבנו של עולם, אתה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל חי, אתה חופש כל חדרי בטן ובחון כליות ולב. אתה יודע כי אין לי שום סמיכה ותקנה לטוב אמתי ונצחי, כי אם על-ידי מה שאני מפרש שיחתי לפניה בעל הרחמים, אבל לפניה נגלו כל תעלומות לב, ואתה יודע כמה קשה וכבד עלי גם זה בעצמו, כי מבלבלים אותי ומונעים אותי מזה מאד, ואפלו אם לפעמים, בחמלתך הגדולה, אתה שולח לי איזה דבורים, ואני מתחיל לפרש שיחתי ולכי המור לפניה, בתוך כך נסתם לכבי באמצע הדבור, ואני נשאר משתומם, כמי שנתאלם בתוך דבריו ממש, כמו בן פתאם נסתלק

הדבור ממני, ולבבי אטום ומחשבותי תמהים, ואיני יודע מה לעשות, כי פתאם
נאלמתי לא אפתח פי כי אתה עשית. נאלמתי דומיה החשיתי משוב וכאבי נעפר.
ונדמיתי כמו נסוג אחור ממך חלילה, ואתה כמסתיר פנים ממני, וכבר גלית אזנינו
שכל זה נמשך על ידי פגם אמונה שנחשב כעבודה זרה, ועתה מה אעשה אבי
שבשמים לכפר על כל זה, לתקן ולכפר על כל ההרהורים והמחשבות רעות ורעיונים
המבלבלים העולים על רוחי, ובפרט על הרהורי עבודה זרה שהם פגם אמונה שהם
קשים מהכל. אוי מה אעשה שתשיב פניך אלי, ואני אשוב אליך באמת. מתי אזכה
לזה, מתי אבוא ואראה פני אלהים. מתי מתי, מתי אזכה לאמונה שלמה וחזקה
ונכונה, עד שאזכה לפרש שייחתי לפניך פנים בפנים, כאשר ידבר איש אל רעהו, ולא
יהיה שום מסך המכדיל ביני ובינך. רחם עלי בעל הרחמים, וזכני ועזרני והושיעני
שארגיל את עצמי להתאנח אנחה גדולה מעמק הלב באמת, על גדל רחוקי ממך
על ידי עונותי המרבים, ובפרט על פגם האמונה, אשר על ידי זה נסתם פי באמצע
דבורי, ונפלתי כמו משמים לארץ. זכני להרגיש כאבי ומכאובי העצום באמת, עד
שאתאנח אנחה אמתיית מעמק הלב, ויהיה רוחי נשפר בקרבי באמת, באפן
שיתעוררו רחמיך האמתיים עלי. ויעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה לפניך רוחי הנשבר
על ידי אנחתי כאלו הקרבתי קרבן עולה לפניך שהיא באה לכפר על הרהורי הלב.
ובחמלתך הגדולה תפתח את ידך ברחמים וברצון, ותחזירני בתשובה שלמה לפניך
באמת. ועל ידי הרוח שאוציא והרוח שאכניס בשעת האנחה, על ידי זה תמשיך
עלי הארה גדולה מהשם (חתך) היוצא מפסוק פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון,
ועל ידי זה תחתך ותנסר את נפשי ונשמותי מבחינת אחור באחור, ותחזירני ותשיבני
אליך בבחינת פנים בפנים. אבינו שבשמים, אל מלך נאמן, אל אמונה, אתה יודע את
כל מה שעובר עלינו על כל אחד ואחד בענין האמונה הקדושה, כי ברחמיך הרבים
ובאהבתך הגדולה את עמך ישראל, חמלת עלינו ונטעת בתוכנו אמונתך הקדושה
אשר ירשנו מאבותינו. אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו ומה יפה ירשתנו. אך
מעצם רבוי עונותי עדין עולים על הלב מחשבות חוץ שהם כנגד אמונתך הקדושה,
אשר זה עקר ההתרחקות והסתרת פנים וצרה גדולה מפל הצרות שבעולם, כמו
שכתוב, הלא על פי אין אלהי בקרבי מצאוני כל הרעות האלה:

רַחֵם עָלֵינוּ מְלֹא רַחֲמִים, בְּרַחֲמִים גְּדוֹלִים, בְּרַחֲמִים רַבִּים. וְשִׁמְרֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מֵעַתָּה
 מִכָּל מִינֵי כְּפִירוֹת וְהִרְהוּרִים וּמַחְשָׁבוֹת שֶׁהֵם כְּנֶגֶד אַמוּנַתְךָ הַקְּדוּשָׁה. רַק נֹזֶכֶה
 לְאַחַז בְּדַרְכֵי אֲבוֹתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, לְהֶאֱמִין בְּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וּבַתּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה
 וּבְצַדִּיקוֹת הָאֱמִתִּיִּים, בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה זָכָה וְנִכּוֹנָה. וְתִהְיֶה הָאֲמוּנָה חֲזָקָה כָּל כָּךְ, כְּאִלּוּ
 אֲנִי רוֹאֶה אוֹתְךָ תַּתְּכַרְךָ, עֵינַי בְּעֵינַי, בְּאִפְנֵי שַׁעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה יְרֵאתְךָ עַל פְּנֵי, זוֹ הַבוּשָׁה,
 לְבַלְתִּי אַחֲמָא עוֹד שׁוֹם חֲמָא וְעוֹן וְלֹא אֶפְגַּם עוֹד שׁוֹם פָּגַם כָּלֵל, וּבְכַל-עַת שִׁירְצָה
 לְעוֹלוֹת עַל דַּעְתִּי חֵם וְשְׁלוֹם, אִיזָה מַחְשָׁבָה שֶׁל אִיזָה תַּאֲוָה וְרָצוֹן שֶׁהוּא נֶגֶד רְצוֹנְךָ,
 תִּפַּל עָלַי תִּכַּף אִימָה וּפְחַד וִירְאָה וּבוּשָׁה גְּדוֹלָה מִפְּנֵיךָ, אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלַי בְּכָל-
 עַת וְרַגַע וְרוֹאֶה בְּמַעֲשֵׂי וְיוֹדֵעַ צְפוֹן לְבִי וּמַחְשְׁבוֹתַי, כִּי מִפְּנֵיךָ לֹא אֶסְתֵּר, כִּי מְלֹאז כָּל
 הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ. וּכְמוֹ שֶׁכְּתוּב, אִם יִסְתֵּר אִישׁ בְּמִסְתָּרִים וְאֲנִי לֹא אֶרְאֶנּוּ נָאִם יְהוָה
 הֲלוֹא אַתְּ הַשָּׁמַיִם וְאַתְּ הָאָרֶץ אֲנִי מְלֹא. וְאַזְכֶּה עַל-יְדֵי תִקְוָה הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה
 לְהַתְּפַלֵּל וְלְהַתְּחַנֵּן וְלְהַתְּבוֹרֵד וּלְפָרֵשׁ כָּל שִׁיחַתִּי לְפָנֶיךָ תְּמִיד בְּלֵב שָׁלֵם וּבְמַחְשָׁבָה
 נְכוֹנָה, שֶׁתִּהְיֶה הַמַּחְשָׁבָה קְשׁוּרָה אֶל דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה בְּקִשְׁרֵי אֲמִיץ וְחֲזֹק בְּלִי שׁוֹם פְּנִיָּה
 וּבְלִי שׁוֹם נְמִיָּה אֶל הַצַּד כָּלֵל חֵם וְשְׁלוֹם. וְיִהְיוּ כָּל דְּבָרֵי וְשִׁחַתִּי עִמָּךְ פְּנִים אֶל פְּנִים,
 כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ. פֶּה אֶל פֶּה אֲדַבֵּר עִמָּךְ אֵת כָּל אֲשֶׁר עִם לִבִּי. וְאַשְׁפֹּךְ אֶת
 נַפְשִׁי כַּמּוֹם נוֹכַח פְּנֵיךָ יְהוָה. וְאַסְפֵּר לְפָנֶיךָ אֵת כָּל לְבִי בְּרַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, בְּדַבְּרֵי חֵן
 וְרִצּוֹי וּפְיוּס, בְּלֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְכָּא בְּאַמְת, כִּבֵּן הַמִּתְחַמָּא לְפָנֵי אֲבִיו, עַד אֲשֶׁר יִכְמְרוּ
 רַחֲמֶיךָ עָלַי וְיִהְיוּ מַעֲיָד עַל גְּדֹל רַחוּמֵיךָ מִמָּךְ עַד הִנֵּה. וְתַתְּחִיל מֵעַתָּה לְהוֹשִׁיעֵנִי
 יְשׁוּעָה שְׁלֵמָה וְאַמְתִּיית לְנִצָּח, שְׁאֲזָכָה מֵעַתָּה לְשׁוֹב אֱלֹהִים בְּשִׁלְמוֹת. וְתוֹלִיכֵנִי
 וְתִדְרִיכֵנִי בְּאַמְתְּךָ בְּכָל עַת וְרַגַע, וְלֹא אֶסוּר עוֹד מִרְצוֹנְךָ יְמִין וּשְׂמֹאל. וְתַחֲמַל וְתִרְחַם
 עָלַי בְּרַחֲמֵי הָאֵב עַל הַבֵּן. וְתוֹשִׁיעֵנִי בְּכַל-עַת בְּכָל מִינֵי יְשׁוּעוֹת, וְתִקְרַבֵּנִי בְּכָל מִינֵי
 הַתְּקַרְבוֹת לְנִצָּח, וְלֹא נְסוּג מִמָּךְ, תַּחֲיִינוּ וּבְשִׁמְךָ נִקְרָא. יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת הַשִּׁיבֵנוּ
 הָאֵר פְּנֵיךָ וְנִשְׁעָה. בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

עט

[על-פי תורה קל"ה - פי אקח מועד]

לכלליות יום-טוב

יט ניסן

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתזכני ברחמיך הרבים, להתקרב באמת לצדיקים אמתיים, ולהתקשר בהם באמת בלב ונפש חפצה, באהבה רבה ועזה מנקדה שבלב באמת. ואזכה לאהב אותם באהבה גדולה כל כך, עד שתגדל ותתפלא אהבתם אצלי מאהבת נשים, עד שיתבטל ממני אהבת נשים ותאות המשגל על-ידי התגברות אהבת הצדיקים. חוס וחמל עלי, וזכני לאהבת הצדיקים באמת, ועל-ידי-זו אוכה להתקשר בהם בהתקשרות גדול וחזק, ותהיה נפשי קשורה בנפשם בקשר אמיץ וחזק מעתה ועד עולם, לעולמי עד ולנצח נצחים:

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שאזכה ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, לקבל את כל הימים טובים בקדשה ובטהרה גדולה, בשמחה ובחדוה רבה ובהרחבת הלב, בתכלית השלמות, ברוצונך הטוב באמת. ואזכה להקביל פני רבי ברגל, אפלו בשאני רחוק ממנו, שאזכה לקבל פני הצדיקים האמתיים ולהפירם ולאזהבם, ולהמשיך עלי קדשתם על-ידי קבלת יום טוב קדש הנמשך מהם. ועל-ידי-זו אוכה למ"ט שערי בינה המתגלים ומאירים ביום טוב קדש ותפתח לי אור השכל דקדשה, ואזכה להתבוננות גדול ונפלא בתורתך ועבודתך באמת, ועל-ידי-זו יתבטל ממני כל השטותים של כל מיני גדלות וגסות ורמות רוחא, ואזכה לתכלית הענוה בשלמות ברוצונך הטוב. ותמשיך עלי ועל כל ישראל תמיד קדשת משה רבנו עליו השלום, שזכה למ"ט שערי בינה, ועל-ידי-זו זכה לענוה באמת, כמו שכתוב, והאיש משה ענו מאד מפל האדם אשר על פני האדמה. רחם עלינו מלא רחמים, שנוזכה בכח קבלת הימים טובים מועדי יהוה מקראי קדש, להמשיך עלינו קדשת משה רבנו עליו השלום, וקדשת כל הצדיקים האמתיים. וימשכו עלינו על-ידם כל המוחין והשכליות הקדושים האמתיים הנמשכין ביום טוב, ועל-ידי-זו נזכה לבטל ולהסיר מאתנו כל מיני גדלות וגסות ופנייות, עד שנוזכה לענוה אמתית, לענוה של משה רבנו עליו השלום:

רבונו של עולם, אתה ידעת גדל רחוקי מענוה אמתית, כי בער אנכי מאיש ולא
 בינת אדם לי. ובעונותי הרבים, איני יודע כלל מהו ענוה אמתית, כי ענוה
 גדולה מהכל. רחם עלי בעל הרחמים, וזכני לקדשת יום טוב באמת, עד שאזכה על-
 ידיה לידע ולהכיר היטב מעלת גדלת הצדיקים האמתיים, עד שאתבטל נגדם
 בתכלית הבטול, ועל-ידיה יתבטל ממילא מזמני כל מיני גאות וגבהות וגדלות
 וגסות ופניות מפל מה שהפה יכול לדבר והלב לחשב, עד שאזכה לענוה אמתית
 כרצונך הטוב באמת:

רחמן מלא רחמים, עזרני והושיעני ומלא משאלותי לטובה ברחמים, כי אתה יודע
 תעלומות לב, וכמה וכמה אני רחוק מפל מה שהזכרתי לפניך, וכמה וכמה
 ישועה ורחמים אני צריך לזכות לכל זה, ובעונותי הרבים געלם מזמני דרכי התפלה
 והתחנה ובקשה איך להתפלל ולהתחנן ולבקש ולפנים ולרצות אותך, שתזכני להגיע
 לכל דרכי הקדשה באמת, אשר הם חיינו וארך ימינו לנצח. אך עם כל זה, את כל
 אשר תחנני ברחמך לפרש שיחתי לפניך, אתחזק בכל עז לדבר ולהתחנן לפניך,
 ואתה הטוב בעיניך עשה עמי, כי אתה מבין תעלומות לב, ואתה יודע כי אין לי על
 מי להשען כי אם עליך אבי שבשמים, ועל כח וזכות הצדיקים האמתיים. למענך
 ולמענם עשה מה שתעשה, ברחמך וחסדיך, באפן שאזכה על כל פנים מעתה לשוב
 אליך באמת ולילך בדרכיך הקדושים, באפן שאזכה להשלים רצונך ולמלאות כוננתך
 הקדושה והטובה אשר בשבילה נבראתי. יהוה יגמר בעדי יהוה חסדך לעולם מעשי
 יריך אל תרף. אמרי האזינה יהוה בינה הגיגי. יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לבי לפניך
 יהוה צורי וגואלי. **אמן ואמן:**

[על-פי תורה קמ"ב - מי שאי אפשר לו ללמוד כלל]

כ ניסן

נכספה וגם פלטה נפשי לחצרות יהוה לבי ובשרי ירננו אל אל חי. צמאה לך נפשי
 כמה לך בשרי בארץ ציה וענף בלי מים. צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי
 אבוא ואראה פני אלהים. רבונו של עולם, אתה יודע עצם רבוי המניעות שיש לי
 עכשיו מפל הדברים שבקדשה מתורה ותפלה ומעשים טובים, אשר אי אפשר לבאר
 אפס קצה מרבוי הבלבולים והמניעות והעכובים שיש לי מפל דבר שבקדשה, ואפלו

בשאני עושה איזה מצוה או דבר שבקדשה הוא מבבל ומערבב מאד מאד, רחוק
 מאד משלמות התקון שצריכין לעשות על-ידי כל מצוה, כי בעונותי הרבים, נתרחקתי
 מאד מתורתך וממצותיך, ואני רומה בעיני עתה כתועה במדבר ממש, מקום חשך
 ואפלה, ארץ ציה וצלמות, ואיני יודע כלל מה לעשות לשוב אל הדרך האמת והישר
 והנכון להיות ברצונך הטוב בשלמות באמת, ואני הולך בעולם העובר הזה כאיש
 שכור וכגבר עברו יין, נע ונד, מבבל ומטרף בכמה אלפים ורכבות בלולים על
 בלולים ומניעות על מניעות, המונעים ומבלבלים אותי מלהתקרב אליך ולתורתך
 בשלמות באמת, אשר לכך נוצרתי. ומה אעשה ליום פקדה, ומה אעשה כי יקום אל
 וכי יפקד מה אשיבנו. ואיני יודע כלל במה להחיות את נפשי האמללה והמרה מאד
 מאד, הפגומה והמטרפת כל כך כל כך, כי אם על-ידי השתוקקות וכסופין ורצון
 אליך ולעבודתך ולתורתך, פאשר גלית לנו על-ידי חכמיך הקדושים עצם מעלת
 הרצון והחשק דקדשה. על בן באתי לפניך אבי שבשמים, אבי אב הרחמן, הגומל
 לחיבים טובות, גמלני כל טוב, ותזכני לכסף ולהשתוקק ולחשק תמיד בהשתוקקות
 נמרץ אליך ולעבודתך ולתורתך ברצון חזק ותקיף מאד, עד שאזכה ברחמיך, ללמוד
 הרבה בכל יום, ולהתפלל ולומר תחנונות ובקשות שירות ותשבחות הרבה בכל יום
 ויום, ולעשות מצות ומעשים טובים הרבה בכל יום ויום כל ימי חיי, ואפלו בעת
 שיהיה ההכרח להתבטל על פי רצונך, אפלו אם אהיה לפעמים במקומות שאי אפשר
 ללמוד ולעסוק בעבודתך שם, תזכני ותעזרני שיהיה לי חשק ורצון חזק ללמוד תורה
 ולעבד אותך באמת, עד שיעלה הרצון לפניך, כאלו עשיתי מצותיך ולמדתי תורתך
 ממש. מלא רחמים, רחם עלי והיה בעזרי וזכני שאתחיל להרגיל את עצמי לכסף
 ולהשתוקק ולחשק תמיד ברצון וחשק חזק ואמת לתורתך ולעבודתך, ולהתקרב
 אליך באמת, עד שאזכה על-ידי החשק והרצון האמת שבלב, ללמוד מתוך הספר
 העליון הנכתב על הלב העליון על-ידי הצדיקים האמתיים, אשר אתה מקשיב ושומע
 דבריהם שמדבר כל אחד במקומו, ואתה מחברם יחד וכותב מהם ספר זכרון בשביל
 החושבים בלבם וחושקים באמת ללמוד תורתך ולעשות רצונך, כמו שכתוב, אז
 נדברו יראי יהוה איש אל רעהו ויקשב יהוה וישמע ויפתח ספר זכרון לפניו ליראי
 יהוה ולחושבי שמו. זכני גם בן לקבל ולהמשיך עלי הארה גדולה מהלב הזה וללמוד
 מתוך הספר הזה, כי אני רחוק מאד מהכל, רק אני מצפה לרחמיך וחסדיך, שתזכני
 לרצון וחשק אמתי אליך ולעבודתך ולתורתך, באופן שאזכה לשוב אליך מהרה

בְּאֵמֶת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב. חוּם וְחֶמֶל עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים. עֲזֹרְנִי כִי
עֲלִיד גִּשְׁעָנָתִי, כִּי תִפְאֶרֶת עֲזָמוֹ אֶתָּה וּבְרִצּוֹנְךָ תָרוּם קַרְנֵינוּ. יִהְיוּ לְרִצּוֹן אִמְרֵי-כִי
וְהִגְיוֹן לְכִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי. אָמֵן וְאָמֵן:

קא

[על-פי תורה קמ"ד - אין אדם מת וחצי תאנתו בידו א']

כא ניסן

מִתְחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, הַחַיִּינִי וְקַיְמֵנִי וְזַכְּנֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְעֲזֹרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי
שְׂאֻזְכָּה מֵעֵתָה לְכַבֵּשׁ אֶת יִצְרִי וְלֵאחֹז אֶת כָּל תַּאֲוֹתַי בְּיַדִּי תְּמִיד, אֶפְלוּ
הַתַּאֲוֹת שֶׁל הַתֵּר, וְאֶפְלוּ בַיָּמִים שֶׁהִתְרָה בְּהֵן אֲכִילָה וְשִׁתְיָה, אֻזְכָּה לֵאחֹז בְּיַדִּי אֶפְלוּ
הַתַּאֲוֹת שֶׁהִתְרָת לְנוּ שְׁנִקְרָאִים חֲצִיז לָכֶם, לְהִתְנַהֵג גַּם בְּהֵם בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה גְּדוּלָּה
לְשִׁמְךָ לְבַד, בְּלִי שׁוּם תַּאֲוֹת הַגּוֹף כָּלֵל:

רְבִנּוּ שֶׁל עוֹלָם, אָמַר לְצִרוּתִי דִי, וּמֵהָר לְגַאֲלֵנִי גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה מִכָּל הַתַּאֲוֹת. חוּם
וְחֶמֶל נָא עַל נַפְשִׁי הָאוּמִלְלָה, אֲשֶׁר נִפְגְּמָה מְאֹד עַל-יַדִּי תַּאֲוֹתֵי הָרְעוּת,
כַּאֲשֶׁר אֶתָּה יְדַעְתָּ. חוּסָה עָלַי מֵעֵתָה כְּרַב רַחֲמֶיךָ כְּרַב חֶסֶדֶיךָ, וְתֵן לִי כַח וּגְבוּרָה
וְעֲזָה אִמְתִּיית בְּכַל-עֵת, בְּאִפְּן שְׂאֻזְכָּה לְבַטֵּל אֶת כָּל תַּאֲוֹתֵי לְגִמְרִי, עַד שְׂאֻזְכָּה
לְחַיִּים אִמְתִּיִּים חַיִּים נְצַחִיִּים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְאֶפְלוּ כְּשִׁיגִיעַ עַת פְּטִירְתִּי מִן
הָעוֹלָם, לֹא יִהְיֶה חֲלוּק אֲצִלִּי כָּלֵל בֵּין הַחַיִּים לְאַחַר מִיתָה, רַק הַכֹּל יִהְיֶה שְׁוֶה אֲצִלִּי,
וְתְּמִיד אֻזְכָּה לְעַבֵּד אוֹתְךָ בְּאֵמֶת, בֵּין בְּחַיִּי בְּעוֹלָם הַזֶּה, בֵּין לְאַחַר הַסְּתַלְקוּתִי לְעוֹלָם
הַבָּא, עַד שְׂאֵהִיָּה חַי תְּמִיד אֶפְלוּ לְאַחַר הַסְּתַלְקוּתִי. וְאַחִיָּה וְלֹא אִמּוֹת לְעוֹלָם. וְאַחִיָּה
בְּכָלֵל הַצְּדִיקִים שְׂאֶפְלוּ בְּמִיתָתָן קְרוּיִים חַיִּים. לֹא אִמּוֹת כִּי אַחִיָּה וְאַסְפֵּר מַעֲשֵׂי יְהוָה.
שׁוּבִי נַפְשִׁי לְמִנוּחֶיכִי כִּי יְהוָה גָּמַל עָלַיְכִי. כִּי חֲלַצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת עֵינֵי מִן דְּמָעָה
אֶת רַגְלֵי מִדְּחִי. אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים. לֹא הִמְתִּים יִהְלָלוּ יְהוָה וְלֹא כָּל
יּוֹרְדֵי דוּמָה. וְאַנְחֵנוּ נִבְרַךְ יְהוָה מֵעֵתָה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ. כִּי הֲצִלְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת הֲלֹא
רַגְלֵי מִדְּחִי לְהִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי אֱלֹהִים בְּאוֹר הַחַיִּים. כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשִׂאוֹל לֹא תִתֵּן
חֶסֶדֶיךָ לְרֵאוֹת שְׁחַת תּוֹדִיעֵנִי אֶרֶח חַיִּים שְׁבַע שְׁמַחוֹת אֶת פְּנִיךָ נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נְצַח.

אָמֵן וְאָמֵן:

קב

[על-פי תורה קמ"ה - אין אדם מת וחצי תאנתו בידו ב']

אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר בנפיד סלה. רבוננו של עולם, הצילני ממחלקת, ועזרני שאזכה לאהזו תאותי ממחלקת, שלא יהיה לי שום תאוה להחזיק במחלקת חס ושלום, רק תמיד אתחזק בכל עז להשקיט הריב והמחלקת, ולרדף אחר השלום תמיד באמת, עד שאזכה על-ידי-זה שיהיו אומרים דבר הלכה בשמי לאחר פטירתתי מן העולם, ויהיו שפתותי דוכבות בקבר. ואזכה לגור בשני העולמות ולא אמות לעולם, רק תמיד אהיה בכלל החיים באמת:

רבוננו של עולם, ידעתי גם ידעתי, כמה אני רחוק מזה עתה על-ידי תאוותי הרעות והמרות מאד, אבל עדין יש לי תקנה ובטחון אליך לבד, בכח וזכות הצדיקים האמתיים, שתמנהר להוציאני ולחלצני מכל התאוות, עד שאזכה מהרה לבוא לכל זה, ואחיה ולא אמות, כי אתה הוא מלך חפץ בחיים. זכני להיות נמנה בין החיים תמיד לעולם ועד, למענה אלהים חיים, ולמען הצדיקים האמתיים הקרויים במיתתם חיים, החייני וקימני באור פניך:

מלא רחמים, חי החיים, אדון השלום, שים שלום טובה וברכה ורחמים וחיים עלינו ועל כל ישראל עמך, למענה עשה ולא לנו, תחי נפשי ותהללה ומשפטיך יעזרוני. כי עמך מקור חיים באורך נראה אור. קולי שמענה כחסדך יהיה כמשפטיך חייני. רחמיך רבים יהיה כמשפטיך חייני. דבקה לעפר נפשי חייני כדברך. ויקים בנו מקרא שכתוב, ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום, לעולמי עד ולנצח נצחים, אמן ואמן:

קג

[על-פי תורה קע"ט - תענית מבטל מחלקת]

כב ניסן

יהוה אלהים אמת, יחיד קדמון, חושב מחשבות לכל ידח מפנו נדח, טוב ומטיב לכל, צופה לרשע וחפץ בהצדקו, קורא הדורות מראש, הרוצה בתשובה, רחם עלי למען שמך ולמען אבותינו הקדושים, והחזירני בתשובה שלמה לפניך, ועשה את אשר בחקיך אלך ואת מצותיך אשמר מעתה ועד עולם:

רבונו של עולם, מלא רחמים, יודע תעלומות, מרום וקדוש פועל גבורות עושה
 חדשות, בעל מלחמות זרע צדקות מצמיח ישועות, בורא רפואות נורא
 תהלות אדון הנפלאות, המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית. אשר אתה
 עושה בכל יום תמיד נסים ונפלאות חדשות גדולות ונוראות מאד מאד, אשר
 נעלמו ושאנו מאתנו מאד, כי אין אנו יודעין עצם גדלתך ונפלאותיך אשר אתה
 עושה בעולם בכל-עת, וכל עסקיך ונפלאותיך וטובותיך בכל יום ובכל-עת ובכל
 שעה, כלם כאחד אינם כי אם בשביל התכלית הטוב האמת, שהוא כדי לסבב
 סבות, שנוזפה להתקרב אליך ולשוב אליך בתשובה שלמה באמת, שזהו עקר
 תכלית הטובה האמתית שבכל הטובות, ורק אתה בעצמך יודע כל מה שאתה
 עושה חדשות בכל יום בשביל להחזירני אותי ואת כל ישראל בתשובה שלמה
 באמת, כדי לטהר ולתקן נפשנו ורוחנו ונשמותינו, כדי שיטהרו נפשות עמך ישראל
 מזהמתם. ובכל יום ובכל-עת ובכל שעה, אתה עושה נפלאות חדשות לגמרי
 בשביל זה, כי אין יום דומה לחברו, ובכל יום ובכל-עת ובכל שעה ורגע, אתה
 מפליא לעשות לשנות הנהגת העולמות בשנויים רבים ונפלאים עד אין קץ וסוף,
 והכל לטובת העולם, לטובתם האמתית והנצחית, כדי לרמוז להם רמזים בכמה
 בחינות ואפנים שונים בלי שעור, לקרא את כל אחד ואחד מכל מקום שהוא שם
 בעת וברגע הזאת, לקרבו אליך באמת, כי רק זהו טובה באמת, ואין שום טובה
 אחרת בעולם זולתה כלל. והנה אני מודה ומתודה לפניך, אבי אב הרחמן, המלך
 הטוב והמטיב לכל, על כל החסדים והטובות והישועות והנפלאות, אשר עשית
 עמי מעודי עד היום הזה, אשר אחר כל מה שעבר עלי, ואחר כל מה שעברתי
 בשוגג ובמזיד, באנס וברצון, ואחרי כל אלה עדין לא כלו רחמיך ממני, ואתה
 מערני ומחזקני עדין לצפות לישועתך ולסדר דברי אלה לפניך, מלבד מה אשר
 אתה מזכני בכל יום בנקודות טובות ונוראות לקדשני בקדשת ישראל, בקדשת
 מצותיך הנוראות, אשר אתה מזכני בכל יום לחטף בזה העולם הפלה והנפסד,
 החולף ועובר כהרף עין. מה רב טובך אשר עשית עמי. מה אשיב ליהוה כל
 תגמולוהי עלי. על בן מצא עבדך את לבו עדין להתחנן לפניך ולהשתטח מול
 רחמיך וחסדיך. ובכן באתי לפניך בעל הרחמים, בעל הישועות, גדול העצה ורב
 העלילה שתורני באמת דרכי התשובה, ותהיה עמי תמיד ותדריכני בכל-עת ושעה
 בדרך הישר באמת, באפן שאזכה מהרה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת חיש

קל מהרה, ותורני ותלמדני הדרך האמת לאמתו איך להתנהג בענין התעניות, אשר גלית אוננו בכמה מקומות בדברי רבותינו זכרונם לברכה, גדל עצם מעלת הצום והתענית שהוא עקר התשובה. אבל לעמת זה נמצא בכמה מקומות שאסור להתענות בלי רשות החכם האמת, ובפרט מי שהוא בן תורה, שהזהירו עליו רבותינו זכרונם לברכה, בכמה מקומות שלא ירבה בתענית, שלא יתבטל מדברי תורה. ואתה יהיה אלהים אמת, לפניך נגלו כל תעלומות לב וכל הספקות שיש בלבי על זה, ומלבד רבוי המניעות שיש לי על ענין התענית מצד כבוד הענין בעצמו, נוסף לזה רבוי מניעות המח מצד הספקות הרבים שבלבי על ענין התענית כאשר הזכרתי לפניך. על בן באתי לפניך, מלא רחמים, שתזכני לידע בכל-עת איך להתנהג בענין זה ובכל הענינים הנוגעים לעבודתך, ולא אבלל את דעתי הרבה באלו הספקות, כדי שלא לבטל עצמי ממעט עבודתי, רק אזכה מאתך לישוב הדעת אמת. ותדריכני באמתך ותלמדני בכל-עת איך להתנהג בכל הענינים ובפרט בענין זה של תענית. ואזכה על-ידי התענית להכניע ולבטל גשמיות גופי הרע, ואזכה לבטל המחלקת הגדולה ולהמשיך שלום גדול בכלליות ובפרטיות, הן עצם המחלקת מבני העולם, שהם קמים תמיד כנגד הרוצים לכנס בקדשת ישראל באמת, שעומדים כנגדם כמה מיני חולקים ומונעים ומלעיגים בכמה אפנים להטותם מנקדת האמת, הן עצם המחלקת שבלב, שכל מה שאנו רוצים לעשות בעבודתך, מונעים אותנו הרבה מאד בלי שעור, אשר כמעט פשל כח הסבל, כי כל מה שאני רוצה להתגבר לטהר מחשבותי ורעיוני, מתגברים כנגדי בלבולים רבים במחשבות זרות והרהורים רעים, אשר כל זה נקרא מחלקת, וכנגד כל אלו המחלוקות צריכין תעניות, כאשר גלית לנו בהתורה הזאת. על בן רחם עלינו למען שמך, והורני ולמדני וזכני לשום אל לבי להבין ולהתענות הרבה כרצונך הטוב באמת, באפן שאזכה על-ידי התעניות להכניע ולבטל כל מיני מחלקת, ואזכה להכניע ולבטל כל הרצונות הפגומים שלי, לבטל כלם כנגד רצונך ולדבק לבי באמת אליך ולעבודתך האמתית, ולא אסור מרצונך ימין ושמאל מעתה ועד עולם. ועל-ידי-זה תזכני שיתבטלו כל רצונות אחרים של המונעים והחולקים כנגד רצוני, ולא יהיה כח לשום מונע וחולק לבטלני חס ושלוש מעבודתך האמתית, אפלו כחוט השערה, ויתבטלו כל מיני מחלקת שבעולם, הן מחלקת מבני העולם, הן מחלקת שבלבי, הכל יתבטל לגמרי. ואזכה לשלום גדול באמת בכל הבחינות, באפן שאזכה לשוב אליך באמת, ולהיות כרצונך

הטוב תמיד באמת מעתה ועד עולם. ותזכני ברחמיך הרבים, לשמחה גדולה רבה ועצומה תמיד לשמך ולעבודתך, שמחנו כימות עזיתנו שנות ראינו רעה:

ליום-כפור

כג ניסן

זִכְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לְקַבֵּל יוֹם הַכַּפּוּרִים הַקְדוּשׁ בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה וּבְשִׂמְחָה רַבָּה וְחִדּוּהַ עֲצוּמָה. וְאִזְכֶּה לְקַיֵּם כָּל הַחֲמִשָּׁה עֲנוּיִם בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת כְּרַאוּי, וְלַהֲתַפְלֵל כָּל הַחֲמִשָּׁה תַּפְלוֹת בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים כְּכֹנֵה עֲצוּמָה וְנוֹרָאָה, וְלַהֲתוֹדוֹת בְּכָל מִינֵי וְדוּוּיִים, וְלַהֲתַחַרְטָה עַל הַעֲבֵר בַּחֲרָטָה גְּמוּרָה וְלַעֲזוֹב בְּאִמַּת דְּרָכֵי הָרַע וּמַחֲשֵׁבוֹתֵי הָרַעוֹת וְהַמְבַלְבְּלוֹת, וְלַקַּבֵּל עָלַי בְּקַבְלָה חֲזָקָה וְנִכְוֵנָה לְכָל אֲשׁוֹב עוֹד לְכַסְלָה, וְלְכָל אֲעֵשֶׂה עוֹד הָרַע בְּעֵינֶיךָ פֶּאֶשֶׁר עֲשִׂיתִי, וְלָשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאִמַּת בְּשִׂמְחָה בִּירָאָה וְאַהֲבָה, וְלִבְכוּת הָרַבָּה מֵתוֹךְ שִׂמְחָה:

מִלֵּא רַחֲמִים, זַכְנִי לְקִדְשַׁת יוֹם הַכַּפּוּרִים הָאֵיּוֹם וְהַנּוֹרָא וְהַנְּשָׁנָב מְאֹד, כִּי הוּא יוֹם זֶה גְדוֹל וְקְדוּשׁ וְנוֹרָא וְאֵיּוֹם וְאֵדִיר, יוֹם אֶחָד בְּשָׁנָה אֲשֶׁר בַּחֲרַת בּוֹ לַעֲמֹד, לְסַלַח עֲוֹנוֹתֵיהֶם וְלִכְפַר פְּשָׁעֵיהֶם בְּיוֹם הַנּוֹרָא הַזֶּה. רַחֵם עָלֵינוּ וְזַכְנֵנוּ לְקַבֵּל יוֹם הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַזֶּה כְּרַאוּי, וְלָשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאִמַּת, בְּאִפְּן שֶׁתְּסַלַח וְתִמְחַל וְתִכְפַּר לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ וְעֲוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ הָעֲצוּמִים וְהָרַבִּים וְהַכְּבֵדִים יוֹתֵר מֵחַל הַיָּם. וְתַעֲזָרְנוּ בְּזִכּוֹת עֲצֵם קִדְשַׁת הַיּוֹם הַקְדוּשׁ הַזֶּה, וּבְזִכּוֹת הַתַּעֲנִית הַקְדוּשׁ שֶׁל יוֹם הַנּוֹרָא הַזֶּה, יוֹם צוּם הַכַּפּוּרִים, שְׁנוּזָפָה עַל-יְדֵי-זֶה לְהַכְנִיעַ אֶצְלָנוּ כָּל הַרְצוּנוֹת אֱלֹהֵי תַתְּבָרָךְ, לְהַכְנִיעַ וְלִשְׁבֵר וְלִבְטַל כָּל מִינֵי רְצוּנוֹת שְׁלָנוּ כְּנֶגֶד רְצוֹנְךָ, עַד שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָנוּ שׁוּם רְצוֹן וְלֹא שׁוּם תַּאֲוָה כְּנֶגֶד רְצוֹנְךָ כֻּלָּל, בְּאִפְּן שְׁנוּזָפָה לְהִיּוֹת כְּרְצוֹנְךָ תְּמִיד, וְלִבְלִי לְסוּר מִרְצוֹנְךָ יְמִין וּשְׂמָאל, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה, שְׂאֵתָה בְּרַחֲמֶיךָ תִּבְטַל רְצוֹן אַחֲרִים מִפְּנֵי רְצוֹנְנוּ, וְיִתְבַטַּל מֵאֲתָנוּ כָּל מִינֵי מַחְלַקַת שְׁבַע עוֹלָם, הֵן מַחְלַקַת מִבְּנֵי הָעוֹלָם, הֵן מַחְלַקַת שְׁבַע עָמִי, אֲשֶׁר עָתָה אֵין שְׁלוֹם בְּעַצְמֵי מִפְּנֵי חַטֹּאתַי. וְכָל מַה שְׂאֵנִי רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת אִיזָה דְּכַר שְׁבַקְדְּשָׁה יֵשׁ לִי מְנִיעוֹת רַבּוֹת וְעֲצוּמוֹת בְּלִי שַׁעוֹר, וְעַקֵּר הוּא מְנִיעוֹת הַמֶּחַ וְהַלֵּב. וְהַכָּל אִזְכָּה לְבַטַּל עַל-יְדֵי הַתַּעֲנִית הַקְדוּשׁ שֶׁל יוֹם הַכַּפּוּרִים הַכָּלוּל מִכָּל הַיָּמִים שֶׁל כָּל הַשָּׁנָה, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב, גְּלַמִּי רָאוּ עֵינֶיךָ וְעַל סַפְרְךָ כָּלָם יִכְתְּבוּ, יָמִים יֵצְרוּ וְלוֹ אֶחָד בָּהֶם. וְדַרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ וְזָרוּנָם לְבִרְכָה, זֶה יוֹם הַכַּפּוּרִים. רַחֵם עָלֵינוּ וְזַכְנֵנוּ לָשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאִמַּת כְּכָל הַשָּׁנָה, וּבְכַרְט בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים הַקְדוּשׁ, וְעִזְרְנוּ לְהַתַּעֲנוֹת

התענית של יום הכפורים בקדשה גוראה ועצומה ובשמחה וחדוה רבה באמת, באפן שאזכה על-ידיה לקדש עצמי מעתה, ולידע איך להתנהג בענין התעניות בכל השנה בלה, ולהיות כרצונך הטוב באמת, למען לא אבוש ולא אכלם ולא אפשל לעולם ועד:

מלא רחמים, אתה יודע כמה ימים מתים ופגרים ממש המנחחים במקום שמנחחים, על-ידי רבוי ועצם פשעי העצומים והרבים מאד מאד שעשיתי מעודי עד היום הזה, אתה יודע איך הוצאתי החיות מימים הרבה באכזריות גדול מאד, ולא די שלא הוספתי על הימים חיות מלמעלה על-ידי תורה ועבודה, אף גם הוצאתי מהם עצם חיותם לגמרי על-ידי רבוי עונותי שעשיתי בהם, אשר תקון כל אלו הימים המתים הוא על-ידי תעניות הרבה, כאשר גלית לנו על-ידי חכמיך הקדושים. רחם עלי ועזרני והושיעני ברחמיך העצומים ובחסדיך הנוראים והנפלאים, שאזכה בכח התענית הקדוש של יום הכפורים, ובכח כל התעניות שתזכני ברחמיך הרבים להתענות בחיי, שאזכה על-ידם לתקן כל אלו הימים המתים, ואזכה להתענות הרבה כל כך, עד שאצטרך להשתמש עם כח של ימי היניקה, בכח החלב שינקתי ממעי אמי, באפן שאזכה להחיות ולהעלות ולתקן כל הימים אשר עברו עלי מיום היותי עד הנה. ואזכה ביום צאתי מן העולם לבוא ולכנס לפניך עם כל הימים של כל ימי חיי בקדשה גדולה, ויהיו כל הימים שלי שלמים וקדושים ומהורים ומתקנים בתכלית התקון כרצונך הטוב, ולא איעול בכסופא קמך. עזרני עזרני, הושיעני הושיעני, עשה עמי פלא לחיים לבל אהיה כמת חס ושלום, לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יה. שמח נפשי האמללה מאד העלובה מאד, על-ידי תעניות הרבה שתזכני ברחמיך להתענות מעתה, ואזכה להתחזק בזה הרבה. עזרני מלא רחמים, הושיעני מלא ישועות, רחם עלי מלא רחמים, גומל לחיבים טובות שגמלני כל טוב וזכני להיות מזרע ישראל והבדלני מן התועים ולא עשני גוי, גמלני כל טוב סלה, ועזרני מעתה לפרש את עצמי מזה העולם לגמרי, ואזכה להאריך אפי בנבורה גדולה ולכבש את יצרי ולמשל ברוחי ולהתחזק בכל-עת, עד שאזכה מעתה לסתם עיני מחיוז דהאי עלמא לגמרי, ולהתענות תעניות הרבה והפסקות שלמות. ואתה ברחמיך תקבלם באהבה וברצון, ותקרבני אליך ברחמים רבים, ותשמח את נפשי תמיד, באפן שאזכה בכח הצדיקים האמתיים לתקן כל מה שפגמתי מעודי בחיים חיותי. ואזכה להכיר

אוֹתָךְ בְּאֵמֶת וְלַעֲבֹד אוֹתָךְ תָּמִיד בְּאֵמֶת אֲנִי וְזָרְעִי וְזָרְעֵי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם.
הַדְרִיכֵנִי בְּאֵמֶתְךָ וּלְמַדְנִי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי אוֹתָךְ קוֹיִתִּי כָּל הַיּוֹם. הוֹרְנִי יְהוָה דְּרָךְ
חֻקֶּיךָ וְאַצְרַנָּה עִקֵּב. הוֹרְנִי יְהוָה דְּרָכְךָ אֶהְלֵךְ בְּאֵמֶתְךָ יַחַד לְבָבִי לִירְאָה שְׁמֶךָ. הוֹרְנִי
יְהוָה דְּרָכְךָ וּנְחַנֵּנִי בְּאַרְחַ מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרִי. שְׁלַח אוֹרְךָ וְאֵמֶתְךָ הַמָּה וּנְחַנֵּנִי וּבִיאוּנִי
אֶל הַר קְדוֹשְׁךָ וְאֶל מִשְׁכְּנֹתֶיךָ, כִּי לָךְ לְבַד עֵינַי תְּלוּיֹת עַד יִשְׁקֹף וַיֵּרָא יְהוָה מִשְׁמַיִם.
יְהִיו לְרַצּוֹן אִמְרֵי-פִי וְהִגְיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי. עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

קד

[על-פי תורה רט"ו - דע שישי עשרים וארבעה מיני פדיונות]

ל'ז אדר היולא דמשה רבנו

כד ניסן

פִּוּדָה יְהוָה נֶפֶשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יֵאָשְׁמוּ כָּל הַחוֹסִים בּוֹ. פְּדָה בְּשָׁלוֹם נַפְשֵׁי מִקְרָב לִי כִּי
כְּרַבִּים הָיוּ עִמָּדִי. אֵךְ אֱלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשֵׁי מִיַּד שְׂאוּל כִּי יִקְחֵנִי סֶלְהָ. תְּרַגְּנָה
שְׁפָתֵי כִּי אֲזַמְּרָה לָךְ וּנְפִשִׁי אֲשֶׁר פָּדִיתָ. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מָלֵא רַחֲמִים, מְלֶךְ גּוֹאֵל
וּמוֹשִׁיעַ, פִּוּדָה וּמִצִּיל וּמְפָרֵגִם וְעוֹנָה וּמְרַחֵם בְּכָל-עֵת צָרָה וְצוּקָה, אִין לָנוּ מְלֶךְ אֱלֹהֵי
אַתָּה. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְהַגְדוֹלִים, וְתֵאֵיר עָלֵינוּ עֵת רַצּוֹן תָּמִיד
בְּזִכּוֹת אֲבוֹתֵינוּ הַקְדוֹשִׁים, וְתַמְתִּיק וְתַכְפֹּל כָּל הַדֵּינִים מֵעָלֵינוּ וּמַעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית-
יִשְׂרָאֵל, וְתַפְדֶּה נַפְשֵׁנוּ מִכָּל הַגְּזֵרוֹת וְהַדֵּינִים שֶׁנִּגְזְרוּ בְּכָל עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע בְּתֵי דִינֶיךָ
הַקְדוֹשִׁים שְׁיִישׁ לָךְ לְמַעְלָה, בֵּין שֶׁהוּא קֹדֶם גְּזֵר דִּין בֵּין שֶׁהוּא לְאַחַר גְּזֵר דִּין, מִכְּלָם
תַּפְדֶּה נַפְשֵׁנוּ, וְתַמְתִּיק וְתַכְפֹּל כָּל הַדֵּינִים וְהַיִּסּוּרִין וְהַגְּזֵרוֹת שֶׁנִּגְזְרוּ בְּהֵם מֵעָלֵינוּ וּמַעַל
כָּל עַמְּךָ בֵּית-יִשְׂרָאֵל, בֵּין בְּגוֹף בֵּין בְּנַפֶּשׁ בֵּין בְּמִמּוֹן, בֵּין בְּכָלל בֵּין בְּפָרֵט. כִּי גְלוּי וַיִּדְוַע
לְפָנֶיךָ שְׂאִין אֲתֵנוּ יוֹדַע עַד מָה, אֵיךְ לַעֲשׂוֹת פְּדִיוֹן וּלְכַפֹּל כָּל הַדֵּינִים שֶׁנִּגְזְרוּ בְּבֵתִי
דִינֶיךָ הַקְדוֹשִׁים, וְאַפְלוּ מִי שְׂיִוְדַע לַעֲשׂוֹת אִיזָה פְּדִיוֹן לְכַפֹּל אִיזָה דִּין שְׁבְאַיזָה בֵּית דִּין,
עַדִּין אִינוּ יוֹדַע לְכַפֹּל כָּל הַדֵּינִים שֶׁבְכָל הָעֲשָׂרִים וְאַרְבַּע בְּתֵי דִינִים. וְעַל-יַדֵּיזָה אִין
מוֹעִיל הַפְּדִיוֹן שְׁלוֹ. עַל כֵּן רַחֵם עָלֵינוּ בְּכַח וּזְכוֹת הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים הַיְחִידִים בְּדוֹרוֹתֵם,
שֶׁהֵם בְּכַחֲנִית מוֹשֶׁה רַבֵּנוּ, שְׁיִישׁ לָהֶם כַּח לַעֲשׂוֹת פְּדִיוֹן לְכַפֹּל כָּל הַדֵּינִים שֶׁבְכָל
הָעֲשָׂרִים וְאַרְבַּע בְּתֵי דִינִים. וְחוּסָה וְחַמֵּל עָלֵינוּ בְּכַח וּזְכוֹת הַצְּדִיקִים הָאֵלוּ, וְתֵאֵיר
עָלֵינוּ מִצַּח הַרְצוֹן תָּמִיד כְּמוֹ בְּשֶׁבֶת בְּמִנְחָה, שֶׁהוּא הַסְּתַלְקוֹת מוֹשֶׁה שֶׁהוּא עֵת רַצּוֹן.

ועל ידיה תפדה נפשנו ותצילנו מכל הצרות, ותמתיק ותבטל כל הגזרות והדינים שנגזרו בכל העשרים וארבע בתי דיני הקדושים. ותצילנו מכל מיני חלאים ומכאובים ומחוששים (ובפרט לפלוגי בן פלוגית וכו'), ומחסרון הפרנסה ומכל מיני צער ויסורין שבועולם, מכלם תצילנו ברחמיך הרבים והגדולים, בכח וזכות משה רבנו שנסתלק בשבת במנחה, ובכח כל הצדיקים שהם בבחינת משה, שיודעים לעשות פדיון להמתיק הדין שבכל העשרים וארבע בתי דינים:

והעוזר רחמיך הגדולים וחסדיך המרבים, ותשבר ותמגר ותכניע ותעקר ותבטל כל הכפירות מכל העולם בלוי, ובפרט מכל עמך בית ישראל בכל מקום שהם. וברחמיך הרבים תעזר ותמשיך עת רצון בעולם תמיד, ותהפך השמד לרצון, בכח וזכות משה שהוא עומד בין שמד לרצון, אשר מסר נפשו כל ימי חייו לעשות גרים להוציאם משמד וכפירות ולהעלותם ולקשרם לרצון העליון, וגם עתה אחר הסתלקותו, עדין הוא עומד ומתפלל על כל הנדחים והרחוקים מאמונתך, לגיורם ולקרבתם אליך ולבטל כל המינות והכפירות מן העולם ולהעלות משמד לרצון ולעשות גרים ובעלי תשובה הרבה בעולם:

אנא יהוה, רחמן מלא רחמים, חסדן מלא חסדים, חושב מחשבות לכל ידח ממך נדח, אשר מחשבות לבך לכל דור ודור. רחם עלינו בכחו וזכותו הגדול, ובכח כל הצדיקים האמתיים שהם בבחינת משה, שעוסקים גם כן בזה להמתיק הדין מכל העשרים וארבע בתי דינים, ולבטל כל הגזרות שבכל העולמות, ולבטל כל הכפירות, ולעשות גרים ולהמשיך אמונה גדולה בעולם. רחם עלינו למענם ולמענך, וחוסה עלינו בעת צרה הגדולה הזאת, אשר המינות והכפירות מתפשטים בעולם חס ושלוה מאד מאד, אשר אין דרך לגמות ימין ושמאל, וכמעט בכל יום נתפסין כמה נפשות ברשת הכופרים, המחנכים נערים בלמודם הרע שנתפשט עכשיו ללמד חקמות ולשונות וכו', אשר אין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים, ועל כח משה רבנו וכל הצדיקים האמתיים הגדולים, שיודעים להמשיך עת רצון ולהמתיק כל הדינים שבועולם ולהפך משמד לרצון. רחם וחוס עלינו למענך ולמענם, ולמדנו והורנו איך לעזר את כל הצדיקים האלו שיעסקו בתקוננו ובתקון כל העולם, ואל יחרישו ואל ישקוטו בעת צרה המרה והזרה אשר בדורותינו אלה, אשר לא היתה כזאת מימות עולם. אי שמים, הפגינו בעדנו, אי שמים, הקיצו לצרות

ישראל. כי בעונותינו הרבים, בצוק העתים האלה, אין מי שירגיש מרירות מכאוב הצרה הגדולה הזאת בלבו היטב. ואפלו מי שמרגיש מעט מרירות הצרה הזאת, אין יודע איך להתפלל ולהמתיק הדין ולבטלו. על מי לנו להשען על אבינו שבשמים, ועל כח וזכות אבותינו ורבותינו הצדיקים הקדושים העומדים עדין ומתפללים עלינו, אשר אלמלא תפלתם לא היינו יכולים להתקיים חס ושלום אפלו רגע אחד. רחם עלינו ולמדנו איך לעוררם ולהקיצם ולהוסיף בהם עז וחיל מלמטה, באפן שיוכלו לפעל בקשתם מהרה, להמתיק כל הדינים והגזרות שבכל העשרים וארבע פתי דינים, ולהפך כל הכפירות משמד לרצון, ותתפשט האמונה הקדושה בעולם ויתרבו גרים ובעלי תשובה בעולם:

כה ניסן

מלא רחמים, גדול העצה ורב העלילה אדון הנפלאות, עשה כנפלאותיך, ותתן כח לצדיקיך הגדולים והגזורים, שיפעלו שתי הפעלות יחד על-ידי פדיוניהם ותפלותיהם הנוראות והנפלאות מאד מאד, שיוכחו לבטל כל הדינים והגזרות של כל העשרים וארבע פתי דינים, כגשמיית ורוחניות, כגוף ונפש וממון, וגם יוכו להמתיק החרון אף ולבטל העבודה זרה והכפירות מן העולם, ולהפך משמד לרצון, ולעשות גרים ובעלי תשובה הרבה בעולם, כי אתה כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה, ואתה עושה נפלאות גדולות לבדך, וברחמיך העצומים, אתה יכול להושיעני בכל הישועות יחד בדרךך הנפלאים:

רבוננו של עולם, רבוננו של עולם, תן לנו אמונה שלמה, בטל מעלינו כל מיני כפירות ובלבולי אמונה, בטל מעלינו כל גזרות קשות. רחם עלינו ברחמים רבים ברחמים פשוטים, שאין בהם תערוכת דין כלל, באפן שנוכח מהרה מהרה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת. רחם רחם, חמל חמל, בעת צרה הזאת כי רע ומר מאד, רע ומר, רע ומר, כי נגע עד הנפש, ולא די לנו במרירות נפשנו, כאשר יודע כל אחד בנפשו את נגעי לבבו ומכאוביו, אשר כשל כח הסבל, אף גם אנו רואים מרחוק צרות ישראל בלי שעור, והעקר צרות נפשות ישראל, אשר הפילוסופים והכופרים הרשעים הארורים רוצים להתפשט חס ושלום, כאשר נגלה לפניך, ונתוסף לזה עצם הצרה מרבוי המחלקת שבין עמך ישראל הכשרים, אשר נתרבה קטגוריא בין התלמידים חכמים ובין כל הנלוים אליהם, וליוצא ולבא אין שלום:

רבונו של עולם, אתה לבד יודע שבכח ההמתקה והפדיון הנאמר בהתורה הזאת שממתיק הדין של כל העשרים וארבע בתי דינים, אשר הצדיקים הגדולים האמתיים יודעים סוד זה הפדיון הנפלא, על בוריו, ולמעלה למעלה. בכח זה יש לנו תקנה עדין לצפות לישועה ולכל טוב, אף גם לקרב נפשות אליך תתברך, להכניסם באמונה הקדושה, עתה גם עתה. על פן עדין אני עומד ומתפלל לפניך ומתחנן ומתחבט מול רחמיך וחסדיך, ומצפה לישועתך בכל-עת ורגע, כעין עבד אל אדוני וכעין הבן אל אביו, עד ישקיף וירא יהוה משמים ויחוס וירחם עלי ועל כל התלויים בי, ועל בני ויוצאי חלצי ועל כל ישראל, ויושיענו מהרה וימתיק ויבטל מעלינו כל הדינים שבעולם, ויפדנו ויציילנו מכל הצרות ומכל היסורים שבעולם, ויבטל כל הפירות וכל בלבולי אמונה מעלינו ומכל ישראל ומכל העולם בלו, ויחזקנו ויחיינו ויקימנו באמונתו הקדושה תמיד. ויסב סבות לטובה, באפן שנוכח לשוב אליו יתברך, באמת ובתם לכב, חיש קל מהרה, ולא נסור מרצונו עוד ימין ושמאל. ויקים בי מקרא שכתוב, פדה נפשו מעבר בשחת וחיתו באור תראה. פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך. בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי יהוה אל אמת. ואני בתמי אלך פדני וחנני. קרבה אל נפשי גאלה למען אויבי פדני. כי עם יהוה החסד והרבה עמו פדות. והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו. קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדיך. פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו. ואני תפילתי לך יהוה עת רצון אלהים ברכ חסדיך ענני באמת ישעך:

☪ קה ☪

[על-פי תורה רל"ד - ספורי מעשיות מצדיקים]

כו ניסן

גדולים מעשי יהוה דרושים לכל חפציהם. מה רבו מעשיך יהוה בלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינה. מה גדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבותיך. רבונו של עולם, אתה האל עשה פלא ואתה עושה נפלאות בכל דור ודור על-ידי הצדיקים האמתיים שבכל דור, באשר אבותינו ספרו לנו את כל הגדולות והנפלאות והנסים הגדולים והמופתים הנוראים, אשר עשית בכל דור ודור על-ידי צדיקיך האמתיים מימות עולם עד היום הזה, וגם בדור הזה בודאי נמצאים צדיקים בעלי מופתים אמתיים. ובכן זכני ברחמיך הרבים, ועזרני והושיעני וחזקני ואמצני שאזכה

לְסַפֵּר סְפוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת מִצְדִּיקִים אֲמִתִּיִּים, מִכֹּל מִה שֶׁעָבַר עֲלֵיהֶם בִּימֵיהֶם, הֵן מִה שֶׁעָבַר עֲלֵיהֶם בְּעֶצְמָם, וְהֵן מִה שֶׁעָבַר עַל בְּנֵיהֶם וְעַל כָּל הַגְּלוּיִם אֲלֵיהֶם, וְכָל הָאוֹתוֹת וְהַמּוֹפְתִים הַגְּדוֹלִים וְהַגְּדוֹרָאִים שֶׁעָשׂוּ בְּעוֹלָם בְּאַתְגְּלִיָּא וּבְאַתְכַּפְּיָא, וְכָל הַדְּרָכִים הַקְּדוּשִׁים וְהַתְּגִלוֹת אֱלֹהוֹת שֶׁהִמְשִׁיכוּ בְּעוֹלָם, הַכֹּל אֲזָכָה לְשִׁמּוֹעַ הַיֵּטִב בְּאָזְנִי וּבְלִבִּי וּלְשׁוֹחַ וּלְסַפֵּר בָּהֶם תְּמִיד, יִמְלֵא פִי תְהִלָּתָם כָּל הַיּוֹם תִּפְאַרְתָּם, כִּי תִהְלָתָם הִיא תְהִלָּתְךָ וְתִפְאַרְתָּם הִיא תִפְאַרְתְּךָ. וְכֵנִי לַעֲמֹק בְּנֹה בְּכָל יוֹם וְיוֹם לְסַפֵּר סְפוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת מִצְדִּיקִים אֲמִתִּיִּים, בְּאִפְּן שְׂאֲזָכָה שְׂיִמְשֹׁךְ עָלַי קְדֻשָּׁתְךָ הַעֲצוּמָה. וְעַל־יְדִי־זֶה אֲזָכָה לְטַהֵר מַחֲשַׁבְתִּי מִכָּל הַבְּלָבוּלִים וְעַרְבוּב הַדַּעַת, וּמִכָּל מִינֵי מַחֲשָׁבוֹת זָרוֹת וְחִיצוֹנִיּוֹת, וּמִכָּל מִינֵי הִרְהוּרִים רָעִים, וּמִכָּל מִינֵי בְלָבוּל הַדַּעַת שֶׁבְּעוֹלָם הַנִּמְשָׁכִין מִמוֹחִין דְּקַטְנוּת, וְאֲזָכָה לְצֵאת מִמוֹחִין דְּקַטְנוּת לְמוֹחִין דְּגְדֻלוּת, וְעַל־יְדִי־זֶה תְצִילֵנִי וְתַפְדְּנֵנִי מִכָּל הַצָּרוֹת וּמִכָּל הַיִּסּוּרִים וּמִכָּל מִינֵי דִינִים שֶׁבְּעוֹלָם, שֶׁכֵּלָם נִמְשָׁכִין מִבְּלָבוּל הַדַּעַת מִמוֹחִין דְּקַטְנוּת, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיב, תַּפְדְּנֵנִי וְתְצִילֵנִי מִכָּל־עַל־יְדֵי שֶׁתּוֹכְנֵנִי וְתַסִּיעֵנִי תְמִיד לַעֲמֹק בְּסְפוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת מִצְדִּיקִים אֲמִתִּיִּים שֶׁהֵם בַּחֲיִנוֹת מוֹחִין דְּגְדֻלוּת:

וְעִזְרָנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי לְכִסֵּף וְלַהֲשִׁתּוֹקֵךְ וְלַהֲתַנְעֲנַע תְּמִיד לְכוּא לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְאֲזָכָה לְהִמְשִׁיךְ עָלַי קְדֻשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל תְּמִיד, וְעַל־יְדִי־זֶה אֲזָכָה לְאַמוּנָה בְּשִׁלְמוֹת, לְהֶאֱמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּהַשְׁגָּחְתָּךְ תְּמִיד. וְתוֹצִיאֵנִי מִטְּבַעֵיֹת לְגַמְרֵי, שְׂאֲזָכָה לִידַע וְלַהֲאֱמִין שְׂאִין שׁוֹם דְּרָךְ הַטְּבַע בְּעוֹלָם כֹּלָל, רַק הַכֹּל בְּהַשְׁגָּחְתָּךְ לְבַד, כִּי גַם הַטְּבַע בְּעֶצְמָה מִתְנַהֶגֶת בְּהַשְׁגָּחְתָּךְ תְּמִיד, וְאַתָּה מְשַׁנֶּה הַטְּבַע בְּכָל־עַת עַל־יְדֵי הַצְדִּיקִים אֲמִתִּיִּים שֶׁבְּכָל דוֹר וְדוֹר שֶׁעוֹשִׂין חֲדָשׁוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּכָל דוֹר בְּאִשְׁר שֶׁמַּעֲנֵנו מֵאֲבוֹתֵינוּ:

וְרַחֵם עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְמַעַן שְׂמוּךְ, וְעִזְרָנוּ וְזַכְנוּ לְהִתְדַמּוֹת אֱלֹיךָ תִּתְבָּרֵךְ, שְׁנוֹזָכָה לְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ, עַד שֶׁנִּדְעַ בְּאַמֶּת לְהַבְחִין וְלַהַבְדִּיל בֵּין סְפוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת שֶׁל צְדִיקִים אֲמִתִּיִּים וּבֵין סְפוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת שֶׁל רָשָׁעִים, וְגַם לִידַע וְלַהַבְחִין מִמּוֹ לְסַפֵּר וְאִיךְ לְסַפֵּר, בְּאִפְּן שְׂאֲזָכָה לְסַפֵּר מִצְדִּיקִים אֲמִתִּיִּים הַגְּדוֹלִים בְּמַעֲלָה, אֲשֶׁר הַסְּפוּר וְהַדְּבוּר מֵהֶם יִהְיֶה לוֹ כַח לְטַהֵר מַחֲשַׁבְתִּי. כִּי אַתָּה הוֹדַעְתָּנוּ שֶׁכִּנְגַד כָּל מַעֲשֵׂה שֶׁל צְדִיקִים יֵשׁ כִּנְגַדוֹ מַעֲשֵׂיֹת שֶׁל רָשָׁעִים וְשִׁקְרָנִים, וּמַעֲשֵׂיֹת מְעַרְכָּבִים שֶׁל הַעוֹשִׂים דְּבָרִים הַנְּרָאִים כְּמוֹפֵת עַל־יְדֵי כְּמֹה תַחְבּוּלוֹת, עַל־יְדֵי כְּשׁוּף אוֹ עַל־יְדֵי דְבַר אַחֵר, וְאִי אֶפְשֶׁר לְהַבְחִין וְלַהַבְדִּיל בֵּינֵיהֶם, כִּי אִם מִי שִׂוִּדַע לְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין

החשך, באשר הודעתנו ברחמיך הרבים. ובעצם חלישותנו אשר נתרחקנו ממך מאד, בודאי אין בידינו להבדיל בין האור ובין החשך. על כן רחם עלינו ועזרנו והושיענו שנוזכה על כל פנים לאמונה שלמה, ותהיה אמונתנו חזקה כל כך פאלו אנו רואין בעינינו ממש מה שאנו מאמינים בו באמת. ונוזכה להאמין בך יהוה אלהינו, שאתה משגיח בהשגחה פרטיית בכל-עת, ואתה עושה חדשות ונפלאות בכל-עת, בכל דור ודור, על-ידי צדיקיך האמתיים שבכל דור. ואזכה להאמין שיש הבדל והפרש גדול בין המופתים וההדושים הנעשים על-ידי הצדיקים האמתיים, ובין הפעשיות הנדמים למופתים הנעשים על-ידי הרשעים, או על-ידי המערבים מטוב ורע, אשר עדין אינם ראויים לזה לעשות מופתים בעולם, ומתלבשים בטלית שאינו שלהם, אשר יש הבדל והפרש בין מעשיהם של אלו, למעשיהם ומופתיהם של הצדיקים האמתיים, כמו בין האור ובין החשך, באפן שאזכה תמיד לספר ספורי מעשיות מצדיקים אמתיים שיש להם כח לטהר את מחשבותי:

כו ניסן

רבנו של עולם, מלא רחמים, אתה יודע כמה אני רחוק מטהרת המחשבה, כי פגמתי מאד מאד במחשבותי בלי שעור ומספר, וחטאתי עויתי ופשעתי הרבה מאד, והרע בעיניך עשיתי והרביתי לפשע נגדך מאד, ובפרט מה שפגמתי בבגדית קדש ובטפי המח הרבה מאד, והכל על-ידי פגם המחשבה, אשר לא נזהרתי במחשבותי כלל, לתפס את מחשבותי לכל תצא לחוץ חס ושלום, אדרבא הוספתני חטא על פשע, ונכנסתי במחשבותי לתוך מחשבות חוץ ורעיונים ובלבולים מערובים ולהרהורים רעים, עד שבאתי למה שבאתי וקלקלתי מה שקלקלתי, הכל על-ידי פגם המחשבה. מה אומר ומה אדבר, ולפניך נגלה הכל, בוחן לבות וכליות. ועתה עתה, אחרי כל מה שעשיתי ומה שנעשה עמי מעודי עד היום הזה, עורנה תכלינה עיני לישועה שלמה באמת מאתך לכד, בכח וזכות תפלת הצדיקים האמתיים. רחם עלי בעל הרחמים, הושיעני נא בעל הישועות, חוס וחגני וחמל עלי בעל החמלה והחנינה, הט אונך ושמע קול צעקתי קול שועתי קול פגיעתי קול תפלתי. וזכני ברחמיך הרבים, שימשך עלי קדשת ארץ ישראל שהיא כלליות הקדשה, כלליות כל העשר קדשות, באפן שאזכה על-ידי קדשת ארץ ישראל לאמונה שלמה בהשגחתך הפרטיית, אשר אתה משגיח בפרטיות בכל-עת ורגע בכל העולם כלו, ואתה עושה עמי ועם כל העולם בכל-עת ורגע נפלאות גדולות ונוראות עד אין חקר ואין מספר, באמור,

לעשה נפלאות גדולות לבדו כי לעולם חסדו, והכל בכח וזכות הצדיקים הגדולים האמתיים, אשר כל האותות והמופתים האמתיים נעשים על-ידיהם תמיד. סיעני ואמצני וחזקני באמונתך הקדושה תמיד הנמשכת על-ידי קדשת ארץ-ישראל, באפן שאזכה לידע ממי לספר ואיך לספר ספורי מעשיות מצדיקים אמתיים, באפן שתטהר מחשבתי על-ידי-זה. ואזכה לצאת מעתה מפל מיני בלבול הדעת, ומפל מיני ערבוב הדעת, ומפל מיני הרהורים רעים ורעיונים פגומים ומחשבות חוץ, לטהר מחשבתי מפלם, ולזכות למחשבות קדושות זבות ונכונות. ותסיעני ותעזרני שאזכה בכל-עת לעלות לעולם המחשבה דקדשה, לחשב מחשבות קדושות בתורה ועבודה, ובגדלת הבורא ותברך שמו, ובגדלת הצדיקים האמתיים, ולחדש חדושי אמתיים בתורתך הקדושה, ואל יבהלוני רעיוני, ולא יהיה כח לשום מחשבה זרה וחיצונה שבעולם לבלבל את דעתי ומחשבתי כלל, ואזכה לשתק אז לגמרי בעת שאני צריך לעלות לעולם המחשבה, לחרש ולשתק לגמרי לכלי לדבר אז אפלו דבור דקדשה, כי הוא גם כן מבלבל את המחשבה. ותגזור בכל המסטינים והמקמרגים החפצים למנע אותי חס ושלום, מלעלות למחשבות קדושות, ותתן בי כח לגרש כל הבלבולים מפני, באפן שאזכה להתדבק בך ובתורתך הקדושה תמיד, במחשבות קדושות וטהורות זבות וצחות כרצונך הטוב. ותצילני ותפדני מפל הצרות ומפל מיני יסורין שבעולם, ותמתיק ותכטל כל הדינים מעלינו ומעל כל עמך בית-ישראל (ובפרט מפלויני בן פלונית וכו'). רחם עלינו ומלא משאלותינו לטובה ברחמים, והוציאני מהרה ממחין דקטנות למחין דגדלות. וזכני לעסק הרבה בספורי מעשיות מצדיקים אמתיים, באפן שאזכה לטהר מחשבתי בתכלית הטהרה, ותהיה מחשבתי קדושה וטהורה תמיד. רחם עלי למען שמך, כי צרכי מרבים מאד מאד בלי שעור וערך, ודעתי קצרה מאד לבאר ולפרט חלק אלף ורבבה מהם, ובכל מה שאני מתחיל לדבר לא יספיקו כל הדבורים שבעולם לפרט כמה אני רחוק מפל בחינה ובחינה מזה, וכמה אני צריך לפל על פני לבקש ולהתחנן על זה, על כן יהיו נא בעיניך כאלו הייתי פורט כל צרכי לפניך פראוי. ואתה תמלא רחמים עלי, ותושיעני מהרה בכל הישועות, באפן שאזכה על כל פנים מעתה לשוב אליך ולהיות כרצונך הטוב באמת מעתה ועד עולם, ותקיים בנני מקרא שכתוב, והיה טרם יקראו ואני אענה, עוד הם מדברים ואני אשמע. כי אתה יהוה העונה בעת צרה, פודה ומציל בכל-עת צרה וצוקה, ברוך העונה לעמו ישראל בעת צרה. יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

כח ניסן

וּתְרַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָעֲצוּמִים, בְּכָל־עֵת שְׁתַּקִּים עָלֵינוּ מִלֶּךְ חֲדָשׁ, שִׁיְהִי מֶלֶךְ שֶׁל חֶסֶד, שִׁירְחֵם עַל עַמְּךָ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל, וְיִקַּל מֵעֲלֵיהֶם עַל הַנְּתִינוֹת, וְיִכַּטֵּל כָּל הַגְּזֻרוֹת שְׂאִינָם טוֹבוֹת מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, מִכָּל שָׁבָן שֶׁלֹּא יַחְדִּישׁ חֵם וְשִׁלּוּם גְּזֻרוֹת חֲדָשׁוֹת עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֶךָ, לְמַעַן רַחֲמֶיךָ, כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשָּׁעַן כִּי אִם עָלֶיךָ לְבַד, כִּי אֵין מִי יַעֲמֹד בְּעַדְנוּ, שְׂמֶךָ הַגָּדוֹל יַעֲמֹד לָנוּ בְּעֵת צָרָה, חֶמֶל עַל עֲנֵי הַצֹּאן וְהַטָּה לֵב הַמְּלָכִים וְהַשָּׂרִים עָלֵינוּ לְטוֹבָה, כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב, פִּלְגֵי מַיִם לֵב מֶלֶךְ בֵּיד יְהוָה, עַל כָּל אֲשֶׁר יַחֲפִץ יִטְוֶה. וְכִתִּיב לֵב מֶלֶךְ וְשָׂרִים בֵּיד יְהוָה, אֵל כָּל אֲשֶׁר יַחֲפִץ יִטְוֶה. חֶמֶל עַל עַמְּךָ רַחֵם עַל נַחֲלֶתְךָ, מֵלֵא רַחֲמִים, מִהַעֲדָה מִלְּכִין וּמִהַקִּיּוֹם מִלְּכִין. הַשְׁקִיפָה מִמַּעוֹן קִדְשֶׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם וְהַטָּה לֵב כָּל הַמְּלָכִים וְהַיְעַצִּים וְהַשָּׂרִים עָלֵינוּ לְטוֹבָה, וְתִבְיֵא לָנוּ אֵת מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן:

קו

[על-פי תורה ער"ב - היום אם בקולו תשמעו]

בּוֹאֵנו נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרַעַה נִבְרַכָּה לְפָנֵי יְהוָה עוֹשֵׁנוּ. כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאִנְחָנוּ עִם מַרְעִיתוֹ וְצִאֵן יְדוֹ הַיּוֹם אִם בְּקוֹלוֹ תִשְׁמָעוּ. מֵלֵא רַחֲמִים, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, הַמְּחַדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, אֲשֶׁר בְּתִבּוּנְתְךָ אֵתָהּ מִשְׁנֶה עֵתִים וּמַחֲלִיף אֵת הַזְּמַנִּים, עֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי בִישׁוּעַתְךָ הַגָּדוֹלָה וְהַנִּפְלְאָה, שְׂאֻזְכָּה לְחֲדָשׁ אֵת עֲצָמִי בְּכָל יוֹם בְּתוֹסַפַּת קִדְשָׁה וְטַהֲרָה בְּאַמְתּוֹ, שְׂאֻזְכָּה בְּכָל יוֹם לְהַתְחִיל מִחֲדָשׁ בְּעִבּוּדְתְךָ הַקְּדוּשָׁה כְּאֵלוֹ נוֹלְדֵתִי הַיּוֹם, וְלֹא אֲחַשֵׁב מִיּוֹם לְחִבְרוֹ כְּלָל, וְלֹא יוֹכְלוּ לְבַלְבֵּל אֵת דַּעְתִּי כְּלָל מִיּוֹם לְחִבְרוֹ, הֵן מִהַעֲבֵר, הֵן מִהַעֲתִיד, וְלֹא יִכְבִּידוּ עָלַי אֵת הָעֲבוּדָה עַל־יְדֵי הַיָּמִים הַבָּאִים וְהַשְּׁעָה הָעֲתִידָה, וְלֹא אֶסְתַּכַּל וְלֹא אֲחַשֵׁב בְּדַעְתִּי כִּי אִם אוֹתוֹ הַיּוֹם וְאוֹתָהּ הַשְּׁעָה וְהַרְגַע שְׂאֵנִי עוֹמֵד בָּהּ אֵן, בְּאִפְנֵי שְׂאוּכַל לַעֲסֹק בְּעִבּוּדְתְךָ בְּאַמְתּוֹ בְּתַמִּימוֹת בְּלִי שׁוּם בְּלִבּוּלִים וּפְחָדִים וּכְבָדוֹת וְעֲצָלוֹת, רַק אֲזַדְרֹו בְּעִבּוּדְתְךָ בְּכָל יוֹם מִחֲדָשׁ, וְלֹא אֲשִׁים לְנִגַד עֵינֵי כִּי אִם אוֹתוֹ הַיּוֹם וְהַשְּׁעָה וְהַרְגַע לְבַד, לְמַעַן אֲתַחֲזֹק עַל־יְדֵיָּהּ בְּעִבּוּדְתְךָ בְּאַמְתּוֹ וְלֹא יִהְיֶה כְּבֹד עָלַי שׁוּם דְּבַר עֲבוּדָה שֶׁהוּא רְצוֹנְךָ בְּאַמְתּוֹ, כִּי עַל יוֹם אֶחָד יִכּוֹלֵן לְסַבֵּל כָּל הָעֲבוּדוֹת שֶׁבְעוֹלָם, וְכֵן לֹא אֲבַלְבֵּל אֵת דַּעְתִּי בְּפִרְנָסְתִּי וְהַצְטַרְכוּתִי הַמְּרַבִּים מִיּוֹם לְחִבְרוֹ כְּלָל, רַק אֲכַטֵּחַ בִּיהוָה בְּאַמְתּוֹ אֲשֶׁר הוּא מְשַׁפִּיעַ לָנוּ כָּל הַצְטַרְכוּתֵנוּ בְּכָל יוֹם וְיוֹם. וְאֵהִיָּה רְגִיל לֹאֲמַר בְּכָל־עֵת, בְּרוּךְ אַדְנֵי יוֹם יוֹם יַעֲמֵם

לְנוּ הָאֵל יִשׁוּעַתְנוּ סְלָה. וְתִצְלֵלְנוּ מִמְּחַסְרֵי אֲמֶנֶה הַדּוֹאֲגִים וְחוֹשְׁבִים מִהַ יֵאָכְלוּ לְמַחֵר, וּמִהִיכֵן יָבוֹא הַצְּטָרְכוֹתֶם הַמְרַבָּה לְמַחֵר, רַק אֲבַטַח בְּשֵׁם יְהוָה וְאֶשְׁעֶן בְּאֱלֹהָי. הָאֱלֹהִים הַרְוֵעָה אוֹתִי מְעוֹדֵי הוּא יִשְׁפִיעַ לִי כֹל טוֹב דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ, הַמְלִיךְ הַטוֹב וְהַמְטִיב לְכָל בְּכָל יוֹם וְיוֹם, הוּא הַטִּיב הוּא מְטִיב הוּא יִיטִיב לָנוּ וּיִפְרֶנְסֵנוּ וְיִכְלָלְנוּ תָּמִיד בְּכָל יוֹם וּבְכָל-עֵת וּבְכָל שְׁעָה בְּאֵין מַחְסוֹר דְּבַר, וְגַם עַד זַקְנָה וְשִׁיבָה אֱלֹהִים אֵל יַעֲזֹבֵנוּ וְאֵל יִשְׁשֵׁנוּ עַד עוֹלָם:

מִלְאָ רַחֲמִים, חִמַּל עָלַי וְזַכְּנִי לְבוֹא לְכָל זֶה, לְכָל תְּבַלְבֵּל אוֹתִי הַמְּחַשְׁבָה כֹּל מִיּוֹם לְחִבְרוֹ בְּשׁוֹם דְּבַר שְׁבַע עוֹלָם, בְּאִפֶּן שְׁאֲזִכָּה לְכַנֵּם בְּקִדְשֶׁתְךָ, וְלִהְתַּקְרַב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת, וְלִהְתַּחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם לְטוֹבָה, וְלִהְיוֹסִיף בְּכָל יוֹם וּבְכָל-עֵת וּבְכָל שְׁעָה תּוֹסְפוֹת קִדְשָׁה וּמְהִרָה וִירֵאת יְהוָה וְעִבּוֹדְתוֹ בְּאֵמֶת. וְלֹא אֲמַעֲה אֶת עֲצָמֵי וְלֹא אֲדַחֶה אֶת הָעִבּוֹדָה מִיּוֹם לְחִבְרוֹ כֹּל, רַק אֶחְשַׁב בְּכָל יוֹם כְּאִלּוּ אֵין לִי בְּעוֹלָמִי כִּי אִם אוֹתוֹ הַיּוֹם וְאוֹתָהּ הַשְּׁעָה לְכַד, וְאֶשְׁתַּדֵּל וְאֶתְאַמֵּץ בְּכָל עוֹ בְּכָל יוֹם לְצֵאת חוֹבַת הַיּוֹם, בְּיוֹמוֹ דִּיקָא, כֹּכֵל אֲשֶׁר תִּמְצָא יְדֵי לַעֲשׂוֹת בְּכַחַי בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם וְאוֹתָהּ הַשְּׁעָה דִּיקָא, וְלֹא אֶפְטֹר אֶת עֲצָמֵי מִיּוֹם לְחִבְרוֹ כֹּל, לְמַעַן לֹא אֲבוֹשׁ וְלֹא אֶפְלֵם לְעוֹלָם וָעַד. עֲזֹרְנִי לְמַעַן שְׂמֹךְ, הוֹשִׁיעֵנִי בְּכָל יוֹם יִשׁוּעָה חֲדָשָׁה וּנְפִלְאוֹהָ, בְּאִפֶּן שְׁאֲזִכָּה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּכָל יוֹם בְּהִתְקַרְבוֹת גְּדוֹל יוֹתֵר בְּאֵמֶת בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב, וְיָקִים מִקְרָא שְׁכַתוֹב, שִׁירוֹ לִיהוָה כֹּל הָאֶרֶץ בְּשִׁירוֹ מִיּוֹם אֵל יוֹם יִשׁוּעָתוֹ. וְנֹאמַר, שִׁירוֹ לִיהוָה בְּרִכּוֹ שְׂמוֹ בְּשִׁירוֹ מִיּוֹם לְיוֹם יִשׁוּעָתוֹ. זַכְּנִי לְהַחְיֹת אֶת יְמֵי בְּאֵמֶת מַעֲתָה עַל כָּל פְּנִים, חִמַּל עַל מַעַט יְמֵי שִׁישׁ לִי לְהִתְמַהֵמָה עוֹד בְּזֶה הָעוֹלָם הָעוֹבֵר, לְמַנּוֹת יְמֵינוּ בֶּן הוֹדַע וְנִבְיֵא לְכַב חֲכָמָה. שׁוּבָה יְהוָה עַד מָתִי וְהִנַּחֵם עַל עֲבֹדֶיךָ. שְׁבַעְנוּ בְּבַקֵּר חֲסִדְךָ וּגְרַנְנָה וּנְשַׁמְחָה בְּכָל יְמֵינוּ, שְׂמַחְנוּ כִּימוֹת עֲנִיתְנוּ שְׁנוֹת רְאִינוּ רָעָה. הִשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֵלֶיךָ וּנְשׁוּבָה חֲדָשׁ יְמֵינוּ כְּקֶדֶם. יְהִי חֲסִדְךָ יְהוָה עֲלֵינוּ כְּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ. יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ אֵל יַעֲזֹבֵנוּ וְאֵל יִשְׁשֵׁנוּ. לְהַטּוֹת לְכַבְנוּ אֵלָיו לְלַכֵּת בְּכָל דְּרָכָיו וּלְשַׁמֵּר מִצְוֹתָיו וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת אֲבוֹתֵינוּ. וְיִהְיוּ דְבָרֵי אֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לְפָנֶי יְהוָה קְרוֹבִים אֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וְלַיְלָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עֲבָדוֹ וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ. לְמַעַן דַּעַת כֹּל עַמֵּי הָאֶרֶץ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים

אֵין עוֹד:

קז

[על-פי תורה רע"ז - צדיק בתמר יפרח]

כט ניסן

אֱלֹהֵי נצר לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה, ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה. רבוננו של עולם, אדון השלום, זבני להיות איש שלום באמת, שאזכה להיות אוהב שלום ורודף שלום תמיד באמת ובלב שלם, ולא אחזיק במחלקת כלל לעולם, ואפלו נגד החולקים עלי וקמים בנגדי וחותרים חתירות תחתי חס ושלום, ועושים לי מה שעושים, הרחמן ישמרני, תזכני ותעזרני שלא אעמד בנגדם לעשות להם בנגדם כמו שהם עושים לי, רק אדרבא אזכה לדון אותם לבף זכות ולעשות להם כל הטובות, ולקיים באמת ונפשי כעפר לכל תהיה, כמו שכתוב, אל תאמר באשר עשה לי בן אעשה לו או אשיב לאיש כפעלו. וכתיב. אל תאמר אשלמה רע קנה ליהוה ויושע לך. ואזכה להיות כעפר ממש, שהכל דשין עליה והיא נותנת להם כל הטובות, ועל-ידי-זה אזכה לבטל ולהפר מחשבות אויבי ושונאי, ולא תעשינה ידיהם תשינה. ויקים בהם, כורה שחת בה יפל וגולל אבן אליו תשוב. וכל הקמים עלי לרעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם:

והפתח עיני לבי ודעתי, שאזכה לידע ולהבחין בין מחלקת של רשעים למחלקת של צדיקים. ואזכה להאמין באמת שהמחלקת של צדיקים היא טובה גדולה לזה שהם חולקים עליו, כי מרימין ומנשאים אותו על-ידי-זה וממתיקים דינים מעליו, ולא תניחני למעות חס ושלום בהמחלקת של צדיקים, כאלו היא מחלקת גמורה חס ושלום, כדי שלא לתן אחיזה להמחלקת דסמרא אחרא בזאת המחלקת דקדשה של צדיקים, ויקים בי מקרא שכתוב, ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אזני. צדיק בתמר יפרח כארוז בלבנון ישגה:

אבינו שבשמים, מלך שהשלום שלו, אתה יודע את כל רבוי המחלקת, שגתרבה בדורותינו בכמה אפנים, בין צדיקים בינונים ורשעים, והמחלקת דסמרא אחרא רוצה להתגבר ולהתפשט בכל יום, באתגליא ובאתכספא, עד אשר רבים נכשלו ונפלו על-ידי רבוי המחלקות וחלוקי הדעות ופרוד לכבות שגתרבה מאד בדורותינו בעונותינו הרבים, כי נעשה קמגוריא בין תלמידי חכמים ובין הנלוים אליהם, עד אשר קשה להבחין ולהבדיל בין המחלקת דקדשה למחלקת דסמרא

אחרא, ורבים נפלו מאמונת חכמים על-ידי-זה לגמרי, ועל-ידי-זה נפלו למה שנפלו רחמנא לצלן. כי אמונת חכמים יסוד כל התורה בלה, פי הם חיינו וארץ ימינו, ובלעדם לא גרים את ידינו ואת רגלינו בשום דבר שבקדשה. ובצוק העתים אשר ארץ עלינו הגלות ומשך עלינו השעבוד ודעתנו אינה צלולה כלל, אין אתי יודע עד מה, איך להתנהג בזה ואיך לבנו דעתי בזה, אל מי מקדושים אפנה, שקדתי ואהיה כצפור בודד על גג, ואיני יודע מאין יבוא עזרי, כי בער אנכי מאיש ולא בינת אדם לי, להבחין ולידע מי הם הצדיקים והחכמים האמתיים שיש להם פח ליעץ אותי עצות אמתיות, ולהדריכני בדרך הישר והאמת, ולקרבני אליך אבי שבשמים, ובעונותי הרבים דעתי קצרה כל כך, עד אשר איני יודע אפלו לפרש שיחתי לפניך בזה בשלמות פראוי, כי צרות לבבי הרחיבו מאד מאד בלא זה, ונוסף לזה רבוי המחלקת ופרוד לבבות שנתרבה בעולם, בכמה בחינות ואפנים ועננים שונים. ועתה איני יודע כלל מה לעשות, איך להתנהג ואיך לדבר ואיך לצפצף ואיך לרמוז ואיך להתפלל על זה, ואני מבלבל כשפור ואיני יודע כלל היכן אני בעולם, ומה יהיה הסוף והתכלית ממני. מלא רחמים, חומל דלים, מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגוזלו, למדני איך לפרש שיחתי לפניך עתה, איך לעורר רחמיו האמתיים עלי עתה. הצילני מריב ומחלקת בכל האפנים, עזרני והושיעני והצילני שלא יחלקו ולא יריבו עלי לא בגשמיות ולא ברוחניות, לא למעלה ולא למטה. ושמרני והצילני שאני לא אהיה חולק על שום איש בשר שבעולם, מכל שבן שלא יהיה בלבי שום צד מחלקת על צדיקים אמתיים, ובפרט על צדיקים שוכני עפר קדושים אשר בארץ המה. ולא אצא לריב עם שום אדם, רק אזכה לאהב את כל ישראל ולהחזיק בשלום עם כלם, ולקיים באמת מקרא שפתוב, סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו:

לחדש אייר

ל גיטן

ותזבני להמשיך עלי ועל כל ישראל קדשת ארץ ישראל, ותבטל אחיזת המחלקת מארץ ישראל ולא תהיה נקראת בשם ארץ כנען, רק בשם ארץ הקדושה, ארץ ישראל. ותמשיך שפע טובה וברכה גדולה מארץ ישראל לכל הארצות, ותברך את יבול הארץ ואת כל פרי האדמה, ויקים מקרא שפתוב, ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו. וברחמיו הרבים, תתן פח בכל יבול הארץ לרפאות את כל תחלואי ומכאובי עמך בית-ישראל, ובפרט בחדש אייר הוא ירח זיו, שבו פורחים וחונטים כל

יבול הארץ. רחם עלינו שלא נצטרך לעסק חס ושלום עם שום דאקטורים ורופאים שבעולם, רק תברך את כל יבול הארץ ותשפיע בהם כח לרפאות כל תחלואי ומכאובי עמך בית ישראל ותעלה מהרה רפואה שלמה לכל תחלואינו ולכל מכאובינו ולכל מכותינו (ובפרט וכו'), כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה. ואין לנו שום סמיכה על שום רפואה של הרופאים והדאקטורים, כי אם עליך לבד, בורא רפואות. רפאינו יהוה ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו אתה. ותמשיך שלום גדול בעולם. וכל שונאינו יפלו תחתינו ויכלמו ויבשו. יבשו ויחפרו יחד מבקשי נפשי לספותה יסגו אחר ויכלמו חפצי רעתי. יבשו וכלו שומני נפשי יעטו חרפה וכלמה מבקשי רעתי. יבשו ויבהלו מאד כל אויבי ישובו יבשו רגע. ותשמרני ותצלני ברחמיך הרבים, מעניות ודלות וחסרון הפרנסה הבא עלי ידי ריב ומחלקת חס ושלום, כי גלוי וידוע לפניך שאני חפץ בשלום ואמת מאד, ומה אעשה אם נמצאים שונאים וחולקים עלי בחנם, אני שלום וכי אדבר המה למלחמה. מלא רחמים, רחם וחוס וחמל עלי ועל כל החפצים להתקרב לדרכי הקדשה באמת, אשר מתעוררים עליהם שונאי חנם, ורודפים אותם בכמה מיני רדיפות, וחורקים שנים עליהם חנם על לא דבר. רחם עליהם ועלינו למענה והצילני מהם, הצילני מאויבי אלהי ממתקוממי תשגבני. שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך:

לשבת קודש

יח לחדש

וְזַכְנִי ברחמיך הרבים, לקבל שבתות כראוי מתוך רב שמחה ומתוך עשר וכבוד ומתוך מעוט עונות. ואזכה להרבות באכילת שבת ולא יהיה אצלי שום קפדא על הוצאות שבת ויום טוב, רק אתחזק ואתאמץ בכל עז להרבות בכל מיני מעדנים ומאכלים ומשקאות טובים לכבוד שבת קדש, ולאכל הרבה בשבת קדש, כמו שהזהרת אותנו בתורתך הקדושה, כמו שכתוב, אכלוהו היום. וכאשר הזהירו אותנו חכמיך הקדושים הרבה לענג את השבת בכל עז, כי אכילת שבת בלוי אלהות, בלוי קדש, ועולה למקום אחר לגמרי מאכילת חל. ואזכה עלי ידי אכילת שבת קדש לתקן פגם חלול שבת, כי אתה יודע שקשה מאד לבשר ודם להיות נוהר ונשמר בשלמות מחלול שבת, רק אתה לבד תשמרני ותצילני מכל מיני חלול שבת שבעולם, ותזכני להרבות באכילת שבת עד שאזכה עלי ידי להתקן כל פגם חלול שבת שפגמתי מעודי:

וְרַחֵם עָלֵינוּ וְשִׁמְרֵנוּ וְאֵת כָּל יִשְׂרָאֵל, וְהַצִּילֵנוּ מֵעֲנֹשׁ אֱלֹמֶן חֵם וְשָׁלוֹם, וְיַחֲיוּ וְלֹא יָמוּתוּ נְשׂוֹתֵינוּ הָרְאשׁוֹנוֹת, רַק גּוֹבֵה אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְהֶאֱרִיךְ יָמִים וְשָׁנִים עִם נְשׂוֹתֵינוּ הָרְאשׁוֹנוֹת בְּקִדְשָׁה וְטָהֳרָה בְּאַמֶּת, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ מְרִירוֹת הַצָּרָה שֶׁל מִי שִׁמְתָה אֶשְׁתּוֹ הָרְאשׁוֹנָה חֵם וְשָׁלוֹם, שֶׁפְּסִיעוֹתָיו מִתְקַצְרוֹת וְעוֹלָם חֶשֶׁד בְּעָדוֹ וּבְאֵלוֹ נִחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּיָמָיו וְכוּ', רַחֲמָנָא לְצַלָּן, רַחֲמָנָא לְשׂוֹבָן:

א אֵיר

וּתְזַכְּנוּ עַל-יְדֵי קִדְשַׁת אֲכִילַת שַׁבַּת-קִדְשׁ, וּבִכְפָּרַט עַל-יְדֵי אֲכִילַת שַׁבַּת שֶׁל גְּדוּלֵי הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים, שֶׁנִּזְכָּה עַל-יְדֵי-זֶה לְהִרְחִיב וּלְהַגְדִּיל הַדְּרָכִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁגָּלוּ הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים בְּעוֹלָם. רַבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים, אֱלֹהֵי כָּל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים, אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ אֵת כָּל מָה שֶׁפָּעְלוּ וְעָשׂוּ גְּדוּלֵי הַצְּדִיקִים בְּעוֹלָם, אֵת כָּל הַדְּרָכִים הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרְאִים וְהַנִּפְלְאִים שֶׁחָתְרוּ וְחִפְרוּ וְהִמְשִׁיכוּ בְּעוֹלָם, וְכַמָּה יָגִיעוֹת יָגִיעוּ וְכַמָּה טְרַחֲוֹת טְרַחוּ בְּלֵי שַׁעוֹר וְעָרֶךְ וּמִסְפֵּר, וְכַמָּה עֲנוּיִים וְיִסּוּרִים סָבְלוּ בְּמִסִּירַת נַפְשׁ בְּכָל-עֵת, עַד אֲשֶׁר חָתְרוּ וּמָצְאוּ דְרָכִים יִשְׂרָיִם וְנִפְלְאוֹם בְּמִקּוֹמוֹת מְדַבֵּר שִׁמְמָה שְׁלֹא הָיָה בָּהֶם דְּרָךְ מְעוֹלָם, בְּמִקּוֹמוֹת שְׁלֹא עָבַר בָּהֶם אִישׁ. וְהִלְכוּ בְּמִסִּירַת נַפְשׁ וְעָבְרוּ הִרְבֵּה אֲנָה וְאֲנָה כַּמָּה פְּעָמִים כְּדֵי לַעֲשׂוֹת בָּהֶם דְּרָךְ כְּבוֹשָׁה לְרַבִּים. אֲבָל בְּעוֹנוֹתֵינוּ הִרְבִּים, מִחֲמַת עֲצָם עֲכִירַת גְּשָׁמֵיֹת הָעוֹלָם וְתַאוּוֹתָיו הָרָעִים, וּמִרְבוּי הַמַּחְלָקוֹת וְהַלִּיצְנוֹת וְהַקְּנָאָה וְהַתְּאוּוֹה וְהַכְּבוֹד, עַל-יְדֵי-זֶה עַדִּין הַדְּרָכִים הַקְּדוּשִׁים נִעְלָמִים מִרַב הָעוֹלָם, וְאִפְלוּ מֵעַט מִזְעִיר הַמְּבַקְשִׁים אֵת יְהוָה וְצַדִּיקָיו, וְרוֹצִים לִילֵךְ בְּדַרְכֵיהֶם הַנּוֹרְאִים, נִסְתָּרָה דְרָכָם מֵהֶם בְּכַמָּה הַסְתָּרוֹת. אֵךְ אַתָּה יוֹדֵעַת, כִּי כָּבֵר גָּלוּ עֲצוֹת וְדְרָכִים הִרְבֵּה בְּלֵי שַׁעוֹר, עַד אֲשֶׁר כָּל אָדָם, יִהְיֶה מִי שִׁיְהִיָּה, יוֹכֵל לְמַצֵּא דְרָךְ וְעֲצָה בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא, כִּי אֵין מְקוֹם וְאֵין אָדָם וְאֵין שְׁעָה שְׁלֹא יוֹכְלוּ לְמַצֵּא דְרָךְ כְּבוֹשָׁה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיְךָ עַל פִּי דְרָכֵי עֲצוֹתֵיהֶם וְשִׁיחוֹתֵיהֶם וְתוֹרוֹתֵיהֶם וּרְמוּזֵיהֶם, אֲשֶׁר גָּלוּ לָנוּ בְּסִפְרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרְאִים שֶׁנִּתְפַּשְׁטוּ בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי מָה גְּדָלוֹ מַעֲשֵׂיֶךָ יְהוָה מְאֹד עָמְקוּ מִחֻשְׁבוֹתֶיךָ, אֲשֶׁר זָכִיתָ אוֹתָנוּ בְּדוֹרוֹת אֱלֹהֵי לְאוֹר הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים הָאֵלֹהֵי שֶׁגָּלוּ לָנוּ הַצְּדִיקִים לְפָנֵינוּ. אֲבָל כָּבֵר גָּלִיתָ לָנוּ עַל יְדֵם שֶׁלְכַעַל בַּחֲרִיָּה קָשָׁה מְאֹד לְעוֹר, עַל כֵּן כָּל דְרָכֵיהֶם וְעֲצוֹתֵיהֶם הַנּוֹרְאִים הֵם עַדִּין בְּהֶעָלֵם וְהַסְתָּר מֵאַתָּנוּ, וְדְרָכֵיהֶם הִרְחִיבִים הַנּוֹרְאִים וְהַנִּפְלְאִים הֵם עַדִּין קִצְרִים וְדָקִים מְאֹד בְּעָרֶךְ גְּשָׁמֵיֹתֵינוּ וּבְלִבּוֹל דַּעְתָּנוּ וּבְכִסְיוֹת שֶׁכָּלְנוּ מִחֲמַת מַעֲשֵׂיֶינוּ הָרָעִים. עַל כֵּן בְּאַתִּי לְפָנֶיךָ בַּעַל הַרְחָמִים, מוֹרֵה דְרָךְ לְשָׁכִים, שֶׁתַּעֲזֹרְנִי וְתִזְכְּנִי לְקַבֵּל שַׁבַּת בְּקִדְשָׁה גְּדוּלָה וּבְשִׁמְחָה

רבה ועצומה כראוי, ולהרבות בסעדת שבת, עד אשר אזכה על-ידי אכילת שבת-
 קדש להרחיב ולהגדיל את כל הדרכים הקדושים האמתיים שאנו צריכים לילך בהם
 להתקרב אליך באמת. ונזכה על-ידי קדשת שבת להעלות את הרגלין אל הקדשה,
 כמו שכתוב, אם תשיב משבת רגלך. וכל המצות שאנו עושין בכל ששת ימי החל,
 יעלו רגליהם מן הקלפה והספרא אחרא שינקה מהם בימי החל, באפן שתוכל כל
 מצוה ומצוה לילך ולעלות לפניה, ואתה ברחמיך הרבים ובאהבתך הגדולה שאתה
 אוהב את עמך ישראל, תקבל כל המצות ומעשים טובים שלנו אפלו המצות של
 קטני ערך כמוני היום הנעשים בקטנות גמור ובלי שום שלמות כלל. אתה ברחמיך
 ובאהבתך, תקבל בלם באהבה ובחמלה גדולה, ותחבב אותם ותתפאר ותשתעשע
 בהם בשעשועים גדולים מאד, וכאב את בן תרצנו, ותחבב ותגדיל ותרחיב את מעט
 מעשינו הטובים, הקטנים במהות וכמות ואיכות, עד אשר מרב האהבה והשעשועים
 תגדיל ותרחיב את הדרך הקדש הנעשה על-ידי מצותינו, ויקים מקרא שכתוב, צדק
 לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו, שתרחיב ותשים דרך רחבה וכבושה מפעמי הרגלין
 של המצות ומעשים טובים שלנו, ובפרט הדרכים הקדושים הנוראים והנפלאים
 שעשו גדולי הצדיקים האמתיים בעולם, תרחם עליהם בזכות קדשת אכילת שבת,
 ותרחיבם ותגדלם ותגלה אותם לנו ולכל עמך בית ישראל, באפן שנוכה לילך
 בדרביהם הקדושים באמת, ולשוב אליך בתשובה שלמה מכל המקומות והדרכים
 רעים שנתעינו בהם. רחם עלינו ואל תשחיתנו, חוס וחמל עלינו והוליכנו והדריכנו
 בכל-עת בדרךך הקדושים שגלית על-ידי צדיקיך הנוראים, אשר אתה לבד יודע
 נפלאות אמתת דרכיהם הנפלאים, הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי. הדריכני
 באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום. הורני יהוה דרך חקך
 ואצרנה עקב. הורני יהוה דרךך אהלך באמתך יחד לבבי ליראה שמך. עזרני בעל
 הישועות, הושיעני בכל מה שאני צריך להושיע, כי צרכי מרבים מאד מאד ודעתי
 קצרה לבאר ולפרש אפס קצה מהם. הצילני מריב ומחלוקת, זכני לשלום באמת בכל
 הבחינות, זכני לאהבת חברים באמת לאמתו. זכני לילך בדרך הצדיקים האמתיים
 עד שאזכה להיות פרצונך וכרצון יראיך באמת מעתה ועד עולם. ותשים חלקנו
 עמהם ולעולם לא אבוש כי כה בטחתי ועל חסדך הגדול באמת נשענתי. יהיו לרצון
 אמרי-פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. עושה שלום במרומו, הוא ברחמי
 יעשה שלום עלינו, ועל כל ישראל ואמרו אמן:

קח

[על-פי תורה פ"ד - במה הארכת ימים]

ב איר

רבונו של עולם, רחם עלי למען שמך, ועורני והושיעני שאזכה להאריך את ימי בקדשה ובטהרה גדולה, שאזכה לקדש את מחשבתי בקדשה גדולה. ותזכני לאחזו במדתו של אברהם אבינו איש החסד, שאזכה להיות ותרן בממוני, ולעשות טוב וחסד באמת, עם כל מי שצריכין להטיב עמהם ולגמול להם חסד כפי רצונך הטוב באמת, ותצילני מקפדות וקמוץ שהם מבלבלין את הדעת והמוח מאד, ולא אהיה קפדן וקמץ כלל, רק אזכה להיות איש טוב, איש חסד, ותרן בממוני, כרצונך הטוב, עד שאזכה להכלל בסטרא דימינא בקדשה גדולה, במדתו של אברהם אבינו איש החסד. ועל-דיוה תזכני שיהיה שכלי ומחי חורא ככספא, שיהיה מחי וך וצח וצלול. ואזכה להאריך את ימי בקדשה גדולה שאזכה להגות ולחשב בתורתך בכל-עת ובכל שעה בקדשה גדולה, ולא אניח את מחשבתי לחשב שום מחשבה חיצונה וזרה כלל. ותעורני ותושיעני בישועתך הגדולה בכל יום ויום, לגרש ולסלק ולבטל מהרה ממחשבתי כל הנחשים ועקרבים שהם כל מיני בלבלולים ומחשבות זרות המספבין את המוח בכל יום, ואזכה לשבר את כל הגדרים והמחיצות ברזל והמסכים המבדילין וחוצצין לפני טוב הגנוז שבכל יום ויום, ואינם מניחים לכנס אליו את מי שאינו הגון וראוי אליו. מלא רחמים, רחם עלי, ולא תעשה לי כחטאי, ולא תגמול לי כעונותי, רק תעשה עמי כחסדך וכנפלאותיך אשר אתה מרבה להטיב. ותגמלני חסדים טובים ותגדל חסדך עלי בכל-עת ובכל יום ויום. ותושיעני ברחמיך בחסדים חדשים ונפלאים, באפן שגם אנכי אזכה להטוב הגנוז שבכל יום, ולא יהיה כח להרע שלי לחצץ ולהפסיק חס ושלום, בפני הטוב הגנוז שבכל יום, רק תתן לי כח והתחזקות והתאמצות בלבי ומחשבתי, שאזכה להתחזק בכל יום ויום, לחשב מחשבות ולהגות בתורתך הקדושה במחשבה חזקה ונכונה, בהתגברות גדול בכל עז ותעצומות, ובהשתוקקות נמרץ אל הטוב האמתי באמת, ולא אניח לשום מחשבה זרה וחיצונה ולשום בלבלול הדעת לכנס במחשבתי ולבלבל אותי חס ושלום, רק אהיה חזק בדעתי ולאחזו את מחשבתי לחשב בכל יום ובכל-עת בתורתך הקדושה, עד שיעוררו רחמיך האמתיים עלי. ותצוה לפתח לי שערי החכמה והשכל, עד שיתגלו לי מאתך חדושין אמתיים בתורתך הקדושה בכל יום ויום, מהטוב הגנוז

שבאותו היום, ועל-ידי-זה אִזְכָּה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאֵמַת מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וְאִזְכָּה עַל-
 יְדִי-זָה שִׁיְהִי כָּל יוֹם וְיוֹם מִיָּמֵי חַיֵּי אַרְוֶךְ וְגִדּוֹל בְּאֵמַת בְּקִדְשָׁה וּבִמְהֵרָה גְּדוּלָּה, עַל-
 יְדֵי הַחֲדוּשֵׁינַי דְּאוֹרֵייתָא הָאֲמַתִּיִּים שֶׁתְּחַנְּנֵנִי בְּכָל יוֹם וְיוֹם מִהַטּוֹב הַגָּנוּז שֶׁבְּאוֹתוֹ הַיּוֹם,
 עַד שְׁאִזְכָּה לְאַרְיֶכֶת יָמִים וְשָׁנִים בְּאֵמַת, לְחַיּוֹת חַיִּים אֲרָפִים, חַיִּים טוֹבִים, חַיִּים
 אֲמַתִּיִּים, בְּקִדְשָׁה וּבִמְהֵרָה גְּדוּלָּה, בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאֵתִי לְעוֹלָמִי עַד וּלְנִצְחָ
 גְּצָחִים. וְיִקְרִים בִּי מִקְרָא שְׂכֵתוֹב, אַרְךְ יָמִים אֲשַׁבֵּיעֵהוּ וְאַרְאֶהוּ בִּישׁוּעָתִי. וְנֹאמֵר, כִּי
 אַרְךְ יָמִים וְשָׁנֹת חַיִּים וְשְׁלוֹם יוֹסִיפוּ לְךָ. וְנֹאמֵר, כִּי כִי יִרְבוּ יְמֶיךָ יוֹסִיפוּ לְךָ שְׁנֹת
 חַיִּים. וְנֹאמֵר, אַרְךְ יָמִים בִּימִינָה בְּשִׁמְאֵלָה עֵשֶׁר וְכָבוֹד. דְּרָכִיָּה דְרָכִי נַעֵם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ
 שְׁלוֹם. עַץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכִיָּה מְאֹשֶׁר. יְהִי לְרַצּוֹן אֲמֵר־פִּי וְהַגִּיזוֹן לְבִי
 לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי. אָמֵן:

קט

[על-פי תורה צ"א - ויהי ידיו אמונה עד בא השמש]

ג איר

כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה שְׁקֵר רַדְפוּנִי עֲזֹרֵנִי. אֵל אֱמוּנָה, רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֹךְ, וּזְכֵנִי
 לְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמַת, עֲזֹרֵנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׁאֵתְחַזֵּק בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמַת. עֲזֹרֵנִי
 וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׁאֵתְחַזֵּק בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְּכָל-עַתָּה, וְאֲכַנְּסֵם אֶת עַצְמִי בְּתוֹךְ הָאֱמוּנָה
 הַקְּדוּשָׁה בְּכָל פֶּעַם יוֹתֵר וְיוֹתֵר, עַד שְׁאִזְכָּה לְעֹלֹת בְּכָל פֶּעַם לְאֱמוּנָה גְּבוּהָה יוֹתֵר
 וְיוֹתֵר, עַד שְׁאִזְכָּה לְבֹא אֶל הַשֶּׁכֶל עַל-יְדֵי הָאֱמוּנָה, שְׁאִזְכָּה עַל-יְדִי-זָה לְהִתְחַזְּקוֹת
 הָאֱמוּנָה בְּאֵמַת וּלְהַבִּין וּלְהַשִּׁיג בְּשִׁכְלִי אֶת הַדְּבָרִים שֶׁלֹּא הִיטִי מְכִינָם בְּתַחִילָה
 וְהִיטִי צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק בָּהֶם בְּאֱמוּנָה לְבַד. וְעַתָּה אִזְכָּה לְהַבִּינָם וּלְהַשִּׁיגָם בְּדַעְתִּי
 וּשְׁכְלִי, רַק בְּדְבָרִים גְּבוּהִים וְנִעְלָמִים יוֹתֵר שֶׁלֹּא אֲבִינָם עֲדִין אֶתְחַזֵּק בָּהֶם בְּאֱמוּנָה
 שְׁלֵמָה, וְכֵן אֶתְחַזֵּק בְּאֱמוּנָה גְּדוּלָּה בְּתוֹסֶפֶת קִדְשָׁה בְּכָל פֶּעַם, עַד שְׁאִזְכָּה בְּכָל פֶּעַם
 לְהַבִּין וּלְהַשִּׁיג בְּשִׁכְלִי וְדַעְתִּי גַם אֵלּוֹ הַדְּבָרִים הַגְּבוּהִים וְנִעְלָמִים יוֹתֵר. וְכֵן בְּכָל-עַתָּה
 וְעַתָּה אֶתְחַזֵּק בְּאֱמוּנָה גְּדוּלָּה יוֹתֵר וְיוֹתֵר, עַד שְׁאִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ הַשֶּׁכֶל וְהַדַּעַת עַל-יְדֵי
 הָאֱמוּנָה, לְבֹא אֶל הַשֶּׁכֶל שֶׁל הַדְּבָר שֶׁבְּתַחִלָּה הָיָה נִעְלָם מִמֶּנִּי וְהִיטִי צָרִיךְ לְהַאֲמִין
 בּוֹ בְּאֱמוּנָה לְבַד, עַד שְׁאִזְכָּה לְבֹא לְרֹאשׁ אֱמוּנָה וּלְדַעַת שְׁלֵם בְּקִדְשָׁה גְּדוּלָּה לְדַעַת
 וּלְהַפִּיר אוֹתוֹךְ בְּאֵמַת. וְאִזְכָּה לְדַעַת וּלְהַבִּין כָּל מַה שְׁאֲפָשֶׁר בְּשִׁכְלִי אֲנוּשִׁי לְהַבִּין
 בְּאֵמַת. וּמַה שְׁאֵי אֲפָשֶׁר לְהַבִּין בְּהַדַּעַת, אִזְכָּה לְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת,

בְּתַכְלִית הַמַּעֲלָה הָעֲלִיּוֹנָה, בְּרִצּוֹנָךְ וּבְרִצּוֹן צְדִיקְךָ הָאֱמֵתִים אֲשֶׁר זָכוּ לְאִמּוּנָה וּלְדַעַת
בְּתַכְלִית הַמַּעֲלָה שְׁאִין מַעֲלָה אַחֲרָיו, וְאִזְכָּה לְאִמּוּנָה שְׁלֵמָה וְחִזְקָה כָּל כָּךְ, עַד
שֶׁתַּפְּשֵׁט הָאִמּוּנָה בְּכָל הָאֲבָרִים:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ דַעֲלָמָא בְּלָא, יְהוּה עֵינִידְךָ הַלּוֹא לְאִמּוּנָה, תֵּן לִי אִמּוּנָה
שְׁלֵמָה בְּאֱמֶת, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יוֹדֵעַ כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עַל כָּל הָעוֹלָם
בְּעֵינֵי הָאִמּוּנָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁהוּא יְסוּד הַכֹּל, וּבִפְרָט מַה שְּׁעוֹבֵר עַל יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשָׁת
שֶׁהֵם בְּלֵם מְאִמִּינִים בְּגִי מְאִמִּינִים, אִךְ אַף-עַל-פִּי-כֵן, יֵשׁ אֲלֵפִים וּרְבֻבוֹת מְדֻרְגּוֹת
בְּעֵינֵי הָאִמּוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְכָל הַצְּרוֹת וְכָל הַגְּלוּיּוֹת שְׁעוֹבְרִים עַל יִשְׂרָאֵל, הַכֹּל עַל-יְדֵי
פְּגַם הָאִמּוּנָה שֶׁהוּא יְסוּד כָּל הַתּוֹרָה בְּלָה, כַּאֲשֶׁר גְּלִית אֲזַנְנוּ עַל-יְדֵי חֲכַמֵי הַקְּדוּשִׁים.
(וּבִפְרָט מַה שְּׁעוֹבֵר עִתָּה עַל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יֵצֵא הַקְּצָף מֵאִתְךָ וְנִגְזְרוּ כְּמֵה גְזֵרוֹת רְעוֹת עַל
יִשְׂרָאֵל, [וְנִגְזְרָה הַגְּזֵרָה רַעָה, לִקְחַ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְבָנֵי חֵיל לְמַלְחָמָה], אוֹי לָנוּ עַל שֶׁבְּרַנּוּ נִחְלָה מִכּוֹתִינוּ, אוֹי מַה הָיָה
לָנוּ, אוֹי מַה הָיָה לָנוּ, אוֹי, מִי יַעֲמֵד בְּעַדְנוּ בַּעַת צָרָה מְרָה כְּזֹאת, אוֹי, מַה נַּעֲשֶׂה לָנוּ, אוֹי, אוֹי,
לְהִיכֵן נִבְרַח לְהִיכֵן נָנוּם לְעִזְרָה. וּבִפְרָט שֶׁנִּשְׁמַע שְׂרוֹצִים לְהוֹצִיא עוֹד חֵם וְשָׁלוֹם, גְּזֵרוֹת
קְשׁוֹת וְרְעוֹת מְאֹד רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְכֵלֵם כְּנֶגֶד דַּת יִשְׂרָאֵל. אוֹי, אוֹי וְאֲבוֹי, אוֹי וְמַר, אוֹי וְמַר,
וְכָל אֵלוֹ הַצְּרוֹת בְּלֵם בְּאִים עַל-יְדֵי פְּגַם אִמּוּנָה). וְעִתָּה מַה נַּעֲשֶׂה לְתַקֵּן זֹאת, וּבִפְרָט אֲנִי
אֲשֶׁר הִרְבִּיתִי לִפְשַׁע נִגְדֶּךָ, וּבּוֹדְאֵי הַכֹּל בָּא עַל-יְדֵי פְּגַם אִמּוּנָה שֶׁהוּא יְסוּד כָּל הַתּוֹרָה
בְּלָה. וּבְאֱמֶת כָּל אֶחָד תְּלוּי בַּחֲבֵרוֹ שֶׁמִּחֲמַת רַבּוּי הָעוֹנוֹת אֵין הָאִמּוּנָה בְּשִׁלְמוֹת
וּמִחֲמַת חֶסְרוֹן הָאִמּוּנָה שְׁאִינוּ בְּשִׁלְמוֹת כְּאִו הָעוֹנוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן מֵעִתָּה, אֲבָל אִיךְ
מִתְקַנִּים זֹאת וּמֵהִיכֵן מִתְחִילִים לְתַקֵּן, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה, אַתָּה חוֹנֵנֵתָנוּ לְמַדַּע תּוֹרָתְךָ, וְתַתֵּן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת בְּכֹתֵב וּבְעַל פֶּה
עַל-יְדֵי מוֹשֶׁה נְבִיאֶךָ נְאֻמָּן בִּיתְךָ. וּבְרַחֲמֶיךָ וְחַמְלַתְךָ שְׁלַחַת לָנוּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר צְדִיקִים
וְחַסִּידִים אֱמֵתִים קְדוּשִׁים וְנוֹרָאִים חֲכָמִים וְנְבוֹנִים בְּאֱמֶת, אֲשֶׁר זָכוּ לְהַשִּׁיג תְּבוּנוֹת
הַתּוֹרָה לְעוֹמְקָהּ, וְגָלוּ לָנוּ חֲדוּשִׁים נִפְלָאִים וְנוֹרָאִים וְנִשְׁגָּבִים מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁר אֵין
לְשׁוֹן בְּעוֹלָם שְׁיֻכַּל לְסַפֵּר תִּקְוָה רּוּם נִשְׁגָּבוֹת מַעֲלָתָם וְגוֹבְהָם וְקִדְשָׁתָם וְכַחֵם, וְכֵלֵם
מִסְפָּרִים תְּהִלּוֹת יְהוּה וְעִזּוּזוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה, וּמְמַשִּׁיכִים וּמְגַלִּים הָאִמּוּנָה
הַקְּדוּשָׁה עֵין בְּעֵין לְכָל בְּאֵי עוֹלָם. וְאַחֲרֵי כֵן אֵלָה עֲדוּן לֹא שִׁבְנוּ מִטְּעוּתָנוּ, וּבְכָל
הַצְּרוֹת אֲשֶׁר עוֹבְרִים עֲלֵינוּ, בִּפְרָט עִתָּה בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, לֹא דִי שְׁלֵא זָכִינוּ לְהַתְּעוֹרֵר
לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאֱמֶת, אֲשֶׁר רַק בְּשִׁבִיל זֶה שְׁלַחַת עֲלֵינוּ כָּל הַצְּרוֹת הָאֵלָה, אִף גַּם

בעונותינו הרבים נתרחקנו ממך יותר ויותר, עד אשר נמצאים כמה אנשים מבני ישראל, אשר נתעקם דעתם ולבכם ונפלו מאמונתם על-ידי מרירות הצרות האלה. אוי, מה נאמר ומה נדבר, רק אתה לבד יודע כל מה שעובר עלינו עתה בדורות האלה בעקבות משיחא, ומי יודע מה יהיה עוד חס ושלום. אוי, מי יקום יעקב כי קטן הוא. רחם עלינו מלא רחמים, כי בצרה גדולה אנחנו בכלל ובפרט. רחם עלינו אל אמונה, רחם רחם, הושיעה הושיעה, יהוה שמע תפילתי האזינה אל תחנוני באמונתך ענני בצדקתך. יהוה בהשמים חסדך אמונתך עד שחקים. עזרנו למען שמך וזכנו לאמונה שלמה באמת בכל-עת, עד אשר יבוא עלי אימה ויראה ופחד גדול מאתך יהוה אלהינו, אשר מלא כל הארץ כבודך, ואתה עומד עלינו בכל-עת ורואה במעשינו ויודע מחשבותינו ובחן לבבנו. אדון יחיד, מלא רחמים, חומל דלים, חזקנו ואמצנו לידע ולהאמין בכל זה באמת בכל-עת ורגע, באפן שנוכח להנצל על-ידי-זה מכל מיני חטאים ועונות ופשעים, ומכל מיני מחשבות והרהורים רעים, ומכל מיני בלבולים, ובפרט מכל מיני עקמימות שבלב, מכל מיני מחשבות והרהורים רעים שהם פנגד אמונתך הקדושה:

ד איר

רבנו של עולם, אדון כל, אתה לבד יודע את עצמך, ואין מי שיודע אותך כלל, רק אנו מאמינים באמונה שלמה שאתה נמצא המחייב יחיד קדמון נצחי בלי ראשית בלי תכלית, ואתה בראת העולם יש מאין המחלט זה חמשת אלפים וכו'. וברחמיך הגדולים התחלת להאיר בנו אמונתך הקדושה על-ידי אבותינו, אברהם יצחק ויעקב, אשר הם התחילו לגלות אלהותך בעולם, ואחר כך נתת לנו תורתך הקדושה בכתב ובעל פה על-ידי משה נביאך נאמן ביתך, אשר הוא האיר עינינו ופתח לנו אור הדעת לידע ולהודיע ולהודע, כי אתה הוא יהוה אלהינו אין עוד מלבדך, על-ידי כל הגדולות והנוראות אשר עשה עמנו לחיותינו כיום הזה. ובחמלתך הגדולה הוספת חסד וטוב, ושלחת לנו בכל דור צדיקים אמתיים, זקנים ונביאים, ראשונים ואחרונים, תנאים ואמוראים ורבנן סבוראי, וגאונים ורבנים וחסידים, צדיקים וקדושים שהיו בכל דור ודור, עד שזכיתנו גם בדורות האלה ושלחת לנו צדיקים נוראים כאלה. על כן זכנו ברחמיך הרבים, לילך בדרךיהם ולצית אותם בכל אשר צוו אותנו ולהיות ברצונם באמת בכל-עת. לפדנו והורנו אידך להמשיך עלינו האמונה הקדושה, שהמשיכו אבותינו ורבנותינו הצדיקים הקדושים ממקום שהמשיכו

על-ידי קדשתם העצומה, עד שזכו למה שזכו. זכנו להמשיך עלינו אמונתם וחסדם וטובם וצדקתם, אשר יגעו וטרחו במסירות נפש ביגיעות וטרחות גדולות מאד, להטיב לכל בני ישראל לדורות עולם. והעקר להמשיך ולגלות האמונה הקדושה לכל באי עולם, ובפרט לישראל עם קדוש, עם קרוב, עם סגלה. עזרנו והושיענו בעת צרה הזאת למען כחם וזכותם הגדול והקדוש, הנזרא והנשגב מאד עד אין חקר. הושיענו אלהים כי באו מים עד נפש. זכנו לאמונה שלמה באמת, עד שנוזפה בכל פעם לבוא על-ידי האמונה הקדושה אל הדעת, ותתפשט האמונה הקדושה בכל אחד ואחד בכל האברים. ונוזפה תמיד לדבר האמונה הקדושה בפה מלא ובלב שלם באמת, כמו שנאמר, חסדי יהוה עולם אשירה לדור ודור אודיע אמונתך בפי. ונאמר, ויודו שמים פלאך יהוה אף אמונתך בקהל קדושים. ונאמר, לדור ודור אמונתך בוננת ארץ ותעמד. ונאמר, דרך אמונה בחרתי משפטך שויתי. ונאמר, כי ישר דבר יהוה וכל מעשהו באמונה. ונאמר, וצדיק באמונתו יחיה. ונאמר, ואמונתו וחסדי עמו ובשמי תרום קרנו. ונאמר, כי טוב יהוה לעולם חסדו ועד דור ודור אמונתו. ונאמר, וארשתיה לי לעולם וארשתיה לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים. וארשתיה לי באמונה וידעת את יהוה. ברוך יהוה לעולם אמן ואמן:

❦ קי ❦

[על-פי תורה ק"א - בקרוב עלי מרעים]

יהוה אורי וישעי ממי אירא יהוה מעוז חיי ממי אפחד. בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי צרי ואויבי לי המה כשלו ונפלו. רבנו של עולם, מלא רחמים, אוהב עמו ישראל, הבוחר בעמו ישראל באהבה. אתה יודע את רבוי הצרות צרורות ותכופות שעברו על ישראל מיום הגלות, בפרט מה שעובר עלינו עתה בימים הללו, ולא די לנו מכל השנים שעברו עלינו מאז ועד עתה, אשר נלכדו במה וכמה מאות נפשות לשבי ולרעב ולחרב ולהעבירם על דת אשר זה קשה מהכל, מלבד הנפשות שנפחדו בפחדים קשים ומרים בלי שעור אשר כמה מהם מתו על-ידי-זה, וכמה נחלשו בחלאים רעים, וכמה חבלו בעצמן וסבלו יסורים קשים ומרים ועצומים כדי שישארו בדת ישראל, ובפרט הרחמנות והצער והמרידות הקשה והכבד של נפשות אביהם ואמם וקרוביהם ואוהביהם, אשר כשל כח הסבל. אוי לנו על שכרנו, אוי אוי ואבוי, אוי מה היה לנו, אוי מה היה לנו, מה נאמר ומה נדבר ומה נצטדק, האלהים

מִצָּא אֶת עֵינֵינוּ. מִה נִזְעַק עַל שְׁבָרֵנוּ, נַחֲלָה מִכּוֹתֵינוּ. וְלֹא דִי לָנוּ בְּכָל זֶה אֲשֶׁר בְּכָל זֹאת לֹא הִשִּׁיב אִפּוֹ מֵאַתְּנוּ וְעוֹד הוֹסִיף לְהַכּוֹת אוֹתְנוּ מִכָּה עַל מִכָּה, כִּי עַד לֹא חֲבַשָּׁה מִכָּה הָרֵאשׁוֹנָה, אֲשֶׁר עֵינֵינוּ עוֹלְלָה לְנַפְשֵׁנוּ עַל בְּנוֹת עֵירֵנוּ, עַל נַפְשׁוֹת הַמְּכִיִּים וְהַמְרוֹטִים נַפְשׁוֹת הַנְּאָנְחִים וְהַנְּאָנְקִים, אֲשֶׁר נִלְכְּדוּ כְּבַר מִכָּל עִיר וְעִיר, עוֹד יָדוּ נְטוּיָה מִן אֲזוּ וְעַד עֵתָה, אוֹי, אוֹי, אוֹי מִי יִקּוּם יַעֲקֹב כִּי קָטַן הוּא. אוֹי, אוֹי, מִה נַעֲשֶׂה, אוֹי, אוֹי, כִּי נִסְתַּם לִבֵּנוּ וְנִנְאֲטָם רִוַּחְנוּ אִפְלוּ מִלְּצַעֲקֵךְ אֱלֹהִי, הֵן מְרַבּוּי הַצָּרוֹת, הֵן מְרַבּוּי הַהֲתַגְרוֹת שֶׁל הַבַּעַל דְּבָר, כִּי הַמְּלַחְמָה מִכָּל צַד, בְּגַשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִיּוֹת, מִבְּפָנִים וּמִבְּחוּץ. בְּחוּץ שִׁבְלָה חָרַב מְרִירוֹת הַגְּזוֹרוֹת, וּבְכִיתוֹ וּבְתוֹכוֹ שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵהַגְּבָר בְּנִכְלָיו וְעַרְמוּמֵיּוֹתָיו וְתַאֲוֹתָיו וְהַרְהוּרָיו וּמַחְשָׁבוֹתָיו וְכוּ'. וְלֹא דִי שְׂאִין אָנוּ זֹכִינִן לְהַתְּעוֹרֵר וְלָשׁוּב אֱלֹהִי בְּאֵמֶת עַל-יְדֵי רַבּוּי הַצָּרוֹת, אֲשֶׁר פּוֹנְתָךְ רַק בְּשִׁבְלֵי זֶה לְבַד, עוֹד הוֹסִיף לְהַתֵּל בָּנוּ וְרוֹצֵה לְעַקֵּם אֶת לִבֵּב כְּמֵה מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכֵמָה מִיָּנִי עַקְמוּמֵיּוֹת עַל עַקְמוּמֵיּוֹת בְּלִי שְׁעוֹר, עַד שֶׁהִרְבֵּה מֵהַרְהִירִים אַחַר מִדּוֹתֶיךָ הַיִּשְׁרוֹת וְהַנְּכֹונֹות בְּאֵמֶת:

ה איר

רְבוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, חֲנוּן הַמְּרַבֵּה לְסִלַּח, סִלַּח נָא מִחַל נָא כְּפָר נָא. סִלַּח נָא לְעוֹן הָעָם הַזֶּה כַּגְּדֹל חֲסִדְךָ וְכֹאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה לְעָם הַזֶּה מִמְּצָרִים וְעַד הַנְּהָה, כִּי אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ מַעֲמָד וּמַצָּב שֶׁל יִשְׂרָאֵל עֵתָה, כִּי נִשְׁאַרְנוּ בְּתַרְן עַל רֵאשֵׁי הַהָר וּכְנֵם עַל הַגְּבָעָה. יְתוּמִים הָיִינוּ וְאִין אָב אֲמוֹתֵינוּ כְּאֲלֻמְנוֹת, וְאִין מִי יַעֲמֹד בְּעַדְנוּ שְׁמֹךְ הַגְּדוֹל יַעֲמֹד לָנוּ בְּעַת צָרָה. הַבִּיטָה בְּעֵינֵינוּ כִּי רַבּוּ מִכְּאוּבֵינוּ וְצָרוֹת לְבַבֵּנוּ, וּמִה יַעֲשׂוּ הַמּוֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, כִּי מַעֲצָם חֲשֵׁכַת הַגְּלוּת וּמְרִירוֹת הַצָּרוֹת נַחֲשֵׁף הַשֶּׁכַּל וְנַחֲסַר הַדַּעַת, עַד אֲשֶׁר נִלְאוּ לְמִצָּא הַפֶּתַח לְתִשׁוּבָה לְשׁוּב אֱלֹהִי עַל-יְדֵי כָּל מִה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם, אֲשֶׁר פּוֹנְתָךְ רַק בְּשִׁבְלֵי זֶה. חוּם וְחִמְל עֲלֵינוּ וְשִׁלַּח לָנוּ מוֹשִׁיעַ וְרַב, לְהַצִּילָנוּ מִכָּל הַצָּרוֹת בְּגַשְׁמֵיּוֹת וְרוּחַנִיּוֹת. וְיִזְרְנוּ הַדֶּרֶךְ הַיָּשָׁר וְהָאֵמֶת, בְּאִפְּן שְׁנוּבָה לְהַתְּעוֹרֵר לְשׁוּב אֱלֹהִי בְּאֵמֶת עַל-יְדֵי כָּל מִה שְׁעוֹבֵר עֲלֵינוּ, הֵן מִה שְׁעוֹבֵר בְּכִלְיּוֹת עַל כָּל עַמְּךָ בֵּית-יִשְׂרָאֵל, הֵן מִה שְׁעוֹבֵר בְּפִרְטֵיּוֹת עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּכָל יוֹם וְיוֹם כָּל יְמֵי חַיָּיו. מִלֵּא רַחֲמִים, יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת, צוֹפֵה נִסְתָּרוֹת, אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ כָּל מִה שְׁעוֹבֵר עַל יִשְׂרָאֵל עֵתָה בְּכִלְלֵי וּבְפִרְטֵי, מִה נֹאמֵר וּמִה נְדַבֵּר:

רְבוֹנוּ דַּעֲלָמָא כְּלָא, אֲדוּן יַחִיד, גּוֹתֵן הַתּוֹרָה, אַתָּה גְּלוּת לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ, שֶׁכָּל כַּח הַעֲבוּרִים הוּא מֵהַעֵין אֲנִפִּין חֲשׁוּכִין, דִּהְיִינוּ עַל-יְדֵי מִה שְׂאֵנוּ מֵתַרְשְׁלִין בְּעַסְק

התורה, ואין אנו מעינין בה כראוי, ומחמת זה דרכי התורה נסתרו ונחשכו מעינינו, ועל-ידי-זה מתגברים חס ושלום, כל התאוות ומדות רעות שבאים מהעפ"ם שיונקין מאנפין חשוכין, ועל-ידי-זה בעצמו מתגבר חס ושלום ממשלתם, וגוררין עלינו גזרות רעות ומרות רחמנא לצלן. אבל מה נעשה לתקן זאת, כי מחמת על הפרנסה והתגברות היצר הרע ורבוי הצרות קשה מאד לעסק בתורה כראוי, ואפלו מעט שעוסקים בה, חשכו עינינו ונסתם שכלנו מלעין בה כראוי, ועל פי רב אין אנו מבינים אפלו פשוטן של דברים, מכל שכן שאין אנו מבינים עמקותיה ונעימותיה פנימיותיה וסודותיה, ואין אנו זוכים לראות אור פני התורה הקדושה. וכמה וכמה אנו רחוקים משבעין פנים לתורה מעין אנפין נהירין, שהם מכניעים ומכבילים העין אנפין חשוכין, שעל-ידי-זה ממילא נשברים ונופלים ממשלתם של העין עפ"ם שיונקים מהם, אבל איך זוכים לזה. אלהי עולם ברחמיך הרבים רחם עלינו ותן חלקנו בתורתך. זכנו ברחמיך הרבים, שנוכח להתעורר מעתה אליך באמת ונתחיל מעתה לעסק בתורה יומם ולילה. ואל ימרידנו ואל יבלבל אותנו שום טרדא ועסק ומשא ומתן, רק תהיה מלאכתנו נעשית על-ידי אחרים. וברחמיך הרבים תפרנס אותנו בהרחבה גדולה, ותספיק לנו כל היצטרכותנו מאתך קדם שנצטרך להם, באפן שלא נצטרך לעסק בשום עסק בשביל פרנסה, רק תהיה תורתנו אמנותנו בעולם הזה ותהיה עמנו לעולם הבא, ואפלו מי שמכרח לעסק באיזה מלאכה ועסק ומשא ומתן בשביל פרנסה, תעזרם ותחזק לבבם, שאל ישכחו חס ושלום את עולמם הנצחי, ויחוסו על נפשם לקבע עתים לתורה, ותהיה תורתם קבע ומלאכתם ארעי, ולא יתבטלו מעסק התורה כי אם בעת ההכרח בשביל המשא ומתן והעסק בלבד. ובכל זמן שיוכלו לחטף איזה שעה או רגע, מכל שכן יום או יומים לעסק בתורה, יזכו להגות בה בהתמדה גדולה. ותרחם עלינו ותפתח לנו שבילי השכל האמת שנוכח להבין כל דברי התורה על בורין ואמתתן, ונזכה להכנים כל מחנו ומחשבותינו ושכלנו בתוך התורה ולעין בה היטב במקום שצריכין לעין. וכל בונתנו יהיה לשמה באמת, כדי להבין דברי התורה על בורין לאמתתן ולא להתיהר ולקנטר חס ושלום, ולא בשביל שיהא נקרא רבי, ולא בשביל ממון וכבוד, ולא נעשה חס ושלום דברי התורה קרדם לחפר בהם, ולא עטרה להתגדל בהם, רק נעסק בהתורה באמת לשמה בכל כחנו ושכלנו ומחשבותינו, כדי שביאנו התלמוד לידי מעשה, לסוד מרע ולעשות הטוב בעיניך תמיד. ואתה ברחמיך הרבים וחסדיך העצומים, תאיר עינינו בתורתך ותפתח

לִבְנוֹ, שְׁנוּזָכָה לְהִבִּין הַיָּטִב בְּמַהֲיָרוֹת גְּדוֹל בְּכָל מְקוֹם שֶׁנִּלְמַד שֵׁם וְלִהְיוֹת דְּבָרֵי הַתּוֹרָה בְּאַמְתָּה, וְנוּזָכָה לְלַמֵּד כָּל סִפְרֵי תוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה בְּכָל יוֹם, תַּנְיָךְ וְשׁוֹמְרֵי וּפּוֹסְקִים וּמְפַרְשֵׁיהֶם, וְכָל סִפְרֵי הַמּוֹדְרָשִׁים, וְסִפְרֵי הַזְהָר הַקְּדוּשׁ וְתַקּוּנִים, וְכָל כְּתָבֵי הָאָרֶץ וְזָרוֹנוֹ לְבִרְכָּהּ, וְכָל סִפְרֵי הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּם שֶׁבְיָמֵינוּ. וְנוּזָכָה לְגוֹמְרָם וּלְחֹזֵר וּלְהַתְּחִילָם כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְזָכֵנוּ לְהִתְמַיֵּד בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה בְּהַתְמַדָּה גְּדוֹלָה, כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאַרְךָ יָמֵינוּ וְבָהֶם נִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה. וְנוּזָכָה לְהַמִּית עֲצָמֵנוּ עַל הַתּוֹרָה עַד שֶׁתִּתְקַים בְּיָדֵינוּ. וְנוּזָכָה לְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל וּלְהַמִּית כָּל הַתְּאוֹזוֹת רָעוֹת וְכָל הַמַּדּוֹת רָעוֹת שֶׁבְּגוּפֵנוּ עַל-יְדֵי עֶסֶק וְעִיּוֹן הַתּוֹרָה בְּאַמְתָּה:

ו אייר

אָבִינוּ אָב הַרְחָמֶנוּ, הַמְּרַחֵם רַחֵם נָא עָלֵינוּ וְתֵן בְּלִבְנוּ בִּינָה לְהִבִּין וְלִהְיוֹת כַּיָּדוּשׁ, לְשִׁמְעַת לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד, לְשִׁמְרַת וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד תוֹרַתְךָ לְשִׁמְחָה בְּאַהֲבָה, רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְעִזּוֹר וְהוֹשִׁיעָה לָנוּ בְּכָל מִינֵי יְשׁוּעוֹת, בְּאַפֵּן שְׁנוּזָכָה לְהַתְּחַזֵּק בְּעֶסֶק תוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה לְשִׁמְחָה. וְנִכְנִים כָּל דַּעְתָּנוּ וּמַחְשְׁבוֹתֵינוּ וְכָל רַעֲיוֹנֵינוּ בְּתוֹךְ תוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה תְּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה, בְּאַפֵּן שֶׁתֵּאִיר לָנוּ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה אֹרֶת פְּנֵיהַ הַנְּעִימִים הַקְּדוּשִׁים. וְיֵאִירוּ וְיִגְנוּ עָלֵינוּ כָּל הַעֵיִן פְּנִים לְתוֹרָה שֶׁזָּכוּ הַצְּדִיקִים הַשְּׁלֵמִים לְהַשִּׁיגָם, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל כָּל הַתְּאוֹזוֹת וְכָל הַמַּדּוֹת רָעוֹת מֵאַתָּנוּ. וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלָה, שְׂאֵתָה חוֹמֵל עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, תַּחֲוִם וְתַרְחֵם וְתַחְמַל עָלֵינוּ עֵתָה בְּעַת צָרָה הַזֹּאת, וְתַעֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וּלְמַעַן אֲבוֹתֵינוּ וּלְמַעַן כָּל הַצְּדִיקִים הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים, שֶׁהָיוּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר עַד הַנֵּה, וְתִשְׁבֵּר וְתַבְטֵל בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים מֵהֲרָה מֵאַתָּנוּ כָּל הַגְּזֵרוֹת קְשׁוֹת, הֵן אוֹתָם שֶׁכָּבַר נִגְזְרוּ עָלֵינוּ, הֵן אוֹתָם שֶׁרוּצִים לְגֹזֵר חַס וְשְׁלוֹם, כְּלָם תַּעֲקֹר וְתִשְׁבֵּר וְתַבְטֵל בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים, וְלֹא יִשְׁאָר מֵהֶם שׁוּם רֶשֶׁם כְּלָל. מְלֹא רַחֲמִים, שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל שְׂמֹר שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵל יֵאֱבֹד יִשְׂרָאֵל הָאוֹמְרִים שְׂמֵעַ יִשְׂרָאֵל. כִּי אֵיךְ שֶׁהוּא, אֵיךְ שֶׁאֵנוּ עוֹמְדִים לְהַתְּפַלֵּל עִתָּה בֵּינוּ מְצִילָה וְאֵין מַעֲמֵד כְּזֶה, עִם כָּל זֶה הַקִּיצוֹתִי וְעוֹדֵי עַמְּךָ. כִּי עַדִּין אֵנוּ אוֹמְרִים שְׂמֵעַ יִשְׂרָאֵל פְּעָמִים בְּכָל יוֹם תְּמִיד. וְעַל זֶה לְבַד תִּמְכְּנוּ וְתִדּוֹתֵינוּ לְבֹא לְפָנֶיךָ אֲדוֹן כָּל עֵתָה גַם עִתָּה לְהַפִּיל תְּחַנְּתֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּעַל הַרְחָמִים, בְּזִכּוֹת וְכַח הַצְּדִיקֵי אֲמַת שֶׁעֲבָדוּ אוֹתְךָ בְּקִדְשׁ בְּקִרְשָׁה וּבְטָהֳרָה גְּדוֹלָה וּבְמִסִּירַת נַפְשׁ וּבְשִׁכְלָה נִפְלָא וּבְתַמִּימוֹת גְּדוֹל כֹּל יְמֵי חַיֵּיהֶם. וּבְזִכּוֹת כָּל הַקְּדוּשִׁים שֶׁנִּהְרְגוּ עַל קִרְשַׁת שְׂמֹךְ, וְנִשְׁחַטּוּ וְנִצְלְבוּ וְנִהְרְגוּ וּמְתוּ בְּכַמָּה מִיַּי עֲנוּיִים מְשׁוּנָּיִים,

ונשפך דמם כמים אלפי אלפים ורבי רבבות נפשות ישראל גדולים וקטנים, נערים וזקנים, מיום החרבן עד הנה. הן על כל אלה באנו לפניך העונה לעמו ישראל בעת צרה, שתמלא רחמים עלינו בעת צרה המרה הזאת ותמהר להושיענו ישועה שלמה חיש קל מהרה, ויקים מהרה, ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע. חוסה עלינו כרב רחמיך יהמו מעיד ורחמיך עלינו, כי צרכינו מרבים מאד בגוף ונפש בגשמיות ורוחניות, ודעתנו קצרה לבאר ולפרש חלק אלף ורבבה מהם. רחם עלינו והושיענו מהרה למען שמך בכל מה שאנו צריכים להושע, והגן בעדנו והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב ויגון והסר שטן מלפנינו ומאחרינו ובצל כנפיך תסתירנו, כי אין לנו על מי להשען כי אם עליך אבינו שבשמים. ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו. הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעיני שפחה אל יד גברתה כן עינינו אל יהוה אלהינו עד שיחננו. חננו יהוה חננו כי רב שבענו בזה. חוסה עלינו בארץ שבינו ואל תשפך חרונה עלינו כי אנחנו עמך בני בריתך, יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי, אמן:

❧ קיא ❧

[על-פי תורה ק"י - לא ימוש ספר התורה הזה מפיר]

מלכי ואלהי כי אליך אתפלל. אנא יהוה, הושיעני ברחמיך הרבים, שאזפה לעסק בדברי תורתך לשמה בהתמדה גדולה, ובתורתך נהגה יומם ולילה. ותהיה עמי תמיד ותעזרני ותושיעני שלא יתגשמו ושלא יתחשכו דברי התורה מפי חס ושלום, רק אזכה ללמד תורה בקדושה ובטהרה גדולה לבטל עצמי וכל גשמיותי בשעת למודי, באפן שאזכה להרגיש בלבי ודעתי, הערכות והנעימות והרוחניות והדקות והעמקות שבתורתך הקדושה, כי אתה לבד ידעת עצם מתיקות הנעימות והערכות והרוחניות של דברי תורתך הקדושה שהתורה והתמונה, כמו שנאמר, הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים. ונאמר, צוף דבש אמרי נעם מתוק לנפש ומרפא לעצם. ונאמר, דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום. וגם מרחוק אני רואה ומאמין בגדל העמקות והנעימות והערכות שבתורתך הקדושה. אך בעונותינו הרבים, מרבוי גשמיותנו ועוכינו במעשינו הרעים ומחשבותינו המבלבלות, גם התורה שבפאה לתוך פינו, לא די שאינה מאירה לנו כראוי, אף גם התורה בעצמה נתגשמה ונתחשכה מפינו, ומחמת זה לא זכינו עדין לשבר את היצר הרע ותאוותיו

על-ידי עסק התורה הקדושה, ואיני זוכה להרגיש המתיקות והנעימות וגדלת הבורא יתברך, וגדלת הצדיקים האמתיים, וגדלת התורה והתגלות האלהות, על-ידי התגלות חדושי תורה כאלה, שזכינו לקבל מיום מתן תורה ועד עתה. ועתה מה אעשה אבי שבשמים, במה יזכה נער כמוני מרחק כמוני לשמור כדברך. במה אתרצה אל אדוני, במה אטהר ואקדש את עצמי, במה אזכה לשוב מדרך הרעים ומחשבותי המגנות, אחרי שגם דברי התורה הקדושה, אשר הם חיינו וארץ ימינו, וכל תקותינו עליהם, גם הם אינם מאירים לי, אף גם הם נתחשכים ונתגשמים מפי חס ושלום. ועתה מה אעשה, מה אפעל, להיכן אגוס לעזרה. תורה, תורה, תורה יהוה, תורת משה, תורת כל הצדיקים האמתיים, תורת כל ישראל. תורת יהוה תמומה משיבת נפש, חוסה על כבודך והאירה לנו באורך הגדול בתוך חשכת אפלת הגלות הארוך המר הזה, גלות העכו"ם, גלות התאוות הרעות והמרות. קומה בעזרתנו בעת צרה הגדולה הזאת בכלל ובפרט, והתגברי באור זריחתך הגדולה על כל מיני חשך ואפלה, ועל כל מיני גשמיות וחשכות בלי שעור שהמשכתי עלי בעונותי הרבים, באפן שאזכה גם אנכי לראות אור הגדול של התורה. ותזרח ותאיר לי התורה לכל מיני חשך וגשמיות שנפלתו בהם, ותוציאני מתוכם מהרה, ואזכה לצאת מאפלה לאורה מחשך לאור גדול. וקיים בי, נר לרגלי דברך ואור לנתיבותי. ונאמר, פתח דברך יאיר מבין פתיים, ונאמר, כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר:

ז איך

מלא רחמים, נותן התורה, עורה נא, עוררה נא ברחמיך וכחך, את הכח הגדול של התורה הקדושה, אשר יש לה כח להאיר גם בתוך חשך אפלה שלי. כי אתה תאיר גרי יהוה אלהי יגיה חשפי. כי גם חשך לא יחשיך ממך ולילה כיום יאיר כחשיכה באורה. עשה מה שתעשה ברחמיך הרבים ונפלאותיך העצומים, שאזכה לקיים באמת מקרא שכתוב, לא ימוש ספר התורה הזה מפיך. שלא יסורו דברי התורה מפי לעולם, וגם שלא יתגשמו ולא יתחשכו על-ידי פי המגשם. רק אדרבא התורה תאיר בי לבטל ממני כל הגשמיות וכל החשכות, עד שאזכה להרגיש באמת הערבות והנעימות והדקות והעמקות האמתית והתגלות אלהותך שבתורתך הקדושה, עד שאזכה להפיר אותך באמת ולהבין גדלתך וגדלת הצדיקים וגדלת התורה על-ידי עוסקי בה באמת לשמה, בלי שום פניות וגדלות ושקרים, בלי שום פגנה בשביל שום צד כבוד והתנשאות ומנהיגות ורפנות חס ושלום, רק למען שמך לכד באמת

לאמתו, ועל-ידי-זה אִזְכָּה לתפס את דברי התורה היטב בלבי ומחי ודעתי. ותפתח לבי בתורתך, שאִזְכָּה ללמוד הרבה בכל יום ולהבין כל דבר על בוריו לאמתו במהירות גדול, ולזכור היטב כל דבר שאִלמד, ולא אֲשַׁכַּח שום דבר ממשנתי, ולא יבלבל אותי ולא יטריד אותי רבוי הלמוד, רק תרחיב לבי בתורתך שתאיר בי באור גדול. ואִזְכָּה לתופסה ולקבלה במחי ולבי בדרך רוחניותיה ודקותיה, עד שתוכל כל התורה כלה לשכן בלבי ולזכרה היטב תמיד בלי שום שכחה כלל הפא מחשבות וגשמיות חס ושלום. אבינו שבשמים, חונן לאדם דעת, המלמד תורה לעמו ישראל, זכנו לאור התורה, אור החיים באמת. האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך, שיאירו לנו דברי התורה תמיד, עד אשר המאור שבה יחזיר אותנו למוטב. הערב נא יהוה וצאצאיו את דברי תורתך בפנינו ובפיות עמך בית ישראל, ונהיה אנתנו וצאצאנו וצאצאי עמך בית-ישראל כלנו יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה. ויקים בנו מקרא שפתוב, ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יהוה מעתה ועד עולם. יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

❧ קיב ❧

[על-פי תורה קי"ח - שלומד איזה דבר, טוב לפרש בלשון שמבין]

רבנו של עולם, נותן התורה, רחם עלינו וזכנו לעסק בתורתך הקדושה לשמה בהתמדה גדולה, ונזכה ללמוד הרבה בכל יום ויום. ותעזרנו ותושיענו בכל מקום שנגלמד שם, לפרש הדבר היטב בלשון שאנו מבינים בו, באפן שנוכח לעורר ולהמשיך עלינו רוחו של משיח, שהוא רוח אלהים המרחף על פני המים שהיא התורה, אשר הוא מחלל מפשעינו, וסובל מרעין וחלאים רבים ויסורים קשים מפשעינו ומעונותינו, כדי לכפר עלינו להצילנו מכל הצרות, לתת לנו מחיה בעבודתנו לשום לנו שארית בארץ ולהחיות אותנו לפלטה גדולה. רחם עליו ועלינו, וזכנו לעסק בתורה הרבה ולפרש כל דבר היטב בלשון שמבינים בו. ובפרט כשלומדים עם חברים ותלמידים, לפרש ולברר ולבאר להם כל דבר היטב בלשון שיבינו ויפנסו הדברים באזניהם ובלבביהם, באפן שתתעזר עלינו על-ידי-זה רוחו של משיח, אשר הוא סובל מרעין עבוננו ומוריד את עצמו ומלביש את עצמו בכמה וכמה לבושים, חל, כדי להיות עמנו לחיותנו ולקימנו בתקף הגלות המר והארוד הזה, רחם עלינו

אבינו אב תרחמן, ועזרנו והושיענו בזכותו וכחו והצילנו מהרה מכל הצרות ומכל הגזרות, הן אותם שנגזרו עלינו, הן אותם שרוצים לגזר חס ושלוה, כי כשל כח הסבל. צור ישראל קומה בעזרת ישראל, ומהר להושיענו בעת צרה כזאת, בכח וזכות משיח צדקנו קדוש ישראל. ויקים בנו מקרא שכתוב, עתה ידעתי כי הושיע יהוה משיחו יענהו משמי קדשו בגבורות ישע ימינו. ונאמר, מגדל ישועות מלכו ועושה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם. ונאמר, יהוה עז למו ומעוז ישועות משיחו הוא. הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם. יהוה הושיעה המלך יענגו ביום קראנו, אמן ואמן:

קיג

[על-פי תורה קכ"ג - עם נבל ולא חכם]

ח א"ר

אשרי תמימי דרך ההולכים בתורת יהוה. אשרי לה בדרך תמים מתי תבוא אלך אהלהך בתם לבכי בקרב ביתי. תם וישר יצרוני כי קויתיד. ואני בתמי אלך פדני וחנני. רבנו של עולם, מלא רחמים, התמים במעשיו, התם ומתמם עם תמימים. רחם עלי וזכני לתמימות באמת, ואזכה לקשר את עצמי באמת ובתמים לצדיקים וכשרים ותמימים אמתיים שבדור, אשר זכו לשמש צדיקים אמתיים ולקבל מהם דרך האמת והישר. ואזכה לסלק ולבער ולכטל כל חכמתי ושכלי ודעתי נגדם, כאלו אין לי שום שכל כלל, רק לקים כל היוצא מפיהם, ועל כל אשר יאמרו כי הוא זה, לא אסור ימין ושמאל. רחם עלי בעל הרחמים, והצילנו מכל מיני בלבולים ומכל מיני חכמות של העולם שאינם אמתיים, רחם עלינו והצילנו מהם, אל ישעו אל דרכיהם לבי, ולא אסור מאמרי פיהם של הצדיקים הקדושים האמתיים, המנהלים אותנו ברחמים באמת ובתמימות על פי דרכי התורה שקבלנו מפי משה רבנו עליו השלום. שמרנו והצילנו מכל מיני כפירות ובלבולי אמונה הפאים מחכמות האלה. זכנו והכניסנו לתוך דרכי התמימות באמת לאמתו, באפן שאזכה לאמונה שלמה באמת, ולקים את כל תורתך באהבה ובאמת ובתמים כל ימי חיי. יהי לבי תמים בחקוד למען לא אבוש. כי אתה הוא יהוה האלהים אשר בחרת באברהם והוצאתו מאור כשדים ושמת שמו אברהם. ומצאת את לבבו נאמן לפניך, כי הלך לפניך בתמימות, כי היה ראש לכל המאמינים האמתיים התמימים והישרים, העובדים אותך בתמימות

ובפשיטות באמת ובאמונה שלמה, בזכותו ובזכות כל הצדיקים האמתיים והתמימים, רחם עלי, וזכני להתחיל מעתה לילך בדרךך בתמימות ובפשיטות, באמת ובאמונה שלמה. ותסיר ממני לכב העקש שלא ישטה לכבי אל דרכי החכמות של הכל הנוהגים בעולם, שהם מבלבלים ומונעים מאד מלחשב על תכליתנו וסופנו ולהתקרב אליך באמת. ואבער ואסלק מלכבי כל החכמות האלה, ואדע האמת לאמתו גדל שמותי וחסרוני מהדעת, כמו שכתוב, כי בער אנכי מאיש ולא בינת אדם לי. וכתיב, ואני בער ולא אדע בהמות הייתי עמך. וכתיב, אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני. רחם עלי לכל אטעה בעצמי בשום חכמות של העולם המבלבלין הרבה, רק אזכה לקים באמת ובתמימות ככל היוצא מפי רבותינו האמתיים, ולבטל דעתי ושכלי נגדם לגמרי כאלו אין לי שום שכל כלל, כאשר הוא באמת. ואזכה לקים באמת מקרא שכתוב, תמים תהיה עם יהוה אלהיך. ונאמר, יהוה מי יגור באהלך מי ישכן בהר קדשך. הולך תמים ופעל צדק ודבר אמת בלבבו. חמל עלי והושיעני וזכני לכל מה שבקשתי מלפניך, יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

קיד

[על-פי תורה ק"ל - כל הגדול מחברו יצרו גדול ממנו]

פִּרְשִׁיתִי ידי אליך נפשי בארץ עיפה לך סלה. עיני דאבה מני עני קראתיך יהוה בכל יום שטחתי אליך כפי. מלא רחמים, רחם עלי וקבל תחנוני, והורני ולמדני דרכיך האמתיים ועצותיך הישרות בכל-עת, באפן שאזכה לשוב מהרה ממעשי הרעים וממחשבותי המגנות, עד שאזכה מהרה לתקון הברית באמת בשלמות פרצונך הטוב. ותחנני מאתך דעת ושכל אמתי, באפן שאזכה לידע ולהרגיש שפלותי באמת, ולא יעלה על דעתי שום צד גאות ונגלות ונבהות ורמות ורחא, כי באמת לפי פחיתותי לא הייתי צריך להתפלל על זה כלל להנצל מגאות, כי מי אנכי שיעלה על לבי שום צד גאות, אחרי שאני רחוק מאתך כל כך. אתה יודע איך אורבים עלי מכל צד בכל-עת, עד אשר מבלבלים דעתי בפניות וגאות, בפרט בעת שאנו רוצים לעסק באיזה דבר שבקדשה. על פן באתי לפניך בעל הרחמים, יודע תעלומות אשר במקום גדלתך שם אנו מוצאים ענותנותך, שתחום ותחמל עלי בכל-עת, ותהיה עמי ותשמרני תמיד, שלא יעלה על לבי שום צד גאות ונבהות כלל, עד שאזכה לענוה אמתית, באפן שאזכה לשמירת הברית באמת, כאשר הודעתנו על-

יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְדוֹשִׁים שְׁעַל-יְדֵי עֲנָה זֹכִים לְשִׁמִּירַת הַבְּרִית. וְתִצְלַנִּי מֵעֲנָה פְּסוּלָה, רַק אֲזַכֶּה לְעֲנָה אֲמִתִּית בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב. הוֹרְנִי יְהוָה דְּרַכְךָ אֱהַלְךָ בְּאִמְתְּךָ יַחַד לְבָבִי לִירְאָה שְׁמֶךָ. יְהִי לְרִצּוֹן אִמְרֵי-פִי וְהִגִּיזוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

קטו

[על-פי תורה קל"ג - וארח צדיקים באור נגה]

ט איר

מִבְּטָן שְׂאוֹל שׁוֹעֲתִי שְׁמַעְתָּ קוֹלִי. קוֹלִי שְׁמַעְתָּ אֵל תַּעֲלֵם אֲזַנְךָ לְרוּחֹתִי לְשׁוֹעֲתִי. צָפוּ מִיּוֹם עַל רֵאשִׁי אִמְרֹתַי נִגְזַרְתִּי. קָרָאתִי שְׁמֶךָ יְהוָה מְבוֹרַת תַּחֲתִיּוֹת. רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים עַל כָּל הַבְּרוּאִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאַפְלוּ עָלַי אֶף-עַל-פִּי שְׁעֵשִׂיתִי מַה שְׁעֵשִׂיתִי, וְאֶף גַּם עִתָּה אֲנִי כְּמוֹ שְׂאֲנִי, הִרְחַמְנוּ יִצְיַלְנִי מֵעִתָּה, אֶף-עַל-פִּי-כֵן אֲנִי רוֹאֶה וּמֵאֲמִין כִּי רַחֲמֶיךָ אֵינָם כְּלִים מְמַנִּי לְעוֹלָם, רַק שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְהִבִּין דְּרַכְךָ, אִיךְ אֵתָּה מִתְנַהֵג עִם כָּל הָעוֹלָם, בְּפֶרֶט עִם בְּעָלֵי הַבְּחִירָה שֶׁבְּשִׁבְלֵם נִבְרָא הַכֹּל מֵרֵאשִׁי וְעַד סוֹף, מִתַּחֲלַת הָאֲצִילוֹת עַד סוֹף נִקְדַּת הַמִּרְכּוּז שֶׁל עוֹלָם הַעֲשִׂיָּה הַגְּשָׁמִי הַזֶּה. וְכָל הָעוֹלָמוֹת אֵלֶּפֶי אֵלֶּפֶים וְרַבֵּי רַבּוֹת הַכְּלוּלִים בָּהֶם, וְכָל הַמְּלֵאכִים וְשִׂרְפִים וְאוֹפְנִים וְחַיּוֹת הַקֶּדֶשׁ, כָּל הַהִיכָלִין וְהַדְּרָגִין דְּקִדְשָׁה, וְלַעֲמֹת זֶה כָּל מַה שֶׁבְּקִלְפָה וְסִטְרָא אַחֲרָא, הַכֹּל כְּאֲשֶׁר לְכָל, נִבְרָא וְנוֹצֵר וְנַעֲשֶׂה בְּשִׁבְלֵנוּ, בְּנֵי אָדָם הַבְּעָלִי בַּחִירָה. וְאֵתָּה מְסַרְתָּ הַבְּחִירָה בִּיד בְּנֵי הָאָדָם כְּאֵלוֹ אֵינָה בִּידְךָ, כְּמוֹ שְׂאִמְרוּ רְבוּתֵינוּ וְזִכְרוֹנָם לְבִרְכָּהּ, הַכֹּל בִּיְדֵי שָׁמַיִם חוּץ מִירְאַת שָׁמַיִם. וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן בְּאִמְתָּ גַם הַבְּחִירָה בִּידְךָ, כִּי מִמֶּךָ הַכֹּל, וְאֵתָּה מַחִיָּה אֵת כָּלָם. וְכְמוֹ שְׂאִמְרוּ רְבוּתֵינוּ וְזִכְרוֹנָם לְבִרְכָּהּ, יִצְרוּ שֶׁל אָדָם מִתְנַבֵּר עָלָיו בְּכָל יוֹם, וְאַלְמֵלֵא הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזְרוֹ, הִיָּה נוֹפֵל בִּידוֹ, שְׂנֵאָמֵר, צוֹפֵה רִשְׁעֵי לְצַדִּיק וּמִבְּקֵשׁ לְהַמִּיתוֹ. יְהוָה לֹא יַעֲזֹבֵנוּ בִּידוֹ וְלֹא יִרְשִׁיעֵנוּ בַּהֲשַׁפְטוֹ. וְאִמְרוּ אֵלְמֵלֵא שְׁלִשָּׁה מְקַרְאוֹת, נְתַמּוּטְמוּ רְגְלֵיהֶם שֶׁל שׁוֹנְאֵי יִשְׂרָאֵל, חַד, וְאֲשֶׁר הִרְעוּתִי וְכו'. וְמִי יִבִּין דְּרַכֵּי נִפְלְאוֹתֶיךָ הַנּוֹרְאוֹת וְהַעֲצוּמוֹת, וְעֵצָם חֲסִדֶיךָ הַגְּלוּיּוֹת וְהַנְּסֻתוֹת וְהַנְּעֻלְמוֹת, אֲשֶׁר אֵתָּה מִתְנַהֵג בְּחֲסִדֶיךָ בְּכָל דוֹר עִם כָּל אָדָם וְאָדָם בְּפֶרֶט:

עַל-כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, אֱלֹהֵי הָרֵאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים, אֱלֹהֵי כָּל בְּשָׂר, חוֹמַל דְּלִים, שׁוֹמֵעַ תַּפְלַת כָּל פֶּה, שֶׁתַּחֲמַל עָלַי בְּחִמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה, וְתַתֵּן לִי עֲצָה וְכַח וְהַתְחַזְּקוֹת, אִיךְ לְסַתֵּם וְלַהֲעֵבִיר עֵינַי הַגְּשָׁמִיִּים, וְעֵינַי הַשֶּׁכֶל וְהַמַּחֲשֶׁבֶה, לְבַל אֶסְתַּכַּל עוֹד מֵעִתָּה עַל הַבְּלִי עוֹלָם הַזֶּה כְּלָל, וּבְפֶרֶט לְבִלִּי לְהַתְחַיֵּל

לחשב במחשבותי שום מחשבה הנוגעת להרהורים רעים חס ושלום. כי באמת אני
 מאמין, שעדין יש לי בחירה בודאי, אך מעצם מרירת ההרגל קשה לי מאד לאחז
 מחשבותי בקדושה, אבל אתה יכול לעזור לי הרבה למען שמך, למען כבודך, למען
 חסדך, למען רחמיך הרבים והגדולים, באפן שאנצל על כל פנים מעתה ממה שאני
 צריך להנצל ולא אכנוס עוד לגיהנם מר כזה, ליון מצולה כזאת. ואחוס על נפשי
 מעתה להרחיק מחשבותי בתכלית הרחוק, מפל מיני הרהורים ורעיונים רעים
 שבעולם, ולא יוכלו לעלות על מחשבותי כלל, אפלו על ידי ראית עיני הגשמיים.
 שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך. שמרני והצילני מפל מיני הסתכלות
 רעים והרהורים רעים, העבר עיני מראות שוא בדרך חניני. יעוררו רחמיך העצומים
 על עלוב נפש כמוני היום, יהמו מעיך ורחמיך עלי והיה בעזרי והושיעני שאזכה
 להוציא ולהעביר עיני בגשמייות ורוחניות מחיזו דהאי עלמא, רק אזכה להטות עיני
 ולבי ודעתי תמיד בכל-עת להסתכל על אור התורה והצדיקים האמתיים, המאירים
 באור גדול ונורא ונשגב מאד, עד שיתבטלו ממני על-ידי-זה כל תאוות עולם הזה,
 כי כבר גלית אזני, ואני מאמין בזה באמת ובאמונה שלמה שכל העולם הזה עם כל
 תאוותיו והבלייו אינו עולה כלל כנגד נקדה אחת של התורה הקדושה והצדיקים
 הקדושים, המאירים בכל העולם באור גדול נפלא ונורא, רק שהעולם הזה הקטן
 מאד בכמות ומהות ואיכות כנגד נקדה אחת מאור התורה והצדיקים, עומד לפני
 עיני בני אדם ומונע ומעכב אותם מלהסתכל על אור הגדול והיקר של התורה
 והצדיקים. רחם עלי למען שמך, אחרי אשר חמלת עלי לידע ולהאמין בכל זה, לבל
 אניח למעות את עצמי עוד חס ושלום, ולא אלך עוד חשכים, ולא אתור אחרי לבבי
 ואחרי עיני, ולא ארים ולא אשא עיני להסתכל כלל על עסקי העולם הזה והבלייו
 ותאוותיו הרעים והמרים באחריתם מאד מאד, רק אעקם את עיני מלהסתכל על כל
 זה כלל, רק עיני לנכח יביטו ועפעפי יישירו נגדי, לכוון ראיתי והסתכלותי בכל-עת
 על אור התורה והצדיקים האמתיים. ואתה ברחמיך, תאיר עלי אורם הגדול והנערב,
 עד אשר יתבטלו ממני על-ידי-זה כל תאוות עולם הזה ועסקיו והבלייו, עד אשר
 אזכה להכיר אותך באמת לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו:

י איר

מילא רחמים, רחם עלי, וקבל תחנוני חמל עלי והיה בעזרי לבל אחליף עוד חס
 ושלום אור בחשך, הוציאני מאפלה לאורה, מחשך לאור גדול, מחשבת

אפלת תאוות עולם הזה ורעיונותיו לאור צח ומצחצח של התורה והצדיקים האמתיים. זכני לבלות כל ימי להתקרב באמת לצדיקים האמתיים ולהתורה הקדושה והנוראה שהם ממשיכין ומגליון ומאירין בכל העולמות בכל-עת. רחם עלי למען שמך, חוסה עלי ועל עוללי וטפני, למען רחמיך הגדולים האמתיים, כי רחמיך אינם פלים לעולם, כמו שכתוב, חסדי יהוה כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו. אהה יהוה, שפחתי אליך כפי, פרשתי ידי אליך נפשי כארץ עיפה לך סלה. אליך עיני נשואות ותלויות. אליך נשאתי את עיני היושבי בשמים. דלו עיני למרום יהוה עשקה לי ערבני. ערב עבדך לטוב אל יעשקני ודים. עזרנו למען שמך. אבינו מלכנו גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה והופע והנשא עלינו, והאירה עלינו ברחמיך, אור פני התורה הקדושה והצדיקים האמתיים, כי כבר התחלת להאיר עלינו אורך הגדול מיום מתן תורה עד הנה, על-ידי הצדיקים האמתיים שהיו מימות משה רבנו עליו השלום, עד היום הזה. אבל בעצם נשמויתנו והשפת עונותינו המרבים מאד, אנו צריכים שתרחם עלינו ברחמנות גדול ועצים ביותר, באפן שתאיר גם עלי, עתה גם עתה, אור תורתך הקדושה ואור הצדיקים האמתיים, עד שיתבטלו ממני כל תאוות עולם הזה והבליי לגמרי, ואזכה מעתה לשוב אליך באמת ובתמים כרצונך הטוב, האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך. פניך האר בעבדך ולמדני את חקך. ויקים מהרה מקרא שכתוב, וארח צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום. ונאמר, לא יהיה לך עוד השמש לאור יומם, ולנגה הירח לא יאיר לך, והיה לך יהוה לאור עולם ואלהיך לתפארתך. לא יבוא עוד שמשך וירחך לא יאסף, כי יהוה יהיה לך לאור עולם, ושלמו ימי אבליך. ועמך בלם צדיקים לעולם ירשו ארץ, נצר מטעי מעשה ידי להתפאר. במהרה בימינו אמן סלה:

קטז

[על-פי תורה קל"ו - אל תדין את חברך עד שתגיע למקומו]

אבי שבשמים, עזרני והושיעני, שאזכה לדון את כל האדם לכף זכות, אפלו החולקים עלי ועל צדיקי אמת והמבזין אותם, בכלם אזכה למצא זכות וטוב. ואזכה לקים באמת מה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, אל תדין את חברך עד שתגיע למקומו. באפן שיתבטל כל המחלקת שבעולם, ויהיה נמשך שלום גדול ואחדות בין כל ישראל באמת. מלא רחמים, אדון האמת והשלום, אתה יודע, מהיכן

נמשך כל המחלקת שבעולם, בפרט המחלקת שנתהוה בדורותינו בין התלמידי חכמים ואנשיהם, אשר כמה נפשות שקעו על ידי המחלקת הזאת. רחם עלינו ועליהם, וגלה האמת לאמתו בעולם, ועשה את אשר תעשה, ברחמיך, באפן שיהיה אחדות ושלוש גדול בינינו ישראל עמך הקדוש, אשר בנו בחרת, ואם המחלקת חס ושלוש מצדי מחמת שאני רחוק מקדשתם של החולקים עלי, ובשכיל זה חלק לבם מאתי, רחם עלי למען שמך, וזכנו ברחמיך הרבים לשוב מהרה בתשובה שלמה לפניך באמת, עד שאגיע לקדשתם ומעלתם של כל ישראל הגבוהים ממני במעלת קדשתם וטהרתם, שאגיע למקומם באמת ואת אחד עמהם באמת ושלוש גדול. ואם הדבר בהפך שמחלוקותם עלינו הוא מחמת שהם רחוקים וגמוכים מאתנו, ועל כן הם מתקנאים ומתגרים בנו וחולקים עלינו. רחם עלינו למען שמך, וזכנו לדון את כל החולקים תמיד לכף זכות. ותלמדנו ברחמיך הרבים, איך למצא בהם זכות וטוב, אפלו כמה שחולקים עלינו, באפן שנוכח להעלותם ולהכניסם בכף זכות באמת, עד שיתאחדו באמת בתכלית האחדות בשלמות, באפן שיתבטל המחלקת מעלינו ומכל ישראל, כי באחד אין שני מחלקת. ותשים בלב החולקים ומתנגדים אל האמת שישונו כלם משנאתם ומחלוקתם, וימשכו עצמן תמיד אל האמת והשלוש, כמו שנאמר, האמת והשלוש אהבו. וכל השונאים והחולקים שאינם חפצים בשלוש, ומתגברים להחזיק במחלקת, ואינם חפצים לשוב אל האמת, תכניעם ותשפילם עד עפר, כלם יפלו ולא יקומו, תאלמנה שפתי שקר הדוברות על צדיק עתק בגאווה ובוז. יכרת יהוה כל שפתי חלקות לשון מדברת גדולות. יבשו יכלו שומני נפשי יעטו חרפה וכלמה מבקשי רעתי. יבשו ויבהלו מאד כל איבי, יבשו רגע. רחם עלינו למען שמך, ושים שלום בעולם, כי אתה יודע כמה וכמה מזיק המחלקת לישראל. רחם, רחם, מלא רחמים, ועשה בנפלאותיך ונוראותיך, באפן שתמשיך שלום בעולם באמת. ויקים מהרה מקרא שכתוב, וכל בניך למודי יהוה ורב שלום בניך, שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול. וראה בנים לבניך שלום על ישראל. יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך. למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך. למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך. יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלוש. עשה שלום במרומו הוא ועשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

❧ קיז ❧

[על-פי תורה קמ"ג - מעלת המקבל עצה מחכמי הדור]

יא אי"ר

בְּעֵצָתְךָ תִּנְחַנְי וְאַחַר כְּבוֹד תִּקְחֵנִי. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מַלְכֵי וְאֱלֹהֵי אֱלִיד אֶתְפַּלֵּל.
 אֱלִיד יְהוָה אֶקְרָא וְאֵל יְהוָה אֶתְחַנֵּן. עַד אָנֹכָה אֲשִׁית עֲצוֹת בְּנַפְשִׁי, יִגוֹן
 בְּלִבִּי יוֹמָם, עַד אָנֹכָה יְרוּם אוֹיְבֵי עָלֵי. רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְתִקְנֵנִי בְּעֵצָה טוֹבָה
 מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנִי מִהֲרָה לְמַעַן שְׂמֹךְ, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ גְּדֹל חֶסְרוֹן הָעֵצָה וְעֲצָם רְבוּי
 הַסְּפָקוֹת שִׁישׁ בְּלִבִּי בְּכָל הַדְּבָרִים, אֲשֶׁר עַל פִּי רַב כָּל עֲצָתִי חִלּוּקָה לְשֵׁתִים, וְאִינִי
 יָכוֹל לָתֵת עֲצוֹת בְּנַפְשִׁי בְּשׁוּם דְּבָר לְמַגְדוֹל וְעַד קִטּוֹן, אֲשֶׁר זֶה הַדְּבָר הִיָּה בְּעוֹכְרִי,
 וּמוֹנֵעַ אוֹתִי הֲרֵבָה מֵעֲבוֹדַת יְהוָה וּמִתְשׁוּבָה אֲמִתִּיית. רַחֵם עָלַי, בַּעַל הַרְחָמִים. גְּדוֹל
 הָעֵצָה וְרַב הָעֲלִילָה, וְזַכְּנִי לְקַבֵּל תְּמִיד כָּל הָעֲצוֹת מִצְדִּיקִי וּכְשָׂרֵי הַדּוֹר הָאֲמִתִּיִּים,
 אֲשֶׁר כָּל עֲצוֹתֵיהֶם נִמְשְׁכוֹת מִהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁקָּבְלוּ מִרְבוּתֵיהֶם הַצְּדִיקִים
 הַקְּדוּשִׁים הָאֲמִתִּיִּים, וְזַכְּנוּ לְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם בְּאֵמֶת וּלְקַבֵּל מֵהֶם כָּל הָעֲצוֹת בְּכָל
 הַדְּבָרִים שֶׁבְּעוֹלָם, הֵן בְּעֲבוֹדוֹת יְהוָה, וְהֵן בְּעֲבוֹדוֹת מִשָּׂא וּמִתָּן וּפְרָנְסָה, וְהֵן בְּשִׂאֲרֵי
 עִסְקִים, בְּכֻלָּם אֲשָׂאֵל אֶת פִּיהֶם, וְאִזְכֹּכָה לְהַנּוֹת מֵהֶם עֵצָה וְתוֹשִׁיָּה. וְיֵאִירוּ בִּי חֲכָמְתֶם
 הַקְּדוּשָׁה. וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה נִמְשָׁךְ עָלַי חֶסֶד גְּדוֹל. וְיִמְתִּיקוּ וַיִּכְפְּלוּ מִמֶּנִּי כָּל הַדִּינִים
 שֶׁבְּעוֹלָם. וְאִזְכֹּכָה לִישׁוּעָה שְׁלֵמָה בְּכָל-עֵת, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב, וְתוֹשׁוּעָה בְּרַב יוֹעֵץ. וְתִשְׁמְרֵנִי
 וְתִצִּילֵנִי תְּמִיד שְׁלֵא אֶכְשֵׁל לְעוֹלָם בְּעֵצָה שְׂאִינָה טוֹבָה חֵם וְשָׁלוֹם, וְלֹא אֲמַשִּׁיךְ עָלַי
 שׁוּם צַעַר וְיִסּוּרִים וְהִזֹּק חֵם וְשָׁלוֹם עַל-יְדֵי עֲצוֹת נִבְעָרוֹת חֵם וְשָׁלוֹם, רַק אֲשִׁתְּדַל
 תְּמִיד לְקַבֵּל כָּל הָעֲצוֹת מִצְדִּיקִי וּכְשָׂרֵי הַדּוֹר הָאֲמִתִּיִּים, בְּאִפְּן שְׂאִירוּ בִּי חֲכָמְתֶם
 הַקְּדוּשָׁה. וְתַעֲוֹרֵר רַחֲמֶיךָ וְחֶסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים עָלַי בְּכָל-עֵת, וְתוֹשִׁיעֵנִי תְּמִיד בְּכָל מָה
 שְׂאִנִּי צָרִיךְ לְהוֹשִׁעַ בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת, וְיִהְיֶה נִמְשָׁךְ עָלַי חֶסֶד אֵל כָּל הַיּוֹם, וְיִקָּם בִּי
 מִקְרָא שְׁכָתוֹב, יְהוָה הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא מִחֲשָׁבוֹת עַמִּים. רַבּוֹת מִחֲשָׁבוֹת בְּלִב אִישׁ
 וְעֲצַת יְהוָה הִיא תְּקוּם. עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מִחֲשָׁבוֹת לְבוֹ לְדוֹר וְדוֹר. וְנֹאמֵר,
 יְהוָה צָבָאוֹת יַעֲץ וּמִי פִּירְנָה. וְנֹאמֵר, יִתֵּן לְךָ כְּלָבְכָךְ וְכָל עֲצָתְךָ יִמְלֵא. גְּרַנְנָה בִישׁוּעָתְךָ
 וּבִשְׁם אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל, יִמְלֵא יְהוָה כָּל מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ. יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמְּלֶכֶךְ יַעֲנֵנוּ כִּיּוֹם
 קָרָאנוּ. יְהִיוּ לְרַצּוֹן אֲמִרֵי-פִי וְהִגְיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי. בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם
 אָמֵן וְאָמֵן:

❧ קיח ❧

[על-פי תורה קנ"ו - לב טהור ברא לי]

לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי. רבוננו של עולם, שומע ומאזין ומקשיב לקול תפלותינו ושיחותינו ותחנונינו. למדני איך אקח עתה דבורים חדשים ויפים לרצותך ולפיוסך, שתעשה ברחמיך את אשר בחקיך אלך ואת מצותיך אשמר. כי זה כמה שאני צועק ומתחנן ומרבה בתפלות ושיחות, וכל פונתי בכלם, שאזכה לשוב אליך באמת מהרה. ועדין לא נושעתי. ואני יודע שהמניעה ממני, מחמת קשיות ערפי ותאוותי הרעות וכסילות דעתי המרבה. אבל איני יודע שום דרך איך לצאת מכל זה, ודבורים חדשים אפסו ממני, כי אין מלה בלשוני הן יהוה ידעת כלה. נאלמתי דומיה החשיתי מטוב וכאבי נעכר. נאלמתי לא אפתח פי כי אתה עשית. ואתה יודע אבי שבשמים, שכל תקותי ותוחלתי, היא על תפלה ותחנונים וצעקה ושועה אליך. אבל איך לוקחים דבורים חדשים, כמו שאני צריך בכל יום ויום, באפן שאזכה לרצותך באמת שתשיבני אליך מהרה:

אבי שבשמים, איך שהוא ואיך שיהיה, אני על משמרתו אעמד בעזרתך הגדולה, לצעק אליך תמיד. אך באתי לחלות פניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתחום ותרחם ותחמל עלי, על נרדף כמוני, על נבוה ונמאס כמוני. ותשפיע עלי רוח קדשך מאתך, ותשלח בפי בכל-עת דבורים חדשים נאים ויפים, שאוכל לרצותך בהם, שתחזירני בתשובה שלמה באמת לפניך מהרה. ותרחם עלי ותושעני ותעזרני ותחזקני, שאזכה לרוב מחשבותי תמיד בתורתך הקדושה, ותזכירני ותאמציני ברחמיך תמיד, לאחז את מחשבותי לכל תצא חוצה כלל, רק לחשב תמיד מחשבות קדושות בתורתך ועבודתך, עד שאזכה לחדש בכל-עת חדושין דאורייתא אמתיים, ויתנענע שכלי בכל-עת בתורתך הקדושה, עד שאזכה על-ידי תנועות השכל להוליד חום בלב, שיתחמם לבבי בחמימות והתלהבות דקדושה, להתדבק בך ולהיות פרצונך הטוב באמת. ובפרט בעת עסקי בתורה ומצוות ותפלה והתבודדות, אזכה להתלהב אליך בהתלהבות גדול דקדושה בהדרגה ובמדה פרצונך הטוב, עד שאזכה על-ידי החמימות והתלהבות דקדושה, לתקן כל הפגמים שפגמתי נגדך על-ידי תבערת הלב וחמימות והתלהבות דסמרא אחרא. ואזכה ברחמיך וישועתך, לגרש כל הרוח שטות ממני, ואת רוח הטמאה תבער ממני ומקרבי. ותכף את יצרי להשתעבד לך,

עד שאזכרה למהרת הלב באמת, ועל-ידי-זה אזכרה לדבר ולשוח לַפְּנֵיךָ דבורים
חדשים בכל פעם:

יב איך

מלא רחמים, חומל דלים, החושב בתקוני גם עתה, פתח פיך לאלם כמוני, הורני
מה שאדבר הבינני מה שאשאל. אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך. רחם
עלי והיה בעזרי, שאזכרה להרבות בשיחה, זו תפלה, ביני לבין קוני בכל יום ויום כל
ימי חיי. ותשפיע עלי דבורים חדשים קדושים ויפים בכל פעם, תן לי דבורים חדשים
מלא רחמים, באפן שאזכרה להציל נפשי על-ידם ממה שאני צריך להנצל בזה ובבא,
ולשוב אליך באמת ובלב שלם כרצונך הטוב, ולא אשוב עוד לכסלה, אם און פעלתי
לא אוסרף. רחם עלי ברחמים חדשים, בזכות הצדיקים הגדולים השלמים, אשר אנו
נשענים עליהם תמיד, שזכו להתחדש בכל פעם בכל יום ובכל-עת ובכל שעה. כי
אתה יודע שכל סמיכותנו עליהם, ובגדל כחם יש לנו על מה לסמך עתה גם עתה,
אפלו בעצם פחיתותנו וגריעותנו חס ושלום. הושיענו בזכותם וטהר לבנו לעבודתך
באמת. השיבני ואשובה כי אתה אלהי. כי גלוי וידוע לפניך, אשר מלאתי מלים, אך
איני יכול להוציאם בפה. תן לי דבור של תשובה, כי אני לא אחשך פי מלדבר לפניך
כל מה שיבוא לתוך פי. אך רחמך יקדמוני ויעזרוני, שלא אומר דבר שלא כרצונך
חלילה, כי אתה חפץ חסד ומרבה להטיב, ואתה חפץ בתקוני ובמוכתי גם עתה,
עזרני והושיעני למען שמך כי מרב בלבול דעתי, על כן דברי גם עתה לעו. אבל אני
מכרח ומחויב לדבר ולשוח ולהתחנן לפניך כל עוד נפשי בי, כל זמן שהנשמה בקרבי,
ואתה הטוב בעיניך עשה עמי:

רחם עלי ועזרני והושיעני שיטהר לבבי מהרה, כי אתה יודע כמה אני רחוק מטהרת
הלב באמת. כי הרביתי לפשע נגדך והלכתי אחרי שרירות לבי הרע, וחטאתי
ופגמתי נגדך הרבה על-ידי חמימות והתלהבות הלב דסטרא אחרא, ולא התגברתי
על יצר מחשבות לבי הרעים לגרשם ולסלקם ממני, עד אשר בעונותי הרבים, לבי
מלא רוח שטות ומחשבות רעות ורעיונים זרים ובלבולים הרבה, אשר מחמת זה איני
זוכה להתקרב אליך. רחמן מלא רחמים, קדוש וגורא, מטהר טמאים, טהר לבי
מהרה, מחל לי על העבר, ועזרני והושיעני להבא, שאזכרה לגרש ולסלק מלבבי כל
ההרהורים רעים וכל הרעיונים המבלבלים, וכל מיני מחשבות פגומות שבלב, הכל

אזכה לבער ולגַרֵשׁ ולסַלֵק מִלִּבִּי, וְאֶתְגַּבֵּר וְאֶתְחַזַּק וְאֶתְאַמֵּץ בְּכָל־עַת לְהַטּוֹת לְבָבִי
אֵלֶיךָ בְּאַמַּת, רַחֲמָן מְלֵא רַחֲמִים, זַכְנִי לְחַמִּימוֹת וְהִתְלַהְבוֹת הַלֵּב דְקִדְשָׁה, וְעֲשֵׂה
לְמַעַן אֲבוֹתֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ צְדִיקֵי הָאֲמַתִּיִּים מְצִדִּיקֵי הַרְבִּים פְּפוּכָבִים לְעוֹלָם וָעֵד,
שְׂאֻזְכָּה בְּכַחַם לְהִיּוֹת גַּם בֵּן בְּכָל־ל מְצִדִּיקֵי הַרְבִּים. וְאֻזְכָּה לְדוֹן אֶת כָּל הָאָדָם לְכַף
זְכוּת, וְלִקְרַב אֲנָשִׁים הַרְבֵּה לְעַבּוֹדְתֶךָ וְלִירְאָתֶךָ וְלִתּוֹרַתֶךָ, לְבָאֵר וְלְהֹאִיר וְלְהוֹדִיעַ
אֲמַתְתֶךָ לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַמּוֹךְ. וַיִּפְנְסוּ דְבָרֵי הָאֲמַתִּיִּים בְּלִבְכֶם, עַד אֲשֶׁר יִתְחַמֵּם
לְבָבְכֶם בְּחַמִּימוֹת וְהִתְלַהְבוֹת גְּדוֹל דְקִדְשָׁה לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמַּת, וְעַל־יְדִי־זָה וַיִּמְשַׁךְ עָלַי
בְּכָל פְּעַם חַמִּימוֹת וְהִתְלַהְבוֹת דְקִדְשָׁה יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאֻזְכָּה לְקַבֵּל וְלְהַמְשִׁיךְ בְּלִבִּי בְּכָל
פְּעַם חַמִּימוֹת וְהִתְלַהְבוֹת דְקִדְשָׁה מֵרַבּוֹתֵינוּ הַצְדִּיקִים, אֲשֶׁר הֵם דְבָקִים בְּךָ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ אִשׁ אֲכֹלָה, אֵל גְּדוֹל וְנוֹרָא. וְהֵם מְקַבְּלִים אִשׁ שְׁלֹמַעְלָה רִשְׁפֵי אִשׁ שְׁלֹהֶבֶת־
יָהּ, לְהִלְהִיב וּלְחַמֵּם לְבַב יִשְׂרָאֵל בְּחַמִּימוֹת וְהִתְלַהְבוֹת דְקִדְשָׁה, וְכָל דְבָרֵיהֶם כְּגַחְלֵי
אִשׁ. חֲמַל עַל עַמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל, שְׁתַּבְּעֵרֵת אִשׁ הַקִּדְּשׁ שְׁלֵהֶם לֹא תִכְבֶּה לְעוֹלָם וָעֵד, וַיִּקְיֵם
מִהֲרָה מְקַרָּא שְׁפָתוֹב, אִשׁ תְּמִיד תּוֹקֵד עַל הַמּוֹבַח לֹא תִכְבֶּה. וְנֻזְכָּה כְּלָנוּ לְקַבֵּל מֵאִשׁ
הַקִּדְּשׁ שְׁלֵהֶם בְּכָל פְּעַם לְחַמֵּם וְלְהִלְהִיב לֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַמּוֹךְ בְּהִתְלַהְבוֹת דְקִדְשָׁה
אֵלֶיךָ וְלְעַבּוֹדְתֶךָ בְּאַמַּת, בְּהִדְרָגָה וּבְמִדָּה פְּרִצוֹנָה הַטּוֹב, וְכָל מֵה שְׁתַּזְכְּנִי לְהַכְנִים
חַמִּימוֹת וְהִתְלַהְבוֹת דְקִדְשָׁה בְּלֵב אַחֲרִים, אֻזְכָּה שְׂיִתּוֹסֵף עָלַי וַיִּמְשַׁךְ עָלַי בְּכַפְלֵי
כַּפְלִים מְלַמְעָלָה, חַמִּימוֹת הַלֵּב וְהִתְלַהְבוֹת דְקִדְשָׁה עַל־יְדֵי אֲבוֹתֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ צְדִיקֵי
עוֹשֵׂי רְצוֹנָךְ מְשָׁרְתֶיךָ אִשׁ לוֹהֵט. וְעַל־יְדִי־זָה אֻזְכָּה לְבַעַר וּלְגַרֵשׁ וּלְסַלֵּק מִלִּבִּי כָּל
הַרוּחַ שְׁטוֹת וְכָל הַמַּחְשְׁבוֹת וְרַעִיוֹנִים רָעִים, עַד שְׂאֻזְכָּה מִהֲרָה לְמַהֲרַת הַלֵּב בְּאַמַּת.
וְעַל־יְדִי־זָה אֻזְכָּה לְדַבֵּר דְבוּרִים חֲדָשִׁים קְדוּשִׁים וְטַהוּרִים בְּכָל פְּעַם לְפָנֶיךָ בְּאַמַּת
לְרִצּוֹתֶךָ שְׁתַּקְרַבְנִי אֵלֶיךָ מִהֲרָה, וְאַהֲיֶה דְבוּק בְּךָ בְּאַמַּת תְּמִיד, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב, וְאַתֶּם
הַדְּבָקִים בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים בְּלָכֶם הַיּוֹם, וַיִּקְיֵם בִּי וּבְכָל יִשְׂרָאֵל מִהֲרָה מְקַרָּא
שְׁפָתוֹב, שִׁימְנֵי כַחוֹתֶם עַל לִבֶּךָ, כַחוֹתֶם עַל זְרוּעֶךָ, כִּי עֲזָה כַמּוֹת אֲהַבָּה קִשָּׁה כִשְׂאוֹל
קִנְאָה, רִשְׁפִּיָּה רִשְׁפֵי אִשׁ שְׁלֹהֶבֶת־יָהּ. מִיָּם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאֲהַבָּה וּנְהָרוֹת
לֹא יִשְׁטַפּוּהָ, אִם יִתֵּן אִישׁ אֶת כָּל הוֹן בִּיתוֹ בְּאֲהַבָּה, בּוֹז יְבוּזוּ לוֹ. וַיְהִי לְרִצּוֹן אֲמִרֵי־כִי
וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

❧ קיט ❧

[על-פי תורה קנ"ט - דע שיס אמצעני ודיא השכינה]

יג איר

גְּדִבּוֹת פִּי רִצָּה נָא יְהוָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמוֹדֵי. דְּרֹךְ פְּקוּדֶיךָ הַבִּינֵנִי וְאַשְׁיִיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ. דְּרֹךְ שִׁקְר הָסֵר מִפְּנֵי וְתוֹרַתְךָ חַנּוּנִי. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, נוֹתֵן הַתּוֹרָה, עֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ וּזְכַנּוּ לְעַסֵּק בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה יוֹמָם וְלַיְלָה. קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ, וְתַטְהֵר רַעֲיוֹנֵי וּלְבָבִי לְעַבְדוֹתְךָ, עַד שְׁאֲזַכֶּה לְלַמֵּד תּוֹרָה לְשִׁמְחָה בְּאַמֶּת, שְׂיֵהִיָּה כָּל כּוֹנְנֵי בְּלִמּוּדֵי בְּאַמֶּת לְשִׁמּוֹךְ לְכַד, בְּלִי שׁוּם פְּגִיזוֹת וּמִחֲשָׁבוֹת אַחֲרוֹת כְּלָל, בְּלִתִּי לִיהוּה לְכַדוֹ, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ תַעֲזָרְנִי בְּכָל-עֵת לְקַדֵּשׁ וּלְטַהֵר עַצְמִי כְּרְאוּי. עַד שְׁאֲזַכֶּה שְׂיֵהִיָּה כָּל לְמוּדֵי בְּשִׁבִיל שְׂכִינַת עֲדָה, לְאַקְמָא שְׂכִינַתָּא מַעֲפָרָא, עַד שְׂיַעֲלָה כָּל לְמוּדֵי לְהַשְׂכִּינָה שֶׁהִיא אִמְצָעֵי בֵּינוּ יִתְבָּרַךְ, וּבֵין הָעוֹלָם. וְתִקְבַּל הַשְׂכִּינָה הַקְּדוּשָׁה כָּל לְמוּד תּוֹרַתִּי בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה, וְעַל-יְדֵי-זוֹה תִּמְשִׁיךְ עָלֵינוּ כָּל הַהַשְׁפָּעוֹת, וְיֵהִיָּה נַעֲשֶׂה מִלְּמוּד תּוֹרַתְנוּ שְׁפַע רוּחַנִּיּוֹת וְשְׁפַע גְּשָׁמִיּוֹת, שְׂתַעֲלָה הַשְׁפַּע מֵעַסֵּק תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה לְהַחֲיוֹת כָּל הָעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, וְכָל הַמְּלֶאכִים וְשִׂרְפִים וְאוֹפְנִים וְחַיּוֹת הַקֶּדֶשׁ, וְכָל דְּרֵי מַעְלָה. וְגַם תִּרְדַּד הַשְׁפַּע גְּשָׁמִיּוֹת עַל-יְדֵי לְמוּד תּוֹרַתְנוּ לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ, וְתִשְׁפִּיעַ לָנוּ עַל-יְדֵי-זוֹה, בְּנֵי חַיִּי וּמְזוֹנֵי בְּשְׁפַע גְּדוֹל דְּקִדְּשָׁה, עֵשֶׂר וְכַבּוּד וְחַיִּים, וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל טוֹב בְּזֶה וּבְכָּא:

יט לחדש

וּבְכֵן תְּרַחֵם עָלֵינוּ וְתַעֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ שְׁכָל הָאֲדִים וְהָאוּרִים שְׁנִשְׂאוֹב מֵהַתּוֹרוֹת שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ הַקְּטַנִּים בְּמַעְלָה, אֲשֶׁר אֵין זוֹכִים שְׂיֵהִיָּה לְמוּדָם עוֹלָה לְהַשְׂכִּינָה, אֲשֶׁר לְמוּדָם נִתְפָּזֵר בְּאוֹיֵר בְּלִילָה עַל-יְדֵי הָרוּחַ הַקָּר שֶׁל כָּל הַגְּדִדֵינִי נְמוּסִין הַיּוֹצֵאִין בְּלִילָה וּמִכָּה עֲלֵיהֶם וְכָל בְּנֵי עוֹלָם שׁוֹאֲבִין מֵאֲדִים אֵלוּ, אֲנָא יְהוָה, עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבָרְךָ, רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעֲנֶךָ, וּזְכַנּוּ שְׁנִשְׂאוֹב וּנְקַבֵּל מֵאֵלוּ הָאֲדִים שֶׁל אֵלוּ הַתּוֹרוֹת לְטוֹבָה, שְׁנִזְכֶּה שְׂיֵהִיָּה נַעֲשֶׂה אֲצִלְנוּ מֵהֶם טַל תּוֹרָה, טַל אוֹרוֹת, סֵם חַיִּים, וְעַל-יְדֵי-זוֹה נִזְכֶּה לְהַתְּעוֹרֵר בְּכָל יוֹם בְּהַתְּעוֹרְרוֹת חֲדָשׁ בְּחֶשֶׁק נִמְרָץ וְהַשְׂתַּקְּקוֹת גְּדוֹל לְעַסֵּק בְּתוֹרַתְךָ וּבְעַבְדוֹתְךָ הַקְּדוּשָׁה בְּאַמֶּת, וְתִהְיֶה תּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה חֲדָשָׁה בְּעֵינֵינוּ לְנִמְרֵי בְּכָל יוֹם וְיוֹם. וְנִזְכֶּה לְעֵלוֹת מַעְלָה מַעְלָה בְּקִדְּשֶׁתְךָ הָעֲלִיוֹנָה, עַד שְׁנִזְכֶּה לְחֲדָשׁ חֲדוּשִׁין דְּאוֹרֵיִתָּא אֲמַתִּים עַל-יְדֵי-זוֹה, עַל-יְדֵי שְׁנִקְבַּל וְנִשְׂאוֹב מֵאֵלוּ הָאֲדִים הַנִּמְשָׁכִין מִכָּמָה וּכְמָה תּוֹרוֹת שֶׁל כְּמָה בְּנֵי אָדָם, וְיִצְטָרְפוּ

אֶצְלָנוּ צְרוּפִים חֲדָשִׁים קְדוּשִׁים בְּתוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה, עַד שְׁנוּכָה עַל-יְדֵי־זֶה לַחֲדָשׁ
 חֲדוּשֵׁין אֲמַתִּיִּים בְּתוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה בְּכָל יוֹם וְיוֹם כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב. וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְיָלָנוּ
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים, שֶׁלֹּא יִזַּק לָנוּ חֵם וְשָׁלוֹם בְּחִינַת הַמַּל הַזֶּה
 הַנֶּעֱשֶׂה מֵאֵלוּ הַתּוֹרוֹת הַמִּתְפָּזְרִים בְּאֹוִיר, שֶׁלֹּא יִגִּיעַ לָנוּ חֵם וְשָׁלוֹם עַל-יְדֵי־זֶה
 הַתְּעוֹרָרוֹת לְרִדִּיפַת הַמִּזְשָׂא וּמִתָּן וְהַשְׁלָשִׁים וְתִשַׁע מְלָאכּוֹת. וְתִצְיָלָנוּ מִתַּאֲוֹת מָמוֹן
 וּמְרִדִיפַת וְטְרִדוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וְהַבְּלִי, רַק נִזְכָּה לְהַשְׁלִיךְ יְהִבְנוּ עַל יְהוָה, וְלִכְבֹּטַח בְּךָ
 לְכַד שְׂאֵתָה תִכְלַכְלָנוּ וְתִפְרַנְסֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּעֵתוֹ וּבְזַמְנוֹ, וְלֹא יִגִּיעַ לָרִיק וְלֹא
 נִלְד לְבַהֲלָה, רַק כָּל תִּשְׁוֹקֵתָנוּ יִהְיֶה לְתוֹרַתְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ בְּאַמֶּת תָּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה.
 וְנִתְעוֹרֵר בְּכָל יוֹם וּבְכָל-עֵת וּבְכָל שְׁעָה בְּהַתְּעוֹרְרוֹת וְחֶשֶׁק וְרִצּוֹן חֲדָשׁ לְגַמְרֵי אֱלֹהֶיךָ
 וְלְתוֹרַתְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב, עַד שְׁנוּכָה לַעֲסֹק בְּתוֹרַתְךָ
 לְשִׁמָּה כָּל יְמֵי חַיִּינוּ, וְלָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּלְקַיֵּם מִצְוֹתֶיךָ וְלַהֲתַדְבֵּק בְּךָ תָּמִיד מֵעַתָּה
 וְעַד עוֹלָם, אָמֵן סְלָה:

קב

[על-פני תורה ק"ס - הדפּק דופּק וּנוקש בָּאָדָם]

יד אֵיךְ

יְהִי רִצּוֹן מְלַפְנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂאֻכָה תָּמִיד לְקַבֵּל עַל-יְדֵי נְשִׁימָתִי
 אֹוִירִים קְדוּשִׁים וְטַהוֹרִים הַבָּאִים מִדְּבוּרִים קְדוּשִׁים, וְעַל-יְדֵי־זֶה אֻכָּה לְדַפֵּק
 דְּקַדְשָׁה. וְתִסַּבֵּב בְּרַחֲמֶיךָ וְתַעֲזֹר לִי וְתוֹשִׁיעֵנִי שֶׁהַדַּפֵּק שְׁלִי יִהְיֶה דוּפֵק וּנוקש בִּי
 לְטוֹבָה, וְיִזְכְּרֵנִי עַל-יְדֵי דְפִיקָתוֹ לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב, קוֹל דּוּדֵי דוּפֵק
 פִּתְחֵי לִי אַחֲוֹתֵי רַעֲיָתִי יוֹנְתֵי תַמָּתִי שְׂרָאשִׁי נִמְלֵא מֶלֶךְ קְנֻצוֹתֵי רְסִיסֵי לֵילָה. וְתִשְׁמְרֵנִי
 וְתִצְיָלָנִי מִרוּחַ שְׁטוּת, מִרוּחַ רָעָה, וְלֹא אֲשָׁאֵב וְלֹא אֶקַּבֵּל בְּנְשִׁימָתִי שׁוּם אֹוִיר וְרוּחַ
 רָעָה הַנִּמְשָׁךְ מֵהַסְטֵרָא אַחֲרָא, הַבָּא מִדְּבוּרִים פְּגוּמִים. וְתִגַּן עָלַי וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְיָלָנִי
 מֵהַדַּפֵּק דְּסְטֵרָא אַחֲרָא, וְלֹא יִהְיֶה כַח לְהַדַּפֵּק לְדַפֵּק בִּי לְהַזְכִּירֵנִי לְתַאֲוֹת עוֹלָם הַזֶּה
 וְהַבְּלִי חֵם וְשָׁלוֹם, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְיָלָנִי תָּמִיד מִכָּל חַטָּא וְעוֹן מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. אָנָּה
 רַחוּם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, עֲשֵׂה מַה שֶׁתַּעֲשֶׂה, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחַסְדֶיךָ הָעֲצוּמִים, בְּאִפְּן
 שְׂאֻכָה לָשׁוּב אֵלֶיךָ מֵהֲרָה. אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, מְחִיָּה חַיִּים, מְזַכֵּיר נִשְׁכַּחוֹת, דַּפֵּק בִּי
 לְטוֹבָה, וְהַזְכִּירֵנִי בְּכָל-עֵת לָשׁוּב אֵלֶיךָ, בְּאִפְּן שְׂאֻכָה לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, חַיֵּשׁ קַל
 מֵהֲרָה, וְלֹא אֲשׁוּב עוֹד לְכַסְלָה. רַק אֻכָּה לַעֲבֹד אוֹתְךָ תָּמִיד בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם,

וְלִהְיֶה בְּךָ בְּאַמֶּת אָנִי וְזַרְעִי וְזַרְעַי חֲלָצִי וְכָל יוֹצְאֵי חֲלָצִי וְכָל זֶרַע עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן סְלָה:

קבא

[על-פי תורה קס"ה - ואהבת לרעך כמוך אני ה']

**אֲשֶׁרִי הַגִּבֹּר אֲשֶׁר תִּסְרְנוּ יְהוָה וּמִתּוֹרַתְךָ תִּלְמַדְנוּ. לְהִשְׁקִיט לּוֹ מִיְמֵי רַע עַד יִפְרָה
לְרַשָּׁע שְׁחַת. כִּי לֹא יִמַּשׁ יְהוָה עִמּוֹ וְנִחַלְתּוּ לֹא יַעֲזֹב. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מִלֵּא
רַחֲמִים, טוֹב וּמִטִּיב לְכָל, עֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׂאֵזְכָּה לְקַבֵּל הַכֹּל בְּאַהֲבָה, וְאֶפְלוּ כְּשֵׁאתָה
שׁוֹלַח עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ לְפַעֲמִים אִיזָה יִסּוּרֵין הַגְּדָמִים לְרַעוֹת חֶסֶם וְשָׁלוֹם, אֲזַכָּה לְקַבֵּל
הַכֹּל בְּאַהֲבָה גְּדוּלָה בְּאַמֶּת, וְתִפְתַּח אֶת לְבִי בְּקִדְשָׁה גְּדוּלָה, שְׂאֵזְכָּה לִידַע וְלִהְבִּין
בְּאַמֶּת, אֲשֶׁר כְּמוֹנִי, כְּמוֹ שְׂאֵנִי הוּא, כְּמוֹ שֶׁעֲשִׂיתִי נְגִדָה, כָּל מַה שֵׂאֲתָה עוֹשֶׂה עִמִּי,
הַכֹּל רַחֲמִים רַבִּים וְחֲסָדִים גְּדוּלִים בְּלִי שְׁעוֹר וְעָרָךְ עַד אֵין סוּף וְאֵין תְּכִלִּית, כִּי אִי
אֶפְשֶׁר לְבָאֵר וְלִסְפֹּר לְעוֹלָם עֵצִם רַבּוּי הַרַחֲמָנוּת וְהַחֲסָדִים וְהַטּוֹבוֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
עִמִּי, וְאֲשֶׁר אֲתָה עוֹשֶׂה עִמִּי, וְאֲשֶׁר אֲתָה עֲתִיד לַעֲשׂוֹת עִמִּי בְּכָל-עַתָּה וְרַגַע. מַה אוֹמַר
מַה אֲדַבֵּר, מַה אֲשִׁיב לִיהוָה כָּל תַּגְּמוֹלוֹהִי עָלַי. אֵךְ מַה אֶעֱשֶׂה וְעוֹנֹתִי טַמְטְמוּ אֶת
לְבָבִי וְעַקְמוּ אֶת דַּעְתִּי וּלְבָבִי, עַד שְׂאֵינִי זוֹכֵה לְהַרְגִישׁ אֶהְבַּתְךָ בְּלִבִּי, אֵף גַּם רוֹצִים
לְהַטּוֹת אֶת לְבָבִי בְּכָל-עַתָּה לְהַרְהֵר אַחֲרַי מִדּוֹתֶיךָ הַטּוֹבוֹת וְהַיִּשְׁרוֹת חֶסֶם וְשָׁלוֹם. עַל
כֵּן בָּאתִי לְהַפִּיל תַּחֲנָתִי לְפָנֶיךָ, שֶׁתִּמְלֵא רַחֲמִים עָלַי. וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלִינִי מִכָּל מִינֵי
עַקְמִימוֹת שְׁבָלָב, וְתַחֲזַק אֶת לְבָבִי וְדַעְתִּי בְּאַמוֹנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה לִידַע וְלִהְאָמֵן תָּמִיד,
כִּי צָדִיק אַתָּה יְהוָה וַיִּשֶׁר מִשְׁפָּטֶיךָ. וּלְפִי מַעֲשֵׂי הָרַעִים הַפְּגוּמִים אַתָּה מִתְנַהֵג עִמִּי
בְּחֶסֶד גְּדוֹל וּבְרַחֲמִים רַבִּים בְּלִי שְׁעוֹר. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ וְחֲסָדֶיךָ הַגְּדוּלִים, תַּחֲזַק
וְתַחֲמַל עָלַי וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלִינִי מִכָּל מִינֵי רַעוֹת וְצָרוֹת וּמִכָּל הַיִּסּוּרִין שְׁבַעֲעוֹלָם, כִּי
אַתָּה חַנוּן הַמֵּרַבָּה לְסַלַּח. וּלְפִי עֵצִם וּרְבּוּי פִּשְׁעֵי אֲשֶׁר כָּל הַיִּסּוּרִין שְׁבַעֲעוֹלָם אֵינָם
מִסְּפִיקִים חֶסֶם וְשָׁלוֹם לְתַקֵּן עוֹן אֶחָד הַקָּל שְׁבַקְלִים בְּעָרָךְ עוֹנֹתִי, אֵף-עַל-פִּי-כֵן
רַחֲמֶיךָ יִקְדְּמוּנִי, כִּי אַתָּה יָכוֹל לְמַחֵל וּלְסַלַּח לִי בְּלִי שׁוּם יִסּוּרִים כָּלֵל, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב,
כִּי עַמְּךָ הִסְלִיחָה לְמַעַן תִּגְרָא. וּבְכֵתִיב, כִּי עִם יְהוָה הַחֶסֶד וְהַרְבָּה עִמּוֹ פְּדוֹת וְהוּא
יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עוֹנֹתָיו. עַל כֵּן פִּרְשְׁתִּי יְדֵי אֱלֹהֶיךָ בְּעַל הַרְחָמִים, רַחֵם עָלַי
וְשִׁמְרָה נַפְשִׁי וְהִצְלִינִי מִכָּל מִינֵי רַעוֹת וְצָרוֹת וּמִכָּל הַיִּסּוּרִים שְׁבַעֲעוֹלָם, לֹא כַחֲטָאֵינוּ
תַעֲשֶׂה לָנוּ וְלֹא כְּעוֹנֹתֵינוּ תִגְמַל עֲלֵינוּ, וּמַה שְׂאֵנוּ מְכַרְחִים לְקַבֵּל עַל פִּי דְרָכֵי רַחֲמֶיךָ**

וּחְסֵדֶיךָ הָאֱמֵתִיִּים, אָנָּה יְהוָה, טוֹב וּמְטִיב, עֲשֵׂה עִמָּנוּ פְּלֵא לַחַיִּים, וְעֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנוּפָה לְקַבְּלָם בְּאַהֲבָה גְמוּרָה בְּאֵמֶת, וְלֹא תִשְׁלַח עָלַי שׁוּם יִסּוּרִים כִּי אִם בְּעֵת אֲשֶׁר תַּעֲזָרְנִי בְּקִדְשֶׁתְךָ הַעֲלִינֵנִי שְׁאוּפָה לְקַבְּלָם בְּאַהֲבָה גְמוּרָה בְּאֵמֶת, וְלֹא אֶתְחִיל לְהִרְהַר אַחֲרֶיךָ כֻּלָּל, וְאוֹזֵפָה לְשׁוּם אִשָּׁם נִפְשִׁי, וְאֵל אֵל אוֹמֵר נְשֹׂאתִי וְלֹא אֶחֱבֹל. רַחֵם עָלַי לְמַעַנְךָ, וְלֹא אֶהְיֶה מִבַּעַט בְּיִסּוּרִים, רַק תִּתֵּן לִי כַח וְדַעַת לְקַבְּלָם בְּאַהֲבָה בְּאֵמֶת, בְּעֵת אֲשֶׁר תִּרְצֶה בְּרַחֲמֶיךָ הָאֱמֵתִיִּים לְיִסְרְנִי בְּאַהֲבָה, כַּאֲשֶׁר יִיסֵר אִישׁ אֶת בְּנוֹ. וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, תִּקַּל מֵעָלַי הַיִּסּוּרִים בְּכָל הַקְּלִים (הַקְּלוֹת) שֶׁבַּעוֹלָם, כִּי כַחִי חָלַשׁ וְדַל וְדַעַתִּי פְּגוּמָה, וְאִין לִי שׁוּם כַח וְדַעַת לְקַבְּלַי יִסּוּרִים כֻּלָּל. כַּחֲסֵדֶךָ עֲשֵׂה עִמָּי, חַנּוּנִי אֱלֹהִים כַּחֲסֵדֶךָ כִּרְבִּב רַחֲמֶיךָ מִחַה פִּשְׁעֵי. כַּחֲסֵדֶךָ חַנּוּנִי וְאֲשַׁמְרֶה עֲדוֹת פִּיךָ. יְהוָה אֵל בְּאִפְךָ תוֹכִיחֵנִי וְאֵל בַּחֲמַתְךָ תִּיִּסְרֵנִי. מְלֵא רַחֲמִים, עֲשֵׂה רְצוֹנִי כְּרְצוֹנְךָ, שְׁאוּפָה לְבַטֵּל רְצוֹנִי לְגַמְרֵי מַפְגֵּי רְצוֹנְךָ וְלֹא יִהְיֶה לִי שׁוּם רְצוֹן שֶׁל עֲצָמֵי כֻּלָּל, רַק כָּל רְצוֹנִי יִהְיֶה, שִׁיְהִיָּה הַכֹּל כְּרְצוֹנְךָ בְּאֵמֶת מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן סְלָה:

קבב

[על-פי תורה קס"ט - והיה עקב תשמעון]

טו איך

צְרוֹת לְבָבִי הִרְחִיבוּ מִמְּצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי. צַר וּמְצוּק מְצֹאוֹנִי מְצוֹתֶיךָ שֶׁעֲשִׂעִי. צַר לִי מְאֹד, אָבִי שֶׁבִּשְׂמִימִים, צַר לִי מְאֹד, אָבִי אֵב הִרְחַמְנוּ, צַר לִי מְאֹד, אָבִי אָבִי, גּוֹאֲלֵי וּפּוֹדֵי, צַר וּמֵר, וְאָח וְאָבִי, וְאִין וְאֵלֵי מְאֹד, צַר וּמְצוּק מִכָּל צַד. עֲנֵנִי יְהוָה עֲנֵנִי עֲנֵנִי עוֹנָה בְּעֵת צָרָה עֲנֵנִי, כִּי אַתָּה יְהוָה עוֹנָה בְּעֵת צָרָה. עֲנֵנִי יְהוָה כִּי קָרָאתֶיךָ, עֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן שְׁמֶךָ. לְמַדְנִי וְהוֹרְנִי אִיךָ אוֹזֵפָה לְדוֹן וְלִשְׁפֹט אֶת עֲצָמֵי בְּעֲצָמֵי, עֲתָה בְּעֵת הַזֹּאת, בְּעֵת צָרָה הַזֹּאת, אֲשֶׁר אֲנִי מֵנַח כְּמוֹ בְּמִכְבֵּשׁ מִמֶּשׁ, וְאִינִי יוֹדַע לְשִׁית עֲצוֹת בְּנִפְשִׁי לְהַצִּיל אֶת עֲצָמֵי עַל כָּל פְּנִים מַעֲתָה, וּנְפִשִׁי נִבְהַלָּה מְאֹד, מְאֹד, וְאַתָּה יְהוָה עַד מָתִי עַד מָתִי, עַד מָתִי, עַד אֵן יִצְעַק בְּשִׁבִי אֲנִי (פְּלוֹנִי בֶן פְּלוֹנִית) עֲבָדְךָ בֶן אֲמֶתְךָ. אוֹי לִי וִי לִי, כִּי כָּל בִּיגוֹן חַיִּי וּשְׁנוֹתַי בְּאַנְחָה כִּשְׁל בְּעוֹנֵי כַחִי וְעֲצָמֵי עֲשִׂשׁוּ. וְעֲתָה אִיךָ לּוֹקְחִים עֲצָה, אִיךָ אוֹזֵפָה עֲתָה לְפִשְׁפֵּשׁ בְּמַעֲשֵׁי וְלִשְׁפֹט אֶת עֲצָמֵי עַל כָּל מַעֲשֵׁי וְהִנְהַגוֹתִי, מֵאַחַר שֶׁאֲנִי יוֹדַע בְּעֲצָמֵי שָׂרֵב מַעֲשֵׁי מְקַלְקְלִים וּפְגוּמִים מְאֹד, וּבְכַפְרֵט מִחֲשֻׁבוֹתַי הִרְעוֹת וְרַעֲיוֹנֵי הַמְּבַלְבְּלִים הַמְּפֹרֵרִים וּמְרוֹדִים כְּמֵה שְׁמֵרוֹדִים, רַחֲמָנָא לְצַלְן מַעֲתָה, וְנִדְמָה בְּדַעַתִּי כְּאֵלוֹ אִינִי בְיַדִּי חֵם וְשִׁלּוּם. וְזֶה כְּמֵה שֶׁאֲנִי חוֹתֵר

חתירות להציל את עצמי ולא עלתה ביד. עתה איד זוכין למשפט דקדשה, שאזכה לפשפש ולמשמש בדעתי במעשי, ולשפט את עצמי בעצמי, באפן שאמצא עצה ותחבולה טובה בכל-עת שאזכה לקימה, באפן שאשוב ואסור מהרה ממעשי הרעים וממחשבותי הרעות והפגומות:

מלא רחמים, חמל עלי ועזרני והושיעני בישועותיך האמתיות, כי כבר אמרתי לפניך כמה פעמים, שכל העצות האמתיות והנפלאות שגלית לנו על-ידי הצדיקי אמת, אם אמנם בלם נכוחים וישרים, בלם אהובים, בלם ברורים, בלם קדושים, ובלם עומדים ברום עולם. אך מעצם גשמיותנו וקשיות ערפנו קשה עלינו לקיים העצה בעצמה, בפרט שרב הדברים כל אחד נתלה בחברו ואיני יודע מהיכן להתחלה, כי אני רחוק משמחה מחמת שפגמתי הרבה בכרית קדש, וכן להפך קשה וכבד עלי לשוב על פגם הכרית ולזכות לתקן הכרית, מחמת שאני רחוק משמחה, כי עקר שמירת הכרית על-ידי שמחה, כמבאר בדברי חכמינו וזרונם לברכה בכמה מקומות. ועתה מאין יבוא עזרי, מאין תבא תשועתי, מאין אבקש עזר ותרופה לחולה מדכא כמוני. שוטטתי בארבע פנות תרופה לא מצאתי, שבתתי אליך בבשת פנים לשחרך אל בעת צרתי, ואתנפל ואתחנן לפניך מלא רחמים בכל-עת, מלך אוהב צדקה ומשפט, שתזכני ותעזרני ותושיעני ותלמדני ותורני בכל-עת דרכי המשפט דקדשה, שאדע ואבין ואשכיל איד לדון ולשפט את עצמי בעצמי בכל יום ויום על כל הדברים שעשיתי, ולמצא דרך ועצה נכונה ואמתית, שאזכה לקימה, באפן שאשוב מעתה מפל דרכי הרעים וממחשבותי הרעות, ולא אשוב עוד לכסלה, באפן שאזכה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת, ולעסק תמיד במשפט דקדשה לשפט את עצמי כראוי כרצונך וכרצון הצדיקים האמתיים, עד שאזכה על-ידי המשפט שאשפט את עצמי בעצמי, לסלק ולבטל כל המשפטים והדינים שלמעלה ממני, שלא יהיה כח לשום מערער ומקטרג לעורר שום דין ומשפט עלי כלל:

רבוננו של עולם, ידעתי כי אין בי כח לזה לסלק כל הדינים והמשפטים מעלי, על-ידי משפטי ודיני, כי איני עוסק בזה כראוי. אך על זה באתי לבקש ולהתחנן לפניך בעל הרחמים, שדברי אלה שאני מדבר לפניך, יהיה במקום המשפט שאני צריך לשפט את עצמי. ותעורר כח המשפט דקדשה של כל הצדיקים והיראים האמתיים שעסקו בזה כל ימיהם, ודנו ושפטו את עצמם יותר ויותר ממה שהיה מגיע

להם כְּמֵה פְּעָמִים, וְקָבְלוּ עַל עֲצָמָם וְסָבְלוּ יְסוּרִים וְצָרוֹת וְעִנּוּיִים קָשִׁים וּמְרִים עֲבוּר
 כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, וְהִרְבֵּה מֵהֶם מָתוּ וְנִהְרְגוּ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם בְּיְסוּרִים קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד.
 בְּזוֹכוֹתֵם וּבְחַסְדֵי תַגְרֵשׁ וְתַשְׁבֵּר וְתַמְתִּיק וְתַבְטֵל כָּל הַמְשַׁפְּטִים וְהַדִּינִים מִמֶּנִּי וּמִכָּל בְּנֵי
 בֵּיתִי וּמִכָּל הַנְּלוּיִם אֵלַי וּמִכָּל יִשְׂרָאֵל, וְתַבְטֵל כָּל הַצָּרוֹת בְּכֹלֵל וּבִפְרָט בְּגִשְׁמֵיזוֹת
 וּבְרוּחֵיזוֹת בְּגוֹף וּבְנַפֶּשׁ וּבְמוֹזֵן, וְלֹא תִתֵּן כַּח לְשׁוֹם שְׁלוּחֵי הַדִּין הַנִּקְרָאִים, רְצִים, בְּחִינַת
 רַגְלִין, שְׁיִלְכוּ לַעֲשׂוֹת אֵיזָה דִין בְּיִשְׂרָאֵל חֵם וְשָׁלוֹם, לֹא לְכָלֵל יִשְׂרָאֵל וְלֹא לְכָל יַחִיד
 וְיַחִיד מִיִּשְׂרָאֵל. וְאֶפְלוּ הַדִּינִים וְהַמְשַׁפְּטִים וְהַגְּזוּרוֹת שֶׁכָּבֵר נִמְסְרוּ לְרְצִים וְלִשְׁלוּחֵי
 הַדִּין חֵם וְשָׁלוֹם, וְאֶפְלוּ אִם כָּבֵר יֵצְאוּ הַרְצִים מִכַּהֲלִים וְדַחוּפִים בְּדַבַּר הַמְלִךְ לַעֲשׂוֹת
 אֵיזָה דִין וּמְשַׁפֵּט בְּיִשְׂרָאֵל חֵם וְשָׁלוֹם:

טז איך

אָנָּה רַחוּם בְּרַחֲמֵיךְ הַרְבִּים, חֲמַל עַל עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל בְּזוֹכוֹת הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים
 שֶׁשִּׁפְטוּ וְדָנוּ אֶת עֲצָמָן כְּרֹאוּי, וּבְזוֹכוֹת כָּל הַקְּדוּשִׁים שֶׁנִּהְרְגוּ עַל קְדֻשַׁת שְׁמִיךָ.
 וְתַחֲזֹר וְתַבְטֵל וְתַשְׁוֹל וְתַקַּח מִכָּל שְׁלוּחֵי הַדִּין אֶת כַּח הַמְשַׁפֵּט וְהַדִּין שֶׁמְסַרְתָּ לָהֶם,
 וְתֹאמֶר לְמַלְאָךְ הַרְף יְדֶיךָ, וְיָשׁוּב חֲרַבּוּ אֵל גְּדָהּ. כִּי אַתָּה אוֹחִז בְּיַד מִדַּת מְשַׁפֵּט, כְּמוֹ
 שֶׁכִּתּוּב, וְתֹאחִז בְּמִשְׁפַּט יָדֶי. וְאֶפְלוּ בְּשֵׂאתָה זֹרֵק חֵן, אַתָּה יָכוֹל לְהַחֲזִירָה בְּרַחֲמֵיךָ.
 רַחֵם עָלַי וְעַל כָּל הַתְּלוּיִם בִּי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וּבְטַל מַעְלִינוּ כָּל מִינֵי צָרוֹת וְדִינִים
 שֶׁבְּעוֹלָם, בְּטַל מַעְלִינוּ כָּל גְּזוּרוֹת קְשׁוֹת, וּבִפְרָט כָּל הַגְּזוּרוֹת קְשׁוֹת וּמְרוֹת הַנִּשְׁמָעִין,
 שְׂרוּצִים לְגֹזֵר עַל יִשְׂרָאֵל חֵם וְשָׁלוֹם, אוֹי לְנוּ שְׂרַאֲנוּ זֹאת, אוֹי וְאַבּוּי, עֵינֵינוּ דָּאֲבָה מִנִּי
 עֵינֵי הַצָּרָה הַזֹּאת. מֶרָא דְעֵלְמָא כְּלָא, מִי יָכוֹל לְסַבֵּל צָרָה כְּזֹאת, אוֹי, אוֹי, אוֹי, מִי יָכוֹל
 לְשַׁעַר מְרִירוֹת הַצָּרָה הַקָּשָׁה הַזֹּאת, אוֹי מִי יַעֲמֹד בְּזֵה. אוֹי שְׁמוּיִם, הַקִּיצוּ לְצַעֲרֵנוּ, אוֹי
 שְׁמוּיִם, הַפְּגִינוּ בְּעַדְנוּ, מִלְּאֲכֵי רַחֲמִים מְשַׁרְתֵי עֲלִיּוֹן חֲלוּ נָא פָּנַי אֶל בְּמִיטַב הַגִּיּוֹן אוֹלֵי
 יְחוּם עִם עֵנִי וְאַבּוּיִן אוֹלֵי יְרַחֵם. אוֹלֵי יְחוּם, אוֹלֵי יְרַחֵם, אוֹלֵי אוֹלֵי יְרַחֵם, אוֹלֵי יְרַחֵם,
 צְדִיקֵי יְסוּדֵי עוֹלָם, קוּמוּ כָּל שׁוֹכְנֵי עִפְרָה לְהַעֲתִיר בְּעַדְנוּ בְּעַת צָרָה הַמְּרָה הַזֹּאת. אָבוֹת
 הָעוֹלָם, שְׁבַעֲהָ רוּעִים, אַבְרָהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, מֹשֶׁה, אַהֲרֹן, יוֹסֵף, דָּוִד. וְכָל הָאֲמֵהוֹת,
 שָׂרָה, רִבְקָה, רָחֵל וְלֵאָה. וְשִׁנַּיִם עֶשֶׂר שְׁבַטֵי־יִהוּדָה, וְכָל הַזְּקֵנִים וְהַנְּבִיאִים רֵאשׁוֹנִים
 וְאַחֲרוֹנִים, וְכָל הַתְּנָאִים וְאַמּוֹרָאִים, וְכָל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים וְהַקְּדוּשִׁים וְהַיְרָאִים
 וְהַתְּמִימִים שֶׁהָיוּ בְּכָל הַדּוֹרוֹת עַד הַיּוֹם הַזֶּה, עֲמַדוּ נָא, עוֹרְרוּ נָא בְּלַכֶּם מִקְטָן וְעַד
 גְּדוֹל, אֵל תַּחֲרִישׁוּ וְאֵל תִּשְׁקוּטוּ, הַתִּיַצְבוּ נָא בְּעִזְרוֹתֵנוּ, בְּעַת צָרָה הַזֹּאת, הַשְׁתַּדְּלוּ
 וְהִרְבּוּ תַחֲנֹה וּבִקְשָׁה לְפָנַי מְלִךְ אֵל רַם וְנִשְׂא, יִזְכֹּר אֶהְבַּתְכֶם וְיַחֲיֶה זְרַעְכֶם, וּיְבַטֵּל

מאתנו כל גזרות קשות, ואין לנו על מי להשען כי אם על רחמי השם יתברך, ועל כחכם הגדול והקדוש. אל תביטו על מעשינו אשר לא טובים, ועל חמאינו ועונותינו ופשעינו המרבים והעצומים כל כך, כי כבר סבלתם יסורים וצרות הרבה בשבילנו בחייכם. הביטו אל מעט דמעט טוב, שנמצא בנו עדין, כי אפלו בפושעי ישראל הגרועים נמצאים כמה וכמה נקודות טובות, מפל שבן שגם עתה נמצאים קצת כשרים ויראים וצדיקים אמתיים, כי אין דור יתום, ותהלה לאל לא אלמן ישראל, הקיצותי ועודי עמך:

חוס וחמל ורחם ושמע קול צעקת ושועת עמך ישראל, אשר צעקו לפניך אנשים ונשים וטף מיזם שנשמע הגזרה המרה הזאת, עד אשר כמה נפשות מתו ונחלושו על-ידי-זה. ואף כי עתה אנו מתרפים מלצעק ולשוב כראוי, הלא אתה ידעת חלישות כחננו, כי בשר ודם אנחנו ומחמר קרצנו, ואתה יודע יצרנו כי מעשה ידך בלנו, בפרט בדורות החלוישים האלה בגשמיית ורוחניית. רחם רחם, בעל הרחמים, הושיעה הושיעה, בעל הישועות, כי אין מי יעמוד בעדנו שמך הגדול יעמד לנו בעת צרה. הבט משמים וראה כי היינו לעג וקלם בגוים נחשכנו כצאן לטבח יוכל, להרג ולאבד ולמכה ולחרפה, ובכל זאת שמך לא שכחנו נא אל תשכחנו. ראה את עמך מרודים מאד, ראה כי כל עקר צער ישראל הוא רק מחמת שרוצים להעביר אותם על דת ישראל חס ושלוה, על בן הם הולכים חשכים עיפים ונרדפים נאנחים ונדכאים מחכים למות עליך ואיננו, ועיניהם פלות כל היום לשמע איזה ישועה אמתית. ועיניהם תלויות אליך לבד בעיני עבדים אל יד אדונייהם, בעיני שפחה אל יד גברתה בן עינינו אל יהוה אלהינו עד שיהננו. חננו יהוה חננו כי רב שבענו בזה. יהמו מעיך ויכמרו רחמך עלינו, חוסה עלינו כרב חמלתך ואל תשפך חרוך עלינו, בזכות אבותינו ורבותינו הצדיקים האמתיים המעתירים אותך בעדנו תמיד. שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך:

גואל ומושיע פודה ומציל ומפרנס ועונה ומרחם בכל-עת צרה וצוקה, שמרנו והצילנו ופדנו מפל הצרות ומפל הדינים שבעולם (ובפרט מהצרות והגזרות אשר בעת הזאת, רחמנא לצלן, רחמנא לשזבן), חוסה יהוה על שארית ישראל עמך והצילנו מפל רע ומפל הגזרות קשות שבעולם, ותסלק ותסיר ותכטל כל המשפטים

והדינים מישראל, עד שנוזפה על-ידי בטול הדינים לשמחה גדולה, שתגדיל השמחה עד שתגיע לתוך הרגלין שנוזכה לרקד הרבה מתוך שמחה. נגילה ונשמחה בישועתך, בשמחה וגלה רנה דיצה וחדוה, (ובפרט בימי שמחה ויום טוב ימי חג פלוני) הקדושים הבאים לקראתנו לשלום. רחם עלינו וחזקנו לשמח בהם בכל עז, כי הם זמן שמחתנו. רב להושיע, רחם עלינו והשמיענו בשורות טובות אמתיות מהרה שנתבטלו כל הגזרות הקשות, למען נזכה, לשמח בשמחת החג הקדוש הפא עלינו לטובה, ולא יתערבב שמחתנו חס ושלום. רחם עלינו למען שמך ושמחנו בחג הקדוש הזה הפא עלינו לטובה בשמחה גדולה, בשמחה אמתית בשמך הגדול והקדוש שנקרא עלינו, ויקים מקרא שכתוב, בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו. עד שנוזפה להמשיך השמחה מהחג הקדוש והנורא הזה על כל השנה בלה:

ותחזקנו ותאמצנו להיות בשמחה תמיד, עד שנוזפה על-ידי השמחה לשמירת הברית קדש באמת, פראוי לאיש הישראלי הנבחר מכל העמים והלשונות, וברחמיך הרבים תשמר אתה בעצמך את בריתנו הקדוש מכל מיני פגמים שבעולם, ותעשה כנפלאותיך ותזכנו ברחמיך מהרה לתקון הברית בתכלית התקון הנבחר באמת פרצונך הטוב, כי בעצם נפלאותיך וטובותיך וחסדיך הרבים, ובכח וזכות הצדיקים האמתיים ששמרו את הברית בתכלית השלמות שאין שלמות אחריו, אני בטוח ונשען, שתתקן אותי ואת כל ישראל, ותהפך הכל לטובה, עד שגם כל הפגומים מאד מאד בפגם הברית יהיו בכלל תקון הברית באמת, כי ממך לא יפלא כל דבר. חוס וחמל עלי, חוס וחמל עלי ועל כל חברתנו ועל כל ישראל. חוס ורחם עלינו, חוס ורחם על בשתנו וכלמתנו, אשר אנו נבזים בעיני עצמנו ונמאסים מאד, עד אשר קשה לנו מאד לסבל את עצמנו. עזרנו והושיענו ופדנו וגאלנו עתה למען שמך. שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך. שמח נפש עבדך כי אלקי יהוה נפשי אשא. תשמיעני ששון ושמחה תגלגל עצמות דכית. הושע יהוה את עמך את שארית ישראל בכל פרשת העבור יהיו כל צרכיהם לפניך, אפלו בשעה שאתה מתמלא עליהם עברה כאשה עברה יהיו כל צרכיהם לפניך לרחם עליהם מהרה, ברוך אתה שומע תפלה. עשה רצונך בשמים ממעל ותן נחת-רוח ליראיך מתחת, והטוב בעיניך עשה, ברוך אתה שומע תפלה. שמע שועת עמך ישראל ועשה מהרה בקשתם, ברוך אתה שומע תפלה. שמע צעקת עמך ישראל ועשה מהרה בקשתם,

ברוך אתה שומע תפלה. צרכי עמך ישראל מרבים ודעתם קצרה, יהי רצון מלפניך
יהוה אלהינו שתתן לכל אחד ואחד כדאי פרנסתו, ולכל גויה וגויה די מחסורה, ברוך
אתה שומע תפלה. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. ברוך יהוה
לעולם אמן ואמן:

קכג

[על-פי תורה ק"פ - בענין סגלת הפדיון]

למי שמיביאין לו פדיון, יאמר תפלה זאת

יח א"ר

יהי רצון מלפניך, שימתקו הדינים והגבורות הקשות מעל (פלוני בן פלונית) על-ידי
פלא עליון, שהוא חסדים גדולים ורחמים גמורים ופשוטים שאין בו תערוכת
דין כלל. מלך גואל ומושיע פודה ומציל ומפרנס ועונה ומרחם בכל-עת צרה וצוקה,
רחם על החולה (פלוני בן פלונית) ופדהו מהרה מכל הצרות ומכל מיני חלאים ויסורין
ומכאובים ומחזשים, ותמתיק ותבטל כל הדינים מעליו בזכות המעות שנתן לידי על
פדיון. רחם עלינו, ויהיה נחשב המעות שנתן לידי פאלו הגיע המעות לידי הצדיקים
הקדושים שיודעים לעשות פדיון ולהמתיק ולבטל הדינים על-ידי שלוקחים בידם
המעות שבו אחיות הדינים, כי אני מוסר ידי וכל פונת לבי ודעתי עליהם, ויהיה
עשיתי כעשיתם וידי בידם ופי כפיהם. והם יכוננו בעדנו לטובה לעשות פדיון כראוי
על-ידי המעות הנה שבא לידי, וימתיקו ויבטלו כל הדינים מעל (פלוני בן פלונית)
בשרשן העליון שבכינה עלאה, ויהיו נמתקין הדינים שבזה העולם העשיה, על-ידי
השלישה ידים שבצירה שעולים מ"ב, שהם שם של מ"ב שפראשי-תבות של תפלת
רבי נחוניא בן הקנה, שהוא, אנא בכח גדלת ימינה תתיר צרורה. קבל רנת עמך
שגבנו טהרנו נורא. נא גבור דורשי יחודך כבבת שמרם, ברכם טהרם רחמי צדקתך
תמיד גמלם. חסין קדוש ברב טובך נהל עדתך. יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדשתך.
שועתינו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.
ובעולם הבריאה יהיו נמתקין הדינים על-ידי השלישה ידים שהם שני שמות (איק
יקו) שעולים מ"ב, ובאצילות יהיו נמתקין על-ידי שם הויה פשוט, ומלא, ומלא דמלא,
שעולה מ"ב אותיות:

אָנא רחם מלא רחמים, רחם על החולה הזה (או על האיש הזה אם הוא בשאר צרה, רחמנא לצלן), ותעורר כל השלשה ידים שבבינה עלאה שבכל השלש עולמות, אצילות, בריאה, יצירה, שהם יד הגדולה, יד החזקה, יד הרמה, ועל ידיה תמתיק ותבטל כל הדינים שבוה העולם העשיה, מעל החולה הזה ומכל ישראל, ותפדה אותו מהרה מכל הצרות וכל הדינים שגזרו עליו אפלו אם הוא אחר גזרדין, ותשלח לו מהרה רפואה שלמה מן השמים, רפואת הנפש ורפואת הגוף בתוך שאר חולי ישראל. ותורני ותלמדני בכל עת שיביאו לי מעות על פדיון, שאזכה לידע ולכונן האמת, כמה וכמה מעות צריך האיש לתן בשביל פדיונו כפי הדינים הנאחזים בו. גם תרחם על המביא הפדיון שלא יהיה קמצן, ויתן כפי מה שצריך לתן באפן שיצאו ממנו כל הדינים ויגיעו ויעלו להשלשה ידים העליונים הקדושים, ויהיה נמתק בשרשן העליון שבבינה עלאה. כי גלוי וידוע לפניך שאין אתי יודע עד מה איד להתנהג בזה. רחם מלא רחמים, על הדור העני הזה, אשר אין מי יעמד בעדנו. רחם על כלל ישראל ועל החולה הזה, ותמתיק ותבטל כל הדינים מעליו ומעל כל ישראל, ותרפאהו מהרה רפואה שלמה ותחלימהו ותחיהו ותשיבהו לאיתנו בקרוב, ותעורר לבו שישוב אליך באמת מהרה, ותמלא עליו רחמים כי אתה הוא בעל הרחמים. פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו, כי אין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים, כמו שכתוב, יחל ישראל אל יהוה כי עם יהוה החסד והרבה עמו פדות, והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו, אמן כן יהי רצון:

קבר

[על פי תורה קפ"ד - בשאחד מדבר עם חברו ביראת שמים]

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתהיה בעזרנו, שנוכה להתועד ולהתחבר בכל יום ויום לעבודתך וליראתך. ונוכה שכל אחד ואחד ידבר עם חברו ביראת שמים ויעורר כל אחד את חברו לעבודתך וליראתך, ויזכירו זה את זה, ויחזקו זה את זה, ויודיעו זה לזה, אמתתך ואמונתך ונגדלתך וטובך המלא את כל העולם, באפן שיהיה נמשך על ידינו תמיד אור ישר ואור חזר. ויהיה נכנה ונשלם בנין הקדשה בשלמות על ידינו תמיד בכל יום ובכל עת ובכל שעה. ויאירו כל האורות הקדושים בלבבנו, למען נוכה להתעורר באמת אליך ונשוב אליך בלב שלם, ולא נלך עוד אחר שרירות לבנו הרע, רק נוכה לעסוק כל ימינו בתורה ותפלה ומעשים

טובים. ונוסיף בכל יום ויום קדשה ודעת, וכל יום ויום יהיה ארך מחברו בתוספות קדשה וטהרה ויראה ואהבה באמת ובאמונה, למען לא נבוש ולא נכלם לעולם ועד. ויקים בנו מקרא שכתוב, אז נדברו יראי יהוה איש אל רעהו, ויקשב יהוה וישמע, ויכתב בספר זכרון לפניו ליראי יהוה ולחשבי שמו, יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לפני לפניך יהוה צורי וגואלי, אמן ואמן:

קבה

[על-פי תורה קפ"ה - כד ישראל אשתלמו בעובדיהו]

יט איר

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב, האל הגדול הגבור והנורא, שתרחם עלי ותמשיך ותשפיע עלי פחדך ואימתך ויראתך הקדושה, ותשמרני ותצילני מכל מיני יראות הנפולות, יראות חיצוניות, ולא אירא ולא אפחד משום דבר שפעולם, לא מחיה רעה ולסטים, ולא מפריצים ורשעים, ולא משום דבר שדרך בני אדם לפחד ממנו, מכלם תשמרני ותצילני שלא אירא ולא אפחד מהם כלל, רק אזכה להתבונן תכף במהירות גדול האמת לאמתו שאין בהם כח ליראנו ולהפחידנו, כי אם על-ידי שנפלה ונתלבשה בהם היראה מלמעלה. ואזכה להעלות היראה לשרשה, להתירא ולפחד ממך ומפניך, איום ונורא, באפן שאזכה ליראה קדושה באמת על-ידי-זה, ולהעלות כל היראות הנפולות לשרשן ולמקומן. ותעלני מדרגא לדרגא וממעלה למעלה, עד שאזכה לבוא ליראה עלאה בשלמות, שלא אצטרך עוד להמשיך עלי יראה על-ידי התעוררות מדברים תחתונים שנפלה בהם היראה העליונה. רק אזכה להתעורר מעצמי ליראה שלמה מפניך, שתגדיל חכמתי וכינתי ודעתי בקדשה גדולה, עד שאזכה לבוא ליראה עלאה בשלמות על-ידי התבוננות לפי בגדלתך ורוממותך תתברך לנצח, אשר יראתך ואימתך על כל שנאני שחק. כל דרי מעלה ומטה בלם ירעדון ויפחדון מפניך. מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה, כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין פמוד, מאין פמוד יהוה גדול אתה וגדול שמך בגבורה. אל נערץ בסוד קדושים רבה ונורא על כל סביביו:

מלא רחמים, אל גדול ונורא, תן לי יראה שלמה באמת, יראת הענש ויראת הרוממות בתכלית הקדשה בשלמות. עזרני והושיעני מהרה ופני שתהיה

יִרְאֶתְךָ עַל פְּנֵי לְבַלְתִּי אַחְמָא עוֹד שׁוּם חֲמָא וְעוֹן כָּלָל, אִם אֲנִי פְּעַלְתִּי לֹא אוֹסִיף, וְלֹא אֲשׁוּב עוֹד לְכַסְלָהּ. וְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, אוֹתִי וְאֵת זַרְעִי וְאֵת כָּל זֶרַע עַמְּךָ בֵּית-יִשְׂרָאֵל, לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּם שֶׁהֵם הָאוֹצֵר שֶׁל יִרְאֵת שָׁמַיִם, אֲשֶׁר הֵם מְלֵאִים יִרְאָה וְאִימָה וּפְחַד מֵאֲתָךְ, וְזַכְּנוּ לְהִתְקַרֵּב אֵלֵיהֶם בְּאֵמֶת, עַד שְׁאֲזוּכָה לְקַבֵּל עַל-יָדָם יִרְאָה קְדוּשָׁה וּמְהוֹרָה, יִרְאָה תִּתְאַה וְיִרְאָה עֲלֵאָה לְעֵלָא וְלְעֵלָא בְּתַכְלִית הַשְּׁלָמוֹת בְּאֵמֶת. וְתִהְיֶה בְּעוֹרֵי וְתוֹשִׁיעֵנִי בְּכָל-עֵת שְׁנוּכָה לְשַׁבֵּר כָּל הַמְּנִיעוֹת הַגְּדוּלוֹת וְהַעֲצוּמוֹת וְכָל הַמְּסֻבִּים הַמְּפֻסְקִים וְהַמְּזוּנְעִים מִלְּהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקִים יִרְאֵי יְהוָה בְּאֵמֶת, הֵן מְנִיעוֹת מִבְּנֵי אָדָם קְרוֹבִים וְרַחוּקִים גְּדוּלוֹם וְקִטְנִים, הֵן מְנִיעוֹת הַמַּחַ, הֵן מְנִיעוֹת מִחֲמַת מָמוֹן וּמְרֻחוֹת וּיְגִיעוֹת, וְכָל שְׂאֵר מִיְּנֵי מְנִיעוֹת וְעֹפוּבִים וּבְלָבוּלִים, כָּלֵם אֲזוּכָה בְּרַחֲמֶיךָ לְשַׁבְּרָם וּלְכַבְּלָם, וּלְטַרַח וּלְהַתִּינֵעַ בְּכָל הַטְּרַחוֹת וְהַיְגִיעוֹת וּלְכוּא בְּזִרְיוֹת לְצַדִּיקֵי אֵמֶת, וְאֵל יִמְנַעֵנִי שׁוּם מוֹנֵעַ וּמַעֲכָב בְּעוֹלָם כָּלָל:

אֲנֵא רַחוּם צַדִּיק, אִיוֹם וְגוֹרָא, אַתָּה יוֹדֵעַ עֲצֵם הִירְאָה הַקְּדוּשָׁה שְׁזָכוּ הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים עַל-יְדֵי עֲבוֹדָתָם וּיְגִיעָתָם וּמִסִּירַת נַפְשָׁם בְּאֵמֶת אֵלֶיךָ, עַד שְׁזָכוּ לְהַכִּיר אוֹתְךָ וּלְהַתִּירָא מִפְּנִיךָ בִּירְאָה גְּפֻלָּה, יִרְאָה עֲלֵאָה לְעֵלָא לְעֵלָא, אֲשֶׁר יֵשׁ כַּח בִּירְאָתָם הַקְּדוּשָׁה, שְׁתַּגִּיעַ גַּם עֲלֵינוּ. רַחֵם עֲלֵינוּ לְמַעַנָּם וְתִשְׁפִּיעַ עֲלֵינוּ מִירְאָתָם הַקְּדוּשָׁה וְהַגְּפֻלָּה שְׁנוּכָה גַּם אֲנַחְנוּ לִירְאָה שְׁלֵמָה מִפְּנִיךָ תְּמִיד, וְתִהְיֶה יִרְאֶתְךָ עַל פְּנֵינוּ לְבַלְתִּי נַחְמָא עוֹד, וְנִשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת וּבְלָב שָׁלֵם. רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֶךָ, וְזַכְּנוּ לְהִשְׁתַּוְּקַק וּלְכַסֵּף תְּמִיד לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקִים וִירְאִים אֲמִתִּיִּים, עַד שְׁאֲזוּכָה עַל-יְדֵי הַתְּגַבְרוֹת הַחֲשֵׁק וְהַרְצוֹן בְּאֵמֶת לְשַׁבֵּר כָּל מִיְּנֵי מְנִיעוֹת שְׁבַעֲוֹלָם, וּלְסַבֵּל כָּל מִיְּנֵי טְרַחוֹת וּיְגִיעוֹת וְיִסוּרִים בְּשִׁבִיל לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקֵי אֵמֶת, עַד שְׁאֲזוּכָה לְהִתְקַרֵּב אֵלֵיהֶם וּלְהַתְּדַבֵּק בָּהֶם בְּאֵמֶת וּלְהַמְשִׁיךְ וּלְקַבֵּל מֵהֶם יִרְאָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת, בְּאִפְּן שְׁאֲזוּכָה לְהִיּוֹת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֵמֶת תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. וְאֲזוּכָה עַל-יְדֵי הַמְּנִיעוֹת וְהַיְגִיעוֹת וְהַטְּרַחוֹת שְׁאִסְבַּל בְּשִׁבִיל לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקֵי אֵמֶת, שְׁעַל-יְדֵי-יְהוָה יִהְיֶה נַעֲשֶׂה כְּלֵי קְדוּשָׁה וּמְהוֹרָה לְקַבֵּל עַל-יְדֵי שְׁפַע טוֹבָה וּבְרָכָה וְכָל טוֹב לָנוּ וּלְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל:

ב איר

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, גּוֹרָא וְנִשְׁגָב עֲנִי, וְזַכְּנוּ מְהֵרָה לִירְאָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת. קְדוּשׁ אַתָּה וְגוֹרָא שְׂמֶךָ, אֲשֶׁר כָּל צָכָא מַעֲלָה זוֹחֲלִים וְרוֹעֲדִים מְאִימַת שְׂמֶךָ, שְׂרָפִים וְחַיּוֹת וְאוֹפְנֵי הַקֶּדֶשׁ וְכָל הַמְּלֻאָכִים הַגּוֹרָאִים רוֹעֲשִׁים וּמְתַפְחָדִים מְהֵרָה

גאונך, וכלם עושים באימה וביראה רצונך. יהוה שמעתי שמעך יראתי, יהוה פעלך בקרב שנים חייהו, בקרב שנים תודיע ברנזו רחם תזכור. תן לנו יראה, מלא רחמים, תן לנו יראה, איום ונורא, תן לנו יראה, אלהי כל הצדיקים שהם שרש היראה. תן פחדך יהוה אלהינו על כל מעשיך ואימתך על כל מה שבראת, ויראוך כל המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים ויעשו כלם אגדה אחת לעשות רצונך בלבב שלם. רבנו של עולם, אתה נורא אתה, עשה עמנו נוראות ונפלאות באפן שנוכח לשוב אליך באמת. נוראות בצדק תעננו אלהי ישענו, מבטח כל קצווי ארץ וים רחוקים. הורני יהוה דרךך אהלך באמתך, יחד לכבי ליראה שמך. קדוש ונורא הושיענו וזכנו לבוא לכל מה שבקשנו מלפניך, ותן לנו יראה שלמה מפניך באמת, עד שנוכח על ידי היראה להעלות נחת ושעשועים גדולים לפניך, ועל ידי זה תשפיע עלינו שפע טובה וברכה ורחמים וחסים ושלוש, בני חיי ומזוני רויחי, עשר וכבוד וחסים וכל טוב בגשמיות וברוחניות בזה ובכא, למען לא נבוש ולא נכלם ולא נפשל לעולם ועד. ותעלנו מהרה מעלה מעלה עד שנוכח ליראה עלאה בתכלית השלמות, ועל ידי זה יהיו נשלמים מעשינו לפניך בשלמות גדול, עד שנוכח שיהיה נשלם שמך הגדול והקדוש על ידינו תמיד בתכלית השלמות כרצונך הטוב, ויגדל שמך עד עולם, וישוכו כל באי העולם אליך, ויעבדוך כלם באימה וביראה ובפחד גדול. יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא. ויקים מהרה מקרא שכתוב, ארץ נתנה יכולה יברכנו אלהים, יברכנו אלהים וייראו אותו כל אפסי ארץ. ונאמר, וייראו גוים את שם יהוה וכל מלכי הארץ את כבודך. ונאמר, כי יהוה עליון נורא מלך גדול על כל הארץ. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך. ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו. וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

קבו

[על פי תורה קפ"ו - מה שמספרין מופתים מהצדיקים]

רבנו של עולם, זכנו לאמונת חכמים באמת בשלמות. עזרני שאזכרה להאמין באמת בדברי הצדיקים האמתיים, שאזכרה להאמין באמונה שלמה שכל דבריהם ומעשיהם אינו פשוט ויש בהם רזין וסודות גדולים, והם מלאים מופתים, כי נעלם בדבריהם חדושים ועתידות נפלאות ונוראות, עד אשר אזכרה לראות גבורות

יְהוָה וּנְפִלְאוֹתָיו עַל-יְדֵי דְבָרֵיהֶם הַקְדוֹשִׁים, לְרֹאוֹת שְׁכַל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ כָּל יְמֵינוּ, הַכֹּל הָיָה מְרֻמָּו בְּדְבָרֵיהֶם הַקְדוֹשִׁים הַנְּאֻמְרִים בְּאֵמֶת וְצֶדֶק, בְּחֻכְמָה נְפִלְאָה נֹרְאָה וְנִשְׁגָּבָה שֶׁהָיוּ מְרֻמְזִים לָנוּ כֹּל זֶה בְּדְבָרֵיהֶם וְשִׁיחָתָם שֶׁשָּׁמַעְנוּ מִפִּיהֶם אוֹ מִפִּי אֲחֵרִים בְּשֵׁמֶם אוֹ מִפִּי סִפְרֵיהֶם הַקְדוֹשִׁים וְהַנּוֹרְאִים. מְלֵא רַחֲמִים, זַכְנוּ לְאִמּוּנָה שְׁלֵמָה הַזֹּאת וְלִדְעַת וְשִׁכְלָה הַזֶּה, עַד שְׁאִמְצֵא בְּדְבָרֵיהֶם לְמַפְרַע כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ. וְאִזְכֶּה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב וְדְבוּק תְּמִיד בְּצַדִּיקֵי אֵמֶת וְאִנְשֵׁיהֶם הַנְּאֻמְנִים, וְלִילֶךְ בְּדַרְכֵיהֶם הַיֹּשְׁרִים וְהַתְּמִימִים, וְלִהְיוֹת בָּהֶם בְּאִמּוּנָה שְׁלֵמָה, עַד שְׁאִזְכֶּה לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת וְלִהְיוֹת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב כָּל יְמֵי חַיֵּי. וְתִמְהַר וְתַחֲשִׁי לְנַאֲלֵינוּ וְתִבְיֵא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צִדְקָנוּ, וַיְקַיֵּם מְהֵרָה מִקְרָא שְׁכֵתוֹב, כִּימֵי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נְפִלְאוֹת. יְהִיו לְרִצּוֹן אֲמִרֵי-י וְהִגְיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי. בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נְפִלְאוֹת לְבָדוּ. וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וָיְמָלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

קבו

[על-פי תורה קפ"ח - דע שצריך לנסע להצדיק לחזר על אבדתו]

כא אֵיך

נְשַׁכַּחְתִּי כְּמַת מְלַב הַיִּיטִי כְּכֹלִי אֲבָד. תַּעֲיִיתִי כְּשֶׁה אֲבָד בְּקֶשׁ עֲבָדְךָ כִּי מִצּוֹתֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מִי יִתְּנֵנִי כִּירְחֵי קֶדֶם כִּימֵי אֱלוֹהֵי יִשְׁמְרֵנִי. בְּהֵלֹו נָרוּ עָלַי רֵאשֵׁי לְאוּרוֹ אֵלֶיךָ חֲשֵׁךְ. מְלֵא רַחֲמִים, אַתָּה יוֹדֵעַ כָּל הַהֲשָׁגוֹת וְהַיְדִיעוֹת שֶׁיִּדְעָה וְהַשִּׁיגָה נִשְׁמַתִּי קֶדֶם שֶׁיִּצְאָה לְאוּרֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, בְּעֵת שֶׁהֵיטִיתִי בְּמַעֲוֵי אִמִּי בְּתַשְׁעָה יְרַחֵי לְדָה, שֶׁהָיָה נֵר דוֹלֵק עַל רֵאשֵׁי וְהֵיטִיתִי מִכֵּיט בַּה מְסוּפָה הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ, וּכְיוֹן שֶׁיִּצְאָת לְאוּרֵי הָעוֹלָם, מִיַּד נִשְׁכַּח וְנִאֲבָד מִמֶּנִּי כָּל הָאוֹר הַגָּדוֹל הַזֶּה. וְאֲנִי צָרִיךְ כָּל יְמֵי חַיֵּי לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ אַחֵר זֶה. לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ בְּכָל כַּחַי אַחֵר אֲבָדְתִּי שְׁאֲבָדְתִּי וְשֶׁשְׁכַּחְתִּי. וְאֲנִי בְּעֵצִים גְּשָׁמִיּוֹתִי וְקִשְׁיוֹת עֲרִפִי, לֹא דִי שֶׁלֹּא הִשְׁתַּדַּלְתִּי לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ כְּרֵאוּי אַחֵר אֲבָדְתִּי, אֲף גַם עֲשִׂיתִי מֵהַפֶּךְ אֶל הַפֶּךְ, כִּי הִלְכְתִּי אַחֵר תַּאֲוֹת לְבִי וְהַרְבִּיתִי לְחַטָּא וּלְפִשַׁע נִגְדָּךְ, אֲשֶׁר עַל-יָדֶם הוֹסַפְתִּי לְאֲבָד בְּיָדִים עוֹד הַרְבֵּה, עַד אֲשֶׁר נִתְרַחַקְתִּי מִמְּךָ כְּמוֹ שֶׁנִּתְרַחַקְתִּי, וְנִשְׁכַּח וְנִאֲבָד מִמֶּנִּי כָּל טוֹב נִשְׁמַתִּי, כָּל טוֹב הַנִּצְחָחִי, כָּל טוֹב הָאֵמֶתִי. וְאֲנִי יוֹדֵעַ שׁוֹם דְּרָךְ אֵיךְ לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ אַחֵר אֲבָדְתִּי, אֲבָדוֹתִי הַרְבּוֹת מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁר בְּמַעַט אֲבָדְתִּי אֶת עֲצָמֵי לְגִמְרִי, חֵם וְשְׁלוֹם. לוֹלִי יְהוָה עֲזָרְתָה לִּי כְּמַעַט שְׁכָנָה דוּמָה נִפְשִׁי. לוֹלִי תוֹרְתְךָ שֶׁעֲשׂוּעִי אִז אֲבָדְתִּי בְּעֵנִי. וְעַתָּה מַה אֶעֱשֶׂה

ומה אפעל. רבונו של עולם, יודע תעלומות עד אין חקר, צופה נסתרות, צופה ומביט עד סוף כל הדורות, אתה לבד יודע כל אבדותי הרבים היכן הם, ובחסדך הגדול חמלת עלינו חמלה גדולה ויתרה, וגלית לנו שכל אבדותינו של כל אחד ואחד הם אצל הצדיקים האמתיים. אבל בעונותינו הרבים מאד, אנו רחוקים מאד מהצדיקים האמתיים, אשר אצלם הם כל אבדותינו ואין אתנו יודע עד מה, מי הוא הצדיק האמת אשר אצלו כל אבדותינו, מכל שכן שאין אנו יודעים שום דרך איך לבקש ולחפש אצלו אחר כל אבדותינו הרבות והעצומות של כל אחד ואחד. מלא רחמים, פקח עיניך וראה שומותינו שאנו הולכים בתועים ואין לבקש, ביתומים ואין להם אב, כממאים ואין למהר, כדלים ואין לחננם. אשא עיני אל ההרים מאין יבוא עזרי. להיכן אנום לעזרה, אל מי מקדושים אפנה, ואמר אבד נצחי ותוחלתי מיהוה. זאת אשיב אל לבי על בן אוחיל. חסדי יהוה כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו. על בן באתי לפניך בעל הרחמים האמת, שתרחם עלי למען שמך, ותחוס ותחמל עלי בעצם חמלתך, יהמו ויכמרו מעיך ורחמיך עלי, ותפקח את עיני מהרה שאזכה לראות ולידע את הצדיק האמת אשר כל אבדותי הם אצלו, ואזכה לשבר כל המגיעות ולהתקרב אליו מהרה. וברחמיך תסיעני שאזכה להתניגע ולטרח ולהשתדל בכל כחי כל ימי לחפש ולבקש אצלו אחר כל אבדותי שאבדתי מעודי עד היום הזה, עד אשר אזכה למוצאם בחיי מהרה, באפן שאזכה לשוב אליך באמת להכיר אותך ולהתקרב אליך ולהתדבק בך באמת. ותשמרני ותצילני מעתה שלא אוכד עוד שום אבדה כלל מעתה ועד עולם. רחם עלי למען שמך, חמל על תפלת הערער כמוני היום, כמו שכתוב, פנה אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם. וכתיב, כי לא בזה ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע. תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעימות בימינך נצח. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי.

אמן ואמן:

קכח

[על-פי תורה קפ"ט - נשיכת הנחש]

רבונו של עולם, אלהים חיים ומלך עולם, שמחת ישראל, רחם עלי למען שמך והצילני מעצבות ומעצלות, אשר הם היו בעוכרי, ובטלו אותי הרבה מתורה ותפלה ומשוב הרבה, והביאוני למה שהביאוני, באשר הודעת לנו על ידי

חֲכָמֶיךָ הַקְדוֹשִׁים, שֶׁעָקַר נְשִׁיכַת הַנְּחָשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת רַחֲמָנָא לְצִלָּן. רַחֵם עָלַי, מָלֵא רַחֲמִים, וְהַצִּילֵנִי מֵעֵתָה מְנַשְׁיכוֹת הָאֱלֹהִים, תֵּן לִי חַיִּים וְאַחִיָּה, שִׁמְחַם נַפְשׁ עַבְדְּךָ כִּי אֵלֶיךָ יְהוָה נִפְשִׁי אֶשָּׂא. תִּשְׁמִיעֵנִי שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה תִּגְלָגְלָה עֲצָמוֹת דְּבִיתָ. זַכְּנִי לְהַזְדַּרֵּז בְּתוֹרָתְךָ וּבַעֲבוֹדָתְךָ תָּמִיד בְּזִרְיוֹת גְּדוֹל וּבְשִׁמְחָה רַבָּה וְעֲצוּמָה כְּרֵאוּי לְהַזְדַּרֵּז וּלְשִׁמְחַם בַּעֲבוֹדָתְךָ וּבְתוֹרָתְךָ הַקְדוֹשָׁה, אֲשֶׁר הֵם חַיִּינִי וְאַרְךָ יְמֵינִי בְּזֶה וּבְכַּף לְעַד וּלְנֶצַח, וְחוּץ מִזֶּה הַכֹּל הַכֹּל גְּדָף, הַכֹּל הַכֹּלִים אֵין בּוֹ מִמֶּשׁ, מִה יִתְרוֹן לְאָדָם בְּכֹל עֲמָלוֹ שִׁיעֵמַל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ, חוּץ מִתּוֹרָה וּתְפִלָּה וְעַבְדָּה. מְחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמְךָ נּוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקִים אַמּוֹנָתוֹ לִישֵׁנֵי עֶפֶר, הַחַיִּינִי וְהַקִּימֵנִי מֵעֶפֶר אֶרֶץ, אֲשֶׁר בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הִרְבִּים יִרְדְּנוּ עַד עֶפֶר מִמֶּשׁ וְיִוָּתֵר מִזֶּה, כִּי שָׁחָה לְעֶפֶר נַפְשֵׁנוּ דְבַקָּה לְאֶרֶץ בְּמִיָּנֵנוּ. קוּמָה עֲזֹרָתָה לָנוּ וּפְדוּנוּ לְמַעַן חֲסִדְךָ. דְּבַקָּה לְעֶפֶר נַפְשִׁי חַיִּי כְּדַרְכְּךָ. כִּי אַתָּה מְקִים מֵעֶפֶר דָּל וּמֵאֲשָׁפוֹת תָּרִים אֲבִיוֹן. הַקִּימֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ וּנְפִלְאוֹתֶיךָ, מִכֹּל הִירִידוֹת וְהַנְּפִילוֹת שֶׁנִּפְלַתִּי עַד הַנָּה, כִּי אֵין מִי שִׁיּוּכַל לְהַקִּימֵנִי, כִּי אִם אַתָּה וְהַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים לְבַד. זַכְּנִי לְזִרְיוֹת וְשִׁמְחָה הַמְּחִיִּין אֶת הַמַּחְזִין וְכֹל קוֹמַת הָאָדָם, יָדָךְ תִּבּוֹן עִמִּי אַף זְרוּעֶךָ תִּאֲמַצְנֵנִי, וְתַחֲזַקֵנִי בְּכֹל פֶּעַם בְּדַרְכֵי עֲצוּתְךָ הָעֲמוּקוֹת הַנְּפִלְאוֹת, בְּאִפְּן שְׂאוּכָה לְגַרֵּשׁ מֵאִתִּי הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת לְגַמְרֵי וְלְהַפְכֵם לְזִרְיוֹת וּלְשִׁמְחָה גְּדוֹלָה. תַּחֲוֵי נַפְשִׁי וְתַהַלְלֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ יַעֲזֹרֵנִי, כִּי מִמֶּךָ לֹא יִפְלֵא כֹל דְּבַר וְאֵין שׁוֹם דְּבַר נִמְנַע מִמֶּךָ, מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מְלֶכֶךָ מְמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יִשׁוּעָה קַיִם כִּי תַחֲוֵי הַמֵּתִים מִמֶּשׁ, כִּי אַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ כְּכֹר הַרְבִּית וּנְפִלְאוֹתֶיךָ עִמִּי בְּלִי שְׁעוֹר בְּכֹל יוֹם וּבְכֹל-עֵת וּבְכֹל שְׁעָה מֵעוֹדִי וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה. הַחַיִּינִי וְקִימֵנִי מֵעֵתָה בְּחַיִּים אֲמִתִּיִּים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. הַמְּעִימֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ וּנְפִלְאוֹתֶיךָ מֵחַיִּים שְׁזָכוּ הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים זְכוּרָם לְבִרְכָה, אֲשֶׁר הָיוּ חַיִּים חַיִּים אֲמִתִּיִּים בְּכֹל-עֵת, וְזָכוּ לְחַיִּים חֲדָשִׁים וְנוֹרָאִים וּנְפִלְאִים בְּכֹל פֶּעַם, אֲשֶׁר יֵשׁ כַּח בְּחַיִּים שְׁלָהֶם לְהַשְׁפִּיעַ עָלַי אֹר חַיִּים גַּם עִתָּה אִיךְ שְׂאֵנִי עִתָּה, בְּאִפְּן שְׂאוּכָה גַם אֲנֹכִי לְחַיּוֹת עַל-כָּל-פָּנִים מֵעֵתָה חַיִּים אֲמִתִּיִּים, חַיִּים אַרוּכִים, חַיִּים טוֹבִים, חַיִּים הַנִּקְרָאִים חַיִּים בְּאַמֶּת. תוֹדִיעֵנִי אֵרַח חַיִּים שֶׁבַע שְׂמַחוֹת אֶת פְּנִיךָ נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נְצַח. יְהִיוּ לְרִצּוֹן אֲמִרֵי-פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי, אָמֵן:

קבט

[על-פי תורה ק"צ - נייענו כל העם יחדיו]

כב א"ר

יְהוָה חֲקַרְתָּנִי וַתִּדְעֵנִי, אַתָּה יָדַעְתָּ שִׁבְתִּי וְקוּמִי בְּנִתְּהָ לְרַעִי מִרְחוֹק. אֶרְחִי וְרַבְעֵי זְרִית וְכָל דְּרָכֵי הַסִּבְנָתָה. כִּי אֵין מְלָא בְּלִשׁוֹנֵי הֵן יְהוָה יָדַעְתָּ בְּלָהּ. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, נוֹתֵן הַתּוֹרָה, אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה. אַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ נִתְּתָ לָנוּ בְּחִירָה, שִׁיְהִיָּה לָנוּ כַח לְבַחַר בְּחַיִּים אוֹ לְהַפְדָּ חֶסֶם וְשְׁלוֹם, אֲשֶׁר זֶה הָעֲנָנִן שֶׁל כַח הַבְּחִירָה שֶׁנִּתְּתָ לְהָאָדָם הוּא פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת, הַפְּלֵא הַגְּדוֹל שֶׁבְּכָל פְּלֵאוֹת בְּרִיּוֹתֶיךָ, שֶׁבְּרַאתָ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת (כַּמּוּבָא בְּכַמְּה סְפָרֵי קוֹדֶשׁ), כִּי אֵין דְּבַר נִפְלֵא וְנוֹרָא וְנִעְלָם וְנִסְתָּר בְּכָל הַבְּרִיאָה שֶׁל כָּל הָעוֹלָמוֹת, כְּמוֹ זֹאת הַפְּלִיאָה הַנִּשְׁגָּבָה וְהַחֲדוּשׁ הַנִּפְלֵא וְהַנִּעְלָם, שִׁיְהִיָּה נִמְצָא נִבְרָא בְּעוֹלָם בְּכַחַךְ שִׁיְהִיָּה לוֹ כַח הַבְּחִירָה לְבַחַר בְּדָרְךָ שֶׁהוּא רוּצָה, שִׁיְהִיָּה לוֹ כַח לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ אוֹ כַּנְּגַד רְצוֹנְךָ חֶסֶם וְשְׁלוֹם, וְעַל זֶה אָמַר דּוֹד הַמְּלֻךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, נוֹרָאוֹת נִפְלִיתִי נִפְלֵאִים מַעֲשֵׂיךָ וְנִפְשֵׁי יָדַעְתָּ מְאֹד. פְּלִיאָה דַעַת מִמֶּנִּי נִשְׁגָּבָה לֹא אוֹכַל לָהּ. אָנָּה אֱלֹהֵי מְרוֹחֶךָ וְאָנָּה מַפְנִיךָ אֲבָרְחָ. וּבְכֵן בְּאִתִּי לִפְנֵיךָ אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת, שֶׁתְּהִיָּה בְּעֲזֻרִי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתִהְיֶה עִמִּי תָמִיד שְׂאֵמָה אֵת כַח בְּחִירְתִּי אֱלֹהֵי וְלִרְצוֹנְךָ, שְׂאֵזְבָּה תָמִיד בְּכָל-עֵת לְבַחַר בְּחַיִּים בְּדָרְךָ הַטּוֹב וְהָאֵמֶת כְּרְצוֹנְךָ וְכַרְצוֹן הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים, וְלֹא אֵמָה מְרְצוֹנְךָ יְמִין וְשְׂמָאל כָּל יְמֵי חַיֵּי עַד עוֹלָם:

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲדוֹן כָּל, אַתָּה הוֹדַעְתָּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ שֶׁעָקַר כַח הַבְּחִירָה שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שֶׁקָּבְלוּ אֶת הַתּוֹרָה עַל-יְדֵי מֹשֶׁה רַבְּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, הוּא רַק עַל-יְדֵי שְׁלֹא דִבְרַתָּ עִם יִשְׂרָאֵל בְּעֶצְמָם אֲלֵיהֶם לְנַכַח, רַק כָּל דְּבָרֶיךָ הָיָה עִם מֹשֶׁה רַבְּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, וְהֵם שִׁמְעוּ בְּדַבְּרְךָ עַמּוֹ, וּמַחֲמַת זֶה יֵשׁ לָנוּ כַח הַבְּחִירָה עַל כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת, כִּי כָל אֲשֶׁר יִדְבַר יְהוָה אֵל הָאָדָם בְּעֶצְמוֹ הוּא מְכַרַח לַעֲשׂוֹתוֹ בְּלֵי בְחִירָה, וּמֹשֶׁה רַבְּנוּ לֹא הָיָה לוֹ כַח הַבְּחִירָה עַל מִצְוֹת הַתּוֹרָה, רַק כָּל בְּחִירְתּוֹ הָיָה בְּעֲנָנִן, מֹשֶׁה הוֹסִיף יוֹם אֶחָד מִדַּעְתּוֹ, דִּהְיִינוּ בְּמָה שְׁלֹא בְּאַרְתָּ לוֹ בְּפִרוּשׁ, וְהָיָה מְכַרַח לְהִבִּין מִדַּעְתּוֹ אִיךְ לְהִתְנַהֵג, וּבְזֶה הָיָה כָּל כַח בְּחִירְתּוֹ. וְהִנֵּה אֲנִכִּי בְּעֲנֵי אֲשֶׁר הַתְּאוּוֹת וְהַמִּדּוֹת מִתְּגַבְּרִים עָלַי כְּמוֹ שִׁמְתִּגְבְּרִים וְרוֹדְפִים אוֹתִי מְאֹד בְּכָל-עֵת, וַיֵּשׁ לִי בְּחִירָה גְּדוֹלָה עַל כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה, וְאֲנִי צָרִיךְ הַתְּחַזְּקוֹת גְּדוֹל וַיִּשְׁוּעָה וְרַחֲמִים גְּדוֹלִים מֵאַתָּה תִּתְּבַרְךָ, שְׂאֵזְבָּה לְהַטּוֹת כַח בְּחִירְתִּי לְחַיִּים, לְבַחַר בְּטוֹב וְלִמְאֵם בְּרַעַ. וְעַתָּה מָה אַעֲשֶׂה, אֲשֶׁר נוֹסֵף לְכָל זֶה, אֲנִי מְסַפֵּק הַרְבֵּה בְּכַמְּה דְבָרִים אִיךְ לְהִתְנַהֵג בְּהֵם,

וְדַעְתִּי וְעֲצַתִּי חֲלוּקָה מְאֹד בְּהִרְבֵּה דְבָרִים אֲשֶׁר אֵינִי יוֹדֵעַ כָּלֵל לִכְוֹן בָּהֶם רְצוֹנְךָ בְּאֵמֶת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בָּהֶם, וּגְדֻמָּה לִי שְׂאֵם הֵייתִי יוֹדֵעַ רְצוֹנְךָ בְּאֵמֶת הֵייתִי מִתְנַהֵג כְּרְצוֹנְךָ בְּוֹדָאִי. וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אָבִינוּ אַתָּה, אֲנַחְנוּ הַחֲמֵר וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ כְּלָנוּ. הוֹרְנִי וּלְמַדְנִי מָה אַעֲשֶׂה וּמָה אֶפְעַל, כִּי מוֹשֶׁה רַבֵּנוּ וְשְׂאֵרֵי צַדִּיקִים גְּדוֹלִים וְנוֹרָאִים, שֶׁהָיָה לָהֶם בְּחִירָה בְּעִנְיָנִים כְּאַלֶּה שֶׁהָיוּ מְסַפְּקִים בָּהֶם אֵיךְ הוּא רְצוֹנְךָ, הָיָה לָהֶם כַּח וּגְבוּרָה גְּדוֹלָה, כִּי הָיוּ גְבוּרֵי כַח עוֹשֵׂי דְבָרוֹ דְּרַמְיָן לְמִלְאָכִים מִמֶּשׁ, וְכִבֵּר שֶׁבְרוּ כֹּל הַתְּאוּוֹת לְגִמְרֵי וְלֹא הָיָה לָהֶם בְּחִירָה מִצַּד הַתְּאוּהָ בְּשׁוּם דְּבָר שֶׁבְעוֹלָם, וְעַל כֵּן הָיָה רְאוּי שִׁיחִיָּה לָהֶם בְּחִירָה בְּבַחֲיִנַת, מוֹשֶׁה הוֹסִיף יוֹם אֶחָד מִדַּעְתּוֹ, שֶׁהֵם הַדְּבָרִים שֶׁהָיוּ מְסַפְּקִים בָּהֶם, אֲבָל אִישׁ עֵב וְגַם כְּמוֹנֵי אֲשֶׁר הִרְבֵּתִי לְפָשַׁע נִגְדָּךְ וְעַדִּין הַתְּאוּוֹת רוֹדְפִים אַחֲרַי כָּל כַּף, וְאֲנִי חוֹשֵׁב מִחֲשֻׁבוֹת בְּכֹל־עַת לְמַצֵּא עֲצָה וְתַחֲבֻלָּה וְתִרְוּפָה לְדַחוּתָם מֵעָלַי, וְכַח בְּחִירַתִּי מִגִּשְׁמַת מְאֹד, מָה אַעֲשֶׂה, כְּשֶׁנוֹסֵף לָזֶה מִבְּלַבְלִין אוֹתִי הִרְבֵּה, וְכִמְה סַפְּקוֹת וְחֲלוּקַת הָעֲצָה בְּכִמְה דְבָרִים שְׂאֵינִי יוֹדֵעַ אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בָּהֶם. בְּמָה אֲזַכֶּה לְמַצֵּא הַדְּרָךְ הַיָּשָׁר וְהַנְּכוֹן בְּאֵמֶת, בְּאִפְּן שְׂאֲזַכֶּה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ:

כג אִיר

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מֵרַב בְּלִבּוֹל דַּעְתִּי טַעֲנוֹתִי נִסְתַּתְּמִין וְאֵינִי יוֹכֵל לְפָרֵשׁ שִׁיחֲתִי הַיֵּטִב, אֲבָל אַתָּה יוֹדֵעַ כָּל תַּעֲלוּמוֹת לִבִּי. וְעַתָּה הוֹרְנִי וּלְמַדְנִי מָה לַעֲשׂוֹת וְאֵיךְ לְהִתְנַהֵג מֵעַתָּה כָּל יְמֵי חַיֵּי, לְמַדְנִי עֲצָה וּגְבוּרָה לְמִלְחָמָה כְּבִדָּה כְּזֹאת. קוּמָה בְּעִזְרַתִּי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׂאֲזַכֶּה לְהַטּוֹת לִבִּי אֵלֶיךָ לְכַהֵר בְּטוֹב כְּכֹל הַדְּבָרִים שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ אֵמֶת רְצוֹנְךָ בָּהֶם עַל־פִּי תוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה. וְלֹא אֵלֶיךָ עוֹד אַחֲרַי שְׂרִירוֹת לְבִי הָרַע וְלֹא אַתּוֹר אַחֵר לִבִּי וְאַחֲרַי עֵינִי. רַק אֲזַכֶּה בְּכֹל־עַת לְהַטּוֹת בְּחִירַתִּי לְדְרָךְ הַחַיִּים וְהַטּוֹב וְהָאֵמֶת, וְתֵאִיר עֵינֵי בְּתוֹרַתְךָ וְתִלְמַדְנִי בְּרַחֲמֶיךָ בְּכֹל־עַת, שְׂאֲזַכֶּה לִידַע הָאֵמֶת וְלִכְוֹן רְצוֹנְךָ בְּכֹל הַדְּבָרִים שְׂאֵנִי מְסַפֵּק בָּהֶם. הוֹרְנִי יְהוָה דְּרָכְךָ אֶהְלֵךְ בְּאֵמֶת יַחַד לִבִּי לִירְאָה שְׂמֶךָ. הַדְּרִיכֵנִי בְּאֵמֶת וּלְמַדְנִי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אוֹתְךָ קוּיִתִּי כָּל הַיּוֹם. הוֹרְנִי יְהוָה דְּרָכְךָ וּגְנַחֲנִי בְּאַרְח מִיִּשׁוּר לְמַעַן שׁוֹרְרֵי. רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, זַכְּנִי לְהַפְּלֵל בְּצַדִּיקֵי אֵמֶת עַד שִׁיתְּבַטְּלוּ מִמֶּנִּי כָּל הַתְּאוּוֹת וְכֹל הַבְּלִי עוֹלָם הַזֶּה, שְׂלֵא יִהְיֶה לִי שׁוּם תְּאוּהָ וְחֲמֻדָּה לָהֶם כָּלֵל, רַק אֲזַכֶּה לְהַטּוֹת שְׂכָמִי לְסַבֵּל עַל תּוֹרָה וְתַפְּלָה וְעִבּוּדָה, וּלְהִרְבּוֹת בְּצַדִּיקָה וּגְמִילוּת חֲסָדִים וּמַעֲשִׂים טוֹבִים. וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצִּילֵנִי מִסַּפְּקוֹת וּבְלִבּוֹלִים וּמִחֲלוּקַת הָעֲצָה, רַק אֲזַכֶּה תְּמִיד לִידַע אֵמֶת רְצוֹנְךָ

בְּכָל הַדְּבָרִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי אֲנִי סוֹמֵךְ עָלֶיךָ בְּכָל תְּנוּעוֹתַי וְכַרְצוֹנְךָ אַעֲשֶׂה. הוֹרְנִי יְהוָה
 דְּרֹךְ חַקֶּיךָ וְאַצְרְנָה עִקְבֵךָ. הִדְרִיכֵנִי בְּנִתְיָב מִצּוֹתֶיךָ כִּי בּוֹ חִפְצָתִי. הֵט לְבִי אֶל עֲדוֹתֶיךָ
 וְאֵל אֶל בְּצַע. רַחֵם רַחֵם מְלֵא רַחֲמִים, עָלַי וְעַל כָּל הַתְּלוּיִם בִּי. תְּהִי יָדְךָ לְעֹרְנִי כִּי
 פְּקוּדֶיךָ בְּחִרְתִּי. תַּחֲוֵי נַפְשִׁי וְתַהַלֵּלְךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ יַעֲרוֹנֵנִי. תַּעֲיִתִי בְּשֶׁה אוֹבֵד בְּקֶשׁ עֲבָדְךָ
 כִּי מִצּוֹתֶיךָ לֹא שִׁכַּחְתִּי. תַּעֲיִנּוּ לְשִׂמְאֹל יְמִינְךָ תִּקְרַבְנִי. תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים שִׁבַּע
 שְׂמֵחוֹת אֶת פְּנֵיךָ נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נִצַּח. יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמִרֵי-פִי וְהִגְיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה
 צוּרִי וְגוֹאֲלִי. אָמֵן וְאָמֵן:

קל

[על-פי תורה קצ"א - אֶפְשֶׁר שִׁיֵּשֵׁב אַחַד אֶצְלַ חֲבֵרוֹ וְכוּ' ש"י עולמות]

יְהוָה אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מָאֵד וְלִגְדֻלַּתְךָ אֵין חֶקֶר, וּבִרְאֵת אֶת הָאָדָם בְּרַחֲמֶיךָ וּטוֹבְךָ, כְּדִי
 שִׁיזְכֶּה לְדַעַת וְלַהֲפִיר אוֹתְךָ, לְחַזוֹת בְּנַעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ, שֶׁזֶה עֶקֶר
 הַתַּעֲנוּג הַנִּפְלֵא שֶׁבְּכָל הַתַּעֲנוּגִים שֶׁבְּהַ עוֹלָם וְשֶׁבְּכָל הָעוֹלָמוֹת, עַד שְׂאֵי אֶפְשֶׁר
 לְכַנּוֹתוֹ בְּשֵׁם תַּעֲנוּג וְטוֹב כִּי אִם בְּדֶרֶךְ שְׂאֵלָה, אֲשֶׁרִי הַזּוֹכֵה לָזֶה. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ
 הַבְּטַחְתָּ עַל-יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוּשִׁים לְהַנְחִיל לְכָל צַדִּיק וְצַדִּיק ש"י עוֹלָמוֹת, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב,
 לְהַנְחִיל אוֹהֲבֵי יֵשׁ וְאוֹצְרוֹתֵיהֶם אֲמַלֵּא. וְגִלִּיתָ לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ, שֶׁכָּל הַשִּׁי עוֹלָמוֹת מְרַגְּשִׁין
 רַק בְּלֵב, וְעַל כֵּן יִכּוֹל לְהִיּוֹת שִׁיֵּשֵׁב אַחַד אֶצְלַ חֲבֵרוֹ בְּגַן עֵדֶן, וְלִזֶּה יְהִיָּה כָּל הַשִּׁי
 עוֹלָמוֹת בְּלָבוֹ, וְחֲבֵרוֹ שִׁיֵּשֵׁב אֶצְלוֹ יְהִיָּה חֶסֶד וְרַק מֵהֶם, כִּי לָבוֹ חֶסֶד מְכַל זֶה. וְעַתָּה,
 אָבִי שֶׁבְּשָׂמַיִם, רַחֵם עָלַי וְזַכֵּנִי מֵעַתָּה עַל כָּל פְּנִיִם לְהִיּוֹת בְּכָלֵל יְרֵאָה וְעוֹשֵׂי רִצּוֹנְךָ
 בְּאַמְתִּי, עַד שֶׁאֲזַכֶּה גַם כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ וּטוֹבְךָ הַנִּפְלֵא וְהַנּוֹרָא לְנַחַל אוֹתָם הַשִּׁי עוֹלָמוֹת
 בְּלָבִי בְּאַמְתִּי, שֶׁאֲזַכֶּה לְדַעַת וְלַהֲפִיר אוֹתְךָ בְּאַמְתִּי בְּהַשְׁגוֹת אֲמִתִּיּוֹת כְּאֵלָה שֶׁהֵם
 בְּחִינַת נַחֲלַת שִׁי עוֹלָמוֹת:

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, אַתָּה יְדַעְתָּ כְּמָה אֲנִי רַחוּק מִזֶּה בְּלִי שַׁעוֹר, כִּי עַדִּין
 אֲנִי צָרִיךְ לְהַעֲתִיר הַרְבֵּה לְהַנְצִל מֵהַגִּיהֶנֶם מִשְׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת וּמִתַּחֲתֵינוּ, כִּי
 הַרְבֵּתִי לְפִשַׁע נִגְדָה, עַד אֲשֶׁר עוֹנוֹתַי עָבְרוּ רֵאשִׁי כְּמִשְׂא כְבֵד וּכְבָדוֹ מִמֶּנִּי. מִכְּעִתִּי בִּיּוֹן
 מִצּוֹלָה וְאֵין מַעֲמֵד, בְּאִתִּי כְּמַעֲמְקֵי מַיִם וְשִׁבְלַת שִׁטְפָתַנִּי. וְלֹא דִי לָנוּ בַּעֲוֹנוֹת
 הַרְאֵשׁוֹנִים, כִּי אִם הוֹסַפְתִּי עֲלֵיהֶם עוֹד חֲדָשִׁים, מָה אוֹמֵר מָה אֲדַבֵּר מָה אֶצְטַדֵּק. אֵךְ
 כְּבָר גִּלִּיתָ לָנוּ עַל-יְדֵי צַדִּיקוֹךָ עֲצִים רַבּוּי רַחֲמֶיךָ וְחֶסְדֶיךָ בְּלִי שַׁעוֹר. עַל כֵּן אֲנִי מַחְיָב

בְּכֹל מְקוֹם שֶׁהוּא, לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְנַפֵּל לְפָנֶיךָ וּלְהַעֲתִיר עֲדוּן לְזִכּוֹת לְכֹל הַטּוֹבוֹת שֶׁבְּכֹל
הָעוֹלָמוֹת כְּאֲשֶׁר הִזְהַרְנוּ מִצְדִּיקֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים, וְהַעִירוּ אֶזְנוֹנוּ מִמְּךָ לְקוֹוֹת וּלְצַפּוֹת לְוָה,
מְלֵא רַחֲמִים, מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם רַחֵם, הַצֵּל הַצֵּל, הוֹשִׁיעָה הוֹשִׁיעָה. הַצִּילֵנִי מִחֲרָפוֹת
וּבְוִשׁוֹת בְּזֶה וּבְכֵּן, הַצִּילֵנִי מִעוֹנְשֵׁיךָ הַקָּשִׁים, הַצִּילֵנִי מִזַּעֲמֶךָ, חוּסֵה עָלַי כָּרַב רַחֲמֶיךָ.
רַחֵם עָלַי וְהִיָּה בְּעֶזְרִי לְהִתְעוֹרֵר מֵעַתָּה עַל כָּל פְּנִים לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאֱמֶת. עֲזֹרְנִי מֵעַתָּה
לְהִיּוֹת אִישׁ כָּשֶׁר בְּאֱמֶת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב וְכְרִצּוֹן צְדִיקֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים, בְּאִפְּן שְׂגָם אָנֹכִי
אֲזָכְרָה לְנַחֵל שֵׁי עוֹלָמוֹת בְּאֱמֶת, וְאֵל תְּבִישְׁנִי מִשְׁכְּרִי וְאֵל תַּחֲפִירֵנִי מִתַּקְוֹתַי, כִּי רַחֲמֶיךָ
רַבִּים מְאֹד, רַחֲמֶיךָ רַבִּים בְּלִי שַׁעוּר. רַחֲמֶיךָ רַבִּים יִהְיֶה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיְנִי. רַחֵם עָלַי וְעַל
כָּל הַתְּלוּיִם כִּי לְמַעַן שְׂמֹךְ, בְּזִכּוֹת וּכְח הַצְדִּיקִים הָאֱמִתִּיִּים שֶׁאֲנוּ נִשְׁעָנִים עֲלֵיהֶם
תָּמִיד, בְּכַחֵם וּבְזִכּוֹתֵם בְּאֵתִי לְפָנֶיךָ בְּעַל הַרְחָמִים, לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ עַל כָּל אֱלֹהִים. עֲשֵׂה
גְדוּלוֹת עַד אֵין חֶקֶר וּנְפִלְאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר עֲשֵׂה עִמִּי פְּלֵאִי פְּלֵאוֹת, בְּאִפְּן שֶׁאֲזָכְרָה
מֵעַתָּה עַל כָּל פְּנִים לְהִיּוֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֱמֶת תָּמִיד, וְלֹא אֲשׁוּב עוֹד לְכַסְלָהּ. עֲזֹרְנִי
מֵעַתָּה לְגַרֵּשׁ מִמֶּנִּי כָּל הַמַּחְשְׁבוֹת רָעוֹת וְכָל הַמַּחְשְׁבוֹת הַמְבַלְבְּלוֹת. וְתַהֲרֵה עִמִּי
תָּמִיד לְהַמְשִׁיךְ כָּל רַעֲיוֹנִי וּמַחְשְׁבוֹתַי לְתוֹךְ תּוֹרָה וּתְפִלָּה, בְּאִפְּן שֶׁאֶהְיֶה דְבוּק בְּךָ
וּבְתוֹרָתְךָ וּבְעִבּוֹדְתְךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. יִהְיֶה לְרִצּוֹן אֱמֶרְתִּי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יִהְיֶה
צוּרִי וְגוֹאֲלִי. אָמֵן וְאָמֵן:

קלא

[על-פי תורה קצ"ב - דע שדבור אמת שיוצא מפי הצדיק]

כד א"ר

זְכוֹרְתִי יָמִים מְקַדֵּם הִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּתְךָ בְּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ אֲשׁוּחַח. פְּרָשְׁתִּי יְדֵי אֱלֹהֶיךָ נִפְשִׁי
בְּאֶרֶץ עֵיפָה לָךְ סְלָה. אֲזָכְרָה מַעֲלָלֶיךָ יְהוָה כִּי אֲזָכְרָה מְקַדֵּם פְּלֵאָה. זְכוֹר תִּזְכּוּר
וְתִשׁוּחַ עָלַי נִפְשִׁי. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זְכוֹר כָּל הַנִּשְׁכָּחוֹת אֵתְּהָ הוּא מֵעוֹלָם, וְאֵין שִׁכְחָה
לְפָנֶיךָ כִּסֵּא כְבוֹדְךָ. עֲזֹרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן שְׂמֹךְ, שֶׁאֲזָכְרָה לְזָכְרֵךְ הַיָּטִב אֵת כָּל הַדְּבוּרִים
שֶׁל הַצְדִּיקִים אֱמִתִּיִּים, שֶׁזְכוּתִי לְשִׁמְעַ מִפִּיהֶם וּלְרִאוֹת בְּסִפְרֵיהֶם. זַכְּנִי שֶׁאֲזָכְרֵךְ הַיָּטִב
בְּכַח הַזְכָּרוֹן יִפְהָ אֵת כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁיֵּצֵא מִפִּיהֶם וְשִׁמְעֵתִי מִפִּיהֶם אוּ מִפִּי כְּתִבְיָהֶם.
כִּי אֵתְּהָ יוֹדַע עֵצִים רוּם מַעֲלוֹת נִשְׁגָּבוֹת שֶׁל כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הַקְּדוּשׁ שֶׁיֵּצֵא מִפִּיהֶם
אֲפִלּוּ בְּמִלֵּי דַעְלָמָא, אֲשֶׁר אֵין עֶרְךָ אֲלֵיהֶם, כִּי כָּל דְּבָרֵיהֶם אֱמֶת וְצֶדֶק. וּמִי שֶׁזָּכְרָה
לְקַבֵּל דְּבָרֵיהֶם בְּאֱמֶת וּלְחַוֶּקֶם בְּכַח זְכוּרוֹנוֹ יִפְהָ, הוּא מְקַבֵּל פְּנֵיו וְשִׁכְלוֹ וְנִשְׁמָתוֹ שֶׁל

הצדיק, ונחקק בדעת המקבל והשומע אור פני הצדיק ושכלו ונשמתו, מכל שבן כששומעים מהם דברי תורה הקדושים. וברחמיך הרבים, אזנים כרית לי, וכמה פעמים מתנוצצין בלבי, מעט עצם נפלאות קדשת דבריהם הנוראים המאירים לארץ ולדירים עליה באור נפלא ונורא מאד מאד עד אין חקר, עד אשר נתעורר לבי קצת להתקרב אליך באמת. אבל בעונותי הרבים, התגברה עלי השכחה ונשכח ממני אור דבריהם המאירים ונתרחקתי ממך כמו שנתרחקתי, שכחתי את מוכתי ונשיתי את קדשתם. נשכחתי כמת מלב הייתי ככלי אבר. על כן באתי לפניך בעל הרחמים, מזכיר נשכחות, שתרחם עלי מעתה, ותזכני לזכר מעתה את כל דברי אמת שאשמע מפי הצדיקים אמתיים, או מה שאלמד בספריהם הקדושים. ותזכרני ברחמיך כל מה שאשמעתי כבר ושכחתי, הכל תזכירני ברחמיך, ולא אשכח עוד דבר ממשנתי כל ימי חיי עד עולם:

ותהיה בעזרי ותושיעני מהרה שאזכה לקיים מה שהזהירונו רבותינו זכרונם לברכה, לציר לפני בשעת הלמוד דמות דיוקנו של התנא והצדיק שאני לומד דבריו הקדושים, ויהיה דומה בעיני כאלו הצדיק והתנא עומד לפני. וכן כשאדבר ואספר דברי תורתו לאחרים השומעים ממני, יהיה מציר ועומד לפני דמות דיוקנו הקדוש, עד שיהיה נחשב כאלו התנא והצדיק בעצמו מדבר עמהם ושומעים דבריו מפיו הקדוש בעצמו, באפן שיעשו דבריהם הקדושים פעלתם בשלמות. ויגמרו הצדיקים כל התקונים שהתחילו להמשיך בעולם, להחזיר כל העולם לעבודתך ולתורתך באמת. ותזכני לחזור כל דבור וכל חדוש אמת של התורה הקדושה מאה פעמים ואחד לפחות, באפן שאזכר היטב כל דבור ודבור בדעתי ולא אשכח ממשנתי אפלו דבור אחד לעולם, עד שיהיה נחקק ונצטיר בדעתי ושכלי ונשמתי, פניו ושכלו ונשמתו של הצדיק האמת שאני לומד ועוסק בדבריו הקדושים והנוראים, באפן שארגיש היטב טעם נעם מתיקות ערכות דבריהם הנשגבים, ויאיר בדעתי ונשמתי אור התנוצצות דבריהם המאירים באור נשגב ונורא מאד מאד, למען אזכה לשוב אליך מהרה, להשליך אלילי כסף וזהב ולא אלך עוד אחרי שרירות לבי הרע. ואמשך ואשמש את עצמי מהכלי עולם הזה ותענוגותיו, ואשים כל מגמתי ותשוקתי וחספי וחסקי ורצוני ותקנתי לעולם הבא הנצחי הקים לעד, ולא אחליף עולם עומד בעולם עובר, כצל עובר:

רחם עלי למען שמך וזכני לזכרון אמת דקדושה. לזכר היטב את כל דברי התורה הקדושה. ותזכני להתמיד בלמודי היטב, להגות בתורתך הקדושה יומם ולילה, ולחזר כל דבר מאה פעמים ואחד, באפן שאזכר תמיד את כל דבור וכל חדוש וכל טעם ועצה אשר גלית לנו בתורתך הקדושה, המלאה עצות ואורות קדושות ונוראות, ולזוכרם היטב בכח הזכרון שלי יפה כל ימי חיי עד עולם, עד היום אשר תאספני אליך בשלום. ואזכה לבוא לשם עם כל דברי התורה שיהיה קשור וחקוק וכלול ונאחד בשכלי ונשמתי כל דברי התורה שבכתב ושבעל-פה. ואזכה ברחמיך להיות בכלל יראיך עוסקי תורתך, שנאמר עליהם, אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו. רחם עלי למען שמך, כי אנכי בעניי ידעתי שפלותי וגריעותי כמה אני רחוק מפל זה. אך ברחמיך הרבים במחתי כי אתה טוב ומטיב לכל, ואתה חפץ שנתפלל ונעתיר לפניך על כל הטובות הגדולות האמתיות והנצחיות. ועל זה תמכתי יתדותי לבוא לפניך בפנים שאינם יפות כאלה, לבקש ממך שתאיר עלי אור פני מלך חיים, שהם אור פני הצדיקים האמתיים. האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך. פניך האר בעבדך ולמדני את חקיך. ויקים בנו מקרא שכתוב, באור פני מלך חיים ורצונו בעב מלְקוּשׁ. אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה. ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו. וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

קלב

[על-פי תורה קצ"ד - מי שרוצה כבוד הוא שוטה]

כה איר

מלך הכבוד, זכני שאהיה בורח מן הכבוד בתכלית באמת. ותהיה עמי תמיד, ותתן לי חכמה בינה ודעת אמת, ואזכה לדעת גדלתך ורוממותך וממשלתך אשר מלא כל הארץ כבודך, ובכל דבור ודבור מלבש כבוד מלכותך, כי הדבור הוא היכל המלך, עד שאתבטל בעיני עצמי נגד כבודך ולא אחפץ שום כבוד כלל, כי מי הוא פתי ורצה כבוד בהיכל המלך, כי כל הכבוד הוא רק בהדבור שהוא היכל המלך. ומי הוא השוטה שירצה לקבל כבוד בפני המלך, אשר כל הכבוד והגדלה והממשלה שלו לבד. רחם עלי ותן לי דעת אמת לידע כל זה באמת, ולא ארדה אחר הכבוד כלל, רק אדרבא אתרחק ואברח מן הכבוד בתכלית באמת, ואמסר כל הכבוד אליך וליראיך האמתיים לבד, אשר אתה חפץ בכבודם באמת, ויקים מקרא

שְׁכַתוֹב, שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאִשֵׁיכֶם וְהַנְּשֹׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֵא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, מִי זֶה מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד יְהוָה עֲזוֹ וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מְלַחֵמָה. שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאִשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם
וַיָּבֵא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סְלָה. בְּרוּךְ
יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ, וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמְלֵא
כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

קלג

[על-פי תורה קצ"ה - בצר הרחבת לי]

בְּקִרְאֵי עֲנֵנִי אֱלֹהֵי צְדָקִי בְּצַר הַרְחַבְתָּ לִּי חֲנִנִי וּשְׁמַע תְּפִלָּתִי. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא
רַחֲמִים, טוֹב וּמְטִיב לְכָל. זַכְּנִי וְעֲזֹרְנִי וּפְתַח עֵינַי וּלְבִי וְדַעְתִּי שְׂאוּכָּה תְּמִיד
לְהַסְתַּכַּל עַל הַטּוֹבוֹת וְהַהֲרַחְבוֹת שְׂאֵתָה מְטִיב עִמִּי וּמְרַחֵב לִי גַם בְּתוֹךְ הַצָּרָה
וְהַמְּצוּקָה בְּעֲצָמָה, אֲשֶׁר רַק עַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ לִי חַיִּית וְקִיּוּם בְּתוֹךְ מְעוֹף מְצוּקוֹתַי וְצָרוֹתַי,
צָרוֹת הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף, אֲשֶׁר סְבוּנִי גַם סְכַבּוּנִי בְּתוֹרְנִי וְהִדְרִיכּוּנִי, אֲשֶׁר כְּמַעַט אֵין דֶּרֶךְ
לְנַטוֹת יָמִין וּשְׂמָאל, אֲשֶׁר אֵינִי יוֹדֵעַ לְהִיכֵן לְכֶרֶחַ מִמֶּנִּי בְּעֲצָמִי. כִּי אֲנֹכִי בְּעֲצָמֵי סְבוּתִי
בְּנַפְשִׁי כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלַי, בְּעוֹנוֹתַי הַרְבִּים וּבְמַעֲשֵׂי הָרָעִים וּמַחְשְׁבוֹתַי הַמְּגוֹנוֹת, וְאֶף-
עַל-פִּי-כֵן חֲסִדְךָ לֹא הִסְרַת מִמֶּנִּי. חֲסִדֵי יְהוָה כִּי לֹא תִמְנּוּ כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו. כִּי חֲסִדְךָ
גָּדוֹל עָלַי וְהַצִּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְׂאוֹל תַּחְתֵּיהָ. חֲסִדְךָ גָּדוֹל עָלַי מְאֹד מְאֹד בְּכָל יוֹם וּבְכָל-עֵת
וּבְכָל שָׁעָה, כִּי לוֹלִי חֲסִדְךָ הַנִּפְלֵא וְהַנּוֹרָא וְהַנְּשֹׂגֵב אֲשֶׁר אֵתָה גּוֹמֵל עִמִּי בְּכָל-עֵת כְּכֹר
אֲבֹדְתִי בְּעֲנִי, לוֹלֵא יְהוָה עֲזָרְתָה לִּי כְּמַעַט שְׁכָנָה דוּמָה נַפְשִׁי. וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר חֲסִדְךָ
וְרַחֲמֶיךָ רַבִּים וְעֲצוּמִים עָלַי כָּל כּוֹ, עֲזֹרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׂאוּכָּה לְהַרְגִּישׁ וּלְרֹאוֹת וּלְהַפִּיר
בְּכָל-עֵת חֲסִדְךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ, שְׂאֵתָה מְטִיב עִמִּי בְּכָל-עֵת וּבְכָל שָׁעָה וְרַגַע. וְאוֹכָּה
לְרֹאוֹת וּלְמַצֵּא כָּל הַהֲרַחְבוֹת וְהַיְשׁוּעוֹת שְׂאֵתָה מְרַחֵב לִי גַם בְּתוֹךְ הַצָּרָה בְּעֲצָמָה
רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְעַל-יְדֵי-זֶה אוֹכָּה לְשַׂמַּח בִּישׁוּעַתְךָ תְּמִיד, וּלְהַתְחַזֵּק וּלְהַתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ
תְּמִיד, יְהִי אִיךָ שְׂיִהְיֶה. וְאֵהִיָּה תְּמִיד מוֹדָה עַל הָעֵבֶר וְצוּעֵק לְעֵתִיד לְבוֹא, וְלֹא יְהִיָּה
כְּלָפִי שׁוּם עַקְמִימוֹת כְּלָל עַל הַנְּהַגוֹתֶיךָ וְדַרְכֶיךָ הַטּוֹבִים וְהַיְשָׁרִים וְהַנְּכוּחִים בְּאַמֶּת.
וּבְכָל מָה שְׁעוֹבֵר עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אוֹכָּה לְהֶאֱמִין בְּאַמוּנָה שְׁלָמָה, כִּי צְדִיק וַיִּשָּׂר
אֵתָה, כִּי אֵתָה מְנַהֵיג עוֹלָמְךָ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוּתֶיךָ בְּרַחֲמִים כְּמוֹ שְׁכַתוֹב טוֹב יְהוָה לְכָל
וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו. רַחֵם עָלֵינוּ, מְלֵא רַחֲמִים, מְלֵא חֶסֶד בְּכָל-עֵת, וְגַרְשׁ וּכְפַל
מֵאֵתָנוּ כָּל מִיּוֹנֵי עַקְמִימוֹת שְׁבַלְכְּבָנוּ, וְלֹא יַעֲלֶה וְלֹא יָבוֹא עַל לְבַבְנוּ שׁוּם מַחְשְׁבָה

והרהור על דרכיך והנהגותיך, רק אזכה להביט ולהסתכל על הרחבותיך ונפלאות חסדיך וטובותיך בכל-עת, ואפלו בתוך הצרה בעצמה רחמנא לצלן, אתה מרחיב לנו הרחבה בדרכים נפלאים וישועות גדולות, מלבד מה שאנו מצפים ומקוים בכל-עת שתוציאנו ותגאלנו מהרה מתוך כל הצרות לגמרי, ותושיענו ישועה שלמה חיש קל מהרה. אבינו אב הרחמן חומל דלים, מושיע בעת צרה, יהמו מעיך ויכמרו רחמיך עלינו עתה בעת צרה הזאת, עננו יהוה עננו כי בצרה גדולה אנחנו. צור ישראל קומה בעזרת ישראל, ועזרנו והושיענו ושמרנו והצילנו מפגם האמונה הקדושה, בכל מה שעובר עלינו בעתים הללו, כי אתה יודע מרירות הצרות הפולות, שעוברים עתה על עמך בית-ישראל, ולא די לנו בכל צרותינו, אשר הגיע עד הנפש, עוד הם מתגברים ומתפשטים חס ושלום, לעקם לבב בני-ישראל להרהר אחר מדותיך חס ושלום, ולפגם באמונתך הקדושה חס ושלום, ואין מי יעמד בעדנו. רחם עלינו למען שמך, הביטה בענינו כי רבו מכאובינו וצרות לבבנו. שומר ישראל שמר שארית ישראל, וחוסה רב רחמיך על כל נפש ונפש מישראל, שלא יפל שום אחד מהאמונה הקדושה על-ידי כל מה שעובר עתה על ישראל, רק אדרבא על-ידיה נתיחזק ונתעזר בקנו לשוב אליך באמת ובלב שלם, ונעתיר ונתפלל ונצטעק אליך עד שתעננו, ונדע ונאמין בהאמת כי לא תעזב אותנו לעולם חס ושלום, כמו שכתוב, כי לא ימש יהוה עמו ונחלתו לא יעזב. ונאמר, כי לא ימש יהוה את עמו בעבור שמו הגדול כי הואיל יהוה לעשות אתכם לו לעם. עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתנו למען שמך. יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

קלד

[על-פי תורה ר"ז - כל הדבורים הם בחינת גבורות]

כו אֵיךְ

יודוך יהוה כל מעשיך וחסדיך יברכוכה. כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו. להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו. רבנו של עולם, רב חסד ואמת, רחם עלי, ושמרני והצילני מדבורים רעים ובפרט מלשון הרע, שלא אדבר שום דבור רע על שום בר ישראל שבעולם אפלו על הקטן שבקטנים והפחות שבפחותים, מפל שכן וכל שפן על צדיקי וחסדי הדור העוסקים בעבודתך. רחם עלי ושמרני והצילני שלא יצא מפי שום דבור נגד כבודם חס ושלום, בין בפניהם בין שלא

בפניהם. אלהי נצר לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תדם ונפשי בעפר
 לפל תהיה. מרא דעלמא כלא, רחם עלי, ואל תשחיתני, הצילני מריב ומחלקת. חוסה
 על נפשי ושמרני שלא אמעה את עצמי לומר שהוא מצוה לדבר על אלו האנשים, כי
 איני חפץ במצות כאלו, לא הן ולא שברן. חוס וחמל על נפשנו ורוחנו ונשמותינו,
 והצל אותנו ואת כל ישראל מלשון הרע ומחלקת, ובפרט בענין המחלקת השכיח
 עכשיו בין גדולי הדור ואנשיהם, וקטגוריא בין התלמידי חכמים ואנשיהם. רחם
 עלינו בעל הרחמים, בעת צרה הזאת, ושמרנו והצילנו מכל מיני דבורים רעים
 ופגומים. שיתה יהוה שמרה לפי נצרה על דל שפתי. אל תט לבי לדבר רע. שלא
 אחפש ואבקש למצא חס ושלום פגם וחסרון בעבודת הפשרים, ולא בשום בר
 ישראל. ותן בנו כח ברחמיך העצומים וחסדיך הנפלאים, להמתיק כל מיני גבורות
 הפאים לבני אדם, בפרט להגדולים וחשובים, רחם עלינו והיה עמנו תמיד, שנוכח
 תמיד להתגבר בכל עז לדבר דבורי תורה ותפלה ויראת שמים באמת, באופן שנוכח
 להמתיק כל מיני גבורות שבעולם שמהם נמשך הדבור. ותשמרנו ותצילנו מכל מיני
 גבורות קשות שלא יגיעו אלינו, ותרחם על גדולי הדור, אשר עליהם מגיעים הגבורות
 קשות להמתיקם, ותהיה עמם תמיד, ותתן להם כח ברחמיך וחסדיך הרבים, להמתיק
 כל הגבורות קשות שבעולם הפאים אליהם. ותשמר אותנו ואת כל ישראל בפרט כל
 גדולי הדור, בעת שאין בנו כח ושלום להמתיק הגבורות הפאות אלינו, שעל-
 כל-פנים נשמר נפשותינו מאד מאד לבלי לדבר סרה על שום בר ישראל, מכל שפן
 שלא לדבר חס ושלום על צדיקי הדור והנלוים אליהם. ותתן כח לצדיקי הדור
 האמתיים שימתיקו כל הגבורות הקשות שבעולם, ויעשו מהם תורת חסד ללמד
 בתורתם לאחרים, להודיע לבני האדם גבורותיך וכבוד הדר מלכותיך:

רבנו של עולם, יודע תעלומות, אתה לכד יודע כל מה שנעשה בענין זה, וכמה
 נפשות שקעו בזה, שהגיע אליהם גבורות קשות רחמנא לצלן, ולא היה
 בהם כח להמתיקם, ועל-ידי-זה נכשלו ונפלו ודברו סרה על התורה ועל הצדיקים,
 ועל-ידי-זה גרמו שנסתלקו כמה צדיקים קדושים ונוראים, עד אשר נשארנו ביתומים
 ואין אב, פתרון בראש החר וכנס על הגבעה. ואין מי יעמד בעדנו, על מי יש לנו
 להשען על אבינו שבשמים. רחם עלי ועל כל ישראל, ושמרנו והצילנו שלא נפגם
 כלל בהדבור הבא על-ידי הגבורות, שלא יתגברו הגבורות חס ושלום להחמיץ לבבנו

לְדַבֵּר סָרָה עַל שׁוֹם אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, וּבִיּוֹתֵר תִּשְׁמַר אֶת גְּדוּלֵי הַדּוֹר וְחֲשׂוּבִים, אֲשֶׁר אֲלֵיהֶם מְגִיעִים הַגְּבוּרוֹת קִשּׁוֹת הַיּוֹצְאִים לְעוֹלָם לְפַעֲמַיִם. וְשִׁמְרָם וְהַצִּילֵם בְּרַחֲמֶיךָ וְחֲסֶדֶךָ הַרְבִּים, שְׁלֵא יִפְגְּמוּ בְּהַגְּבוּרוֹת הַקִּשּׁוֹת כָּלֵל, שְׁלֵא יִתְגַּבְּרוּ הַגְּבוּרוֹת עֲלֵיהֶם לְהִבְיֵא אוֹתָם חֵם וְשָׁלוֹם לְדַבֵּר עִתֶּק עַל צַדִּיקֵי הַדּוֹר וְאַנְשֵׁיהֶם רַחֲמָנָא לְצַלּוּ, רַק תִּשְׁפִּיעַ עֲלֵיהֶם וְעֲלִינוּ כַח מַגְדוּלֵי בַחֲרֵי צַדִּיקֵי הַנּוֹרָאִים, וְתַעֲזֹר וְתוֹשִׁיעַ וְתִגַּן עֲלֵיהֶם וְעֲלִינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְתִתֵּן לָנוּ כַח לְהַמְתִּיק כָּל הַגְּבוּרוֹת שְׁבַעֲוֹלָם הַבָּאִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְאַפְלוּ הַגְּבוּרוֹת הַקִּשּׁוֹת הַבָּאִים לְגְדוּלֵי הַדּוֹר, כִּלְמַם נִזְכֶּה לְהַמְתִּיק בְּהַמְתַּקוֹת גְּמוּרוֹת לְהַפְכֵם לְחֲסָדִים גְּמוּרִים, עַל־יְדֵי דְבוּרֵי תוֹרָה וְתַפְלָה וְיִרְאֵת שְׁמַיִם בְּאַמֶּת, שְׁתִּזְכְּנוּ לְדַבֵּר בָּהֶם תָּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה. וְיִקָּים בְּכָל חֲכַמֵי יִשְׂרָאֵל, פִּיהָ פִתְחָה בְּחֻכְמָה וְתוֹרַת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנָהּ, שְׂיִזְכּוּ כֻלָּם לְלַמֵּד תוֹרָה עַל מְנַת לְלַמְדָּהּ, בְּאַפְּן שִׁיּוּרוֹ לְעַם יְהוָה דְרָכֵי יְהוָה הָאֱמֵתִיִּים בְּאַמֶּת וְצַדִּיק כְּרִצּוֹנָהּ הַטּוֹב, וְיִמְתִּיקוּ כָּל הַגְּבוּרוֹת שְׁבַעֲוֹלָם, וְיִתְבַּטְּלוּ כָּל הַגְּזוּרוֹת וְכָל הַדִּינִים מִיִּשְׂרָאֵל, וְתִמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ חֲסָדִים טוֹבִים תָּמִיד, בְּאַפְּן שְׁנִזְכֶּה אֲנַחְנוּ וְכָל יִשְׂרָאֵל לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת מְהֵרָה וְנַעֲשֶׂה רִצּוֹנָהּ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, וּבְתוֹרַתְךָ נִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן סָלָה:

קלה

[על־פִּי תוֹרָה רִי"ב - מִחֲצַת כֶּף אֶל כֶּף]

כ לחדש
כז איר

יְחִיד קְדָמוֹן, אֲשֶׁר אֶתָּה סְתוּם וְנַעֲלָם מִכָּל הָעוֹלָמוֹת כִּי לִית מִחֲשָׁבָה תִּפְסָה כֶּף כָּלֵל, אִךְ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, חֲמַלְתָּ עֲלֵינוּ וְנָתַתָּ לָנוּ רִשּׁוֹת לְדַמּוֹת וּלְכַנּוֹת אוֹתְךָ עַל־יְדֵי שְׁמוֹת וְכַנּוּיִים וְתַאֲרִים, אֲשֶׁר גָּלוּ לָנוּ נְבִיאֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים, אֲשֶׁר עַל־יְדֵי־זֶה אָנוּ זוֹכִים לְהַמְשִׁיךְ שְׁכִינַת כְּבוֹדְךָ עֲלֵינוּ. עַל כֵּן רַחֵם עֲלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְעֲזֹרָנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו שְׁנִזְכֶּה מַעֲתָה לְהַתְּעוֹרֵר וְלְהַתְּחַזֵּק בְּאַמֶּת לְהַתְּפַלֵּל תַּפְלַתְנוּ כְּכֹנֶה גְדוּלָּה בְּאַמֶּת, שְׁנִזְכֶּה אֲזַנְּנוּ הַיָּטִב לְכָל הַדְּבוּרִים הַקְּדוֹשִׁים וְהַנּוֹרָאִים שְׁאָנוּ מוֹצִיאִים מִפִּינוּ בְּכָל סֵדֵר הַתַּפְלָה, בְּבִרְבוֹת הַשְּׁחַר, וּבְסֵדֵר הַקְּרִבְנוֹת, וּבְפִסְקֵי דְזִמְרָה, וּבְקִרְיַאת שְׁמַע וּבְרִכּוֹתֶיהָ, וּבְתַפְלַת שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה וּבְתַחֲנוּגִים שְׁלֵא־חֲרִיָּה, וּבְקִדְשָׁה דְסִדְרָא, וְשִׁיר שֶׁל יוֹם, וּבְכָל פְּרָטֵי הַתַּפְלָה, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁל הַשְּׂבָחִים וְתַאֲרִים שְׁאָנוּ מְדַמִּין וּמְכַנְּיִם אוֹתְךָ בָּהֶם, כִּלְמַם הֵם תְּמוּנַת יְהוָה, וְכֵנִי לְהַתְּפַלֵּל וְלְסִדֵּר שְׂבָחִים לְפָנֶיךָ כְּכֹנֶה גְדוּלָּה בְּהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹל מַעֲוִמְקָא דְלִבָּא בְּאַמֶּת, עַד שְׁנִזְכֶּה לְמַחִיאַת כַּפַּיִם

בשעת התפלה בהתלהבות גדול ובשמחה רבה ובחשק נמרץ באמת, עד שנוכח על-ידי-זה להביט בתמונת יהוה. ויקים בנו בכל אחד ואחד, ותמונת יהוה יביט. גם נזכה על-ידי-זה על-ידי מחיאת כפיים, שתהיה תפלתנו בבחינת, וידי אדם מתחת כנפיהם. גם נזכה על-ידי-זה שתהיה נכללת תפלתנו בתוך תורה שבכתב ותורה שבעל-פה, שהם יד פותחת ויד חותמת. רחם עלינו למען שמך, וזכנו לתפלה בכונת הלב בהתלהבות גדול באמת, עד שיתעוררו ידנו ולהפיר אותך באמת, אשר רק בשביל זה נוצרנו באפן שנוכח להביט בתמונת יהוה ולהפיר אותך באמת, אשר רק בשביל זה נוצרנו כדי לדעת ולהפיר אותך באמת. עזרנו למען שמך, לכל אובר עוד חס ושלוש טוב אמתי ונצחי כזה אשר בנדי לזכות בו בכל-עת, פרשתי ידי אליך נפשי בארץ עיפה לך סלה, מהר ענני יהוה פלטה רוחי, אל תסתר פניך ממני ונמשלתי עם יורדי בור. האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך. יהוה אלהים צבאות השיבנו, האר פניך ונושעה. וזכנו להתקשר לצדיקים אמתיים באמת, ועל-ידי-זה אזכה לכח הדבור בשלמות לדבר דבורים הרבה בתורה ותפלה ויראת שמים. ומלא פי תהלתך כל היום תפארתך. אברכה את יהוה בכל-עת תמיד תהלתו בפי. תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד. ברוך יהוה לעולם אמן ואמן:

קלו

[על-פי תורה ר"ג - דע שיש שם]

אתה סתר לי (כאן צריך להפסיק מעט, עז לקו"מ ר"ג), מצר תצרני, רני פלט תסובבני סלה. תסתירני מסוד מרעים מרגשת פעלי און. כי יצפני בספו ביום רעה יסתירני בסתר אהלוי, בצור ירומני. יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן. מלא רחמים, רחם על עמך ישראל, ובפרט על כל עירות ישראל אשר הולכין ומסבבין בהם מיני חלאים ומכאובים רחמנא לצלן. רחם עליהם למען שמך, ואמר למלאך הרף ידי, וישיב חרבן אל גדנה. חוס וחמל עליהם ועל כל שארית עמך בית-ישראל, ולא תתן המשחית לבוא אל בתיהם לנגף, או להזיק ולהחליש חס ושלוש. רחם רחם, הצל הצל, בעל הרחמים, בעל הישועות, בורא רפואות, נורא תהלות, אדון הנפלאות, זכר לעבדך אבותינו ורבותינו הצדיקים האמתיים שהיו בכל דור ודור מימי אברהם אבינו עד הנה, למענם ולמען רחמיך הרבים, רחם עלינו ושמרנו והצילנו, אותנו וכל עמך בית-ישראל מכל מיני חלאים ומכאובים ומחוישים, שלא יבואו על שום אחד

מישראל. ותשלח מהרה רפואה שלמה מן השמים לכל אותם (מישראל) אשר כבר הכיית אותם באיזה חלי או מכאוב, רחם עליהם ורפאם מהרה רפואה שלמה, רפואת הנפש ורפואת הגוף, אל נא רפא נא להם למען שמך (ובפרט לחולה פלוני בן פלונית), כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה. אל חי וקים, מחיה חיים, תן לנו חיים ונחיה ולא נמות, גאלנו ממות פדנו משחת. רבנו של עולם, שומר ישראל, אתה לבד יודע מי ומי אורבים עלינו בכל-עת, ובפרט על מי שנגזר עליו איזה גזרה לא טובה חס ושלום, ורק אתה לבד יודע איך להסתיר ולהצפין את כל אחד ואחד מישראל, מהאורבים המסבבים עליו. רחם על כל עמך ישראל, ובפרט על כל מי שנגזר עליו איזה גזרה לא טובה רחמנא לצלן, ושמרם והצילם בשמותיך הקדושים, והצילם (והסתירם) ברחמך הרבים, מכל צר ואויב ואורב ומסטין. רחם עלינו והגן בעדנו והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב ויגון, והסר שטן מלפנינו ומאחרינו, ובצל כנפיך תסתירנו, כי אל שומרנו ומצילנו אתה. חוסה יהוה על עמך והצילנו מזעמך, והסר ממנו מכת המגפה וגזרה קשה, כי אתה שומר ישראל. מרא דעלמא בלא, שומר פתאים יהוה, אתה לבד יודע באיזה דרך, באיזה שם, להסתיר ולשמר את כל אחד מישראל, מכל פגעין ומרעין בישין, ומכל מיני גזרות רעות בין קדם גזר-דין ובין לאחר גזר-דין. רחם עליהם ושמרם והצילם בנפלאותיך הנוראות, באפן שלא יהיה שום כח להאורבים והמסטינים לכנס ולהתאחז חס ושלום, תחת המסתר והמכסה, אשר אתה מכסה ומסתיר ברחמך וחסדיך בשמותיך הקדושים (הטהורים) והנוראים. וקים בנו ובכל עמך ישראל מקרא שכתוב, תסתירם בסתר פניך מרכסי איש תצפנם בסכה מריב לשונות. שמרני כאישון בת עין בצל כנפיך תסתירני. אגורה באהלך עולמים אחסה בסתר כנפיך סלה. סתרי ומגני אתה לדברך יחלתי. שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך. כי אין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים, ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו. יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. אמן ואמן:

קלז

[על-פי תורה רכ"ה - דע בשהראה בשלמות]

כח איר

רבנו של עולם, רחם עלי והושיעני ועזרני והצילני מכל מיני חלאים, ובפרט מחלי הראה שהיא עקר חיות האדם וקיום המוח והשכל. עזרני והושיעני שתהיה

הִרְאָה תְּמִיד בְּשִׁלְמוֹת אֲצִלִּי, וִירַחֲפוּ בְּנַפִּי הִרְאָה עַל הַלֵּב תְּמִיד, לְהַשְׁקִיט וּלְכַבּוֹת חֲמוּם וּתְבַעֲרַת הַלֵּב, שְׁלֵא יִבְעִיר וְלֹא יוֹקִיד אֶת כָּל הַגּוֹף חֵם וְשָׁלוֹם, וַיִּתְקַים בְּכַנְפֵי הִרְאָה, וְהָיוּ הַכְּרוֹבִים פּוֹרְשֵׁי כְּנָפִים עַל הַכַּפְּרֹת, כַּפְּרֵת דְּלָבָא. אָבִי אֵב הַרְחֵמוּ, חֲמַל עָלַי מַעֲתָה, וְלִמְדֵנִי עֲצָה וּתְחִבּוּלָה בְּכֹל־עַת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג מַעֲתָה, בְּאִפְנֵי שְׂאוּכַל לְכַבּוֹת וּלְהַשְׁקִיט וּלְזַכֵּךְ תְּבַעֲרַת הַדָּמִים הָרָעִים וְהַעֲכוּרִים, שְׁלֵא יִבְעִירוּ יוֹתֵר מִהַמְּדָה לֹא לְיִמִּין וְלֹא לְשִׁמְאֹל, וְלִסְגָן וּלְזַכֵּךְ הַדָּמִים מִהַשְּׁמָרִים וּמִרְבּוּי הַעֲכִירוֹת שְׁבָהֵם, בְּאִפְנֵי שְׁלֵא אוֹסִיף לְחַשֵּׁב שׁוּם מִחֲשָׁבָה רָעָה, וְלֹא יוֹסִיף (וְלֹא אֲנִיחַ) עוֹד הָאִשׁ הָרַע לְבַעַר בִּי כָּלֵל, וְלֹא אֲשַׁרֵּף וְלֹא אוֹקִיד עוֹד אֶת הַלְּחֻלוּחִית שְׁבִי עַל־יְדֵי רַבּוּי הַתַּאֲוֹת, רַק אֶתְרַחַק בְּאֵמֶת מִכָּל הַתַּאֲוֹת רְעוֹת, וּבְפָרַט מִתַּאֲוֹת הַמְּשֻׁגָּל, וְלֹא אֲבַלְבֵּל אֶת דַּעְתִּי עוֹד, רַק אֲזַכֵּה לְהַמְשִׁיךְ בְּכָל פַּעַם קִדְשַׁת הַכְּנָפִי רְאֵה בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת, שִׁירַחֲפוּ וַיִּנְשְׁבוּ עַל הַלֵּב, וַיִּכְבוּ וַיִּשְׁקִיטוּ אֶת תְּבַעֲרַת חֲמוּם הַלֵּב, בְּאִפְנֵי שְׂיִתְקַים בְּשִׁלְמוֹת כָּל הַלְּחֻלוּחִית וְהַשְּׂמֹנִיּוֹת שְׁבָנוּפִי, וַיַּעֲלֶה כָּל הַלְּחֻלוּחִית וְהַשְּׂמֹנִיּוֹת לְמַחֵי בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה, וְעַל יָדָם יֵאִיר הַמּוֹחַ בְּאוֹר גָּדוֹל, וַיְהִיֵּה מַחֵי וְשִׁכְלֵי וְךָ וְצַח, וּמֵאִיר בְּאוֹר גָּדוֹל תְּמִיד, בְּחֻכְמָה וּבְחִבּוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל מְלָאכָה בְּמִלְאכַת הַקִּדְשׁ, הוֹלֵךְ וְאוֹר בְּהֶאֱרָה יִתְרָה בְּכָל פַּעַם לְמַעְלָה לְמַעְלָה, בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה בְּאֵמֶת וּבְאִמוּנָה:

מְלֵא רַחֲמִים, חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת, חַנּוּן מֵאֲתָךְ וְזַכֵּנִי שִׁיְהִיָּה שְׁכָלִי וְדַעְתִּי בְּשִׁלְמוֹת, בְּאִפְנֵי שְׂאוּכָה לְבַטְחוֹן שָׁלֵם בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, שְׂאוּכָה לְבַטֹּחַ בְּךָ תְּמִיד שְׂאֲתָה תִּפְרָסְנִי וּתְכַלְכְּלֵנִי וּתְתַן לִי כָּל מַחְסוּרֵי תְּמִיד, וְאֶתְחַזַּק בְּבַטְחוֹן בְּכֹל־עַת יוֹתֵר וַיּוֹתֵר, וְאֶהְיֶה בְּטוֹחַ בְּחֶסֶדְךָ שְׂתוֹשִׁיעֵנִי בְּכָל מָה שְׂאֲנִי צָרִיךְ לְהוֹשִׁיעַ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמְמוֹן, וְלֹא אֶפֶל מִן הַבַּטְחוֹן לְעוֹלָם, וְלֹא יוּכְלוּ רַבּוּי עוֹנוֹתִי הַעֲצוּמִים לְבַלְבֵּל הַבַּטְחוֹן שְׁלֵי חֵם וְשָׁלוֹם, רַק אֲזַכֵּה לְהִתְחַזַּק בְּכֹל־עַת וּבְכָל שְׁעָה בְּכָל מָה שְׂיַעֲבֹר עָלַי לְבַטֹּחַ בְּךָ תְּמִיד בְּאֵמֶת, עַד אֵין סוּף וְעַד אֵין תַּכְלִית, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב, בְּטַחוּ בִּיהוָה עַדִּי עַד כִּי בִּיהַ יְהוָה צוֹר עוֹלָמִים. וְאֶהְיֶה בְּטוֹחַ בְּעֵצֶם חֶסֶדְךָ וּרְחֻמֶיךָ אֲשֶׁר אֵינָם כָּלִים וְאֵינָם תְּמִים לְעוֹלָם. כִּי לֹא כַחֲטָאֵי תַעֲשֶׂה לִּי חֲלִילָה, וְלֹא כְּעוֹנוֹתֵי תִגְמַל עָלַי, רַק תַּעֲשֶׂה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ הַמְּרַבִּים וְהַעֲצוּמִים, בְּדַרְכֵי חֶסֶדְךָ הַיְשָׁנִים וְהַחֲדָשִׁים שְׂאֲתָה מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם וּבְכֹל־עַת וּבְכָל שְׁעָה. וּתְתַן לִי כָּל פְּרִנְסָתִי וְכָל פְּרִנְסַת אֲנָשֵׁי בֵיתִי וְכָל הַתְּלוּיִם בִּי וְכָל הַצְּטָרְכוֹתַנּוּ בְּהֶרְחָבָה גְדוֹלָה קִדְשׁ שְׂנַצְטָרְךָ לָהֶם. וְתַעֲזָרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי בְּכֹל־עַת בְּכָל מָה שְׂאֲנִי צָרִיךְ לְהוֹשִׁיעַ, וְתִזְכְּנִי עַל־יְדֵי הַתְּחַזְקוֹת

הבטחון להרבות בצדקה בכל-עת, ולא אחשב מיזם לחברו כלל, רק כל מה שתשפיע לי בכל יום אפזר לצדקה לעניים הגונים שתזמין לי ברחמיך. ואזכה להחזיק יראי יהוה באמת העוסקים בתורתך ובמצותיך באמת, להחזיקם ולתומכם ולהספיקם כל מחסורם אשר יחסר להם, ולא יבלבל אותי מזה שום מונע ומעכב, רק אתחזק תמיד להרבות בצדקה לעניים הגונים, ולפזר ממון הרבה על כל צרכי מצוה ותלמוד תורה, בפרט על כל דבר שהוא זכות הרבים לדורות. ואהיה חזק בבטחון בשמך הגדול הקדוש והנורא, שאתה תגמור בעדי לטובה תמיד ולא תעזב אותי לעולם, ויקים בי מקרא שכתוב, ברוך הגבר אשר יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו:

כט אֵיר

מִלֵּא רחמים, עושה צדקות עם כל בשר ורוח, אמצני וחזקני בבטחון שלם בכל-עת, באפן שאזכה להרבות בצדקה לעניים הגונים, ולהתחזק בכל עז ותעצומות בכל עסקי מצוה וזכות הרבים ברצונך וכרצון צדיקיך האמתיים, ואזכה על-ידי הצדקה להשלים הדבור הקדשה בשלמות, ואזכה לעשות מכל הקולות והצפופים דבורים שלמים, ואעלה מהרה מגדר בהמה לגדר האדם בתכלית השלמות. רבנו של עולם, השם פה לאדם, זכני להשלים שכלי בתכלית השלמות, ועל-ידי-זה אזכה לבטחון שלם, ולהרבות בצדקה לעניים הגונים, עד שאזכה לשלמות הדבור, ולעשות מכל הקולות והשירות והצפופים דבורים שלמים קדושים וטהורים, ויעלו דברנו לנחת ולרצון לפני כסא כבודך. ותמלא כל משאלות לבנו לטובה ברחמים מהרה, ואזכה לקים מקרא שכתוב בטח ביהוה ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה, ונאמר, גול על יהוה דרכך ובטח עליו והוא יעשה והוציא כאור צדקיך ומשפטך בצהררים. אבטח ביהוה ואשען באלהי שלא יחסר לי על-ידי הצדקה כלל, רק אדרבא בגלל הדבר הזה יברכנו יהוה אלהינו בכל מעשינו ובכל משלח ידינו. ואזכה לפזר לצדקה בשתי ידיים, כמו שכתוב, פזר נתן לאֲבוֹנוֹת צדקתו עומדת לעד קרנו תרום בכבוד. יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה. יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך. יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו. חננו ועננו ושמע תפלתנו, כי אתה שומע תפלת כל פה עמך ישראל ברחמים. ברוך אתה שומע תפלה:

קלח

[על-פי תורה רכ"ו - מזה שהרשעים מזמרים נגונים של יללה]

לשבת-קודש

רבנו של עולם, שומר עמו ישראל לעד, שמרנו והצילנו שלא נהיה נמשכים כלל אחרי נגונים של יללה ועצבות שמזמרין הרשעים ברב העתים, שדרך העולם להמשך אחריהן מאד. רחם עלינו ושמרנו והצילנו מהם, כי אתה יודע כמה וכמה קלקולים ופגמים הם גורמים על-ידי אלו הנגונים שלהם, וכמה הם מזיקים לישראל הכשרים רחמנא לצלן, רחם עלינו בכח וזכות הצדיקים האמתיים, והיה בעזרנו ושמרנו בכל-עת שנוכח להנצל מהם. זכנו לשמח נפשנו תמיד בקדשה ובטהרה בנגונים וזמירות של שמחה הממשיכים את הלב אליך ולעבודתך ולתורתך ולצדיקיך באמת, ועזרנו בכח הצדיקים האמתיים, שנוכח להעלות כל אלו הנגונים של הרשעים על-ידי קדשת שבת, שתתן לנו כח להעלותם ולהפכם לשמחה בשומר אותם בשבת קדש, וזכות השבת-קדש יגן עלינו, שלא יהיה להם שום כח להמשיך עצבות ויגון ואנחה חס ושלום, רק אדרבא נזכה לבררם ולהעלותם ולהפכם מיגון ואנחה לששון ולשמחה. ונתקרב אליך ונהיה נמשכים אחריך, ונשיש בגבור לרוץ ארח לילך בדרךך ולעסך בתורתך ולקיים מצותיך, ולהתדבק ולהתקשר אליך ולצדיקיך האמתיים באמת ובאמונה בקשר אמיץ וחזק לעולמי עד ולנצח נצחים:

מלא רחמים, שמחת ישראל, רחם עלינו ושמרנו והצילנו תמיד בכל-עת מכל מיני עצבות ומכל הדברים המביאים וממשיכים לידי עצבות ויגון ואנחה חס ושלום. זכנו ברחמך, וסבב סבות לטובה, באפן שיהיה נמשך עלינו ששון ושמחה עז וחדה תמיד, כי בשם קדשך הגדול הגבור והנורא בטחנו נגילה ונשמחה בישועתך, ובפרט בשבתות וימים טובים תזכנו ברכ חמלתך וחנינותיך וחסדיך הגדולים לשמח בהם תמיד בשמחה גדולה ובחדה רבה ביותר, כראוי לגיל ולשש בים קדושים כאלה. אנילה ואשמחה בחסדך אשר ראית את עני ידעת בצרות נפשי. אשמחה ואעלצה כד אזמרה שמך עליון. ואזכה להרבות בזמירות וישירות ותשבחות בשבתות וימים טובים, בשמחה וחדה גדולה בקול ששון ושמחה בנגונים של חדה וצהלה בלי שום אחיזת עצבות ודאגה ומרה שחורה כלל. שבענו משובך ושמח נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת. ויקים בנו בכל אחד מישראל מקרא שפתינו,

ונפשי תגיל ביהוה תשיש בישועתו. אשירה ליהוה בחיי אומרה לאלהי בעודי. יערב
עליו שיחי אנכי אשמח ביהוה. יהיו לרצון אמריי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי
וגואלי. אמן סלה:

קלט

[על-פי תורה רכ"ח - שכשהקדוש-ברוך-הוא מסתכל בנשמה]

א סינן

סומך יהוה לכל הנפלים וזקף לכל הכפופים. חוס וחמל ורחם עלינו ועל כל
נפשות עמך בית ישראל המנחים במקום שמנחים, וגלה להם ולנו את
הצדיקי אמת שבדור הזה, שיש להם כח לתקן נפשות ישראל ולהשיבם אליך
ולתורתך באמת. וזכנו כלנו בית-ישראל, להתקרב אליהם באמת, כי אתה יודע גדל
עצם המחלקת שבדורות האלו על הצדיקי אמת ועל ספריהם הקדושים ועל כל
הגלויים עליהם והנקראים על שמם הקדוש. אתה יודע כל מה שעבר בענין זה, ומה
שעובר עתה עדין בענין זה, כי נעשה קטיגוריא גדולה בין התלמידי חכמים ואנשיהם,
ועדין המחלקת במקומה עומדת ומתעוררת ומתגברת בכל פעם יותר, ובודאי כוננתך
למוכה, כדי שיתקרב הנפשות אל הצדיקי אמת מתוך יסורים ומניעות גדולות, כי
אין ראוי לקרבם מתוך גדלה רק מתוך מחלקת ויסורים ומניעות רבות, כאשר
הודעתנו על-ידי חכמיך הקדושים שבשביל זה אין מקבלים גרים לימות המשיח וכו'.
אבל המחלקת והמניעות הוא יותר מדאי שקשה לסובלו, וקשה מאד לשום נפש
מישראל להתקרב לצדיקי אמת ולדרכיהם הקדושים, מגדל עצם המחלקת והמניעות
בלי שעור. ועתה מה נעשה אבינו שבשמים, אדון כל, מלא רחמים, יודע תעלומות,
צופה נסתרות, בוחן כליות ולב, רחם עלינו ועל כל ישראל, והקל המחלקת והשקט
הריב, ותמשיך שלום בעולם. כי בצוק העתים הללו אפלו אם (יהיה שלום) בעת
השלום גדול, עדין רבו המניעות על כל אחד ואחד בלי שעור, ובודאי כל ימי הגלות
צריך כל אחד ואחד להתקרב אל האמת מתוך יסורים ומניעות, אפלו אם יהיה שלום
בעולם. רחם עלינו, מלא רחמים, ועשה את אשר בחקיך גלך ואת משפטיך (ומצותיך)
נשמר, וגלה האמת בעולם מהרה. יכירו וידעו כל באי עולם את אור הנפלא והנורא,
שאתה מאיר בעולם על-ידי הצדיקי אמת שבכל דור ודור מיום מתן תורה עד (היום)
הדור הזה, ובפרט אור האמת של הצדיקי אמת שבדורות הללו שאנו צריכים

להתקרב אליהם ולילך בדרכיהם כדי לשוב אליך ולהכיר אותך באמת. שלח אותך ואמתך המה ינחוני, וביאוני אל הר קדשך ואל משכנותיך. הורני יהוה דרכך אהלך באמתך, יחד לבבי ליראה שמך. כי אתה אלהים אמת ודרכך אמת וקנים לעד, ובודאי תגמור הכל פרצונך. רחם על עמך ישראל, אשר בהם בחרת, ומהר לגלות האמת למען תציל ותשמר כמה וכמה נפשות ישראל ממה שאתה צריך להצילם ולשומרם, ובפרט לשומרם מפח יוקשים, מהרשעות והמכמורות שפרשו עתה הפופרים והאפיקורסים על נערי בני ישראל על ידי פתי חנוכם הרעה. תן להם כפועלם וכרע מעלליהם כמעשה ידיהם תן להם, השב גמולם להם. והצל ושמר נפשות עמך בית ישראל שלא ילכדו ברשתם ובמצודתם. רחם עלינו בזכות אבותינו ורבותינו הקדושים, וגלה האמת בעולם מהרה, שיזכו כל באי עולם לידע אמתת הצדיקים הקדושים ורום מעלת תקפם וגדלתם, וגדל עצם כחם להשיב כל באי עולם אליך. רחם עלינו למען שמך, למען רחמיך הרבים, למענך עשה ולא לנו, ראה עמידתנו דלים ורקים. מתרצה ברחמים ומתפייס בתחנונים התרצה והתפייס לדור עני כי אין עוזר. ראה כי אזלת יד ואפס עצור ועוזב. ואתה הבטחתנו, כי אין דור יתום, ובודאי גם עתה נמצאים צדיקים המאירים לארץ ולדורים עליה, אשר יש להם כח להשיב כל (ישראל) העולם אליך, אבל בעונותינו הרבים נעלמו מעינינו. זכנו ברחמיך, שנוכה להתגבר בכל עז לשבר כל המגיעות ולהתקרב לצדיקים וליראים אמתיים ולכל הנלוים אליהם. ונוכה לינק ולשאב ממעיני חכמתם ולקבל עמקות עצותיהם הקדושות והאמתיות, באפן שנוכה להתקרב אליך באמת מעתה ועד עולם. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. עושה שלום במרומו הוא ברחמי ועשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

קמ

[על-פי תורה ר"ה - דע שמיי שהולך ונחלק ונפול]

לכלליות יום טוב

ב סיון

תמוך אשורי במעגלותיך כל נמוטו פעמי. רבנו של עולם, שמרני והצילני, שלא אפגם לעולם בשמחת יום טוב קדש. זכני לשמח בשמחה וחדוה גדולה בכל רגל ורגל מועדי יהוה מקראי קדש. ואזכה לקים מצות ושמחת בחגך בשלמות בכל

פְּרַטְיָה וְדַקְדוּקִיָּה וְתַרְי"ג מִצּוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ. שְׁמֶרֶה נַפְשִׁי וְהִצִּילֵנִי מִבּוֹזֵי הַמוֹעֲדוֹת. רַחֵם עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְשִׁמְרֵנִי וְהִצִּילֵנִי שֶׁלֹּא אֶהְיֶה חֵם וְשְׁלוֹם, בְּכָל־ל הַמִּבְּזֶה אֶת הַמוֹעֲדוֹת שֶׁאֵין לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, וְנִחַשְׁבַּ כְּאִלוֹ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה. הִצִּילֵנִי מִבּוֹשׁוֹת וְחֶרְפוֹת הַבָּאִים עַל פְּנֵים בּוֹזֵי הַמוֹעֲדוֹת חֵם וְשְׁלוֹם, וְתַהֲיֶה עִמִּי תָמִיד וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצִּילֵנִי לְבַל תִּמְעַד אֲשׁוּרֵי. וְאֵל תִּתֵּן לְמוֹט רַגְלִי שֶׁלֹּא אֶמְעַד וְלֹא אֲחַלֵּיק אֶת עֲצְמִי וְלֹא אֶפְלֵ לְעוֹלָם לֹא בְּגִשְׁמִיּוֹת וְלֹא בְּרוּחַנִיּוֹת, וְלֹא יִשְׁמַחוּ בְּנֵי אָדָם בְּתַקְלָתִי חֵם וְשְׁלוֹם, וְלֹא יִשְׁחַקוּ מִמֶּנִּי. הִקֵּם עַל סֵלַע רַגְלִי בּוֹגֵן אֲשֶׁרִי. חֲזַקְנִי וְאַמְצָנִי בְּדַרְכֶּיךָ הַנִּפְלְאִים, בְּאִפֵּן שֶׁאֲזַכֶּה תָּמִיד לְשִׂמְחַת הַרְגָּלִים וְהַמוֹעֲדִים בְּשִׁלְמוֹת. הַאִירָה פְּנֶיךָ עַל עַבְדְּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְּחֶסֶדְךָ, שֶׁאֲזַכֶּה בְּכָל רֶגֶל וְרֶגֶל לְשִׂמְחָה וְלִגְלוֹל בְּכָל כְּחִי וְלַהֲרַגִּישׁ שִׂמְחַת יוֹם טוֹב בְּלִבִּי:

מִלְאָ רַחֲמִים, שִׂמְחַת יִשְׂרָאֵל, תֵּן שִׂמְחָה בְּלִבִּי, בְּפֶרֶט בְּיָמִים טוֹבִים הַקְדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים מְאֹד נְגִילָה וְנִשְׂמַחָה בְּךָ. וְרַחֵם עָלַי וּמְחוּל לִי וְסֵלַח לִי וְכַפֵּר לִי עַל כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְתִּי בְּשִׂמְחַת יוֹם-טוֹב מֵעוֹדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְתַהֲיֶה בְּעֲזָרִי וְתוֹשִׁיעֵנִי לְתַקֵּן הַכָּל בְּשִׁלְמוֹת, שֶׁאֲזַכֶּה לְבָרֵךְ וְלַהֲעֵלוֹת כָּל הַשְּׂמֻחוֹת הַנִּפְּלוֹת לְמִקּוֹמָם וְלִשְׁרֹשֵׁן אֵל מִקּוֹם אֲשֶׁר הָיָה שֵׁם אֱהֱלֵם בְּתַחֲלָה. וְתַרְגִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ בְּכָל דְּרָכֵי הַשִּׂמְחָה בְּאִפֵּן שֶׁאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, בְּפֶרֶט בְּשִׁבְתוֹת וְיָמִים טוֹבִים, נְגִילָה וְנִשְׂמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ. אֲשִׁמְחָה וְאֶעֱלֶצֶה בְּךָ אֲזַמְרָה שִׁמְךָ עֲלֵיוֹן. שִׂמַּח נַפְשִׁי עַבְדְּךָ כִּי אֵלֶיךָ יְהוָה נַפְשִׁי אֶשָּׂא. תוֹדִיעֵנִי אֶרְחַח חַיִּים שֶׁבַע שְׂמֻחוֹת אֶת פְּנֶיךָ נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נִצַּח. תִּשְׁמִיעֵנִי שִׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה תִּגְלָנָה עֲצֻמוֹת דְּבִית. שִׁבְעֵנו מִטוֹבְךָ וְשִׂמַּח נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ, וְטַהַר לִבְנוֹ לְעַבְדְּךָ בְּאֵמֶת, וְהַנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן מוֹעֲדֵי קִדְשֶׁךָ, וְיִשְׁמַחוּ בְּךָ יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי שִׁמְךָ, יְהִיו לְרִצּוֹן אִמְרֵי-פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי. אָמֵן וְאָמֵן:

קמא

[על-פי תורה רל"ט - על ידי מחלקת אי אפשר לדבר]

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַחֵם עָלַי וְהִצִּילֵנִי מִרִיב וּמִחֻלְקַת, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת לִבִּי שֶׁבְּאֵמֶת אֵינִי חָפֵץ בְּשׁוּם מִחֻלְקַת כָּלָל, כִּי מִי אֲנִי שִׂיחִיָּה לִי מִחֻלְקַת עִם שׁוּם אָדָם בְּעוֹלָם, כִּי כָּל־ם טוֹבִים מִמֶּנִּי בְּלִי שְׁעוֹר. אַךְ אַתָּה יוֹדֵעַ עֲצָם הַמִּחֻלְקַת שֶׁנִּתְרַבָּה בְּעוֹלָם, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ מִי שֶׁחָפֵץ בְּשִׁלְמוֹם בְּאֵמֶת, הֵם חוֹלְקִים עָלָיו, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב, אֲנִי שְׁלוֹם וְכִי

אֲדַבֵּר הַמָּה לְמַלְחָמָה. וְאַתָּה יוֹדֵעַ מַה שְּׁגוֹרֵם הַמַּחְלָקֶת בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, כִּי גַם בְּלֹא
 זֶה קִשָּׁה מְאֹד לְהוֹצִיא הַדְּבוּר שֶׁל הַתְּפִלָּה, וְנוֹסֵף לָזֶה כַּמָּה מְעַכֵּב הַמַּחְלָקֶת אֶת
 הַדְּבוּרִים שֶׁל הַתְּפִלָּה. וְעַתָּה מַה נַּעֲשֶׂה אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, אִיךְ לִקְחִין הַדְּבוּר לְהַתְּפַלֵּל
 לְפָנֶיךָ, מֵאַחַר שְׁנֵתְרַבָּה הַמַּחְלָקֶת כָּל כֶּךָ בְּעוֹלָם, כִּי כָּל הָעוֹלָם מֵלֹא מַחְלָקֶת, וְלִיּוֹצֵא
 וְלִבָּא אֵין שְׁלוֹם. רַחֵם עָלַי מֵלֹא רַחֲמִים, הוֹרֵנִי וְלַמְדֵּנִי בְּכָל־עֵת אִיךְ לְהַתְּנַהֵג עִם כָּל
 הָעוֹלָם, בְּאִפְּן שְׁלֵא יִהְיֶה שׁוֹם מַחְלָקֶת רַק שְׁלוֹם וְאַמֶּת (אֲמִתִּי). רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲדוֹן
 הַשְּׁלוֹם, מְלִךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם שְׁלוֹ, עֲשֵׂה אֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְגִפְלוֹאוֹתֶיךָ
 הַנוֹרְאוֹת, בְּאִפְּן שֶׁתִּבְטַל כָּל מִינֵי מַחְלָקֶת מִן הָעוֹלָם, וְתִמְשִׁיךְ שְׁלוֹם גָּדוֹל וְנִפְלֵא
 בְּעוֹלָם בְּאִפְּן שִׁיצֵא הַדְּבוּר מֵהַגְּלוּת, וְתַפְתַּח אֶת פִּינוּ תְּמִיד וְנִזְכֶּה לְדַבֵּר דְּבוּרִים טוֹבִים
 קְדוּשִׁים הַרְבֵּה לְפָנֶיךָ בְּתוֹרָה וְתְּפִלָּה יוֹמָם וְלַיְלָה. אֲדַנִּי שְׁפָתַי תַּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ.
 וְיִמְלֵא פִי תְּהִלָּתְךָ כָּל הַיּוֹם תַּפְאֲרֶתְךָ. תְּהִלַּת יְהוָה יִדְבַּר פִּי וַיִּבְרַךְ כָּל בְּשָׂר שֵׁם קְדוֹשׁ
 לְעוֹלָם וָעֶד. רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׁמֹךְ, וְזַכֵּנִי מֵעַתָּה לְשָׁמֵר אֶת הַדְּבוּר וְהַשִּׁיחָה שְׁלֵא אֲדַבֵּר
 שׁוֹם דְּבוּר וְשׁוֹם שִׁיחָה שְׁאִינָה כְּרִצּוֹנְךָ חֵם וְשְׁלוֹם, כִּי אַתָּה יוֹצֵר הַרִים וּבִרְא רּוּחַ וּמְגִיד
 לְאָדָם מַה שָׁחוּ, וְאַפְּלוּ שִׁיחָה קְלָה שְׁבִין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, אַתָּה מְגִיד לְאָדָם בְּשַׁעַת הַדִּין.
 אוֹי לָנוּ מִיּוֹם הַדִּין, אוֹי לָנוּ מִיּוֹם הַתּוֹכַחָה, רַחֵם עָלַי מֵעַתָּה לְמַעַן שְׁמֹךְ, וְשִׁמְרֵנִי
 וְהַצִּילֵנִי מִשִּׁיחָה וְדְבוּר שְׁאִינָה כְּרִצּוֹנְךָ, וְסַלַּח וּמַחֵל וּכְפַר לִי עַל כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפְּגַמְתִּי
 בְּהַדְּבוּר וְהַשִּׁיחָה מִיּוֹם הַיּוֹתִי עַד הַנְּהָ, וְתִמְלֵא כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁפְּגַמְתִּי בְּשִׁמְךָ הַגָּדוֹל.
 שִׁיתָה יְהוָה שְׁמֶרָה לְפִי נִצְרָה עַל דֵּל שְׁפָתַי. וְהִיָּה עִם פִּי בְּשַׁעַת הַמִּיפִי וְעִם יְדֵי בְּעֵת
 מַעֲבָדִי. שְׁמֶרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אֵל אֲבוּשׁ כִּי חֲסִיתִי בְּךָ. וְעֲזֹרֵנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׁאִזְכֶּה לְקַיֵּם
 מִצְּוֹת שֶׁל וְאַהֲבַת לְרַעְךָ כְּמוֹךְ בְּאַמֶּת בְּכָל לִבְבִי וּנְפִשִׁי וּמְאֹדִי שְׁאִזְכֶּה לְאַהֲבֹת אֶת כָּל
 אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּנַפְשִׁי וּמְאֹדִי בְּכָל לִבְבִי בְּאַמֶּת, וּבְפֶרֶט בְּכָל יוֹם וְיוֹם קֹדֶם הַתְּפִלָּה
 תִּזְכֵּנִי לְקַבֵּל עָלַי מִצְּוֹת־עֲשֵׂה זֹאת, בְּאַמֶּת בְּשִׁלְמוֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, בְּאִפְּן שְׁאִזְכֶּה עַל־
 יְדִי־זֶה לְדַבֵּר דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה לְפָנֶיךָ בְּשִׁלְמוֹת בְּכוֹנָה גְּדוֹלָה בְּאַמֶּת, וְתִהְיֶה תְּפִלָּתִי
 לְנַחַת וְלְרִצּוֹן לְפָנֶי כִּסֵּא כְבוֹדְךָ, וְתַעֲלֶה וְתִנְשֵׂא לְהִיּוֹת כְּתֵר לְרֵאשִׁיךָ. וַיִּקָּם מְהֵרָה
 מִקְרָא שְׁפָתוֹב, שְׁאֵלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַיִם יִשְׁלְיוּ אוֹהֲבֶיךָ. יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילְךָ שְׁלוֹה
 בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ. לְמַעַן אַחִי וְרַעִי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ. לְמַעַן בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה
 טוֹב לְךָ. שְׁלוֹם רַב לְאוֹהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאֵין לָמוּ מְכֻשׁוֹל. וְכָל בְּנֵיךָ לְמוֹדֵי יְהוָה וְרַב שְׁלוֹם
 בְּנֵיךָ. וְרֵאָה בָּנִים לְבְנֵיךָ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל. יְהוָה עֲזֵ לְעַמּוֹ וַתֵּן יְהוָה יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ
 בְּשְׁלוֹם. עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן:

קמב

[על-פי תורה רמ"ז - מעננן תיקו ותקון]

לבין המצרים

ג סינן

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחם עלינו, ותזכנו ותשלח ותביא לנו מהרה את משיח צדקנו, ויתקן כל העולם הזה עם כל העולמות מראש ועד סוף, שתלוים בלם בזה העולם המעשה. רחם עליו ועלינו ותביאהו מהרה לשלום, ויתקן הכל בתקון נפלא ונורא, ויאיר לנו הדעת האמתית, ויפתח עינינו ולבנו בתורתך, ונוכח על-ידו להבין כל דברי התורה על בורין ואמתתן, ולא ישאר לנו שום ספק ואיבועיא בשום דין ובשום דרך מדיני ודרכי התורה, רק הכל יהיה ברור לנו כשמלה, ואפלו כל האיבעיות והספקות שגשארנו בתיקו וספק אצל גדולי הצדיקים הראשונים, כלם יפשמ ויברר ויודיע לנו ויתקן את התיקו שכולל כל הספקות שבעולם, הן הספקות בכלל שיש לגדולי ישראל בכל דיני ודרכי התורה, הן הספקות וחלוקת העצה בפרטיות שיש לכל אחד ואחד מישראל, מהגדול שבגדולים עד הקטן שבקטנים, כי יש רבים שחפצים ומשתוקקים ומתגעגעים מאד לשוב אליך, אך דרכי התשובה והתורה נסתרת מהם, ולבם חלוק בספקות וחלוקת העצה הרבה, בפרט כמוני היום, אשר אתה ידעת כל מה שעבר עלי על-ידי עצם רבוי הספקות וחלוקת העצה שיש לי ברב הדברים. וגם עתה רבו הספקות וחלוקות העצה בלבי בכמה דברים, בכמה וכמה אפנים, ודעתי מבלבל על-ידי זה מאד, עד אשר כשל כח הסבל. רבוננו של עולם, רבוננו של עולם, יהוה אלהים אמת, גדול העצה ורב העלילה. אתה יודע את כל זה, רחם על כלל ישראל ועלי ושלח לנו הארה נפלאה מעולם התקון שנמשך על-ידי משיח צדקנו, באפן שיתקן התיקו בתקון נפלא ואמת, ויפשטו כל האיבעיות ויתבררו על נכון כל הספקות וכל הספק ספקות שבעולם, ונוכח תמיד לעצה שלמה וטובה באמת בכל הדברים שבעולם:

ותרחם עלינו ותלמדנו דרך האמת איך לאונן ולקונן על חרבן בית-המקדש בכל-עת, ובפרט בכל לילה ולילה בחצות ממש, ובימים של בין המצרים, ובפרט בתשעה באב לומר איכה וקינות בלב נשבר ונדכה באמת לאמתו, ונשפך לבנו כמים נוכח פני יהוה, נתן בעפר פיגו אולי יש תקוה, נכמש ראשינו בכותלי ביתינו על עצם

רבוי צרותינו בכלל ובפרט, אשר זה כמה שנים, אשר חרבה עירנו ושמים בית
 מקדשנו ונטל כבוד מבית חיינו, ובכל יום צרתו מרבה מחברו, ובפרט עתה אשר
 יצאו גזרות קשות ומשנות על ישראל, אשר אי-אפשר לסובלם, וחיינו תלויים מנגד
 מפתח לבבנו משאר הגזרות קשות הנשמעין שרוצים לגזר חס ושלום, רחמנא לצלן,
 אוי מה היה לנו, מלא רחמים, עזרנו שנרגיש צרות ישראל וצרות נפשנו בלבנו היטב,
 עד שנוכה לשבר לבנו לפניך באמת, ולשפך לבנו כמים נוכח פניך יהוה יתברך
 באמת על גדל פשענו ורבוי עונותינו ועצם קשיות ערפנו, אשר האריכו את גלותנו
 ונרמו לנו את כל צרותינו. נשא לבבנו אל כפים אל אל בשמים. נתפס אמונת אבותינו
 הקדושים לצעק ולזעק צעקה גדולה ומרה. נשוטט בשוקים וברחובות ונתפלל ונעתיך
 ונזעק ונתחנו אל יהוה אל עליון, עד ישיקוף וירא יהוה משמים, עד שתעורר רחמיך
 עלינו, ותנחמנו מהרה ותנאלנו ותפדנו מכל היסורים ומכל הצרות בכלל ובפרט.
 ותאיר עלינו גם עתה הארה נפלאה ממשיח צדקנו, באפן שימתיק גם עתה כל
 הדינים מעלינו בכלל ובפרט, ויבטל כל הצרות וכל היסורים וכל הגזרות שאינם
 טובות מעלינו ומעל כל ישראל, ויאיר עלינו אור האמת בכל-עת, ויתקן אותנו תמיד
 בתקונים חדשים ונפלאים, ויודיע ויברר לנו כל הספקות וכל האיבעויות וכל חלוקת
 העצה. ונוכה תמיד לעצה שלמה באמת לאמתו, באפן שנוכה לשוב אליך מהרה
 באמת ובלב שלם, ולעסוק בתורה ותפלה ובמצוות ובמעשים טובים כל ימי חיינו.
 ותשמרנו ותצילנו תמיד מכל מיני חטאים ועונות ופשעים שבעולם, ולא נסור מרצונך
 ימין ושמאל, ויכמרו רחמיך על בניך ותביא לנו את משיח צדקנו מהרה ויגאלנו גאלה
 שלמה, גאלת עולם, ואז יתקן לנו את בחינת התיק"ו בתכלית התקו"ן בתכלית
 השלמות, ויהיה נמשך האות נו"ן מהקנו"ת לתיק"ו ויהיה נעשה מתיק"ו תקו"ן.
 ויתבטלו כל הקנות מן העולם ויתהפכו הקנו"ת לתקו"ן מלא רחמים בעל הישועות,
 בעל הנחמות, נחמנו נא מכל צרותינו ועזרנו בכל עניינינו וחספינו, ופרוס עלינו ספת
 שלומך ותקננו בעצה טובה מלפניך והושיענו מהרה למען שמך, זכנו לאמת לאמתו,
 הצילני אותי ואת כל ישראל מספקות וחלוקת העצה המונעים ומבלבלים מעבודתך
 הרבה. זכנו לעצה שלמה אמתיית בכל-עת, באפן שאזכה לשוב אליך באמת ולהיות
 כרצונך הטוב מעתה ועד עולם, אמן סלה:

קמג

[על-פי תורה ר"נ - הקדוש-ברוך-הוא זוכר את בניו ומוריד שני דמעות]

ד סינן

י'חיד ה'משגיח ו'מנהיג ה'עולם בחסד וברחמים גדולים, וכל אשר אתה עושה עמנו בכלל ובפרט, הכל לטובה, ואפלו כל הגלויות והצרות וכל ההרפתקאות העוברים עלינו בכלליות ישראל ובפרטיות על כל אחד ואחד, הכל לטובה גדולה, כי כוננתך הקדושה לטובה תמיד. אבל בעונותינו הרבים, מעצם חשכת הגלות, אשר אנו שרוים בין העכו"ם, נתערבב ונתבלבל דעתנו, עד אשר אין בנו דעת להבין ולדע שכל מה שעובר עלינו, הכל בא בהשגחה פרטיית מאתך לטובתנו, ועל-ידי-זה אנו מרגישים מאד כאב ומכאוב עצם רבוי צרותינו וגלותנו, ומה נעשה, מרא דעלמא בלא, כי אחד תלוי בחברו, כי הגלות גורם הסתלקות הדעת, והסתלקות הדעת גורם הגלות, כי עקר הגלות ועקר הצרות והצער שמרגישים מרירות הגלות, הכל הוא מחמת הסתלקות הדעת, מה שאין אנו מבינים ויודעים שהכל בהשגחתך לבד לטובותינו הנצחיות, ולכלא הרשע ולהתם חטאות ולהביא צדק עולמים, כי אם היינו שלמים בדעתנו לדעת תמיד בדעת שלם שהכל בהשגחתך מאתך, לא היינו מרגישים כלל צער הגלות, ואז היינו שבים אליך והיינו ממהרים לצאת לחרות מהגלות, אבל מחמת חשכת הגלות נלכדו במה מבני ישראל עמו, שנדמה להם כאלו יש טבע חס ושלום, ותולין בטבע, ומחמת זה מרגישים מרירות הגלות, ועל-ידי-זה מתארך הגלות כל כך. ועתה מה נעשה אבינו שבשמים, כי ארך עלינו הגלות ומשך עלינו השעבוד מאד מאד, יום יום נאמר מה יהיה בסופנו, ועד מתי, ועד מתי קץ הפלאות. מתי תמלך בציון. מתי תשוב המלוכה לבית דוד. מתי תשוב ישראל אליך. מתי תשוב לארצנו ולבית מקדשנו. עד אנה בכיה בציון ומספד בירושלים. מתי תרחם על כל צרות נפשנו ומרירותנו, (ובפרט עתה בעת צרה הקשה והמרה הזאת אשר נגזרה עלינו, להיות יהודי יעלה למלחמה אוי מי יקום בזה. מי יכול לספר צרה המרה הזאת, כי רע ומר, כי נגע עד הנפש):

רבנו של עולם, רבנו של עולם, עזרת אבותינו אתה הוא מעולם, מגן ומושיע להם ולבניהם אחריהם בכל דור ודור. תשועתם היית לנצח ותקונתם בכל דור ודור. חוס וחמל ורחם עלינו גם עתה בעת צרה הגדולה הזאת, ותשבר ותבטל את כל הגזרה הקשה הזאת שנגזרה עלינו, וכל הגזרות קשות שרוצים לגזר חס

ושלום, כי מי יוכל לסבל צרות כאלה רחמנא לצלן, כי כלם נוגעים בדת תורת ישראל הקדושה. אוי, מה נעשה, להיכן נברח, להיכן ננוס לעזרה, אוי, אוי, אוי ואבוי, מי יתן ראשנו מים ועינינו מקור דמעה ונכפה יומם ולילה על מרירות צרותינו, אשר הגיענו באחרית הימים האלה, אשר טוב מות מחיים. בבקר נאמר מי יתן ערב, ובערב נאמר מי יתן בקר מפחד לבבנו. אוי, אוי ואבוי, אוי מה היה לנו. מה נאמר מה נדבר ומה נצטדק האלהים מצא את עונינו. צדיק אתה יהוה וישר משפטך, אבל איה רחמנותך וחסדיך הגדולים, ואיה זכות וכח אבותינו ורבותינו קדושים אשר בארץ המה. למדנו והורנו, איד להמשיך הדעת עלינו גם עתה לידע ולהאמין שהכל בהשגחתך לטובה, (מאחר שלפי קט שכלנו נראה שרוצים להעביר כל כך נפשות על דת ישראל, אשר הוא חיינו וכל תקוננו ומבטחנו בכל הצרות והיסורים שעוברים עלינו רחמנא לצלן מעתה):

מלא רחמים, הביטה בענינו, כי רבו מכאובינו וצרות לבבינו. הביטה וראה למי עוללת בה. הביטה וראה כי אין בנו כח ודעת אפלו לסדר תפלותינו לפניך כראוי, כי דלים ורקים אנחנו, דלים מדעת וממעשים טובים, ומלאים חמא ועון. (אבל אף-על-פי-כן אנו מרוצים למות ולהרג על קדוש שמך בכל יום ולא לבטל אחד מישראל מדת תורתנו הקדושה, אוי לעינינו שיראו שמגלחין לאחד מישראל בעל כרחו פאות ראשו וזקנו, ומכרח אחר זה בעצמו לגלח אותם בכל עת, אוי לפה שיצטרך לאכול מאכלות אסורות, אוי לרגלי ישראל הקדושים שיצטרכו לילך בשבת ויום טוב קודש חוץ לתחום, אוי לידי ישראל הקדושים שיצטרכו לעשות מלאכה בשבת לצחצח כלי זינם חס ושלום, ושאר מלאכות ושאר עבדות שיהיו מכרחים לעשות חס ושלום, ומי יודע אם יוכלו לעמוד בנסיון להשאר בהאמונה הקדושה שהיא אמונת ישראל, ולקיים על-כל-פנים מה שיוכלו לקיים, אוי מי יוכל לעמוד בזה, אוי על נפשותינו, אוי על ימינו ושנותינו אלה, אוי לנו כי שדדנו, אוי, אוי, נבטוש רישא בכותלי דביתא, ושק ואפר יצע לרבים, נתן בעפר פינו אולי יש תקנה, אולי יש תקנה):

רבוננו של עולם, רבוננו של עולם, מלא רחמים זכר רחמך יהוה וחסדיך כי מעולם המה. זכר את כל ההבטחות שהבטחתנו מימות אברהם אבינו עד הנה. זכר את כל הצדיקים שהיו בכל הדורות מאז ועד עתה. זכר את כל הקדושים שנהרגו על קדשת שמך ביסורים קשים ומרים. זכר וראה את כל הדמעות שנשפכו על צרות

ישראל מאז ועד עתה. זכר את בְּנֵיךְ הַשְּׂרוּיִם בְּגִלּוֹת בֵּין הָעֵבֹוֹם, וְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ
הַשְּׁגָחָתְךָ הַשְּׁלֵמָה וְהוֹצֵא אוֹתֵנוּ מִדֶּרֶךְ הַטְּבַע לְגַמְרֵי. וְנִזְכֶּה כָּלְנוּ עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לִידַע וְלִהְבִּין וְלִהְאָמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַכֹּל בְּהַשְּׁגָחָתְךָ לְכַד. וְתִמְלֵא עָלֵינוּ רַחֲמִים,
וְתוֹצִיאֵנוּ וְתַפְדְּנֵנוּ וְתַגְאֲלֵנוּ מִכָּל הַצָּרוֹת וּמִכָּל הַגְּלוּיֹת, וְתַמְשִׁיךְ הַהַשְּׁגָחָה מִסּוּף הָעוֹלָם
וּמִקֶּץ הָאֲחֵרוֹן. וְעַל־יְדִי־זֶה תַעֲשֶׂה סוּף וְקֶץ וְגַמְר וְכִלְיוֹן מִכָּל הָעֵבֹוֹם הַרְשָׁעִים
הַמְצָרִים לָנוּ, וְתִשְׁבֵּר וְתַכְפֹּל כָּל הַגְּזֵרוֹת קָשׁוֹת מֵעָלֵינוּ, הֵן אוֹתֵן שֶׁכָּבֵר נְגוּרוֹ, הֵן אוֹתֵן
שְׂרוּצִים לְגוֹר, (בְּפֶרֶט עוֹצֵם הַצָּרָה הַזֹּאת שֶׁכָּבֵר נְגוּרָה, לִקַּח בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאֲנָשֵׁי הוֹל
לְמַלְחָמָתָם חֵם וְשָׁלוֹם):

ה סינן

רַחֵם רַחֵם עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּכְפֹל אוֹתָם מֵעָלֵינוּ מִהֲרָה, כִּי אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאִין
מַעֲצוֹר לִיהוָה לְהוֹשִׁיעַ אֶפְלוּ אַחַר גְּזֵר דִּין לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה. וּכְשֶׁם שֶׁחֲמַלְתָּ
עָלֵינוּ וְהוֹשַׁעְתָּ אוֹתֵנוּ בְיָמֵי מֶרְדֵּכִי וְאַסְתֵּר וְהַפְּכֵת מִיָּגוֹן לְשִׁמְחָה וּמֵאֲכַל לַיּוֹם טוֹב, כֵּן
תַּחֲמַל עָלֵינוּ גַם בַּעַת הַמָּרָה הַזֹּאת, וְתַכְפֹּל הַצָּרָה וְהַגְּזֵרָה הַזֹּאת מֵעָלֵינוּ. וְכֹל הַצָּרוֹת
וְהַגְּזֵרוֹת שְׂרוּצִים לְגוֹר חֵם וְשָׁלוֹם, כָּלֵם תַּעֲקֶרֶם וְתִשְׁבְּרֵם וְתַכְפֹּלֵם בְּכַטּוּל גְּמוּר,
וְתַהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה וְתַטֵּה לֵב הַמַּלְכוּת שְׁרִיו וְיִוַּעֲצִיו (לֵב הַקִּיסָר יָרוֹם הוֹדוּ וְהַשְּׂרִים
וְהַיּוֹעֲצִים) עָלֵינוּ לְטוֹבָה, וְתַגְזֵר עָלֵינוּ גְזֵרוֹת טוֹבוֹת בְּנִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת:

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֶכֶךְ מְנַהֵיג מוֹשֵׁל וּמְשַׁנֵּיחַ, רְאֵה אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מְרוּדִים מְאֹד.
אַתָּה לְכַד יוֹדַע מַעֲמָד וּמַצָּב שֶׁל יִשְׂרָאֵל בַּעַת הַזֹּאת, הַבַּט מִשְׁמַיִם וְרְאֵה כִּי
הֵינּוּ לַעַג וְקִלְס בְּגוֹיִם, כִּי נוֹעֲצוּ לֵב יַחְדוֹ עָלֶיךָ בְּרִית יְכָרוֹתוֹ, כִּי כָּל פְּנִימִיּוֹת כְּנֻתָם
בְּכָל גְּזֵרוֹתֵיהֶם הֲרַעוֹת רַחֲמָנָא לְצַלֵן, הַכֹּל כְּדֵי לְהַרְחִיק יִשְׂרָאֵל חֵם וְשָׁלוֹם מִדַּת
תּוֹרַתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, כְּאֲשֶׁר אַתָּה יוֹדַע צְפוֹן לִבְךָ. אַתָּה לְכַד יוֹדַע עַד הֵיכָן מַגִּיעַ
מַחְשָׁבוֹתָם וְעִצּוֹתֵיהֶם הֲרַעוֹת. אֱלֹהִים אֵל דְּמֵי לֶךְ אֵל תַּחֲרֵשׁ וְאֵל תַּשְׁקֵט אֵל. כִּי הִנֵּה
אוֹיְבֶיךָ יַהֲמוּן וּמִשְׁנֵאִיךָ נִשְׂאוּ רֹאשׁ. עַל עַמְּךָ יַעֲרִימוּ סוֹד וְיַתִּיעֲצוּ עַל צְפוֹנֶיךָ. אָמְרוּ
לְכוּ וּנְכַחֲדֵם מַגּוֹי וְלֹא יִזְכֵּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד. מֵלֵא רַחֲמִים, גְּדוֹל הַעֲצָה וְרַב הַעֲלִילָיָה,
סִפֵּל נָא עֲצַת שׁוֹנְאֵינוּ, וְלֹא תַעֲשִׂינָה יְדֵיהֶם תַּשְׁיָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, מִפֶּר מַחְשָׁבוֹת
עֲרוּמִים וְלֹא תַעֲשִׂינָה יְדֵיהֶם תַּשְׁיָה. וּכְתִיב, יְהוָה הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הִנֵּא מַחְשָׁבוֹת
עַמִּים. מֵלֵא פְנִיָהם קִלּוֹן וּיְבַקְשׁוּ שִׁמְךָ יְהוָה. וְכֹל הַקָּמִים עָלֵינוּ לְרַעַה מִהֲרָה הַפִּיר
עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחְשָׁבָתָם. וְתֵן בְּלִבְנוּ חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת, שְׁנִזְכֶּה לְהֵאֱמִין תָּמִיד בְּהַשְּׁגָחָה

הַפְּרִטִית, שֶׁהֵבֵל מִתְנַהֵג בְּהִשְׁגָּחָתְךָ הַפְּרִטִית לְבַד. וְנִזְכָּה לְהִתְפַּלֵּל וּלְהִתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ תְּמִיד, וְנִשְׁתַּתַּף עִצְמוֹ בְּצָרוֹת יִשְׂרָאֵל, וְנִתְפַּלֵּל וְנִעְתִיר הַרְבֵּה תְּמִיד בְּכָל יוֹם עַל צָרוֹת יִשְׂרָאֵל בְּלֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְכָּה. וְנִשְׁפָּךְ לְבָנוּ כַּמּוֹם נוֹכַח פְּנֵיךָ יְהוָה, עַד אֲשֶׁר נוֹרִיד דְּמֻעוֹת הַרְבֵּה לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת. בְּכִי וּבִתְחֻנוּנִים אָבוּא לְפָנֶיךָ. וְנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ עַל-יְדֵי הַדְּמֻעוֹת הַשְּׁגָחָתְךָ עָלֵינוּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּרְחַם עָלֵינוּ מִן הַשָּׁמַיִם, וְתִשְׁגִּיחַ עָלֵינוּ בְּרַחֲמִים וּתְכַפֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל הַצָּרוֹת וְכָל הַגְּזֵרוֹת, הֵן אוֹתָם שֶׁכָּבַר נִגְזְרוּ עָלֵינוּ, וְהֵן אוֹתָם שֶׁחִפְצִים לְגֹזֵר חֵם וְשָׁלוֹם, לֹא תִהְיֶה כּוֹזֵאת בְּיִשְׂרָאֵל. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ, כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעֵן כִּי אִם עָלֶיךָ אֲבִינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם. אַתָּה הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ, וְאַנְחֵנוּ לֹא נִדַּע מַה נַּעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ. וְתֵן בְּלִבְנוּ שֶׁנִּשְׁוֵב בְּלָנוּ אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת חַיֵּשׁ קָל מְהֵרָה. לֵב טְהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נְכוֹן חֲדָשׁ בְּקִרְבִּי. וְתִמְהַר וְתַחֲשִׁי לְגַאֲלֵנוּ גְּאֻלָּה שְׁלָמָה וְתִבְיֵא לָנוּ אֵת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן סְלָה:

קמד

[על-פי תורה ר"ס - מסירת נפש על-ידי מסירת שמו ופרסומו]

אֱלֹהִים בְּשִׁמְךָ הוֹשִׁיעֵנִי וּבִגְבוּרָתְךָ תְּדַיְנֵנִי. לְמַעַן שְׂמֹךְ יְהוָה תַּחֲיִנִי בְּצַדִּיקְךָ תּוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשִׁי. לֹא לָנוּ יְהוָה לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד עַל חֲסִדְךָ וְעַל אֱמֻתְךָ. וְאַתָּה אֱלֹהִים אֲדַנִּי עֲשֵׂה אֵתִי לְמַעַן שְׂמֹךְ כִּי טוֹב חֲסִדְךָ הַצִּילֵנִי. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַבּוֹנוּ דְּעֵלְמָא כְּלָא, אֱלֹהֵי כָּל הַצְּדִיקִים, אֱלֹהֵי (כָּל) יִשְׂרָאֵל, לְמַדְנּוּ וְהוֹרְנוּ מַה נַּעֲשֶׂה עִתָּה, אֵיךְ נִצְעַק עִתָּה, אֵיךְ נִתְפַּלֵּל וְנִתְחַנֵּן עִתָּה, (אֲחֵרֵי אֲשֶׁר כָּבַר יִצְאָה הַגְּזֵרָה לְקַח בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְחֵיל לְמַלְחָמָה, וּכְבָר נִתְקַיְמָה הַגְּזֵרָה רַעָה וְנִתְפָּסוּ כַּמָּה נַפְשוֹת יִשְׂרָאֵל וְנִמְסְרוּ בְּיַדֵּיהֶם כְּתוּא מְכַמֵּר, וּכְבָר גָּלְחוּ פֶּאֶר רֵאשִׁים וּזְקָנִם, וּמַעֲנִים אוֹתָם בְּכַמָּה מִיָּנִי עֲנוּיִים בְּגוֹף וְנִפְשׁ, וְכַמָּה דְּמֻעוֹת וְדַמִּים נִשְׁפָּךְ מֵהֶם וּמִקְרוֹבֵיהֶם וּמִשְׁאֵר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל זֶה, אוֹי לַעֲיָנִים שְׂכָךְ רוֹאוֹת, אוֹי לְאַזְנִים שְׂכָךְ שׁוֹמְעוֹת). אוֹי לָנוּ עַל שֶׁכָּרְנוּ נִחְלָה מְכוֹתֵינוּ. אוֹי מִי יַעֲמֹד בְּעַדְנוּ, אוֹי לִי וִי לִי, כִּי לְבִי קִשָּׁה כְּאַבֵּן, אֲשֶׁר אֲנִי יָכוֹל עֲדוּן לְהִתְאוֹוֹת לְאַכִּילָה וְשִׁתְיָה וְשִׁאֲרֵי תַאוֹוֹת. אוֹי, מַה אוֹמֵר מַה אֲדַבֵּר מַה אֲצַטְדֵּק, שְׁגַם בַּעַת צָרָה וּמִצּוֹקָה כּוֹזֵאת וּפְחָדִים כְּאֵלֶּה רַחֲמָנָא לְצִלָּן, עֲדוּן אֵינִי זֹכֵה לְשׁוֹב אֵלֶיךָ כְּרֹאֵי, וְעֲדוּן נְדָמָה לִי כְּאֵלוֹ אֵינִי בְּיַדֵּי חֵם וְשָׁלוֹם. אוֹי, אוֹי וְאַבּוֹי, אוֹי לִי עַל צָרוֹת נַפְשִׁי, אוֹי לִי עַל צָרוֹת יִשְׂרָאֵל, אוֹי לִי וִי לִי, כְּשִׂאֲנִי מְרַגֵּשׁ מְעַט בְּלִבִּי מְרִירוֹת הַצָּרָה. אוֹי וּמֵר לִי כְּשִׂאֲנִי מְרַגֵּשׁ בְּלִבִּי כָּלֵל צָרוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי אֲנִי רוֹאֵה רַחוּקֵי מִמֶּךָ כָּל-כֶּךָ וְקִשְׁיוֹת לְבִי

ובלבול דעתו, עד שאיני מרגיש בלבי צרות ישראל מרות וקשות וגדולות כאלה, צרות בכלל ובפרט על כל אחד ואחד מישראל בגוף ונפש ומזון, אשר היה ראוי שיהיו נמאסים כל התאוות וכל עסקי עולם הזה לגמרי, אם היינו מרגישים הצרות בלבנו היטב. אוי, אוי, היכן אני בעולם, אוי, אוי לנו מה שהגיע לנו בימינו, אוי, אוי, אוי, איך לוקחין קול ודבור כזה לשאג ולצעק ולהתחנן על צרות כאלה, אוי, אוי, מה נאמר ומה נדבר ומה נצטדק:

ו' סיון

רבוננו של עולם, רחמן מלא רחמים, רחם על דור העני הזה, התרצה והתפייס לדור עני כי אין עוזר. ראה ענינו ועמלנו, כי אין לנו על מי להשען, כי אם עלך אבינו שבשמים, ועל כח וזכות אבותינו ורבותינו הקדושים אשר בארץ הקמה, עשה למענם ולמען הרוגים על שם קדשך, ובפרט למען עשרה הרוגי מלכות שהם רבי עקיבא וחבריו, שנהרגו על קדשת שמך ביסורים קשים ומרים וענויים גדולים מאד, ויצאה נשמתם בקדשה ובטהרה על קדוש שמך. זכר את כל ההרוגים הקדושים שנהרגו על קדשת שמך בענויים קשים ומרים מיום החרבן עד הנה. זכר את המסירת נפש בכל יום ובכל עת של הצדיקים האמתיים, אשר מסרו נפשם באמת בכל עת ובכל יום על קדוש שמך. ובפרט המסירת נפש באמת של גדולי הדור בחירי הצדיקים, אשר מסרו שמם שהוא נפשם על קדוש שמך, ובטלו כבודם ומסרו שמם ופרסומם, וקבלו על עצמם כל הבזיונות שפעולם ובושות וחרפות ושפכות דמים הרבה, והכל למען שמך ולמען ישראל עמך, כדי לכפר על בני ישראל ולהצילם מכל הגזרות ומכל הצרות. רבוננו של עולם, ידעת כי אין בי כח ודעת לסדר תפילתי כראוי לפניך על צרות ישראל גדולות וקשות כאלה, ובפרט בענין הנזרא הזה של מסירת שמם ופרסומם של הצדיקי-אמת שהוא מסירת נפש ממש, אשר הם דברים גנוזים וצפונים ונסתרים מאד. אבל אתה יודע מה נעשה עתה עמנו בדורות האלה, הן בכלל ישראל, הן בפרטיות מה שנעשה עם כל אחד ואחד מישראל בכל יום ויום. ואתה יודע את כל מעשי הצדיקי-אמת העוסקים עתה בתקונינו, את כל הגדולות והנזראות אשר הם עושים בשבילנו להמתיק כל הדינים וכל הגזרות מעלינו, ולהצילנו מכל אויבינו להושיענו מכל צרותינו. חמל נא, חוס נא, ורחם והושיעה-נא לנו עתה בכחם וזכותם בעת צרה הגדולה והקשה הזאת. למדנו איך לסדר תפלות ותחנונות ובקשות וצעקות ושועות וזעקות לפניך על גזרה הרעה הזאת לבטלה מאתנו, ולבטל כל

שארי הגזרות שרוצים לגזר חס ושלום, אוי מה היה לנו בדור העני הזה. אוי, אוי, מה געשה, להיכן גברת, גיוואלד רבנו של עולם, וואס טוהט מען, גיוואלד גיוואלד, אוי אוי ביטער, זיער ביטער, מען ווייסט גאר נישט וואס צו רעדן, דאס הארץ איז זייער פארשטיינערט]:

רבנו של עולם, רבנו של עולם, למען שמך עשה ולא לנו, ראה עמידתנו דלים ורקים. חוסה על כבוד שמך. הבט משמים וראה כי היינו לעג וקלם בגוים, כי העבוי"ם מתלוצצים מאתנו בכל יום ואומרים בכל-עת איה אלהיכם. ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמרם אלי כל היום איה אלהיך. יהוה מלא רחמים, רחם עלינו וקבל תחנונינו, עננו יהוה עננו כי בצרה גדולה אנחנו, צרה גדולה אשר כמהו לא נהיייתה וכמהו לא תוסיף, רחם עלינו למען שמך כי אין בנו כח לרצותך, רק בשמך באנו אלקיך, אתאנו על שמך יהוה עשה למען שמך, הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך. עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך. חננו ועננו ושמע תפלתנו, כי אתה שומע תפלת כל-פה עמך ישראל ברחמים. ברוך אתה שומע תפלה:

קמה

[על-פי תורה רס"ו - ויעקב נסע סכותה ויבן לו בית]

לסבות

אחת שאלתי מאת יהוה אותה אבקש, שבתי בבית יהוה כל ימי חיי לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו. כי יצפני בספה ביום רעה יסתירני בסתר אהלו בצור ירומני. רבנו של עולם, רחם עלי ברחמיך העצומים ובחסדיך הרבים והגדולים, וזכני לקים מצות ספה בזמנה כראוי בכל פרטיה ודקדוקיה וכגותיה ותרי"ג מצות התלויות בה, ובלב טוב ובשמחה גדולה. ואזכה שיהיו נמשכין אלי המחין הקדושים והחסדים הגדולים והנפלאים הנמשכין על עמך ישראל בימי חג הספות הקדוש על-ידי מצות ספה הקדושה והנוראה מאד, שאז אמא מסבכת על בניה, ואתה פורם סבת רחמים וחיים ושלום עלינו. מלא רחמים, מלא רחמים, רחם עלי למען שמך. אתה ידעת את לבבי, כמה אני רחוק מאד ממצות ספה. וכמה תחנונים ובקשות

והפצרות בלי שעור אני צריך להתפלל ולהתחנן לפניך, שתזכני למחין קדשים כאלה לחסדים כאלה, באפן שאזכה לדעת אמתי, לדעת של אדם, באפן שאזכה מהרה לצאת מבהמה לאדם, שאחוס על עצמי מעתה ולא אעשה עוד מעשה בהמה, רק אזכה מהרה לדעת אמתי שהוא גדר האדם. ואזכה לינק מהשפע של אדם, ולא אינק עוד משפע של בהמה, ואצא ואעלה מהרה מגדר בהמה לגדר אדם:

ז סיון

רבוננו של עולם, רבוננו של עולם, טוב ומטיב לכל ורחמיו על כל מעשיו. חוס וחס ורחם על הבהמות והחיות, וזכני אותי ואת כל עמך בית ישראל, שלא נפגם במצות סכה כלל, באפן שיהיה יניקתנו תמיד משפע של אדם שנמשך מבחינת סכה, ולא נצטרך לינק חס ושלום, מהשפע של הבהמות, ולא נוציא לעצמנו השפע שלהם חס ושלום, למען לא נגרם חס ושלום, מיתות בהמות וחיות בלא זמן. ויקים מקרא שכתוב, אדם ובהמה תושיע יהוה. ונאמר, ברוך פרי בטןך ופרי אדמתך, ופרי בהמתך שגור אלפיך ועשתרות צאנך. ובכך יהי רצון מלפניך מלא רחמים וחסדים, שתשפיע עלינו דעת שלם ואמתי על-ידי מצות סכה הקדושה, באפן שנוזכה אנחנו וכל עמך בית ישראל הצריכים לבנות בית, שלא יזיק לנו הבגין כלל, ולא יגיע לנו שום סכנה בגוף ונפש וממון על-ידי בגין ביתנו, רק אדרבא נוזכה כל אחד ואחד לבנות בית בקדושה ובטהרה גדולה, בחכמה בתבונה ובדעת דקדושה. ויקים מקרא שכתוב, בחכמה יבנה בית ובתבונה יתכונן. ובדעת חדרים ימלאו כל הון יקר ונעים. ונבנה ביתנו לשם יהוה לעסק בו בתורה ותפלה, ולהכניס בו אורחים הגונים, עד שיהיה ביתנו בית תורה ותפלה, בית ועד לחכמים, ונקרא שם בשם יהוה אל עולם:

לשמחת תורה

ובכך תזכני על-ידי מצות סכה הקדושה לשמח בשמחה גדולה בשמחת תורה, לסיים התורה ולהתחילה בשמחה וחדוה גדולה. נגיל ונשיש בזאת התורה כי היא לנו עז ואורה. ותהיה בעזרנו בכל שנה ושנה לקיים מצות סכה בשלמות גדול כל-כך, עד אשר נוזכה לקבל את התורה משם מחדש בכל שנה ושנה, כי מספח יוצאת התורה, עד אשר על-ידי בניסתנו לסכה נוזכה שיהיה נעשה מאתנו בעצמנו תורה, שכל אחד מישראל יהיה נעשה ממנו תורה, אורייתא וישראל וקודשא בריך

הוא בלא חד. וימשך עלינו על-ידי מצות סכה הקדושה, קדשת חג השבועות, קדשת
חדש סיון, קדשת קבלת התורה:

רבנו של עולם, צרכינו מרבים מאד בלי שעור, ודעתנו קצרה לכאר ולפרש חלק
אלף ורבעה מהם. רחם עלינו למען שמך, ומלא משאלותינו לטובה
ברחמים. וזכנו לקים מצות סכה בזמנה בשלמות, באפן שנוכה לכל מה שבקשנו
מלפניך, שלא נגרם חס ושלום מיתת בהמות וחיות בלא זמן, רק נהיה נזונים
ויונקים תמיד משפע של אדם שנמשך מבחינת סכה. ותפרס עלינו סכת שלומך
תמיד, ובצל פנפיק תסתירנו. ונוכה כל אחד ואחד המכרח לעסק בבנין, שלא יזיק
לו הבנין כלל, רק תשמרנו ותגן עלינו בכח קדשת סכה שעמך ישראל מקימים,
שנוכה לבנות הבית בחכמה אמתית למען שמך לבר. ויהיה ביתנו בית שמגדלין בו
תורה ותפלה, שנוכה לדבר בביתנו הרבה דברי-תורה ותפלה כפי מה שקבלנו
מרבנותינו הקדושים. ונוכה להמשיך בתוך ביתנו שפע טובה וברכה ורחמים וחיים
וכל טוב אמת לנצח, בגשמיות וברוחניות, בזה ובכא. וברחמך הרבים, תשפיע לנו
כל ההוצאות וההצטרכות שצריכים לבנין ביתנו בשפע גדול, ולא יגיע לנו שום
עניות, ולא שום חסר על-ידי בנין ביתנו. ולא ימריד אותנו הבנין חס ושלום, ולא
יבלבל אותנו כלל מעבודתך באמת, ותזמין לנו לכל אחד ואחד, עצים המסגלים
לביתו, ויהיו מסדרים בהבנין כפי הסדר הראוי להם מששת ימי בראשית. ותסבב
כל הסבות לטובה, באפן שיהיה הבנין רק לטובה בכל האופנים לנו ולבנינו ולכל
יוצאי חלצינו:

מלא רחמים, אתה לבר יודע, כל מה שנעשה בענין הבנינים, וכמה ספנות יש
בהם, אבל אתה יודע, כמה וכמה מכרחים לבנות ביתם, כי אי-אפשר לשבת
בחוץ, ובפרט איש ישראלי שצריך בית לעבודתו לקבל בו שבת יום-טוב ולהכניס
אורחים, ולגדל בו בניו לתלמוד תורה, ומה יעשה בשר-ודם קרוץ מחמר נבער
מדעת, ובפרט כמוני היום, לבון רצונך באמת בענין זה ובכל הענינים. רחם עלינו
למען שמך, וזכנו להתנהג תמיד ברצונך באמת. יהוה יגמר בעדי, יהוה חסדך לעולם,
מעשי ידך אל תרף. ויקים בנו מקרא שכתוב, יהוה ישמך מכל רע ישמר את נפשך.
יהוה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם. ותמהר ותחיש לגאלנו ותבנה בית
מקדשנו ותפארתנו. ויקים בנו מקרא שכתוב, והביאותים אל הר קדשי ושמתים

בבית תפלת, עולותיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי, כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

קמו

[על-פי תורה ער"ה - דע שכל מצוה ומצוה שעושין, נעשה ממנה נר אחר]

ח סינן

חביטה ענני יהוה אלהי האירה עיני פן אישן המות. לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יהי. יסר יסרני יה ולמות לא נתנני. רבנו של עולם, בעל הרחמים, בעל החמלה והחנינה, מחיה מתים ברחמים רבים, סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים, ומקים אמונתו לישגי עפר. רחם עלי למען שמך, ותן לי עצה שלמה שאזכה לקימה, באפן שאתחיל על כל פנים מעתה להכין את עצמי על הדרך הרחוק שאני צריך לילך בו בלי ספק, שהוא דרך כל הארץ, אשר אין איש נמלט ממנו, והדרך רחוק ומספן מאד, ועדין לא התחלתי להכין את עצמי כלל, אורחא רחיקא, ואפלו זודא קלילא לית לו, אוי, מה אעשה, לא די שאין לי צדה לדרך רחוק ונורא ומאים כזה, אף גם אני בעל חוב גדול באותו הדרך, חובות רבים ועצומים מאד מאד, והנוגשים אצים שם ועומדים מוכנים בכל עת לתבע ולנגש אותי חס ושלום. ועל כל המעשה שם אצטרך לתן דין וחשבון על כל עת ורגע, על כל דבר גדול וקטן, על כל מחשבה דבור ומעשה. אוי, מה אעשה, מי יעמד בעדי, ומי יקום בפני, אוי, אוי, מה אומר ומה אדבר, ומה אעשה כי יקום אל, וכי יפקד מה אשיכנו:

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, מלא רחמים, שתהיה בעזרי ותושיעני שאזכה מעתה על כל פנים להטיב את מעשי, ולשוב בתשובה שלמה לפניך באמת, ולא אסור עוד מרצונך ימין ושמאל. ותזכני להרבות במצות כל ימי חיי בקדשה ובטהרה גדולה ובשמחה וחדוה רבה ועצומה, עד שאזכה שיהיו נעשין מהמצות שלי גרות קדושות הרבה, ומכל מצוה ומצוה יהיה נעשה ממנה נר קדוש ונורא, כמו שכתוב, כי נר מצוה ותורה אור. ותחמל עלי ותזכני להתקדש בקדשה גדולה ולעלות מעלה מעלה, ולהתקרב אליך בהתקרבות גדול באמת לאמתו כרצונך הטוב, עד שאזכה בעת שיגיע קצו וזמני להפטר מן העולם, להשיב נפשי ורוחי ונשמתו אליך בקדשה ובטהרה גדולה בלי שום סיג ופגם, ואתקן בחיי כל אשר פגמתי ושחתתי בעונותי הרבים ובפשעי העצומים, ותזכני ברחמיך

הרבים להתודות בכל יום ויום, ובפרט סמוך למיתתי אֶזְכֶּה להתודות לפניך בפה מלא בכל מיני ודוים באמת ובלב שלם, בלב נשבר ונדכה, ובכביה רבה ועצומה, באפן שאֶזְכֶּה לעורר רחמיך הרבים והאמתיים עלי, שתמחול ותסלח ותכפר לי את כל חטאי ועונותי ופשעי, שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך מתחלה ועד סוף, בגלגול זה ובגלגולים אחרים, ולא יהיה נשאר מהם שום רשם וזכר כלל, רק כל העונות ותהפכו לזכיות. ותהיה מיתתי כפרה על כל עונותי. ותהיה יציאתי מן העולם כביאתי לעולם בלי חטא ופגם כלל. ואֶזְכֶּה להיות קים וחזק באמונתך הקדושה תמיד לעולם ועד. ואֶזְכֶּה לקבל עלי עול מלכות שמים שלמה קדם יציאת נשמתי, לקרות אז קריאת שמע בפה מלא, באימה וביראה גדולה באמת ובאמונה שלמה בשמחה וחדוה רבה ועצומה, ולדבר הרבה דבורי אמונה הקדושה לומר בפה מלא שאני מאמין בך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, ובכל הצדיקים האמתיים שהיו מימות עולם עד הנה, ובתורתך הקדושה אשר נתת לנו על-ידי משה עבדך בכתב ובעל-פה, ולהאריך בדבורי אמת ואמונה בלב שלם, עד שתצא נשמתי מתוך דבורי אמונה הקדושה, ותכלל נפשי ורוחי ונשמתי מיד בתוך האמונה הקדושה, ותעלה ותראה באור פניך, ותהיה נפשי צרורה בצרור החיים את יהוה אלהי בתוך כלל נפשות (הצדיקים) הקדושים של בני ישראל עמך, ואֶזְכֶּה לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו:

רבונו של עולם, רבונו של עולם, רחם עלי למען שמך. מלא רחמים, יודע תעלומות, אתה יודע כל מה שעבר עלי וכל מה שעברתי ופגמתי נגדך עד הנה, אבל חסדך גדול עלי, ועדין אתה מחיה אותי, ואתה מחזקני ברחמיך עדין לחפש ולבקש פלטה, לפלט ולמלט נפשי ממה שאני צריך להנצל ולהמלט, אדון יחיד, מלא רחמים, פודה ומציל, גואל חזק, גואל ישראל, רחם עלי ומהר לגאלי גאלה שלמה מהרה למען שמך מכל התאוות רעות והרהורים רעים, ומכל החטאים והפגמים שהרגלתי בהם. אוי לי וי לי, אוי לי וי לי, אוי ואבוי, אוי, אוי, איני יודע כלל מה לדבר, ואיך לבקש עצה ותחבולה ביון מצולה ואין מעמד כזה, בכלבול כזה, ברגילות לא טובים כאלה, ברפיון ידים כזה, בקשיות ערף כזה. אבל אף-על-פי-כן אני רואה עדין חסדיך הרבים ורחמיך העצומים עלי בלי שעור, חסדים אמתיים ונצחיים בכל יום ויום, כי חסדך גדול עלי והצלתי נפשי משאול תחתיה. חסדך גדול עלי מאד מאד עד אין חקר

ואין מספר. אם אמרתי מטה רגלי חסדך יהוה יסעדני. ברב שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי. על בן עדין על משמרתו אעמד לשמח אליך כפי, עד שתחנני ותרחם עלי ותושיעני ישועה שלמה באמת. ותשלח בלבי עצות שלמות אמתיות בכל יום ובכל עת ובכל שעה, באפן שאזכה מעתה על כל פנים לתשובה שלמה באמת, לסור מרע ולעשות הטוב בעיניך תמיד, עד שאזכה ברחמיך להיות בכלל יראיך ותמימך הזוכים לרב טוב הצפון וגנוז, אשר אתה נותן להם רשות לחפש ולבקש בגנויך דמלקא, אשרי חלקם. ואזכה שיהיו נעשין גרות קדושות מכל המצות שאתה מזבני לעשות בחיי, ואצל אלו הגרות הקדושות של המצות אזכה בעת מיתתי לחפש ולבקש בגנויך דמלקא, ולא איעול בכסופא קמך:

ט סינן

מלא רחמים, הקשיתי לשאל, אבל ממך לא יקשה ולא יפלא כל דבר. ואני מאמין בגפלאותיך העצומים ובטובותיך הנוראים ובחסדיך הרבים ורחמיך הגדולים, שעדין יש גם לי תקנה לזכות לכל זה בכח וזכות הצדיקים הקדושים האמתיים הנוראים והנשגבים, אשר בהם אנו נשענים תמיד, ובלעדם אין לנו שום פתחון פה לבקש אותך אפלו על דבר קטן שבקטנים, אבל בכחם הגדול אנו נשענים לחלות ולבקש פניך על כל הגדולות והטובות שבכל העולמות, כי כחם וזכותם מספיק גם עלי ועל כל ישראל לזכות אותנו לכל טוב אמתי ונצחי. עזרני למען שמך הושיעני למען חסדך, פרשתי ידי אליך נפשי כארץ עיפה לך סלה. חמל עלי מלא רחמים, ועזרני והושיעני לדלג ולקפץ על כל הבלי עולם הזה, ולהתקרב אליך באמת ובתמים לעולמי עד ולנצח נצחים. ויקים בי מקרא שכתוב, כי הצלת נפשי ממות הלא רגלי מדחי להתהלך לפני אלהים באור החיים. ונאמר, שובי נפשי למנוחיכי כי יהוה גמל עליכי. כי חלצת נפשי ממות את עיני מן דמעה את רגלי מדחי. אתהלך לפני יהוה בארצות החיים. תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעימות בימיך נצח. אמן ואמן:

קמו

[על-פי תורה רע"ט - דע שיש שאומרים תורה מלמטה למעלה]

מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה. בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי אשוע ישמע מהיכלו קולי ושועתי לפניו תבוא באוניו. קראתי מצרה לי אל יהוה ויענני, מבטן

שאוּל שוּעַתִי שְׁמַעְתִּי קוֹלִי. קוֹלִי אֵל יְהוָה אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי מִהֵרָ קוֹדֵשׁ סֵלָה. קוֹלִי אֵל יְהוָה אֶקְרָא, וְאֵל יְהוָה אֶתְחַנֵּן. עֲזֹרְנִי מֵלֹא רַחֲמִים, לְבַל יוּכְלוּ לְבַלְבֵּל אוֹתִי הַמַּחֲשׁוֹבוֹת וְהָרַעֲיוֹנִים הַמְּכַבְּלִים וּמַעֲפֹכִים מְלֵה־תַפְלָל וְלַצֶּעַק וְלַסֹּדֵר תַּפְלָתִי וְתַחֲנִתִּי וּבִקְשָׁתִי לִפְנֵיךָ בְּכָל־עֵת, וְאֵל יִטְרִידֵנִי הַצֶּעַר וְהַדַּחְקוֹת בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמְמוֹן חֵם וְשִׁלּוּם מִלְקָרָא אֵלֶיךָ, רַק אֲזַכֶּה לְקָרָא וְלַצֶּעַק אֵלֶיךָ תָּמִיד יְהִיֶה אִיךָ שְׁיִהְיֶה. כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ כַּמָּה וְכַמָּה קֶשֶׁה וְכָבֵד עָלַי בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת לִפְתּוֹחַ פִּי לִפְנֵיךָ בַתְּפִלָּה, וּבַפְּרָט בַּעֲת שְׁאֲנִי רוֹצֵה לִפְרֹשׁ שִׁיחֲתִי לִפְנֵיךָ, עַד אֲשֶׁר עַל פִּי רַב אֵינִי יְכוּל לִפְתּוֹחַ פִּי לְדַבֵּר דְּבוּר לִפְנֵיךָ מֵרַב הַדַּחְקוֹת וְהַכְּבֹדוֹת, כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֵּד עָלַי יְיָיִךְ נִהְפֵּךְ לְשִׂדֵי בַחֲרֹבְנִי קוִין סֵלָה. וְאִין לִי מְנוּחָה מֵרוֹדְפֵי נַפְשִׁי בְּכָל עֵת. וּמִגְדֵּל רַבּוּי צָרוֹת הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף, נִסְגֵּר וְנֶאֱלָם פִּי, וְקִשָּׁה וְכָבֵד עָלַי מְאֹד לִפְתּוֹחַ פִּי לִפְנֵיךָ. וְהַעֲקֹר מַחֲמַת הַחֲלִישוֹת שֶׁמִּפִּיל וּמַחֲלִישׁ אוֹתִי בְּדַעְתִּי בְּכָל עֵת, מַחֲמַת שְׁאֲנִי יוֹדַע, שְׁאֲנִי בַעֲצָמֵי הַחַיִּב בְּכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלַי. אֲבָל אַתָּה מֵלֹא רַחֲמִים, כְּבָר הוֹדַעְתָּנוּ, שְׂאֵף־עַל־פִּי־כֵן אַתָּה מִתְאַוֶּה לְתַפְלָתְנוּ וְחַפֵּץ בַּתַּחֲנוּתֵינוּ, וְשׁוֹמֵעַ וּמְאִיִּן וּמְקַשֵּׁב לְקוֹל שִׁיחֲוֵתֵינוּ וְאַנְקוֹתֵינוּ וְאַנְחוֹתֵינוּ, כַּאֲשֶׁר הִזְדַּרְתָּנוּ פְּעָמִים רַבּוֹת אִין מִסֵּפֶר, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, כִּי לֹא בֹזֵה וְלֹא שֶׁקִּין עֲנוֹת עָנִי, וְלֹא הַסְתִּיר פְּנֵי מַמְנוֹ, וּבִשְׁוֵעוֹ אֵלָיו שָׁמַע. עַל כֵּן הִנְנִי מִפִּיל תַּחֲנִתִּי לִפְנֵיךָ, וּפּוֹרֵשׁ וְשׁוֹטֵחַ כְּפִי מוֹל רַחֲמֶיךָ וְחִנּוּנוֹתֶיךָ וְחַמְלָתְךָ הַמְרַבִּים וְהַנִּפְלְאִים מְאֹד מְאֹד, שֶׁתִּהְיֶה עִמִּי בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, וְתַעֲזֹרְנִי תָּמִיד שְׁלֹא אֶסְתַּבֵּל כָּלֵל עַל כָּל מִינֵי בְּלָבוּלִים וְרַעֲיוֹנִים כְּאֵלֶּה וְכְאֵלֶּה, רַק אֲזַכֶּה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל עֵת לְהִתְחַיֵּל לִפְרֹשׁ שִׁיחֲתִי לִפְנֵיךָ מִתּוֹךְ הַמְצַר וְהַדַּחֲק, וְלִקְוֶם, וְדַבֵּר פִּי בְצַר לִי. וְאֵינֶנּוּ וְאַחֲתֵר וְאַדְחַק אֶת עַצְמִי לְהַטּוֹת תָּמִיד מַחֲשַׁבְתִּי וְלִבִּי אֵל הָאֱמֶת, וְלִדְבַר לִפְנֵיךָ כָּל מָה שְׁאוּכַל לְדַבֵּר אֵיזֶה דְּבוּר אֱמֶת כָּל שֶׁהוּא, אֲפֹלוּ מִתּוֹךְ הַמְצַר וְהַדַּחֲק הַגָּדוֹל. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ הַרְבִּים, בְּצַר תִּרְחִיב לִי בְּכָל עֵת, וְתִרְחִיב פִּי וְתִמְלֵאֵהוּ. וְתַעֲזֹרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתִזְכְּנִי וְתַפְתּוֹחַ פִּי בְּהִרְחָבָה גְדוֹלָה לִפְרֹשׁ וּלְבַאֵר וּלְשִׁיחַ כָּל שִׁיחֲתִי לִפְנֵיךָ בְּדַבְרֵי חֵן וְרַצוּי וְתַחֲנוּנִים, בְּאִפְּן שֶׁתִּשְׁמַע תַּפְלָתִי וְתַחֲנִתִּי, וּיְכַמְרוּ רַחֲמֶיךָ עָלַי בְּכָל עֵת וְתִקְרַבְנִי אֵלֶיךָ וְלִתְוֹרְתְךָ וְלַעֲבוֹדְתְךָ בְּאֱמֶת. וְתִזְכְּנִי לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקִים אֲמִתִּים, אֲשֶׁר אוֹר הַתְּנַלּוֹת חֲדוּשֵׁי תוֹרָתָם נִמְשָׁךְ מִלְמַעְלָה לְמַטָּה, שֶׁלְמַעְלָה תוֹרָתָם רַחֲבָה וְגִבּוּהָה מְאֹד וּלְמַטָּה מִתְקַצְרַת הַרְבֵּה, כְּדִי לְהַכְנִיסָהּ בְּתוֹךְ לְבַבְנוּ וּשְׁכַלְנוּ לְכֹל אֶחָד כְּרָאוּי לוֹ. וְתִרְחִיקֵנִי מִהַהוֹפְכִים אֲרַחוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר תוֹרָתָם מִמַּטָּה לְמַעְלָה, שֶׁלְמַטָּה מִרְחִיבִים אוֹתָהּ יוֹתֵר מְדִי וּלְמַעְלָה הִיא קִצְרָה מְאֹד. וְתַחֲמַל עָלַי וְתִזְכְּנִי לְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה אֲמִתִּים בְּדֶרֶךְ הַצַּדִּיקִי אֱמֶת הַמְּמַשִּׁיכִים

ואומרים תורה מלמעלה למטה. וכן בכל התפלות והתחנות ובקשות אִזְכָּה להתחיל מן המצר והדחק, ואתה ברחמיך תרחיב פי ותשפיע לי רוח קדשך מן השמים, שאִזְכָּה לפרש כל שיחתי לפניך באמת כרצונך הטוב, ויערב שיחתי לפניך באמת. ותעזרני ותושיעני בכל עת בכל מה שאני צריך להושע, באפן שאִזְכָּה מהרה להיות כרצונך הטוב באמת. כי אתה לבד יודע עמל האדם ודוחקו בזה העולם בכל יום, בפרט בעת שרוצה לגשת אל הקדש לפרש שיחתו לפניך בעל הרחמים, שרבים קמים כנגדו בגוף ונפש, בגשמיות וברוחניות, בפרט כמוני העני. אלהים אתה ידעת לאולתי ואשמותי ממה לא נכחדו. אתה ידעת שבתי וקומי בנתה לרעי מרחוק. יהיה מה רבו צרי רבים קמים עלי בכל עת. רחם עלי וחזקני ואמצני בכל עת לבטח בחסדיך הרבים לקרא אליך תמיד, יהיה אידך שיהיה. פנה אלי וחנני תנה עזך לעבדך והושיעה לכן אמתך. עשה עמי אות לטובה ויראו שונאי ויבשו כי אתה יהוה עזרתני ונחמתני.
ברוך יהוה לעולם אמן ואמן:

קמח

[על-פי תורה ר"פ - דע מי שצריך לדון לפני דינים בדין תורה]

י סיון

הט לפי אל עדותיך ואל אל בצע. רבונו של עולם, עזרני והושיעני וזכני, שאהיה דבוק בתורתך ועבודתך תמיד לעולם ועד, ותשים חלקי מיושבי בית המדרש ולא מיושבי קרנות, ותהיה תורתך אמנותנו בעולם הזה ותהיה עמנו לעולם הבא, ואהנה בתורתך יומם ולילה, ואפלו בעת שיהיה ההכרח על-פי רצונך לעסק באיזה עסק בשביל פרנסה, לעשות איזה מלאכה או משא ומתן או לנסע איזה נסיעה וכיוצא בזה, תרחם עלי ותושיעני, שגם בשעת עשית המשא ומתן והעסק, תהיה פנימיות מחשבותי קשורה ודבוקה בך ובתורתך הקדושה המלבש באותו העסק והמשא ומתן, ולא אכניס פנימיות דעתי בתוך המשא ומתן ועסקי חל, רק חיצוניות מחשבותי תעסק בהמשא ומתן, אבל בפנימיות המחשבה אהיה קשור ודבוק בך ובתורתך הקדושה. ואִזְכָּה לעשות המשא ומתן באמונה גדולה, ויהיה ההן שלי צדק, ולא אחליף ולא אשנה דבורי לעולם אפלו בשביל כל חללי דעלמא. ותהיה כל פונתי בשעת עשית המשא ומתן למען שמך ולמען תורתך, כדי שאוכל לעסק בתורה ועבודה ולהרבות בצדקה, ולקיים מצותיך הקדושות. ותזכני למעט בעסק

ובמשא ומתן ולהרבות בעסק התורה לשמה, ותהיה תורתך קבע ומלאכתך עראי. ואפלו בשעת עשיית המלאכה והמשא ומתן תהיה עקר קביעת דעתך ופנימיות מחשבתך בתוך התורה והעבודה למען שמך לכו בראמת לאמתו. ותהיה עמי תמיד בשבתך בביתך ובמחשבתך בדרכך. ותחזקני בהאמונה והבטחון לידע ולהאמין בראמת, כי לא בכח יגבר איש, כי לא ממוצא וממערב ולא ממדבר הרים, כי הכל מאתך לכו, רק רצונך שנעסק באיזה משא ומתן בשביל פרנסה, כדי לברר ולהעלות כל הקדשות והניצוצות הנפולין מעמקי הקלפות, לנשאים ולהריקים ולחזר ולהשיבם ולתנם אל מקומם:

כא לחדש

רחם עלינו מלא רחמים, חושב מחשבות לבל ידח ממנו נדח, ותן לנו כח וגבורה ועצה למלחמה, שבכל עת שנצטרך לצאת לעסק בעבודות חיצוניות בעסקי משא ומתן וכיוצא בו, שיהיה כל עסקנו ועשייתנו באמונה גדולה בקדושה ובטהרה, באימה וביראה ובדבקות גדול בתורתך ובעבודתך בפנימיות מחשבתך, באפן שיהיה לנו כח לברר על-ידי האמונה הקדושה את כל הניצוצות שנפלו בעמקי הקלפות בעונותינו הרבים ובעון אבותינו, בגלגול זה ובגלגולים אחרים, בשונג ובמזיד באנס וברצון. רחם עלינו למען שמך, כי אתה יודע כי אין בנו כח ודעת ללחם מלחמה זאת לברר ולהוציא הניצוצות מתחת יד הקלפות שפוכשים ואוסרים אותם בהתגברות גדול, ובכל עת שמתעוררים לבררם ולהעלותם הם מתגרים ומתגברים יותר ויותר חס ושלום, ומחמת זה ארץ עלינו הגלות ומשך עלינו השעבוד בכלל ובפרט, ואין אתנו יודע שום דרך איך להתגבר נגדם, ואיך ללחם עמם, על מי לנו להשען כי אם על אבינו שבשמים. יהוה איש מלחמה יהוה שמו, הוא ילחם לנו. ריבה יהוה את יריבי לחם את לוחמי. החזק מגן וצנה וקומה בעזרתך. והרק חנית וסגר לקראת רודפי, אמר לנפשי ישועתך אני. הושיעני בעל הישועות, שתהיה מחשבתך תמיד דבוקה בך ובתורתך אפלו בעת עסקי בעבודות חיצוניות במלאכה ומשא ומתן וכיוצא, ואתחזק באמונה שלמה תמיד בפרט בעת צאתי מאהל תורה לעסק בעסקי חל, שאתגבר ואתחזק אז באמונה גדולה וחזקה ביותר. ואתה ברחמיך ובכחך הגדול, תתן פח להאמונה הקדושה שתברר ותלקט ותעלה ותנשא ותרים כל הקדשות וכל הניצוצות הנפולות שנפלו בכל הדברים שבעולם, מיום בריאת העולם עד היום הזה, ותעלה ותנשא אותם, ותחזר ותתנם ותשיבם למקומם, אל מקום אשר היה שם אהלם

בתחלה ביתר שאת ויתר עז, ואל ידח ממך נדה. זכנו ברחמיך הרבים לעסק במשא ומתן באמונה, ותהיה פנימיות מחשבתנו דבוקה וקשורה בהתורה גם בשעת עשית המשא ומתן. ועל-ידי-זה נזכה שתצילנו ותשמרנו, שלא נצטרך לעולם לבוא לזילותא דבי דינא, שלא נצטרך לבוא (לפני) לידי דינים לדון לפניהם בדין תורה, רק יהיה כל משאינו ומתנינו באמונה, וכל מי שנעסק עמם במשא ומתן ישאו ויתנו עמנו באמונה באמת, ונדע ונבין ונאמין שבכל המשא ומתן מלבש תורה, ויהיה המשא ומתן מקשר תמיד אל התורה, באפן שלא נצטרך לתקן המשא ומתן על-ידי הדין תורה לפני הדינים:

רבוננו של עולם, מלא משאלותינו לטובה ברחמים, ועזרנו וזכנו לנצח המלחמה בזה העולם על-ידי התורה והאמונה הקדושה, שמע יהוה וחסני יהוה היה עוזר לי. עזר והושיעה לחלושי כח, לחלושי דעת, לחלושי עצה כמונו היום, לנצח מלחמה כבדה כזאת בכל האפנים. כי לא היה עולה על דעתנו לבקש ולהתחנן על זה לעצם פגמינו המרבים, אך לפניך נגלו כל תעלומות לבנו, שאנו בטוחים ונשענים על כחם של הצדיקים האמתיים, עליהם השלכנו את יהבנו, הם ילחמו בעדנו, ואנחנו נלך אחר עצותיהם הקדושות ונדרוך בנתיבותיהם, ולא נסור מדברייהם ימין ושמאל. יהוה יגמור בעדי יהוה חסדך לעולם מעשי ידיך אל תרף. אנא יהוה הושיעה נא, אנא יהוה הצליחה נא. יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראינו. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי אמן ואמן:

קמט

[על-פי תחלת חלק שני - אחד היה אברהם]

יא סיון

פנה אלי וחסני כי יחיד ועני אני. שקדתי ואהיה כצפור בודד על גג. רבוננו של עולם, מה אומר מה אדבר, הבט ימין וראה ואין לי מכיר אבד מנום ממני אין דורש לנפשי. זעקתי אליך יהוה, אמרתי אתה מחסי, חלקי בארץ החיים. הקשיבה אל רנתי כי דלותי מאד, הצילני מרודפי כי אמצו ממני:

רבוננו של עולם, יודע תעלומות, עצם האמת וחספן באמת, קרוב לקוראיו באמת, אתה לבד יודע את כל המעשה אשר נעשה עמי בכל יום ויום, מי ומי

הַעוֹמְדִים עָלַי בְּכֹל יוֹם בְּגִשְׁמוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, לְמַנַּע וּלְעַכֵּב אוֹתִי חֵם וְשָׁלוֹם מִדְרָךְ הַחַיִּים, יְהוּה מַה רַבּוֹ צָרִי רַבִּים קָמִים עָלַי. אַתָּה יוֹדֵעַ בְּכַמָּה מִיָּנִי מְגִיעוֹת וְעֹפּוּבִים וְהַסְתּוֹת וּפְתוּיִים וּבְלִבּוּלִים שְׁמַתְגַּבְרִים עָלַי בְּכֹל עֵת לְמַנַּע אוֹתִי חֵם וְשָׁלוֹם מִדְרָךְ הָאֱמֶת, מְלַהֲתֶקְרֵב אֵלַיךְ וְלִירְאֵיךְ וְלְצַדִּיקִים הָאֱמֶתִיִּים, וּבְעֵצָם שִׁפְלוּתִי וְרַבּוּי עוֹנוֹתִי, וְעֵצָם פְּזוּר נַפְשִׁי וּבְלִבּוּל דַּעְתִּי שֵׁשׁ לִי מִמֶּנִּי בְּעֵצָמִי, עוֹד הֵם מַתְגַּבְרִים וּמַתְגַּרִּים בִּי בְּכֹל עֵת הַמְּגִיעוֹת וְהַעֹפּוּבִים מִכָּל בְּנֵי הָעוֹלָם, הֵן הַמְּגִיעוֹת מִכְּבִּי הַפִּיּוֹת וְהַקְּרוֹבִים, הֵן הַמְּגִיעוֹת מִשְׂאֵר בְּנֵי הָעוֹלָם, מִרַבּוּי הַשְּׂנוּי דַּעוֹת וְהַמַּחְלֶקֶת שֶׁבְּעוֹלָם עַל נִקְדַּת הָאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ. וְעַתָּה יְהוּה אֱלֹהִים אֱמֶת, עֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי וְחֻזְקֵנִי וְאִמְצָנִי בַּעֲבוּרְתֶךָ בְּאֱמֶת, וְזַכְּנִי לְהַתְקַרֵּב לִירְאֵיךְ וּתְמִימֶיךָ הַהוֹלְכִים בְּדְרָכֶיךָ בְּאֱמֶת, וְלֹא יִהְיֶה כַח לְשׁוֹם אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם לְמַנַּע אוֹתִי מִדְרָךְ הָאֱמֶת בְּשׁוֹם אִפְּן בְּעוֹלָם יִהְיֶה מִי שִׁיְהִיָּה, הֵן קְרוֹב הֵן רְחוֹק, וְתַחֲזוֹק אֶת דַּעְתִּי בְּאִמּוֹנְתֶךָ תְּמִיד, וְאַהֲיֶה דוֹמָה בְּעֵינֵי כְּאֵלּוֹ אֲנִי יְחִיד בְּעוֹלָם כְּמוֹ שְׁנֵאמַר, אַחַד הָיָה אַבְרָהָם. וְלֹא אֶשְׁמַע כָּלֵל וְלֹא אֶסְתַּכַּל עַל שׁוֹם מוֹנֵעַ וּמַעֲכָב וּמַלְעִיג וּמַתְלוּצֵץ וּמַבְלַבֵּל בְּעוֹלָם, וְלֹא יוֹכֵל שׁוֹם אָדָם לְבַלְבֵּל אוֹתִי מִדְרָךְ הָאֱמֶת וְהַיֶּשֶׁר, אִפְּלוֹ גְדוּלִים מִמֶּנִּי וְצַדִּיקִים בְּגִבְרֵי, רַק אֲזַכֶּה לְהַתְנַהֵג בְּדְרָךְ הָאֱמֶת כְּפִי מַה שֶׁלְּמַדְתִּנִּי מִנְּעוּרֵי עַל-יְדֵי רַבּוֹתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים הָאֱמֶתִיִּים, וְאַהֲיֶה רְגִיל לֹאמֹר בְּנַפְשִׁי שְׂאִינִי יוֹדֵעַ כָּלֵל מַה נַּעֲשֶׂה בְּעוֹלָם עִם כָּל אַחַד וְאַחַד, רַק אֲנִי בְּתַמִּי אֵלֶיךָ בְּדְרָךְ הָאֱמֶת כְּפִי מִדְרָגְתִּי בְּאֶשֶׁר לְמַדְתִּנִּי עַל-יְדֵי בְּחִירֵי צַדִּיקֶיךָ הָאֱמֶתִיִּים שֶׁהֵם נִקְדַּת הָאֱמֶת שֶׁבְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְלֹא אֶסְתַּכַּל עַל שׁוֹם דַּעָה וְרִצּוֹן שֶׁהוּא נֶגֶד רִצּוֹנֵם שֶׁהוּא רִצּוֹנְךָ בְּאֱמֶת, וְאַפְּלוֹ כְּשִׁיְהִיָּה הַהֲכָרַח לְהַתְנוּעַד עִם בְּנֵי הָאָדָם וּלְדַבֵּר עִמָּהֶם הֵן בְּמַלִּי דְשִׁמְיָא וְהֵן בְּמַלִּי דְעַלְמָא, אַף-עַל-פִּי-כֵן לֹא יְבַלְבֵּל דַּעְתִּי מִן הָאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ כָּלֵל, וְאַזְכֶּה לְקַיֵּם בְּאֱמֶת מִקְרָא שְׁכַתּוּב, מִי לִי בְּשִׁמּוֹם וְעַמְּךָ לֹא חִפְצָתִי בְּאַרְצִי, יִהְיוּ לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוּה צוּרִי וְגוֹאֲלִי. חֲזוֹק:

קג

[על-פי תורה רמ"ה - דע שישי חדכי תורה]

גל עֵינֵי וְאַבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרְתֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוּה לְמַדְנֵי חֻקֶיךָ. דְּרָכֵי סִפְרֵתִי וְתַעֲנִנֵי לְמַדְנֵי חֻקֶיךָ. דְּרָךְ שֶׁקָר הָסֵר מִמֶּנִּי וְתוֹרְתֶךָ חֲנִנִי. טוֹב טַעַם וְדַעַת לְמַדְנֵי כִּי בְּמִצּוֹתֶיךָ הָאֱמֶתִי. טוֹב אַתָּה וּמְטִיב לְמַדְנֵי חֻקֶיךָ. עֲשֵׂה עִם עַבְדְּךָ כַחסֶדֶךָ וְחֻקֶיךָ לְמַדְנֵי. עַבְדְּךָ אֲנִי הִבִּינִי וְאַדְעָה עֲדִתֶיךָ. פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעַבְדְּךָ וְלְמַדְנֵי אֶת חֻקֶיךָ. רַבּוֹנוּ

של עולם, חונן לאדם דעת, המלמד תורה לעמו ישראל, אתה צויתנו על ידי צדיקיך
 האמתיים לעין בתורה ולחדש בה, ובחמלתך הגדולה חמלת עלי להבין מעט
 בתורתך הקדושה, עד אשר יש בכחי להתניגע, עד שאמצא חדושי תורה, כמו
 שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, יגעתי ולא מצאתי אל תאמין. וכאשר שמעתי
 וראיתי כבר כמה וכמה אנשים בערכי, שזכו על ידי יגיעתם, לחדושי תורה הרבה,
 כי הוא חובה על פן תורה להשתדל ולהתניגע בזה, עד שימצא חדושי תורה, ולא
 יהיה עין יבש חס ושלום, רק יעשה פרות בתורה שהוא תקון גדול לנפשו, ועתה
 אדוני, מלכי ואלהי, אבי שבשמים, מה אומר ומה אדבר, אחר שבעונותי העצומים
 נתרחקתי ממך כל-כך, עד שאני רחוק בעיני אפלו מלבקש על זה, וגם אני מתרשל
 הרבה אפלו בעסק התורה בפשיטות לפעמים מחמת אגם מטרדת הפרנסה ומרובי
 הבטולים המבטלין, ועל-פירב אני חייב בעצמי, מה שאני מתבטל מדברי תורה
 בעתים הרבה שאני יכול לחטף בהם דברי-תורה הרבה. וכל מה שאני מתבטל
 מהתורה נמצאים פגנדי בטולים הרבה, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, אם
 בטלת מן התורה יש לך בטלים הרבה פגנדי. עתה איך זוכין לחתר חתירה לבקש
 אותך לתקן כל זה, עד שאזכה לעסק בתורה באמת ולהגות בה יומם ולילה, ולא
 אפטר את עצמי בתרוצים של שקר, ולא אטעה את עצמי, כי סוף כל סוף מה יהיה
 ממני, ומה אשיב ביום הדין כשישאלו אותי, פלפלת בחכמה, צפית במרכבה, בהאיך
 אנפין איעול קדם מלכא, בפרט שאני יודע בנפשי, אשר קלקלתי הרבה הרבה על-
 ידי מעשי הרעים ומחשבותי המגנות ומדותי הרעות, ועדין לא שבתו מטעותי,
 והמצולות ים שוטפים עלי בכל עת, ואני מטבע ביון מצולה ואין מעמדה, עד אשר
 איני יודע פלל היכן אני בעולם, ואני הולך נע ונד מבלבל ומטרף מאד. ואף-על-פי-
 כן נפשי ולבי צועקים בקרבי בקול מר וחזק, עד מתי פתים תאהבו פתי. עד מתי עצל
 תשכב מתי תקום משנתך, עד מתי, עד מתי. על-כן אמרת כל עוד נשמתו בי, אערג
 ואזעק ואתנפל ואתחנן מול רחמיך הרבים וחסדיך העצומים, אולי אזכה עתה לדבר
 דברי אמת לפניך, עד שאזכה לעורר רחמיך האמתיים עלי, עד שתעשה עמי
 כחסדיך, ותעזרני ותושיעני ותורני ותלמדני דרכים ועצות אמתיות בכל יום ובכל
 עת ובכל שעה, באפן שאשוב לתורתך באמת, שאזכה להתמיד בתורתך הקדושה
 ולהגות בה יומם ולילה, ואל יטרידני שום טרדא ועסק, הן עסקי הפרנסה, הן שאר
 צרכי הגוף, רק אשתדל בכל עז לחטף עתים וזמנים מתוך כל הפרדות והעסקים,

ובפרט בלילה. ואתה תעזרני ברחמיך, באפן שאזכה ללמד הרבה בכל יום, ואזכה לשום פל לבי על התורה ועל העבודה, עד שאזכה ברחמיך, שתפתח לבי בתורתך ויפקחו עיני שכלי בקדשה ובטהרה, עד שאזכה לחדש בתורתך חדושים אמתיים בכל עת שיהיו לנחת ולרצון לפני כסא כבודך, ויהיו תקון גדול לנפשי ורוחי ונשמת, שאזכה לתקן על-ידם כל מה שפגמתי בעונותי הרבים מעודי ועד היום הזה, ובפרט פגם המחשבות והרהורים רעים שפגמתי בהם הרבה, אזכה לתקן על-ידי הרהורי תורה, שאזכה מעתה שיהיה כל היום דעתי ומחשבתי דבוקים בהרהורי תורה בכל-עת ביום ובלילה, בשבתי בביתי ובכלכתי בדרך, בשכבי ובקומי, בשנתי ובקוצאי בעסקי עם בני אדם ובישיבתי לבדי:

יב סיון

ועזרני ברחמיך, שתהא דבוקה מחשבתי בתורתך תמיד בקשר אמיץ וחזק, עד שאפלו בעת שאתחבר עם בני אדם תהיה מחשבתי בפנימיותה דבוקה בתורתך הקדושה, ולא אשכח אותה לעולם אפלו לפי שעה קלה. ותהיה מחשבתי דבוקה כל-כף בהתורה הקדושה, עד שאפלו בשעת שנה יהיו עוברים עלי בחלום, מחשבות של חדושי תורה אמתיים, עד שאזכה על-ידי-זה לגרש ולבטל ממני כל המחשבות רעות וכל הרעיונים והרהורים רעים, וכל מיני שנעון ורוח שטות, שגדבקו בלבי ודעתי על-ידי מעשי הרעים מעודי ועד היום הזה, הפל אזכה לבטל על-ידי מחשבות של תורה שאזכה לקשר עצמי בה בקשר אמיץ וחזק תמיד בלי שום רפיון. ותכף שיבוא על דעתי חס ושלום איזה מחשבה חיצונה, מפל שפן וכל שפן איזה הרהור רע חס ושלום, אברח מיד ממנו, ואנוס לתוך מחשבות של תורה, ומעמק השפת מצולות-ים וטיט תינן אברח לאור החיים, למחשבות והרהורי תורה הקדושה, אשר הם חיינו וארך ימינו, עד שאזכה ברחמיך הרבים, שתפתח לי שבילי השכל, עד שאכנס בחדרי התורה הקדושה, ואזכה לכנס ולטייל בתורתך הקדושה מחדר לחדר ומפלטין לפלטין ומהיכל להיכל ומבית לעליה ומעליה לעליה, ולקשר ולחבר ולחד ולכלל כל החדרים והיכלות יחד בקשר אמיץ וחזק, ולהכיר ולהשיג ידיעת אממת אלהותך על-ידי-זה, עד שאזכה שתתן לי בחסדיך במתנה גמורה, את כל דברי תורתך הקדושה עם כל חדריה והיכליה, שתהיה נקראת תורת ממש. ויקים בי מקרא שכתוב, כי אם בתורת יהוה חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה:

מלא רחמים, רחם עלי וקבל תחנוני, כי לא בחסד ולא במעשים באתי לפניך, כי באמת אין לי עתה שום פתחון פה לבקש על דבר קל שבקלים, מפל שכן וכל שכן על גדולות באלה. אך גלוי וידוע לפניך יודע תעלומות, שאני מחיב ומכרח לדבר כל זה על פי כל מה ששמעתי מרבתינו הקדושים זכרונם לברכה, כי חסדיך לא תמנו ורחמיך לא כלים לעולם. ובכן תרחם עלי מלא רחמים, שאפלו בעת שאזכה ברחמיך לחדש חדושים אמתיים בתורתך הקדושה. שלא אטעה בנפשי לומר שכבר באתי עד תכונתה וכבר נכנסתי לפנימיותיה, רק אזכה להבין ולידע תמיד כמה אני רחוק מאמתת פנימיותיה, כי גבוה מעל גבוה שומר וכו', ויש פנים לפנים, וכמו שפתוב, לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד. וכאשר לגדלתך אין חקר, כך אין חקר לתכונות התורה שהוא אחדותך, ואפלו פשאזכה להשיג השגות של אמת, תחזקני להשתדל ולחותר ולהתיגע ולחפש ולבקש יותר ויותר לסלסל ולפלפל, ולעין בעין אמתית בתורתך הקדושה בכל לב ונפש במסירות נפשי באמת, עד שתפתח לי בכל עת שעריה ופנימיות חדריה יותר ויותר, להבין ולהשפיל ולהשיג אמתת פנימיות התורה שהוא בחינת אדם דקדשה באמת, כמו שפתוב, זאת התורה אדם, עד שיהיה נמשך עלי הצלם אלהים בשלמות, ואהיה נכלל באדם העליון בתכלית השלמות באמת, עד שאזכה להכיר ולהשיג אותך באמת כרצונך הטוב וכרצון צדיקיך האמתיים, כי לך נוצרתי. רחם עלי מלא רחמים, והחזירני בתשובה שלמה לפניך מהרה, ותן חלקי בתורתך, כי לא על צדקותי אני מפיל תחנתי לפניך כי על רחמיך הרבים, בכח וזכות גדולי הצדיקים האמתיים רבותינו הקדושים, זכותם יגן עלינו, אשר כחם יספיק גם עלי כמו שאני, כמו שאני, להוציאני ולמהרני מכל ממאזתי מהרה מהרה, ולזכותני בחיי לכל מה שבקשתי מלפניך מלא רחמים. ואני תמיד איחל והוספתי על כל תהלתך. תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקך. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. אמן:

קנא

[על-פי תורה רס"ג - דע שחלי הקדחת רח"ל בא על-ידי אכילה יתרה]

יג סיון

שומר ישראל שמר שארית ישראל, ואל יבוא שום חולאת וכאב ומכאוב על עמך ישראל. מלא רחמים, רחם עלינו ועל כל ישראל, ושמרנו והצילנו בכל-עת

שלא נאכל יותר מההכרח בלל, רק נזכה שתהיה אכילתנו ושתיתנו במדה ובמשקל ובמשורה, שלא נאכל שום אכילה יתרה שהוא בחינת מאכל בהמה. וכן תצילנו ותשמרנו שלא יבוא לתוך פינו שום מאכל, שלא נתברר עדין ממאכל בהמה למאכל אדם. חוסה עלינו קרב רחמיה והיה בעורנו ושמרנו בכל-עת שתהיה אכילתנו רק מאכל אדם לבד, ולא שום מאכל בהמה בלל, ועל-ידי-זה נזכה שתשמרנו ותצילנו מכל מיני חלאים, ובפרט מחלי הקדחת רחמנא לצלן, שפאה על-ידי שאוכלין אכילה יתרה חס ושלום, שהיא בחינת מאכל בהמה. או על-ידי שאוכלין מאכל שלא נתברר עדין למאכל אדם שהוא גם-כן בחינת מאכל בהמה. רחם מלא רחמים, כי אתה יודע כמה פגמים ומכשולות באים על-ידי רבוי אכילה ושתיה, וכמה חלאים באים על-ידי-זה רחמנא לצלן, ובפרט חלי הקדחת שנתפשטה עתה מאד, יהיה ושמרנו מעתה. רחם על כל ישראל ועלי, ושמרני תמיד שאזהר מעתה ואשמר את נפשי לבלתי לאכל שום אכילה יתרה בלל, ואתה תגן בעדנו ותשמרנו ברחמיה, שלא יבוא לתוך פינו שום מאכל שלא נתברר למאכל אדם, באפן שתציל אותי ואת כל עמך ישראל, מכל מיני חלאים ומכל מיני מכות ומכאובות ומחוישים, ובפרט מחלי הקדחת. ותרחם על כל ישראל, על כל מי שכבר הגיע עליו חלי הקדחת רחמנא לצלן, (ובפרט על פלוני בן פלוני), ותשלח להם מהרה רפואה שלמה מן השמים, רפואת הנפש ורפואת הגוף בתוך שאר חולי ישראל. ותסבב ברחמיה הרבים, ותשלח עליהם זיעה טובה מן השמים, ועל-ידי-זה תתישב דעתם, ויתמזגו החסדים והגבורות שהם פח האש ומים שבהם במוג השנה, ולא יתערבו ולא יתבלבלו עוד, ולא יתגבר זה על זה בלל, באפן שתציל אותם ואת כל ישראל מרבוי קרירות וחמימות ורעידת האברים של חולי הקדחת רחמנא לשזבן, ויזכו כלם לרפואה שלמה ויתישב דעתם בשלמות באמת, ונזכה כלנו עמך בית ישראל לעסק בתורתך ועבודתך באמת תמיד, בדעת שלם כל ימי חיינו, עד שנזכה להביר אותך באמת ולעבדך בלב שלם ובשוב הדעת, בקדושה ובטהרה מעתה ועד עולם. שומר עמו ישראל לעד, שמרנו תמיד מכל דבר רע בגשמיות וברוחניות, ויקים בי מקרא שכתוב, יהיה ושמר צאתך ובאך מעתה ועד עולם. אמן:

קנב

[על-פי תורה רס"ד - צדקה היא תקון הברית]

מִרְזוֹם וְקֹדֶשׁ, פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת, עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת, בַּעַל מַלְחָמוֹת, זוֹרֵעַ צְדָקוֹת, מִצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת, עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשָׂר וְרוּחַ, עֹשֶׂה עִמִּי צְדָקָה וְחֶסֶד, וְזַכְנִי לַתֵּן צְדָקָה הַרְבֵּה לְעַנְיִים הַגּוֹנִים, בְּאִפְנֵי שִׁיחִיהִי לִי תִקּוֹן גָּדוֹל לַפָּנִים הַבְּרִית שֶׁפָּגַמְתִּי נִגְדָּד בְּלִי שַׁעוֹר. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יוֹדֵעַ כַּמָּה וְכַמָּה הִרְחַקְתִּי הַשֹּׁפֵעַ מִהַקְדָּשָׁה עַל-יְדֵי פָּנִים הַבְּרִית וְהַמְשַׁכְתִּי לְמָקוֹם שֶׁהַמְשַׁכְתִּי רַחֲמָנָא לְצַלָּן, לְמָקוֹמוֹת אֲשֶׁר לֹא נָתַן לְהִזְכֵּר, וּפְגַמְתִּי כְמוֹ שֶׁפָּגַמְתִּי אֲשֶׁר אִי אֶפְשָׁר לְשַׁעַר, אֲשֶׁר הִתְקוֹן לָזֶה הוּא צְדָקָה לְעַנְיִים הַגּוֹנִים דְּרוּקָא, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה חוֹזְרִים וּמְמַשִּׁיכִים הַשֹּׁפֵעַ אֶל הַקְדָּשָׁה, אֲבָל אִיךָ זוֹכִין לָזֶה כִּי רַבּוּ הַמְּנִיעוֹת מְאֹד שֶׁל מִצְוֹת צְדָקָה, הֵן מִחֲמַת רַע לְכַבְּנוּ וְחֶסְרוֹן הַבְּטָחוֹן וְהָאִמּוּנָה, וְגַם כְּשִׁמְתַּגְּבְּרִים וּמְשַׁבְּרִים אַכְזָרִיּוֹת שֶׁבְּלֵב וְנוֹתְנִים צְדָקָה אִין אֶתְנוּ יוֹדֵעַ עַד מָה, מִי הוּא הָעַנִּי הַהַגּוֹן בְּאַמְתָּ, אֲשֶׁר עַל יְדוֹ נֹזֶכֶה לְהַמְשִׁיךְ הַשֹּׁפֵעַ אֶל הַקְדָּשָׁה וְלִתְקַן פָּנִים הַבְּרִית עַל-יְדֵי-זֶה. עַל-כֵּן בְּאִתִּי לְפָנֶיךָ בַּעַל הִרְחָמִים בַּעַל הַצְדָקָה וְהַחֶסֶד, חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת לְבַל יִדַּח מִמֶּנּוּ נִדַּח, אֲשֶׁר אַתָּה עוֹסֵק בְּתַקְוִי בְּכָל-עֵת, שֶׁתְּחוּס וְתִחַמַּל עָלַי, וְתִזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, לַתֵּן צְדָקָה הַרְבֵּה לְעַנְיִים הַגּוֹנִים, עַנְיִים כְּשָׂרִים בְּאַמְתָּ הַעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּבַעֲבוּרַת יְהוָה בְּאַמְתָּ. וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצִּילֵנִי מִלַּתֵּן צְדָקָה לְעַנְיִים שְׂאִינִם הַגּוֹנִים, אַתָּה לְבַד תִּשְׁמְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ, מִלְּהַכְשֵׁל בָּהֶם חֶסֶם וְשָׁלוֹם, כִּי גָלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ, שְׂאִין בְּנוֹ דַעַת לְשָׁמֹר מֵהֶם רַק אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ אֵת לְכַב כָּל בְּנֵי-הָאָדָם וּמִכֵּין אֶל כָּל מַעֲשִׂיהֶם. אַתָּה יוֹדֵעַ רוּזֵי עוֹלָם וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל חַי. חוּס וְחַמַּל עָלַי וְעֹשֶׂה עִמִּי בְּגִדְל גַּפְלָאוֹת חֶסְדֶיךָ הַעֲצוּמִים, וְתִסַּכֵּב סְבוֹת לְמוֹכָה בְּכָל-עֵת, בְּאִפְנֵי שֶׁתּוֹמִין לִי עַנְיִים הַגּוֹנִים בְּאַמְתָּ לְזִכּוֹת בָּהֶם, וְתַעֲזֹר וְתַחֲזֹק אֵת לְכַבִּי לַתֵּן לָהֶם צְדָקָה הַרְבֵּה כְּלַב טוֹב בְּסִבָּר פָּנִים יְפוֹת. וְאַזְכֶּה לְהוֹסִיף בְּכָל פֶּעַם לְהַרְבּוֹת בְּצְדָקָה וְחֶסֶד, וְלִילֶךְ לְקַבֵּץ נְדָבוֹת מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְהַחֲזִיק עַנְיִים הַעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּתְפִלָּה בְּאַמְתָּ. כִּי כָּבֵר הוֹדַעְתָּנוּ, שְׂאִין שׁוֹם אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל פְּטוֹר מִמִּצְוֹת צְדָקָה, אֶפְלוּ הָעַנִּי שְׁבִישְׂרָאֵל. אֲבָל אַתָּה יוֹדֵעַ קִשְׁיוֹת לְכַבְּנוּ, וְאִיךָ מִתְּגַבְּרִים הַמוֹנְעִים וְהַבְּלוּלִים אֶפְלוּ עַל גְּדוּלֵי הָעֲשִׁירִים מִלַּתֵּן צְדָקָה, עַד אֲשֶׁר הוֹלְכִים מֵעוֹלָמָם וּמְאוּמָה לֹא יִשְׂאוּ בְיָדָם, מְכַל שֶׁכֵּן קִטְנֵי הָעָרֶד אֲשֶׁר פְּרָנְסָתָם מִצְמַצְמָת, אֲשֶׁר רַבּוּ הַמְּנִיעוֹת וְהַבְּלוּלִים מְאֹד מִמִּצְוֹת צְדָקָה, בְּפֶרֶט לְזִכּוֹת בְּעַנְיִים הַגּוֹנִים. עַל-כֵּן אִין לָנוּ עַל מִי לְהַשְׁעֵן כִּי אִם עֲלֶיךָ אֲבִינוּ שְׁבִישְׁמוּם, בְּזִכּוֹת וְכַח הַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּים שְׂאִינוּ נִשְׁעָנִים עֲלֵיהֶם בְּכָל דְּבַר. אֵלֶיךָ שִׁטַּחְתִּי אֵת

כפי, עיני תלויות אליך לבר, כי אתה לבר יודע כמה וכמה תקונים אני צריך בשביל תקון הברית אשר פגמתי בו הרבה, ואני רחוק מכלם מאד, רק על רחמיך הרבים אני בוטח, ועל חסדך אני נשען, שאתה תסבב סבות לטובה ברחמיך, ותזכני לתקן אותי בכל התקונים, ותושיעני לתן צדקה הרבה לעניים הגונים הרבה, ולעסק בצדקות, לעזור לב אחינו בני-ישראל לקבל מהם צדקות הרבה בכל-עת, להחזיק יראי יהוה האמתיים, באפן שאזכה לתקון הברית בשלמות באמת, ולא אעול בכסופא קמך. יהוה יגמר בעדי יהוה חסדך לעולם מעשי יריך אל תרף. יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. אמן:

החלק הראשון תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם
ברוך הנותן ליגוף פח ולאין אונים עזמה ירבה
חזק חזק ונתחזק:

. נ נח נחמ נחמן מאומן .

ספר לקוטי תפלות

חלק שני

[על-פי תורה א' - תקעו - ממשלה]

כא לחדש
יד סיון

אָדוֹן בל, מושל בכל, אתה בראת את ישראל עמו, כְּדֵי שִׁיזְכוּ לַתְּכֵלִית הָאֲמִתִּי, לַתְּכֵלִית הַנִּצְחִי, עַד שִׁיְהִיָּה לָהֶם מִמְּשָׁלָה עַל הַמַּלְאָכִים, כִּי זֶה הוּא הַתְּכֵלִית וְהַסּוֹף שֶׁל אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, שֶׁנִּבְרָא בְּשִׁבִיל הַתְּכֵלִית הַזֶּה כְּדֵי שִׁיְהִיָּה לוֹ מִמְּשָׁלָה עַל הַמַּלְאָכִים. וְעַתָּה אֲבִי רֵאָה גַם רֵאָה, כִּמְהָ אֲנִי רְחוּק מֵהַתְּכֵלִית הַזֶּה מִקְצֵה אֶל קְצֵה בַתְּכֵלִית הָרְחוּק, וְלֹא דִי שְׁלֹא זָכִיתִי לַהַתְּכֵלִית הַזֶּה אִף גַּם הִרְעוּתִי אֶת מַעֲשֵׂי וְקִפְחָתִי אֶת טוֹבָתִי וְקִדוּשָׁתִי, כִּי חָטָאתִי עִוְיָתִי וּפְשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ וְהוֹסַפְתִּי בְּכָל פֶּעַם חָטָא עַל פֶּשַׁע, יָמִים עַל יָמִים, שָׁנִים עַל שָׁנִים, עַד אֲשֶׁר לֹא חָלַף עָלַי יוֹם אֶחָד מִכָּל יְמֵי חַיֵּי בְלִי חָטָאִים וּפְגָמִים רַבִּים וְעִצּוּמִים, גְּדוּלִים וְקִטְנִים, עַד אֲשֶׁר עֲוֹנוֹתַי רַבּוּ מִחֹל יָמִים וּמַעֲפַר הָאָרֶץ וּמִטְּפוֹת הַיָּם, וְעִצְמוּ מִשְׁעֵרוֹת רֹאשִׁי וּנְבָהוּ מִנְּשֻׁמַת רוּחַ אִפִּי, עַד אֲשֶׁר אֵינִי יוֹדֵעַ, אֵיךְ אֲנִי יָכוֹל לְחַיּוֹת אֶפְלוֹ שְׁעָה אַחַת מֵעֵצֶם מְרִירוֹת עֲוֹנוֹתַי הָרַבִּים מְאֹד. אוֹי לִי, מֶה עֲשִׂיתִי, וְאִם זָכַרְתִּי וּנְבַהַלְתִּי, נַעֲוִיתִי מִשְׁמַע נְבַהַלְתִּי מְרִירוֹת, תָּעָה לְבָבִי פְלִצוֹת בַּעֲתָתִנִּי, אֶת נִשְׁף חֲשָׁקִי שֵׁם לִי לְחֶרֶדְהָ, עַד שֶׁהִמְלִיךְ בְּמִסְבּוֹ נִרְדֵּי נִתַּן רִיחוֹ. מֶה אָמַר מֶה אֶדְבַּר מֶה אֶצְטַדֵּק. כִּי כִּבְרַ שְׁפַכְתִּי שֵׁיחַ לְפָנֶי בּוֹחַן כְּלִיּוֹת כְּדַבְּרִים הָאֵלֶּה כִּמְהָ וּכְמֶה פְּעָמִים, וְעַד הַיּוֹם לֹא נִתְעוֹרַרְתִּי בְּאֵמֶת לְשׁוֹב אֵלֶיךָ כְּרָאוּי בְּאֵמֶת. וּבְאֵמֶת יִדְעֵתִי יְהוָה אֱלֹהֵי, כִּי לֹא עָלִיךְ תִּלְוִנְתִּי חֲלִילָה, כִּי אִם עָלַי וְעַל נַפְשִׁי, אֲנֹכִי סְבוּתִי בְּנַפְשִׁי כָּל אֵלֶּה. בִּי אֲנִי אֶדְוִי הָעוֹן, וְהִמְלִיךְ וּכְסָאוֹ נָקִי. אִךְ עִם כָּל זֶה אִמְרָתִי וַיְהִי מֶה אֶרְוֶצָה דְּבַרִי אֵלֶּה לְפָנֶיךָ, אוֹלֵי אֲמַצָּא עִתָּה חֵן וְחֶסֶד בְּעֵינֶיךָ, שְׁתַּעֲשֶׂה עִמִּי בְּגִדְלִי נִפְלְאוֹתֶיךָ הַנּוֹרָאוֹת, וְתַחֲתֵר חֲתִירָה מִתַּחַת כִּפְסֵי כְבוֹדְךָ, וְתַחֲזִירֵנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם, בְּאֶפֶן שְׂאֻזְכָּה מֵעַתָּה לְרֹדֵף בְּאֵמֶת אַחַר הַתְּכֵלִית הָאֲמִתִּי. אֲשֶׁר בְּשִׁבִילוֹ נִבְרָאתִי, עַד אֲשֶׁר אֲזַכָּה לְהַשִּׁיגוֹ בְּאֵמֶת:

רבונו של עולם, רבונו דעלמא בלא, יודע כל התעלומות, צופה ומביט עד סוף כל הדורות, אתה יודע את עצם הקנאה שנתקנאו בנו המלאכים, מחמת שיש בכחנו להשיג התכלית הזו למשול עליהם, ובפרט בהחלושי כח שבישראל כמוני העני והאביון, הפגום והמקולקל, אשר מנעוריני התגרו בנו והבעירו בנו אש התאוות, פי יצר לב האדם רע מנעוריו, ובעצם כסילות דעתנו לא חסנו על נפשנו להתחכם ולהתגבר על התאוות, עד אשר נעשו הרגל אצלנו כל התאוות רעות, ועל-ידי-זה באנו לכמה חטאים ועונות ופשעים בשונג ובמזיד באנס ובצרזון כפי אשר יודע כל אחד ואחד את נגעי לבבו ומכאובי נפשו, עד אשר עונותינו עברו ראשינו כמשא כבד וכבדו ממנו. ועתה מה נעשה ומה נפעל, כי אין אנו יודעים שום דרך ועצה איד להתגבר על כל התאוות רעות, אשר כבר הרגלנו בהם מאד. אהה יהוה, איכה נעשה, אהה יהוה, להיכן נברח, אהה אדוני, ואני שאול בעולם הזה לזמן מועט מאד כצל עובר וכאבק פורח, ומה אשיב שלחי דבר, ומה אעשה ליום פקדה, ומה אעשה כי יקום אל וכי יפקד מה אשיבנו:

רבונו של עולם, נכון כסאך מאז מעולם אתה. ערתיך נאמנו מאד לביתך נאווה קדש יהוה לארץ ימים. כי אתה מלא רחמים, ורק אתה לבד יכול לדון את כל אדם לכף זכות אפלו את הגרוע והפחות שבישראל, כי אתה לבד יודע את מקומו של כל אחד ואחד מתחלה ועד סוף, ואיך נולד ואיך נמשך לזה העולם, ובאיזה מקום הוה בגשמיות וברוחניות, וגם כמה חמימות של תאות המשגל נכנס בכמה אנשים מבני ישראל, על-ידי היניקה שינקו חלב מנשים שאינן בשרות, כאשר אתה ידעת. הן בעון חוללנו ובחטא יחמתנו אמנו, עד אשר גברו עלינו מצולות ים, הרהורים ומחשבות רעות רבות מאד. ויכנע בעמל לבנו נכשלנו ואין עוזר:

אנא יהוה, טוב ומטיב לרעים ולטובים, זכנו ברחמיך הרבים ותן לנו כח וגבורה מעתה, באפן שנוכח לתכלית האמת, עד שיהיה לנו ממשלה על המלאכים, ותתן לנו כח לעמוד בממשלה זו שיהיה קיום לממשלתנו זאת לעד ולנצח. ותזכנו ותעזרנו ותתן לנו דעת, שנוכח לאחו עצמנו בכסא כבודך, שהוא שרשי נשמות ישראל:

לכלליות יום-טוב

טו סיין

ובכו תזכנו ברחמיך הרבים שנוזפה לשמור את היראה שבלב, ותזכנו לקבל את השלש רגלים שהם; פסח שבועות סכות, בשמחה וחדה גדולה רבה ועצומה, וביראה ובאהבה ובקדשה ובטהרה גדולה בתכלית השלמות פרצונך הטוב, ואזכה לכבדם בכל מיני כבוד וענג, באכילה ושתיה ומעדנים טובים ובמלבושי כבוד, ובתפלה בכונה ושמחה גדולה ובהתעוררות גדולה. ונוזפה להמשיך עלינו דעת גדול וחדש בכל רגל ורגל מהשלש רגלים, ונוזפה לתקן ולחדש כל השלשה מוחין שבשלשה חללי הגלגולת שהם; חכמה ובינה ודעת על-ידי השלש רגלים, עד שנוזפה על-ידי-זה לשבר ולבטל כל השלש תאוות רעות שהם; תאוות ממון ותאוות משגל ותאוות אכילה, אשר הם היו בעוכרנו, ועל-ידם אבדנו מה שאבדנו, ובאנו למה שבאנו. אנא יהוה, אנא יהוה, חוס וחמל עלינו, חוס וחמל על נפשנו, חמל על עוללנו ומפינו, חמל עלינו ועל כל התלויים בנו, חמל על כבודך, וזכנו מעתה וזכנו ואמצנו ושמחנו בשמחה דקדשה, באפן שימשיך עלינו פח וגבורה גדולה דקדשה, עד שנוזפה מהרה לשבר ולבטל כל השלש תאוות האלה. ונוזפה להמשיך הדעת דקדשה לתוך לבבינו על-ידי קדשת השלש רגלים. ועל-ידי-זה נוזפה לתקן את לבבנו, לבטל מלבבנו כל השלש תאוות האלה, ולא ישאר אצלינו מהם שום רשם כלל:

ותזכנו לקבל חג הפסח בקדשה גדולה זמן חרותנו, ועל-ידי-זה נוזפה להמשיך מח ודעת לשבר תאוות ממון. ובזכות קדשת חג השבועות תזכנו להמשיך מח ודעת לשבר תאוות המשגל. ובזכות קדשת חג הסכות חג האסיף תזכנו להמשיך מח ודעת לשבר תאוות אכילה:

אנא יהוה, חוס וחמל עלינו ומלא משאלותינו לטובה ברחמים, כי אתה ברחמיך הרבים גלית לנו אלו העצות טובות קדושות, איך להנצל מכל רע. והודעת לנו עצה טובה וישרה לשבר כל השלש תאוות העקריות על-ידי קבלת השלש רגלים בקדשה פראוי. אבל אתה ידעת את רע לבבנו וקשיות ערפנו ובלבול ועכירת דעתנו וגדל חלישותנו, עד אשר גם העצה בעצמה קשה עלינו לקיים, כי אין אתנו יודע עד מה, שום דרך ותחבולה איך ובאיזה אפן נוזפה לקבל השלש רגלים פראוי, באשר נגלה לפניך אדון כל, כמה אנו רחוקים מקדשת השלש רגלים, כי פגמנו בכל תורתך

הקדושה, ובפרט בקדשת ושמחת שבת ויום-טוב, וגם בהשליש רגלים בעצמן פגמנו
פגמים הרבה מאד:

אנא יהוה, הודיענו נא את דרכיך, ונדע איך נמצא חן בעיניך ואיך נזכה לפעל
בקשתנו אצלך, באופן שנוזכה להתקרב אליך באמת, ונזכה לקיים כל העצות
טובות האמתיות, אשר גלית לנו על-ידי צדיקיך האמתיים, עד שנוזכה לשוב אליך
באמת ובלב שלם. חוס וחמל עלינו, יהמו ויבכמו נא מעיד ורחמיך עלינו. מלך רחמן
רחם עלינו, טוב ומטיב הדרש לנו, שובה אלינו בהמון רחמיך בגלל אבות שעשו
רצונך. זכנו וזכנו ברחמיך הרבים, שנוזכה כלנו לקבל כל השליש רגלים בשמחה
ובחדוה רבה ועצומה עד אין סוף. ותזכנו לשמחת יום-טוב באמת כרצונך הטוב.
חוס וחמל עלינו, כי אין אנו יודעים שום דרך איך ליזכות לשמחת יום-טוב, כי אם
בכחך הגדול לבד. קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך, שבענו ממוכך ושמחנו
בישועתך, וטהר לבנו לעבדך באמת, והנחילנו יהוה אלהינו בשמחה ובששון מועדי
קדשך, עד שנוזכה בזכות וכח קדשת השליש רגלים לשבר ולכמל כל השליש תאוות
רעות שהן; תאוות ממון ותאוות נאוף ותאוות אכילה. ונזכה להיות קדושים וטהורים
באמת. ותוציאני מאפלה לאורה, מחשך לאור גדול. ונזכה להמשיך הדעת הקדושה
לתוך הלב, לתקן ולזכך ולטהר הלב מכל השליש תאוות האלו. ויקים בנו מקרא
שכתוב, וידעת היום והשבות אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל
הארץ מתחת אין עוד:

ותושיענו ברחמיך הרבים לתקן ולזכך הדמים שבקרבנו, ונזכה להכניע הדם
שבחלל השמאלי שבלב. ותעזרנו שנוזכה לזכך ולטהר את לבנו מפגם
אדם עכירת הדמים שיש בנו מינקותנו, על-ידי עכירת החלב שאינו טוב שהיינו
יונקים אז, אשר על-ידי-זה מתגבר חס ושלום חמימות תאוות המשגל. אנא יהוה, זכנו
לתקן ולזכך כל זה מהרה, עד שנוזכה לשבר תאוות המשגל לגמרי. ותזכנו לקדשת
הברית באמת, ותרחם עלינו ועל עוללנו וטפנו ועל כל ילדי עמך בית-ישראל, ותזכנו
ברחמיך הרבים לכל ולדותינו, מיניקות פשרות והגונות שיהיה חלכם טהור וכשר, וך
וצח. ותשמור ותציל את כל זרענו, שלא יינקו מנשים חצופות אשר חלכם טמא, שלא
ימשיכו בהם חס ושלום אדם תאוות המשגל, כי באמת אין בנו דעת לשמור זרענו
מזה, רק ברחמיך לבד תשמר את זרענו שלא יינקו מחלב שאינו טוב וך. ותעזר לנו

ולזרענו תמיד, באפן שנוכח כלנו אנחנו וזרענו לשמר את הברית קדש באמת, ולתקן ולטהר עצמנו מפל השלש מדות האלו שהזכרנום לפניך, ועל-ידי-זה נוכח לשמר את היראה שלמה שבלב, ונוכח לבנין ירושלים חיש קל מהרה, ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות, וליראה ממך תמיד, ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהינו. לפניו נעבד ביראה ופחד ונודה לשמו תמיד, עד שנוכח על-ידי היראה שלמה שבלב לכרא מלאך שישפיע נבואה לכלי הנבואה, וימשך השפעת הנבואה בעולם, ויקים מקרא שכתוב, ונבאו בניכם ובנותיכם. ותשמרנו ותצילנו מהתמנות, שלא יהיה לנו שום תאוה וחסדדה לשום התמנות כלל, לא התמנות גדולה ולא התמנות קטנה, ולא תטיל עלינו צרכי צבור כלל. רק נוכח לעבדך באמת ביראה ואהבה, בתמימות גדולה ובפשיטות למענך ולשמך לבד בלי שום פניות ומחשבות זרות כלל. ונברח מן הכבוד וההתמנות בתכלית, ונתרחק מהתמנות עד קצה האחרון באמת לאמתו:

טו סיון

ובכן תרחם עלינו מלא רחמים, ותחום ותחמל על ימינו ושנותינו ותטיב לנו מטובך האמתי, ותזכנו לתפלה בשלמות. ונוכח להתפלל כל תפלותינו לפניך בכל לב ונפש, ולא נזולזל חס ושלום בדברים העומדים ברומו של עולם שהיא התפלה, ולא נעשה תפלתנו קבע אלא רחמים ותחנונים. ולא תדמה עלינו תפלתנו כמשאוי חס ושלום, רק נוכח ברחמיך הרבים, להתאמץ ולהתחזק ולהתגבר בכל פה ועוז ותעצומות בכל מיני כחות, להתפלל תפלה שלמה לפניך בכונות הלב באמת כראוי. כי אתה יודע אבינו שבשמים, כמה וכמה קשה וכבד עלינו לפתח פינו בתפלתנו, ותפלתנו פגומה מאד, חוסה עלינו כרב רחמיך וזכנו לגאול ולפדות את התפלה מן הגלות הגדולה והמרה, שנפלה אצלנו עכשיו בעונותינו הרבים, חוס וחמל, חוס ורחם, חוס והושיעה מהרה למען שמך לבד, למענך, למענך ולא למעננו. פתח פיה לאדם כמוני, אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך. תכין לבי תקשיב אזנך. עזרנו מלא רחמים, יושב תהלות ישראל, שתהיה תפלתנו שגורה בפניו תמיד, ויקים מקרא שכתוב, בורא נבי שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו. ונוכח בכח תפלותינו להכניע ולהשפיל ולשבר ולבטל כל הרפואות הטבעיים של הרופאים, ויתגלה האמת בעולם, שאין שום רופא בעולם יודע כלל לרפאות שום חולאת, רק כל הרפואות בלן הן רק על-ידי דבר יהוה לבד, על-ידי תפלות ובקשות ותחנונים של

הצדיקים בעלי התפלה המתפללים על ישראל, ומרצין ומפיסין אותה, וממשיכין רפואות בעולם, כי כל העשבים והסמים של הרפואות, וכל הפוככים ומזלות הממנים עליהם, בלם מקבלים כחם מהמלאכים אשר עליהם, ואלו המלאכים מקבלים כחם מהמלאכים הגבוהים עליהם, ובלם מקבלים ולווין זה מזה וזה מזה עד למעלה למעלה, עד שבלם מקבלים כח מהמלוה הגדול שהוא הבעל תפלה שזוכה לדבר יהוה, שהוא שורש כל הבריאה בלה מראש ועד סוף, כמו שכתוב, בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם. על-כן אי אפשר להמשיך שום רפואה בעולם כי אם על-ידי תפלה ותחנונים לבד, ותוכנו לדעת זאת באמת גמורה ובאמונה שלמה. וברחמיך הרבים נזכה להמשיך ולקבל כל הרפואות לנו ולכל עמך ישראל על-ידי דבר יהוה של התפלה לבד:

והעזרנו ותושיענו, שנוזכה להמשיך כל הכחות של כל הרפואות לתוך כל הדברים שבעולם, ללחם ולמים ולכל דבר מאכל ומשקה שתזמין לתוך פינו לאכל ולשתות, יהיה מה שיהיה, ימשך לתוכם כח וסגלת הרפואות של כל העשבים והסמים, עד שיהיה לנו רפואה שלמה בכל-עת שנצטרך על-ידי לחם ומים לבד, ויקים בנו מקרא שכתוב, וברך את לחמך ואת מימך והסירתי מחלה מקרבך. ותרפאנו ברחמיך רפואה שלמה בגוף ונפש לכל רמ"ח אברינו ושם"ה גידינו, כי אתה לבד ידעת את כל מכאובינו, ואת מחלותינו הגליות לנו והנסתרות מאתנו. אנא יהוה, רפאינו יהוה ונרפא הושיענו ונושעה פי תהלתינו אתה, והעלה רפואה שלמה לכל תחלואינו ולכל מכאובינו ולכל מכותינו, (להתפלל על הילדים של בני הצדיקים שהיה להם צער גדול בנים רחמנא לצלן), (ובפרט לפלוני בן פלונית), אל נא רפא נא לו רפואה שלמה, ותן לו חיים ארכים וטובים ויחיה ויאריך ימים ושנים בטוב ובנעימים, ותרפאהו ותחלימהו ותחיהו, ויזכו אביו ואמו וילדיו לגדלו בנחת ובשמחה לתורה ולחפה ולמעשים טובים, לאריכות ימים ושנים טובים, ויזכו לראות ממנו בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצות. מרא דעלמא בלא, חוס וחמל עליהם ועלינו ועל כלליות עמך ישראל עמך הקדוש אשר בהם בחרת, ואמור לצרותם די, כי כבר סבלו צער גדול בנים הרבה יותר מדי בעונותינו הרבים:

אנא יהוה, חוס וחמל ורחם עליהם ועלינו ועל פלטתנו. יהמו נא ויכמרו נא המון מעיד ורחמיך על רתיחת דמעתם וצערם, ואנקתם ואנחתם וכליון עיניהם

שִׁישׁ לָהֶם בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, אֲשֶׁר עֵינֵיהֶם תְּלוּיֹת אֵלֶיךָ לְכַד בְּעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם, בְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבֻרָתָהּ, בְּנֵי עֵינֵיהֶם אֶל יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם עַד שְׂתַחֲנַם. וּתְרַפָּא וּתְכַרֵּיא וּתְחַלֵּים וּתְחַיֶּה אֶת בְּנֵם זֶה, בְּאִפְנֵי שְׂלֵא יָבֹוא לִיְדֵי מַחְלָה וּכְאֹב וּמַחֹשׁ כָּלָל, כִּי אֶל הַנְּעַר הַזֶּה הִתְפַּלְּלוּ. וּתְזַכֶּם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶּיךָ הָעֲצוּמִים לַגְּדֹלּוֹ בְּנַחַת וְשְׁלוֹם וְשִׁלְוָה לְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים. רַחֵם עֲלֵיהֶם לְמַעַן שְׂמֹךְ, כִּי לֹא אָמַר יְהוָה לְמַחֹת שֵׁם יִשְׂרָאֵל חֲלִילָה, כִּי שְׂמֹךְ מִשְׂתַּף בְּשִׁמְנוֹ, וּכְבָר הַבְּטַחְתָּנוּ לְעַמֶּד בְּעֲזַרְתָּנוּ תָּמִיד. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲתָה יוֹדֵעַ כִּי אֵין בְּנוּ כַּח וְשִׁכַל אֵיךְ לְבַקֵּשׁ וּלְרַצוֹת אוֹתְךָ עַל זֶה, כִּי בְּאֵמַת הָיָה רְאוּי לָנוּ לְפֹל עַל פְּנֵינוּ תָּמִיד וּלְהַשְׁתַּטַּח לְעַפֵּר אֶרֶץ, יוֹמָם לֹא נְנוּחַ לַיְלָה לֹא נִשְׁכַּב, לֹא נַחְרִישׁ וְלֹא נִשְׁקוֹט וְלֹא נִתֵּן דְּמֵי לָךְ, וְנִזְכִּיר אוֹתְךָ תָּמִיד שֶׁתִּרְחַם עַל יוֹצְאֵי חֲלָצֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וּתְרַפָּאם רַפּוּאָה שְׁלֵמָה, כִּי כָּבֵד סָבְלוּ בָלָם יְסוּרִים וּמְכַאֲבִים גְּדוֹלִים וְנוֹרָאִים, מִי יִבִּין עֲצָם פְּלִאָה וְדַרְכֶיךָ הַנִּפְלְאוֹת, וּמִי יִהְרַהֵר אַחַר מַדּוּתֶיךָ, כִּי צִדִּיק אֲתָה יְהוָה וְיִשָּׁר מִשְׁפָּטֶיךָ, אֵיךְ כָּבֵד קִבְּלוּ צַעַר וְיִסּוּרִין יוֹתֵר מְדִי. הָאוֹמֵר לְעוֹלָמוֹ דֵּי יֹאמַר לְצַרוּתֵיהֶם דֵּי. חוּם וְחַמַּל עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ וְהִתְפַּלֵּל בְּעֵדָם וְיַחֲוֶי בָלָם, כִּי אֵין לָנוּ דַעַת וְשִׁכַל אֵיךְ לְהִתְפַּלֵּל עֲלֵיהֶם, כִּי אִם אֲתָה לְכַד בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּתְפַּלֵּל בְּעֵדָם תָּמִיד וּתְכַרְכֵם וְיַחֲוֶי, יָמִים עַל יְמֵיהֶם תּוֹסִיף שְׁנֹת חַיִּים, יִרְאוּ זֶרַע יֵאָרִיכוּ יָמִים וְשָׁנִים, יָכֻלוּ יְמֵיהֶם בְּטוֹב וּשְׁנוֹתֵיהֶם בְּנְעִימִים, וְיִצְאוּ מֵהֶם בְּנִים וּבְנֵי בָנִים, דּוֹרוֹת וְדוֹרֵי דּוֹרוֹת עַד סוּף כָּל הַדּוֹרוֹת לְעוֹלָמֵי עַד וּלְנֶצַח נְצָחִים:

יז סיון

וּבְבִין תִּרְחַם עֲלֵינוּ גּוֹאֵל חֲזַק, וּתְגַאֲלֵנוּ מֵהַרָּה מִשְׁלַשׁ עֲבוֹדוֹת רָעוֹת שֶׁהֵן: עֲבוֹדָה זָרָה, וְגִלּוּי עֲרִיזוֹת וְשִׁפְיכוֹת דָּמִים. וּתְשַׁמְרֵנוּ וּתְצִילֵנוּ תָּמִיד מִפְּנֵם עֲבוֹדָה זָרָה חֵם וְשְׁלוֹם, שֶׁהוּא פְּנֵם הָאֱמוּנָה, וְלֹא תַעֲלֶה וְלֹא תִבּוֹא עַל לְבָנוּ שׁוֹם מַחֲשָׁבָה זָרָה וּבְלִבּוֹל כָּלָל בְּכָל הַדְּבָרִים הַנוֹגְעִים לְאֱמוּנַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, רַק תִּרְחַם עֲלֵינוּ בְּחַמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה וּתְשַׁפִּיעַ עֲלֵינוּ אֱמוּנַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וּתְטַע וּתְקַבֵּעַ בְּלִבְנוּ אֱמוּנָה שְׁלֵמָה וְיִשְׁרָה, זָכָה וְצַחָה וְנִקְיָה, קְדוּשָׁה וְטַהוֹרָה מְכֹל סִיג וּפְסֻלָּת, וְלֹא אִפְגַּם בְּאֱמוּנַתְךָ הַקְּדוּשָׁה כָּלָל. מְלֵא רַחֲמִים, מְלֵא רַחֲמִים, מְלֵא חֶסֶד, מְלֵא רְצוֹן, מְלֵא טוֹב, אֲדוֹן הָאֵמֶת וְהָאֱמוּנָה, תֵּן לָנוּ בְּמַתְנַת חֲנּוּם וּנְדֻכַת חֶסֶד אֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְלֹא יַעֲלֶה עַל לְבָנוּ שׁוֹם קִשְׁיָה וּבְלִבּוֹל וּחְקִירָה כָּלָל בְּעֵינֵינוּ הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, רַק נִזְכֶּה לְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה וְיִשְׁרָה

באמת פראוי פּרצונד הטוב. הוציאנו מאפלה לאורה מחשך לאור גדול, מעבדות לחרות, מפגם האמונה לאמונה שלמה באמת:

ותרחם עלינו, ותזכנו ותגאלנו מעצם מרירות העבדות הקשה והכבדה והמרה מאד שהיא תאות המשגל. אשר גלות ועבדות של תאווה רעה ומרה הזאת עומד ומתגבר עלינו בכל-עת, עד אשר מררו את חיינו בעבודה קשה ויעבדו בנו בפך, כאשר אתה ידעת את נגעי לבבו של כל אחד ואחד. ובעונותינו הרבים פלו ביוגז חיי ושנותי באנחה, פשל בעוני כחי ועצמי עששו, ויכנע בעמל לבי נכשלתי ואין עוזר. אבי אדוני, יוצרי ובוראי, מלכי וקדושי, גואלי ופודי, הצופה לרשע וחסדך פהצדקו, ורוצה בטובתי באמת וחושב מחשבות לבל ידח ממנו נדח. רחם עלי בחמלתך הגדולה והוציאני מעבדות לחרות. חנני יהוה, ראה עניי משונאי, מרוממי משערי מות. גאלי משחת פדני ממות, הוציאני מבית עבדים, פדני משלש עבודות הללו, הצילני מפגם אמונה ומפגם הברית ומבזוי אנשים. ותשמרני ותצילני שלא אבזה שום אדם שבעולם, ואזכה לקיים דברי רבותינו זכרונם לברכה שהזהירו, אל תהי בו לכל אדם:

ותושיעני ותעזרני תמיד בעזרתך ובישועתך הגדולה שאהיה נזהר מאד משפיכות דמים, ולא אבזה ולא אביש שום בר ישראל שבעולם, ולא אלבין פני חברי חס ושלום. אנא יהוה, שמרני והצילני מזה, מה שפגמתי בזה מנעורי, והלבנתי וכישתי פני חברי ורבותי, בשוגג או במזיד, באנס או ברצון, אנא יהוה, מלא רחמים, עזרני וזכני לתקן כל זה מהרה. ותסבב ברחמיך סבות לטובה באפן שאזכה להתועד יחד עם כל האנשים שבישתי אותם או פגמתי בכבודם, ואזכה לרצותם ולפיסם, ואתה ברחמיך תתן בלבם שימחלו לי במחילה גמורה באמת, ולא ישאר בלבם שום רשם וקפדא פלל. ואם יש מהם שפבר נפטרנו לעולמם, או אם לפעמים יצא עתק מפי ופגמתי בכבוד אנשים שמתי פבר, ומפל שפן אם בעונותי הרבים פגמתי בכבוד חכמים וצדיקים וכשרים שפבר מתו והלכו לעולמם. אנא יהוה, רחמן אמת, הנני מפים אותם והנני מבקש מחילה וסליחה וכפרה מכבודם הגדול, כי חטאתי עויתי ופשעתי נגדך ונגדם, ופגמתי בכבודך. חטאתי לאלהי ישראל, ולכמה אנשים צדיקים וחכמים וכשרים, שפגמתי בכבודם בחייהם ובמותם, נעניתי להם ולעצמותיהם הקדושים, ומחלו לי:

אָנָּא יְהוָה, מְחוּל לִי סֶלַח לִי, כַּפֵּר לִי, וְתֵן בְּלִבְךָ כָּל הַצְדִּיקִים וְהַחֲכָמִים וְהַבְּשָׁרִים וְכָל הָאֲנָשִׁים שֶׁפָּגַמְתִּי בְּכַבּוּדֶם, בְּחַיִּיהֶם וּבְמוֹתָם, בְּגִדּוֹל פְּקָטוֹן, שֶׁפָּלַם יִמְחַלוּ וַיִּסְלְחוּ לְעוֹן עַבְדְּךָ, אֲשֶׁר הֵעֵנָה נִגְדָּתִי, וַיִּשׁוּבוּ אֵלַי וַיִּרְחַמוּנִי, וַיַּעֲתִירוּ בְּעַדִּי לְאֵל עֲלִיוֹן, וַיִּמְלִיצוּ טוֹב בְּעַדִּי תְּמִיד לְפָנַי כִּסֵּא כְבוֹדְךָ, וַיִּבְקְשׁוּ עָלַי רַחֲמִים וַיַּעֲמְדוּ בְּעִזְרָתִי לְגַאֲלָנִי וּלְהַצִּילָנִי מִכָּל רָע, בְּאִפְּן שֶׁאֲזַכֶּה לְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ וְלַעֲמֹד בֵּין הַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים לְעוֹלָם הַבָּא, וַיְהִי חֶלְקִי עִמָּהֶם אַחַר פְּטִירָתִי מִן הָעוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מָלֵא רַחֲמִים רַבִּים, אֵב הַרְחָמֶן, מָלֵא מִשְׁאֲלוֹתַי בְּרַחֲמִים. הוֹרֵנִי מַה שְׁאֲדַבֵּר, הַבִּינֵנִי מַה שֶׁאֲשַׂאֵל. זַכֵּנִי וְגַאֲלֵנִי וּפְדֵנִי מִכָּל שְׁלֵשׁ עֲבוֹדוֹת הַלָּלוּ, זַכֵּנִי לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה דִּקְדוּשָׁה, וּלְתַקוּן הַבְּרִית, וּלְכַבֵּד אֶת אֲנָשִׁים, וְלֹא אֲבֹזָה מֵעַתָּה שׁוֹם אָדָם בְּעוֹלָם וְאֶפְלוּ בְּמַחְשַׁבְתִּי לְכַד לֹא אֶהְיֶה בּוֹ לְכָל אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם. וְאֲזַכֶּה לְהֵאֱמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּכָל אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם אֶפְלוּ בְּהַפְחוּת וְהַגְרִיעַ שְׁבִישׁ־יִשְׂרָאֵל, שֶׁבְּלֶם חֲשׁוּבִים וַיִּקְרִים מְאֹד בְּעֵינֵי הַשָּׁמַיִם יִתְפַּרֵּךְ, וְכֵלֶם מוֹכַנִים וְרַאוּיִים לְקַבֵּל כָּל טוֹב וְכָל כְּבוֹד וְגִדּוּלָה שֶׁבְּעוֹלָם, וַיְכוּלִים לְזַכּוֹת לְכָל הַמַּעֲלֹת שֶׁבְּעוֹלָם בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא:

יח סיון

וְנִזְכָּה עַל-יְדֵי תַקוּיִן שְׁלֵשׁ מֵדוֹת אֱלֹהִים, לְתַפְלָה בְּשִׁלְמוֹת. וְתַעֲזֹרְנוּ לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלָּתֵנוּ לְפָנֶיךָ כְּרַאוּי בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, עַד שֶׁנִּזְכָּה עַל-יְדֵי הַתְּפִלָּה לְהַמְשִׁיךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה לָנוּ וּלְזֹרְעֵנוּ וּלְכָל עַמּוּךָ בֵּית-יִשְׂרָאֵל (וּבְכַרְט לְפָלוּנִי בֶן פְּלוּנִית), כִּי אֵל מְלֶכֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אַתָּה, וְנִזְכָּה עַל-יְדֵי תְּפִלוֹתֵינוּ שֶׁכָּל הַעֲשָׂבִים וְכָל שֵׁיחַ הַשְּׂדֵה בְּלֶם כְּאֶחָד יִחְזְרוּ וַיִּשׁוּבוּ כָּל כַּחוֹתֶם לְתוֹךְ דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה שֶׁלָּנוּ, שֶׁהוּא דְבַר הַשָּׁמַיִם יִתְפַּרֵּךְ שֶׁהוּא שָׂרֵשׁ הָעֲלִיוֹן. וַיְכַלְלוּ כָּל הַכַּחוֹת שֶׁל כָּל הַרְפוּאוֹת שֶׁל כָּל הַעֲשָׂבִים וְהַסְּפָמִים שֶׁבְּעוֹלָם בְּתוֹךְ תְּפִלוֹתֵינוּ, וְתַהֲיֶה תְּפִלָּתֵנוּ בְּשִׁלְמוֹת גְּדוּלָה כְּלוּלָה מִכָּל טוֹב, מִכָּל הַכַּחוֹת שֶׁל כָּל הַעֲשָׂבִים וְכָל שֵׁיחַ הַשְּׂדֵה לְמִינֵיהֶם, וְתִזְכְּנוּ לְהַעֲלוֹתֶם בְּלֶם לְפָנֶיךָ לְרִיחַ גִּיחוּחַ לְהַחְזִירֵם וּלְהַשִּׁיבֵם לְשָׂרֵשׁ הָעֲלִיוֹן עַל-יְדֵי תְּפִלָּתֵנוּ שֶׁתַּהֲיֶה כְּלוּלָה מִכָּל. וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ הַכַּחוֹת שֶׁל כָּל הַרְפוּאוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְתוֹךְ לְחֵם וּמִים וּלְתוֹךְ כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר נֹאכַל וְנִשְׁתֶּה, עַד שֶׁיְהִי לָנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ וּלְכָל מַכְאוּבֵינוּ, עַל-יְדֵי כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְּעוֹלָם בְּלִי שׁוֹם רוּפְאִים וְדֹאקְמוּרִים כְּלָל, רַק אַתָּה בְּעִצְמְךָ וּבְכַבּוּדְךָ תִּרְפְּאֵנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, כִּי אֲנִי יְהוָה רוּפְאֶךָ. וְנִזְכָּה לְקַבֵּל מֵאַתָּה רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּעֵת צְמִיחַת הַמַּחֲלָה, בְּעֵת שֶׁהַחוֹלָאֵת סָתוּם וְטָמוּן בְּקַרְבָּנוּ וְאִין יוֹדְעִים מִמֶּנּוּ כְּלָל, כִּי אַתָּה לְכַד יוֹדַע כָּל הַתַּעֲלוּמוֹת שֶׁבְּקַרְבָּנוּ. רַחֵם

עלינו ברחמיך הרבים, ותקדים רפואה למכה, ותרפאנו קדם צמיחת המחלה, בעת שמתחיל איזה מחוש להתגדל ולצמוח ממונו מה שיצמוח חלילה, אתה ברחמיך לבד תרפאנו מכל זה, כי אין אנו יודעים שום עצה ותחבולה ושום רפואה לשום מחלה ומכה וכאב, הן בעת שנסתרה המחלה, הן בעת שכבר נתגלה חלילה, בכלם אין לנו שום תקנה על שום רפואה שבעולם בדרך הטבע. כי אנו יודעים ומאמינים באמונה שלמה שאין מועילים כלל שום רפואות של כל הדאקטורים, הן רופאי אליל בלם תהו המה מהבל יחד, לא יועילו ולא יצילו כי תהו המה, כי אם עליך לבד אנו נשענים ולרפואותיך אנו מקווים ומיחלים, כי אתה רופא נאמן, רופא אמת, רופא חנם, בחסד וברחמים. ותעזר ותושיע ותגן עלינו ותרחיקנו מרופאים ודאקטורים תמיד, ותכניע ותפיל ותשפיל כל הדאקטורים עם כל הרפואות שלהם, כי אתה ידעת אשר הם מזיקים העולם מאוד מאוד והורגים נפשות רבות בכל יום ובכל שעה בשונג ובמזיד. הצילנו מהם אבינו שבשמים, שמרנו מהם, אותנו ואת זרענו ואת זרע זרענו ואת כל זרע עמך בית ישראל מעתה ועד עולם. זכנו לקבל כל הרפואות שבעולם על-ידי תפלה לבד, ותתגלה האמת בעולם, שאין שום רפואות בעולם כי אם על-ידי תפלה לבד, ונזכה לקים מקרא שכתוב ויאמר אם שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה רפואך:

וברחמיך הרבים תצמיח מהרה קרן דוד עבדך, ותמהר ותחיש לגאולנו מהרה, ויתנוצץ התנוצצות משיח בעולם, ותעורר את לב משיח בן דוד עבדך, שיקבל תפלותינו ויעלה אותם לריח ניחוח לפני כסא כבודך. וכך התפלות עם כל הריח הטוב של כל שיח השדה הכלולים בתוכם, בלם יכללו ברוח אפנו משיח יהוה, ויעלה בלם לריח ניחוח לפניך. ותמהר ותחיש לגאולנו על-ידי משיח צדקנו בא ובוא לא יאחר, ויגאלנו גאלת עולם חיש קל מהרה. ותרחס עלינו ותתן לנו חן בעיני כל רואינו, ונזכה למצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם, ובעיני כל המלאכים והשרים שלמעלה ושלמטה, בלם ירחמו עלינו, ונמצא חן בעיני כלם:

ובכן תושיעני ותעזרני ברחמיך הרבים, שנוזכה להפיר ולידע כל המפרסמים שבעולם, ולדעת ולהבחין בין טוב לרע, שנוזכה לידע האמת לאמתו, מי הם הצדיקים והמפרסמים האמתיים, ומי הם המפרסמים והמנהיגים של שקר, אשר

גדלתם היא רק על-ידי עזות שהיא מלכותא בלא תנא. ונזכה לתפלה בשלמות בכל הבחינות, ובזכות וכח תפלות הצדיקים האמתיים, שהם שרש הכל, אשר כלם מקבלים מהם, ותבטל ויפל כל העזות של כל המפרסמים של שקר. כלם יכרעו ויפולו לפני תפלת הצדיקים האמתיים, ולא יוכלו להרים ראש נגדם ונגד התלויים בהם ונתמכים עליהם באמת. ויתזכנו תמיד לדעת האמת לאמתו, ולקשר עצמנו באמת עם כל הצדיקים האמתיים שהם שרשי נשמות כל ישראל, אשר כל הנשמות נחלקים תחתם, עד שנוזכה להתקשר ולהתאחד באמת עם כל שרשי נשמות עמך בית ישראל החצובים מתחת פסא הכבוד. ועל-ידי-זה נזכה שיהיה לנו ממשלה על המלאכים, ותתקיים ממשלתנו עליהם בתקף ועוז לעולמי עד ולנצח נצחים, ולא יפילו אותנו לעולם, כי אתה מרום לעולם יהוה, ולעולם ידך על העליונה, ואתה עוזר ללא כח, ובדרך כח וגבורה ובדרך לגדל ולחזק לכל. אתה הוא יהוה לבדך אתה עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם, הארץ וכל אשר עליה, הימים וכל אשר בהם, ואתה מחיה את כלם וצבא השמים לך משתחווים, ובמצונך תרום קרננו, כי מי יאמר לך מה תעשה, כי אתה לבדך בראת אותנו בשביל פונה זו, שנוזכה להגיע לתכלית הנה שיהיה לנו ממשלה על המלאכים. זכנו ברחמיך הרבים למלאת מצונך הטוב, להשלים פונתך העליונה, שנוזכה מהרה לשוב בתשובה שלמה לפניך, ולשפר כל התאוות רעות, וכל העבודות רעות, וכל המדות רעות, עד שנוזכה לתפלה בשלמות ולעבד אותך עבודה תמה באמת ובתמים כמצונך הטוב, עד שנוזכה להגיע מהרה לתכלית הנה שיהיה לנו ממשלה על המלאכים, ותתקיים ממשלתנו לנצח כי לכך נוצרנו:

לראש-השנה

יט סיון

ויבנו תרחם עלינו ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, שנוזכה לקבל ראש השנה הקדוש בקדושה ובטהרה גדולה, ביראה ובאהבה ובשמחה ובחדוה רבה, כי אתה ברחמיך בחרת בנו מכל העמים וקדשתנו במצותיך, ועשית עמנו חסד גדול הנה, ונתת לנו מתנה טובה הזאת, שהיא ראש השנה הקדוש, יום קדוש ונורא ואיום מאד, אשר בו תנשא מלכותך ויבין בחסד כסאך ותשב עליו באמת. וברחמיך הרבים וחסדיך העצומים קבעת לנו את יום ראש השנה הגדול והקדוש, יום הדין הגדול והנורא, בראש חדש תשרי, שהוא חסד גדול ונפלא מאתך בעל החסד והרחמים, אשר אתה חושב מרחוק להטיב אחריתנו, ואתה טוב ומטיב לרעים ולטובים,

והקדמת תרופה ויצרי למכותינו, כי ידעת, כי בשר ודם אִנחנו ומחמך קרצנו, הן בעון חוללנו ובחטא יחמתנו אמנו, ויצר לב האדם רע מנעוריו, ואין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא, אף כי קטני ערך, שפלי קומה, חלושי כח, עצובי רוח, עוללים לא ראו אור, המלוכלכים בחטאת נעוריהם, מלאים חטא ועון ופשע, אשר לולא רחמיך וחסדיך העצומים והנוראים מאד, לא היה לנו חס ושלוש שום תקנה כלל, כי איכבה נפצה פה ואיך נשא עין, ואיך היינו יכולים לבוא לפניך בחטאתינו ולהעזי פנינו ולהקשות ערפנו, לבוא ולהתודות לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, ולהתחרט על מעשינו ועונותינו, אכל חסדיך רבים מאד, חסדיך יהוה מלאה הארץ, חסדי יהוה כי לא תמנו, כי לא כלו רחמיך לעולם, כי ההרים ימושו והגבעות תמוטינה וחסדיך מאתנו לא ימוש לעולם, אף אם עשינו מה שעשינו. על-כן גלית לנו מרחוק עצם פלאי חסדיך העצומים והרבים והנוראים והגדולים מאד מאד בלי שעור וערך ומספר, עד אין סוף ואין תכלית, וקבעת לנו יום ראש השנה הקדוש, יום הדין הגדול והנורא, בראש חודש. שאז אתה בעצמך מבקש כפרה, כביכול, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, הביאו עלי כפרה על שמעטתי את הירח, ואתה בעצמך מתחרט, כביכול, על מעשיך, על שמעטת את הלבנה, אשר משם נמשכים כל חטאינו, על-כן נתת לנו פתחון פה, לבוא ולהתודות לפניך ולהתחרט על מעשינו ביום הדין הגדול שהוא ראש השנה, כי הלא גם אתה בעצמך מתחרט ומבקש כפרה אז:

על-כן באנו לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי החסד והרחמים, זפנו ברחמיך וחסדיך העצומים, שנוכח לקבל החסד הגדול הזה בראש השנה הקדוש הבא עלינו לטובה. רחם עלינו למען שמך, וזפנו לקבל ראש השנה הקדוש בקדשה גדולה, כי אתה יודע, שבדורות הללו, בעוקבא דמשיחא, אין לנו שום תקנה, כי אם על קבוץ ראש השנה הקדוש, שאנו מתקבצים יחד בכל מקומות ישראל במושבותיהם. יודע תעלומות, בוחן לבבות, אדון החסד, מלא רחמים, למדנו והורנו איך להמשיך חסדיך הגדולים עלינו, באפן שנוכח לשוב אליך באמת ובלב שלם. ואם חטאנו עוינו ופשענו לפניך הרבה מאד, ופגמנו בכבודך הרבה, והלכנו אחר תאוות לבנו והמשכנו עלינו את היצר הרע, ופגמנו וקלקלנו מה שקלקלנו, עד אשר אין לנו מליץ יושר ושום זכות על פי דת המשפט הקדוש, הן על זה באנו לפניך לחלות פניך ולהשתטח לפני רחמי כסא כבודך, ואנו תולים עינינו אליך יהוה אלהינו

ואלהי אבותינו, שתעשה למען רחמיך וחסדיך הפשוטים, ותשב בעצמך על משפטינו, כי המשפט לאלהים הוא, ולא תתן כח ורשות חס ושלום לשום אדם שבעולם, ולא לשום בית דין שלמעלה ושלמטה, ולא לשום מלאך ושׂרף, ולא לשום נברא שבעולם, לשפט ולדון אותנו חלילה, חלילה לך מעשות כדבר הזה, כי אם אתה לבד תדין ותשפט אותנו ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים, מלפניך משפטינו יצא, עיניך תחזינה מישרים, כי אתה לבד יודע את מקומנו, כי אתה מקומו של עולם ואין העולם מקומך, ורק אתה לבד יודע לדון אותנו בלנו לכף זכות תמיד, רחמיך רבים יהוה כמשפטיך חייני, כי אתה יודע את מקומו של כל אחד ואחד מאתנו עמך ישראל, איך נולד ואיך נמשך נשמתו לזה העולם, ובאיזה מקום היה בגשמיות וברוחניות מעודו עד היום הזה, ואתה מלא רחמים, ומטה כלפי חסד תמיד. אבינו שבשמים, רחמן אמת, חסדן אמת, חמול עלינו בעת צרה הזאת, אשר באו בנינו עד משבר וכח אין ללדה, עשה עמנו חסד חנם ממה שלא יחסר עמך, וזכנו מעתה להיות ברצונך באמת, לסור מרע ולעשות הטוב בעיניך תמיד:

וברחמיך הרבים תמשיך עלינו קדשת ראש השנה תמיד, ותמחל ותסלח לנו על כל פשעינו וחטאתינו ועונותינו. ותמלא פגימת הלבנה ולא יהיה בה שום מעוט, ויהיה אור הלבנה כאור החמה, כאור שבעת ימי בראשית, כמו שהיתה קדם מעומה. ותזכנו ותעזרנו שנוכה לאחו עצמנו בכסא הכבוד בשרשי נשמות ישראל, עד שהיה לנו כח לעשות ראש השנה, להמשיך ולהאיר עלינו ועל כל ישראל קדשת ראש השנה תמיד. ונזכה לדון את כל אדם לכף זכות תמיד, ולהכריע את כל העולם בלזכר זכות, לזכות את כל אחד ואחד לפי מקומו. ונזכה לידע באמת מקומו של כל אחד ואחד, ולהמשיך זכות וחסד ורחמים על כל אחד ואחד מכלליות ישראל עמך הקדוש, אשר בהם בחרת, אפלו על הגרוע שבגרועים והפחות שבפחותים. ותפתח לנו אור הדעת שנוכה למצא זכות לכלם. ותרחס עלינו ותשמרנו ותצילנו תמיד, שלא נדבר סרה חס ושלום על שום בר ישראל שבעולם. ותצילנו ברחמיך מלשון הרע ואבק לשון הרע, ולא נתחיל לדון שום בר ישראל לחובה חס ושלום, רק נזכה לדון את הכל לכף זכות תמיד, ולהכריח עצמנו בכל פחותינו, עד שנוכה למצא זכות וחסד וטוב לכל אחד ואחד, אפלו בתכלית הדיוטא התחתונה, בתכלית הגריעות והפחיתות, ולהכריע הכל לכף זכות תמיד:

כ סיון

מלא רחמים, מלא משאלותינו לטובה ברחמים, ותתן לנו כל חפצנו ובקשותינו לטובה חיש קל מהרה. ותתפאר עם כל עמך ישראל לעולם, מגדול ועד קטן, כי בלם יקרים וחביבים בעיניך ככבת עין, ובנידך הכל. הן כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה, ובעצם שפלותנו וגרעותנו ופחיתותנו ודחקינו ועמלינו, ועצם רחוקנו ממך על-ידי עונותינו וחפאתינו הרבים והעצומים, עם כל זה אתה יכול להגביהנו ולהעלות ולהמשיך עלינו קדשה וטהרה, ולהחזירנו בתשובה שלמה לפניך, ולקרננו לעבודתך באמת, עד שנזכה להגיע לכל מה שבקשנו מלפניך, כי אתה מקים מעפר דל מאשפות ירים אביון, להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו. ואתה משפיל גאים ומגביה שפלים, ואתה מלא רחמים עלינו ועל כל ישראל תמיד בכל עת ובכל רגע, ואתה עושה נפלאות גדולות לבדך, כי לעולם חסדך, עושה גדולות עד אין חקר נסים ונפלאות עד אין מספר, באמור, אין קדוש ביהוה כי אין בלתך ואין צור כאלהינו. יהוה ממית ומחיה מוריד שאול ויעל. יהוה מוריש ומעשיר משפיל אף מרומם. מקים מעפר דל מאשפות ירים אביון, להושיב עם נדיבים וכסא כבוד ינחילם, כי ליהוה מצקי ארץ וישת עליהם תבל. רגלי חסידיו ישמור, ורשעים בחשך ידמו, כי לא בכח יגבר איש. יהוה יחתו מריכו, עליו בשמים ירעם, יהוה ידין אפסי ארץ, ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו. ונאמר, מקולות מים רבים אדירים משברי ים, אדיר במרום יהוה, עדותיך נאמנו מאד לבייתך נאוה קדש יהוה לארץ ימים. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי, אמן כן יהי רצון:

[על-פי תורה ב' - ימי הנכה הם ימי הודאה]

טוב להודות ליהוה ולומר לשמך עליון. אברכה את יהוה בכל עת תמיד תהלתו בפני אודה יהוה בכל לבב בסוד ישרים ועדה. ימלא פי תהלתך כל היום תפארתך. תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד. ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

רבנו של עולם, מלא טוב, זכנו להודות לך סלה. עזרנו והושיענו וזכנו לטוב האמתי לשעשוע עולם הבא שהוא הודאה לשמך הגדול והקדוש. ואזכה

בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם לֹמַר בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחוֹת הַרְבֵּה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ, לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְבָרְכְךָ עַל כָּל הַחֲסָדִים וְהַטּוֹבוֹת וְהַנְּסִים וְהַנְּפִלְאוֹת, אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמִּי מֵעוֹדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, עַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכֹל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נְפִלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכֹל עֵת, עָרַב וּבָקַר וְצִהָרִים, בְּמָה אֶקְדֶּם יְהוָה אִפְּךָ לֵאלֹהֵי מְרוֹם, מִי יִפְאַר, מִי יִהְדַּר, מִי יִהְלֵל, מִי יִמְלֵל, מִי יִשְׁבַּח, מִי יִסְפֹּר אַחַת מִנֵּי אֶלְפֵי אֶלְפִים וְרַבֵּי רַבְבוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת נְסִים וְנְפִלְאוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּנוּ. לֹא יִסְפִּיקוּ כָּל אֵילֵי נְבוֹיֹת לְכָאֵר נִקְדָּה אַחַת כְּטֶפֶה מִן הַיָּם, מִכָּל רַבּוֹי הַטּוֹבוֹת וְהַנְּסִים וְהַנְּפִלְאוֹת גְּדוֹלוֹת וְנוֹרָאוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּנוּ, עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּפִרְטוּיֹת, אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ אוֹתָנוּ מִכָּל הַטּוֹמוֹאוֹת וּמִכָּל הַזְּהֻמוֹת, וְקִרְבָּתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ וְהַכְּנֻסְתָּנוּ בְּקִדְשֵׁי יִשְׂרָאֵל. וְאַתָּה עוֹשֶׂה פְּעֻלוֹת גְּדוֹלוֹת וְנוֹרָאוֹת בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם, וְחוֹשֵׁב מַחְשְׁבוֹת בְּאִפְּן שְׁנוּבָה לְהִתְקַרֵּב לְעַבּוֹדְתֶךָ, בְּדֵי לְחַיּוֹתָנוּ בַּיּוֹם הַזֶּה, לְמַעַן נִזְכֶּה לְחַיִּים אֱמֵתִיִּים, לְחַיִּים נְצִחִיִּים, כִּי חֲסִדְךָ גָּדוֹל עָלֵינוּ וְהַצִּלָּתָּ נִפְשָׁנוּ מִשְׂאוֹל תַּחְתֵּינָה. כִּי לוֹא יְהוָה עֲזָרְתָה לָנוּ כְּמַעַט שְׁכָנָה דְיוֹמָה נִפְשָׁנוּ, מַה נֹּאמֵר מַה נְדַבֵּר, מַה נֹּאמֵר מַה נְדַבֵּר, מַה נִּשְׁיֵב לַיהוָה כָּל תַּגְּמוֹלוֹהֵי עָלֵינוּ, אֵלּוּ פִּינוּ מִלֹּא שִׁירָה כִּיִּם, וְלִשְׁוֹנָנוּ רָנָה כְּהַמוֹן גְּלוֹי, וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שִׁבַּח כְּמִרְחַבֵי רְקִיעַ, וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשִׁמְשׁ וּכְיָרַח, וַיְדִינוּ פְּרוֹשׁוֹת כְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם, וְרַגְלָנוּ קְלוֹת כְּאֵילוֹת, אֵינן אֲנִי מִסְּפִיקִים לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְשִׁבְחֶךָ וּלְפָאֲרֶךָ וּלְבָרְכְךָ וּלְקַדְּשׁ אֶת שִׁמְךָ מְלַכְנוּ, עַל אַחַת מֵאֶלְפֵי אֶלְפֵי אֶלְפִים וְרַבֵּי רַבְבוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת נְסִים וְנְפִלְאוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּנוּ. לֹא כוֹדֵנִי וְכָרוֹעַ מֵעַלְלִי גְמַלְתָּנִי, כִּי אִם כְּחִסְדְּךָ לְבַד, כְּחִסְדְּךָ הַחַיִּיתָנִי, וְחִשְׁבָּתָּ מִרְחוֹק לְהַטִּיב אַחֲרֵיתִי, וְקִרְבָּתָנִי מִלְּפִי לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ, וּמַה יוֹסִיף עוֹד עֲבָדְךָ לְדַבֵּר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתַי, וְאַתָּה אֶת עֲבָדְךָ יִדְעָתָּ:

וְהַנְּנִי מוֹדָה עַל הָעֶבֶר וְצוּעַק עַל לְהַבָּא, מִלֹּא רַחֲמִים, הַגּוֹמֵל לְחַיִּיבִים טוֹבוֹת שְׁנוּמָנִי כָּל טוֹב, וְהַכְּנֻסְתָּנִי בְּקִדְשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְלֹא עָשִׂיתָנִי גּוֹי, וְתַקְטֵן עוֹד זֹאת בְּעֵינֶיךָ וְהוֹסַפְתָּ עָלַי חֶסֶד וְטוֹב, טוֹבָה כְּפוֹלָה וּמְכַפְּלָתָּ, וְקִרְבָּתָנִי מִלְּפִי לְהַצְדִּיקִים וּכְשָׁרִים וִירָאִים הָאֱמֵתִיִּים, מִלֹּא רַחֲמִים, מִלֹּא טוֹב, כְּאֲשֶׁר הַחֲלוֹתָ לְהִרְאוֹת חֲסִדֶיךָ עָלַי לְקִרְבָּנִי וְלְהוֹדִיעֵנִי וְלְהַטְעִימָנִי מִזֵּיו נַעַם עֲרָבוֹת יְדִידוֹת נְעִימוֹת מְתִיקוֹת קִדְשֵׁי הַצְדִּיקִים הַקְדוֹשִׁים הָאֱמֵתִיִּים, כִּן יִהְיוּ נֹא וּכְמָרוּ נֹא הַמוֹן מֵעִיד וְרַחֲמֶיךָ עָלַי, וְתִרְחַם עָלַי וְתוֹשִׁיעֵנִי מֵעַתָּה, וְתִזְכְּנִי לְשָׁמֵר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תְלָמוּד תּוֹרָתָם

הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר הוֹדִיעֵנו וּגְלוּ לָנוּ הַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים, וְתַמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְגַאֲלָנִי וְלַהּוֹצִיאֵנִי מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַרְעוֹת אֲשֶׁר סִבְבוּנִי. יְהוָה מָה רַבּוֹ צָרֵי רַבִּים קָמִים עָלַי, רַבִּים אוֹמְרִים לְנַפְשִׁי אֵין יְשׁוּעָתָה לּוֹ בְּאֱלֹהִים סֵלָה, וְאַתָּה יְהוָה מְגוֹן בְּעַדֵי כְבוֹדִי וּמְרִים רַאשֵׁי צָרוֹת רַבּוֹת סִבְבוּנִי, קְרָאנוּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, בְּצַר לִי אֶקְרָא יְהוָה וְאֵל אֱלֹהֵי אֲשׁוּעָה. יִשְׁמַע מֵהִיכָלֹ קוֹלִי וְשׁוֹעֲתִי לְפָנָיו תִּבְאָ בְּאֲזֵנוֹ. מִן הַמִּצַּר קְרָאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בְּמִרְחַב יָהּ. קְרָאתִי מִצָּרָה לִי אֵל יְהוָה וַיַּעֲנֵנִי, מִמִּבְטָן שְׂאוֹל שׁוֹעֲתִי שְׁמַעַתָּה קוֹלִי. וְתִשְׁלִיכֵנִי מִצּוֹלָה בְּלִבֵּב יָמִים וְנִהַר יִסּוּבְכֵנִי, כָּל מִשְׁפָּרִיךְ וּגְלִיךְ עָלַי עֲבְרוּ. וְאַנִּי אֲמַרְתִּי נִגְרַשְׁתִּי מִמִּנְגַּד עֵינֶיךָ, אַךְ אוֹסִיף לְהַבִּיט אֶל הַיֵּכָל קְדוֹשְׁךָ. אֶפְפוּנֵי מַיִם עַד נֶפֶשׁ תְּהוּם יִסּוּבְכֵנִי, סוּף חַבוּשׁ לְרַאשֵׁי. לְקַצְבֵי הָרִים יִרְדְּתִי הָאָרֶץ בְּרִיחֶיהָ בְּעַדֵי לְעוֹלָם, וְתַעַל מִשַּׁחַת חַיִּי יְהוָה אֱלֹהֵי. בְּהַתְעַטֵּף עָלַי נֶפְשִׁי אֶת יְהוָה זְכַרְתִּי, וְתִבְאָ אֵלַיךָ תַּפְלָתִי אֵל הַיֵּכָל קְדוֹשְׁךָ. מִשְׁמְרִים הַכְּלִי שׁוֹא חֶסֶדֶם יַעֲזֹבוּ. וְאַנִּי בְּקוֹל תּוֹדָה אֲזַבְּחָה לָךְ אֲשֶׁר נִדְרַתִּי אֲשַׁלְמָה יְשׁוּעָתָה לִיהוָה:

כא סיון

וּבְכֹן תּוֹפְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וּבַחֲסֶדֶיךָ הַגְּדוֹלִים שְׂאֲזֹפָה לְלַמֵּד הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם וַיּוֹם חֶק וְלֹא יַעֲבֹר כָּל יָמֵי חַיִּי, וְלֹא יַעֲבֹר אֶצְלִי יוֹם אֶחָד בְּלִי לְמוֹד הַלְכוֹת, עַד שְׂאֲזֹפָה עַל-יְדֵי הַהֲלָכוֹת לְשַׁעֲשׁוּעַ עוֹלָם הַבָּא, לְדַעַת וּלְהַכִּיר אוֹתְךָ תַּתְּבַרְךָ לְנִצָּחַ, וְתַעֲזֹרְנִי שְׂאֲזֹפָה לְבַרֵּר פֶּסֶק הַהֲלָכָה בְּאֲמַת, וְתַהֲיֶיהָ עִמִּי תָמִיד, וְתַמְשִׁיךְ עָלַי חֶסֶד חַנּוּם חֶסֶדִי דוֹד הַנְּאֻמָּנִים. וְאֲזֹכָה לְאַסּוּקֵי שְׁמַעְתָּתָא אֶלְפָא דְהַלְכָתָא, עַד שְׂאֲזֹפָה מְהֵרָה לִידַע כָּל הַהֲלָכוֹת שֶׁל כָּל מִצְוֹת הַתּוֹרָה עַל בּוֹרְיִין וְאֲמַתָּתָן, וּלְחַדֵּשׁ בָּהֶם חֲדוּשֵׁין אֲמִתִּיִּים, וְתַשְׁפִּיעַ עָלַי דַּעַת שְׁלֵם דְּקַדְשָׁה, עַד שְׂאֲזֹפָה לְדַעַת וּלְהַכִּיר אוֹתְךָ בְּאֲמַת וְלַהֲיוֹת סְמוּךְ וְקָרוֹב אֵלַיךָ, וְלַהֲוֹדוֹת לָךְ וּלְבָרְכָךָ תָּמִיד, וְלַהֲתַדַּבֵּק אֵלַיךָ בְּאֲמַת בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וְתַצִּילֵנִי מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, כִּי אַתָּה יוֹדַע צָרוֹת לְכַבֵּי הָרַבִּים וְהַכְּבִדִים מְאֹד, עַד אֲשֶׁר כִּשְׁל כַח הַסֶּפֶל, כִּי צַר לִי מְאֹד אָבִי שְׁבַשְׁמִים, כִּי רַע וְמָר, כִּי נִגַּע עַד הַנֶּפֶשׁ, וְאֵין לִי שׁוּם אַח וְרַע לְפָרֵשׁ לְפָנָיו שׁוֹחֲתִי הַכְּבִדָה וְהַמְרָה מְאֹד מְאֹד, וְאַנִּי נוֹשֵׂא אֲבָנִים קָשִׁים עַל לְבָי. עָלַי לְבֵי דְוֵי, כִּי רַק לְבֵי יוֹדַע מְרַת נֶפְשִׁי, הַמְרָה מְרַאשׁ וְלַעֲנָה, אֲשֶׁר לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֹּר, וְכָל הַדְּמִים שְׁבַאֲכָרֵי כְּלָם מִתְכַּנְּסִים אֶל הַלֵּב וּמְכַבִּידִים עַל הַלֵּב מְאֹד, וְכָל אֲבָרֵי וְעוֹרְקֵי וּגְיָדֵי עִם כָּל הַדְּמִים שְׁבָהֶם, כְּלָם מְבַקְשִׁים וּמְחַפְּשִׁים עֲצָה וְתַחְבּוּלָה, אֵיךְ לְהַמְלִט וְאֵיךְ לְהַנְצִיל מִנֵּי שַׁחַת, מִדִּין הַקִּשְׁשָׁה שֶׁל גִּיהֵנָם וּמִדִּין הַקִּשְׁשָׁה שֶׁל הַעֲתִיד, וְאֵיךְ לְהַנְצִיל מִכָּל הַחֲטָאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וּמְכָל

הפגמים ומכל ההרפתקאות שבעולם חס ושלום. הן תוחלתי נכזבה, לא ידעתי נפשי, מה אעשה ומה אפעל, ומאין אבקש תרופה למפתי האנושה. יהוה אלהים אתה ידעת, חוס וחמל עלי, חוס ורחם על מעט דמעט פלמתי הנשארת, והופיעה עלי ממעון קדשתך ישועה ורחמים, והצילני מעתה מכל מיני צרות ורעות, כי אין לי על מי להשען כי אם עליך לבוד אבי שבשמים. אתה סתר לי (כאן יש להפסיק מעט), מצר תצרני רני פלמ תסובבני סלה. הושיעני ועזרני וזכני, שישובו הדמים השומפין על לבי, ויחזרו לילך בסדר תנועה מסדרת. ותעשה עמי חסדים רבים תמיד בכל עת, ותעזרני ותושיעני ותצילני תמיד מכל צרה וצוקה, ותזכני להודות לך תמיד על כל החסדים אשר עשית עמי ואשר אתה עתיד לעשות עמי:

כב לחדש

ותרחם עלינו ועל כל עמך ישראל, ותעזרנו שנוזבה להיות תומכי אורייתא, שנוזבה להחזיק את הלומדי תורה העוסקים בתורה ובעבודת יהוה באמת, לתומכם ולסעדם ולהחזיקם ולהספיק להם כל מה שיחסר להם בכבוד גדול, ולעשות כל צרכיהם וכל צרכי בניהם וביתם, באפן שיוכו לעסק בתורתך ובעבודתך בהרחבת הלב בלי בטול ובבלבול כלל, למען יוכלו להוליד ולחדש הלכות וחדושין אמתיים בתורתך הקדושה. ותשפיע חסד גדול על-ידי-זה, וימשך עלינו ועל כל עמך ישראל שפע טובה וברכה ופרנסה טובה ועשירות גדול דקדושה, ורחמים וחיים ושלום וכל טוב. ותמלא פגימת הלבנה, ויקים מקרא שכתוב, והיה אור הלבנה כאור החמה:

ותחוס ותחמל ברחמיך הרבים על כל היושבות על המשבר מעמך בית ישראל ותצילם מכל צער ונזק, ותרחם על צערם הקשה והכבד באשר נגלה לפניך אדון כל. ותחוס עליהם ותעזרם ותושיעם בחמלתך הנוראה ובחסדיך הרבים, שיוכו כלם להוליד בנקל בלי שום קשוי הולדה כלל. מלא רחמים, חמל עליהם, כי אתה יודע צערם ומכאובם הקשה, חמל עליהם למענך והצילם מכל צער ונזק, ומכל מיני עין רעה, ומכל מיני קלפות וסמרין אחרנין המעכבים את ההולדה, וחפצים חס ושלום מה שחפצים. אנא יהוה, ברחמיך הרבים תצילם ותשמרם מכל רע, ויוכו כלם להוליד במהרה, בנקל, בלי שום קשוי הולדה כלל, ותוציא הולד לשלום בלי פגע. ויוכו כל עמך ישראל לגדל בניהם ובנותיהם לארך ימים ושנים לעבודתך וליראתך, ולא תפיל אשה פרי בטנה, ויתרבו עמך ישראל כחול הים אשר לא ימד ולא יספר מרוב:

כב סיון

ובכן תרחם עלינו ברחמיך הרבים ובחסדיך האמתיים, ותעזרנו ותושיענו שנוכה להמשיך הארת האמת, ויאיר האמת בהדבור וישלים את הדבור הקדוש, ותשמרנו ותצילנו שלא יצא שום דבר שקר מפינו כלל אפלו בטעות, רק כל דבורינו יהיו דבורי אמת תמיד לעולם ועד, ותזכנו להמשיך הארת שלשה קני האמת שהם, תפלה, ותורה, ושדוכים הגונים. ותעזרנו ברחמיך הרבים שנוכה להתפלל לפניך בכל לב ונפש, ותהיה תפלתנו בתכלית השלמות כרצונך הטוב באמת. ותהיה עמנו תמיד, ותושיענו שנוכה להוציא כל דברי התפלות ותחנות ובקשות מפינו באמת לאמתו, בלי שום פניות ובלבולים ובלי שום מחשבות זרות כלל, רק כל דברי תפלתנו יהיו באמת לאמתו, באמת נד וצח, באמת שאתה חפץ בו, עד אשר תשמע תפלתנו תמיד, כי אתה חפץ באמת לבד כמו שכתוב, קרוב יהיה לכל קוראיו לכל אשר יקראהו באמת. ונוכה על ידי תפלתנו לנהג העולם כרצוננו ולבטל כל הגזרות קשות, שנגזרו עלינו חס ושלוש, בין שהוא קדם גזר-דין ובין שהוא לאחר גזר-דין, ותמסר בחד וגבורתך בידינו, שיהיה לנו כל הכח והגבורה שלך לשנות הטבע ולנהג כל העולם, ויקים בעמך ישראל מקרא שכתוב, ויקרא לו אל אלהי ישראל, שיהיו ישראל נקראים בשם אל, שיהיה להם כח אלהי לנהג כל העולמות כרצונם הקדוש:

ותזכנו לעסק בתורתך הקדושה תמיד לשמה באמת, ותתן לנו רב הגון ואמת שנוכה לקבל ממנו דרך ישרה, ונדע את הדרך אשר נלך בה ואת המעשה אשר נעשה כל ימי חיינו לעולם, ויוליכנו בדרך האמת תמיד כרצונך הטוב.

ותרחם עלינו ועל כל עמך ישראל, ותזמין לבנינו ולבנותינו וזוגם ההגון להם מן השמים, ולא יתחלפו הזוגים חלילה בעונותינו, רק כל אחד יזכה למצא זוגו ההגון לו מן השמים, (ובפרט לפלוני בן פלונית), ותנחנו בדרך האמת תמיד, ונוכה לעשות שדוכים טובים והגונים באמת כרצונך הטוב, כמו שכתוב, ומיהוה אשה משפלת:

מלא רחמים, מלא משאלותינו ברחמים, עד שנוכה שיאירו שלשה קני האמת בהדבור, וישלימו את הדבור הקדוש, את כל ארבעה חלקי הדבור. ותזכנו להרבות בצדקה תמיד, עד שנוכה לדבור של צדקה, כמו שכתוב, אני (יהוה ה) מדבר בצדקה רב להושיע, ותמשיך עלינו רחמים ותבטל מאתנו כל האכזריות שבלבנו,

וּנְזֻכָּה לְצֵאת מַגֵּדֵר בְּהֵמָה לַגֵּדֵר אָדָם שֵׁישׁ לוֹ רַחֲמָנוּת, וְנְזֻכָּה לְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת תְּמִיד
בְּרַחֲמָנוּת אֲמִתִּי, וְלִהְרַבּוֹת בְּצַדִּיקָה תְּמִיד לְעֵנִיִּים הַגּוֹנִים כְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב, עַד שְׁנֻכָּה
לְהַשְׁלִים הַדְּבוּר שֶׁל צַדִּיקָה כְּמוֹ שְׁכֵתוֹב, טוֹב אִישׁ חוֹגֵן וּמְלוּוֶה יִכְלָל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט:

וּתְזַכְּנוּ לְדְבוּר שֶׁל תְּשׁוּבָה, וְתַעֲזְרוּנוּ לְדַבֵּר דְּבוּרִים הַרְבֵּה שֶׁל תְּשׁוּבָה לְפָנֶיךָ, וְנְזֻכָּה
לְקַיֵּם מִקְרָא שְׁכֵתוֹב, קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל יְהוָה. וְתִשְׁלַח לָנוּ דְבוּרִים
הַגּוֹנִים וְרִצּוֹנִים לְתוֹךְ פִּינוּ, עַד שְׁנֻכָּה לְעוֹרֵר לְכַבְּנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת וּלְשַׁפֵּךְ לָבָנוּ כַּמִּים
נוֹכַח פָּנֶיךָ יְהוָה, כְּמוֹ שְׁכֵתוֹב, שְׁפָכִי כַּמִּים לְבָד נֹכַח פָּנֶי יְהוָה:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנוּ לְתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנוּ לְדְבוּר כָּזֶה
שֵׁיעוֹרֵר לְבִי בְּאֵמֶת, עַד שְׁאֲזַכֶּה לְשׁוּב אֵלֶיךָ מֵהֶרָה בְּאֵמֶת וּבְלִבְבִי שְׁלָם. זַכְּנוּ
זַכְּנוּ, רַחֲמֵי רַחֲמֵי, חֲנֻנֵי חֲנֻנֵי, הַחֲזִירֵנִי בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, הַשִּׁיבֵנִי וְאֲשׁוּבָה כִּי
אַתָּה אֱלֹהִי, תָּן לִי תְקוּהָ וְלֹא אוֹכֵד, תָּן לִי רוּחַ וְהַצְלָה אֲמִתִּית, רוּחַ וְהַצְלָה נְצַחִית,
תָּן לִי דְבוּר שֶׁל תְּשׁוּבָה אֲמִתִּית, חוּס וְחַמֵּל עָלַי לְמַעַן שְׂמֹךְ, לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה וְלֹא לְמַעַנִי,
רְאֵה עֲמִידַתִּי דַל וְרַק וְחֶסֶד, פָּגוּם וּמְקַלְקֵל וְנִשְׁחָת מְאֹד, מְבַלְבֵּל וּמְטַרֵף מְאֹד. הַצֵּל
סְפִינָה הַמְטַרֶפֶת בַּיָּם בְּאִין עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ, הַצֵּל גֵּרְדֵף מִפְּנֵי רוּצְחִים וְאוֹרְבִים וְלִסְטִים
וְאוֹיְבִים וְשִׁנְאִים קָשִׁים וְיָרִים וְאִכְזָרִים שְׂאִין דּוֹגְמָתֶם בְּעוֹלָם. הַצִּילֵנִי נָא בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים, הוֹשִׁיעֵנִי נָא אָבִי אֲבִי הַרַחֲמֵן, הַצִּילֵחֲנִי נָא הַצְלָחָה הָאֲמִתִּית הַצְלָחָה הַנְּצַחִית,
שְׁאֲזַכֶּה מַעֲתָה לְהַצְלִיחַ בְּזֶה הָעוֹלָם הַצְלָחָה הַנְּצַחִית, שְׁאֲזַכֶּה לְהַרְוִיחַ רוּחַ הָאֲמִתִּי,
מֵה שְׁאֲפָשֵׁר לְהַרְוִיחַ בְּזֶה הָעוֹלָם בְּלִי שְׁעוֹר וְעַרְךָ וּמִסְפָּר, עוֹזְרֵנִי לְהִיּוֹת כְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב
בְּאֵמֶת מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

כג סיון

וּזְכְּנוּ לְהַשְׁלִים הַדְּבוּר שֶׁל עֲשִׂירִים קְרוֹבִים לְמַלְכוּת, וְתַעֲזֹר וְתוֹשִׁיעַ וְתִגְן עַל כָּל
הַקְּרוֹבִים לְמַלְכִים וְשָׂרִים וְיוֹעֲצִים, הָעוֹמְדִים בְּשִׁבִיל יִשׁוּעַת וְהַצְלַת יִשְׂרָאֵל
בְּאֵמֶת, וְתִשְׁפִיעַ עֲלֵיהֶם דְּבָרֵי חֵן בְּשִׁפְתוֹתֶיהֶם, וְיִמְצְאוּ חֵן בְּעֵינֵי הַקְּסִירִים וְהַמְּלָכִים
וְהַשָּׂרִים וְהַיּוֹעֲצִים, וּיְבַטְלוּ מִחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ. וְתִתֵּן לָהֶם חֵן וְשִׁכָּל טוֹב, בְּאִפְנֵי שְׂיֻכּוֹ
לְבַטֵּל כָּל הַגְּזֻרוֹת קָשׁוֹת וְרַעוֹת, וְלַפְעַל גְּזֻרוֹת טוֹבוֹת עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ, וְיִהְפְּכוּ לֵב
הַקְּסִירִים וְהַמְּלָכִים וְהַשָּׂרִים עָלֵינוּ לְטוֹבָה. כִּי אַתָּה לְבַד יוֹדַע אִפְנֵי מַעֲמָד וּמִצַּב עִמָּךְ
יִשְׂרָאֵל כְּעַתָּה, אֲשֶׁר רַבִּים קָמִים עָלֵינוּ, רַבִּים מְאֹד, עַל עִמָּךְ יַעֲרִימוּ סוּד וְיִתְיַעֲצוּ עַל
צְפוּנֶיךָ, וְלֹא אֶחָד בְּלִבָּד עוֹמֵד עָלֵינוּ, כִּי אִם רַבִּים קָמִים עָלֵינוּ וְחוֹשְׁבִים מִחֲשָׁבוֹת בְּכָל-

עת, איך להרע לישראל חס ושלום, ואין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים, כי אתה היית עמנו מעולם בכל דור ודור. חמל עלינו גם עתה בדור העני הזה בעוקבא דמשיחא, כי אין מי יעמד בעדנו, שמך הגדול יעמד לנו בעת צרה, ותהפך לב הקיסרים והמלכים והשרים עלינו לטובה כי הכל בידך לבד, כמו שכתוב לב מלכים ושרים ביד יהוה. וכתיב, פלגי מים לב מלך ביד יהוה על כל אשר יחפץ ופנו:

וְזַכְנוּ להשלים הדבור של מלכות דקדושה, ותביא לנו את משיח צדקנו במהרה בימינו וימלוך עלינו לעולם ועד, ונזכה לשמע דבוריו הקדושים והטהורים והנוראים מפיו הקדוש. רחם עלינו למען שמך, וזכנו שיאיר האמת ברבוע הדבור, בארבעה חלקי הדבור, עד שנזכה לדבור שלם דקדושה באמת. ונזכה לשלמות לשון הקדש המקשר לשבת, לדבור אמת שפלול בו ברכה וקדושה. ותבטל ותכניע ותשבר לשון עלגים שהוא לשונות העכו"ם, שלא יהיה להם שום שליטה ואחיזה בעמך ישראל, ולא ילמדו לשונם כלל. רק נזכה אנחנו וכל עמך ישראל לדבור השלם באמת שהוא שלמות לשון הקדש, עד שנזכה להמשיך הקדושה והשמחה של שבת לששת ימי החול, ונזכה לשמח תמיד גם בימי החול לשמך ולעבודתך:

לשבת קודש

וְתַעֲזְרֵנוּ ותושיענו ותזכנו לקבל שבת בקדושה גדולה ובחדוה רבה ועצומה ובשמחה גדולה ובלב טוב, ולא יעלה על לבנו בשבת קדש שום דאגה ועצבות, ולא שום צער, ותסיר ממנו יגון ואנחה. ברצונך הנח לנו יהוה אלהינו שלא תהא צרה ויגון ואנחה ביום מנוחתנו, ונזכה לשמח מאד בכל שבת ושבת בשמחה אמתיית, בגילה ברנה בדיצה בחדוה רבה ברצונך הטוב. ותעזרנו ותזכנו להמשיך הקדושה של שבת לששת ימי החול, עד שנזכה גם בימי החול להיות בשמחה תמיד, נגילה ונשמחה בך תמיד, ונזכה לעשות כל המצות גם בימי החול בשמחה גדולה ובחדוה רבה ולהיות אך שמח תמיד, נגילה ונשמחה בישועתך סלה, ונזכה לקיים תמיד מקרא שכתוב, עבדו את יהוה בשמחה בואו לפניו ברננה. דעו כי יהוה הוא אלהים הוא עשנו ולו אנחנו עמו וצאן מרעיתו. ותעזרנו תמיד בכל עת להמשיך השמחה של שבת לששת ימי החול, עד שנזכה שיתגלה אחדות הפשוט בעולם, וידעו ויאמינו הכל, שכל הפעולות משתנות נמשכין מאחד הפשוט יתברך ויתעלה לעד ולנצח נצחים, וידע כל פעול כי אתה פעלתו, ויבין כל יצור כי אתה יצרתו,

וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאֶפֶס, יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִלֶּדְ וּמִלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה. וַיִּתְגַּלֶּה אַחֲדוּתָךְ הַפְּשׁוּט לְכָל בְּאֵי עוֹלָם עַל-יְדֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ גוֹי אֶחָד בְּאַרְצָן מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה, כִּי אַתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד וּמִי בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל גוֹי אֶחָד בְּאַרְצָן, עַד שִׁיתְגַּלֶּה אַחֲדוּת הַפְּשׁוּט גַּם לְמַעַלָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, עַל-יְדֵי הַתְּגַלּוֹת אַחֲדוּת הַפְּשׁוּט מִתּוֹךְ הַפְּעֻלּוֹת מִשְׁתַּנּוֹת לְמַטָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה עַל-יְדֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשׁ, וְתִבְטַל כָּל מִיּוֹנֵי מַחְלֻקוֹת מִן הָעוֹלָם וְתִמְשִׁיךְ שְׁלוֹם גָּדוֹל בְּעוֹלָם:

לחנכה

וְזַכְּנוּ לְקַיֵּם מִצְוֹת הַדְּלָקַת נֵר חֲנֻכָּה כְּרֵאוּי, בְּכָל פְּרִטְיָה וְדִקְדוּקְיָה וְכוּנּוּגְתִיָּה וְתִרְי"ג מִצְוֹת הַתּוֹלָיִם בָּהֶן, וְלְקַיֵּם כָּל הַמִּצְוֹת שֶׁל חֲנֻכָּה בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה, לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְבָרְכֶךָ וְלוֹמַר הִלַּל שְׁלָם בְּשִׂמְחָה וְחִדּוּהָ רַבָּה וּבְהַתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה גְּדוֹלָה, כִּי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים קִבַּעַת לָנוּ שְׁמוֹנַת יָמֵי חֲנֻכָּה, לְהוֹדוֹת וּלְהִלַּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל שֶׁהֵם שַׁעֲשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא. וְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים לְקַיֵּם מִצְוֹתֶיךָ בְּאַמְתָּ, עַד שְׁנֹזְכָה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ בְּאַמְתָּ שַׁעֲשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא תְּמִיד, שֶׁהוּא הוֹדָאָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, וּבְפִרְט בִּימֵי הַחֲנֻכָּה הַקְּדוֹשִׁים שֶׁהֵם יְמֵי הוֹדָאָה, עַד שְׁנֹזְכָה לְהַתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמְתָּ, וְלִדְעַת וּלְהַכִּיר אוֹתְךָ וּלְהוֹדוֹת לָךְ וּלְבָרְכֶךָ סֵלָה בְּאַמְתָּ לְעוֹלָם כִּי טוֹב, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב, הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ, וְנֹזְכָה לְהַמְשִׁיךְ הַקְּדוּשָׁה שֶׁל שַׁבַּת לְשִׁשַּׁת יָמֵי הַחֹל, עַד שְׁנֹזְכָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד כְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב בְּאַמְתָּ. אָנָּה יְהוָה, מִלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים, וְזַכְּנוּ מִהֵרָה לְכָל מָה שֶׁבִּקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ, בְּאִפְּן שְׁנֹזְכָה מִהֵרָה לְהִיּוֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב בְּאַמְתָּ, לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים:

אין עוד:

מִזְמוֹר לְתוֹדָה הִרְיעוּ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ: עֲבְדוּ אֶת יְהוָה בְּשִׂמְחָה בְּאוֹ לִפְנֵי בְּרִנָּה: דַּעוּ כִּי יְהוָה הוּא אֱלֹהִים הוּא עֲשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ עִמּוֹ וְצִאֵן מִרְעִיתוֹ: בְּאוֹ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חֲצוֹרוֹתָיו בְּתַהֲלָה: הוֹדוּ לוֹ בְּרִכּוֹ שְׂמוֹ כִּי טוֹב יְהוָה לְעוֹלָם חֲסִדוֹ וְעַד דוֹר וָדוֹר אֲמוֹנָתוֹ: בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

(וּתְפִלָּה זֹאת טוֹב לֹמַר לְמִקְשָׁה לִילָד, וַיֹּאמְרוּ אֹז "מִזְמוֹר לְתוֹדָה" (תהלים קא), כְּמָה וְכְמָה פְּעַמִּים, כִּי אֲמִירַת מִזְמוֹר לְתוֹדָה הוּא סְגוּלָה גְּדוֹלָה לְמִקְשָׁה לִילָד, שְׁתֹּזְכָה לְהוֹלִיד בְּנִקְל, אָמֵן:)

[על־פי תורה ג' - פדיון נפש]

כד סיון

רוּפָא חולי עמו ישראל, רופא אמת, רופא נאמן ורחמן, רחם עלינו ועל כל עמך בית ישראל ושמרנו מרופאים ודאקטורים. וברחמיך הרבים תקדים תמיד רפואה למכה, ותשמרנו ותצילנו שלא נבוא לידי שום מחלה ומחוש וכאב כלל. ואפלו בעת אשר תשלח לנו חס ושלום איזה חולאת או מחוש על פי גזרת דיניך הקדושים והאמתיים, אנא רחום ברחמיך הרבים שמרנו והצילנו שלא נטעה חס ושלום למסר עצמנו חלילה, ליד הרופאים והדאקטורים, כי הן רופאי אליל כלם, המה מהבל יחד. כי אתה יודע האמת שאין שום רופא יודע לרפאת החולאת והמחוש כראוי באמת לאמתו, אפלו הרופאים הממחים הבקיאים ומפלגים בחכמתם מאד, כי אין שום רופא ממחה וחקם, שיוכל לידע ולכונן הסם המיוחד לרפאת אותו החולה, כפי גזרת דיניך שגזרת שלא יתרפא החולה כי אם על־ידי איש פלוני וסם פלוני ביום פלוני. אשר על־כן אי אפשר בשום אופן שיתרפא החולה כי אם על־ידי סבות אלו דיקא שנגזרו על רפואתו, ומי הוא החכם שידע כל זה, מכל שפן שרב הרופאים והדאקטורים הם נבערים מדעת חכמת הרפואות, ואינם בקיאים היטב בחכמת הרפואה, כי היא חכמה עמוקה ויש בה חלוקים ושנויים רבים לאין שעור ותכלית, אשר על־פירכ אי אפשר לכונן האמת לאמתו, ובתנועה קלה הם מזיקים הרבה ומפסידים ומקלקלים יותר ממה שמתקנים לפעמים, והם הורגים ורוצחים נפשות בידים, וכמה וכמה נפשות שקעו על־ידם, כי רבים אשר מתו על־ידי הרופאים והדאקטורים, מאשר מתו מיתת עצמן, כאשר נגלה לפניך אדון כל, וכאשר הרופאים האמתיים מודים על זה בעצמן, שאי אפשר לידע חכמה זאת על בוריה, והודו ולא בושו, שטוב יותר למנע מרפואות:

רבונו של עולם, מלא רחמים, בורא רפואות, אדון הנפלאות. אתה יודע שכבר נשתקע העולם הרבה בטעות זה לעסק ברפואות, מימים ושנים הרבה, עד אשר קשה להוציאם ממבוכה זאת, ובפרט מחמת גדל הצער והמכאוב של כל סובלי חולאים רחמנא לצלן, הם מוסרים עצמן ליד הרופאים לבקש תעלה ותרופה למפוחם, אבל רבם בכלם תוחלתם נכזבה, והרופא לא יגהה מהם מזור, כי אם ברחמיך וחסדיך העצומים, כאשר רחמיך גוברים עליהם להגהות מזורם ולחבש חלים:

על-כן באתי לפניך מלא רחמים, רופא אמת, רחם עלינו ותן בלבנו בינה להבין ולהשפיל בכל עת אשר נצטרך לאיזה רפואה לנו או לבני ביתינו חס ושלום, לכל גוף ונדרש אחר הרופאים, רק נדרש ונבקש את פני יהוה תמיד. ותחזק את לבנו להאמין ולבטח בך ובצדיקיך ויראיך האמתיים. ותעזר לנו ותושיענו שנוכה לתן ממוזן על פדיון נפשנו תמיד, ותזמין לנו בכל עת אנשים כשרים ויראים באמת, אשר יהיה לאל ידם לעשות פדיון נפש מהכסף אשר נתן להם, באפן שימתיקו הדיון מעלינו ומעל זרענו ובני ביתנו, על-ידי הפדיון נפש שיעשו עבורנו. ואתה תמלא רחמים עלינו, ותרפאנו רפואה שלמה, רפואת הנפש ורפואת הגוף. רפאנו יהוה ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו אתה. והעלה רפואה שלמה לכל מכותינו ולכל מכאובינו ולכל תחלואינו (ובפרט להחולה פלוני בן פלונית), כי אל רופא נאמן ורחמן אתה, כי אין לנו שום סמיכה על שום רפואה של שום רופא שבעולם, כי אם עליך לבד אנו נשענים. אל נא רפא נא לנו ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים, כי אתה לבד יודע גדל הצער והמכאוב של כל הסובלי חולאים ומכאובות, מלא רחמים. רחם עליהם ואל תסתר פניך מהם, ותראה ותשגיח בעינים ומכאובם, ותמלא רחמים עליהם להחלימם ולרפאתם להחזיקם ולהחיותם חיש קל מהרה, ויקים מקרא שפתוב, והסיר יהוה מן כל חלי, וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך, ונתנם בכל שנאיך. ונאמר, ועברתם את יהוה אלהיכם, וברך את לחמך ואת מימך, והסירותי מחלה מקרבך. ונאמר, ויאמר אם שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך, והישר בעיניו תעשה, והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו, כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך, כי אני יהוה רפאך. אמן בן יהי רצון:

[על-פי תורה ד' - ואת הערבים צויתי לכלבלבך]

כה סיון

ואני תפילתי לך יהוה עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעה. יהוה שמע תפילתי האזינה אל תחנוני באמונתך ענני בצדקתך. למען שמך יהוה תחייני בצדקתך תוציא מצרה נפשי. אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך. רבוננו של עולם, מלא רחמים, ובני ברחמיך הרבים לתן צדקה הרבה תמיד, בכל יום ובכל עת ובכל שעה, ותתן לי כח וגבורה לכוף את יצרי ואת לבי הקשה, לשבר האכזריות

שבלבכי להפכו לרחמנות, להתנדב לתן צדקה הרבה בפור גדול יותר מטבעי ורצוני, בלי שום הקפדה כלל, כמו שכתוב, פור נתן לאכיונים צדקתו עמדת לעד קרנו תרום בכבוד. ואזכה לתן צדקה בשתי ידים, בשמחה גדולה ובלב טוב, ולא ירע לבכי בתתי לו. ותהיה ידי פתוחה תמיד לתן לעני די מחסורו אשר יחסר לו. ואזכה לקיים מקרא שכתוב, פתח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו די מחסורו אשר יחסר לו. ותזמין לנו עניים הגונים לזכות בהם, ותשמרנו ותצילנו מעניים שאינם מהגנים:

אנא יהוה, עזרני להתחיל לתן צדקה הרבה באמת ברצונך הטוב, ובזכות מצות צדקה מעזרני ותפתח לי ותרחיב לי כל הפתחים והשערים דקדשה, כי אתה ידעת את לבבי. רבנו של עולם, כמה קשה לי להתחיל שום התחלה בעבודת יהוה באמת, וכל ענין עבודה ועבודה שאני רוצה להתחיל, קשה וכבד עלי מאוד מאוד, עד אשר פשל פח הספל. וכמה וכמה חבלי לדה, וכמה וכמה גניחות וצעקות ושועות וצעקות וצוחות בכמה מיני קולות של אח ואבוי, וכמה וכמה אנחות מעמקא דלבא, וכמה וכמה כפילות והפיות אנו צריכין, קדם שאנו זוכין להתחיל איזה התחלה באיזה עבודה, ומגדל הכבוד העצום עדין לא התחלתי לעבדך באמת, כמו הרה תקריב ללדת תחיל תזעק בחבליה, בן היינו מפניך יהוה, הרינו חלנו כמו ילדנו רוח. וכבר עברו עלי ימים ושנים הרבה משנותי הקצובים במספר תחת ידך, ועדין לא התחלתי התחלה גמורה בעבודתך באמת, עבר קציר כלה קיץ ואני לא נושעת. אבל עדין אני מקוה ומצפה ומוחל בכל עת ובכל שעה לישועתך האמתית, כי כל עוד נשמתו בי, אני מקוה לישועה שלמה באמת. על-כן אזעק ואשוע, חמול על עני כמוני, דל וחלוש, כואב וגווע, ביולדה אפעה, הושיעה המלך, כי קצר המצע מהשתרע. רבנו של עולם, אמן וחזק רפיון ידי, חזק ידים רפות וברבים פושלות תאמן. זכני ברחמיך הרבים, שאתחיל מעתה באמת התחלה גמורה, שאתחיל מעתה לכנס בעבודתך מיום אל יום, ולהוסיף בכל יום ויום קדשה וטהרה וחקמה ובינה ודעת אמתי, וכל יום ויום יאיר ביותר בתוספות אור קדשה מרבה מיום שלפניו. ותעזרני להתחיל לתן צדקה הרבה בכל עת לעניים הגונים, כי התחלת הצדקה קשה וכבדה עלי מאוד ביותר, ואין אני יודע איך לזכות לצדקה פראוי, לגדל רבוי המגיעות בלי שעור שיש לי על זה, כי רחק ממני צדקה:

אָנא יהוה, קרב מרחק כמוני, חוס על רחוק מרחמנות כמוני, הושיעה נא לרחוק מישועה כמוני, רפא נא לחולה ונגדך כמוני בגשמיות ורוחניות, אשר אין רופא בעולם לרפאת חולה כזה, כי אם אתה לבד, ברחמיך הרבים, ברחמיך הגדולים, בחסדיך העצומים, בחסדיך הנוראים, כי אתה כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה. ובכל דור ודור אתה עושה גדולות עד אין חקר, נסים ונפלאות עד אין מספר. ולך נאה להראות גדלך וגבורותיך הגדולה ורחמיך הרבים אשר אתה עוזר ללא כח, ומרחם על מי שאינו ראוי לרחם מפל הצדדים, וחונן את מי שאינו ראוי לחנינה בשום אפן, כמו שכתוב, וחנותי את אשר אהן ורחמתי את אשר ארחם. מלא רחמים, רחם עלי ופתח לי כל הפתחים והשערים של הקדשה, ועזורני לכנס בהם באמת חיש קל מהרה. וזכני להרבות בצדקה תמיד, עושה צדקות עם כל בשר ורוח עשה עמי צדקה. וזכני לקיים מצות צדקה בשלמות בפזור גדול פרצונך הטוב באמת, ותרחיב לי כל הפתחים של הקדשה. פתחו לי שערי צדק אבוא כם אודה יהוה. זה השער ליהוה צדיקים יבואו בו. פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים, פתח לנו שער בעת געילת שער, בזכות הצדיקים האמתיים אשר אין שום שער סגור בפניהם לעולם. שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד יהוה עזוז וגבור יהוה גבור מלחמה. שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד. מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

ויבן תזכנו בזכות הצדקה הקדושה, ובזכות הצדיקים האמתיים הזקנים שבקדשה, שנוזקה להכניע ולשבר ולעקר ולבטל שרש יניקת מצח הנחש שהוא שרש חכמת הטבע, עד שנוזקה לעקר ולכלות ולשבר ולבטל חכמת הטבע והאפיקורסות מן העולם. ותעזרנו להוציא יניקתם וחתם מהם על ידי כח הצדקה דקדשה של כלליות עמך ישראל הכשרים. ונוזקה להעלות ולברר כל הדעת וכל הימים הנפולין של כל הזקנים המארכי ימים שבדור שאין בהם שלמות, שאין מוספים קדשה בכל יום מימי חייהם, אשר על ידים יונק חס ושלום מצח הנחש, שהוא שרש חכמת הטבע:

אָנא יהוה, רחמן מלא רחמים, זכנו להרבות בצדקה באמת בקדשה גדולה, עד שנוזקה לתקן זאת בשלמות, להכניע ולשבר ולבטל מלך זקן וכסיל. כי אתה

יִדְעַתְּ אֶת כָּל אֲשֶׁר עָבַר עָלֵינוּ עַל-יְדוֹ, אֶתְּהָ יִדְעַתְּ אֶת כָּל הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מִצָּאתָנוּ. תָּן לָנוּ תַקְוָה וְלֹא נֶאֱבַד, הוֹצִיאָנוּ מִבֵּין שָׁנָיו, הִצִּילָנוּ נֹא מִיַּד אוֹיְבֵינוּ וְרוֹדְפֵינוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְעֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, שְׁנֹזְבָה לְקַדְּשׁ אֶת כָּל יְמֵינוּ בְּקִדְּשָׁה גְדוֹלָה. וְתַעֲזֹר לִי אָבִי שְׁבִשְׁמַיִם, אָב הַרְחֵמֵן, שְׁאֲזֹכָה לְהַתְּחִיל מַעֲתָה לְכַנֵּס בְּעִבּוֹדְתֶךָ בְּאַמְתִּי, וְאֲזֹכָה לְהוֹסִיף בְּכָל יוֹם וְיוֹם אוֹר קִדְּשָׁה וְדַעַת. וְכָל יוֹם מִיּוֹם חַי יְאִיר בְּאוֹר גְּדוֹל, וְכָל יוֹם שְׂיִבּוֹא אַחֲרָיו יְאִיר בְּיוֹתֵר בְּתוֹסְפוֹת קִדְּשָׁה וְדַעַת, עַד שְׁאֲזֹכָה לְמַלְאוֹת יָמֵי וְשָׁנֹתַי בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת בְּקִדְּשָׁה גְדוֹלָה בְּאַמְתִּי. וְאֲזֹכָה בְּיוֹם פְּקֻדָּתִי לְבוֹא וּלְכַנֵּס לְפָנֶיךָ עִם כָּל הַיָּמִים שְׁלִי, אֲשֶׁר אָנִי חַי עַל פְּנֵי הָאָדָמָה, שִׁיְהִיו כְּלָם שְׁלָמִים וְקִימִים וּמְאִירִים בְּאוֹר גְּדוֹל, עַד שִׁיְהִיו רְאוּיִם לְהַלְבִּישׁ אֶת נַשְׁמָתִי בְּהֵם לְעֹלוֹת וּלְבוֹא לְפָנֶיךָ כִּסֵּא כְבוֹדְךָ בְּלִבּוֹשֵׁינִי גְהִירִין, וְלֹא אֵיעוֹל בְּכִסּוּפָא קַמְךָ. מַלְכֵי וְאֱלֹהֵי אֱלֹהֵיךָ אֶתְפַּלֵּל, כִּי אֶתְהָ רַב הוֹשִׁיעַ, זְכַנִּי וְקִדְּשֵׁנִי בְּקִדְּשֶׁתְּךָ הַעֲלִינֵנִי בְּכָל עֵת וְעַת, וְלְהוֹסִיף קִדְּשָׁה וְטַהֲרָה בְּכָל יוֹם וְיוֹם, עַד שְׁאֲזֹכָה לְהִיּוֹת נִמְנָה בְּכָלל הַזְּקֵנִים דְּקִדְּשָׁה. מֵלֵא רַחֲמִים עַל כָּל הַחֲפָצִים לְהַתְּקַרֵּב אֵלֶיךָ, שְׁמַרְנִי וְהִצִּילֵנִי מִפְּגָם הַזְּקֵנִים הַמְּאִרְכֵי יָמִים שְׂאִין בְּהֵם שְׁלֵמוֹת, קִרְבָּנִי לְהַצְדִּיקִים אֲמַתִּיִּים הַזְּקֵנִים דְּקִדְּשָׁה, כִּי כְּבָר הַתְּחַלֵּת לְקִרְבָּנִי אֵלֶיךָ, וְאִין נָאֵה לְךָ לְעֹזְבָנִי. זְכַנִּי מַעֲתָה לְהַתְּקַדְּשׁ וְלְהַטְהַר בְּקִדְּשֶׁתְּךָ בְּאַמְתִּי, עַד שְׁאֵהִיָּה רְאוּי לְהִיּוֹת נִמְנָה בְּאַמְתִּי בֵּין הַזְּקֵנִים דְּקִדְּשָׁה, וְאֵל תְּבִישְׁנִי מִשְׁבְּרִי, וְאֵל תַּחֲפִירֵנִי מִתַּקְנוֹתַי:

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, בַּעַל הַרְצוֹן, בַּעַל הַרְחָמִים, רַעְיוֹן דְּכָל רַעְיוֹן, סְתִימָא דְּכָל סְתִימִין, עֵתִיק דְּעֵתִיקוֹן, אֲשֶׁר הוֹדַעְתָּ לְצַדִּיקֵךָ הָאֲמַתִּיִּים שְׁלֵשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹתֶיךָ שֶׁל רַחֲמִים, הַכְּלוּלִים בְּתַלְיִסָּר תַּקּוּנֵי דִיקְנָא קַדִּישָׁא, חוּם וְחִמּוּל עָלֵי בְּרַחֲמִיךָ הַרְבִּים בְּרַחֲמִיךָ הַגְּדוֹלִים, בְּרַחֲמִיךָ הַגְּנוּזִים, שְׂאִין בְּהֵם שׁוּם אַחִיזַת דִּין כְּלָל, וְזַכְּנוּ לְשׁוּב בְּתַשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ וְלְהַתְּקַרֵּב לְעִבּוֹדְתֶךָ בְּאַמְתִּי, כִּי אֶתְהָ יוֹדַע בְּאַמְתִּי, כַּמָּה אָנִי רַחוּק מִקְּדֻשְׁתֶּךָ הָאֲמַתִּייתִי, וְכַמָּה אָנִי צָרִיךְ לְהַתְּבַיֵּשׁ בְּפָנֵי הַפְּשׁוּטִים שְׁבִישְׂרָאֵל, מְכַל שְׁכַן בְּפָנֵי כְּשָׂרֵי הַדּוֹר, מְכַל שְׁכַן וְכָל שְׁכַן בְּפָנֵי הַצְּדִיקִים הָאֲמַתִּיִּים שְׁבִדּוֹר. אָכֵל עַל רַחֲמִיךָ הַרְבִּים אָנִי בּוֹטַח, שְׁעַדִּין יֵשׁ לִי תַקְוָה לְתַקֵּן אֶת יְמֵי הַפְּגוּמִים מְאֹד מְאֹד, וְלְהַטִּיב אֶת מַעֲשֵׂי, לְחַדְּשׁ בְּגִישׁ יָמֵי שְׁעַבְרוּ בַחֲשָׁד. עַל-כֵּן אָנִי תוֹלָה עֵינֵי אֵלֶיךָ וּמִצְפָּה לִישׁוּעָתְךָ, עַד שְׁתַּחַנְנִי וְתַחֲזִירֵנִי בְּתַשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמְתִּי, חִישׁ קַל מְהֵרָה, עַד שְׁאֲזֹכָה לְהִיּוֹת כְּרַצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמְתִּי. חוּסָה עָלֵינוּ כְּרַב רַחֲמִיךָ, וְעֲזָרְנוּ וְזַכְּנוּ בְּכַח וּזְכוּת הַצְּדִיקִים הָאֲמַתִּיִּים הַזְּקֵנִים שְׁבַקְדֻשָּׁה, שְׁנֹזְבָה לְעוֹרֵר וּלְגַלּוֹת וּלְהִאִיר

הָאֵרַת מִצַּח הָרָצוֹן שֶׁהוּא רָצוֹן שְׁבַרְצוֹנוֹת. וַיִּתְגַּבֵּר מִצַּח הָרָצוֹן עַל מִצַּח הַנְּחָשׁ, לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְעַקֵּר וּלְבַטֵּל זוֹהַמַת מִצַּח הַנְּחָשׁ מִן הָעוֹלָם שֶׁהוּא חֲכַמַת הַטֶּבַע, וַיִּתְבַּטֵּל חֲכַמַת הַטֶּבַע וְהֶאֱפִיקוּרְסוֹת מִן הָעוֹלָם, וַיִּתְגַּלֶּה וַיֵּאִיר מִצַּח הָרָצוֹן בְּעוֹלָם, וַיִּתְגַּלֶּה בְּעוֹלָם שְׁאִין שׁוֹם דְּרָךְ הַטֶּבַע כָּלָל, רַק הַכֹּל מִתְנַהֵג בְּרָצוֹנָךְ הַטּוֹב לְבַד. וַתִּתְפַּשֵּׁט הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּעוֹלָם, וַיֵּאֱמִינוּ הַכֹּל כִּי אַתָּה בְּרַאת עוֹלָמְךָ בְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב אַחַר הָעֵדֶר הַגָּמוּר, וְהוֹצֵאתָ כָּל הָעוֹלָמוֹת מֵאִין הַמְּחַלְט לַיֵּשׁ, וּבְרַאתָ יֵשׁ מֵאִין, וְאַתָּה מְנַהֵג עוֹלָמְךָ בְּרָצוֹנְךָ לְבַד, וְאִין שׁוֹם חַיִּיב הַטֶּבַע כָּלָל. וַתִּתֵּן לָנוּ חֲכָמִים אֲמִתִּיִּים דַּקְרָשָׁה, וַתִּתֵּן לָהֶם כַּח, שִׁיקְשְׁרוּ כָּל הָרָצוֹנוֹת לְשֵׁרֵשׁ הָרָצוֹן, לְמִצַּח הָרָצוֹן, לְרָצוֹן שְׁבַרְצוֹנוֹת, עַד שְׁיִתְגַּלֶּה וַיֵּאִיר הָאֵרַת הָרָצוֹן בְּעוֹלָם, וְנִזְכֶּה כְּלָנוּ לְכַסֵּף וּלְהַשְׁתַּוְּקַק תְּמִיד לְעִבּוּרְתֶּךָ בְּאַמַת, בְּרָצוֹן חֲזָק וְתַקִּיף מְאֹד:

לְכַלְלִיּוֹת יוֹם-טוֹב

וַתִּזְכְּנוּ לְשִׁמְעַ קוֹל הַקְּרִיאָה שֶׁל הַיָּמִים טוֹבִים הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁר הֵם קוֹרְאִים וּמְגַלִּים אֶת הָרָצוֹן. כִּי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָשִׂיתָ עִמָּנוּ נְסִים וְנִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת וְנוֹרְאוֹת, פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת, בְּכָל הַשְּׁלֵשׁ רִגְלִים, מוֹעֲדֵי יְהוָה מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ. כִּי בַחַג הַפֶּסַח הַקְּדוּשׁ הוֹצֵאתָ אוֹתָנוּ מִמִּצְרַיִם בְּאוֹתוֹת נוֹרְאוֹת, בְּמִסּוֹת בְּאוֹתוֹת וּבְמִפְתִּים וּבְמִלְחָמָה וּבְיָד חֲזָקָה וּבְזוּרְעַ גְּמוּיָה, כְּכֹל אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְרַיִם לְעֵינֵינוּ. וּבַחַג הַשְּׁבוּעוֹת הַקְּדוּשׁ נָתַתָּ לָנוּ אֶת תּוֹרְתֶךָ הַקְּדוּשָׁה בְּאוֹתוֹת גְּדוּלוֹת וְנוֹרְאוֹת, בְּקוּלוֹת וּבְרָקִים עָלֵינוּ וּבְגִלְיֹת וּבְקוּל שׁוֹפֵר עָלֵינוּ הוֹפְעֶת, וּפְנִים בְּפָנִים דְּבַר יְהוָה עִמָּנוּ, וּדְבַרְךָ שִׁמְעֵנוּ מִתּוֹךְ הָאֵשׁ, אֲשֶׁר לֹא נִשְׁמַע וְלֹא נִרְאָה כְּזֹאת בְּכָל הָאָרֶץ וּבְכָל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָרֶץ. וַחַג הַסֻּפּוֹת הַקְּדוּשׁ הוּא זִכָּר לְהַקְּףָ עֲנִי כְבוֹד, אֲשֶׁר הִקְפַת אוֹתָנוּ בְּמִדְבַר סִינַי אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּשִׁבְעַת עֲנִי כְבוֹד, וּבְעַמּוּד עָנָן הִלְכַתָּ לְפָנֵינוּ יוֹמָם וּבְעַמּוּד אֵשׁ לַיְלָה. מַה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה, רַבּוֹת עָשִׂיתָ אֶתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ וּמַחֲשֻׁבוֹתֶיךָ אֵלֵינוּ אִין עֲרֹךְ אֵלֶיךָ אֲגִידָה וְאֲדַבְּרָה עֲצֻמוֹ מִסְפֵּר. וְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקַבֵּל אֶת כָּל הַשְּׁלֵשׁ רִגְלִים בְּשִׁמְחָה גְּדוּלָה וּבְקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה. וְנִזְכֶּה בְּכָל הַשְּׁלֵשׁ רִגְלִים הַקְּדוּשִׁים וְהַנוֹרְאִים, מוֹעֲדֵי יְהוָה מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ, לְשִׁמְעַ בְּכָל יוֹם-טוֹב וְיוֹם-טוֹב אֶת קוֹל הַקְּרִיאָה הַגְּדוּלָה שֶׁל הַיּוֹם-טוֹב קֹדֶשׁ, שִׁמְכְרִיז וְקוֹרָא וּמְגַלֶּה אֶת הָרָצוֹן שְׁאִין שׁוֹם חַיִּיב הַטֶּבַעִי כָּלָל, רַק הַכֹּל מִתְנַהֵג בְּרָצוֹנְךָ הַקְּדוּשׁ לְבַד. וּבְרָצוֹנְךָ גְּלִיתָ אוֹתָנוּ בֵּין הָעֵכוּ"ם לְמוֹכְתָנוּ, כִּדִּי לְכַלֵּא הַפֶּשַׁע וּלְהַתֵּם חַטָּאת. וְאַתָּה עֲתִיד לְהוֹצִיאֵנוּ מִבִּינְיָהֵן מְהֵרָה, וְתִנְקֵם דָּם

עבדיך השפוף. ועל-ידי-זה נזכה לשמחת יום-טוב באמת כמו שכתוב, ושמחת בחגך. ונזכה לשמח מאד מאד בכל הימים-טובים בשמחה שאין לה קץ וסוף, נגילה ונשמחה בישועתך. ויקים מקרא שכתוב, ישמח צדיק כי חזה נקם פעמיו ירחיץ בדם הרשע. ויאמר אדם אך פרי לצדיק, אך יש אלהים שופטים בארץ. ותעקר ותשבר ותכלה ותבטל קול שאגת הצוררים, שהם החיות רעות הדורסים וטורפים רבים מבני עמנו, שהם חכמי הטבע, אשר נתעו ונבוכו על-ידי רשעותם בחכמות זרות ודעות נבוכות ואפיקורסות גדול. והם אורכים גם על בני עמך ישראל וצודים את נפשם לקחתם חס ושלום, והם דורסים וטורפים רבים מבני עמנו, אשר גלברו בשטות חכמתם המטעת ונפלו בחכמתם פתא מכמר, בצפרים האחוזות בפח, כהם יוקשים בני האדם בעת הרעה הזאת עכשיו בדורות הללו, בחכמת הטבע והאפיקורסות, אשר התפשטה עכשיו בעולם ביותר, אשר לא היתה כזאת מימות עולם:

כז סיון

אֱתָהּ יהוה, איכה נעשה, הגידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים, בעת צרה הזאת, אשר נתקים עכשיו בעונותינו הרבים, והיתה עת צרה ליעקב אשר כמהו לא נהיתה וכמהו לא תוסיף. כי פשתה המספחת הזאת בימינו בין ישראל עמך, אשר הם מחברים חבורים רבים בדרכיהם הרעים בדרך חכמת הפילוסופיא, ומפיצים אותם בין בני-ישראל, ומכניסים חס ושלום ארס חציהם הרעות והזרות והמרות ואין מי שירגיש כאב מכה הזאת. חמל על ילדי עמך-ישראל, אשר הם ממשיכים עליהם העון הזה בחבלי השוא, ואחר-כך פעבות העגלה חטאה. כי בתחלה מתלבשים עצמם ברמאות ואומרים שרוצים בתקנות הנערים, ומטעים שרוצים להדריכם בדרך הישר ללמדם חכמת-הדקדוק, ולבלות ימים על חכמה זו שאינה מכרחת כל-כך, ומרחיקין עמך ישראל מעקר הלמוד הקדוש המכרח, שהוא גמרא ופוסקים, שהם עקר יינה של תורה, ששם כלולים כל התורה שבכתב ושבעל-פה. ואחר-כך מוסיפים פשע על פשע ומפתים ללמד עמהם לשונות הגוים וכתבם, עד שמכניסים אותם בחכמת האפיקורסות, ושוחטין את הילדים בידיים ממש, ונוחרים ודורסים וטורפים ועוקרים אותם בידיים משני העולמות:

רבנו של עולם, מה נאמר לפניך יושב מרום ומה נספר לפניך שוכן שחקים, הלא כל הנספרות והנגלות אתה יודע. אתה יודע פונתם ומחשבתם הרעה, לא

עלינו תלנתם, כי אם עליך לבר ועל תורתך הקדושה. כי לפי מחשבתם הרעה הם חושבים חס ושלום, להשפית שמך ותורתך הקדושה מן העולם חלילה. אבינו שבשמים, רחם עלינו ועל זרענו ועל כל זרע עמך בית-ישראל, חוס ורחם והושיענו בעת צרה הזאת, כי כבר הצלתנו מכמה וכמה אלפים צרות רבות ורעות. חמל עלינו גם עתה בעת הזאת, בעוקבא דמשיחא, אשר נשארנו פתוח בראש ההר וכנס על הגבעה, ואין מי יעמד בעדנו, כי אין מי שירגיש כאב צרה ומכה הזאת. חוס וחמל עלינו ברחמך לבר, למענך עשה ולא לנו, ראה עמידתנו דלים ורקים. וקים לנו מקרא שפתוב, למעני למעני אעשה, כי איך יחל, וכבודי לאחר לא אתן. רחם עלינו למען שמך, והצל אותנו ואת זרענו ואת כל זרע עמך בית ישראל מכל חכמת הטבע, שלא ילמדו ספריהם, ולא ילכו בדרכיהם, ולא יכנס בלבם שום סברא מספרותיהם, ולא שום דעה מדעותיהם. ונזכה כלנו לילך תמיד בדרך אבותינו אשר דרכו בה מעולם מיום מתן תורה עד היום הזה, ללמד דיני התורה הקדושה ולהגות בתורתך הקדושה לבר ויום ולילה, בתורה שבכתב ותורה שבעל-פה, ולשמור ולעשות ולקיים את כל דברי-תורתך באהבה באמת ובתמימות, בלי שום חכמות כלל. ותתבטל חכמת הטבע מכל העולם, ובפרט מעמך ישראל הקדוש אשר בהם בחרת. ויתפשט הארת הרצון בעולם, וידעו הכל כי אין שום חיוב הטבע כלל, רק הכל מתנהג ברצונך הקדוש לבר:

ונזכה כלנו לרצון דקדושה, שיהיה רצוננו חזק ותקוף ואמיץ בכל-עת ובכל שעה לעבודתך וליראתך ולתורתך, ובכל יום ויום ובכל שעה ושעה יתחזק הרצון דקדושה אצלנו יותר ויותר, כי אתה ידעת כי בשר ודם אנחנו ומחמור קרצנו, ומי יעצר פח לעבדך באמת, הן השמים ושמי השמים וכל צבאם, מלאכים ושופים ואופנים וחיות הקדש וכל צבא מעלה, אין גם אחד שיוכל להתפאר ולומר שיוכל לעבדך, כי לגדלתך אין חקר, ושמך מרמם על כל ברכה ותהלה, אף כי אנוש רמה וכן אדם תולעה, עיף ויגע, ובכל יום ויום יצרנו מתגבר עלינו, ופורש רשות ומכמורות לנפשנו, בארח זו אהלך ממנו פח לי. חוסה עלינו כרב רחמך, ופנו ועזרנו והושיענו להגביר הרצון דקדושה, שנוזכה להרגיל עצמנו ברצונות טובים תמיד, לכסף ולהשתוקק ולהתגעגע אליך תמיד, ברצון חזק ובכסופין אמתיים, בתשוקה גדולה בכלות הנפש, כמו שפתוב, נכספה וגם כלתה

נפשי לחצרות יהוה לבי ובשרי ירגנו אל אל חי. כלה שארי ולבבי צור לבבי וחלקי
אלהים לעולם:

אבי אב הרחמן, משך עבדך אל רצונך, שיהיה כל מנמתי וחפצי ורצוני חזקים
תמיד לזכות להתקרב אליך באמת, ולא אסתכל על הבלי עולם הזה כלל,
ולא תרדף מחשבתי ורצוני אחר הממון כלל, כי לא כמותי אקח הכל, כי אין מלויין לו
לאדם בשעת פטירתו לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות, אלא תורה
ומעשים טובים בלבד, ובין שיהיה לי ממון ובין לאו, בין כך ובין כך אכלה ימי בשוה,
ומה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמל תחת השמש, הכל הכלים הכל הכל. ואם גם
לעבד אותך איני זוכה בעונותי הרבים, על-כל-פנים זכני שיהיה רצוני חזק תמיד רק
לזכות להתקרב אליך ולעבודתך, ולא אפסיק הרצון דקדשה כלל, אולי אזכה
שתעשה עמי ככל נפלאותיך הנוראות, ותתחיל מעתה לקרבני אליך באמת:

כח סיון

והרחם עלי ברחמיך הרבים, ותשמרני ותצילני תמיד שלא אפל לידי זקנה לעולם,
שלא תהיה עבודתך זקנה וישנה אצלי לעולם, רק אזכה לחדש עצמי בכל
יום ובכל עת ובכל שעה לחדש בנשר נעורי להתחיל בכל פעם מחדש, ותצילני
מזקנה דסטרא אחרא תמיד, אל תשליכני לעת זקנה בכלות בחי אל תעזבני. ואזכה
לקיים דברי רבותינו זכרונם לברכה שדרשו על פסוק, היום הזה נהיית לעם, שיהיה
דומה בעיני בכל יום ויום פאלו היום נכנסתי עמו בבית, פאלו התחלתי היום לכןם
בקדשת ישראל, וכמו שכתוב, אשר אנכי מצוה היום, בכל יום יהיו בעיניך כחדשים,
ותעזרני ותחזקני ותאמצני תמיד בכל עת שלא איאש עצמי לעולם שום יאוש כלל,
ובעצם מדרגתי השפלה והפחותה מאד מאד, אזכה לקוות ולצפות לישועה אמתית,
לישועה שלמה תמיד, ואקווה ואיחל ואחכה תמיד לזכות לתכלית השלמות פראוי
לאיש הישראלי, אשר לכך נוצרתי, ולא ארפה ולא אעזב את הרצון דקדשה, רק
אחזק עצמי בכל-עת לחדש הרצון דקדשה יותר, להתחיל בכל פעם מחדש להשתוקק
ולכסף ולהתגעגע אליך ולעבודתך ברצון חזק חדש לגמרי:

ותזכנני על-ידי התגלות הרצון דקדשה, שנזכה להמשיך יראה גדולה עלינו, ונזכה
להתירא ולרעד ולפחד ממך תמיד ולעבדך ביראה גדולה ובשמחה רבה,
כמו שכתוב, עבדו את יהוה ביראה וגילו ברעדה. בפחד וברעד נמליכך עלינו, אחר

יחיד ומיוחד, עד שנוכח על-ידי היראה הקדושה להמשיך חסד גדול מאתך עלינו. ונוכח על-ידי-זה להמשיך שפע גדולה ופרנסה טובה בהרחבה גדולה, בלי שום יגיעה וכלי שום עסק ומלאכה כלל, רק אתה לבד תכלכלנו בלי שום עשייתנו כלל. ולא נצטרך לעשות שום עסק ולא שום מלאכה ומשא ומתן, ולא לחשב שום מחשבה בשביל פרנסה, רק בחסדך הגדול לבד תחיינו ותתן לנו כל צרכינו מאתך לבד. ונוכח שתהיה מלאכתנו נעשית על-ידי אחרים, ויקים בנו מקרא שכתוב, ועמדו זרים ורעו צאנכם ובני נכר אפריכם וכרמיכם, ואתם פהגי יהוה תקראו משרתי אלהינו ואמר לכם, כי אתה יודע, כי צרכינו הם רבים מאד, ואפלו ההכרחיות לבד הם רבים מאד, אכילה ושתיה ומלבושים ודירות, וצרכי מצוה לתן צדקה וגמילות חסדים, ושכר למוד, ושאר הצטרכות ההכרחיים, אשר יכולים חס ושלום לבלות הימים על ההכרחיות לבד. אנא יהוה, שמרנו והצילנו מזה, וזכנו להרבות בצדקה תמיד, עד שנוכח בזכות הצדקה להמשיך חסד גדול עלינו, ויקים מקרא שכתוב, עולם חסד יבנה. ותקים העולם בחסדך לבד, בלי אתערוותא דלתתא כלל, ולא נצטרך לעשות שום עסק ולא שום מלאכה ומשא ומתן בשביל פרנסה. וכשם שפראת עולמך בחסדך הטוב לבד, בלי אתערוותא דלתתא כלל, בן תשפיע עלינו חסדך ותתן לנו כל פרנסותינו וכל צרכינו מאתך לבד בלי עשייתנו כלל, למען נזכה להיות פנויים מכל עסק, ולעסק רק בתורה ותפלה ומצות ומעשים טובים, ולא נגיע לריק ולא נלד לבהלה. ונוכח להיות פרצונך הטוב באמת, ותגלה הרצון בעולם ותחזק את אמונת הרצון בחזק גדול, ותבטל כל הספקות, ולא יהיה כח למצח הנחש להטיל שום ספק ברצון חס ושלום, רק בלם ידעו אותך למקטנם ועד גדולם, ויכירו בלם כח מלכותך, וידעו הכל בידיעה חזקה ונכונה, בלי שום ספק כלל, שהכל מתנהג רק ברצון הבורא לבד ותפרך שמו לנצח. וכמצבניה עבד בחיל שמיא ודירי ארעא, ולא איתי די ימחא בידה ויאמר לה מה עבדת:

ותרחם ברחמיך הרבים על כל הנפשות מעמך בית-ישראל, אשר כבר נפלו ונלכדו ברשת חכמת הטבע הרעה והמרה מאד, ותוציאם משם לשלום. ותאיר עליהם ברחמיך הרבים, הארת הרצון, ויתודע להם האמת במקום שהם, שאין שום חיוב הטבעי כלל, רק הכל מתנהג ברצונך הקדוש לבד, ויפרחו ממצודתם לשלום. ומעתה תרחם עלינו ועל זרענו ועל כל עמך ישראל, ותשמרנו ותצילנו כלנו

שלא יהיה גלכד שום אהד מישראל בחכמת הטבע חס ושלום, כי אין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים, כמו שכתוב, לולי יהוה שהיה לנו יאמרנא ישראל. לולי יהוה שהיה לנו בקום עלינו אדם. אזי חיים בלענונו בחרות אפם בנו. אזי המים שטפונו נחלה עבר על נפשנו. אזי עבר על נפשנו המים הזדונים. ברוך יהוה שלא נתננו טרף לשניהם. נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים, הפח נשבר ואנחנו נמלטנו. עזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ. עזרנו כי עליך נשעננו, ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו:

כט סיון

וברחמיך הרבים תמשיך רפואה שלמה לכל תחלואינו ולכל מכאובינו ולכל מכותינו, ותרפא כל מכות עמך ישראל בכל תקוני רפואותיהם בגשמיות וברוחניות. ובזכות וכח הצדקה תרחם על כל חולי עמך ישראל, אשר שלחת עליהם מכותיך בעונותינו הרבים, ותעזר להם שיהיו נפתחין פי כל המכות, ותמשיך ותוציא כל הקלקולים וכל הלחות רעות וכל הדמים העכורים והמקלקלים מתוך כל מכות עמך ישראל, בזכות הצדיקים האמתיים הזקנים שבקדשה אשר קנו חכמה האמתית. ובזכות קדשת השלש רגלים מועדי יהוה מקראי קדש, שהם קוראין ומגלין את הרצון, על-ידי-זה נזכה לטהר ולכבם ולהדיח את כל הדמים, עד שיהיו כל הדמים זכים וצחים וטהורים, למען יוכלו כל הדמים שבכל רמ"ח אברינו ושם"ה גידינו לסבב סבובם והלויכם כסדר במהירות גדול כראוי להם באמת, ותמשיך עלינו חסד גדול מאתך, ועל-ידי-זה נזכה שייסגר פי כל המכות וכל נגעי עמך בית ישראל, באפן שנופה כלנו אנחנו וכל עמך בית ישראל לרפואה שלמה מן השמים לכל מכותינו, כי אין אנו סומכים על שום רפואה וסכה בדרך הטבע כלל, כי אם עליך לבד אנו נשענים, ולרפואותיך אנו מקוים ומיחלים, כי אתה רופא לשבורי לב ומחפש לעצבותם. רפא נא את כל מכותינו בכל הבחינות בגשמיות ורוחניות, כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה:

מלא רחמים, זרע צדקות, מצמיח ישועות, בורא רפואות, עשה עמנו צדקה למען שמך, ומלא כל משאלותינו לטובה ברחמים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח לא כרעותינו תגמלנו. עזרנו והושיענו וזכנו בזכות הצדיקים האמתיים, בזכותם וכחם תמשיך ותאיר עלינו הארת הרצון העליון, הארת רעוא דרעוין, רצון שברצונות.

וּנְזֹכָה לְקִשֶׁר כָּל הַרְצוּנוֹת שְׁבַעוּלָם לְשֶׁרֶשׁ הַרְצוֹן, עַד שְׁנֹזְכָה בְּלִנּוּ לְהֶאֱמִין בְּאִמוּנָה
 שְׁלֵמָה וְחֻזְקָה וְנִכְוֵנָה שֶׁהִכַּל בְּרִצּוֹנְךָ לְבַד, וְלִכְסֶף וְלִהְשִׁתּוֹקֵק וְלִהֲתַנְגַּעְגַּע תְּמִיד לְשִׁמְךָ
 הַגָּדוֹל וְלַעֲבוֹדָתְךָ בְּאֵמֶת, בְּרִצּוֹן תְּקִיף וְחֹזֵק וְאִמְיִץ בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב כָּל
 יְמֵי חַיֵּינוּ לְעוֹלָמֵי עַד וְלִנְצַח נְצָחִים, עַד שְׁנֹזְכָה לְבֹא לְשִׁמְחָה גְּדוֹלָה וְחִדּוּהַ רַבָּה
 וְעִצּוּמָה עַל-יְדֵי רִצּוֹנֵנוּ וְכוֹסֵפְנוּ הַחֹזֵק לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאֵמֶת. וְתִמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ שְׂמֵחַת יוֹם
 טוֹב קָדֵשׁ תְּמִיד, וְנִזְכָּה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד, וְלַעֲבֹדְךָ בְּאֵמֶת בִּירְאָה וּבִהְבָּה
 וּבְשִׁמְחָה וְחִדּוּהַ, וְיָקִים בָּנוּ מִהֲרָה מִקְרָא שְׁכָתוֹב, בְּשִׁמְךָ יִגְלוֹן כָּל הַיּוֹם וּבְצִדְקַתְךָ
 יְרוּמוּ. כִּי תִפְאֶרֶת עֲזָמוֹ אָתָּה וּבְרִצּוֹנְךָ תְרוּם קַרְנֵנוּ. כִּי לִיהוָה מִגִּנְנוּ וְלִקְדוּשׁ יִשְׂרָאֵל
 מִלְכָּנוּ. חוּם וְחֶמֶל נָא עֲלֵינוּ וְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְבֹא מִהֲרָה לְכָל מַה שְׁבִקְשָׁנוּ
 מִלְּפָנֶיךָ. בְּצִדְקַתְךָ תִּצְּלֵנִי וּתְפַלְטֵנִי הַטָּה אֵלַי אֲזַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנִי. וְאֲנִי תְּמִיד אֵיחָל
 וְהוֹסֵפְתִי עַל כָּל תְּהִלָּתְךָ. פִּי יִסְפֵּר צִדְקַתְךָ כָּל הַיּוֹם תְּשׁוּעַתְךָ כִּי לֹא יִדְעֵתִי סְפָרוֹת.
 אָבֹא בְּגִבּוֹרֹת יְהוָה אֱלֹהִים, אֲזַכִּיר צִדְקַתְךָ לְבָרְךָ. אֱלֹהִים לְמִדְתִּי מִנְעוּרֵי וְעַד הַנְּהַ
 אֲגִיד נִפְלְאוֹתֶיךָ. וְגַם עַד זְקֵנָה וְשִׁיבָה אֱלֹהִים אֵל תַּעֲזֹבֵנִי, עַד אֲגִיד זְרוּעֶךָ לְדוֹר לְכָל
 יְבֹא גְבוּרָתְךָ. וְצִדְקַתְךָ אֱלֹהִים עַד מְרוֹם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ גְּדִלוֹת אֱלֹהִים מִי כְמוֹךָ. אֲשֶׁר
 הִרְאִיתֵנִי צְרוֹת רַבּוֹת וְרַעוֹת, תְּשׁוּב תְּחַיֵּינִי וּמִתְהַמּוֹת הָאָרֶץ תְּשׁוּב תַּעֲלֵנִי. תֵּרֵב גְּדִלְתִּי
 וְתִסַּב תִּנְחַמְנִי. גַּם אֲנִי אֹדְךָ בְּכָלִי נִבֵּל אֲמַתְךָ אֱלֹהֵי אֲזַמְרָה לְךָ בְּכַנּוֹר קְדוּשׁ יִשְׂרָאֵל,
 תִּרְנְנָה שְׂפָתַי כִּי אֲזַמְרָה לְךָ וּנְפֹשִׁי אֲשֶׁר פְּדִיתָ. גַּם לְשׁוֹנֵי כָּל הַיּוֹם תִּהְיֶה צִדְקַתְךָ כִּי
 בָּשׂוּ כִּי חִפְרוּ מִבְּקִשֵׁי רַעְתִּי. יְהִיו לְרִצּוֹן אִמְרֵי-פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

[על-פי תורה ה' - תקעו - אמונה]

בְּמַעֲמָקִים קְרָאתֶיךָ יְהוָה, אֲדַנִּי שִׁמְעָה בְּקוֹלִי תִּהְיֶינָה אֲזַנֶּיךָ קְשׁוּבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנֵי.
 יְחִיד וּמִיָּחֵד, אֲדוֹן כָּל, לְעֵלָא מִן כָּלָא וְלִית לְעֵלָא מִנָּךְ, מִלְכֵי וְאֵלֵהִי
 אֵלֶיךָ אֲתַפְלֵל, אֵלֶיךָ אֲשׁוּעַ אֵלֶיךָ אֲזַעַק, אֵלֶיךָ אֲתַחֲנוּן, לְפָנֶיךָ אֲשַׁתַּחֲוֶה
 וְאֲכַרְעָה אֲבָרְכָה לְפָנֶי יְהוָה עוֹשֵׁי, אֵלֶיךָ שִׁטְחֹתִי אֵת כְּפִי, פִּרְשֵׁתִי יְדֵי כָּל הַיּוֹם, נְפֹשִׁי
 בְּאָרֶץ עֵיפָה לְךָ סִלָּה. לְבִי יִצְעַק אֵל יְהוָה, מַעֲוִמָּא דְלָבָא אֲנִי קוֹרָא אֵלֶיךָ, מַעֲמָקֵי
 עֲמָקִים אֲנִי מַצְפָּצֵף לְרַחֲמֶיךָ וְחַנּוּנֹתֶיךָ הָאֲמִתִּיּוֹת. בְּאֵיל תַּעֲרַג עַל אֶפְיָקֵי מַיִם בֶּן נְפֹשִׁי
 תַּעֲרוּג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים. כִּיּוֹנִים הוֹמּוֹת מִתּוֹפְפוֹת עַל לְבַבְהוֹן, בֶּן יְהִמָּה לְכַבִּי לְהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ
 וְחִסְדֶּיךָ, כְּאֲשֶׁר יְהִיגָה הָאֲרִיָּה וְהַכְּפִיר עַל טְרַפּוֹ אֲשֶׁר יִקְרָא עָלָיו מְלֵא רֹעִים, מִקּוֹלָם

לא יחת ומהמונם לא יענה, בן אשאג ואזעק ואצעק ואשוע ואנהם ואערג ואצפצף ואקנה ואיחל ואצפה ואחפה לרחמיך וישועתיך, לא אחריש ולא אשקט מלקרא תמיד אליך יהוה אלהי ואלהי אבותי, כי הציקתני רוחי, ועצר במלין לא אוכל קראתי שמך יהוה מבור תחתיות, קולי שמעת אל תעלם אנך לרוחתי לשועתי. שמע יהוה קולי אקרא וחנני וענני. ועזרנו והושיענו וזכנו לאמונה שלמה באמת, הצילנו נא אבינו שבשמים מפגם אמונה, שמרנו ברחמיך הרבים והצילנו ממכות המפלאות הפאים חס ושלום על פגם האמונה, שאין מועיל להם שום דבר, לא רפואות ולא תפלה ולא זכות אבות, ואפלו כל הקולות של אח ואבוי וגניחות ואנחות גם בן אין מועיל להם, כי הכל נפגם ונתקלקל על-ידי פגם האמונה הקדושה, אשר היא יסוד כל התורה בלה ויסוד כל העולמות בלם עם כל אשר בהם, שהכל תלויים ועומדים ומתקיימים רק על האמונה הקדושה:

ל סיון

אנא נורא, קדוש, מלא רחמים רבים, זכנו לצעק אליך באמת מעמק הלב מעמקי עמקים, באשר אנחנו צריכים לקרא אליך עתה, באשר נגלה לפניך אדון כל את כל נגעי לבבינו של כל אחד ואחד בפרטיות. עזרנו לצעק אליך מן הלב בקול עמק באמת, בקול דממה דקה, באפן שנוכח לעורר עלינו פלאי רחמיך וחסדיך וחנינותיך וישועותיך והצלותיך הנפלאות והנוראות מאד, עד שנוכח לעורר ולגלות עצות אמתיות עצות עמוקות, מתוך עמק החשך אפלה הזאת שגלפדנו בו מאד בעונותינו הרבים, כי אתה עושה נפלאות גדולות לבדך, עושה גדולות עד אין חקר, נסים ונפלאות עד אין מספר. ואתה גולה עמקות מני חשך, ומוציא לאור צלמות. הוציאני מאפלה לאורה, עשה עמנו פלאות, ותשפיע עלינו ותגלה לנו עצות מרחוק, באפן שנוכח לגדל האמונה הקדושה על-ידי-זה. ורחם עלינו ברחמיך הרבים, וחננו מאתך חכמה בינה ורעת דקדשה, באפן שנוכח לחתר ולגלות הפנים שמהם גדלה האמונה הקדושה שהם מים עמקים עצה בלב איש. שנוכח כלנו אנחנו וכל עמך בית ישראל לגלות ולהאיר עצות עמוקות מתוך עמק החשך, ותתקנו בעצה טובה מלפניך, ותשפיע ברחמיך עצות טובות בעולם. ותציל אותי ואת כל עמך ישראל מספקות ובלבולים, שלא יפלו עלינו ספקות בשום דבר שבעולם, רק תמיד נזכה במהירות ובנקל לעצות שלמות, עצות אמתיות, ברצונך הטוב, בגשמיות ורוחניות, בגוף ונפש ומזון, באפן שנוכח להצליח הצלחה האמתית והנצחית בזה העולם העובר, לילך

בדרך־קדֶה הטובים ולהתקרב אליך באמת ובלב שלם. ונזכה לקיים עצותיך האמתיות והנכונות, בעצתך תנחני ואחר כבוד תקחני:

ותרחם עלינו אבינו אב הרחמן, ותשלח לנו איש תבונות, שיש לו נשמה קדושה, שיהיה לו פח לדלות ולשאב לנו עצות קדושות, עצות עמוקות, כמו שפתוב, מים עמוקים עצה בלב איש ואיש תבונה ידלנה. ותעזר לנו בזכות וכח הצדיקים האמתיים, שנזכה להמשיך המשכת רוחניות אלהות לתוך צמצומים. ותעזרנו ברחמיה, שנזכה על־ידי מעשינו הטובים לצמצם ולברא צמצומים וגופים קדושים, שיהיו כלים מכשרים לקבל לתוכם המשכת רוחניות אלהות בקדשה גדולה כרצונך הטוב. ונזכה לברא בכל עת עולמות ובריות חדשות קדושות וטהורות. ולהמשיך תמיד רוחניות אלהות לתוך צמצומים קדושים. ואתה ברחמך תשפיע מזון ופרנסה לכל הנבראים והנוצרים והנעשים, כי אתה זן ומפרנס ברחמך וחסדיך הרבים מקרני ראמים ועד ביצי כנים, ולכל הנבראים שבעולם אתה נותן פרנסה תמיד בטובך הגדול, כמו שפתוב, נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו. עזרנו והושיענו ברחמך הרבים, ותן לנו פרנסותינו מאתך קדם שנצטרך להם בהרחבה גדולה, בהתר ולא באסור, בכבוד ולא בזוי, בנחת ולא בצער, ואל תצריכנו לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלוואתם, ותצילנו מחובות והלוואות לעולם, ותזכנו מהרה לסלק ולשלם כל ההלוואות והחובות, שאנו חייבים מכבר. כי אתה יודע אבינו שבשמים, כי קשה וכבד עלינו מאד לשא עלינו עול החובות אשר השתרנו עלו על צוארינו הכשילו בחינו, והם מבלבלים אותנו הרבה ממעט העבודה שאנו חפצים להתחיל לעבד אותך באמת:

אנא יהוה, פרנסנו וכלכלנו ברחמך הרבים ובחסדיך הגדולים, כי אין אנו יודעים שום דרך ועצה, איך להמשיך פרנסה, כי אם עליך לבר אנו נשענים, עליך השלכנו את יהבנו, ואתה תכלכלנו אבינו שבשמים, האלהים הרועה אותנו מעודנו, תן לנו פרנסותינו בשפע גדול קדם שנצטרך להם בקדשה ובטהרה גדולה, כרצונך הטוב, בלי שום מרדות ובלבולים כלל, באפן שנזכה לשוב בתשובה שלמה לפניך, ולהיות כרצונך הטוב תמיד. ותזכנו לאכל בקדשה ובטהרה גדולה, ונאכל לבר לקיום גופנו, ונמעט תאות טבענו. ונזכה להסתפק במעט אכילה, ונהיה נכללים בכלל הצדיקים האוכלים לשבע נפשם הקדושה לבר, כמו שפתוב, צדיק אכל לשבע נפשו.

ותעזרנו שתהיה אכילתנו בקדשה גדולה כל כך, עד שנוזכה להשביע בצחצחות נפשנו להתענג על יהוה, לשבע ולהתענג באורות הצחצחות העליונות, ונוזכה לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו. ויקים בנו מקרא שפתוב, ונחך יהוה תמיד והשביע בצחצחות נפשך. עד שנוזכה לצחצח נפשנו ורוחנו ונשמותנו תמיד בשבע הצחצחות העליונות, ועל-ידי-זה ימשך עלינו תמיד תבונות והשגות חדשות, עד אשר יהיה לנו כח לחתר ולשאב ולדלות מים עמוקים שמהם גדלה האמונה הקדושה, שהם עצות טובות ושלמות. ונוזכה לגלות ולהאיר עלינו ועל כל ישראל עצות טובות, עצות עמוקות, עצות נפלאות, פלאי פלאות, הנמשכין מעמקי עמקים, עצות שלמות ונכונות אמתיות ישרות וברורות, עצות קדושות שאי אפשר להפרן ולסותרן בשום אפן בעולם, באפן שנוזכה לעורר ולגדל על ידם האמונה הקדושה:

א תמוז

רבנו של עולם, מלא רחמים, גדל העצה ורב העלילה. פלא יועץ אל גבור, אבי עד שר שלום, נורא תהלות עשה פלא, אשר אתה עושה נפלאות בכל-עת, וכבר עשית עם ישראל נסים ונפלאות גדולות ונוראות בכל דור ודור. רחם עלינו עתה בדור הזה, בצוק העתים הללו, אשר האמונה הקדושה נפגמה מאד בעונותינו הרבים, ורבים מבני עמך נכשלו, כאשר אתה ידעת. עשה עמנו נפלאות, וזכנו לעצות טובות אמתיות, באפן שנוזכה על-ידי-זה לאמונה שלמה באמת, ולתקן כל פגמי האמונה. ונוזכה לחפש את עצמנו תמיד בכל עת, איך אנו אוזיזים באמונה הקדושה, ולהתחזק באמונה יתרה בכל עת, בתם לכב, באמת כרצונך הטוב. ותעשה עמנו פלא לחיים, ותוציאנו מאפלה לאורה, מחשך לאור גדול, כי אתה תאיר גרי יהוה אלהי וגיה חשבי. כי גם חשך לא יחשיך ממך ולילה כיום יאיר בחשיכה כאורה. ונוזכה להודות לך תמיד על נפלאותיך וטובותיך שעשית עמנו מעולם, ואשר אתה עושה עמנו בכל עת נפלאות גדולות ונוראות, רבות עשית אתה יהוה אלהי, נפלאותיך ומחשבותיך אלינו, אין ערך אליך, אנידה ואדברה עצמו מספר. ויקים מקרא שפתוב, יהוה אלהי אתה ארוממך, אודה שמך כי עשית פלא, עצות מרחוק אמונה אמן. ונאמר, אודה יהוה בכל לבי אספרה כל נפלאותיך, אודך על כי נוראות נפילתי נפלאים מעשיך ונפשי יודעת מאד. ונוזכה להעלות האמונה הנפולה ולתקן כל פגמי האמונה, ותתגדל ותתחזק האמונה הקדושה בכל עז ותעצומות, ונוזכה כלנו להאמין בך ובצדיקיך האמתיים באמונה חזקה ונכונה, באמונה שלמה וקדושה,

זכה ונכונה צחה וישרה וברורה, בלי שום בלבולים ובלי שום הרהורים ומחשבות זרות כלל:

וּנְזִכָּה לְהַמְשִׁיךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל חוֹלֵי עַמְּךָ בֵּית-יִשְׂרָאֵל (וּבִפְרָט לְפָלוּנֵי בֶן פְּלוּנֵית), אֵל נָא רְפֵא נָא לֹו רְפוּאת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאת הַגּוּף. וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמְרַפָּא לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ וּלְכָל מַכּוּאֵינוּ וּלְכָל מַכּוּתֵינוּ, וּתְבַטֵּל וּתְסִיר כָּל הַמַּכּוּת הַמְּפַלְאוֹת וְחִלָּאִים רְעִים וְנֶאֱמָנִים מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית-יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם. וְתִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם לְכָל אוֹתָן הַנֶּפֶשׁוֹת מֵעַמְּךָ בֵּית-יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר כָּבַר הַפְּלֵאת אֶת מַכּוּתָם, וּבָאוּ עֲלֵיהֶם הַמַּכּוּת הַמְּפַלְאוֹת שֶׁאֵין מוֹעִיל לָהֶם שׁוּם רְפוּאָה בְּעוֹלָם, וְלֹא תִפְלֶה וּזְכוּת אָבוֹת, וְלֹא שׁוּם קוֹל צַעֲקָה וְאַנְחָה, אֲשֶׁר כָּל זֶה נִמְשָׁךְ מִפָּנֵם הַאֲמוּנָה. אָנָּה יְהוָה, רַחֵם עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ לְמַעַנְךָ, לְמַעַנְךָ לְבַד עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ. כִּי אַתָּה לְבַד יוֹדַע גְּדֹל הַרְחֻמְנוּת אֲשֶׁר עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ, וְעֲשֵׂה כַּגְּדֹל נִפְלְאוֹתֶיךָ הַנוֹרְאוֹת, וְתִשְׁלַח לָהֶם רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, וּתְסִיר מִחֲלָה מִקְרַבְנוּ, כִּי אֵל מְלֹךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אַתָּה, כִּי אֵין כַּחֲנוּ אֶלָּא בְּפֶה לְבַד:

רוֹפֵא חוֹלִים, רוֹפֵא חַנּוּם, רְפָאנוּ יְהוָה וְנִרְפָא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִשְׁעָה כִּי תַהֲלִתְנוּ אִתָּה. וְתִתֵּן הַמָּטָר בְּעֵתוֹ, לְחַיִּים וּלְבִרְכָה וּלְשִׁבְעָה, וְתִגְדֵּל בְּרַחֲמֶיךָ צְמַחִים וְעִשְׂבִים שִׁיְהִיָּה לָהֶם כַּח לְרַפְאֵת תַּחֲלוּאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתִשְׁפִיעַ בְּרַחֲמֶיךָ, וְתִמְשִׁיךְ הַסֶּדֶר הַנֶּכּוֹן וְהָאֲמֵת שֶׁל כָּל הַזְּרַעִים וְהַצְּמַחִים שֶׁבְּעוֹלָם כִּפִּי סֶדֶר הַזְּמַן וְהַמְּקוֹם הַרְּאוּי לָהֶם, וְלֹא נִתְּלַשׁ שׁוּם פְּרִי וְעֵשֶׂב שֶׁלֹּא בְּזַמְנוֹ, וְתִסַּבֵּב בְּרַחֲמֶיךָ סְבוּת לְטוֹבָה, בְּאִפְנֵי שִׁיּוּכָה כָּל אֶחָד לְאָכַל וּלְשִׁתּוֹת מֵה שֶׁהוּא צָרִיךְ לְרְפוּאָתוֹ בְּאֲמֵת, וּיקָבְלוּ לְפִי תַמָּם כָּל מֵה שֶׁצָּרִיכִים לְרְפוּאָתָם בְּאֲמֵת. וְתִתֵּן לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל אֶת אֲכֻלָּם בְּעֵתוֹ בְּמוֹעֵדוֹ וּבְזַמְנוֹ, בְּאִפְנֵי שִׁיְהִיָּה מְלַבֵּשׁ בָּהֶם כַּח כָּל הַרְּפוּאוֹת שֶׁאֵנוּ צָרִיכִין כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵינִיּוֹת, בְּגוֹף וּנְפֶשׁ, כִּי אֵין רוֹפֵא בְּעוֹלָם שִׁידַע לְכוּן כָּל זֹאת כִּי אִם אַתָּה לְבַד, כִּי אַתָּה עֹלֵת כָּל הָעֲלוֹת וְסַבֵּת כָּל הַסְּבוּת וְיוֹדַע כָּל הַתַּעֲלוּמוֹת. וּיקָים מִקְרָא שְׁכַתוֹב, אִזּוּ יִבְקַע כִּשְׁחַר אוֹרֶךְ וְאֶרְכָתְךָ מֵהֵרָה תִצְמַח. וְתִזְכֹּר בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ אֲבִרְהֵם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וּבְזְכוּת אֲבוֹתֵינוּ, וּבְזְכוּת כָּל הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים תַעֲשֵׂה עִמָּנוּ פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת, הַפְּלֵה חֶסֶדְךָ מוֹשִׁיעַ חוֹסִים מִמַּתְקוּמָמִים בְּיַמִּינְךָ. נוֹרְאוֹת בְּצַדֶּךָ תַעֲנֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ מִכַּטַּח כָּל קְצוֵי אֶרֶץ וַיִּם רַחֲקִים. וּיקָים בָּנוּ מֵהֵרָה מִקְרָא שְׁכַתוֹב, וַיֹּאמֶר הַנְּה אָנֹכִי כוֹרֵת בְּרִית, נִגְדֵךְ כָּל עַמְּךָ אֲעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא נִבְרְאוּ כָּכָל הָאֶרֶץ וּבְכָל הַגּוֹיִם,

וְרָאָה כָּל הָעָם אֲשֶׁר אִתָּה בְּקִרְבּוֹ אֶת מַעֲשֵׂה יְהוָה כִּי נֹרָא הוּא, אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ. וְנֹאמֶר, וְהָיָה כִּי יִפְלֹא בְּעֵינֵי הָעָם הַזֶּה גַּם בְּעֵינֵי יִפְלֹא. וְנֹאמֶר, מֵאֵת יְהוָה הֵיטָה זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ. וְנֹאמֶר, כִּי גָדוֹל אִתָּה וְעֹשֶׂה נִפְלְאוֹת אִתָּה אֱלֹהִים לְבַדְּךָ. וְנֹאמֶר, לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבָדוֹ כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

וְתַעֲזְרֵנוּ וְתִזְכְּנוּ וְתִתֵּן לָנוּ כַּח לְחֻזֵּק וּלְגִדּוֹל אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל עֵז וְתַעֲצֹמוֹת, עַד אֲשֶׁר יִפְלוּ וְיִתְבַּטְּלוּ כָּל הָאֱמוּנוֹת כּוֹזְבֵיּוֹת שְׁבַעְעוֹלָם, כָּלֵם יִכְרְעוּ וְיִפְלוּ וְלִכְבוֹד שְׁמִיךָ יִקָּר יִתְנוּ, וְתַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כְּרוֹת יִכְרְתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרָאוּ בְּשִׁמְךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רְשָׁעֵי אָרֶץ. וְיִתּוּסְפוּ גֵרִים רַבִּים בְּכָל עֵת, גְּרֵי צֶדֶק עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ, וְרַבִּים מֵעַמִּי אָרֶץ יִהְיוּ מִתְיַהֲדִים וּמִתְגַּיְרִים לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאֱמֶת, וְיֵאֲתִיּוּ כָל לְעַבְדְּךָ וְיִכִּירוּ כַח מַלְכוּתְךָ, וְיִהְיוּ נֹעֲשִׂין גֵרִים בְּכַח וּבַפְעַל. וְגַם אוֹתָם שְׁלֵא יִזְכוּ לְהַתְגַּיֵר, יִכִּירוּ וְיִדְעוּ בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם אֶת יִקָּר תִּפְאֶרֶת גְּדוֹלְתְךָ, וְיִדְעוּ כָּל בְּאֵי עוֹלָם שִׁישׁ יַחִיד קִדְמוֹן יִתְבַּרְךָ וְיִתְעַלָּה שְׁמוֹ לְעוֹלָמֵי עַד וּלְנֶצַח נֶצְחִים. וְיִשְׁתַּוְּקוּ כָּלֵם לְאֱמוּנַתְךָ הָאֱמֶתִיית, וְיִדַּע כָּל פְּעוֹל כִּי אִתָּה פְּעֻלְתּוֹ, וְיִבִּין כָּל יִצּוֹר כִּי אִתָּה יִצְרָתוֹ, וְיֹאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ, יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה:

ב תמוז

וְתַעֲזְרֵנוּ וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלִילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶיךָ הָעֲצוּמִים מִפְּנֵם אַחִיזַת הַזְּהֻמָּה הַנֶּאֱחָז בְּהַגֵּרִים שְׂמִתְגַּיְרִין, וְלֹא יִזְקוּ הַגֵּרִים לְיִשְׂרָאֵל עִמָּךְ כְּלָל, וְתַעֲזֹר לְכָל גְּרֵי הַצֶּדֶק שִׁיזְדַּכְּכוּ מֵהֲרָה מִשְׂמֵאֲתָם וְזִהְמָתָם, וְתִצְלִל וְתִשְׁמֹר אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל, שְׁלֵא יִתְאַחוּ וְלֹא יִתְדַבֵּק בָּנוּ שׁוֹם שְׂמִיךְ מִזְּהֻמָּתָם וּמִשְׂמֵאֲתָם שִׁישׁ לָהֶם מִכְּבָר מִזְּהֻמַּת הָעַפּוּ"ם שֶׁהָיוּ בִּינֵיהֶם מִקֶּדֶם. וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלִילֵנוּ תְּמִיד מִגְּאוֹת וּגְבוּהוֹת וּמְרָמוֹת רוּחָא, וְתִזְכְּנוּ לַעֲנוּה אֱמֶתִיית בְּאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ. חוּם וְחִמּוֹל וְרַחֵם עָלֵי, כִּי לְפָנֶיךָ נִגְלוּ כָּל תַּעֲלוּמוֹת לֵב, וְאִתָּה יוֹדַע שְׂאִינִי יוֹדַע שׁוֹם דְּרָךְ מִדְּרָכֵי הָעֲנוּה הָאֱמֶתִיּוֹת. הַצִּילֵנִי נָא בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, מִכָּל מִינֵי גְאוֹת וּפְנִיּוֹת וְגַסּוֹת הַרוּחַ, אֲשֶׁר הֵם תּוֹעֵבֵת לְבָדְךָ כְּמוֹ שְׂכָתוֹב, תּוֹעֵבֵת יְהוָה כָּל גְּבוּה לֵב. וּזְכֵנִי לְהַרְגִּישׁ שְׂפִלוּתִי בְּאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ, וְאֶהְיֶה שְׂפָל בְּעֵינֵי לְמַטָּה יוֹתֵר מִמִּדְּרָגְתִּי הַפְּחוּתָה וְהַשְּׁפָלָה מֵאֵד, עַד שְׂאֻזְכָּה לַעֲנוּה אֱמֶתִיית כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֱמֶת:

ויבכו תרחם עלינו, אבינו אב הרחמן, גבור ורב להושיע, מגן עזרנו ואשר חרב גאותנו. ותשמרנו ותצילנו מהרב הגאווה של מנהיגי הדור של שקר שנוטלין גדלה לעצמן מאליהם, כי לא נתן להם הגדלה מן השמים כלל, רק מתנאים על הדור בחנם ומושלים על עם דל, ומתנהגים ברבנות והתנשאות ומתגברין על עמך ישראל מאד, והן מזיקי עלמא, באשר נגלה לפניך יודע תעלומות. רבונו של עולם, אתה ידעת את לבב כל בני האדם, מה נאמר ומה נספר לפניך, הלא כל הנסתרות והנגלות אתה יודע, מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגוזלו. הצילנו מהם, שמרנו מהם, הגן בעדנו בזכות וכח הצדיקים האמתיים, מנהיגי אמת, אשר אנו חוסים בהם, ושמרנו והצילנו מפל מזיקי עלמא שהם המנהיגים של שקר, שלא יהיה להם שום כח להזיק לנו חס ושלום, בשום דבר שבעולם, לא בגשמיות ולא ברוחניות, ולא תעשינה ידיהם תושיה, כי אין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים. ותכניע ותעקר ותבטל את כל ממשלתם והתנשאותם של כל המנהיגים של שקר, ותפל חרב הגאווה מידם וזרוע רמה תשבר. ותבטל השקר מן העולם, ותגלה האמת בעולם, ויקים מקרא שכתוב, משד עניים מאנקת אביונים עתה אקים יהוה, אשית בישע יפיח לו. ותבטל מדת הגאווה דסמרא אחרא מעלינו ומעל כל עמך בית-ישראל מעתה ועד עולם:

ויבכו יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, מלא רחמים, קדוש ונורא, קדוש על כל הקדשות, שתשפיע עלינו קדשתך העליונה, ותעזרנו להכניע ולשבר ולכפר את יצרנו הרע להשתעבד לך, ונזכה לכפות ולשבר את תאוותינו הרעות ולבטל תאות נאוף מאתנו לגמרי. ותתן לנו מגני ארץ, צדיקים אמתיים, שיהיו מגינים עלינו, ויבטלו מאתנו תאוה הרעה הזאת, עד שנזכה להכניע ולשבר ולבטל החותם דקלפה, ולתקן החותם דקדשה, ותציל אותנו תמיד ממקרה לילה. ותעזר ותושיע ותגן עלינו, שנזכה להתקדש בזווגינו בקדשה גדולה, ולא נהיה רגילים חלילה בתאוה זאת אפלו בהתר, רק להתרחק מתאוה זאת בכל מיני הרחקות. ותרחם על פלאתנו שנזכה מעתה לשמר מעט לחות ושמנונית שבגופנו לכלי להוציא לחוץ חס ושלום על ידי תאוה זאת, רק נזכה לשמר מאד לחותינו ושמנוניותנו להעלותם אל המוח בקדשה ובטהרה גדולה. ונזכה לברר ולהעלות כל הלחות והשמנונית מפגם החתים בשרו לתקון החותם דקדשה שהוא תקון המחין. ויתחזק ויתחדש מחי ודעתי

בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָהּ גְּדוּלָּהּ, בְּחֻכְמָהּ בְּתוֹבָנָהּ וּבְדַעְתָּהּ, וַיִּתְנוּצְצוּ הַמַּחֲזִין שְׁלִי בְּחֻכְמָהּ וְהִכְנִיחַ יִתְרָה בְּכֹל פְּעַם בְּקִדְשָׁהּ גְּדוּלָּהּ. וַיִּתְּנֵנוּ לְקִדְשָׁת הַתְּפִלִּין בְּאַמַּת שְׁהֵם חוֹתֵם הַקִּדְשָׁהּ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב, שִׁימְנֵי כַחוֹתֵם עַל לִבְךָ כַחוֹתֵם עַל זְרוּעֶיךָ. אָבִינוּ מְלֶכֶד אֵל חַי וְקַיִם, אֵל חַי חֲלֻקְנוּ צוּרֵנוּ, צוּרָה לְהַצִּיל יְדִידוֹת שְׁאֵרֵינוּ מִשַּׁחַת לְמַעַן בְּרִיתְךָ אֲשֶׁר שְׁמַתָּ בְּבִשְׁרֵנוּ, כִּי אַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ, חֲתַמְתָּ אוֹתָנוּ בְּחוֹתֵם אוֹת בְּרִית־קִדְשֵׁךָ. רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים וְהַנּוֹרָאִים, וְעֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ וְשִׁמְרְנוּ מַעַתָּה, שְׁנוֹכַח מַעַתָּה לְשִׁמּוֹר אֶת הַחוֹתֵם הַקִּדוּשׁ הַזֶּה. הַצִּילֵנוּ נָא מַחוֹתֵם דְּסִטְרָא אַחְרָא, כִּי אַתָּה כֹּל תּוֹכֵל וְלֹא יִבְצֹר מִמֶּךָ מִזְמָה, כִּי גְדוֹל אַתָּה וְעוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדְּךָ, וּמִי יֹאמֵר לְךָ מָה תַעֲשֶׂה. חוּם וְחַמַּל וְרַחֵם נָא עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ, וְתֵן לָנוּ כַח הַמְּגִינֵי אֶרֶץ, שְׁנוֹכַח לְבָרֵךְ וּלְהַעֲלוֹת מַחוֹתֵם דְּקַלְפָּה לְחוֹתֵם דְּקִדְשָׁהּ, כְּאַמּוֹר, גְּאוּה אֶפְיֵי מְגִינִים סְגוּר חוֹתֵם צָר:

ג תמוז

וְזַכְּנוּ לְקַיִם מִצּוֹת תְּפִלִּין כְּרֵאוּי בְּכֹל פְּרִטְיָהּ וּדְקִדּוּקֶיהָ וּכְנוּתֶיהָ וְתַרְוִי"ג מִצּוֹת הַתְּלוּיִים בָּהּ, וּבְלֵב טוֹב וּבְשִׂמְחָה גְּדוּלָּהּ, כְּרֵאוּי לְשִׂמְחָה וְלִגִּיל וְלִשׁוּשׁ מְאֹד, כְּשֶׁאֵנוּ זוֹכִים לְהַתְעַמֵּר בְּעִמְרַת תְּפִאֶרַת הַתְּפִלִּין הַקִּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים מְאֹד, שְׁהֵם כְּתַרְי דְּמַלְכָּא. וּבְזִכּוֹת קִדְשָׁת הַשְּׁבַעַה רְאִשִׁים שֶׁל הַתְּרִין שִׁינֵין הַקִּדוּשִׁים שְׁבַתְּפִלִּין, שְׁהֵם שִׁין שֶׁל שְׁלֹשָׁה רְאִשִׁים וְשִׁין שֶׁל אַרְבַּע רְאִשִׁים, נִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קִדְשָׁת מִשְׁה מְשִׁיחַ, שְׁהוּא רוּעָה יִשְׂרָאֵל הָאֲמִתִּי שְׁכָלוֹל מִכָּל הַשְּׁבַעַה רוּעִים, וּבְזִכּוֹתֵם וּכְחֵם שֶׁל מִשְׁה רַבְּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם וְשֶׁל כָּל הַשְּׁבַעַה רוּעִים, וּבְזִכּוֹת כָּל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים, נִזְכָּה לְשַׁבֵּר וּלְכַטֵּל תְּאוֹת נְאוּף מֵאַתְּנוּ, וּלְשַׁבֵּר הַחוֹתֵם דְּקַלְפָּה, וּלְתַקֵּן בְּכֹל מִינֵי תְקוּנֵים הַחוֹתֵם דְּקִדְשָׁהּ. חֲתַמְנוּ לְחַיִּים אֲמִתִּיִּים, מְלֶכֶד חֲפִץ בְּחַיִּים, לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים. גּוֹאֵל מִמּוֹת וּפּוֹדֶה מִשַּׁחַת, הַצִּילֵנוּ מִבְּאֵר שַׁחַת. הַצִּילֵנוּ נָא בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, מִן הַשְּׁאוּל תַּחְתִּיּוֹת. פְּדֵה אוֹתָנוּ מִעֲזוֹת הַתְּאוֹת רְעוֹת, וּבְפִרְט מִעֲזוֹת הָרַע שֶׁל תְּאוֹת נְאוּף. פְּדֵה עַמְּךָ מַעֲזִים, צֹאנְךָ מִיד גּוֹזִזִים, עֲשֵׂה עִמָּנוּ פְּלֵא לְחַיִּים. רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה לְבַד יוֹדַע, מִי וּמִי עוֹמְדִים עָלֵינוּ בְּכֹל עֵת, אֲשֶׁר רוּצִים לְהַתְּגַבֵּר חֵם וְשְׁלוֹם, לְסְגוֹר וּלְחַתּוֹם אוֹתָנוּ חֵם וְשְׁלוֹם, בְּכַמָּה וּכְמָה חוֹתְמוֹת דְּסִטְרָא אַחְרָא, חוֹתֵם עַל חוֹתֵם, גְּדַר בְּעַדִּי וְלֹא אֲצַא הַכְּבִיד נְחֻשְׁתִּי. אֲבָל אַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים אֲמַת, וְחוֹתְמְךָ אֲמַת, כִּד לְבַד בְּטַחְנוּ וְעַל חֲסִדְךָ הַגְּדוֹל בְּאַמַּת נִשְׁעָנּוּ. בִּידְךָ נִפְקִיד רוּחֵנוּ, פְּדֵה אוֹתָנוּ יְהוָה אֵל אֲמַת, בְּאַמְתְּךָ הַצְּמִיּוֹת, שֶׁבֵר תְּשַׁבֵּר כָּל חוֹתְמֵיהֶם אֲשֶׁר חֲתַמוּ עָלֵינוּ, הוֹצִיאֵנוּ נָא מַחוֹתֵם דְּקַלְפָּה, הַעֲלֵנוּ מֵהַרָּה וּקְדִשְׁנוּ וּמְהֵרָנוּ מִכָּל הַטְּמֵאוֹת וּמִכָּל

הזהמות. זכנו לשבר תאות נאוף לגמרי באמת. חתמנו נא בחותם דקדשה, חותם על חותם, לכל יגעו כנו זרים מעתה ועד עולם. וחתם לחיים טובים כל בני בריתך, בכות הצדיקים האמתיים אשר הם חותמך, אשר בהם בראת וחתמת עולמך מראש ועד סוף, בכותם וכחם תמשיך עלינו כח המגיני ארץ, עד שזוכה על-ידם להעלות ולברר, מהחתים בשרו לחותם הקדשה, ויתנוצצו המחין שלנו בקדשה ובטהרה גדולה בשכלך וך וצח. ויהיה שכלנו ומחננו הולך ואור עד נכון היום:

כג לחדש

ותרחם עלינו ותעזרנו לצמצם את מחננו ושכלנו בצמצום דקדשה, ונשמר את מחננו מאד לכל יצא חוץ מן הגבול חס ושלו, ואפלו בקדשה לא יהרס מחננו לצאת חוץ מהגבול שיש לנו, ובמפלא מאתנו לא נדרש, ובמכסה ממנו לא נחקר, רק במה שהרשינו נתבונן בשכל אמתי, בשכל חריף ומהיר, בשכלך וך וצח, בשכל נכון ואמת ויציב וקים וישר ונאמן פרצונך הטוב, ותעזר לנו ולכל עמך ישראל, ותמשיך על כל אחד ואחד קדשת הצמצום השיך לשכלו, לכל יהרס מחו לצאת מן הגבול שיש לו, כי אתה אל שדי שיש די באלהותך לכל בריה, שכל בריה ובריה מראש ועד סוף יש לו די וגבול וצמצום באלהותך, שאסור לו לצאת בשכלו חוץ מהגבול שיש לו. אל שדי תן לנו רחמים, ותשפיע עלינו קדשת התפלין משרשם, שהם התנוצצות המחין הקדושים עם הצמצום הקדוש של כל המחין לכל אחד ואחד כפי ערכו ומדרגתו:

ובכן תרחם עלינו סומך נופלים, מחיה מתים ברחמים רבים, ותשפיע עלינו דבורים קדושים וטהורים מצדיקים אמתיים, המשיבין את הנפש מגדול ועד קטן, ותשיב ותחיה ותבריא ותחזק את נפשותינו החלושות מאד מאד, היגיעות מאד, הנדכאות מאד, ובכללם תרחם ותחס ותחמל עלי, ותשיב ותחזק ותאמץ את נפשי המרה מאד, כי נפשי מרה לי, אל תתן את עבדך לפני בת בליעל, ואתה יהוה את עבדך ידעת. אנה יהוה כי אני עבדך אני עבדך בן אמתך פתחת למוסרי. עזרנו הושיענו, החיינו נא, השב את נפשותינו האמללות מאד, בכל מיני מטעמים המשיבים את הנפש, בשבעה משיבי טעם. סמכוני באשיות רפדוני בפתוחים כי חולת אהבה אני. ותשפיע עלינו אמרות יהוה אמרות טהורות, שייכלו להחיות את כל הנפשות הנפולות מעמך ישראל, שנפלו למקום שנפלו, בכמה מיני נפילות, נפילה אחר נפילה,

סְעוּד וּסְמֵךְ אוֹתָם, וְהַקִּימֵם תְּקוּמָה אַחַר תְּקוּמָה, עֲזוּב תַּעֲזוּב, וְהַקֵּם תִּקֵּם. חֲזַק יָדַיִם רַפּוֹת וּבְרָפִים כּוֹשְׁלוֹת תֹּאמְרֵי. אֲמִיץ וְחֲזַק רַפְיוֹן יָדַי, הַשִּׁיבֵם בְּכֹל מִיְּנֵי מִטְעָמִים הַמְּשִׁיבִין אֶת הַנֶּפֶשׁ. כּוֹשֵׁל יְקִימוּן מְלִיךְ וּבְרָפִים כּוֹרְעוֹת תֹּאמְרֵי. וַיִּקְרָא מִקְרָא שְׁפָתוֹב, כִּי שָׁבַע יִפְל צְדִיק וְקָם, יִהְיֶה מִמִּית וּמִחַיָּה מוֹרִיד שְׁאוֹל וַיַּעַל, מְקִימֵי מַעֲפָר דָּל מֵאֲשָׁפוֹת יָרִים אֲכִיּוֹן. הַעֲלֵנוּ מֵהֲרָה מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת הַמְּגַנְיִם שֶׁנִּפְלְנוּ לְשֵׁם בְּדוֹרוֹת הַלָּלוּ, אֲנִי אֲמַרְתִּי יְהוָה חֲנֵנִי רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חָטָאתִי לָךְ. יְהוָה יִשְׁמְרֵנוּ וַיַּצִּלְנוּ וְאֵל תַּתְּנֵנוּ בְּנֶפֶשׁ אוֹיְבֵנוּ, יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל עַרְשׁ דְּוֵי כָּל מִשְׁכַּבְנוּ הַנֶּפֶךְ בְּחַלְנוּ, כִּי אִין חוֹלָה וְכוֹאֵב וּמְכָה בְּעוֹלָם שֶׁנִּמְשִׁיל וְגִדְמָה בּוֹ מִכּוֹת נַפְשֵׁנוּ וְחַלְשׁוֹתֵנוּ הַעֲצוּמוֹת מְאֹד בְּעֵתִים הַלָּלוּ, מִכַּף רָגַל וְעַד רֹאשׁ אִין בָּנוּ מֵתִם, פָּצַע וְחִבּוּרָה וּמְכָה מְרִיָּה, כִּי זֹרוּ וְחִבְשׁוּ וּרְפָכוּ בְּשִׁמּוֹן, בְּכִמְהָ וּכְמָה רַפּוּאוֹת וּסְמָנִים יִקְרִים מִפּוֹ וּפְנִינִים אֲשֶׁר רַפְּאוּ אוֹתֵנוּ בָּהֶם הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִּם, שֶׁהָיוּ בְּדוֹרוֹת שֶׁלְּפָנֵינוּ, אֲשֶׁר חִבְּרוּ סְפָרִים קְדוּשִׁים הִרְבֵּה, אֲשֶׁר כָּל דְּבָרֵיהֶם מְחִיין אֶת הַנֶּפֶשׁ, וְהֵם מְלֵאִים עֲצוֹת נִפְלְאוֹת וְנוֹרְאוֹת וְהַתְּעוֹרוֹת גְּדוֹל לְעַבּוֹדְתֶךָ בְּאֱמֶת, וְעַם כָּל זֶה רַפּוּאוֹת תַּעֲלֶה אִין לָנוּ. הַצְּרֵי אִין בְּגִלְעָד, אִם רַפָּא אִין שָׁם, כִּי מְדוּעַ לֹא עָלְתָה אֶרְכַּת בֵּת עַמִּי. הַמְּאֹס מְאֹסָתְ אֶת יְהוּדָה, אִם בְּצִיּוֹן נַעֲלָה נַפְשֶׁךָ, מְדוּעַ הִכִּיתֵנוּ וְאִין לָנוּ מְרַפָּא, קוּהָ לְשָׁלוֹם וְאִין טוֹב, וְלַעֲת מְרַפָּא וְהִנֵּה בְּעֵתָהּ. הַחּוֹמֵל עַל דָּל חֵמֵל עַל דְּלוּתֵנוּ, וְרֵאָה שְׁפָלוּתֵנוּ וְאַרְךְ גְּלוּתֵנוּ, הַשִּׁיבֵנִי וְאֲשׁוּבָה כִּי אַתָּה (יְהוָה) אֱלֹהֵי. הַחַיִּינִי וְקִימֵנִי בְּקִדְשְׁתֶּךָ הַעֲלִינֵהּ. הַשִּׁיבֵנִי נָא הַחַיִּינִי נָא בְּתוֹרְתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ הַקְּדוּשׁוֹת, נַפְשִׁי יִשׁוּבָב יִנְחֵנִי בְּמַעֲגְלֵי צִדֵּק לְמַעַן שְׁמוֹ. גַּם כִּי אֵלֶךְ בְּגִיא צְלָמוֹת לֹא אִירָא רַע כִּי אַתָּה עִמָּדִי שְׁבַמְךָ וּמִשְׁעֲנִתֶךָ

הִמָּה יִנְחַמוּנִי:

ד תמוז

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ דְּעֵלְמָא כְּלָא, אַתָּה יַדְעָת אֶת מְרִירוֹת נַפְשֵׁנוּ, אֲשֶׁר הוּא מֵר מְמוֹת מִמֶּשׁ, אֲשֶׁר כְּשֵׁל כַּח הַסֶּבֶל, וּמִי יוֹכַל לְסַבֵּל מְרִירוֹת כְּזֶה, אוֹי לָנוּ עַל שִׁבְרֵנוּ. הוֹרְנוּ דְרָךְ עֵץ הַחַיִּים לְהַמְתִּיק מְרִירוֹת הַמַּיִם הַזּוֹדוּנִים, אֲשֶׁר גָּבְרוּ וַעֲצָמוּ מְאֹד בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים הָאֵלֶּה. זְכַנּוּ עוֹרְנוּ לְגִרְשָׁם וּלְסַלְקָם מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל גְּבוּלְנוּ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. קִדְשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתַן חֲלָקְנוּ בְּתוֹרְתֶךָ. תּוֹרַת יְהוָה תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ מְדַרְכֵי מִיתָה לְדַרְכֵי חַיִּים. הֲלֹא אַתָּה תִּשׁוּב תַּחֲיִינוּ וְעַמְּךָ יִשְׁמַחוּ בְּךָ, וּבְנוֹדָאֵי תִּגְמַר הַכֹּל כְּרִצוֹנְךָ כְּאֲשֶׁר גִּלִּית אֲזַנֵּינוּ, כִּי נֶאֱמַן אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמַנִים דְּבָרֶיךָ, וְדָבַר אַחַד מְדַבְרֶיךָ אַחֲרָה לֹא יִשׁוּב רִיקָם, הָאֵל תְּמִים דְּרַבּוּ אֲמַרְתָּ יְהוָה צְרוּפָה מְגוֹן הוּא לְכֹל

החוסים בו. אמרות יהוה אמרות טהורות כסף צרוף בעליל לארץ מזקק שבעתים, אתה יהוה תשמרם תצורנו מן הדור זו לעולם, עזרנו פי עליך נשעננו, יהוה אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונושעה:

ויבנו יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחם עלינו ברחמיך הרבים, ותזכנו לחלומות קדושים, לחלום על-ידי מלאך הקדוש, לחלומות צודקים ואמתיים, ואל יבהלני רעיוני וחלומות רעים והרהורים רעים, ותצילני מחלומות של שוא והבל, מחלום על-ידי שד חס ושלום. ותעלני מבהמה לאדם, ותזכני לקדש ולטהר הכח המדמה שלי, ויהיה נכלל הכח המדמה בכח השכל דקדשה, עד שגם בעת הסתלקות המחין בשעת השנה, יהיה הכח המדמה והרשימות של המחין בקדשה גדולה בבחינות מלאך. ותמשיך עלי צלם אלהים עד שאזכה לחלום על-ידי מלאך, לחלומות מישבים, לחלומות טובים וישרים בקדשה ובטהרה גדולה ברוחך הטוב. ותצילני מחלומות של שטות וטפשות והבלים ושקר, ותהפך כל חלומותי עלי ועל כל ישראל לטובה. ותזכני שתהיה מחשבתי ודעתי ורעיוני אחוים ודבוקים וקשורים בך תמיד, ובתורתך הקדושה, ובצדיקך האמתיים, עד שאזכה לראות בחלום אור פני הצדיקים האמתיים, ולשמע מהם דברי אלהים חיים, דברים אמתיים וקדושים בלי שום תערובת פסלת כלל, בלי שום תערובת שקרים והבלים הנמשכין ממקום אחר חס ושלום, ואזכה לזכר תמיד היטב בהקיצתי, את כל הדברים הקדושים האמתיים, שתזכני לראות ולשמע בחלום. ותחזקני ביראתך ובעבודתך הקדושה תמיד, ויהיו כל חלומותי מישבים עלי לטובה:

ויבנו תזכנו ברחמיך הרבים, ותעזרנו ותושיענו שיהיו כל המאכלים ומשקאות שלנו מאכלים מבררים צחים וזכים, בלי שום סיג ופסלת כלל, ולא יתערב באכילתנו שום תערובות מאחיזת השדים כלל. ותתן לנו כח ועז ותעצומות לחזק את המלאך, ותעזר לנו שנוזה להיות בשמחה תמיד, ונתגבר ונתאמץ בכל עז וכח ונבורה להיות אף שמח תמיד. ותהיה אכילתנו בשמחה גדולה ובקדשה ובטהרה גדולה, ויקים בנו מקרא שכתוב, לך אכל בשמחה את לחמך ושטה בלב-טוב ייגד פי כבד רצה האלהים את מעשיך, עד שנוזה על-ידי השמחה והחרוה לחזק את המלאך, ויתחזקי המלאכים הקדושים בכח גדול על-ידי תקף שמחתנו, ומשיכו לנו שפע טובה ופרנסה טובה, מאכל ומשקה מבררים, בלי שום אחיזת הסטרא אחרא כלל,

ולא יתנו להסמרא אחרא והשדים ליגק מהשפע הנמשכת לנו כלל, ולא תתעבב השפע אצלם כלל, רק דרך מעבר לבד, ולא יינקו מהשפע, רק כדי חיותם בצמצום גדול. ותמשיך ברחמיך כל השפע לעמך ישראל הקדוש, ולא ישלטו בה ידי זרים. ונזכה להיות בשמחה תמיד, ובשמחתנו לא יתערב זר. ותעזרנו בכל עת להתחזק תמיד בשמחה וחדוה גדולה, עד שנופה על-ידי השמחה להנצל מטמאת קרי חס ושלום, הבאה על-ידי עצבות ומרה שחורה חס ושלום. אנא יהוה, מלא רחמים, חושב מחשבות לכל ידח ממנו נדח, הצילנו נא מטמאה הרעה הזאת, שמרנו נא והצל נפשנו ממקרה לילה, זכנו לקדש את מחשבתנו, ותמשיך עלינו קדשת המחין על-ידי המגיני ארץ, עד שנופה לשבר תאות נאוף לגמרי. ונזכה להכלל בקדשת משה רבנו, ובקדשת כל השבעה רועים דקדשה, ובקדשת כל הצדיקים האמתיים, וימשכו עלינו קדשת המחין והתפלין הקדושים משרשם העליון. ותזכנו להיות בשמחה תמיד, ולחזק את כח המלאכים הקדושים על-ידי עז שמחתנו, ותמשיך לנו פרנסה טובה מן השמים בהרחבה גדולה, ויהיו כל אכילותנו ושתיתנו מבררים ומזככים בלי שום אחיות תערבת כח השדים והסמרא אחרא כלל, ולא יהיה להם שום כח לחמם את האדם חס ושלום, בחמימות אש התאוה הזאת, ותציל אותנו ואת כל עמך ישראל תמיד ממקרה לילה:

אנא יהוה, מה נאמר ומה נדבר ומה חילים נגבר, מה נאמר לפניך יושב מרום, ומה נספר לפניך שוכן שחקים, הלא כל הנסתרות והנגלות אתה יודע. מלפי ואלהי אליך אתפלל, אליך אשתפח, אליך נשאתי את עיני היושבי בשמים. כי אין לי שום בלים ודבורים ומחשבות, ולמעלה מן המחשבה, להלביש בו ספור צרות נפשי המרבים והעצומים מאד מאד, רק כבהמות שדי אערג אליך, כסוס עגור כן אצפצף, אהגה ביונה, דלו עיני למרום יהוה עשקה לי ערבני. אודה כל שנותי על מר נפשי הרי אני לפניך כמו שאני, ואין לי שום תקוה כי אם על תפלה ותחנונים שתחנני מאתך להתפלל ולהתחנן לפניך, עד שאזכה לישועה שלמה לשוב אליך באמת ולצאת מאפלה לאורה, מיגון לשמחה ומחשך לאור גדול, ולהיות פרוצונך באמת:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, מלא רחמים, מלא ישועות והצלות, מלא חמלה וחנינה, מלא טוב, טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו. שתהיה בעזרי מעתה ותשמרני שלא אחטא עוד. הצילני מעתה ממקרה לילה, ולא אהרהר

ביום ולא אבוא לידי ממאה בלילה, גם מזדים חשך עבדך אל ימשלו כי אז איתם ונקיתי מפשע רב. זכני ברחמיך להיות בשמחה תמיד:

לחדש ניסן

ה תמוז

ותעזרנו להמשיך קרשת חדש ניסן, ראש חדשים, עלינו ועל כל-ישראל. וכשם שהוצאת בו את עמך ישראל מגלות מצרים, ערות הארץ, שהוא פגם הברית, פן ברחמיך הרבים, תושיענו ותגאלנו בכל דור ודור, בכל שנה ושנה, לכל נפש ונפש מעמך ישראל, שתצילנו כלנו בכח קרשת החדש הזה ראש חדשים ראשון הוא לחדשי השנה, שהוא חדש ניסן הקדוש, גאלת וישועת ישראל, שנוכח כלנו על-ידי-זה לגאלת הנפש באמת, שתגאלנו ותפדה נפשנו מהרה מבאר שחת מטיט הניזן, ותוציאני ממצלות ים. ותציל נפשתינו האמללות מאד מפגם מקרה לילה חס ושלו, ולא נכשל בעון זה לעולם, אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל מעתה ועד עולם, לא בשוגג ולא במזיד, לא באנס ולא ברצון. אבינו מלפנו חמל עלינו, אבינו מלכנו חוס ורחם עלינו, אבינו מלפנו חמל על עוללנו וטפנו, ותעזרנו להמשיך קרשת ושמחת ניסן על כל השנה בלה, ונוכח להיות בשמחה תמיד, ולהביא תמיד שחוק ושמחה ועז וחדוה בכל המלאכים הקדושים, ויהיה הוד והדר לפניהם עז וחדוה במקומם בכל השנה בלה, כמו בחדש ניסן. ונוכח תמיד לתן חזוק ותקף להמלאכים הקדושים על-ידי שמחתנו, ויתחזקו המלאכים הקדושים תמיד בכל עז ותעצומות. ויבטלו כח השדים והקלפות, ולא יתנו להם שום ניקה מהשפע הקדושה היודרת לנו, עד שנוכח למאכלים ומשקאות מבררים, ולהנצל על-ידי-זה ממאמאת מקרה לילה חס ושלו, ולהיות קדושים וטהורים תמיד:

ותזרנו ותדריכנו באמתך, ותלמדנו האמת לאמתו ברצונך הטוב באמת, איד להתנהג בענין התעניתים. רחם עלי למען שמך, רחם עלי למען חסדיך הרבים והעצומים, רחם עלי למענך לבד, כי יש לך רחמים רבים מאד מאד שהם מספיקים לרחם גם עלי. עליונים ותחתונים אתה נושא ברחמיך, וכבר השפעת רחמים רבים בעולם, וכבר עזרת בעולם כמה וכמה צדיקים וחסידים ויראים ותמימים וכשרים ובעלי תשובה הרבה שהיו בעולם עד הנה. אספרם מחול ירבון, אשר עזרתם ברחמיך, לשבר ולבטל הכלי העולם הזה, ולצאת מאפלה לאורה, וגאלתם ופדיתם

ברחמיך ובזרוע עזך מגלות הנפש, עד שזכו למה שזכו, כי לולא רחמיך וחסדיך לא היה להם פח לעמד כנגד מצולת ים של הבלי עולם הזה, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, בכל יום יצרו של אדם מתגבר עליו, ואלמלא הקדוש ברוך הוא עוזרו היה נופל בידו. וזה אותי גם כן ברחמיך הרבים לשוב אליך באמת, ואם בעונותי הרבים, אני מתרפה במלאכת שמים מאד, ואיני מתגבר בעבודת יהוה כלל, אשר מעולם לא זכה אדם כמוני לתשובה שלמה באמת, הלא אתה עושה חדשות בכל-עת, ואתה מחדש בכל יום ובכל-עת ובכל שעה נפלאות גדולות עד אין חקר, ואתה מרחם בכל עת על ישראל ברחמים וחסדים חדשים. רחם עלי ברחמים נפלאים, ברחמים חדשים שלא נתגלו עדין מעולם, בזכות הצדיקים הקדושים אשר בארץ המה, באפן שאזכה מעתה לשוב לדרך החיים באמת לאמתו, ואל תנחני לתעות עוד בדרכים נבוכים ומבלבלים שאינם פרצונך, ולא אלך עוד חשכים. אבטח בשם יהוה ואשען באלהי. אל תתעני יהוה מדרךך אל תקשיח לבי מיראתך, כי ממך הכל, ואתה כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה. קדש וטהר את מחשבותי ברחמיך הרבים, זכני לדרך האמת לאמתו, תן לי תקוה ולא אוכז עוד כלל, עזרני להיות פרצונך באמת, ואזכה לתקן את כל אשר שחתתי. ותזכני שתהיה אכילתי תמיד בשמחה, בקדשה ובטהרה גדולה, ואזכה להיות בשמחה תמיד:

ובכן תרחם עלינו מלא רחמים, ותצילנו ותשמרנו אותנו ואת כל עמך ישראל מרבנים ודינים שאינם פשרים והגונים במעשיהם, כי אתה יודע את כל מה שהם גורמים לנו בעונותינו הרבים, ואין מי שיעמד בעדנו, כי אין בנו כח וגבורה להכניעם ולהשפילם. אנא יהוה, ברחמיך הרבים, המלך המשפט, זכנו למשפט דקדשה, והצילנו מדינים ורבנים שאינם הגונים המקלקלים את המשפט ופוגמים במרפכה העליונה בכסאות המשפט, אשר שם האהבה הקדושה שורה, ועל-ידי-זה נופלים אהבות נפולין משם ומכניסים תאות נאוף בעולם, ומביאין חס ושלום טמאת מקרה לילה על-ידי עוות דינם:

אנא רחום צדיק, יהוה אוהב משפט, אוהב עמו ישראל. אתה יודע מה שניש לנו מעצמנו, מה שתאוות גופנו רודפים אחרינו בכל-עת, עד אשר נכשלנו ואין עוזר, אף גם זאת גורמים לנו מה שגורמים הפגמים הנמשכין מכלליות העולם, רבוננו של עולם, עליך השלכנו את יהבינו, הצילנו שמרנו ברחמיך שלא יזיק לנו כלל עוות

משפּטם, ותצילנו מאהבות הנפולין, ונזכה להעלות ולברר את כל האהבות, להעלותם ולהחזירם אל שרשם שפקדשה באמת, ותעזרנו ותזכנו לתקן את המשפט בקדשה ובטהרה גדולה, בתכלית התקון בשלמות, ותהיה עמנו תמיד, ותשמרנו ותעזרנו ותושיענו שלא נפגם את התפלין והמחין שלנו, ולא יעלה אל המוח לחות ושמנוניות רעות שהם בחינת טפת עשו וישמעאל:

ו תמוז

רבונו של עולם, אתה יודע שאין בי דעת איך להתפלל על-זה, רק עליך לברר אני משליך יהבי, שפּטני [אלהים] (יהוה) וריבה ריבי מגוי לא חסיד מאיש מרמה ועולה תפּלטני. שפּטני כצדקך יהוה אלהי ואל ישמחו לי. צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך. מלפניך משפטי יצא עיניך תחזינה מישרים. מלא רחמים, רחם עלינו למען שמך לבר, אף-על-פי שעשינו מה שעשינו, עד אשר אין לנו חס ושלום שום מליץ ישר, אתה יהוה לבר תגן בעדינו, ותשמרנו ותצילנו מכל מה שאנו צריכים להנצל בנשמיות וברוחניות, ותצילנו משנגות ומזדין ומרדים, באפן שנוזכה לתקון הברית באמת. באין מליץ ישר מול מגיד פשע, תגיד ליעקב דבר חק ומשפט, וצדקנו במשפט המלך המשפט, האוחז ביד מדת משפט:

עזרנו ברחמיך הרבים, שנוזכה לקשר את המרפכה הקדושה, ויתקשרו יחד כל מלאכי המרפכה הקדושה, שהם מיכאל מימין, ומשמאל גבריאל, ומלפנים אוריאל, ומאחור רפאל, שסימנם ארְגמן, אשר שם האהבה הקדושה שורה, כמו שכתוב, אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי הלְבָנון. עמודיו עשה כסף רפידתו זהב מרַכְבו ארְגמן תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלים. ותזכנו לומר תמיד קדם השנה בכונה גדולה קשור המרפכה, שהוא, בשם יהוה אלהי ישראל מימיני מיכאל ומשמאלי גבריאל ומלפני אוריאל ומאחורי רפאל ועל ראשי שכינת-אל. ותעזרנו בכחך הגדול לקשר את המרפכה הקדושה, עד שנוזכה לתקון המשפט, ויתתקנו כסאות למשפט כסאות לבית דוד. ונזכה לתקן בשלמות פגם האהבות הנפולין, ולא יהיה לנו שום תאוה רעה הנמשכת מהאהבות הנפולין. ותזכנו לאהבה וקדשה, לקבל עלינו תמיד על מלכות שמים באהבה רבה ועזה ובשמחה וחדוה גדולה. ותשמרנו ותצילנו תמיד ממקרה לילה, ותזכנו מהרה לתקון הברית בשלמות באמת ברצונך הטוב:

לראש־השנה, יום כפור, סבות וכו'

וְזַכְנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, לְשִׁמְעַת קוֹל שׁוֹפֵר בְּרֵאש־הַשָּׁנָה מִתּוֹקַע הַגּוֹן וְכֹשֶׁר. וְנִזְכָּה לְקַיֵּם מִצְוֹת שְׁמִיעַת קוֹל שׁוֹפֵר בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּשִׁלְמוֹת בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה גְדוֹלָה, בְּחֻדוֹה וּבְשִׂמְחָה רַבָּה וְעִצּוּמָה, בְּאִימָה בְּיִרְאָה וּבְאַהֲבָה גְדוֹלָה, וְתַעֲזָרְנוּ שְׁנוּזָה לְתַקֵּן כָּל הַתְּקוּנִים הַקְּדוּשִׁים, שְׁצַרִּיכִין לְתַקֵּן עַל־יְדֵי קוֹל הַתְּקִיעָה וְהַשְּׁבָרִים וְהַתְּרוּעָה. וּבִזְכוּת הַתְּקִיעָה הַקְּדוּשָׁה נִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קִדְשַׁת הַחֻכְמָה וְהַתְּבוּנָה וְהַדַּעַת, וְנִזְכָּה לְצַחֲצַח נְשִׁמוֹתֵינוּ בְּשִׁבְעַת הַצַּחֲצָחוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת הַקְּדוּשׁוֹת. וּבִזְכוּת הַתְּרוּעָה הַקְּדוּשָׁה תִּזְכְּנוּ לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קִדְשַׁת מֹשֶׁה הַיְּהִי רוּעָה, שֶׁהוּא הַרוּעָה יִשְׂרָאֵל הָאֲמִתִּי, וְנִזְכָּה בְּזִכְרוֹתוֹ וּכְחוֹ וּקְדֻשָּׁתוֹ לְקִדְשַׁת הַבְּרִית בְּאֵמֶת. וּבִזְכוּת הַשְּׁבָרִים הַקְּדוּשִׁים נִזְכָּה לְחַלּוֹמוֹת צוּדִקִּים וְאֲמִתִּים לְחָלוֹם עַל־יְדֵי מַלְאָךְ הַקְּדוֹשׁ, וְתַשְׁמְרְנוּ וְתַצִּילֵנוּ עַל־יְדֵי־זוֹה מִפְּנֵם הַבְּרִית וּמִמְקָרָה לִילָה בְּכָל הַפְּחִינּוֹת, וְנִזְכָּה עַל־יְדֵי־זוֹה לְתַקֵּן הַמְּשֻׁפָּט. וְתַעֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנו לְהַשְׁקוֹת אֶת הַלֵּב בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה, וּלְכַבּוֹת חֲמוּם הַלֵּב הַבּוֹעֵר אֶל הַתְּאוּוֹת רַעוֹת וּבִפְרָט לְתַאוּוֹת נְאוּף. וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ מִיְמֵי הַחֶסֶד וְהַרְחֵמִים, מִיְמֵי הַדַּעַת וְהַתְּבוּנָה, וְתַשְׁאֵב לָנוּ מִים בְּשִׁשׁוֹן מִמַּעֲיָנֵי הַיְּשׁוּעָה, וְתַשְׁבֵּר וְתַשְׁקֵה וְתַכְבֵּה צְמוּאֵן וְחֲמִימוֹת הַלֵּב דְּסִטְרָא אַחֲרָא, וְנִזְכָּה לְתַקֵּן הַמְּשֻׁפָּט, וְיִקְיָם מִקְרָא שְׁכָתוּב, וְיִגַּל כַּמּוּם מְשֻׁפָּט וְצַדִּיקָה כְּנַחַל אִיתָן:

וּבְכֵן תַּעֲזָרְנוּ וְתִזְכְּנוּ לְקִדְשַׁת רֵאשׁ הַשָּׁנָה וְיוֹם הַכַּפּוּרִים וְסָבוֹת וּשְׁמִינֵי עֶצְרַת, שְׁנוּזָה לְקַבֵּל הַיָּמִים הַנּוֹרְאִים הַקְּדוּשִׁים וְהַטְּהוּרִים הָאֵלּוּ, בְּקִדְשָׁה נּוֹרְאָה, בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה מְאֹד, בְּשִׂמְחָה וּבְחֻדוֹה רַבָּה וְעִצּוּמָה מְאֹד מְאֹד. וְתַעֲזָרְנוּ לְקַיֵּם כָּל הַמִּצְוֹת הַקְּדוּשׁוֹת הַנּוֹהֲגוֹת בְּיָמֵם הַנּוֹרְאִים הַקְּדוּשִׁים הָאֵלּוּ, בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה וּבְיִרְאָה וּבְאַהֲבָה וּבְכָל טוֹב, וּבְכִבּוּנָה עִצּוּמָה וּבְשִׁלְמוֹת גְּדוֹל, עִם כָּל פְּרִטִיָּהִם וְדִקְדוּקֵיהֶם וּכְנוּנְתֵיהֶם וְתַרְיָג מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהֶם, בְּאִפֵּן שְׁנוּזָה לְתַקֵּן כָּל הַתְּקוּנִים הַקְּדוּשִׁים שְׁצַרִּיכִין לְתַקֵּן בְּיָמֵם הַקְּדוּשִׁים הַלָּלוּ:

וְתַעֲזָרְנוּ בְּרַחֲמֵיךָ וּחֶסֶדֶיךָ הַרְבִּים, שְׁנוּזָה לְקַבֵּל רֵאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשָׁה וְהַנּוֹרְאָה מְאֹד בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה גְדוֹלָה. וּבִזְכוּת קִדְשַׁת רֵאשׁ הַשָּׁנָה נִזְכָּה לְאִמּוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת. וְתַעֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנו שְׁיִתְקַבְּצוּ יַחַד כָּל חֲלָקֵי נְצִיחוֹת הָאִמּוּנָה הַקְּדוּשָׁה, עַל־יְדֵי קְבוּצַת הַקְּדוּשָׁה שֶׁל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַמִּתְקַבְּצִין בְּכָל הַקְּהָלוֹת הַקְּדוּשׁוֹת יַחַד בְּיָמֵי רֵאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשִׁים, וְיִקְיָם מִקְרָא שְׁכָתוּב, וְיִדּוּ שְׁמִים פְּלִאָךְ יְהוָה אֵף אִמּוּנָתְךָ בְּקַהֲל

קדושים. ונוֹכַח עַל-יְדֵי-זֶה לְתַקּוֹן הַמוֹחִין הַקְּדוּשִׁים, וְתַעֲזָרְנוּ וְתִזְכְּנוּ שְׂיִמְשֵׁךְ עָלֵינוּ קִדְשָׁה גְדוֹלָה בְּכָל הַחֲמִשָּׁה חוּשִׁים הַנִּמְשָׁכִים מִמוֹחֵנוּ שֶׁהֵם חוּשׁ הָרְאוּת, וְחוּשׁ הַשְּׂמֵעַ, וְחוּשׁ הָרִיחַ, וְחוּשׁ הַטַּעַם, וְחוּשׁ הַמַּשׁוּשׁ, שְׂיִמְשֵׁךְ קִדְשָׁה גְדוֹלָה עַל כָּל הַחֲמִשָּׁה חוּשִׁים שֶׁבִּמְחַם מִשְׂרָשֵׁם הָעֲלִיזִין שֶׁבִּקְדֻשָּׁה. וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ הַשְּׂנַחֲתָךְ הַשְּׁלֵמָה מֵרֵאשׁ הַשְּׁנָה עַל כָּל הַשְּׁנָה בְּלָהּ, וְתִשְׁגִּיחַ עָלֵינוּ בְּעֵין חֲמִלְתְּךָ תְּמִיד, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, תְּמִיד עֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּהּ מֵרֵאשִׁית הַשְּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה. וְתִשְׁמַע קוֹל תְּפִלּוֹתֵנוּ וְתַחֲנוּתֵנוּ וְזַעֲקוֹתֵנוּ וְשׁוֹעוֹתֵנוּ וְאַנְחוֹתֵנוּ וְקוֹל תְּרוּעַת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים, וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ יְרֵאָתְךָ הַגְּדוֹלָה, וְתִרְיַח אוֹתֵנוּ בִּירֵאת יְהוָה, וְיָקִים בְּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב, וְהִרְיַחוּ בִּירֵאת יְהוָה. וְתִתֵּן פַּחַדְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ, וְאַיִמְתָּךְ עַל כָּל מַה שֶׁבְּרֵאֲתָהּ, וְיִירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים וְיַעֲשׂוּ כְּלֵם אֲגָדָה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵי שָׁלוֹם. וְנוֹכַח לְהַרְבּוֹת בְּמִצּוֹת וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּכָל הַשְּׁנָה, עַד שֶׁנוֹכַח שֶׁתִּמְעַם בְּרֵאשׁ הַשְּׁנָה טַעַם מִצּוֹתֵינוּ וּמַעֲשֵׂינוּ הַטּוֹבִים. וְתִזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְתַקּוֹן וְלַעֲשׂוֹת לְךָ מַמְעַמִּים טוֹבִים כְּאֲשֶׁר אַהֲבֵת מִפְּקוּדֵינִי דַעֲשֵׂה, וְתַהֲיֶה יָדְךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׂבִיבִים, וְתַחֲזִירֵנוּ וְתִקְבְּלֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ:

לְעִשְׂרַת יְמֵי תְּשׁוּבָה

ז תמוז

וְתִרְחַם עָלֵינוּ, וְתַעֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ שֶׁנוֹכַח לְשׁוּב בְּיוֹתֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמַּת בַּעֲשֻׂרַת יְמֵי תְּשׁוּבָה, וְנוֹכַח לְתַקּוֹן בַּעֲשֻׂרַת יְמֵי תְּשׁוּבָה כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְנוּ בְּכָל הַשְּׁנָה בְּלָהּ, וּבִכְפָּרַט פָּגַם הַבְּרִית. אֲנֵי רַחוּם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, זַכְּנוּ לְהִתְקַדֵּשׁ בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה וְנוֹרָאָה בְּיוֹתֵר בַּעֲשֻׂרַת יְמֵי תְּשׁוּבָה, אֲשֶׁר בָּהֶם אַתָּה נִמְצָא לְכָל דּוֹרְשֶׁיךָ בְּאַמַּת, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, דַּרְשׁוּ יְהוָה בְּהִמְצָאוֹ קְרָאוּהוּ בְּהִיוֹתוֹ קְרוֹב. כִּי אַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ וּבְחֲמִלְתְּךָ הַגְּדוֹלָה, נִתַּתְּ לָנוּ מִתְּנָה טוֹבָה הַזֹּאת, אֱלוֹ עֲשֻׂרַת יְמֵי תְּשׁוּבָה הַקְּדוּשִׁים. כִּי יִדְעַתְּ כִּי בָשָׂר וָדָם אֲנַחְנוּ וּמִחֲמַר קִרְצָנוּ, וְאֵין צְדִיק בְּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֵׂה טוֹב וְלֹא יַחֲטֵא, עַל-כֵּן הַקְּדַמְתָּ תְּרוּפָה וְצָרִי לְמִכּוֹתֵינוּ, וּמֵרֵאשִׁית כּוֹזֵאת הוֹדַעְתָּ וּמְלַפְּנִים אוֹתָהּ גְּלִיתָ. וְנִתַּתְּ לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחֲסִדֶיךָ הַעֲצוּמִים, בְּתַחֲלַת הַשְּׁנָה, עֲשֻׂרָה יָמִים הַקְּדוּשִׁים הֵלְלוּ מֵרֵאשׁ הַשְּׁנָה עַד יוֹם הַכְּפּוּרִים, שֶׁהֵם עֲשֻׂרַת יְמֵי תְּשׁוּבָה, אֲשֶׁר בָּהֶם יְהִיָּה לָנוּ כַּח בְּיוֹתֵר לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְלִתְקַן כָּל הַפְּגָמִים וְכָל הַחֲטָאִים וְהַעֲוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים שֶׁל כָּל הַשְּׁנָה בְּלָהּ. עַל-כֵּן זַכְּנוּ נָא, חַנּוּנוּ נָא, לְכָל נֶאֱבָד חַס וְשָׁלוֹם מִתְּנָה טוֹבָה הַזֹּאת, כִּי בַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, מִתְּנַבֵּר עָלֵינוּ הַבַּעַל דְּבָר גַּם

בעשרת ימי תשובה, עד אשר חלפו ועברו אצלנו כמה שנים בלי תשובה שלמה אפלו בעשרת ימי תשובה, אף גם בעונותינו הרבים, כמה וכמה פגמים פגמנו לפניך בעשרת ימי תשובה בעצמן, ובכל הימים הקדושים, בראש השנה וביום הכפורים, ובסכות, ובשמיני עצרת, ובשמחת תורה, כי גם ימים הקדושים הללו לא זכינו עדין לשמרים כראוי בלי פגם, ופגמנו גם בהם הרבה מאד, במחשבה דבור ומעשה, בשוגג ובמזיד, באנס ובכרצון. ועתה מה יש לי עוד צדקה ולזעק עוד אל המלך, גדול עוני מנשוא, עצמו חטאי מספר, לילא רחמיך וחסדיך אז אבדתי בעיני:

מלא רחמים רבים, זכני מעתה לחזר ולבקש ולמצא את כל האבדות שאבדתי מיום היותי על האדמה עד היום הזה, זכני עזרני מעתה להטהר ולהתקדש בקדשה גדולה בכל השנה בלה, וביותר בימים הנוראים הקדושים האלו מראש השנה עד שמחת תורה, ותזכנו לתשובה שלמה באמת בעשרת ימי תשובה לתקן את כל אשר שחתתי. ונזכה אז לתקן פגם הברית בשלמות באמת, לתקן תקון החותם דקדשה, עד שנוזכה ביום הקדוש, ביום צום הכפורים יום גדול ונורא, שבת שבתון, יום מחילת חטא וסליחת עון וכפרת פשע, לגמור בו גמר תקון החותם דקדשה בשלמות. ותעזרנו ותזכנו לקבל יום צום הכפורים הקדוש והנורא מאד בקדשה ובטהרה גדולה ובשלמות גדול, ונזכה לשוב אז בתשובה שלמה, ולכבות מתוך שמחה וחדוה בשמך הגדול, ולהתודות לפניך בכל מיני ודוים, ולפרט כל חטאתינו ועונותינו ופשעינו לפניך, ולהתחרט עליהם בחרטה גדולה מעומקא דלבא באמת גמור, ולעזב אותם עזיבה גמורה, ולקבל עלינו באמת ובלב שלם שלא לעשותם עוד בשום אפן, ולא נשוב עוד לכסלה, אם און פעלנו לא נוסיה. ואתה ברחמיך הרבים, תמחל ותסלח ותכפר לנו על כל חטאתינו ועונותינו ופשעינו שחטאנו ושעונו ושפשענו לפניך. ותתקן ברחמיך כל החותמות דקדשה, ותשים אותנו עמך בית ישראל כחותם על לבך כחותם על זרועך. ותחתמנו לחיים טובים ארפים ולשלום, לחיים אמתיים, חיים שנוזכה לעשות בהם רצונך באמת, ותחתמנו בספרן של צדיקים אמתיים:

ותזכנו לקבל חג הסכות הקדוש בקדשה ובטהרה גדולה, ובשמחה וחדוה רבה ועצומה לשמך הגדול והקדוש, נגילה ונשמחה בישועתך בכל עז ותעצומות. ונזכה להיות אך שמח בימי הסכות הקדושים זמן שמחתנו, לגיל ולשוש

וְלִשְׁמַח בְּכָל עֵז, בְּגִילָה רַנָּה דִּיצֵה וְחֻדְוָה. וְתִזְכְּנוּ לְקַיֵּם מִצְוֹת סְפָה וְאַרְבַּע מִיָּנִים שְׁבִלְוֵלֵב בְּשִׁלְמוֹת, בְּשִׁמְחָה גְדוֹלָה, עִם כָּל פְּרִטְיָהֶם וְדִקְדוּקֵיהֶם וְכִנּוּתֵיהֶם וְתִרְוֵי"ג מִצְוֹת הַתְּלוּיִים בָּהֶם. וּבִזְכוּת מִצְוֹת סְפָה הַקְדוּשָׁה נִזְכָּה לְתַקֵּן וְלַחֲזֹק אֶת הַמְּלֶאכֶד הַקְדוּשׁ, וְנִזְכָּה לְחַלּוֹם עַל-יְדֵי מְלֶאכֶד, וְלִמְאָכְלִים בְּרוּרִים וְזָכִים בְּלִי שׁוּם תַּעֲרֵבֶת סִיג וּפְסֻלַּת כָּלֵל, וְלֹא יִזְיָקוּ לָנוּ הַמְּאָכְלִים כָּלֵל, וְיִהְיוּ כָּל חֲלוּמוֹתֵינוּ מֵיֹשְׁבִים עָלֵינוּ לְמוֹכָה:

וּבִזְכוּת קְדֻשַׁת שְׁמִינֵי עֲצַרַת הַקְדוּשׁ, תִּזְכְּנוּ לְתַקּוֹן הַמְּשֻׁפָּט דִּקְדֻשָׁה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִינוּ תְּמִיד מִפְּנֵם הַבְּרִית וּמִמְקַרָּה לִילָה חֵם וְשִׁלּוֹם, וְתִהְיֶה הַטְּפָה הַקְדוּשָׁה נִקְלָטָת וְנִעְצָרַת בִּקְדֻשָׁה גְדוֹלָה פְּרִצוֹנָד הַטּוֹב, וְלֹא תִהְיֶה נִשְׁחַתֶּת חֵם וְשִׁלּוֹם לְעוֹלָם. וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלִינוּ מִרְבָּנִים וְדִינִים שְׂאִינִם הַגּוֹנִים, וְתִכַּבֵּל כְּחֵם וּמְשֻׁלְתָם מִן הָעוֹלָם. חוּסָה עָלֵינוּ כָּרַב רַחֲמִיךָ, וְזַכְּנוּ שִׁיְהִיָּה לָנוּ וְלְכָל יִשְׂרָאֵל רְבָנִים וְדִינִים כְּשֵׁרִים שְׁיַעֲמִידוּ הַדָּת עַל תְּלוּ, וְיִדְוֵנוּ דִּין אֱמֶת לְאַמְתּוֹ, בְּאַפֵּן שֶׁנִּזְכָּה לְתַקּוֹן הַמְּשֻׁפָּט בְּאַמְתּוֹ, וְנִזְכָּה לְתַקּוֹן הַבְּרִית בְּשִׁלְמוֹת בְּכָל הַבְּחִינּוֹת בְּאַמְתּוֹ פְּרִצוֹנָד הַטּוֹב. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֹד, וּמֵלֵא כָּל מְשֻׁאֲלוֹתֵינוּ לְמוֹכָה, אִם כְּבָנִים אִם כְּעַבְדִּים, אִם כְּבָנִים רַחֲמֵנוּ כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים, וְאִם כְּעַבְדִּים עֵינֵינוּ לְךָ תְּלוּיּוֹת, עַד שֶׁתַּחַנְּנוּ וְתוֹצִיא כְּאוֹר מְשֻׁפָּטֵנוּ, אִיּוֹם קְדוּשׁ:

ח תמוז

וּבְכֵן תִּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, וְתַתֵּן לָנוּ רַבִּי וּמְנַהִיג אֱמֶתִי, וְתַעֲזָרֵנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, שְׂאִזְכָּה לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקִים אֱמֶתִיִּים שְׁיֵשׁ לָהֶם יִשְׁבָּה הַגּוֹנָה שֶׁל תְּלִמִּידִים כְּשֵׁרִים וְהַגּוֹנִים פְּרִצוֹנָד הַטּוֹב. וְאַזְכָּה גַּם אֲנִכִּי לְהַכְּלִל בְּהִישִׁיבוֹת הַקְדוּשׁוֹת שֶׁל הַצַּדִּיקִים הָאֱמֶתִיִּים בֵּין הַתְּלִמִּידִים הַהַגּוֹנִים שְׁלָהֶם. וְתִזְכְּנוּ עַל-יְדֵי קְבוּץ הִישִׁיבוֹת הַקְדוּשׁוֹת שֶׁל הַצַּדִּיקִים הָאֱמֶתִיִּים לְקַבֵּץ וּלְתַקֵּן כָּל חֲלָקֵי הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה, וְנִזְכָּה לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמְתּוֹ, וְיִקָּים בָּנוּ מִקְרָא שְׁכַתּוֹב, כִּה אָמַר יְהוָה זְכַרְתִּי לְךָ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ, אֲהַבַּת כְּלוּלֹתֶיךָ, לְכַתֵּד אַחֲרֵי כַּמְדָּבָר בְּאַרְץ לֹא זְרוּעָה. וְתִזְכְּנוּ שִׁיתַּתְקֵן מַחְנוּ וְשִׁכְלֵנוּ עַל-יְדֵי הַצַּדִּיקִים הָאֱמֶתִיִּים, שְׁיֵאִירוּ בָּנוּ קְדֻשַׁת מַחֵם הַקְדוּשׁ, וְיִלְמְדוּ אוֹתֵנוּ דַעַת וְתִבְנוּנָה, וְיִלְמְדוּנוּ בְּאוֹרַח מְשֻׁפָּט, וְאַרְחוֹת חֶסֶדֶד יִגְלוּ לָנוּ, וְיִתְזַקְּנוּ בְּעַבְדוֹתֶיךָ, וְיִאֲמְצוּנוּ וְיִטְהַרוּ לְבַבְנוּ לְעַבְדוֹךָ בְּאַמְתּוֹ, וְיִשְׁמַחוּ נַפְשׁוֹתֵינוּ הָאֲמִלְלוֹת מְאֹד, כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי לְסַמְדָּ כִּי אִם עַל הַצַּדִּיקִים הָאֱמֶתִיִּים, וְאַלִּיָּהֶם אָנוּ מְקַשְׁרִים אֶת כָּל תְּפִלוֹתֵנוּ וְעַבְדוֹתֵנוּ:

אָנָּא יְהוָה, עֲשֵׂה לְמַעַן הַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים, וְזַכְּנֵי לְאִמּוּנָה שְׁלֹמָה בְּאֶמֶת בְּתַמּוּמוֹת וּבִכְפֻשִׁימוֹת, בְּלִי שׁוּם עַקְמִימִיּוֹת כְּלָל, וְלֹא תִדְחַח אוֹתִי חֶסֶם וְשִׁלּוּם מִהֶאֱמוּנָה לְעוֹלָם, אֲפִלוּ כִּרְגַע קֵלָה, רַק אֲזַכֶּה לִהְיוֹת חֹזֵק וְאִמִּיץ בְּאִמּוּנַתְךָ הַקְדוּשָׁה בְּאֶמֶת תְּמִיד, בֵּין בְּחַיֵּי בֵּין בְּעֵת יְצִיאַת נַשְׁמָתִי בֵּין לְאַחַר מִיתָה, בְּכָל מְקוֹם שֶׁאֶהְיֶה שָׁם כִּרְצוֹנְךָ וּכְמִשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְהַיִּשְׁרִים, שָׁם תִּהְיֶה הָאִמּוּנָה הַקְדוּשָׁה עִמִּי תְּמִיד לְשִׁמְרָנִי נֹצֵחַ, לְמַעַן לֹא אֲבוּשׁ וְלֹא אֶכְלֵם וְלֹא אֶכְשַׁל לְעוֹלָם, גַּם כִּי אֵלֶּךְ בְּגִיא צְלָמוֹת לֹא אֵירָא רַע כִּי אֶתֶּה עִמָּדִי, שֶׁבְמֶךָ וּמִשְׁעֲנֶתְךָ הִפְּהַ יִנְחַמוּנִי. עֲזֹרְנִי עֲזֹרְנִי, זַכְּנֵי בְּמַתְנַת חֶסֶם לְאִמּוּנַתְךָ הַקְדוּשָׁה, חֲמַל עָלַי בְּחַמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה, וְאַל תַּעֲשֵׂה עִמִּי כַחֲטָאִי, וְלֹא כְעֹנּוֹתַי תִּגְמַל עָלַי, רַק תַּחֲמַל וְתִרְחַם עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּזִכּוֹת וְכַח הַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים, וְתִשְׁמְרָנִי וְתִצִּילֵנִי מִכָּל מִינֵי כַפִּירוֹת שְׁפִלְבִּי, וּמִכָּל מִינֵי קִשְׁיוֹת וְחֻקִּירוֹת שֶׁלֹּא יַעֲלוּ עַל לִבִּי וְדַעַתִּי כְּלָל, רַק נִזְכֶּה לִהְיוֹת חֹזֵקִים בְּאִמּוּנַתְךָ הַקְדוּשָׁה תְּמִיד כִּי תִדַּר חֹזֵק בַּל נְמוּט לְעוֹלָם. וְתִמְשִׁיךְ וְתִשְׁפִּיעַ אִמּוּנָה בְּעוֹלָם, וְתִתְרַבֶּה וְתִתְגַּדֵּל וְתִתְחַזַּק וְתַעֲלֶה וְתִקּוּם הָאִמּוּנָה הַקְדוּשָׁה עַל עַמְדָּהּ וּמְכוּנָהּ, עַד אֲשֶׁר יִפְּלוּ וְיִתְבַטְּלוּ כָּל הָאִמּוּנוֹת כּוֹזְבִיּוֹת וְכָל הַכַּפִּירוֹת מִן הָעוֹלָם, כָּלֵם יִכְרְעוּ וְיִפְּלוּ, וְתַעֲקְרֵם וְתִשְׁבְּרֵם וְתִכְלֵם וְתִכְנִיעֵם וְתִשְׁפִּילֵם וְתִבְטְלֵם כְּבִטּוֹל גְּמוּר מֵעֵתָה וְעַד עוֹלָם, וְתִגְלֶה הָאֶמֶת בְּעוֹלָם, וְכָל בְּאֵי עוֹלָם יִשׁוּבוּ לְאִמּוּנַתְךָ הַקְדוּשָׁה, וְיִתּוּסְפוּ גִרֵי-צַדֵּק רַבִּים עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. וְתִתֵּן לָנוּ כַח לְבָרֵךְ וּלְתַקֵּן פָּגַם הַנְּגָאוֹה הַנִּמְשַׁכֵּת עַל-יְדֵי הַגֵּרִים חֶסֶם וְשִׁלּוּם, לְשִׁבְרֵךְ וּלְבִטּוֹל כָּל הַפְּגָמִים שֶׁהֵם מְכַנְּסִין בְּיִשְׂרָאֵל, וּלְבָרֵךְ וּלְהַעֲלוֹת הַכֹּל אֶל הַקְדוּשָׁה. וְתַעֲזֹרְנוּ לְנַעַר וּלְהַשְׁלִיךְ מֵאִתְּנוּ כָּל מִינֵי גְאוֹת וְנִבְהוּת שֶׁבְּעוֹלָם, מִכָּל מַה שֶׁהִפָּה יָכוֹל לְדַבֵּר וְהִלָּב לְחַשֵּׁב. וְתַזְכְּנוּ לְעֲנּוּה אֲמִתִּיית וּלְהַעֲלוֹת כָּל הַנְּגָאוֹה אֵלֶיךָ, כִּי לֹךְ לְבַד הַנְּגָאוֹה וְהַגְּדָלָה וְהַמְּשָׁלָה, כְּאִמּוֹר, יְהוָה מְלֹךְ גְּאוֹת לְבַשׁ לְבַשׁ יְהוָה עֵז הַתְּאֵזֵר, אֵף תִּכּוֹן תִּכְּלֵם בַּל תִּמוּט. וְנִזְכֶּה לְתַקֵּן תִּקּוֹן הַבְּרִית בְּשִׁלְמוֹת, וּלְקַדֵּשׁ אֶת מַחְנוֹ וְשִׁכְלָנוּ בְּתַכְלִית הַקְדוּשָׁה בְּשִׁלְמוֹת:

וְתִזְכְּנוּ לְשִׁנָּה דְקַדְשָׁה, לְשִׁנָּה טוֹבָה וּמְתוּקָה, וְתִאִיר עֵינֵינוּ פֶּן נִישַׁן הַמּוֹת, וְנִזְכֶּה לִישַׁן מִתּוֹךְ דְּבָרֵי תוֹרָה תְּמִיד, שְׁנָה שֶׁל חַיִּים, שְׁנָה טוֹבָה עֲרֵבָה וּמְתוּקָה, וְיִקְרָם בָּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב, מִתּוּקָה שְׁנַת הָעוֹבֵד אִם מְעֵט וְאִם הַרְבֵּה יֵאָכֵל, כְּטוֹב אֵלֶּיךָ אֶקְיֵץ בְּרַחֲמִים:

ובבן תרחם עלינו אבינו אב הרחמן, שנוזכה לעבד אותך תמיד באמת בתמימות ובפשיטות, בלי שום חכמות כָּלָל, ותעזרנו ותושיענו שנוזכה לסלק ולהשליך מאתנו כל החכמות בשביל עבודתך הקדושה, הן חכמות העולם שהם באמת שטות והכל, ואפלו חכמות גמורות, בלם נוזכה לסלק מעלינו בשביל עבודתך האמתית. ונסלק ונשליך כל שכלנו וכל חכמותינו מאתנו, ונעבד אותך תמיד באמת בתמימות ובפשיטות גמור, בלי שום חכמות כָּלָל, עד שנעשה אפלו דברים הנראין בעיני העולם כשגֵעוֹן בשביל אהבתך, כדי לעשות נחת רוח לפניך, ונוזכה לקיים מקרא שכתוב, באהבתה תשנה תמיד. ונוזכה להשליך עצמנו בכל מיני רפש וטיט בשביל מצותיך הקדושות, ואפלו בשביל דבר קל שהוא רצונך באמת, נוזכה להשליך עצמנו ולהתגלגל בכל מיני רפש וטיט, כדי לעשות נחת רוח לפניך באמת. ותעזרנו ותושיענו שנוזכה לקיים בחיינו כל התרי"ג מצות באמת עם כל פרטיהם ודקדוקיהם וכונותיהם, ועם כל המצות דרבנן וכל ענפיהם היוצאים מהם, וכל דבר ודבר שהוא רצונך נוזכה לקיימו באמת בכח גדול ובמסירות נפש באמת, ולהתגלגל בכל מיני רפש וטיט בשביל כל דבר שהוא רצונך באמת, כדי לעשות נחת רוח לפניך:

ט תמוז

ותזכנו ותעזרנו אותנו ואת כל עמך ישראל, שנוזכה להיות במדרגת בנים אצלך ולא במדרגת עבדים, כמו שכתוב, בנים אתם ליהוה אלהיכם, עד אשר תתן לנו רשות לחפש בגנויאי דמלכא, כבן המחפש בגנוי אביו, ותחמל עלינו, כאשר יחמל איש על בנו העובד אותו. ונוזכה לשוב ולראות ולהשיג בין צדיק לרשע, בין עובד אלהים לאשר לא עבדו, ויקים מקרא שכתוב, וחמלתי עליהם כאשר יחמל איש על בנו העובד אותו. ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עובד אלהים לאשר לא עבדו. ותביא לנו את משיח צדקנו במהרה בימינו, ויאיר בנו אור חכמתו הקדושה, עד אשר נוזכה לדעת את דרכיך, להשיג השגת צדיק וטוב לו, רשע וטוב לו, רשע ורע לו. ונדע ונבין ונשיג ארחות משפטיך הקדושים, כי צדיק אתה יהוה וישר משפטיך. ונוזכה לתקון המשפט בשלמות על ידי משיח צדקנו שיבוא במהרה בימינו, כמו שכתוב, לשלמה אלהים משפטיך למלך תן וצדקתך לבן מלך. ידיו עמך בצדק וענייך במשפט, ישפט עניי עם יושיע לבני אביון וידכא עושק:

והתזכנו להשיג סתרי תורה, ולהעלות ולהוציא המשפט דקדשה מעמקי תהום תחתיות, תהום אל תהום יקרא אבַע מימִיד. ותשיב ותעלה המשפט מעמקי תהומותיך, וישוב המשפט דקדשה על מכונו. ויקים מקרא שכתוב, ויגל כמים משפט:

והתזכנו שתהיה הראה אצלנו בשלמות תמיד בגשמיות ורוחניות, ותשמרנו ותצילנו תמיד שלא יהיה לנו שום פגם וחסרון וחשש וכאב בהראה לא בגשמיות ולא ברוחניות, רק תהיה הראה תמימה ושלמה בנו תמיד, עד שנוכח להמשיך עלינו קדשת הראה הקדושה משרשה העליון למעלה, שהיא כלולה מכל התקונים הקדושים האלה שהזכרנו לפניך. וברחמיך הרבים תמלא כל חפצינו לטובה, ותמשיך ותאיר עלינו כל התקונים האלה בתכלית השלמות, שהם תקון האמונה ותקון הברית והמחין, ובטול הגאווה ותקון החלום, ותקון המאכלים על ידי שמחה, ותקון המשפט, ושאר כל התקונים הכלולים בהם, בין מה שהזכרנו לפניך, בין מה שלא הזכרנו לפניך. בכלם תזכנו מהרה ברחמיך הרבים, עד שנוכח לעבדך באמת ובאמונה שלמה ובשמחה גדולה ובענוה אמתית באמת לאמתו ברצונך הטוב, מעתה ועד עולם, אמן סלה:

[על-פי תורה ו' - על-ידי זיעה טובה]

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתזכני להיות בשמחה תמיד. ותעזרני ותושיעני שאזכה לעשות כל המצות וכל הדברים שבקדשה בכח גדול, עד שאזכה להזיע בשעת עשית המצוה או הדבר שבקדשה, ועל-ידי זה אזכה שיצאו ממני כל הדמים העכורים וכל הארסיים רעים שיש בהם, הכל יצא לחוץ על-ידי הזעה טובה בשעת עשית דברים שבקדשה, ועל-ידי זה אזכה להכניע הפחול שהוא עכירת הדמים שמשם נמשך העצבות חס ושלום, ואזכה להיות בשמחה תמיד ולגרש ולבטל העצבות והמרה שחורה ממני, שלא יהיה להם שום שליטה ואחיזה בי כלל, רק אזכה להיות אף שמח תמיד:

וּתְרַחֵם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּךְ יִשְׂרָאֵל, וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלִינֵנוּ מִכָּל מִיַּיִן חֲלָאִים וּמִכְאוּבִים וּמִכָּל מִיַּיִן חֲלָשׁוֹת, וְתַחֲמַל עַל כָּל חוֹלֵי עַמּוּךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר כָּבֵד נָפְלוּ לְמִשְׁכָּב, שֶׁתִּשְׁלַח לָהֶם מִהֲרָה זַעֲמָה טוֹבָה, וְעַל-יַדֵּי-זֶה יֵצְאוּ מֵהֶם כָּל הָאֲרֻסִּים רָעִים שֶׁל הַדְּמִים הָעֹבְרוֹת, וְעַל-יַדֵּי-זֶה תִּרְפְּאֵם רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּרַחֲמֶיךָ, וְתִשְׁלַח עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ שְׂמֵחָה גְדוֹלָה בְּאַמְתָּ. וְנוֹכַח שִׁיְהִיָּה נִמְשָׁךְ עֲלֵינוּ תְּמִיד הַשְּׂמֵחָה שֶׁל יוֹם טוֹב עַל-יַדֵּי זַעֲמָה טוֹבָה דְקָדְשָׁה, שֶׁנִּזְכָּה לְהִכְנִים כָּל כַּחֲתוּנוֹ בַּשַּׁעַת עֲשִׂית כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה וְכָל דְּבָר שֶׁהוּא רְצוֹנְךָ, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְהִזְיַע זַעֲמָה טוֹבָה, וְעַל-יַדֵּי-זֶה נִזְכָּה תְּמִיד לְשְׂמֵחָה שֶׁל יוֹם-טוֹב, לְגִיל וְלִשְׂמֵחַ בְּךָ תְּמִיד בְּכָל יוֹם וְיוֹם, עַל אֲשֶׁר זָכִיתֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיבִים, וּבְחִרְתָּ בְּנוֹ מִכָּל הָעַמִּים וְרוֹמַמְתֵּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדְשָׁתֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּקְרַבְתֵּנוּ מִלְּכַנּוֹ לְעַבְדוֹתֶיךָ, וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עֲלֵינוּ קְרֵאתָ:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֶתְּהָ יוֹדַע כִּמָּה וְכִמָּה מִזִּיק לְנוּ הָעַצְבוֹת חֵם וְשִׁלּוּם, אֲבָל מַה נַּעֲשֶׂה וְהָעַצְבוֹת וְהַמָּרָה וְהַמָּרָה שְׁחוֹרָה מִתְגַּבְּרִים עֲלֵינוּ כְּכֹל פַּעַם בְּהַתְּגַבְּרוֹת גְּדוֹל בְּלִי שְׁעוֹר, עַד אֲשֶׁר כִּשְׁל כַּח הַסֶּפֶל, וּמַה נַּעֲשֶׂה וְעוֹנוֹתֵינוּ עֲשׂוּ. אִךְ כָּבֵד הַזֶּה־רַתְּנוּ שְׂאֵף-עַל-פִּי-כֵן צְרִיכִין לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה תְּמִיד, וְכָל אָדָם כִּמוֹ שֶׁהוּא צְרִיךְ לְהַתְּגַבֵּר לְהִרְחִיק הָעַצְבוֹת וְהַמָּרָה שְׁחוֹרָה, וְלְהִכְרִיחַ עֲצָמוֹ בְּכָל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה תְּמִיד. עַל-כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ מְלֵא רַחֲמִים, שֶׁתַּחֲוֶם וְתַחֲמַל וְתִרַחֵם עֲלֵינוּ בְּכָל-עַתָּה, וְתַעֲזֹרְנוּ לְשַׂמַּח אֶת נַפְשֵׁנוּ בְּכָל מִיַּיִן עֲצוֹת וּדְרָכִים, בְּאַפְּן שֶׁנִּזְכָּה לְהִרְחִיק הָעַצְבוֹת מֵאַתְּנוּ בְּכָל-עַתָּה, וְלְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה תְּמִיד, עַד שֶׁנִּזְכָּה שִׁיְהִיָּה נִמְשָׁךְ עֲלֵינוּ בְּכָל יוֹם וְיוֹם הַשְּׂמֵחָה שֶׁל יוֹם-טוֹב קָדֵשׁ, וְנוֹכַח לְהַתְּבוֹנֵן וְלְהֵאֱמִין בְּמַעֲשֵׂי יְהוָה וּנְפִלְאוֹתָיו, אֲשֶׁר הוּא עוֹשֶׂה עִמָּנוּ בְּכָל יוֹם נְפִלְאוֹת וְנִסִּים גְּדוֹלִים וְנוֹרָאִים לְחַזְקֵנוּ וּלְאַמְצָנוּ לְבַל נִמוּט לְעוֹלָם חֵם וְשִׁלּוּם, כְּאֲשֶׁר כָּבֵד גְּלִית דַּעַתְנוּ לְרֵאוֹת מַעַט מִרְחוֹק חֲסָדֶיךָ וּנְפִלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמָּנוּ בְּכָל יוֹם וּבְכָל-עַתָּה וּבְכָל שָׁעָה, כִּמוֹ שְׂכַתוֹב, מֵאַתָּה יְהוָה הֵיטֵה זֹאת הִיא נְפִלְאֹת בְּעֵינֵינוּ. זֶה הַיּוֹם עֲשֶׂה יְהוָה נְגִילָה וְנִשְׂמֵחָה בּוֹ. שִׂמַּח נַפְשׁ עַבְדְּךָ כִּי אֵלֶיךָ יְהוָה נִפְשִׁי אֶשְׂאֵא. חַזְקֵנִי וְאַמְצָנִי וְעֲזֹרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי בְּדַרְכֵי חֲסָדֶיךָ וּנְפִלְאוֹתֶיךָ הַנוֹרָאוֹת, שֶׁאִזְכָּה לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה תְּמִיד בְּאַמְתָּ, אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן:

[על-פי תורה ז' - כי מרחמם ינהגם]

י תמוז

רַחֲמֶיךָ רבים יהוה כמשפּטֶיךָ חַיְנִי. רחום וְחַנּוּן יהוה אֲרַךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד. חַנּוּן וְרַחוּם יהוה אֲרַךְ אַפַּיִם וְגָדֵל חֶסֶד. טוב יהוה לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו. בְּרַחֵם אָב עַל בָּנָיִם בֵּן תִּרְחַם עָלֵינוּ. אַל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רַאשׁוֹנִים מִהֵר יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דִלּוֹנוּ מָאֵד. יהוה יהוה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֲרַךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת. אָבִינוּ אָב הַרְחֵמֵן הַמְרַחֵם רַחֵם נָא עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּוֹת בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים בְּרַחֲמֶיךָ הָאֱמֶתִיִּים. חוֹסֶה עָלֵינוּ כָּרַב רַחֲמֶיךָ בְּגֵדֵל חֶסְדֶּיךָ, הַמּוֹן מַעֲיָה וְרַחֲמֶיךָ אֵל יִתְאַפְּקוּ עָלֵינוּ, יַעֲזֹרְנוּ רַחֲמֶיךָ וְחַיִּינֹתֶיךָ עַל בְּנֶיךָ, וְרֵאֵה עֵינֵינוּ וְעַמְלָנוּ וְחַמַּל עָלֵינוּ לְמַעַנְךָ מְלֵא רַחֲמִים רַבִּים תְּמִיד. וְתֵן לָנוּ מִנְהִיג אֱמֶתִי שִׁיְהִיֶּה רַחֲמֵן בְּאַמֶּת, וְקִים לָנוּ מִקְרָא שְׁפֹתוֹב, כִּי מִרְחָמִם יִנְהַגֵּם:

לז' אדר הילולא דמשה רבנו ע"ה

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַעֲהוּ יִשְׂרָאֵל הָאֲזִינָה נוֹהֵג בְּצֵאֵן יוֹסֵף יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים הוֹפִיעָה. אֶתְּהָ עֲשִׂיתָ עִמָּנוּ חֲסָדִים רַבִּים וְעִצּוּמִים בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, וְנִתַּתָּ לְיִשְׂרָאֵל בְּכָל דּוֹר וְדוֹר מִנְהִיגִים אֱמֶתִיִּים, אֲשֶׁר הוֹרוּ אֶת יִשְׂרָאֵל אֶת הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר יֵלְכוּ בָּהּ, וְאֶת הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ. חוֹסֶה עָלֵינוּ גַם עֵתָה בְּדוֹר הַזֶּה וְשִׁלַּח לָנוּ רוּעָה נְאֻמָּן, מִנְהִיג אֱמֶת, רַחֲמֵן אֱמֶתִי, אֲשֶׁר יוֹכַל לְנַהֵג אוֹתָנוּ בְּרַחֲמִים וּבְחַמְלָה כְּמוֹ מֹשֶׁה רַבּוֹנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, שִׁירְחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמָנוֹת הָאֱמֶתִי לְהוֹצִיא אוֹתָנוּ מֵעֲוֹנוֹת, אֲשֶׁר זָהוּ עֵקֶר הַרַחֲמָנוֹת עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, כִּי זָהוּ עֵקֶר הַרַחֲמָנוֹת הַגְּדוֹל מִכָּל מִיַּי רַחֲמָנוֹת לְהוֹצִיא יִשְׂרָאֵל מֵעֲוֹנוֹת. כִּי אֶתְּהָ יוֹדַע גְּדֵל קִדְּשֵׁנוּ בְּשִׁרְשֵׁנוּ, אֲשֶׁר כָּל נַפְשוֹתֵינוּ חַצִּיבוֹת וְנִמְשָׁכוֹת מִמְּקוֹם גְּבוּהָ וְעֲלִיוֹן וְדַק וְקָדוֹשׁ מָאֵד מָאֵד, וְאֵנוּ רַחוּקִים לְגַמְרֵי מַעוֹן, וְאִין שׁוּם עוֹן וּפְגָם שִׁיךְ לָנוּ כְּלָל, לְגֵדֵל דְּקוֹתָנוּ וְרוּחַנִּיּוֹתָנוּ בְּשִׁרְשֵׁנוּ, עַד אֲשֶׁר אֵי אֲפֹשֶׁר לָנוּ לְשֵׂא עָלֵינוּ עַל עוֹן אֶחָד, מִכָּל שְׂכָן עַל עֲוֹנוֹת וְחַטָּאִים וּפְשָׁעִים רַבִּים וְעִצּוּמִים וּפְגָמִים גְּדוֹלִים וְנוֹרָאִים אֲשֶׁר נִלְכַּדְנוּ בָּהֶם:

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, אֶתְּהָ לְבַד יוֹדַע גְּדֵל הַרַחֲמָנוֹת אֲשֶׁר עָלֵינוּ בְּעַת הַזֹּאת בְּכָלִּלוֹת וּבְפִרְטוּת עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, כִּי רַע וְמוֹר כִּי נִגַּע עַד הַנֶּפֶשׁ, כִּי עֲוֹנוֹתֵי עַבְרוֹ רַאשֵׁי כְּמוֹשָׂא כְּבֵד וְכַבְדּוֹ מִמֶּנִּי. הִבַּט מִשְׁמַיִם וְרֵאֵה הִישׁ

מכאוב כמכאובי העון לנפש ישראל הקדושה והטהורה והנוראה, דקה ורוחניית
מאד מאד. ואתה יודע שכל היסורים שבעולם אינם נחשבים ליסורים כלל, כנגד
יסורי הנפש מישראל, כשנופלת באיזה עון ופגם חס ושלום, מכל שכן וכל שכן
בעונות רבים חס ושלום. אוי לנו מאד, אוי נא לנו כי חטאנו. כי מי יוכל לסבל כבוד
משאות פאלה, ואיכבה תעצר כח נפש דק ורוחני כזה, ופה יצחה קדושה וטהורה,
מגדלת בהיכל המלך לפני ולפנים, בת מלך פנימה, שתשא עליה גשמיות כזה,
עכירות כזה, לכלוך וטנוף וזקמה של עון אחד. איכה יועם זהב ישנא הפתם הטוב
תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות. לא ידעתי נפשי, איך אני יכול לחיות אפלו
יום אחד, כי נלאתי גשוא על מדהבה של עונות ופשעים ופגמים רבים ועצומים
פאלה. מה נתאוונ ומה נאמר מה נדבר ומה נצטרק, האלהים מצא את עון עבדי.
הננו בידך בחמר ביד היוצר. חוסה עלינו רחם עלינו, חמל עלינו כרב רחמיה, כעצם
חמלתך, כגדל חסדך. ושלח לנו מהרה מנהיג אמתי שיהיה רחמן גדול באמת, וידע
איך להתנהג עם הרחמנות, איך לרחם על כל אחד ואחד, ויכניס בנו הדעת הקדוש,
ויורה אותנו דרך ועצה שלמה, ויוציאנו בכחו הגדול מכל החטאים ועונות ופשעים,
ויגרש ויבטל מאתנו את כל הרוח שטות שנדבק ונאחז בנו, ולא נשוב עוד לכסלה,
ולא נחטא עוד, ולא נעשה עוד הרע בעיניך, אם און פעלנו לא נוסיה, שמרה נפשי
והצילני אל אבוש כי חסיתי כה, כי אתה לבר יודע גדל הרחמנות שיש על האדם
בעולם הזה, אשר אנו הולכים בעולם הזה נע ונד מבבלל ומטרף, כי כל ימינו פנו
בעברתך כלינו שנינו כמו הגה. וכבר חלפו עברו עלינו ימים ושנים הרבה ועדין לא
שכנו מפעותנו:

רבנו של עולם, אדון הרחמים והסליחות, עוררה נא ברחמיה וחסדיך, את המנהיג
הראשון האמתי שהוא משה רבנו עליו השלום, עם כל הצדיקים האמתיים
הכוללים בו, שיעמדו בעזרתנו ויגמרו מהרה מה שהתחילו לקרבנו אליך אבינו
שבשמים, ולהחזירנו בתשובה שלמה לפניך:

יא תמוז

ועתה ארים קולי ואקרא אליהם בקול מר, ואעז ואמר, צדיקי יסודי עולם אבירי
הרועים, מנהיגי ישראל האמתיים, אשר היו בכל דור ודור. קומו נא, עמדו
נא, עוררו נא, התיצבו נא, חלו נא פני אל במיטב הגיון, עמדו נא בעזרתנו בעת צרה

הזאת בעוקבא דמשיחא, אולי יחוס עם עני ואביון אולי ירחם, כי הלא אתם בעצמיכם הודעתם לנו שאין שלמות להנשמה בשמסתלקת למעלה שתהיה רק למעלה ולא למטה, אפלו אם נסתלקה למקום שנסתלקה. רק עקר שלמות הנשמה הוא, כשהיא למעלה למעלה שתהיה למטה למטה גם כן, ותאיר בבני עולם הזה השפל, לרחם עליהם להוציאם מעונות, ולהאיר בהם הדעת הקדוש, להודיעם כי יהוה הוא האלהים, לדעת כי יש אלהים שליט בארץ. כי אתם ידעתם, כי עקר תענוגיו ושעשועיו של השם יתברך, הוא רק כשעולה למעלה העבודה של עולם השפל הזה, כי יש להשם יתברך, מלאכים ושרפים ואופנים וחיות הקדש ועולמות הרבה שעובדים אותו תמיד, ועושים באימה וביראה רצון קונם, ואף על פירי-כן עקר תענוגיו ושעשועיו יתברך, כשעולה למעלה העבודה של עולם השפל הזה, כאמור, ואכית תהלה מגושי עפר, מקרוצי חמר, מגלומי גוש, מחסרי דעה, מריקי שכל, והיא תהלתך. ועתה עתה, אדונינו מורינו ורבותינו, אבותינו הודינו זיוינו ותפארתנו, עטרת ראשנו, אן פניתם, אן פניתם, על מי עזבתם אותנו, על מי נמשתם מעט הצאן הזה, בין דבים ואריות וחיות רעות רבים מאד, והיכן היא ההשארה שהשארתם אחריכם להנהיג את ישראל במקומכם, כמו שאתם רוצים באמת, כי נשארנו פתרון בראש החר וכנס על הגבעה, ולמה תהיה עדת יהוה כצאן אשר אין להם רועה. המזכירים את יהוה אל דמי לכם, אל תחרישו ואל תשקטו, עד אשר ישלח לנו מושיע ורב ומנהיג אמת, להצילנו מעונות ומחטאים ומכל מיני פגמים שבעולם, ויקרבונו אליו יתברך ולעבודתו חיש קל מהרה, וכאשר החלתם חסדכם עמנו, בן תגמרו בעדנו, ומה שהיה הוא שיהיה, שנופה גם בדור הזה למנהיג אמת שיהיה בבחינת משה, כי אתפשטותא דמושה בכל דרא ודרא, וכבר הבטחתנו שלא תעזבו אותנו לעולם:

רבנו של עולם, בעל הרחמים, בעל הרצון, בעל הטוב והחסד, בעל החמלה והחנינה, רחם עלינו ברחמיך הרבים, וזכנו נא בכח וזכות חסידך וצדיקך עושי רצונך יראיך ותמימיך, אשר הם האוצר של יראת שמים שלך, ותמשיך עלינו מאוצרם הטוב יראה ופחד ואימה משמך הגדול והקדוש, שנופה שיהיה לנו יראת שמים באמת, ותהיה יראתך על פנינו לבלתי נחטא עוד לעולם. ותמשיך עלינו יראתך הקדושה תמיד, יראה תתאה ויראה עלאה, יראת העניש ויראת הרוממות.

ונזכה מעתה לעבדך באמת, באימה וביראה ובאהבה, ולא נסור מרצונך ימין ושמאל, עד שנוכה על ידי היראה שלמה להעמיד בנים ותלמידים הגונים בעולם, שיוכה כל אחד ואחד, אני וכל עמך בית ישראל, להכניס הדעת דקדשה בכנינו ויוצאי חלצינו ובתלמידים הגונים, כמו שכתוב, והודעתם לבניך ולבני בניך. וכל דבורנו ועסקנו בזה העולם יהיה רק בתורתך ועבודתך, שנוכה תמיד שכל אחד ואחד יעסק וידבר עם חברו ביראת שמים בכל יום ויום, ויקבלו דין מן דין תורה ודעת אלהים ויראת שמים, ויעורר ויזרו ויחזק כל אחד ואחד את חברו בעבודת השם יתברך, כי כבר גלית לנו על ידי חכמך האמתיים, שזה עקר ההשארה והחליפות שגשאר מן האדם אחר מיתתו בעולם הזה, כי אין גשאר מן האדם כלום בעולם הזה אחר פטירתו, כי אם דעתו ודבוריו הקדושים שזכה להאיר בחבריו ובניו, והזהרת אותנו שכל אדם צריך לעסק בזה, אפלו הפחות שבפחותים, כי כל אחד ואחד מישראל יש לו דעת ודבורים קדושים מה שאין בחברו, וצריך להאיר דעתו בחברו ובבניו ובכל הענפים השיכים לבגמתו, כי זה עקר ישוב העולם כשהעולם יודעין מהשם יתברך ותורתו הקדושה:

על-כן באנו לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי הראשונים והאחרונים, מגן ומושיע לנו בכל דור ודור, שתרחם עלינו ברחמך הרבים, ותעזר לנו ותזכנו שיהיה נשאר זכרנו לדורי דורות, ולא יפסק חבל הקדשה של ישראל לעולם, שתשפיע עלינו יראת שמים באמת, באפן שנוכה שיהיו דברינו נשמעים תמיד לעבודתך וליראתך. ונזכה בכל יום תמיד לדבר עם חברינו ובנינו ביראת שמים, ויתקומו דברינו ודעתנו אצלם, ולא יעברו דברינו מלבם חס ושלום, רק יכנסו דברינו האמתיים בלבם, וישמעו ויתקומו אצלם לעד כיתד חזק כל ימוט. וישובו אליך באמת, באפן שנוכה כלנו להאיר בהענפים היוצאים מאתנו להשאיר בנים ותלמידים הגונים הרבה בעולם, עד שבנינו ותלמידינו יזכו להוליד עוד בנים ותלמידים רבים, להאיר בהם הדעת הקדוש ששמענו וקבלנו מפי רבותינו וחכמינו וזכרונם לברכה, וכן מדור לדור לעולם. דור לדור ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו. ויקים בנו מהרה מקרא שכתוב, ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה, רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך, לא ימושו בפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יהוה מעתה ועד עולם:

יב תמוז

וּבְכֵן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שְׁנוּכָה לְהַשִּׁיג אורות המקיפין, שְׁנוּכָה לְהַבִּין וּלְהַשְׁפִּיל וּלְהַכְנִים בתוך פְּנִימִיּוֹת שְׁכָלְנוּ כָּל הַדַּעַת וְהַשְׁכָּל שֶׁלֹּא הֵינּוּ יְכוּלִין לְהַבִּין עַד הַנְּהָ. וְנוּכָה לַעֲלוֹת בְּכָל־עַת מִדְּרָגָא לְדְרָגָא וּמִמַּעַלָּה לְמַעַלָּה בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוּלָּה, וּלְהָאִיר בְּכָל פַּעַם הַשְׁכָּל וְהַדַּעַת דְּקִדְשָׁה בְּבָנִים וּתְלַמִּידִים הַגּוֹנִים, וּלְהַשִּׁיג בְּכָל־עַת מְקִיפִין חֲדָשִׁים וּלְהַכְנִים אורות המקיפִים לְתוֹךְ פְּנִימִיּוֹת הַשְׁכָּל. אֲבִינוּ אָב הַרְחֵמֵן הַמְּרַחֵם רַחֵם נָא עָלֵינוּ וְתֵן בְּלַפְנוּ בִּינָה לְהַבִּין וּלְהַשְׁפִּיל לְשִׁמּוֹעַ לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד, לְשָׁמֵר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה, עַד שְׁנוּכָה לְהַשִּׁיג אורות המקיפִין הָעֲלִיוֹנִים, שֶׁהֵם עֶקֶר שְׁעֵשׂוֹעַ וְתַעֲנוּג עוֹלָם הַבָּא, שֶׁהֵם אֲרִיכַת הַיָּמִים וְהַשָּׁנִים, חַיִּים טוֹבִים וְאֲרַכִּים בְּאַמְתָּ, שֶׁהֵם הַמְקִיפִים שְׁלִמַּעַלָּה מֵהַזְּמַן, שֶׁהֵם רַב טוֹב הַצָּפוֹן וְגִנּוּז לִירֵאָיִךְ, אֲשֶׁר כָּל הַזְּמַן שֶׁל כָּל הָעוֹלָם הַזֶּה מֵהַ שְׁהִיָּה וּמֵהַ שְׁהִיָּה אֵינוֹ עוֹלָה כְּלָל בְּנֶגֶד יוֹם אֶחָד, וְאַפְלוּ בְּנֶגֶד שְׁעָה אַחַת שֶׁל הָעוֹלָם הַבָּא, שֶׁהוּא לְמַעַלָּה מֵהַזְּמַן, שֶׁהוּא יוֹם שְׁכָלוֹ אֶרֶךְ וְטוֹב, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁנוּכָה לָזֶה:

וְתוֹרְנֵי וְתַלְמִידֵי תְּמִיד לְצַמְצֵם אֶת שְׁכָלִי, שֶׁלֹּא אֶתְחִיל לְהַכְנִים בְּחִקִּירוֹת וְקִשְׁיוֹת כָּלֵל. וְאַזְכָּה לְדַעַת מֵהַ לְדַבֵּר עִם חֲבֵרֵי וְלִשְׁוֹם סִיג לְדַבְּרֵי לְשִׁתַּק בְּמִקּוֹם שְׂאֵנִי צְרִיךְ לְשִׁתַּק, וְלֹא אֶהְרֵם אֶת הַגְּבוּל חֵם וְשָׁלוֹם, בְּאַפְּן שֶׁלֹּא אֲכַנּוּס חֵם וְשָׁלוֹם, בְּקִשְׁיוֹת וְחִקִּירוֹת שְׂאֵסוֹר לִי לְחַקֵּר וּלְהַקְשׁוֹת. וְתַגֵּן עָלַי וְתַשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי תְּמִיד שֶׁלֹּא יְבוֹאוּ עַל לְבִי וְדַעְתִּי חִקִּירוֹת וְהַקְשְׁיוֹת וְהַתְּרוּצִים שֶׁהֵם לְמַעַלָּה מֵהַזְּמַן, אֲשֶׁר אֵין הַזְּמַן מִסְּפִיק לְבֹאֵר הַקְשְׁיוֹת וְהַתְּרוּצִים שְׁיֵשׁ שֵׁם:

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מָלֵא רַחֲמִים, שְׁמֵרָה נִפְשֵׁי וְהַצִּילֵנִי מִכָּל מִינֵי קִשְׁיוֹת וְחִקִּירוֹת, זְכַנִּי לְהֶאֱמִין בְּךָ בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה לְבַד בְּלִי שׁוּם חִקִּירוֹת וְקִשְׁיוֹת כָּלֵל, רַחֵם מִדַּעְתִּי וּמִמַּחְשַׁבְתִּי וּמִלְבִּי כָּל מִינֵי חִקִּירוֹת וּבִלְבוּלִים וְכָל מִינֵי קִשְׁיוֹת וְתְרוּצִים בְּדַרְכֶּיךָ הַקְּדוּשִׁים, וְלֹא אֶתְחִיל לְחַקֵּר שׁוּם חִקִּירָה כָּלֵל בְּחִקִּירוֹת הָאֱלֹהוֹת, רַק אֶתְחַזַּק וְאֶתְאַמֵּן בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה לְבַד בְּאַמְתָּ וּבְתֵם לְכַב. מְרִיָּה דְעֵלְמָא כְּלָא, הַתְּמִים בְּמַעֲשָׂיו, הַתְּם וּמִתְמָם עִם תְּמִימִים, זְכַנִּי לְתְּמִימוֹת בְּאַמְתָּ, וְאַזְכָּה לְקַיֵּם בְּאַמְתָּ מִקְרָא שְׁכַתוּב, תְּמִים תְּהִיָּה עִם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, אֲשֶׁפִּילָה בְּדַרְךָ תְּמִים מְתִי תְּבוֹא אֵלַי, אֶתְהַלֵּךְ בְּתֵם לְכַבִּי בְּקֶרֶב בֵּיתִי. לְכַב עֲקֵשׁ יִסוּר מִמֶּנִּי רַע לֹא אֲדַע. עֵינֵי בְּנֶאֱמָנִי אֶרְצֵן לְשַׁבֵּת עִמָּדִי, הוֹלֵךְ בְּדַרְךָ תְּמִים הוּא יִשְׁרָתֵנִי, וְאֵנִי בְּתְּמִי אֵלֶיךָ פְּדֵנִי וְחַנּוּנִי. תֵּם וְיִשָּׁר יִצְרוּנִי כִּי

קויתיד. ונאמר, אשרי תמימי דרך ההולכים בתורת יהוה. חוס וחמל עלי, וזכני לעבד אותך בתמימות גדול באמת ובאמונה שלמה ובפשיטות גמור, עד שאזכה לעבר ולעלות על כל החכמות שבְעוֹלָם, שיאיר עלי הארת הרצון העליון. ואזכה לכסף ולהשתוקק ולהתגעגע אליך באמת, ברצון מפלג מאד בלי שעור, ואזכה לחיי עולם הבא ליום שבלו ארך וטוב. ונזכה ונחיה ונראה ונירש טובה וברכה לשני ימות המשיח ולחיי העולם הבא. ואזכה ברחמיך להשיג ולהרגיש חיי עולם הבא בעולם הזה, ולראות עולמי בחיי, שאזכה להשיג תקופות הימים ותקופות השנים, להשיג בעולם הזה המקיפים של עולם הבא הנקראים ימים, והמקיפים הנקראים שנים. ותשפיע עלינו שפע הפתר עליון דקדושה, ושם תמהרנו מכל חפאתינו ועונותינו ופשעינו, ויתהפכו שם כל עונותינו לזכיות:

ובכן תרחם עלינו אבינו אב הרחמן, יהוה אלהי השמים ואלהי הארץ, הכל יכול וכוללם יחד, ותאיר עלינו אור קדשת הצדיקים האמתיים המאירים בכל העולמות בלם, בעולמות עליונים ובתחתונים, בדרי מעלה ובדרי מטה, ויאירו ויודיעו לדרי מעלה שעדין אינם יודעים בידעתו יתברך כלל, ויעוררו ויקיצו את כל הדרי מטה, את כל השוכני עפר המנחים בדיוטא התחתונה, בשפל המדרגה, ויאירו בהם ויגלו להם, כי מלא כל הארץ כבודו. ויעוררו ויחזקו את כל הנפשות הנפולות שנפלו למקום שנפלו, כל אחד ואחד כפי ירידתו, ויחיו ויעוררו ויקיצו אותם, אפלו הנפשות הירודות מאד שנפלו בעונות ובעברות גדולות, על בלם יגיעו רחמיהם, ויחיו וישיבו נפשותם החלושות הפגומות מאד, נפש החוטאת, נפש המרה מאד, יחוסו על דל ואכיון ונפשות אכיונים יושיעו. ויעוררו ויחזקו ויאמצו אותם, שאף-על-פי-כן אל יתיאשו עצמן בשום אפן בעולם, כי מלא כל הארץ כבודך ובכל מקום אתה נמצא, וגם בהשאל תחתיות יכולין להתקרב אליך, כי לית אתר פנוי מנך, ואין שום יאוש בעולם כלל:

רבנו של עולם, מלא רחמים בכל-עת ובכל רגע תמיד, רם ונשא, מרום וקדוש תשכון ואת דבא ושפל רוח, להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדבאים, אם על המלך טוב תנתן לנו נפשנו בשאלתנו ועמנו בבקשתנו. רחמן מלא רחמים, יצא דבר מלכות מלפניך ותען ותאמר, נבלתי יקומו, תקיצו ורננו שוכני עפר. ותגלה על-ידי צדיקך האמתיים טובך וחסדיך הרבים כי לא תמנו, כי לא כלו רחמיך לעולם,

ועדין אתה עמנו תמיד, כי יהוה אתנו ואצלנו ועמנו וקרוב לנו גם עתה, כי לא ימש
יהוה את עמו בעבור שמו הגדול:

יג תמוז

טוב ומטיב, מלא רחמים, החיינו נא, השיבנו נא, סמכוני באישיות רפדוני
בתפוחים, כי חולת אהבה אני. עוררני נא, הקיצני נא, אתה יהוה חנני
והקימני, הקם על סלע רגלי פונן אשורי. אמצני וחזקני נא ביראתך ובעבודתך, אל
תמשני ואל תעזבני אלהי ישעי. אמיץ וחזק רפיון ידי, באפן שאזכר לשוב אליך באמת
חיש קל מהרה, ואבטח ביהוה ולא אמעד לעולם, ולא אפל בדעתי משום דבר
שבועולם, הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד, כי עזי וזמרת יה יהוה ויהי לי לישועה.
אבטח בשם יהוה ואשען באלהי, כי לא תעזב אותי לעולם. ונזכר להשיג בשלמות
השגת דרי מטה שהוא השגת מלא כל הארץ כבודו. ונזכר להרגיש בכל-עת ורגע
אלהותך עלינו, ונדע ונאמין באמת, כי מלא כל הארץ כבודך, ואתה ממלא כל עלמין
וסוכב כל עלמין, ולית אתר פנוי מנך, כמו שכתוב, אם יסתר איש במסתרים ואני לא
אראנו נאם יהוה, הלא את השמים ואת הארץ אני מלא. ונזכר לקים באמת מקרא
שכתוב, שויתי יהוה לנגדי תמיד. ונדע ונכיר ונרגיש בכל-עת ואתה ואימתך עלינו,
שנזכר לדעת באמת ובאמונה שלמה אשר אתה עומד עלינו בכל-עת ורגע, ומפניך
לא אפטר. ותהיה יראתך על פני תמיד לבלתי אחטא, ואזכר להתירא ולפחד תמיד
מפני פחד יהוה ומהדר גאונו, ולהתקרב אליך ולהתדבק בך באמת בדבקות גדול
כרצונך הטוב. ותזכנו ותעזרנו שיהיה נכלל אצלנו שני ההשגות יחד, השגת דרי מטה
עם השגת דרי מעלה, אשר הם שואלים איה מקום כבודו. ונזכר לדעת באמת כי לית
מחשבה תפיסה בך כלל, ותכלית הידיעה אשר לא גדע כי לגדלתך אין חקר:

רבוננו של עולם, סתים ונליא, המגביה לשבת המשפילי לראות בשמים ובארץ.
מקימי מעפר דל מאשפות ירים אביון. הקם והרם דל ואביון כמוני מעפר
ומאשפות, כי אתה כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה. זכנו שיכללו ויאירו בנו יחד
השגת הבן והתלמיד, שהוא השגת דרי מעלה ודרי מטה. ויהיו נכללין כל העולמות
יחד, עליון בתחתון ותחתון בעליון, באפן שנזכר ליראה שלמה באמת, ולא נתבטל
במציאות חס ושלום, רק נזכר להרגיש מלוי אלהותך בכל הארץ בהדרגה ובמדה,
כלול יחד מהשגת מלא כל הארץ כבודו ואיה מקום כבודו, באפן שנזכר ליראה

שְׁלֹמָה מִפְּנֵי תְּמִיד כְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב בְּאַמֶּת. וּבְכֵן תִּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתַעֲזְרוּנוּ וְתוֹשִׁיעֵנו שְׁנוּכָה שְׂאִיר עָלֵינוּ בְּשַׁעַת אֲכִילַתְנוּ הָאֶרֶת הַרְצוֹן הַקְּדוֹשׁ, וְתִתֵּן לָנוּ כַּח וְעוֹז וְגִבּוּרָה מֵאַתָּךְ, וְנוֹכַח לְהִיּוֹת אֲנָשִׁי חֵיל יִרְאֵי אֱלֹהִים אֲנָשִׁי אֲמַת שׁוֹנְאֵי בְּצַע, כִּי אַתָּה הַנּוֹתֵן כַּח לַעֲשׂוֹת חֵיל. עֲזְרוּנוּ וְחֻזְקָנוּ וְאִמְצָנוּ בִּירֵאתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, וּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ שְׁנֵהֲיָה גִבּוּרִים אֲנָשִׁי חֵיל בְּאַמֶּת כְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב. וְתִתֵּן לָנוּ מִמְּשָׁלָה דְקַדְשָׁה, כִּי הָעֵשֶׂר וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל, וּבִיָּדְךָ כַּח וְגִבּוּרָה וּבִיָּדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לְכָל. וְכֵּן שְׂיֵהֲיָה לָנוּ חֵלֶק טוֹב בְּהַמְּלָכוֹת וְהַמְּשָׁלָה דְקַדְשָׁה, בְּאַפְּן שְׁנוּכָה לְהַמְּשִׁיךְ פְּרִנְסָה טוֹבָה בְּהִרְחָבָה גְדוֹלָה לָנוּ וּלְכָל אֲנָשִׁי בֵּיתֵינוּ וּלְכָל הַתְּלוּיִם בָּנוּ מֵעַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יוֹדֵעַ עֲצָם דְּחַקְנוּ וְעַמְלָנוּ וּמַעוֹט וְצַמְצוּם הַפְּרִנְסָה שְׁנֵתְמַעְטָה מְאֹד פְּרִנְסַת עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל, בְּפִרְט פְּרִנְסַת הַכְּשָׁרִים הַחֲפָצִים לְכֵּן בְּדַרְךְ הַקְּדוֹשׁ וְלַעֲבֹדְךָ בְּאַמֶּת, אֲשֶׁר פְּרִנְסַתְךָ דְּחֻקָּה מְאֹד, וְרַבִּים גִּמְעִים הַרְבֵּה מֵעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִחֲמַת עוֹל וְטִרְדַת הַפְּרִנְסָה. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ שְׁפַע טוֹבָה וּפְרִנְסָה טוֹבָה לָנוּ וּלְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּבְפִרְט לְהַחֲפִצִים לִירְאָה אֶת שְׂמֹךְ. עֲזְרוּנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו שְׂלֵא תִמְנַע וְתַעֲכֹב אוֹתְנוּ הַפְּרִנְסָה מֵעֲבוֹדַתְךָ בְּאַמֶּת, כִּי לָךְ לְכַד עֵינֵינוּ תְלוּיּוֹת, בְּלֵם אֱלֹהֶיךָ יִשְׁבְּרוּן לְתַת אֲכָלֶם בְּעַתּוֹ, כִּי אִין אִתְּנוּ יוֹדֵעַ עַד מָה שׁוּם סִבָּה וְעַסֵּק בְּדַרְךְ הַטּוֹבֵעַ אִיךָ לְהַמְּשִׁיךְ פְּרִנְסָה, כִּי אִם עֲלִיךָ לְכַד אָנוּ נִשְׁעֵנִים, וְעֵינֵינוּ לָךְ מִיַּחְלָוֹת, עַד שְׁתַּחֲנַנּוּ בְּרַחֲמֶיךָ וּבְחַסְדֶיךָ הַרְבִּים, וְתִתֵּן לָנוּ פְּרִנְסוֹתֵינוּ בְּעַתּוֹ בְּמוֹעֵדוֹ וּבְזַמְנוֹ. וְתִזְמִין לָנוּ כָּל פְּרִנְסוֹתֵינוּ קִדְּם שְׁנִצְטַרְךָ לָהֶם בְּאַפְּן שְׂלֵא תִבְלָבֵל אוֹתְנוּ טִרְדַת הַפְּרִנְסָה מֵעֲבוֹדַתְךָ כָּלֵל. וְתַעֲזֹר כַּח מְלָכוֹתְךָ, וְתַעֲלֶה וְתִקַּבֵּל הַמְּלָכוֹת דְקַדְשָׁה שְׁפַע הַפְּרִנְסָה טוֹבָה לְכָלֵיּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵהִיָּדִים שִׁישׁ בַּיּוֹם הַחֲכָמָה, וְתִמְשִׁיךְ פְּרִנְסָה טוֹבָה עָלֵינוּ מִרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב, עֵינֵי כָל אֱלֹהֶיךָ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלֶם בְּעַתּוֹ. פּוֹתַח אֶת יָדְךָ וּמִשְׁפִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן. וְתִתֵּן וְתַחֲלֵק וְתִשְׁחַק הַפְּרִנְסָה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי מַה שְׂצָרִיךְ בְּאַמֶּת לְעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, בְּאַפְּן שְׁנוּכָה כְּלָנוּ לְעֲבֹדְךָ בְּאַמֶּת. וְתַסְפִּיק לָנוּ כָּל צְרִיכֵנוּ בְּכָבוֹד וְלֹא בְּבִזּוּי, בְּהִתֵּר וְלֹא בְּאִסּוּר, בְּנִחַת וְלֹא בְּצַעַר, מִתַּחַת יָדְךָ הִרְחָבָה וְהַמְּלָאָה, וְאֵל תִּצְרִיכֵנוּ לֹא לְיַדֵּי מִתְנַת בְּשִׁיר וְדָם וְלֹא לְיַדֵּי הַלּוֹאֲתָם. וְנוֹכַח לְקַבֵּל הַפְּרִנְסָה בְּקַדְשָׁה גְדוֹלָה, וְיֵאִיר בְּתוֹכָה הָאֶרֶת הַרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן דְקַדְשָׁה. וְתַעֲזְרוּנוּ לְשַׁבֵּר תַּאֲוֹת אֲכִילָה לְגַמְרֵי, וּלְקַדְשׁ אֶת אֲכִילַתְנוּ

בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה, וְנֹאכַל לְשִׁמּוֹךְ לְבַד. וְנוֹזֵפָה לְקַבֵּל וּלְהַמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ הַיְרָאָה הַקְדוּשָׁה
הַנִּגְשָׁת וּבָאָה עַל הָאָדָם בְּעַת הָאֲכִילָה:

יד תמוז

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ אֲדִירֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ יּוֹצְרֵנוּ קְדוּשְׁנוּ קְדוּשׁ יַעֲקֹב, רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל,
הַמְלִיךְ הַטּוֹב וְהַמְטִיב לְכָל. שְׂבַעֲנוּ מִטּוֹבֵךְ הָאֱמֶתִי, שְׁמַרְנוּ וְהַצִּילְנוּ לְכָל נִשְׁמָה
דַּעֲתָנוּ וּלְבַבֵּינוּ אַחַר הַטּוֹב הַמְדַמָּה, רַק נִזְכָּה לְשַׁבֵּר כָּל תַּאֲוֹת הַמְדַמְיּוֹת, תַּאֲוֹת
הַבְּהִמְיּוֹת. וְנוֹזֵפָה לְדַבֵּק מִחֻשְׁבַּתְנוּ, בְּטוֹב הָאֱמֶתִי, בְּטוֹב הַנִּצְחִי, לְהַתְעַנֵּג עַל יְהוָה
וּלְהַשְׁבִּיעַ בְּצַחְצַחוֹת נַפְשָׁנוּ. וְתַהֲיֶה אֲכִילַתְנוּ בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה וּבְיִרְאָה גְדוֹלָה,
וְתַעֲזָרְנוּ וְתִזְכְּנוּ שְׁיִמְשֹׁךְ עֲלֵינוּ בְּשַׁעַת אֲכִילַתְנוּ הָאֶרֶת הַרְצוֹן הַעֲלִיּוֹן, שְׁנוֹזֵכָה לְכַסֵּף
וּלְחֹמֶד וּלְהַשְׁתַּקֵּק וּלְחַשׂוֹק וּלְהַתְנַעֵנֵעַ אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת בְּרִצּוֹן מִפְּלֵג מֵאֵד מֵאֵד, בְּלִי
שְׁעוֹר וְעֶרְךָ בְּתַכְלִית הַבְּטוּל עַד אֵין סוּף, עַד שֶׁלֹּא גִדַּע כְּלָל מָה אָנוּ רוֹצִים. וַיֵּאִיר
עֲלֵינוּ הָאֶרֶת הַרְצוֹן שִׁיְהִיָּה לְעֵתִיד בְּעוֹלָם הַבָּא, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב, כְּעַת יֵאָמֵר לְיַעֲקֹב
וּלְיִשְׂרָאֵל מָה פָּעַל אֵל. וְנֹאמַר, מָה רַב טוֹבֵךְ אֲשֶׁר צִפְנָת לִירְאִיךָ, פְּעֻלַּת לְחוּסִים בְּךָ
נִגְדַר בְּנֵי אָדָם. וְנֹאמַר, עֵין לֹא רִאֲתָה אֱלֹהִים זוֹלַתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחְפָּה לּוֹ:

לְחִנּוּכָה וְלִיּוֹם כְּפוּר

וְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים לְקַדְשַׁת חִנּוּכָה. וְתַעֲזָרְנוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה שְׁנוֹזֵכָה לְפַעַל
בְּקִשְׁתָּנוּ וּמִשְׁאֲלוֹתָנוּ לְטוֹבָה בְּיוֹם הַכְּפוּרִים הַקְדוּשׁ, שֶׁתִּמְחַל וְתִסְלַח
לְעוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתַעֲבִיר אֲשֵׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, סֶלַח נָא
לְעוֹן הָעַם הַזֶּה כַּגְּדֹל חַסְדְּךָ וּכְאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּ לְעַם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הַנְּהַ. וְשֵׁם נֹאמַר,
וַיֵּאמֶר יְהוָה סֶלַחְתִּי כְּדַבְּרְךָ. סֶלַח נָא, מְחַל נָא, כִּפֹּר נָא עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ
וּפְשָׁעֵינוּ שֶׁחַטָּאנוּ וְשָׁעִינוּ וְשִׁפְשַׁעְנוּ לְפָנֶיךָ מִנְעוּרֵנוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה. חֲנִנֵי אֱלֹהִים כְּחַסְדְּךָ
כְּרַב רַחֲמֵיךָ מְחַה פְּשָׁעֵי. הַרְבַּ בְּכַסְפֵּי מַעֲוֵנִי וּמַחְטָאתִי טַהֲרֵנִי. הַסְתַּר פְּנֶיךָ מִחַטָּאִי וְכָל
עוֹנוֹתִי מִחַה. וְנוֹזֵפָה עַל-יְדֵי הַמְחִילָה וְהַסְלִיחָה שֶׁל יוֹם הַכְּפוּרִים, לְקַבֵּל עַל-יְדֵי-זוֹהַ
קְדֻשַׁת יְמֵי הַחִנּוּכָה הַקְדוּשִׁים, שֶׁהֵם חֲנֻכַּת הַבַּיִת, וְנוֹזֵפָה לְהַמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ בְּיַמֵּי הַחִנּוּכָה
קְדֻשַׁת הַבַּיִת הַמְקַדָּשׁ. וְתַרְחַם עֲלֵינוּ וְתַכְנֶה לָנוּ אֶת בֵּית קְדֻשָׁנוּ וְתַפְאֶרְתָּנוּ בְּמַהֲרָה
בְּיַמֵּינוּ, וְשֵׁם נְקָרִיב לְפָנֶיךָ אֶת קְרַבְנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ לְטַהֲרָנוּ מִעוֹנוֹתֵינוּ וְלִסְלַח חַטָּאתֵינוּ.
וְנוֹזֵפָה לְהַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּכָל יוֹם וְיוֹם קְרַבְנוֹת הַתְּמִיד בְּבִקְרָב וּבְעֶרְב, וּבְזִכּוֹת הַתְּמִיד שֶׁל
שַׁחַר תִּמְחַל לָנוּ עַל כָּל הָעוֹנוֹת שֶׁל לַיְלָה, וּבְזִכּוֹת הַתְּמִיד שֶׁל בֵּין הָעֶרְבִים תִּמְחַל לָנוּ

על כל העונות של היום, כי אתה יודע גדל הרחמנות שעל ישראל כשהם נופלים בעונות חס ושלום, אשר אין רחמנות בעולם גדול מזה, כי אתה יודע עצם קדשתנו בשרשנו ועצם דקותנו ורוחניותנו שאנו רחוקים לגמרי מעון, ואין עון שיך לנו כלל, ואין אנו יכולין לשא עלינו על משאוי העונות אפלו יום אחד. ועקר הרחמנות הגדול מכל מיני רחמנות הוא להוציא אותנו מעונות וחטאים ופגמים, אשר רק זה הוא עקר הרחמנות האמתית, ואין שום רחמנות בעולם נחשב כלל כנגד זה הרחמנות:

על-כן ברחמיך נתת לנו את בית המקדש לכפר על כל עונותינו, ומעת אשר חרב בית מקדשנו חשכו עינינו, ואין אנו יכולים לנקות עצמנו מעונות, כי אין מי שיכפר בעדנו, אשר צרה הזאת גדולה מכל הצרות שבעולם, כאשר נגלה לפניך אדון כל. וכבר חלפו ועברו קרוב לאלפים שנה מיום החרבון, אשר אנו הולכים תועים וחשכים ביתומים ואין אב. אדון הקל עלנו ושלח ישע לגאולנו, חוס וחמל ורחם עלינו ואמר לצרותינו די. ותמהר ותחיש לגאולנו גאלה שלמה בגשמיות ורוחניות בגוף ונפש וממון, ותגאל ותפדה נפשנו מכל החטאים והעונות והפשעים, ומכל מיני פגמים שבעולם, ומכל התאוות והמדות רעות. ותבנה לנו את בית-מקדשנו בגין עולם עדי עד, וישוכו כהנים לעבודתם ולויים לדוכנם וישראל למעמדם. ותמשיך ותאיר עלינו על-ידי הצדיקים האמתיים קדשת הדעת הקדוש הכלול מהשגת בן ותלמיד דקדשה, שהוא אספקלריא המאירה ואספקלריא שאינה מאירה. ונוכה לדעת כי יהיה הוא האלהים, ותציל אותנו מרוח שטות ושגעון ומכל מיני טרופ הדעת. ותשמרנו ותצילנו מכל מיני חטאים ופגמים שבעולם, ונוכה לראה שלמה מפניך תמיד, ולפרנסה טובה מאתך, ויאיר עלינו הארת הרצון בשעת אכילתינו בקדשה גדולה:

כד לחדש

ותרפאנו רפואה שלמה בכל רמ"ח אברינו ושם"ה גדינו, ותשמרנו ותצילנו מכל מיני חולאת, ובפרט מחליי הראה חס ושלום. ונוכה שתהיה הראה בשלמות אצלנו תמיד, בגשמיות ורוחניות, ותתנהג הראה במזוג השוה תמיד. ותמשיך לנו בכל-עת ורגע רוח חיים דקדשה לתוך פנפי הראה, ויהיו פנפי הראה סוככים בכנפיהם על הלב, וירחפו בכנפיהם וימשיכו רוח חיים דקדשה בגשמיות ורוחניות לתוך כל אברי הגוף וגידיו ועורקיו. ותחיינו באור פניך, ותמשיך ותאיר עלינו ברחמיך

הרבים, ש"ע נהורין של הפנים העליונים שהם אורות המקיפים הקדושים, שנוכח להשיגם חיש קל מהרה:

והשפיע עלינו ברצונך הטוב, שפע טובה ופרנסה טובה, כי כך לבד בפתחנו, כי אתה מצמיח חציר לבהמה ועשב לעבודת האדם, להוציא לחם מן הארץ ויין ישמח לבב אנוש, להצהיל פנים משמן ולחם לבב אנוש יסעד. ונאמר, מה רבו מעשיך יהוה בלם בחכמה עשית מלאה הארץ קניינך. זה הים גדול ורחב ידיים שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדולות. שם אניות יהלכון לוייתן זה יצרת לשחק בו. בלם אליך ישברון לתת אכלם בעתו. תתן להם ילקוטיו תפתח ידך ישבעון טוב:

טו תמוז

מלא רחמים, רחם עלינו ברחמיך הרבים, ברחמיך האמתיים, ומלא משאלותינו לטובה ברחמים, ותן לנו מנהיג רחמן אמתי שידע איך להתנהג עם הרחמנות, שירחם עלינו ברחמנות האמת, שימהר ויחיש להוציאנו מכל העונות ומכל הפגמים שנלכדנו בהם, אף-על-פי שאנו יודעים בעצמנו שאנו חייבים מאד, אשר הקשינו ערפנו ולא התגברנו לקיים דברי תורתך ומצותיך באמת, עד שפגמנו מה שפגמנו וקלקלנו מה שקלקלנו. אף-על-פי-כן חסדו יתגבר עלינו ויעורר רחמים רבים כאלה, שיוציאו אותנו את כל אחד ואחד מכל החטאים והעונות והפשעים, שנהיה מבטחים מעתה להנצל מכל רע ולא נשוב עוד לכסלה, ולא נעשה מעתה שום חטא ועון כלל, ולא נפגם עוד שום פגם כלל, ולא נסור מרצונך באמת ימין ושמאל. ואתה ברחמיך הרבים, תמחל ותסלח ותכפר לנו על כל מה שחטאנו עד הנה, ויקים בנו מקרא שכתוב, יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו, וישב אל יהוה וירחמהו, ואל אלהינו כי ירבה לסלח:

אבינו אב הרחמן, רחם עלינו ואל תשחיתנו, כמו שכתוב, כי אל רחום יהוה אלהיך, לא ירפך ולא ישחיתך, ולא ישפח את ברית אבותיך אשר נשבע להם. ונאמר ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמך, ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה. אם יהיה נדחך בקצה השמים, משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחה. ובהביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה, והטיבך והרבך מאבותיך. ונאמר, יהוה חננו לך קוינו, היה זרועם לבקרים אף ישועתנו בעת צרה. ונאמר, ועת צרה היא לייעקב וממנה יושע. ונאמר, בכל צרתם לו צר, ומלאך

פְּנֵי הוֹשִׁיעַם, בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחַמְלָתוֹ הוּא גֹאֲלֵם וַיִּנְטָלֵם וַיִּנְשָׂאֵם כָּל יְמֵי עוֹלָם. וְנֹאמֶר, מִי אֵל כְּמוֹד נוֹשֵׂא עוֹן וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע לְשֹׂאֲרֵית נַחֲלָתוֹ, לֹא הַחֲזִיק לְעַד אָפוּ כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא, יָשׁוּב יִרְחַמְנוּ וַיִּכְבֹּשׁ עוֹנוֹתֵינוּ וְתִשְׁלַיְךָ בְּמִצּוּלוֹת יָם כָּל חַטָּאתָם, תִּתֵּן אֶמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ מִיְמֵי קֶדֶם:

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מְלֶכֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ, טוֹב וּמִטֵּיב הִדְרֵשׁ לָנוּ, שׁוֹבֵה אֱלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגָל אָבוֹת שְׁעָשׂוּ רְצוֹנְךָ, בְּנֵה בֵּיתְךָ כְּבַתְחִלָּה וְכוּנֵן מְקַדְשֶׁךָ עַל מְכוּנוֹ, וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ וְשִׁמְחָנוּ בְּתַקּוּנוֹ, וְהִשָּׁב כְּהַנִּים לְעַבְדֶּיךָם וְלוֹיִם בְּדוֹכְנָם לְשִׁירָם וְלִזְמָרָם וְהִשָּׁב יִשְׂרָאֵל לְגוֹיָהֶם, וְשֵׁם נִקְרִיב לְפָנֶיךָ אֶת קַרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִין כְּסִדְרָן וּמוֹסָפִין כְּהִלְכָתָן. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֶךָ, כִּי לֹא עַל צַדִּיקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפְּלִיִּים תַּחֲנוּגֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אָנוּ בְּטוֹחִים, וְעַל חֶסֶדֶיךָ אָנוּ נִשְׁעָנִים וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ אָנוּ מְקוּיִם, וְלִישׁוּעָתְךָ אָנוּ מְצַפִּים, וְקַיָּם לָנוּ מְקַרָּא שְׂכַתוֹב, וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֲנִי אֶעֱבִיר כָּל טוֹבִי עַל פָּנֶיךָ וְקִרְאתִי בְשֵׁם יְהוָה לְפָנֶיךָ, וְחַנּוּתִי אֶת אֲשֶׁר אֲחֹן וְרַחֲמֵיךָ אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם. וְתַמְלֵא עָלֵינוּ רַחֲמִים כִּי אַתָּה הוּא בְּעַל הַרְחָמִים, כִּי אֵל רַחוּם שְׂמֶךָ, אֵל חַנוּן שְׂמֶךָ, בְּנוֹן נְקַרָּא שְׂמֶךָ, יְהוָה עֹשֶׂה לְמַעַן שְׂמֶךָ, וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ רַחֲמִים רַבִּים, רַחֲמִים גְּדוֹלִים, וַיִּקְיָם בְּנוֹ מְהֵרָה מְקַרָּא שְׂכַתוֹב, כִּי מְרַחֵם וְנִהְיֶה וְעַל מִבּוּעֵי מַיִם וְנִהְלֵם. וְנֹאמֶר, בְּרַנֵּעַ קָטָן עֹזְבֵיתְךָ וּבְרַחֲמִים גְּדוֹלִים אֶקְבָּצֶךָ. בְּשִׁצְף קִצְפָּה הִסְתַּרְתִּי פָנַי רַנֵּעַ מִמֶּךָ, וּבְחֶסֶד עוֹלָם רַחֲמֵיךָ אָמַר גּוֹאֲלֶיךָ יְהוָה. וְנֹאמֶר, כִּי הִהְרִים יְמוּשׁוֹ וְהִנְבָּעוֹת תְּמוֹטֵינָה, וְחֶסֶדֶי מֵאֲתָךָ לֹא יְמוּשׁ, וּבְרִית שְׁלוֹמִי לֹא תִמוּט אָמַר מְרַחֲמֶךָ יְהוָה. וְנֹאמֶר, הֲבֵן יִקִּיר לִי אֶפְרַיִם אִם יִלְדֵּי שְׁעִשׁוּעִים, כִּי מִדֵּי דְבָרֵי בּוֹ זְכוֹר אֲזַכְּרֶנּוּ עוֹד, עַל-כֵּן הִמּוֹ מַעִי לֹא רַחֵם אֲרַחֲמֵנוּ נָאִם יְהוָה:

מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ, מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת, הָאֵל אָב הַרְחֲמֵנוּ, רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָאֱמֵתִיִּים, בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּנוּזִים, בְּרַחֲמִים שְׁיִשׁ בָּהֶם כַּח לְרַחֵם גַּם עָלֵי, לְהַחֲזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֶמֶת לְאֶמֶתוֹ. כְּחֶסֶדֶךָ חֲיִינִי וְאַשְׁמְרֵה עֲדוֹת פִּיךָ. חֶסֶדֶךָ יְהוָה מְלֵאָה הָאָרֶץ חֶקֶד לְמַדְנִי. וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי דַּעַת דְּקַדְשָׁה, וְתִגְרַשׁ מִמֶּנִּי הָרוּחַ שְׂמוֹת וְשִׁנְעוֹן וְכָל מִינֵי בַלְבּוֹל הַדַּעַת שְׂפָעוֹלָם. וְאַזְכֶּה אֲנִי וְזַרְעִי וְכָל הַתְּלוּיִם בִּי וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְדַעַת בִּידִיעָה שְׁלֵמָה אֱלֹהֵיךָ וּמִמְשַׁלְתְּךָ, וְנִגְדְלֶךָ וְתִקְפֶּךָ וְתִפְאָרְתְּךָ וּמְלִכּוֹתְךָ אֲשֶׁר בְּכָל מְשָׁלָה. כְּאִמּוֹר, אַתָּה הִרְאֵתָ לְדַעַת כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מְלַכְדוֹ. רַחוּם וְחַנוּן רַחֵם עָלֵי, כִּי אַתָּה לְבַד יוֹדַע עֲצָם הַרְחַמְנוֹת אֲשֶׁר עָלַי וְעָלֵינוּ

בעת הזאת. ואיני יודע מה לעשות, רק אני שואל בעניי בפתח רחמים ורחמיה, והטוב בעיניך עשה עמי, כי כפי פרושות ושטויות לרחמיך לבר, לרחמיך האמתיים, לרחמיך הנצחיים, חסדי יהוה כי לא תמנו, כי לא כלו רחמי. טוב יהוה לכל ורחמי על כל מעשיו. כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ במנונו. קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך. וקיים לנו מקרא שכתוב, וארשתיך לי לעולם, וארשתיך לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים, וארשתיך לי באמונה וידעת את יהוה. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לברו. וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

[על-פי תורה ח' - תקעו - תוכחה]

לז' אדר הילולא דמשה רבנו ע"ה

טז תמוז

בשופר ארים קולי ואקרא, רבוננו של עולם, אדון יחיד, מושל בכל, חוס ורחנו ברחמיך הרבים, ושלח לנו מוכיח טוב וראוי והגון, מוכיח אמת שיהיה ראוי להוכיח את עמך ישראל באמת. ושמרנו והצילנו ברחמיך הרבים ממוכיחים שאינם הגונים וראויים להוכיח את עמך ישראל, כי אתה ידעת כי לאו כל אדם ראוי להוכיח, כי המוכיחים שאינם ראויים והגונים, יכולים חס ושלום להחליש את נשמותינו על-ידי תוכחתם שאינה בהגון. על-כן באנו לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אוהב עמו ישראל, רחם עלינו למען שמך, ושלח לנו מושיע רב ומוכיח הגון שיהיה ראוי להוכיחנו בתוכחת מגלה מאהבה מסתרת. יהלמני צדיק חסד ויוכיחני בתוכחתו הטובה, בתוכחה של משה רבנו עליו השלום, אשר על-ידי תוכחתו הטובה יוסף ויתן ריח טוב בנשמותינו, ויחזק ויאמץ את נשמותינו על-ידי תוכחתו הטובה. ויתחזקו ויתאמצו ויתגברו נשמותינו על-ידו בכח גדול דקדשה, עד שימשך וישפע שפע טובה וברכה לכל העולמות התלויים בנשמותינו, באפן שנוכח על-ידי המוכיח הראוי לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת מאהבה, עד שיתהפכו כל עונותינו לזכיות. ותשפיע על המוכיח האמתי קולו של משה שהוא קול השיר שיתער לעתיד, שהוא שיר פשוט, כפול, משלש, מרבע, הפלול בשמך הגדול והקדוש, שהוא שיר של חסד שיתנגן לעתיד על שבעים ושנים נימין, בעת שיגיע

קבול שְׁכָרְךָ שֶׁל הַצַּדִּיקִים לְעֵתִיד, אֲשֶׁרֵי אֲזַן שְׂזִיכָה לְשִׁמְעֵ קוֹל הַשִּׁיר הַזֶּה. רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתֵן לָנוּ מוֹכִיחַ כְּזֶה שְׂיֹכֵל לְהוֹכִיחֵנוּ בְּקוֹל הַשִּׁיר הַזֶּה. וַיְקִים בְּהַמּוֹכִיחַ הָאֱמִתִּי מִקְרָא שְׁכָתוֹב, קָרָא בְּגֵרוֹן אֵל תַּחֲשֶׁף כְּשׁוֹפֵר הָרֵם קוֹלְךָ. וְנִזְכָּה שְׂיַעֲזֹרֵר וַיִּגְלָה וַיִּמְשִׁיךְ עָלֵינוּ הַקּוֹל הַמְּשַׁקֶּה אֶת הַגֵּן עֵדֶן שֶׁהוּא הַנְּהַר הַיּוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן, שֶׁהוּא קוֹל הַשִּׁיר הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה שְׂיִתְעַר לְעֵתִיד בְּעֵת שְׂתַחַדְשׁ אֶת עוֹלָמְךָ בְּחֶסֶדְךָ הַטּוֹב, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב, עוֹלָם חֶסֶד וַיִּבְנֶה, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי הַקּוֹל הַזֶּה גְּדָלִים כָּל הַרְיחוֹת טוֹבוֹת וְכָל הַיְרָאוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת. וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ יְרָאָה שְׁלֵמָה, יְרָאָה עֲלֵאָה, יְרָאָה הַרוֹמְמוֹת, וְאִירָא וְאֶפְחָד וְאֶזְחִיל (וְאֶזְחִיל) וְאֶרְעַד מִמֶּךָ תָּמִיד. וְאֶזְכָּה לְהַרְגִּישׁ יְרָאָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה עָלַי תָּמִיד, בְּכָל רַמ"ח אַבְרֵי וּשְׁס"ה גִּידֵי, וְתַהֲיֶה יְרָאָתְךָ עַל פְּנֵי לְבַלְתִּי אַחְטָא, וְתִזְכְּנֵי לַעֲנֹה אֱמִתִּיית, עַד שְׂאֶזְכָּה לְהַפְּלֵל בְּךָ בְּאֱמֵת:

וּבְכֵן תִּרְחַם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחֶסֶדְךָ הַגְּדוֹלִים, וְתִזְכְּנֵי לְכַבֵּל וּלְשַׁבֵּר תַּאֲוֹת אֲכִילָה לְגַמְרֵי בְּאֱמֵת, וְאֶזְכָּה לְהַכְנִיעַ מִזּוֹנָא דְּגוֹפָא, וּלְגַבֵּר וּלְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ בְּכָל עֵז וְתַעֲצוּמוֹת מִזּוֹנָא דְּנִשְׁמָתָא. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יוֹדֵעַ גְּדָל חַלְשׁוֹת נִשְׁמוֹתֵינוּ, אֲשֶׁר נַחְלָשׁוּ מְאֹד מְאֹד בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים וְהַעֲצוּמִים מְאֹד, עַד אֲשֶׁר כָּל מִשְׁכַּבְנוּ נִהַפְּךָ בְּחַלְיֵינוּ, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשֶׁר לְהַעֲרִיף וּלְסַפֵּר כְּלָל, עַד אֲשֶׁר כִּשְׁל כַח הַסֶּבֶל. מְלֵא רַחֲמִים בְּכָל-עֵת, חוֹסֶה עַל נַפְשֵׁנוּ וְרוּחֵנוּ וְנִשְׁמוֹתֵינוּ, וְחֹזֵק וְאַמְצֵם בְּיְרָאָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, וְתַשְׁפִּיעַ עֲלֵיהֶם וְתַשְׁקֵם מִשְׁקֵי דְּגִנְתָּא דְּעֵדֶן, וְתַמְשִׁיךְ עֲלֵיהֶם רֵיחַ טוֹב, רֵיחַ גֵּן עֵדֶן, עַד אֲשֶׁר כָּל מַעֲשֵׂינֵנוּ הַרְעִים כְּלָם יִתְהַפְּכוּ לְזִכּוֹת בְּחֶסֶדְךָ הַגְּדוֹל, וַיַּעֲלוּ רֵיחַ טוֹב לְפָנֶיךָ, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב, נִרְדֵי נֵתַן רֵיחוֹ. וְאֶמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוּם לְבִרְכָה, עֲזֹב לֹא נֵאֱמַר אֵלָא נֵתַן. וַיְקִים בְּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב, יְרוּיֵן מַדְשֵׁן בֵּיתְךָ וְנַחַל עֲדֵנִיךָ תַשְׁקֵם. וְתַעֲזֹרְנוּ לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְכַבֵּל עֵקֵב דְּסַטְרָא אַחְרָא, עֵקֵב שֶׁל עֵשׂוֹ הַרְשָׁע, שֶׁהוּא תַּאֲוֹת אֲכִילָה וּשְׂתִיָּה, מִזּוֹנָא דְּגוֹפָא, וְלְהַגְבִּיר עָלָיו עֵקֵב דְּקִדְשָׁה, שֶׁהוּא קִדְשַׁת יַעֲקֹב אֲבִינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, שֶׁהוּא עֵקֵב עֲנֹה יְרָאָת יְהוָה, שֶׁהוּא מִזּוֹנָא דְּנִשְׁמָתָא, וְיִתְגַּבֵּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְחַזַּק וַיִּתְאַמֵּץ הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב עַל הַיְדִים יְדֵי עֵשׂוֹ. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, טוֹב לְכָל, עֲזֹרְנוּ לְשַׁבֵּר וּלְכַבֵּל בְּאֱמֵת תַּאֲוֹת אֲכִילָה וּשְׂתִיָּה, רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׁמֹךְ, שְׁמֶרְהָ נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אֵל אֲבוּשׁ כִּי חֲסִיתִי בְּךָ. וּפְנֵי מְהֵרָה לְהַכְנִיעַ מִזּוֹנָא דְּגוֹפָא וְלְהַגְבִּיר מִזּוֹנָא דְּנִשְׁמָתָא, וְתַהֲיֶה כָּל אֲכִילְתִּי וּשְׂתִיתִי בְּשִׁבְלֵי קִיּוֹם הַנֶּפֶשׁ לְבַד, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב,

צִדִּיק אוֹכֵל לְשִׁבְעַת נַפְשׁוֹ:

והעזר רחמיך הרבים וחסדיך העצומים עלינו, ותשפיע עלינו רחמים וחסדך וחנינה, ותזכנו להתפלל תפלתנו לפניך בכל לב ונפש, בחר ובחסד וברחמים, כבן המתחטא לפני אביו, ויערב לפניך שיחותינו ותפלותינו ותחנונינו. ונזכה לעזר רחמיך האמתיים עלינו, ונחשב לפניך כבן יחיד, כבן יקר, כבן חביב, כבן המתחטא לפני אביו, ועושה לו רצונו באהבה, בחסד וברחמים בחמלה וחנינה, ונשפך לבנו כמים נכח פניך יהוה, כי אתה ידעת את לבבי המר והנמהר, לפי סחרחר, נפשי מרה לי מאד מאד. רחם עלי אבי אבי, חמל עלי אדוני יוצרי ובוראי, מלפי ואלהי, אל תעזבני ואל תפשיני, אל ימעטו לפניך אנחותי ואנקותי. כי באמת אי אפשר לי להתאנח ולצעק בשום אופן כמו שאני צריך לצעק. אבל מה אעשה אבי שבשמים, כי גלפדתי מאד בהבלי העולם הזה בעונותי הרבים, ואיני יודע איך להציל את נפשי, כי אם עליך לבד אני נשען ונתלה ונסמך, בחסדך חני, בחסדך עשה עמי, כי באמת אני בעצמי החיב מפל הצדדים, וגם זה איני זוכה לומר באמת לאמתו, כי אם בפה לבד, אבל אתה טוב לכל ומלא רחמים בכל-עת, וכבר עשית עמי טובות רבות וחסדים גדולים ונפלאות עד אין חקר, הושיעני מעתה אבי שבשמים, וזכני מהרה לתפלה בשלמות, בכונת הלב באמת, שאזכה להתפלל תמיד לפניך ברחמים ותחנונים, ולאפוישי ברחמי טובי בכל-עת, עד שאזכה לעזר רחמיך האמתיים עלי, באופן שאזכה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת. ותצילני ברחמיך הרבים, שלא יהיה כח להפטר אחרא לינק מן הרחמנות דקדשה, ולא יהיה נפגם הרחמנות דקדשה על-ידם חס ושלום:

יז תמוז

ותשמרני ותצילני מן האכזריות ומן הפעם ומן הקפדות, ואזכה להיות טוב ומטיב לכל באמת ברוצונך הטוב, ולא יהיה בלבי שום פעם וקפדות, ולא שום אכזריות כלל, ותשפיע עלי רחמים, שאזכה לרחם על הבריות תמיד ברוצונך הטוב, ואתה תרחם עלי מן השמים, ותשמר את דעתי ומחי ושכלי בקדשה גדולה, ותצילני מבלבול הדעת ומכסילות וממחשבות רעות. ואזכה לקדש את דעתי ומחשבותי בכל-עת בקדשה גדולה, ולא אניח לכנס בדעתי ומחשבותי שום מחשבה חיצונה וזרה כלל. ותשמרני ותצילני תמיד ממחזין דקטנות, ותשפיע ותמשיך עלי תמיד מוחזין הגדלות, ויהיה שכלי הולך וגדול בכל-עת בקדשה ובטהרה גדולה. ואזכה ברחמיך הרבים, לזכך ולטהר ולקדש את כל השלשה מחזין שלי שבשלשה חללי הגלגלת,

שהם חכמה בינה ודעת, עד אשר השלשה מחין שלי יהיו לי מחצות פרוסות בפני התאוה הרעה הפללית שהיא תאות נאוף:

וּתְרַחֵם עלינו ברחמיך הרבים, ותשלח לנו צדיק אמתו גבור ובעל כח גדול, אשר יקנא קנאת יהוה צבאות, ויתפלל לפניך תפלה בבחינת דין, בכח וגבורה גדולה דקדושה, ויעשה פלילות עמוך כמו פינחס בעת שקנא על מעשה זמרי, כמו שפתוב, ויעמוד פינחס ויפלל ותעצר המגפה. ותעזרנו בזכות וכח תפלת הצדיק הבעל כח, להכניע ולשבר ולבטל תאות נאוף מעלינו ומעל כל עמוך בית ישראל מעתה ועד עולם. ותחמל על עמוך ישראל בחמלתך החזקה ובאהבתך הגדולה, ותתן כח וגבורה לתפלת הצדיק הבעל כח הזה, שתפלתו בבחינת דין תעמד להסטרא אחרא והקלפה בבית הבליעה שלה, עד שתהיה מכרחת הסטרא אחרא והקלפה להקיא ולהוציא מקרבה ובטנה כל הקדשות שבלעה, וכל הדעת והרחמנות והתפלות, וכל מיני ניצוצות הקדשה שבלעה על ידי חטאינו ופשעינו הרבים, ובפרט על ידי פגם הברית, הכל תהיה מכרחת להקיא ולהוציא מקרבה ובטנה חיש קל מהרה, ויקים מהרה מקרא שפתוב, חיל בלע ויקאנו מבטנו ירשנו אל. ותהיה מכרחת הסטרא אחרא והקלפה לתן הקאות הרבה בכל-עת ובכל שעה, עד אשר תקיא ותוציא גם עצמות חיותה ממש מקרבה ובטנה, כמו שפתוב, מטה עזך ישלח יהוה מציון, רדה בקרב איביך. ויתגורו גרים רבים אמתיים ויתוספו על עמוך ישראל, ויכירו כל אמות העולם כח מלכותך, וידעו פלם כי אתה הוא יהוה לבדך עליז על כל הארץ, ויתגדל ויתקדש ויתרומם ויתנשא ויתעלה כבודך על כל באי עולם, וכל בני בשר יקראו בשמך, וכל אשר נשמת רוח חיים באפיו, פלם באחד יתנו כבוד והדר לשמך, וכבוד יהוה ימלא כל הארץ. ויתפרסם ויתגלה אלהותך ואדנותך לכל באי עולם, ויהיה רעש גדול ופרסום שם כבודך בין כל בני אדם, וישמעו רחוקים ויבואו ויפירו כח מלכותך:

רבונו של עולם, תמים דעים, עשה נפלאות עמונו בעולמך אשר בראת לכבודך, וגלה כבוד מלכותך עלינו מהרה, והופע והנשא עלינו לעיני כל חי, וקרב פזורינו מבין הגוים, ונפוצותינו כגם מירכתי ארץ, וקול פרסום אלהותך ישמע מהרה בכל העולם בקול רעש גדול, כמו קול רעמים, ירעם אל בקולו נפלאות, עשה גדולות עד אין חקר, כי מי יתבונן רעם גבורותיך, ויקים מהרה מקרא שפתוב, הבו ליהוה

משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז. ונאמר, קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים
יהוה על מים רבים, ותמלא הארץ דעה את יהוה כמים לים מכסים:

יח תמוז

רבנו של עולם, אתה פוררת בעוז ים שברת ראשי תנינים על המים, אל תתן
לחית נפש תורף, חית ענייד אל תשכח לנצח. עזרנו ורחם עלינו ועל כל
עמך ישראל, ותעזר רחמי הצדיק האמת ציר נאמן לשולחיו, שילחם בעדנו
מלחמות יהוה, ויוציא אותנו מבין שניהם של הסטרא אחרא והקלפות, וככחו
וגבורתו הגדולה יוציא מהסטרא אחרא כל הקדשות וכל התפלות, וכל הרחמנות
והדעת, וכל הניצוצות הקדושים שבלעו מן הקדשה בעונותינו הרבים, ובפרט על-
ידי פגם הברית. אנא יהוה, רחם עלינו, חוס וחמל על מעט ימינו החרוצים בזה
העולם העובר, בצל עובר, וכענן כלה, וכרוח נושבת. ועזרנו והושיענו ברחמיך
הרבים, בזכות וכח הצדיקים האמתיים בעלי כח וגבורה גדולה, שנוכח על-ידם
ליצאת מטמאה לטהרה, מאפלה לאורה, משעבוד לגאולה, מיגון לשמחה, מאבל
ליום-טוב. חוס וחמל על נפשנו ורוחנו ונשמותינו, חוס וחמל עלינו ועל עוללנו ומפנו,
כי אין צרה בעולם בצרת הנפש הגופה, הרחוקה מאביה שבשמים, אשר עצם הצרה
הזאת אי אפשר להעריך ולכאר ולספר, לא בפה ולא בכתב, ולא במחשבה ולא
ברמיזה, כי צרת הנפש עולה על כל הצרות והיסורין שבעולם, כי יכולין להפסיד
ולאבד חס ושלום, חיים אמתיים, חיי עולם נצחיים, בחנם, על-ידי הכל מעשה
תעותעים של עולם הזה הכלה והנפסד, הפורח ושט מאד בצל עוף הפורח, וכבר
הפסדנו ואבדנו מה שאבדנו. הצילנו נא מעתה, אבינו שבשמים, גאלנו נא גואל חזק,
פדנו נא, הצילנו נא, פודה ומציל, כי אין לנו שום סמיכה ותקנה כי אם עליך ועל בניך
הצדיקים האמתיים הנכללים בך. ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע, פודה ומציל
ומפרגם ועונה ומרחם בכל עת צרה וצוקה, אין לנו מלך עוזר וסומך אלא אתה. דלו
עיני למרום, יהוה עשקה לי ערבני, ערב עבדך לטוב, אל יעשקוני ידים. עיני כלו
לישועתך ולאמרת צדקה. עשה עם עבדך כחסדך ורחמיך למדני. כחסדך עשה עמי,
כחסדך חייני ואשמרה עדות פיה. כיונה אלמת אני מצפה לרחמיך ולישועתך
האמתית, בשושנה בין החוחים, כיונה בחגוי הסלע בסתר המדרגה, כן לחצוני אויבי
וצרי ורודפי מכל הצדדים ומצדי צדדים, ומכל השונאים והרוצחים העומדים עלי
בכל-עת, אין לי שום שונא ורוצח כמוני בעצמי, כי אני אני הוא האכזר הגדול שבכל

האכזרים, אשר לא חסתי על ימי ושנותי, ולא חסתי על גופי ונפשי ורוחי ונשמתי, ולא חסתי על עוללי וטפיי ועל כל הדורות העתידים לצאת ממני עד סוף כל הדורות, וחסאתי עויתי ופשעתי לפניך, והרעותי את מעשי מאד מעודי עד היום הזה. אוי לי, אוי לנפשי, כי גמלתי לי מה שגמלתי, לולא רחמיך וחסדיך אז אבדתי בעניי חס ושלום. מה אומר מה אדבר מה אצטדק, האלהים מצא את עוני, הנני לפניך באשמה רבה, לך יהוה הצדקה, ולי בשת הפנים ביום הזה. לך יהוה הצדקה על-כל הטובות והחסדים והנסים והנפלאות, פלאי פלאות אשר עשית עמי בכל יום ויום מעודי עד היום הזה, ולי בשת הפנים על כל החטאים והעוונות והפשעים והפגמים ומחשבות רעות והרהורים רעים ומעשים עכורים שעשיתי ופגמתי בכל יום ויום, מיום היותי על האדמה עד היום הזה. אבל על זה באתי לבקש ממך יהוה אלהי ואלהי אבותי, גדול העצה ורב העליליה, עושה גדולות עד אין חקר, נסים ונפלאות עד אין מספר. עושה נפלאות חדשות בכל-עת ובכל יום ובכל שעה ובכל רגע ורגע, שתצילני ממני בעצמי, ותזכני שאתחיל מעתה לרחם על עצמי ברחמנות אמתי, לרחם על מעט ימי המנויים והספורים והקצובים במספר תחת ידך, לבל אעשה עוד שום דבר נגד רצונך כלל, ולא אפגם עוד שום פגם נגדך כלל, אם און פעלתי לא אוסר, ולא אשוב עוד לכסלה. ותצוה להשיב לי כל המחין והדעת דקדשה שנסתלקו ממני בעוונותי הרבים, ותקדש את מחי ודעתי בקדשה גדולה בכל הקדשות שבועולם, עד שאזכה שיהיו המחין שלי מחיצות פרוסות בפני תאות נאוף, ולא יהיה שום שליטה ואחיזה לתאוה הזאת לעלות על דעתי ומחשבתי כלל, רק אזכה לפרס מחיצות המחין והשכל להגן בפני התאוה הזאת, ואל ישלטו בי זרים כלל. ואזכה להיות קדוש וטהור באמת בתכלית הקדשה והפרישות כרצונך הטוב באמת:

ובכו תזן כבוד יהוה לעמך, תהלה ליראיך ותקנה טובה לדורשיך, ופתחון פה למיחלים לך. ותזכנו שיתגדל כבודך הגדול על ידינו תמיד, וימשך ויתגדל ויתרומם ויתעלה כבוד דקדשה בעולם, עד שזנכה על-ידי התגלות הכבוד דקדשה שישפע שפע הנבואה בעולם, ותחזור לנו השפעת הנבואה שנסתלקה מאתנו בעוונותנו, ויקים מהרה מקרא שפתוב, ונבאו בניכם ובנותיכם. ותמשוך עלינו ועל כל עמך בית ישראל חכמה וגבורה ועשירות דקדשה, עד שזנכה כלנו להיות ראויים לקבל השפעת הנבואה והשראת השכינה:

וְתַרְחֵם עֲלֵינוּ בְּרַחֲמֵיךְ הַרְבִּים, וְתִרְפָּאנוּ רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְכֹל מַכּוֹתֵינוּ וּלְכֹל תַּחֲלוּאֵינוּ וּלְכֹל מַכּוֹבֵינוּ, וְתִשְׁלַח מְהֵרָה רַפּוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם לְכֹל חוֹלֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל (וּבִפְרָט לְפָלוּגֵי בֵּן פְּלוּזִית) אֵל נָא רַפָּא נָא לֹא בְּתוֹךְ שְׂאֵר חוֹלֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, רַפּוּאת הַנֶּפֶשׁ וּרְפּוּאת הַגּוּף, כִּי אֵין לָנוּ שׁוּם תַּקּוּהָ וּסְמִיכָה עַל שׁוּם רַפּוּאָה בְּדַרְךְ הַטְּבַע כִּלְל כִּי אִם עֲלֶיךָ לְבַד, כִּי אַתָּה רּוֹפֵא חַנּוּם, רּוֹפֵא אֱמֶת, רּוֹפֵא נְאֻמָּן וְרַחֲמָן אֱתָהּ. רַפָּאנוּ יְהוָה וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה כִּי תַהֲלִתְנוּ אֶתָּה:

יט תמוז

וְרַחֵם עֲלֵינוּ בְּרַחֲמֵיךְ הַרְבִּים, וְקַרְב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפּוּצוֹתֵינוּ כְּנֶס מִירְכַתֵי אֶרֶץ, וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ, וְיִתְגַּדֵּל וְיִתְרַבֶּה וְיִתְוַסֵּף קְבוּץ עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּתוֹסְפוֹת מְרַבָּה בְּכָל עַת וְעַת, וְיִתְוַסְפוּ שְׂכָנִים רַבִּים עַל קְבוּץ הַקְּדוּשׁ שֶׁל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עַת. וְנוֹכַח תְּמִיד לְהַתְּפַלֵּל תַּפְלוּתֵינוּ לְפָנֶיךָ בְּכּוֹנֶה גְדוּלָּה, בְּקְבוּץ גְדוֹל וְרַב, כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב, בְּרַב עִם הַדְּרַת מַלְךְ. וְיִתְרַבֶּה וְיִתְגַּדֵּל בֵּית הַתְּפִלָּה בְּרַבּוּי גְדוֹל וְעֲצוּם וְרַב, וְהַצְדִּיקִים הָאֱמֶתִיִּים יִבְנוּ בְּתֵימ רַבִּים וְעֲצוּמִים בְּלִי שְׁעוֹר וְעָרֶךְ וּמְסָפָר, עַד אֵין קֵץ וְתַכְלִית, מִצְרוּפֵי תַפְלוּת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר יִתְרַבּוּ וְיִתְגַּדְּלוּ בְּקְבוּץ גְדוֹל מְאֹד. וְתַקְבֵץ כָּל הָאֲבָנִים וְהַנֶּפֶשׁוֹת יַחַד וְתַצְרֵף מֵהֶם צְרוּפִים קְדוּשִׁים לְאֵין קֵץ, מֵה שְׁאֵין הֶפֶה יָכוֹל לְדַבֵּר וְהַלֵּב לְחַשֵּׁב, וְיִהְיוּ נִבְנִים מֵהֶם בְּנֵינִים נְאִים גְדוֹלִים וְרַבִּים עַד אֵין קֵץ, וְתַתְּפָאֵר וְתִשְׁתַּעֲשַׁע בְּהֶם בְּשַׁעֲשׁוּעִים גְדוֹלִים חֲדָשִׁים אֲשֶׁר לֹא עָלוּ לְפָנֶיךָ מִימּוֹת עוֹלָם, עַד אֲשֶׁר מְרַבּוּי הַבְּתִימִים וְהַבְּנֵינִים דַּקְדְּשָׁה שִׁיתְרַבּוּ לְאֵין קֵץ, תַּכְנִים וְתַקְבֵץ וְתַאֲסֹף לְתוֹךְ הַבְּתִימִים דַּקְדְּשָׁה אֶת כָּל הַנֶּפֶשׁוֹת הַעֲשׂוּקוֹת וְהַנֶּשְׁמוֹת דְּאֲזִלִּין עֲרַטְלָאִין, הַמְּפּוֹרִים בֵּין הַגּוֹיִם, אֶת כָּל הָאֲבָנִים הַקְּדוּשׁוֹת הַנִּשְׁפָּכִים בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת, כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב, תִּשְׁתַּפְּכֶנָּה אֲבָנֵי קֹדֶשׁ בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת, וּמַעַתָּה תַרְחֵם עֲלֵיהֶם, עַל כָּל הַנֶּפֶשׁוֹת הָאֵלֶּה הַעֲשׂוּקִים בְּעוֹנוֹתֵיהֶם וּבְעוֹנוֹת אֲבוֹתֵיהֶם אַתָּם, וְתַמְלֵא רַחֲמִים עֲלֵיהֶם, כִּי אַתָּה לְבַד יוֹדַע עֲצֵם הַרְחֲמָנוּת שֶׁעֲלֵיהֶם עַד אֵין שְׁעוֹר וְעָרֶךְ, רַחֵם עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ לְמַעַנְךָ, וְתַחֲזֹר וְתַקְבֵצֵם בְּקִדְשָׁה שְׁנִית, וְתַכְנִיסֵם וְתַאֲסַפֵם אֶתָּה הַבִּיתָה, וְתַאֲסַפֵם מִחוּץ לְפָנִים לְתוֹךְ בְּתֵי הַקְּדֻשָּׁה וְהַתְּפִלָּה שִׁיתְרַבּוּ וְיִתְגַּדְּלוּ וְיִתְוַסְפוּ עַד אֵין קֵץ וְתַכְלִית, עַל-יְדֵי קְבוּץ עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל יַחַד בְּתוֹסְפוֹת שְׂכָנִים הַרְבֵּה בְּכָל-עַת:

וְעַל-יְדֵי זֶה, תַמְלֵא רַחֲמִים עֲלֵינוּ, וְתַמְחַל וְתַסְלַח וְתַכְפֵּר לְכֹל חַטָּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ, שְׁחַטָּאנוּ וְשַׁעוּנוּ וְשִׁפְשָׁעֵנוּ לְפָנֶיךָ מִנְעוּרֵנוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְיַעֲלוּ

ויראו וירצו לפניך תפלותינו ותחנותינו בעולות וזבחים לכפר על כל עונותינו, ותהפך כל עונותינו לזכיות. ויקים מקרא שכתוב, והביאותים אל הר קדשי ושמתים בבית תפלתי, עולותיהם וזבחיהם לרצון על מזבחי, כי ביתי בית-תפלה יקרא לכל העמים. ותמשיך רפואה שלמה מן השמים לנו ולכל עמך ישראל, ותמחה פשעינו כעב וכענן, כמו שכתוב, מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאתיך, שובה אלי כי גאלתיך, ותעביר ותסלק כל העננים המחשיכים את אור השמש הקדושה, ותוציאנו מאפלה לאורה, מחשיך לאור גדול, וכאור בקר יזרח שמש צדקה ומרפא עלינו, כמו שכתוב, וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה, ויקים מהרה מקרא שכתוב, ובל-יאמר שכן חליתי העם היושב בה נשא עון:

וּתְזַכְּנוּ ברחמיך הרבים, להתקרב לצדיקים אמתיים שיש להם בחינת רוח נבואה, רוח הקדש באמת, באפן שנוכח על-ידם לברר ולתקן הכח המדמה, ולא יבלבל אותנו המדמה חס ושלוש בדמיונות כוזבים ובבלבולים רעים חס ושלוש, רק נזכה שיהיה הכח המדמה ברור ונד וצח אצלנו בתכלית התקון, באפן שנוכח על-ידי-זה לאמונה שלמה וישירה וברורה זכה וצחה ונכונה באמת פרצונך הטוב, בלי שום בלבולים כלל. ונזכה להאמין בך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, כי אתה בראת עולמך ברצונך הטוב יש מאין המחלט בעשירה מאמרות. ותצילנו ברחמיך הרבים, ממנהיגים של שקר שהם נקראים נביאי השקר, ולא יבלבלו את דעתנו כלל בדמיונות כוזבים חלילה. ותזכך אותנו מטמאת וזהמת הנחש, ותשמרנו ותצילנו שלא יעלה על דעתנו שום נחוש וקסם כלל, ונתרחק מדרכי המנחשים והקוסמים בכל מיני הרחקות, ולא יהיה לנו שום אמונות כוזביות כלל. רק נזכה תמיד להיות תמים עם יהוה אלהינו, ולהתנהג רק בתמימות ובפשימות באמת ובאמונה שלמה האמתית ברצונך הטוב. ותעביר ותעקר ותשבר ותכלה כל דעות המינים והכופרים והאפיקורסים מן העולם, ותרחם על עולמך שתתפשט האמונה הקדושה בעולם, ויאמינו כל באי עולם בחדוש העולם, ולא ילכו אחר חקירת התהו כלל, רק יאמינו כלם בהאמת, שהעולם הוא מחדש ברצונו יתברך אשר בראו בששת ימי בראשית, יש מאין המחלט, אשר על יסוד אמונה זו קים ועומד כל העולם ומלואו, כמו שכתוב, וכל מעשהו באמונה. ונזכה בלנו לעבדך באמת ובאמונה שלמה כל ימי עולם, עד אשר נזכה לראות בטוב אשר תעשה לנו בעת שתחדש את עולמך לעתיד ברצונך

הטוב. ותעשה עמנו חסדים רבים, ויקים בנו מקרא שכתוב, להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות, ונאמר, חדשים לבקרים רבה אמונתך:

והביאנו מהרה חושה לארץ-ישראל, ארץ הטובה והקדושה. ותמשיך השגחתך השלמה על ארץ ישראל ועל כל העולם כולו, ותחדש את עולמך בקדשת ארץ ישראל, שמתנהגת על-ידי השגחה לבד, כמו שכתוב, ארץ אשר יהוה אלהיך הורש אותה, תמיד עיני יהוה אלהיך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה. ותמשיך השגחתך השלמה על כל העולם כולו, ויתחדש העולם ומלואו, ויתנהג כל העולם כולו על-ידי השגחה לבד בלי שום הנהגה על-פי דרך הטבע כלל, ותעשה נוראות ונפלאות מחדש בעולמך, אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים. ויתעורר שיר חדש בעולם, שיר של נפלאות, כמו שכתוב, מזמור שירו ליהוה שיר חדש כי נפלאות עשה, הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו. ונודה לך שיר חדש על גאלתנו ועל פדות נפשנו. ונזכה לשיר ולזמר ולרנן ולנגן לפניך נגונים ושירות ותשבחות חדשות, שירים של נפלאות שלא בדרך הטבע, עד שנזכה להתענג על יהוה ולשמע קול השיר והנגון שיתער לעתיד, שהוא שיר פשוט כפול משלש מרבע, הפלול בשמך המיוחד שיתנגן על שבעים ושנים נימין כמנין חסד, ויקים מקרא שכתוב, עולם חסד יבנה:

כ תמוז

רבנו של עולם, תן לי חיים ואחיה ולא אמות, תן לי חלק טוב לעולם הבא. זכני זכני, חנני חנני, עזרני והושיעני שאזכה לשמע קול השיר והנגון הזה שיתער לעתיד בעת שתחדש את עולמך. מלא רחמים, טוב ומטיב, עזרני מעתה שאזכה להתגבר ולסתם עיני ואזני מחיוו דהאי עלמא, לבלי להסתפל על הבלי עולם הזה כלל, ולבלי לשמע קול זה העולם כלל, ולבלי לדבר שום דבור שאינו נוגע לשמך ולעבודתך, שיגיע מהם שיר ושבח ותהלה לשמך הגדול והקדוש. ואזכה לעקם צוארי מזה העולם לבלי להניח שום הבל ורוח הפה כלל בזה העולם, ולא יתאחו בי שום הבל מהבלי העולם הזה כלל, ואזכה לשעבד כל קומת גופי וידי ורגלי אליך, לבלי לעשות בהם שום דבר שאינו נוגע לעבודתך, רק עיני ואזני ופי ולבי ודעתי ומחשבותי וידי ורגלי ורמ"ח אברי ושם"ה גידי וכל חושי וכחי, כלם יהיו מדבקים ומקשרים אליך באמת בקשר אמיץ וחזק, ומשעבדים לעבודתך באמת לעולמי עד ולנצח נצחים, עד שאזכה לשמע לעתיד קול השיר הזה הקדוש והנורא שיתער

לְעֵתִיד, אֲשֶׁר יִתְנַגֵּן עַל שְׁבָעִים וּשְׁנַיִם יָמִין, אֲשֶׁרֵי אֲזַנִּים שִׁישְׁמְעוּ זֹאת, אֲשֶׁרֵי הַמְּחַכִּים
וְהַמְּצַפִּים וְהַמְּקוּיִים לָזֶה, אֲשֶׁרֵי תִבְחַר וּתִקְרַב, שְׂיִזְכֶּה לְהִצִּיץ מִן הַתְּרַפִּים לְרֵאוֹת
וּלְשִׁמְעֵי מַחֹל הַצְּדִיקִים בְּעֵת שִׁיתְנַגֵּן לְפָנֵיהֶם הַשִּׁיר הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ לְעוֹלָמֵי עַד. אֲדוֹן
כָּל, מְגִבִּיהַ שְׁפָלִים, מְקִים מַעֲפָר וּמֵאֲשָׁפָה דָל וְאַבְיוֹן, טוֹב וּמִטִּיב לְרָעִים וּלְטוֹבִים,
עִשָׂה עִמִּי פְלֹאוֹת בְּחַיִּי, בְּאִפְּן שְׂאֻזְפָה לְטוֹב הַזֶּה בְּאִמְתּוֹ, כִּי אַתָּה לְבַד יְדַעְתָּ אֵת
עֲרֻכּוֹת גְּעִימוֹת מְתִיקוֹת יְדִידוֹת תְּשׁוּקַת הַתְּקוּהָ הַזֹּאת, אֲשֶׁר אֵי אִפְשָׁר לְהַשִּׁיג וּלְתַפֵּס
בְּמִחַ כָּלֵל גְּעִימוֹת הַשִּׁיר הַזֶּה, כִּי אִם אַתָּה לְבַד יְדַעְתָּ, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב, עֵינַי לֹא רָאִיתָ
אֱלֹהִים וּזְלַתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחֲבֶה לּוֹ. רַחֵם עַל פְּגוּם וְרַחוּק כְּמִנִּי, וַעֲשֵׂה עִמִּי פְלֹא לְחַיִּים,
וְעֲזֹרְנִי וּכְנִי מְהֵרָה לְסוּר מֵרַע וּלְעֲשׂוֹת הַטוֹב בְּעֵינֶיךָ תָּמִיד, עַד שְׂאֻזְכָּה לְהִיּוֹת כְּרִצּוֹנְךָ
הַטוֹב בְּאִמְתּוֹ וּלְרֵאוֹת כְּטוֹב יְהוָה בְּאַרְצֵי הַחַיִּים, לְחֻזּוֹת בְּנַעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ,
תּוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים שְׁבַע שְׁמַחוֹת אֵת פְּנֵיךָ גְּעִימוֹת בִּימִינֶךָ נֶצַח:

וּתְזַכְּנֵנִי לְהַתְּקַרֵּב לְצַדִּיק אִמְתִּי, אֲשֶׁר כָּבֵד זָכָה לְקוֹל הַשִּׁיר הַזֶּה, בְּאִפְּן שִׁיְהִיָּה רְאוּי
לְהוֹכִיחַ אוֹתְנוֹ וְאֵת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, לְעוֹרֵר רִיחַ הַטוֹב שֶׁל גֶּן-עֵדֶן עַל-יְדֵי
תּוֹכַחְתּוֹ הַטּוֹבָה, שִׁיְהִיָּה לוֹ כַח לְהַפְּדֵךָ כָּל עוֹנוֹתֵינוּ לְזִכְיוֹת, וּלְהַעֲלוֹתֵנוּ מִמְּטָאָה
לְמַתְּרָה מַחֵל לְקִדְשׁ, וּיְמַשִּׁיךְ עָלֵינוּ רִיחַ גֶּן-עֵדֶן, וַיַּחֲזֵק אֵת נַפְשֵׁנוּ וּרוּחֵנוּ וַיִּנְשְׂמוֹתֵנוּ
בְּקִדְשָׁה חֻזְקָה וּנְכוֹנָה, וַיְכַנִּיעַ לְפָנֵינוּ אֵת כָּל צָרֵינוּ וְרוֹדְפֵינוּ, וַיִּשְׁבֵּר וַיַּכְלֶה וַיְכַנִּיעַ וַיַּעֲקֹר
וַיַּכְבִּט אֵת עַקְבֵי דְסַמְרָא אַחֲרָא, שֶׁהוּא עַקְבֵי שֶׁל עֵשׂוֹ הַרְשָׁע, שֶׁהוּא מְזוֹנָא דְגּוֹפָא, עַד
שֶׁנִּזְכָּר כְּלָנוּ לְשִׁבְרֵי לְגַמְרֵי תַּאוֹת אֲכִילָה וּשְׁתִּיָּה שֶׁהוּא מְזוֹנָא דְגּוֹפָא, וְלְהַגְבִּיר וּלְחַזֵּק
מְזוֹנָא דְנִשְׁמָתָא שֶׁהוּא רִיחַ טוֹב שֶׁל יְרֵאת יְהוָה הָאִמְתִּיָּית. וַיְקַים בְּנוֹ מִקְרָא שְׁכַתּוֹב,
יְהוָה רוּעֵי לֹא אַחֲסֵר, וְתִהְיֶה כָּל אֲכִילָתְנוּ וּשְׁתִּיָּתְנוּ בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה גְּדוֹלָה בְּכַחֲסֵינָא
מְזוֹנָא דְנִשְׁמָתָא, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב, צַדִּיק אוֹכֵל לְשִׁבְעֵי נִפְשׁוֹ. וַיִּלְחֹם בְּעַדְנוּ מִלְּחָמַת עוֹג
מִלְּךָ הַבְּשָׁן, לְהַכְנִיעַ וּלְשִׁבֵּר וּלְעַקֵּר וּלְכַלּוֹת וּלְכַבֵּט קְלַפַּת עוֹג מִלְּךָ הַבְּשָׁן מִן הָעוֹלָם,
עִם כָּל הַקְּלַפּוֹת וְהַסְּטָרִין אוֹחֲרֵינִי שְׁבַעֲוֹלָם, שֶׁהֵם זוֹהַמַת הַנְּחָשׁ, הַרוֹדְפִים אַחֵר
חֲלוּשֵׁי כַח שְׁבַעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל, אֲנָא יְהוָה, אַתָּה יְדַעְתָּ כִּי אֵינִי בְּנוֹ כַח לְעַמּוֹד בְּפָנֵיהֶם,
חוֹסֵה עַל עַם עֲנִי וְאַבְיוֹן, עַל חֲלוּשֵׁי כַח כְּמוֹנוֹ הַיּוֹם. וְתַעֲזֹר אֵת לֵב הַצְּדִיקִים
הָאִמְתִּיִּים שִׁילְחֵמוּ בְּעַדְנוּ עִם כָּל צָרֵינוּ וְרוֹדְפֵינוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת. וְתַטְהֵרְנוּ מִכָּל
הַטְּמָאוֹת וּבִפְרָט מִפְּגַם הַבְּרִית, בְּאִפְּן שֶׁלֹּא אֶתְרַחֵק וְלֹא אֶשְׁתַּלַּח חֵם וְשִׁלּוֹם חוּץ
לְמַחְנֵה יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשָׁה, אֲשֶׁר כָּל הַטְּמָאִים וּבִפְרָט הַפּוֹגְמִים בְּבְרִית מִשְׁתַּלְּחִים

משם. אָנָּא יְהוָה, מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עָלַי וְהַעֲלֵנִי מֵהֶרֶה מִמִּמּוֹאֶה לְמַהֲרָה, וְזַכְּנֵי שְׂאֵגָן בְּעַדִּי עַל־יַדֵּי הַמַּחֲזִין וְהַשְּׂכָל בְּפָנַי כָּל הַהֲרֵהוּרִים וְתַאֲוֹת נְאוּף, שְׂיִהְיוּ הַמַּחֲזִין שְׁלֹשָׁה מַחֲיִצוֹת פְּרוּסוֹת בְּפָנַי הֲרֵהוּרִים וְתַאֲוֹה הַזֹּאת, עַד שְׂאֻזְבָּה לְקִדְשֵׁת הַבְּרִית בְּאֵמֶת, וְתֵאסֹף אוֹתִי לְתוֹךְ מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל מַחֲנֵה הַקִּדְשָׁה. וְנִזְכָּה לְקַיָּם מִקְרָא שְׂכַתוּב, וְהִיָּה מַחֲנִיךְ קְדוֹשׁ, עַד שְׁנִזְכָּה לְמוֹזָנָא דְנִשְׁמַתָּא, וְלֹהֲכַנִּיעַ מוֹזָנָא דְגּוֹפָא לְכַפֵּל הַגּוֹף לְגַבֵּי הַנֶּפֶשׁ, וְלַעֲבֹדֵךְ בְּאֵמֶת בְּאִמָּה בְּפֶחַד בִּירְאָה וְאַהֲבָה אֱמֶתִית כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

וְתַחֲזִק וְתִכְרִיא אֶת הַרְאָה הַקְדוֹשָׁה, שֶׁתְּהִיָּה הַרְאָה בְּשִׁלְמוֹת תְּמִיד אֲצִלֵּינוּ וְאֲצֵל כָּל עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל, בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵי־נְיוּת, וְתַתְּנֵהֵן תְּמִיד בְּמִזְג הַשְּׁנוּה כְּרֵאוּי, וְתַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ מִכָּל מִינֵי חֲלָיִי הַרְאָה וּמִכָּל הַחֲלָאִים שְׁבַע־עוֹלָם. וְנִזְכָּה שְׂיִתְתַּקֵּן וְיִמְשַׁךְ עֲלֵינוּ קִדְשֵׁת כָּל הַדְּבָרִים שֶׁהַזְּכָרִים לְפָנֶיךָ עַל־יַדֵּי הַרְאָה הַקְדוֹשָׁה. וְתַצִּילֵנִי מִהַבְּלֵי עוֹלָם הַזֶּה, מִהַבֵּל מַעֲשֵׂה תַעֲתוּעִים, וְנִזְכָּה לְתַקֵּן כָּל הַהַבְּלִים שְׁבַע־עוֹלָם, לְכַרְרֵם וְלֹהֲעֹלֹתָם וְלֹהֲפַכְּם לְהַבְּלִים שְׁבַע־קִדְשָׁה, לְדַבֵּר דְּבוּרֵי תוֹרָה וְתַפְלָה בְּאֵמֶת בְּקִדְשָׁה וּבְמַהֲרָה גְּדוּלָה כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב:

לְרֵאשִׁי־הַשָּׁנָה

כא תמוז

וְתַזְכְּנֵנוּ לְקַבֵּל רֵאשִׁי־הַשָּׁנָה בְּקִדְשָׁה וּבְמַהֲרָה גְּדוּלָה וּבְשִׁלְמוֹת גְּדוּל. וְנִזְכָּה בִּימֵי רֵאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוֹשִׁים לְהַמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ קִדְשֵׁת הַתַּפְלָה בְּכַחֲנִית דִּין שֶׁל הַבַּעַל כַּח הָאֱמֶתִי עִם כָּל הַקִּדְשׁוֹת וְהַתְּקוּנִים הַנַּעֲשִׂיִן עַל־יַדֵּי־זֶה, עַד שְׁנִזְכָּה לְתַקֵּן הַבְּרִית בְּשִׁלְמוֹת וּלְתַקֵּן הַדַּעַת, לְתַקֵּן כָּל הַשְּׁלֹשָׁה מַחֲזִין שְׁבַרְאֲשֵׁנוּ שְׂיִהְיוּ שְׁלֹשָׁה מַחֲיִצוֹת פְּרוּסוֹת בְּפָנַי תַּאֲוֹת נְאוּף, לְהַגֵּן בְּפָנֵינוּ עַל־יַדֵּי הַדַּעַת וְהַשְּׂכָל הָאֱמֶת שֶׁלֹּא תִהְיֶה לְתַאֲוֹה הַזֹּאת שׁוּם שְׁלִיטָה וְאַחִיזָה בְּנוּ כָּלֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, רַק נִזְכָּה כְּלָנוּ אֲנִי וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת קְדוֹשִׁים וּמְהוּרִים בְּאֵמֶת וּלְפָרֵשׁ מִתַּאֲוֹה הַזֹּאת לְגַמְרֵי. וְנִזְכָּה לְתַפְלָה בְּשִׁלְמוֹת, וְתִהְיֶה תַפְלָתֵנוּ תְּמִיד רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים לְפָנֵי הַמְּקוֹם בְּרוּךְ הוּא, וְתִשְׁפִיעַ עֲלֵינוּ רַחֲמִים, שְׂיִהְיֶה לָנוּ רַחֲמָנוֹת אֱמֶתִי, עַל עֲנִיִּים הַגּוֹנִים וְעַל כָּל מִי שְׂצָרִיכִין לְרַחֵם עֲלָיו כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב. וְתַעֲזָרְנוּ שְׁנִזְכָּה לַעֲשׂוֹת בְּעָלֵי תְשׁוּבָה וְגֵרִים הַרְבֵּה בְּעוֹלָם כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב, וּלְגַדֵּל כְּבוֹדְךָ וּלְפָרְסֵם אֱלֹהוֹתְךָ בְּעוֹלָם, עַד שְׁנִזְכָּה לְרוּחַ נְבוּאָה אֱמֶתִית בְּקִדְשָׁה גְּדוּלָה, לְכַרְרֵם הַכַּח הַמְּדַמָּה, שְׂיִהְיֶה הַכַּח הַמְּדַמָּה כְּרוּר וְנֶךְ וְצַח

אֶצְלֵנוּ בְּזִכּוֹת וּבִבְהִירוֹת גְּדוֹל, בְּאֶפֶן שְׁנוּזָה לְסֹדֵר תְּאָרִים וּשְׂבָחִים לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל
וְהַקְּדוֹשׁ כְּרָאוּי בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה, וּנְבָרְךָ שֵׁם כְּבוֹדְךָ הַמְרֻמָּם עַל כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה.
וְתִתְגַּבֵּר וְתִתְחַזַּק אֱמוּנַת חֲדוּשׁ הָעוֹלָם, עַד שְׁנוּזָה לְחֲדוּשׁ הָעוֹלָם שְׁלֵעֵתִיד, וְיִתְנַהֵג
כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ עַל-יְדֵי הַשְּׁנָחָה וּנְפִלְאוֹת לְבַד שְׁלֵא כְּדָרְךָ הַטֹּבֵע כָּלֵל, וְיִתְעַר שִׁיר
חֲדָשׁ בְּעוֹלָם, שִׁיר שֶׁל נִפְלְאוֹת, וַיִּפְצְחוּ הָרִים רִנָּה, וְתִכְנִיעַ אֶת עֵקֶב דְּסִטְרָא אַחְרָא
שֶׁהוּא עֵקֶבוֹ שֶׁל עֲשׂוֹ הָרָשָׁע, וְיִתְגַּבֵּר וְיִתְחַזַּק הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב עַל הַיְדִים יְדֵי עֲשׂוֹ, וַיִּקְיָם
מִקְרָא שְׂכֵתוֹב, וַיְדוֹ אוֹחוֹת בְּעֵקֶב עֲשׂוֹ. וַיִּמְשֵׁךְ עֲלֵינוּ הַנְּהַר הַיּוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת
הַגֵּן, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְהַעֲלוֹת רִיחַ טוֹב לְפָנֶיךָ:

וְתִזְכְּנוּ לִירְאָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת תָּמִיד, וּבִפְרֹט בִּימֵי רֵאשִׁי-הַשָּׁנָה הַקְּדוּשִׁים שֶׁהֵם יְמֵי
יְרָאָה, תִּרְחַם עֲלֵינוּ וְתִמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ יְרָאָה וּפְחָד וְאִימָה דְקִדְשָׁה גְּדוֹלָה
וְעִצּוּמָה, וּבִפְרֹט בְּעַת שְׁמִיעַת קוֹל שׁוֹפֵר תִּזְכְּנוּ שְׂיִבּוֹא בְּלִבְנוּ יְרָאָה גְּדוֹלָה, וְתִשְׁפִּיעַ
פְּחָדְךָ וְאִימָתְךָ וַיְרָאֵךְ עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל בְּאֵי עוֹלָם, וַיִּירֹאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים,
וַיִּשְׁתַּחֲוּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים, וַיַּעֲשׂוּ כָּלֵם אֲגָדָה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵּי שְׁלָם.
אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ, זַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְקַבֵּל וּלְהַמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ קִדְשַׁת רֵאשִׁי-הַשָּׁנָה בְּתַכְלִית
הַשְּׁלֵמוֹת, בְּשִׂמְחָה וּבְחֵדוּה וּבִבְכִיָּה גְּדוֹלָה מִתּוֹךְ שִׂמְחָה, וּבְקִדְשַׁת הַמַּחְשְׁבָה בְּיֹתֵר
בְּיְרָאָה גְּדוֹלָה, וְנוּזָה לְקִיָּם מִצּוֹת שְׁמִיעַת קוֹל שׁוֹפֵר בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה בְּשְׁלֵמוֹת כְּרָאוּי,
עִם כָּל פְּרִטְיָה וְדִקְדוּקָיָה וּכְנוּטָיָה וְתִרְיָג מִצּוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ, וּבְאִימָה וּבְיְרָאָה גְּדוֹלָה,
כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב, אִם יִתְקַע שׁוֹפֵר בְּעִיר וְעַם לֹא יִחְרְדוּ, וּנְאֻמֵּר, אֲשֶׁרֵי הָעָם יוֹדְעֵי תְרוּעָה
יְהוּה בְּאוֹר פְּנִיךָ יִהְלֹכוּ. בְּשִׁמְךָ יִגִּילוּ כָּל הַיּוֹם וּבְצִדְקָתְךָ יִרְוּמוּ. כִּי תִפְאָרֵת עֲזָמוֹ אֶתָּה
וּבְרִצּוֹנְךָ תִּרְוֵם קְרַנְנוּ. כִּי לִיהוּה מְגַנְנוּ וְלִקְדוּשׁ יִשְׂרָאֵל מִלְכֵנוּ. וּנְאֻמֵּר, בְּחִצּוֹצְרוֹת וְקוֹל
שׁוֹפֵר הִרְיעוּ לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ יְהוּה. וּנְאֻמֵּר, תִּקְעוּ בְּחֲדָשׁ שׁוֹפֵר בְּכֶסֶם לְיוֹם חַגְנוּ. כִּי חַק
לְיִשְׂרָאֵל הוּא, מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. וְנוּזָה לְסֹדֵר לְפָנֶיךָ מַלְכִּיּוֹת וּזְכוּרוֹת וְשׁוֹפְרוֹת
בְּכֻנְיָה גְּדוֹלָה וּבְשְׁלֵמוֹת גְּדוֹל, עַד שְׁנוּזָה לְרְצוֹת אוֹתְךָ שְׂתִבִּיא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדֻקְנוּ
חַיִּשׁ קַל מְהֵרָה, וַיִּקְיָם מִקְרָא שְׂכֵתוֹב, וְהִרְיָחוּ בְּיְרָאָת יְהוּה, וְתִמְהַר וְתַחֲיִשׁ לְגֻאֲלָנוּ
וְתִכְנֶה לָנוּ אֶת בֵּית קְדֻשָּׁנוּ וְתִפְאָרְתֵנוּ, וְנִשׁוּב בְּגִילָה וְרִנָּה לְאַרְצֵנוּ, וְשֵׁם נַעֲבָדְךָ בְּיְרָאָה
כִּימֵי עוֹלָם וּכְשֵׁנִים קְדוּמוֹנוֹת. הַשִּׁיבֵנוּ יְהוּה אֱלֹהֵי וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יְמִינוּ בְּקֶדֶם. יְהִיוּ
לְרְצוֹן אִמְרֵי-פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוּה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי. אָמֵן וְאָמֵן:

[על-פי תורה ט' - אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו]

חם לבי בקרבי בהגיגי תבער-אש דברתי בלשוני, כאש עצור בלבבי, ונלאתי כלכל ולא אוכל. רבונו של עולם, רבונו של עולם, אתה ידעת אותך, כי אין מי שידע ממך תתברך לגנצח, כי אם אתה לבד, כי לית מחשבה תפיסא בך כלל. אך עם כל זה, בגדל חנינותך ועצם ענותנותך, בראת עולמך בשביל ישראל עמך, שהם לבא דכל עלמא, ונתת להם לב לדעת ולהבין ולהשתוקק ולכסף ולהתגעגע אליך תמיד, כי חננתנו ברחמיך הרבים, ונטעת וקבעת ידיעת תשוקת אמונתך בלבנו, עד אשר כלליות עמך ישראל הקדוש לבם בוער כאש להבה אליך תמיד, כי עזה כמות אהבה, קשה כשאול קנאה רשפיה רשפי אש שלהבת-יה. מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה, מרחוק יהוה נראה לנו ואהבת עולם אהבנוך, אך מרב עונותי הרבים והעצומים מאד כאשר אתה ידעת, גברה עלי המרה שחורה והעצבות מאד, אשר מחמת זה נפלים עפרוריות וכבודות על הלב, עד אשר איני יכול לבער ולהתלהב אליך בראוי. ואם לפעמים מתנוצץ עלי ברחמיך התנוצצות אלהותך, אין לי בלים לקבל אור ההתנוצצות הזה, ואזי בוער הלב חוץ מהמדה חס ושלום, עד אשר איני יכול ואיני רשאי לפעמים לקבל עלי ולהמשיך עצמי ודעתי לזה ההתנוצצות, שלא אהרם לעלות אל יהוה חוץ מהמדה והגבול שיש לי, אשר גורת עלינו ואסרת לנו לבלי להרם אליך חס ושלום, כמו שכתוב, פן יהרסו לעלות אל יהוה. ולפעמים הלב אטום לגמרי על-ידי העצבות:

כב תמוז

רבנו של עולם, רבונו דעלמא פלא, יודע התעלומות, אתה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל חי, מה אומר ומה אדבר ומה אספר לפניך הלא כל הנסתרות והנגלות אתה יודע, אין דבר נעלם ממך ואין נסתר מנגד עיניך. אלהי עולם, אדון כל, הפל יכול, חי לעד וקיים לגנצח, יחיד קדמון, אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון ומבלעדך אין אלהים. רם ונשא שוכן עד וקדוש שמו, מרום וקדוש תשכון, ואת דבא ושפל רוח, להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדבאים. חי וקיים נורא מרום וקדוש, אשר כל העולם ומלואו עם כל העולמות בלם פלא נחשב קמך, פלא ממש, וכל הזמן של העולם בלו אינו עולה אצלך בהרף עין, אתה לבד יודע רחמנותך בעצמך, איך אתה חפץ בטובותינו להודיענו אמתתך, ולהטעימנו מזיו

נעם נצחיות אלהותך, ונפלאות נוראות ערכת נעימת ידידות תשוקת דבקותך. ובכמה גלגולים אתה מתגלגל עמנו, ובכמה סבובים וסבות שונות אתה מסבב עמנו, לפעמים בנחת ולפעמים בייסורין רחמנא לצלן, והכל לטובותינו, כדי להתעורר לעבודתך באמת, כדי לשוב מפעשינו ומדרכינו הרעים לשוב אלך באמת, ולהתדבק בך, כדי שנוכח לשבע ממוכך להשביע בצחצחות נפשנו, לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו, כדי להכיר את מי שאמר והיה העולם, אשר זאת היא ההצלחה שבכל ההצלחות, הישועה שבכל הישועות, המוכה שבכל המוכות, התכלית מפל התכליות. ועתה היאמן כי יספר, שאיש אשר אלה לו, שנכרא בשביל טוב כזה, בשביל תכלית אמתו ונצחו כזה, להתענג על יהוה ולהסתופף בצל קדשתו, ההוא פעל ועשה מעשים כאלה ומחשבות כאלה, באשר עשינו. אוי מה היה לנו, מה נאמר מה נדבר, אוי, אוי ואבוי, כי באמת אין לנו שום דבורים לדבר בענין זה, כי אם לצעק בקול מר ונמחר עד כלות הנפש, עד ישקיף וירא יהוה משמים, כי עדן אין מעצור ליהוה להושיע כהרף עין ישועה שלמה ואמתית, ישועה נצחית לעולמי עד ולנצח נצחים:

ויבנו יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שיאירו עלינו זכות וכח הצדיקי אמת, ונוכח עליהם לשמחה שלמה. ובכחם הגדול ינשבו עלינו ברוחם הקדוש, וינערו וייסירו מלבבנו כל מיני מרה שחורה ועצבות, וכל מיני עפרוריות וכבדות הנופלים על לבנו, עד שנוכח להתלהב ולבער אלך באמת. ותצילנו ותשמרנו ברחמיך הרבים מרוח סערה, שלא יבער ולא יתלהב לבנו חוץ מהמדה חס ושלום, הנקרא הריסה, ולא נהרס לעלות אל יהוה. ובכח זכות צדיקי אמת תמשיך עלינו קדשת אליהו הנביא שהיה רוכב על סוסי אש בסערה, אשר פחו מספיק גם עלינו להכניע ולבטל מאתנו האש הבער בסערה חוץ מהמדה, כי אין אתנו יודע עד מה איד להתנהג בענין זה של ההתנוצצות וההתלהבות, כי אין אנו יודעים לכון המדה כלל, לפעמים הלב אטום ומטמטם לגמרי, ולפעמים בוער חוץ מהמדה. ואין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים, ועל זכות וכח הצדיקים אמתיים שכל אחד נקרא איש אשר רוח בו, שיודע להלך נגד רוחו של כל אחד ואחד. עזרנו וזכנו ברחמיך הרבים, שינשבו ברוחם הקדוש על כל אחד ואחד מאתנו עמך בית ישראל רוח קדשה וטהרה, באפן שנוכח לשמחה שלמה באמת כרצונך הטוב, עד שיבער

ויתלהב לב של כל אחד ואחד אליך תתברך לנצח, בתשוקה גדולה ובהתלהבות
נמרץ בהדרגה ובמדה כראוי לכל אחד ואחד, לפי בחינתו באמת, כאשר אתה לבד
ידעת כל זה, כי אין מי שיודע לבון זאת כי אם אתה לבד, עד שנוזפה כלנו עמך בית
ישראל לבא דכל עלמא, שכל אחד ואחד מישראל עם סגלה, עם הנבחר מכל
העמים, יהיה נעשה לב למקום שצריך להיות שם בבחינת לב, וכלנו כאחד נתדבק
אליך ונתלהב אליך באמת, עד שנוזפה להכלל בך באמת לעולמי עד ולנצח נצחים.
ויקיים בנו מקרא שכתוב, ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום, מעתה
ועד עולם, אמן נצח סלה ועד:

[על-פי תורה י' - מה שהעולם רחוקים מהשם יתברך]

כג תמוז

רבנו של עולם, זפני לישב דעתי היטב בזה העולם בזה הגוף חיש קל מהרה,
שאזכה לישב דעתי היטב מה התכלית והסוף מכל התאוות ומכל
עניני עולם הזה, הן התאוות הנכנסות לגוף, הן התאוות שחויץ לגוף כמו הכבוד
וההתנשאות והשנאה והקנאה והקנטור וכיוצא בהן. ואזכה להסתפל על תכליתי
האמתית היטב בישוב הדעת חזק באמת, ולא אטעה את עצמי כלל בזה העולם, כי
אתה ידעת כי כל התרחקותנו ממך היא מחמת שאין אנו מיישבין עצמנו כלל, כי אם
נוזפה לישב דעתנו היטב בענין מרירות חיי העולם הזה, אשר הוא מלא בעם
ומכאובות, וכל התאוות והתענוגים של העולם הזה הם לפי שעה קלה כצל עובר,
וכלם מערבים ביוגנות הרבה ובצער ויסורין ויגון ואנחה בפלי כפלים יותר מהענג,
והפסדו מרבה משכרו גם בעת תאוותיו, ומכל שכן באחריתו מיד שהיא מרה
כלענה, ראשיתו יגון ואנחה, ואחריתו חשך וחלקלקות ואפלה נדחה, גם כל ימיו
בעם ומכאובות הרבה וחליו וקצף, ומאומה לא ישא בעמלו. וכאשר מבאר ומברר
למי שיש לו מוח כל שהוא בקדקדו, שכל העולם הזה הבל וריק, כמו שכתוב, ימי
שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי גז חיש
ונעופה, וכמו שאמר שלמה המלך עליו השלום, הבל הבלים אמר קהלת הבל
הבלים הכל הבל, וכאשר האריך בזה עוד בכל ספר קהלת ובשאר ספרי קדש מגדל
גנות ושטות ושגעון הבלי עולם הזה ותאוותיו, כי הכל הבל ורעות רוח. ויותר מזה

מבאר מאד למי שזוכה לישוב דעתו היטב, כמו שכתוב, ויותר מהמה בני הזהר
 עשות ספרים הרבה אין קץ וכו'. ועל פן אם היינו זוכים לישוב עצמנו היטב, בודאי
 היינו שבים אליך באמת לאמתו, כי גם בזה העולם רואים שהכל הכל ורעות רוח,
 מכל שכן וכל שכן בעולם הבא, כי סוף כל סוף אנו מוכנים להשיב הפקדון לבעל
 הפקדון, ואל עפר נשוב למקום רמה ותולעה, ואנו מכרחים לתן דין וחשבון לפני
 מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, ועל כל המעשה שם, כי הכל יהיה נזכר לנו
 אז, ולא יותר לנו דבר, ומה נעשה ליום פקודה, מה נחשב על יהוה, לפני זעמו מי
 יעמד, ומי יקום בחרון אפו, אנה נוליד את חרפתנו, אנה מפניו נברח, מי יגור לנו איש
 אוכלה מי יגור לנו מוקדי עולם, אהה אחי, איכה נעשה, אבל באמת כל רחוקנו מן
 הוא מחמת שאין אנו מישבין עצמנו היטב באמת לאמתו, עד הנקדה שבלב
 בלי הטעאה את עצמו כלל:

אבל אתה גלית לנו בתורתך הקדושה שעקר ישוב הדעת הוא על ידי שמחה, וגם
 אתה ידעת גדל רחוקי משמחה, על כן באתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי,
 אדון השמחה והחדוה, אשר השמחה במעונך, כמו שכתוב, הוד והדר לפניו עז
 וחדוה במקומו, שתרחם עלי ועל כל עמך בית ישראל, ברחמיך הרבים, ברחמיך
 הגדולים, ברחמיך הגנוזים, ברחמיך האמתיים, ברחמיך הנצחיים, ותמשיך עלי
 שמחה אמיתית מן השמים, באפן שאזכה להיות אך שמח תמיד, אגילה ואשמחה
 בישועתך בכל עת, שוש איש ביהוה תגל נפשי באלהי, עד שאזכה לקשר השמחה
 אל המוח, עד שאזכה להוציא לחרות מוחי ודעתי ומחשבותי האסורים בכבלי עני
 וברזל, בגלות גדול ומר, זה ימים ושנים, מיום עמדי על דעתי, כאשר אתה לבד ידעת
 גדל עצם מרירות השעבוד והגלות של דעתי, שסובל גלות מר ושעבוד קשה בכל
 עת, על ידי רבוי המחשבות רעות וטרדות ובלבולים של הכל ושטות ועקמימיות
 שבלב, הבאים על המוח והלב בכל עת, ומעקמים ומבלבלים את מוחי ולבי מאד, אשר
 בשל כח הסבל. וכל עקר גלות הדעת הוא מחמת המרה שחורה והעצבות הקשה
 והכבד והמר מאד, אשר התגברה עלינו מעודנו, ועל ידי זה אין אנו יכולים לישוב
 עצמנו כלל היכן אנחנו בעולם, ולחשב היטב בדעה מישבת על התכלית האחרון
 האמתי, כי אין אנו יכולין להנהיג את מחנו ברצוננו, מחמת עצם תקף הגלות של
 דעתנו, מחמת המרה שחורה והעצבות המתגברת בכל עת. ומחמת שאין אנו מישבין

עצמנו, על-ידי-זה עקר התרחקותנו מהשם יתברך בורא כל עולמים. עד שבאנו למה שבאנו, ועשינו מה שעשינו, וחטאנו מה שחטאנו, ופגמנו מה שפגמנו, וקלקלנו מה שקלקלנו, ונתרחקנו כמו שנתרחקנו, כאשר יודע כל אחד בנפשו גדל רחוקו מהשם יתברך ומתורתו ועבודתו באמת, והא בהא תליא, כי כל מה שאנו מתרחקים יותר חס ושלום, מתגברת המרה שחורה והעצבות יותר, וכל מה שמתגבר העצבות והמרה שחורה יותר חס ושלום, מתגבר בלבול הדעת וגלותו יותר, עד שאין יכולין לישוב עצמנו כלל, ועל-ידי-זה נתרחקים יותר חס ושלום. ועתה מאין יבוא עזרנו אבינו שבשמים, מאין ומאין נבקש עזר ותרופה והצלה לחולים נגועים ומענים כמזנו היום בדור הזה. הביטו וראו אם יש מכאוב כמכאובינו, כי אין מכאוב כמכאובי הנפש הרחוקה מהשם יתברך, מחי החיים, הטוב והמטיב, החי לעד וקים לנצח. שמו שמים על זאת ושערו כי נחרבנו מאד, או לנו שהחרבנו את בית החכמה ושרפנו את היכלי השכל, והגלינו את דעתנו למקום שהגלינו. או לנו מאד, או מה היה לנו:

כד תמוז

רבנו של עולם, צרות לכבינו הרחיבו מאד, עד שאין אנו יודעים מה לדבר ואיך לדבר, מה נאמר מה נדבר מה נצטדק, האלהים מצא את עונינו, כי חטאנו עוינו ופשענו לפניך מיום היותנו עד היום הזה, מדי יום ויום השכם וחטוא, עד אשר אין לנו שום דעת איך לדבר ואיך לישוב עצמנו היטב בזה העולם, העובר כצל עובר, לחשוב על תכליתנו הנצחי האמתי:

אבל ברחמיך הרבים והעצומים, אשר חשבת מרחוק להטיב אחריתנו, הקדמת תרופה למפתנו האנושה, ושלחת לנו בכל דור צדיקים קדושים אמתים, אשר בכחם הגדול תקנו מה שתקנו ועשו עמנו מה שעשו, עד שהכינו לנו צרי ומזור ותרופה בכמה וכמה מיני סמים של חיים יקרים ואמתיים ונצחיים, והורו לנו כמה וכמה דרכי עצות נפלאות ואמתיות באפן שנוכח גם אנחנו לשמח נפשנו בכל-עת, וברחמיך הרבים זכיתנו, שזרזו אותנו מאד מאד בכמה אזהרות להתחזק בכל פחנו להיות בשמחה תמיד, יהיה איך שיהיה, גם אנחנו נשמח ביהוה נגילה ונשמחה בישועתו, אשר זכנו להיות מזרע ישראל, ולא עשנו גוי, שלא שם חלקנו בהם וגורלנו בכל המזנב, והצילנו ברחמי העצומים, בנסים נפלאים ונוראים, מלהיות מתנגד וחולק על הצדיקים האמתיים ועל אנשים בשרים באמת. רבות עשית אתה יהוה

אלהי, נפלאותיך ומחשבותיך אלינו אין ערוך אליך אנגידה ואדברה עצמו מספר.
 ימלא פי תהלתך כל היום תפארתך. ברוך אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן
 התועים בכל הבחינות:

מנה נשיב ליהוה כל תגמולוהי עלינו, במה נקדם יהוה נפח לאלהי מרום, אלו פינו
 מלא שירה פים ולשוננו רנה כהמוז גליו וכו'. ואלו כל הימים דיו וכל אנמים
 קולמוסים, ובני אדם לבלרים ולשונות מקלסים, אין מספיקים להודות ולהלל ולספר
 על אחת מאלף אלפי אלפים ורפי רבבות, רבבות רבבות, נפלאות נראות ונסים
 וחסדים שלא נשמעו מעולם, אשר היו גנוזים ומכסים, אשר חפרו וחתרו והמשיכו
 בכחם הגדול, משה רבנו הרועה נאמן, ואבותינו הקדושים, וכל הצדיקים הגדולים
 האמתיים הבאים אחריהם, מבעל הרצון העליון, רבון כל הנשמות, אדון כל המעשים,
 לרחם אשר אינם ראויים לרחם, ולחון את שאינם הגונים לחון, כמונו היום שפלים
 ונבזים ונמאסים, כאמור, ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתיים ולא
 געלתיים לכלותם. עד הנה עזרונו רחמיך ולא עזבונו חסדיך יהוה אלהינו, ונתת לנו
 תקף והתחזקות ועקשנות גדול שיהיה לנו כח להתחזק עד הנה, לברח אצלך תמיד
 לכטח בישועתך, ובצלך אנו חוסים, בן יוסף יהוה אלהינו אב הרחמים, לרחם עם
 עמוסים, להמשיך עלינו עוד יותר ויותר חסדים רבים ורחמים גדולים החתומים
 באוצרותיו, עמדו כמוסים, עד נזכה לרב טובך אשר צפנת ליראיך, פעלת לבך
 חוסים. על בן עורני עומד ומצפה, עדן תקנתי ותוחלתי חזק ביהוה, שאזכה עוד
 מעתה לישוב הדעת באמת:

עליכן באתי לפניך לשטח כפי לרחמיך, שתחנני ברחמיך ובחסדיך העצומים,
 שאזכה להיות בשמחה תמיד, ואזכה למצא בי במהירות נקודות טובות
 תמיד, אשר ברחמיך הרבים חמלת עלינו, וזכיתנו לעשות מצות רבות בכל יום,
 ולהוציא מפינו ברכות רבות ותפלות ותחנונות ובקשות ושירות ותשבחות בכל יום,
 ערב ובקר וצהרים, ולעסוק בתורתך הקדושה ובפקודיך הישרים המשמחים את הלב,
 ואם אין אנו זוכים לקים שום מצוה בשלמות הראוי, ולא לדבר שום דבור דקדושה
 בכונה הראויה, כי כל מעשינו ותפלתינו ועסק תורתנו מעררב ומבלבל בפסלת
 הרבה, עם כל-זה, על-כל-פנים, יש בהם כמה וכמה נקודות טובות, כי אתה יודע
 תעלומות, שאפלו הגרוע והפחות שבשיראל, אף-על-פי-כן פנימיות פונתו בכל

מעשיו הטובים הוא לשמך לבד באמת, ואפלו פושעי ישראל מלאים מצות כרמון, ואתה מתפאר ומשתעשע מאד עם כל תנועה טובה של הפחות שבישראל. זכני אב הרחמן, שאזכה לילך בדרך הזה לחפש בעצמי תמיד ולמצא בעצמי נקודות טובות הרבה, באפן שאזכה לבוא לידי שמחה באמת, עד שאזכה מהרה לישב דעתי היטב באמת, מזה התכלית מכל התאוות ומכל עניני עולם הזה, באפן שאזכה לשוב אליך באמת מעתה ועד עולם, ולא אשוב עוד לכסלה, אם און פעלתי לא אוסוף. ואזכה לסור מרע לגמרי ולעשות הטוב בעיניך תמיד. שבענו מטובך ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת. לא כחטאינו תעשה לנו, ולא כעונותינו תגמול עלינו, לא מהם ולא מקצתם ולא חלק מאלף אלפים ורבי רבבות מהם, כחסדך כרחמיך כנפלאותיך תעשה עמנו ואל תפושנו לנצח. האומר לעולמו די יאמר לצרותינו די. ואם אמנם אנו בעצמנו החיבים בצרותינו, עם-כל-זה רחמיך רבים יהוה, רחמיך רבים מאד. חוסה עלינו למען שמך, רחם עלינו כרח רחמיך, שמח נפש עבדך פי אליך אדני נפשי אשא. השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני. אל תעובני אדני אלהי אל תרחק ממני. חושה לעזרתי אדני תשועתי:

[על-פי תורה י"א - דע, כשאדם מתפלל בשדה]

כד תמוז

לכה דודי נצא השדה גלינה בכפרים, נשכימה לכרמים, נראה אם פרוחה הגפן פתח הסמדר הנצו הרמונים, שם אתן את דודי לך. רבונו של עולם, זכני להרבות בהתבודדות תמיד, ואזכה להיות רגיל לצאת בכל יום לשדה בין אילנות ועשבים וכל שיח השדה, ושם אזכה להתבודד ולהרבות בשיחה זו תפלה, ביני לבין קוני, לשוח שם כל אשר עם לכבי, וכל שיח השדה וכל העשבים והאילנות וכל הצמחים, כלם יתעוררו לקראתי, ויעלו ויתנו בכם וחיותם לתוך דברי שיחתי ותפלתי, עד שתהיה תפלתי ושיחתי נשלמת בתכלית השלמות על-ידי כל שיח השדה, שייכללו כלם עם כל כחותם וחיותם ורוחניותם עד שרשם העליון, כלם יכללו בתוך תפלתי, ועל-ידי-זה אזכה לפתח את לבי להרבות בתפלה ותחנונים ובשיחה קדושה לפניה מלא רחמים רבים, ולפניה אשפך כל שיחי, עד שאזכה לשפך לבי כמים נוכח פניה יהוה, ואשא אליך כפי, על נפשי ונפש עוללי ומפי:

אָהָה יְהוָה, עוֹד עוֹד, אָהָה יְהוָה, כְּמַעַט אָפֶס תִּקְוָה חֲלִילָה, רֵאֵה כִּי אֲזַלְתְּ יָדֶי וְאָפֶס
 בָּחִי, רַק מִרְחוֹק וּמַעַפָּר אֲנִי מִצַּפְצָף אִמְרַתִּי אֵלֶיךָ. חִמַּל עַל חַיֵּב אֲלֵפִים וּרְכָבוֹת
 פְּעָמִים עַד הַיּוֹם כְּמוֹנִי, חִמַּל עַל רְחוֹק כְּמוֹנִי, חִמַּל עַל מִי שְׁאִינוֹ רְאוּי לְחִמְלָה כְּמוֹנִי,
 חִמַּל עָלַי, חִמַּל עָלַי, חִמַּל עָלַי, חִמַּל עָלַי, רַחֵם עָלַי, רַחֵם עָלַי, חֲנַנֵּנִי יְהוָה בְּמַתַּנְת חֲנָם
 לְגַמְרִי, חֲנַנֵּנִי חֲנַנֵּנִי, פְּדַנֵּנִי פְּדַנֵּנִי, הִצִּילֵנִי מִחַטָּאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים, הִצִּילֵנִי מִדִּינָה שֶׁל
 גֵּיהֶנֶם, הִצִּילֵנִי מֵעוֹנָשִׁים הַקָּשִׁים וְהַמְרִים שֶׁהָיוּ מְגִיעִים לִי חֵם וְשָׁלוֹם עַל-פִּי מִשְׁפָּטֶיךָ
 הָאֲמִתִּיִּים, הִצִּילֵנִי מִחֶרֶב שֶׁל מַלְאָךְ הַמָּוֶת וּמַחֲבוֹט הַקֶּבֶר וּמִדִּינָה שֶׁל גֵּיהֶנֶם, הִצִּילֵנִי
 מִחֶרְפוֹת וּבּוֹשׁוֹת וּבּוֹיֹזוֹנוֹת, שְׁלֵא אֲבוֹשׁ וְלֹא אֲכַלֵּם וְלֹא אֲכַשֵּׁל לְעוֹלָם וָעֶד, לֹא בְעֵלְמָא
 הָדִין וְלֹא בְעֵלְמָא דְאַתִּי, הַחְזִירֵנִי בְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, עֲשֵׂה אֶת אֲשֶׁר בְּחַקֶּיךָ אֵלֶיךָ
 וְאֵת מִשְׁפָּטֶיךָ אֲשֶׁמֶר. שְׁמְרָה נַפְשִׁי וְהִצִּילֵנִי אֵל אֲבוֹשׁ כִּי חֲסִיתִי בְךָ. הַפְּלֵא חֲסִדֶיךָ,
 גַּלְהַ חֲסִדִּים חֲדָשִׁים הַגְּנוּזִים אֶצְלֶךָ לְקָרֵב וּלְרַחֵם אֶת שְׁאִינוֹ רְאוּי לְרַחֵם כְּמוֹנִי, לְמַעַנְךָ
 וּלְמַעַן אֲבוֹתֵינוּ וּרְבוֹתֵינוּ הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים, אֲשֶׁר קִדְשָׁתָם כְּדָאִי לְהַגֵּן גַּם עָלַי.
 הוֹשִׁיעָה, אָבִי שֶׁבְשָׁמוֹם, הוֹשִׁיעָה, אֲדוֹנֵי הַמְּלָךְ, שְׁמַחְתִּי אֵלֶיךָ כִּפִּי, אֵלֶיךָ נִשְׁאַתִּי אֶת
 עֵינֵי הַיּוֹשֵׁבִי בְשָׁמַיִם, פְּרִשְׁתִּי יָדַי כֹּל הַיּוֹם, נַפְשִׁי כְּאַרְיֵן עֹפֶה לְךָ סֵלָה. זַכְּנִי שְׂאֵהִיָּה
 כְּרִצּוֹנְךָ תְּמִיד, דְּלוּ עֵינֵי לְמָרוֹם אֲדֹנָי עֲשֵׂקָה לִי עֲרַבְנִי, עֲרַב עִבְדְּךָ לְטוֹב, אֵל יַעֲשִׂקוּנִי
 זָדִים. עֵינֵי כָלוּ לִישׁוּעָתְךָ וּלְאִמְרַת צִדְקָךָ, עַד יִשְׁקִיף וַיֵּרֵא יְהוָה מִשָּׁמַיִם. אוֹלֵי יְחוּם
 אוֹלֵי יִרְחָם. וְאֲנִי תְּמִיד אֵיחָל וְהוֹסַפְתִּי עַל כָּל תְּהַלְתֶּךָ, כִּי לֹא יִזְנַח לְעוֹלָם אֲדֹנָי. טוֹב
 וַיְחַיֵּל וְדוּמָם לְתִשׁוּעַת יְהוָה, כִּי שָׁחָה לְעַפְרָן נִפְשָׁנוּ, דְּבַקָּה לְאַרְיֵן בְּטַנְנֵנוּ, קוּמָה עֲזַרְתָּה
 לָנוּ וּפְדַנֵּנוּ לְמַעַן חֲסִדֶיךָ. אָמֵן וְאָמֵן:

יב

[על-פי תורה י"ב - איזה מקום כבודו]

אֲשׁוּטְטָה בְּשׁוֹקִים וּבְרַחוּבוֹת אֲבַקְשָׁה אֶת שְׂאֵהְכָה נַפְשִׁי, בְּקִשְׁתִּי וְלֹא מִצְאָתִי,
 אֲקוּמָה נָא וְאִסּוּבְכָה בְּעִיר, אֲלַכָּה לִי אֶל הַהָרִים, אֲשֶׁא עֵינֵי לְמִרְחוֹק,
 אֲחַפֵּשׂ וְאֲבַקֵּשׂ, אֵיָה, אֲפּוֹא הוּא, אֵיָה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ, אֵיָה הַעֲצָה וְהַתְּחַבּוּלָה, שְׂאֲזָבָה
 לְמוֹצָאוֹ וְלְהַכִּירוֹ, אֲשׁוּטְטָ לְבַקֵּשׂ אֶת יְהוָה וְלֹא מִצְאָתִי, חֲלָץ מִפְּנֵי פְעוֹנוֹתֵי הָרַבִּים.
 שׁוֹטְטָתִי בְּאַרְבַּע פְּנוֹת תְּרוּפָה לֹא מִצְאָתִי, שְׁבַתִּי אֵלֶיךָ בְּבִשְׁת פָּנִים לְשִׁחְרָךְ אֵל
 בְּעַת צַרְתִּי, כִּי צַר וְמָר לִי מְאֹד, צַר וְמָר לִי מְאֹד. לֹא יִדְעֵתִי נַפְשִׁי, אֵן פְּנִיתִ, אֵן פְּנִיתִ,
 כִּי הִסְתַּרְתָּ פְּנִיךָ מִמֶּנִּי, וְתִמְוֹגְנִי בְּיַד עוֹנוֹתֵי הָרַבִּים וְהַעֲצוּמִים מְאֹד מְאֹד יוֹתֵר מִחֹל

ימים. אוי ואבוי, כי הלא על פי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה. כי בעונותי הרבים נתעקם לבי ודעתי ומחי, ונשלכתי למקומות הרחוקים מן הקדשה מאד, הנקראים מקומות המטנפים, עד אשר נתעקם ונתבלבל ונשחת לבי, ונתעקם ונתעקש ונתפתל בכמה מיני עקמימיות על עקמימיות, בלי שעור וערך ומספר, אשר כשל בח הסבל, אוי ומר וצר ואח ואבוי ואללי, אוי לי מאד, על כל עונותי הרבים שעשיתי מעודי ועד היום הזה, עד אשר לבי סחרחר עזבני כחי ואור עיני גם הם אין אתי, אהבי ורעי מנגד נגעי ועמדו וקרובי מרחוק עמדו, מה אומר מה אדבר מה אצטדק, מה אומר מה אדבר מה אצטדק. האלהים מצא את עוני אלפי אלפים ורבי רבבות פעמים בלי שעור ומספר, ועתה מה יש לי עוד צדקה ולועק עוד אל המלך:

רבנו של עולם, כבר הבטחתנו בכמה הבטחות והזהרתנו בכמה אזהרות, שאין שום יאוש בעולם כלל. על-כן כל עוד נפשי בי, אפרש כפי לרחמיך ולחנינותיך, אוילי יעשה יהוה ככל נפלאותיו ויחדש נפלאות חדשות, אשר לא נבראו בכל הארץ, ויחזירני בתשובה שלמה לפניו באמת ובלב שלם. זכני שאזכה לחפש ולדרש ולבקש אותך באמת, עד אשר אזכה למצא אותך מהרה, באפן שאזכה להתקרב אליך באמת. עזרני כי עליך נשענתי:

כו תמוז

מרא דעלמא פלא, צרות לכבי הרחיבו, ממצוקותי הוציאני, צרות לכבי הרחיבו ונגדלו ושגבו ורבו מאד מאד, אשר לא יאמן כי יספר. אהה יהוה, אהה אדוני, רבנו של עולם, רבנו של עולם, עיני תלויות לך, עיני צופיות אליך, כי אתה יודע האמת עצם הרחמנות שעלי עד אין סוף ואין תכלית. הביטה בעיני כי רבו מכאובי וצרות לכבי. ראה יהוה כי צר לי מעי חמרמרו נהפך לבי בקרבי כי מרו מריתי. זכני, עזרני, שאזכה לבקש ולחפש את כבודך באמת עד שאמצאך באמת. חנני חנני, כשם שגברו רחמיך עלינו והודעתנו מרחוק תורה הנבונה הזאת, שיכולין למצא אותך אפלו בתכלית תכלית הירידה, על-ידי החפוש והבקשה, איה, איה איפוא הוא, איה קדשתי, איה טהרתני, איה נפשי ורוחי ונשמתני, איה יהוה אלהי אבותינו המעלה אותנו מארץ מצרים מערות הארץ, איה המעלה אותנו מים, איה מקום כבודו, שעל-ידי זה זוכין שתהיה הירידה תכלית העליה. כן ברחמיך הרבים, תעזרנו ותזכנו,

שְׁנוּפָה לְקַיִם אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת בְּאַמֶּת, כְּרִצּוֹנָךְ וְכִרְצוֹן צְדִיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים שֶׁגָּלוּ וְזֹאת הַתּוֹרָה הַגְּנוּזָה בְּעוֹלָם, בְּאִפְּן שְׁנוּפָה לְמִצְאָ אוֹתְךָ בְּאַמֶּת תְּמִיד, וְתִהְיֶה הִירִידָה תְּכִלִּית הָעֲלִיָּה. וְאִזְכָּר לְצֵאת וְלַעֲלוֹת מִהֲרָה מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת הַמְּטַנְפִים שֶׁנִּפְלְתִי בָהֶם בְּעוֹנוֹתֵי הָרַבִּים, וְלַעֲלוֹת בְּתְכִלִּית הָעֲלִיָּה, וְלָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם כְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב, וְאִזְכָּר לְהִתְקַרֵּב לְכַבֹּדְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוּשָׁה. וְתַעֲזֹרְנִי שִׁיְהִיו כָּל מַעֲשֵׂי לִשְׁם כְּבוֹדְךָ בְּאַמֶּת, וְאִזְכָּר לְפָלֵם דְּרָפִי תְּמִיד, וְלִהְסֵתְּכֵל כָּכָל דְּבָר אִם יֵשׁ בּוֹ רִצּוֹן הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וּכְבוֹדוֹ, אִזְ אֶעֱשֶׂה אוֹתוֹ בְּרִירוֹת, וְאִם אֵין בּוֹ כְבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲמַנֵּעַ לַעֲשׂוֹתוֹ. וְלֹא אֶסְתַּכֵּל עַל עֲצָמֵי וּכְבוֹדֵי כָּלָל, וְלֹא עַל שׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, רַק אֲכַוֵּן כָּכָל דְּבָר לְשִׁמְךָ וְלְכַבֹּדְךָ בְּאַמֶּת, עַד שְׁאִזְכָּר בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וּבִישׁוּעָתְךָ הַגָּדוֹלָה, לְגַדֵּל וּלְגַשָּׂא וּלְרוֹמֵם וּלְפָאֵר כְּבוֹדְךָ הַגָּדוֹל בְּעוֹלָם. וְנוֹפָה כְּלָנוּ עִמָּךְ בֵּית-יִשְׂרָאֵל לְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת בְּתַמִּימוֹת גְּדוֹל כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ לְעוֹלָם, כְּלֵי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלָל. וְלֹא נִלְחַד עוֹד אַחֲרֵי שְׂרִירוֹת לְבַנּוּ הָרַע, וְלֹא נִשָּׂה אַחֵר שֶׁכְּלָנוּ וְחֲכָמֵתְנוּ הַמוֹטְעֵת, רַק נִשָּׂה כָּל דַּעֲתָנוּ וּמַחֲשַׁבֵּתְנוּ וּלְכַבֵּינוּ לְשִׁמְךָ וְלְכַבֹּדְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוּשָׁה, לְשָׁמֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיִם אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה בְּאַמֶּת וּבְתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁיּוּת, בְּדַרְךְךָ אֲשֶׁר דָּרְכּוּ בּוֹ אֲבוֹתֵינוּ הַקְדוּשִׁים מְעוֹלָם. וְנוֹפָה מִהֲרָה לְמִלְאֵת רִצּוֹנְךָ הַקְדוּשָׁה אֲשֶׁר רְצִיתָ בְּבְרִיאַת עוֹלָמְךָ, אֲשֶׁר בְּרָאתָ הַכֹּל לְכַבֹּדְךָ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, כָּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי וְלְכַבֹּדִי בְּרָאתִיו וְצַרְתִּיו אֶף עֲשִׂיתִיו. וְיִתְגַּלוּ עַל-יַדֵּינוּ כָּל חֲלָקֵי כְבוֹדְךָ הַקְדוּשָׁה מִכָּל דְּבָר וּדְבָר שֶׁבְּעוֹלָם שֶׁנִּבְרָא בְּעִשְׂרֵה מְאֻמְרוֹת, אֲשֶׁר כָּל הָעִשְׂרֵה מְאֻמְרוֹת שֶׁבָּהֶם בְּרָאתָ הָעוֹלָם, כְּלָם הָיוּ בְּשִׁבִיל כְּבוֹדְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוּשָׁה, שִׁיתְגַּלָּה וְיִתְגַּדֵּל עַל-יַדֵּי כָּל

חֲלָקֵי הַבְּרִיאָה:

אֲנֵא יְהוָה, זַכְּנִי לַהֲיוֹת מִכָּל הַצְּדִיקִים הַמְּקִימִין אֶת הָעוֹלָם שֶׁנִּבְרָא בְּעִשְׂרֵה מְאֻמְרוֹת, עֲזֹרְנִי עֲזֹרְנִי, זַכְּנִי וְזַכְּנִי, תֵּן לִי חֲנִינָה וְלֹא אוֹבֵד. תַּעֲיִתִי כְּשֶׁה אוֹבֵד בְּקֶשׁ עֲבָדְךָ. וְאִם אֵינִי זוֹכֵה לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ כְּרָאוּי, נָא אָבִי אֲדוֹנֵי מַלְכֵי וְאֵלֵהִי, בְּקֶשׁ אֵתָהּ אוֹתִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וּבְחֶסֶדְךָ הַנּוֹרָאִים, עֲשֵׂה עִמִּי כְּלֵי לַחַיִּים, בְּקֶשׁ צֵאן אוֹבְדוֹת, צֵאן גְּדַח וְאִין מְקַבְּיָן, בְּקֶשׁ וְחַפֵּשׁ גְּדַח וְנִשְׁלָךְ וְשִׁנּוּא כְּמוֹנֵי, חֲמַל עַל פְּגוּם כְּמוֹנֵי, חוּס וְרַחֵם עַל גְּבוּהָ וְנִמְאָם כְּמוֹנֵי. הוֹצִיאֵנִי מִכָּל הַתְּאוּוֹת, וּבְפִרְט מִתְּאוּת הַמְּשֻׁגָּל, חֲלִצְנִי מֵהֶם, הִצִּילְנִי מֵהֶם. חֲמַל עָלַי, רַחֵם עָלַי, חוּסָה עָלַי וְעַל עוֹלָלֵי וְטַפֵּי. אֵל תִּתֵּן אֶת עֲבָדְךָ לְפָנַי בַּת בְּלִיעַל. הִצִּילָה מִחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד כָּל

יחידתי. הצילני משיט ואל אטבעה, אנצלה משונאי וממעמקי־מים. אל תשטפני שבלת מים ואל תבלעני מצולה, ואל תאטר עלי באר פיה. עגני יהוה כי טוב חסדך, כרב רחמיך פנה אלי, ואל תסתר פניך מעבדך כי צר לי מהר עגני. ראה כי אזלת ידי, ראה אנחתי ואנקתי. עזרני עזרני, הושיעני גאלני פדני, כחסדך עשה עמי, כחסדך חייני והחזירני בתשובה שלמה לפניך, ותמלא רחמים עלי, ותכפר ותסלח ותמהל לי על כל החטאים והעונות והפשעים, שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך מנעורי עד היום הזה, ובפרט מה שפגמתי בפגם הברית:

כה לחדש

אנא יהוה, סלח לי, מחל לי, כפר לי, וסלח לי על כל ההרהורים רעים הרבים מאד מאד, אשר הרהרתי מעודי עד היום הזה, בין בשוגג בין במזיד, בין באנס בין ברצון. ואזכה לבקש ולחפש אותך באמת, עד שיתקנו ויתכפרו על־ידי־זה כל ההרהורים רעים וכל העקמימות שבלב, וכל ההרהורים שהרהרתי אחרך ואחרי צדיקך האמתיים, ואחרי מדותיך ודרכיך הקדושים והטהורים והנכונים, בלם יתכפרו ויתקנו כאלו הקרבתי עולות לפניך, שהם באים לכפר על הרהורי הלב. אנא יהוה, חזקני ואמצני בקדשתך העליונה, אל תעובני יהוה אלהי אל תרחק ממני. חושה לעזרתי אדני תשועתי. זכני מעתה לקדש ולטהר עצמי באמת, ואזכה להרגיש אלהותך עלי בכל־עת, ותחנני שאזכה לדעת באמת ובלב שלם בכל עת ובכל שעה כי מלא כל הארץ כבודך, ומלכותך בכל משלה, ולקיים מקרא שכתוב, שויתי יהוה לנגדי תמיד. ולא אשכח אותך לעולם, בין ביום בין בלילה, בין בהקיץ בין בשנה, בשבתי בביתי ובכלכתי בדרך, בשכבי ובקומי, באכילתי ובשתיתי, בעמידתי ובישיבתי, במחשבה דבור ומעשה ובכל תנועותי, בכל עת ובכל שעה אזכה למצא ולהרגיש אלהותך וממשלתך עלי אשר מלא כל העולם, כמו שכתוב, אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם יהוה, הלוא את השמים ואת הארץ אני מלא. מושל בכל, מלא רחמים, מלא חסד וטוב בכל עת ובכל רגע, זכני להתקרב אליך באמת, טהרני וקדשני מכל הטנופים והלכלכים שלכלכתי וטנפתי את נפשי, על־ידי עונותי הרבים שעשיתי מעודי עד היום הזה. העלני מהרה מטמאה לטהרה, מחל לקדש, הוציאני מאפלה לאורה. וקיים כגו מהרה מקרא שכתוב, וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם, מכל מטמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם:

כז תמוז

וְזַכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, לְחַדֵּשׁ בְּתוֹרָה תְּמִיד חֲדוּשֵׁין דְּאוֹרֵייתָא אֲמַתִּיִּים. וְאַזְכֶּה לְדַלֵּג וּלְעֵבֵר מֵהָרָה בְּכָל עֵת עַל כָּל הַבְּלֹבָלִים וְהַעֲקָמִימִיּוֹת, וְעַל-כָּל הַמְּנִיעוֹת הַמְּבַלְבְּלִים אֶת הַמֶּחֶם וְהַדַּעַת מִלְּחַפְּשׁוֹ וְלַחֲשֹׁב וּלְחַדֵּשׁ בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה. רַק אֲזַכֶּה שְׂיִהְיֶה דַעְתִּי וּמַחֲשַׁבְתִּי דְבוּק וּמְקֻשָּׁר בְּכָל-עֵת בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה, בְּקִשְׁרֵי אֲמִיץ וְחֶזֶק מְאֹד כֹּל יְמוּטָא לְעוֹלָם, עַד שְׁאַזְכֶּה לְמִצְאָא וּלְחַדֵּשׁ בְּכָל פַּעַם חֲדוּשֵׁין דְּאוֹרֵיתָא אֲמַתִּיִּים כְּרִצוּנְךָ הַטּוֹב, וְכַח הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה תִּלְךָ לְפָנַי וְתִנְחָה אוֹתִי בְּכָל עֵת בְּדַרְךָ הָאֵמֶת וְהַיָּשָׁר, בְּנִקְיַת הָאֵמֶת לְאֵמַתּוֹ כְּרִצוּנְךָ הַטּוֹב, בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה. וַיְקִים בִּי מִקְרָא שְׁפָתוֹב, בְּהַתְּהַלְכְּךָ תִּנְחָה אוֹתְךָ, בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עָלַיְךָ, וְהַקִּיצוֹת הִיא תְּשִׁיחֶךָ:

אָבִינוּ מְלַכְנוּ, גְּלָה כְבוֹד מְלַכּוּתְךָ עָלֵינוּ מֵהָרָה וְהוֹפַע וְהַנְּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינַי כָּל חַי. חוֹסֶה עַל כְּבוֹדְךָ הַגָּדוֹל הַמְּחַלֵּל בֵּין הַגּוֹיִם בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, וְהַחֲזִירוּנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, בְּאִפְּן שְׁנוֹכָה לְהַעֲלוֹת וּלְנִשְׂא כְבוֹדְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוּשׁ, וּבְכַוֵּן יִמְלֵא כָּל הָאָרֶץ. וְכֹל אֲשֶׁר נִשְׁמַת רוּחַ חַיִּים בְּאִפְיוֹ, יִתְּנוּ כְבוֹד וְהַדָּר לְשִׁמְךָ, וַיִּסְפְּרוּ שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ, כְּבוֹד מְלַכּוּתְךָ יֵאֱמָרוּ וְגַבּוּרְתְךָ יִדְבְּרוּ:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלִךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ כְּכַוֵּן, וְהַנְּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקְרָךְ, וְהוֹפַע בְּהַדָּר גָּאוֹן עֲזָה עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל אֶרֶץ, וַיִּדַּע כָּל פְּעוּל כִּי אַתָּה פְּעַלְתָּ וַיִּבִין כָּל יְצוּר כִּי אַתָּה יְצַרְתָּ, וַיֵּאמֶר כֹּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ, יִהְיֶה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְלִךְ וּמְלַכּוֹתוֹ כְּפֶל מְשָׁלָה. וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדְךָ וּמְרוֹמֶם עַל כָּל בְּרָכָה וְתִהְיֶה בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵים יִשְׂרָאֵל עֹשֶׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ. וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

יג

[על-פי תורה י"ז - צריך לזהר מאוד להיות שמח וטוב לב בשבת]

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּעוֹרְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִזְכְּנֵנִי לְקַבֵּל שֶׁבֶת-קַדְשׁ בְּשִׁמְחָה וְחִדּוּהַ גְּדוֹלָה, בְּגִילָה רְנָה דִּיצִה וְחִדּוּהַ. וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלִינִי שֶׁלֹּא יַעֲלֶה עַל לְבִי שׁוֹם עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה וְלֹא שׁוֹם יְגוֹן וְאַנְחָה וְלֹא שׁוֹם דְּאָגָה בְּיוֹם שֶׁבֶת-קַדְשׁ. רַק אֲזַכֶּה לְשִׁמְחָה בְּכָל עֵז בְּיוֹם שֶׁבֶת-קַדְשׁ, בְּכָל לְבָבִי וּבְכָל

נפשי ובכל מאדו, בשמחה שאין לה קץ ותכלית, כראוי באמת לשמח ביום שבת-קדש, ביום קדוש ונורא כזה, שנתעורר עז וחדוה ושמחה רבה ועצומה בלי שעור בכל העולמות כלם, וכמו שמוכא בזהר הקדוש ובשאר ספרים, מרבוני עצם השמחה והחדוה של שבת-קדש:

רבנו של עולם, מה אומר ומה אדבר, בכל מה שאני מתחיל להתפלל ולהתחנן עליו, ידעתי גם ידעתי, כמה אני רחוק מזה, וכפי גדל מעלת המצוה והמדה הקדושה, וכפי גדל תועלתה לכל הדברים שבקדשה, בן עצם רחוקי מזה בתכלית הרחוק, ובפרט משמחה בשבת-קדש, אשר כמעט בזה תולה הכל והוא עקר ההתקרבות אליו. אבל אתה יודע רבני המניעות על זה וגדל ההתגברות שמתגברין ומתגברין בכל פעם למגע אותי חס ושלום, משמחה של שבת. חמל עלי אבי שבשמים, אבי אב הרחמן, ושמחני בישועתך תמיד, ועורני והושיעני ופני לשמח מאד בשמחה גדולה בכל שבת ושבת, חק ולא יעבור, שאזכה להיות כל היום בלו בשמחה מבואו ועד צאתו, עד שאזכה להמשיך השמחה של שבת על ששת ימי החל, עד שאזכה להיות בשמחה תמיד גם בימי החל בשמחה אמתית. יראו עיני וישמח לבי ותגל נפשי בישועתך באמת. ותזכני על-ידי השמחה של שבת להרים היראה אל הדעת הקדוש, ואזכה ליראה שלמה מפניך בדעת שלם בלי כסילות כלל:

כח תמוז

רבנו של עולם, איום ונורא, עורני והושיעני וזכני מהרה ליראת הרוממות, ליראה קדושה עם דעת הנמשך משמחה של שבת-קדש. מלא רחמים, גואל ומושיע, פודה ומציל, פדני והצילני, והוציאני מעבדות לחרות, משעבוד לגאולה. זכני לשמחה של שבת-קדש, שאזכה ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים, לקבל שבתות מתוך רב שמחה ומתוך עשר וכבוד ומתוך מעוט עונות. עורני שאזכה לכבד את השבת בכל עז ותעצומות, בכל מיני שמחה וחדוה. ואזכה להרבות בתענוגי שבת בכל מיני תענוגים, הן להרבות במיני מאכלים ומעדנים ומשקאות טובים, הן בבגדי כבוד, להשתדל לזכות לבגדים נאים לכבוד שבת-קדש, והעקר שתרחם עלי ותעורני ותושיעני לזכות לשמח בכל לב בשבת-קדש. בשמחה וחדוה גדולה באמת, עד שאזכה על-ידי השמחה לצאת מעבדות לחרות, משעבוד לגאולה, עד שאזכה על-ידי השמחה והחרות של שבת, להשלים ולהגדיל דעתי בתכלית הגדלות והשלמות

ברצונך הטוב באמת. ועל ידי זה אִזְכֶּה לִירְאָה שְׁלֵמָה, שְׁתַּהֲיֶה הִירְאָה עִם דַּעַת בְּלִי שׁוּם סְכָלוֹת כָּלֵל. וְתַעֲזְרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי לְהַרִים וּלְהַגְבִּיחַ עַל־יְדֵי הַדַּעַת הַקְּדוֹשׁ אֵת כָּל הִירְאוֹת הַנְּפוֹלוֹת אֵלַיךְ לְבַד תַּתְּבַרֵךְ, שְׁלֵא יִהְיֶה לִי שׁוּם יְרָאָה נְפוֹלָה, שְׁלֵא אֶפְחַד וְלֹא אֶתִירָא מִשׁוּם בְּרִיאָה שְׁבַעֲעוֹלָם, לֹא מִשׁוּם שֶׁר וְאֶדוֹן, וְלֹא מִשׁוּם אָדָם, וְלֹא מִשׁוּם חַיָּה רַעָה וְלֹסְטִים, וְלֹא מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעֲעוֹלָם, רַק מִמֶּךָ לְבַד אִירָא וְאֶפְחַד בְּאֵמֶת, וְתַהֲיֶה יְרֵאתְךָ עַל פְּנֵי לְבַלְתִּי אֶחְטֵא. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנֵי לִירְאָה שְׁלֵמָה וְאֵמֶתִית, לִירְאָה אֵת הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא הַזֶּה, אֵת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אוֹתוֹ לְבַד אִירָא, וְבוֹ אֶבְטַח וְאֶשְׁעֵן, וְלֹא אֶפְחַד מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעֲעוֹלָם, וִיקִים בִּי מִקְרָא שְׁכַתוּב, יְהוָה אוֹרִי וְיִשְׁעֵי מִמִּי אִירָא יְהוָה מְעוֹז חַיִּי מִמִּי אֶפְחַד. וְנֹאמֵר, יְהוָה לִי לֹא אִירָא מִה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם. וְנֹאמֵר, בְּאֱלֹהִים בְּטַחְתִּי לֹא אִירָא מִה יַעֲשֶׂה בְּשֶׁר לִי. וְנֹאמֵר, הִנֵּה אֵל יִשׁוּעָתִי אֶבְטַח וְלֹא אֶפְחַד כִּי עֲזִי וְזַמְרַת יְהוָה יְהִי לִי לִישׁוּעָה. וְשִׂאבְתֶּם מִים בְּשִׁשׁוֹן מִמַּעֲיְנֵי הַיְשׁוּעָה:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, טוֹב וּמְטִיב לְכָל. זַכְּנֵי לְטַעַם טַעַם עֲנַג שְׁכַת בְּאֵמֶת, זַכְּנֵי לְשִׂמְחָה וְחֵרוֹת שֶׁל שְׁבַת־קִדְשׁ וּלְכַפֵּל כָּל הַשְּׁעֵבוֹד שֶׁל יָמֵי הַחַל, וְלִישֵׁב דַּעְתִּי בְּשִׁלְמוֹת בְּלִי שׁוּם בְּלִבּוֹל הַדַּעַת כָּלֵל, וְלֹא יַעֲלֶה עַל דַּעְתִּי וּמַחְשַׁבְתִּי בְּשְׁבַת־קִדְשׁ, שׁוּם מַחְשָׁבָה בְּאִיזָה עֶסֶק וּמְלֵאכָה וּמִשְׂא וּמִתֵּן, וְלֹא שׁוּם דְּאָגָה וּמְרָדָא כָּלֵל, רַק יְהוָה בְּעֵינֵי כְּאֵלוֹ כָּל מְלֵאכְתִּי עִשׂוּיָה. וְאִזְכֶּה בְּאֵמֶת לְמִנוּחָה וְעֲנַג וְשִׂמְחָה שֶׁל שְׁבַת־קִדְשׁ, מְנוּחַת אֶהְבֶּה וּנְדַבֶּה, מְנוּחַת אֵמֶת וְאֵמוּנָה, מְנוּחַת שְׁלוֹם וְשִׁלוּה וְהַשְׁקָט וְכַטַּח, מְנוּחָה שְׁלֵמָה שְׂאֵתָה רוּצָה בָּהּ. שְׂמַח נֶפֶשׁ עַבְדְּךָ כִּי אֵלַיךְ יְהוָה נִפְשִׁי אֶשְׂא. שְׂמַחְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תְּמִיד, וּבִפְרָט בְּשַׁבְּתוֹת וַיָּמִים טוֹבִים תִּשְׂמְיַעֲנִי שְׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה תִּגְלַגֵּה עֲצֻמוֹת דְּבִיתִ. כִּי אִין מִי שְׂיֻכַּל לְשַׂמַּח אֵת נִפְשִׁי, כִּי אִם אַתָּה לְבַד, בְּחֶסֶדְךָ הַעֲצוּם לְבַד, בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּנוּזִים לְבַד, בְּזִכּוֹת וְכַח הַצַּדִּיקִים הָאֱמֶתִיִּים שֶׁהֵם שְׁכַת דְּכוּלְהוּ יוֹמֵי. קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, שְׁבַעֲנוּ מִטּוֹבְךָ וְשְׂמַח נִפְשָׁנוּ בִישׁוּעָתְךָ, וְטַהַר לְבָנוּ לְעַבְדְּךָ בְּאֵמֶת, וְהַנְּחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאֶהְבָּה וּבְרִצּוֹן שְׁכַת קִדְשְׁךָ, וְיִנּוּחוּ בּוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. תוֹדִיעֵנִי אֵרַח חַיִּים שְׁבַע שְׂמַחוֹת אֵת פְּנִיךָ נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נְצַח. יְהִי לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

[על-פי תורה י"ט - עקר התכלית ללכת בתמימות ובפשיטות]

תומך תמימים הושיעה נא, תקיף לעד הצליחה נא, תמים במעשיו עננו כיום קראנו. הם ומתמם עם תמימים, זכני לעבד אותך באמת, בתמימות ובפשיטות גמור בלי שום חכמות כלל. שמרני והצילני ברחמיך הרבים, מחקירות וחכמות חיצוניות וזרות. רחם עלי ועל כל ישראל, וזכנו בחסדיך העצומים לתמימות באמת, באשר אתה ידעת דרכי התמימות באמת לאמתו, בראונך הטוב וכרצון צדיקיך היראים והתמימים באמת:

רבנו של עולם, רבנו דעלמא כללא, אני יודע ומאמין באמונה שלמה, שגם במקום שאני שם עתה, יש דרך ועצה ישרה בדרך התמימות והפשיטות, באפן שאזכה לצאת ממה שאני צריך לצאת, ולשוב אליך באמת ובלב שלם, ולא אשוב עוד לכסלה, ולא אוסיף עוד לדרך אחרי הבהמות שהם העונות שכבר נדפתי אחריהם הרבה. אבל בעונותי הרבים, נתבלבל דעתי ונטמטם לבי, עד אשר קשה לי מאד למצא דרכי התמימות, ואני יודע עתה שום דרך ועצה של תמימות, כי אם לצעק אליך תמיד מה שייבוא לתוך פי, כי מאן דהוא בדוחקא לא אסתכל מירי. אולי אזכה לפיסקו ולעורר רחמים כאלה אצלך, שאזכה גם אנכי לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת ובתמימות גמור בראונך הטוב. ואזכה מעתה לנוח ולהשקיט, לתפס מחשבתי בלי להניחה עוד לחשוב שום מחשבות חוץ, הן מחשבות של חקירות ועקמימות שבלב, הן כל מיני מחשבות זרות והרהורים ותאוות רעות. רק אזכה לקדש את מחשבתי תמיד בקדשה גדולה, ולהטותה תמיד אל נקדת האמת והתמימות, בלי שום חכמות של העולם כלל. מלא רחמים, עיני תלויות אליך תמיד לזכות לזה, עיני תמיד אל יהנה כי הוא יוציא מרשת רגלי. לך יהנה קויתי, לך יהנה חביתי, לך יהנה איחל. אולי יחוס, אולי ירחם, והטוב בעיניך עשה עמי, כי הנה בחמר ביד היוצר, בן אני בידך בעל הרחמים בעל הישועות, הטוב והמטיב לכל. כי אין קצבה לטובותיך ואין קץ לחנינותיך, ואין לשער דרכי חסדיך ונפלאותיך אשר אתה עושה בכל דור ודור עם כלל ישראל, ועם כל אחד ואחד בפרטי פרטיות. עשה עמי חסד חנם ממה שלא יחסר עמך, באפן שאזכה לשוב אליך באמת ולהתקרב אליך בתמימות ובפשיטות גמור בלי שום חכמות כלל:

כט תמוז

וְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל זַרְעֵנוּ וְעַל כָּל זֶרַע עַמּוּךָ בֵּית-יִשְׂרָאֵל, וְתִשְׁמַר וְתִצִּיל אוֹתָנוּ מִכָּל מִיַּיִן חֲקִירוֹת וְחֻכְמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת, וְלֹא נָשִׁים עֵינַי וְלֹא נָבִישׁ וְלֹא נִסְתַּכַּל כָּלֵל בְּשׁוּם סֵפֶר הַמִּיּוֹסֵד עַל פִּי דַרְכֵי הַמַּחְקָרִים, אֲפֹלוּ בְּסִפְרֵים שֶׁחִבְרוּ קִצַּת מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל פִּי הַהִקְדָּמוֹת וְהַסְּבָרוֹת שֶׁל חֻכְמוֹת הַחִיצוֹנִיּוֹת שֶׁנִּמְשָׁכִין וּבֹאִין מִהֶעֱבֹרִים, אֲשֶׁר לֹא נִכְנָסוּ בְּדַת יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשָׁה, כִּי לֹא בְּאֵלֶּה חֵלֶק יַעֲקֹב. שְׁמַר רְגֵלְנוּ מִלְּנַגֵּף חֵם וְשִׁלּוּם בְּאֲבְנֵי נֶגֶף שְׁלָהֶם, הַמְּנַחִים בְּכָל חֻכְמוֹתֵיהֶם הַכְּלוּלִים בְּשִׁבְעַת חֻכְמוֹת, אֲשֶׁר בְּכֻלָּם מִנַּח קִלְפַת וְזִהְמַת עֲמֶלֶק, שֶׁהוּא הָאֲבֵן נֶגֶף שֶׁבְּכָל הַחֻכְמוֹת, אֲשֶׁר עַל יְדוֹ נִבְשָׁלִים וְנוֹפְלִים כָּל הַנִּכְנָסִין בָּהֶם, וְיוֹצֵאִין מֵעוֹלָמָם, וּבֹאִין לְיַדֵּי כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת גְּמֹור רַחֲמָנָא לְצִלָּן, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן מַהֶם וּמִהֶמוֹנָם. הִצִּילְנוּ נָא אֲבִינוּ שְׁפִשְׁמִים, עֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו וְזַכְּנוּ בְּזִכּוֹת מוֹשֶׁה רַבְּנוּ וּבְזִכּוֹת כָּל הַצְּדִיקִים אֲמִתִּיִּים שֶׁלַּחֲמוּ מִלְּחַמַת עֲמֶלֶק, שֶׁנִּזְכָּה לְקַבֵּל כַּח מַהֶם, לְהַנְצִיל גַּם עִתָּהּ מִקְּלַפַת עֲמֶלֶק, שֶׁהוּא פִּילּוֹסוֹפִיא וְחֻכְמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת. וְתִעֲזָרֵר לָב צְדִיקֵי אֲמֵת שֶׁבְּדוֹר הַזֶּה, וְכָל הַצְּדִיקִים שׁוֹכְנֵי עֲפָר, שִׁילְחָמוּ גַם עִתָּהּ בְּעַדְנוּ, וַיִּכְנִיעוּ וַיִּשְׁפִּילוּ וַיִּשְׁבְּרוּ וַיַּעֲקְרוּ אֶת קִלְפַת עֲמֶלֶק וְחִילוֹתָיו, לְבַל יִהְיֶה לָהֶם שׁוּם כַּח לְהַכְנִים חֵם וְשִׁלּוּם, דַּרְכֵיהֶם וְדַעוֹתֵיהֶם הִרְעוֹת וְהַמְרוֹת בְּלֵב עַמּוּךָ בֵּית-יִשְׂרָאֵל. גּוֹאֵל חֲזֵק, הִצֵּל וּמִלֵּט וּפִלֵּט אֶת שְׂאֵרֵי עַמּוּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִהַצָּר הַמֵּר וְהַצָּרֵר הַזֶּה, מִהֶאֱוִיב הָאֲכֹרֵר הַזֶּה, הוּא אִישׁ צָר וְאוֹיֵב הֶמֶן עֲמֶלֶק הִרְעָה הַזֶּה, יִמַּח שְׁמוֹ וְנִמַּח זְכוֹרוֹ, שֶׁהוּא הַקְּלִפָּה וְהַזִּהְמָה שֶׁמִּכְנָסֶת בְּעוֹלָם חֻכְמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת וְחֻקִּירוֹת כְּנֶגֶד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שְׂרוּצָה לְהַתְנַבֵּר עִתָּהּ חֵם וְשִׁלּוּם בְּעַקְבוֹת מִשִּׁיחָא, לְהַכְנִים גַּם בְּיִשְׂרָאֵל כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת חֵם וְשִׁלּוּם, עַל-יְדֵי שְׁמִמְשִׁיכִין אוֹתָם לְלַמּוֹד סִפְרֵיהֶם וְחֻכְמוֹתֵיהֶם וְלִשְׁנוֹנֹתֵיהֶם. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה לְבַד יַדְעָתָ אֶת עֵצֶם הַצָּרָה הַזֹּאת, אַתָּה לְבַד יַדְעָתָ כִּי אֵין מִי שִׁיעֲמוֹד בְּעַדְיָנוּ. עַל כֵּן יִהְיֶה מַעֲיָד וְרַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שְׁמֶיךָ הַגָּדוֹל יַעֲמֹד לָנוּ בְּעֵת צָרָה. חוּם וְחֲנָנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. וְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֲמַת בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת בְּלִי שׁוּם חֻקִּירוֹת וְחֻכְמוֹת זְרוֹת כָּלֵל, רַק נִזְכָּה לְעַבּוֹד אוֹתְךָ בְּאֲמַת לְקִים מְצוֹתֶיךָ וְלַעֲסֹק בְּתוֹרָתְךָ בְּעוֹבְדָא וּבְמִלּוּלָא, בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת כָּל יְמֵינוּ לְעוֹלָם. וְנִזְכָּה לְקִים בְּאֲמַת מִקְרָא שְׁכַתוּב, סוּף דְּכַר הַכָּל נִשְׁמַע, אֶת הָאֱלֹהִים יְרֵא וְאֶת מְצוֹתָיו שְׁמֹר, כִּי זֶה כָּל הָאֲדָם. וְנִשְׁלִיךְ כָּל הַחֻכְמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת אַחֲרֵי גּוֹנוֹ, וְנִזְכָּה לְהִיּוֹת תַּמִּימִים עִם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה עַל-יְדֵי הַתַּמִּימוֹת וְהַכַּפְשִׁיטוֹת לְהַשִּׁיג אֶת

התכלית האמתית, תכלית הנצחית, ותשים חלקנו עם הצדיקים האמתיים, אשר להם צפנת רב טובך, כמו שפתוב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, פעלת לחוסים כד נגד בני-אדם. ונאמר, כי עין לא ראתה אלהים וזלתך יעשה למחכה-לו:

ותעזרנו ותושיענו ברחמיך הרבים, שנזכה להתפלל תפלתנו לפניך תמיד בכונה גדולה ועצומה בכל לב ונפש, עד אשר נזכה שתכלל תפלתנו באחדותך לעולם, כאמור, הוא תהלתך והוא אלהיך, רבנו של עולם, אני רחוק מזה כל-כך, עד אשר איני יודע איך להתפלל על זה. אך אני מאמין באמונה שלמה, שעל-ידי אמונה ותמימות ופשיטות באמת יכולין לזכות גם לזה בחיים חיותנו. מלא רחמים, אמרי האזינה יהוה בינה הגיגי. הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי כי אליך אתפלל. הושיעה, אדוני המלך, אנא יהוה הושיעה נא. אנא יהוה הצליחה נא. אנא יהוה עננו ביום קראנו. יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

טו

[על-פי תורה י"ד - רבים לוחמים לי מרום]

א אב

חנני אלהים כי שאפני אנוש, כל היום לחם ילחצני. שאפו שוררי כל היום כי רבים לחמים לי מרום. יום אירא אני אליך אבטח. רבנו של עולם, אתה ידעת את כל אשר עבר עלי, ואת כל אשר עברתי מיום היותי עד היום הזה, אם אמרתי אספרה כמו אפס קצה מזה, אספרם מחול ירביון, ולא יספיק הזמן לפורטם. אך אתה ידעת, שבצרוף גדל עצם קשיות ערפי וחיובי העצום, עוד גם זה היה בעוכרי, גדל עצם המחלקת שמתגבר עלי בכל עת בגשמיות וברוחניות. יהוה מה רבו צרי, רבים קמים עלי, רבים מאד, צדיקים בינונים ורשעים, רבים בתורה ובעשר ובחכמה, כאשר נגלה לפניך אדון כל. וכבר גלית אזוניו שעל-ידי המחלקת יכולין להפיל את האדם חס ושלוש מעבודת השם יתברך. ועתה מה יעשה יתוש נמאס כמוני היום, אשר רודפים אותי מאד וחורקים שנים עלי לבלעני חנם חלילה, רבים רודפי וצרי, ומי יודע אם מעדותיך לא נטיתי. רבנו של עולם, הלא אתה ידעת שאחר גדל החיובים והפשיעות שאני חייב ופושע במעשי הרעים מאד, עם כל זה כל מחשבותי וכוונתי במה שאני דופק עדין על דלתי רחמים, לפתח לי שערי הקדשה ולקרבני אליך ממקום שאני שם, כל בונתי בעסק זה היא לטובה, כי כך צונו צדיקיך

האמתיים, שלעולם אל ימנע אדם עצמו מן הרחמים, ואפלו חרב חדה מנחת על צנארו של אדם, אל ימנע עצמו מן הרחמים. ואתה יודע בכמה התחזקות חזקויות רבותינו הצדיקים אמתיים להתחזק בתפלה ותחנונים בכל עת, יהיה איך שיהיה, וגם באמת ידעתי כמה אני צריך להתחזק בזה, כולי האי ואולי, כולי האי ואולי, אופה מיד או בהרחבת הזמן לחתר ולמצא איזה פתח וחתירה, שאוכל לשוב ממשעי הרעים וממחשבותי המגנות. ועתה אבי שבשמים, מה אעשה ומה אפעל נגד המלעיגים והליצנים והמקטרגים והחולקים והרודפים אותי מאד מאד, בגשמיות וברוחניות, למעלה ולמטה, כי אתה ידעת שכשם שיש לי צרים למטה, כך יש לי צרים למעלה, כי רבים לוחמים לי מרום המקטרגים עלי בכל עת, ואינם מניחים אותי להתקרב לשוב אליך. ואם באמת מודה אני לפניך מלא רחמים, בבושה וכלמה, שקטרוגם אינו בחנם, כי בודאי איני פדאי והגון להתקרב אליך לגדל עצם פשעי ועונותי וחטאי, שחטאתי ועויתי ופשעתי לפניך כל-כך. עם כל זה, רחמיה רבים יהוה רחמיה רבים מאד, ואני עני ואביון דל ונשחית, אין לי להיכן לברח ואל מי לברח ולנוס כי אם אליך לבר, כי אתה משגב לי ומגוס ביום צר לי, כמו שכתוב, יהוה עזי ומעזי ומנוסי ביום צרה. ועל זה באתי לפניך אבי שבשמים, חומל דלים, אשר דרכך לבקש את הנרדפים, אפלו צדיק רודף את הרשע, שתעשה למען שמך, ותעזרני ותושיעני תמיד לברח ולנוס אליך בכל-עת, ומפל מיני רדיפות ומחלקת וקטרוגים חס ושלום, ומפל מיני אויבים ושונאים, מפלם אברח ואנוס אליך לבר, ואזכה להתקרב אליך על-ידי-זה יותר ויותר. ותעזרני להשפיל ולהכניע אויבי תחתי, ותפקח עיניהם ויראו האמת שכל מחלקתם ורדיפתם בחנם, כי אין לי עסק עמהם, ואני חפץ שלום באמת, אני שלום וכי אדבר המה למלחמה. עזרני והושיעני מלא רחמים, חפץ באמת, שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי כך. הצילני מאויבי אלהי ממתקוממי תשגבני. הצילני מיד אויבי ומרודפי בגשמיות וברוחניות, כי אין לי על מי להשען כי אם עליך אבינו שבשמים, ועל כחם של הצדיקים אמתיים, אשר אני משתוקק לילך בדרכיהם הקדושים האמתיים, למענה ולמענם עשה ולא לנו. וחזקנו ואמצנו וזכנו להתקרב אליך באמת, ולא יהיה כח לשום חולק ומונע ומעכב בגשמיות ורוחניות לרחקנו מעבודתך האמתית בשום אופן. חזק ידי וברכים כושלות תאמין. ועשה את אשר בחקיך אלהי ואת מצותיך אשמר אני וזרעי וכל הגוים אלי וכל בית ישראל מעתה ועד עולם. יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לפי לפניך

יהיה צורי וגואלי. עושה שלום במרומו הוא ברחמי עושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

טז

[על-פי תורה ט"ו - אלו המתפארין עצמן בשקר בגדולות ונפלאות]

אָדוֹן יחיד, מלא רחמים, יהוה אלהים אמת. שמרני והצילני ברחמיך הרבים, מן פת השקרנים והצבועים. רחם עלי ושמרני והצילני, שלא ידבק בי שום דבר שקר ולא שום תנועה של שקר, ולא יצא מפי דבר שקר וצביעות חס ושלוש ולא יעלה על דעתי חס ושלוש, להתפאר בגדולות ונפלאות ממני, ולא אטעה את עצמי ולא אטעה את אחרים:

ב אב

רְבוֹנוֹ של עולם, אתה ידעת את גדל עצם רוממות קדשת מעלתם של הצדיקים אמתיים בני עליה, ואת יקר תפארת גדלתם אשר זכו למה שזכו, אשר דרכם לפעמים לדבר גדולות ונפלאות נוראות באמת ובתמים, וכל דבריהם אמת וצדק, אשר על-ידי גדולות ונפלאות הנשמע מפיהם הקדוש והנורא מאד, יכולים לידע ולהבחין גדלת הבוֹרא ותבֹרַךְ שמו, אשר חלק מחכמתו ליראיו, ונתן כח לצדיקיו האמתיים להשיג השגות פאֵלה, ולדבר באמת גדולות ונוראות פאֵלה. אכל בנפלאותיה העצומים, את זה לעמת זה עשית בחכמתך הגדולה, ונתת מקום לטעות, כי נמצאים כנגדם שקרנים וצבועים המתדמים כקוף בפני אדם, ומתפארים גם כן בגדולות ונפלאות, כאלו אין שום דבר נמנע מהם, וכל הגדולות והנוראות היוצאים מפי הצדיקים באמת, הם מדברים בלשונות פאֵלה בשקר וטעות. על כן פאתי לפניך מלא רחמים, שתרחם עלינו ועל כל עמך בית ישראל, ותשמרני ותצילנו מן השקרנים והצבועים המתלכשים בטלית שאינו שלהם, ומתפארין עצמן בגדולות ונפלאות בשקר. שמרני והצילנו שומר ישראל, שלא נטעה בהם ולא נאבה להם ולא נשמע אליהם, ולא יהיה להם שום כח ושליטה להזיק לנו כלל לא בגשמיות ולא ברוחניות. ותשפיע עלינו דעת אמת שנוכח להבחין ולבחור בהאמת להתקרב לצדיקים אמתיים ולהנלוים אליהם באמת, ותשים חלקנו עמהם לעולם:

וְתַעֲזֹר לָנוּ שְׁנוּזָה לַתֵּן צְדָקָה הַרְבֵּה בְּסִכְרֵי פָּנִים יְפוֹת לַעֲנִיִּים הַגּוֹנִים וְכַשְׂרִים בְּאַמְתֵּי, וְתִזְכְּנוּ לְשִׁבְרֵי לִבְנוֹ הָאֲכֹר וְלִהְפָּכוֹ לְרַחֲמָנוּת, וְלֹא יִהְיֶה לִבְנוֹ קֶשֶׁה כְּאַבֵּן, רַק תַּעֲזֹרְנוּ לְהַפְךָ לֵב הָאַבֵּן לֵלֵב רַךְ כַּמַּיִם, לְרַחֵם בְּאַמְתֵּי עַל עֲנִיִּים הַגּוֹנִים כְּשָׂרִים אֲמִתִּים בְּרַחֲמָנוּת גְּדוֹל כְּרָאוּי, לְתַתּ לָהֶם כָּל צְרָכָם דֵּי מַחְסוֹרָם אֲשֶׁר יַחְסֹר לָהֶם. וְנִזְכֶּה לִיְחַד יְחֻדִים גְּדוֹלִים בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה לְמַעְלָה לְמַעְלָה עַל-יַדֵּי צְדָקוֹתֵינוּ. וְתִהְיֶה בְּעִזְרוֹנוּ וְתַתֵּן לָנוּ כַח שִׁיְהִיָּה נַעֲשֶׂה עַל-יַדֵּי הַצְּדָקָה שְׁלָנוּ בְּחִינַת ו'יְחֻד ב'רְכָה ק'רְשָׁה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת הַקְּדוּשִׁים עַד לְמַעְלָה מֵעֲלָה:

אָנָּה יְהוָה, אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט, וּכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקִים מִצְוֹת צְדָקָה בְּשִׁלְמוֹת כְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב, עִם כָּל פְּרִטְיָה וְדִקְדוּקָיָה וּכְנוּנְתִיָּה וְתִרְוָג מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ. וְתַעֲזֹרְנוּ שְׁנוּזָה עַל-יַדֵּי הַצְּדָקָה לְכַטֵּל וּלְשִׁבְרֵי תְּאוֹת נְאוּף מֵאַתְנוּ, וְתִבְדִּילְנוּ מִן הַצְּבוּעִים וְהַשְּׁקֵרָנִים, וְלֹא תִכְשִׁיל אוֹתְנוּ בְּעֲנִיִּים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים. וְתִשְׁמְרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׁלֵא יִהְיֶה נִפְגָּם אֲצִלְנוּ חֵם וְשָׁלוֹם, הִי'יְחֻד ב'רְכָה ק'רְשָׁה, הַנַּעֲשֶׂה עַל-יַדֵּי הַצְּדָקָה, שְׁלֵא יִתְגַּבֵּר עַל-יַדֵּי־זֶה תְּאוֹת נְאוּף חֵם וְשָׁלוֹם. מְלֵא רַחֲמִים, חַפְּזֵי חֶסֶד, אֵל תְּדִינֵנִי כַּמִּפְעָלִי, וְאַל תַּעֲשֶׂה לִּי כַּחֲטָאֵי, רַק תִּרְחַם עָלַי כְּרַב רַחֲמֶיךָ, כְּרַב חֶסְדֶּיךָ, וְתִשְׁמֹר אֶתְּךָ בְּעֶצְמְךָ אֶת הַצְּדָקָה שְׁלִי שְׁלֵא יִינָקוּ מִמֶּנָּה הַחִיצוֹנִים חֵם וְשָׁלוֹם, וְלֹא יִהְיֶה לָהֶם כַּח לִפְגָּם הִי'יְחֻד ב'רְכָה ק'רְשָׁה, הַנַּעֲשֶׂה עַל-יַדֵּי הַצְּדָקָה שְׁלִי, וְלֹא תַתֵּן לָהֶם כַּח לְהַגְבִּיר עַל-יַדֵּי־זֶה תְּאוֹת נְאוּף חֵם וְשָׁלוֹם, כִּי כָּל כּוֹנְנֵי בְּהַצְּדָקָה שְׂאֵתְךָ מִזְכְּנֵי לַתֵּן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, הוּא רַק בְּשִׁבְלֵי מִצְוֹת צְדָקָה לְבַד, כְּדִי לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, אֲשֶׁר צוּיַתְנוּ בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה לַתֵּן צְדָקָה, וְהִזְהַרְתָּ אוֹתְנוּ עַל זֶה מְאֹד כַּכּוּמָה וְכַכּוּמָה אֲזַהְרוֹת, וְכָל כּוֹנְנֵי בְּנִתְיַנַּת הַצְּדָקָה לַתֵּקֵן וְלֹא לְקַלְקֵל חֵם וְשָׁלוֹם, עַל בֶּן בְּאֵתִי לְפָנֶיךָ לְשַׁטֵּחַ כַּפֵּי לְרַחֲמֶיךָ, שֶׁתִּשְׁמְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ מֵעֲנִיִּים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים. וְתִהְיֶה עִמִּי תְּמִיד, וְתִצִּילְנִי וְתִשְׁמְרֵנִי בְּאַפְּן שְׁלֵא יִהְיֶה שׁוּם כַּח וְשִׁלְטָה לְהַחִיצוֹנִים לִינֵק מִהַצְּדָקָה שְׁלִי, וְלֹא יוּכְלוּ לְקַלְקֵלָהּ בְּשׁוּם אַפְּן, כִּי אֲנִי נֹתֵן כָּל הַצְּדָקוֹת שְׁלִי עַל דַּעַת הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּים הַגְּדוֹלִים בְּמַעְלָה, וְהֵם יַעֲלוּ אֶת מִצְוֹת הַצְּדָקָה שְׁלִי, וְיַעֲשׂוּ וְיִתְקַנוּ עַל-יַדֵּי יְחֻדִים גְּדוֹלִים לְמַעְלָה לְמַעְלָה בְּתַכְלִית הַקְּדֻשָׁה הָעֲלִיוֹנָה בְּאַמְתֵּי. וְיִהְיֶה לָךְ נַחַת רוּחַ וְשַׁעֲשׂוּעִים גְּדוֹלִים עַל-יַדֵּי הַצְּדָקָה שְׁלִי. וְתִזְכְּנֵי לְשִׁבְרֵי תְּאוֹת נְאוּף לְגַמְרֵי וְלִזְכוֹת לַתֵּקוֹן הַבְּרִית בְּאַמְתֵּי עַל-יַדֵּי כַח וְזִכּוֹת הַצְּדָקָה שְׁלִי. טוֹב וּמְטִיב לְכָל, זְכֵנִי לְהַרְבּוֹת בְּצְדָקָה לַעֲנִיִּים הַגּוֹנִים בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה כְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב, בְּאַפְּן שֶׁתִּהְיֶה הַצְּדָקָה תִּקּוֹן

גדול לנפשי ורוחי ונשמתי, ולא איעול בכסופא קמך. ותשמר את כל עמך בית ישראל הצדיקים והכשרים אשר פרנסתם על ידי צדקה, שלא יגיע לידם שום צדקה פגומה מאנשי נאוף ורשע, אשר הצדקה שלהם מזקת להמקבלים, רק תסבב סבות לטובה ברחמיך הרבים, שכל הרשעים והנואפים הנותנים צדקה, שכל צדקתם תגיע להשקרנים והצבועים, והצדיקים והכשרים האמתיים ינצלו מהם מלקבל צדקה פגומה שלהם, שלא תקלקל הצדקה פגומה שלהם את דבור פיהם הקדוש שמקבלים הצדיקים מבעלי הצדקה. ותזמין לנו ולכל ישראל פרנסה בכבוד ובכשרות, ולא יהיה אחיזה להסטרא אחרא בפרנסותינו כלל, רק נזכה לפרנסה טובה בכבוד וברוח בקדושה ובטהרה גדולה, באפן שנוזכה להיות כרצונך הטוב באמת:

וְזַכְּנֵי לעסק בתורתך הקדושה ובעבודתך האמתית בתמימות באמת, ולא אלך בגדולות ובנפלאות ממני, רק אשׁוה ואדמה נפשי כגמול עלי אמו, כגמול עלי נפשי. ואזכה לעסק בתורה ותפלה בפה מלא, באפן שאזכה בתוך כלל ישראל הכשרים, להכרית ולכלות ולבער את כל הקוצים והחוחים הסוככים את השושנה העליונה. ולא יהיה שום כח להשקרנים והצבועים המתפארים בשקרים לינק מדבורנו כלל, ותבער השקר מן העולם, ותנגלה האמת בעולם, ויקים מהרה מקרא שכתוב, שפת אמת תבון לעד, ועד ארגיעה לשון שקר. ונאמר, חסד ואמת נפגשו, צדק ושלוה נשקו. אמת מארץ תצמח, וצדק משמים נשקף. הדריכני באמתך ולמדני, כי אתה אלהי ישעי, אותך קויתי כל היום. ואל תצל מפי דבר-אמת עד מאד, כי למשפטיך יחלתי. ואני תפלתי לך יהוה עת רצון, אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך:

[על-פי תורה ט"ז - הקישו לענין הפרנסה]

עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו, פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון. רבנו של עולם, תן לי פרנסה בכבוד קדם שאצטרך לה, באפן שאזכה לסור מרע ולעשות הטוב בעיניך תמיד, ולהיות כרצונך הטוב באמת, כי אתה יודע כמה הפרנסה מבלבלת אותי ומונעת אותי ומחלשת דעתי מלהתחזק בעבודתך. רבנו של עולם, ידעתי כי אני רחוק מפרנסה בכבוד מאד מאד, כי פגמתי נגדך מאד,

הרעותי את מעשי וקפחתי את פרנסתי. אבל באתי לפניך מלא רחמים, בעני בפתח פדל ואביון המחזיר על הפתחים, פורש כפיו, שואל ומבקש מתנת חנם ונדבת חסד, שתתנני ברחמיך הרבים לבר, בחסדיך העצומים לבר, ותזמין לי פרנסתי מן השמים ותתן לי כל צרכי וכל צרכי אנשי ביתי וכל התלוים בי וכל הנלוים אלינו קדם שנצטרך להם, פי עינינו לך לבר תלויות, עינינו לך לבר מצפות ומחכות:

רבונו של עולם, אנת הוא לעלא מן כל העלות והסבות, ואתה יכול לסבב סבות לטובה ברחמיך הרבים, באפן שיגיע לנו הפרנסה בנקל בלי שום בלבולים ובלי שום טרדות ויגיעות, ובלי שום סבות על פי דרך הטבע, רק שתזמין לנו ברחמיך הרבים הפרנסה בנקל ובמהירות גדול, ותהיה נמשכת הפרנסה אלינו לטובה בהרחבה גדולה, ונזכה לברר הפרנסה בקדשה גדולה, שנזכה לאכל ולשתות בקדשה ובטהרה גדולה, באפן שנזכה שתתברר אכילתינו ושתיתנו, ויהיו נעשים מהם ברורים קדושים בבחינת קטרת, עד שיהיו נעשים מהם אמרי שפר, שהם ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש. ואלו האמרי שפר יעלו ויתחברו עם המלך, ויהיה נעשה מהם עטרה להמלך, ונזכה לראות העטרה הזאת, כמו שכתוב, צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה, בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו. ונזכה לראות את המלך ביפיו, כמו שכתוב, מלך ביפיו תחזינה עיניך, ואל תעכב פרנסותינו בשביל זה, כי אתה כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה. כי אתה יכול לסבב סבות לטובה באפן שתבוא לנו הפרנסה במהירות גדול בלי שום עכוב כלל, ובלי שום עסק וסבה ובלי שום טרדא כלל, ועם כל זה נזכה לראות המלך ביפיו בעטרה שעטרה לו אמו, הנעשית מן האמרי שפר המתבררים על ידי הפרנסה והאכילה דקדשה. וקים לנו מקרא שכתוב, הגואל משחת חייכי המעטרכי חסד ורחמים, המשביע בטוב עדיך תתחדש בגשר נעורייכי:

אבינו שבשמים, עשה למענך ורחם עלינו ותסבב סבות לטובה, באפן שתגיע לנו הפרנסה קדם שנצטרך לה, ותזמין כל צרכינו בכבוד ובנחת ובהתר ובקדשה גדולה ובהרחבה ונחת גדול. ותצילנו מחובות והלוואות, ותעזרנו לסלק מהרה כל החובות והלוואות שאנו מחייבים מכבר, ותשמרנו מעתה מלבוא לידי חוב עוד לעולם, כי אתה יודע שהחובות וההלוואות מבלבלים אותנו מאד ממעט עבודתך שאנו מכינים עצמינו בכל עת להתחיל בעבודתך באמת. רחם עלי ועלינו אבינו אב הרחמן,

הזן את העולם בלוי בטובו בחן ובחסד וברחמים, ותן לי ולכל חברתנו ולכל ישראל
 פרנסה בכבוד קדם שנצטרך לה. באפן שלא נצטרך להטריד דעתנו בהפרנסה כלל,
 ואל תצריכנו לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואאתם, כי אם לידי המלאה
 הפתוחה הקדושה והרחבה, שלא נבוש ולא נכלם לעולם ועד. ונזכה לברר הפרנסה
 בקדשה ובטהרה גדולה בבחינת קטרת המשמח את הלב. ותביא לנו את משיח
 צדקנו במהרה בימינו, וימלך עלינו ועל כל ישראל ועל כל העולם כולו, ויקים בנו
 מהרה מקרא שפתוב, מלך ביפיו תחזינה עיניך תראינה ארץ מרחקים. במהרה
 בימינו, אמן בן יהי רצון:

יח

[על-פי תורה י"ז בסופה - דרך השם יתברך - להביט על הטובות שעושין]

רבנו של עולם, דרכך אלהינו להאריך אפך לרעים ולפזובים, והיא תהלתך. מלא
 רחמים טוב ומטיב לכל, אשר דרכך להיטיב לבריותיך, ואתה מטה כלפי חסד
 תמיד, ואין אתה חפץ להביט ולהסתכל על הרע והאון שאנו עושין חס ושלום, רק אתה
 מביט ומשגיח על מעט הטוב שאתה מוצא בקרבנו בחסדיך העצומים, כמו שכתוב:
 לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל, יהוה אלהיו עמו, ותרועת מלך בו. ונאמר:
 און אם ראיתי בלבי לא ישמע יהוה, אכן שמע אלהים, הקשיב בקול תפילתי.

על בן מצא עבדך את לבו עדין להתפלל לפניך, ועדין עדין על משמרתו אעמדה
 ואצפה לישועתך האמתית, מתי תבוא אלי שאזכה לשוב אליך באמת, אשר
 על זה בקשתי מלפניך זה כמה, בכמה לשונות של תפלה ותחנונים, ועדין לא נושעתי,
 ואני יודע שהמניעה ממני, אכל על טובך הגדול אני נשען עדין, שתציין ותביט
 ותשגיח על מעט המעט נקודות טובות הנמצאים בי עדין, ותעלים עיניך מלראות
 ולהסתכל על רבוי ועצם הרע שבי, באפן שתכניע ותכבול רבוי הרע לגבי מעט הטוב
 שבי. ובכחך הגדול תתן כח למעט הטוב שבי שיתגבר על הרע שבי, באפן שאזכה
 מעתה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת, ותטיב עמי בחסדיך בכל עת בגשמיות
 ורוחניות, לא כגמולי וכמעשי ידי הפגומים חס ושלום, רק בחסדיך וכטובך הגדול
 וברחמנותך העצום, אשר אין אתה מביט על הרע כי אם על מעט הטוב. ואל תמנע
 טוב ממני מעתה ועד עולם:

ד אב

ותרחם עלי ועל כל ישראל, ותתן לי דעת שלם וקדושה, באפן שאזכה להתדבק
בדרךך הקדושים, לבל אסתכל ואביט על הרע של שום בר ישראל
שבעולם, ולא אשים עיני כלל על מעשיו ומדותיו שאינם טובים, רק אזכה לדון את
כל אדם לכף זכות, ולהסתכל רק על הטוב של כל אחד מישראל, ולא אסתכל על
הרע שלו כלל. וברחמיך וחסדיך הרבים תפקח את עיני דעתי, ותתן לי דעת שלם
וקדושה, באפן שאזכה לחפש ולבקש ולמצא זכות וטוב בכל אחד מישראל, אפלו
בהנרוע שבגרועים. ואזכה לראות ולהביט רק על הטוב שבכל אחד, ולא אביט
ואסתכל על הרע שבהם כלל. ותתן לי עין יפה וטובה להביט על כל אחד מישראל
לטובה, את הטוב שבו אקבל בדעתי להסתכל עליו, ואת הרע לא אקבל, ולא אשית
עיני עליו כלל, למען אזכה להיות טוב וישר גם עם יהוה ועם אנשים, ואמצא חן
ושכל טוב בעיני אלהים ואדם, באפן שאוכל להתועד עם כל אחד ואחד מישראל,
לדבר עמהם באמת לאמתו מהתכלית האמתית, ולקבל מנגדתם הטובה להתעורר
ולשוב ליהוה, ולהאיר בהם מנגדתי הטובה, ולחונן אותם באמתת הדעת של נקדתי
הטובה, להודיעם את כל הטוב הנצפן בי מקדשת ישראל.

חוס וחמל עלי ועל כל ישראל, למען שמך ולמען צדיקיך האמתיים ולמען תורתך
הקדושה, עשה למענך ולא למעננו, עשה למענך והושיענו, והחזירנו בתשובה
שלמה לפניך. חוסה עלי כל עוד נפשי בי, כי כבר פנה יום, וכבר עברו משנותי מה
שעברו, ועדין לא עבר עלי שנה אחת ולא יום אחד בלי פגמים הרבה. רחם עלי
מעתה להחיות מעט פלטתי הנשארת, שאזכה מעתה בכבוד להגביר הטוב על הרע,
כי מעט מן האור דוחה הרבה מן החשך. אל תמשני ואל תעזבני אלהי ישעי, אל
תאסף עם חטאים נפשי ועם אנשי דמים חיי, אל תעזבני יהוה, אלהי אל תרחק ממני,
חושה לעזרתי אדני תשועתי:

[על-פי תורה כ' - על-ידי המחלקת שיש בעולם, נעשין מפרסמים קדם זמנם]

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך. אדון
השלום מלך שהשלום שלו, ברכנו בשלום, ותפקדני אותי ואת כל בני-ביתי,

לחיים טובים ולשלום, ותצילנו מן העניות ומן החסר. רבוננו של עולם, רחם עלינו ועל כל ישראל, ושמרנו והצילנו מן הריב ומחלוקת, כי אתה יודע כמה שגוא המחלוקת וגדול השלום. למדני והורני איך להתנהג עם כל באי עולם, באפן שאזכה להיות בשלום יחדו עם כל בני תבל, ואפלו עם החולקים עלי, תתן בלבי דרך ועצה אמתית פרצונך הטוב, שאזכה לידע איך להתנהג עמהם עם כל אחד ואחד, באפן שלא אחזיק במחלוקת, רק אזכה להיות תמיד אוהב שלום ורוך שלום באמת, כמו שכתוב, סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו. ותרחם עלינו ותשמרנו שלא יגרם המחלוקת שבעולם לפרסם חס ושלום מפרסמים קדם זמנם, כי אתה הודעתנו ברחמיך, גדל הפגם וההפסד המגיע מזה חס ושלום:

רחם עלינו למען שמך, וזכנו אותנו ואת כל עמך בית ישראל, ועורנו והושיענו בכל-עת, שכל אחד ואחד ילך בדרך הישר, בדרך האמת, בדרך הקדש, כפי אשר הורנו ולמדנו אבותינו ורבתינו הקדושים, עד אשר כל אחד ואחד יזכה לגלות ולהאיר בעולם את הדרך הקדש האמת שהוא הולך בו, לגלות בכל פעם עצות ודרכים חדשים, קדושים וטהורים אמתיים, איך לזכות להתקרב להשם יתברך באמת. ותגן עלינו ותשמרנו תמיד שלא יתפרסם שום אחד מישראל קדם זמנו, רק כל אחד ואחד יזכה לילך ולכנס בדרך הקדש באמת, ולילך ולדרך בו ימים ושנים באמת ובלב שלם, בתוספת קדשה וטהרה וחיית חדש והתעוררות חדש ונפלא בכל-עת. ונופה להתמהמה ולשהות שם בדרך הקדש האמתי, זמן הראוי באמת, ולהתחמם שם בהתלהבות דקדשה פראוי, עד שיגיע הזמן והעת הראוי באמת לגלות ולהודיע ולפרסם הדרך הקדש בעולם, ולא יתפרסם שום אחד מישראל קדם זמנו. ותשמרנו ותצילנו מכל מיני הזקות וצער ויסורין הבאים על-ידי-זה חס ושלום, ותמשיך עלינו חיים טובים וארוכים, ולא ימות שום אחד מישראל קודם זמנו. רק כל אחד ואחד יזכה להאריך ימים ושנים טובים בתורה ותפלה ומעשים טובים, עד שיזכה לגלות הדרך הקדוש בעולם כפי חלקו שיש לו בהתורה הקדושה, כפי שרש נשמתו, באפן שיתגלו דרכי הקדשה בעולם, ויתגלו ויאירו בעולם כל העצות העמוקות וכל הדרכים החדשים והנפלאים שהמשיכו הצדיקים בעולם מיום מתן תורה עד היום הזה, בלם יאירו על פני תבל, לדעת בארץ דרכך בכל גוים ישועתך, באפן שנופה כלנו אנחנו וצאצאינו עד סוף כל הדורות, להתקרב אליך תמיד באמת

לאמתו, ולילך בדרךך הקדושים, בדרכי הצדיקים האמתיים הגדולים והנוראים, זכותם יגן עלינו, לקרבנו אליך באמת מהרה, ותתן לנו פרנסותינו בהרחבה גדולה מאתך, ותשמרנו ותצילנו מן העניות והדחקות, ולא יצטרכו עמך ישראל זה לזה ולא לעם אחר. רק ברחמיך הרבים, תשפיע לנו לכל אחד ואחד פרנסתו וכל הצטרכותו בהרחבה גדולה קדם שיצטרך להם בנחת ולא בצער, בהתר ולא באסור, בכבוד ולא בכזיון. ותגן עלינו תמיד שלא יגרם המחלוקת חס ושלוה, להפיל גפלים חלילה. ולא יגיע שום הזק ופגם לא לדרך הקדש בעצמו שצריכין הצדיקים והבשרים לגלות בעולם בכל עת, ולא להאנשים הנכנסים בו לגלותו. ולא תפיל אשה פרי בטנה (ובפרט לפלוגי בת פלונית) ולא יעדי עבד שולטן מדבית יהודה:

ה אב

רבונו של עולם, מלא משאלותינו לטובה ברחמים, כי צרכי מרבים מאד, ודעתי קצרה לבאר ולפרש, כי בכל דבר ודבר שאני מתחיל לסדר תפלה עליו, יש בלבי הרבה דברים מאד לרצות אותך ולהתפלל לפניך עליהם. אך דעתי עכורה ומענותי נסתתמין, ואיני יכול לפרט בפי כל צרכי בקשותי וכל משאלותי שיש בכל דבר קדשה שאני עוסק להתפלל עליו, אך אתה מבין כל תעלומות לב ואתה יודע סתריו. חנון ורחום, עשה למענך והושיענו למען שמך, והורנו דרכיך, והט לבנו ליראה את שמך באמת. והצילנו ושמרנו מכל מיני ריב ומחלוקת ושנאה וקנטור שנתרבה בעולם מאד בעונותינו הרבים. רחם עלינו למען שמך למען תורתך, למען אמתת קדשת הצדיקים האמתיים, והשקט המחלוקת מהרה, ותשים שלום גדול בין כל הברואים שבעולם, ותגלה האמת בעולם. ותשלח לנו בכל דור ודור צדיקים אמתיים שיורו אותנו בכל עת, הדרך אשר נלך בה ואת המעשה אשר נעשה, באפן שנופה כל אחד ואחד לשוב אליך באמת מכל המקומות והענינים אשר נפל ונתעה בהם, ואל ידח ממוך נדח. ותזכר אהבתך ורחמנותך שיש לך על-כל אחד מישראל, אפלו על הקל שבקלים והגרוע שבגרועים, זכר רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם המה, ואל תעזבנו ואל תפושנו בדור העני הזה, ושלח לנו מנהיגים אמתיים שיהיו ראויים להנהיג אותנו באמת ברוצונך הטוב, ולא תהיה עדת יהוה כצאן אשר אין להם רעה. חוס וחמל עלינו, רחם רחם בעל הרחמים, הורני יהוה דרכך אהלך באמתך, יחד לבבי ליראה שמך. הורני יהוה דרכך ונחני בארח מישור למען שוררי. דרכיך יהוה הודיעני אורחותיך למדני. הדרכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי, אותך קוייתי

כל היום. הורני יהוה דרך הקודש ואצננה עקב. הדריכני בנתיב מצותיך כי בו הפצתי. יהיו לרצון אמרייך והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. עושה שלום במרומו הוא ברחמו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

[על-פי תורה כ"ב - בענין ההכנעה טועים העולם הרבה]

לז' אדר הילולא דמשה רבנו ע"ה

רם ונשא שוכן עד וקדוש שמו, מרום וקדוש תשפן, ואת דפא ושפל רוח, להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדפאים. זפני ברחמיך הרבים להפיק דרכי הענוה האמתית באמת לאמתו פרצונך הטוב, כי בער אנכי מאיש ולא בינת אדם לי, ואין אתי יודע עד מה שום דרך מדרכי הענוה האמתית, כי כבר גלית לנו רצונך הקדוש שאין רצונך שיהיה האדם במחין דקטנות, וצריכין להכריח את עצמו בכל הכחות, בכל העבודות, ובפרט בשעת התפלה, לצאת ממחין דקטנות למחין דגדלות. וגם כבר גלית לנו גדל בזוי הגדלות שהוא שגוא בעיניך מאד, כי הגדלות והגבהות הוא תועבת יהוה אשר שגא, כמו שכתוב, תועבת יהוה כל גבה לב, ונחשב פעובד עבודה זרה וכאשרה. ועתה למדני והורני איך יזכה בער ונער וחסר דעה כמוני, לידע דרך האמת בזה, איך להתנהג בזה, באפן שאזכה להתפלל בכונת הלב בשמחה, במחין דגדלות, שיגבה לבי בדרכי יהוה, ואף-על-פי-כן לא יהיה בלבי שום צד גאות ונדלות ופניות, רק אזכה לענוה אמתית פרצונך הטוב, לענוה של משה רבנו עליו השלום, שהיה ענו מאד מכל האדם אשר על-פני האדמה:

רבנו של עולם, אתה יודע כמה בלבולים בלי שעור יש לי בענין זה, ובפרט בשעת התפלה. כי איני יודע שום דרך בענין זה של ההכנעה והענוה, איך להנצל מענוה פסולה הנקראת חנופה, ולבלי לפל בדעתי כלל לעולם, ולהתחזק בכל עז בעזות דקדשה בכל מה שאני צריך להתחזק, הן ביני לבין עצמי לכל אפל בדעתי כלל, רק להתחזק בשמחה בעז וחדוה תמיד, וחדות יהוה יהיה מעזי. והן בענין ההנהגה עם בני העולם, שצריכין להיות עז וחזק כגמר נגד כל המונעים והמבלבלים והמחלישים דעת הרוצים לכנס בדרכי הצדיקים האמתיים, בפרט בעתים הללו בדורות אלו, בעוקבא דמשיחא, אשר נתרבה המחלקת והקטגוריא והסכסוכים בין

התלמידים חכמים והנלוים אליהם, ובין כל העולם, עד אשר נמצאים אפלו צדיקים וכשרים שיכולים להחליש דעת המתחיל לכנס בעבודת יהוה, מפל שפן ההתגרות והמניעות של שאר בני העולם, אשר בענין זה אסור להאדם להיות עניו ונכנע ושפל כנגדם, אדרבא, צריך להיות עז כנגד כנגדם לבל ימנעוהו שום מונע, ואל יוכל להחליש דעתו שום אדם שבעולם, ואף-על-פי שהוא יודע בעצמו שפלותו ופחיתותו שהוא גרוע הרבה מהקמים כנגדו וחולקים עליו ומתלוצצים ממנו ומחלישים דעתו, אף-על-פי-כן אסור לו להתבטל כנגדם, אדרבא, צריך להתחזק כנגדם בכל עז, ויאמר, אף-על-פי-כן גם אני רוצה להתקרב להשם יתברך! כי הצדיקים הענוים באמת בבחינת ענוה של משה רבנו עליו השלום, הגדולים במעלה מפל גדולי עולם, הם אחוים ביד כל השפלים והרחוקים, ומחזקים גם אותי להתקרב להשם יתברך. ועתה אבי שבשמים, למדני והורני וחזקני ואמציני איד לזכות לזה, שאדע תמיד פחיתותי ושפלותי באמת, ואף-על-פי-כן אזכה להתחזק נגד כל המונעים והמחלישים את הדעת, יהיה מי שיהיה, ולא אתבטל נגדם כלל. ואזכה להחיות את עצמי תמיד בכל הנקודות טובות הנמצאים בי עדין, ובכח הצדיקים הגדולים האמתיים האוחזים בידני תמיד, ומזרזים ומחזקים אותנו להתקרב ולהשתוקק אליך תמיד בכל עת יהיה איד שיהיה, ולבלי להסתפל על שום מונע ומעכב ומבלבל:

ו אב

ותעזרני ותחזקני ותאמציני תמיד, עד שאזכה לקרב להשם יתברך גם אנשים אחרים, ולחזקם בעבודתך ובתורתך באמת. באשר הזהרתינו על זה על-ידי צדיקים האמתיים, שכל אדם מחיב לעסק בזה. אבי שבשמים, יודע מחשבות, יודע כל התעלומות, אתה לבד יודע כמה ישועה ורחמים אני צריך לזכות לכל זה, כי אני רחוק מענוה אמתית בתכלית הרחוק, כי ענוה גדולה מכלם. ובעצם רחוקי ממך, גם לפרש שיחתי לפניך היטב בענין זה נמנע ממני מאד. אף אף-על-פי-כן, ממך לא יפלא כל דבר, כמו שפתוב, היפלא מיהוה דבר, הן כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה. ואתה יכול לזכות גם אותי לענוה אמתית. ותורני ותדריכני באמתך, ותלמדני איד להתנהג עם כל באי עולם, באפן שאזכה להיות קטן בעיני מכלם ולידע שפלותי באמת, ואף-על-פי-כן אהיה עז וחזק לבלי להתבטל נגד שום מונע ומבלבל ומחליש דעת. וכני להמשיך עלי קדשת הענוה האמתית של משה רבנו עליו השלום, שהיה ענו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה. ושמרני והצילני מענוה והכנעה שאינה

כרצונך. חגני מאתך דעה בינה והשכל, לבל אטעה את עצמי כלל בענין ההכנעה שמועים בזה העולם הרבה. למדני דרך האמת לאמתו, שאזכה לכון בזה ובכל דבר רצונך הטוב באמת. זכני להתפלל ולעבד אותך תמיד באמת במחין הגדלות בכל-עת, במחין גדולים אמתיים דקדושה, שהם עקר תכלית הענוה האמתית, כי במקום גדלתו שם אתה מוצא ענותנותו. עזרני עזרני, הושיעני הושיעני, הפה יהוה אונך ענני, כי עני ואביון אני. כי אתה עם עני תושיע ועינים רמות תשפיל. כי יציל אביון משוע ועני ואין עוזר לו. יחוס על דל ואביון ונפשות אביונים יושיע. עזרני כי עליך נשענתו, ענני אבי שבשמים, כי לך לבד הוחלתי, לך לבד אני קורא, לך לבד אני מצפה, לישועתך לבד אני מחכה, לרחמיך הגדולים וחסדיך הנגזזים לבד תלויות עיני וכלות אליהם כל היום. אולי יחוס אולי ירחם, אולי יחוס עם עני ואביון אולי ירחם. כי לא בזה ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו, ובשועו אליו שמע. כל עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך, מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מוודלו. שועת עניים אתה תשמע, צעקת הדל תקשיב ותושיע. תן לי מגן ישעך וימנך תסעדני וענותך תרבני. רחמנא דעני לענני ענינא, רחמנא דעני לתבירי לבא ענינא, רחמנא דעני למפיכי רוחא ענינא. ואני עני ואביון, אלהים חושה לי, עזרי ומפלטי אתה יהוה אל תאחר. אמן ואמן:

כא

[על-פי תורה כ"ג - להפך יגון ואנחה לשמחה]

שימח נפש עבדך כי אליך יהוה נפשי אשא. אגילה ואשמחה בחסדך אשר ראית את עניי ידעת בצרות נפשי. תשמיעני ששון ושמחה תגלגלה עצמות דכית. השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני. וישמחו כל חוסי כך לעולם ירגנו ותסד עלימו ויעלצו כך אוהבי שמך. אשמחה ואעלצה כך, אזמרה שמך עליון. תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעימות בימנך נצח. ביהוה תתהלל נפשי ישמעו עניים וישמחו. ירגו וישמחו חפצי צדקי, ויאמרו תמיד יגדל יהוה החפץ שלום עבדו. ישישו וישמחו כך כל מבקשיך, יאמרו תמיד יגדל יהוה אוהבי תשועתך. וצדיקים ישמחו יעלצו לפני אלהים וישישו בשמחה. הלא אתה תשוב תחיינו ועמך ישמחו כך. שבענו בכקר חסדך ונרגנה ונשמחה בכל ימינו. שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה. וישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יהוה מלך. עבדו את יהוה בשמחה בואו לפניו ברגנה. יערב עליו שיחי אנכי אשמח ביהוה, התהללו בשם קדשו ושמח

לב מבקשי יהוה. וזכרני יהוה ברצון עמך פקדני בישועתך. לראות בטובת בחיריך, לשמח בשמחת גויך, להתהלל עם נחלתך. יראו ישירים וישמחו וכל עולה קפצה פיה. יקללו המה ואתה תברך, קמו ויבשו ועבדך ישמח. יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתו. ישמח ישראל בעשיו בני-ציון יגילו במלכם:

רבנו של עולם, מלא רחמים, אדון השמחה והחדוה, אשר השמחה במעונך, ואין לפניך שום עצבות כלל, כמו שכתוב, הוד והדר לפניו עז וחדוה במקומו, זכני ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, שאזכה להיות בשמחה תמיד, כאשר גלית לנו על-ידי צדיקיך האמתיים ששמחה היא סמרא דקדשה, ועצבות ומרה שחורה היא הסמרא אחרא, והקדוש ברוך הוא שזנא אותה, וכל קדשת איש הישראלי הוא על-ידי שמחה דיקא, וכל ההתרחקות שלנו ממך והתגברות התאוות הכל הוא על-ידי עצבות ומרה שחורה. אבל אתה ידעת כמה אני רחוק משמחה, כי קלקלתי ופגמתי הרבה מאד. על-כן באתי לפניך מלא רחמים, שתהיה בעזרי ותשמחני בישועתך, ותאיר בי ותגלה לי דרכי עצותיך האמתיות. ותורני ותלמדני שאזכה להפך כל מיני יגון ואנחה לשמחה, שלא יהיה שום כח להסמרא אחרא שהוא היגון ואנחה להכנים בי עצבות חס ושלום, רק אדרבא אזכה בכל עת להתחזק ולהתגבר בשמחה גדולה כל כך, עד שאזכה להפך היגון ואנחה לשמחה, ולא אניח להעצבות והיגון ואנחה להתאחז בי כלל. רק בכל מה שרוצים להכנים בי עצבות חס ושלום, על-ידי רבוי החטאים והעונות העצומים שעשיתי ופגמתי הרבה מאד בלי שעור, אזכה להפך כל זה לשמחה, על אשר אף-על-פי-כן חמל השם יתברך עלי, ושם נפשי בחיים ולא נתן למוט רגלי, וזכני להיות בכלל ישראל ולא עשני גוי, ואני זוכה לקיים כמה מצות גדולות בכל יום ויום, להתעמף בציצית, ולהניח תפלין, ולקרות קריאת שמע, ולקבל שבת יום-טוב, ולשמע קול שופר בראש השנה, ולהתענות ביום הכפורים, ולישב בסכה, ולטל ארבעה מינים, ולאכל מצה בפסח, וכן שארי כל המצות הקדושות אשר אנחנו עם קדשך מקימים בכל עת אפלו הפחות שבפחותים והקל שבקלים, מה רב טובך אשר עשית עמנו, מה יקר חסדך אלהים, מה גדלו, מה רבו, מה עצמו רחמיך וחסדיך עלינו, אשר הכתרת אותנו בכתרים קדושים פאולה, ובתקף גלותינו ועצם התרחקותנו ממך על-ידי רבוי פשעינו נגדך, עדין אהבתך קשורה בנו, ואתה מזכה גם אותי לעשות כמה מצות בכל יום, ובודאי ראוי לי

להגדיל השמחה בכל עת, ולהפך כל היגון ואנחה לשמחה, כי אדרבא, זהו שמחתי, שמרחק ופגום וחוטא כמוני יזכה לגע בדברים קדושים ונוראים כאלה, ליחד שמך בכל יום, ולהתעטר בעטרת תפארת התפלין הקדושים והנוראים בכל יום, ולהתעטף בציצית, להתלבש בלבושין דמלכא בעטופא דמצוה, ושאר המצות, וכל מה שרוצים להתגבר להכניס בדעתי ולבי עצבות חס ושלום, מרבוני פשעי ועונותי, על-ידי כל זה דיקא אגדיל השמחה, ואומר ללבי: אדרבא, זהו שמחתי, זהו חדותי הגדולה, שאנכי המרחק כל-כך זוכה לגע בקדשות כאלה, הקיצותי ועודי עמך, כי דפיתנו במקום תנים ותכס עלינו בצלמות, אם שכחנו שם אלהינו ונפרש פנינו לאל זר, אני לדודי ודודי לי, אחזנוך ולא נרפך:

ז אב

מרא דעלמא כלא, שמחת ישראל, שמח נפש עבדך כי אליך יהוה נפשי אשא. זכני להשיג באמת דרכי השמחה האמתית, באפן שאזכה לחטף היגון ואנחה לתוך השמחה, להפך כל מיני עצבות ויגון ואנחה לשמחה. זכני להתחזק ולהתגבר בשמחה גדולה תמיד, ואזכה להמשיך עלי קדשת כל העשרה מיני נגינה שהם פלילות השמחה הקדושה. ותרגילני לשמח את נפשי בכל-עת על-ידי נגון של שמחה, ואגיל ואשמח ביהוה בשיר והלל ורגן וזמרה ונגון, ואזכה להיות בשמחה תמיד, ועל-ידי-זה יהיה נמשך עלי רוח חיים דקדשה לתוך כל העשרה מיני דפיקון שבקרבי, ועל-ידי-זה תשמרני ותצילני מכל מיני חלאים ומכאובים ומחוישים בגשמיות ורוחניות, אשר כלם באים על-ידי מרה שחורה ועצבות חס ושלום, ותרפאני אותי ואת כל עמך ישראל, ותחלימיני ותחייני על-ידי שמחה וחדוה שתמשיך עלי תמיד, אשר משם כל הרפואות של כל מיני חלאים שפעולם, כי שמחה היא עקר חיות האדם:

רפאנו יהוה ונרפא, הושיענו ונושעה כי תהלתנו אתה, והעלה ארוכה ומרפא לכל תחלואינו ולכל מכאובינו ולכל מכותינו, רפואת הנפש ורפואת הגוף, ואתחזק בשמחה גדולה בכל עת בכל מיני דרכים ונתיבות ועצות ותחבולות שאפשר לשמח את הלב על-ידם, הן על-ידי הנקודות טובות שאני מוצא בעצמי עדן, הן על-ידי מלי דשמותא, לשנות את טעמי ולעשות עצמי כשוטה, ולהרגיל עצמי במלי דבדיחותא כדי לבוא לשמחה שהיא עקר הקדשה ועקר חיות האדם. מלא רחמים, בורא רפואות, אדון הנפלאות, חדות ישועות יעקב, תן שמחה בלבי, כי אתה יודע

תעלומות לב, ואתה יודע בכמה דרכים ובכמה תחבולות מתגבר הבעל-דבר וחילותיו עלינו בכל עת, להמשיך עצבות חס ושלום עלינו, והוא בתחבולותיו ערם יערים הוא ומרמה אותנו, ומתלבש עצמו במצות, עד שנדמה לנו שיש לנו עצבות מעונותינו, ובאמת בכל זה הוא פורש רשת לרגלינו, כי כבר למדתנו שעל-זה צריכין ליחד שעה אחת ביום, לשבר לבנו ולפרש שיחתנו לפניך על כל מה שעבר עלינו, אבל כל היום פלו צריכין להתחזק בשמחה, ולהכריח עצמנו בכל כחותינו לבוא לשמחה גדולה שהיא עקר קדשת ישראל. על-כן רחם עלינו למען שמך, והודיענו אורחות חיים שנוכח להבין ולהשיג הדרכים והנתיבות והשבילים והעצות האמתיות איך לבוא לשמחה תמיד, ותעשה את אשר בחקיך אלך ואת מצותיך אשמר בשמחה ובטוב ללב מרב כל, עד שאזכה לשמחה של עתיד, ואזכה לראות בשמחת המחול שתעשה לצדיקים לעתיד לבוא, וכל אחד יהיה מראה באצבעו ויאמר: זה יהוה, כמו שכתוב, ואמר ביום ההוא הגה אלהינו זה קוינו לו וישיענו, זה יהוה קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו. וקים לנו מהרה מקרא שכתוב, ופרווי יהוה ישובו, ובאו ציון ברנה, ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה. ונאמר, כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון, החרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה, וכל עצי השדה ימחאו-כף. ונאמר, ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה. ונאמר, כי נחם יהוה ציון נחם כל חרבותיה, וישם מדברה בערן וערבתה כגן יהוה, ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה, שמחו ביהוה וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי-לב:

כב

[על-פי תורה כ"ה - התבודדות היא מעלה עליונה וגדולה מן הכל]

ח אב

תפלה לעני כי יעמף ולפני יהוה ישפך שיחו. רבנו של עולם, עזרני לפרש כל שיחתי לפניך בכל יום ובכל עת תמיד. זפני והושיעני שאזכה להרבות בשיחה ביני לבין קוני, עד שאזכה לבלות רב היום והלילה על ענין זה כל ימי חיי. ותרחם עלי ותפתח את פי בכל עת, ותשלח לי דבורים אמתים וקדושים ממעון קדשך מן השמים, להעתיר ולהתפלל ולבקש מלפניך על נפשי בכל-עת בדבורים חדשים. ותעזרני תמיד להרבות בעת, בדברי רצוי ופיוס ומענות ואמתלאות נכונות, בדברי-חן ותחנונים, באפן שאזכה תמיד לעזר רחמיך הרבים עלי שתושיעני בכל עת להתקרב אליך.

ואזכה בכל פעם לעלות מדרגא לדרגא, להתקרב אליך בכל עת בהתקרבות גדול יותר. עזרני והושיעני מלא רחמים, יהמו מעיך ורחמיך עלי, כי ידעת, כי זה כמה נכסף נכספתי להתקרב אליך ולשוב ממצולות ים שגלפדתי בהם בעונותי הרבים. ואני רוצה לחתור בכל עת להתבודד ולפרש שיחתי לפניך, ועדין לא זכיתי לפרש שיחתי לפניך פראוי, ועל בן עדין לא נושעתי מצרות נפשי המרבים מאד מאד, וכבר עברו משנותי מה שעברו, ואתה יהוה עד מתי, מתי תתחיל להושיעני ישועה שלמה באמת. כי אם אמנם רבות עשית אתה יהוה אלהי עמי, נפלאות ונוראות, חסדים גדולים ועצומים בלי שעור, אשר נתת לי כח עד הגה לצפות לישועתך, ולהסתופף בצל קדשת צדיקיך הנאמנים באמת. אבל אף על פי כן עדין אני רחוק ממך מאד מאד, וגדל רחוקי ועגבני ומהותי אי אפשר לבאר ולשער, יהוה אלהי אתה ידעת, ולהרבות בשיחה ותפלה לפניך אין בלשוני מלה לפרש שיחתי לפניך היטב ככל אשר צפון ונגזו בלבבי, כי אם ברחמיך ובישועתך הגדולה, אם אזכה למצא חן בעיניך מעתה, שתפתח לי מעתה מחדש שערי תפלה, שערי תחנה ובקשה, שערי מליצה אמתית, שערי התבודדות, שערי שיחה ודבורים קדושים, שערי חן ותחנונים, באפן שאזכה מעתה לפרש כל שיחתי לפניך בדברי תחנונים ורצויים ופיוסים חדשים בכל פעם, באפן שאזכה לשפך לבי כמים נזכח פניך יהוה בכל עת. כי אתה ידעת את לבבי, כמה אני צריך להתחיל לצעק ולזעק ולהתפלל ולהתחנן לפניך, ולבבות במר נפש ולשפך לבי כמים לפניך, ולהשתטח לפניך בכלות הנפש ממש, במסירת נפש באמת, לבקש מלפניך על נפשי, על כל החטאים והעונות והפשעים שהרביתי מאד לפשע נגדך, מעודי עד היום הזה. מה אדבר, אדדה כל שנותי על מר נפשי. מי יתן ראשי מים ועיני מקור דמעה ואכבה יומם ולילה, על מר נפשי אשר גמלתי לנפשי בחנם, בשביל תאוה קלה העוברת כצל עובר, מרדתי נגדך פאשר מרדתי, ובאתי למה שבאתי ואבדתי מה שאבדתי. אוי עלי ועל נפשי, אוי מה עשיתי, לבי לבי על חלליהם, מעי מעי על חלליהם. אוי ואבוי, מה אומר מה אדבר מה אצמדק, לולא רחמיך וחסדיך הרבים כבר היה מה שהיה רחמנא לצלן, לולי תורתך שעשועי אז אבדתי בעגני:

על-כן פאתי לפניך מלא רחמים, שתשפיע עלי דבורים חדשים אמתיים ממקור הדבור הקדוש, באפן שאזכה מעתה לשפך כל שיחי לפניך בכל עת בדברי חן ותחנונים אמתיים, באפן שאזכה לרצות ולפייס אותך, שתעשה מעתה

בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, אֵת אֲשֶׁר בְּחַקֶּיךָ אֵלֶיךָ וְאֵת מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁמֶר. שְׂאֻזְכָּה מֵעַתָּה לְחַדֵּשׁ יְמֵי שְׁעֵבְרוּ בְּחַשְׁדֶּךָ וְאִפְלָה מִנְּדַחַת, וְלֹא אֲשׁוּב עוֹד לְכַסְלָהּ. עֲזֹרְנִי מְלֹא רַחֲמִים, הוֹשִׁיעֵנִי מְלֹא יִשׁוּעוֹת:

וְתַפְתַּח אֵת עֵינֵי שְׁכְלִי וְדַעְתִּי בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת וְהַתְּמוּימוֹת הָאֱמֶת, שְׂאֻזְכָּה לִידַע הַיֵּטֵב הַדֶּרֶךְ הָאֱמֶת וְהַנְּכוֹן, אִיךָ לַעֲשׂוֹת מִהַתּוֹרוֹת תְּפִלוֹת נְאוֹת וְאִמְתִּיּוֹת, כְּרִצּוֹנְךָ וְכִרְצוֹן יִרְאִיךָ הַצַּדִּיקִים הָאֱמֶתִּים, אֲשֶׁר גָּלוּ אֵלּוּ הַחַדוּשֵׁי תוֹרָה בְּעוֹלָם. בְּאִפֶּן שִׁיעֵלוּ שְׁעִשׂוּעִים גְּדוֹלִים לְפָנֶיךָ, עַד שֶׁתְּעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ בְּאֱמֶת בְּשִׁלְמוֹת, וְתִשְׁבַּחְנִי אֵלֶיךָ בְּאֱמֶת. עֲזֹרְנִי שְׂאֻזְכָּה לְכוֹן פּוֹנְתָם הַקְּדוּשָׁה שֶׁל הַצַּדִּיקִים הָאֱמֶתִּים בְּכֹל מְקוֹם שֶׁאֵלֶמֶד בְּסִפְרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים, וְלִסְדֵּר תְּפִלוֹת נְאוֹת וְקְדוּשׁוֹת עַל כָּל הַדְּבָרִים הַנֶּאֱמָרִים וְהַמְרְמוּזִים בְּדִבְרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים בְּאֱמֶת, שְׂאֻזְכָּה לְהַגִּיעַ לָהֶם מְהֵרָה. וְאֻזְכָּה לְשַׁפֵּךְ שִׁיחִי לְפָנֶיךָ עַל-יְדֵי כָּל תּוֹרָה וְתוֹרָה שֶׁגָּלוּ הַצַּדִּיקִים אֱמֶתִּים בְּעוֹלָם. וְאֻזְכָּה לִילֶךְ בְּעֹבְדוֹתֶיךָ בְּאֱמֶת עִם כָּל דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ, שְׂאֻזְכָּה לִילֶךְ בְּדֶרֶךְ הַקְּדֵשׁ אִיזֵה זְמַן עַל פִּי חַדוּשֵׁי תוֹרָה אַחַת, וְלְהַפְצִיר וְלְהַעֲתִיר וְלְהַתְּפַלֵּל וְלִשׁוֹחַ לְפָנֶיךָ בְּכֹל אוֹתוֹ הַזְּמַן, עַד שְׂאֻזְכָּה לְהַגִּיעַ וְלְהַשִּׁיג הָעֲבוּדָה הַנֶּאֱמָרָה בְּאוֹתָהּ הַתּוֹרָה לְקַיֵּם בְּאֱמֶת אֵת כָּל הַנֶּאֱמָר שָׁם, וְתִהְיֶה כָּל עֲבוֹדָתִי בְּכֹל אוֹתָהּ הַעֵת וְהַזְּמַן עַל פִּי אוֹתָהּ הַתּוֹרָה. וְאַחַר כֵּךְ אֻזְכָּה לִילֶךְ זְמַן מְסִים עִם חַדוּשֵׁי תוֹרָה אַחֶרֶת, עַד שְׂאֻזְכָּה לִילֶךְ עִם כָּל חַדוּשֵׁי תוֹרָתְךָ שֶׁגָּלוּ בְּעוֹלָם, וְלְכוֹן פּוֹנְתָם בְּאֱמֶת, וְלִזְכּוֹת לְקַיֵּמָם בְּשִׁלְמוֹת. וְאִם אֲנִי רַחוּק מְזֵה מְאֹד מְאֹד עִתָּה, בְּעֵינֶיךָ אֵין שׁוֹם דְּבַר רַחוּק, כִּי מִמֶּךָ לֹא יִפְלֹא כָּל דְּבַר, הֵן כֹּל תּוֹכֵל וְלֹא יִבְצֵר מִמֶּךָ מְזֻמָּה, וְאַתָּה עֹשֶׂה חַדְשׁוֹת בְּכֹל עֵת אֲשֶׁר לֹא נַעֲשׂוּ מֵעוֹלָם:

ט אב

עֲזֹרְנִי הוֹשִׁיעֵנִי הוֹשִׁיעֵנִי, כִּי עִתָּה אֵין לִי שׁוֹם כַּח כִּי אִם לְשַׂמַּח כְּפִי לְרַחֲמֶיךָ, וְגַם זֶה אֵינִי זוֹכֵה בְּאֱמֶת פְּרָאוֹי, רַק מִרַחוּק אֶקְוֶה וְאֶצְפֶּה בְּכֹל עֵת לִישׁוּעָתְךָ הַשְּׁלֵמָה בְּאֱמֶת. וְאַתָּה הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֹשֶׂה עִמִּי, כִּי אֵין אִתִּי יוֹדַע עַד מָה, אִיךָ לְדַבֵּר וְמָה לְדַבֵּר, וּבְאִיזֵה דֶרֶךְ אֻזְכָּה לְהַגִּיעַ לְכֹל מָה שֶׁבִּקְשָׁתִי מִלְּפָנֶיךָ. וּבְאִיזֵה עֲנִין אֻזְכָּה לְמַצֵּא הַנִּקְדָּה הָאֱמֶתִּית בְּכֹל עֵת הַשְּׁנִיךָ לְלִבִּי בְּאוֹתָהּ הַעֵת וְהַשְּׁעָה, בְּאִפֶּן שְׂאֻזְכָּה לְהַתְּנַהֵג בְּכֹל עֵת וּבְכֹל שְׁעָה כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וְלִסְדֵּר תְּפִלָּה אֱמֶתִּית וְשִׁיחָה נְאוָה לְפָנֶיךָ, וְלִקְשֵׁר עֲצָמִי בְּאֱמֶת לְהַנְּקִדָּה הָאֱמֶתִּית הַשְּׁנִיךָ לְלִבִּי בְּעֵת הַזֹּאת, בְּאִפֶּן שְׂאֻזְכָּה לְשׁוּב אֵלֶיךָ וְלְהִיּוֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֱמֶת תָּמִיד:

כו לחדש

יְחִיד קְדֻמוֹן, חֶזֶק וְאִמּוּן, חֲזָקְנִי וְאִמְצָנִי בַתְּפִלָּה וְשִׁיחָה לְפָנֶיךָ תְּמִיד. אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ. גְּדֻבוֹת פִּי רָצוּה נָא יְהוָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמַדְנִי. אוֹחִילָה לְאֵל אַחֲלָה פָּנָיו אֲשָׁאֵלָה מִמֶּנּוּ מַעֲנֶה לְשׁוֹן. אֲשֶׁר בִּקְהַל עִם אֲשִׁירָה עִזּוֹ אֲבִיעָה רִנָּנוֹת בַּעֲדֵי וּבְעַד מַפְעָלָיו. לְאָדָם מַעֲרִכ־לֵב וּמִיָּהוּה מַעֲנֶה לְשׁוֹן. הוֹרֵנִי מִה שְׁאֲדַבֵּר, הַבִּינֵנִי מִה שְׁאֲשָׁאֵל, הוֹדִיעֵנִי אֵיךְ לְרַצּוֹתְךָ, לְמַדְנִי בְּאֵמֶת דְּרָכֵי הַהִתְבּוֹדְדוֹת וְהַשִּׁיחָה עִמָּךְ בַּעַל הַרְחָמִים, בְּלִשׁוֹן שְׂמֵדְבָרִים בּוֹ, שֶׁתְּהִיָּה שִׁיחָתִי לְפָנֶיךָ תְּמִיד כַּאֲשֶׁר יִדְבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ. הוֹרֵנִי בְּאִיזָה דְרָךְ אֲזַכֶּה לְנִצְחָת אֹתְךָ שֶׁתִּשָּׁבֵב פָּנֶיךָ אֵלָינוּ וְתַחְזִירֵנוּ בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת. כִּי כִבֵּר גְּלוּיָת לָנוּ שָׁזָה רְצוֹנְךָ שְׁנוֹכָה לְנִצְחָת אֹתְךָ, כְּמוֹ שְׁאֲמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ וְזָרוֹנָם לְבִרְכָה, וְזָמְרוּ לְמִי שְׂמֵנִצְחִין אוֹתוֹ וְשָׁמַח. יַעֲזִירֵנוּ רַחֲמֶיךָ עַל בְּנֵיךָ וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ וְעַל כָּל הַחַפְצִים וּמַתְנַעֲגֵגִים וְחוֹתְרִים לְפָרֵשׁ שִׁיחָתָם לְפָנֶיךָ, דְּבוּרִים קְדוּשִׁים הַנִּמְשָׁכִים מֵעֲשָׂרָה מִיָּנִי וְזָמְרָה, אֲשֶׁר עַל-יָדָם חֵבֵר דְּוֹד הַמְּלָךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, סֵפֶר 'תְּהִלִּים' מִדְּבָרֵי שִׁיחָתוֹ הַקְּדוּשִׁים שֶׁשִּׁפְךָ לְפָנֶיךָ בְּכָל עֵת. כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ כִּי אֵין אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים שׁוֹם דְרָךְ שֶׁל הָעֲשָׂרָה מִיָּנִי וְזָמְרָה, רַק אָנוּ בְּמוֹחִים בְּכַח וּזְכוֹת דְּוֹד הַמְּלָךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, וּבְכַח כָּל הַצְּדִיקִים שֶׁסִּדְרוּ שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת וְתַפְלוֹת וְשִׁיחֹת לְפָנֶיךָ, עַד שֶׁזָּכוּ לְהַשִּׁיג כָּל הָעֲשָׂרָה מִיָּנִי וְזָמְרָה בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, בְּכַחם לְכַד נִשְׁעֲנֵתִי גַם אֲנֹכִי וְכָל הַחַפְצִים לְפָרֵשׁ שִׁיחָתָם לְפָנֶיךָ, שְׁנוֹכָה גַם אֲנַחְנוּ לְדַבֵּר דְּבוּרִים קְדוּשִׁים אֲמִתִּיִּים כַּרְצוֹנְךָ הַנִּמְשָׁכִים מֵעֲשָׂרָה מִיָּנִי וְזָמְרָה, וְלַהֲתַפְלֵל הַרְבֵּה וּלְפָרֵשׁ כָּל שִׁיחָתֵנוּ לְפָנֶיךָ תְּמִיד בְּכָל עֵת בְּאֵמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם. בְּאַפֵּן שְׁנוֹכָה עַל-יָדָם לְנִצְחָת אֹתְךָ בְּכָל עֵת, שֶׁתִּתְחַיל וְתִגְמַר מֵהֵרָה לְאָאֵלָנוּ גְּאוּלָּה שְׁלָמָה שְׂאִין אַחֲרֵיהָ גְלוּת, גְּאֵלֶת הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוֹף וְהַמְּמוֹן, בְּכָלֵל וּבְפָרֵט, שְׁנוֹכָה לְסוּר מֵרַע לְגַמְרֵי וְלַעֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ תְּמִיד, וְלַהֲיֹוֹת קְבוּעִים בְּקִדְשֶׁתְךָ בְּאֵמֶת, וְלַעֲלוֹת בְּכָל פֶּעַם מִדְּרָגָא לְדְרָגָא בְּקִדְשָׁה גְּדוּלָּה כַּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֵמֶת. יְהִיֹו לְרְצוֹן אִמְרֵי-פִי וְהִגְיוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

כג

[על-פי תורה כ"ו - צריף להרחיק משכרות]

לז' אָדָר הִילולָא דְּמִשָּׁה רַבֵּנוּ ע"ה

מִשְׁכְּנֵי אַחֲרֵיךָ נְרוּצָה, הִבִּיאֵנִי הַמְּלָךְ חֲדָרָיו נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בָּךְ, נִזְכִּירָה דְּדִיד מִיָּוִן מִיִּשְׂרָאֵל אֲהַבּוּךָ. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַב חֶסֶד וּמְרַבָּה לְהִיטִיב, רַחֵם עָלַי

ברחמיך הרבים, וזבני להתקרב אליך באמת בכל עת ולעבד אותך תמיד בשמחה ובטוב לבב מרוב כל. ותשמר אותי ברחמיך הרבים, ותצילני בכל עת מרפוי שתית היין ושאר משקים המשכרים, שלא אשתה לעולם יותר מהמדה ולא אבוא לידי שכרות לעולם, כי אתה גלית לנו עצם רעת השכרות המטריד ומעביר את האדם משני עולמות חס ושלום, כי על-ידי שכרות שוכחין את כל האזהרות של משה רבנו עליו השלום, שהוא מלבש אצלינו בכל אבר ואבר אצל כל אחד ואחד מישראל, ומזכיר ומזהיר את כל אבר ואבר לשמור ולעשות ולקיים את כל המצוה השייכה לכל אבר ואבר, שהם רמ"ח איברים פנגד רמ"ח מצות עשה. ועל-ידי השכרות חס ושלום, שוכחין כל אלו האזהרות, וכל הדרכים נעשים לפניו כמישור רחמנא לצלן, כמו שכתוב, כי יתן בכוס עינו יתהלך במישרים. ונאמר, למי אוי למי אבוי, למי חכלילות עינים, למאחרים על היין, לבאים לחקור ממסך. אחריתו פנחש ישך וכצפעני יפריש. עיניך יראו זרות ולבך ידבר תהפכות. והיית כשכב בלב-ים וכשכב בראש חבל:

מלא רחמים, אתה ידעת כמה נפשות נשקעו ביון מצולה על-ידי השכרות רחמנא לצלן, ונטרדו משני עולמות על-ידי-זה. הצילני מלא רחמים, שמרני ברחמיך הרבים, שלא אבוא לעולם לידי שכרות כלל, ואפלו בשבתות וימים טובים ובשאר זמנים קדושים, אשר רצונך שנשמח את נפשנו על-ידי שתית יין מעט. זכנו ברחמיך הרבים, שזנפה לבון את המדה שלא נשתה כי אם מעט המכרה כפי רצונך, כדי לרומם דעתנו ולהרחיב שכלנו ולבנו, כמו שכתוב, ויין ישמח לבב אנוש. באפן שזנפה על-ידי מעט השתיה להרחיב ולהגדיל החסדים שדעתנו מלבש בהם, שזנפה על-ידי מעט השתיה להיות בשמחה ובטוב לבב באמת, באפן שזנפה להתדבק בך באמת על-ידי-זה, ולזכר על-ידי-זה יותר ויותר את כל האזהרות בכל אבר ואבר שמוזהר אותנו משה רבנו עליו השלום, ונתעורר ביותר לקיים את כל המצות השייכים לכל אבר ואבר. ותפתח לבי בתורתך ואחרי מצותיך תרדף נפשי. ואזכה להתקרב אליך יותר ויותר על-ידי השתיה בדבקות נפלא ואמתי פרצונך הטוב, ואהיה מתפתה ביני בקדשה גדולה להיות פרצונך הטוב באמת, ויהיה נמשך עלי הרחבת הדעת והחסדים מדעת קוני, ואזכה לכבד את יהוה באמת מהוני ומגרוני:

יאב

רבוננו של עולם, אתה ידעת, כי אף לפי גדל הגנות של השכרות בלי שעור, אף-על-פי-כן ההכרח לפעמים לשתות מעט בשביל הרחבת הדעת, באשר הודיענו חכמיך האמתיים גדל גנות השכרות דסטרוא אחרא, וגדל מעלת השתיה בקדשה לשמך, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, זכה משמחו, לא זכה משממו, זכה נעשה ראש, לא זכה נעשה רש. וגם אנו מחיבים לקדש ולהבדיל על הנין בשבתות וימים טובים ולכרף ברבת המזון על הכוס של יין, כי אין אומרים שיר אלא על הנין, כמו שפיתונו, המשמח אלהים ואנשים. על-כן רחם עלינו למען שמך, וזכני אותי ואת כל חברתינו ואת כל עמך ישראל, שנוזכה כל אחד לפי בחינתו לידע בכל עת לכוון המדה, באפן שנתרחק מהשכרות לגמרי. ובעת שיהיה רצונך לשמחנו מיינדך הטוב, תזכנו ותשמור אותנו שלא נשתה יותר מדאי רק מעט המכרח, באפן שנוזכה לשמח נפשנו ולהרחיב דעתנו ולהגדיל החסדים, ולא נבוא על-ידי-זה לידי רגז ודינים וגבורות חס ושלום כלל. רק אדרבא נוזכה על-ידי מעט השתיה להתפתות בחסדים דקדשה יותר ויותר בשמחה ובטוב לבב באמת כרצונך הטוב, באפן שנוזכה להתדבק בך באמת, ולגיל ולשיר ולשמח בשמך בגילה ורגן, ולדבר דברי-תורה בהרחבת הלב ובשמחה מה שצריכין לדבר ולגלות, ותשים מחסום לפינו לבלי להיות 'הולך רכיל מגלה סוד', לבלי לגלות אז חס ושלום מה שאין צריכין לגלות. ותפתח את פינו בשירות ותשבחות לשמך הגדול והקדוש כרצונך הטוב, ויקים בנו מקרא שפיתונו, וחכך פיין הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים. עזרני להיות כרצונך הטוב בכל התנועות, באכילה ושתיה ושאר הכרחיות, הכל אזכה לעשות על צד היותר טוב באמת כפי רצונך הטוב באמת באותו העת והזמן, ולא אסור כרצונך ימין ושמאל מעתה ועד עולם, אמן סלה:

כד

[על-פי תורה כ"ו - על-ידי מנהיג הגון נתבטלין ד' מדות רעות]

מלכותך מלכות כל העולמים וממשלתך בכל דור ודור. מלך מלכים, הממליך מלכים ולו המלוכה, מהעדה מלכין ומתקים מלכין, וכמצביה עבד בחיל שמיא וארעא, אשר כל ההתנשאות והמנהיגות והראשות של כל העולם מגדול שבגדולים עד קטן שבקטנים, הכל מאתך לבד, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה,

אפלו ריש גרנותא מן שמיא מוקמו ליה, כמה שנאמר, לך יהוה הממלכה והמתנשא
לכל לראש:

ובכן רחם עלינו למען שמך, ותן לנו פרנסים ומנהיגים וראשים פשרים ונאמנים
והגונים בכל עיר ועיר, ותמשיך עליהם דעת ורחמנות אמת שיוכו לרחם על
עניי הצאן, לכל וכבידו על הנתונות והמסים על העניים והאכזונים. רק תשפיע
עליהם דעת ורחמנות אמת שיתנהגו בהתנשאות שלהם בכשרות פרצונך הטוב,
לסדר הגבויות והמסים על כל אחד פראוי לו לפי כחו באמת, להכביד על מי שראוי
להכביד, ולהקל על מי שראוי להקל, ולפטר לגמרי את מי שראוי לפוטרו, ובפרט
יראי יהוה אשר הטו שכמם לסבל על תורה ועבודה, רחם עליהם למען שמך וכבודך,
ותן בלב פרנסי ומנהיגי כל עיר ועיר שיקלו העל מעליהם לגמרי, ותעביר מהם על
מלכות ועל דרך-ארץ. ותצילנו ותשמרנו ברחמיך הרבים, ממנהיגים ופרנסים
המתנאים על הצבור שלא לשם שמים. רחם על עמך ישראל המפזרים בין הגויים,
והם מושלים עלינו ומכבידים בכל עת הנתונות והמסים עלינו, ואומרים בכל עת,
מדד והבא. ואתה יודע דחקנו ועמלנו, ועצם צמצום ומיעוט הפרנסה שנתמעטה
בעונותינו, ובפרט פרנסת היראים והפשרים החפצים להרגיל עצמן ללכת בדרךך
ולהתקרב אליך באמת, אשר רבם ככלם פרנסתם דחוקה מאד ובביתם אין לחם
ושמלה, וכלה פרוטה מן הכיס, ואם חס ושלום מטילים עליהם גם על הנתונות,
'כשם כח הספל' חס ושלום, אוי, מי יקום יעקב כי קטן הוא, כי אין מי יעמד בעדנו,
שמך הגדול יעמוד לנו בעת צרה. רחם עלינו בכל עיר ועיר מערי עמך ישראל
במושבותם (בשרוצה להתפלל על איזה עיר בפרטיות יאמר, ובפרט וכי) ותן לנו מנהיגים
וראשים ופרנסים חדשים פשרים והגונים באמת, שישדרו ויעריכו נתונות המסים
על-כל-אחד פראוי לפי ערכו באמת לאמתו פרצונך הטוב:

כי אתה גלית לנו עצם המעלות שזוכין על-ידי מנהיג פשר, כי זוכין על-ידו לבטל
ארבע מדות רעות שהם, פגם אמונה וכפירות, וגלוי עריות, ושפיכות דמים,
ולשון-הרע השקול כנגד בלן, שהם ראשי כל העברות שבתורה. ואתה יודע כמה אנו
צריכין להעתיר ולהפציר אותך לזכות להנצל מפגם ארבעה מדות רעות האלה, אשר
כל אחד נלכד בהם כפי מה שנלכד, בהרהור או בדבור או במעשה, בשוגג או במזיד.
ואתה יודע עד היכן מגיעים הפגמים הגדולים האלה הנוגעים בכל התורה בלה. על-כן

רחם עלינו ברחמיך הרבים, וזכנו שיהיה לנו מנהיגים וראשים הגונים כאלה, שיסדרו ויעריכו הגביות והמסים על כל אחד פראוי לו, עד שנוזכה כלנו להנצל על-ידם מפגם כל הארבע מדות האלה, שלא ידבק בנו ובזרענו שום שמץ מהם, לא מהם ולא מקצתם, לא במחשבה ולא בדבור ולא במעשה, לא בשוגג ולא במזיד. רק נוזכה להיות קדושים וטהורים בתכלית השלמות, ונקיים לגמרי מפגם כל הארבע מדות האלה:

יא אב

ותרחם עלינו ותשמרנו ותצילנו מפגם נדרים ושבעות, ותשמרנו שלא נהיה רגילים בנדרים ושבעות. וכל הנדרים ושבעות שאנו מכרחים לדר או לשבע בשביל קדשה ופרישות כרצונך הטוב, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, נדרים סיג לפרישות. תשמרנו ברחמיך הרבים, ותעזר ותושיע לנו בכל עת לקיים מיד, ולכלי לעבר חס ושלום, ולכלי לאחר שום נדר ושבעה, רק נוזכה לקיים בשלמות מיד. וככל היוצא מפינו נעשה, ומוצא שפתינו נשמר ונעשה כאשר נדור תכף ומיד, ולא נאחר לשלמו. ותורני ותלמדני בכל עת איך להתנהג בענין נדרים ושבעות בשביל קדשה ופרישות, באפן שאנו זוכים לקיים באמת ולזכות על-ידם לקדשה ופרישות באמת כרצונך הטוב. הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום. חוס ורחם עלי ועל כל ישראל ומלא משאלותינו לטובה ברחמים, ותמהר ותחיש לגאולנו ותביא לנו את משיח צדקנו, ותשוב המלוכה והרשות וההתנשאות לישראל עמך הכשרים והיראים באמת, ויקים מקרא שפתוב, כי ליהוה המלוכה ומושל בגוים, ועלו מושיעים בהר-ציון לשפט את הר עשו, והיתה ליהוה המלוכה, והיה יהוה למלך על כל הארץ, ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד:

כה

[על-פי תורה ל' - בשבא ספר חדש לעולם]

מלך עוזר ומושיע ומגן, הגן בעדנו ובטל והסר מעלינו כל גזרות קשות ורעות של כל המלכים והשירים והיועצים, ותטה לבם עלינו לטובה. כי אתה יודע מחשבתם אשר הם חושבים עלינו בכל עת, כי הנה אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש, על עמך יערימו סוד ויתעצו על צפוניך, אמרו לנו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד, כי נועצו לב יחדו עליך ברית יכרתו:

רבונו של עולם אתה לכד יודע מעמד ומצב ישראל בעת הזאת בין העכו"ם, כי נחשבנו בקוצים בעיניהם, ככלי נמאם, ככלי אין חפץ בו, נבזים ודרויים וסחופים אנחנו. הבט משמים וראה כי היינו לעג וקלם בגויים, נחשבנו כצאן לטבח יוכל להרג ולאבד ולמכה ולחרפה. ובכל יום ובכל עת חושבים בכל מדינה ומדינה עצות ומחשבות על דת ישראל הקדוש, כי לא עלינו תלונותיהם כי אם על דת תורתך הקדושה שפכתב ובעל פה אשר נתת לנו על ידי משה נביאך נאמן ביתך. ורק בשביל זה לכד הם חורקים שנים עלינו בכל עת ועת בכל דור ודור, בכל מדינה ומדינה. כי לא אחד בלבד עמד עלינו לכלותינו, אלא שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותינו, והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם.

רחם עלינו אבינו אב הרחמן, כי אין מי שיעמוד בעדנו, שמך הגדול יעמד לנו בעת צרה. ראה כי אזלת יד ואפס עצור ועוזב בישראל. ואין איש שם על לב עצם הסכנה של כלליות ישראל בכל עת, אשר דנים אותם בכתי משפטיהם ויועציהם, וחושבים עליהם מחשבות ומתיעצים בכל עת איך להתנהג עמהם, באפן שיעבירו אותם על דת חס ושלום, אשר זה כל פנימיות מחשבתם הרעה, כאשר נגלה לפניך אדון כל יודע מחשבות. וכבר הסיתו והדיחו את כמה נפשות מישראל על ידי עצותיהם וגזרותיהם הרעות, ועוד הם חושבים עצות רעות להוסיף גזרות חס ושלום בכל מדינה ומדינה, כאשר נשמע לאזנינו כמה פעמים. אוי לאזנים שכך שומעות, אוי מה געשה לבטל ולהפר עצתם ולקלקל מחשבתם, אדני אלהים חדל נא, מי יקום יעקב כי קטן הוא. עזרנו למען שמך, כי אין מי יעמד בעדנו. מתרצה ברחמים ומתפייס בתחנונים, התרצה והתפייס לדור עני כי אין עוזר, עזרנו כי עליך נשעננו:

יב אב

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, מלא רחמים אוהב עמו ישראל, שבח הדמעות הקדושים של הצדיקים אמתיים, שבכו הרבה ושפכו דמעות רבות לפניך כמים, עד שזכו שנתגלו להם חדושי תורה הרבה על ידי דמעותיהם, עד אשר חברו ספרים שלמים קדושים וטהורים נפלאים ונוראים מחדושי תורתם הקדושה שחדשו על ידי בכיה בדמעות שלישי, רחם על ישראל עמך ברחמך הרבים, ותעזר כח הדמעות הקדושים האמתיים האלה, שיעמדו כנגד גזרות העכו"ם ויבטלו אותם.

אָנָּא אַדוֹן יְחִיד, מְלֵא רַחֲמִים, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל וְקַדוֹשׁוֹ, עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא
 מְעוֹלָם, מְגוֹן וּמוֹשִׁיעַ לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, יִהְיוּ וְיִכְפְּרוּ הַמּוֹן
 מֵעִיד וְרַחֲמִיךָ עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ, בְּעַת צָרָה הַזֹּאת בְּעוֹקְבָא דְמִשְׁיחָא,
 וְתַקִּיץ וְתַעֲוֹרֵר זְכוֹת וְכַח הַדְּמָעוֹת הַקְּדוּשִׁים וְהַגּוֹרְאִים הָאֵלֶּה, דְּמָעוֹת רַבִּים רוֹתְחִים
 וּבוֹעֲרִים כְּאֵשׁ לוֹהֵט, שְׂכָבוּ כָּל הַצְּדִיקִים הַקְּדוּשִׁים לְפָנֶיךָ מִימּוֹת עוֹלָם, אֲשֶׁר נִתְחַבְּרוּ
 סְפָרִים קְדוּשִׁים רַבִּים מְחֻדְשֵׁי תוֹרַתְם שְׁחַדְשׁוּ עַל יְדֵי דְמָעוֹת שְׂכָבוּ לְפָנֶיךָ קִדְּם
 שְׁחַדְשׁוּ בַתּוֹרָה. זְכוֹר וְהִבֵּט וְרַחֵם עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר אֶהְבֵּת, שְׁיַעֲמְדוּ אֵלָיו הַדְּמָעוֹת
 הַקְּדוּשִׁים שֶׁל הַצְּדִיקִים, כְּנֶגֶד כַּח הַדְּמָעוֹת הָרְעוֹת שֶׁל עֵשׂוֹ הָרָשָׁע, אֲשֶׁר כָּבַר סְבָלוֹ
 יִשְׂרָאֵל צְרוֹת הַרְבֵּה דִּי וְהוֹתֵר עַל יְדֵי שְׁלֹשׁ דְּמָעוֹת שְׁלוֹ. אָבִינוּ שְׂבֻשְׁמִים, אָבִינוּ אָב
 הַרְחָמֵן, הִבֵּט מִשְׁמַיִם וְרָאָה וְקָבַל כְּנֶגְדָם אֶלְפֵי אֶלְפִים וְרַבִּי רַבְבוֹת דְּמָעוֹת שְׁלֵישׁ
 שְׂשָׁפְכוּ יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ מִיּוֹם הַיּוֹתָם עַד הַנְּהָ, וּבִפְרֹט מִיּוֹם חֲרַבְּן בֵּיתְךָ עַד הַיּוֹם הַזֶּה,
 וּבִפְרֹט הַדְּמָעוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁל הַצְּדִיקִים אֲמַתִּיִּים, שֶׁנִּתְחַבְּרוּ סְפָרִים קְדוּשִׁים עַל יָדֶם.
 מְלֵא רַחֲמִים גְּבוּר וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, תֵּן כַּח לְהַדְּמָעוֹת הַקְּדוּשִׁים הָאֵלֶּה, שְׁיַעֲמְדוּ אֵלָיו
 הַדְּמָעוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁל הַצְּדִיקִים כְּנֶגֶד הַדְּמָעוֹת שֶׁל עֵשׂוֹ הָרָשָׁע, לְבַטֵּל עַל יְדֵי זֶה כָּל
 מִינֵי גְזֵרוֹת קִשּׁוֹת וְרַעוֹת שֶׁל הָעַמִּים, הֵן אוֹתָם שְׂכָבֵר נִגְזָרוּ, הֵן אוֹתָם שְׂרוּצִים לְגֹזֵר
 חַס וְשָׁלוֹם. כֵּלָם תַּעֲקֹר וְתִשְׁבֵּר וְתִמְגַּר וְתִבְטֵל בְּכַח הַדְּמָעוֹת הַקְּדוּשִׁים הָאֵלֶּה שֶׁל
 הַצְּדִיקִים הָאֲמַתִּיִּים.

וְתַעֲזְרֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ לְעַסֵּק תְּמִיד בְּסִפְרֵי הַצְּדִיקִים הָאֲמַתִּיִּים, וְלַהֲגוֹת בְּהֵם יוֹמָם
 וְלַיְלָה, וְנִזְכֶּה לְהַבִּין וְלַהֲשַׁכִּיל אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרַתְם הַקְּדוּשָׁה, וְלִקְיָם
 דְּבָרֵיהֶם בְּאֵמֶת. וְיִתְפַּשְׁטוּ סְפָרֵיהֶם בְּעוֹלָם, וְיַפּוּצוּ מַעֲיִנוֹתֵיהֶם חוּצָה, בְּאִפְּן שִׁיתְעוֹרְרוּ
 בְּכָל פַּעַם כַּח דְּמָעוֹתֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים שֶׁעַל יְדֵיהֶם נִתְחַבְּרוּ סְפָרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים, וְיִבְטְלוּ
 וְיִשְׁבְּרוּ וְיַעֲקְרוּ כָּל הָעֲצוֹת רְעוֹת וְכָל הַגְּזֵרוֹת שֶׁל הָעַבּוּ"ם. וְכָל הַקָּמִים עָלֵינוּ לְרַעָה,
 מִהֲרָה תִּפְרַר עֲצָתָם וְתִקְלַקֵּל מִחֻשְׁבָּתָם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֹךְ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ, עֲשֵׂה
 לְמַעַן קִדְשְׁתֶּךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ. כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעֵן כִּי אִם עַל אָבִינוּ
 שְׂבֻשְׁמִים, וְעַל כַּח וְזְכוֹת אֲבוֹתֵינוּ הַצְּדִיקִים הַקְּדוּשִׁים. אָבִינוּ מְלַכְנוּ בְּטָל מֵעֲלֵינוּ כָּל
 גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת וְרַעוֹת. אָבִינוּ מְלַכְנוּ הַפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ. "אַל תִּתֵּן לַחַיִּית נִפְשׁ תּוֹרְךָ, חַיִּית
 עֲנִיךָ אֵל תִּשְׁכַּח לְנִצָּח. כִּי שָׁחָה לְעַפְרֵי נִפְשֵׁנוּ דְבָקָה לְאַרְץ בְּטַנְנוּ. קוּמָה עֲזַרְתָּה לָנוּ
 וּפְדֵנוּ לְמַעַן חֲסִדְךָ":

כו

[על-פי תורה ל"ב - יש צדיקים גנוזים]

אתה בחרתנו מכל העמים, אהבת אותנו ורצית בנו, ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך, וקרבתנו מלכנו לעבודתך, ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת, ותתן לנו יהוה אלהינו באהבה את תורתך הקדושה על ידי משה נביאך נאמן ביתך, וצוית אותנו לכלי לסור מן הדבר אשר יגידו לנו הצדיקים אמתיים שפכל דור ודור, וברחמיך הרבים חוננת אותנו בכל דור ודור כמה צדיקים וחסידים אמתיים, אשר הורו את ישראל דרך הישר והאמת, והשאירו אחריהם ברכה ספרים קדושים ונוראים להאיר פני תבל, לגלות לנו דרכי תורתך הקדושה כדי שנוכח לקיים את כל דברי תורתך באהבה, למען נוכח להמשיך עלינו על כל אחד ואחד, קדשת רוחו של משיח צדקנו, אשר רוחו מרחפת על פני המים, על אנפי אורייתא, על הספרים הקדושים של התורה הקדושה, אשר רוחו הקדוש הזה של משיח מלבש בכל אחד ואחד מישראל כפי קדשתו וטהרתו, ועקר קדשתו הוא קדשת הברית, כי רוחו של משיח הולך ומקנא על שמירת הברית, ואפלו על ריח נאוף הוא הולך ומקנא לגדל קדשתו וטהרתו, שאינו יכול לסבל שום פגם מפגם הברית, אפלו דק מן הדק. כי רוח אפנו משיח יהוה מתקנא ביותר על פגם הברית, כי כל ישעו וכל חפצו להטות לב ישראל אליו ותברך, שיוכח להיות שומרי הברית באמת, כרצונך יתברך:

יג אב

ועתה אבי שבשמים, אב הרחמן, המלא רחמים בכל עת ובכל רגע, הורני ולמדני דרך עצה נכונה ואמתית שאזכה לקימה, באפן שאזכה מעתה לשמירת הברית באמת, ולכלי לפגם שום פגם חס ושלום אפלו בהתר. ותעזרני ותושיעני ברחמיך הרבים, שאזכה לתקן בחיי מהרה כל הפגמים שפגמתי בפגם הברית מעודי עד היום הזה, בשוגג ובמזיד, באנס ובכרצון. ותרחם עלי ותשמרני מעתה מכל מיני פגם הברית, במחשבה דבור ומעשה. לב טהור ברא לי אלהים, ורוח נכון חדש בקרבי. השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני. אל תשליכני מלפניך, ורוח קדשך אל תקח ממני. עזרני וזכני שיאיר עלי קדשת רוחו של משיח השורה ומרחף על הספרים הקדושים של התורה הקדושה, ובזכותו וכחו אזכה לצאת מתאות נאוף לגמרי, ולא אבוא לידי שום הרהור כלל, ולא לשום הסתכלות הגועלת לתאוה זאת, ותעצים עיני מראות ברע, העבר עיני מראות שוא בדרךך חניני. ותצילני מכל מיני

פגם הברית, ותשמרני ברחמיך הרבים אפלו מריח של נאוף. מלא רחמים, שומר עמו
 ישראל לעד, שמרני והצילני ברחמיך הרבים, שמרני אל פי חסיתי כד:

ותרחם עלינו ברחמיך הרבים, ותעזרנו ותושיענו שיתפשטו בעולם כל הספרים
 הקדושים של כל הצדיקים אמתיים, כי אתה יודע רבוננו דעלמא כלא,
 כמה וכמה ספרים קדושים ויקרים של גדולי הצדיקים, אבות העולם, ונביאים
 ראשונים ואחרונים, ותנאים ואמוראים, ושאר צדיקי יסודי עולם שהיו בכל דור ודור,
 שרבים בכלם חברו ויסדו ספרים רבים יקרים וקדושים, ובעזונתינו הרבים נאבדו
 ונתעלמו מן העולם. חמל ברחמיך הרבים על מעט הספרים הקדושים של הצדיקים
 שנשארו מעט מהרבה, וזכנו ברחמיך הרבים שיתפשטו בעולם ויאירו פני תבל, למען
 ישובו כל ישראל אליך לעבדך באמת כל ימיהם לעולם:

ותמלא רחמים על כל עמך ישראל, ותעמד בעזרתנו, ותעקר ותשבר ותמגר
 ותכלה ותכניע ותשפיל ותבטל מן העולם כל ספרי המינים והאפיקורסים,
 וכל ספרי המחקרים הנוטים לצד מינות וכפירות, הפוגמים בהתורה ובהאמונה
 הקדושה. בלם תעקר ותשבר ותבטל מן העולם, בזכות וכח ספרי הצדיקים האמתיים
 שנשרפו ונאבדו מן העולם. ותעזר ברחמיך כל הישיבה של מעלה ושל מטה,
 שילמדו קל וחמר הנאמר בדברי רבותינו זכרונם לברכה: ומה ספרים קדושים
 ונוראים פאלה, שהם שם יהודה, שמו שנכתב בקדשה, אמרה תורה ומחה, שיתעלמו
 מן העולם, בשביל להטיל שלום בין איש לאשתו הכשרים, ספרי המינים והאפיקורסים
 שפטילין שנאה ואיבה ותחרות בין ישראל לאביהם שבשמים, ועוקרים את העוסק
 בהם משני עולמות, על אחת כמה וישרפו ויעקרו וימחו ויתבטלו מן
 העולם, וימחו מן הארץ, ויהיה נפח שמם וזכרם מן העולם, ולא יזכרו עוד בשמם:

וברחמיך תשים שלום בינך ובין ישראל עמך, ואהבתך אל תסיר ממנו לעולמים,
 ותמשיך שלום על ישראל עמך. ויהיה שלום גדול ונפלא בין אדם
 לחברו ובין איש לאשתו, ולא יהיה שום שנאה וקנאה ומריבה וקנטור בין אדם וחברו
 ובין איש ואשתו, ובפרט בין איש ואשה הכשרים, אשר יחדם יקר מאד, אשר בהם
 תולה יחודא עלאה, ושכינה שרויה ביניהם. עזר ורחם שלא תהיה ביניהם שום שנאה
 וקנאה, בזכות וכח הספרים הנוראים הקדושים שנשרפו ונתעלמו מן העולם בשביל

זה, באשר גלית לנו על ידי חכמיך הקדושים. ועזרנו וזכנו שספרים אלו שנסארו מהצדיקים אמתיים מעט מהרבה, יתפשטו ויצאו בעולם, ויפוצו מעינותיהם הוצה, ויעשו פעלתם בשלמות, וימשך רוחו של משיח בעולם, ויהיה נעשה רוח קנאה לטהר את ישראל מזהמת תאות נאות, שנוכח אנחנו וכל עמך בית ישראל לשבר ולכבול תאוה זאת מאתנו לגמרי, ולא יבוא עלינו שום הרהור ומחשבה רעה, חס ושלו, רק נזכה להיות קדושים ופרושים בקדשה ובטהרה גדולה פרצונך הטוב באמת, ולא נזדקק לזה כי אם בעת ההכרח בשביל קיום העולם, ותתן לנו כח לקיים מצוה זאת בקדשה ובטהרה גדולה באמת, פרצונך הטוב:

רבוננו של עולם, מלא משאלותינו למוכה ברחמים, כי דעתי קצרה לבאר הכל, את כל צרכי בקשותי המרבים מאד בגוף ונפש, ובפרט בענין זה של תקון הברית שהוא יסוד הכל, אשר לא התחלתי עדין לבאר ולפרש אפס קצה, מה שאני צריך להתנפל ולהתחנן לפניך הרבה, על העבר ועל ההוה ועל העתיד. אך לפניך נגלה הכל, על בן יהיה נא בעיניך באלו הייתי פורטם. עזרנו והושיענו למען שמך, שנוכח מעתה להתקדש בקדשה גדולה, ובפרט בקדשת הברית. קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך, שבענו מטובך ושמח נפשנו בישועתך, וטהר לבנו לעבדך באמת, הפלה חסדיך מושיע חוסים ממתקוממים בימיך. נוראות בצדק תענגנו אלהי ישענו, מבטח כל קצויו ארץ וים רחקים. עשה למען שמך, עשה למען ימיך, עשה למען קדשתך, עשה למען תורתך, ותמהר ותחיש לגאולנו, ותביא לנו את משיח צדקנו, ויקים מהרה מקרא שפתוב, מגדיל ישועות מלכו ועושה חסד למשיחו לרוד ולזרעו עד עולם, אמן ואמן:

כז

[על-פי תורה ל"ד - ויחד יתרו על כל הטובה]

יד אב

תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך געימות בימיך נצח. תשמיעני ששון ושמחה תגלנה עצמות דבית. השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני. רבוננו של עולם, אתה יודע כמה אני רחוק משמחה אמתית בגוף ונפש, כי קלקלתי הרבה מאד בלי שעור וערך ומספר, עד אשר ספו תמו הצרופי אותיות לכנות בהם עניני וקלקולי ופגמי וחיוכי העצום. אבי שבשמים, אל חי וקים, מה אומר מה אדבר מה אצטדק, הן על כל אלה קשה עלי מאד להמשיך השמחה עלי. ואם ברחמיך,

גמלת עמי טובות רבות לנצח בלי שעור, וזכיתני להיות מזרע ישראל, ועזרתני ברחמיך לעשות כמה וכמה מצות ולעסוק בתורתך הקדושה, אשר על-ידי-זה יש לנו לכל אחד מישראל תקנה לאחרית טוב, וסוף כל סוף תתקננו בודאי, ותטיב עמנו בטובך הנצחי ותטעימנו מנעם ויוף, אשר בזה יש לנו לשמח כל ימינו לעולם, אפלו הפחות שבפחותים. אך עם כל זה, קשה לי לשמח בזה עם גופי, שתהיה השמחה בשלמות בגוף ונפש, מחמת שידעתי בעצמי כל הפגמים והקלקולים שקלקלתי ופגמתי כל-כף. על-כן באתי לפניך בעל הרחמים, אדון השמחה והחדוה, שתעזורני בדרךך הנפלאים ותושיעני שאף-על-פי-כן אזכה לשמחה שלמה באמת בגוף ונפש, כי אתה כל תוכל ולא יבצר ממך מזה. ובגדל רחוקי עתה ממך ובכל מה שעברתי ופגמתי עד הנה, עם כל זה רחמיך רבים יהוה, ואתה רב להושיע. ואתה יכול לסבב בנפלאותיך הנוראות, שאזכה גם אנכי להיות אך שמח תמיד באמת בגוף ונפש. כי אתה יודע אבי שבשמים, כמה אני צריך להתרחק מעצבות ומרה שחורה עד קצה האחרון, כי הם היו בעוכרי, ועל-ידם באתי למה שבאתי. רחם עלי אבי אב הרחמן, טוב ומטיב לכל, חומל דלים, מלא חמלות וחנינות, מלא הצלות וישועות אמתיות ונצחיות, תן לי תקנה ולא אוכד. זכני מעתה להיות בשמחה תמיד בגוף ונפש באמת. עזרני והושיעני להסתפל תמיד על הסוף האחרון, באפן שתתן שמחה בלבי, למען אזכה על-ידי-זה להנצל מכל רע, לגרש כל המחשבות רעות וכל ההרהורים רעים, וכל הבלבולים וכל הרעיונים רעים, וכל התאוות ומדות רעות, הכל אגרש ואסלק ואבטל מעלי על-ידי השמחה והחדוה שהם עקר ההתחזקות נגד כל הבלבולים והמניעות והכבודות, עד אשר אזכה להתקרב אליך באמת בשמחה ובטוב לכב מרב כל:

ותעזרני ברחמיך, שאזכה תמיד להסתפל על השרש העליון של כל השמחות והטובות, ששם נתקבצין ומאירין כל השמחות יחד, באפן שאזכה לשמח באמת בכל הטובות והשמחות יחד. ותתרבה השמחה בלכבי עד אין סוף ואין תכלית. ותאיר אור השמחה הקדושה באור גדול ונורא מאד על-ידי רבוי ההארות וההתנוצצות מכל השמחות והטובות יחד, שתאיר כל שמחה ושמחה לחברתה, ויאירו זה לזה ויתנוצצו זה לזה, עד שתאיר ותבהיק ותגדל אור השמחה הקדושה באור גדול ונערב ונפלא מאד מאד עד אין סוף ואין תכלית, באפן שנוכה לשוב אליך על-ידי-זה באמת, באהבה ובשמחה גדולה בגוף ונפש באמת:

כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֵא רַחֲמִים, כַּמָּה וְכַמָּה יֵשׁ לָנוּ יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשָׁה לְשִׁמְחַת
 תְּמִיד, וּבְפָרְט אֲנֹכִי הַדָּל וְהָאֲבִיוֹן, כַּמָּה יֵשׁ לִי לְשִׁמּוֹחַ עַל כָּל הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
 עִם עַבְדְּךָ, אֲשֶׁר זָכִיתָנִי לְהִיוֹת בְּכֻלָּל יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשָׁה, אֲשֶׁר בְּחֶרֶת בָּנוּ מְכַל הָעַמִּים
 וְרוֹמַמְתָּנוּ מְכַל הַלְּשׁוֹנוֹת, וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְּבָנוּ לְעַבְדֹתֶיךָ, וְשִׁמְךָ
 הַגָּדוֹל וְהַקְדוּשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ, וְהִרְבִּיתָ לָנוּ תוֹרָה וּמִצְוֹת לְחַיּוֹתָנוּ בַּיּוֹם הַזֶּה, לְזִכְרוֹתֵינוּ
 לְנִצְחָה. כִּי מְרַבּוּי הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת זוֹכָה כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, אֲפֹלוּ הִקַּל שְׂפָקְלִים, לְחֲטוֹף
 בְּכָל יוֹם כַּמָּה וְכַמָּה נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת מְכַמָּה וְכַמָּה מִצְוֹת קְדוּשׁוֹת, כַּמָּה וְכַמָּה מַעֲלֹת
 טוֹבוֹת לְמָקוֹם עָלֵינוּ, אֵלּוּ לֹא נִתְּתָ לָנוּ אֵלָּא נְקֻדָּה אַחַת מִמִּצְוֹה אַחַת דֵּינֵנוּ, עַל אַחַת
 כַּמָּה וְכַמָּה טוֹבָה כְּפוֹלָה וּמְכַפֶּלֶת לְמָקוֹם עָלֵינוּ, שֶׁהַכְּתָרָת אוֹתָנוּ בַּתּוֹרָה וּמִצְוֹת
 רְבוֹת וּנְעִימוֹת כְּאֵלֶּה, רְבוֹת עָשִׂיתָ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי נְפְלְאוֹתֶיךָ וּמְחַשְׁבֹתֶיךָ אֵלֵינוּ, אֵין
 עֶרְךָ אֵלֶיךָ, אֲגִידָה וְאֶדְבַרְהָ עֲצָמוּ מִסֵּפֶר. מָה אֲשִׁיב לַיהוָה כָּל תַּגְּמוֹלוֹהִי עָלַי. עֲזַרְנִי
 מְלֵא רַחֲמִים, שִׁמַּחַת יִשְׂרָאֵל, שְׂאֻזָּבָה לְהַרְגִישׁ הַשְּׂמִיחָה הַזֹּאת בְּלִבִּי תְּמִיד, אֲגִילָה
 וְאֲשַׁמְחָה בָּךְ, וּבְצַדִּיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים, וּבַתּוֹרָתְךָ הַקְדוּשָׁה, בְּאִפְנֵי שְׂאֻזָּבָה עַל־יְדִי־זוֹה
 לְצֵאת לְחֵרוֹת מֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה, לְשׁוֹב מִמִּצְוֹלוֹת יָם שְׁנִגְלַפְדָּתִי בָּהֶם, לְצֵאת מֵהֶם
 בְּשִׁלּוּם, וְלְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. שְׂאֻזָּבָה לְהִיוֹת מֵעַתָּה
 כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֵמֶת תְּמִיד, וְלֹא אֶעֱשֶׂה עוֹד הֶרַע בְּעֵינֶיךָ, וְלֹא אָשׁוּב עוֹד לְכַסְלָהּ,
 וְאֶעֱזֹב מֵעַתָּה דְרָכֵי הֶרַע וּמְחַשְׁבוֹתֵי הֶרַעוֹת. וְאֶתְחַזֵּק בְּכָל עֵת, בְּעֵז וּחְדוּדָה וְשִׁשׁוֹן
 וְשִׁמְחָה, וּחְדוּדוֹת יְהוָה יְהִיָּה מְעִזִּי, לְהַתְּגַבֵּר עַל־יְדִי־זוֹה עַל כָּל הַמְּחַשְׁבוֹת רָעוֹת וְעַל כָּל
 הַתַּאֲוֹת רָעוֹת, וְלִחְשֵׁב בְּכָל עֵת רַק מְחַשְׁבוֹת קְדוּשׁוֹת וּטְהוּרוֹת תְּמִיד, בְּלִי שׁוֹם
 בְּלִבּוֹל הַדַּעַת כְּלָל. מְלֵא רַחֲמִים, שְׂבַעֲנֵי מִטּוֹבְךָ וְשִׁמַּחְנֵי בִישׁוּעַתְךָ תְּמִיד, כִּי בְשֵׁם
 קְדוּשָׁה הַגָּדוֹל וְהַגּוֹרָא לְבַד בְּטַחְתִּי. אֲגִילָה וְאֲשַׁמְחָה בִישׁוּעַתְךָ. יְהִי לְרִצּוֹן אֲמֵרִי־כִי
 וְהַגִּיזוֹן לְכִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי. אָמֵן וְאָמֵן:

כח

[על־פי תורה ל"ט - לכו חזו מפעלות ה']

לִז' אֶדְר הִילולָא דְמוֹשֶׁה רַבֵּנוּ ע"ה

טו אב

רַעֲה יִשְׂרָאֵל הַאֲזִינָה, נוֹהֵג בְּצֵאן יוֹסֵף, יֵשֵׁב הַכְּרוּכִים הוֹפִיעָה. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם מְלַךְ
 מְנַהֵג וּמוֹשֵׁל, מְלֵא רַחֲמִים, אֲשֶׁר חֲמַלְתָּ עָלֵינוּ בְּחַמְלַתְךָ הַגָּדוֹלָה וְשִׁלַּחְתָּ לָנוּ

מושיע ורב, גואל ישראל וקדוש, הוא משה רבנו עליו השלום, אשר הוציאנו מאפלה לאורה, מחשך לאור גדול, ונתן לנו את התורה, והאיר עינינו, והודיענו אמתת אמונתך הקדושה, ומעצם גדלתו הנפלאה היה יכול להאיר גם בהפחות שבפחותים כמונו היום, להודיע לכל גדלתך וגבורתך, לפקח עינים עורות, להאיר עיני כל ישראל אפלו אותם שהם בבחינת רגליו, שיוכלו להעמיק בדעתם להשיג התכלית האמתית מכל הפרואים שבעולם, לדעת ולהכיר אותך תתברך לנצח, על ידי כל הבריות שבעולם, ולהתקרב אליך ולהתדבק בך באמת, אשרי הדור שזכו למנהיג כזה, אשרי עינים שזכו לראותו, אשרי אזנים שזכו לשמע דברי אלהים חיים מפיו הקדוש והנורא, שהיתה שכינה מדברת מתוך גרונו.

ועתה יהוה אלהינו אבינו אתה, הט אונך לשועתנו, פקח עיניך וראה שוממונינו, ורחם ורחם עלינו, והורנו ולמדנו מה נעשה עתה, מה נפעל עתה, אל מי נפנה לעזרה, הגידה לי שאהבה נפשי, איכה תרעה, איכה תרביץ בצדקרים, הודיענו נא באיזה דרך נשומט לבקש מנהיג אמתית כזה, כי לעצם שפלותנו וחלישותנו עתה, וכלנו אין פנינו יפות כלל, אין מי שיוכל לעזר אותנו כי אם רבי ומנהיג אמתית שיהיה באמת בבחינת משה רבנו עליו השלום, שיוכל להאיר גם בנו הדעת הקדוש שנופה על ידי זה לבוא אל התכלית האמתית, לדעת ולהכיר אותך תתברך לנצח, על ידי כל הבריות שבעולם, אשר כלם נבראו רק בשביל זה, כדי שיופה האדם להכיר אותך על ידם, שזה עקר התכלית של כל הבריאה בכלל ובפרט. ואיך זוכין למצא מנהיג כזה, איך, איפוא הוא, איך מקום כבודו, איך העצה והתחבולה שנופה למצאו, כי אם אמנם גם עתה נמצאים צדיקים ומנהיגי ישראל, יהוה עליהם יחיו, ויאררד ימיהם ושנותיהם. אבל הלא כל המפרסמים כלם יודו בעצמן ולא יבושו, שאין להם זה הכח שהזכרנו לפניך, שהוא הכח של משה רבנו, להאיר בנו הדעת הזו שישגי כל אחד ואחד התכלית האמתית בזה העולם מכל הדברים שבעולם, אשר לכך נוצרנו. ועתה מה נעשה ומה נפעל, מי יקום בעדנו, אוי מי יקום יעקב כי קמן הוא.

מריה דעלמא בלא, מרחם על הארץ מרחם על הבריות, אשר נחית כצאן עמך ביד משה ואהרן. איך רחמנותך על ישראל עם קדשך עתה, על מי נמשית מעט הצאן הזה, על מי עזבת אותנו, חלושי כח פאלה, פחותי ערך כמונו היום, ראה עמידתנו דלים ורקים, אשר השחרו פנינו מפני חטאתינו, ונכפפה קומתנו מפני

עוונותינו. אל מי ננוס לעזרה, המאס מאסת את יהודה, אם בציון געלה נפשך, מדוע הכיתנו ואין לנו מרפא, קוה לשלום ואין טוב, ולעת מרפא והנה בעתה. האם הפקרת את עמך ישראל חלילה, הלא כבר הבטחתנו שאפלו בתקף ירדתנו בעמק הגלות הזה בגוף ונפש כמונו היום, לא תעזבנו ולא תמאסנו לעולם, כמו שכתוב: ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם, לא מאסתיים ולא געלתים לכלותם להפר בריתי אתם, כי אני יהוה אלהיהם. וכתוב: ולא דבר יהוה למחות את שם ישראל מתחת השמים. וכתוב: כי לא ימש יהוה את עמו בעבור שמו הגדול, כי הואיל יהוה לעשות אתכם לו לעם. וכתוב: כי לא ימש יהוה עמו, ונחלתו לא יעזב, וכהנה וכהנה עוד הבטחות הרבה אשר הבטחת את אבותינו לעזרנו ולהושיענו בכל דור ודור. ועתה עתה איה רחמנותך איה נפלאותך, ולמה תהיה עדת יהוה כצאן אשר אין להם רועה. חוס וחמל עלינו חוס ורחם עלינו, וזכנו ועזרנו להתפלל ולהתחנן לפניך על זה הרבה, לצעק ולעקק ועקה גדולה ומרה, ולכבות לפניך בכל יום על זה בדמעות שלישי, עד שתחננו ותעננו ותחמל עלינו, ותתן לנו רועה ישראל מנהיג אמתי מנהיג רחמן כמו משה רבנו רועה נאמן, שיוכל לעסק בתקוננו להשיבנו אליך באמת, ויאיר גם בנו השגת דעתו הקדושה, ויפקח עיני דעתנו בקדשה ובטהרה גדולה, שנוכה גם אנחנו להשיג התכלית האמתית מכל הברואים שבעולם, ולהכיר אותך באמת ולהתקרב אליך ולהתדבק בך לנצח:

לשבת קודש

ותעזרנו ותושיענו לקבל שבתות כראוי, בשמחה וחדוה גדולה ובדבקות נפלא כרצונך הטוב, עד שנוכה על ידי זה לדעת ולהשיג תכלית מעשי שמים וארץ גם בזה העולם. לדעת ולהכיר אותך באמת על ידי כל הדברים שבעולם, כרצונך וכרצון יראיך האמתיים, עדי נוכה ליום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים. מלא רחמים, יהוה, פקח עינינו ונראה ונבין ונשכיל האמת לאמתו, איך להתנהג עתה, באפן שנוכה לבקש ולמצא מנהיג אמתי כזה שייבאנו בחיינו לתכלית האמתית, כי אין לנו על מי להשען כי אם עליך אבינו שבשמים, אנחנו החמר ואתה יצרנו ומעשה ידך בלנו, עליך יעזב חלכה, יתום אתה היית עוזר. כי אתה לבד יודע צפון לבנו ואיך לעזרנו עתה בכל הענינים, ובפרט בענין זה אשר בו תלוי הכל, שנוכה למצא המנהיג האמתית שהוא בבחינת משה רבנו, שיוכל להביאנו לתכלית האמתית והנצחי מהרה

בְּחַיִּינוּ. וְהַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ, כִּי אָנוּ מִשְׁלִיכִים כָּל יְהַבְנוּ עֲלֶיךָ. וְאָנִי תָמִיד אֲנִיחַל, עַד יִשְׁקוּף וַיֵּרָא יְהוָה מִשָּׁמַיִם, וַיֵּשׁוּב אֵלֵינוּ וַיִּרְחַמְנוּ, וַיִּכָּאֵב אֶת בֶּן יִרְצֵנוּ, וַיַּחְזִיר לָנוּ הָעֲטָרָה לְיִשְׁנָה, וַיִּתֵּן לָנוּ רוּעָה כְּלָבָנוּ. וַיִּקְּים מִהֲרָה מִקְרָא שְׁפָתוֹב: וְנִתְּתִי לָכֶם רוּעִים כְּלָבֵי וְרַעֲוֵי אֶתְכֶם דְּעָה וְהַשְׂכַּל. וְתִמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְנַאֲלָנוּ וְתִבְיֵא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, וַיִּקְּים מִהֲרָה: וְתִקְמָתִי עֲלֵיהֶם רַעָה אֶחָד וְרַעָה אֶתְהֶן, אֶת עֲבָדֵי דָוִד הוּא יִרְעָה אוֹתָם, וְהוּא יִהְיֶה לְהֵן לְרַעָה, וְאָנִי יְהוָה אֱהִיָּה לָהֶם לְאֱלֹהִים, וְעֲבָדֵי דָוִד נְשִׂיא בְּתוֹכָם, אָנִי יְהוָה דְּבַרְתִּי. וְנֶאֱמַר: וְלֹא יִטְמָאוּ עוֹד בְּגִלּוּלֵיהֶם וּבִשְׁקוּצֵיהֶם וּבְכָל פְּשָׁעֵיהֶם, וְהוֹשַׁעְתִּי אוֹתָם מִכָּל מוֹשַׁבְתֵּיהֶם אֲשֶׁר חָטְאוּ בָהֶם וְטַהַרְתִּי אוֹתָם, וְהָיוּ לִי לְעַם וְאָנִי אֱהִיָּה לָהֶם לְאֱלֹהִים, וְעֲבָדֵי דָוִד מִלֶּךְ עֲלֵיהֶם וְרַעָה אֶחָד יִהְיֶה לְכָלָם, וּבְמִשְׁפָּטֵי יִלְכוּ וְחֻקוֹתֵי יִשְׁמְרוּ וְעֲשׂוּ אוֹתָם, יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת הַשִּׁיבָנוּ, הָאֵר פְּנִיךָ וְנִוְשָׁעָה:

כט

[על-פי תורה מ' - מי שיודע מארץ-ישראל]

טז אב

עֵינֵי תָמִיד אֵל יְהוָה כִּי הוּא יוֹצִיא מִרְשַׁת רַגְלֵי. אֶלֶךְ נְשִׂאתִי אֶת עֵינֵי הַיּוֹשְׁבֵי בְּשָׁמַיִם. הִנֵּה כְּעֵינֵי עֲבָדִים אֵל יָד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שְׁפָחָה אֵל יָד גְּבֻרָתָהּ, כֵּן עֵינֵינוּ אֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַד שְׁיַחְנֵנוּ. חֲנֻנוּ יְהוָה חֲנֵנוּ כִּי רַב שָׁבַעְנוּ בּוֹ. אָבִי שְׁבַשְׁמַיִם, מְלֵא רַחֲמִים, רַב חֶסֶד וּמִרְבָּה לְהִיטִיב, טוֹב לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו, הַמְרַחֵם עַל הָאָרֶץ וּמְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת. רְבוּנוּ דְעֵלְמָא כְּלָא, אַתָּה בְּרֵאתָ עוֹלָמְךָ בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּשִׁבְלֵי יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, כְּדִי לְהַתְּפָאֵר עִמָּהֶם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, וּבְמִוֶּבֶךְ הַגְּדוֹל בְּחֻרְתָּ אֶת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ מִכָּל הָעַמִּים, וְאֶת אֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה מִכָּל הָאֲרָצוֹת, לְהִיּוֹת לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְנַחֲלָה. כִּי יִדְעַתְּ שֵׁשׁ אַוִּיר הַקְּדוּשׁ הַמְּחַפִּים, וְשֵׁם מְקוֹם מוֹכֵן לְקַדְשֵׁת יִשְׂרָאֵל, לְהַשִּׁיג שֵׁם חֻכְמָה הָאֲמִתִּיּוֹת, לְהַפִּיר אוֹתְךָ בְּדַעַת נִפְלָא וּבְאִמּוּנָה שְׁלָמָה:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ, אֱלֹהֵי כָּל הַבְּרִיּוֹת, מָה אוֹמֵר וּמָה אֲדַבֵּר. אַתָּה יוֹדַע מַעֲלַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְקַדְשָׁתָהּ הָעוֹלָה עַד אֵין סוּף וְאֵין תְּכִלִּית. וְאָנֹכִי הַבְּזוּי וְהַנְּמָאֵם, אֲשֶׁר הִרְבִּיתִי לְפִשַׁע נִגְדָה, וּפְגַמְתִּי וְקַלְקַלְתִּי הִרְבָּה מְאֹד, עַד אֲשֶׁר עַל-יְדֵי רְבוּי עוֹנֹתַי וּפְשָׁעֵי הָעַצוּמִים, וּבְכַרְטַט עַל-יְדֵי כָּל מַה שְׁפַגְמְתִי בְּפָנֵם הַבְּרִית מַעוּדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, עַל-יְדֵי כָּל זֶה טְרַפְתִּי אֶת דַּעְתִּי וּפְגַמְתִּי אֶת מַחֲוִי, וְאִפְלוּ מַעַט הַרְשִׁימוּ שְׁנִשְׂאָרָה מִדַּעְתִּי הִיא גַם-כֵּן מִכְּלַבְלַת וְעַכּוּרָה מְאֹד. אֵךְ עִם כָּל זֶה, גַּם זֹאת

הַרְשִׁימוּ הַמְעוֹטָה שֶׁל אֲמַתַּת דַּעְתִּי, רוֹאָה מֵרְחוֹק וּמְצִיץ מִן הַחֲרָבִים מִבֵּין זְכוֹרֹן דְּבָרֵי תוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר חוֹנְנֵתְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, עַד אֲשֶׁר אֲנִי מִבֵּין מֵרְחוֹק גָּדֵל עֲצָם מַעֲלַת קְדֻשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ, וְכֹאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ מִפִּי הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים וְרֵאיוֹנוֹ בְּסִפְרֵיהֶם הַקְדוּשִׁים שֶׁכָּל קְדֻשַׁת אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי תְלוּיָהּ בְּאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל:

וְהִנֵּה עֵתָהּ, אַחֲרֵי כָּל מָה שֶׁעָבַר עָלַי מֵעוֹדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְכַמָּה סְבוֹת סַבְבַּת עַמּוּי, וּבְכַמָּה גְּלָגוּלִים גְּלָגַלְתָּ עָמִי כְּדִי לְקַרְבְּנִי אֱלֹהֶיךָ וְלִהְיוֹתִי בְּתִשְׁבָּה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ, וְעַד כֵּן לֹא עָלְתָה בְיָדִי לְזִכּוֹת לְתִשְׁבָּה שְׁלָמָה כְּרֵאוּנִי, וְלֹא דִי שְׁלֹא זְכִיתִי לְתִשְׁבָּה שְׁלָמָה, אֲף גַם פְּגַמְתִּי הַרְבֵּה מְאֹד בְּכָל עֵת. וְעַתָּה, אַחֲרֵי כָּל אֱלֹהִים, אֲנִי יוֹדֵעַ עֵתָהּ שׁוֹם דְּרָךְ בֵּית מְנוּס מִמֶּנִּי, וְלֹא שׁוֹם עֲצָה וְתַחְבּוּלָה, כִּי אִם עוֹד רוּחִי מְקַשְׁקֵשׁ בְּקַרְבִּי, עוֹד קוֹל דוֹדֵי דוֹפֵק בִּי, וּמְעוֹרְרֵנִי וּמְזוֹרְנֵנִי בְּתוֹרַתוֹ הַקְדוּשָׁה לְנַסֵּעַ לְאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל, אוֹלֵי אֲזִכָּרָה לְשׁוֹב מִכְּסִילְתִּי וּמִמַּעֲשֵׂי הַפְּגוּמִים, אוֹלֵי אֲזִכָּרָה לְהִתְחִיל לְחַיּוֹת חַיִּים אֲמִתִּיִּים, אוֹלֵי יְחוּס, אוֹלֵי יְרַחֵם, וְאַתָּה יוֹדֵעַ עֲצָם רַבּוּי הַסְּפָקוֹת שֶׁיֵּשׁ לִי בְּזֶה בְּלִי שְׁעוֹר, וְזֶה עֵקֶר הַמְּנִיעָה שְׁלִי, בְּצִרוּף שְׂאֵרֵי מְנִיעוֹת מַחֲמַת מְמוֹן וְרַחֲוֵק הַדְּרָךְ וְשְׂאֵרֵי מְנִיעוֹת רַבּוֹת. אֲבָל בְּאֲמַת אֲנִי מוֹדֶה לְפָנֶיךָ בּוֹחֵן לְבוֹת וּכְלוֹת, שֶׁעֵקֶר הַמְּנִיעָה הִיא מְנִיעַת הַמּוֹחַ מַחֲמַת כְּמוֹהַ סְפָקוֹת וּבְלִבּוּלִים, שֶׁמְבַלְבְּלִין אֶת דַּעְתִּי וּמוֹנְעִים אוֹתִי מִלְּהִתְנַבֵּר וְלִהְיוֹתִי חֹזֵק לְעַסֵּק בְּזֶה לְהַכִּיֵּן לִי הַדְּרָךְ לְנַסֵּעַ לְאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל. וְאַף־עַל־פִּי־כֵן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֲתָה מְרַמְזוֹ לִי בְּכָל עֵת לְהִשְׁתַּוְּקֵךְ לְזֶה לְבֹא לְאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל, עַד אֲשֶׁר לֹא אוּכַל לְנוּחַ וּלְשַׁקֵּט מִלְּכַסֵּף לְזֶה לִילָד וּלְבֹא לְאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל. כִּי יַדַּעְתִּי, כִּי רַחֲמֶיךָ לֹא כָלִים, בְּלִי הָאִי וְאוֹלֵי, תִּזְכְּנִי לְבֹא לְשֵׁם בְּשָׁלוֹם, וְלִהְיוֹתִי עָלֶי שֵׁם קְדֻשַׁת אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל בְּאֲמַת, בְּאֶפֶן שֶׁאֲזַכָּרָה לְהִתְחַכֵּם מֵעַתָּה וְלִהְיוֹתִי עַל דְּרָכֵי, וּלְבַעַר הָרַע מִקַּרְבִּי וּלְבַטֵּל הָרוּחַ שְׁמוֹת מִמֶּנִּי, וְלִזְכוֹת לְתִשְׁבָּה שְׁלָמָה בְּאֲמַת, אֲשֶׁר לְזֶה לְבַד כָּלְתָה נַפְשִׁי, כִּי זֶה כְּמוֹהַ נְכֻסוֹף נְכַסְפִּי לְשׁוֹב אֱלֹהֶיךָ. וְכַבֵּר גְּלוּת לְנוּ גְּדֹל רַחֲמֶיךָ וְעֲצָם חֲנִינוּתֶיךָ כְּכָל־עֵת, וְרַב טוֹבָךָ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, אֲשֶׁר אֲתָה צוֹפֶה לְרַשֵּׁעַ וְחַפֵּץ בְּהַצְדָּקוֹ, כִּי לֹא תַחֲפֵץ בְּמוֹת הַמֵּת כִּי אִם בְּשׁוֹבוֹ מִדְּרָכָיו וְחַיָּה. וְעַד יוֹם מוֹתוֹ תַּחֲפֶה לוֹ, תֵּשֵׁב אֲנוּשׁ עַד דְּכָא, עַד דְּכְדוּכָה שֶׁל נַפְשׁ:

רַבּוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, רַחֵם עַל יוֹנֵה אֱלֻמַּת כְּמוֹנִי, רַחֵם עַל חַלוּשׁ דַּעְהָ, עַל נְבוּזָה וְנִמְאָם כְּמוֹנִי, אֲשֶׁר אֲנִי נְבוּזָה וְנִמְאָם בְּעֵינֵי עֲצָמִי בְּתַכְלִית הַמְּאוּס וְלֹא עַל חֲנָם מִדְּרָךְ הָעֲנוּוֹת הָאֲמִתִּיִּית, כִּי אִם מַחֲמַת עֵכִירַת מְאוּס מַעֲשֵׂי הָרָעִים וְעוֹנוֹתֵי הָעֲצוּמוֹם

וּפְנָמֵי הַמְרָבִים, אָנָּה אֲדוֹן יְחִיד, מִלֵּא מִשְׁאֵלוֹתֵי בְרַחֲמִים, וְזַכְנֵי לְבוֹא לְאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל מִהֶרֶה, וְאֶזְכֶּה לְעֵבֶר וּלְדַלֵּג עַל כָּל כָּל מִיְּמֵי מְנִיעוֹת, וְלִגְמַעַ וּלְבוֹא לְשֵׁם מִהֶרֶה חוֹשֶׁה בְּשִׁלּוֹם בְּלִי פְגַע, וּלְפַעַל שֵׁם קְדוּשָׁה וּמְהֵרָה, בְּאִפְנֵי שְׂאֵזְכָּה לְשׁוּב אֱלֹהִים וּלְהִתְקַרֵּב אֱלֹהִים בְּאַמֶּת, וְלֹא אֲשׁוּב עוֹד לְכַסְלָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, וְזַכְנֵי בְּזִכּוֹת כָּל הַצְּדִיקִים שֶׁגָּלוּ קְדֻשַׁת אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם, וּבְזִכּוֹת כָּל הַצְּדִיקִים וְהַכְּשָׁרִים שֶׁזָּכוּ לְבוֹא לְאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי מְנִיעוֹת רַבּוֹת וְעִצּוֹמוֹת בְּלִי שְׁעוֹר כִּאֲשֶׁר אַתָּה יְדַעְתָּ, וּפְעָלוּ שֵׁם מִה שֶׁפְּעָלוּ. וְזַכְנֵי בְּזִכּוֹתֵם וּבְזִכּוֹת תּוֹרַתְם הַקְּדוּשָׁה וּבְזִכּוֹת מַעֲשֵׂיהֶם הַטּוֹבִים, שְׂאֵזְכָּה גַם אֲנִכִי הַשֶּׁפֶל וְהַבּוֹי לֵילֵךְ וּלְבוֹא לְאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל חַיֵּשׁ קַל מִהֶרֶה:

זו אב

אָבִי שְׁבַשְׂמִים, הַגּוֹמֵל עִמִּי חֲסָדִים וְטוֹבוֹת רַבּוֹת בְּכָל עֵת, אֲשֶׁר זָכִיתִנִּי בְּרַחֲמֶיךָ וּחֲסָדֶיךָ לְהִתְפַּלֵּל עַל זֶה לְבוֹא לְאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל. גְּמוּל עַל עֲבָרְךָ עוֹד חֲסָדִים וְטוֹבוֹת יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְתַגְדִּיל נְפְלְאוֹתֶיךָ עִמִּי וְתַעֲשֵׂה עִמִּי חֲסֵד חֲנֹם בְּכָל עֵת, וְתִלְמַדְנִי בְּדֶרֶךְ עֲצוֹתֶיךָ הָאֱמִתִּיּוֹת, וְתוֹרְנֵי בְּדֶרֶךְ הַיֵּשֶׁר וְהָאֱמֶת, בְּאִפְנֵי שְׂאֵזְכָּה מֵעַתָּה לְעוֹב דְרָכֵי הָרַע וּמַחֲשַׁבּוֹתֵי הַפְּגוּמוֹת. וְאֶזְכֶּה לְהִתְקַשֵּׁר בְּךָ מֵעַתָּה וְלֵילֵךְ וּלְבוֹא מִהֶרֶה לְאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל בְּשָׁנָה הַזֹּאת, וְאֶזְכָּה לְהִתְחַדֵּשׁ לְגַמְרֵי לְהִתְחִיל מִחֲדָשׁ בְּעִבּוֹרֵת יְהוָה כְּאֵלּוּ נוֹלַדְתִּי הַיּוֹם:

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, זָכַר נָא הַהִתְפָּאוֹת וְהַשְׁעָשׂוּעִים שֶׁקִּבַּלְתָּ מִכָּל הַצְּדִיקִים שֶׁהָיוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, וּמִכָּלֵל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ הַקְּדוֹשׁ, וְכָל הַהִתְפָּאוֹת וְהַשְׁעָשׂוּעִים אֲשֶׁר אַתָּה מְקַבֵּל עִדּוֹן מִכָּלֵל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, וּמִהַצְּדִיקִים וְהַכְּשָׁרִים אֱמִתִּיִּים הַנְּלוּיִם אֵלֵיהֶם שֶׁבְּדוֹר הַזֶּה, אֲשֶׁר מִשֵּׁם נִמְשָׁךְ כָּל קְדֻשַׁת אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל. וְזַכְנֵי גַם כֵּן שִׁיְהִיָּה לִי חֵלֶק בְּהַהִתְפָּאוֹת הַזֹּאת, שְׂאֵזְכָּה לְשׁוּב אֱלֹהִים וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת, עַד אֲשֶׁר תִּתְפָּאֵר עִמִּי הַשְׂכִּינָה תְּמִיד בְּכָל עֵת, כִּי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּחַרְתָּ בְּנוֹ מִכָּל הָעַמִּים, וְאַתָּה מִתְפָּאֵר בְּנוֹ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, וְזֹאת הַהִתְפָּאוֹת עוֹלָה לְפָתֵר וְעִמְרָה עַל רֵאשִׁיךָ בְּבַחֲיַנֵּת תְּפִלּוֹת, וּמִשֵּׁם נִמְשָׁךְ קְדֻשַׁת אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל. כִּי הַהִתְפָּאוֹת בּוֹקַע בְּעֵינַיִם, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִמְשָׁכִין עֵינֵי הַשְּׂגָחָתְךָ עַל אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר מִשֵּׁם מְקַבֵּלְתָּ אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל קְדֻשָׁתָהּ הַגְּדוֹלָה, כִּי עַל־יְדֵי־זֶה אוֹיְרָה מַחֲבִים, עַל־יְדֵי שֶׁנִּמְשָׁכִין שֵׁם תְּמִיד עֵינֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים שֶׁהֵם עֵינֵי הַחֲכָמָה וְהַמְּדַע, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב, אֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ דוֹרֵשׁ אוֹתָהּ תְּמִיד עֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּהַ מְרֵאשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרֵית שָׁנָה. עַל כֵּן רַחֵם עָלַי

ועל כל ישראל, וזכני שיתגלה לנו קדשת ארץ-ישראל, עד אשר נזכה לכסף ולהשתוקק ולהתגעגע תמיד באמת לארץ-ישראל, ולהתפלל הרבה על זה לפניך מלא רחמים, עד אשר נזכה לבוא לארץ-ישראל חיש קל מהרה:

לראש-השנה

זִכְנוּנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים וְחֶסְדֶּיךָ הָעֲצוּמִים, שְׁנוּזָכָה בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה לְנִסְעֵךְ עַל רֹאש־הַשָּׁנָה לְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים, וְאִזְכָּה לְהִיּוֹת נִמְנָה גַם-בְּךָ, בֵּין עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל הַכְּשָׁרִים וְהַתְּמִימִים הַמִּתְאַסְּפִים וּמִתְקַבְּצִים לְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים עַל רֹאש־הַשָּׁנָה, כִּי אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ מַעֲלַת הַקְּבוּיָן שֶׁל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרֹאש־הַשָּׁנָה לְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים. אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ כַּמָּה וְכַמָּה הַתְּפָאוֹת וְשַׁעֲשׂוּעִים גְּדוֹלִים וְנוֹרְאִים אֲשֶׁר אַתָּה מְקַבֵּל בְּכָל רֹאש־הַשָּׁנָה וְרֹאש־הַשָּׁנָה מִהַקְּבוּיָן הַקְּדוֹשׁ שֶׁל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל אֲצֶל הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים. זְכֵנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים וְחֶסְדֶּיךָ הָעֲצוּמִים, שֶׁנִּהְיָה אֲנַחְנוּ נִכְלָלִים גַּם-בְּךָ בְּהַתְּפָאוֹת וְהַשַּׁעֲשׂוּעִים הָאֵלֶּה, וְאֵל יִמְנַעְנֵנוּ מִזֶּה שׁוּם מוֹנֵעַ, וְאֵל יַעֲכֹבְנוּ שׁוּם עֹבֹב, וְאֵל יִטְרִידֵנוּ שׁוּם מְרִדָּא בְּעוֹלָם. רַק נִזְכָּה תָּמִיד בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, לִילְךָ וּלְבֹא וְלִהְתְּאַסֵּף אֶל הַקְּבוּיָן הַקְּדוֹשׁ וְהַנוֹרָא שֶׁל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל הַכְּשָׁרִים, הַמִּתְאַסְּפִים וּמִתְקַבְּצִים אֲצֶל הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים בְּכָל רֹאש־הַשָּׁנָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה שֶׁתִּתְפָּאֵר בָּנוּ תָּמִיד, וְתִמְשָׁךְ עֲלֵינוּ קְדֻשַׁת אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל תָּמִיד. וְתוֹכְנוּ וְתַעֲזְרוּנוּ שְׁנוּזָכָה לְהִסְתַּבֵּל עַל פְּאֵר יְפֵי הַדְּרַת פְּנֵי הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים, אֲשֶׁר הֵם כְּלִילַת יְפֵי, כִּי הֵם כְּלוּלִים מְכֹל הַהַתְּפָאוֹת וְהַשַּׁעֲשׂוּעִים שֶׁל כָּלל יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר אַתָּה מְקַבֵּל עַל-יָדֶם, עַל-יְדֵי שֶׁהֵם עוֹסְקִים תָּמִיד לְקַרְבֶּךָ אֱלֹהֶיךָ. זְכֵנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים לְהִסְתַּבֵּל עַל פְּנֵיהֶם תָּמִיד בְּאֲמֵת, וּבִפְרֹט בִּימֵי רֹאש־הַשָּׁנָה הַקְּדוֹשִׁים שָׂאזֵה הוּא עֶקֶר הַהַתְּפָאוֹת, וְאִזּוּ פְּנֵיהֶם מְאִירוֹת מְאֹד בְּאוֹר כָּלל הַהַתְּפָאוֹת וְהַשַּׁעֲשׂוּעִים שֶׁל כָּל הַקְּבוּיָן הַקְּדוֹשׁ הַמִּתְקַבְּצִים אֵלֵיהֶם:

אָנָּה יְהוָה, בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, זְכֵנוּ לְהִסְתַּבֵּל עַל פְּאֵר הַדְּרַת פְּנֵיהֶם הַקְּדוֹשִׁים וְהַנוֹרְאִים בְּאֲמֵת, בְּאִפְּן שְׁנוּזָכָה עַל-יְדֵי-זֶה לְקַבֵּל וְלִהְיוֹת עֲלֵינוּ גַם בֶּן הָאָרֶז נִפְלְאוֹה מִהַהַתְּפָאוֹת הַזֹּאת, עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה שֶׁיִּמְשָׁךְ עֲלֵינוּ תָּמִיד קְדֻשַׁת הַתְּפִלִּין הַנוֹרְאִים. וּפְאֵר קְדֻשַׁת הַתְּפִלִּין יְהִיוּ בּוֹקְעִים בְּעֵינֵינוּ, עַד שְׁנוּזָכָה גַם בְּכָל מְקוֹם שֶׁאֲנַחְנוּ נִסְתַּבֵּל וְנִבְיֵט שָׁם, שֶׁיִּתְקַדֵּשׁ הַמְּקוֹם הַהוּא בְּקְדֻשַׁת אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל, עַד אֲשֶׁר כָּל מִי שִׁוִּידַע מִטַּעַם אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשׁ, יִרְגִישׁ קְדֻשַׁת אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹם שֶׁיִּתְוַעַד עִמָּנוּ יַחַד, עַד אֲשֶׁר יִכִּיר אוֹתָנוּ וְיִדַּע וְיִבְחִין שֶׁאֲנַחְנוּ זְכֵנוּ לְהִיּוֹת אֲצֶל צַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים עַל

ראש-השנה. רבוננו של עולם, מלא רחמים, רחם על צעקת השכינה אשר צועקת בקול מר על מעשינו הרעים, קלני מרועי'. מי יכול לסבל קול צעקתה המרה, אתה לבד יודע גדל מרירת צעקה גדולה ומרה הזאת. רחם רחם, ושמרנו והצילנו מעתה ממעשים רעים וממחשבות רעות, וזכנו לשוב אליך באמת, בזכות וכח הצדיקים האמתיים, באפן שתתפאר השכינה בנו מעתה, ותקבל שעשועים גדולים והתפארות הרבה מאתנו בכל עת מכל אחד ואחד בפרטיות:

יח אב

ועזרנו וזכנו לשוב בתשובה שלמה, ולתקן מהרה כל מה שפגמנו לפניך בעינינו, מנעורינו עד היום הזה, אשר הרבינו לפשע בזה שהסתכלנו בעינינו חוץ מגבול הקדשה, ובאנו על-ידי-זה לחטאים ועונות ופגמים גדולים הרבה מאד, והרע בעיניך עשינו. אוי לנו כי חטאנו, שפגמנו בעינים קדושים פאלו הנמשכין מעיני יהוה, שיכולים לזכות להסתכל בהם על ההתפארות של השם יתברך והצדיקים, ולהמשיך על-ידי-זה קדשת ארץ-ישראל בכל מקום שמביטים שם. וברב אולתנו לקחנו עינים קדושים ונוראים פאלו, והסתכלנו בהם במה שהסתכלנו, עד אשר באנו למה שפאנו בעונותינו הרבים. מלא רחמים, למדנו הדרך לתקן כל זה, ועזרנו והושיענו שנופה לבקש ולחפש ולמצא צדיקים אמתיים השיכים לשרש נשמותינו, וליחד ולנסע אליהם תמיד, ובפרט על ראש-השנה הקדוש שהוא עקר זמן הקבוץ הקדוש, זכנו שנהיה נמנין גם-כן בכלל עמך ישראל הכשרים המתאספים אליהם, ונופה על-ידי-זה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת. ונופה להסתכל על פניהם הקדושים, ולתקן על-ידי-זה כל הפגמים שפגמנו בעינינו מנעורינו עד היום הזה, ותמשיך עלינו אור קדשת ההתפארות הפלול בפניהם הקדושים, ועל-ידי-זה נופה להמשיך קדשת ארץ-ישראל בכל מקום שנסתכל שם, עד אשר יתקדשו כל מקומות ישראל בקדשת ארץ-ישראל:

מלא רחמים, רחם עלינו למען שמך, חוסה עלינו כרב רחמיה. זכנו שיתעורר לבנו אליך באמת, ונופה להרגיש ולידע היטב נזראות מתיקות הטעם הקדוש והנפלא של ארץ-ישראל, ונופה מעתה לכסף ולהשתוקק ולבער ולהתלהב לארץ-ישראל, ולאפוש ברחמי טובא, להרבות ברחמים ותחנונים לפניך, עד שנופה לפעל בקשתנו ברחמים אצלך, שנופה לבוא מהרה לארץ-ישראל בשלום בלי פגע. עזרנו

אלהי ישענו למען שמך כי לך לכד עינינו תלויות, מלא משאלותינו לטובה ברחמים
 וזכנו לבוא מהרה לכל מה שבקשנו מלפניך, חננו ועננו ושמע תפלתנו, כי אתה
 שומע תפלת כל־פה עמך ישראל ברחמים. יהיו לרצון אמרי־פי והגיון לבי לפניך
 יהוה צורי וגואלי:

[על־פי תורה מ"ו - מסירת־נפש יש לכל אחד ואחד מישראל]

נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות יהוה, לבי ובשרי ירננו אל אל־חי. בלה שארי
 ולבבי, צור לבבי וחלקי אלהים לעולם. צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי
 אבוא ואראה פני אלהים. השבעתי אתכם בנות ירושלים, אם תמצאו את דודי מה
 תגידו לו שחולת אהבה אני. השבעתי אתכם בנות ירושלים, מה תעירו ומה תעוררו
 את האהבה עד שתחפץ:

רבוננו של עולם, מלא רחמים, אוהב עמו ישראל. גדל העצה ורב העלילה, אתה
 יודע את עצם רבוי המניעות המונעין אותנו מדרך החיים, אשר עמדו
 בנגדנו, בנגד כל אחד ואחד בפרטיות, בחומות ברזל וכנחלים שוטפים ונהרי אש,
 סבוננו גם סבוננו מכל צד. סבוננו כמים כל היום הקיפו עלי יחד, ומרבוי המניעות
 נתרחקנו ממך כמו שנתרחקנו. אבל אתה הודעתנו ברחמיך הרבים, שגם בהמניעות
 בעצמן אתה בעצמך נסתר בהם מרב אהבתך את כל זרע ישראל עמך. ומי שהוא בר
 דעת יכול לגשת לתוך חשכת הענן והערפל, דהינו לתוך תקף התגברות המניעות,
 ולמצא שם את השם יתברך, כי שם בהמניעה בעצמה נסתר ונעלם השם יתברך.
 אבל מה אעשה אנכי החסר דעה, אשר מעצם חסרון דעתי אני עומד מרחוק זה כמה
 זמנים, שאיני מתגבר להתקרב אליך מחמת רבוי המניעות המפסיקים לפני בחומות
 ממש. ובאמת אני יודע קצת, ואני מאמין באמונה שלמה שיש בידי לשברם ולבטלם,
 כי באמת אינם מניעות כלל. אבל אף־על־פי־כן הם מתגברים בנגדי ומשתמחים לפני
 כל כף, שאיני יודע איך לשברם ולבטלם. על־כן באתי לפניך מלא רחמים, החונן
 לאדם דעת, שתורני ותלמדני ותודיעני דעת ותבונה וחקמה ושכל אמתי ועצות
 אמתיות בכל עת, באפן שאזכה להתקרב אליך באמת ממקום שאני שם עתה, ולעבר
 ולדלג על כל המניעות המשתמחים לפני, ואזכה לידע ולהאמין באמת שכל המניעות

הם רק באחיזת עינים וברמיון בעלמא, ומי שמחזק לבו ומתגבר כנגדם בתשוקה גדולה ורצון חזק להשם יתברך, הם מתבטלים כנגדם לגמרי, עד שאזכה לבטל ולשבר כל המניעות שבעולם, הן המניעות מאחרים, הן מתאוות גופי המגשם, הן כל מיני מניעות שבעולם, המונעים מדרך הקדש, מדרך האמת, כלם אזכה לשבר ולבטל ולסלק לגמרי על ידי שתתן בלבי כח וגבורה לכבש את יצרי ולהתחזק בלבי בגבורה גדולה ובהתחזקות גדול לעמד כנגדם, ולכלי לירא ולפחד מהם כלל, ואזכה לנצח המלחמה בשלום:

יט אב

והרחם עלי ותושיעני ותצילני ממניעות המוח, שהם כל הקשיות והספקות והבלבולים הפאים על המוח להרהר אחרי הצדיקים והכשרים שבדור, או להרהר חס ושלום אחרי מדותיה, שאלו המניעות של המוח הם גדולים מכל המניעות שבעולם, כי מי שמחו ולבו חזק באמונה שלמה בהשם יתברך ובצדיקים אמתיים, אין שום מניעה שתמנעהו. אבל כשחם ושלום מחו ולבו חלוקים מהשם יתברך ומהצדיקים, ונופלים בלב קשיות עליהם, אלו המניעות קשים מכלם. ועל-זה פאתי לצעק ולזעק ולקרא אליך, כי אין לי שום תקנה להנצל מהם כי אם לצעק אליך. אליך יהוה אקרא ואל יהוה אתחנן. שמע יהוה קולי אקרא וחנני וענני:

ועזרני והושיעני והצילני ומלמני ופדני מכל מיני קשיות וספיקות ובלבולים ומניעות המוח, לכל אסתכל עליהם כלל, ולא יעלו ולא יבואו עוד על לבי ודעתי ומחי כלל, רק אזכה תמיד לידע ולהאמין בהאמת, באמונה שלמה וחזקה ונכונה בלי שום ספק ובלבול ונטיה אל הצד כלל, עד שאזכה להתחזק ולהתגבר גם על המניעות והמסכים הגשמיים מבני אדם אחרים, או מתאוות גופי, להתחזק ולהתגבר לעמד כנגד כלם, ולכנס ברכי יהוה באמת, להתקרב אליך ולהצדיקים וכשרים האמתיים, ולעבדך באמת ביראה ובאהבה, לסור מרע ולעשות טוב, ולהתחיל ולגמור כל הדברים שבקדשה שהם רצונך באמת, חיש קל מהרה. והרחם עלי בכל עת שביבאו על לבי חס ושלום, קשיות וספקות להרהר אחר האמת חס ושלום, שתכף אזעק ואצעק ואקרא אליך בקול חזק מעמקי הלב, ואתה תענני מיד ברחמיך הרבים, אשוע ותאמר הנני, כי אין לי על מי להשען לעמד כנגד כל המניעות, כפרט כנגד מניעות המוח, כי אם עליך אבינו שבשמים, עליך לבד אני נשען ועל

חסדך הגדול אני בוטח, שתורני ותלמדני איך להתגבר לכנס לתוך תקף התגברות המניעות ולהתקרב אליך על-ידי המניעות דיקא, כי גם בהם עצמן נסתר השם יתברך בעצמו, כי לגדלתו אין חקר, ומאד עמקו מחשבותיך, ואתה מרום לעולם יהוה. וכל מה שאתה מסבב עם האדם, אפלו מה שנדמה למניעות ועכובים מדרך הקדש, הכל לטובה וישועה נפלאה. רחם עלינו ולמדנו והורנו וחזקנו ואמצנו, ותן לי ולכל ישראל פח וגבורה בלב מן השמים, שמעתה לא אירא ולא אפחד עוד משום דבר שבעולם, רק אהיה בכל עת, בגבור ערוך מלחמה, בלי שום פחד משום תאוה ומשום מחשבה ובלבול, ומשום אדם, ומשום דבר שבעולם כלל, באפן שאזכה להנצל ולהמלט מכל מה שאני צריך להנצל ולהמלט, ולא אשוב עוד לכסלה, ולא אפגם שום פגם כלל, לא במחשבה דבור ומעשה, ולא בראית עינים ובשאר חושים. ותחזקני ותאמצני לדלג על כל המניעות ולשבר ולבטל בלם ולכנס לתוך הקדשה באמת, ולהתחיל מעתה להתקרב אליך באמת לאמתו ברצונך הטוב:

אבי שבשמים, רחם עלי, מלא משאלותי ברחמים, כי אין לי שום תקוה כי אם על תפלה ותחנונים, ועל פחם הגדול של הצדיקים אמתיים, ואתה הטוב בעיניך עשה עמי. רחם עלי למען שמך ואל תפושני ואל תעזבני, עורני הושיעני מלא רחמים, פעל ישועות בקרב הארץ, ועשה את אשר בחקיך אלך ואת מצותיך אשמר מעתה ועד עולם. עננו יהוה כי בצרה גדולה אנחנו בתקף הגלות המר הזה, ועקר הוא גלות הנפש, מה שתאוות הגוף ובלבולי הפח ורבויו המונעים מבני-אדם, בלם השתרנו עליו על צוארנו למנענו חס ושלום מדרך החיים. חננו מאתך חכמה בינה ודעת אמת, באפן שנוכח לעמוד כנגד בלם ולכלי להסתכל עליהם כלל, ולהתקרב אל הקדשה באמת, ולמצא אותך תמיד בתוך כל תקף התגברות המניעות, כי בהן אתה נסתר ונעלם ברחמיך הרבים ובאהבתך הגדולה אותנו עמך בית-ישראל. עורנו למצא אותך תמיד בתוך תקף ההסתרה והמניעה, אל תסתר פניך ממני ביום צר לי, הטה אלי אונך ביום אקרא מהר ענני. קרבה אל נפשי גאלה, למען אויבי פדני. ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותי ואזבחה באהל וזבחי תרועה, אשירה ואזמרה ליהוה. שמע יהוה קולי אקרא וחנני וענני. פנה אלי וחנני, תנה עוז לעבדך והושיעה לבן אמתך. עשה עמי אות לטובה, ויראו שונאי ויבשו כי אתה יהוה עזרתי ונחמתי, יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. אמן ואמן:

לא

[על-פי תורה נ' - המחשבה - ביד האדם להטותה כרצונו]

כ אב

חושב מחשבות לבל ידח ממך נדת, רחם עלי למען שמך, והיה בעזרי מעתה שאזכה לקדש ולטהר את מחשבתי, שלא אחשב עוד מעתה שום מחשבה חיצונה וזרה כלל, מכל שכן שלא אהרהר חס ושלום שום הרהור רע כלל. כי אתה גלית לנו בתורתך הקדושה, שהמחשבה ביד האדם להטותה כרצונו, ואי אפשר שיהיו שני מחשבות ביחד בשום אופן כלל. וזה כמה שאני חותר לעצר מחשבתי לתפשה ולאחזה שלא תטה מן הדרך הישר לחוץ חס ושלום, ועדין לא עלתה בידי, ולא די שלא זכיתי לזה לקדש את מחשבתי כראוי, אף גם פגמתי במחשבתי הרבה מאוד מהפך אל הפך, כי חשבתי מחשבות רעות והרהורים רעים הרבה מאד בכל יום, וכליתי שעות ועתים הרבה וימים ושנים במחשבות ורעיונות זרים הרבה מאד, ובלבדתי ועברתי את דעתי מאד, אשר על-ידי-זה באו כל הקלקולים והמכשולות שלי, וכל החטאים והעונות והפשעים שלי, שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך מעודי ועד היום הזה, אשר בכלם לא נכשלתי כי אם על-ידי פגם המחשבה שלא נזהרתי לתפסה ולשמרה כראוי, אשר רק על-ידי-זה באתי למה שפאתי, ונכשלתי כמה שנכשלתי, בשונג ובמוזר, באנס ובכרזון. על-כן באתי לפניך מלא רחמים, שתעזרני בעזרתך וישועתך הגדולה שאזכה מעתה לשמר את מחשבתי היטב היטב בכל מיני שמירות מעלות, ואזהר מעתה לכלי להניח את מחשבתי כלל לצאת חוץ לשטה חס ושלום אפלו פחוט השערה, ואפלו בקדשה אזכה לשמרה מבלבולים. ובכל עת וענין שאראה איזה בלבול הדעת אברח ואמלט משם מהרה, מכל שכן שלא תצא מחשבתי חוץ לגבול הקדשה חס ושלום אפלו רגע קלה, ואפלו אם חס ושלום, לפעמים על-ידי איזה הסח-הדעת תפרח ותצא פתאם מחשבתי לחוץ מחמת גדל ההרגל מפבר, תהיה בעזרי תמיד ותזכירני תכף ומיד בלי שהיה וחמוץ המח כלל, שאתפס את מחשבתי מיד להשיבה לדרך הישר, מחוץ לפנים, ולהטותה מיד מרע לטוב, מחל לקדש:

רבוננו של עולם, רבוננו של עולם, רבוננו של עולם, זכר ורחם והושיעה מהרה, כי זה כמה נכסוף נכספתי לכל זה ועדין לא עלתה בידי, אבל באמת אני יודע ומאמין, שעדין הבחירה בידי, ועדין אני יכול לתפס מחשבתי ולהטותה בכל פעם

לדרך הישר, אף-על-פי שכבר הרגלתי במחשבותי כמו שהרגלתי, עד שהרגל נעשה כמו טבע אצלי, עד שנדמה לי שאי אפשר להמלט מהם חס ושלום. אבל האמת אינו כן, כי הבחירה חפשיית לעולם, ועדין עדין אני יכול לתפס את מחשבותי בכל עת, ולהזהר לשמרה היטב ממחשבות חוץ, ולהטותה אל הקדשה תמיד. על-כן באתי לשמח כפי אליך שתחזק ותאמץ אותי, ותזכני ברחמיך לקדש ולטהר את מחשבותי מעתה באמת. עזרני בעל הישועות, בזכות וכח הצדיקים הגדולים האמתיים, אשר קדשת מחשבתם נודעת לך לבד, כי אתה לבד יודע המקום שעלו לשם במחשבתם הקדושה והנוראה מאד. בכח עלית מחשבות קדושות כאלו באתי לפניה, כי כחם וזכותם כדאי להגן גם עלי להוציא מחשבותי ודעתי מכל המקומות שנפלו ונתפזרו ונפוצו לשם, ולהעלותי מכל מיני רגילות רעים שהרגלתי בהם, ולטהרני מכל מיני טמאות וזהמות שנאחזו בי חס ושלום, על-ידי פגם המחשבות רעות ומבלבלות שחשבותי בהם הרבה, ולקדשני ולטהרני בכל מיני קדשות, שכלם תלויים בקדשת המחשבה, כי קדשת המחשבה של הצדיקים עולה על הכל, ויש לה פח לירד לתוך כל המקומות שירדתי בהם על-ידי פזור דעתי ומחשבותי חוץ לגבול הקדשה, ולהעלות אותי מרע לטוב, וללמדני בכל עת איך למלט מחשבותי מעתה מלצאת חוץ חס ושלום, ולטהרה ולקדשה בכל מיני קדשות. ועל זה לבד תמכת יתדותי עדין להתפלל לפניה ולצפות לישועה, שאזכה מעתה להתחיל לחזק עצמי לקדש את מחשבותי, ואתה תסיעני מן השמים להתחיל ולגמר, עד שאזכה לקדשת המחשבה באמת כרצונך הטוב. ותהיה מחשבותי דבוקה בך ובתורתך הקדושה ובצדיקיך האמתיים מעתה ועד עולם, אמן סלה:

לב

[על-פי תורה ס"א - השם יתברך הוא למעלה מהזמן]

כא אב

אספרה אל חק, יהוה אמר אלי בני אתה, אני היום ילדתיך. רבונו של עולם, חי לעד וקים לנצח, אתה הוא קדם שבראת העולם, ואתה הוא לאחר שבראת העולם, כי אתה למעלה מהזמן, וכל הזמן כלו מה שהיה ומה שיהיה אינו עולה אצריך אפלו כהרף עין. רחם עלי ברחמיך הרבים, ותן לי דעת ושכל אמתי ושלם, באפן שאזכה לצאת מתחת הזמן, שאזכה לידע ולהבין ולהשיג שכל הזמן אינו

כלום, כי הכל הבל, וימינו כציל עובר. ובאמת אין שום זמן כלל למי שיש לו שכל ודעת אמתית, רק כל הזמן הוא מהעדר הדעת, אשר בנפלאותיה הנוראות, אתה מעלים הדעת מבני אדם, כדי שיתקיים הזמן, והכל בשביל הבחירה, אבל באמת בדעת האמתית אין שום זמן כלל. זכנו לקשר עצמנו ולהכלל באמת בהצדיקים האמתיים, שזכו לזה בשלמות להכלל בדעתם השלם בבחינת למעלה מהזמן, ויצאו מהזמן לגמרי, ונצלו בשלמות מכל המעשה הרע הנעשה תחת השמש והזמן. זכנו לילך בעקבותיהם ולדרוך בנתיבותיהם ולקיים עצותיהם, לכל גסתפל כלל על כל הדברים שהם תחת הזמן שבהם כלולים כל התאוות ומדות רעות, ואל יבהלונו פגעי הזמן כלל, רק נזכה בכל יום ובכל עת ובכל שעה, להזכיר עצמנו בבטול הזמן, שבאמת הזמן בטל ומבטל, ולקשר עצמנו בכל עת בבחינת למעלה מהזמן, שישם נתבטלים כל התאוות והמדות וכל הבלבולים הנאים כלם מפגעי הזמן:

כו לחדש

רבנו של עולם, רבנו של עולם, קדמון לכל הקדמונים ראשון לראשונים ואחרון לאחרונים, אתה הודעתנו מרחוק דברים גבוהים פאלה, רמזים נוראים פאלה, ורמזות לנו מרחוק דרכי נפלאותיה הנוראות לחיזונו פהיום הזה, להשיב נפשנו בעמק מרירות הגלות הארץ הזה, להזכירנו גדלת נוראותיה לחזקנו ולאמצנו ולנחמנו בכל צרותינו, אשר כבר סבלנו צרות רבות ורעות בלי מספר מיום החרבן עד הנה, אשר כמעט כשל פח הסבל, כי ארץ עלינו הגלות מאד מאד, וכבר כלו כל הקצין ואין אתנו יודע עד מה, עד מתי קץ הפלאות, ורבים מבני עמך נכשלו ונפלו על-ידי זה, על-ידי אריכות הגלות המר הזה כל-כך. אבל באמת אתה חושב מרחוק להטיב אחריתנו בטובות נוראות ונפלאות, אשר לא נשמעו מעולם, ויש תקנה לאחריתנו. על-כן רמזת לנו מרחוק והודעתנו גם עתה התנוצצות נפלא מבחינת למעלה מהזמן, למען נדע ונאמין שכל אריכות הזמן של כל הגליות והצרות, מה שעוברים על ישראל מיום הגליות בכלליות, ובפרטיות כל מה שעובר על כל אחד ואחד, הכל אינו נחשב לכלום. והכל ישתכח ויתבטל לגמרי בעת שיתגלה הדעת השלם, על-ידי משיח צדקנו שיבוא במהרה בימינו, שנוכה להשיג הדעת של בחינת למעלה מהזמן. על-כן רחם עלינו גם עתה, והאר עלינו הארת הדעת הקדוש הזה שהוא אורו של משיח, באפן שנוכה להכניע ולבטל כל התאוות והמדות רעות על-ידי שנוכר תמיד בבטול הזמן, כי הזמן רץ ושט ופורח מאד, ואינו מתמהמה ומתעכב

אפלו רגע אחת, ואין בו שום תפיסה כלל, כי באמת אין שום זמן כלל, חמול עלינו
 בחמלתך הגדולה והצילנו מפגעי הזמן, ואל נחליף עולם עומד לנצח בעולם עובר
 חס ושלום. חננו מאתך דעת ושכל אמתי באפן שנופה להבין ולראות בטויל הזמן,
 ואל יטעה אותנו הזמן כלל. ונופה להתחיל בעבודתך בכל יום ובכל עת מחדש, ואל
 יבלבל אותנו כלל כל מה שעבר עלינו עד אותה השעה. ונופה בכל עת לקדש עצמנו
 באמת, ולקשר ולכלל כל הזמן בבחינת למעלה מהזמן, עד שנופה לצאת מתחת הזמן
 והמקום, לבחינת למעלה מהזמן, למעלה מהמקום, כרצונך וכרצון צדיקך האמתיים
 אשר זכו לזה בשלמות באמת. השיבנו יהוה אליך ונשובה חדש ימינו בקדם. יהיו
 לרצון אמרי-פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

לג

[על-פי תורה ט"ז - בראשית - לעיני כל ישראל]

לבין המצרים

קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים, רחל מבכה על בניה, מאנה להנחם על בניה כי
 איננו. על אלה אני בוכיה עיני ירדה מים כי רחק ממני מנחם משיב נפשי,
 היו בני שוממים כי גבר אויב. רבוננו של עולם, רבוננו של עולם, למדנו איך לסדר
 הספדות מרים על גדל שבחנו, אשר נשברנו על-ידי לבנו הזונה, כי נלקחו מאתנו כל
 מחמדי עינינו גאוני עזנו, עטרות ראשנו, הודנו זוננו פארנו, חיינו וארך ימינו, שרשי
 נפשנו ורוחנו ונשמותינו, הלא המה אדוננו מוריני ורבותינו, אורותינו גדלתינו קדשתנו
 תקונתנו תכליתנו, נחמותינו ושמחתנו, תורותינו תפלותינו. סעו המה למנוחות עזבו
 אותנו לאנחות, אוי מה היה לנו, מה נאמר מה נדבר, מי יוכל להעריך לנו הספדות
 מרים ומרורים כראוי לנו להספיד ולכפות על שברים מרים כאלה, הנוגעים לכל
 ישראל ולכל העולמות כלם מראש ועד סוף, אוי אוי ואבוי. רבוננו של עולם, גלוי וידוע
 לפניך שאין פח ביד אנושי לסדר הספדות כראוי על הסתלקות צדיקים כאלה, אשר
 נסתלקו בדורותינו בעונותינו. אבל על דא ודאי קא בכינא, על הנוגע לי ולכל ישראל,
 כי להצדיקים הקדושים בעצמם שנסתלקו למעלה למעלה אין הפסד כלל, כי הם
 גדולים ומפארים שם בעולמות עליונים, ועומדים ומשמשים במרום, אשרי להם
 אשרי חלקם. אבל עלינו עלינו, הדור היתום הזה, הדור העני הזה, עלינו הרחמנות

גדול ועצום מאד, עלינו עלינו ידו כל הדווים, 'אוי לנו כי שדדנו' אהה יהוה, הכרע הכרעתנו, ורפו הידים וכשלו כל ברבים ונמס כל לב ויהי למים, ביום בא השמש בצהרים, תעה לבבנו פלצות בעתתנו, צירים אחזונו כילדה נפעה. אבינו שבשמים, אבינו אב הרחמן, יהוה אלהים אמת, להיכן גלך, להיכן נפנה לעזרה, מי יעזר לנו, מי יעמד בעדנו, אנה פנה דודנו, אנה פנה דודנו ונבקשנו עמו. על-כן גם היום מרי שיחנו, ידינו כבדה על אנחותינו, מי יתן ראשנו מים ועינינו מקור דמעה, ונבכה יומם ולילה על גדל שבחנו, על זה היה דוה לבנו על אלה חשכו עינינו:

כב אב

רבנו של עולם, אב הרחמן האמת, אתה יודע שכל חיותנו תלוי בהצדיקים רבותינו הקדושים וזרונם לברכה, ואנחנו צריכים לדבר עמהם בכל פעם ולקבל מהם דבורים קדושים חדשים בכל פעם, ולראות אותם בכל פעם. ועתה מה נעשה, מה יעשו קמני ערך אזובי קיר כמונו, מה נעשה ומה נפעל. רבנו של עולם, רבנו של עולם, אתה לבד יודע מרירות נפשי בפנימיות, איך נפשי מרה לי על כל זה, אך בעונותי הרבים, איני יכול לפרש שיחתי היטב לפניך, מלא רחמים, רבנו של עולם, מה שעבר עבר, עתה עתה, למדני והורני איך לצעק ולזעק ולהתחנן באפן שאזכה גם עתה להמשיך קדשתם העצומה עלי, על-ידי קדשת הרשימו שלהם שהשאירו בעולם על-ידי ספריהם הקדושים ותלמידיהם היקרים, וגם עתה המה שכיחי יתיר בעלמא, כמו שכתוב בזהר הקדוש ובשאר ספרים קדושים, שעקר שלמות הנשמה היא, שכאשר נסתלקת למעלה למעלה למקום שנסתלקת, תהיה גם למטה למטה, לעורר ולהקיץ ולהחיות כל הנפשות אפלו המנחים בשאול תחתיות ומתחתיו, לעוררם ולהחיותם שלא יתיאשו בשום אפן בעולם:

רבנו של עולם, חמל ורחם על הדמעות והבכיות של רחל אמנו, שהיא השכינה וכנסת ישראל, אשר היא בוכה בדמעות שליש על גדל צערנו וצרות נפשנו, רחל מבכה על בניה שגלו מעל שלחן אביהם ומארצם יצאו. ככו תבכה בלילה ודמעתה על לחיה, אין לה מנחם מכל אוהביה, כי כל רעה, שהם הצדיקים שבכל דור ודור, נסתלקו בעונותינו הרבים, עד אשר נשארנו פתרון בראש ההר וכנס על הגבעה, יתומים היינו ואין אב, אמותינו כאלמנות ואין לנו מנחם. רבנו של עולם, מי יחמל עלינו, ומי יחום עלינו, ומי יגוד לנו, ומי יסור לשאל לשלום לנו, מי יגדר גדר

ומי יעמד בפרץ, מי יתקן דרכים ומי יישר מסלות, מי יתקן נפשנו, מי יחזירנו בתשובה שלמה לפניך, מי יעזר אותנו משנתנו לשוב אליך באמת. אוי מה היה לנו בדורות האלה, אשר זכינו בדורות האלה לאורות הנפלאים ונוראים כאלה, אורות צחים ומצחצחים כאלה, אשר אפסו הדבורים והצרופי אותיות לספר בשבחם וגדלתם ותקפם וגבהם ומעלתם ותפארתם, וכמה גלגולים סבבת בעולמך, וכמה עלמין אתה פיתו בגנייהו, וכמה נסים ונפלאות בלי שעור וערך עשית עד אשר הבאת לעולם אורות כאלה, צדיקים קדושים כאלה, מורי דרך כאלה, מלמדי דעת מביני מדע כאלה, בעלי עצות כאלה. והיית עמהם כל ימי חייהם הקדושים, והרבית נפלאותיך עמהם בלי שעור, כי רבים קמו עליהם בכל יום, ואתה הצלת אותם מיד כל אויביהם ורודפיהם. ועשית מה שעשית בדרכי נפלאותיך הנעלמים מאד מאד, וקימת אותם ברחמך, עד אשר פעלו ועשו והתחילו ונקמו והפלאו לעשות תקונים חדשים נפלאים ונוראים בכל העולמות מראש ועד סוף, ותקנו נפשות רבות בלי שעור, נפשות החיים והמתים, כאשר אתה ידעת את כל התקונים והשעשועים שקבלת מהצדיקים שהיו בדורות האלה, מיום שנתגלה אור הגנוז, אור ישראל וקדושו, רב רבנו, איש אלהים נורא מאד, מורנו ורבנו הרב רבי ישראל בעל שם טוב וזכרנו לברכה, אשר האיר פני תבל והעמיד תלמידים הרבה צדיקים וחסידים קדושים ונוראים, והשאיר אחריו ברכה נטע ששעשועיו זרע קדש מצבתו, יוצאי חלציו הקדושים היקרים מפו ופנינים וכל חפצים לא ישוו בהם, אשר הוא ותלמידיו ויוצאי חלציו גלו אלהותך בדורות האלה והרביצו תורה בישראל, המה האירו עינינו ופתחו לבנו, למדו ולמדו דרכים ישרים ועצות נפלאות להתקרב אליך באמת. אשרי עין ראתה כל אלה, הלא למשמע און דאבה נפשנו, כי כל תקנתנו היה שיאריכו ימים ושנים בזה העולם, ונזכה לעמוד עוד לפני הדרת קדשתם ולשמע מפיהם הנורא עוד דברי אלהים חיים בכל פעם, חדשים ונפלאים, כאשר זכינו כל ימי חייהם הקדושים. ובעונותינו הרבים ובפשעינו העצומים, נחשך מאתנו מאורי עינינו מחמדי נפשנו. אוי, כי גברו הארואלים על המצוקים, ותפסו מאתנו לפני הזמן את הארונות הקדושים והנוראים האלה. אוי, מה היה לנו, נפלה עטרת ראשנו אוי נא לנו כי חטאנו. ואם אמנם ידענו גם ידענו, כי גם עתה הם עוסקים בתקון נפשותינו, אך מר לנו מר, כי אין אנו זוכים לראות פניהם הקדושים, ולשמע דבוריהם הנוראים, ולשאב הכל פיהם הקדוש, ולהסתכל על פארים ויפים וזיום והדרת פניהם הקדוש והנורא, ולהכלל בחן

הַאֲמַת שְׁלָהֶם. כִּי הֵן הִמָּה הָיוּ הַפֶּאֶר וְהִיפֵי וְהַחֲזַן שֶׁל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, אֲשֶׁר כָּל מִי שֶׁהָיָה נִכְלָל בְּהַחֲזַן שְׁלָהֶם הַקְּדוֹשׁ, בְּהַפֶּאֶר שְׁלָהֶם, בְּשִׁמְשׁוֹ הַקְּדוֹשׁ, הַסִּתְפַּל עַל עֲצֻמוֹ וְנִתְעוֹרֵר בְּתִשׁוּבָה בְּאֲמַת. וְעַתָּה עַתָּה בְּעוֹנוֹתֵינוּ אִפְדָּנוּ מִה שֶׁאִפְדָּנוּ, אוֹי לָנוּ מִה שֶׁגָּרְמָנוּ לָנוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ, אוֹי, כַּמָּה הָעוֹן גּוֹרֵם. אוֹי, מִה נַעֲשֶׂה עַתָּה, מִה יַעֲשׂוּ נִרְדְּפִים כְּאֵלֹ, עֲנִיִּים וְאִבְיוֹנִים כְּאֵלֹ, עִם מְמַשֶּׁךְ וּמְמַרְט כְּזֶה, עִם עֵנִי וְאִבְיוֹן כְּמוֹנוּ. עַל-כֵּן אֲמַרְתִּי שְׁעוּ מִנִּי אֲמַרר בְּכִי. מִר רוּחִי אֶקְרַר, קוֹלִי בְּיָם יִהְיֶה, אֲשִׁיחָה וְיִרוּחַ לִי, אֲדַבְּרָה אֶל יְהוָה אֶל עֲלִיּוֹן וְיַעֲבֵר עָלַי מָה:

כג אב

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ, וְשִׁמְךָ מִשְׁתַּף בְּשֵׁם הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים, עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְקַדֵּשׁ אֶת שְׁמֶךָ, וְגַלְהַ הָאֲמַת בְּעוֹלָם, וּזְכֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָעֲצוּמִים, שֶׁנִּזְכָּה לִידַע בְּאֲמַת מִי הוּא הָרֵאשִׁי-בֵּית שֶׁל הָעוֹלָם עַתָּה, אֲשֶׁר מְקַבֵּל כּוֹחַ מִהַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים הָאֵלֹה שֶׁהִזְכַּרְתִּי לְפָנֶיךָ. וּזְכֵנוּ בְּחַמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו בְּאֲמַת, וְלִהְיוֹת נִכְלָל תָּמִיד בְּאֲמַת בְּהִשָּׁם וְהַפֶּאֶר וְהַחֲזַן הָאֲמִתִּי שֶׁל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים, וְלִהְתְּקַשֵּׁר וְלִהְתְּדַבֵּק בָּהֶם בְּאֲמַת בְּקִשְׁר אֲמִיץ וְחֻזַק כֹּל יְמוֹט לְעוֹלָם, בְּאִפְן שֶׁנִּזְכָּה עַל-יְדֵי-זֶה לְהַסְתַּפֵּל עַל עֲצֻמְנוּ מַעַתָּה בְּכָל הַמְּדוֹת וְהַתְּאֻוֹת שֶׁל כָּל הָאֲרֻבַּע יְסוּדוֹת, לְזַכֵּךְ וּלְטַהֵר אוֹתָם מִכָּל רָע, וּלְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאֲמַת עַל הָעֵבֶר, וְלִהְתְּחַזֵּק מַעַתָּה בְּאֲמַת בְּכָל עֵז וְתַעֲצוּמוֹת לְשַׁבֵּר וּלְכַטֵּל כָּל הַמְּדוֹת רְעוֹת וְכָל הַתְּאֻוֹת רְעוֹת שֶׁל כָּל הָאֲרֻבַּע יְסוּדוֹת, וְלִזְכּוֹת לְכָל הַמְּדוֹת טוֹבוֹת, וְלַעֲסֹק תָּמִיד בְּעִבּוֹדְתְךָ בְּאֲמַת בְּכָל כַּחֲנוּ בְּכָל לְבַבְנוּ וּבְכָל נַפְשֵׁנוּ וּבְכָל מַאֲדָנוּ, עַד שֶׁנִּזְכָּה שְׁכָל הָאֲרֻבַּע יְסוּדוֹת שֶׁבְּגוּפְנוּ יִזְדַּכְּכוּ בְּאֲמַת, וְיִהְיוּ כְּלָם טוֹב בְּלִי שׁוּם אַחִיזִית הָרַע כְּלָל, עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה שֶׁיִּכְלְלוּ כָּל הָאֲרֻבַּע יְסוּדוֹת בְּשִׁרְשָׁם הָעֲלִיּוֹן שֶׁהֵם אֲרֻבַּע אוֹתִיּוֹת שֶׁל שְׁמֶךָ הַקְּדוֹשׁ יְתִבְרַךְ. וְנִזְכָּה לְהַסְתַּפֵּל עַל עֲצֻמְנוּ הַיָּטִב הַיָּטִב בְּכָל-עַתָּה, עַל מָה אֶתֵּינָא לְהָאִי עֲלֵמָא שְׁפִלְהָ, וְלִהְסַתְפַּל בְּכָל הַמְּדוֹת לְזַכְּכֶם וּלְטַהֵרְם וּלְקַדְּשָׁם בְּתַכְלִית הַשְּׁלָמוֹת, וְלִהְסַתְפַּל בְּגַדְלַת הַבוֹרָא יְתִבְרַךְ, וּבְנִפְלְאוֹתָיו הַנוֹרָאִים, אֲשֶׁר הוּא עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּכָל עַתָּה וְעַתָּה, וְלִהְסַתְפַּל בְּתַקוֹן הָעוֹלָם. וְנִזְכָּה שֶׁיִּמְשַׁכּוּ עֲלֵינוּ מַחֲזִין קְדוֹשִׁים וְטַהוֹרִים מִהִשָּׁם הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה שֶׁל הַצְּדִיקִי אֲמַת. וְנִזְכָּה מַעַתָּה לְקַדֵּשׁ אֶת מַחֲנוּ וְדַעַתְנוּ וְלֹא נַחֲשֵׁב עוֹד שׁוּם מַחֲשָׁבָה חִיצוֹנָה כְּלָל, מִכָּל שֶׁכֵּן שְׁלֵא נַהְרַהֵר חֵם וְשְׁלֹום שׁוּם הִרְהוֹר בְּעוֹלָם כְּלָל. וְנִזְכָּה לְחַשֵּׁב בְּתוֹרַה הַרְבֵּה, וּלְחַדֵּשׁ בְּכָל פַּעַם חֲדוּשִׁין דְּאוֹרֵייתָא אֲמִתִּיִּים הַרְבֵּה כְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב, וְתִזְכְּנִי לְקַדֵּשׁ אֶת

עיני מעתה שלא אסתכל עוד במה שאסור להסתכל, מכל שכן שלא אסתכל שום הסתכלות המביא לידי הרהור חס ושלום. ואזכה לידע בכל-עת איך להתנהג בזה, לכל ותגברו ההרהורים חס ושלום יותר על-ידי הפחד ביותר, ועל-ידי נענוע הראש ועצימת העינים יותר מהמדה, כאשר נגלה לפניך כל זה. רק אזכה לשכל אמתי לידע איך להתנהג בעיני בקדשה ובטהרה באמת כרצונך הטוב, באפן שאזכה להנצל ולהשמר מכל דבר רע. ותקדש את עיני מעתה באמת בחסדיך העצומים, ותזכני לקדש ולטהר את כל הארבע יסודות בקדשה גדולה. ואזכה להוסיף בכל פעם קדשה על קדשה, עד שאזכה להיות בלוי טוב, עד אשר לא יזיק עוד לעיני שום הסתכלות בעולם כלל. ואפלו אם אראה בעיני מה שאראה, לא יגיע לדעתי ומחי שום צד הרהור ומחשבה חיצונה כלל, ולא יבלבל שום ראיה והסתכלות את דעתי כלל, רק אזכה להיות דבוק בקדשתך תמיד. מריה דעלמא בלא, זכני לבוא לכל זה מהרה, אף-על-פי שאני רחוק עתה מכל זה כמו שאני רחוק, עד אשר קשה עלי לבקש אותך על כל אלה. אך על רחמיך הרבים אני בוטח ועל כח הצדיקים האמתיים אני נשען, שתזכני מהרה לבוא לכל זה, כי הן כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה. ואתה עושה נפלאות בכל דור ודור וממך לא יפלא כל דבר:

ובכן תרחם עלי מלא רחמים, רב חסד ואמת, מרבה להיטיב, מרבה להיטיב, מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים, עושה צדקות עם כל בשר ורוח. ותזכני בחסדיך העצומים, ותעזרני ותושיעני ותחזקני ותאמצני בדרךך הנפלאים, שאזכה מעתה לקום בכל לילה ולילה בחצות ממש ולסדר תקוני-חצות, לאזנן ולקונן ולכבות הרבה על חרבן בית-המקדש, על בית קדשינו ותפארתנו, בית חיינו וארץ ימינו, בית חמדתנו, צבי עדינו, גאון עזנו, הודנו זיונו הדרתנו וקדשתנו, אוי מה היה לנו שגרמנו בעונותינו להחריב בית מקדשנו מקום שכנית עזך, מקום התורה והתפלה, מקום התגלות אלהותך, אשר שם היינו יכולים להמשיך עלינו השגת אלהותך, לדעת ולהכיר אותך גם בזה העולם הגשמי, ולהתדבק בך לעולם ועד:

רבוננו של עולם, רבוננו של עולם, מה שעבר עבר, כי כבר נחרב בית מקדשנו וכבר נסתלקו הצדיקים בעונותינו, ומה דהיה הוה, אך על דא ודאי קא בכינא, על אלה אני בוכיה עיני יורדה מים. כי בעונותי הרבים והעצומים והכבדים מאוד מאוד במהות וכמות ואיכות, גרמתי לעכב בנני בית-המקדש, ומי יודע אולי גם בגלגול

הראשון הייתי גורם להחריב את בית המקדש. אוי לי על חטאי, אוי לי על עונותי, אוי לי על פשעי, אשר עשיתי בגלגול זה ובגלגולים אחרים, אוי, מה עשיתי, אשר סחי ומאוס כמוני גרם להחריב ולעפב בגן בית המקדש וגאלת ישראל להשיכם לארצם. אוי לי, שהחרבתי את בית המקדש בעונותי, ושרפתי את ההיכל הקדש, והגליתי את בני-ישראל לבין העמים, והארבתי את הגלות כל כך על ידי תאוותי הרעות והמרות:

כד אב

רבנו של עולם, רבנו של עולם, מלא רחמים, למדני איך לצעק לפניך עתה, איך לזעק על שברי המר והמרור עתה, איך לתלות עיני אליך עתה, איך לבלות היום בטוב האמתי עתה. היכן אברה, היכן אנוס לעזרה, מה אעשה ומה אפעל, במה אזכה לבלות היום בחיים אמתיים בקדשה אמתיית, במה אזכה להציל את נפשי מני שחת, להציל נפשי לשלל מיד דינך וזעמך, מיד ענשיך הקשים והמרים רחמנא לצלן, ואיך להציל עצמי מחרפות ובושות ובזיונות בזה ובכא:

רבנו של עולם, רבנו של עולם, עשה למען שמך, וקדש את שמך בעבור כבוד שמך, וזכנו שיתגדל ויתקדש שמך הגדול בעולם על ידינו. מלא רחמים, אדון כל, יודע תעלומות, אתה יודע את כל המעשה אשר נעשה תחת השמש עתה בדורותינו אלה, ואיך בעונותינו הרבים, נתערבב ונתבלבל העולם עתה מאד מאד בלי שעור וערך. כי כל הצדיקים האמתיים פארי הדורות נסתלקו בימינו בעונותינו הרבים, אשר אתה לבד ידעת גדל עצם מעלתם ותקפם וקדשתם, אשר שמך משתף בשמם, וכל מה שנגדל שמם ביותר נגדל שמך ביותר, ובעונותינו הרבים נסתלקו קדם הזמן, אוי מה היה לנו בדורות האלה. ומגדל עכירת דעתנו אין מי שידע כאב צרה וצוקה הזאת, עד היכן הדבר מגיע, עד היכן שלטה המכה הגדולה הזאת, מכות מפלאות כאלו, הפלא ופלא, מכה אשר לא כתובה בתורה, זו מיתת הצדיקים האמתיים אשר נסתלקו בדורותינו, בעונותינו ובחטאינו ובפשעינו. אוי, אוי ואבוי, אוי לנו מה שאבדנו בעונותינו, חבל על דאבדין ולא משתכחין. הצדיק אבד ואין איש שם על לב, ואנשי חסד נאספים באין מבין, כי מפני הרעה נאסף הצדיק:

רבנו של עולם, אדון כל, אחרי אשר כבר גרמנו בעונותינו מה שגרמנו, והחרבנו בית מקדשנו, ונסתלקו הצדיקים האמתיים בעונותינו, עזרנו מעתה שנוכה

על כל פנים לקום בכל לילה בחצות ממש, ולשבר לבנו לכבות הרבה בדמעות שלישי על עונותינו העצומים שגורמו כל זה, עד אשר נשארנו כיתומים ואין אב, בתועים ואין לבקש, ברחוקים ואין לקרב, ואין מי שיעמד בעדנו. רבונו של עולם, רחם עלינו למען שמך, וראה שפלותינו ובזיונונו, הבט משמים וראה, כי היינו לעג וקלס. ולא די לנו מה שאנו נבזים ושפלים בין העמים, אשר בכל יום עומדים עלינו לכלותינו, ואתה מצילנו מידם, אף-גם בין עמך ישראל בעצמם נתרבה המחלקת מאד, ונעשה קטיגוריא גדולה בין התלמידי חכמים, עד אשר חלק לבם זה מזה, וכל אחד נבזה ונמאס בעיני חברו, עד אשר בשל כח הסבל:

רבוננו של עולם, מלא רחמים, יעזרנו רחמך על בניה, יהמו מעיד עלינו, חום וחמול ורחם על שארית פליטת עמך בית ישראל. מלא רחמים, איך תוכל להתאפק מלרחם על נפשות העשוקות, על נפשות עמך ישראל המתגוללים בחוצות ובשוקים וברחובות, שהם נפשות יקרים מאד מאד, והם הנשפכים בראש כל חוצות, אשר עליהם קונן ירמיה הנביא קינות הרבה על כל נפש ונפש, כמו שכתוב, איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב, תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות. בני ציון היקרים המסלאים בפו, איכה נחשבו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר:

רבוננו של עולם, רבונו דעלמא בלא. אתה לבד ידעת עצם יקרת תפארת קדשת הנפשות היקרים האלה, האבני קדש האלה, הנשפכים עתה בראש כל חוצות, ואין איש מאסף אותם הביתה, כי נסתלקו בעונותינו הצדיקים האמתיים הנקראים ראש בית, שהם הבעלי בית של העולם, אשר אז בהיותם בעולם ושמן נתגדל בעולם, אז היה להעולם בעל הבית, ואז היינו אנחנו כלנו נקראים בני-בית. ומיום שנסתלקו בחטאינו, ונתעלם פארם והדרם וחנם הקדוש והנורא, אנחנו נעים ונדים ומטלטלים, ונפשות יקרות מעמך בית-ישראל מתגוללים בראש כל חוצות, כי נסתלקו מן העולם הבעלי בית של העולם, שהם הצדיקים הגדולים הנקראים ראש-בית, ואפלו מעט הרשימו שנשאר משמם על-ידי ספריהם הקדושים ותלמידיהם היקרים, מעלימים גם-כן מאד מאד בכמה מיני העלמות והסתרות בלי שעור, כי בכל פעם נתגדלים בעולם בעלי שם ופרסום שאין שמם נמשך כלל משם-יהוה, אדרבא על-ידם נתעלם שם-יהוה ומתגברים שמות החיצונים חס ושלום. ובעונותינו הרבים נתערבב העולם מאד, עד אשר אין אתנו יודע עד מה, מי ומי ההולכים בתורת יהוה

בְּאֵמֶת, אֲשֶׁר שְׁמֹם נִמְשָׁךְ מִזֶּשֶׁם-יְהוָה, וּמִי לְהַפֵּךְ, וּמִי מְעַרְבֵי מִשְׁנֵיהֶם, מִטּוֹב וְרַע, מִמְּאֹרֵי-אֹר וּמְאֹרֵי-אֵשׁ, וְאִנְחֵנו לֹא גִדַּע מִה נַעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ. וְכֵּן בְּרַחֲמֶיךָ לְקוֹם בְּכָל לַיְלָה בְּחִצּוֹת מִמֶּשׁ, וְלִהְיֶת אֲבֵל עַל חֲרָבֵי בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ שֶׁנִּחְרַב בְּעוֹנוֹתֵינוּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ שֶׁתִּנְחַם וְתִשְׁמַח אוֹתָנוּ מִהֲרָה, וְתִשֵּׂים לְאֲבֵי צִיּוֹן 'פֶּאֶר' תַּחַת 'אֶפֶר'. וְנִזְכָּה לְהִכְנִיעַ הַמְּאֹרֵי-אֵשׁ כְּנֶגֶד הַמְּאֹרֵי-אֹר, וְיִתְגַּבֵּר שֵׁם הַקִּדְשׁ, שֵׁם-יְהוָה, שֵׁם הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים, עַל שֵׁם הַטְּמֵאָה, שְׁמוֹת הַחִיצוֹנִים, וְיִתְפַּלֵּל הַשֶּׁקֶר לְגַבֵּי הָאֱמֶת. וְיִתְגַּלֶּה וְיִתְגַּדֵּל וְיִתְפָּרֵס בְּכָל הָעוֹלָם שֵׁם הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים וּפְאָרָם וְהַדְרָם וְחֵן הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, וְנִזְכָּה לְהַפְלִיל בְּשֵׁמֶם וּבְפֶאֶר הַדְּרַת קִדְשָׁתָם, עַד אֲשֶׁר יִפְתְּחוּ עֵינֵינוּ בְּאֵמֶת, וְנִסְתַּכֵּל עַל עֲצָמֵנו הַיָּטִב בְּאֵמֶת, בְּכָל הָאַרְבַּע יְסוּדוֹת, לְזַכְּכֵם וְלִטְהַרֵם וְלִקְדָּשֵׁם מְכֹל הַתְּאוֹת רְעוֹת וּמִדּוֹת רְעוֹת הַנִּמְשָׁכִים מֵהֶם, וְלִכְרַרֵם מֵרַע לְטוֹב, וְלִזְכוֹת לְכָל הַמִּדּוֹת טוֹבוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים. וְנִזְכָּה שְׂיִמְשָׁךְ עֲלֵינוּ עַל-יְדֵי הַצְּדִיקִים אֱמֵתִיִּים מַחֲזִין קְדוּשִׁים וְטְהוֹרִים, עַד שִׁיכָלְלוּ כָּל הָאַרְבַּע מַחֲזִין שְׁלֵנוּ, וְכָל הָאַרְבַּע יְסוּדוֹת, בְּתוֹךְ הַיְסוּד הַפְּשוּט הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, שֶׁהוּא הַצְּדִיק יְסוּד עוֹלָם, שֶׁהוּא הַנֶּהָר הַיּוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן. וְיִהְיֶה הַכֹּל נִכְלָל בְּשִׁמְךָ הַמְּיֻחָד הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, וְתִמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְגַאֲלָנוּ וְתִבְנֶה בֵּית קְדֻשָׁנוּ וְתַפְאֲרָתָנוּ. וְיִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ וְיִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמֶךָ מִלְּכֵנוּ בְּפִי כָּל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

כה אב

וְזַכְּנוּ לְקוֹם מִצּוֹת תְּפִלִּין בְּשִׁלְמוֹת, בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה, בִּירְאָה וּבְאֵהָבָה, בְּשִׁמְחָה וּבְטוֹב לְכָב. עַד שְׂיִמְשָׁךְ עֲלֵינוּ עַל-יְדֵי פֶּאֶר הַתְּפִלִּין הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים, קִדְשַׁת הַמַּחֲזִין מִשְׁרָשֵׁם מִהֲרֹאֵשׁ בֵּית, שֶׁהוּא מְמַלֵּא אֶת בְּתֵי הַתְּפִלִּין הַקְּדוּשִׁים בְּמַחֲזִין קְדוּשִׁים, בְּחֻכְמָה וּבְתִבּוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל מְלָאכָה:

לְשַׁבַּת-קוֹדֵשׁ

וְזַכְּנוּ לְקַבֵּל שַׁבָּתוֹת מִתּוֹךְ רַב שִׁמְחָה, וְנִזְכָּה לְעַנֵּג אֶת הַשַּׁבָּת בְּכָל עוֹ, וְלִשְׂמַח בְּכָל שַׁבָּת וְשַׁבָּת בְּשִׁמְחָה גְדוֹלָה בְּאֵמֶת. וְתַעֲזְרוּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ שֶׁנִּזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ עַל-יְדֵי קִדְשַׁת שַׁבַּת קְדֻשָׁה, אֶת קִדְשַׁת הַמַּחֲזִין שֶׁל הָרֹאשׁ בֵּית שֶׁהוּא שַׁבַּת דְּכוּלָּהּ יוֹמִי. וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת, וְלִהְפְּלִיל בְּשִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַמְּשַׁתֵּף בְּשִׁמְנוּ, וְלִתְקַן כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְנוּ בְּשִׁמְךָ הַגָּדוֹל:

וּבְרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים תִּשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלִינּוּ מִכָּל מִינֵי חַלְאִים וּמַחֲוִשִׁים וּמְכַאֲוִים הַנִּמְשָׁכִים מִשְׁמֹת הַטְּמֵאָה וְהַחִיצוֹנִים חֶסֶם וְשָׁלוֹם, שֶׁהֵם נִקְרָאִים מְאֹרֵי־אֵשׁ. אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִיִּם, מוֹשֵׁל בְּכָל, שׁוֹמֵר עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד, שְׁמֵרְנוּ וְהִצִּילֵנוּ מֵהֵם, שְׁמֹךְ הַגְּדוֹל יַעֲמֵד כְּנֶגְדְּךָ, וְתִכְנִיעַ וְתִשְׁבַּר וְתִמְגַּר וְתִבְטֵל הַמְּאֹרֵי־אֵשׁ כְּנֶגְדְּ מְאֹרֵי אֹר, וְיִתְבַּטֵּל שֵׁם הַטְּמֵאָה, שְׁמֹת הַחִיצוֹנִים מִן הָעוֹלָם, וְיִתְגַּדֵּל שֵׁם הַקֹּדֶשׁ בְּעוֹלָם. וְתִפְרַס עָלֵינוּ סֶפֶת שְׁלוֹמְךָ בְּזִכּוֹת קֹדֶשֶׁת שְׁבֵת. וְתִשְׁמַר אוֹתֵנוּ וְאֵת מְמוֹנֵינוּ וְאֵת בְּתִינוּ, מִכָּל מִינֵי הַזִּיקוֹת וְהַפְּסוּדוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִיּוֹת הַנִּמְשָׁכִים מִמְּאֹרֵי־אֵשׁ, וְתִצְלֵל אֶת כָּל בְּתֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִשְׁרַפַּת אֵשׁ, אֲתָה יְהוָה תִּשְׁמְרֵם תָּמִיד מִשְׁרַפּוֹת וּמִכָּל מִינֵי הַזִּיקוֹת שְׁבַע־עוֹלָם, כִּי אֵין בְּיַדֵּינוּ לְשִׁמְרֵם, כִּי אִם עָלֶיךָ לְבַד אָנוּ נִשְׁעָנִים, שְׂאֲתָה תִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה, וְתִשְׁמַר אֶת בְּתִינוּ וְכָל חֲפָצֵנוּ מִשְׁרַפּוֹת אֵשׁ. וְתִעֲזָרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ שֶׁלֹּא יִהְיֶה לְהַמְּאֹרֵי־אֵשׁ שׁוֹם אַחִיזָה וְשְׁלִיטָה בָּנוּ חֶסֶם וְשָׁלוֹם, לֹא בְּגוֹפֵנוּ וְלֹא בְּנַפְשֵׁנוּ וְלֹא בְּמֹאדֵנוּ, רַק נֹזֶכֶה לְכֻלָּל תָּמִיד בְּמְאֹרֵי־אֹר הַנִּכְלָלִים בְּשִׁמְךָ הַקְּדוֹשׁ:

לְאַתְרוּג וּמִינֵיו

וְתִזְכְּנוּ לְקִים מִצּוֹת אַתְרוּג וּמִינֵיו בְּשִׁלְמוֹת בְּזִמְנוֹ כְּרָאוּי. וְנֹזֶכֶה שִׁיְהִיָּה לָנוּ תָּמִיד אַתְרוּג נָאֵה וְכָשֵׁר וּמְהֻדָּר בְּכָל מִינֵי הַדּוֹר, בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת וְהַהֲדוּר, וְתִגְלֶה פָּאֵר הַדְּרַת קֹדֶשֶׁת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם, וּבְכַרְט פָּאֵר הַדְּרַת יְפֵי קֹדֶשֶׁת הַצְּדִיקִים וְהַכְּשָׁרִים הָאֲמִתִּיִּים, עַד אֲשֶׁר יִשְׁתַּוְּקֵנוּ וְיִכְסְפוּ כָּל בְּאֵי עוֹלָם לְכֻלָּל בְּהֵם, לְהַפְּלִל בְּשֵׁמֶם וְתִפְאַרְתֵּם, וְיִשׁוּבוּ כָּל בְּאֵי עוֹלָם לִילְךָ בְּדַרְכֵיהֶם לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאֵמֶת כָּל יְמֵיהֶם לְעוֹלָם:

רְבִדְנוּ שֶׁל עוֹלָם, מִלְּפָנֶיךָ וְאֱלֹהֵינוּ, מִלֹּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים, וּנְכַנּוּ לְבוֹא לְכָל מַה שְׁבַקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ, בְּאִפְנֵי שְׁנוּזָכָה לְהַפְּלִל בְּאֵמֶת בְּתוֹךְ שְׁמֹךְ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ לְעוֹלָמֵי עַד וּלְנִצְחַת נְצָחִים. וְיִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֹךְ הַגְּדוֹל עַל יַדֵּינוּ תָּמִיד, וְיָקִים מִקְרָא שְׁכֵתוֹב, וְיִרְאוּ גוֹיִם אֶת שֵׁם יְהוָה וְכָל מַלְכֵי הָאָרֶץ אֶת כְּבוֹדֶךָ. יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. עֲזָרֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֹךְ וְהִצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ. בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוּ, וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

לד

[על-פי תורה ע"א - חבלים נפלו לי בנעימים]

חבלים נפלו לי בנעימים אף נחלת שפרה עלי. רבנו של עולם, מודה אני לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, על כל החסד אשר עשית עמדי, ואשר אתה עתיד לעשות עמי ועם כל בני ביתי ועם כל בריותיך בני בריתי. במה אקדם יהוה אפף לאלהי מרום. מה אדבר ואמר לי והוא עשה, אודה כל שנותי על מר נפשי. וצדקתך אלהים עד מרום אשר עשית גדולות אלהים מי כמוך. אשר הראיתני צרות רבות ורעות תשוב תחייני ומתהומות הארץ תשוב תעלני:

רבנו של עולם, הגומל לחיבים טובות אשר גמלני כל טוב. אתה לבד ידעת את כל החסדים והטובות נפלאות ונוראות, אשר עשית עמי מעודי עד היום הזה, אלו כל הימים דיו וכל אנמים קולמוסין וכו', אי אפשר לכאר ולספר אחת מני אלה ורבבה מרבוי הטובות האמתיות והנצחיות לדורי-דורות, אשר הפלאת לעשות עם שפל אנשים כמוני, ואשר אתה עושה עדין עמי בכל יום ובכל עת ובכל שעה, אשר זכיתני להיות מזרע ישראל עבדיך, המבחרים מכל העמים ומרממים מכל הלשונות, ונוסף לזה, הצלתני ברחמיך מלידה בעצת רשעים ומלישב במושב ליצים, ומלעמוד בדרך חטאים, והגדלת רחמיך וחנינותיך עלי להרגילני בתורתך, ולהתקרב לצדיקיך וליראיך הנלוים אליהם, התמימים והישרים בלבותם. רבות עשית אתה יהוה אלהי, נפלאותיך ומחשבותיך אלינו, אין ערך אליך אנדה ואדברה עצמו מספר. אתה גמלתני הטובות בכל עת ובכל שעה, ואני גמלתיך הרעה. ובכל זאת לא עזבת חסדיך מעמי, ואתה חושב מרחוק בכל עת להטיב אחריתי ולהשיב את שבותי. ואפלו בעת נפילתי וירידתי חס ושלום, על-ידי מעשי שאינם הגונים חלילה, אף-על-פי-כן אתה מפליא עמי פלאות גדולות ונוראות לחזקני ולאמצני ולחיותני בכל עת לבלי לפל לגמרי חס ושלום, באשר אתה לבד יודע כל מה שעבר עלי מנעורי עד היום הזה, יהוה אלהים אתה ידעת:

כו אב

ועתה אשר באתי לפניך, לשאת ראשי ופנימויות דעתי וצפון לבי לצפות לרחמיך מלא רחמים, מצמיח קרן ישועה, מצמיח קרן ישועה, מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך, מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה. אבי שבשמים, מרום וקדוש, פועל

גבורות, עושה חדשות, בעל מלחמות, זורע צדקות, מצמיח ישועות. עזרני ברחמיך הרבים, וזכני למחין דקדושה, למחין זכים וטהורים, למחין ישראלים, למחין של ארץ-ישראל, הצילני ממחין פגומים, ממחין של חוץ לארץ. חנני מאתך חכמה בינה ודעת דקדושה, וזכני ברחמיך הרבים, ועזרני והושיעני שאזכה לילך ולנסע ולבוא מהרה לארץ-ישראל, לארץ-הקדושה, לארץ-החיים, אשר שם עקר הדעת והשכל והמח והחכמה דקדושה. העלני מהרה מחוץ לארץ לארץ-ישראל. עשה עמי פלאות, כנאה לך ולאבותינו ולרבותינו הקדושים, לא כמעשי הרעים, כי אתה עשה צדקות עם כל בשר ורוח, לא כרעותי תגמלני:

זכני ועזרני שאזכה בחיי לתקן פגם הכבוד, אשר פגמתי בכבודך הרבה מאד על-ידי תאוותי הרעות, אשר באתי על-ידם לכל החטאים והעונות והפשעים שחטאתי ושעויתי ופשעתי לפניך מנעורי עד היום הזה, והרע בעיניך עשיתי. אשר על-ידי כל חטא ועון ופגם פגמתי הרבה בכבודך הגדול והקדוש, אשר על-ידי זה נפגם מחי בבחינת מחין של חוץ-לארץ, ונתרחקתי מקדשת המחין של ארץ-ישראל כמו שנתרחקתי בעונותי הרבים:

רבוננו של עולם, מלך הכבוד סלה, אשר בראת כל העולם בעשרה מאמרות בשביל כבודך, כדי שיתגלה ויתגדל ויתפאר ויתרומם ויתנשא כבודך הגדול והקדוש בעולם, אשר זה תכלית ושרש כל הבריאה בלה, כמו שכתוב, כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו ויצרתיו אף עשיתיו. זכני ברחמיך לתקן פגם הכבוד חיש קל מהרה, ועזרני והושיעני ברחמיך הרבים, שאהיה בורח מן הכבוד תמיד באמת בלי שום ערמה ומרמה. ובכל עת שאתה ברחמיך תשלח לי איזה כבוד פרצונך הטוב, תעזרני ותושיעני ותתן לי כח וגבורה להתגבר בכל עז שלא אקבל הכבוד בשביל עצמי כלל, ולא אהנה מן הכבוד כלל, ולא אשתמש חס ושלום עם הכבוד לצרפי ולהנאתי כלל, רק אזכה להעלות כל הכבוד להשם יתברך, למלך שהכבוד שלו, להעלות הכבוד לשרשו. ובכל פעם שיגיע לי איזה כבוד, אזכה לידע ולהשיג מאיזה מאמר נתהוה זה הכבוד, אשר בשביל זה הכבוד היה אותו המאמר, ולא אשתמש עם הכבוד לצרפי ולהנאתי כלל, רק אקבל הכבוד בקדושה ובטהרה כדי לגדל פבוד השם יתברך לכה, כדי לקיים העולם שנברא בעשרה מאמרות בשביל הכבוד, כדי שיבוא הארה גדולה ונפלאה באותו המאמר שנתהוה בשביל זה הכבוד אשר אתה משפיע עלי, ויהיה

הפבור שלי בלו מאמר, כמו שכתוב, ובהיכלו בלו אומר כבוד. רבנו של עולם, תן לי
 בח להתגבר לזכות לכל זה, תן לי בח לעמוד בהיכל המלך:

רבנו של עולם, אתה ידעת שבכל דבר שבקדשה, שאני מתחיל לדבר, אני רחוק
 מזה כל-כך, עד שאין לי שום דרך ונתיב במחי איד לפתח פי לדבר מזה,
 ולרצות ולפנים אותך על זה. כי פגמתי וקלקלתי הרבה מאד, ואני רחוק ממך
 ומתורתך הקדושה ומכל הדברים שבקדשה בתכלית הרחוק, כי ירדתי פלאים ואין
 עוזר לי, ויבנע בעמל לבי נכשלתי ואין עוזר. ואפלו מעט הכח שיש בי עדין איני זוכה
 להרגישו, ומחלישים דעתי בכל עת ורגע, לא יתנוני השב רוחי. אבי צורי גואלי
 ופודי, צופה ומביט עד סוף כל הדורות, וכבודך ימלא כל הארץ, ואתה גומר תמיד
 הכל כרצונך. ומיום בריאת אדם הראשון עד עכשיו, בכל הפגמים והחטאים והעונות
 והפשעים שעשו האדם ותולדותיו, ובכל הפעמים שהכעסוך עד היום הזה, בכלם
 אתה גמרת תמיד הכל כרצונך, בכל יום ובכל עת ובכל שעה. ומכל שכן בענין
 הפגמים והקלקולים שלי, אף-על-פי שהרביתי לפשע נגדך מעודי עד היום הזה,
 עם-כל-זה אני מאמין באמונה שלמה שגם עתה, אתה גומר תמיד כרצונך. על כן
 עדין גם עתה אני מקוה ממקום שאני שם עתה, ואני מצפה לישועה שלמה מעתה,
 שאזכה להשליך ממני הכל, ולילך ולנסע לארץ-ישראל, לארץ הקדושה, ולבוא
 לשם מהרה, להכיר שם גדלת הבורא יתברך, וגדלת הצדיקים האמתיים, אשר על-
 ידם יודעים גדלתך תתברך לנצח, על-כן באתי לבקש ולקרא אל יהוה אל עולם,
 אקרא לאלהים עליון לאל גמר עלי. ישלח משמים וישיעני חרף שואפי סלה ישלח
 אלהים חסדו ואמתו, ויעזרני וישיעני ויחזק את לכבי שאזכה להשתוקק ולהתגעגע
 ולכסף באמת לזה, לבוא לארץ-ישראל מהרה, ואזכה לעסק בכל העסקים הצריכים
 לענין נסיעה זאת, עד שאזכה לבוא מהרה לארץ הקדושה, ארץ-ישראל, ארץ
 החיים, ארץ צבי לכל הארצות, ארץ חמדה טובה ורחבה שרצית והנחלת לאבותינו,
 ארץ אשר אתה דורש אותה תמיד, ארץ אשר משה רבנו עליו השלום, התפלל
 תקט"ו (חמש מאות וחמש עשרה) תפלות לבוא לשם. ותעזרני ותזכני ותושיעני
 להמשיך עלי שם המחין הקדושים, מחין של ארץ-ישראל באמת. ותחזירני בתשובה
 שלמה לפניך באמת, ותהיה בעזרי ותושיעני שאזכה לתקן בחיי מהרה פגם הפבור,
 ויתקנו כל הפגמים שפגמתי בכבודך הגדול מעודי עד היום הזה. ואזכה מעתה לגדל

כבודך בעולם, להודיע לבני האדם גבורותיך וכבוד הדר מלכותך, ולא אחזיק טובה לעצמי כי לך גוצרתי:

כז אב

ויבכו תרחם עלי ותושיעני ותזכני לתן צדקה הרבה, ובפרט לארץ-ישראל. ואזכה לעסק תמיד בצדקה וגמילות חסדים, ובפרט בצדקה של ארץ-ישראל, הן לפזר משלי יותר מבחי לשלח לארץ-ישראל, והן לעסק הרבה באמת לקבץ עליה, נדבות הרבה לארץ-ישראל, להחזיק ידי עניים הגונים הדרים בארץ-ישראל בערום ובחסר כל ובביתם אין לחם ושמלה. רבנו של עולם, אתה יודע גדל החסם וצרתם, אשר המה ממש נפוחי רעב, צפד עורם על עצמם יבש היה בעין. מלא רחמים, חומל דלים, רחם עליהם ועלינו וזכנו לעסק הרבה בצדקות ארץ-ישראל באמת לאמתו, בלי שום פניה ומחשבה זרה של כבוד עצמנו כלל. ותעזר לנו ותושיענו באפן שנוזכה להחזיק ידי האביונים האמללים העניים ההגונים הדרים על אדמת הקדש בארץ-ישראל. ועל-ידי-זה נזכה שיהיה נפתח שבילין דלבנו לקבל שלהובין דרחימותא דקדושה, לבער ולהתלהב ולהשתוקק אליך באהבה גדולה ובחשק נמרץ. ואזכה על-ידי הצדקה לעשות פלי לקבל השפעת הנעם העליון בקדושה ובטהרה גדולה, עד שאזכה להרגיש הנעימות והמתיקות הנפלא שיש בתורתך הקדושה, עד שיתבטלו אצלי כל התאוות, בפרט תאות המשגל ואהבת נשים, הכל יתבטל ממני על-ידי האהבה דקדושה, שתזכני ברחמיך הרבים, הנמשכת מנעם העליון. ויהי נעם יהוה אליהנו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו. אחת שאלתי מאת יהוה אותה אבקש שבתי בבית יהוה כל ימי חיי לחזות בנועם יהוה ולבקר בהיכלו:

ותזכנו אותי ואת זרעי וכל עמך בית-ישראל, שיצאו מאתנו דורות רבים, ויתרבו עמך ישראל כחול הים אשר לא ימד ולא יספר מרב. ותרחם עלינו ותגן בעדנו ותשמרנו ותזכנו שיהיה זיווגנו בקדושה ובטהרה גדולה. ותהיה בעזרנו ותצילנו שלא יהיה התעוררות זיווגנו מאהבות רעות מאהבות הנפולין חס ושלום, רק כל התעוררות זיווגנו יהיה נמשך מהשפעת הנעם העליון, מהאהבה הקדושה הנמשכת משם על-ידי הפלי של צדקה. ויהיה זיווגנו בקדושה גדולה ובצניעות גדול, בענוה, באימה, ביראה, ברתת וזיע. ולא נכון בשביל הנאת גופנו כלל, רק כל פונתנו יהיה לשמוך ולכבודך כדי לקיים מצותיך, כדי להוליד בנים חיים וקיימים לעבודתך וליראתך,

למען יגדלו כבודך בעולם, ונזכה שכל בנינו וכל דורותינו יעסקו בתורתך ובמצותיך, ויעשו רצונך תמיד, ויגדלו ויפרסמו כבודך בעולם, וישלימו פונת הבריאה אשר היתה רק בשביל זה כדי לגלות כבודך הגדול והקדוש. ועל ידי כל זה נזכה למחין של ארץ-ישראל שנקראים נעם, ולתקן כל המחין של חוץ לארץ שנקראים חובלים. ויכללו המחין של חוץ לארץ בתוך המחין של ארץ-ישראל באפן שיתקנו על ידי זה, עד שיהיו כל המחין בבחינות מחין של ארץ-ישראל. ועל ידי זה יהיה נמשך שלום גדול בעולם. וברחמיך הרבים תשים שלום על עמך ישראל לעולם, ותבטל כל מיני מחלקת מן העולם. ותעלה את הכבוד מגלותו, ולא ירדפו עוד אחר הכבוד, רק כל אחד יברח מן הכבוד, ויכבד כל אחד את חברו באמת באהבה ואחוה ושלוש גדול. ונזכה כלנו אנחנו וכל חברתינו וכל עמך בית-ישראל להשוות דעתנו יחד. ותתן לנו לב אחד ודרך אחד ליראה אותך ולעשות רצונך ולשוב אליך באמת לאמתו. ותעזר ותגן ותושיע לנו ולכל ישראל, שלא יהיה שום כח להמחין הפגומים של חוץ לארץ, לקלקל חס ושלוש את המחין של ארץ-ישראל, להכניס מחלקת גם בארץ-ישראל חס ושלוש, רק אדרבא תזכנו ותעזרנו ותושיענו, שנזכה שהמחין של ארץ-ישראל יתגברו ויתחזקו ויתקנו בשלמות את המחין של חוץ לארץ, באפן שיתחזקו כל המחין של חוץ לארץ למחין של ארץ-ישראל, ויתבטל כל מיני מחלקת מן העולם, ויתרבה שלום גדול בעולם, ויהיה שלום גדול בין כל אדם לחברו, ובין איש לאשתו, ובפרט בין החברים החפצים ליראה את שמך:

רבנו של עולם, אדון השלוש, מלך שהשלוש שלו. אתה יודע גדל ההתגברות וההתגרות שמתגברין ומתגריין בכל עת לקלקל השלוש בין החברים והתלמידי חכמים, ובפרט בדורות הללו, בעקבתא דמשיחא. וגם אתה ידעת כמה וכמה מזיק לנו המחלקת והסכסוכים שנתעוררו בין עמך ישראל בחנם, ובפרט המחלקת שבין הצדיקים והכשרים. ולפניך נגלו כל תעלומות לב, שאין אנו יודעים שום דרך איך לתקן זאת, כי אם עליך לבד אנו נשענים, שתמשיך שלום ממקור השלוש מארץ-ישראל, ממחין של ארץ-ישראל:

כח אב

רבנו של עולם, רחמן אמתי, רחם נא על עניי ארץ-ישראל ההגונים והכשרים. ועזרנו והושיענו שנזכה לשלח להם די ספוקם בכבוד, ולא יהיה שום כח

להמחלקת שבעולם למנע ולבלבל הצדקה של ארץ-ישראל חס ושלום. רחם עליהם ועלינו למען שמך, ועזרנו והושיענו שנזכה לעסק בצדקה של ארץ ישראל תמיד, להחזיק ידי האביונים והדלים והעניים ההגונים הדרים שם בארץ-ישראל, לשלח להם די מחסורם אשר יחסר להם. וכל פונותינו ועסקנו בזה יהיה לשם שמים לבד, בלי שום פונה של כבוד עצמנו כלל, עד שנזכה על-ידי הצדקה לעשות כלי לקבל השפעת הנעם העליון בקדשה ובמטהרה, כרי שיתרבה ויתגדל ויתקדש כבודך בעולם. ועל-ידי זה יתתקנו כל המחזין של חוץ לארץ ויתתקנו למחזין של ארץ-ישראל, ויהיה שלום גדול בעולם בין בארץ-ישראל בין בחוץ-לארץ. ויובלו כל המחזין והדעות להשוות עצמן יחד לעבדך באמת ביראה ובאהבה. ותפרם עלינו סבת שלומך, ותעלנו מהרה בשמחה לארצנו, ושם נשיר ונרגז ונגנן לפניך כל ימי חיינו, ונגדלך ונשבחך ונפאריך תמיד בשבחוח ובזמירות, ובשירי דוד עבדך נעים וזמירות ישראל, ונגדל ונקדש שמך וכבודך תמיד. ויקים מקרא שפתוב, יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו. ונזכה תמיד להרגיש הנעימות והמתיקות אשר בדברי תורתך הקדושה, הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים, ונאמר, צוף דבש אמרי נעם מתוק לנפש ומרפא לעצם. ונאמר, דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום. תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעימות בימינך נצח. ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עושה נפלאות לבדו. וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

לה

[על-פי תורה ע"ב - חיים נצחיים]

אתה גבור לעולם אדני, מחיה מתים אתה ורב להושיע, מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים, סומך נופלים. רבנו של עולם, רחמן אמת, מחיה מתים ברחמים רבים, מחיה מתים ברחמים רבים. אתה יודע שעקר הרחמנות מפל הרחמנות הוא מה שאתה חושב מחשבות בכל עת ורגע לכל ידח ממך נדח לעת התחיה, שאז יהיה עקר יום הדין הגדול והנורא, אשר אפלו כל הצדיקים הגדולים האמתיים חרדים וזוחלים מפניו. ועקר הרחמנות והישועה וההצלחה והתקנה הוא מי שזוכה לקבל ישועה ורחמים להצליח על-ידי זה לעת ההוא, שהוא עת התחיה, בעת שאתה עתיד להחיות מתים ברחמים רבים. אשרי הזוכה לרחמנות אמת, הוא,

אשרי המחכה בעולם הזה כל ימי חייו וכל שעויותיו ורגעיו לזכות לזאת הרחמנות, שהוא עקר התכלית מכל ימות עולם, וחויז מזה הכל הכל ורעות רוח:

רבנו של עולם, מה אומר ומה אדבר ומה אצטרק, בהאיך אנפין איעיל קדמך לבקש ממך עתה על זה, ומהיכן אקח דבורים ומליצות לאפושי רחמי, לעזור רחמיך הרבים עלי, רבנו דעלמא בלא, אדון הרחמים והסליחות, רחמיך רבים יהוה, רחמיך רבים יהוה, אתה יודע האמת לאמתו שאף-על-פי שאני כמו שאני, אשר פנמתי נגדך הרבה, חטאתי עויתי ופשעתי והרע בעיניך עשיתי וקלקלתי הרבה מאד. אבל באמת אף-על-פי-כן עתה גם עתה, אתה חושב מחשבות בכל עת ורגע עלי איך לקרבני אליך באמת, ואיך להחיות אותי עתה ברחוקי העצום. ואתה מחיה אותי ברחמיך הרבים בכל עת ורגע. ואתה ממשיך עלי חיות מחיים נצחיים. כאשר אתה יודע את כל החסדים והרחמים רבים אמתיים ונצחיים, שאתה מרחם עלי בכל עת, וסוף כל סוף, תתקננו בלנו בודאי, ונזכה להיות ברצונך הטוב באמת:

רבנו של עולם, רבנו של עולם, פתח פיך לאלם כמוני, פתח פי ויאירו דברי. אוחילה לאל אחלה פניו, אשאלה ממנו מענה לשון. לאדם מערכי לב, ומיהוה מענה לשון. אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך. אדני שפתי תפתח שאוכל לפרש שיחתי לפניך ואת כל אשר עם לבבי אשיחה וירוח לי. אדברה ויעבר עלי מה, אני על משמרת אעמוד לדבר דברי תחנונים ותפלות ובקשות לפניך מלא רחמים, שומע תפלת כל פה, אולי יעתר לי האלהים ולא אוכר עוד מעתה שום אבדה חס ושלום:

לזי אדר הילולא דמשה רבנו ע"ה

אבינו שבשמים, אלהים חיים ומלך עולם, מחיה מתים ברחמים רבים, זפני ברחמיך הרבים לתחית המתים, ועזרני מעתה שאזכה שיהיה נחיה שפלותי האמתי המשרש בי בכל אבר ואבר, שהוא שפלות וענוה אמתיית של משה רבנו עליו השלום, המשרש בכל אחד ואחד מישראל בכל אבר ואבר, שזאת השפלות והענוה הוא עקר החיים האמתיים, חיים הנצחיים של עולם הבא. אבל עתה בעונותי הרבים, השפלות הזאת היא בבחינת מיתה אצלי, ואיני זוכה להרגיש זאת השפלות האמתי, ומחמת זה אני רחוק ממך כמו שאני רחוק. רבנו של עולם, זכני לכל העצות והתחבולות והדרכים האמתיים, באפן שאזכה לעזור ולהקיץ ולהחיות השפלות

והענוה האמתית הזאת המשרש בי. כי אתה יודע כמה אני רחוק משפלות וענוה אמתית שהוא עקר הכל. ובעונותי הרבים איני יודע כלל מהו שפלות וענוה שהוא עקר החיים האמתיים של כל אבר ואבר, כי כבר גלית לנו שאין זה רצונך להיות חס ושלום נבזה ועצל (שקורין: שלימולניק) שהיא ענוה פסולה, כי אדרבא הזהרתנו בכמה אוהרות להיות עז פנמר וכו'. אבל באמת לא ידעתי כלל שום דרך לזה כי אם על רחמך לבד אני בוטח, שאתה תעזרני ותושיעני ותורני ותלמדני דרכי הענוה באמת, ותחיה אותי בחייד הנצחיים תמיד, ותזכני לענוה אמתית באמת:

ובכן יהי רצון מלפניך מלא רחמים אדון יחיד. שתעזרני ותזכני לראות את עצמי עם הצדיקים האמתיים שבדור הזה, ולשמע מפייהם הקדוש תורה, ואפלו בעת שלא אזכה לשמע מהם תורה, אזכה על-כל-פנים לראותם ולקבל פניהם הקדושים, עד שאזכה על-ידי הראיה לבד שיחזו ויסתכלו בי הצדיקים האמתיים בעיניהם הקדושים והנוראים, שעל-ידי-זה יתנוצץ מחי בהתנוצצות גדול ובהארה נפלאה. ועל-ידי-זה אזכה לקבל גדלה אמתית פרצונך הטוב, כפי הראוי לי באמת, כפי מחי, ועקר הגדלה יהיה שפלות וענוה אמתית. ואזכה להיות מהיר במלאכתי במלאכת שמים, להגדיל מחי וחקמתי תמיד לחשב מחשבות קדושות תמיד בתורה ועבודה ויראת שמים באמת ובתמים פרצונך הטוב. ותמלא אותי רוח אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה במלאכת הקדש באמת. ואזכה לקבל הרוח אלהים שהם המחין הקדושים מהצדיק האמתי, מנהיג הכולל, חכם הכולל באמת, שהוא איש אשר רוח בו, שיודע להלך נגד רוחו של כל אחד ואחד, שהוא כליל מכל המחין, ומכל הרוח אלהים, הכליל מארבע רוחות המלבשין בכל אחד ואחד מישראל. ותעזרני שאזכה על-ידי הרוח אלהים הזה, לחדש חדושין דאורייתא אמתיים בתורתך הקדושה פרצונך הטוב. ואזכה לעשות נחת רוח לפניך על-ידי החדושין דאורייתא, שתזכני לחדש בתורתך הקדושה תמיד. ואזכה לידע באמת איך להתנהג בהחדושין שלי, אם לאמרם אם לאו, ומתי לאמרם ובפני מו, בפני כמה אנשים. ויהיה הכל פרצונך הטוב, כפי התנוצצות המחין באמת, שתזכני על-ידי הסתכלות המנהיג האמתי:

ותזכני ברחמך הרבים, שיתנהג העולם תמיד על-ידי המנהיג האמת, הראוי להיות מנהיג לכל ישראל, שיהיה קדוש בקדשת הברית, בתכלית הקדשה והפרישות, בבחינת קדשת ופרישות משה רבנו עליו השלום, עד שיהיה נמשך עלינו

ועל כל ישראל, על כל אחד ואחד מהמתקרבים אליו, קדשתו ופרישותו העצומה, שנוזכה גם אנחנו לקדשת הברית באמת, ולפריש מתאוה הזאת בקדושה ובטהרה גדולה, כרצונך הטוב באמת:

רבנו של עולם, רבנו דעלמא בלא, מלא רחמים, מרחם על הבריות, זכר רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם המה. עשה ברחמיך, עשה בחסדיך, עשה בנפלאותיך, עשה למען שמך אשר נקרא עלינו, והצילנו מעתה מתאות המושגל, הצילנו נא מזהמא הזאת, מטנוף הזה, ממרירות מאוס השגעון של תאוה הזאת. שמרנו נא מהרהורים רעים, מהסתכלות רעים, ממשכבות רעות. רחם עלינו ברחמיך העצומים, בחסדיך הנוראים. כי גלוי וידוע לפניך שרצוננו לעשות רצונך, אך השאור שבעפה מעכב אותנו שהם תאוות עולם הזה והבליו. ועקר היא התאוה הזאת, אשר על-ידה אבדנו מה שאבדנו, כמו שכתוב בזהר הקדוש, שזאת התאוה היא עקרא דיצרא בישא והיא עקרא דמסאבותא. רחם עלינו ברחמיך הרבים, ועשה למען הצדיקים האמתיים שומרי הברית באמת בתכלית הקדושה והפרישות, וחדש עלינו חסדים חדשים אשר לא היו מעולם, וטהר לבנו מפל מיני הרהורים ותאוות רעות, ובפרט מתאוה רעה הזאת, כי מה בצע בךמי בךדתי אל שחת, היודך עפר היגיד אמתך. מלא רחמים, קדוש ונורא, עושה גדולות עד אין חקר, נסים ונפלאות עד אין מספר. עשה עמנו פלא לחיים, והחזירנו בתשובה שלמה לפניך, וזכנו להתקרב לצדיקים אמתיים הקדושים בקדשת הברית בתכלית הקדושה, באפן שנוזכה על-ידם שימשך עלינו תמיד קדשת ופרישות משה רבנו עליו השלום, שהמשיך על כל ישראל בשעת קבלת התורה. ועל-ידי-זה נוזכה לקבל את התורה בכל פעם מקדש, שנוזכה לקבל עלינו מעתה באמת לאמתו לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה. ונוזכה להגות בתורתך הקדושה יומם ולילה, ותאיר עינינו בתורתך, עד שנוזכה לחדש חדושינן אמתיים בתורתך הקדושה בכל יום ויום, ובפרט בשבתות וימים טובים, באפן שיהיו לי תקון גדול לנפשי ורוחי ונשמתי. ואזכה על-ידי חדושי ובאורי התורה שימשך עלי יראה גדולה ובושה נוראה מפניך, ותהיה יראתך על פני זו הבושה, לבלתי אחטא עוד מעתה ועד עולם:

ל אב

רבוננו של עולם, זכני לבושה דקדושה, שאזכה להתירא ולהתביש מפניך תמיד
לכלי לעשות שום דבר שהוא כנגד רצונך, ואפלו כשארצה לעשות איזה
מצוה, אזכה להתביש ממך הרבה, מפני המצוה הקדושה והנוראה בעצמה. כי כמה
יזכה נער כמוני לעשות מצוה לגדל הדרת יקרת נוראות קדשת כל מצוה ומצוה,
אשר נוראות קדשת כל מצוה ומצוה שגבה וגדלה מאד מאד, ומי יעצר פח להתפאר
שראוי לעשות מצוה לפניך תתברך, ובפרט לפי גדל רחוקנו ממך על ידי עונותינו
ופשעינו הרבים, כאשר יודע כל אחד בנפשו, בודאי ראוי שתפל יראה ובושה גדולה
על פנינו כשאנו רוצים לעשות איזה מצוה, כי מי אנכי שאזכה לחטף התפלין
הקדושים והנוראים שהם כתרי דמלכא ולהניחם על ראשי וזרועי הפגומים מאד,
ולחתעמף בעטופא דמצוה בלבושין דמלכא, בקדשת הציצית הקדושים והנוראים,
וכן בשארי המצות, כי המצות בעצמן קדושים ונוראים מאד מאד כל מצוה ומצוה.
ולפני מי אני עושה המצוה, לפני מלך מלכי המלכים הקדוש-ברוך-הוא, איום ונורא
ואדיר וכו', אשר לגדלתו אין חקר. ואם הייתי זוכה לדעת אמתו כל שהוא, בודאי
היה נופל על פני בושה גדולה, אפלו לעשות מצוה, ואפלו להושיט המאכל לפי, היה
ראוי שיהיה לי בושה גדולה, כי מאן דאכיל דלאו דיליה בהית לאסתבולי באפיה.
מכל-שכן וכל-שכן שראוי שיהיה לי בושה ויראה גדולה לכלי לעשות שום עברה
וחטא ופגם חס ושלום, כי עברה אינה שיכה לאיש ישראלי כלל, כי נפשות כל
ישראל בשרשם רחוקים מעברות לגמרי, ואין עברה שיכה לנפש ישראל כלל. רבוננו
של עולם, מלא רחמים, זכני להתקרב לצדיקים אמתיים ולשמע מפייהם הקדוש
חדושי ובאורי התורה, באפן שעל ידי זה יהיה נמשך עלי יראה ובושה גדולה מפניך.
ותהיה יראתך על פני לבלתי אחטא עוד כלל מעתה ועד עולם. ויהיה נמשך עלי
תמיד היראה והבושה דקדושה שזכו כלל ישראל כמעמד הקדוש בהר סיני בשעת
קבלת התורה, כמו שכתוב, ולבעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו:

רבוננו של עולם, מלא רחמים, הרוצה בתשובה, הצופה לרשע וחפץ בהצדקו. זכני
ברחמיך שאזכה לראות בשתי וכלמתי באמת, עד שאזכה על ידי הבושה
לשוב מעתה בתשובה שלמה לפניך באמת. השבני ואשובה כי אתה (יהוה) אלהי.
השיבנו אבינו לתורתך וקרבתנו מלכנו לעבודתך והחזירנו בתשובה שלמה לפניך.
וזכני על ידי התשובה לחיים אמתיים חיים נצחיים, כמו שכתוב, החפץ אחפץ מות

רשע נאם יהוה אלהים, הלוא בשובו מדרכיו וחייה. ונאמר, כי לא אחפץ במות המת
 נאם יהוה אלהים, והשיבו וחיו. וזכנו ברחמיך הרבים, בזכות הצדיקים האמתיים
 שנוצה לחיים נצחיים, שיהיה נחיה אצלנו השפלות של משה רבנו עליו השלום,
 המלבש אצל כל אחד ואחד מישראל בכל אבר ואבר. כי בעונותינו הרבים, עתה
 השפלות והענוה הזאת נעלם ונסתר אצלנו בבחינת מיתה, ועל כן אין אנו זוכים
 לענוה אמתיית להרגיש שפלותנו באמת לאמתו פראוי. וזכנו ברחמיך הרבים, לחיים
 אמתיים, חיים נצחיים, שיהיה נמשך עלינו גם עתה בחינת תחית המתים, שיהיה
 נחיה ויקום בתחיה, הענוה והשפלות של משה רבנו, המלבש אצל כל אחד ואחד
 בכל אבר ואבר:

אָדוֹן יְחִיד הָעֵנָו בְּאֵמֶת, וְזָכְנוּ לְעֵנְוָה אֱמֵתִית כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, שְׁנוּכָה לְעֵנְוָה בְּתַכְלִית
 השלמות, שענוה כזאת היא בחינת חיי עולם הבא, בחינת תחית המתים,
 בחינת חיים אמתיים ונצחיים של כל אבר ואבר, בחינת בטול באמת אל האין סוף
 ברוך-הוא, עד שנוכה למעם גם בעולם הזה בחינת חיי עולם הבא בחינת ענג שבת
 באמת, לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יי:

רְבוּנוּ של עולם, לעצם גשמייתי ורב עונותי ופשעי העצומים, אין מלה בלשוני
 לסדר תפלה לפניך על-זה לזכות לענוה אמתיית, כי ענוה גדולה מכלם.
 ובעונותי הרבים איני יודע שום דרך מדרכי הענוה האמתית. כי כבר גלית לנו שאין
 רצונך בענוה פסולה, ואין רצונך שיהיה האדם נבוה וחלש בדעתו, בדרכי עבודתו.
 מכל שכן שאסור להיות בעצבות ומרה שחורה חס ושלום. רק אדרבא כל אחד צריך
 להחיות את עצמו ולשמח את עצמו, ולחזק את עצמו בכל פעם בכל מיני התחזקות
 לבלי לפל בדעתו כלל, כדי שלא ליאש את עצמו חס ושלום. ועל פי רב צריכין
 להתחזק את עצמו כנגד כל העולם כלו, לבל יוכל למנע אותו שום מונע ומעכב.
 ועתה איך יזכה נבער מדעת כמוני, להפיק דרכי הענוה באמת, כי שניהם היו בעוכרי,
 הן מדת הגאווה וגסות הרוח, הן ענוה פסולה, כי שניהם מויקים הרבה, ואיך זוכין
 להנצל משני דרכים הרעים הפגומים האלה, ולזכות לענוה אמתיית, לענוה של משה
 רבנו ושל כל הצדיקים הגדולים האמתיים, שענוה הזאת היא חיים נצחיים של עולם-

הבא, בחינת תחית המתים:

רבוננו של עולם, מלכנו ואלהינו, האל הגדול הגבור והנורא, אשר לגדלתך אין חקר, ובכל מקום שאנו מוצאים גדלתך אנו מוצאים ענותנותך. למדנו והורנו איך לסדר תפלות ובקשות על זה, באפן שנוכח לרצות ולפייס אותך, שתוכנו כלנו לענוה אמתית כרצונך הטוב באמת לאמתו:

רבוננו של עולם, צופה ומביט עד סוף כל הדורות, מגיד מראשית אחרית, אתה יודע גדל הרחמנות שיהיה עלי ליום הדין הגדול והנורא, בעת שאתה עתיד להחיות מתים, שאז יהיה נפקד האדם על כל מעשיו שעשה בזה העולם, דבר גדול ודבר קטן, הכל יהיה נזכר לו אז, כי את כל מעשה האלהים יביא כמשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע, ואפלו אם אופה מעתה לתשובה שלמה באמת, גם בן אני צריך רחמים רבים וישועות גדולות ליום הדין, לפי עצם רבוי פגמי ופשעי שפשעתי נגדך עד הנה, אבל עדין אני רחוק מתשובה שלמה. ועתה מה אעשה אבי שבשמים, הושיעני נא אבי מלכי וקדושי, יוצרי ובוראי ועושי, ותקנני בעצה טובה מלפניך, באשר אני שם עתה, באפן שאזכה מעתה להתעורר באמת בכח וגבורה וזריזות גדול לשוב אליך באמת, עד שאזכה לקום בתחית המתים לחיי עולם. כי אתה יודע, אשר כל בונתך בבריאתנו היה, רק כדי שנוכח לתכלית הזה, לחיים נצחיים של עולם הבא:

א אלויל

עלינו חמול עלי ועל כל ישראל בחמתך הגדולה, ועשה מה שתעשה בחסדיך הרבים, באפן שנוכח לבוא לכל מה שבקשנו מלפניך, שנוכח להתקרב לצדיקים אמתיים, ולראות עצמנו עמהם פנים אל פנים, ולהכלל בקדשתם הנוראה. ויהיה נמשך עלינו קדשתם ופרישתם, עד שנוכח להיות קדושים וטהורים בקדשת הברית כמותם. ונוכח לקבל מהם התנוצצות המחין בקדשה גדולה, ויהיה מוחנו ושכלנו הולך וגדול בתורתך ובעבודתך ובהשגת אלהותך באמת, ונוכח לקבל מהם חדושי ובאורי התורה. ותעורנו ותושיענו שנוכח גם אנחנו לחדש חדושים ובאורים אמתיים בתורתך הקדושה, ועל ידי זה נוכח לבושה ויראה גדולה מפניך, ולשוב בתשובה שלמה לפניך באמת, עד שיהיה נחיה אצלנו השפלות והענוה של משה רבנו המלכש בכל אחד ואחד בכל אבר ואבר. ונוכח גם בעולם הזה למעם מעם שבת קדש, שהוא בחינת חיי עולם הבא, חיים אמתיים חיים נצחיים, כמו שכתוב, מועמיה חיים זכו, אשר חיים כאלה אי אפשר לקבל בשום גוף ובשום ישות, כי אם

בשזוכין לבוא לתכלית הענוה באמת להיות כאין וכאפס. רבוננו של עולם, אל חי וקום, החיינו וקיימנו, ומלא משאלותינו לטובה ברחמים, וזכנו לחיות מעתה חיים אמתיים חיים טובים וארכים, שהם בחינת חיים נצחיים של עולם הבא, כחסדך חייני ואשמרה עדות פיה, תחי נפשי ותהללה, ומשפטך יעזרני. תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעימות בימיך נצח. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי, אמן נצח סלה ועד:

לו

[על פי תורה ע"ג - תהלים מסגל לתשובה]

לימי הספירה

אתה יצרת עולמך מקדם בשביל ישראל עמך אשר בהם בחרת, וברחמיך הרבים זכית אותנו ונתת לנו את תורתך הקדושה על ידי משה נביאך נאמן ביתך לחיותנו כהיום הזה, למען נזכה על ידיה ליום שכלו טוב וכלו ארוך. ובחסדך העצומים הוספת לנו חסדים וטובות נפלאות ונוראות על ידי כל הצדיקים שבכל דור ודור, אשר בלם עשו אזנים לתורה משמרת למשמרת. כמה מעלות טובות למקום עלינו, עד אשר זכינו גם זכינו לחסדים רבים ורחמים גדולים, חסדי דוד הנאמנים, אשר הוספת לנו חסד וטוב, ותגדל חסדך אשר עשית עמנו, להחיות את נפשנו, ושלחת לנו מושיע ורב משיח אלהי יעקב ונעים ומירות ישראל, הוא דוד מלך ישראל החי וקום, אשר כתב לנו ספר תהלים הקדוש והנורא, חמשה ספרים כנגד חמשה חומשי תורה. מה רב טובך אשר עשית עמנו, מה נשיב ליהוה כל תגמולוהי עלינו. וברחמיך הרבים גלית לנו, אשר על ידי אמירת תהלים זוכין לתשובה, כי חפץ חסד אתה ורוצה אתה בתשובתם של רשעים ואין אתה חפץ במיתתם. על כן הקדמת תרופה למכותנו, וחוננת אותנו בספר תהלים הקדוש הזה, הפותח לנו כל שערי רחמים, כל שערי התשובה, שהם חמשים שערי תשובה כנגד חמשים שערי בינה. רבוננו של עולם, אב הרחמן, זכנו ברחמיך הרבים שזוכה לעסק באמירת תהלים כל ימינו. ותעזרנו אותי ואת כל בני ביתי בכלל ישראל עמך, שאזכה בכל יום ויום לומר תהלים הרבה בהתעוררות גדול בלב שלם באמת, ואזכה להטות לבבי היטב להשמיע לאזני מה שאני מוציא בפי, באפן שאזכה למצא עצמי בכל דרגא ודרגא

בתוך פסוקי תהלים הקדושים הכלולים מכל גשמות ישראל, ומכל המדרגות שבעולם, מן תכלית מדרגה העליונה עד תכלית דיוטא התחתונה, אשר כל הנופלים והרחוקים בתכלית הרחוק, בלם יכולים למצא את עצמם בתוך ספר תהלים. וכל אחד יכול לעורר לבבו לשוב בתשובה שלמה להשם יתברך על ידי אמירת תהלים, ולבוא להשער של תשובה השיך לו שהוא מכון כנגד האות שלו שיש לו במ"ט אותיות של שמות שבמיריה, שהם מ"ט אותיות כנגד מ"ט שערי תשובה שאנו צריכים לשוב על ידם להשם יתברך, עד שנוכח על ידי זה שהשם יתברך ישוב אלינו בתשובה שלמה, לרחם עלינו בחסדים רבים ורחמים גדולים, לסייענו ולעזרנו בכל עת להתקרב אליו יתברך תמיד, מכל המקומות שנפלנו בהם, ולשוב אליו בתשובה שלמה, תשובה על תשובה תמיד:

אנא אבי אב הרחמן. כל דרכי עצותיך אשר גלית לנו על ידי צדיקיך האמתיים, בכלם פגמתי בהם הרבה כאשר אתה ידעת, אבל אני יודע ומאמין באמונה שלמה, שבאמת אי-אפשר לקלקל עצותיך בשום אופן בעולם. על-כן עדן אני עומד ומצפה לישועה שלמה בכל-עת, שתקרבני אליך ותחזירני בתשובה שלמה לפניך, על ידי כל הדרכים והעצות הנפלאות והנוראות התמימות והפשוטות, אשר גלית לנו על ידי צדיקיך האמתיים, באופן שאזכה מעתה להיות כרצונך הטוב תמיד:

רבוננו של עולם, זכני להיות רגיל מאד באמירת תהלים הרבה בכל יום ככונה גדולה, בהתעוררות נפלא, בכונת הלב באמת, עד שאזכה על ידי-זה להרגיש כאב עונותי, ולשוב עליהם בתשובה שלמה. ואזכה לשמחה גדולה על ידי אמירת תהלים, ולעורר עלי כל העשרה מיני נגינה שנאמר בהם ספר תהלים, שהם רפואת הבת מלך, שהיא כנסת ישראל, ונגינותי אנגן כל ימי חיי על בית יהוה בקול רנה ותודה, כי טוב יהוה כי לעולם חסדו:

ב אלו

מלא רחמים, זכנו לצאת מגלות מצרים, ומכל הגלויות של הנפש והגוף אשר בלם מכונים בשם גלות מצרים. זכני שאזכה לטהר ולזכך ולגלות כל המ"ט שערי תשובה על ידי אמירת תהלים הכולל את כל שמות בני-ישראל הפאים מצרימה, שיש בהם מ"ט אותיות כנגד מ"ט שערי תשובה, ועל ידי-זה תוציאני ממ"ט שערי טמאה ותכניסני בתוך מ"ט שערי קדשה, ותוציאני ממצר הגרון, שלא יהיה נחר

גְרוּנִי, כִּי כָּבֵד קְרָאתֶיךָ מִמִּצַּר הַגְּרוּן הַרְבֵּה. הוֹצִיאֵנִי לְמִרְחֵב וּזְכֵנִי וְהַעֲלֵנִי מִבְּחִינַת אֶרֶץ מִצְרַיִם מִמִּצַּר הַגְּרוּן, עַד שְׂאֻזְכָּה לְהִרְחִיב פִּי וְאַתָּה תִּמְלֵאֵהוּ בְּכֹל טוֹב אֲמָתִי וְנִצְחִי, בְּאַפֵּן שְׂאֻזְכָּה לְהִתְקַרֵּב וְלָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת בְּכֹל לֵב בְּגוֹף וְנֶפֶשׁ וּמְמוֹן, הַשִּׁיבֵנִי וְאַשׁוּבָה כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי. הַשִּׁיבֵנִי אָבִינוּ לְתוֹרְתְךָ וְקִרְבָּנוּ מִלִּפְנֵי לַעֲבוּדְתְךָ, וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לִפְנֵיךָ, כִּי אַתָּה צוּפָה לְרָשָׁע וְחַפֵּץ בְּהַצְדָּקוֹ, וְרוֹצֵה אֶתָּה בְּתַשׁוּבָה, כִּי לֹא תַחֲפִץ בְּמוֹת הַמֵּת כִּי אִם בְּשׁוּבוֹ מִדְרָכָיו וְחָיָה, וְעַד יוֹם מוֹתוֹ תַחֲכֶה לוֹ, אִם יָשׁוּב מִיַּד תִּקְבְּלוֹ, תֵּשֵׁב אָנוּשׁ עַד דָּכָא עַד דְּכֻדְכָּה שֶׁל נֶפֶשׁ, וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְּנֵי אָדָם. שׁוּבֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְהִפֵּר כַּעֲסֶךָ עִמָּנוּ, הַשִּׁיבֵנִי יְהוָה אֱלֹהֵי וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יְמִינוּ כְּקֶדֶם:

כח לחדש

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחַסְדֶיךָ כִּי מַעֲלָם הָמָּה. זְכוֹר נָא הַחֲסֵד הַנִּפְלָא וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ עִמָּנוּ, אֲשֶׁר הוֹצֵאתָנוּ מִמִּצְרַיִם בְּכַח גְּדוּל וּבִיד חֲזָקָה, וְגַלִּיתָ לָנוּ אֲמָתַת אַמּוֹנִית אֱלֹהוּתְךָ בְּאוֹר גְּדוּל וְנִפְלָא וְנִעְרַב, וְעֲשִׂיתָ אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים גְּדוּלִים וְנוֹרָאִים, כְּדֵי לְגַלּוֹת אֱלֹהוּתְךָ וְאַחֲדוּתְךָ וּמְשִׁלְתְךָ אֲשֶׁר בְּכֹל מְשָׁלָה. וּמֵאֵז קִרְבַּת אוֹתָנוּ לְךָ לְעַם קְדוֹשׁ, וְהוֹצֵאתָ אוֹתָנוּ מִמִּצְרַיִם שְׁעָרֵי טְמֵאָה, וְהִכְנַסְתָּ אוֹתָנוּ בְּמִ"ט שְׁעָרֵי קִדְשָׁה, שֶׁהֵם מִ"ט שְׁעָרֵי תַשׁוּבָה הַכְּלוּלִים בְּמִ"ט אוֹתִיּוֹת שֵׁנִישׁ בְּשִׁמּוֹת שְׁבַט־יְהוּדָה. וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים צִוִּיתָ אוֹתָנוּ לְסַפֵּר כְּנֶגֶד זֶה מִ"ט יְמֵי הַסְּפִירָה, כְּדֵי לְטַהֵר נַפְשׁוֹת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מִזְדַּמְתָּם, לְמַעַן נִזְכָּה עַל-יְדֵי מִצְוֹת סְפִירַת הָעוֹמֵר לְצֵאת מִטְּמֵאָה לְטַהֲרָה, לְצֵאת מִמִּצְרַיִם שְׁעָרֵי טְמֵאָה וְלִכְנוּס בְּמִ"ט שְׁעָרֵי קִדְשָׁה. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֹא רַחֲמִים, זְכֵנוּ בְּחַסְדֶיךָ הָעֲצוּמִים לְקַיֵּם מִצְוֹת סְפִירַת הָעוֹמֵר בְּזִמְנוֹ בְּקִדְשָׁה גְּדוּלָה וּבְהַתְעוֹרְרוֹת נִפְלָא וְנוֹרָא, שֶׁנִּזְכָּה לְהַתְעוֹרֵר עַל-יְדֵי קִדְשַׁת מִצְוָה נוֹרָאָה הַזֹּאת לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וְלְצֵאת מִכָּל טְמֵאוּתֵינוּ, לְכַעַר מִקְרַבָּנוּ כָּל מִינֵי טְמֵאוֹת וְזִדְמוֹת שֶׁנִּדְבַק בָּנוּ עַל-יְדֵי מַעֲשֵׂינוּ הָרָעִים. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הוֹשִׁיעֵנוּ בְּכֹל מִינֵי יִשׁוּעוֹת. כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ הַבַּח שֶׁל כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה, כִּמְהָ גְּדוּל בַּחָה לְהוֹצִיא אוֹתָנוּ מִמְּקוֹמוֹת שֶׁנִּפְלָנוּ לָשֵׁם בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים וּלְקִרְבָּנוּ אֵלֶיךָ, וּבְכַרְט מִצְוָה הַזֹּאת שֶׁל סְפִירַת הָעוֹמֵר, שֶׁהִיא הַכְּנָה לְקַבְּלַת הַתּוֹרָה, שֶׁהִיא תַחֲלַת הַתְּקַרְבוֹת יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהֶם שְׁבַשְׁמִים, אֲשֶׁר נִתְּתָ לָנוּ מִצְוָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת כְּדֵי לְצֵאת מִמִּצְרַיִם שְׁעָרֵי טְמֵאָה וְלִכְנוּס לְמִ"ט שְׁעָרֵי הַקְּדוּשָׁה. זְכֵנִי בְּמִקוֹם שֶׁאֲנִי שָׂם עִכְשָׁיו, שְׂאֻזְכָּה לְקַיֵּם מִצְוָה הַזֹּאת בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת הָאֲפָשָׁרִי לְאִישׁ כְּעֶרְכִּי לְקַיֵּם מִצְוָה הַזֹּאת. וְאַתָּה תִּמְלֵא רַחֲמִים

עלי, ותעזרני ותושיעני על-ידי-זה, ותוציאני מהרה מממאָה לַמַּהְרָה, מהל לקדוש, מיגון לשמחה, משעבוד לגאֵלה, ומאֵפֶלֶה לאור גדול. עד אשר נזכה בַּחַג השבועות הקדוש, ביום החמשים, שאתה תשוב אלינו ותפתח לנו שער החמשים הקדוש, ותשפיע עלינו רחמים גדולים וחסד עליון משם, באֵפֶן שנוכה לתקן הכל ולשוב אליך באַמַּת תמיד:

רבונו של עולם, צופה ומביט עד סוף כל הדורות, חושב מחשבות לבל ידח ממך נדח. אתה יודע תקף מרירות הגלות האחרון הזה להיכן נפלנו וירדנו בעונותינו הרבים, אשר ירדתנו עמקה יותר ממ"ט שערי טמאה. ובעונותינו הרבים נאמר עלינו על עת צרה הזאת: ותָרַד פְּלִאִים אִין מְנַחֵם לָהּ. כי טבענו ביון מצולה ואין מעמד באנו במעמקי מים ושבֵּלַת שְׁטַפְתָּנוּ. הבט מימין וראה ואין לי מכיר, אבד מנוח מניי אין דורש לנפשי. חזרתי על כל הצדדים וישועה רחקה ממני, ומה אומר ועונותי עשו לי מה שעשו, לולי תורתך שעשעי או אבדתי בעניי. כי חסדך גדול עלינו והצלֵת נפשנו משאול תחתיה. כי האף אמנם זה הגלות האחרון הכבד, כי נפלנו וירדנו למקום שירדנו יותר ויותר מגלות מצרים, אבל זאת נחמתנו בעניינו כי אמרתך חיתנו. כי כבר הקדמת תרופה למכותנו, כי כבר נתת לנו תורתך הקדושה על-ידי משה נביאך, אשר בגלות מצרים לא זכינו לזה עדין, ויצאנו משם קדם קבלת התורה בעבדך דָּבָרַח מֵרְבוּבִיָּה, שזה גרם לנו מה שגרם לנו. אבל עתה כבר הפלאת חסדך עמנו, ונתת לנו כבר תורתך הקדושה על-ידי משה נביאך נאמן ביתך, וכבר זכינו שהיה לנו כְּמֹה וּכְמֹה צְדִיקִים גְּדוֹלִים וְנוֹרָאִים בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, וגם זכינו לספר תהלים הקדוש על-ידי דוד מלך ישראל. אבל האמת אני מודה ומתודה לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, כי אף-על-פי-כן עדין אני מבחין לגמרי, ועדין לא יצאתי מן החל אל הקדוש בָּלָל, יום יום אומר מה יהא בסופי, קנה לשלום ואין טוב, לעת מרפא והנה בעתה, בלו כל הקיצים שהייתי מצפה להישע בהם ועדין לא נושעתי. ולא די לי בזה, כי אם עוד הוספתי חטא על פשע, פשעים על פשעים גדולים ונוראים, אוי ואבוי, לא ידעתי נפשי איך אני חי בעולם במרירות דמרירות כזה, בפזר הנפש מר ממנות כזה, בגפילות והשלכות וזריקות כאֵלה, אשר בכל עת אני עולה שמים ויורד תהומות עמקות, והשלכתי עצמי משמים לארץ מתחת, אלפים ורכבות פעמים בלי מספר, ומקלעים את נפשי כמו בתוך כף הקלע, עד אשר אפסו הדבורים והצרופי אותיות

לספר מצוקותי ומרירותי, אוי ואבוי, כי נכספתי על-כל-פנים, לקרר מר רוחי ולפרש שיחתי, וגם זה קשה וכבד עלי, ידי כבדה על אנחתי, כי לא יספיקו כל עורות אילי נביות לבאר בהם עד היכן מגיעים הפגמים שלנו של יום אחד, ואפלו של שעה אחת:

ג אלול

רבנו של עולם, זאת נחמתי בעניי מה שחזקו אותנו הצדיקים אמתיים, בשבעה משיבי טעם, וגלו לנו שאין שום יאוש בעולם כלל, על זה לבד תמכתי יתדותי, ועל פהם הגדול נשענתי לצפות לישועה עדין ממקום שאני שם. על-כן בכל עת אבקש אותך מלא רחמים, שתושיעני בכל דרכי עצותיך הקדושים אשר גלית לנו על-ידי צדיקיך האמתיים, אשר כל עצה ועצה יש לה כח לעזור ולהושיע גם אותי. ואם בעונותי הרבים קלקלתי כלם, אני יודע ומאמין שיש לך עוד רחמים רבים והצלות וישועות ועצות נפלאות אשר גלית להם לבד, אשר לא גלו אותם עדין בעולם, אשר על-ידם יש לי תקנה עדין, שאזכה לשוב אליך ולהתחיל מחדש לקיים עצותיך הקדושות כלם באהבה וביראה, באפן שאזכה לתקן הכל בחיי מהרה ולהיות כרצונך הטוב תמיד:

רבנו של עולם, בלעדי אחזה אתה הורגני, כי אני בער ולא אדע, בהמות הייתי עמוך. ואם אמנם בעונותי הרבים פגמתי וקלקלתי הרבה במה שידעתי שהוא נגד רצונך, כי חטאתי עויתי ופושעתי הרבה בכל יום ובכל-עת ובכל שעה מנעורי עד היום הזה, ופגמתי וקלקלתי הרבה מאד. עם כל זה ברחמיך הרבים גלית לנו על-ידי צדיקיך האמתיים, כי אתה יהוה אלהי גדלת מאד, אשר אין אנו יודעים כלל, כי לגדלתך אין חקר, אשר אפלו נפילתנו איך שנפלנו כל אחד ואחד להיכן שנפל, אף-על-פי-כן גדלתך שגבה מאד, אשר יש ענין ששם נשתנה הכל לגמרי לטובה, כי אין אתנו יודעים עד מה, ועל זה לבד אני נשען ונתלה ונסמך עדין, כי חסדי יהוה לא תמנו, ולא כלו רחמיו לעולם:

מלא רחמים, זכני להרבות באמירת תהלים בכונה גדולה ובהתעוררות נפלא בלב שלם, עד שאזכה שתשפיע עלי בכל עת הארה וקדשה גדולה משער החמשים של הקדשה שהוא כולל כל שערי קדשה. באפן שתוציאני מהרה מכל החמשים שערי טמאה ותכניסני לכל החמשים שערי קדשה, כי אין לנו על מי להשען כי אם עליך אבינו שבשמים, כי לית אתר פנוי מנך. עזרנו נא מעתה, והושיענו ישועה

שְׁלֵמָה בְּנֵאָה לָךְ, בְּאֶפֶן שְׂאֻזְבָּה לְהִתְחַדֵּשׁ לְגַמְרִי, שְׂאֻזְבָּה דְרַכֵּי הָרַע וּמַחְשְׁבוֹתֵי
הָרַעוֹת לְגַמְרִי וְלֹא אֲשׁוּב עוֹד לְכַסְלָהּ, לֵב מְהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נְכוֹן חֲדָשׁ
בְּקִרְבִּי. וְאֻזְבָּה מְהִרָה עַל-יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים לְבֹא וּלְהַגִּיעַ לְהָאוֹת וְהַשְׁעַר שֶׁל תְּשׁוּבָה
הַשִּׁיךְ לְנַפְשִׁי כְּפִי שְׂרֵשׁ נִשְׁמָתִי בְּמִ"ט אוֹתִיּוֹת שְׁבַמִּי-יָהּ, בְּאֶפֶן שְׂאֻזְבָּה לְשׁוּב אֵלַיךְ
בְּאֵמֶת וּבְלֵב שְׁלֵם, וְלַעֲבֹדְךָ בְּאֵמֶת בִּירְאָה וּבְאֵהָבָה בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבב מֵרַב כָּל.
הַשִּׁיבֵנִי וְאֲשׁוּבָה כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי. הַשִּׁיבֵנִי יְהוָה אֵלַיךְ וְנִשְׁוֹבָה, חֲדָשׁ יְמִינִי כְּקֶדֶם.
יְהִיו לְרִצּוֹן אֲמִרֵי-פִי וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי. אָמֵן וְאָמֵן:

לז

[על-פי תורה ע"ד - אחר פורים קורין פרשת פרה]

לפורים

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, עוֹשֶׂה נְסִים וְנִפְלְאוֹת בְּכָל דּוֹר וְדוֹר,
הִרְבָּ אֶת רִיבֵנוּ וְהִדִּן אֶת דִּינֵנוּ וְהִנּוּקֵם אֶת נַקְמַתְנוּ, וְהַמְשִׁלֵם גְּמוּל לְכָל אוֹיְבֵי
נַפְשֵׁנוּ וְהַנְּפָרַע לָנוּ מִצְרֵינוּ, שְׁתַּרְחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתַעֲזֹר לָנוּ בִישׁוּעָתְךָ
וְנִפְלְאוֹתֶיךָ הַנּוֹרְאוֹת, שְׁנֻזְבָּה לְקַבֵּל וּלְקַיֵּם אֶת יְמֵי הַפּוּרִים הַקְּדוּשִׁים בְּזִמְנֵיהֶם כְּרָאוּי,
שְׁנֻזְבָּה לְקַיֵּם כָּל הַמִּצְוֹת הַקְּדוּשׁוֹת הַנּוֹחֲגוֹת בְּפּוּרִים, בְּקִדְשָׁה וּבְמִתְהַרְהֵרָה גְּדוּלָה בְּשִׂמְחָה
וּבְטוֹב לֵבב, בְּגִילָה בְרָנָה בְּדִיצָה וְחִדּוּה רַבָּה וְעִצּוּמָה מְאֹד, עִם כָּל פְּרִטְיָהֶם וְדְקוּקִיָּהֶם
וּכְנֻנְתֵיהֶם וְתַרְי"ג מִצְוֹת הַתְּלוּיֹת בָּהֶם:

רְבֹנֵנוּ שֶׁל עוֹלָם, כְּכֹר גְּלִית אֲזִינֵנוּ, שְׁכָל הַנְּסִים וְהַנְּפְלְאוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ, אֲשֶׁר
עָלִיהֶם נִקְבְּעוּ הַיָּמִים טוֹבִים הַקְּדוּשִׁים, בְּלֵם נַעֲשִׂים וְנִתְגַּלִּים וּמְאִירִים בְּכָל
דּוֹר וְדוֹר בְּכָל אָדָם וּבְכָל זְמַן, וְאֲנוּ צְרִיכִין לְהַמְשִׁיךְ קִדְשַׁת פּוּרִים וּקְדֻשַׁת כָּל הַיָּמִים
טוֹבִים, וְהָאֵרַת הַנְּסִים וְנִפְלְאוֹת שֶׁנַּעֲשׂוּ אֲזוּ, בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה בְּכָל דּוֹר וְדוֹר וּבְכָל אָדָם
וְאָדָם בְּפְרִטְיָוֹת. וּבִכֵּן בְּאֵתִי לְפָנֶיךָ עוֹשֶׂה נְסִים וְנִפְלְאוֹת בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, וּבְכָל יוֹם וּבְכָל
עֵת וּבְכָל שְׁעָה. לְמִדְנִי וְהוֹרְנִי וְחַנְּנִי וּזְכֵנִי שְׂאֻזְבָּה לְשִׂמְחַת פּוּרִים בְּשִׂלְמוֹת בְּאֵמֶת,
שְׂאֻזְבָּה לְשִׂמַח מְאֹד מְאֹד בְּכָל לֵב וּנְפֶשׁ בִּימֵי הַפּוּרִים הַקְּדוּשִׁים בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה
בְּשִׂמְחָה שְׂאִין לָהּ קִץ. עַד שְׂאֻזְבָּה עַל-יְדֵי הַשִּׂמְחָה וְהַקְּדֻשָׁה שֶׁל פּוּרִים לְהַמְשִׁיךְ עָלַי
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל הַקְּדֻשָׁה וְהַמְּהִרָה הַנִּמְשַׁכֶּת מִהַפְּרָה-אֲדָמָה שִׂמְמַתְרַת מִמְּמַתְרַת-מֵת,
אֲשֶׁר צִוִּיתָ עָלֵינוּ לְעַסֵּק בְּקִרְיַת הַפְּרָשָׁה הַזֹּאת שֶׁל פְּרָה-אֲדָמָה אַחַר פּוּרִים, וְגִלִּית

לנו שעל-ידי פורים זוכין לטהרת הפרה-אדמה, למען נזכה להיות טהורים לקבל קדשת הקרבן-פסח בזמנו:

רבנו של עולם, אתה יודע שבעצם ירדתינו ונפילתנו בעמק הגלות המר הזה, ועצם ורבויו צרות הנפש שעוברים על כל אחד מישראל ועלי בפרטיות, ועצם ורבויו המצולות ים השוטפים עלי, ורודפים אותי מאד מאד מכל הצדדים, ובצרה גדולה אני מאד מאד בלי שעור וערה, ואיני יודע שום פתח תקנה לתקן ולהנצל מכל זה, הן על כל אלה אני צריך עתה נסים נפלאים וישועות גדולות ונוראות, כאשר עשית עם כלל ישראל לדורות עולם נסים נפלאים ונוראים אשר לא היו במוותם, בימי מרדכי ואסתר בשעמד עליהם המן הרשע ימח שמו וזכרו וכו', אשר גם זה של פורים גדול מכל הנסים שעשית עמנו מעולם, כאשר הודעת לנו על-ידי חכמיך הקדושים וזרונם לברכה, וכל המועדים יהיו בטלים וימי הפורים לא נבטלים. ובתחלה היו כל ההתחלות מפסח, כי כל המועדים הם זכר ליציאת מצרים, ועכשיו וכו':

ד אלול

רבנו של עולם, מריה דעלמא כלא, ארון הנפלאות מצמיח ישועות, אתה יודע האמת, שכל הנסים והנפלאות שעשית עמנו ביציאת מצרים ובמלחמת עמלק בימי משה ובימי מרדכי ואסתר, וכל הנסים ונפלאות שעשית עמנו בימי חנכה, ובכל דור ודור, עקר הגם והישועה הוא ישועת הנפש. כי עקר הקנאה והשנאה של כל צרינו ורודפינו בגשמיות ורוחניות, הוא רק על אשר אנו מאמינים בך יהוה אלהינו, ומשתוקקים לילך בדרךך הקדושים ולקיים מצותיך הנוראות, ולגלות ולפרסם אמתת אמונת אלהותך והשגחתך וממשלתך בעולם, אשר רק בשביל זה לא אחד בלבד עמד עלינו לכלותינו, אלא שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותינו והקדוש-ברוך-הוא מצילנו מידם. ועל-כן עקר הגם והישועה מכל הצרות הוא מה שאתה מקנא קנאתך ואתה עושה נסים ונפלאות, כדי לקיים התורה והמצוות לכל יתבטלו מן העולם חס ושלום, כרצון השונאים והכופרים ימח שמם, שפלים הם מסטרא דהמן ועמלק ימח שמו:

ועתה מה אומר לפניך יושב מרום, ומה אספר לפניך שזכנ שחקים, אם אחרי כל הנסים והנפלאות האלה, אני בעצמי רודף את עצמי יותר מכל השונאים,

כי לא התגברתי נגד תאוותי, אף גם המשכתי עלי את היצר הרע, ועשיתי מה שעשיתי, עד אשר הבאתי עצמי בידים בצרות האלה צרות נפשי, אשר הם קשים ומרים מכל הצרות כי אין צרה בצרות הנפש, כי זהו הרחמנות הגדול מכל הרחמנות להוציא נפש ישראל מעונות ופגמים:

רבוננו דעלמא כלא, יחיד קדמון, יהוה אלהים אמת, אתה לבד יודע להיכן נוגעים דברי אלה, כי באמת בער אני ולא אדע תקף הגם של פורים בגשמיות ורוחניות, ובפרט איך לזכות להמשיך עלי תוקף הגם והישועה הזאת, אבל אתה לבד יודע הכל, ואתה מרמוז לי מרחוק להתקרב אליך בכל-עת, בכמה מיני התנוצצות ורמזים רבים בלי שעור, ואני בעצם קשיות ערפי עדן לא שבתי מטעותי, אבל זאת נחמתי בעניי המר, מה שעדן אני מתעקש עוד לדבר דבורים כאלה לפניך, ולצפצף אמרתי מעפר אליך, ולצפות עדן לרחמיך וישועתך:

רבוננו של עולם, אתה לבד יודע תקף הגם שהיה אז בימי מרדכי ואסתר, שזכו לנצח מלחמת המן עמלק, למחות שמם וזכרם מן העולם. ואיך זכו להמשיך על-ידי-זה הארה נפלאה וישועה נוראה בכל דור ודור. ואיך עתה כל חיינו ותקותנו לצאת מגלותנו בגוף ונפש, הוא רק על-ידי תקף הגם הזה. כי אנו עומדים ומצפים לישועתך, באשר עזרתם אז להכניע ולשבר קלפת המן עמלק, לעקור ולבטל ולהכניע זממתו הגדולה, ולגלות אמונת השגחתך בעולם, ולחזור ולקיים ולקבל מחדש קדשת תורתך הקדושה. בן תעמוד בעזרתנו סלה בכל דור ודור, עד אשר תנצח המלחמה בשלמות למחות זכר עמלק לגמרי, ולהעביר רוח הטמאה מן הארץ, ולהשיבנו אליך באמת ולהוציאנו מגלותנו המר מהרה. על-כן באתי לפניך אדון הנפלאות שתשים לבך לגדל צרות נפשנו, ותביט בענינו ועמלנו, ואל תביט במעללנו, ותעשה עמנו נסים נפלאים ונוראים, נסים של פורים, באפן שתסבב סבות לטובה, שנוכח לשוב אליך בחיינו חיש קל מהרה, ולא נשוב עוד לכסלה:

לפסח

רבוננו של עולם, מחיה חיים, אלהים חיים ומלך עולם. רחם עלינו והחיינו וקימנו, וקדשנו וטהרנו מטמאת מת שהיא אבי אבות הטמאה, שהם הרהורי נאוף שהתגברו והתפשטו בעולם מאד, עד אשר טבענו ביון מצולה ואין מעמד, באנו

במעמקי מים ושבלת שטפתנו. זכנו בכח קדשת מצות פורים שנוכה לקבל ולהמשיך עלינו קדשת וטהרת הפרה אדמה תמימה, לטהרנו באמת מטמאת מת בעולם הזה ובעולם הבא. ואזכה על-ידי-זה לקבל חג הפסח הקדוש זמן חרותנו בקדשה גדולה ובשמחה רבה ועצומה. ונזכה ברחמיך לקיים כל המצות של פסח בקדשה גדולה ובשמחה וחדוה רבה. ותעזרנו ותושיענו ותשמרנו ברחמיך הרבים, ממשהו חמץ ושאר שלא ימצא בנבולנו ובכרשותנו משהו דמשהו שאור וחמץ כל ימי הפסח. כי גלוי וידוע לפניך רבנו דעלמא כלא, שאי-אפשר לבשר ודם בעצמו להיות נזהר ממהו חמץ, אם לא על-ידי ישועתך ורחמיך. רחם עלינו ברחמיך הרבים, גואל חזק, רחמן אמת, ושמרנו והצילנו ממהו חמץ כל ימי הפסח הקדושים, ותעזרנו ותזכנו לצאת מעבדות לחרות, מיגון לשמחה, מאכל ליום טוב, מאפלה לאור גדול. ונזכה לסדר הסדר-של-פסח בהתעוררות גדול ובהתלהבות נפלא ובשמחה רבה ועצומה. ונזכה שיבאו עלינו ויאירו בנו בהארה נפלאה כל המוחין דגדלות וקטנות המאירין בפסח באור גדול ונפלא ונורא. מלא רחמים, עזרנו והושיענו לקיים המצות של פורים בקדשה ובשמחה גדולה כל-כף, עד שנוכה על-ידי-זה להיות נזהרים באמת ממהו-חמץ בפסח, ולקיים כל המצות הנוראות של-פסח בקדשה גדולה ובשמחה נוראה ועצומה. רחם עלינו למען שמך, וזכנו עתה לפעול בקשתינו ברחמים אצלך, עזרנו והושיענו על-פי התורה הזאת לשוב ולהתקרב אליך מהרה באמת, הושיענו מבח קדשת הגם והישועה הנפלאה של פורים, שנוכה להתהפך מעתה מרע לטוב, ונזכה לצאת מיגון לשמחה ומאפלה לאור גדול:

לתענית אסתר

ה אלול

ועזרנו והושיענו להתענות תענית אסתר קודם פורים בקדשה גדולה, ולומר סליחות בכונה גדולה, ולצעוק ולזעוק אליך מאד מאד. ותפתח את לבבי שאזכה להרגיש פאב עונותי באמת בלבי, ועצם צרת נפשי אשר אין לשער, עד שאזכה לזעוק זעקה גדולה ומרה בראוי לי לזעוק לפי רבוי עונותי ופשעי העצומים, ופגמי הגדולים והרבים מאד, עד אשר יתעוררו רחמיך עלי באמת, ותמהר להושיעני ולגאלי ממיני בעצמי, ותעשה את אשר בחקיך אלך ואת מצותיך אשמור באמת ובלב שלום. אבי מלכי ויצרי ובוראי ועושי, הורני הדרך איך להתחיל מבחינת קדשת פורים, כאשר רמזת לנו על-ידי חכמיך הקדושים, עזרני בדרך גם וישועה

נפלאה ונוראה, בדרך חדוש נפלא ונורא, באפן שאזכה מעתה לשוב אליך בתשובה
שלמה באמת. ואזכה להתחיל מחדש התחלה שלמה ואמתיית בכל לב ונפש
בעבודתך באמת, ותורני ותלמדני באמת ממה להתחיל ובאיזה דרך ועצה אזכה
לשוב אליך באמת:

רבונו של עולם, גדל העצה ורב העלייה, תקנני בעצה טובה מלפניך, והושיעני
מהרה למען שמך, באפן שאזכה מעתה לתשובה שלמה באמת כל ימי חיי,
ולא אסור מעתה מרצונך ימין ושמאל. ואזכה ללמד וללמד לשמור ולעשות ולקיים
את כל דברי תורתך באהבה, ולקיים כל המצוות וכל הדברים שבקדשה, ולעשות כל
דבר ודבר במועדו ובזמנו, והכל אעשה יפה בעתו בקדשה ובטהרה גדולה. ותחזקני
בשמחה וחדוה תמיד. ואזכה בכח הצדיקים האמתיים לגרש ולבטל ממני ומכל
ישראל קלפת המן-עמלק ימח-שמו, ולהמשיך עלי קדשת הגם והישועה של פורים.
ותרחם עלינו בכל דור ודור ובכל שנה ושנה, שנוזכה לשמח מאד מאד בימי הפורים
בשמחה גדולה וחדוה רבה ועצומה. ונוזכה לקיים מצוות קריאת המגלה בקדשה
ובטהרה גדולה ובשמחה רבה ועצומה, ונוזכה להתבונן גדל עצם הגם הנפלא
והישועה הנוראה והעצומה הזאת, ולפרסומי נסא בפני כל עם ועדה. ונוזכה לקיים
מצוות משלוח מנות איש לרעהו, ומתנות לאביונים, ומצוות סעודת פורים, בשלמות
גדול ובשמחה רבה ועצומה. ונוזכה לקיים מצוות השכרות של פורים כאשר צונו
חכמינו וזכרונם לברכה, ותעזרנו ותשמרנו שלא יזיק לנו השתיה והשכרות של פורים
כלל לא בגוף ולא בנפש, ולא נזיק שום אדם ולא שום דבר על-ידי השכרות, רק נוזכה
על-ידי השכרות של פורים לבוא לתוך שמחה גדולה וחדוה רבה ועצומה מאד,
לתוך שמחה של פורים, אשר אז מאיר הארה נפלאה ועצומה שהוא הארת מרדכי
אשר אין הגמטה בכל ימות השנה. ואזכה להיות שמח בכל לב, ולשמח גם אחרים,
לשמח כל ישראל עמו בשמחת פורים בחדוה רבה ועצומה מאד מאד, נגילה
ונשמחה בישועתך בשמחה אמתיית, באפן שיהיה לך לנחת ולרצון, ותקבל שעשועים
גדולים משתייתנו ושמחותינו בפורים הקדוש. ונוזכה גם עתה בכל שנה ושנה להגם
הגדול והישועה הנפלאה של פורים, להכניע ולגרש ולעקור ולבטל מאתנו קלפת
המן-עמלק וזהמתו הגדולה, ולמחות שמו וזכרו מן העולם, ולטהר עצמנו מזהמתו
בקדשה ובטהרה גדולה, ולהמשיך עלינו קדשת מרדכי ואסתר, ונוזכה להמשיך

שְׂמַחַת פּוּרִים עַל כָּל הַשָּׁנָה בְּלֵאָה לְשִׂמּוּחַ תְּמִיד בְּדַבְרֵי שְׂמִיחָה וְחֻדוּהָ רַבָּה בְּאַמֶּת, וְעַל-
יְדִי-זֶה נִזְכָּה לְקַדְּשֵׁת וּמְהַרְתּוּ הַפְּרָה אֲדָמָה, וְלִקְדָּשֵׁת פֶּסַח בְּאַמֶּת, וְנִזְכָּה לֵהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וּיְקִיִּם בָּנוּ מִקְרָא שְׂפָתוֹב, כִּי בּוֹ יִשְׂמַח לְבָנוּ כִּי בְשֵׁם קִדְשׁוֹ בְּמַחְנֵנוּ. יְהִי
לְרִצּוֹן אִמְרֵי-פִי וְהַגִּיוֹן לְכִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:

לח

[על-פי תורה ע"ז - דע, שפּל אַחַד מִיִּשְׂרָאֵל]

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתְּהִיָּה בְּעֲזָרִי וְתוֹשִׁיעֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיבִים
וּבְחַסְדֶיךָ הָעֲצוּמִים, וְתִזְכְּנֵנִי לְשִׁבְרֵי תַּאֲוֹת אֲכִילָה לְגַמְרֵי, שְׂאֻזְכָּה שֶׁתְּהִיָּה אֲכִילַתִּי
וְשִׂתִּיתִי בְּקִדְשָׁה וּבְטַהְרָה גְדוֹלָה בְּעֵתוֹ וּבְזַמְנוֹ, בְּמִדָּה וּבְמִשְׁקָל וּבְמִשׁוֹרָה, כְּרִצּוֹנְךָ
הַטּוֹב בְּאַמֶּת. וְאִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ עָלַי תְּמִיד הִירָאָה הַקְדוּשָׁה הַנִּגְשָׁת וּבָאָה אֶל הָאָדָם
לְעֵת הָאוֹכֵל דִּיקָא, וְאִשָּׁב עַל הַשְּׁלַחַן בְּשַׁעַת סְעוּדָה בְּאִימָה וּבִירָאָה גְדוֹלָה מִפְּנֵיךָ
תְּמִיד. וְעַל-יְדִי-זֶה תִזְכְּנֵנִי בְּחַסְדֶיךָ הָעֲצוּמִים לְהַמְתִּיק וּלְבַטֵּל כָּל מִינֵי צַעַר וְיִסּוּרִים וְכָל
הַדִּינִים שְׂפִעוּלָם, מַעֲלֵי וּמַעֲלֵי כָּל בְּנֵי בֵּיתִי וּמַעֲלֵי כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ
אֵת כָּל עֲמָלָנוּ וְלַחֲצָנוּ, אֵת כָּל מִינֵי צַעַר וְיִסּוּרֵי הָעוֹבְרִים עָלֵינוּ עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד
בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וּבְעֵצָם שִׁפְלוֹת דַּעְתָּנוּ, קָשָׁה לָנוּ לְסַבּוֹל הַצַּעַר וְהַיִּסּוּרִין שֶׁל כָּל יוֹם וְיוֹם.
רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שִׁמְךָ וּזְכָנוּ לְהַתְּעוֹרֵר מֵעַתָּה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קִדְשְׁתָּךְ הָעֲלִיּוֹנָה, וְנִזְכָּה
בְּלָנוּ לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ יְרֵאת שָׁמַיִם בְּאַמֶּת, וְתִהְיֶה יְרֵאתְךָ עַל פְּנֵינוּ לְבִלְתִּי נַחְטָא,
וּבְפֶרֶט בְּשַׁעַת אֲכִילָה תִזְכְּנֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי לְאִכּוֹל בְּקִדְשָׁה וּבְטַהְרָה גְדוֹלָה, עַד שְׂנֻזְכָּה
לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ תְּמִיד בְּשַׁעַת הָאֲכִילָה אֵת הִירָאָה הַקְדוּשָׁה הַנִּגְשָׁת וּבָאָה אֶל הָאָדָם
אֹז, וְעַל-יְדִי-זֶה נִזְכָּה לְבַטֵּל וּלְהַמְתִּיק כָּל מִינֵי צַעַר וְיִסּוּרִין וְכָל הַדִּינִים שְׂפִעוּלָם,
מַעֲלֵינוּ וּמַעֲלֵי כָּל עַמָּךְ בֵּית-יִשְׂרָאֵל. וְעַל-יְדִי-זֶה תִזְכְּנֵנִי לְעֵלוֹת מִבְּחִינַת מְדֻרְגַת חַי
לְמְדֻרְגַת אָדָם דְּקִדְשָׁה בְּאַמֶּת, שֶׁהוּא גֶדֶר מְדַבֵּר, וְנִזְכָּה לְדַבּוֹר דְּקִדְשָׁה תְּמִיד. וְתִזְכְּנֵנִי
לְעֵלוֹת בְּכָל פְּעַם מְדֻרְגָא לְדֻרְגָא עַד שְׂנֻזְכָּה לְעֵלוֹת וּלְהַכְלִיל בְּבַחֲיַנַת אָדָם הָעֲלִיּוֹן,
שְׂנֻזְכָּה לְבַחֲיַנַת שְׂכִינָה מְדַבְּרַת מִתּוֹךְ גְּרוּגְנוֹ:

ו אלול

רְבִזְנוּ שֶׁל עוֹלָם, הַקְּשִׁיתִי לְשִׂאוֹל, אֲבָל לְפִי גִדֵּל רַחֲמֶיךָ וְחִנּוּנוֹתְךָ, אֵינִי שׁוֹם דְּבָר
רַחוּק, כִּי בְּאַמֶּת יְדַעְתִּי אֲשֶׁר לְפִי שִׁפְלוֹת פְּחִיתוֹת מְדֻרְגָתִי, אֵינִי לִי פֶה לְדַבֵּר
וּלְבַקֵּשׁ אֶפְלוֹ עַל דְּבַר קָטָן שְׂבִקְטָנִים, וְאֵינִי שׁוֹם דְּבַר קִדְשָׁה שְׂבִעוּלָם שְׂלֵא יְהִיָּה עֲצוּם

ונשגב ומרומם ומרחק ממני בתכלית ההתרחקות וההתרוממות אשר אי־אפשר לבאר. אבל כבר שמענו מרחוק גדלתך וענותנותך ורחמיך וחסדיך הרבים בלי שעור, ומעט ראיתי בעיני. על־כן יש לי גם־כן תקוה ופתחון פה לשאול ולבקש ממך אפלו על המדרגה הגדולה שבגדולות, כי אין דבר נמנע ממך, וממך לא יפלא כל דבר, הן כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה. ורק בשביל זה בראת עולמך כדי להראות טובך ורחמיך וחסדיך לכל החפצים ומשתוקקים לקבלם, וכל מה שאני רחוק וחיב ביותר, יתגלה ביותר על־ידי דיקא, רב טובך וחסדיך וחנינותך אשר זהו עקר גדלתך, ובשביל זה בראת כל העולמות בלם. כי לא יתגלו נוראות נפלאות טובך וחסדיך על־ידי שאתה גומל חסד וטוב לצדיקים אמתיים העובדים אותך באמת כל ימי חייהם במסירות נפש באמת, כי הם זוכים למה שזוכים על־ידי מעשיהם הטובים. אבל באיש כמוני יתגלו דרכי טובך וחסדיך ורחמינותך וחנינותך הנוראים ונפלאים ונשגבים מכל השכליות בלי שעור וערך ומספר, כשתקרב מרחק ופגום וחיב כמוני אלקך תתברך, כי יכתירו צדיקים כי תגמול עלי. עזרני עוזר דלים, הושיעני בעל הישועות, אל תפשיני ואל תעזובני אלהי ישעי, יהיו לרצון אמרי־פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

לט

[על־פי תורה ע"ח - ואתחנן מענן פראסטיק]

וְאֶתְחַנֵּן אֵל יְהוָה בְּעַת הַהֵיא לְאָמֹר, אֲדַנִּי אֱלֹהִים אַתָּה הַחֲלוֹת לְהַרְאוֹת אֶת עַבְדְּךָ אֶת גְּדֻלָּתְךָ וְאֶת יְדְךָ הַחֲזָקָה, אֲשֶׁר מִי אֵל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כַּמַּעֲשִׂיךָ וּכְגִבּוּרֹתֶיךָ. אַעֲבֶרָה נָא וְאֶרְאֶה אֶת הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן, הַהַר הַטּוֹב הַזֶּה וְהַלְּבָנוֹן. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מָלֵא רַחֲמִים, חוֹנֵן אֶת מִי שְׂאִינוּ רְאוּי לְחוֹן, מְרַחֵם אֶת מִי שְׂאִינוּ רְאוּי לְרַחֵם, עוֹשֶׂה חֶסֶד חֲנֻם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. וּכְבֹר עֲשִׂיתָ חֲסָדִים רַבִּים בְּכָל־לַיּוֹת וּבִפְרָטֵי־הֵם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, עַד הִנֵּה עֲזַרְנוּ רַחֲמֶיךָ וְלֹא עֲזַבְנוּ חֲסָדֶיךָ, וְגַם עִמִּי הַשֶּׁפֶל וְהַנְּבִיזָה גְּמֵלְתָּ חֲסָדִים וְטוֹבוֹת רַבּוֹת בְּלִי שִׁיעוֹר וְעֶרְךָ וּמִסְפָּר. וְאֵלּוּ פִי מָלֵא שִׁירָה בָּיָם וְלִשׁוֹנִי רִנָּה כַּהֲמוֹן גְּלִיּוֹ וְכוּ', לֹא אֶסְפִּיק כָּל יְמֵי הַיְּהוּדוֹת לְךָ וּלְשִׁבְחֶךָ וּלְפָאֲרֶךָ וּלְבָרְךָ וּלְקַדְּשׁ אֶת שִׁמְךָ, לְהַיְּהוּדוֹת וּלְהַלְלֵל וּלְסַפֵּר אַחַת מִנִּי אֶלְךָ אֶלְפֵי אֶלְפִים וְרַבִּי רַבּוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת נְסִים וְנִפְלְאוֹת וְחֲסָדִים רַבִּים וְעֲצוּמִים חֲסָדֶי חֲנֻם אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ עִמִּי מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, מָה אֹמֵר וּמָה אֲדַבֵּר, בְּמָה אֶקְדֵּם יְהוָה אֲבִי לְאֱלֹהֵי

מרום. ומאזוה אוצר מתנת חנם אשר גמלת עמי אתחיל לדבר תחלה, כי כל חסד וחסד אשר עשית עמי החוטא והפגום, הוא אוצר מלא מתנות חנם אשר בחסדיך הרבים חזקתני בתשוקת אמונתך, וזכיתני להיות בכלל ישראל עבדיך אשר בהם בחרת, ועזרתני בכל עת לחטוף מזה העולם העובר כמה וכמה נקודות טובות, אשר זכיתני ברחמיך בכל יום ובכל עת לעסק מעט בתורה ותפלה, ולקיים כמה מצות, ולפרוש ולבדל מפמה עברות. והיית בעזרי לבלי לילך בעצת רשעים, ולבלי לעמוד בדרך חטאים, ולבלי לישב במושב לצים. והכנסת בי בכל עת להשתוקק ולכסוף ולהתגעגע אליך, ולהתחבר ליראיך ותמימיך, מה רב טובך אשר עשית עמי בתוך כלליות ישראל עמך, אשר נתת לנו מתנות טובות כאלה, מתנות יקרות כאלה, שהיו גנוזים בבית גנוז מעולם, עד שבא מושיע ורב, נאמן ביתך, משה רבנו עליו השלום, והביא לנו חמדה גנוזה שעשועים יום יום, אשר אין ערך אליה, וכל חפצים לא ישוו בה, רבות עשית אתה יהוה אלהי עם כלליות ישראל, ועם כל אחד ואחד בפרטיות בכל יום ויום, נפלאותיך ומחשבותיך אלינו אין ערך אליך אנידה ואדברה עצמו מספר. ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא שמך מלבנו תמיד לעולם ועד, נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידיך ועל נשמותינו הפקודות לך, ועל נסיון שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת, ערב ובקר וצהרים, הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך פי מעולם קוינו לך. ועתה אשר באתי לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו מלא חסדי חנם תמיד. חנני מאוצר מתנת חנם, וזכני לעלות לארץ ישראל חיש קל מהרה בשנה הזאת, אולי אזכה לקבל שם קדשה וטהרה מעשר קדשות הכלולות שם, באפן שאזכה מעתה לשוב אליך באמת, ולקדש ולטהר עצמי מעתה ועד עולם, ולזכות ליראת שמים באמת:

ז אלול

רבנו של עולם, אין לי פה לדבר ולא מצח להרים ראש, רק באתי כעני בפתח, החיב והחוטא והפושע, שואל ומבקש בדת מבלבל ובלשון עלגים, מתנת חנם לבר, בכח וזכות הצדיקים הגדולים שזכו לארץ ישראל אחרי מגיעות רבות, וזכו לחתור ולהמשיך האוצר מתנת חנם על כל באי עולם, בזכותם וכחם לבר תמכתי יתדותי, לבוא לפניך עתה גם עתה, לשאול ולבקש ממך מתנת חנם, שתחנני מהאוצר מתנת חנם, הפתוח ועומד לפני הצדיקים הקדושים, משם תחנני ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים, ותעשה את אשר בחקיך אלך ואת מצותיך אשמור מעתה ועד

עולם, ותזכני ותורני ותלמדני הדרך והנתיב והעצה, באפן שאזכה חיש קל מהרה לעבר ולדלג על כל המניעות והעכובים והסכסוכים והבלבולים המונעים אותי מלבא לארץ-ישראל, הן מניעות מחמת ממוז, הן שאר כל מיני מניעות שבעולם, ובפרט כל מיני מניעות המח, הכל באשר לכל אזכה לשבר ולכטל מהרה מהרה, באפן שאזכה מהרה בסמוך לילך ולבא לארץ-ישראל, ואזכה לבוא לשם בשלום, ולהמשיך שם עלי קדשה וטהרה ויראה שלמה מכל העשר קדשות הכלולים בארץ-ישראל, שהם בחינות עשרה מאמרות שבהם בראת עולמך, אשר בהם כלולים ונעלמים העשרת הדברות שהם כלליות התורה הקדושה, אשר כל העשרה מאמרות עשר קדשות האלה, כלולים מכל היראות הקדושות. רבונזי של עולם, אדיר איוז ונורא, זכני לכל הקדשות והיראות האלה, באפן שאזכה לשוב אליך בתשובה שלמה באמת, ולעבדך באמת ביראה ובאהבה ללמד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה:

רבונזי של עולם, מה אדבר ואתה ידעת אותי, אך כבר הודעתנו שצריכין להתפלל בפה מלא, ואתה שומע תפלת כל פה, ועל זה תמכתני יתדותי לבוא גם עתה בתפלה ותחננני לפניה בעל הרחמים, בעל החסד, בעל החמלה והחנינה, ואני מקוה ממקום שאני שם, לעלות מהרה לארץ-ישראל, אולי אזכה שם מה שאזכה, באפן שאמצא דרך ונתיב וכח ועצה אמתית שאזכה לקימה, באפן שאזכה להתקרב אליך באמת באהבה וביראה, ולשוב אליך באמת מעתה ועד עולם. אבי שבשמים, חושב מחשבות לכל ידח ממך נדח, אל תבישני משברי, ואל תחפירני מתקנותי, ואל תאטום אזנך מזעקתי, לא תאמץ את לבך מאחיד האביון, ואל תסתיר פניך מתשוקתי וכסופי, אשר זה כמה אני נכסף ומשתוקק לשוב אליך באמת. יהמו ויכמרו מעיד עלי, ותקרביני מעתה אליך ולעבודתך באמת, ואל תעשה עמי פחמאי, ואל תגמלני כמפעלי, כי אתה ידעת את יצרי, ואתה יודע מקומי מתחלה ועד סוף, ובדרך הכל, ובדרך להסיר רוע לבבי וקשיות ערפי, ותקף תאותי, ועזות גופי, כמו שכתוב: ואשר הרעותי, כי בדרך הכל, ובדרך כח וגבורה ובדרך לגדל ולחזק לכל. ועליך לבד השלכתי את יהבי, עליך לבד אני נשען ונתלה ונסמך, כי אתה גבור ורב להושיע, הן כל תוכל ולא יבצר ממך מוזה, ומי יאמר לך מה תעשה. השיבנו ואשובה כי אתה (יהוה) אלהי, רפאני יהוה וארפא, רפואת הנפש ורפואת הגוף, הושיעני ואושעה כי

תהלתִי אָתָּה. חַנּוּנִי מֵאוֹצֵר מִתְּנַת חַנּוּם בְּכַח וּזְכוּת הַצְדִּיקִים הַגְּדוֹלִים הָעֲנוּיִם בְּאֵמֶת, הַהוֹלְכִים בְּתַמִּימוֹת בְּאֵמֶת, וְעוֹשִׂים עֲצָמָם בְּאֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים לְגַמְרֵי בְּאֵמֶת, אֲשֶׁר אָתָּה לְבַד יוֹדֵעַ גְּדֹל קִדְשָׁתָם וּמַעֲלָתָם וְעֵצָם כַּחֵם, עַד אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם כַּח לְהַרִים וּלְהַגְבִּיהַ גַּם אוֹתִי מִמָּקוֹם שְׁאֵנִי שֵׁם לְקַרְבְּנִי אֱלֹהִי, וּלְהַבִּיאֵנִי מֵהַרָּה לְאַרְצ־יִשְׂרָאֵל, וּלְזַכּוֹת אוֹתִי וּלְתַקֵּן כָּל מָה שֶׁקִּלְקַלְתִּי, וְלֹא אֵצֵא מִן הָעוֹלָם הַזֶּה עַד שְׂאֲתַקֵּן בְּכַחֵם אֵת כָּל אֲשֶׁר שַׁחַתְתִּי, לֵב טָהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נְכוֹן חֲדָשׁ בְּקַרְבִּי, הִשְׁיבָה לִי שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִסְמְכֵנִי, עֲזֹרְנִי עֲזֹרְנִי, הוֹשִׁיעֵנִי הוֹשִׁיעֵנִי, כִּי אֱלֹהִי לְבַד שִׁפְחַתִּי כִפִּי. פִּרְשֵׁתִי יְדֵי כָל הַיּוֹם, נַפְשִׁי בְּאַרְץ עֵיפָה לֶךְ סֵלָה. מִקְצֵה הָאָרֶץ אֱלֹהִי אֶקְרָא בְּעַטְמָךְ לְבִי בְּצוֹר יְרוּם מִמֶּנִּי תִנְחַנֵּנִי. נִכְסְפָה וְגַם כְּלָתָה נַפְשִׁי לַחֲצוֹת יְהוָה לְבִי וּבִשְׂרֵי יִרְגְּנוּ אֶל אֱלֹהֵי חַי. אֱלֹהִים אֵלֵי אָתָּה אֲשַׁחֲרֶךָ צְמָאָה לֶךְ נַפְשִׁי כִּמָּה לֶךְ בִּשְׂרֵי בְּאַרְץ צִיָּה וְעֵנָף בְּלֵי מַיִם. כֵּן בְּקִדְשׁ חֲזִיתֶיךָ לְרֹאוֹת עֶזְךָ וּכְבוֹדֶךָ:

וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רַב חֶסֶד וּמִרְבָּה לְהַטִּיב, שֶׁתַּרְחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיבִים, וְתוֹרְנִי וְתַלְמִדְנִי וְתַדְרִיכֵנִי בְּדַרְכֵי הַתְּמִימוֹת וְהַפְּשִׁיטוֹת בְּאֵמֶת, שְׂאוּכָה לְהַיּוֹת תָּמִים עִם יְהוָה אֱלֹהֵי, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת בְּאֵמוּנָה שְׁלֵמָה וַיִּשְׁרָה בְּלֵי שׁוּם חֲכָמוֹת שֶׁל הַבַּל כָּלֵל, כִּי אָתָּה יוֹדֵעַ שְׂאִין לָנוּ שׁוּם דֶּרֶךְ לְהַתְקַרֵּב אֱלֹהִי כִּי אִם עַל-יְדֵי פְּשִׁיטוֹת וְתַמִּימוֹת גָּמוּר בְּאֵמֶת וְאֵמוּנָה שְׁלֵמָה. וְאֵנִי מֵאֵמִין וּמִבִּין מִרְחוֹק שְׂאֵפְלוּ בְּעַמְּךָ נְפִילְתָנוּ עִתָּה בְּתַקְּףָה הַגְּלוּת הַמֵּר הַזֶּה בְּגוֹף וְנַפֶּשׁ, יֵשׁ דְּרָכִים שֶׁל תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת וְאֵמוּנָה, שֶׁכָּל אָדָם בְּאֲשֶׁר הוּא שֵׁם יִכּוֹל לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ עַל-יְדֵי-זֶה, וְלִמְצֵא לוֹ דֶּרֶךְ יִשָּׁר וְעֵצוֹת נְכוֹנוֹת עַל-יְדֵי דְרָכֵי הַתְּמִימוֹת וְהַפְּשִׁיטוֹת אֵיךְ לִמְצֵא אוֹתָךְ בְּכָל מְקוֹם, אֲפֹלוּ מִי שֶׁנִּפְּל לְמָקוֹם שֶׁנִּפְּל, כִּלָּם יִכּוֹלִים לַעֲלוֹת מִנְּפִילְתָם וּוִירִידָתָם, וּלְהַתְקַרֵּב וּלְהַתְדַבֵּק אֱלֹהִי, וּלְרַצוֹת וּלְפִיִּם אוֹתָךְ בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת בְּתַפְלָה וְתַחֲנוּנִים בְּאֵמֶת וּבְאֵמוּנָה שְׁלֵמָה, כִּי בְּאֵלֶּה חֲפֵצְתָּ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: עֵינֵי בְּנַאֲמֵנִי אֶרְץ לְשִׁבְת עַמְּדִי, הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ תָּמִים הוּא יִשְׁרַתְנִי, וְנֹאמַר: אֲשֶׁרִי תְּמִימֵי דֶרֶךְ הַהוֹלְכִים בְּתוֹרַת יְהוָה:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, עוֹשֶׂה חֶסֶד חַנּוּם בְּכָל דּוֹר, אָתָּה בְּרַחֲמֶיךָ וּחֶסֶדֶיךָ חַנּוּם, בְּרֹאֲתָ וּקְיַמְתָּ עוֹלָמְךָ כ"ו (עֲשָׂרִים וְשֵׁשׁ) דוֹרוֹת קוֹדֵם מִתַּן תּוֹרָה, שְׂאֵז הָיָה הָעוֹלָם מִתְקִים בְּלֹא תּוֹרָה, כִּי אִם בְּחֶסֶד חַנּוּם לְבַד. רַחֵם עָלֵינוּ גַם עִתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיבִים,

וּפְתַח לָנוּ אוֹצְרוֹ הַטּוֹב, אוֹצַר מִתְּנַת חַנּוּם, וְעִשָּׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד חַנּוּם בְּכָל עֵת, וְאַפְלוּ בַעֲת שְׂאֵנוּ מִתְּבַטְּלִים מִדְּבַרֵי תוֹרָה, רַחֵם עָלֵינוּ בְּזִכּוֹת הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים הָאֲמִתִּיִּים, וְתִשְׁפִיעַ עָלֵינוּ כָּל טוֹב, וְתִקֵּים אוֹתָנוּ בְּחֶסֶד חַנּוּם, כְּמוֹ שֶׁקִּיַּמַּת עוֹלָמְךָ בְּחֶסֶד חַנּוּם, כִּי דוֹרוֹת קוֹדֶם מִתַּן תוֹרָה, רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ וְעֲזָרְנוּ וְזַכְּנוּ שְׁנוֹזְפָה לְהַגִּית בְּדְבַרֵי תוֹרָתְךָ יוֹמָם וְלַיְלָה, וְאַזְכֶּה לְהַרְבּוֹת בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה בְּהַתְמַדָּה גְּדוֹלָה בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה לְשִׂמְךָ הַגְּדוֹל בְּאַמֶּת:

וּתְפַתַּח אֶת לְבִי בְּתִלְמוּד תוֹרָתְךָ, שְׂאֲזֶכֶה לְהִבִּין וּלְהַשְׁכִּיל הַעֲמֻקּוֹת וְהַנְּעִימוֹת וְהַמְּתִיקוֹת שֶׁבְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה וְהַטְּהוֹרָה וְהַתְּמִימָה. וְתוֹרְנִי וְתִלְמַדְנִי בְּכָל עֵת שְׂאֲזֶכֶה לִידַע תְּמִיד בְּאַמֶּת אֵיךְ לְהַתְּנַחַג בְּעֵינֵי בְּטוּלָה שֶׁל תוֹרָה זֶהוּ קִיּוּמָה, שְׂאֲזֶכֶה לְלַמֵּד יוֹם וְלַיְלָה בְּהַתְמַדָּה גְּדוֹלָה, וְלִידַע וּלְכוּן הַזְּמַן הַמוֹכְרָח לְהַתְּבַטֵּל, שְׂיִהְיֶה הַכֹּל יָפֵה בַעֲתוֹ בְּמוֹעֵדוֹ וּבְזַמְנוֹ, כִּי גְלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ אֲדוֹן כָּל, נוֹתֵן הַתּוֹרָה, כִּי בְּשֵׁר וְדָם אֲנַחְנוּ וּמְחוּמָר קוֹרְצָנוּ, וּבְהִכְרַח לְהַתְּבַטֵּל קִצַּת לַפְּעָמִים מִלְמוּד הַתּוֹרָה, כִּי צְרִיכִין זְמַן לְאֹכֹל וּלְשִׁתוֹת וּלְיִשׁוּן בְּשִׁבְלֵי קִיּוּם הַגּוּף, וְלַעֲסֵק בְּצָרְכֵי פְּרִנְסָה וּשְׂאָר הַכְּרַחֲיוֹת הַגּוּף, אוֹ לְהַתְּבַטֵּל לַפְּעָמִים לְפַקֵּחַ אֶת הַדַּעַת שֶׁלֹּא יִתְּבַלְּבַל מְרַבּוּי הַלְּמוּד יוֹתֵר מִהַמְּדָה. וּבְאַמֶּת לְפִי עֵצִים קְדִישַׁת מְתִיקוֹת וְנַעֲמִימַת תוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה, בְּוֹדָאֵי הִיָּה רְאוּי לָנוּ לְכַלֵּי לְהַתְּבַטֵּל לְעוֹלָם מִדְּבַרֵי תוֹרָה אֲפֹלוּ שְׁעָה קְלָה, כִּי הִיא חֵינּוּ וְאַרְךְ יְמֵינוּ, וְאֵיךְ אֲפָשֶׁר לְפָרוֹשׁ מִחַיִּים אֲמִתִּיִּים אֲפֹלוּ רַגַע אַחַת. אֵיךְ כְּבָר גְּלִיַּת לָנוּ שְׂזָה אִי-אֲפָשֶׁר בְּשׁוּם אִפֵּן בְּעוֹלָם לְכַלֵּי לְהַתְּבַטֵּל כָּלֵל, כִּי בְּהִכְרַח צְרִיכִין לְהַתְּבַטֵּל לַפְּעָמִים בְּשִׁבְלֵי צָרְכֵי הַגּוּף הַמְּכַרְחִים. עַל-כֵּן רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים, וְזַכְּנוּ לְהַתְּקַרֵּב לְצְדִיקִים אֲמִתִּיִּים הַמְּקִיְמִים אֶת כָּל הָעוֹלָם בְּתוֹרָתָם וּקְדִישָׁתָם וּבְדְרָכֵי פְּשִׁיטוֹתָם הַנְּפִלְאִים, שְׁנוֹזְפָה בְּכַחֵם וּזְכוֹתָם לְהַמְּשִׁיךְ עָלֵינוּ קְדִישָׁה וְחַיּוּת וְכָל טוֹב בְּכָל עֵת, מִהָאוֹצַר מִתְּנַת חַנּוּם הַפְּתוּחַ וְעוֹמֵד לְפָנֶיךָ. אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-יָדָה הֵם מְחִיִּין אֶת עֵצְמָם בַּעֲת שְׁבַטְטִלִים מִן הַתּוֹרָה, וּבְזָה הֵם מְחִיִּין אֶת כָּל הָאֲנָשִׁים הַפְּשׁוּטִים שֶׁבְּעוֹלָם (שְׁקוֹרִין: פְּרָאסְמָאִים), הֵן בַּעֲלֵי תוֹרָה בַּעֲת שְׁבַטְטִלִים מִן הַתּוֹרָה, וְהֵן אֲנָשֵׁי הַהֶמוֹן וְעַמֵּי הָאָרֶץ, וְאַפְלוּ הַמְּנַחִים בְּשָׂאוֹל תַּחְתִּיּוֹת וּמִתַּחְתִּיו רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְאַפְלוּ אוֹמִין דְּעִלְמָא, כָּלֵם הֵם מְחִיִּין עַל-יְדֵי דְרִכְיָהֶם הַנְּפִלְאִים, שְׁעוֹשִׂים עֵצְמָם לַפְּעָמִים כְּאֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים לְגַמְרֵי, וּמְמַשִּׁיכִים חַיּוֹת וְשַׁפַּע טוֹב מְקִיּוּם הָעוֹלָם קוֹדֶם מִתַּן תוֹרָה שֶׁהִיָּה מִתְּקִים הָעוֹלָם בְּחֶסֶד חַנּוּם עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה הַנְּעֻלְמָת, שֶׁהוּא הַדְּרָךְ לְכַבּוֹשׁ אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל:

אָנָא יְהוָה, מְלֵא רַחֲמִים, זָכְנוּ וְעִזְרוּנוּ לְהִתְקַרֵּב וּלְהַכְלִיל תְּמִיד בְּצַדִּיקִים הַנּוֹרָאִים
הָאֵלֹהִי שֵׁישׁ לָהֶם כַּח לְהַחֲיוֹת כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם אֲפֹלוּ בַעַת רַחוּקִים מֵהַתּוֹרָה, כָּל
אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי רַחוּקוֹ. כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ מְלֵא רַחֲמִים, כִּי עַתָּה אֵין לָנוּ שׁוּם כַּח וַחֲיוֹת
וְקִיּוּם כִּי אִם בְּכַח וּזְכוּת הַצַּדִּיקִים הַקְּדוּשִׁים הַנּוֹרָאִים הָאֵלֹהִי, וְעִזְרוּנוּ וּזְכְנוּ לְהִתְקַרֵּב
אֵלֵיהֶם, וּלְקַיֵּם דְּבָרֵיהֶם וְלִילָךְ בְּדַרְכֵיהֶם בְּאַמְתָּ, לְהַתְנַהֵג בְּדַרְכֵי הַתְּמִימוֹת וְהַפְּשִׁימוֹת
בְּאַמְתָּ וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה, בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת שֶׁל הָעוֹלָם כָּלֵל. וְאַזְכֶּה לְהַחֲיוֹת אֶת עַצְמִי
וּלְשַׁמַּח אֶת נַפְשִׁי תְּמִיד עַל־יְדֵי הָאַמוּנָה לְבָד, שֶׁהִיא יְסוּד וְעֶקֶר הַכֹּל. וְאַזְכֶּה לְיֹדֵעַ
וּלְהֶאֱמִין תְּמִיד, כִּי אַתָּה בְּרֵאתָ עוֹלָמְךָ בַּעֲשֶׂרָה מְאֻמְרוֹת, וּבְהֵם נַעֲלָמִין עֲשֶׂרֶת
הַדְּבָרוֹת, שֶׁהֵם כָּלֵל תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, וּבְכָל הַדְּבָרִים וְהַחֲפָצִים שֶׁבְּעוֹלָם, וּבְכָל
הַמְּלָאכּוֹת וְהָעֵסְקִים וְהַמְּשָׂא-וּמְתוֹן, בְּכָל הַמַּחְשְׁבוֹת וּדְבוּרִים וְעֲשִׂיּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם,
בְּכֵלֶם יֵשׁ בְּהֵם הַעֲשֶׂרָה מְאֻמְרוֹת שֶׁבְּהֵם נִבְרָאוּ כָלֶם, אֲשֶׁר בָּאֵלוּ הַעֲשֶׂרָה מְאֻמְרוֹת
נַעֲלָמִין הַעֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת שֶׁהֵם כָּלֵל הַתּוֹרָה. וְעַל־יְדֵי־זֶה אֲזַכֶּה לְקַשֵּׁר וּלְדַבֵּק אֶת
עַצְמִי אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְהַתּוֹרָה תְּמִיד כְּכֹל עַת וְרַגַע, בְּדֶרֶךְ תְּמִימוֹת וּפְשִׁימוֹת בְּאַמְתָּ,
אֲפֹלוּ בַעַת שְׂאֵנִי מוּכָרַח לְהִתְבַּטֵּל מִן הַתּוֹרָה. וְתַחֲזֹק וְתִאֲמִין אֶת לִבִּי לְבְלִי לְפוֹל
מִשׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם, וְלֹא יוּכַל הַבַּעַל דְּבַר וְהַסְּטָרָא אַחֲרָא לְהַחֲלִישׁ אֶת דַּעְתִּי בְּשׁוּם
אִפֵּן בְּעוֹלָם. וְאַדַּע וְאַאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה וְחֻזְקָה תְּמִיד, שְׂאֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם
כָּלֵל, אִיךְ שֶׁהוּא, אִיךְ שֶׁהוּא, כִּי רַחֲמִיךָ לֹא כְּלִים לְעוֹלָם. וְאַתָּה מְנַסֶּה אֶת כָּל אָדָם
בְּכָל עַת, וְאַתָּה מְגַלְגֵּל וּמְסַבֵּב עִם כָּל אָדָם גְּלוּגִלִּים וְסַבּוֹת נִפְלְאוֹת, וְאַתָּה חֲפִין
שֶׁהָאָדָם יַחֲזֹק יְדוֹ בַּהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל עַת, אִפֵּן אִם הוּא כְּמוֹ שֶׁהוּא, כִּי לִית רְעוּתָא
טָבָא דְאַתְאֲבִיד, וְיִקָּר וְחִבִּיב בְּעֵינֶיךָ מְאֹד מְאֹד, כָּל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שֶׁהָאָדָם מְנַשֵּׂא
עַצְמוֹ לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ מִמְּקוֹם שֶׁהוּא שָׁם, וּמְחַזֵּק אֶת עַצְמוֹ בְּרַחֲמֶיךָ וְחֲסִדֶיךָ לְקוּיּוֹת
וּלְצַפּוֹת בְּכָל עַת לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּכָל פֶּעַם מְחֻדָּשׁ. כְּאֲשֶׁר גְּלִית לָנוּ הַתְּנוּצָצוֹת נִפְלְאוֹ
מַעֲצָם פְּלֵאֵי חֲסִדֶיךָ וְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְהַעֲצוּמִים מְאֹד, עַל־יְדֵי צַדִּיקֶיךָ הַקְּדוּשִׁים
הָאַמְתִּיִּים, שְׂאֲחֻזוֹ בְּנוֹ וְחֻזְקוֹ יְדִינוּ בְּכָל עַת, וְקִרְאוּ בְּקוֹל גְּדוֹל וְהַשְׁמִיעוּ אוֹתְנוּ 'שְׂאֵין
שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל':

ט אלול

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, אַתָּה יוֹדֵעַ מַעֲמָד וּמַצְבַּי שֶׁל יִשְׂרָאֵל כְּעַת בְּסוֹף
הַגְּלוּת הַמֵּר הַזֶּה, אֲשֶׁר קָרוֹב לְבוֹא עַת קִצְנוּ, וְאַתָּה מְצַפֶּה בְּכָל יוֹם וּבְכָל עַת
וְרַגַע שֶׁיָּבוֹא גּוֹאֵל צְדָקְנוּ, וּנְפִשׁוֹת עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל מִתְּנַעֲגָעִים וּמִשְׁתּוֹקְקִים וְנִכְסְפִים

אלויד וְלַעבוֹדֶתְךָ בְּכָלוֹת הַנֶּפֶשׁ, אֲשֶׁר לֹא הָיְתָה כְּזֹאת מֵעוֹלָם. אֲבָל הַבַּעַל דָּבַר הַנִּיחַ עֲצָמוֹ לְאַרְבוֹ וּלְרַחְבוֹ, וּבִלְבָּל אֶת הָעוֹלָם מְאֹד מְאֹד, וְהַכְּנִים מִחֻלְקַת גְּדוֹל בְּעוֹלָם, וְנַעֲשֶׂה קַמְגוֹרְיָא גְדוֹלָה בֵּין הַתְּלִמְיָדֵי חֲכָמִים, וְרַבִּים מִבְּנֵי פְרִיצֵי עַמְּךָ מִתְנַשְּׂאִים לְהַעֲמִיד חֲזוֹן וְנִכְשָׁלוּ. וְאֶפְלוּ בֵּין הַתְּלִמְיָדֵי חֲכָמִים הָאֲמִתִּיִּים נַעֲשֶׂה מִחֻלְקַת וּבִלְבוּל גְּדוֹל, עַד אֲשֶׁר אֵין אֶחָד יוֹדֵעַ הֵיכָן הָאֲמֶת. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ, וְזַכְּנוּ שְׁלֵא יִהְיֶה לָנוּ שׁוּם חֵלֶק בְּמִחֻלְקַת עַל הַצְּדִיקִים וְהַכְּשָׁרִים הָאֲמִתִּיִּים, וְתֵאִיר עָלֵינוּ בְּחֻסְדֶּיךָ חֲנֻם וְתִגְלֶה לָנוּ הָאֲמֶת לְאֲמֶתוֹ, שְׁנוֹכָה לַיָּדַע מִהַצְּדִיקִים וְהַכְּשָׁרִים הָאֲמִתִּיִּים שְׂבִדוֹר הַזֶּה, וְלִהְתְּקַרֵּב אֲלֵיהֶם וְלִהְפָּלֵל בָּהֶם, וְלִילֹךְ בְּדַרְכֵיהֶם בְּאֲמֶת וּבִפְשִׁיטוֹת וּבְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה, בְּתַמִּימוֹת גָּמוּר בְּלֵי שׁוּם חֲכָמוֹת שֶׁל הַכָּל הַנְּהוּגִים בְּעוֹלָם עִתָּה. וְאִזְכָּה לְבוֹא לְתוֹךְ שְׁמַחָה גְדוֹלָה בְּכָל עֵת, עַל־יְדֵי הַפְּשִׁיטוֹת וְהַתְּמִימוֹת וְהָאֲמוּנָה שְׁלֵמָה בְּךָ וּבְתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה וּבְצִדִיקֶיךָ וּיְרֵאֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים הַטּוֹבִים וְהַתְּמִימִים הַיִּשְׂרָיִם בְּלְבוֹתְתָם, הַהוֹלְכִים בְּדַרְכֶיךָ בְּאֲמֶת. וְתִרְחַם עָלַי וְתַחֲזֹק אֶת לְבָבִי לְכֹסֵף וְלִהְשָׁתוֹק וְלִהְתַּעֲנֵגַע בְּאֲמֶת לְאַרְצ־יִשְׂרָאֵל וְלִהְרַבּוֹת בַּתְּפִלָּה וְתַחֲנוּגִים עַל־זֶה בְּכָל יוֹם, עַד שְׁאִזְכָּה שְׁתַּפְּתַח לִי הָאוֹצֵר מִתְּנַת חֲנֻם, וְתַחֲנְנֵי בְּחֻסְדֵי חֲנֻם וְתוֹשִׁיעֵנִי מִהֲרָה לְבוֹא לְשֵׁם בְּשָׁלוֹם בְּלִי פְּנֵעַ, וְלִהְמַשִּׁיךְ עָלַי כָּל הָעֵשֶׂר קְדָשׁוֹת שְׂבִאֲרֵץ־יִשְׂרָאֵל:

אָבִי שְׂבַשְׂמִים, עֲזֹרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי בְּדַרְכֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ הַנּוֹרָאוֹת, בְּדַרְכֵי עֲצוֹתֶיךָ הַיְדוּעוֹת לָךְ, עַל פִּי דַרְכֵי הַפְּשִׁיטוֹת וְהַתְּמִימוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים הָאֲמִתִּיִּים, בְּאֶפֶן שְׁאִזְכָּה לַעֲבוֹר וּלְדַלֵּג עַל כָּל מִינֵי קַמְנוֹת דְּקַמְנוֹת שֶׁכְּבָר נִפְלַתִי וְעִבְרַתִּי בָּהֶם דִּי וְהוֹתֵר, הָאוֹמֵר לְעוֹלָמוֹ דִּי יֹאמֵר לְצָרוֹתַי דִּי, וְתוֹרְנִי וְתִלְמְדֵנִי בְּכָל עֵת עֲצוֹת נִפְלְאוֹת אֲמִתִּיּוֹת, בְּאֶפֶן שְׁאִזְכָּה לְשַׂמַּח אֶת עֲצָמֵי תְּמִיד, וְאֶפְלוּ בְּמַלְי דְּשִׁטוֹתָא בְּמַלְי דְּבְדִיחּוֹתָא, וְחֻדוֹת יְהוָה יִהְיֶה מְעוֹז תְּמִיד, עַד אֲשֶׁר בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחֻסְדֶּיךָ חֲנֻם, תִּשָּׂא אוֹתִי עַל פְּנֵי נְשָׁרִים וְתִבְיָאֵנִי מִהֲרָה חוֹשֶׁה לְאַרְצ־יִשְׂרָאֵל לְאַרְצ־הַקְּדוּשָׁה, אוֹלֵי אִזְכָּה שֵׁם לִהְתְּקַרֵּב אֲלֶיךָ וְלִהְתַּחֲוֵל מִחֲדָשׁ בְּאֲמֶת לַעֲבֹדְךָ בִּירְאָה וְאִהְבָּה בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת בְּאֲמֶת וּבְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב:

אָדוֹן יְחִיד, מְלֵא רַחֲמִים, מְלִכֵי וְאֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֶתְפָּלֵל. שְׁמַע תְּפִלָּתִי, וּקְבַל קוֹל פְּגִיעַתִּי, וְהַרְצֵה לִי בְּתַחֲנְנֵתִי אִם מְצֹאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ הַמְּלֹךְ וּכְשֶׁר הַדְּבָר לְפָנֶיךָ, הַכֹּל בְּזִכּוֹת וּכְחַ הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים, עֲשֵׂה לְמַעַנְם וּמְלֵא אֶת שְׂאֵלְתִי וְעֲשֵׂה אֶת בְּקִשְׁתִּי, וְהִי עִמִּי וְעֲזֹרְנִי מֵעַתָּה, שְׁאִזְכָּה מֵעַתָּה לְסוּר מִרְעַ לְגַמְרֵי בְּאֲמֶת וְלַעֲשׂוֹת הַטּוֹב

בעיניך תמיד. ושמח את נפשי בכל עת, ואזכה להתחזק בעז וחדוה תמיד, ולשמח את עצמי בכל מיני שמחה שבעולם ואפלו במלי דשמותא, באפן שאזכה להיות בשמחה תמיד, ואזכה לאמונה שלמה וישרה, ולילך בתמימות ופשיטות באמת כרצונך הטוב, עד שאזכה לעוף מהרה לארץ-ישראל, ולבוא לשם בשלום, ולזכות שם לכל טוב אמתי ונצחי. ולא יהיה שום מניעה מגשמיית גופי על כל זה, רק אזכה שהצדיקים אמתיים יעשו עם נפשי ורוחי ונשמתי ועם כל גופי כמו שהם רוצים, לא כמו שתאוות גופי המגשם רוצים חס ושלום, רק אזכה לבטל רצוני מפני רצונך ורצון הצדיקים הקדושים האמתיים זכותם יגן עלינו:

רבוננו של עולם, רבוננו דעלמא כלא, רחם עלי ומלא משאלותי לטובה ברחמים שתחנני מאוצר מתנת חנם, ותקרבני אליך ממקום שאני שם עתה ברחמים גמורים ובחמלה גדולה, ותביאני מהרה לארץ-ישראל בחסד חנם לבד. כי בשביל מי בראת האוצר מתנת חנם, הלא הצדיקים אינם צריכים מתנת חנם, כי הם זוכים על-ידי מעשיהם הטובים למה שזוכים, כי הם אינם אוכלים נהמא דכסופא כלל. ואפלו בשעה שהם מתבטלים מדברי תורה ועושין עצמן כפשוטים לגמרי, ומחייין את עצמן מהאוצר מתנת חנם, הוא גם כן עבודה נפלאה ונוראה בדרך נפלא ונשגב מאד, אשר אתה משתעשע בזה מאד מאד, אשר בשביל זה מגיע להם עוד שכר נפלא יותר ויותר בכפלי כפלים, על-כן הצדיקים בודאי אינם צריכים מתנת חנם. ואם בשביל רשעים בראת האוצר מתנת חנם, הלא גלית לנו על-ידי צדיקך האמתיים שהרשעים בודאי אינם זוכים לקבל משם, על-כן בודאי עקר האוצר מתנת חנם הוא לעשות נחת רוח להצדיקים החפצים לקרב אליך את בניך שנתרחקו ממך, שהם יקבלו משם בעת פשיטותם, שהם מחייין עצמן משם, כדי להמשיך על-ידי-זה חיות דקדשה ושפע טוב לכל אשר נפלו ונתרחקו מאתך, לתומכם ולסעדם ולהחיותם ולהחזיקם בנפילתם ורחוקם העצום, לקרבם אליך על-ידי האוצר מתנת חנם, שמשם יכולים לקבל חסד חנם לקרב הכל אליך, באשר גלית לנו כל זאת בתורתך הקדושה. הן על כל אלה לבד אני נשען ונתלה ונסמך עדיו, וצופה מרחוק לאחרית טוב ותקוה טובה, ואני מעיז פני נגדך בעזות מצח כזה פנחושת וברזל בעקשנות דעקשנות לבקש עתה מלפניך שתעלני מהרה לארץ-ישראל ארץ החיים ארץ הקדושה, ותקרבני אליך באמת על פי דרכי הפשיטות והתמימות והאמונה שלמה באמת

ובשמחה גדולה, ככל אשר שאלתי מאתך מלא רחמים עד הנה. יהוה וגמור בעדי יהוה חסדך לעולם מעשה ידך אל תרף. יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. אמן ואמן:

מ

[על-פי תורה פ"א - בשאדם משמח עצמו בשמחה של מצוה]

י אלו

אדון השמחה והחדוה, אשר עז וחדוה במקומך, ואין עצבות לפניך כלל. עזרני והושיעני ברחמיך הרבים שאזכה לשמח את עצמי בכל עת תמיד, ותלמדני דעת, ודרך עצה תודיעני, באפן שאזכה להתגבר ולהתחזק תמיד על היגון והאנחה והעצבות, להרחיקם מעלי ומעל גבולי, לבלי להניחם לכנוס לאחוז ולגע בי כלל חס ושלום, רק להתגבר בכל עז להמשיך עלי שמחה וחדוה תמיד. אגילה ואשמחה בך ובישועתך הגדולה ובנפלאותיך וחסדיך הרבים והעצומים אשר עשית עמי ואשר אתה עתיד לעשות עמי, אשר בחסדיך הנפלאים תמכת גורלי להיות מזרע ישראל עם קדוש, אשר נתת לנו תורת אמת וחי עולם נטעת בתוכנו. חבלים נפלו לי בנעימים אף נחלת שפרה עלי. זכני ברחמיך הרבים להתגבר ולהתחזק בכל עת להמשיך עלי השמחה הגדולה והנפלאה הזאת תמיד, ואזכה לחזק את עצמי בשמחה גדולה כל-כך עד שתגיע השמחה לרגלי, שאזכה לרקד מחמת שמחה. ובפרט בשבתות יהוה ובמועדי יהוה מקראי קדש ובחנכה ופורים ובשאר שמחות של מצוה, תהיה בעזרי תמיד לשמחני בכל עז עד שאזכה לרקד הרבה מחמת שמחה. ואזכה לעסוק בתורה ולעשות כל המצוות בשמחה גדולה כל-כך עד שהשמחה תגיע עד רגלי, ואזכה להעלות את הרגלין למעלה, ועל-ידי-זה תרחם ותעלה ותקים את כל תומכי אוריתא שהם סמכי קשוט המחזיקים בלומדי תורה ונותנים להם מתת-ידם הטובה:

אנא יהוה, עזור להם ותשפיע להם כל טוב, עושר וכבוד וחיים, בנים ובני בנים, ויתרבו צאצאיהם כחול הים, ותברך את כל מעשה ידיהם ובכל אשר יפנו יצליחו (ובפרט וכו'). ותעזר להם ותעלה אותם בכל פעם מעלה מעלה, ותחזק את לבכם שיזכו בכל פעם להחזיק ביותר את הלומדי תורה באמת, ותמלא ידם ברכת יהוה שיוכלו להחזיק אותם בשלמות, למלא את להם כל צרכיהם לתת להם כל

מחסורם אשר יחסר להם, באפן שיזכו העוסקים בתורה לעסק בתורה ועבודה לשמה תמיד, בהרחבת הלב בלי שום בלבול ומרדת הפרנסה כלל. עזרני הושיעני מלא רחמים להיות בשמחה תמיד, למדני דרכי עצותיך האמתיות בכל עת, ותזכירני ותחזקני ותאמציני בכל עת להתעורר להיות בשמחה תמיד, לזכור בכל עת טובותיך הנוראות והנשגבות אשר אתה עושה עם כל אחד מישראל ועמי בפרטיות בכל עת ערב ובקר וצהרים, מעודי עד היום הזה. את נפלאותיך וטובותיך בלי שעור הידועות לי מקרוב ומרחוק, ואת נפלאותיך וטובותיך הנעלמות ונסתרות ממני, אשר אתה לבד עושה עמי נפלאות ונסים נוראים וטובות נצחיות בכל עת כדי לחיותני ולקיימני בקדשת ישראל לנצח, אשר אין טובה ושמחה גדולה מזאת, שכל אחד מישראל אפלו הפחות שבפחותים כמוני, זוכה לכמה נקודות טובות בכל יום, לקיים מצות הבורא יתברך, אשר הם חיינו וארך ימינו לעולמי עד ולנצח נצחים. אשרנו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו ומה יפה ירשתנו:

זכנו לזכור ולהאמין בחסדיך ונפלאותיך וטובך הגדול שאינו נפסק לעולם, ולשמח את עצמי על-ידיה תמיד. פתח לבי ודעתי, והאר עיני שכלי, והורני ולמדני בכל עת כל הדרכים והעצות שאפשר לשמח עצמי בהם באותה העת והשעה, באפן שאזכה להיות בשמחה תמיד, עד שאזכה בכל פעם לרקוד הרבה מחמת שמחה, ולהעלות כל הבחינות הנקראין רגלין לבחינת לבב חכמה, בבחינת ונבא לבב חכמה. ועל-ידיה יהיו נמתקין כל הדינים שבעולם מעלינו ומעל כל ישראל. ואזכה על-ידי השמחה והרקודין לתקן פגם הדבור הרע מה שפגמתי לפניך מעודי עד היום הזה בדבורים רעים הרבה, בפרט פגם דבורים רעים של לשון הרע ורכילות, הבל אזכה להעלות ולתקן בשלמות על-ידי שמחה ורקודין דקדשה. ותשמרני ותצילני מעתה מלדבר שום דבור רע, ובפרט מלשון הרע ורכילות, ואזכה לקדש את דבורי בקדשה גדולה בתכלית השלמות. ותשמרני ותצילני מפגם אמונה, ותזכני להעלות ולתקן כל פגמי האמונה על-ידי השמחה והרקודין דקדשה, ואזכה מעתה לאמונה שלמה באמת כראוי בתכלית השלמות כרצונך הטוב. ותעלה אותי גם במזון ועושר, שתשפיע לי מזון ועשירות הרבה דקדשה, באפן שאוכל לעסק בתורתך ועבודתך בלי טרדא ובטול כלל, ואזכה להרבות בצדקה ולהחזיק ידי העוסקים בתורה ועבודה באמת:

רבונו של עולם, אתה ידעת דוחק פרנסתנו כעת אשר כשל כח הסבל, רחם עלינו למען שמך, ומלא משאלותינו לטובה ברחמים, וזכנו להיות בשמחה תמיד, עד שנוכח לרקודין דקדשה ולהעלות כל בחינות הרגלין למעלה לקדשה עליונה, באפן שנוכח להמשיך שפע טובה ופרנסה טובה ועשירות גדול בקדשה ובטהרה, לנו ולזרענו ולכל עמך בית ישראל, ובפרט לכל תומכי אורתא. ותעזר לכל חשוכי בנים בנרע של קימא לעבודתך וליראתך (ובפרט וכו'), ותמשיך ברכה וחיים טובים לכל בנינו וצאצאינו, ותציל אותנו ואת כל דורותינו ואת כל ישראל מצער גדול בנים לעולם, ונוכח כלנו לגדל כל יוצאי חלצינו בלי שום צער ונזק. רק תהיה בעזרנו לגדלם בנחת בשלום ושלווה והשקט לתורה ולחפה ולמעשים טובים, לארץ ימים ושנים טובים לעבודתך ולתורתך וליראתך, וילכו יונקותם ויהי כזית הודם. ולא יהיה עקר ועקרה בנו ובזרענו לעולם, ויתרבו צאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל ככוכבי השמים וכחול הים לדור ודור עד עולם, ויהיו כלם עוסקים בתורה לשמה יומם ולילה ועושי רצונך באמת, ולא יסורו מכל דברי התורה ימין ושמאל אפלו פחוט השערה כל ימיהם לעולם, ויפירו כלם אותך באמת, וידעו אותך כלם למקטנם ועד גדולם:

רבונו של עולם, מלא משאלותינו לטובה ברחמים, וזכנו לבוא לכל מה שבקשנו מלפניך שנוכח להיות בשמחה תמיד, אגילה ואשמחה בחסדך אשר ראית את עניי ידעת בצרות נפשי, אשמחה ואעלצה כד אזמרה שמך עליון, שמח נפש עבדך כי אליך יהוה נפשי אשא. שבוענו מטובך ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת, תשמיעני ששון ושמחה תגלנה עצמות דבית. השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. אמן ואמן:

מא

[על-פי תורה פ"ב - כי תצא למלחמה מענין כסדר ושלם כסדר]

לחדש אלול

יא אלול

יהוה איש מלחמה יהוה שמו, יהוה עזו וגבור יהוה גבור מלחמה. רבונו של עולם, מרום וקדוש פועל גבורות עושה חדשות בעל מלחמות, רחם עלי למען שמך, והלחם בעדי מלחמות יהוה, ריבה יהוה את יריבי לחם את לוחמי. כי בעונותי

הרבים כבדה עלי המלחמה, וראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב. ובעונותי העצומים והרבים מאד מאד עד גבהי שמי השמים ועמקו מתהום רבה וכו', החלישו דעתי כל-כף, עד אשר מטעין אותי בדעתי השפלה, שפמעט אין בידי חס ושלום ללחום מלחמתי שאני מכרח להלחם בעולם המעשה הזה, ואין בידי לעמד נגד שונאי ואויבי בגשמיות ורוחניות, בפרט נגד תאוותי הרעות. אוי לי וי לי, מה אומר מה אדבר מה אצטרק, וגם זה מעצם נפלאותיך ונוראותיך אשר אני זוכה על-כל-פנים עדוין לדבר דברי אלה לפניך, לחלות פניך שתלחום בעדי מלחמתי נגד אויבי בגשמיות ורוחניות, כי באמת נפלאת היא בעיני, נפלאות תמים דעים, אוך על כי נוראות נפליתי נפלאים מעשיך ונפשי יודעת מאד. מה גדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבותיך, אשר אתה חושב מחשבות עדוין לקרבני אליך, ואתה מחזקני עדוין לפרש שיהתי זאת לפניך, לבוא לפניך להתפלל שתרחם עלי ותלחום בעדי מלחמותיך, ועל חסדיך ונסיך ונפלאותיך כאלה וכאלה אשר אני רואה מרחוק שאתה עושה עמי תמיד בכל יום ובכל עת ובכל שעה, מלבד מה שאני מאמין בנפלאותיך וחסדיך וגדלתך עד אין חקר הנעלם ממני לגמרי, כמו שכתוב: לעשה נפלאות גדולות לבדו כי לעולם חסדו. הן על כל אלה אני מחזק עצמי עדוין לצפות לישועתך, ולצפצף אמרתי מעפר, לרחמיך וחסדיך אשר לא תמו ולא כלו לעולם:

על-כן באתי לפניך מלא רחמים, מלך הכבוד, פועל ישועות בקרב הארץ, למדני איך לנצח אותך, שאזכה לפעול בקשתי ברחמים אצלך, שתלחום בעדי מלחמות יהוה, ותכניע ותשבר ותבטל כל אויבי תחתי בגשמיות ורוחניות, ותבטל ממני כל תאוותי הרעות וכל מדותי הרעות, ותורני ותלמדני בכל עת איך למלט נפשי מהם שלא אמושכם עלי חס ושלום. כי אתה יודע כי רבים רודפי וצרי, רבו משערות ראשי שונאי חנם עצמו מצמיתי אויבי שקר אשר לא גזלתי או אשיב, יהוה מה רבו צרי רבים קמים עלי (בפרט וכו'), אם יש לו יסורים משונאים המונעין אותו מעבודת ה' פרש פאן שיהתו ותפלתו עליהם), ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו, עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך. כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונו לפניך כי על רחמיך הרבים, מה אנו מה חיינו מה חסדנו מה צדקותנו מה ישועתנו מה בחנו מה גבורתנו, מה נאמר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, הלא כל הגבורים כאין לפניך, ואנשי השם בלא היו, וחכמים

כבלי מדע, ונבונים כבלי השכל. מכל שפן וכל שפן אלפי אלפים ורבי רבבות קל וחומר עד אין קץ, פגום ונשחת, דל ואכיון כמוני, חלוש דעה, חלוש כח כמוני, אוי, מי יקום בעדי ללחום מלחמה גדולה ונוראה כזאת, אשר מתעוררת כנגדי בכל עת בגשמיות ורוחניות, על מי לי להשען על אבי שבשמים:

רבנו של עולם, מה אומר מה אדבר מה אצטדק, כי אין מלה בלשוני הן יהוה ידעת בלה, אחור וקדם צרתני ותשת עלי כפכה, פליאה דעת ממני נשגבה לא אוכל לה, איך יזכה (נער) כמוני לבטל בחינת שלא כסדר לבחינת כסדר, במה יזכה נער כמוני לקשר עצמי בכל עת להשם יתברך באמת, לקשר השם יתברך במחשבותי תמיד, שאזכה בכל עת לחשוב בו יתברך ולדבקה בו באמת, ולבטל עצמי וכל ישותי וכל תאוותי ומדותי נגדו יתברך בכטול גמור באמת, ולהיות כאין וכאפס ממש, ולידע שפלותי באמת, עד שאזכה להיות בבחינת 'מה' באמת, ולהתקשר ולהכלל בו יתברך באמת עד שישוב הכל כסדר, ויתבטלו כל הרצונות של כל המתנגדים והחולקים כנגד רצוני שיהיה כרצונך באמת:

רבנו של עולם, למדני דרכי הענוה האמתית, למדני איך לשבר ולבטל הגאווה שבלבי ודעתי. כי באמת ידעתי מעט שפלותי, שאין ראוי להעלות על דעתי מחשבות של גאווה וגסות ופניות לעצם רבוי קלקולי ופגמי בלי שעור, אשר חטאתי עויתי ופשעתי נגדך הרבה מאד מעודי עד היום הזה. אך אף-על-פי-כן איני נקי מגאווה ונבחות, ואני רחוק מענוה אמתית בתכלית הרחוק, ומחמת זה אני רחוק מבחינת כסדר, ובכל פעם מתנגרת כנגדי חס ושלום ההנהגה של בחינת שלא כסדר, ואין שום דבר שילך לי כסדר, רק הכל בעקמימיות ובלבולים, כי מעקמין ומבלבלין את דעתי בכמה מיני בלבולים ויסורים מכמה צדדים, וגם הפרנסה דחוקה ומצומצמת, ונמשכת בכליון עינים, ונוגשים וחוכות רבים סבבני, ושאר מיני יסורים שיש לי ולכל הסמוכים אלי, בכמה אופנים, שכל זה נמשך מבחינת ההנהגה שלא כסדר, על-ידי שפגמתי בענוה ונכשלתי בגאות וגדלות, רחמנא לצלן מעתה:

לוי אדר הילולא דמשה רבנו ע"ה

יב אלול

ובכן באתי לפנדך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתעזרני ותושיעני בזכות וכן דרך התשובה שהמשיכו משה רבנו עליו השלום וכל הצדיקים האמתיים בעולם,

שְׁאוּזָבָה גַם אֲנֹכִי מֵעַתָּה לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם. כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ
נִפְלְאוֹת הַדְרָכִים שֶׁל תִּשׁוּבָה שֶׁהַמְּשִׁיכּוֹ בְּעוֹלָם, שֶׁהוֹרִידוּ אֶת עֲצֻמּוֹ וְקִשְׁרוּ אֶת עֲצֻמּוֹ
עִם הַפְּחוֹת שֶׁבַּפְּחוֹתִים, אֲפֵלוּ עִם פְּחוֹת כְּמוֹנֵי בְּכָל מְקוֹם שֶׁאֲנִי שָׁם, וְעַדִּין הֵם
מְקַשְׂרִים עֲצֻמָּם עִמִּי בְּמִקְוֵי שֶׁאֲנִי שָׁם עִתָּה, וּמִצְדָּם לֹא יִבְצֵר לְהוֹצִיאֲנִי מִגְּלוּתִי,
וְלִהְיוֹתִי וְלִהְכַנְּסֵנִי לַתּוֹךְ הַקִּדְשָׁה בְּאַמֶּת, וְלִהְיוֹת אוֹתִי מֵעֵלָה מֵעֵלָה. רַחֵם עָלַי
וּזְכֵנִי לְהִתְקַשֵּׁר לְצַדִּיקִים קְדוֹשִׁים כָּאֵלוּ תְּמִיד, וְיִתְגַּלֶּה לִּי דְרֹךְ הַקִּדְשׁ דְּרַכֵּי הַתִּשׁוּבָה
שֶׁהֵם מְמַשְׁיכִים בְּעוֹלָם, בְּאִפְנֵי שְׁאוּזָבָה מֵעַתָּה לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת,
וְלִקְשֵׁר וְלִדְבֹק עֲצֻמִּי אֵלֶיךָ תְּמִיד בְּאַמֶּת, בְּתַכְלִית הַעֲנוּהָ וְהַבְּטוּלָה בְּאַמֶּת. וְתִשְׁמְרֵנִי
וְתִצְלֵלֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ שֶׁלֹּא יִהְיֶה כַּח לְשׁוּם בְּחִינַת יְרִידָה וְלֹא לְשׁוּם בְּחִינַת עֲלִיָּה לְרַחֲקֵנִי
חֵם וְשְׁלוֹם מִמֶּךָ. כִּי לְפַעְמִים נִתְרַחַק הָאָדָם חֵם וְשְׁלוֹם עַל-יְדֵי הָעֲלִיָּה שֶׁאַתָּה מֵעֵלָה
אוֹתוֹ, דְּהֵינּוּ עַל-יְדֵי רְבוּי הָעוֹשֵׁר וְהַטּוֹב שֶׁאַתָּה מְשַׁפֵּיעַ לוֹ, אוֹ עַל-יְדֵי רְבוּי הַדַּעַת
בִּידְעַת רוּמְמוֹתֶיךָ, כִּי רְבוּי הָאוֹר מְכַהֵה עֵינָיו וּמוֹזֵק לוֹ חֵם וְשְׁלוֹם, עַל-כֵּן בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ
מִמֶּךָ שֶׁתִּגַּן עָלַי בְּכַפְּךָ, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלֵלֵנִי וְתִגַּן בְּעַדִּי שֶׁלֹּא יִזַּק לִי שׁוּם דְּבָר, וְלֹא
אֶתְרַחַק מִמֶּךָ לְעוֹלָם, הֵן בְּבְחִינַת יְרִידָה חֵם וְשְׁלוֹם אֲפֵלוּ בְּדִיּוּטָא הַתַּחְתּוֹנָה, אֲפֵלוּ
בְּעִשְׂרָה כְּתָרִין דְּמִסְאָבוּתָא חֵם וְשְׁלוֹם, גַּם שָׁם אֲזַכָּה לְמִצּוֹא אוֹתְךָ תְּמִיד, כְּמוֹ
שְׁכָתוֹב, וּמְלֻכוֹתוֹ בְּכָל מִשְׁלָה. וְהֵן בְּבְחִינַת עֲלִיָּה, כְּאֲשֶׁר תִּרְחַם עָלַי וְתַעֲלֵנִי מֵעֵלָה
מֵעֵלָה, בְּכָל עֲלִיָּה וְעֲלִיָּה אֲזַכָּה לְמִצּוֹא אוֹתְךָ תְּמִיד, וְאֶתְקַרַּב אֵלֶיךָ תְּמִיד בְּכָל
הַבְּחִינּוֹת בֵּין בְּטִיבוֹ בֵּין בְּעֻקּוֹ חֵם וְשְׁלוֹם, בֵּין בִּירִידָה בֵּין בְּעֲלִיָּה, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב: אִם
אֶסֶק שְׁמִים שָׁם אַתָּה וְאַצִּיעָה שְׁאוֹל הַגָּד, בְּאִפְנֵי שְׁאוּזָבָה לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, וּבְכַפְּרֵט בְּחֹדֶשׁ אֱלוֹל הַקִּדּוּשׁ שֶׁהֵם יְמֵי רְצוֹן שֶׁעֵלָה מֹשֶׁה לְקַבֵּל
לוֹחֹת אֲחֵרוֹנוֹת וּפְתַח דְּרֹךְ כְּבוֹשָׁה לִילְךָ בָּהּ. רַחֵם עָלַי מֵעַתָּה שְׁאוּזָבָה לְהַכִּין אֶת
עֲצֻמִּי מֵהַיּוֹם לְהַמְשִׁיךְ עָלַי קִדְשַׁת חֹדֶשׁ אֱלוֹל הַקִּדּוּשׁ, קִדְשַׁת הַדְרֹךְ תִּשׁוּבָה שֶׁהַמְּשִׁיךְ
מֹשֶׁה רִבְּנוֹ וְכָל הַצַּדִּיקִים אֲמִתִּיִּים בְּעוֹלָם בְּדְרַכֵּי נִפְלְאוֹתֵיהֶם הַנּוֹרְאוֹת, כִּי אֵין לִי שׁוּם
תַּקְוָה כִּי אִם עַל-פִּי דְרֹךְ זֶה שֶׁהוּא יְדוּעַ לָךְ וְלְצַדִּיקֶיךָ הַגְּדוֹלִים הָאֲמִתִּיִּים לְבַד, וְהַטּוֹב
בְּעֵינֵיכֶם עֲשׂוּ עִמִּי, וְאֲנִי תְּמִיד אֵיחָל, עַד יִשְׁקוּפָה וְיֵרָא יְהוָה מִשְׁמַיִם:

חומל דְּלִים, חוּם וְחַמֵּל נָא עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְהוֹשִׁיעֵנִי מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְעֲזָרְנוּ
מֵעַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ וְחֲסִדֶיךָ הַרְבִּים וְהַגְּדוֹלִים וְהַנִּפְלְאִים מְאֹד מְאֹד, לְכַבֵּל כָּל
הַדְּיָנִים וְהַיִּסּוּרִים וְהַמְּנִיעוֹת וְהַתְּאוּוֹת וְהַבְּלָבוּלִים הַנִּמְשָׁכִין מִבְּחִינַת שְׁלֵמָה כְּסֹדֶר,

ויתבטל ויוכלל ויתהפך בחינת שלא כסדר לבחינת כסדר, עד שמעתה יתנהג הכל כסדר בגשמיות ורוחניות, בגוף ונפש וממון. ותשמרנו מעתה ותצילנו מכל מיני מחשבות זרות של גאות ונבחות ונסות ופניות, ונזכה לענוה באמת, ולקשר אותך במחשבתנו תמיד, שתהיה מחשבתנו קשורה בך ובעבודתך תמיד, עד אשר יתבטלו כל הרצונות וכל המלחמות נגד רצוננו. ונזכה לגמור תמיד חפצי שמים כרצונך וכרצון צדיקיך האמתיים באמת, ולא יהיה כח לשום מונע ומעכב למנוע אותנו חס ושלום משום דבר שבקדשה, כי אתה עוזר ללא כח כמוני, ונותן לייעף כח. עזרני לגמור רצונך באמת, הן מה שנוגע לי בפרט, הן מה שנוגע אל הכלל, עזרני למען שמך שיוגמר הכל כרצונך הטוב, יהוה וגמור בעדי יהוה חסדך לעולם מעשי ידיך אל תרף. יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. עושה שלום במרומוי הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

מב

[על-פי תורה פ"ג - על-ידי תקון הברית שהוא קשת]

רבוננו של עולם, עזרני והושיעני מעתה, ועשה את אשר תעשה ברחמך הרבים ובחסדך הגדולים ונפלאותיך הנעלמות ודרכיך הנוראים, וזכני מעתה לשמור את הברית-קדש באמת, ואזכה לשוב בתשובה שלמה באמת על העבר, ולזכות מעתה לתקון הברית באמת, בכח וזכות הצדיקים אמתיים אשר זכו לתקון הברית בתכלית השלמות:

רבוננו של עולם, מלא רחמים, אתה הודעתנו שכל התקונים וכל התורה בלה וכל תקון העולמות, הכל תלוי בתקון הברית-קדש שהוא יסוד הכל במבואר בכל ספרי קדש. אבל מגדל ההתגברות שהתגבר עלינו היצר הרע מנעורנו פגמנו הרבה בפנים הברית, כל אחד ואחד כפי פגמיו כאשר יודע כל אחד ואחד בנפשו (ובפרט וכו'). על-כן אין לי עתה שום דבור איד לדבר בזה, נאלמתי דומיה החשיתי מטוב וכאבי געבר. איד כבר הזהרתנו וחזקתנו לנצח, לזעק ולצעק אליך תמיד, יהיה איד שיהיה. על-כן באתי לשטוח כפי לרחמך וישועתך, שתעזרני ותושיעני שאזכה מעתה לתקון הברית באמת בשלמות כרצונך הטוב. חוס וחנני ורחם עלי והושיעני, ולמדני והורני דרכי עצותיך הקדושות והנפלאות והנסתרות בספרי צדיקיך האמתיים,

ותאיר עיני דעתי ושכלי בכל-עת, באפן שאזכה להתרחק מתאוה הזאת ומהרהורים האלה ולמלט נפשי מהם באמת, עד שאזכה לגרשם ולבטלם ממני לגמרי, באפן שאזכה מעתה לתקון הברית באמת כרצונך הטוב:

כט לחדש

ובכן תעזרני בכח וזכות כל הצדיקים האמתיים שזכו לתקון הברית בשלמות, שזנכה להוציא החצים שהיא התפלה בתכלית השלמות, שזנכה תמיד להתפלל בכונה גדולה ועצומה באמת ובאמונה שלמה, בחיות והתלהבות גדול דקדשה, ותהיה תפלתנו שגורה בפנינו תמיד, עד שזנכה להוציא דבורים הקדושים של התפלה בחיות גדול כחצים ביד גבור, שיפרח הדבור הקדוש מפניו בחיות נפלא כמו חץ מהקשת, ויעלה למעלה למעלה, ויפעול ויעשה בשלמות כל התקונים שצריכים לתקן על-ידי תפלותינו בכל העולמות בלם, עד אשר נזכה על-ידי התפלה שתצמיח לנו מהרה קרן משיח בן דוד, ויקים מהרה מקרא שכתוב, שם אצמיח קרן לדוד ערכתני נר למשיחי, ועל-ידי-זה נזכה לצאת מעבדות לחרות:

לשבת-קודש

יג אלול

והזכננו לקדשת שבת-קדש, ותבטל מאתנו כל עובדין דחול, שלא נצטרך לעסק בשום מלאכה ועסק, רק נעסוק תמיד בתורה ותפלה ועבודת יהוה באמת, ונהיה בלנו בני-חורין באמת. מלא רחמים, אתה נתת לנו מתנה טובה הזאת שהיתה בבית גניזך ושבת שמה, אתה יודע גדל מעלת יקרת קדשת שבת-קדש, המחיה ומקים כל העולמות, ואתה יודע כמה אני רחוק מהקדשה והשמחה של שבת. אנא אדון יחיד, טוב ומטיב לכל, גדול העצה ורב העליליה. עזרני והושיעני ולמדני והורני באפן שאזכה תמיד לשמחה של-שבת באמת, שאזכה לשמח מאד בכל שבת ושבת בשמחת שבת באמת, הטעימני נא טעם שבת-קדש, כי אתה טוב ומטיב לכל. רצה והחליצנו יהוה אלהינו במצותיך ובמצות יום השביעי השבת הגדול והקדוש הזה, כי יום זה גדול וקדוש הוא לפניך לשבות בו ולנוח בו באהבה במצות רצונך. קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך, שבענו משובך ושמחנו בישועתך, וטהר לבנו לעבדך באמת, והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת קדשה, זכני לשמח בכל שבת ושבת בשמחה גדולה ועצומה עד שאזכה להמשיך השמחה של שבת ליששת ימי החול, ואזכה לזכר את השבת-קדש תמיד, כמו

שְׁפָתוֹב, זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ. וְלְהַמְשִׁיךְ עָלַי קִדְשַׁת שַׁבַּת תָּמִיד בְּכָל שְׁשַׁת יָמֵי הַחֹל, שְׂיִהְיֶה כָּל יָמֵי הַחֹל קְדוּשִׁים וְיִהְיוּרִים בְּקִדְשַׁת שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְעַל-יְדֵי קִדְשַׁת שַׁבַּת נִזְכָּה לְקַבֵּל כָּל הַבְּרָכוֹת מִמְּקוֹר הַבְּרָכוֹת:

וּתְזַכְּנוּ בְּזִכּוֹת קִדְשַׁת שַׁבַּת שְׁנוּזָה לְהַגִּיעַ מֵהֵרָה אֶל הַתְּכֵלִית הָאֲמִתִּי, לְהַשִּׁיג בְּאֲמַת תְּכֵלִית הַיְדִיעָה שְׁלֵא גִדַּע, שְׁנִבִּין וְנִשְׁפִּיל בְּאֲמַת שְׂרָחוֹק מִמֶּנּוּ הַחֲכָמָה, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: אֲמַרְתִּי אֲחַכְמָה וְהִיא רַחוּקָה מִמֶּנִּי. וְנִזְכָּה לְהַפְלֵל בְּבַחֲיִנַת מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם שֶׁהוּא הַתְּכֵלִית הַזֶּה הַמְקִיף אֶת כָּל הָעוֹלָם שְׁנִבְרָא בְּחַכְמָה. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, בְּאֲמַת יְדַעְתִּי מִרְחוֹק כִּי בַעַר אֲנִכִּי מֵאִישׁ וְלֹא בִּינַת אָדָם לִי. וְאִם לְשׁוֹנוֹת כְּאֵלוֹ אֲמָרוּ דָּוִד וְשִׁלְמָה וְגִדְלוֹי צְדִיקִים הַקְּדָמוֹנִים בְּנֵי עֲלִיָּה, חַכְמֵי אֲמַת, בַּעֲלֵי הַשְּׁגָה וְרוּחַ הַקִּדְשׁ, אֲשֶׁר אֵינִי כְּדָאִי וְרֵאוּי לְשֵׁא שְׁמוֹתֶם עַל שְׁפָתִי. אֲנִכִּי מָה אוֹמֵר וּמָה אֲדַבֵּר, אֲשֶׁר אֵינִי מְלֵא עוֹנוֹת, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה דַּעְתִּי עֲכוּרָה מְאֹד, כִּי עַדִּין לֹא נִטְהַרְתִּי מֵהַרוּחַ שְׁמוֹת הַבָּא עַל-יְדֵי הָעוֹנוֹת רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וּמִכָּל שֶׁכֵּן שְׂאִין לִי שׁוֹם דַּעַת וְשִׁכָּל לְהִבִּין שׁוֹם דְּבַר וְהַנְהַגָּה שְׁבַעֲוֹלָם. וְאַף-עַל-פִּי-כֵן מִבְּלַבְלִין אוֹתִי הַחֲכָמוֹת הַרְבֵּה מְאֹד, וְאֵינִי צָרִיךְ לְהַתְחַזֵּק הַרְבֵּה לְהַזְכִּיר אֶת עֲצָמִי בְּכָל פֶּעַם שְׂאִינִי יוֹדַע כְּלָל, וְכַמּוֹה פְּעָמִים שְׂאִינִי שׁוֹכַח בְּזֶה, וְאַפְלוּ בְּשְׂאִינִי מִזְכִּיר אֶת עֲצָמִי, אֵינִי זֹכֵה לְזֶה בְּשִׁלְמוֹת. וּמִזֶּה בָּאִים כְּמֹה מְכֻשׁוֹלוֹת וּבְלִבּוּלִים וּנְפִילוֹת בְּדַעְתָּם לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי עֵרֶךְ טְעוּתוֹ בְּזֶה, כִּי אִם הָיָה יוֹדַע כָּל אֶחָד הָאֲמַת לְאֲמַתוֹ שְׂאִינִי יוֹדַע כְּלָל, לֹא הָיָה שׁוֹם דְּבַר יָכוֹל לְהַפִּיל אוֹתוֹ וּלְבַלְבֵּל אוֹתוֹ כְּלָל, וְהָיָה כָּל אֶחָד מִתְחַזֵּק הַרְבֵּה תָּמִיד לְעוֹלָם:

אָנָּה יְהוָה, חַכֵּם לִבִּי וְאֲמִיץ כַּחַ, אֲשֶׁר הַחֲכָמָה וְהַתְּבוּנָה עִמָּךְ לְבַד, וְלִתְבוּנָתְךָ אֵין מִסְפָּר, וְכָל הַחֲכָמִים כְּבֹלֵי מַדַּע, מִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן נִבְעַר מִדַּעַת כְּמוֹנֵי זַכְּנוּ וְהוֹרְנִי וְלִמְדֵנִי שְׂאִזְכָּה לִידַע בְּאֲמַת שְׂאִינִי יוֹדַע כְּלָל, בְּאַפְּן שְׂאִזְכָּה לְהַתְחַזֵּק עַל-יְדֵי-זֶה בַּעֲבוּרַת יְהוָה בְּכָל פֶּעַם, וְלְהַתְחַיֵּל בְּכָל עַת מִחֲדָשׁ, בֵּין בְּבַחֲיִנַת עֲלִיָּה וּבֵין בְּבַחֲיִנַת יְרִידָה חֵם וְשִׁלּוֹם, יְהִיֵּה אִיךְ שְׂיִהְיֶה, אִזְכָּה לְהַתְחַזֵּק לְהַתְחַיֵּל בְּכָל פֶּעַם מִחֲדָשׁ. וְכָל הַדְּבָרִים שֶׁהֵם רְצוֹנָךְ בְּאֲמַת, אִזְכָּה לַעֲשׂוֹתָם וְלַעֲסֹק בָּהֶם בְּשִׁלְמוֹת גְּדוֹל בְּהַתְחַזְּקוֹת גְּדוֹל לִבִּי שֶׁלֵם בְּאֲמַת, וְלֹא יוֹכֵל לְבַלְבֵּל אוֹתִי שׁוֹם דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם, וְלֹא יוֹכֵלוּ עוֹנוֹתִי הָעֲצוּמִים וְהַמְרָבִים מְאֹד לְהַחֲלִישׁ אֶת דַּעְתִּי חֵם וְשִׁלּוֹם כְּלָל בְּשׁוֹם דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם. רַק אֲדַע וְאֲבַחֵין וְאֲבִין וְאֲשְׁכִּיל שְׂאִינִי יוֹדַע כְּלָל מָה נַעֲשֶׂה בְּעוֹלָם, וּמָה נַעֲשֶׂה עִמָּדִי, רַק כָּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יְדֵי לַעֲשׂוֹת בְּכַחֵי דְבָרִים שְׁבַקְדָּשָׁה בְּזֶה הָעוֹלָם הָעוֹבֵר, אִזְכָּה

לעשותם בשלמות, ולהתפלל ולהתחזק ולזעק ולצעק אליך תמיד, יהיה אידך שיהיה. ולא יהיה כח להדעת והחכמה של הכל לבלבל אותי מהאמת חס ושלום, רק אזכה לדעת וחכמה ובינה אמתית להבין ולהשפיל האמת שרחוק ממני החכמה ואיני יודע כלל. ואסמך עליך לבד תמיד באמת, ולא אחשוב מחשבות יתרות כלל (שקורין: איבער טראכטן), ואתה תעשה עמי כרצונך תמיד, ותגמור עמי חפצי שמים כרצונך הטוב באמת:

יד אלול

ובכן תעזרני ברחמיך הרבים, שאזכה להפשיט גופי המצורע שהוא ממשכא דחויא, וללבוש בגדי שבת דהיינו גוף קדוש מגן עדן. רבוננו של עולם, יודע תעלומות, אתה לבד יודע מהיכן נמשך גופי המגשם, הן בעון חוללתי ובחטאי יחמתני אמי. כי אבי ואמי עזבוני ויהוה יאספני, ומלבד מה שגופי עכור ומגשם מתחלת ההולדה, נוסף לזה הוספתי זוהמא ועכירות על עכירות על-ידי מעשי הרעים והפגומים מאד, ומעוצם גשמייות ועכירת הגוף המצורע הזה, איני יכול לנקות עצמי מכסילות דעתי ועכירת מעשי הרעים, עד אשר אני הולך בעולם הזה נע ונד מבלבל ומטורף, ואני מחפש ומבקש אנה ואנה למצוא פתח הצלה לברח מזוהמת טגוף גופי ומתאוותיו הרעים ועדין לא נושעתני, ואיני יודע אידך להציל את עצמי ממני בעצמי, עד אשר קשה וכבד עלי אפלו להתפלל ולהתחנן על זה. אבי שבשמים, רחם עלי, למדני אידך לסדר תחנתי המרה לפניך עתה, אידך לעורר רחמיך האמתיים עלי עתה באפן שאזכה על-כל-פנים מעתה לעזוב דרפי הרע ומחשבותי המגנות והמבלבלות, ואפשיט את עצמי מעתה מגופי המצורע המגשם והעכור כל-כך, ואתחיל לטהר ולקדש את עצמי בכל מיני קדשות וטהרות, עד שאזכה להתלבש בגוף קדוש מגן עדן. מריה דעלמא פלא, רופא חנם, רפאני נא ברחמיך הרבים רפואת הנפש ורפואת הגוף, רפאני יהוה וארפא הושיעני ואושעה כי תהלתי אתה, רפאני ואספני מצרעתי ומרה להפשיט מעלי גופי המצורע, והלבש אותי בחסדיך גוף קדוש מגן עדן, ועל-ידי זה יתרום מזלי ואזכה לעושר, ובברכותיך תברכני ותשפיע לי עשירות גדול בקדושה ובטהרה, ויתחזק יצרי הטוב, ותסיר לב אבן מפשרי ותתן לי לב בשר, ויתבטל העצבות והליצנות הבאים ממרה שחורה, ויתבטל מאתנו העניות והדחקות, כי בשל פח הסבל של העניות והדחקות של עמך בית ישראל, בפרט גדל העניות והדחקות של הפשרים החפצים לכנוס בדרך הקדש באמת. רחם עלינו בחסדיך הנפלאים,

ותאיר עלינו מזל של עשירות, ויהיה כל העשירות אצל בית ישראל עמך הכשרים
החפצים לעבדך באמת, למען יתגדל ויתקדש שמך על-ידי-זה. ויתבטל מאתנו כל
מיני עצבות וליצנות הבאים ממרה שחורה, ויתבטל הליצנות של כל החולקים על
הכשרים והיראים. ותתן כח שיתגבר לב חכם לימין על לב הכסיל שהוא משמאל,
אשר משם כל הליצנות שלהם, שהוא שחוק הכסיל, ויתבטל השמאל לגבי הימין:

לפסח

ועל-ידי הימין הזה תקים את הנופלים לאהבות ויראות רעות, להקים אותם
לאהבות ויראות קדושות, והימין יעביר החשך מעיניהם עד אשר
עיניהם יראו נפלאות, ויקים מהרה מקרא שכתוב: כימי צאתך מארץ מצרים אראנו
נפלאות, ותמשיך עלי קדשת פסח תמיד, ותעזר לנו תמיד לספר ולשוח בנפלאותיך
ותורתך האמתית, ונזכה לדבר ולגלות תמיד תורת אמת, ויקים בנו מקרא שכתוב:
תורת אמת היתה בפינו. ותרחם עלינו ותושיענו ותעזרנו מהרה להעביר החשך
שכסה פני תהום, ולהאיר אור האמת בעולם, עד שיהיה נחשב פאלו בראנו את
העולם. רבנו של עולם, השם פה לאלם, תן לנו פה לשוח בתורתך ונפלאותיך
האמתיות תמיד, למען ידעו דור אחרון בנים יולדו יקומו ויספרו לבניהם. ונזכה
להודיע לבנינו ולבני בני ישראל לדורותם את כל מעשה יהוה ונפלאותיו
אשר עשה עמנו מיום יציאת מצרים עד היום הזה, כמו שכתוב: והודעתם לבניך
ולבני בניך. מלא רחמים, זכנו אותנו ואת כל ישראל לאור העינים האמתיים, להסתפל
ולראות האמת תמיד, ונביט ונראה נפלאות יהוה תמיד באמת. גל עיני ועיני כל
ישראל ונביט נפלאות מתורתך אשר גלית על-ידי צדיקיך האמתיים, אשר אתה לבד
יודע נפלאות תורתם שגלו בעולם. ועל-ידי אור העינים יעלו כל הבקשות והתחנות
אשר אנו מתפללים אל הבית-המקדש. ועל-ידי-זה תעזר הגאולה התלויה בלב, כמו
שכתוב, כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה. ועל-ידי-זה תבטל מאתנו שאר וחמין של
יצר לב האדם רע שגשאר לנו מנעורנו, אשר זה השאר והחמין שבלב, הוא המסית
את האדם להרהר אחר תלמידי חכמים שבדור ולומר זה נאה וזה לא נאה, על-ידי-
זה חלק לבנו ונעלמו מאתנו השבעים ושנים צדיקים שבדורנו ואין אנו יודעים בברור
אחד מהם. רחם עלינו למענך ותסיר ותבער ותבטל מאתנו השאר והחמין שבלב, עד
שנזכה להאמין בכל הצדיקים ולבלי להרהר אחריהם כלל, ולא לעשות שום חלוק

ביניהם כלל, רק בלם יהיו נאים ואהובים ויקרים בעינינו מאד מאד, ועל-ידי-זה נזכה שיתלהב לבנו בלמוד התורה בשלהובין דרחימותא, ומים רבים שהם אהבות ויראות חיצוניות לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה, ועל-ידי אהבה הזאת תכסה השכינה בכנפיה על דמהון של ישראל שלא ישלטו עליהם זרע מרעים שהם מי המבול. ותעזור לי שאתביש בעצמי על רבוי פשעי ועונותי הגדולים, שפגמתי נגדך הרבה עד שארגיש שגשפכין דמי בקרבי מגדל הצער והבושה, עד אשר השכינה תכסה בכנפיה את דמי הנשפכין באהבה הקדושה, ועל-ידי-זה יתכסו פשעי ממילא כי על כל פשעים תכסה אהבה, ותמחל ותסלח לי על כל חטאי ועונותי ופשעי במחילה גמורה באמת על-ידי אהבה הקדושה הזאת:

טו אלול

וברחמיך הרבים תזכר את כל הדמים שגשפכו בישראל בכלל ובפרט, הן שפיכות דמים ממש שכבר נשפך דם ישראל הרבה הרבה מאד מיום החרבן עד הנה, שפכו דמם פמים סביבות ירושלים ואין קובר. הן שפיכות דמים על-ידי בושות וחרפות שסבלו ישראל בכל דור, ובפרט שפיכות דמים הרבה של כל הקדושים והצדיקים שגשפך מהם דמם פמים. וכל אלו הדמים יהיו במקום תקון השחיטה להמטעמים של המצות שלא יהיו בכחינת אבר מן החי, רק יהיו נתרין באכילה על-ידי שפיכות דמים האלה. ועל-ידי-זה תטעם את המטעמים הקדושים של כל המצות עשה שתקנו לפניך כל הצדיקים שבכל דור וכל ישראל בכלל, ועל-ידי-זה יתעורר אהבתך על עמך ישראל, ואהבתך אל תסיר ממנו לעולמים, ותכסה על כל הדמים באהבה הקדושה הזאת, ועל-ידי-זה יתכסו כל פשעינו ממילא. וברחמיך תעלה את כל הנשמות הנפולות שאין להם עליה כי אם על-ידי שפיכות דמים של אדם גדול. רחם עליהם בזכות וכח השפיכות דמים הרבה שגשפך מגדולי הצדיקים הנוראים בלי שעור בחנם, בזכותם רחם על כל אלו הנשמות הנפולות, כי אתה לבד יודע הרחמנות שעליהם, ותעלה אותם מנפלתם ותכסה על פשעיהם באהבה, ויתהפכו כל העונות לזכיות:

מלא רחמים, אוהב עמו ישראל, הבוחר בעמו ישראל באהבה, עוררה אהבתך עלינו, וקומה והושיענו ומלא משאלותינו לטובה ברחמים, ורחם על כל נשמות עמך ישראל החיים והמתים, ותן בלב הצדיקים האמתיים שיעסקו בתקוננו

תמיד, וימהרו לפעל חפצם ורצונם לתקננו כלנו מהרה, ונשוב אליך באמת מהרה,
ונזכה להיות כרצונך הטוב תמיד מעתה ועד עולם אמן סלה:

מג

[על-פי תורה פ"ד - דע, שעקר התחברות ודבקות להשי"ת על-ידי התפלה]

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך. רבנו של עולם, שומע תפלה, הבוחר בתפלת עמו ישראל ברחמים, זכני ברחמיך הרבים להרבות בתפלה תמיד, ואזכה להתפלל בכונה גדולה ובמסירות נפש ובכח גדול. ותעזרני ותושיעני שאזכה להכניס כל הכחות שבקרבי בתוך דבורי התפלה, באפן שאזכה להגביר את התפלה שהיא מלכות דקדשה על מלכות הרשעה. ועל-ידי-זה אזכה להכניע ולשבר ולבטל כל המחשבות של גדלות ופנייות וכל המחשבות זרות הבאים לכלכל את תפלתי חס ושלום. כי אתה יודע שאין בי כח לבטלם כי אם ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים. רחם עלי למען שמך, והושיעני ועזרני וחקוני ואמצני בכחך הגדול שאזכה להכניס כל הכחות שבי בתוך התפלה. ואתפלל לפניך תפלתי תמיד בכח גדול, עד שאזכה על-ידי-זה לבטל לגמרי כל המחשבות של גדלות ופנייות וכל המחשבות זרות שבועולם, שלא יהיה להם שום כח לכלכל את תפלתי חס ושלום, רק אזכה לגרשם ולסלקם ולבטלם לגמרי מעלי ומעל גבולי שלא יוכלו לעלות על דעתי כלל, באפן שתהיה תפלתי זכה ונכונה ורצויה ומקבלת לפניך. ואזכה להוציא את התפלה מכפיון דילה מלבושין דקלפה, לבררה ולזככה מאחיזת הקלפות מאחיזת מלכות הרשעה, ולהעלותה ולהלבישה בלבושין דנהירין שהם, חור, סמך, ירוק, שהם אור האבות, עד שתהיה מתקנת בתכלית התקון, ויהיה לה כח לעורר אהבתך העליונה, שתחבר אותה עמך באהבה ואהבה ורעות, ויהיה נעשה תמיד יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה על-ידי תפלותנו, יחודא שלים בתכלית השלמות. ותזכר ותקים את ברייתך אשר נשבעת לאבותינו כיום הזה, ותחדש השבועה אשר נשבעת להם כאלו היום נשבעת להם. ותרחם עלינו ותמהר להוציאנו מהגלות הארוך הפור הזה, ותגאלנו גאלת עולם לחבר את האהל להיות אחד:

מלא רחמים, גואל ישראל, רחם על בנסת ישראל אשר היא שכינת עזך, אשר כל התגלות אלהותך וידיעת רוממותך ותשוקת אמונתך, הכל על-ידי ישראל

עמך אשר בהם בחרת. וגלית לנו שעקר ההתחברות והדבקות אליך הוא על-ידי התפלה, כי התפלה היא שער שדרך שם נכנסין להשם יתברך, ומשם מכירין אותו. רחם עלינו למען שמך, וזכנו לתפלה בשלמות בכל הכחות באמת, ונוזה להרבות בתפלה תמיד, כמו שגלית לנו על-ידי חכמיך הקדושים שאמרו, הלואי שיתפלל אדם כל היום בל. קומה בעזרתנו והושיענו תמיד בפרט בעת התפלה, שאז מתגברים עלינו המחשבות זרות והבלבולים והמניעות הרבה מאד, אשר אין לשער. רחם עלינו והושיענו ומלא משאלותינו ברחמים, שנוזה להתפלל בכח גדול עד שנוזה לשבר ולכטל כל המחשבות זרות לגמרי, ונוזה לתפלה בשלמות תמיד, עד שנוזה על-ידי התפלה לכנס ולהתקרב אליך ולהכיר אותך באמת, ולהתחבר ולהתדבק בך בתכלית הדבקות בשלמות באמת כרצונך הטוב, בעלמא דין ובעלמא דאתי, לעולמי עד ולנצח נצחים. ויקים בנו מהרה מקרא שכתוב: ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים בלכם היום. יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. אמן נצח סלה ועד:

מד

[על-פי תורה פ"ז - דע, שכונת אלול הם תקון לפגם הברית]

לחדש אלול

טו אלול

אני לדודי ודודי לי הרועה בשושנים, אבי שבשמים, מלפי ואלהי כי אליך אתפלל. יהוה חקרתני ותדע, אתה ידעת שבתי וקומי בנתה לרעי מרחוק, ארחי ורבעי זרית וכל דרכי הספנתה, כי אין מלה בלשוני הן יהוה ידעת כלה, אחר וקדם צרתני ותשת עלי כפכה, פלאה דעת ממני גשגבה לא אוכל לה, אנה אליך מרוחק ואנה מפניך אברה, אם אסק שמים שם אתה ואציעה שאול הקד:

רבנו של עולם, מלא רחמים, חושב מחשבות לבל ידח ממך נדח, רחם עלינו למען שמך, וקבץ נדחנו מארבע כנפות הארץ, בקש ברחמיך צאן אוכדות, צאן נדח ואין מקבץ. רבנו של עולם, תעיתי בשה אוכד בקש עבדך. רבנו של עולם, מרב עני ועמלי ומרב עצם עונותי ופשעי הרבים והעצומים בלי שעור וערך ומספר, ומעצם בלבול דעתי מרבו הפגמים שפגמתי בעונותי מעודי עד היום הזה, על-כן איני יכול

לפתח פי לדבר כלל, וקשה וכבד עלי מאוד מאוד לפרש שיחתי לפניך, וגם אי־אפשר לפרש כל שיחתי לפניך ככל אשר עם לְבָבִי, כי צרות לְבָבִי הרחיבו מאוד, אשר לא יספיק הזמן לפורטם, כי רבות אֲנֹחֹתִי וְלִבִּי דוֹי. אֲבָל אֶף־עַל־פִּי־כֵן הִצִּיקְתָּנִי רוּחִי וְעֶצוֹר בְּמַלְיָן לֹא אוֹכֵל, אֲמַרְתִּי אֲשִׁיחָה וַיְרוּחַ לִי, אֲדַבְרָה וַיַּעֲבֵר עָלַי מָה, אוֹלֵי אֲזַכָּה עִתָּה לְמִצְאָה הַנִּקְדָּה טוֹבָה הַשֵּׁיךְ לְלִבִּי עִתָּה בְּאַמֶּת, שְׁאֲזַכָּה עַל־יְדָה לְשׁוֹב אֵלֶיךָ מֵעִתָּה בְּאַמֶּת. וְאִיךָ שֶׁהוּא אִיךָ שֶׁהוּא, אִיךָ שֶׁנִּפְלְנוּ וַיִּרְדְּנוּ בְּגִלּוֹת הַמֶּר הַזֶּה לְמִקּוֹמוֹת שִׁירְדְנוּ כֹּל אֶחָד לְפִי וַיִּרְדְּתוּ, עִם כֹּל זֶה עֲדִין חוֹבָה עָלֵינוּ עַל כֹּל אֶחָד וְאֶחָד, לְחַתֵּר וּלְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ אַחַר אֲבֹדוֹתֵנוּ הַרְבּוֹת וְהַעֲצוּמוֹת מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ, אֲשֶׁר אֲבַדְנוּ בְּגִלְגּוֹל זֶה וּבְגִלְגּוֹלִים אֲחֵרִים, עַל־יְדֵי תַאֲוֹתֵינוּ הַרְעוֹת. אוֹלֵי נֹזֶכֶה לְעוֹרֵר רַחֲמִים גְּדוֹלִים אֲצִל בְּעַל הַרְחֲמִים הַמְּרַחֵם עַל כֹּל הָאוֹבְדִים וְהַנִּגְדָּחִים, הַגּוֹזֵר בְּתוֹרָתוֹ לְהַשִּׁיב אֲבֹדוֹת, אוֹלֵי יֵשׁ תִּקְוָה לְמִצְאָה אִיזוֹה אֲבָדָה מֵאֲבֹדוֹת נִפְשֵׁנוּ הַרְבִּים, אוֹלֵי נֹזֶכֶה לְמִצְאָה מִקְצָתָם אוֹ בְּלֶם. וְאֶף־עַל־פִּי שְׁאֲנִי בְּעֲצָמִי חֹחֵב מִכֹּל הַצְּדָדִים, כִּי אֲבַדְתִּי לְדַעַת מָה שְׁאֲבַדְתִּי, וּבְעוֹנוֹתֵי הַרְבִּים מִחַמַּת תַּאֲוֹתֵי הַרְעוֹת, הֵייתִי כְּמוֹ שׁוֹטֵה הַמְּאֲבָד מַה שְׁנוֹתְנִין לוֹ. אֶף־עַל־פִּי־כֵן אוֹלֵי אֲזַכָּה בְּרַחֲמֶיךָ לְמִצְאָה עוֹד אִיזוֹה נִקְדָּה טוֹבָה אֲמִתִּית שְׁתוּכַל לְהַתְגַּבֵּר עַל כֹּל מָה שְׁאֲנִי צָרִיךְ לְהַתְגַּבֵּר, בְּאַפְּן שְׁאֲזַכָּה מֵעִתָּה לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וּלְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמִצְאָה כֹּל אֲבֹדוֹתֵי וְאֲבֹדַת אֲחֵרִים לְהַשִּׁיבָם בְּלֶם לְמִקּוֹמָם הָרְאוּי לְמִקּוֹר שְׁנַחֲצָבו מִשֵּׁם, בְּאַפְּן שִׁיתְקֵנוּ בְּלֶם בְּתַכְלִית הַתְקוֹן בְּאַמֶּת כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, אֲתָה גְּלִית לָנוּ עַל־יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים, שֶׁהֶעֱקַר הוּא תְקוּן הַבְּרִית, כִּי זֶה עֶקֶר הַנִּסְיוֹן וְהַמִּתְקַלָּא שֶׁל כֹּל אָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְרַק בְּשִׁבִיל זֶה בָּא הָאָדָם לְעוֹלָם הַזֶּה כְּדֵי שִׁיתְנַסֶּה בְּנִסְיוֹן זֶה, וְעַל־יְדֵי־זֶה יִזְכָּה לְמָה שִׁיזְכָּה אִם יַעֲמֵד בְּנִסְיוֹן וּבְצָרוּף הַזֶּה, אֲשֶׁר כֹּל הַתּוֹרָה בְּלָה תְלוּיָהּ בְּזֶה, כִּי שְׁמִירת הַבְּרִית הוּא יְסוֹד הַכֹּל. וְעִתָּה מָה אוֹמֵר וּמָה אֲדַבֵּר, אַחֲרֵי שֶׁפְּגַמְתִּי הַרְבֵּה בְּפָגַם הַבְּרִית כְּאֲשֶׁר פְּגַמְתִּי (וּבִפְרָט וְכו'), עַל־כֵּן דְּבַרְי לְעוֹ, וְאוֹיֵי יוֹדַע מַהִיכֵן לְהַתְחִיל לְדַבֵּר. אֲבָל כְּבָר גְּזַרְתָּ עָלֵינוּ עַל־יְדֵי צְדִיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים לְצַעֵק אֵלֶיךָ תְּמִיד, וּלְהַתְפַּלֵּל וּלְהַתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ תְּמִיד בֵּין בְּעֵלְיָהּ בֵּין בִּירִידָה לְפִי בְּחִינַתְנוּ, וְיִהְיֶה אִיךָ שִׁיחָה, לֹא נַחֲרִישׁ וְלֹא נִשְׁקוֹט מְלִזְעֵק וּלְצַעֵק וּלְהַתְחַנֵּן אֵלֶיךָ תְּמִיד, כִּי חֲסִדֶיךָ לֹא תָמִים וְרַחֲמֶיךָ לֹא כְּלִים. כִּי אֲתָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ גְּדֹלָת מְאֹד, וּכְגֹדְלָתְךָ בֵּן חֲסִדֶיךָ וְרַחֲמֶיךָ, וּכְאֲשֶׁר לְגֹדְלָתְךָ אֵין חֶקֶר, אֵין חֶקֶר לְרַחֲמֶיךָ וְחֲסִדֶיךָ:

ויבכו יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתאיר עיני בתורתך, ותורני ותלמדני שאזכה לידע ולהשיג ולהבין דברי תורתך הקדושה, אשר צוית עלינו לבנו פגנות אלול בשביל תקון הברית, כי בער אנכי מאיש ולא בינת אדם לי ואיני יודע הדרך כלל לבנו פגנות. רחם עלי למען שמך, וקדשני בקדשתך העליונה, ופתח לבי בתלמוד תורתך, ועזרני וזכני ללמד ולהבין כל פגנות אלול וכל התורות השיכים לזה, ואזכה למצא בהם דרך נכון וישיר להתקרב אליך תמיד בכל עת. ואזכה להיות בקי בהלכה, בקי ברצוא, בקי בשוב, בקי בעיל, בקי בנפיק, ולקיים באמת ובשלמות מקרא שכתוב: אם אספ שמים שם אתה ואציעה שאול הנך, עד שאזכה לילך בדרכי התשובה באמת תמיד, ואתה ברחמיך תפתח ידך, ותהיה ומינה פשוטה לקבל שבים, עד אשר נזכה להמשיך ולתקן כל התקוני הנמשכין על ידי היחודים והפגנות של אלול, באפן שנוזכה מהרה לתקון הברית בשלמות. וברחמיך הרבים תצוה למלאכיך הקדושים האוחזים בידם שופרות, הממנים לבקש ולחפש ולחפור ולחתר אחר אבדות, שישתדלו בתקון נפשנו, ויבקשו ויחפרו אחר כל האבדות שאבדנו בענינו מעודנו עד היום הזה על ידי תאוותינו הרעות, ובפרט על ידי פגם הברית, את כל מה שאבדנו בגלגול זה ובגלגולים אחרים, הכל יחפרו ויחפשו וימצאו בלם מהרה, ויחזירו אותם לנו, באפן שיתוקנו נפשתינו על ידי זה בתכלית התקון באמת ברצונך הטוב:

יו אלול

מלא רחמים, מרב קלקולי איני יכול להאריך בתפלה זאת הרבה, אף על פי שלא יספיקו כל יריעות שבועולם לבאר אפס קצה מהתחנות ובקשות וודוים והפצרות ופיוסים ותפלות שאני צריך להתפלל בענין זה על העבר ועל ההוה ועל העתיד, אף מה אעשה כי דברי נסתמיון. אבל על זה באתי לפניך אדון כל, חומל דלים, טוב ומטיב לרעים ולטובים, שתרחם על כל עמך ישראל שקשה להם למצא זיוגם, ואפלו בשמוצאים היא מנגדת אליו, ואין לה רצון אליו, ואין שלום בביתם רחמנא לצלן (ובפרט על פלוני בן פלוני שיש לו יסורים אלו), רחם עליו ועל כל זרע עמך בית ישראל, בכח וזכות הצדיקים האמתיים העוסקים בתקוננו תמיד, אשר שמרו את הברית קדש בתכלית השלמות שאין שלמות אחריו, רחם עליהם למענם, ותשים שלום בביתם, ותעזר להם ותושיעם שיזכו כל אחד ואחד למצא זיוגו מהרה, וזיוגם ההגון להם מן השמים באמת, ולא תהיה מנגדת בנגדו כלל, רק תהפך רצונה

לרצון בעלה, ולא יהיה ביניהם שום שנאה ושום שנוי רצון כלל, וידורו באהבה ואחה ורעות בשלום ושלום באמת כרצונך הטוב. מלא רחמים, חוס וחמל ורחם עליהם למען ולמען צדיקיך האמתיים, ואל תעשה להם פחטאיהם ולא תגמל עליהם פעונותיהם, רק תתנהג עמהם ברחמך לפני משורת הדין, כאשר אתה מתנהג עם כל בריותיך ברחמים וחסדים גדולים תמיד. ובזכות אברהם אבינו עליו השלום, שרמז הסוד הזה של פונת אלול בעת ששלח את אליעזר עבדו לבקש הזוג של יצחק בנו, ובזכות הצדיקים שגלו הסוד הנורא הזה, תגן עליהם ועלינו ועל זרענו, ותרחם על כל ישראל עמך, ותשים שלום בין כל ישראל ובפרט בין איש לאשתו (ובפרט וכו'), ותעזר לכל ישראל הצריכים למצא זוגם שיזכה כל אחד למצוא זוגו באמת מהרה, ותהיה כרצונו ולא תהיה מנגדת כנגדו כלל, רק תהפוך רצונה אליו בשלום ואהבה באמת, בלי ערמה ומרמה, ובלי שום שנאה ושנוי רצון בלב כלל, ויתנהגו בקדשה ובטהרה, ויצאו מהם דורות רבים, בנים ובנות חיים וקיימים, עושי רצונך באמת, ויעסקו בתורתך ועבודתך באמת כל ימיהם לעולם, ויגלו ויפרסמו ויודיעו אלהותך וממשלתך בעולם כמו שכתוב: דור לדור ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו:

ורחם עלינו והושיענו שנזכה לשמור עצמנו תמיד שלא לאכול שום פרי קודם שנתבשלה, וגם שלא נתלוש שום פרי קודם זמנה. כי אתה גליית לנו עצם ההפסד וההזק שיוכל להגיע להאדם על-ידי-זה, כי יוכל לאבד את נפשו חס ושלום על-ידי-זה. רבוננו של עולם, רחם עלינו ושמרנו והצילנו מזה ברחמך הרבים ובחסדיך העצומים. ועזרנו והושיענו וזכנו תמיד לברך ברכת הנהנין ובפרט ברכת הפרות בכונה גדולה ועצומה, ולא גזרוק ברכה מתוך פינו חס ושלום, רק נזכה תמיד להתגבר ולהתחזק בכל עז, בכל עת שנרצה לאכול איזה פרי או ליהנות מהעולם הזה איזה הנאה, לברך הברכה בכונה גדולה כראוי, באופן שלא יזיק לנפשנו כלל כל מה שנאכל ונשתה ונהנה ממנו, רק אדרבא נזכה להשלים את נפשתינו ולהוסיף בנפשנו חיות דקדשה והארה גדולה, על-ידי כל דבר שנאכל ונשתה ממנו. ותעזרנו ותושיענו שיהיו כל אכילותינו ושתייתנו וכל הנאותנו בקדשה ובטהרה גדולה לשמך לכד בלי שום הנאת הגוף כלל, ונהיה בכלל הצדיקים האוכלים לשבע נפשם דקדשה:

לראש־השנה

אָנָּה יְהוָה, מְלֵא רַחֲמִים, עֲזָרְנוּ וְשִׁמְרְנוּ מֵעַתָּה שְׁלֵא נֶאֱבַד עוֹד כָּלֵל עַל־יְדֵי תַּאֲוֹת רַעוֹת חֵם וְשָׁלוֹם, רַק נִזְכָּה מֵעַתָּה לְשִׁבְר וּלְכַבֵּל מֵאֲתָנּוּ כָּל הַתַּאֲוֹת רַעוֹת. וּתְצוּהָ בְּרַחֲמֶיךָ לְהַחְזִיר וּלְהַשִּׁיב לָנוּ כָּל הָאֲבָדוֹת שֶׁאֲבָדְנוּ מִכְּבָר, הֵן בְּגִלְגּוּל זֶה הֵן בְּגִלְגּוּלִים שְׁעָבְרוּ. וְזַכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לָקִים מִצְוֹת תְּקִיעַת שׁוֹפָר בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּשִׁלְמוֹת כְּרֵאוּי בְּכָל פְּרִטְיָה וְדִקְדוּקִיָּה וְכוּנְוֹתֶיהָ וְתַרְיָ"ג מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ, בְּאִימָה וּבִירָאָה וּבִאֲהָבָה וּבְשִׂמְחָה וְחֲדוּהָ גְדוּלָּה, וְתִזְמִין לָנוּ תְּמִיד תּוֹקְעִים הַגּוֹנִים בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה צְדִיקִים וְכַשְׂרִים, שִׁיְהִיָּה לָהֶם כַּח לְעוֹרֵר עַל־יְדֵי קוֹל הַשׁוֹפָר אֶת קוֹל הַשׁוֹפָר הָעֲלִיּוֹן אֲשֶׁר אֲתָה עֲתִיד לְתַקּוֹעַ בּוֹ לְחֲרוּתָנוּ, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּקְבֹּץ נְדַחֵינוּ. וְתִשָּׁב לָנוּ אֶת כָּל אֲבָדוֹתֵינוּ שֶׁאֲבָדְנוּ מֵעוֹלָם עַד הַיּוֹם הַזֶּה. אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל לְחֲרוּתָנוּ וְשֵׁא נִם לְקַבֵּץ גְּלוּתָנוּ, וְקָרַב פְּזוּרְנוּ מִבֵּין הַגּוֹנִים וּנְפּוּצוֹתֵינוּ כִּינִם מִיִּרְכְּתֵי אֶרֶץ, וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מְהֵרָה מֵאַרְבַּע כַּנְּפּוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ, וְיָקִים מְהֵרָה מִקְרָא שְׁפִתוֹב: וְהִיָּה בַיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל וּבָאוּ הָאוֹבְדִים בְּאֶרֶץ אֲשׁוּר וְהַנְּדָחִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהַשְׁתַּחֲוִי לַיהוָה בְּהַר הַקִּדְשׁ בִּירוּשָׁלַיִם. וְנֹאמַר: וְאֵדְנִי אֱלֹהִים בְּשׁוֹפָר יִתְקַע וְהִלֵּךְ בַּסַּעֲרוֹת תִּימֵן, יְהוָה צְבָאוֹת יִגַּן עֲלֵיהֶם, בֵּן תִּגַּן עַל עַמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלְמוֹךָ. עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

מה

[על־פי תורה פ"ט - הדעת משדך כל השדוכים]

יח אלול

אֵל בְּרוּךְ גְּדוֹל דַּעַה, זַכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְגִלָּה לָנוּ בַּחֲסִדֶיךָ הָעֲצוּמִים אֶת הַצְּדִיק הָאֲמֵת שֶׁהוּא בְּעַל דַּעַת גְּדוֹל. זַכְנוּ לְמִצּוֹא אוֹתוֹ וּלְהַתְקַרֵּב אֵלָיו בְּאֲמֵת, וּלְשִׁמּוֹעַ תּוֹרָה מִפִּי הַקִּדְוֶשׁ, וְרַחֵם עַל כָּל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר קִשָּׂה לָהֶם לְמִצּוֹא זְוֹנָם (וּבִפְרָט עַל פְּלוֹנֵי בֶן פְּלוֹנִית), וְעוֹזֵר לָהֶם וְהוֹשִׁיעָה לָהֶם מְהֵרָה שִׁיזְכּוּ כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְמִצּוֹא זְוֹנוֹ הָאֲמֵתִי הַהִגּוֹן לוֹ מִן הַשָּׁמַיִם, חֵישׁ קַל מְהֵרָה, כְּלִי שׁוֹם עֶכּוֹב וּכְלִי שׁוֹם צַעַר וְיִסּוּרִים כָּלֵל. כִּי אֵין אֲתָנּוּ יוֹדַע עַד מָה, שׁוֹם עֲצָה וְתַחֲבוּלָה אֵיךְ לְבַקֵּשׁ הַזְּוֹג לְכָל אֶחָד. כִּי אֲתָה יוֹדַע כַּמָּה קִשָּׂה לְאָדָם לְמִצּוֹא זְוֹנוֹ הָאֲמֵתִי, כִּי כָּל הַזְּוֹנִים הֵם שְׁנֵי הַפְּכִים, וּבִפְרָט כִּי לְפַעְמִים הֵם בְּהַפְּךְ גְּדוֹל מְאֹד, אֲשֶׁר קִשָּׂה לְזוּגָן בְּקִרְיעַת יַם־סוּף, וְאֵי אֲפֹשֶׁר לְחַבְרָם וּלְזוּגָם כִּי אִם עַל־יְדֵי הַדַּעַת הָאֲמֵתִי הַמְּשֻׁדָּךְ כָּל הַשְּׁדוּכִים. עַל־כֵּן צְרִיכִים

לְשִׁמוֹעַ תּוֹרָה מִפִּי הַפְּרִדְעַת הָאֱמֶתִי שֶׁהוּא מַחֲדֵשׁ חֲדוּשִׁים נִפְלְאִים בַּתּוֹרָה, וּמַחֲבֵר
 וּמִיחַד אֶתְּוֹן רַבְרָבִין וְאֶתְּוֹן זְעִירִין, וּמְקַשֵּׁר וּמְשַׁדְּךְ דְּבָרֵי תּוֹרָה מִמְקוֹם לְמְקוֹם, אֲשֶׁר
 עַל־יְדוֹ נִגְמְרִים כָּל הַשְּׂדוּכִים שְׁבַעֲוֹלָם, בְּסוּד: כִּי שִׁפְתֵי ב'הֵן ו'שִׁמְרוּ ד'עַת ו'תּוֹרָה
 יִבְקָשׁוּ מִפִּיהוּ רָאשֵׁי תִיבּוֹת 'שִׁידוּד', אֲבָל בְּעוֹנוֹתֵינוּ הֶרְבִּים נַעֲלָם מֵאֵתְנוּ וְלֹא נִדַע
 אֵיךְ לְמַצּוֹא אֶת הַבַּעַל דַּעַת הַקְּדוּשׁ הַזֶּה וְלִשְׁמוֹעַ תּוֹרָה מִפִּיו, וְעַתָּה מֵאִין יָבֹא זְעִירֵנוּ,
 עַל־כֵּן עֵינֵינוּ תְלוּיּוֹת אֵלֶיךָ לְכַד מְלֵא רַחֲמִים יוֹשֵׁב וּמְזוּג וּזְוֹגִים, שֶׁתְּחַמַּל עַל כָּל עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל הַצְּרִיכִים לְמַצּוֹא זְוֹגָם (וּבִכְרֵט זְכוּ), וְתִשְׁלַח לְכָל אֶחָד מֵהֶרָה זְוֹגוֹ הַהֶגְוֵן לוֹ
 מִן הַשָּׁמַיִם בְּאֱמֶת, וְתִהְיֶה כְרִצּוֹנוֹ וְתִהְיֶה לוֹ לַעֲזָר וְלַהוֹעִיל, וְיִקָּים בּוֹ וּבְכָל הַצְּרִיכִים
 לְמַצּוֹא זְוֹגָם, מְצָא אִשָּׁה מְצָא טוֹב וַיִּפְקֵר רְצוֹן מִיְהוָה:

אָדוֹן יְחִיד, מְלֵא רַחֲמִים, צוּפָה וּמַבִּיט עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת, הַמְּנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד
 וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים, חוּם וְרַחֵם וְחַמַּל עַל יְמֵי הַנְּעוּרִים שֶׁל נְעָרֵי עַמְּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל, וְהוֹדִיעֵנו נָא אֶת דְּרָכֶיךָ, אֵיךְ נִזְכֶּה לְדַעַת לְמַצּוֹא זְוֹגָם הָאֱמֶתִי שֶׁל כָּל
 הַתְלוּיִים בָּנוּ. זְכַנּוֹ וְעִזְרוֹנוֹ שְׁבַכְּח וְזְכוּת הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים הָאֱמֶתִיִּים שֶׁהֵם הַדַּעַת
 הַקְּדוּשׁ שֶׁל כָּל הָעוֹלָמוֹת, אֲשֶׁר הִמְשִׁיכוּ וְגָלוּ דַעַת גְּדוֹל וְנִפְלֵא בְּאֱמֶת גַּם בְּעוֹלָם
 הַזֶּה, בְּכַחֵם וְזְכוּתֵם נִזְכֶּה מֵהֶרָה לְמַצּוֹא בֵּת זְוֹגָם שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵעַמְּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל, וְנִזְכֶּה לְהַשִּׁיאֵם מֵהֶרָה לְמִזְל טוֹב לְחַיִּים טוֹבִים אַרְבָּים וְלִשְׁלוֹם, וְתִהְיֶה
 כְּרִצּוֹנוֹ, וְלֹא תִהְיֶה מְנַגֶּדֶת אֵלָיו כְּלָל חֵם וְשְׁלוֹם, רַק יְדוּרוֹ בְּאַהֲבָה וְשְׁלוֹם בְּקִדְשָׁה
 וּבְטָהֳרָה כְּרִצּוֹנְךָ בְּאֱמֶת. וְזִכְרוּ כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְשִׁמּוֹר אֶת הַבְּרִית קִדְשׁ בְּקִדְשָׁה
 גְּדוֹלָה בְּאֱמֶת, אֲשֶׁר כָּל הַתּוֹרָה בְּלָה תְלוּיָה בְּזֶה, וְהוּא עֶקֶר הַנְּסִיּוֹן וְהַבְּחִירָה שֶׁל כָּל
 אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, בְּאֲשֶׁר גְּלִיתָ לָנוּ עַל־יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוּשִׁים. וְיִזְכֶּה כָּל אֶחָד וְאֶחָד
 לְהוֹלִיד מֵאִשְׁתּוֹ בָּנִים וּבָנוֹת דּוֹרוֹת וְדוּרֵי דּוֹרוֹת עַד עוֹלָם, וּבָלֵם יִהְיוּ חַיִּים וְקַיָּמִים
 לְעַבְדוֹתֶיךָ וְלִירְאָתֶךָ לְאַרְבֵּי יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים, וְיִכִּירוּ וְיִדְעוּ אוֹתְךָ וְאֶת גְּדֻלַּת צְדִיקוֹךָ
 הָאֱמֶתִיִּים אֲשֶׁר בָּהֶם בְּחַרְתָּ, וְיִתְגַּלֶּה לָהֶם הַדַּעַת הַקְּדוּשׁ שֶׁהִשְׁאִירוּ כָּל הַצְּדִיקִים
 בְּזֶה הָעוֹלָם:

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, לֹא כַחֲטָאֵינוּ עָשִׂיתָ לָנוּ וְלֹא כְּעוֹנוֹתֵינוּ גְּמַלְתָּ עֲלֵינוּ. גַּם עַתָּה חוּם
 וְחַמַּל עֲלֵינוּ וּשְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ, וְהַסְתֵּר פְּנֵיךָ מִחֲטָאֵינוּ וְכָל עוֹנוֹתֵינוּ מִחַה, וְאֵל
 תִּבְיֵט עַל מַעֲשֵׂינוּ, רַק תִּבְיֵט עַל זְכוּת הַצְּדִיקִים הָאֱמֶתִיִּים שְׂאֵנוּ סוּמְכִים עֲלֵיהֶם בְּכָל
 עַת, אֲשֶׁר מִיָּמֵי דַעְתֵּיהֶם הַקְּדוּשׁ אָנוּ שׁוֹתֵינָם וּמְפִיָּהֵם אָנוּ חַיִּין עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְעַל־יְדֵי-

זֶה יִזְכֶּה כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְמִצְוֵי זְוִיגוֹ הָאֲמִתִּי מִהֲרָה. וְתִמְלֹא כָּל מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים, כְּכֹל אֲשֶׁר שְׁאֲלָתִי מֵאֲתָךְ בְּעַל הַרְחָמִים בְּעַל הַחֲמִלָה בְּעַל הַחֲנִינָה, כִּי רַחֲמֶיךָ לֹא כְּלִים, וְאַתָּה חֲפִיץ שְׁגֹם גְּרוֹעַ וּפְחוּת כְּמוֹנֵי כְּמוֹנֵי, יִבְקֹשׁ אוֹתְךָ עַל כָּל הַטּוֹב וְהַחֲסֵד, כִּי אַתָּה טוֹב וּמְטִיב לְכָל, וְזֶה עֵקֶר גְּדֻלָּתְךָ כְּשֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה חֲסֵד נִפְלֵא עִם הַרְחוּקִים מִמֶּךָ וּבִפְרֹט עִם רְחוֹק כְּמוֹנֵי, כִּי אַתָּה חוֹנֵן אֶת מִי שְׁאִינוּ רְאוּי לְחוֹן, וּמְרַחֵם עַל מִי שְׁאִינוּ רְאוּי לְרַחֵם. וּבִפְרֹט שְׁאִנִּי רוּאָה בְּכָל עֵת אֶת כָּל הַחֲסֵדִים וְהַטּוֹבוֹת וְהַנִּפְלְאוֹת אֲשֶׁר אַתָּה מַפְלִיא חֲסֵדְךָ עָלַי בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה, כִּי חֲסֵדְךָ גְּדוֹל עָלַי וְהַצְלָתְךָ נִפְשִׁי מִשְׁאֹל תַּחְתֵּיהָ, חֲסֵדְךָ גְּדוֹל עָלַי בְּלִי שַׁעוֹר וְעֶרְךָ וּמִסְפָּר, כִּי גָבַר עָלֵינוּ חֲסֵדוֹ וְאַמֶּת יְהוָה לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ. עַל-כֵּן מִצְוֵי עֲבָדְךָ אֶת לְבוֹ לְהִתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ עַל כָּל אֱלֹהִים, כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתַי אֲנִי מִפִּיל תַּחְנָתִי לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְעַל כַּח וְזִכּוֹת הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּים הַזּוֹכִים וּמוֹזְכִּים אֶת הַרְבִּים, אֲשֶׁר כַּחֵם וְזִכּוֹתָם מִסְפִּיק גַּם עָלַי, לְהוֹשִׁיעַ גַּם אוֹתִי וְאֶת זֶרְעִי וְזֶרַע זֶרְעִי וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל עַד עוֹלָם בְּכָל הַיְשׁוּעוֹת שְׁבַעְעוֹלָם, כִּי בְשֵׁם קִדְשְׁךָ הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא בְּתַחֲנוּן, נִגְיִלָה וְנִשְׁמָחָה בִּישׁוּעָתְךָ. יְהִי לְרִצּוֹן אֲמִרְיָי כִּי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי. אָמֵן וְאָמֵן:

❦ מו ❦

[על-פי תורה צ' - טעם על שבירת כלי חרס בשעת השדוד]

יט אלול

אֱלֹהֵיךָ יְהוָה אֶקְרָא וְאֵל אֲדַנִּי אֶתְחַנֵּן, מִה בַּצַּע בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֵל שַׁחַת הַיּוֹדֵךְ עִפְר הַיּוֹגֵד אֶמְתָּךְ, שְׁמַע יְהוָה וְחַנּוּנִי יְהוָה הִיָּה עוֹזֵר לִי. וְרַחֵם עָלַי וְעַל זֶרְעִי וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְהַצִּילֵנוּ מִדִּינָה שֶׁל גִּיהֲנֹם, רַחֵם עָלֵינוּ מֵעַתָּה עַל כָּל פְּנִים, וְהַצִּילֵנוּ מִתַּאוֹת הַמִּשְׁגָּל. שְׁמַרְנוּ וְהַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ וְחֲסֵדֶיךָ וּנְפִלְאוֹתֶיךָ הַנּוֹרָאוֹת, וְהִיָּה בְּעֶזְרֵנוּ שְׁלֹא נִרְבֶּה תַּאוֹתֵנוּ אִפְלוּ בְּהַתֵּר, רַק נִזְכֶּה לְזִכּוֹר אֹז בְּעוֹנֵשׁ הַקְּשָׁה וְהַמַּר שֶׁל הַגִּיהֲנֹם, וְלֹא נִמְלֵא תַּאוֹתֵנוּ חֵם וְשָׁלוֹם, רַק נִזְכֶּה לְמַעַט תַּאוֹתֵנוּ בְּתַכְלִית הַמַּעוֹט, עַד אֲשֶׁר נִזְכֶּה לְשִׁפְרָה לְנַמְרִי, וְלֹא נִהְיֶה רִגְלִים בְּזֶה כָּלֵל חֵם וְשָׁלוֹם כִּי אִם בְּשִׁבִיל קִיּוּם הַמִּוּן, בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְּדוֹלָה, בְּאִימָה וּיְרֵאָה בְּרַתֵּת וְזִיעַ, בְּעֶנְוָה כְּבִשְׁת פְּנִים, בְּלִי שׁוֹם חֲצִיפוֹת וְעִזּוֹת דְּסַמְרָא אַחֲרָא כָּלֵל. מִכָּל שְׁכָן וְכָל שְׁכָן שְׁנֵהִיָּה נִשְׁמָרִים בְּתַכְלִית הַשְׁמִירָה מִתַּאוֹה זֹאת בְּאִיזוֹר צַד אִיסוֹר חֵם וְשָׁלוֹם, שְׁנִזְכֶּה לְהִזְהַר וְלֹהֶשֶׁמֶר מִכָּל מִינֵי צַד הַרְהוּרִים וּמִחֲשָׁבוֹת רָעוֹת וּמִכָּל מִינֵי הַסְתַּכְלוֹת רָעִים, וּמִכָּל מִינֵי פְגָם הַבְּרִית

במחשבה דבור ומעשה בכל החושים ובכל הפחות, בכלם נהיה נוהרים ונשמרים בתכלית השמירה מפל מיני פגם הברית, באסור ובהתר בשוגג וכמזיד באונם וברצון, באפן שנוכח להנצל מדינה של גיהנם. רחם עלינו ברחמיך הרבים ברחמיך הגדולים בחמלתך וחנוניתך, כי אתה יודע גדל הצער המר והקשה מאד של גיהנם אפלו שעה אחת. רחם עלינו בחיינו, ועזרנו והושיענו וזכנו שנתגבר ונכבוש את יצרנו, באפן שניצל עצמנו מדינה של גיהנם. וכל מה שפגמנו נגדך עד הנה, בפרט בפגם הברית, עד אשר עונותינו רבו למעלה ראש ועצמו עד גבהי שמים, וכברו מחול ימים, ורבו מעפר הארץ, על הכל תמחל ותסלח לנו אלוה סליחות חנון המרבה לסלוח, כי אין בידינו לתקן אחד מהם אף כי כלם, כי אם בתפלה ותחנונים שתחמול ותחוס עלינו, ותמחול לנו על העבר במחילה גמורה באמת, ותעזרנו ותושיענו על העתיד, שתהיה בעזרנו בכל עת ותשמרנו שלא נחטא עוד, ולא נפגום עוד שום פגם כלל בפרט בברית-קדש. חמל עלינו כי אין רחמנות בעולם כאשר על הפוגם בברית-קדש, חמל עלינו אבינו שבשמים, ועשה את אשר תעשה ברחמיך הרבים באפן שלא נחטא ולא נפגום עוד כלל. ונוכח לשמור חקיך ומצותיך ברוצונך הטוב כל ימי חיינו לעולם, באפן שנוכח להנצל מדינה של גיהנם, ולא נראה פני גיהנם כלל. כי רחמיך רבים מאד מאד, ואתה שומע תפלת כל פה, ובפרט כי אנחנו בטוחים וסמוכים על כחם של הצדיקים האמתיים שומרי הברית באמת, אשר הם חזקונו וזרונו להרבות בתפלה ובבקשות ותחנונים וצעקה ושועה אליך יהיה איך שיהיה, על-פני עינינו תלויות אל רחמיך וחסדיך לבד בעיני עבדים אל יד אדוניהם, עד אשר תרחם עלינו מן השמים ותזכנו מעתה על-כל-פנים לתקון הברית באמת, ברוצונך וכרצון צדיקיך האמתיים, וכותם יגן עלינו:

ובכן תרחם על כל עמך בית ישראל הצריכים למצוא זיווגם, שייזכו למצוא זיווגם מהרה, זיווגם האמתית, זיווגם ההגון להם מן השמים, ויזכה כל אחד להתעורר אליך בשעת ההתקשרות, לזכר בהתכלית והסוף בשעת שבירת כלי-חרם בעת התנאים, שייזכר על-ידי-זה בשער החרסית שהיה בירושלים שהוא פתחה של גיהנם, למען לא יבגד באשתו הפשרה, ויזהר מלגרשה אפלו אם יש לו יסורים ממנה חס ושלום, כי יזכר בעונש המר של גיהנם שניצל ממנו על-ידי-זה, כמו שאמרו רבותינו וזכרנו לברכה שמי שיש לו אשה רעה אינו רואה פני גיהנם, וצריך לקבל באהבה,

וכן יזכיר את עצמו שאם תהיה אשה טובה כרצונו, שיהיה זהיר וזהיר מלהרבות תאוותו חס ושלום, ויזכר ויזכר שיש גיהנם, ויחמל על עצמו ויקדש את עצמו בזווגו בתכלית הקדשה כראוי לאיש הישראלי, ויזכר ולא ישכח עונש המר של גיהנם שבא על פגם הברית חס ושלום רחמנא לצלן, רחם עלי ועל זרעי ועל כל ישראל, ותסבב ברחמיך סבות למזכה, באפן שגזכה למלט ולהציל נפשנו מן הגיהנם ומכל מיני עונשים ודינים בזה ובכא, כי מה בצע בדמי בדתי אל שחת היודך עפר היגיד אמתך. חוסה עלינו פרוב רחמיך והצילנו מועמך, שמרה נפשי והצילני, אל אבוש כי חסיתי בך, הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי. חוס ורחם וחמל עלינו בזכות וכח הצדיקים אשר קרבנו אליך ברחמיך. הצילני מטיט ואל אטבעה, אנצלה משונאי וממעמקי מים. אל תשטפני שבולת מים ואל תבלעני מצולה ואל תאטר עלי באר פיה. ענני יהוה כי טוב חסדך פרוב רחמיך פנה אלי. ואל תסתר פניך מעבדך כי צר לי מהר ענני. קרבה אל נפשי גאלה למען אויבי פדני. השיבני ואשובה כי אתה (יהוה) אלהי. השיבנו יהוה אליך ונשובה חדש ימינו כקדם. יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לפי לפניך יהוה צורי וגואלי:

מז

[על-פי תחלת חלק א' - התגלות נפלא מסוד גדלת רשב"י]

ל"ג בעמר הילולא דרבי שמעון בן יוחאי

ב אלול

תפלה זאת מופדת על פי סוד הנורא שגלה רבנו זכרנו לברכה על גדולת רבי שמעון בר יוחאי ז"ל, שהבטיח לישראל שלא תשתכח התורה על ידו כי בזהר דא יפקון מן גלותא, עין שם בתחלת הספר, ומה טוב לאומרה על קברו הקדוש של רבי שמעון בר יוחאי ז"ל, מי שזוכה לבוא לשם, אך גם בכל מקום האומרה לא הפסיד, כי התפשטות נשמת הצדיק הוא בכל העולם כמובא בזהר הקדוש:

רבי שמעון בן יוחאי, עיר וקדיש מן שמאי נחית, בוצינא קדישא, בוצינא עלאה, בוצינא רבא, בוצינא יקירא, אתם הבטחתם לישראל שלא תשתכח התורה מישראל על-ידכם, כי בזהר דא יפקון מן גלותא, ואפלו בתוקף ההסתרה שבתוך הסתרה בעקבות משיחא באחרית הימים האלה, הבטחתם שאף-על-פי-כן לא תשכח התורה מפי זרענו, כמו שכתוב: ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל

אֲשֶׁר עָשָׂה, וְעִנְתָּה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו לְעַד כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ, וְהִנֵּה עִתָּה
הִגִּיעוּ הַיָּמִים אֲשֶׁר אֵין לָנוּ בָהֶם חֶפְזִין, כִּי אֲרֹךְ עָלֵינוּ הַגְּלוּת וּמִשְׁדָּע עָלֵינוּ הַשְּׁעֵבֹד,
וּבְכָל יוֹם אָנוּ הוֹלְכִים וְדָלִים, וּמִטָּה יָדִינוּ מְאֹד, כִּי אֶזְלַת יָד וְאָפֶס עֲצוּר וְעִזּוּב, כִּי
נִשְׁאַרְנוּ בִּיתוּמִים וְאֵין אָב, וְאֵין מִי יַעֲמֹד בְּעַדְנוּ. וְהִנֵּה בְּתוֹקֶף סוּף הַגְּלוּת הַמֵּר הַזֶּה,
וּבְכָבֵד הַתְּחִיל לְהַתְּנַצֵּץ הַתְּנוּצָצוֹת מְשִׁיחַ מִימֵי הָאֱלֹהִי הָאֵלֶּיךָ יִזְכָּר צְדִיק לְבָרְכָהּ,
וְעַמְּךָ בֵּית-יִשְׂרָאֵל מִשְׁתַּוְּקָקִים וּמִתְנַעֲנָעִים מְאֹד לְהִשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְהַכֹּל חַפְצִים לִירְאָה
אֶת שְׂמֹךְ בְּהַשְׁתַּוְּקוֹת גִּמְרִין וּנְפֵלָא, אֲשֶׁר לֹא הִיְתָה כּוֹזֶת מִמִּי קָדָם, הַקִּיצוֹתִי וְעוֹדֵי
עַמְּךָ, בְּאֵתִי עַד קֵץ כָּל הַדּוֹרוֹת וְעוֹדֵי עַמְּךָ, עֲדִין אָנוּ אֲחוּזִים בָּךְ, וּמִשְׁתַּוְּקָקִים
לְעַבּוֹדְתֶךָ בְּכָלֹת הַנֶּפֶשׁ. אָבֵל אֶף-עַל-פִּי-כֵן, גַּם גָּדַל רְחוּקָנוּ מִמְּךָ בְּעֵתִים הַלְלוּ הוּא
גַּם בֶּן בְּלִי שְׁעוֹר, כִּי טִבְעֵנוּ בִּינוֹן מִצּוֹלָה וְאֵין מְעַמָּד, בְּאֵנוּ בְּמַעֲמָקֵי מַיִם וְשִׁבּוֹלֹת
שְׂטָפְתָנוּ. וְרָאָה אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מְרוּדִים מְאֹד, אֲשֶׁר אֵי-אֶפְשָׁר לְבָאֵר וּלְסַפֵּר גָּדַל
הַתְּנָרוֹת הַבַּעַל דְּבָר אֲשֶׁר הַתְּנָרָה בָּנוּ מְאֹד, עַד אֲשֶׁר הִפִּיל אוֹתָנוּ מְאֹד. וְהִנֵּה אֲנֹכִי
בְּעֵנֵי מִי אֲנֹכִי לְסַפֵּר צְרוֹת יִשְׂרָאֵל, רַק אַתֶּם לְבַד יִדְעֶתֶם אֶת כָּל הַמַּעֲמָד וּמִצַּב שֶׁל
יִשְׂרָאֵל בְּאַחֲרִית הַיָּמִים הָאֵלֶּה. אֵיךְ בְּאֵתִי לְסַפֵּר וּלְצַעֲוֹק עָלַי וְעַל נַפְשִׁי, עַל עוֹצֵם
רְחוּקִי מִהִשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְעוֹצֵם פְּגָמִי וְעוֹנוֹתֵי הַרְבִּים וּפְשָׁעֵי הָעַצוּמִים, וְעַל אֱלֹהֵי אֲנִי
בּוֹכִיָה עֵינֵי עֵינֵי יוֹרְדָה מַיִם, כִּי אֵינִי יוֹדֵעַ שׁוֹם דְּרֹךְ אֵיךְ לְהַחְזִיר לִי הַכַּחַד דִּקְדָּשָׁה, וְאֵיךְ
לְזַכּוֹת לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּבְאִיזָה דְרֹךְ אֶתְחִיל לְעִזּוּב דְרָפִי הָרַע וּמִחֲשִׁבוֹתֵי הַמְּגוֹנוֹת,
וְאֵיךְ וּבְמָה אֶזְכֶּה לְתַקֵּן קַלְקוּלִים וּפְגָמִים כְּאֵלֶּה. לֹא יִדְעַת נַפְשִׁי אָנָּה אֲנִי בָא, אָנָּה
אוֹלֵיךְ אֶת חֲרַפְתִּי הָעַצוּמָה, אָנָּה אֶכְרַח, אָנָּה אֶטְמֵן מִפְּנֵי בִשְׁתִּי וּכְלָמָתִי, וְאוֹמֵר
לְהָרִים כְּסוּנֵי וּלְגַבְעוֹת נִפְלוּ עָלַי. אוֹי מָה הָיָה לִי, אוֹי מָה הָיָה לִי, עַל כֵּן אֶמְרָתִי שָׁעוּ
מִנִּי אֶמְרָר בְּכִי אוֹלֵי יְחוּס אוֹלֵי יֶרַחַם, כִּי אֵין מַעֲצוֹר לִיהוּהָ לְהוֹשִׁיעַ גַּם אוֹתִי בְּעַת
הַזֹּאת, כִּי הִרְבָּה רוּחַ וְהִצְלָה לְפָנָיו, כְּמוֹ שִׁכְתוּב: הֵן כָּל תּוֹכֵל וְלֹא יִבְצֵר מִמְּךָ מִזְמָה,
וּמִי יֹאמֵר לָךְ מָה תַעֲשֶׂה, עַל כֵּן בְּאֵתִי כְּעֵנִי בְּפִתַח, רַשׁ דֵּל וְאִבּוּיֹן, נִגּוּעַ וּמְעֵנָה,
מִבְּלָבֵל וּמְמוֹרָף, עֵנִי וְכוֹאֵב, לְצַעֲוֹק וּלְעוֹק לְפָנֵי הַדָּרַת קִדְשְׁתְּכֶם:

רְבִי רַבִּי רַבִּי אָבִי אָבִי, רַכֵּב יִשְׂרָאֵל וּפְרָשָׁיו, נְהִירוּ דְבוֹצִינָא דְאוּרִייתָא, עוֹרָה לְמָה
תִּישָׁן, אֵיךְ תּוֹכְלוּ לְסַבּוֹל צְרוֹת יִשְׂרָאֵל, קוּמוּ וְהַתְּעוֹרְרוּ עִם כָּל הַצְּדִיקֵי אָמֶת
לְהַסְתַּבֵּל וּלְרְאוֹת בְּמִרְיוֹת צְרוֹת נַפְשָׁנוּ, הַקִּיצוּ וּרְנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֵפֶר, קוּמוּ יִשְׁנֵי מִכְּפֵל
לְסַעֲדֵינוּ. צְדִיקֵי יְסוּדֵי עוֹלָם, קוּמוּ בְּעִזְרוֹתֵנוּ בְּעַת צָרָה הַזֹּאת, חוּסוּ וְחַמְלוּ עַל כָּל עַדַת

בני ישראל, ובתוכם עלי החוטא והפגום המלא חטאים מכף רגל ועד ראש. אתם ידעתם את כל התלאה אשר מצאתנו מיום גלות הארץ עד הנה, כל מה שעבר על כלל ישראל בכלליות ובפרטיות, מה שעבר על כל אחד ואחד, ובפרט מה שעבר עלי מיום שנאצלו ונבראו ונוצרו ונעשו נשמתו ורוחי ונפשי וגופי, כל מה שעבר עלי בכל גלגול וגלגול, ובפרט מה שעבר עלי בגוף הזה, כל מה שעברתי מעודי עד היום הזה, מה שאני זוכר עדיו, ומה שנשכח ממני, היספיקו כל אילי נביות לבאר ולספר אפס קצה מהפגמים שפגמתי ביום אחד כפי מה שנוגעים הפגמים במקום שנוגעים כפי שורש נשמתו, ומכל שבן וכל שבן מה שפגמתי בכל הימים שעברו עלי מיום היוותי עד היום הזה (ובפרט וכו'). מי יוכל לספר, מי יוכל לשער, מה אדבר, מה אתאונן, מה אומר, מה אדבר, ומה אצטדק:

רבנו של עולם, תן בלב הצדיק הקדוש והנורא הזה (אם יזכה להיות בארץ ישראל על קבר רבי שמעון בר יוחאי יאמר: השוכן פה). ובלב כל הצדיקים אמתים, לבל יסתירו פניהם ממני, ויעמדו בעדי למליצי יושר, להפוך בזכותי ולבקש ולמצוא בי נקודת טובות, וימליצו טוב בעדי שתקרבי אליך ברחמים, ותתן בי לב חדש ורוח חדשה תתן בקרבי, שאזכה להתעורר מעתה באמת לשוב אליך באמת ובלב שלם, אי שמים הפגינו בעדי, כל בעלי רחמים וחמלה חמלו עלי, כל שוכני עפר העתירו בעד מוטבע ביון מצולה ואין מעמד כמוני:

רבי רבי שמעון בן יוחאי, זכרו זאת ותשימו על לב, שזכינו בדורות הללו לשמוע נפלאות נוראות גדלתכם. איך מרמז בתורה שעל ידכם לא תשכח התורה, כי הפסוק שהבאתם ראיה ממנו, שהוא בי' לא' תשכח מפ' זרעו', הוא סופי תיבות 'יוחאי', ושמכם הקדוש בעצמו מרמז בפסוק, ע'ר ו'קדיש מ'ן ש'מ'א נ'חית, אשר אתם לכד יודעים סוד דברים האלה, אתם לכד יודעים גדלת ההבטחה שהבטחתם לישראל שהתורה לא תשכח מישראל על-ידכם, ואיך משה רבנו עליו השלום נבא על זה בתורתו הקדושה מקודם. על-כן באתי להזכיר, נא רבותי הקדושים, חמלו עלי ואל תסתכלו על כל הרע שעשיתי מעודי עד היום הזה, במחשבה דבור ומעשה, אשר המרתי אמרי אל ועצת עליון נאצתי, אל תביטו במעשי הרעים, ואל תעשו עמי כחטאי, ואל אקוץ בעיניכם, על אשר זה כמה אשר מעוררים אותי באלפים ורכבות רמזים והתעוררות, ובכמה מיני עצות נכונות בכל יום ובכל עת להתקרב להשם

יתברך, ואני בעצם קשיות ערפי קלקלתי ופגמתי בכל זה, ולא הטיתי אזני ולבי לכל זה. חוסו עלי ואל תשיתו לב לכל זה, ואל יחר אפכם בי חלילה, רק תחשבו מחשבות עוד מעתה לכל אהיה נדחה מהשם יתברך ומכם חלילה, כי עדין אין מעצור ליהוה להושיע גם בעת הזאת, כי אין לי שום כח עתה אלא בפי לבד. וגם זה מאתו יתברך אשר לא עזב חסדו ואמתו מעמי, ונתן כח לערף כמוני, לדבר עתה מעט דברים האלה, ועל-זה תמכתי יתדותי, שתרחמו עלי ותעשו את אשר אִזְכָּה לשוב באמת להשם יתברך ולבוא לארץ-ישראל מהרה בשלום, ולדבר כל זה ויותר מזה שם על ציון שלכם הקדוש. ויהוה הטוב ברחמיו ישמע תפלתכם ויעזור ויגן ויושיע אותי ואת כל ישראל למענכם, ויחזירני בתשובה שלמה לפניו מהרה, ויאחזני ולא ירפני, ואל יעזבני ואל יטשני בשום אפן, עד שאזכרה לשוב אליו באמת, ולהיות פרצונך הטוב מעתה ועד עולם, ולתקן בחיי את כל אשר פגמתי, בכח וזכות הצדיקים אמתיים, אשר עליהם לבד אני נשען לסדר דברי אלה לפניהם ולפני השם יתברך בעל הרחמים יודע תעלומות. יהוה יגמור בעדי יהוה חסדך לעולם מעשי ידך אל תרף. הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך, בי יכתירו צדיקים כי תגמל עלי:

מח

[על-פי שיחות הר"ן פ"ט - מענין לדבק עצמו ב"ג מדות של רחמים]

ליום הסליחה של שלש עשרה מדות

כא אלול

אל תזכר לנו עונות ראשונים, מהר יקדמונו רחמיה כי דלונו מאד. רבוננו של עולם בעל הרחמים ובעל הסליחות, אל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בחסידות, מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון, מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. רב חסד ומרבה להטיב, אשר רחמיה וחסדיה אינם כלים לעולם. למדנו והורנו איך להמשיך עלינו באמת בשלמות שלש עשרה מדותיה של רחמים, באפן שנוכח כל אחד ואחד אפלו הגרוע שבגרועים והפחות שבפחותים אפלו כמוני היום, להמשיך עלינו רחמיה וחסדיה הפשוטים שאין בהם שום תערובת דין כלל, באפן שתמחל ותסלח ותכפר לנו על כל חטאתינו ועוונותינו ופשעינו שחטאנו ושעונו ושפשענו לפניך מעודינו עד היום הזה, ותעביר ראשון ראשון, עד אשר יתבטלו ויתכפרו כל העוונות ממילא לגמרי:

רבוננו של עולם, מה אומר לפניך יושב מרום ומה אספר לפניך שוכן שחקים, אתה יודע כמה וכמה חמאים ועוונות ופשעים ופגמים גדולים ונוראים שעשיתי מעודי עד היום הזה, עד אשר נעשו מהם כמה וכמה חבילות חבילות של עברות, ואתה לבד יודע כל עברה ועברה איך נגררה ונמשכה מהעברה הראשונה השיכה אליה, וכן מעברה לעברה הסמוכה לה, עד אשר נעשית חבילה של עברות. ובעוונותי הרבים חזרתי ועשיתי מחדש עברה שהיא ראשונה לחבילה שניה, כי על ידה חזרו ונמשכו ונגררו כמה וכמה עברות, ועברות מעברות רחמנא לצלן, עד שחזרה ונעשית חבילה שניה של עברות. וכן עשיתי כמה פעמים, עד אשר השתרגו עלו על צוארי חבילות חבילות של עברות. אוי לי וי לי, אוי מי יעצר כח לזכר חלק אלף ורבבה ממעשי הרעים ויוכל לחיות, אם לא בדרך נסיד ונפלאותיך הנוראות. ועתה אבי שבשמים, אבי שבשמים מה אעשה, אבי אב הרחמן מה אפעל, להיכן אפנה, להיכן אשוטט, להיכן אברח, במה אזכה להמשיך פלאי רחמיך וחסדיך הפשוטים עלי, באפן שאזכה על כל פנים מעתה להנצל ולהשמר מכל מה שאני צריך להנצל ולהשמר:

רבוננו של עולם, רבוננו של עולם, רבוננו דעלמא פלא, מי כמוך אב הרחמים, מי כמוך מרבה להטיב, מי כמוך רב להושיע, רב סליחות ובעל הרחמים. עשה למענך וסלח לנו ומחל לנו וכפר לנו כל העוונות הראשונים שבכל חבילה וחבילה, ותעביר ראשון ראשון, באפן שכל העוונות הנשארים שבכל חבילה וחבילה ישוּבו אליך, ולא יקמרגו עוד עלינו כלל. ואתה תרחם עלינו ותחזור ותתן אותם על הראשון לעוונות ראשונים, שהוא עשו הוא אדום, אשר אנהגנו בגלות אצלו. אשר הוא הגורם הראשון לכל העוונות הראשונים והאחרונים, על ידי עצם הגלות המר שמתגבר עלינו בכל יום, אשר פשל כח הסבל, אשר כמעט בכל יום מוציאים הדמים מקרב עמך ישראל על ידי רבוי המסים וארגוניות והנתינות שונות והגזלות והשחדים שמוציאים מעמך ישראל, אשר זאת היתה בעוכרינו, כי על ידי זה באנו לכמה וכמה עוונות, באשר הודעת לנו על ידי חכמיך הקדושים.

רבוננו של עולם, רבוננו של עולם, רחם עלי ועל כל ישראל בעת צרה הזאת, כי באו בנים עד משבר, וכח אין ללדה. רחם עלי למען שמך, באפן שאזכה על כל פנים מעתה לפעל בקשתי ברחמים אצלך שתעשה את אשר בחקיך אלך ואת מצותיך אשמור, ולא אשוב עוד לכסלה. רחם עלי מלא רחמים, ברחמים הידועים

לך, שיש בהם כח להוציאני מכל המקומות שירדתי בהם ולשוב אליך באמת מעתה ועד עולם. חמל עלי בחסדיך והורני ברכיך, וזכני לאחזו במדותיך הקדושות ובדרכי טובך ורחמיך הכלולים בשלש עשרה מדות של רחמים שאתה מתנהג בהם עם בריותיך, שאזכה גם אנכי לילך בדרכיך, לרחם על הבריות ברחמנות אמתי, בכל מיני רחמנות הכלולים בשלש עשרה מדות של רחמים. ואזכה להיות טוב לכל, ולהשפיע צדקה וטוב וחסד ורחמים לכל הצריכים חסד, באפן שאזכה לעורר ולהמשיך עלי שלש עשרה מדותיך של רחמים, שתרחם עלי ועל כל ישראל בכלם, ותמחל ותסלח ותכפר לנו על (כל) חטאתינו ועוונותינו ופשעינו הראשונים והאחרונים, ולא יהיה נשאר מהם שום זכר ורשם כלל. ותמהר ותחיש לגאולנו ולהוציאנו מהגלות המר והארף הזה. ותשמרנו ותצילנו מעתה מכל מיני חטאים ועוונות ופשעים בשוגג ובמזיד באנס ובצרזון, ותשיבנו אליך בתשובה שלמה, עד אשר נזכה להיות ברכונך הטוב באמת תמיד, אנחנו וזרענו וזרע זרענו מעתה ועד עולם. ותהיה בעזרי ותושיעני שאזכה לזכות גם אחרים, שאזכה ללמד פשעים ברכיך, שילכו כלם ברכיך הקדושים, לאחזו בדרכי טובך ורחמיך לרחם על הבריות בכל מיני רחמנות וחסד הכלולים בשלש עשרה מדות של רחמים, ויקים בי מקרא שכתוב:

אלמדה פשעים ברכיך וחטאים אליך ישובו:

מלא רחמים, אתה יודע כמה אני רחוק מרחמנות מלרחם על הבריות כראוי, כי עני ואביון אנכי דל ונשחת, ואין בידי לרחם על הבריות ולגמול עמהם חסד ולהרבות בצדקה, אפלו חלק אחד מאלף ורבכה מהראוי לפי רבוי עוונותי. וגם מעט המעט שיש בידי לפעמים לתן צדקה ולגמול חסד, רבו המניעות פנגדי בלי שעור, כי נתקלקל הרבה הרחמנות אצלי על ידי חסרון דעתי ועניותי בגשמיות ורוחניות, ועתה מאין יבוא עזרי, מאין תבוא תשועתי, במה אזכה להמשיך עלי שלש עשרה מדותיך של רחמים. על כן באתי לפניך בעל הרחמים, יהמו נא מעיך ורחמיך עלינו למען שמה, ותמשיך עלינו שלש עשרה מדותיך של רחמים בעצמך ובכבודך בלי אתערותא דלתתא כלל, כי בדלותנו אין בנו כח לעוררם מלמטה על ידי רחמנותנו כי דלונו מאד, ואנו רחוקים מרחמנות. למענך למענך עשה ולא לנו, ראה עמידתנו דלים ורקים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח, לא כרעותינו תגמול. מהר יקדמונו רחמיך מעצמך כי דלונו מאד, ואין לנו כח לעורר רחמיך על ידי רחמנותנו.

רחם מלא רחמים וזכר לנו ברית שלש עשרה, והעבר פשעינו וחסאתנו ועוונותינו מנגד עיניך, ותמחל ותסלח ותכפר לנו על כלם, ולא יהיה נשאר מהם שום רשם כלל, רק תהפך אותם לטובה, שיהיו כל עוונותינו נהפכין לזכויות, כאלו עשינו תשובה שלמה הראויה להפוך עוונות לזכויות, כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים, בכח זכות הצדיקים האמתיים אשר המשיכו דרכי טובך ורחמיך בעולם, וגלו לנו לבקש אותך ולצעק אליך ולהפציר אותך תמיד יהיה איך שיהיה, בכחם הגדול לכד בטחנו לבוא ולהתחנן לפניך על כל אלה. ואתה הטוב בעיניך עשה עמנו, כי אנחנו החמר ואתה יוצרנו ומעשה ידך בלנו, זכור רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם הזה. אל תזכר לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי דלוננו מאד. אתה יהוה לא תכלא רחמיך ממני חסדיך ואמתך תמיד יצרוני. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

מט

[על-פי שיחות הר"ן צ"ו - ראוי לאדם להרגיל עצמו להיות כמו בעולם הבא]

כב אלול

אחת שאלתי מאת יהוה אותה אבקש, שבתתי בבית יהוה כל ימי חיי, לחזות בנועם יהוה ולבקר בהיכלו. רבונו של עולם מלא רחמים, חוס וחמל עלי, והושיעני ועורני וחזק את לבבי שאתחיל מעתה להרגיל את עצמי להיות בעולם הבא, שאמשיך ואשמיט את עצמי מתאוות עולם הזה והכליו, רק ארגיל את עצמי להיות בלא אכילה ושתיה ומשגל כמו בעולם הבא, ששם אין שום תאוה מתאוות עולם הזה כלל. כי כבר כלו ביגון חיי, ועברו הרבה הרבה משנותי, וכבר פאתי בימים, וימי החליפות הולכים ובאים, ובכל יום ויום מתקרבים ליום המיתה, ובהכרח לילך בדרך הזה, בדרך כל הארץ. זכני שאתחיל להתנהג את עצמי במנהג המקום שהוא שאני עתיד לילך לשם בלי ספק, אם קרוב ואם רחוק, אם מעט ואם הרבה אחיה עוד, אבל על כל פנים הפל יעבר בצל עובר, ואני מכרח לילך לשם, אשר שם אין שום תאוה ומדה רעה, ולא שום מנהג ממנהגי עולם הזה ולא שום כבוד והתנשאות של שקר, כי שם עלמא דקשוט עולם האמת, ואין מלזין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות, ולא שום תאוה וכבוד של עולם הזה. אדרבא אי אפשר לזכות ולהצליח שם כי אם בשנקיים וזפים מכל התאוות בקדשה ובטהרה גדולה,

וכמה אני רחוק מזה. ואם כבר עבר עלי מה שעבר ועשיתי מה שעשיתי, זכני על כל פנים מעתה שאתחיל לחום ולרחם עלי ברחמנות אמתי, ואתחיל להכין צעדי ופעמי אל עלמא דאתי, אשר אני מכרח לבוא לשם בלי ספק. ואם אלף שנים אחיה אינו מספיק להכין צדה לדרך רחוק כל כך, אפלו אם לא הייתי פוגם כל ימי שום פגם כלל, מפל שכן וכל שכן שפגמתי כל כך, ואני מלא חטאים ועוונות ופשעים ותאוות רעות ופגמים גדולים וקלקולים הרבה בלי שעור וערך ומספר. רחם עלי וזכני על כל פנים מעתה שאתחיל לרחם עלי באמת, ואתה תרחם עלי מן השמים, ותעזרני ותושיעני בכל עת ורגע, באפן שלא אשוב עוד לכסלה, רק אזכה להתחיל מעתה להרגיל את עצמי להיות בעולם הבא, להרגיל את עצמי להיות בלא אכילה ושתייה ומשגל ושאר תאוות.

חוסה עלי ברב רחמיה, יהמו מעיד ורחמיה עלי, על פגום הרום ונשחת כמוני, לב נשבר ונדדה כמוני, נבזה בעיניו נמאס כמוני. זכור אל תשכח את כל הצעקות והזעקות והאנחות והתפלות ותחנונות ובקשות ששפכתי לפניך בוחן לבות וכליות, אשר אין שום דבור נאבד מהם כלל חס ושלום. ואם הם מעורכים בפסלת הרבה, הלא אתה מסתכל על מעט הטוב והנקדות טובות שבהם, כמה וכמה דבורים אמתיים ונקדות טובות שהיו בהם, אשר באמת עוררו רחמיה עלי כמה וכמה פעמים ועזרתני הרבה על ידם, כי לולא רחמיה ופלאי חסדיך אשר הפלאת עמי עד היום הזה, כבר אבדתי בעניי חלילה, לולא יהוה עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי. אבל עדין עלי לבי דוי, מר לי מאד, כי עדין אני רחוק מהתכלית מאד מאד ועדין לא יצאתי מהחול אל הקדש אפלו במלא החוט, מה אומר מה אדבר, מה אומר מה אדבר מה אצטדק, מה אומר לפניך יושב מרום ומה אספר לפניך שוכן שחקים, ואתה את עבדך ידעת, את כל מה שעבר עלי, וכל מה שעברתי עד הנה. ועתה אחרי כל אלה עדין אני מאמין באמת שאין שום יאוש בעולם כלל, ועל זה אני סומך עדין בכחם הגדול של הצדיקים האמתיים, לחתור חתירות עדין אולי אמצא פתח תקנה לשוב אליך, להחיות את נפשי, להציל ולמלט את נפשי כמה שאני צריך להנצל ולהמלט:

רבוננו של עולם רבוננו של עולם רבוננו של עולם, יודע מחשבות, יודע תעלומות, בוחן לבות וכליות, חושב מחשבות לכל ידח ממך נדח, חפץ חסד, ומרבה

להטיב, עושה צדקות עם כל בשר ורוח, מלא רחמים בכל עת, צופה ומביט עד סוף כל הדורות. אתה יודע את כל מצפוני לבבי עד הסוף יותר ממני, ורק אתה יודע באיזה דרך באיזה עצה להחיות את נפשי העלובה והאמללה מאד מאד. כי לפניך נגלו כל תעלומות לב והמון נסתרות שמבראשית, כמה וכמה מחשבות ורעיונות עוברים עלי, כמה וכמה ספקות וחלוקות העצה, מה שאני חושב בכל פעם למצוא עצה ותחבולה להתגבר על יצרי ולצאת כמה שאני צריך לצאת ולשוב אליך באמת, ועדין לא נושעתי. ואתה יהיה עד מתי, עד אנה אשית עצות בנפשי, וגון בלבבי יום, עד אנה ירום איבי עלי, הביטה ענני יהוה אלהי, האירה עיני פן אישן המות. תן לי תקנה ולא אבד, עזרני והושיעני מלא רחמים בכל מיני ישועות הידועות לך, באפן שאזכה מעתה להוציא את עצמי מהכלי העולם הזה, ולשוב אליך באמת:

זבני לומר תהלים בכל יום ויום בכונה גדולה בלב שלם, ואקשר דעתי ומחשבותי ולבבי אל הדבורים הקדושים של תהלים, עד שאתקשר באמת ברוח הקדש שהכנים דוד המלך עליו השלום בהדבורים הקדושים של תהלים, עד שיהיה נחשב אמירת תהלים שלי כאלו אמרם דוד המלך עליו השלום בעצמו, זכותו וגן עלינו. ואזכה למצא את עצמי בכל יום ובכל עת בפסוקי תהלים שאעסוק בהם אז, באפן שאזכה על ידי אמירת תהלים לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת, כאשר גלית לנו שאמירת תהלים מסגל לתשובה.

רחם עלי מלא רחמים, והחייני וקיימני, וזכני מעתה על כל פנים לשוב אליך באמת, השב את נפשי בשבעה משיבי טעם, בכל מיני מטעמים המשיבין את הנפש דקדשה. חום וחמל על פזור נפשי, על מרירות נפשי, על חלישות דעתי, על חלקת עצתי, והמו ויפמרו מעיד ורחמיך עלי, כי מה בצע בדמו ברדתי אל שחת. מה בצע כי תיסר ותעגש את בניך בענשיך הקשים והמרים רחמנא לצלן. מה בצע כי תבוז ותביש חס ושלום את נפשי, הלא אתה חפץ בתקוני, ואתה וצדיקיך האמתיים העוסקים בתקוננו חפצים להיטיב עמי בכל הטובות שבכל העולמות, בתוך כלל יראיך ותמימיך החפצים לילך בדרךיך, ולמה זנחת ותמאס, ואתה מניח אותי כל כך זה ימים ושנים במקומות כאלו הרחוקים ממך כל כך. ואם באמת אין שום תרוץ בעולם, אף על פי כן אתה יכול ללמד עלי זכות, ולעורר רחמיך האמתיים עלי, ולקרבני אליך מעתה, ולהדריכני באמתך בכל עת ובכל שעה, באפן שאשוב אליך

באמת מעתה ועד עולם, עד שאזכה גם אנכי לחיי עולם הבא באמת, ולהיות נכלל בכלל הצדיקים האמתיים הזוכים לש"י עולמות, כמו שכתוב: להנחיל אוהבי יש ואוצרותיהם אמלא. ואם אני רחוק מעולם אחד מבית אחד כמו שאני רחוק, עם כל זה ממך לא יפלא כל דבר:

כג אלול

ושמרני והצילני מריב ומחלקות, והיה בעזרי שלא יזיק לי המחלקת כלל לא ברוחניות ולא בגשמיות, רק אזכה להתקשר ולהכלל בהצדיקים אמתיים שיודעים להטות כלפי חסד, ולדון את הכל לכף זכות אפלו את החולקים עליהם, וממשיכים אהבה ושלוה בעולם, וממתיקים כל מיני מחלקת ועושים מהמחלקת שלום בית, וכונים מהם בתים נפלאים ונוראים עד שנבנין מהם ש"י עולמות. עזרנו שנופה לילך בדרך הצדיקים האלו, ולהתקשר להם ולהכלל בהם, עד שנופה גם אנחנו על ידם לש"י עולמות.

חמל עלינו ועזרנו שנוכיר את עצמנו בכל עת בנפלאות ערכת נעימת התענוגים והשעשועים שיהיה להצדיקים לעתיד, שיופה כל אחד לנחל ש"י עולמות. ונעמיק דעתנו בזה, ונשער בדעתנו גדלת עולם אחד, כמה וכמה פוכבים ומזלות ונגלגלים נפלאים ונוראים שיש בכל עולם ועולם, כמה וכמה עירות ומדינות, כמה וכמה מבואות וחקצרות ובתים וחדושים נפלאים וענינים נוראים שיש בכל עולם ועולם, מכל שכן וכל שכן ש"י עולמות שיש לכל צדיק, מי ישער גדלת הצדיק הזוכה לזה, ותענוגיו ושעשועיו, אשרי לו. זכנו שלא נחליף עולמות באלו הקימים לעד, בעולם העובר הזה. חמל עלינו ועל כל עמך ישראל שנופה בלנו להיות בכלל צדיקי אמת הזוכים לש"י עולמות, כי אתה חפץ להיטיב לכל, ואין מעצור לך להושיע גם אותי, לזכות לכל טוב אמת ונצחי, למען אזכה לגדל ולקדש את שמך הגדול לעולמי עד ולנצח נצחים:

וזכני לבשר בשורות טובות תמיד לעמך ישראל, ועל ידי זה אזכה לומר תהלים בכונה גדולה: ועזרנו והושיענו שנופה לרחק את עצמנו מרופאים ודאקטורים בתכלית הרחוק. ותשמרנו ותצילנו מכל מיני חלאים ומכאזכים ומחשים. ואם ברחמך נצטרך לפעמים לאיזה רפואה, תרחם עלינו ותחזק את לבבנו שלא יעלה על דעתנו להשתמש עם שום רופא ודאקטור, רק לסמוך עליך לבד, ולהרבות באמירת

תהלים בשביל החולה, ולהיות נכון ובטוח ונשען על אמירת תהלים, שעל ידי זה תשלח רפואה שלמה לכל הצריכים רפואה. ותתן לנו ברכה, ותעזרנו ותושיענו לומר תהלים בכונה גדולה כל כך, עד שנופח לעורר ולהקיץ את דוד המלך עליו השלום בעצמו, שהוא רוח אפנו משיח יהוה, ויהיה נחשב כאלו אמרם דוד המלך עליו השלום בעצמו, עד שיהיה כח לעמך ישראל להחיות מתים על ידי אמירת תהלים, וישובו כל חולי עמך בית ישראל לאיתנם, ותרפאם ותחלימם ותחיים בחיים טובים וארוכים באמת. ונופח כלנו לשוב אליך באמת, ולהיות כרצונך וקרצון צדיקך האמתים כל ימי חיינו לעולם, השיבני ואשובה כי אתה אלהי, השיבנו אבינו לתורתך וקרבנו מלבנו לעבודתך והחזירנו בתשובה שלמה לפניך. זכני מעתה להרגיל את עצמי להיות בעולם הפא ככל אשר שאלתי מאתך אבי מלכי וקדושי צורי וגואלי, זכני שאזכה לשמע את קול השיר הקדוש שיתער לעתיד. אל תשליכני מלפניך, ורוח קדשך אל תקח ממני, אל תשליכני לעת זקנה, ככלות כחי אל תעזבני. אל תעזבני יהוה, אלהי אל תרחק ממני. חושה לעזרתי אדני תשועתי:

[על-פי תורה כ"ט - בשארע שאלה בבית האדם]

ל לחדש

אלהים מושיב יחידים ביתה מוציא אסירים בפשרות, אף סוררים שכנו צחיחה. אלהים אלי אתה אשחרך, צמאה לך נפשי כמה לך בשרי בארץ ציה ועיף בלי מים. כן בקדש חזיתך לראות עוף וכבודך. רבנו של עולם, מלא רחמים, קרבני לעבודתך, והחזירני בתשובה שלמה לפניך, ויחד לבכי לאהבה וליראה את שמך. ועזרני וזכני ליחד יחודים קדושים בכל עת, שאזכה להיטיב מעשי ולקדש מחשבתי בקדשתך העליונה עד שיהיה נתיחד (ויהיו געשים) על-ידי יחודים עליונים קדושים וטהורים בכל העולמות בלם, כי לך נוצרתי ליחד ולחבר כל העולמות וכל השמות הקדושים ביחודא שלים, באפן שיתגלה ויתפשט ויאיר יחודך ואחדותך לכל באי עולם, וידעו בלם אותך למקטנם ועד גדולם. ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, עושה נפלאות בכל-עת, שתהיה עמי תמיד ותשמור אותי שלא אפשל לעולם בשום מאכלות אסורות חס ושלום, ולא יודמן שום תערובות אסור בהתר בביתי לעולם. ואפלו אם לפעמים באיזה אונם יתערב מעט אסור בהתר, יהיה

בטל במעומו בהתר, שיהיה ההתר מרבה ממנו כשעור שיוכל לבטלו כפי דיני תורתך הקדושה. ותשמרני תמיד שלא אפגום בשום יחוד שלמעלה, וכל מה שפגמתי עד הנה ביחודי שמותיך הקדושים על-ידי מעשי הרעים, הכל תתקן ברחמיך, ויתהפכו העונות לזכויות, ויתבטלו עונותי ברבוי טובך וחסדיך הנפלאים שאתה משפיע ומאיר עלינו בכל עת בכח וזכות צדיקיך האמתיים, אשר הם מיחדים כל היחודים העליונים בתכלית השלמות, ומגלין ומפרסמין יחודך ואחדותך לכל באי עולם, בכחם וזכותם אנו נשענים שגם פשענו וחסאתינו ועונותינו המרבים והעצומים מאד מאד, כלם יתבטלו בכטול גמור בתוך עצם רבוי קדשתם וצדקתם, עד שיתהפכו העונות לזכויות. רבוננו של עולם, אחד יחיד ומיוחד, רחם עלינו למען שמך, וזכנו להכיר אותך באמת, ולהודיע שמך לכל באי עולם, למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד, ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עושה נפלאות לבדו. וברוך שם כבודו לעולם ועד, וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

נא

[על-פי תורה מ"ד - האמונה תולה בפה של אדם]

כד אלול

תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד. ימלא פי תהלתך כל היום תפארתך. חסדי יהוה עולם אשירה, לדור ודור אודיע אמונתך בפי. רבוננו של עולם, רחם עלי ועל כל ישראל, וזכני להאמין בך באמונה שלמה תמיד, ולא יעלה על לבי שום כפירה וספק ובלבול באמונתך הקדושה. ואהיה רגיל תמיד לומר האמונה בפי בפרוש, לדבר בכל עת בפה מלא שאני מאמין בך יהוה אלהינו שאתה הוא יחיד קדמון בלי ראשית בלי תכלית, וברצונך בראת עולמך יש מאין המחלט אחר העדר הגמור, ואתה מושל בכל ומנהיג ומשגיח בעולמך ברצונך, ואתה עתיד לחדש את עולמך, ואתה נתת לנו תורתך הקדושה בכתב ובעל-פה על-ידי משה נביאך נאמן ביתך, ועל-ידך בחרת בנו מכל האמות וקדשתנו במצותיך, ונתת לנו נביאים וצדיקים אמתיים ותנאים ואמוראים וכל חכמי ישראל הקדושים האמתיים שהיו בכל הדורות עד היום הזה. רחם עלינו למען שמך, וזכנו ואמצנו באמונתך הקדושה תמיד, כי אתה ידעת שכל חיותנו ומגמתנו הוא רק האמונה הקדושה שהיא יסוד כל התורה בלה כמו שכתוב: כל מצותיך אמונה, וכמו שכתוב: וצדיק

בְּאִמוּנָתוֹ יַחִיָּה, וְהוּא יִסֹּד כָּל הָעוֹלָמוֹת כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: וְכָל מַעֲשָׂהוּ בְּאִמוּנָה, וּבְכַרְמֵי אֲנָכִי הַפְּגוּם אֲשֶׁר בַּעֲוֹנוֹתַי הָרַבִּים קִלְקַלְתִּי כְּמוֹ שֶׁקִּלְקַלְתִּי, וְכָל חַיּוֹתַי וְתַקְנוֹתַי הוּא רַק הָאִמוּנָה הַקְּדוּשָׁה:

רַחֵם רַחֵם מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם חוֹשֵׁב מַחְשְׁבוֹת לְכָל יְדָח מִמֶּךָ נְדָח. חוּם וְחַמֵּל עָלַי וְזַכְּנִי לְאִמוּנָה חֲזָקָה כְּזוֹת בְּכָל עֵת וְרַגַע, עַד שְׂאֻזְכָּה עַל-יְדֵי הָאִמוּנָה לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ גְּדוֹל כַּח אֵמֶת אִמוּנָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁיֵּשׁ לָהּ כַּח לְהוֹצִיא גַם אוֹתִי מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת וְהַעֲנִינִים שֶׁיִּרְדְּתִי לְשֵׁם עַל-יְדֵי מַעֲשֵׂי הָרָעִים. רַבּוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, הֲלֹא אַתָּה תִּשׁוּב תַּחֲיִינוּ וְעִמָּךְ יִשְׁמְחוּ בְּךָ, תֵּן לִי עֲצָה שְׁלֵמָה עִתָּה בְּמִקְוֵי בְּאֵפֶן שְׂאֻזְכָּה לְהִתְחִיל לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת, וְלֹא אֲשׁוּב עוֹד לְכַסְלָהּ. וְזַכְּנִי לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמֵי עַל-יְדֵי הָאִמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּאֵמֶת, בְּאֵפֶן שְׂאֻזְכָּה לְהִתְדַבֵּק בְּךָ בְּכָל עֵת, וְלִהְיוֹת סְמוּךְ וְקָרוֹב אֵלֶיךָ תָּמִיד בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת וְהַדְּרָגוֹת שְׁבַע עוֹלָם, כִּי מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ וּבְכָל מְקוֹמוֹת מְשֻׁלְתֶיךָ, וְאַתָּה מַחִיָּה אֶת כָּלֵם, וְאַתָּה מְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין וְלִית אֶתְר פְּנוּי מִמֶּךָ, אֵל אִמוּנָה וְאִין עוֹל צְדִיק וְיִשָּׁר הוּא:

אֵידוּם וְנוֹרָא, תֵּן לִי אִמוּנָה שְׁלֵמָה, תֵּן לִי אִמוּנָה חֲזָקָה וְנִכְוֶנָה בְּאֵמֶת, תֵּן לִי אִמוּנָה כְּזוֹת שֶׁיְהִיָּה לָהּ כַּח לְהַחֲיוֹת אוֹתִי בְּכָל עֵת בְּכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלַי, בְּאֵפֶן שְׂאֻזְכָּה תָּמִיד לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ וְלְהִתְדַבֵּק בְּךָ תָּמִיד בְּכָל (מִכָּל) הַמְּקוֹמוֹת שְׁבַע עוֹלָם, עַד שְׂאֻזְכָּה חַיֵּשׁ קָל מְהֵרָה לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת, וְלִתְקַן כָּל מָה שֶׁקִּלְקַלְתִּי, וְלֹא אִיעוֹל בְּכַסּוּפָא קַמָּךְ כְּכָל אֲשֶׁר שְׂאֵלְתִי מֵאַתָּךְ בַּעַל הָרַחֲמִים זֶה כְּפֹה וְכַמָּה. רַבּוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲדוּנִי מִלְכִּי וְאֱלֹהֵי, אָבִי גּוֹאֲלִי וּפּוֹדִי, צוּר לְבָבִי וְחֻלְקִי, הֲלֹא אַתָּה יוֹדֵעַ בְּעֲצָמְךָ עֲצָם רַחֲמֶיךָ וְאַהֲבַתְךָ אֵלַי, וְכַמָּה נִפְלְאוֹת וְנִסִּים וְטוֹבוֹת בְּלִי שְׁעוֹר עֲשִׂית עִמָּדִי, וְאִיךָ תּוֹכַל לְהִתְאַפֵּק כֹּל-כָּךְ מִלְעוֹזֹר וּמִלְהוֹשִׁיעַ לִי יִשׁוּעָה שְׁלֵמָה לְגֵאֲלָנִי גְּאֹלָה שְׁלֵמָה שְׂאִין אַחֲרֶיהָ גְלוּת, שְׂאֻזְכָּה לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת בְּבַחֲיַנֵּת תִּשׁוּבָה שֶׁל שַׁבָּת, הֲלֹא אִין דְּבַר נִמְנַע מִמֶּךָ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: הִיפְלֵא מִיְהוָה דְּבַר. רַחֵם עָלַי מְלֵא רַחֲמִים, וְאֵל תִּשְׁלִיכֵנִי מִן הָאִמוּנָה לְעוֹלָם, וְאֵל תַּעֲשֶׂה עִמִּי כַּחֲטָאִי וְאֵל תִּגְמְלֵנִי כַּמִּפְעָלִי, רַק תַּחֲנִנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וּבְחֻסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים וְתַחֲזַקֵנִי וְתַאֲמִצְנִי בְּאִמוּנַתְךָ הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד, וְאֻזְכָּה בְּכָל עֵת לְדַבֵּר וְלְהוֹדִיעַ הָאִמוּנָה בְּפִי, עַד שְׂאֻזְכָּה לְתַכְלִית שְׁלֵמוֹת הָאִמוּנָה בְּאֵמֶת בְּאֵפֶן שְׂאֻזְכָּה לְשׁוּב עַל-יְדֵי-זֶה אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה כְּרִצוֹנְךָ וְכְרִצוֹן צְדִיקוֹךָ הָאֵמֶתִּים. וְזַכְּנִי לִילָךְ וְלְהִתְנַהֵג בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת שֶׁל הָעוֹלָם

בָּלָל, וְלֹא אֶדְקַק יוֹתֵר מִדְּאֵי בְּחֻמְרוֹת יְתָרוֹת (שְׁקוּרִין: אִיבֵר מְרַאכְמִין). שְׂאִינָם
 בְּרִצּוֹנָךְ, וְלֹא אֶחְשׁוֹב מִחֻשְׁבוֹת יְתָרוֹת. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, שְׂמַחְתִּי
 אֶלְיָךְ כִּפִּי, עֲזוּר עֲזוּר, הוֹשִׁיעָה הוֹשִׁיעָה, הוֹשִׁיעֵנִי עַל-כָּל-פָּנִים מֵעַתָּה אַחֲרֵי שֶׁלֹּא
 זָכִיתִי לְהוֹשִׁעַ בְּאַמַּת (בְּשִׁלְמוֹת) עַד הֵנָּה, רַחֵם עָלַי מֵעַתָּה בְּעַל הַרְחָמִים בְּעַל הַיְשׁוּעוֹת.
 אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קִדְשְׁךָ אֵל תִּקַּח מִמֶּנִּי, אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי לְעֵת זְקָנָה בְּכָלוֹת כַּחַי
 אֵל תַּעֲזֹבֵנִי. עֲזָרְנִי לְמַעַן שְׂמֹךְ, הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן רַחֲמֶיךָ לְמַעַן חֲסִדֶיךָ הָעֲצוּמִים שְׂאִינָם
 תָּמִים וְאִינָם כְּלִים לְעוֹלָם, כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב: חֲסִדֵי יְהוָה כִּי לֹא תִמְנֹו כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו. כִּי
 שָׁחָה לְעַפְרָן נִפְשָׁנוּ דְבַקָּה לְאַרְץ בְּמַנְנוּ. קוּמָה עֲזָרְתָה לָנוּ וּפְדָנוּ לְמַעַן חֲסִדֶּךָ. יְהוִו
 לְרִצּוֹן אִמְרֵי-פִי וְהִגִּיזֵן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

נב

[על-פי תורה נ"ו - כשיש להאדם לב, אין שיף אצלו מקום בלל]

מִי לִי בְּשָׁמַיִם וְעַמּוּךָ לֹא חִפְצָתִי בְּאַרְץ. כָּלָה שְׂאִרֵי וּלְבָבִי צוּר לְבָבִי וְחֻלְקֵי אֱלֹהִים
 לְעוֹלָם. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲדוֹן כָּל, אֲשֶׁר בְּכָל מְקוֹמוֹת מְשֻׁלְתָּךְ, כִּי אַתָּה מְקוֹמוֹ
 שֶׁל עוֹלָם וְאִין הָעוֹלָם מְקוֹמֶךָ. רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְתֵן לִי בְּאַמַּת לֵב כְּשֶׁר וְטָהוֹר
 לְעַבֹּדְתֶךָ וְלִירְאָתֶךָ, לֵב יִשְׂרָאֵלִי בְּאַמַּת, עַד שְׂאִזְכָּה שִׁיְהִיָּה לְבִי מִשְׁפֵּן כְּבוֹדֶךָ, שִׁיְהִיָּה
 נִמְשָׁךְ לְתוֹךְ לְבִי שְׂכִינַת כְּבוֹדֶךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ הַשׁוֹכֵן בְּתוֹךְ לְבָבוֹת שֶׁל כָּל אֶחָד
 וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל עַמּוּךָ הַקְּדוֹשׁ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: וְשִׁכְנַתִּי בְּתוֹכֶם, וְדַרְשׁוּ רְבוּתֵינוּ זְכוּרָנָם
 לְבָרְכָה: מִלְּמַד שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁרְה שְׂכִינָתוֹ בְּתוֹךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל.
 וְעַקֵּר הָאֱלֹהוֹת הוּא כָּלֵב כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, צוּר לְבָבִי וְחֻלְקֵי אֱלֹהִים לְעוֹלָם. רַחֵם עָלַי
 וְעֲזָרְנִי וְזַכֵּנִי שִׁיְהִיָּה לְבִי מְלֵא מְאֹלְהוּתֶךָ עַד שֶׁלֹּא יוּכַל שׁוֹם מְקוֹם בְּעוֹלָם לְבַלְבַּל
 וְלִמְנוֹעַ אוֹתִי מֵעַבֹּדְתֶךָ וּמִירְאָתֶךָ, רַק אִזְכָּה לְהַכִּיר אוֹתֶךָ וְלִמְצוֹא אוֹתֶךָ בְּכָל
 הַמְּקוֹמוֹת שֶׁבְּעוֹלָם וּבְכָל דְּרָגָא וְדְרָגָא שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי לִיֵּת אֶתְּךָ פָּנָי מִנֶּךָ. זַכֵּנִי לְהִיּוֹת
 נִכְלָל בְּךָ בְּכָל לְבָבִי בְּאַמַּת עַד שִׂאֵהִיָּה גַם-כֵּן בְּכַחֲנִית מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם וְאִין הָעוֹלָם
 מְקוֹמוֹ, עַד שֶׁכָּל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁבְּעוֹלָם יְהִיוּ בְּמִלִּין וּמִבְּטָלִין נִגְדֵי בְּתַכְלִית הַבְּטוּל, וְלֹא
 יְהִיָּה לָהֶם שׁוֹם כַּח לְבַלְבַּל אוֹתִי חֵם וְשִׁלּוּם מִשׁוּם דְּבַר שֶׁבְּקִדְשָׁה, רַק אוּכַל לְהַשִּׁיג
 אוֹתֶךָ וְלִמְצוֹא אוֹתֶךָ וְלְהִתְדַבֵּק בְּךָ בְּאַמַּת בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁבְּעוֹלָם. וְתוֹרְנִי וְתִלְמִדְנִי
 בְּכָל עֵת וְעַת אִיךָ לְהִתְנַהֵג בְּעִנְיָן כָּל הַטְּלָטוּלִים וְנִסְיָנוֹת לְדַרְכִים שִׁיְהִיָּה הַכֵּל עַל-פִּי
 רִצּוֹנֶךָ בְּאַמַּת, עַל-פִּי יְהוָה אֶחְנֶה בְּבֵיתִי, וְעַל-פִּי יְהוָה אֶסַּע כָּל נִסְיָנָה וְנִסְיָנָה. וְכָל

סדר הנהגת הנסיעה והחגיגה בכלליות ובפרטיות ובפרטי פרטיות יהיה הכל כרצונך
 באמת, ובכל מקום ומקום שאבוא לשם בחגיגה ובנסיעה כפי רצונך, אזכה למצוא
 שם אלהותך באמת ולהתקרב אליך ולהתנדבך בך באמת, ואל יבלבל אותי שום
 מקום שבעולם מעבודתך ומיראתך, רק אהיה סמוך וקרוב ודבוק אליך באמת בכל
 המקומות שבעולם בכל דרגא ודרגא שבעולם. רחם עלי למען שמך ומלא משאלות
 לבי לטובה ברחמים, כי צרכי מרבים מאד ודעתי קצרה מאד לבאר חלק אלף ורכבה
 מהם. רחמן מלא רחמים, טהר לבי לעבדך באמת, יחד לכבי ליראה שמך, לב טהור
 ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי, יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי
 וגואלי, אמן:

נג

[על-פי תורה ט' - בשיש מלחמות בעולם, השכל מחויב שיהיה יקרות]

כה אלול

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתבטל מלחמות ושפיכות דמים מן
 העולם, ותמשיך שלום גדול ונפלא בעולם, ולא ישאו עוד גוי אל גוי חרב ולא
 ילמדו עוד מלחמה, רק יכירו וידעו כל יושבי תבל האמת לאמתו, אשר לא באנו לזה
 העולם בשביל ריב ומחלוקת חס ושלום, ולא בשביל שנאה וקנאה וקנטור ושפיכות
 דמים חס ושלום, רק באנו לעולם כדי להכיר ולדעת אותך תתברך לנצח, ובכן
 תרחם עלינו, ותתן הגשם והמטר בעתו ובזמנו, ולא תעצור השמים מן המטר בכל
 עת שהעולם צריכין לו, ויקים מקרא שכתוב: ונתתי גשמיכם בעתם, ונתנה הארץ
 יבולה, ועץ השדה יתן פריו. ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד, והשבתי חיה
 רעה מן הארץ וחרב לא תעבור בארצכם. ותשגית ברחמיך הרבים שיעלו כל האדים
 מן הארץ לטובה, שיהיו נעשים מן האדים תמיד גשמי ברכה ונדבה בעתם ובזמנם,
 ולא יתהפכו האדים לשפיכת דמים חס ושלום. ותוציא את האדמה מקללותיה
 שנתקללה בעון אבותינו ובעונינו, ותהפך כל הקללות לברכות, כי אתה כל תוכל
 ולא יבצר ממך מאומה:

רבוננו של עולם, רחם עלינו וברכנו בכל מעשי ידינו, ותן לנו פרנסתינו מאתך
 בהרחבה גדולה בקדשה ובטהרה. ותתן לנו כל מחסורנו וכל הצטרכותנו
 קודם שנצטרך להם, ותצילנו ותשמרנו תמיד מחובות והלואות כי הם מטרידים

ומבלבלים את דעתנו מאד. רחם עלי ועלינו מעתה ועזרנו והושיענו בישועתך הנוראה לסלק כל החובות שאנו חייבים מכפר, והצילנו מעתה מחובות והלואות ולא נצטרך ללוות שום הלואה מאחרים. רחם עלינו מלא רחמים זן ומפרנס לכל, ואל תצריכנו לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם. ובכן תרחם עלי ותושיעני שאזכה להיות בכלל התלמידים ההגונים אצל הצדיקים האמתיים, כי ברחמך ובחמלתך עזרתני הרבה לשמוע ולקבל כל-כך תורה קדושה ונוראה ונשגבה מפי הצדיקים האמתיים מימות אבותינו עד היום הזה. רחם עלי ועל כל ישראל ועזרנו והושיענו שנוכה על-ידי התורה הקדושה להמשיך עלינו אלהותך לכל המקומות אשר אנחנו בהם, כי באהבתך הגדולה שאתה אוהב את עמך ישראל, אתה נותן רשות להצדיקים האמתיים להמשיך אלהותך לתוך מוחנו ושכלנו, ולתפוס ולאסור אותך אצלנו כביכול, בבחינת: מלך אסור ברהטים, בבחינת: עלית למרום שבית שבי. רחם עלינו למען שמך, ועזרנו והושיענו שיוגמרו הצדיקים עמנו מה שהתחילו לעסק בתקוננו לגלות לנו אלהותך, וננו לדבק מחשבותינו תמיד בתורתך הקדושה יומם ולילה, בקשר אמיץ וחזק ובדבקות נפלא, באפן שיהיה נמשך ונתפס אלהותך לתוך מוחנו ושכלנו בקדשה ובטהרה גדולה באמת באמונה באימה ויראה ורתת וזיע, ויקים בנו מקרא שכתוב: אחזתיו ולא ארפנו.

וחמול עלי בחמלתך הגדולה, ועזרנו והושיענו להתמיד בתורתך הקדושה לשמה ולהנות בה יומם ולילה, עד שנוכה בעצמנו לחדש חדושים רבים אמתיים בתורתך הקדושה על-פי הדרכים שקבלנו מאבותינו ורבותינו הצדיקים הקדושים האמתיים זכותם יגן עלינו. רחם עלינו למען שמך שנוכה לקשר מחשבותינו תמיד בתורתך הקדושה, ולחשוב ולעין בה בעיון גדול לשמה, ולהתפלל לפניה הרבה שתאיר עינינו בתורתך, ותפקח עיני שכלנו ודעתנו לטובה, עד שנוכה לחדש חדושים אמתיים בתורתך הקדושה והנוראה והנשגבה מאד מאד. ונוכה על-ידי כל החדושים שנחדש בתורתך, להמשיך אלינו תמיד אלהותך לתוך מוחנו ושכלנו, וימלא כבודך את כל מוחנו ושכלנו ודעתנו ולבבנו ורמ"ח אברנו ושם"ה גידנו וכל קומתינו, ואהיה מרפכה לשכינת אלהותך, ולא אצא עוד מן הקדשה חס ושלום אפלו כחוט השערה, ולא אחשוב שום מחשבת חוץ חס ושלום, רק אהיה תמיד דבוק בך ובתורתך הקדושה, עד שאזכה להכניס גם באחרים ידיעת אמתת אלהותך, להודיע לבני אדם

גבורותיך וכבוד הדר מלכותך, שאזכה להמשיך אלהותך לתוך מוחם ושכלם ולבכם על-ידי דברי התורה הקדושה שתזכנו להשמיע באזניהם ובלבביהם, ותפתח עינם ושכלם ולבכם שירגישו נעימות התורה, ותמעימם נועם זיוך עד שזוכה בלנו עמך בית-ישראל להפיר אותך באמת מהרה, לחזות בנועם יהוה ולבקר בהיכלו. תודיעני אורח חיים שבע שמחות את פניך נעימות בימיך נצח:

ושמרנו והצילנו תמיד מתלמידים שאינם הגונים, כי אתה ידעת כי בשר ודם אנחנו, ואין אתנו יודע עד מה איך להזהר ולהשמר מהם, חוסה על כבוד התורה הקדושה שלא תגיע לתלמידים שאינם הגונים, שאינם ראויים לקבלה. (ותחום) ותרחם עליהם ותשיבם מהרה בתשובה שלמה לפניך, באפן שיוכלו ברחמיך לקבל אמתת נעימות התורה הקדושה, ותגלה האמת בעולם ולא יהיה כח להשקר להסתיר ולהעלים האמת חס ושלו. ושמרנו והצילנו ברחמיך כל ימינו לעולם מעונש תפיסה ובית האסורים חס ושלו, שלא נבוא לעולם לתפיסה ובית האסורים. ותרחם על כל עמך בית ישראל שכבר נתפסו בבית האסורים, שתמהר להוציאם משם בשלום ונחת, כי אתה יודע צערם ומכאובם ועצם הרחמנות אשר עליהם, הוציאם מחשך וצלמות ומסרותיהם תנתק, יהוה מתיר אסורים, אמור לאסורים צאו ולאשר בחשך הגלו. ותן לנו פרנסתנו בהרחבה גדולה מאתך לחיים טובים ולשלו, באפן שזוכה להיות כרצונך הטוב באמת כל ימי חיינו לעולם. ויהי נועם יהוה אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננה. יהיו רצון אמרי-פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. ואני תפילתי לך יהוה עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך. יהוה עז לעמו ותן יהוה יכרך את עמו בשלום. ברוך יהוה לעולם אמן ואמן:

נד

[על-פי תורה ס"ו - הצדיק הוא מכרח לעשות תשובה בעד ישראל]

כו אלול

אל רחום שמך, אל חנון שמך, בנו נקרא שמך, יהוה עשה למען שמך, אם עונינו ענו בנו יהוה עשה למען שמך. למען שמך יהוה, וסלחת לעונינו כי רב הוא. יעננו יהוה ביום צרה ישגבנו שם אלהי יעקב, אל ישוב דך גכלם עני ואכיון יהללו שמך, לא לנו יהוה לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך על אמתך. למען שמך יהוה

תחיני בצדקתך תוציא מצרה נפשי, יהוה שמך לעולם יהוה זכרך לדור ודור. הביטה וראה למי עוללת בה, ראה נא בענינו וריבה ריבנו, כי צרות סבבנו בכלל ובפרט, כי אנו רחוקים ממך כמו שאנו רחוקים, כאשר יודע כל אחד בנפשו, ובתוך כך יצאו עלינו גזרות קשות ומרות פאלו, אשר אי-אפשר לסובלן, וזכות ומעשים טובים אין בנו לרצותך בהם. ובעונותינו הרבים כשל כחנו אפלו לצעוק ולזעוק אליך כראוי, ובמה נתרצה אל אדוננו מלפנו. על-כן עתה אין לנו שום פתחון פה ולא שום דרך לבוא לפניך, ולא שום משען ומבטח, כי אם בשמך לבד, בשמך באנו לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אשר ברחמיך הרבים קראת שמך עלינו מימות אבותינו, שפעשה למען שמך הגדול המשתף בשמנו, ולמען שם כל הצדיקים האמתיים אשר הם שמך, ותחום ותחמל ותרחם עלינו ותמתיק ותקל ותבטל כל הדינים וכל הגזרות מעלינו ומעל עמך בית-ישראל, ובפרט הגזרה הקשה והמרה שיצאה בסמוך. רחם עלינו למען שמך ותסירה ותבטלה מעלינו מהרה, כי אין מי יעמוד בעדנו שמך הגדול יעמוד לנו בעת צרה, כי כבר גלית לנו כי אין טוב בעיניך להמיתנו או להענישנו חס ושלום, כי בכל צרתם לו צר ובתיב: גם ענוש לצדיק לא טוב, כי שמך משתף בנו, וכל העונשים חס ושלום נוגעים כך בפיוכל ובהצדיקי אמת, בפרט גזרה קשה ומרה כזאת אשר עקרה על דתך הקדוש, כי לא עלינו תלנתם ושנאתם כי אם עליך ועל דת תורתך הקדושה והטהורה והתמימה:

רחם רחם, מלא רחמים, כי שמך נקרא עלינו, אל תניחנו. יהמו מעיד ורחמיך עלינו בעת צרה כזאת, הצילנו מיד אויבנו ונעבדך. רחם עלינו בזכות הצדיקים הגדולים האמתיים שפבלו יסורים קשים הרבה ועשו תשובה שלמה עבור כל ישראל, אשר רבוי יסוריהם ותשובתם הגדולה שעשו עבור כל ישראל הוא כדאי והגון לכפר ולסלוח עונות ופשעים של כל ישראל מראש ועד סוף, כי רק אתה לבד יודע גדל הכח הנורא והנשגב של תשובתם הנפלאה שעשו עבור כל ישראל. ובעונותינו הרבים עתה, ובחלישותינו העצום, אין לנו שום סמיכה כי אם עליהם ועל כח תשובתם הגדולה שעשו עבורנו, כי שמם הקדוש נקרא עלינו. ובזכות שמותם הקדושים אשר הם שמך אשר נקרא עלינו, על זה לבד תמכנו יתדותינו עתה לבוא לפניך שתחום ותחמל ותרחם על דור עני כזה, דור חלוש כזה, ותמהר ותחיש לעקור ולשבר ולבטל (הגזרה הקשה שיצאה עלינו ליקח בני ישראל לחיל עם שאר) כל הגזרות

שִׁיבָנוּ כְּכֹר וְשִׁרְצִים לְהוֹצִיא חֵם וְשָׁלוֹם. חֲמַל עַל שְׂאֵרֵי עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל לְמַעַן שְׂמֹךְ וְשֵׁם הַצְּדִיקִים שֶׁנִּקְרְאוּ עָלֵינוּ, כִּי אַתָּה הוּא מַלְכֵנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֲלֵ אֲבוֹתֵינוּ, צוּרֵנוּ צוּר יִשׁוּעָתֵנוּ, פּוֹדֵנוּ וּמְצִילֵנוּ מֵעוֹלָם הוּא שְׂמֹךְ, וְאִין לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים וּזְלִתָּהּ סֵלָה:

ליום כפור

עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֹךְ וּקְדֵשׁ אֶת שְׂמֹךְ, וְהִיָּה עִמָּנוּ וְעִזְרוֹנוּ שְׁנוֹפָה מִהֲרָה לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּבִלְבָב שָׁלֵם, וּבִפְרָט בְּיָמֵי הַנּוֹרָאִים הַקְּדוּשִׁים וְהַמְּאֻיָּמִים מְאֹד מְאֹד, שֶׁהֵם יָמֵי אֱלוֹל וְרֵאשֵׁי-הַשָּׁנָה וְעֵשֶׂר יָמֵי תְּשׁוּבָה וְיוֹם-הַכְּפוּרִים, שֶׁהֵם אַרְבָּעִים יָמֵי רְצוֹן, שֶׁבָּהֶם נִתְּרַצַּת לְמוֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם וְנִתְּתָ לּוֹ אֶת הַלּוּחֹת (שְׁנִיּוֹת) הָאֲחֵרוֹנִים, עַד שְׁבִיּוֹם הָאֲחֵרוֹן נִתְּרַצַּת לּוֹ בְּשִׁלְמוֹת וְאַמְרָתָ לּוֹ בְּשִׁמְחָה 'סִלְחָתִי כְּדָרְךָ', וְנִקְבַע לְיוֹם מַחִילָה וּסְלִיחָה לְדוֹרוֹת, הוּא יוֹם הַכְּפוּרִים הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא וְהַנְּשָׁנָב יוֹם אֶחָד בַּשָּׁנָה. וְהַכֹּל עֲשִׂיתָ לְמַעַן שְׂמֹךְ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוּשׁ שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ. רַחֵם עָלֵינוּ וְעִזְרוֹנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנוֹפָה לְקַבֵּל הַיָּמִים הַקְּדוּשִׁים הַנּוֹרָאִים הַלְלוּ בְּקִרְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה, וְנִזְכָּה לְשׁוּב בָּהֶם בְּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, וּלְקַבֵּל עָלֵינוּ בְּאַמֶּת וּבִלְבָב שָׁלֵם לִילָךְ בְּדְרָכֶיךָ וּלְקַיֵּם מִצְוֹתֶיךָ וְלַעֲסֹק בְּתוֹרָתְךָ בְּאַמֶּת כֹּל יָמֵי חַיֵּינוּ, וְלֵהֲתַפְּלֵל בְּכוֹנָה שְׁלֵמָה וְנִשְׁפּוֹךְ לִבֵּנוּ כַּמִּים נִכַח פְּנֵי יְהוָה, פְּלִגֵּי מִים תִּרְדַּע עֵינֵינוּ עַל חַטָּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ וְעַל רַבּוּי צְרוּתֵינוּ, עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה לְרִצּוֹת וּלְפִים אוֹתָךְ שֶׁתִּמְחַל וְתִסְלַח וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ שֶׁחַטָּאנוּ וְשָׁעוּנוּ וְשִׁפְשָׁענוּ לְפָנֶיךָ, וְתַעֲקֹר וְתִשְׁבֵּר וְתִכַּבֵּל כָּל הַגְּזוֹרוֹת שְׂאִינָם מִזְכוּת מֵעָלֵינוּ, הֵן אוֹתָם שֶׁכָּבַר נִגְזְרוּ הֵן אוֹתָם שְׂרוּצִים לְגִזּוֹר חֵם וְשָׁלוֹם, עַד שְׁנוֹפָה שִׁיתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׂמֹךְ הַגְּדוֹל עַל יְדֵינוּ תְּמִיד. וּכְשֶׁם שֶׁעֲנִיתָ לְמוֹשֶׁה רַבֵּנוּ וְאַמְרָתָ לּוֹ בְּיוֹם-הַכְּפוּרִים בְּשִׁמְחָה, 'סִלְחָתִי' בֵּין תִּתְרַצֶּה וְתִתְפַּיֵּם לְעַמּוֹת יִשְׂרָאֵל בְּיוֹם הַכְּפוּרִים, וְתַעֲנֶה וְתֹאמַר לָהֶם 'סִלְחָתִי' בְּשִׁמְחָה וְחֲדוּהָ רַבָּה, וְיִגְדֵל שְׂמֹךְ עַד עוֹלָם, עַד שְׁנוֹפָה בְּמַחֲרַת יוֹם הַכְּפוּרִים שִׁיְהִיָּה רְאוּי לְקִרוֹתוֹ 'שֵׁם יְהוָה' בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ, עַל-יְדֵי שִׁיְגַדֵּל בּוֹ שֵׁם יְהוָה לְצַח עַל-יְדֵי הַמַּחִילָה וְהַסְּלִיחָה שֶׁל יוֹם-הַכְּפוּרִים, וְעַל-יְדֵי כְּפִיּוֹת כָּל הַגְּזוֹרוֹת וְכָל הַצְּרוֹת מֵעָלֵינוּ, שְׂאֵז דִּיקָא שְׂמֹךְ הַגְּדוֹל בְּשִׁלְמוֹת כְּאֲשֶׁר הוֹדַעְתָּ לָנוּ עַל-יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוּשִׁים (זְכוּרָם לְכַרְכָּה) וְכוּתָם יִגַּן עָלֵינוּ:

וְנִזְכָּה עַל-יְדֵי-זֶה לְקַבֵּל יְמֵי חַג הַסִּבּוֹת וְשְׂמִינֵי עֲצֵרַת וְשְׂמִיחַת תּוֹרָה בְּשִׂמְחָה וְחֵדוּה גְדוֹלָה, בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה בִּירְאָה וְאַהֲבָה, וְלִקְיָם כָּל הַמִּצְוֹת הַנּוֹרְאוֹת הַנוֹהֲגוֹת בְּיָמֵים הָאֵלּוּ בְּשִׁלְמוֹת גְּדוֹל וּבְשִׂמְחָה עֲצוּמָה בְּשִׂמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, אֲשֶׁמְחָה וְאֶעֱלֶצָה בְּךָ אֲזַמְרָה שְׂמֶךָ עֲלֵינוּ. יוֹדוּ שְׂמֶךָ גְּדוֹל וְנוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא. רַחֵם עֲלֵינוּ אֲבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ לְמַעַן שְׂמֶךָ לְבָר, בְּפִל מַעֲלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת, וְהַחֲזִירְנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ, וְהִצִּילְנוּ מִכָּל מִינֵי עוֹנָשִׁים בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמְמוֹן בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְתֵן לָנוּ חַיִּים טוֹבִים וְאַרְכִּים, בְּנֵי חַיִּי וּמְזוּנֵי וְעוֹשֵׁר וְכְבוֹד וְכָל טוֹב לְנִצְחָה בְּזָה וּבַבָּא. וְהַפֵּל לְמַעַן שְׂמֶךָ, כִּי בִשֵׁם קְדוֹשְׁךָ לְבַד בְּטַחְנוּ, נְגִילָה וְנִשְׂמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ. אֱלֹהִים בְּשִׂמְךָ הוֹשִׁיעֵנִי וּבִגְבוּרַתְךָ תְּדַיְנֵנִי. עֲזֵרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׂמֶךָ, וְהִצִּילְנוּ וּכְפָר עַל חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׂמֶךָ. הוֹשִׁיעֵנו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ לְהִשְׁתַּבַּח בְּתֵהֱלֶתְךָ. וְיָקִים בָּנוּ מִקְרָא שְׂכֵתוֹב: וְיוֹשִׁיעֵם לְמַעַן שְׁמוֹ לְהוֹדִיעַ אֶת גְּבוּרָתוֹ. וְנֹאמֶר: וְאַתָּה אֱלֹהִים אֲדֹנָי עֲשֵׂה אִתִּי לְמַעַן שְׂמֶךָ, כִּי טוֹב חֲסִדְךָ הִצִּילְנִי, וְנֹאמֶר: כָּל גּוֹיִם סָבְבוּנִי בִשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילֶם. סְבוּנִי גַם סָבְבוּנִי בִשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילֶם. סְבוּנִי כְּדַבְּרִים דַּעְכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בִּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילֶם. וְנֹאמֶר: וְלֹא נִסּוּג מִמֶּךָ תַּחֲנוּנוּ וּבְשִׂמְךָ נִקְרָא, וְנֹאמֶר: עֲזֵרְנוּ בִשֵׁם יְהוָה עֲשֵׂה שְׂמִים וְאַרְץ, וְנֹאמֶר: וְיַדְעוּ כִּי אַתָּה שְׂמֶךָ יְהוָה לְבִדְךָ עֲלֵינוּ עַל כָּל הָאָרֶץ, וְנֹאמֶר: יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבוֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, הוֹצִיאָה מִמִּסְגַּר נַפְשִׁי לְהוֹדוֹת אֶת שְׂמֶךָ, כִּי יִכְתְּרוּ צְדִיקִים כִּי תִגְמּוֹל עָלַי. בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוּ. וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

נה

[על-פי תורה ע"ו - ישראל הם נעשים אדונים לבעליהם]

בִּיהוָה חֲסִיתִי, אֵיךְ תֹּאמְרוּ לְנַפְשִׁי נוֹדֵי הִרְכַּם צָפוּר. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אַתָּה יוֹדֵעַ גְּדָל עֲצָם מְרִירוֹת הַגְּלוּת בְּכָלֵל וּבְכַפְרָט וּבְכַפְרָטִי פְרִטוּיֹת, כִּי מִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גְּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אֲדָמַתְנוּ, וּמְגוֹלָה אֵל גּוֹלָה הֵלַכְנוּ וּמִכְּלֵי אֵל כְּלֵי הוֹרְקָנוּ, הֵן כָּלֵל יִשְׂרָאֵל בְּכָלֵל וְהֵן כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּפְרִטוּיֹת, כִּי גְלוּיֹת וְטַלְטוּלִים עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּנִשְׁמִיּוֹת וּכְרוּחֲנִיּוֹת, כְּצָפוּר נוֹדְדַת מִן קִנְיָה בֵּן אִישׁ נוֹדֵד מִמְּקוֹמוֹ. וּבְעֲצָם צְרוּחֵינוּ בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמְמוֹן, גַּם כְּשֶׁאֲנוּ

יושבים בבתינו אנו נעים ונרדים, כי אין לנו שום מנוחה מרודפינו ושונאינו בגשמיות ורוחניות, בכפרט עתה בעת צרה המרה הזאת, אשר כל אחד חושב מחשבות איך לברוח ולהטמן ולהסתר מפני הצרות הקשות האלה, אשר פשל כח הסבל. רחם עלי ועל כל ישראל הכבושים בגולה, שבכל מקום שנבוא שם בגלות וטלטול בגשמיות ורוחניות, שתהיה עמנו, ותעזרנו להרים ולנשא ולהגביה כל המקומות האלה אליך ולתורתך ולעבודתך, עד שגם כל המקומות הרחוקים מהקדושה מאד שאנו כבושים בגולה שם, ישובו בלם אליך תתברך לנצח, עד שבכל המקומות הרחוקים ממך מאד יעסקו בהם בתורה ובעבודה באמת, וילמדו בהם תורה ברבים, ויקים מהרה מקרא שכתוב: ונשאר גם הוא לאלהינו. מלא רחמים, ראה נא בענינו וריבה ריבנו, ומהר לנאלנו גאלה שלמה מהרה למען שמך, ראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב, ראה את עמך מרודים מאד בכלל ובפרט, הבט ימין וראה ואין עוזר לשמאל ואין סומך, כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו. קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך. יהיו לרצון אמרי־פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו. וברוך שם כבודו לעולם ועלם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

נו

[על־פי תורה צ"א - וידבר אלקים את כל הדברים האלה לאמר]

מי יקום לי עם מרעים מי יתיצב לי עם פועלי און, לולי יהוה עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי, אם אמרתי מטה רגלי חסדך יהוה יסעדני. כרב שרעפי בקרבי תנחומך ישעשעו נפשי. רבוננו של עולם, מלא רחמים, חפץ חסד ומרבה להטיב, טוב ומטיב לרעים ולטובים, החושב מחשבות לכל ידח ממך נדח. פקח עיניך וראה שוממותינו, ראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב, כי אין מי יעמוד בעדנו. מה נעשה ומה נפעל אחרי אשר (לקחת) לקח מאתנו עטרת ראשנו גאוני עזנו מחמדי עינינו, הן המה צדיקי אמת אשר נסתלקו בדורותינו. אשר כל ימי חייהם הקדושים היינו עומדים ומצפים לישועה, שבדבריהם (שבדרכיהם) הנוראים ובתחבולותיהם הנפלאות יקרבו אותנו בלנו להשם יתברך. ובעונותינו העצומים והרבים והכבדים מאד, חשך השמש בצהרם ונשארנו כיתומים ואין אב, ומה נעשה עתה אל מי מקדושים נפנה. מלא רחמים, למדנו איך לזעוק ולכפות ולקונן ולספור על הסתלקות

הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים, בְּאִפְּן שְׁנוּכָה לְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ עַל עַנְיִים כְּמוֹנוּ הַיּוֹם, שְׁתּוֹרְנוּ וּתְלַמְּדוּנוּ אֵיךְ לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ וּלְמַצּוֹא אֶת הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים שֶׁבְּדוֹר הַזֶּה, שֵׁישׁ לָהֶם כּחַ לְהַנְהִיג אוֹתָנוּ בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת, וּלְקַרְבְּנוּ לְתוֹרַתְךָ וּלְהַשִּׁיבֵנוּ אֵלֶיךָ בְּאֱמֶת. וְנוּכָה לְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם בְּאֱמֶת וּבְשִׁלְמוֹת לְהֶאֱמִין בְּדַבְרֵיהֶם (הַנְּאֻמָּנִים) הַנְּעִימִים בְּאֱמוּנָה שְׁלָמָה בְּאֱמֶת שְׁכָל דַּבְרֵיהֶם וְשִׁחוּתֵיהֶם צְרִיכִים לְמוֹד, כִּי גַם בְּשִׁיחָתָם שִׁיחַת חוּלִין נֶעֱלַם בָּהֶם תּוֹרָה נִפְלְאָה וְסוּדוֹת עֲלָאִין וְרִזִּין הַרְבֵּה. וְאִתָּה אוֹנִי וְאֶקְשֶׁר דַּעְתִּי הַיָּטִב לְשִׁיחָתָם הַקְּדוּשָׁה, עַד שֶׁאֲזַכֶּה שִׁיקְשְׁרוּ אוֹתִי עַל-יְדֵי שִׁיחָתָם אֵלֶיךָ בְּאֱמֶת. רַחֵם עָלַי מְלֵא רַחֲמִים, וַעֲשֵׂה אֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּרַחֲמֶיךָ וּבְנִפְלְאוֹתֶיךָ הַנּוֹרְאוֹת, בְּאִפְּן שֶׁאֲזַכֶּה עַל-כָּל-פְּנִיִּים מֵעַתָּה לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֱמֶת, וּלְנוּחַ וּלְשְׁקוּט מִמַּחֲשׁוֹבוֹתֵי הַרְעוֹת וּמִמַּעֲשֵׂי הַרְעִים וְהַפְּגוּמִים וְלֹא אֶפְגַּם עוֹד כָּלֵל:

רַחֵם רַחֵם, הַצֵּל הַצֵּל, עֲזֹרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי שֶׁאֲזַכֶּה לְקַשֵּׁר כָּל מַחֲשַׁבְתִּי וְדַבּוּרִי וַעֲשִׂיתִי וְכָל חֲכָמְתִּי וְדַעְתִּי וְשִׁכְלִי אֵלֶיךָ בְּאֱמֶת, וּמִכָּל הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר אָנִי שָׂם בְּכָל עֵת וְעַתָּה, אֲזַכֶּה לְקַשֵּׁר מַחֲשַׁבְתִּי וְשִׁכְלִי וְדַעְתִּי אֵלֶיךָ וּלְתוֹרַתְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ בְּאֱמֶת, בְּאִפְּן שֶׁאֲזַכֶּה לְקַשֵּׁר חֲכָמָה תְּתָאָה בְּחֲכָמָה עֲלָאָה. רַחֲמֵן מְלֵא רַחֲמִים, הִיָּה בְּעֲזֹרְנוּ בַּעֲת צָרָה הַזֹּאת בְּעַקְבוֹת מְשִׁיחָא, אֲשֶׁר אֶתָּה לְבַד יוֹדַע מְרִירוֹת נַפְשֵׁנוּ בְּצוּק הַעֵתִים הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר נִתְרַחַקְנוּ מִמְּךָ כְּמוֹ שֶׁנִּתְרַחַקְנוּ, בְּאֲשֶׁר אֶתָּה יוֹדַע כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּלִבָּבוֹ אֶת נִגְעֵי לִבָּבוֹ וּמַכְאוּבוֹ. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ, חוּסֶה עָלֵינוּ כְּרַב רַחֲמֶיךָ, וְהַדְרִיכֵנוּ בְּאֱמֶתְךָ וּלְמַדְנוּ אֵיךְ לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ אֶת הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים שֶׁבְּדוֹר הַזֶּה, וְאֵיךְ לְהִתְפַּלֵּל וּלְהִתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ עַל-זֶה בְּאֱמֶת בְּאִפְּן שְׁנוּכָה לְמוֹצֵאִם וּלְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם בְּאֱמֶת, וְהֵם יִרְחֲמוּ עָלֵינוּ בְּרַחֲמֵיהֶם הַגְּדוֹלִים וּיקְרְבוּ אוֹתָנוּ בְּלָנוּ, כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִמְּקוֹמוֹ בְּאֲשֶׁר הוּא שָׂם, אֵלֶיךָ לְתוֹרַתְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ בְּאֱמֶת, עַד אֲשֶׁר יוֹצִיאוּ אוֹתָנוּ לְגַמְרֵי מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת הַרְעִים שֶׁנִּפְלְנוּ לָשֵׁם, כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפִי מְקוֹמוֹ שְׂיִרֵד לָשֵׁם וְנִתְרַחַק מִמְּךָ כְּמוֹ שֶׁנִּתְרַחַק, מִכָּלֵם יוֹצִיאוּ אוֹתָנוּ, וּיקְרְבוּנוּ אֵלֶיךָ וְיִשִּׁיבוּ אוֹתָנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה בְּאֱמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם, בְּאִפְּן שֶׁתִּתְקַשֵּׁר וְתִתְחַבֵּר חֲכָמָה תְּתָאָה בְּחֲכָמָה עֲלָאָה, וְיִהְיוּ נַעֲשִׂים יְחוּדִים גְּדוֹלִים וְנוֹרְאִים עַל יְדֵינוּ תָּמִיד. וְתִמְלֵא פְּגִימַת הַלְּבָנָה וְתוֹצִיא וְתַקִּים הַשְּׂכִינָה מַגְלוֹתָהּ, וְיִהְיֶה נַעֲשֶׂה יְחוּד קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינָתָהּ תָּמִיד בִּיחּוּדָא שְׁלִים, וְתִמְתִּיק וְתִכְבֵּטל כָּל הַדֵּינִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְתִמְחַל וְתִסְלַח וְתִכְפֹּר כָּל חַטָּאוֹתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ, וְיִהְיוּ כָּל הָאֲנָפִין נְהִירִין, וְכָל חִידוֹ

וְכָל חִירוֹ יִשְׁתַּכַּח בְּכָל עֲלָמִין, וַיִּתְקַים: וַתִּרְבַּח חֲכָמַת שְׁלֹמֹה. וַיֵּאִירוּ כָּל הָאֹדוֹת בְּאוֹר גְּדוֹל וְנִפְלֵא וַיִּתְתַּקְּנוּ כָּל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׁלְמוֹת, וַיִּתְגַּדְּלוּ וַיִּתְגַּלְּהוּ הַדַּעַת וְהַשִּׁכְּל הָאֵמֶת בְּעוֹלָם. וַיִּדַּע כָּל פְּעוּל כִּי אֶתְהָ פִּעֲלָתוֹ, וַיִּבִּין כָּל יִצְוֹר כִּי אֶתְהָ יִצְרָתוֹ, וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְלֹךְ וּמְלֹכוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה. וְנִהְיָ מְקַשְׁרִים בְּךָ בְּקִשְׁר אַמִּיץ וְחֻזְק תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד, וְנִזְכָּה לְקַיִם מְקַרָּא שְׂכָתוֹב: אַחֲזַתִּיו וְלֹא אֲרַפְּנוּ עַד שֶׁהִבְאִיתִיו אֶל בֵּית אֲמִי וְאֶל חֶדֶר הַזֹּרֵתִי. חוֹמֵל דְּלִים חִמַּל עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ וְקָרְבָנוּ מִהֲרָה לְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים שְׁבַדוֹר הַזֶּה, אֲשֶׁר כָּל תְּקוּתֵינוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא עַל-יָדֶם, כִּי הֵם חֲיִינוּ וְאֲרָךְ יָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ וּמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים, חַנּוּן וְעִנּוּן וְשִׁמְעַת תְּפִלָּתֵנוּ, כִּי אֶתְהָ שׁוֹמַעַת תְּפִלָּת כָּל פֶּה, בְּרוּךְ אַתְהָ שׁוֹמַעַת תְּפִלָּה:

[על-פי שיחות הר"ן פ"ז - לפי הבכיה שבוכין בימים נוראים כן יש לו אתרוג נאה]

לְרֵאשִׁי-הַשָּׁנָה וַיּוֹם כְּפוּר

כח אלול

שְׂמִיעָה תְּפִלָּתִי יְהוָה וְשׁוּעָתִי הַאֲזִינָה אֶל דְּמַעְתִּי אֶל תַּחֲרֹשׁ, כִּי גַר אֲנִי עַמְּךָ תּוֹשֵׁב בְּכָל אֲבוֹתִי, סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל פּוֹעֲלֵי אֹן, כִּי שְׁמַע יְהוָה קוֹל בְּכִיִּי. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם מְלֵא רַחֲמִים שׁוֹמַעַת קוֹל בְּכִיּוֹת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים, עֲזָרְנוּ לְבַכּוֹת הַרְבֵּה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם בְּלֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְפָה בְּאֵמֶת, בְּלֵב נִשְׁבֵּר הִבָּא מִתּוֹךְ שְׂמִיחָה. עֲזָרְנִי שְׂאֲזֹכָה לְבַכּוֹת לְפָנֶיךָ בְּכָל עַת בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ כְּבֵן הַבּוֹכָה לְפָנֵי אָבִיו, עַל גְּדֹל רְחוּקִי מִמֶּךָ, בְּאִפּוֹ שִׁיחֲמוּ מַעִיד וַיִּכְמְרוּ רַחֲמֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים עָלַי, וְהַשִּׁיבֵנוּ אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה מִהֲרָה.

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם בְּעַל הַרַחֲמִים, מְלֹךְ מִתְרַצָּה בְּדַמְעוֹת, אֶתְהָ יוֹדַעַת עֵצֶם הַרַחֲמָנוּת שְׁעָלֵי, וְכִמְהָ וְכִמְהָ אֲנִי צָרִיךְ לְבַכּוֹת לְפָנֶיךָ עַל גְּדֹל רְחוּקִי מִמֶּךָ בְּלִי שְׁעוֹר בְּאֲשֶׁר אֶתְהָ יִדְעָת. רַחֵם עָלַי וּפְתַח לְבִי שְׂאֲזֹכָה לְהִרְגִישׁ כְּאִבִּי בְּאֵמֶת, עַד שְׂאֲכַבֶּה לְפָנֶיךָ הַרְבֵּה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם. וּבְכַרְטָּ בְּיָמִים הַנּוֹרָאִים שֶׁהֵם יְמֵי אֱלוֹל וְרֵאשׁ הַשָּׁנָה וְעִשְׂרֵת יְמֵי תִשׁוּבָה וַיּוֹם הַכְּפוּרִים וְהוֹשְׁעָנָא רַבָּה שֶׁהֵם יְמֵי רְצוֹן יְמֵי תִשׁוּבָה, יְמֵים קְדוּשִׁים וְנּוֹרָאִים מְאֹד, עֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְבַכּוֹת בְּהֵם הַרְבֵּה בְּלֵב שְׁלֵם

בְּאֵמֶת. פִּלְגֵי מַיִם תִּרְדַּע עֵינַי עַל לֹא שָׁמְרוּ תוֹרַתְךָ. וְאֶזְכֶּה לְהַשְׁלִיךְ מֵאֵתִי כָּל הַחֲכָמוֹת וְכָל הַמַּחְשְׁבוֹת הַמְּכַלְבְּלִים וּמְטַרְיָדִים וּמוֹנְעִים מִתְּמִימוֹת (מִנְקֻדַּת הָאֵמֶת) בְּכָל עֵת, כִּלְמֵי אֶזְכֶּה לְשַׁבֵּר וּלְכַטֵּל וּלְהַשְׁלִיכְכֶם מֵאֵתִי לְגַמְרִי. וְאֶזְכֶּה לְהַתְּפַלֵּל וּלְעֶסֶק בְּעַבְדוֹתֶיךָ בְּפִשְׁיטוֹת וּבְתִמְימוֹת בְּאֵמֶת. מִלֹּא רַחֲמִים, זְכַנִי בְּכֻלָּל יִשְׂרָאֵל שְׂאֵהִיָּה בְּכָל הַיָּמִים הַנּוֹרְאִים בְּכַחֲנִית נֶעַר בּוֹכֶה. וְאַתָּה תַּחֲמַל עָלַי בְּחַמְלָה גְּדוּלָּה וּבְרַחֲמִים רַבִּים, בְּאִפְּן שְׂאֶזְכֶּה מֵעַתָּה עַל כָּל פְּנִים לְהַשְׁלִיךְ כָּל הָרָע וְכָל הַבְּלֹבֻלִים מֵאֵתִי, וְאֶעֱזֹב דְּרַפֵּי הָרָע וּמַחְשְׁבוֹתַי הַמְּגַנְזוֹת וְהַמְּכַלְבְּלוֹת.

רַחֵם עָלַי לְמַעַן שָׁמְךָ מִלֹּא רַחֲמִים, וְתֵן לִי יָמִים נוֹרְאִים טוֹבִים קְדוּשִׁים וּמְהוֹרִים בְּאֵמֶת. זְכַנִי לְהַתְּקַדֵּשׁ מֵעַתָּה בְּפֶרֶט בְּאֵלוֹ הַיָּמִים הַנּוֹרְאִים הַקְּדוּשִׁים הַנִּשְׁגָּבִים מְאֹד. זְכַנִי לְשִׁפּוֹךְ אֶת לְבִי כַּמִּים נוֹכַח פְּנֵי (פְּנִיךָ) יְהוָה תְּמִיד, בְּפֶרֶט בְּרַבּוּי הַסְּלִיחוֹת וְהַתְּפִלוֹת שְׁמֹרְבִים בְּאֵלוֹ הַיָּמִים הַנּוֹרְאִים הַמְּרַעֲדִים וּמְרַעֲשִׁים מְאֹד. מִי לֹא יִירָא מִי לֹא יַפְחֵד בְּיָמִים כָּאלֹהֵי הַמְּלָאִים פַּחַד וְאִימָה וְיִרְאָה, חֵיל וְרַעְדָּה וְחִלְחָלָה מִפְּנִיךָ. מִי לֹא נִפְקַד בְּיָמִים הֵהֵם, כִּי הֵם נוֹרְאִים וְאִימִים מְאֹד מְאֹד, וּמְלֹאכִים בָּהֶם יַחְפוּזִן וְחֵיל וְרַעְדָּה יֵאֲחֻזּוּן, וַיֹּאמְרוּ הִנֵּה יוֹם הַדִּין:

רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אִיוֹם וְנוֹרָא, תֵּן לִי דְבוּרִים חֲדָשִׁים עִתָּה, תֵּן לִי דְבוּרִים עִתָּה לְרִצּוֹתֶיךָ בָּהֶם מִמְּקוֹם שְׂאֵנִי שֵׁם עִתָּה עִתָּה, שְׂאֶזְכֶּה לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת מֵעַתָּה. עֲזֹרְנִי מִלֹּא רַחֲמִים, הוֹשִׁיעֵנִי הוֹשִׁיעֵנִי מִלֹּא יְשׁוּעוֹת, מִשְׁכַּנִי לְתוֹךְ תְּמִימוֹת וּפִשְׁיטוֹת בְּאֵמֶת, וְלֹא אֲחֻשֵׁב שׁוּם מַחְשְׁבוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וְלֹא שׁוּם מַחְשְׁבוֹת יִתְרוֹת (שְׁקוֹרִין: אִיבֵר טְרַאכְמִיזִין), רַק אֶעֱשֶׂה עֲצָמִי כְּאִינִי יוֹדֵעַ, כִּי בְּאֵמֶת (אִין אֲנִי יוֹדֵעַ) אִינוֹ יוֹדֵעַ לִי כֻלָּל מַה נַּעֲשֶׂה עִמּוֹ, מִכָּל שֶׁכֵּן מַה שֶׁנַּעֲשֶׂה בְּעוֹלָם כִּי מְאֹד עִמְקוֹ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ. רַחֵם עָלַי מִלֹּא רַחֲמִים, וְזְכַנִי לְהַתְּנַהֵג בְּתִמְימוֹת בְּאֵמֶת בְּכָל עֵת, בְּאִפְּן שְׂאֶשׁוּב עַל יְדֵי זֶה אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת מְהֵרָה. זְכַנִי לְכַבּוֹת הַרְבֵּה בְּרֵאשֵׁי-הַשָּׁנָה וְיוֹם-הַכַּפּוּרִים וְהוֹשַׁעְנָא-רַבָּה וּבְכָל יְמֵי אֱלוֹהַי וְעִשְׂרַת יְמֵי-תְשׁוּבָה, בְּאִפְּן שִׁיתְעוֹרְרוּ רַחֲמֶיךָ עָלַי, וְתַחֲמַל עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל בְּחַמְלָה גְּדוּלָּה וְאַהֲבָה יִתְרָה.

לְאַתְרוּג וּמִינִי

וְזַכְנִי לְאַתְרוּג נֶאֱדָה בְּחַג הַסְּפּוֹת הַקְּדוּשׁ, שִׁיתְהִיָּה לְנוֹ אֲתְרוּג נֶאֱדָה וְכֹשֶׁר בְּאֵמֶת וּמְהֵדָר בְּכָל מִינֵי הַדּוּר, וְלוֹלֵב וְהֹדֵם וְעַרְבֵה כְּשָׂרִים וְנֵאִים וּמְהֵדָרִים, וְנֶזְכֶּה

לקיים מצות נטילת ארבע מינים בזמנו בתכלית השלמות בקדושה ובטהרה גדולה, באהבה וביראה בשמחה וחדוה רבה ועצומה. ואזכה לומר הלל שלם בכונה גדולה באמת עם כל הארבעה מינים והושענות, ולנענע כל הנענועים הקדושים ולהקיף ההקפות הנוראות, והכל באהבה וביראה ובשמחה רבה ועצומה, בכונת הלב באמת ובדקות נפלא ובהתלהבות גדול לשמך הגדול והקדוש והנורא באמת ובתמים, כרצונך וכרצון צדיקיך האמתיים, ואזכה על ידי הנענועים להמשיך הארה מהמחין שבראש לתוך הששה קצוות, ומשם יהיו נמשכין המחין לבחינת מלכות, ויתגלה מלכותך לעין כל, ונזכה להודיע לבני האדם גבורותיך וכבוד הדר מלכותך, וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו. וכל אשר נשמת רוח חיים באפיו יתנו כבוד והדר למלכותך.

לסבות

ותעזרנו ותושיענו ותזכנו לקיים מצות ספה בזמנה בכל פרטיה ודקדוקיה וכונותיה ותרנינו מצות התלויות בה, ובלב טוב ובשמחה גדולה. ותדבקנו במצותיך הקדושים ותחבקנו בימיך הקדוש באהבה ובחמלה גדולה, ותפרם עלינו ספת שלומך ובצל כנפיך תסתירנו. ונזכה על-ידי מצות ספה הקדושה והנוראה לישב בצלך בצל קדישא צלא דמהמנותא. ויתגלה ויתודע לעין כל עצם אהבתך וחמלתך עלינו, ויודו הכל ויאמרו כי יעקב בחר לו יה, ישראל לסגלתו. כי חלק יהוה עמו, יעקב חבל נחלתו. ונתפאר אנחנו בך ואתה בנו תמיד כמו שנאמר: את יהוה האמרת היום להיות לך לאלהים וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו ולשמע בקלו, ויהוה האמירך היום להיות לו לעם סגלה כאשר דבר לך, ולשמר כל מצוותיו, ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה למהלך ולשם ולתפארת, ולהיתך עם קדוש ליהוה אלהיך כאשר דבר, ונזכה לעבוד אותך תמיד באמת ובתמים ולגלות אלהותך ומלכותך לעין כל, ותטה לב המלך והשרים והיועצים עלינו לטובה, ותבטל מעלינו כל הגזרות קשות, ויקים מקרא שכתוב: כי יצפנני בספו ביום רעה יסתירני בסתר אהלו בצור ירוממני.

מרא דעלמא כלא, מלא רחמים חדשים בכל עת, שטחתי אליך כפי, פרשתי ידי אליך, נפשי בארץ עיפה לך סלה. עזרנו והושיענו אותי ואת כל עמך בית ישראל בזכות וכח הדמעות והכפיות של הצדיקים האמתיים ושל כלל ישראל, עזרנו

שִׁיגְמְרוּ הַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים עִמָּנוּ מִה שָׂרְצוּ, שִׁיתְקֶנּוּ אוֹתָנוּ בְּלִנּוּ מִהֲרָה בְּשִׁלְמוֹת
 בְּרִצּוֹנָם הַטּוֹב וְהַקְדוֹשׁ, לֹא כְּמַעֲשֵׂינּוּ הָרָעִים. עֲזֹרְנוּ לְמַעַנְךָ וּלְמַעַנָּם, וְהַחֲזִירְנוּ בְּתִשׁוּבָה
 שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ מִהֲרָה. הִדְרִיכֵנִי בְּאֲמִתְךָ וּלְמַדְנִי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אוֹתְךָ קִוִּיתִי כָּל
 הַיּוֹם. זְכַנּוּ לְתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת בְּאֲמִת, עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ. עֲזֹרְנוּ
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילְנוּ וְכַפֵּר עַל חַטָּאתָנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ, בְּרוּךְ יְהוָה
 אֱלֹהֵים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוּ, וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וּיְמִלָּא כְבוֹדוֹ אֶת
 כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן

נח

[על-פי שיחות הר"ן י"ב - כל היגיעות שמיגעין עצמם בתפלה וכן בכל העבודות דקדשה
 הם בבחינת קרבנות]

כט אָלול

סוּמְךָ נוֹפְלִים עָנּוּ בַּיּוֹם קָרָאנוּ, סוּמְךָ נוֹפְלִים הוֹשִׁיעֵנוּ, סוּמְךָ נוֹפְלִים הוֹשִׁיעֵנוּ מִכָּל
 צָרוֹתֵינוּ, רֵאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ וְרִיכָה רִיבֵנוּ, כִּי עָלִיד הֲרַגְנוּ כָּל הַיּוֹם נַחֲשָׁבְנוּ כְּצֹאן
 מִבְּחָה. עֲזֹר עֲזֹר יִשְׂרָאֵל, הוֹשִׁיעָה הוֹשִׁיעָה גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל, עֲנֵנוּ עֲנֵנוּ עוֹנֵה לְעַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֶכֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגֹן, אַתָּה יוֹדֵעַ כְּמָה וְכְמָה הַכְּבִיד עָלֵינוּ
 הַבֶּעַל דְּבַר עֲבוֹדַתְךָ הַתְּמִימָה, אֲשֶׁר בְּאֲמִת דְּרָכֶיךָ דְרָכֵי נֵעַם, אֵךְ בְּעוֹנוֹתֵי הָרַבִּים
 בְּלַבְלָתִי אֶת דַּעְתִּי כָּל כֶּךָ כָּל כֶּךָ, עַד אֲשֶׁר קָשָׁה וְכַבֵּד עָלֵי כָּל דְּבַר שֶׁבִקְדָּשָׁה שְׁאֵנִי
 רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת, עַד אֲשֶׁר כָּשַׁל כַּח הַסֶּפֶל. וְרַק אַתָּה יוֹדֵעַ בְּכְמָה וְכְמָה מִינֵי כְבוֹדוֹת
 וְקִשְׁיוֹת וּמְנִיעוֹת וְעוֹבִיִּים הוּא מְכַבֵּיד וּמוֹנֵעַ וּמַעֲפֵב אוֹתִי מִכָּל דְּבַר שֶׁבִקְדָּשָׁה שְׁאֵנִי
 רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת דְּבַר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן, וּבִפְרָט לְהַתְּפַלֵּל, שְׁזֵה קָשָׁה וְכַבֵּד עָלֵי מִן הַכֹּל, כִּי
 בְּעוֹנוֹתֵי הָרַבִּים אֵינִי יָכוֹל לַפְתּוֹחַ פִּי בְּתַפְלָתִי, וְאֵינִי מוֹתַגֵּבֵר לְתַפְסֵם אֶת מַחֲשַׁבְתִּי,
 וּמַחֲשַׁבְתִּי מְשׁוּמָטָת בְּמָה שְׁמִשׁוּמָטָת בְּדַבְרֵי הַכֹּל וְרַעֲיוֹנוֹת רַעוֹת וְזוֹרוֹת וְתַאֲוֹת
 וְהַרְהוּרִים, וְכְמָה וְכְמָה מִינֵי מַחֲשָׁבוֹת חוּץ שְׂאֵינָם שִׂיכִים לְדַבּוּרֵי הַתְּפִלָּה כָּלֵל, עַד
 אֲשֶׁר מַחֲשַׁבְתִּי חֲלוּקָה מִדַּבּוּרֵי מְאֹד מְאֹד, עַד שֶׁעַל פִּי רַב אֵינִי יוֹדֵעַ כָּלֵל מַה שְׁאֵנִי
 מְדַבֵּר בְּתַפְלָה. אוֹי לִי וִי לִי, אוֹי לִי וִי לִי מְאֹד מְאֹד, מָה אוֹמֵר, מָה אֲדַבֵּר, מָה אֲצַמְדֵּק.
 וְאִם אָמְנָם אֵנִי בְּעַצְמִי הַחֵיב בְּכָל זֶה, אֵךְ עִם כָּל זֶה לֵךְ יְהוָה הַצְּדָקָה, לְדִינְנִי גַם עִתָּה
 לְכַף זְכוּת, כִּי נִתְפַּסְסִי בְּכָל כֶּךָ בְּמַחֲשָׁבוֹת חוּץ, עַד שֶׁקָּשָׁה עָלֵי לְעַמֵּד כְּנִגְדָּם
 אֲפֹלֵי בְּכָל הַיּוֹם, וּבִפְרָט בְּעֵת הַתְּפִלָּה, שְׂאֵז הֵם מְשַׁתְּפָחִים וּמִתְּפָשְׁטִים כְּנִגְדֵי לְאֶרֶךְ

מחשבותי קשורה בדבורי התפלה בקשר אמיץ וחזק, ותקבל תפילתי ברצון. אדני
שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך, כי לא תחפוץ זבח ואתנה עולה לא תרצה, זכחי
אלהים רוח נשברה, לב נשבר ונדכה אלהים לא תבוה. ונאמר: כי לא בזה ולא שקץ
ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי
לפניך יהוה צורי וגואלי אמן:

נט

תפלה לאמרה אחר הזכרת שמות הצדיקים

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שבזכות כל הצדיקים האלו שהזכרתי
לפניך, חסידים גבורים מארי תורה חוזים נביאים צדיקים. בזכות שמותם
הקדושים, ובזכות תורתם ומעשיהם הטובים שעשו לפניך, שתרחם עלינו ברחמך
הרבים, ותזכנו שימשך עלינו אור קדשם, שנוצה לילך בעקבותם ולדרך בנתיבותם.
ונזכה מעתה בכחם הגדול לשוב אליך באמת וללכת בדרך ישרים לפניך. ותתן בלב
כל הצדיקים, הן אותם שהזכרתי לפניך, הן אותם הצדיקים הגנויים שהיו בכל דור
ודור שלא זכיתי לידע משמותם, שכלם כאחד יגנו עלינו וימליצו טוב בעדנו לפני
כסא כבודך, שתחום ותרחם עלינו, ותתן בלבנו לשוב אליך באמת. ותסיר ממנו לב
האבן ותתן לנו לב בשר, ותחזירנו בתשובה שלמה לפניך, ונזכה לילך בארח צדיקים,
ויהיה חלקנו עמהם לעולם הבא בנן עדן ולא נעול בכסופא קמך.

ותעזר לנו בזכות הזכרת שמות הצדיקים, שנוצה לפעל כל בקשתנו לפניך, בכל
מה שאנו צריכים בגשמיות ורוחניות. ותבטל הטבע ותשגיח עלינו
בהשגחתך לטובה ולברכה לחיים ולשלום. וימשך עלינו שפע טובה ברכה וחיים
ורפואה ופרנסה ובריאות הגוף וכל טוב, שלא בדרך הטבע כלל. וכל הנהגת תולדות
השמים והארץ, כלם ישתנו לטובה עלינו בזכות שמות הצדיקים הנזכרים הללו
שהזכרתי לפניך, כאשר הודעתנו על ידי צדיקך האמתיים, שהזכרת שמות הצדיקים
יש להם כח להביא שנוי במעשה בראשית, לשנות הטבע לטובה. כי אין לנו על מי
להשען עתה, כי אם על זכות הצדיקים הקדושים שזכני עפר, לקדושים אשר בארץ
המה, ואדירי כל חפצי כם.

מִלֵּא רַחֲמִים, זְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ וּפְקַדְנוּ בְּפַקְדַת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִשְׁמֵי שָׁמַי
 קָדָם, וּזְכַר לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶהְבֵּת הַקְּדָמוֹנִים, זְכוֹת כָּל הַצְּדִיקִים וְהַחֲסִידִים
 וְהַקְּדוּשִׁים הָאֵלוּ שֶׁהִזְכַּרְתִּי לְפָנֶיךָ, בְּזִכְוֹתֵם תּוֹשִׁיעֵנוּ בְּכֹל מָה שְׁאַנּוּ צְרִיכִים לְהוֹשִׁעַ,
 בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמְמוֹן בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, וְתַחֲזִירְנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, (וּנְזַכֶּה לְרֵאוֹת
 בְּהַתְנַלּוֹת מִלֶּךְ הַמְּשִׁיחַ שְׂיָבֹא בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ). וְתִשָּׂא חֲלָקֵנוּ עִם (כָּל) הַצְּדִיקִים לְעוֹלָם
 וָעֶד. וְלְעוֹלָם לֹא יָבוֹשׁ כִּי בָךְ בְּמַחְנֵנוּ, וְעַל חַסְדֶּךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת נִשְׁעַנְנוּ, בְּרוּךְ אַתָּה
 מִשְׁעֵן וּמְבַטָּח לְצְדִיקִים:

הַחֲלֵק הַשְּׁנַי תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם
 בְּרוּךְ הַנּוֹתֵן לְיַעֲקֹב כַּח וּלְאִיִן אוֹנִים עֵצְמָה יִרְבֶּה
 חֲזַק חֲזַק וְנִתְחַזַּק:

• נ נח נחמ נחמן מאומן •

מִפְתָּחוֹת

מִפְתָּח תּוֹרוֹת וּתְפִילוֹת

הַתְּפִלוֹת שֶׁבְּסֵפֶר "לְקוּטֵי תְּפִלוֹת" מְיַסְדוֹת עַל הַתּוֹרוֹת שֶׁבְּסֵפֶר "לְקוּטֵי מוֹהַר"ן.

בְּלִקוּטֵי מוֹהַר"ן קָמָא וּבְלִקוּטֵי תְּפִלוֹת קָמָא - מִתּוֹרָה א' עַד תּוֹרָה ע' הַסִּימָנִים שְׁוִים, וּמִשָּׁם וְאֵילֶךְ אֵינָם כְּפָרֵךְ. בְּלִקוּטֵי מוֹהַר"ן תִּנְיָנָא וּבְלִקוּטֵי תְּפִלוֹת תִּנְיָנָא - מִתּוֹרָה א' עַד תּוֹרָה י"ב הַסִּימָנִים שְׁוִים, וּמִשָּׁם וְאֵילֶךְ אֵינָם כְּפָרֵךְ.

לְקוּטֵי מוֹהַר"ן קָמָא

תורה	תפילה	תורה	תפילה	תורה	תפילה	תורה	תפילה
השמטה.....ח"ב מז	קלט	קפה	קפה	קלט	קלט	קלט	קלט
עב.....צב	קלה	קפו	קכו	קלה	קלה	קלה	קלה
עד.....צג	קלו	קפח	קכז	קלו	קלו	קלו	קלו
עה.....צד	קמא	קפט	קכח	קמא	קמא	קמא	קמא
עו.....פב	קמב	קצ	קכט	קמב	קמב	קמב	קמב
עה.....פ	קמוג	קצא	קל	קמוג	קמוג	קמוג	קמוג
עט.....פא	קמוד	קצב	קלא	קמוד	קמוד	קמוד	קמוד
פ.....צה	קמה	קצג	פז	קמה	קמה	קמה	קמה
פב.....צו	קמט	קצד	קלב	קמט	קמט	קמט	קמט
פד.....קח	קנב	קצה	קלג	קנב	קנב	קנב	קנב
צא.....קט	קנה	רו	פג	קנה	קנה	קנה	קנה
צו.....צו	קנו	רו	קלד	קנו	קנו	קנו	קנו
קא.....קי	קנוז	רט	קלד	קנוז	קנוז	קנוז	קנוז
קה.....עא	קנט	רי	עה	קה	קה	קה	קה
קה.....צח	קס	ריא	עו	קה	קה	קה	קה
קט.....עב	קסה	ריב	קלה	קט	קט	קט	קט
קי.....קיא	קסט	ריג	קלו	קי	קי	קי	קי
קיח.....קיב	קעה	רטו	קד	קיח	קיח	קיח	קיח
קכג.....קייג	קעט	רכא	עז	קכג	קכג	קכג	קכג
קכט.....עג	קפ	רכה	קלז	קכט	קכט	קכט	קכט
קל.....קיד	קפד	רכו	קלה	קל	קל	קל	קל

לְקוּטֵי מוֹהַר"ן תִּנְיָנָא

תורה	תפילה	תורה	תפילה	תורה	תפילה	תורה	תפילה
השמטה.....ח"א קמט	לט	נו	נב	כו	כג	כו	כג
יד.....טו	פא	ס	נג	כז	כד	כז	כד
טו.....טז	פב	סא	לב	כט	נ	כט	נ
טז.....יז	פג	סו	נד	ל	כה	ל	כה
יז.....יג	פד	סז	לג	לב	כו	לב	כו
יז בסופה.....יח	פו	עא	לד	לד	כז	לד	כז
יט.....יד	פט	עב	לה	לט	כח	לט	כח
כ.....יט	צ	עג	לו	מ	כט	מ	כט
כב.....כ	צא	עד	לז	מד	נא	מד	נא
כג.....כא		עו	נה	מו	ל	מו	ל
כה.....כב		עז	לה	נ	לא	נ	לא

לקוטי מפתחות תפלות

תפלות השייכים לזמני השנה

שָׁבֶת. ח"א: יטו, כו, לא, לח, לט, נו, נח, נט, פא, צו, קו, קלח. ח"ב: ב, יג, כח, לג, מב.	חֲדָשׁ תְּשׁוּרֵי. ח"א: מט.	הוֹשַׁעְנָה רַבָּה. ח"א: צג.
רֵאשֵׁי חֲדָשׁ. ח"א: י.	לְיָמִים הַנּוֹרְאִים בְּכָל־לַיּוֹת. ח"ב: ה, נד, נו.	שְׁמִינֵי עֶצְרֹת. ח"ב: ה.
חֲדָשׁ נִסְקָן. ח"א: ממו, ע. ח"ב: ה.	רֵאשֵׁי הַשָּׁנָה. ח"א: כב, לה, מב, סא, עו. ח"ב: א, ה, ח, כט, מד, נו.	שְׁמַחַת תּוֹרָה. ח"א: צג, קמה.
פְּסַח. ח"א: כ. ח"ב: א, לו, מב.	עֶשְׂרֵת יָמֵי תְּשׁוּבָה. ח"ב: ה.	חֲנֻכָּה. ח"א: יד. ח"ב: ז.
יָמֵי הַסְּפִירָה. ח"א: י. ח"ב: לו.	יוֹם הַסְּלִיחָה שֶׁל שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדְּרוֹת. ח"ב: מו.	ו' בְּאֶדְר הַיְלּוּלָא דְמֹשֶׁה רַבְּנּוּ. ח"א: יח, ל, לו, מג, סד, פא, צא, צט, קד, קט, קמט.
חֲדָשׁ אֵיר. ח"א: קו.	יּוֹם־כַּפּוּרֵי. ח"א: כב, קג. ח"ב: ה, ז, נד, נו.	ח"ב: ב, כג, כח, לה, מא.
ל"ג בְּעֶמֶר הַלּוּלָא דְרִשְׁב"י. ח"ב: מו.	סְכוּת. ח"א: כא, מח, קמה. ח"ב: א, ה, נו.	תְּעִנִּית־אֶסְתֵּר. ח"ב: לו.
שְׁבוּעוֹת. ח"א: נו. ח"ב: א.	אֶתְרוּג וּמִיּוּנו. ח"ב: לג, נו.	פְּנוּיִם. ח"א: י. ח"ב: לו.
בֵּין־הַמְּצָרִים. ח"א: קמב. ח"ב: לג.		לְכָל־לַיּוֹת יּוֹם־מוֹב. ח"א: ל, צט, קא, קב. ח"ב: א, ד.
חֲדָשׁ אֱלוּל. ח"א: פה. ח"ב: מא, מד, נו.		

ענינים המזכרים בלקוטי תפלות

אֲמַת. ח"א: ג, ט, כא, כג, לה, לח, מו, מח, נא, סו, עט. ח"ב: ב.	בְּגָדִים. ח"א: יד, כט, מא, מב.	גְּרִיִּם. ח"א: יד, יו, קד. ח"ב: ח, ת.
אֲמוּנָה. ח"א: ג, ט, יח, כא, כב, כג, כח, ל, לא, לה, מ, נה, סב, עג, פד, צח, קד, קה, קט. ח"ב: א, ד, ה, ת, יד.	בְּזִיזוֹת. ח"א: יב, כח, מו, נד, צו. ח"ב: א, מב.	דְּבִקוֹת. ח"א: מו, לה, לח, נב, סה.
אֲמוּנַת־הַקְּמִיּוֹם. ח"א: ה, כא, מב, נו, נז, סא, סג, פו, קו, קכו. ח"ב: מב.	בְּמִחוּל לְאוֹר אֵין סוּף. ח"א: ד, כב, נב, נה, סה.	לְדַבֵּר עִם חֵבְרוֹ בִּירְאֵת שְׁמִיִּם. ח"א: לד, קכד. ח"ב: ז.
אֲרִיזֵי־יִשְׂרָאֵל. ח"א: ג, ט, יב, כ, לו, מ, מד, מו, מז, מח, ממו, נ, נה, סא, עג, פד, פו, קה, קו. ח"ב: ת, כט, לד, לט.	בְּמִשׁוּל הַקְּפִירוֹת וְהַאֲפִיקוֹרְסוֹת. ח"א: ז, ט, כא, ל, לא, לו, נה, סב, סג, סד, קד. ח"ב: ד, כו.	לְדוֹן הַכָּל לְכַפֹּר־זִכוֹת. ח"א: לח, צו. ח"ב: א, יח.
אֲבָרָה. ח"א: קכו. ח"ב: מד.	בְּכִיָּה. ח"א: כב, לו, קמג. ח"ב: כה, נו.	דְּבִוּר. ח"א: יא, יט, כ, כב, כט, לד, לח, מה, מו, נח, ס, סב, סג, סד, פ, צד, קלד, קלו, קמא. ח"ב: ב, לה, מ.
אֲהַבָּה. ח"א: יו, לג, לד, נד, סו, עה. ח"ב: ה, לה, מב.	בְּנֵין יְרוּשָׁלַיִם וּבֵית הַמִּקְדָּשׁ. ח"א: יג, כב, כה, לא, לח. ח"ב: א, ג, ו, לג.	דִּין. ח"ב: ה.
אוֹרְחִים. ח"א: כח, עד.	בְּרַכָּה. ח"א: כד, לא, לו, צד.	דְּעֵת. ח"א: א, ג, ד, יג, מו, יז, כ, כא, כד, כה, כו, כט, לג, לה, לו, לז, לח, נג, נד, נו, נז, נח, ס, סו, סט, עא, פכ, קה, קט, קלו, קמג, קמה. ח"ב: א, ב, ה, ז, ח, י, לב, לג, לד, לה, מה.
אֲכִילָה. ח"א: יו, יט, לא, לז, לט, מו, נ, נו, ס, סב, סו, קנא. ח"ב: א, ה, ו, ח, יו, לח, מד.	בְּשׁוּרָה. ח"ב: מט.	הוֹדָאָה. ח"ב: ב.
אֲלָפָן. ח"א: קו.	גְּאוּהָה וְעֵנּוּהָ. ח"א: ד, י, יא, יב, יד, טו, נח, פא, צט, קד. ח"ב: ה, מא, מו.	הַמְתַּקְתְּ דִּין. ח"א: ה, י, מו, כב, לב, לו, מא, מב, מו, מז, ממו, נו, סא, סג, צו, קד, קה, קי, קכב, קכג, קלד.
אֲנַחָה. ח"א: ת, כב, נו, עב, צח.	גְּזֻלָּה. ח"א: כט, סט.	הַתְּבַרְדּוֹת. ח"א: כא, לא, לד, לה, נב, קמו. ח"ב: יא, כב.
בְּנִים. ח"א: יד, כא, לט, מו, נד, נו, סו. ח"ב: מ.	גְּזֻרוֹת. ח"א: כו, צו, קד, קה, קט, קי, קכב, קמג, קמד. ח"ב: ב, כה, נד.	הַכְּנַעַת הַיְצָר הָרַע. ח"א: א, כה, לג, מנט, צב.
בְּרִית. ח"א: ב, ג, י, יא, יט, כ, כג, כט, לא, לד, לו, לח, לט, מג, נ, נח, ס, סג, סט, קד, קכב, קכג. ח"ב: א, ה, ח, כו, לד, לה, מב, מד, מו.	גְּזֻרוֹת גְּרוּשׁ. ח"א: כב, סא.	
בֵּית. ח"א: קמה.	גְּלוּת. ח"א: ז, ט, יד, יז, יט, כ, כד, כט, ל, לה, לו, מ, מו, נח, עא, פ, צו, קמג. ח"ב: לו, נה.	
	גְּמָרָא. ח"א: ג.	

תְּשֻׁלָּה לְקוּטִי מִפְתַּחֹת תְּפִלּוֹת

מִלְּהָ, ח"א: צו.	חֶסֶד, ח"א: כח, ל.	הַכְנַעַת הַשּׁוֹנְאִים וְכוּ', ח"א: לח, ג.
מִלְחָמוֹת, ח"ב: נג.	חֲצוֹת, ח"א: נד, פח, קמב, ח"ב: לג.	נָה, נו, סו, ספ, עז, קו, ח"ב: מא.
מַלְכוּת דְּקַדְשָׁה, ח"א: א, ג, ד, כד, ל,	חֲקִירוֹת וְחֻמּוֹת חִצּוֹנִיּוֹת, ח"א: כא,	הַשְּׁנִיחָה, ח"א: יג, לא, נא, קו, קמב, ח"ב: ח.
לָה, לו, מט, נו, סו, ח"ב: ב.	לָ, לָה, לו, מט, נו, סב, סג, סד, ח"ב: ד, ה, יד.	הַלְכוֹת, ח"ב: ב.
מְלַמְּדִים, ח"א: לו.	חֲתָנָה, ח"א: לב, מט.	הַסְתַּלְקוֹת הַצְּדִיקִים, ח"א: ד, יג, ח"ב: לג.
מְמוֹן וּפְרִנְסָה, ח"א: ד, ט, יא, יג, כג, כו,	מְבַעַע, ח"א: ז, ט, לא, קמב, ח"ב: ד.	הַסְתַּתְּפוֹת, ח"א: נד, סו, עו.
כַּמ, ל, לא, לו, לט, מ, מו, מט, נד, נו, נח, נט,	מְהַרְת הַלֵּב, ח"א: כא, לד, מט, קיח.	הַסְתַּתְּרַת פְּנִים, ח"א: יח, נו.
ס, סב, סו, סח, עה, עז, פב, קו, קב, קו, קיט,	יְבוּס וְחֲלִיצָה, ח"א: כא.	הַשְּׁנַת אֲלֻקוֹת, ח"א: ו, כא, כב, כג, כד,
קלו, ח"ב: א, ד, ה, ז, יו, יט, מ, מב.	יְסוּרִין, ח"א: ד, סה, קבא, קלב.	ל, לו, לח, סג, ח"ב: ז.
מְנַהֲיגוֹת, ח"א: יח, כב, מו, סא, סו, ח"ב:	יְרָאָה, ח"א: ה, יד, טו, יז, יט, כא, כב, לח,	הַשְּׁנַת הַתְּכֵלִית, ח"א: יח, ח"ב: כח, מב.
א, ה, ז, ח, טו, כד.	נָג, נח, ס, סו, צו, קבד, קכה, ח"ב: א, ד, ז,	הַתְּחִזּוֹת, ח"א: ו, י, יג, יז, כב, לג, פד, צ.
מְנִיעוֹת, ח"א: יד, כ, מב, סו, פד, קכה,	ח, יג, לח.	ח"ב: ה, ו, יב, לט, מא.
קמט, ח"ב: ל, לט.	יְשׁוּעָה, ח"א: כו, צו, צח.	הַתְּלַבּוּת וְחֻמּוֹת, ח"א: יט, כא,
מַעֲשֵׂיֹת מַצְדִּיקִים, ח"א: קה.	יְשׁוּב הַדַּעַת, ח"א: טו, כד, נד, נט, קכב,	לָה, מֵא, מט, נט, קיח, ח"ב: ט.
מַעֲשֵׂר, ח"א: עו.	ח"ב: י.	הַתְּמַנּוֹת, ח"ב: א.
מִפְרָסְמִים, ח"ב: א, יט.	יְשׁוּרוֹת־לֵב, ח"א: ה, י, נח.	הַתְּנַגְדוֹת, ח"א: יב, כח, לח, נא, עח.
מִפְלָת, ח"ב: יט.	כְּבוֹד, ח"א: ו, יא, יד, לו, נט, סו, ע, קלב.	הַתְּנַשְׂאוֹת, ח"א: נד.
מַצּוֹת, ח"א: כב, כג, לג, קמו.	כַּעַס וְקִפְדוֹת, ח"א: ד, יח, מו, נו, נט,	וְדוּוֹדֵי דְבָרִים, ח"א: ד, פ, פט.
מִקְנָה, ח"א: נו.	סו, סח, פד.	וְתַרְנֵן, ח"א: קה.
מִשְׂא וּמַתָּן בְּאַמּוֹנָה, ח"א: יג, כג, כט,	לְמוֹד, ח"א: א, ג, יב, טו, טז, לא, לו, סא,	זַעַה מוֹכְהָ, ח"ב: ו.
לָה, נד, עה, קמח.	סב, פב, ק, קו, קיא, קיב, קיט, קלא, ח"ב: לט.	זְכוּת־אֲבוֹת, ח"א: לו, מב, נה, נו, נח,
מְשִׁיחַ, ח"א: ב, ג, יג, טו, נו, סו, פ, פא, קיב,	לְמוֹד תּוֹרָה בְּלִילָה, ח"א: ג, לח.	ח"ב: ה.
קמב, ח"ב: א, ב, כו, מב.	לְמוֹד בְּעִנְיֹת וְדַחְקוֹת, ח"א: לח.	זְכָרוֹן, ח"א: לו, נד, נט, קיא, קלא.
מְשַׁפֵּם, ח"א: ב, ח"ב: ה.	לְמוֹד תִּינוּקוֹת וְשַׁל בֵּית רַבָּן, ח"א: לו.	זְקִנִים, ח"ב: ד.
מְשַׁקָּה, ח"א: מא.	לְיַצְנוֹת, ח"ב: מב.	זְרִיוֹת, ח"א: פד.
נְבוֹאָה, ח"ב: א, ח.	לְשׁוֹן־הַרַע, ח"א: ד, לח, נד.	זִימָם וְאַרְיבוֹת יָמִים, ח"א: ה, יח, כא,
נְגִינָה, ח"א: ג, כו, מב, מט, נד, סד, קלח,	מוֹפְתִים, ח"א: מו.	כג, מט, נו, נח, ס, סו, עב, קח, ח"ב: לח.
ח"ב: ח.	מְחִיאַת כַּפַּיִם בְּתַפְלָה, ח"א: מו, מו,	הַדּוּשִׁין־דְּאוּרֵיתָא, ח"א: יג, כ, כא, כו,
נְדָה, ח"א: כב, כט.	מו, קלה.	כח, ל, לו, לז, נד, נו, נח, סא, סה, עא, צא,
נְדָר, ח"א: נו, ח"ב: כד.	מְחִיאַת כַּפַּיִם בְּשִׁמְחָה, ח"א: י.	צה, קח, קיט, קנ, ח"ב: יב, לה, מו.
נְאוּף, ח"א: יט, לו, מג, ח"ב: ה, כו.	מִיתַת בְּהֻמוֹת, ח"א: קמה.	חֲלִי נַפְל רַח"ל, ח"א: כט.
נְסִים, ח"א: ז, ט.	מְזוּזָה, ח"א: כג.	חַתוּן וְזִוּוּגִים, ח"א: ט, ח"ב: ב, מו, מו, מו.
נְסִיעָה וְטַלְמוּל, ח"א: לא, מ, ח"ב: נב, נה.	מְחֻשְׁבוֹת וְהַרְהוּרִים, ח"א: ה, כא, כד,	חֲלָב, שְׁיִינְקוּ בְּנֵי מְאִישָׁה
נִצְרָף לְבָרִיּוֹת, ח"א: סו.	כו, לא, לח, לו, מט, עו, עח, עט, קה, קח.	כְּשֶׁרָה, ח"ב: א.
סוֹד, ח"א: כט, סא.	ח"ב: ח, יב, לא.	חֲלָה, ח"א: נה.
סוֹד הַעֲבוּר, ח"א: סא.	מְחַלְקַת וּמְרִיבָה, ח"א: ה, יד, כ, כב, כג,	חֲלוּם, ח"א: יט, ח"ב: ה.
סִפְרֵי, ח"א: סא, ח"ב: כה, כו.	מו, נו, סא, סו, עט, צו, קד, קה, קמ, קמו,	חֲמֻדָּה, ח"א: כג, סט.
סַתְרֵי־תּוֹרָה, ח"א: יא, יג, טו, כב, לג,	קלט, קמא, ח"ב: טו, יט, כו, לד, לט, מט.	חָן, ח"א: א, ג, נח, ס, ח"ב: א, ב.
מוֹד, מט, נו, ח"ב: ה.	מְטָר, ח"א: מ, נג.	

לקוטי מפתחות תפלות

עבודת ה' ועליה מדרגה לדרגה. ח"א: כב, כד, כה, לג, מט, ס, סב, קו, קח. ח"ב: ד, ז, יט, מט.

עברה. ח"ב: מח.

עזות. ח"א: כב, ל, לח, ג, סו. ח"ב: א.

עינים. ח"א: כא, לו, נה, נח, סה. ח"ב: לו.

עין הרע. ח"א: נד, נה.

עלית נצוצות קדשה והכנעת הקלפות. ח"א: כד, כה, נו, כח.

עמלק. ח"א: ל, לה, נו, נח. ח"ב: יד.

ענוה. ח"א: ד, נח, ע. ח"ב: כ, לה.

עצה. ח"א: ז, סא, קיז. ח"ב: ה.

עצבות. ח"א: ג, כג, כד, נה, נז, פט, קבח. ח"ב: ו, ט, מב.

עצלות. ח"א: ד, ער.

פריון. ח"א: מא, צג, קד, קכג. ח"ב: ג.

פוסק. ח"א: ח, לא, סב.

פחד. ח"א: ה, טו, קבח. ח"ב: יג.

ענין עת הפטירה ואחר-כך. ח"א: פה, קמו.

פנים מאירות. ח"א: יט, כג, לח.

פרה ארומה. ח"א: נה. ח"ב: לו.

צדיק. ח"א: ב, ד, ז, ח, ט, י, יב, יג, טו, יז, יט, כב, כג, כט, ל, לג, לד, לה, חו, מא, מב, מג, מט, נה, נו, נז, ס, סא, סג, סד, סה, סו, סט, ע, עג, עז, פז, צ, קא, קו, קיג, קטו, קיז, קכג, קכו, קלא, קלמ, קמו. ח"ב: א, ד, ה, ז, ח, ט, טו, כה, כו, כח, כט, לג, לה, לט, נג, נו.

צדקה. ח"א: ב, ד, יג, יז, כה, כט, לא, לו, נד, נו, סו, סט, ע, עז, עח, עט, קלו, קנב. ח"ב: ב, ד, טו.

צדקה של שבת. ח"א: לא.

צדקה לא"י. ח"א: לו, מו. ח"ב: לד.

ציצית. ח"א: ז, ח, יד, מט, נד.

צעקה בקול. ח"א: כא, כב, לו.

קדשה. ח"א: כא, כב, כה.

קדשת הלב ושלמותו. ח"א: כא, לב, לג, לד, לה, מט, נט, נפ, קב, קיה, קל. ח"ב: א, ב, ט, נב.

קדחת. ח"א: קנא.

קדוש השם. ח"א: פו, צה.

קשו"ל לילד. ח"א: ל. ח"ב: ב.

קרננות. ח"א: כה, לה.

לקרב אחרים לעבודת ה'. ח"א: ג, יד, נג, נו, נח, נט, סב, קיח.

קברי הצדיקים. ח"א: לג.

קבר רבי שמעון בר יוחאי. ח"ב: מזו.

קרי. ח"א: יט. ח"ב: ה.

קריאת שמע. ח"א: לו, פו, צה.

רחמנות. ח"א: יח, כב, לא, לט, נו, עא. ח"ב: ז, ח, מח.

ראה. ח"ב: ה, ז, ח.

רפואה. ח"א: יד, כו, נז, נח, קו, קט, קלו. ח"ב: א, ג, ד, ה, ו, ח, כא, מט.

רצון וכסופים. ח"א: לא, סו, ק, קג. ח"ב: ד, ז.

רקודין. ח"א: י, מא, קכב. ח"ב: מ.

רחקת רשעים. ח"א: מג.

הכנעתם. ח"א: ת, נה, סו.

שכירת כל התאוות ומדות רעות. ח"א: ד, ח, י, יט, כב, לג, לד, לו, לז, קי. ח"ב: לג, מט.

שנעון. ח"א: ס.

שרים. ח"ב: ב.

שוחט. ח"א: לו.

שמוש חכמים. ח"א: כב, כח.

שנה. ח"א: ג, יט, לה, נד.

שכרות. ח"א: כט, מא. ח"ב: כג.

שלום. ח"א: יד, כב, כו, לג, לט, מ, מא, מו, נו, סב, צד, צה, צו, קו, קט. ח"ב: מו.

שלמות הסרונות. ח"א: ח.

שמות הצדיקים. ח"א: צב. ח"ב: נט.

שמחה. ח"א: ג, יב, כב, כג, כה, מא, נד, סא, פט, צ, קג, קכב. ח"ב: ב, ה, ו, ט, י, כא, כו, מ.

שמחת המצוות. ח"א: ה, כה.

שם של שמירה ממיטה רח"ל. ח"א: קלו.

להנצל משרפות. ח"ב: לג.

תאוות. ח"א: ד, לט, נד, קא.

תהלים. ח"ב: לו, מט.

תוכחה. ח"א: כב, לו, נו. ח"ב: ח.

תלמוד תורה. ח"א: א, ג, ח, יא, יב, יד, טו, טז, כב, כו, לא, לג, לה, לו, לח, מ, נד, נו, סא, סב, עא, פ, פכ, צ, צא, צג, צד, ק, קי, קיא, קיב, קטו, קיט, קלא, קלו, קמו. ח"ב: ב, לט, נג.

להרגיש נעימות התורה. ח"א: צא. ח"ב: לד.

תומכי אורייתא. ח"ב: ב, מ.

תמימות. ח"א: קיג. ח"ב: ה, יד, לט.

תענית. ח"א: לו, ג, נו, סב, קה.

תפיסה. ח"ב: נג.

תפלה. ח"א: א, ב, ג, ד, ה, ז, ח, ט, יד, טו, כב, כו, ל, מב, מו, מה, מו, מח, נ, נה, סב, סה, סו, עז, פ, צ, צד, צה, צו, צח, קלה, קמא. ח"ב: א, ב, ח, יד, מב, מג, נח.

תפלין. ח"א: לה, נד, טז. ח"ב: ה, לג.

תשובה. ח"א: ג, י, יא, יד, יז, כב, ל, לה, לח, מט, נח, עא, עב, פא, פכ, פג, פה, קג. ח"ב: ב, יב, לה, לו, מא.

תקון הפללי

הוא תקון הברית (כמבאר בלקוטי מוהר"ן ח"א כט אות ד). והוא תקון למקרה לילה חס ושלום, לומר אלו העשרה מזמורי תהלים באותו היום שקרה לו.

הוציאו מהעולם אל הגלוי, אדוננו מורנו ורבנו הקדוש צדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פינא בן שמחה, נ נח נחמ נחמן מאימן זכר צדיק וקדוש לברכה, וכתו יגן עלינו אמן:

אמר: שגם פי ימלאו ימיו, אזי אחר הסתלקותו, מי שיבוא על קברו ויאמר שם אלו העשרה קפיטל תהלים הנ"ל, ויתן פרוטה לצדקה בעבורו, אפלו אם גדלו ועצמו עוונותיו וחסאיו מאד מאד חס ושלום, אזי אתאמין ואשתדל לארד ולרחב להושיעו ולתקנו וכו'. ואני חזק מאד בכל הדברים שלי, אך בזה אני חזק ביותר, שאלו העשרה קפיטל מועילים מאד מאד:

שיחות ה"ן, קמ"א.

טוב לומר זאת לפני העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורי תהלים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל גובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פינא בן שמחה, נ נח נחמן מאומן, אשר גלה ותקן לומר אלו העשרה מזמורי תהלים בשביל תקון הברית, זכותם יגן עלינו ועל כל ישראל, אמן.

ועל דעתם ועל פונתם אני אומר העשרה קפיטל תהלים אלו, ובזכותם וכחם אזהר לעזור ולגלות כל העשרה מיני נגינה שנאמר בהם ספר תהלים, שהם: אשרי, ברכה, משביל, שיר, נצוח, נגון, תפלה, הודאה, מזמור, הללויה, שהם: שיר פשוט, כפול, משלש, מרבע, שהם כלולים בשמוך המיוחד הגדול והקדוש, ובזכות וכח השני שמות הקדושים האלו במלואם, שהם אל אלהים (כזה): אלה למה, אלה למה, הי יוד מם, שהם עולים במספר תפ"ה, במספר תהלים, בכח אלו השמות תזכני לתקון הברית, שהוא תקון הכללי, אמן:

קודם שיתחיל באמירת תהלים יאמר זה:

לכו נרננה ליהוה, נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע לו: כי אל גדול יהוה, ומלך גדול על כל אלהים:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי. לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על-ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז

{ברכה}

א. מִכְתָּם לְדוֹד, שְׁמַרְנִי אֵל כִּי-חֲסִיתִי בְךָ:

ב. אִמְרַת לִיהוָה אֲדַנִּי אַתָּה, טוֹבֹתַי בְּלִ-
עֲלֶיךָ:

ג. לְקַדוּשִׁים אֲשֶׁר-בְּאֶרֶץ הַמָּה, וְאֲדִירַי
כָּל-חַפְצֵי-בָם:

ד. יִרְבוּ עֲצוּבוֹתָם אַחַר מְהֵרוּ, בְּלִ-אֶסְיֶךָ
נִסְכֵיהֶם מִדָּם, וּבִלִ-אֵשׁ אֶת-שְׁמוֹתָם
עַל-שִׁפְתַי:

ה. יִהְיֶה מִנַּת-חֶלְקִי וְכוּסִי, אֶתָּה תוֹמִיךָ
גּוֹרְלִי:

ו. חֲבָלִים נִפְלוּ-לִי בַנְּעָמִים, אַף-נַחֲלַת
שִׁפְרָה עָלַי:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX ביאור ר' יצחק ברייטער זצ"ל XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

(טז) מכתם. שם המזמור: לדוד. של דוד: חסיתי. בטחתי: אמרת וכו'. תאמרי לה' כי הוא אדוניך: טובתי. בקשתי שייטב לי: כל עליך. החיוב לעשות בזכותי: לקדושים. בזכות הקדושים: ואדירי. הצדיקים: חפצני. בקשתי: בם. בזכותם: אחר מהרו. העובדים עבודות זרות והממהרים אחר סיבות אחרות: כל אסרך וכו'. לא אזבח ולא אנסך ולא אכנע להם: מנת. מתנת: וכוסי. שמחתי: תומיך גורלי. תמכתני שאבוא בגורלך: חבלים וכו'. חלקי ונחלתי נעימים ויפיים לי:

אֲשֶׁר־אֵלֶם לֹא יִחְשַׁב יְהוָה לוֹ עוֹן, וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה:

כִּי־הִחְרַשְׁתִּי, בְּלוֹ עֲצֻמִי, בְּשֹׂאגְתִי כֹל־הַיּוֹם:

כִּי | יוֹמָם וְלַיְלָה תִכְבַּד עָלַי יָדְךָ, נְהַפְךָ לְשָׂדֵי בְּחֶרְבְּנִי קִיץ סְלָה:

חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ, וְעוֹנִי לֹא־כִסִּיתִי, אִמְרַתִּי אֹדָה עָלַי פִּשְׁעֵי לַיהוָה, וְאַתָּה נִשְׂאת עוֹן חֲטָאתִי סְלָה:

עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל־חֹסֵד | אֵלֶיךָ לְעֵת מְצָא, רַק לְשֹׁטֵף מֵי־רַבִּים אֵלָיו לֹא יִגִּיעוּ:

○○○○○○○○○○○○○○○○○○○○ ביאור ר' יצחק ברויטער זצ"ל ○○○○○○○○○○○○○○○○○○○○○

ברוחו רמיה. ואין בו שקר ופניות: כי החרשתי. ובכן אם אשתוק: בלו עצמי. ירקבו עצמותי מרוב עונות: בשאגתי כל היום. לכן אשאג עליהם תמיד: כי יומם וכו'. תמיד מתגברים עלי הנסיונות: לשדי. שמני: בחרבוני קיץ. יובש החום, חמימות היצר-הרע מתגברים על שמנינת מוחי ודעתי: חטאתי אודיעך. אתודה עליהם: לא כסיתי. מלהתודות: אמרתי. בלבי: נשאת. תמחול: לעת מצוא. תמיד כשימצא פנאי: לשטף מים רבים. למרוצת המים, שלא יתגבר עליו רוח היצר-הרע:

א. אַתָּה | סֵתֶר לִי [כְּאֵן יֵשׁ לְהַפְסִיק מֵעַט], מִצֵּר הַתְּצַרְנִי,

רְנִי פִלְט תְּסוּבְּבִנִי סְלֵה:

ב. אֲשַׁכִּילְךָ | וְאוֹרְךָ בְּדַרְךָ-זוֹ תִלְךָ,

אִיעֲצֶה עֲלֶיךָ עֵינֵי:

ג. אֵל-תִּהְיוּ | כְּסוּם כְּפָרֵד אֵין הָבִין,

בְּמַתְג-וּרְסָן עֲדִיו לְבָלוּם, בְּלִ קָרֵב אֵלֶיךָ

ד. רְבִים מִכְּאוֹזִים לְרָשָׁע, וְהַבוֹטָח בִּיהוָה

חֶסֶד יְסוּבְּבִנוּ:

ה. שְׂמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ צְדִיקִים, וְהִרְנִינוּ

כָּל-יִשְׂרָאֵל-לֵב:

מא

{משכיל}

א. לְמַנְצַח מְזִמּוֹר לְדוֹד:

○○○○○○○○○○○○○○○○○○○○ ביאור ר' יצחק ברייטער זצ"ל ○○○○○○○○○○○○○○○○○○○○○

אתה סתר לי. תסתירני: מצר. מן השונא: תצרני. תשמרני: רני פלט. ארנן לך אשר פלטתני: אשכילך. אלמדך שכל: אורך. אראך: איעצה. אלמדך עצות: עיני. חכמתני: פרד. שם בהמה: במתג ורסן. שמות הכלים לאסור בם הבהמות: עדיו. כוחו: לבלום. לסגור: בל קרוב אליך. שלא יצטרכו לייסרך כדי שתשוב לה: רבים וכו'. שאינו רוצה לשוב מעצמו: והבוטח בה'. השב אליו בכל לבו: חסד יסובבנו. ימשיך עליו חסדו: וגילו. ושמחו: (מא) למנצח מזמור.

שם המזמור:

י"א. אֱלֹהֵי חֲסָדַי יִקְדָּמְנִי, אֱלֹהִים יִרְאֵנִי
בְּשַׁרְרִי:

י"ב. אֶל-תְּהַרְגֵם | פֶּן-יִשְׁכְּחוּ עִמִּי, הַנִּיעְמוֹ
בְּחִילְךָ וְהוֹרִידְמוּ, מִגִּנְנוּ אֲדָנִי:

י"ג. חַטָּאת-פִּימוֹ דַּבַּר-שִׁפְתֵימוֹ, וַיִּלְכְּדוּ
בְּגֵאוֹנָם, וּמֵאֱלֹהִים וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ:

י"ד. כִּלְהָ בְּחִמָּה, כִּלְהָ וְאִינְמוֹ, וַיִּדְעוּ
כִּי-אֱלֹהִים מִשְׁלַל בִּיעַקְבִּי, לְאַפְסֵי הָאָרֶץ
סְלָה:

י"ה. וַיֵּשְׁבוּ לְעָרְבִי, יִהְיֶמוּ כְּכֶלֶב, וַיִּסּוּבּוּ עִיר:

י"ז. הַמָּה יִנִּיעוּן לְאַכְלִי, אִם-לֹא יִשְׁבְּעוּ
וַיִּלִּינוּ:

○○○○○○○○○○○○○○○○○○○○ **ביאור ר' יצחק ברויטער זצ"ל** ○○○○○○○○○○○○○○○○○○○○○
 יקדמני. בישועתו: בשוררתי. המסתכל בי לרעה: פן ישכחו עמי. נסיך אשר עשית להצילני: הניעמו. טלטלם נע ונד:
 בחילך. בכחך: מגננו. מצילנו: חטאת וכו', יעמוד להם שיענשהו: וילכדו. יכשלו: בגאונם. בעון גאונם וכו': כלה.
 גאונם ועזותם: ואינמו. בגדלותם: וידעו. הכל: לאפסי. לקצו: סלה. לעולם: וישבו וכו', מדה כנגד מדה יבקשו אוכל
 בצעה: אם לא ישבעו וילינו. אל ילינו בלי אוכל:

כז. שְׁמוֹ-בְּכֵן דְּבַרֵי אֲתוּתֵיךְ, וּמִפְתֵּיךְ בְּאַרְצְךָ

חם:
יז

כח. שְׁלַח חֶשֶׁךְ וַיִּחְשַׁךְ, וְלֹא-מָרוּ אֶת-דְּבָרְךָ

כט. הַפֶּךְ אֶת-מִימֵיהֶם לְדָם, וַיִּמָּת אֶת-

דגתם:
יז

ל. שְׂרֵץ אֲרָצָם צִפְרֻדָּעִים, בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם:

לא. אָמַר וַיִּבֵּא עֲרֹב, כְּנֹזִים בְּכָל-גְּבוּלָם:

לב. נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרֹד, אִשׁ לְהַבּוֹת בְּאַרְצָם:

לג. וַיֵּךְ גִּפְנֹם וּתְאֵנֹתָם, וַיִּשְׁכַּר עֵינַי גְּבוּלָם:

לד. אָמַר וַיִּבֵּא אַרְבֶּה, וַיִּלְקַח וַאֲיִן מִסִּפְרָם:

לה. וַיֹּאכַל כָּל-עֹשֶׂב בְּאַרְצָם, וַיֹּאכַל פְּרִי

אֲדָמָתָם:
יז

זאת התפלה מוצאנו באמתחת הכתבים, והיא
מעט הפמות ורב האיכות:

רבונו של עולם, עלת העלות וסבת כל הסבות, אנת לעלא,
לעלא מן כלא, ולית לעלא מנה, דלית מחשבה תפיסא
בך כלל, ולך דומיה תהלה, ומרמם על כל ברכה ותהלה.
אותך אדרש, אותך אבקש שתחתר חתירה דרך פבושה
מאתך, דרך כל העולמות, עד ההשתלשלות שלי במקום
שאני עומד, כפי אשר נגלה לך, יודע תעלומות, ובדרך
ונתיב הזה תאיר עלי אורך, להחזירני בתשובה שלמה לפניך
באמת, כפי רצונך באמת, כפי רצון מבחר הברואים, לבלי
לחשב במחשבותי שום מחשבת חוץ ושום מחשבה ובלבול
שהוא נגד רצונך, רק לדבק במחשבות זכות צחות וקדושות
בעבודתך באמת בהשגתך ובתורתך. "הט לבי אל עדותיך",
ותן לי לב טהור לעבדך באמת. וממצולות ים תוציאני לאור
גדול חיש קל מהרה. תשועת יהוה כהרף עין, לאור באור
החיים כל ימי היותי על פני האדמה. ואזכה לחדש נעורני,
הימים שעברו בחשך, להחזירם אל הקדשה, ותהיה יציאתי
מן העולם כביאתי, בלא חטא. ואזכה לחזות בנעם יהוה
ולבקר בהיכלו, בלו אומר כבוד, אמן נצח סלה ועד:

אוּמָן

לְעֵינֵינוּ הֶעֱלַמְתָּ הָאוֹר הַגָּדוֹל וְהַנִּפְלֵא שֶׁל אַדְמוֹ"ר ז"ל, אֲשֶׁר
חֲדוּשׁ כְּמוֹהוּ עֲדִין לֹא הָיָה אֶפְלוּ בְּדוֹרוֹת הַקּוֹדְמוֹים,
בְּאֲשֶׁר נִשְׁמַע מִפִּי הַקְּדוּשׁ שְׁאָמַר בֵּן בְּפִרוּשׁ, וְלִסּוּף הוּא נֶעְלָם
כָּל-כָּךְ בְּתַכְלִית הַהֶעֱלָמָה וְהַפְסוּי עַד אֲשֶׁר רוֹב הָעוֹלָם אֵינָם
זוֹכִים לָבוֹא עַל קִבְרוֹ הַקְּדוּשׁ, אֲשֶׁר זֶה כָּל תְּקוּנָם לְנִצּוּחַ. יֵשׁ
לְמִצּוֹא רָמְזוֹ עַל זֶה מִדְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים שְׁאָמַר כִּי כָּל עֶסְקוֹ הוּא
רֵאשֵׁי-הַשָּׁנָה ("גָּאָר מִיּוֹן זֶאֶךְ אִיז רֵאשֵׁי-הַשָּׁנָה"). וְעַל רֵאשֵׁי-הַשָּׁנָה
כְּתִיב (תְּהִלִּים פֵּא): "בַּכֶּסֶה לְיוֹם חֲגִנּוֹ" כְּמוֹ שְׁדַרְשׁוּ חַז"ל (רֵאשֵׁי-הַשָּׁנָה ח.).
וְעַל-כֵּן אוֹרוֹ הַגָּדוֹל וְהַנִּפְלֵא נֶעְלָם וּמְכֻסָּה כָּל-כָּךְ גַּם-כֵּן מְאֹד
עַד שֶׁכָּל בְּנֵי הָעוֹלָם אֵינָם זוֹכִים לָבוֹא עַל קִבְרוֹ לְהַתְּפַלֵּל שָׁם.
וּכְמוֹ שְׁאָמְרוּ חַז"ל: "מִפְּנֵי מָה נִסְתַּתֵּר קִבְרוֹ שֶׁל מֹשֶׁה רַבֵּנוּ מִן
הָעוֹלָם וְכוּ'" (סוֹטָה יג:). נִמְצָא, כִּי לֹא יָדַע אִישׁ קְבוּרַת מֹשֶׁה לְמַעַן
לֹא יוֹכְלוּ לָבוֹא עַל קִבְרוֹ לְהַתְּפַלֵּל שָׁם, וְכֵן קִבְרֵי הָאֲדָמוֹ"ר ז"ל
נִסְתַּתְּרוּ גַם-כֵּן מִן הָעוֹלָם עַל-יְדֵי גְדֵל הַמַּחְלָקַת אַף שִׁיּוּדָעִים
מְקוּם קְבוּרָתוֹ, לְמַעַן לֹא יוֹכְלוּ גַם-כֵּן לָבוֹא לְשֵׁם לְהַתְּפַלֵּל שָׁם.

יְהִי רְצוֹן שְׂפִיתֵיגְלוּת הָאֱמֶת בְּעוֹלָם וַיִּתְּפָרְסֵם קְדוּשַׁתוֹ
בְּעוֹלָם וְאִז תָּבוֹא הַגְּאוּלָּה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן:

(מֵתוּדָה הַקְּדוּמָה לְחַיֵּי מוֹהֲר"ן מִכְּתַב-יָד רַבִּי אֶלְתֵּר טַפְלִיקֶעֶר זצ"ל.)

פְּדִיּוֹן

[יְנִיחַ יָדָיו עַל הַמְּעוֹת וַיֹּאמֶר:]

הֲרִינִי מִקֶּשֶׁר עֲצָמַי בְּפִדְיוֹן נַפְשִׁי וְהָ לְכָל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים שֶׁבְּדוֹרֵנוּ, וְלְכָל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּים שׁוֹכְנֵי עִפְרָה קְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּהָ, וּבִפְרֹט לְרַבְּנֵנוּ הַקְּדוֹשׁ צְדִיק יְסוֹד עוֹלָם נִחַל גִּבְעַת מִ'קוֹר ח'כְּמָה, רַבְּנֵנוּ נַחֲמָן בֶּן פִּינְחָא בֶּן שְׁמֻחָה, גַּבְהַת נַחֲמָן מְאוּמָן זְכוֹתָם יִגְן עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן.

מְעוֹת וְאֵת הַיְקוּם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם: צֶדֶק יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ: צֶדֶק מִלְכוּתָא קְדִישָׁא: דִּינָא דְמִלְכוּתָא דִּינָא. שְׂרַשׁ הַדִּינִים בִּינָה. אֲנִי בִינָה לִי גְבוּרָה. אִין הַדִּין נִמְתַּק אֶלָּא בְּשִׂרְשׁוֹ. שְׁלֵשָׁה יָדִים בְּבִינָה: יָד הַגְּדוּלָּה, יָד הַחֲזָקָה, יָד הַרְמָה. שְׁלֵשׁ פְּעָמִים יָד גִּימְטְרִיא שֵׁם שֶׁל מ"ב. מ"ב שְׁבִיעִירָה שֵׁם שֶׁל אָנָּא בְּכַח. מ"ב שְׁבַבְרִיאָה: שְׁנַי פְּעָמִים אַקִּי"ק. מ"ב שְׁבַבְצִילוֹת: הַוּי"ה (פְּשׁוּט), בְּמִלּוּאוֹ, וּמִלּוּי דְמִלּוּי:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שְׂיִמְתְּקוּ הַדִּינִים וְהַגְּבוּרוֹת הַקְּשׁוֹת יַמְעַל (פְּלוּגֵי בֶּן פְּלוּגֵית) עַל-יָדֵי פְּלָא עֲלוּיִן שֶׁהוּא חֲסָדִים גְּדוּלִים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים וּפְשׁוּטִים שְׂאִין בּוֹ תַעֲרֹבֶת דִּין כָּלָל, אָמֵן:

פְּדִיּוֹן הוּא הַמְּתַקֵּת הַדִּינִים וְהוּא מוֹשִׁיעַ מִכָּל הַצָּרוֹת, כִּי עִקְר הַרְפוּאָה עַל-יָדֵי פְּדִיּוֹן דְּקָא, כִּי "וּרְפָא יִרְפָּא" (עִם שְׁתֵּי הַתְּבוּת) מִסְּפַר "פְּדִיּוֹן נַפְשִׁי".

מוקדש באהבה

לכל החברים היקרים העוסקים לשם שמים בהדפסת והפצת ספרי רבנו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א. שיצליחו בכל מעשה ידיהם ויהיו שליחים נאמנים להרחיב גבול הקדשה בכל העולם!

"ויותר מהמה בני הנהר עשות ספרים הרבה אין קץ" (קהלת יב), כי בשביל זה צריכין ספרים הרבה אין קץ, לבאר בכל פעם, בכל דור ודור הספקות וחלוקות העצות שיש לכל אחד... ועל פן הצדקה שנותנין בשביל ספרים אלו יקר מכל, כי זה עקר תקון הצדקה הנ"ל. וכמו שאמרו רבותינו ז"ל: "אוהב כסף לא ישבע כסף ומי אוהב בהמון לא תבואה" (קהלת ה), שדרשו רבותינו ז"ל ומובא בפרוש רש"י, שאפלו מי שאוהב מצות לא ישבע וכו', כי אם כשיש בהם מצוה שתתקיים לעד כגון כתיבת ספר תורה ובנין בית המקדש וכו'. מפל שכן כשפועל בצדקתו לזכות את הרבים בספרים חדשים קדושים שהם בחינת קיום התורה לכל אחד לבטל הספקות וכו' פנ"ל, בודאי אין קץ לשכרו וצדקתו עומדת לעד, כי בכל פעם בכל דורות הבאים מזכה את ישראל שתתקיים התורה על ידו, אשרי לו!" מוהרנ"ת.

"אנחנו צריכים מקום גדול ויפה וגדוש בשביל להדפיס ספרי רבינו ולהכניס בעולם, בכל העולם, בכל המדינות. תעשה את זה בקדשה גדולה, במסירות נפש. מקום בשביל ספרי רבינו רבי נחמן. זה כל הגאולה תלוי בזה!" רבי ישראל דוב אודסר.

יהי רצון שנזכה לחזות בבנין הדפוס של רבינו הקדוש במהרה בימינו אמן.

וַיְהִי נִחְמָה נִחְמָה נִחְמָה מֵאֵימָן .

לְכָל מֵאֵן דְּבַעֵי

הַסֵּפֶר מִדְּפָס לְזִכְוֵי הַרְבִּים וּמוֹפְיָן לְכָל דּוֹרֵשׁ
וּמְבַקֵּשׁ. כָּל מִטְרַתְנּוּ בְּהַדְפַּסַּת הַסְּפָרִים
הַקְדוּשִׁים הִיא לְקִיָּם אֶת צְוֹאת מוֹהֲרַנְ"ת
וְצ"ל, שְׁצוּהָ קִדְּם הַסְּתַלְקוּתוֹ "יְפוּצוּ
מֵעֵינְתֵיךָ חוּצָה".

הַרְשוּת נְתוּנָה לְכָל מִי שֶׁבְּרָצוֹנוֹ לְהַדְפִּים
סֵפֶר זֶה בְּכָל לְשׁוֹן שֶׁהוּא בְּכָל מְדִינָה וּמְדִינָה,
וְאִין רְשׁוּת לְאַף אֶחָד לְאוֹסְרוֹ אֶלָּא אֲדַרְבָּה,
"וַיְגַדִּיל תּוֹרָה וַיֵּאדִיר".